ဟသ်ာတမ္ဘီ

ကြာခံဆရာတော်ဦးဝံသ

ဓဝဠဝံသာနုလေခ

အဋ္ဌသာလိနီ

ဓမ္မသင်္ဂဏိပ္ပကရဏ

အမှတ် ၈၆၊ ဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

—o—

ပါဠိဆရာ ဟံသာဝတီ ဦးခင်စိုး

ကြည့်ရှုပြင်ဆင်သည်။

သာသနာ ၂၅၀၄-ခု

မြန်မာ ၁၃၂၂-ခု

အင်္ဂလိပ် ၁၉၆၀-ခု

အတိုး ၁၂၅-ကျပ်။

ကတမော နယသာဂရော တေဝိဠကံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ဟု အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ နယသာဂရ မည်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ ယောဇနာ,သမ္ဗန္ဓ, သဒ္ဒတ္ထ,အဓိပ္ပါယတ္ထတို့ကို သိလွယ်စေခြင်း အကျိုးငှာ ရှေ အခါ၌ မဟာအဋ္ဌကထာ, ကုရုန္ဒိအဋ္ဌကထာ,သင်္ခေပ အဋ္ဌကထာ,အန္ဓက အဋ္ဌကထာ,မဟာပစ္စရိယ အဋ္ဌကထာ-ဟူ ကုန်သော အဋ္ဌကထာကျမ်းကြီးတို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓမတည်းအဓေါ် မဟာထေရ်ကျော်တို့သည် ဖွင့်ပြ စီရင်တော်မူကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမတည်းတွင် တပါး-ပါဝင်တော်မူသော အရှင်မဟာ ဗုဒ္ဓဃောသမထေရ်သည် ထိုအဋ္ဌကထာကျမ်းကြီးတို့ကို တကျမ်းတည်းပေါင်းစုလျက် ယခုထင်ရှားတည်ရှိသော သင်္ဂဟအဋ္ဌကထာမူသည်သော အဋ္ဌကထာသစ်ကို ပြုတော်မူ၏။

ထိုသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ သစ်တွင် အာဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့သည် ပါဝင်ကုန်၏။ ထိုအာဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာတို့၏ ယောဇနာ,သမ္ဗန္ဓ, သဒ္ဒတ္ထ, အဓိပ္ပါယတ္ထတို့ကို သိသာနှသိသဖြစ်ကြကုန်သော တပည့်စဉ်ဆက်တို့ကို သိလွယ်စေခြင်းအကျိုးငှာ သီဟိုဠ်ကျွန်း ကလသပုရမြို့-သို့မဟုတ် အနုရာဓပုရ်မြို့-မဟာဝိဟာရ ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာမဟာထေရ် သည် ဋီကာတို့တွင် ရှေးဦးအစပြုသော ဋီကာဖြစ်သောကြောင့် မူလဋီကာမည်သော ဋီကာကျမ်းကြီးကို ပြုတော်မူ၏။

ထိုဋီကာကျမ်းကြီး၌လည်း အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲစွာသော ယောဇနာစသည်တို့ကို သိလွယ်စေခြင်းငှာ သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဓပုရ်မြို့အနောက် ဗဒရတိတ္ထကျောင်း၌ သီတင်း သုံးတော်မူသော အဋ္ဌကထာ ကျမ်းပြု အရှင်ဓမ္မပါလ မဟာထေရ် သည် အနုဋီကာကျမ်းကြီးကိုငင်း၊ ဟံသာဝတီမြို့ မဟာရာမကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူ သောအရှင်မဟာနာမ (အရှင်အာနန္ဒာ) မဟာထေရ်သည် မဓုသာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ကျမ်းကြီးကိုငင်း၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော အရှင်အရိယဝံသ မဟာထေရ်သည် မဏိဒီပဋီကာကျမ်းကြီးကိုငင်း ပြုတော်မူကုန်၏။

ထိုမှဘပါး အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရ မဟာရာဇဂုရု နန်းကျောင် ဆရာတော်၊ တိပိဋကာလင်္ကာရ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု ပဌမဇာဂရာဆရာတော်၊ ပညာသီဟဓဇ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု ဂူကြီးဆရာတော်၊ မဏိဇောတရသသီရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု ခင်မကန်ဆရာတော်၊ ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့သည်လည်း နိဿယကျမ်း ကြီးတို့ကို ပြုတော်မူကုန်၏။

ဤဋီကာကြီးသုံးကျမ်း,နိဿယကျမ်းကြီး လေးကျမ်းတို့ဖြင့်ဖွင့်ပြရခြင်းသည်လည်း မူလဋီကာကျမ်းကြီး၏ အလွန်သိမ်မွေ့နက်နဲခြင်းကြောင့်သာဖြစ်၏၊ ဤသို့လျှင် သဒ္ဒ မွေ့နက်နဲစွာသော အာဘိဓမ္မာပိဋကနှင့်တကွ နယသာဂရဖြစ်သော ပိဋကသုံးပုံကို ဖြိုပြင်ကြီးဆရာတော်၊ မန္တလေးမြို့ ဆူးခါးဆရာတော်၊ မြန်အောင်မြို့ ဂူကိုးလုံး ဆရာတော်၊ ပြည်မြို့ ပွင့်လှသိမ်ကုန်းဆရာတော် ဘုရားကြီးတို့မှ ရရှိတော်မူသော နည်းဖြင့် ပါရဂူရောက်ဘတ်မြောက်တော်မူသော အထူးသဖြင့် မူလဋီကာကျမ်းကြီး၌

နိဒါန်း

အနု-မဓု-ယောဇနာကျမ်းကြီးတို့နှင့် တတ်သိတော်မူကြောင်းဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြား တော်မူသော ဝေဠုဝန်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့ကြည့်မြင်တိုင်ဝေဠုဝန် တိုက်ကြီး၌ အဘိဓမ္မာပိဋကပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာနှင့် မူလဋီကာ ကျမ်းကြီးကိုငင်း၊ ကျမ်းကြီး၏အဖွင့်ဖြစ်သော ဋီကာကျမ်းကြီးတို့ဖြင့် တွဲဘက်ညှိနှိုင်းလျက် ချပို့တော်မူစဉ် ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခြေတော်ရင်း၌ စာဆိုတော်ပြုလျက် ယောဇနာ, သမ္မန္ဓ, သဒ္ဒတ္ထ, အဓိပ္ပါယတ္ထ တို့ကိုလည်း စာအုပ်ဖြင့် မှတ်သားပြီးလျှင် အဘိဓမ္မာပိဋကကို ပေါက်ရောက်အောင် သင်ယူပြီး၍ ဟသံ်ာတမြို့ ကြာခံကျောင်း၌ ပို့ချကြည့်ရှုလျက် နေတော်မူစဉ် ဟသံ်ာတမြို့ ယုံတလင်းဆရာတော် ဘုရားသည် ဝေဠုဝန်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ဝါကျနည်းအတိုင်း အနက်ယောဇနာလျက် စုဒ်-စောဒနာ အဖြာဖြာတို့ကို ဂဏ္ဌိဖြင့်ပြဆိုလျက် စိရင်အပ်သော ဤအဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာဂဏ္ဌိနိသ်ယကျမ်း၌ မဓု ဋီကာ,ရှေးနိသ်ယကျမ်းကြီးတို့နှင့်မတူသော ယောဇနာ-စသည်တို့၌ဆရာတော်ဘုရား ကြီးတို့၏ အယူဝါဒဟုမှတ်ယူလျက် နယသာဂရကို ပါရဂူရောက် တတ်မြောက်တော်မူလိုသော ထေရ, နဝ, မဇ္ဈိမဝင် စာချ, စာသင် သူတော်စင်တို့သည် ကြည့်ရှုချပို့ သင်ကြားနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။ ။

—o—

မာတရံ ပမုခံ ကတွာ၊ တဿာ ပညာယ တေဇသာ၊
အဘိဓမ္မ ကထာ မဂ္ဂံ၊ ဒေဝါနံ သမ္မဝတ္တယိ။ ။

ဟူသော်အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်ပြဆိုတော်မူအပ်သည်နှင့်အညီသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သုံးလောကမျက်ရှု သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား သခင်သည် တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း ခင်းထားအပ်သော ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ မြကျောက်ဖျာတွင် မယ်တော် ဖြစ်ဘူးသည့် သန္တုသိတ နတ်သားကို အမှူးပြု၍ တသောင်းသော စကြဝဠာ တိုက်မှ ရောက်လာ ကြကုန်သော နတ်, ဗြဟ္မာ အပေါင်း တို့အား ဒေသနာဉာဏ်စက်ဖြင့် အဘိဓမ္မကထာမဂ်ကို ဟောမြွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထို အဘိဓမ္မ ကထာမဂ်သည် ကျမ်း အရေအတွက် စု ခုနစ်ခု ရှိရာတွင် အစအမွှန်ဖြစ်သော ဓမ္မသင်္ဂဏိပါဠိတော်ကို ဇမ္ဗူဒီပကျွန်း တမြှဒီပတိုင်း သိရှိ ပစ္စယာမြို့ သေဋ္ဌလည်ကြောင်ကြီး မင်းနှင့်အပြိုင် သီဟိုဠ်ကျွန်း မဟာနာမမင်း လက်ထက် သာသနာ ကိုးရာသုံးဆယ်ကျော်တွင် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသမထေရ် မြတ်သည် အဋ္ဌသာလိနီ-ဟူသော အမည်ဖြင့် သံဝဏ္ဏနာ ဆင့်ကာ အနက် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုအဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာကို သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဓမြို့ မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်နေ ဝနရတနတိဿမဟာသာမိ အမည်ရှိသော အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်သည် ဋီကာဆင့်ကာ ဖွင့်ပြတော် မူခဲ့သည်ဖြစ်၍ ထို့ဋီကာသည် အရင်းအစမူလဘူတဖြစ်သောကြောင့် မူလဋီကာဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုမူလဋီကာသည် အဋ္ဌကထာတွင် တိမဗြဲပင်ဝင်ကွယ် နေသည်များကို တိုတိုတုတ်တုတ်အကျဉ်းချုပ်ကာ လိုရင်းမျဉ်းထုတ်ဆိုပြသောကြောင့် ဝါကျသွား, ဝါကျလာမှာ တို တောင်းနေ၍ ရှေ့ နောက် အဆက်, အစပ် မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရကား-အဓိပ္ပါယ်သိရန်မဆိုထားဘိ ပါဠိလျှောက် အနက်,ယောဇနာရန်မျှ လောက်ကိုပင် မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ရှိနေပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ မူလဋီကာ၏ ခက်ခဲနက်နဲသည့် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖေါ်ထုတ်ကြသော အနုဋီကာ,မဓုဋီကာ,မဏိဒီပဋီကာ-စသည်တို့ရှိကြပါကုန်သော်လည်း ထိုဋီကာစုတို့သည် ပါဠိသံဝဏ္ဏနာများဖြစ်နေသဖြင့် စာသင်ငယ် သောတုဇန တို့ မကြည့်ရှု မသုံးသပ်နိုင်ဖြစ်ကြရပါသည်၊ ထိုမူလဋီကာ၏ နိဿယဟောင်း များဖြစ်သည့် နန်းကျောင်း နိဿယ, ဗားကရာ နိဿယ, ဂူကြီး နိဿယ, ခင်မကန် နိဿယများရှိကြောင်း၊ပိဋကတ်တော်သမိုင်းတွင်အဆိုရှိသော်လည်း မတွေ့မမြင်ရသလောက် ကွယ်ပျောက်နေပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ မူလဋီကာ၏ ခက်ခဲနက်နဲသည့် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဖေါ်ထုတ်ကြသော အနုဋီကာ,မဓုဋီကာ,မဏိဒီပဋီကာ-စသည်တို့ရှိကြပါကုန်သော်လည်း ထိုဋီကာစုတို့သည် ပါဠိသံဝဏ္ဏနာများဖြစ်နေသဖြင့် စာသင်ငယ် သောတုဇန တို့ မကြည့်ရှု မသုံးသပ်နိုင်ဖြစ်ကြရပါသည်၊ ထိုမူလဋီကာ၏ နိဿယဟောင်း များဖြစ်သည့် နန်းကျောင်း နိဿယ, ဗားကရာ နိဿယ, ဂူကြီး နိဿယ, ခင်မကန် နိဿယများရှိကြောင်း၊ပိဋကတ်တော်သမိုင်းတွင်အဆိုရှိသော်လည်း မတွေ့မမြင်ရသလောက် ကွယ်ပျောက်နေပါသည်။

(၁၁) ပုံနှိပ်တိုက်ရှင်များစေတနာ

အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာ ဂဏ္ဌိနိဿယ လက်ရေးကော်ပီ စာမူတခုကို ဟသ်ာတမြို ကြာခံကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဖတ်ရှုကြည့်ရာ အနက် ကလည်းတို့,သဒ္ဒါနက်လည်းမပျက်, အဓိပ္ပါယ်လည်းပေါ်, ဝေဠုဝန် ဆရာတော်၏အာဘော်လည်းပါ၊ အနု-မဟာဋီကာတို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ဂဏ္ဌိပါ ထည့်သွင်းရေးသားထားသည်ကိုသိရှိရ၍အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာနှင့်မူလဋီကာ တွဲဖက်စာလိုက်စဉ်က မူလဋီကာ၏ ခက်ခဲမှုကြီးကို ကိုယ်တိုင် ခံစားခဲ့ရသဖြင့် ကိုယ်ချင်းစာကာ စာသင်ငယ်တို့အတွက် စာအုပ်ဖြစ်ရေးကိုသာ လိုလား တောင့်တခဲ့ပါသည်။

ထိုကြောင့် ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မလောက စာပုံနှိပ်တိုက်ရှင် အငြိမ်းစားရိက္ခာတော်ရ ရဲချုပ်ဟောင်း ဦးထွန်းလှအောင်အား စီးပွားရေး မျက်စိဖြင့် မကြည့်ဘဲ ပညာပါရမီမျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှုကာ ပျောက်ကွယ်သွားရမည့် မူလဋီကာကျမ်း ကြီးတစောင်ကို မပျောက်ပျက် စေသော အားဖြင့်ဂုဏ်း-ပရိယတ္တိ သာသနာကို ချီးမြှောက် ထောက်မံသော အားဖြင့်ဂုဏ်း-ဤစာမူကို ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင် ပေးပါ မည့်အကြောင်း တောင်းပန် တိုက်တွန်းရာ ဦးထွန်းလှအောင်ကလည်း ငွေ ကြေးကို-ပမာဏ မပြုဘဲ ဤစာမူကို ရိုက်နှိပ် ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံကတိပြု၍ စတင် ရိုက်နှိပ်ပေးသဖြင့် ဦးထွန်းလှအောင်၏ စေတနာ သဒ္ဓါတရား မည်မျှ ကြီးမားကြောင်း အထူးဖေါ်ပြဘွယ်လိုမည်မထင်ပါ။

ဤစာအုပ်ရိုက်နှိပ်၍ တဝက်ကျော်လောက် ပြီးစီးချိန်တွင် (ဦးထွန်း လှအောင်)ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားသဖြင့် ဤစာအုပ်ကြီးပြီးမှပြီးပါ့မလား ဟု-စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ရပြန်ပါသည်၊ သို့ရာတွင် ဦးထွန်းလှအောင်၏လုပ်ငန်းကိစ္စ အဝဝကို ဆက်ခံလုပ်ကိုင်သည့် ဇနီးဖြစ်သူ-ဒေါ်ရင်မေ, သမီးဖြစ်သူ-သူဇာမြင့် တို့က တာဝန်ယူကာ ဆက်လက် ရိုက်နှိပ်ပေးကြ သောကြောင့်သာ ဤစာအုပ် အထမြောက် ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ရပါသည်။

ဤအဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာဂဏ္ဌိနိဿယ စာအုပ်ကြီးကို ပြီးစီးအောင် ရိုက်နှိပ်ပေးပါမည်ဟု-ဦးထွန်းလှအောင် ကတိပြုဝန်ခံသည်အားလျော်စွာယခု အခါ စာအုပ်ကြီး ပြီးစီးအောင်မြင်ပြီဖြစ်ပါ၍ (ကွယ်လွန်သူ--ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မလောက သာသနာပြု ဦးထွန်းလှအောင်)သည် ဖြစ်လေရာရာ ဘဝမှ ကြိုးသိရ၍ ဝမ်းမြောက်,ဝမ်းသာ သာဓုနုမော်--ခေါ်နိုင်ပါစေသတည်း။

ဟံသာဝတီ-ဦးခင်စိုး
၆-၇-၆၀။

မာတိကာ

ဦးရေ၊	အကြောင်းအရာ၊	စာမျက်နှာ၊
(၁)	ပဏ္ဍာမဝိကထာ	၁
(၂)	ဒိသတိဂါထာဝဏ္ဏနာ	၅
(၃)	နိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ	၇၀
(၄)	မာတိကာပဒဝဏ္ဏနာ	
	တိကမာတိကာ	

၁	ကုသလတိက်	၁၄၀
၂	ဝေဒနတိက်	၂၀၀
၃	ဓိပါကတိက်	၂၂၀
၄	ဥပါဒိန္နတိက်	၂၂၃
၅	သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကတိက်	၂၃၃
၆	ဓိတဂ္ဂတိက်	၂၄၅
၇	ဒိတိတိက်	၂၄၂
၈	ဒဿနတိက်	၂၄၅
၉	ဒဿန ဟေတုတိက်	၂၄၈
၁၀	အာစယဂါမိတိက်	၂၅၀
၁၁	သေက္ခတိက်	၂၆၁
၁၂	ပရိတ္တတိက်	၂၆၇
၁၃	ဟီနတိက်....	၂၆၉
၁၄	မိဿိတ္တတိက်	၂၇၀
၁၅	မဂ္ဂါရမ္မဏတိက်	၂၀၁
၁၆	ဥပ္ပန္နတိက်	၂၀၇
၁၇	အတီတတိက်	၂၀၀
၁၀	အဋ္ဌတ္တိက်	၂၉၀
၁၉	သနိဒဿနတိက်	၃၀၁

မာတိကာ

ဦးရေ၊ အကြောင်းအရာ၊ စာမျက်နှာ၊

ဒုကမာတိကာ

၁ ဟေတုဝေါဆုက ၃၀၅
၂ ဗုဒ္ဓနုရဒုက် ၃၁၆
၃ အာသဝဝေါဆုက ၃၂၆
၄ သံယောဇနဝေါဆုက ၃၃၃
၅ ပရာမာသဝေါဆုက ၃၃၇
၆ မဟာနုရဒုက် ၃၄၀
၇ ကိလေသဝေါဆုက ၃၄၁
၈ ပိဋ္ဌဒုက် ၃၄၁
၉ သုတ္တန္တမာတိကာ ၃၄၀

(၅) ကာမာဝစရကုသလ ပဋ္ဌာနဒီ ၃၆၁
(၆) ဒွါရကထာ

၁ ကာယကမ္မဒွါရကထာ ၄၂၀
၂ ဝစီကမ္မဒွါရကထာ ၄၂၀
၃ မနောကမ္မဒွါရကထာ ၄၀၅
၄ ကမ္မကထာ ၄၀၇
၅ အကုသလကမ္မပထကထာ ၄၉၀
၆ ကမ္မပထသံသန္ဒနကထာ ၅၁၁

—o—

ပြင်ဆင်ချက်။ ။စာမျက်နှာ ၁၄၀-ကြောင်းရေ ၁၂-၁၃ ဒွါ(ဇုတိ၊ ဤသို့။ တောနိပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့သည်။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်ပုဒ် တို့သည်။ ယသ္မံဝါ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တီဏိ၊ သုံးပုဒ်တို့သည်။ ယသ္မာဝ့၊ ကြောင့်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။) ဟု ပြင်ဆင်စေ လိုပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့

ပဌမ ဝေဠုဝန် ဆရာတော်ပုံ

ဟ သ်ာ တ မြို

ကြာ ခံ ဆ ရာ တော် ပုံ

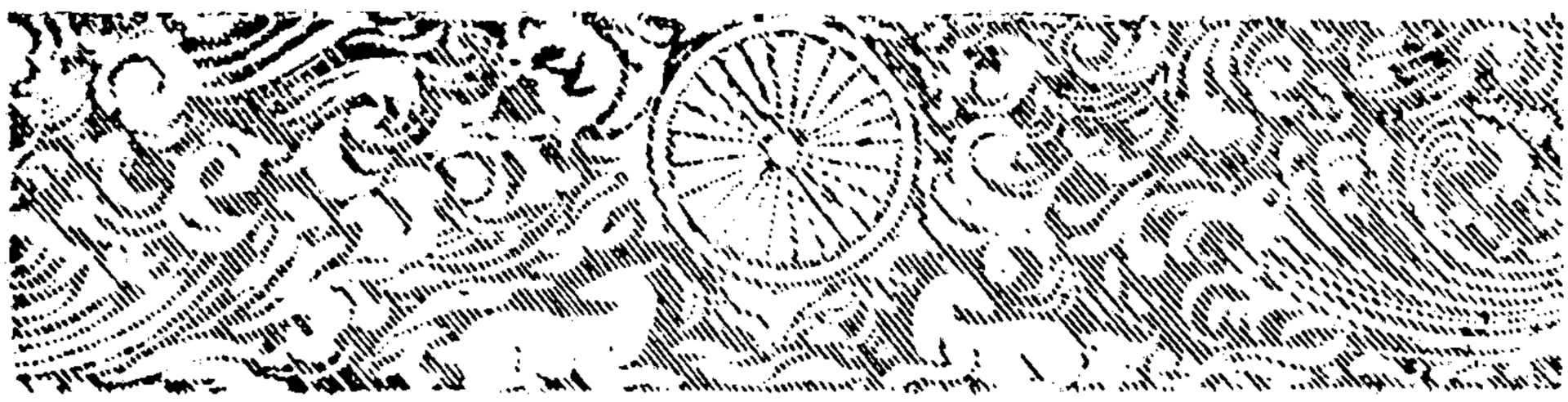

အင်္ဂသာလိန်

မူလဋီကာဇာတ်ကိုနိဿယ

—— ——o—— ——

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမဂါထာ

(က) ပါရိဆ္ဆတ္တကမူလမ်ိ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလအာသနေ။
အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ ပညာယ သမ္ပဝတ္တယိ။ ။

(ခ) တဿ ပါဒေ နမဿိတ္ဝာ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ သိရိမတော။
သဒ္ဓမ္မဇ္ဇသ ပူဇေတ္ဝာ၊ ကတ္ဝာ သံဃဿ စဇ္ဇလိ ံ။ ။

(ဂ) ဂဏသာမိ ံ မဟာထေရံ၊ ပရိယတ္တိဝိသာရဒံ။
နုတ္ဝာ ဓေဋ္ဌဝံနံ မိရံ၊ ဂရုံ ဂါရဝဘာဇနံ။ ။

(ဃ) သာသနဿ ဂ္ဂိတိ ံ ကာမော၊ ဘဒ္ဒန္တ ပရမဂ္ဂယော။
ဇနာနံ ဟိတကာမော စ၊ သမ္ဗေသံ ရဋ္ဌဝါသိနံ။ ။

(င) ယာစိတောဟံ ကရိဿာမိ၊ ဋီကာယတ္တံ သဂဂ္ဂိကံ။
အဘိဓမ္မဋီကာနာမ၊ ဝဏ္ဏနာသု သုဂမ္ဘိရံ။ ။

(စ) ပေါရာဏေဟိ အနေကာဝိ၊ ကတာ ယာ ပန နိဿယာ။
န တေဟိ သက္ကာ သမ္ဗတ္ထု၊ အတ္ထော ဝိညာတဝေ ဇဝ။

(ဆ) တဿာ သုခေန ဝါစေတုံ၊ ပညာဟာယနကာလတော။
ပုဗ္ဗာစရိယာသိဟာနံ၊ နယံ နိဿာယ သာသနေ။ ။

(ဇ) ဇမ္ဗု နိဿယံ နိစ္စံ၊ သာမိပ္ပါယ ဝိကာဝိနိ ံ။
အဝိက္ခိတ္တမနာ ဟုတ္ဝာ၊ နိသာမယထ သာဓဝေါတိ။ ။

၂ အဋ္ဌသာလိနီမူလဋီကာဂဏ္ဌိနိဿယ

(က) အဟံ၊ ဝါဿည်။ ပါရိုဆ္ဆတ္တကမူလမ္ပိ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အနိုးဌ်။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလအာသနေ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖျာထက်ဌ်။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား။ ပညာယ၊ သဗ္ဗညုတ ညာဏ်တော်ဖြင့်။ သမ္ပဝတ္တယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

(ခ) သိရိမတော၊ ဘုန်းကြီးသရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ နမဿိတွာ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နမဿိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သဒ္ဓမ္မဿ္ဂ၊ ပရမတ္ထ အားဖြင့် ထင်ရှား ရှိသော တရားတော်ကိုလည်း။ ပူဇေတွာ-ပူဇေမိ၊ ပူဇော်ပါ၏။ ပူဇေတွာ၊ပူဇော်ပြီး၍။ သံဃဿစ၊ သံဃာတော်အားလည်း။ အဇ္ဇလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ကတွာ-ဂရောမိ၊ ပြုပါ၏။ ံကတွာ၊ ်၍။

(ဂ) ဂဏသာမိ ံ၊ ဂဏသမုဒ္ဒါဝကာ ဂဏသာမိ ဖြစ်တော်မူထသော။ မဟာထေရံ၊ မဟာထေရ်ကြီးလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ပရိယတ္တိဝိသာရဒံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဌ် ရဲရင့်သောဉာဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မိရံ၊တိဟိတ် ဉက္ကဌ ပဋိသန္ဓေဉာဏ်ပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဂါရဝဘာဇနံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏ ရိုသေခြင်း၏ တည်ရာပြစ်တော်မူ ထသော။ ဝေဒဂူဝနံ၊ ဝေဒဂူဝန် ဆရာတော်ဟု သညာပ်ု့သင်း ထင်ရှားခြင်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ မေ၊ ဂါ၏။ဂရုံစ၊ဓမ္မာစရိယ ဆရာမည်တွင် ကျေးဇူးရှင်ကိုလည်း။နတ္ထာ-နမာမိ၊ ၏။ နတ္ထာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။

(ဃံ-ဂ) သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ဒ္ဋိတိ ံကာမော၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကို အလိုရှိတော်မူထသော။ ရဋ္ဌဝါသိနံ၊ မြန်မာမည်ရ ပြည်ဌာနဌ် သိတင်းသုံးတော်မူကြကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူ ရှင် ရဟန်းတို့၏။ ဟိတကာမော၊ ပရိယတ္တိသာသနာကို သင်ယူနိုင်ကြပါစေ ကောင်းတနေသော စိတ်လည်းရှိတော်မူသော။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ ပရမဗ္ဗယော၊ အရှင်ပရမ အမည်ရှိသောယုံတလင်းဆရာတော်သည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ယာစိတောမှ၊တောင်းပန်အပ်သော။ ဂါ၊ ကောင်းပန် အပ်သော ကြောင့်။ ယာဒိသိဝမ္မ ဋီကာနုဘာဝ၊ အကြင် ဤဝိဝရဏဋီကာဟူသော မူလဋီကာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဋီကာသည်။ ဝဏ္ဏနာသု၊ ဋီကာဟိုက်ရှင်။ သုဂန္ဓိရံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့ခက်ခဲ နက်နဲလှသည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟေကိ၊ ၏။

(စ-ဆ) ပေါရာဏေဟိ၊ ရှေးဆရာအရှင်တို့သည်။အနေကာပိ၊မျှားစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိသယာ၊ အကြင် အဘိဓမ္မာ ဋီကာ၏ နိဿယ တို့ကို။ ကိန္တာပိကတာ၊ အကယ်၍ကား ပြုတော်မူကြကုန်၏။ ပန၊ လည်း။ တေဟိ၊ ထို နိဿယတို့ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤအဘိဓမ္မာဋီကာ၌။ သမ္ဗဇ္ဈ၊ အလုံးစုံကုန်သောပုဒ်တို့၌။ အဇ္ဈော၊ သဒ္ဒဇ္ဈ,အဓိပ္ပါယဇ္ဈ,သင်္ကေတဇ္ဈတို့ကို။ ပညာဟာယနကာလတော၊ ဥာဏ်ပညာ ဆုတ်ယုတ်သောကာလဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဝါ၊ အလွယ်တကူအားဖြင့်။ ဝိညာတဝေ၊သိခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အဘိဓမ္မာဋီကာ၏ သိမ်မွေ့ခက်ခဲ နက်နဲလှသည်၏ အဖြစ်, အလွယ်တကူ မသိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဝါ၊ အလွယ်တကူ အားဖြင့်။ ဝါစေတုံ၊ သင်ယူပို့ချ နိုင်ကြစေခြင်း အကျိုးငှာ။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာနံ၊ ရှေးဆရာအရှင်မြတ်တို့၏။ နယံ၊ နည်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ တဿာဋီကာယ၊ ထိုအဘိဓမ္မာဋီကာ၏။ သဂဏ္ဌိကံ၊ ဂဏ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝါ၊ နိဿယဖြစ်သော ကျမ်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။

(ဇ) မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ရေးသားပြုပြင် စီရင်အပ်သော။ သာမိပ္ပါယ ဝိဘာဝိနိံ၊ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ အနက်ကိုပြသော။ ဣမံနိဿယဉ္စ၊ ဤ နိဿယ ကျမ်းကိုလည်း။ သာဓဓေဝါ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။အဝိက္ခိတ္တမနာ၊ တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်သောစိတ်ရှိကြကုန်သည်။ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်ကုန်၍။နိသာမယထ၊ နာယူသင်ကြား ပို့ချနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား ရတနတ္တယ ပဏာမစသည် စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ပဏာမဒီကထာပြီး၏။

—o—

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိသတိဂါထာဝဏ္ဏနာ

ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ၊ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာဋ္ဌ။ ဝါ၊ဒေ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ၏ အစဋ္ဌ။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိတထ ပေါ နာဝပ္ပတာသနေန၊ မ ဆွတ်ယွင်းသော ဒေသနာတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုဟက်သောကြောင့်။ ဝါ၊ မဆွတ်ယွင်းသော ဒေသနာတော် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုဟက်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပဟာမကရဏံ၊ ရှိခိုး ခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ သည်။ ဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်ရှိခိုးခြင်းကို ပြုသောစေတနာကို။ ဝါ၊သည်။ဓမ္မဿ၊တရားတော်၏။ သွာက္ခာတတာဒေန၊ တော်စွာဟောတော် မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောဂုဏ်တော် ကြောင့်။ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပဿာဒဇနနတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေ ခြင်းအကျိုးငှာဝင်း။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိတထဒေသနာဘာဝေန။မဆွတ် ယွင်းသော ဒေသနာတော်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မဆွတ်ယွင်း မှန်ကန်သော ဒေသနာတော်ဟူသော ဂုဏ်တော်ကြောင့်။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပဿာဒဇန နတ္ထဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးငှာဝင်း။ ဝိဟိတံ၊ စီရင်အပ်၏။ ဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အဝယဝတ္ထုကာဃ-

ဓမ္မော သဘာဝေ ပရိယတ္တိပညာ၊
ဉာယေသု သစ္ဆိကတိသုပုညေ။
ဥယျေ ဂုဏာစာရသမာဓိသူပိ၊
နိဿတ္တတာပတ္တိသု ကာရဏာဒေါ။ ။

ဟုမိန့်အပ်သော သဘာဝစသည်တို့၌ဋ္ဌဝင်း။

ရာဂဝိရာဂမနေဇမသောကံ၊ ဓမ္မမသံကိလေသမပ္ပဋိကူလံ၊
မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ။ ဓမ္မမိမံ သရဏတ္တမုပေဟိ။ ။

ဟု မိန့်ပြအပ်သော မဂ်ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်, ပရိယတ္တိ တို့၌ဋ္ဌဝင်း။ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ အနက်သည်ဖြစ်သော်လည်း ဤဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ ဟူသောပါဌ်၌ သံဝဏ္ဏနာ ဟူသော သဒ္ဒါတပါးနှင့်တကွ တည်ရှိခြင်းကြောင့် ပရိယတ္တိဓမ္မ ဟူသော အနက်၌သာလျှင်ဖြစ်၏။ပရိယတ္တိသည်လည်း ဝိနယပရိယတ္တိ,သုတ္တန္တပရိယတ္တိ, အဘိဓမ္မပရိယတ္တိ ဟုသုံးပါးရှိသည်ကို့တွင် ဤဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ ဟူသောပါဌ်၌ အဘိဓမ္မာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသောအရာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဘိဓမ္မ ပရိယတ္တိဓမ္မ သာလျှင် ဖြစ်၏။

အဓမ္မော သဝဏ္ဏိယတိ တောယာတိ သံဝဏ္ဏနာ။ ။ကရဏသာဓနံ၊ ယုပစ္စည်း၊ သံပုဗ္ဗဝဏ္ဏဓါတ်၊ ဝဏ္ဏ-ဝဏ္ဏကြိယာဝိဇ္ဇာရဂုဏာဝစနေသု။ (သဒ္ဒနီတိ)။ ပဏ္ဍာ၊ ပဏ္ဍာမဓါတ်သည်။ ဝဏ္ဏကြိယာ ဝိဇ္ဇာရဂုဏာဝစနေသု၊ ခြိုးမွမ်းခြင်း, ပြုခြင်း, ပွင့်ချခြင်း, ကျေးဇူးဆိုခြင်းတို့၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ။ဓမ္မဿ သံဝဏ္ဏနာ ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာ၊ ဂဗ္ဗဆဋ္ဌိတပုရိသိတ္တဲ့။ အဘိဓမ္မာပါဠိတော်၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြသော အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာကိုရ၏။ တနည်းကား-သံဝဏ္ဏနာရမ္ဘေ-ဟူသော အာဒျတ္ထပေနက်ရှိသောအာရမ္ဘသဒ္ဒါနှင့်ဆိုသင့်သော်လည်း အာရမ္ဘ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ကြောင့်၏အစွမ်းဖြင့် ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံဒ္ဓ မိန့်တော်မူ၏။ထိုကြောင့် ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ၊ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌအတ္ထသာဒ္ဓိ။ ဝါ၊ အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ၏ အစဒ္ဓိ ဟု အဿယောဇနာသည်။

ပဏာမကရဏံ ဟူသောပါဠိဒ္ဓိ ပဏာမနံ ပဏာမော၊ နကာရသဿ ဏကာရံကတွာ။ ကာပစ္စယာဓနေ၊ ပဗုဇ္ဇနမဓါတိ၊ ဏာပစ္စည်း၊ နမု-နမနေ။ ။ တာနည်း နာဓမေတိတိဏာ ဓမော။ ကတ္တုသာဓနေ၊ နမုဓါတ်၊ဏာပစ္စည်း။ ။အာဒရေန ဏာဓမော ပဏာမော၊ ကတိယာတပ္ပုရိသိသမာသော်၊ ပ-သဒ္ဒါကား အာဒရ အနက်ဒ္ဓဖြစ်သည်။ ဝစီဒ္ဓါရဂုဏိရ၏။ ။ကရိယတိ တောယာတိ ကရဏံ။ ကတ္တုသာဓနေ၊ ကရဓါတ်၊ ယုပစ္စည်း၊ ဝစီဒ္ဓါရဒ္ဓိဖြစ်သော စေတနာရ၏။ ။ ပဏာမဿ ကရဏံ ပဏာမကရဏံ။ကမ္မဆဋ္ဌိတပုရိသိသမာသော်၊ ဂရုကာဝိယ-စသော ဂါထာ ငါးခုကို ဖြစ်စေတတ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ကုသိုလ် စေတနာရ၏။

ဤဋီကာပါဠိကို အနက်အစဉ်အားလျော်စွာ။ ။သတ္ထုဒေဝိတဿဒေသန ဘာဝပ္ပကာသနေန မိမ္မသာသ္မာကဉ္စာတဘာဝေန။ ပ။အဝိတထဒေသနာဘာဝေန ဓမ္မေပသာဒဇနနတ္ထံ-ဟု ဆိုသင့်သော်လည်း သောဘုဇနတို့၏။ ပညာဉာဏ် ထက်မြက်စေခြင်း အကျိုးငှါ ဝက်ဝုတ္တိ နည်းအားဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။

အရှင် ဋီကာဆရာ....တရားတော်၏ သွာက္ခာတ ဂုဏ်တော်ကြောင့် ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏ ဟူ၍ငင်း၊ အဝိတထ ဒေသနာတော်ကြောင့် တရားတော်၌ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍ငင်း မဆိုသင့်၊ မဟာကရုဏာစသော ဂုဏ်တော်ကြောင့် သောတုဇနတို့ကို ဘုရား၌ကြည်ညိုစေ၏။ သွာက္ခာတစသောဂုဏ်တော်ကြောင့် သောတုဇနတို့ကို တရားတော်၌ကြည်ညိုစေ၏ဟူ၍သာ ဆိုသင့်၏ဟု စုဒ်ရှိရကား- သတ္ထု အဝိတထဒေသန ဘာဝပ္ပကာသနေန-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- မြတ်စွာဘုရား၏ မချွတ်ယွင်းသော ဒေသနာတော်ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိန့်သင့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အဝိတထဒေသနာဘာဝပ္ပကာသနေန-ဦ့ တထသဒ္ဒါသည် အနိပ္ဖန္နပါဋိပဒိက နာမ်ပုဒ်ဖြစ်၏။ ဝိ-သဒ္ဒါသည် ဝိလောဓမော စသည်တို့ဦ့ကဲ့သို့ အဘာ

ဝတ္ထုအနက်၌ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်-နတထာ ဝိတထာ၊ နဝိတထာ အဝိတထာ-ဟုသမာသ်တွဲ။ ဒေသေတဗ္ဗာ ဥစ္စာရိတဗ္ဗာတိဒေသနာ၊ ဒေသိယတ်ေတာယာတိ ဝါဒေသနာ။ ကမ္မသာဓနဲ, ကရဏသာဓနဲ၊ ဒိသီဓါတ်၊ ယုပစ္စည်း၊ ဒိသီ-ဥစ္စာရဏော၊ ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာကို ရ၏။ ။အဝိတထာ ဒေသနာ ယသ္မာသော်တိ အဝိတထ ဒေသနော။ ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်၊ ဘုရားရ၏။ ။ဘဝတိ ဇေတနာတိ ဘာဝေါ။ ကရဏသာဓနဲ၊ ဘူဓါတ်၊ ဏပစ္စည်း။ ။အဝိတထ ဒေသနာသ ဘာဝေါ အဝိတထ ဒေသနဘာဝေါ။ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်၊ မဟာကရုဏာစသောဂုဏ်တော်,တရားတော်၏ သွာက္ခာတဂုဏ်တော်ရ၏။ ။ အဝိတထ ဒေသနဘာဝသ သကာသနံ အဝိတထ ဒေသနဘာဝပ္ပကာသနံ။ ကမ္မဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်၊ ဘုရားရှင်၌ ရှိခိုးသော ပဏာမကုသိလ်စေတနာရ၏။

အထဝါ ပကာသနသဒ္ဒေန ပကာသနတ္ထံ ဝုတ္တံ။ ဘာဝပ္ပဓာနတ္တာတိ အတ္ထော-ဟူသောမဂ္ဂိုကာနှင့်အညီ ပကာသန-၌ ဘာဝပ္ပဓာနယူ။ထို့ကြောင့် ပကာသေတီတိ ပကာသနံ-ဟု ကတ္တုသာဓနပြု၍-အဝိတထ ဒေသနဘာဝသ ပကာသနံ အဝိ။ ပ။ သနံ-ဟူ၍ဂုင်း- ပကာသနသ ဘာဝေါ ပကာသနံ၊ အဝိတထဒေသနဘာဝသ ပကာသနံ၊ အဝိတထ ဒေသနဘာဝပ္ပကာသနံ-ဟုပြု၍ နှစ်နည်း အတ္ထယောဇနာ ခြင်းကို ပြုခဲ့ပြီ။

သွာချာတဘာဝေန ၌-အာချာယတိ ကထိယတီတိ အာချာတော။ ကမ္မသာဓန၊ အာပုဗ္ဗချာဓါတ်၊ တပစ္စည်း၊ ချာ-ကထနေ။ သုဋ္ဌု အာချာတောတိ သွာချာတော။ သွာက္ခာတော, သွာဓါတော-ဟူ၍လည်း ပ၏ရှိ၏။ အာပုဗ္ဗဓါဓါတ်၊ အသဒိသ ဒွေဘာဝဖြင့် သွာက္ခာတော ဟူ၍ဂုင်း။ ဥပေါစသောပါဠိကိုၦ်၍ကဲ့သို့ဒွေဘာဝကင်းသောသွာဓါတော-ဟူ၍ဂုင်းသင့်ကြောင်းကို မဂ္ဂိုကာ၌ မိန့်၏။ သွာချာတသ ဘာဝေါ သွာချာတဘာဝေါ။ အတ္ထဝိပလ္လာသမှကင်းသော ဗုဓဝိဓိတစသော ဂုဏ်တော်ကို ရ၏။

သတ္ထုစ၌ စ-သဒ္ဒါကား အဒ္ဓာနပယုတ်။တနည်း -ဝါဟသိလိဋ္ဌတည်း။ အဒ္ဓာန ပယုတ်ကြိသေ-သောစ သမ္ပဒါနုပဒေန ယောဇေတဗ္ဗော-ဟုခသာမဂ္ဂိုကာနှင့် အညီ ပသာဒဇနနတ္ထံ-ဟူသော သမ္ပဒါန်နှစ်ပုဒ်နှင့်စပ်၍ ယောဇနာ ရာ၏။

ပသာဒဇနနတ္ထံ၌-ပသီဒနံ ပသာဒေါ။ ပ-ပုဗ္ဗသီဒဓါတ်၊ သီဒ-ဝိသရဏ၊ ဂတျာဝသာဒနေသု၊ ဘာဝကသာဓန၊ ဏပစ္စည်း။ ။ဇနာဝိယတေ နိဗ္ဗာဝိယတေ ဇနံ။ ဘာဝသာဓန၊ ဇနဓါတ်၊ ယုပစ္စည်း။ ။ကာရိတပစ္စယော ဟောတ္တိ အနွောနီတော-ဟူသော မဂ္ဂိုကာနှင့် အညီ ကာရိုက် ပစ္စည်း ဖြစ်သည်။ ပဏာမကရဏံ-ဟူသောပုဒ်သည် ကာရိုက်ကတ္တားဖြစ်သည်။ ပသာဒေါ-ကား မဲ့ါတု ကတ္တားဖြစ်သည်။ ။ပသာဒံ ဇနံ ပသာဒဇနံ။ဒုတိယာ ကပ္ပုရိသ်သ

မာသ်။ ။ပသာဒသ ဇနနံ ပသာဒဇနနံ- ကမ္မဆဋ္ဌိတဥ္ဂရိသ်။ ။တဿ ပသာဒဇနနတ္ထံ-ဟု ဝိဘတ်ဝိပ္ပန္နခံ။ ။ဤကားဃး မဓုဋီကာအလိုတည်း။]

ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ။ ၌။ သတ္တရိ၊ ၌။ ပဏာမကရဏံ၊ သည်။ သတ္တ။၊ ၏။ အဝိတထဒေသနဘာဝပ္ပကာသနေန၊ သဖြင့်။ ဓမ္မသဘ၊ တရားတော်၏ လည်း။ သွာချာကဘာဝေန၊ ကြောင့်။ သတ္တရိ၊ ၌။ ပသာဒဇနနတ္ထံ၊ ၄၂။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တ၊စ၊ ၏လည်း။ အဝိတထဒေသနဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ပသာဒဇနနတ္ထံ၊ ၄၂။ ဟောတိ၊ ၏။

၈ဏ္ဍီ၊ [သတ္တ၊စ-၌ စ-သဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ ဝါကျ သမုစ္စည်းတည်း။ အဝိတထဒေသန ဘာဝပ္ပကာသနေန-ကို ဓမ္မသဘသွာချာတဘာဝေန-၌ ဟေတု။ သွာချာတ ဘာဝေန-ကား ပသာဒဇနနတ္ထံ ဟောတိ-၌ ဟေတု။ ထို့အတူ အဝိတထ ဒေသနဘာဝပ္ပကာသနေန-ကား အဝိတထ ဒေသန ဘာဝေန-၌ ဟေတု။ အဝိတထ ဒေသနဘာဝေန-ကား ဓမ္မေ ပသာဒ ဇနနတ္ထံ-၌ ဟေတု။ ဟိတ်နှစ်ချက်ဆင့်သော် ပဌမဟိတ်ကို ဘိန္နာဓိကရဏ ဝိသေသနယောဇနာ၊ (ရှေ့ပြင်ကြီးဆရာတော်)၊ ဤကား မဏိဒီပဋီကာအလိုတည်း။]

ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ၊ ၌။ သတ္တ၊၊ ၏။ အဝိတထဒေသနဘာဝပ္ပကာသနေန၊ သဖြင့်။ သတ္တရိ၊ ၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ပဏာမကရဏံ၊ ကို။ ဓမ္မသ၊ ၏။ သွာက္ခာတဘာဝေန၊ ကြောင့်။ သွာက္ခာတဓမ္မေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သောတရားရှိသော။ သတ္တရိ၊ ၌။ ပသာဒဇနနတ္ထ၌၊ ၄၂ဂင်း။ သတ္တ၊၊ ၏။ အဝိတထဒေသနာဘာဝေန၊ မချွတ်ယွင်းသော ဒေသနာတော် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝိတထဒေသနာဘူတေ၊ မချွတ်ယွင်းသော ဒေသနာတော် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ပသာဒဇနနတ္ထ၌၊ ၄၂ဂင်း။ ဝိဟိတံ၊ ၏။ (ဤကား ရန်ကုန်မြို့ ဝဇ္ဇ၊ဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းတည်း။)

တဒုဘယပသာဒါ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော ဘုရားရတနာ, တရားရတနာ၌ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မသမ္ပဋိပတ္တိစ၊ တရားတော်ကို ကောင်းစွာကျင့်ခြင်းသည်၎င်း။ မဟတော၊ များစွာသော။ အတ္ထသ၊ သီလအစ နိဗ္ဗာန်အဆုံးရှိသော အကျိုး၏။ သိဒ္ဓိစ၊ ပြီးခြင်းသည်၎င်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္ထုရိစ၊ ၌၎င်း။ ဓမ္မေစ၊ ၌၎င်း။ ပသာဒုပ္ပါဒနံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ပဏာမကရဏံ။ ရှိခိုးခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ အဋ္ဌကထာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ကရဏာ ဝိယာတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟိတံ၊ ၏။

ဂဏ္ဌီ၊ [အဝယဝတ္ထုကား။ ။ဉာဘော အယာ အဝယဝါ အသာ ဘိဉာဘယံ။ စတုတ္ထီဗဟုဒ္ဓါဟိသမာသ်၊ ဘုရား, တရား ဟူသော ရတနာ နှစ်ပါးရ၏။ ။ တေဝေဉာဘယေ တဒုဘာယေ။ ကမ္မဓါရယ သမာသ်၊ ရတနာနှစ်ပါးရ၏။ ။ တဒုဘယေပသာ ဒါတဒုဘယ၊ပသာဒေါ။ သတ္တမီ တပုရိသ်သမာသ်၊ သဒ္ဓါ ပြဋ္ဌာန်းသောကုသိုလ်စိတ်ရ၏။ တသ္မာ တဒုဘယပသာဒါ-ဟုဝိဘတ္တိနာမံ။ ။ သမ္မာ ဉာယေန ပဋိပတ္တိ သမ္မာပဋိပတ္တိ။ တတိယာ တဒ့ုရိသ်၊ ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ် စိတ်ဟူပါ၏ ရ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ.... ရတနတ္တယ ပဏာမသည် သောတုဇန တို့အား ဘုရားရတနာ, တရားရတနာနှစ်ပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိုင်သည်သာ ကြည်ညို သင့်သည် ၊ဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် သောတုဇနတို့အား ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေရပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-တဒုဘယပသာဒါဟိ-စသည်ကို မိန့်၊ အဓိပ္ပါယ်ကား- သောတုဇနတို့၏ ရတနာနှစ်ပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့် ဓမ္မသမ္ပဋိပတ္တိ, မဟတော အတ္ထသိဒ္ဓိ-သည် သောတုဇနတို့၌ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့်ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ စိရင်ရသည်ဖြစ်ဘိသော်။

မဓုဋီကာအာလိကား။ ။ဘုရား,တရား ရတနာနှစ်ပါး၌ ကြည်ညိုရာ၌လည်း အကျိုးမရှိသော် ရတနတ္တယပဏာမကို မစီရင်သင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား-တဒုဘ့ယပ္ပသာဒါဟိ-စသည်ကို မိန့်။

ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ။ ပ။ ပသာဒဇနနတ္ထံ-ကား–ပဋိညာ၊ တဒုဘယပ္ပသာဒါဟိ။ ပ။ ဟောတိတိ-ကား ဟေတု။ ။ဤကား–မဓု, မဏိဒီပ, ဝေဠုဝန် နည်းတည်း။

ထိုမှဘပါးလည်း မဓုဋီကာ, မဏိဒီပဋီကာတို့၌ ပက်ကန္တရ ဝိသေသတ္ထ တို့ကိုလည်း ပြတော်မူကုန်၏။

ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ။ ပ။ ဓမ္မေပသာဒဇနနတ္ထံ-ဖြင့် ရတနတ္တယ ပဏာမ၏ မုချအကျိုးကို ပြတော်မူ၏။ တဒုဘယပ္ပသာဒါဟိ။ ပ။ ဟောတိတိ-ဖြင့် သမ္ပန္နကိုပြတော်မူ၏။ အနုသာိကပ္ပယောဇန-ဟူ၍လည်း ခေါ်သည်။ မုချအကျိုးကြောင့် ရအပ်သော အကျိုးဟု ဆိုလိုသည်။

ဧဝံ သတ္ထရိ ပဏာမကရဿ ကေ ပယောဇနံ ဒသေတွာ ဒုဒါနိ သမ္မာန္နံ ဝိဘာဇေတိ တဒုဘယ၊သာဒါဟိတိအာဒိနာ။ (အနုဋီကာ)။ အနုသာိကပ္ပ ယောဇနံ သမ္ပန္နန်ိ ဝုစ္စတိ။ မဏိဒီပ။]

အထ သော ပုဗ္ဗနယော၊ ထိုရှေးနည်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝါ-အပရောနယော၊ နည်းတပါးကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ရတ

နတ္ထိယပဏာမဝစနံ၊ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအား၌ခိုးခြင်းကိုဆိုခြင်းကို(ဝိဟိတံစဝ်)။ အတ္ထိနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏။ ရတနတ္တယပသာဒဿ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဝိညာပနတ္ထံ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝိဟိတံ၊ စီရင်အပ်၏။ တံပန၊ ထိုသိစေခြင်း အကျိုး သည်ကား။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ စိတ္တာရာဓနတ္ထံ၊ စိတ်ကိုနှစ်သက်စေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနှစ်သက်စေခြင်း အကျိုးသည်။ အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာကို။ ဂါဟတ္ထံ၊ သင်ယူစေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဝါ၊ အကျိုးငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအဋ္ဌကထာကို သင်ယူစေခြင်းအကျိုးသည်။ သဗ္ဗသမ္မတ္တိနိပ္ဖါဒနတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော လောကီအကျိုး, လောကုတ္တရာအကျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ပြီးစေခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဝါ၊ အကျိုးငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရတနတ္တယပသာဒဿ၊ ကို။ ဝိညာပနံ၊ သိစေသော။ ရတနတ္တယပဏာမဝစနံ၊ ကို။ ဝိဟိတံ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၅ဇာတိ၊ [ဤနည်း၌- ရတတ္တယ ပဏာမဝစနံ။ ပ။ ဝိညာပနတ္ထံ-ကား ပဋိညာ။ တံ ပန ဝိညူနံ စိတ္တာရာဓနတ္ထံ။ ပ။ နိပ္ဖါဒနတ္ထံ-ကား ဟေတု။ တံပန-၌ ပနကား ဝါစာသိလိဋ္ဌ။

တနည်းကား။ ။ရတနတ္တယပဏာမဝစနံ၊ကို။အတ္ထိနော၊၏။ရတနတ္တယပသာဒဿ၊ကို။ ဝိညာပနတ္ထံ၊ ငှာ။ ဝိဟိတံ၊၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ဝါ၊ မုချအကျိုးမှတပါး သမ္ဘန္ဓကိုဆိုဦးအံ့။ တံ၊ ထိုသိစေခြင်းအကျိုးသည်။ ဝိညူနံ၊ တို့အား။ စိတ္တာရာဓနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဝါ၊ ငှာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သည်။ သဗ္ဗသမ္မတ္တိနိပ္ဖါဒနတ္ထံ၊အကျိုးရှိသည်။ ဝါ၊ ငှာ။ဟောတိ၊၏။ ဇာတိ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ ဝါ၊ ဇာတိတသ္မာ၊ ဤသို့ အကျိုး နှစ်ပါး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏာမဝစနံ၊ ပဏာမကိုဆိုခြင်းကို။ ဝိဟိတံ၊ ၏။

ဤနည်းကား။ ။တံပနာတိတ္ထေ ပနသဒ္ဒေါ ဝိသေသတ္ထေဝ။ ပဂ္ဂဟနရတ္ထောဝါ-ဟူသော မဓုဋီကာအလိုတည်း။

ဤဒုတိယနည်း၌-ရတနတ္တယပဏာမဝစနံ။ ပ။ဝိညာပနတ္ထံ-ကား မုချပယောဇန၊ တံပန။ ပ။ နိပ္ဖါဒနတ္ထံ-ကား သမ္ဗန္ဓ။ ဝါ-အနုသဒ္ဓိကဗျယောဇနတည်း။

ဋီကာရှင်ပြသော ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယံ-စသောပဌမနည်းနှင့်-အထဝါ ရတနတ္တယပဏာမဝစနံ-စသောဒုတိယ နည်းတို့၏ အထူးကို အနုဋီကာ၌-ထွေးပဌမော အတ္ထဝိကပ္ပေါ သဒ္ဓါနုသာရိနံ ပုဂ္ဂလာနံ ဝသေန ဝုတ္တော။ ဒုတိယော ဓမ္မာနုသာရိနံ။ ပဌမော ဝါ အသံသိဒ္ဓသတ္တုဓမ္မာနံ။ ဒုတိယော သံသိဒ္ဓသတ္တု

ဓံမ္မာနံ။ တထာပဌမော ပဌမေရတနေ ပဏာမက္ကြိယာဒဿနပရော။ဒုတိယော ဇုတရေသုဝိတိ ဝိသေသော ဝေဒိတမ္မော-ဟု ပြတော်မူ၏။

စ၊ အထူးကိုဆိုဦးအုံ။ ဣဿ၊ ဤနည်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဌမော၊ ပဌမဖြစ်သော။ အတ္ထဝိကပ္ပေါ၊ အတ္ထဝိကပ်ကို။ ဝါ-နည်းကား၊ သဒ္ဓါနုသာရိနံ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့ဓံ့။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယနည်းကို။ ဓမ္မာနုသာရိနံ၊ ဓမ္မာနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝါ- ကား။ ပဌမော၊ ပဌမနည်းကား။ အသံသိဒ္ဓသဒ္ဓါဓမ္မာနံ၊ မထင်ရှားကုန်သော ဘုရားရတနာ, ဟရားရဘနာတို့ဒ်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဒုတိယော၊ ကို။ သံသိဒ္ဓသဒ္ဓါဓမ္မာနံ၊ထင်ရှားကုန်သောဘုရားရတနာ,တရားရတနာတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ပဌမော၊ ပဌမနည်းကို။ပဌမော၊ သော။ ရတနေ၊ ဘုရားရတနာ၌။ ပဏာမ ကြိယာဒဿနပရော၊ ရှိခိုးခြင်းကိုပြုခြင်းကိုပြခြင်းလျှင်ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝုတ္တော၊၏။ဒုတိယော၊ကို။ ဇုတရေသု၊ ဘုရားမှတပါးကုန်သော တရားရတနာ, သံဃာရတနာတို့၌။ ပဏာမကြိယာဒဿနပရော၊၍။ ဝုတ္တော၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတမ္မော၊ ၏။
(ဤကားအနက်)

ဤအနုဋီကာပါဠိတို့တွင် အသံသိဒ္ဓသဒ္ဓါ၊ ဓံမ္မာနံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဋီကာပဌမနည်း၌-မမြေန ဟိ သဒ္ဓါသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါရာ စ ဓမ္မသိဒ္ဓိ။ (အနုဋီကာ)။ ဓံမ္မေန၊ တရားတော်ကြောင့်။ သဒ္ဓါသိဒ္ဓိ၊ ဘုရားရတနာ၏ထင်ရှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဒ္ဓါရာစ၊ ဘုရားရတနာ ကြောင့်လည်း။ ဓမ္မသိဒ္ဓိ၊ တရားရတနာ၏ ထင်ရှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏-ဟုမိန့်အပ်သောကြောင့် အသံသိဒ္ဓဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ၏ဝိသေသနကား ဓမ္မတည်း။ ထို့အတူ မဓ္မ၏ဝိသေသနကား ဗုဒ္ဓတည်းဟု ပြတော်မူ၏။ ဋီကာ ဒုတိယနည်းကား ဝိသေသနမရှိသောနည်းတည်း။ ထို့ကြောင့် သံသိဒ္ဓသဒ္ဓါဓမ္မာ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။]

ပန၊အထူးကိုဆိုဦးအုံ။ ဝါပန၊အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးမှတပါးအလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုဆိုဦးအုံ။ အန္တရာယ ဝိသောသနံ၊ အန္တရာယ်ကိုပယ်ဖျောက်သော။ဝါ၊အန္တရာယ်မှကင်းစင်သော။ ဇုဒံဇုဒမေပ၊ ဤကျန်းမာခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကျိုးသည်သာလျှင်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပယောဇနံ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊၏။ တံပယောဇနဒ္ဓယံ၊ ထိုပြဲခဲ့ပြီးသောအကျိုးနှစ်ပါးသည်။ အာစရိယေန၊သည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပယောဇနံ၊ သည်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ (နိဝတ္တေတဗ္ဗဖေါ-မကိဒိပ)

၇ဤကို၊ [ဤနည်းကား-တဘ္ဘ ပနသဒ္ဒေါ ဝိသေသတ္ထော၊ ပဇ္ဇန္တရတ္ထောဝါ-ဟု မိန့်အပ်သော မဓုဋီကာ၊ ဧဝသဒ္ဒေါ၊ စေတ္ထ လုဘ္ဘနိဒ္ဒေါ-ဟု မိန့်အပ်သောမကိဒိပဋီကာတို့၏ အလိုတည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အကျိုးနှစ်ပါးတို့သည် အဋ္ဌကထာဆရာအလိုရှိအပ်သော်အကျိုးတို့ပေလော ဟုစွဲရှိရကား-ဇာဒံပန-စသည်ကုံမိန့်(မရ)

တနည်းကား-ဇာဒံပယော့နဒ္ဓယံ၊ဤအကျိုးနှစ်ပါးကို။ မယာ၊ငါဋီကာဆရာသည်။ ကိဉ္စာပိဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ဆိုခဲ့၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဆိုခဲ့သော်လည်း။ အန္ဓရာယ ဝိသောသနံ၊ အန္ဓရာယ်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အန္ဓရာယ်မှ ကင်းစင်ခြင်းသည်။ ရတနတ္တယပဏာမသဒ္ဒ၊ ၏။ အာစရိယေန၊ သည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပယောဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိပစ္စကာရသေတဿ။ ပ။ အသေသတောတိ၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝက္ခတိ၊ မိန့်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အန္ဓရာယ ဝိသောသနံ၊ သည်။ ရတနတ္တယပဏာမသဒ္ဒ၊ ၏။ အာစရိယေန၊ သည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပယောဇနာဘာဝေါ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုး၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဤနည်းကား ဝက္ခတိဟိကို ပရိဟာရအာဘောဂ ၏ အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသော နည်းတည်း။ မဏိဒီပဋီကာ၌ ဒဋ္ဌ,ကာရဏာနှစ်ခု ယူတော်မူ၏။ ဟိ-ယသ္မာဝက္ခတိ၊ တသ္မာ-ဟု မဂဋီကာ၌ ကာရဏာယူတော်မူ၏။]

ရတနတ္တယပဏာမကရဏံ၊ရတနတ္တယပဏာမကိုပြုခြင်းသည်။ အန္ဓရာယကရာပုညဝိဃာတကရပုညဝိသေသဘာဝတော၏၊အန္ဓရာယ်ကိုပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ကုသိုလ်ထူး၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ မဂ်လဘာဝတော၏၊ မဂ်လာ၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဘယာဒိဥပဒ္ဒဝနိဝါရဏတော၏၊ဘေးအစရှိသော ဥပဒ္ဒဝေါကိုတားမြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အန္ဓရာယဝိသောသနေ၊ အန္ဓရာယ်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း၌၊ သမတ္ထံ။ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဟောတိ၊၏။တသ္မာ၊ထိုသို့အန္ဓရာယ်ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အန္ဓရာယဝိသောသနသ၊ အန္ဓရာယ်ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၏။အဓိပ္ပေတပ္ပယောဇနာဘာဝေါ။ အလိုရှိအပ်သော အကျိုး၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ၏။ (ပဋိညာဉ်သို့စပ်)

၇ဏ္ဍို၊ [တသ္မာ အန္ဓရာယ ဝိသောသနသမတ္ထတ္တာ အန္ဓရာယ ဝိသောသနပ္ပယောဇနံ အာစရိယေန အဓိပ္ပေတန္တိ အတ္ထော။ ။(မဂဋီကာ)

ဇ္ဈမပန။ လ။ အန္ဓရာယဝိသောသနံကား-ပဋိညာဉ်။ ။ဝက္ခတိ ဟိ။လ။ အသေသတောတိ-ကား ထိုပဋိညာဉ်၏ အာဂမဟိတ်။ ။ရတနတ္တယ ပဏာမကရဏဉ္စိ။လ။ သမတ္ထံဟောတိ-ကား ပဋိညာဉ်၏ ယုတ္တိဟိတ်များး ဖြစ်သောကြောင့် ထိုဟိတ်နှစ်ခုတို့ကို ပဋိညာဉ်သို့သာ ပြန်၍စပ်အပ်၏။]

တနုညီးကား။ ။ရတနုတ္တယပဏာမကရဏံ၊သည်။ ပ။ သမတ္ထံ၊သည်။ ယံ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ နိပစ္စကာရသေတသ။ပ။ အသေသတောတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဤနညီးကား-ရတနုတ္တယပဏာမကရဏဿိသည်- ဝက္ခတိဟိ။ပ။ အသေသတောတိ-၏ဟေတုအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသောနည်းတည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဌမနည်းဖြင့် ရတနုတ္တယပဏာမ၏ သောတုဇနတို့အားကြည်ညိုစေခြင်းအကျိုးကို ပြတော်မူ၏။ ဒုတိယနည်းဖြင့် ကြည်ညိုခြင်းကို သိစေတတ်သော အကျိုးကို ပြတော်မူ၏။ ထိုအကျိုးနှစ်ပါးသည် အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးတို့လောဟု စုဒ်ရှိရကား-ဇုဒံပန-စသည်ကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အန္တရာယ်ကို ပယ်ရှောက်ခြင်းသည် ရတနုတ္တယပဏာမ၏ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးဟု အဘယ်ကြောင့် သိနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ဝက္ခတိဟိ-စသည်ကိုမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ.... အန္တရာယ်ကိုပယ်ရှောက်ခြင်းသည် ရတနုတ္တယပဏာမ၏ အကျိုးဟု အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာအလို ရှိပါသနည်း။ အန္တရာယ်ဟူသည်ရောဂါစသောအနိဋ္ဌရုပ်ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်တရားသည် အပွဟာတဗ္ဗတရား ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား-ရတနုတ္တယ ပဏာမကရဏဿိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။မဓု]

ပန၊ စောဒနာသောဓနာကိုဆိုဦးအုံ့။ ဇတသ၊ ထိုရတနုတ္တယပဏာမကို ပြုခြင်း၏။ အပုညဝိဃာတကရာဒိဘာဝေါ၊ အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိုပြုခြင်း အစရှိသောအဖြစ်ကို။ ကထံ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ယသ္မိံ မဟာနာမ သမယေ။လ။ စိတ္တံ ဟောတိကိ အာဒိဝစနတော၀၊ ယသ္မိံ မဟာနာမ သမယေ။လ။ စိတ္တံ ဟောတိ အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပုဇ္ဇာစ ပုဇနိယာနံ ဇတံ မင်္ဂလမုတ္တမန္တိ၊ ပုဇ္ဇာစ ပုဇနိယာနံ ဇတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူ၍။ ဝစနတော၀၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဇဝံဗုဒ္ဓါ၊ လ။ နဟောသတိတိ၊ ဇဝံဗုဒ္ဓါ၊ လ။ နဟောသတိဟူ၍။ ဝစနတော၀၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၎င်း။ အပုညဝိဃာတကရာဒိဘာဝေါ၊ ကို။ ဝိဇာနိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဇုတိ၊ ကား။ ဝိသဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။ မဟာနာမ၊မဟာနာမ်။ ယသ္မိံသမယေ၊အကြောင်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်၊တထာဂတံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုသရတိ။ အောက်မေ့၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။

အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား။ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတံ၊ ရာဂသည်ယူအပ်သော။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပူဇာနိယာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်ကုန်သောသူတို့ အား။ ယာပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့။ ဇေဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုဎင်း။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကိုဎင်း။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကိုဎင်း။သရန်ဂွာ နံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေ၊-တုမှာကံ၊ သင် ချစ်သား တို့ အား။ ဘယံဝေ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ဎင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝေ၊ ကိုယ်၏တုန်လှုပ်သောအဖြစ်သည်ဎင်း။ ဝေ၊ကိုယ်၏ခက်ထန်သောအဖြစ်သည်ဎင်း။ လောမဟံသောဝေ၊ ကြက်သီး မွေး ညှင်းထခြင်းသည်ဎင်း။ နဟောသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဇာတိ။ သို့။ ဝိသဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။

ဟာတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌။ ယာသသတ္ထုနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဏာမံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလို၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏာဝိသေသဒဿနတ္ထံ။ ဂုဏ်ထူးကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ကရဏာဝိယာတိအာဒိ ံ၊ ကရဏာဝိယအစရှိသည်ကို။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ဂုဏာဝိသေသဝေါ၊ ဂုဏ်ထူးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဏာမာရဟော၊ရှိခိုးထိုက်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏာမာရဟေစ၊ ရှိခိုးထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ကတော၊ ပြုအပ်သော။ ပဏာမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။ဝုတ္တပ္ပယောဇနသိဒ္ဓိကရော၀၊ဆိုအပ်ပြီးသောအကျိုး ပြီးခြင်းကိုပြုသည်သာလျှင်။ဟိ-ယသ္မာ။ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဂုဏ်ထူးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှိခိုးထိုက်သည်၏အဖြစ်, ရှိခိုးထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌ ပြုအပ်သော ပဏာမသည် ဆိုအပ်သောအကျိုးပြီးခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ယဿသတ္ထုနော၊ အား။ ပဏာမံ၊ ကို။ကတ္တုကာမော၊ ၏။ တဿ၊၏။ ဂုဏာဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ ငှာ။ ကရဏာဝိယာတိအာဒိ ံ၊ ကို။ ဂုတ္တာဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၇ဘွဲ့၊ [အနှစ်ချုပ် ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးကို အဋ္ဌကထာ ဆရာ အလိုရှိ ငြားအံ့ "တဿ ပါဒေ နမဿိတွာ" စသည်ကိုသာလျှင် ဆိုသင့်၏။ "ကရဏာ ဝိယ" စသည်ကို မဆိုသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား "တတ္တ" စသည်ကိုမိန့်။ (မဓု)

ယဿ သတ္ထုနော။ လ။ အာဒိဓာဟ-ကား ပဋိညာဉ်။ ဂုဏာဝိသေသ ဝေါဟိ။ လ။ ဟောတိ-နှင့်– ပဏာမာရဟေစ။ လ။ ဟောတိ-ဘို့ကား ထို ပဋိညာဉ်၏ နာနာဟောဘု နှစ်ချက်ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိညာဉ်သို့ ပြန်၍စပ်။ တသ္မာဘွဲ့ ထိုဟောတု နှစ်ချက်ကိုစွဲ။ ဟိ,စ-ဟောတုဝါကျတည်း။

ဂုဏ်ထူးမရှိသော်လည်း ရှိခိုးထိုက်က ဂုဏ်ထူးကို ပြခြင်း မသင့်ဟု စောဒနာရှိ၍-ဂုဏာဝိသေသဝါဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ရှိမခိုး ထိုက်သော်လည်း အန္တရာယ်ပျောက်ခြင်းအကျိုးရှိက ဂုဏ်ထူးကို ပြခြင်းမသင့်ဟု စောဒနာရှိ၍-ပဏာမာရဟေစ-စသည်ကိုမိန့်။ (မဓု)

ဤကား — ဟိသဒ္ဒါ စတ္ထ အာရမ္ဘတ္ထော-ဟူသော ဟိ-နှင့် စ-ကို ဝါကျာရမ္ဘယူတော်မူသော မဓုဋီကာနည်းတည်း။

တနည်း။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ .... ဂုဏ်ထူး မရှိသော်လည်း ရှိခိုးထိုက်က ဂုဏ်ထူးကို ပြခြင်းသည်မသင့်၊ အဘယ်ကြောင့် ဂုဏ်ဆူးကိုပြရပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား "ဂုဏာဝိသေသဝါဟိ" စသော ပဌမဟေတုကိုမိန့်။

အရှင် ဋီကာဆရာ.... ရှိမခိုးထိုက်သော်လည်း အန္တရာယ် ပျောက်ခြင်း အကျိုးရှိက ဂုဏ်ထူးကို ပြခြင်းသည်မသင့်၊ အဘယ်ကြောင့်ဂုဏ်ထူးကို ပြရပါသနည်းဟုစုဒ်ရှိရကား"ပဏာမာရဟေစ" စသော ဒုတိယဟေတုကိုမိန့်။

ဤကား ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဟေတုအတ္ထယောဇနာ နည်းနှင့်အညီ စုဒ် စောဒနာတည်း။]

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်။ ဝိနယပိဋကေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ကရဏာပဋ္ဌာနာစ-ကရဏာပဋ္ဌာနာဇေဝ၊ ကရဏာ ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ရှိသည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတ္တန္တပိဋကေ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်၌။ ပညာကရဏာပဋ္ဌာနာစ—ပညာကရဏာ ပဋ္ဌာနာဇေဝ၊ ပညာကရဏာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဝိနယ ပိဋကဿ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၏။ သံဝဏ္ဏနံ၊ အဖွင့်ကို။ ကရောန္တော်၊ ပြုတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ကရဏာပဋ္ဌာနာ၊ ကရဏာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်အား။ ထောမနာစ-ထောမနာဇေဝ၊ ဖြိုးမွမ်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ကတာ၊ အပ်၏။ ။အာဂမသံဝဏ္ဏနာ၌၊ သုတ္တန်အဋ္ဌ ကထာကိုလည်း။ ကရောန္တော်၊ ပြုတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဥဘယပဋ္ဌာနာ၊ ကရဏာ,ပညာနှစ်ပါးစုံ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော။ ထောမနာဇေဝ၊ ဖြိုးမွမ်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ကတာ၊ အပ်၏။ အဘိဓမ္မ ဒေသနာပန၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည်ကား။ ပညာပဋ္ဌာနာ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိကတ္တာ။ ထို့ကြောင့်။ ပညာပဋ္ဌာနမေဝ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်း သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ထောမနံ၊ ဖြိုးမွမ်းခြင်းကို။ ကရောန္တော်၊ သည်။ ကရဏာဝိယသတ္တော်သူတို၊ ဟူ၍။ ကရဏံ၊ ကရဏာကို။ ဥပမာဘာ၌ဝေန၊

ဥပမာနဏ်အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ထောမေတိ၊ ခြီးမွှမ်း၏။

တတ္ထ၊ ထိုကရဏာဝိယသတ္တော်သူ ဟူသော ဂါထာ၌။ ကရဏာဝိယာတိ ဧတံ၊ ကရဏာဝိယ ဟူသောပုဒ်သည်။ နိဒဿနဝစနံ၊ ဥပမာနကို ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယသ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ကရဏာ၊ ကရဏာ တော်သည်။ သမ္ဘေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ပဝတ္တိတ္ထဝိယ၊ ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤကရဏာတော်အတူ။ သမ္ဘေသု၊ ကုန်သော။ ဥယျဓမ္မေသု၊ ဥယျံခံတရားတို့၌။ ပညာပိ၊ ပညာတော်သည်လည်း။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ဇာတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ကရဏာဝိယာတိဧတံ၊ သည်၊ နိဒဿနဝစနံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။ ပညာတိဧတံ၊ ပညာဟူသောပုဒ်သည်။ နိဒဿေတဗ္ဗဓမ္မနိဒဿနံ၊ ညွှန်ပြအပ်သော တရားကို ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဝါ၊ ဥပမေယျံကို ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဿာတိဧတံ၊ ယဿဟူသောဤပုဒ်သည်။ တဒဓိဋ္ဌာနပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ ထိုကရဏာ,ပညာနှစ်ပါးစုံတို့၏တည်ရာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြကြောင်း ဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာသိနောတိဧတံ၊ ဟူသောဤပုဒ်သည်။ တဒ္ဇီသေသနံ၊ ထိုယဿဟူသောပုဒ်၏ ဝိသေသနသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥယျဓမ္မေသူတိဧတံ၊ ဟူသောဤပုဒ်သည်။ ပညာဝိသယနိဒဿနံ၊ ပညာ၏အာရုံကို ညွှန်ပြကြောင်း ဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဘေသူတိဧတံ၊ သည်။ တဒ္ဇီသေသနံ၊ ထိုဥယျဓမ္မေသုဟူသောပုဒ်, သတ္တေသုဟူသောပုဒ်တို့၏ ဝိသေသနဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ ပဝတ္တိတ္ထာတိဧတံ၊ ဟူသောပုဒ်သည်။ကြိယာနိဒဿနံ၊ကြိယာကိုညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်သည်။ဟောတိ၊၏။ ယထာရုစိတိဧတံ။ ဟူသောပုဒ်သည်။ ဝသီဘာဝ နိဒဿနံ၊ လေ့လာခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို ညွှန်ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇ဏ္ဍို၊ [ကရုဏာဝိယာတိ နိဒဿနမေတံ-ကား ပဋိညာ။ ယသ္မာယထာ။ ပ။ ပဝတ္တိတ္ထာတိအတ္ထော-ကား ဟေတုဖြစ်၍ ပဋိညာသို့စပ်။ အတ္ထော-ဟု မိန့်ပြသော ဝါကျတို့သည် ဟေတုဝါကျတို့တည်း။ ထို့ကြောင့်၇ဏ္ဍဲဘာရဏဋီကာဂါထာသုံးဆယ်ရှစ်အဖွင့်၌–ဇိနဝစနယုတ္တံဟိတိ ဟိသဒ္ဒေါ အဝဓါရဏေ၊ ဇိနဝစနယုတ္တံဧဝါတိ ဟိ အတ္ထော-ဟုဖွင့်ပြတော်မူ၏။

ကရုဏံ ဥပမာဘာဝေန-ဟူ၍ဌင်း၊ ကရုဏာဝိယာတိ နိဒဿနဝစနမေတံ-ဟူ၍ဌင်း မိန့်ပြရာ၌ ဥပမာနကို ဥပမာဟု မိန့်ပြတော်မူ၏။ထိုကြောင့်

မရုဋ္ဌိကာဒ္ဒ–ဥပမာဘာဝေနာတိ ဥပမာနဘာဝေန။ ဥပမာသဒ္ဒေါ ဟေတ္ထု နံ "ဥပမာနောပမေယျာနံ၊ သဒိသတ္တံသိယောပမာ"တိ အာဒိသု ဝိယ သဒိသတ္ထ ဝါစကော၊ အထခေါ ဥပမာနဝါစကော-ဟုဒ္ဓိဂုဏ်း၊ နိဒဿနဝစနန္တိ ဥပမာ နဝစနံ၊ နသရူပက္ခဉာနံဝစနံ။ နိဒဿနသဒ္ဒေါ ဟိ ဥပမာနောဒါဟရဏာပုကာ သနောပလက္ခဏေသု ဥပမာနတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟုဒ္ဓိဂုဏ်း မိန့်ပြတော်မူ၏။

ဥပမာ,ဥပမာနံ,ဥပမေယျံ-ဟု သုံးပါးတို့တွင် ကရဏာ-ကား နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဥပမာန မည်၏။ ပညာတော်ကား နှိုင်းယှဉ် အပ်သောကြောင့် ဥပမေယျံ မည်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကရဏာ တော်သည် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ဖြစ်သည်။ ပညာတော်သည်လည်း အလုံးစုံသော တရားတို့၌ဖြစ်သည်။ ဤသို့အလုံးစုံတို့၌ ဖြစ်ခြင်းကား သဒိသဘောဂတ် သည် ဥပမာမည်၏ဟု ပြတော်မူ၏။]

တတ္ထ၊ ထိကရဏာဝိယသတ္တေသုဟူသောဂါထာ၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ စေံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။ ယာ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ ကိရတိ၊ ပယ်တတ်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ထိသို့ပယ်တတ်သော သတ္တိကြောင့်။ သာ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ကရဏာ၊ မည်၏။ ပရဒုက္ခံ၊ သူတပါးဆင်းရဲကို။ ဝိက္ခိပတိ အပနေတိ၊ ပယ်တတ်၏။ ဇုတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ တသ္မာ၊ ထိကရဏာဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၌။ သတ္တာ- ဝိသတ္တာ။ အထူးသဖြင့် တပ်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့မည်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ တသ္မာပညတ္တိယာ၊ ထိုသတ္တဟူသော နာမပညတ်၏။ ခန္ဓသန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော အတ္တ ပညတ်၌။ နိရုဠ္ဟဘာဝတော၊ ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိစ္စဆန္ဒရာဂါဒိ၊ ကင်းသောဆန္ဒရာဂရှိသော ရဟန္တာစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။ သတ္တာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာ-ဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရား သဘော သည်။ ပဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ သည်။ ပညာ၊ ပညာမည်၏။ ယထာသဘာဝံ၊ အကြင်အကြင်သဘောတို့ကို။ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ယထာသဘာဝံ၊ အကြင်အကြင် မိမိသဘောဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဇုတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။တသာ၊ ထိုပညာဟူသောပုဒ်၏။အတ္ထော၊ တည်း။ ယသာတိဧတံ၊ ယသဟူသော ပုဒ်သည်။ အနိယမနံ၊ အနိယတ်ကို ညွှန်ပြကြောင်း ဖြစ်သော ပုဒ်တည်း။ တသပါဒေ နမသိတ္ဝာတိ ဧတေန၊ ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ နိယမနံ၊ နိယတ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒိတမ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသာတိဧတံ၊ သည်။ အနိယမနံ၊ တည်း။

မဟေသိတိတ္ထေ၊ ပုဒ်၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။ မဟန္တေ၊မြတ်ကုန်သော။သီလက္ခန္ဓာဒယော၊ သီလက္ခန္ဓာစသည်တို့ကို။သေ ဂဝေသိ၊ ရှာမှီးတော်မူပြီ။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။မဟေသိ၊မဟေသိမည်၏။ယော၊အကြင် သဘောတရားတို့ကို။ဉာတမ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ဇုတိ-တသ္မာ၊ ထို့သို့သိအပ်သော သတ္တိကြောင့်။ တေ၊ ထိုသဘောတရားတို့သည်။ ဥယျု၊ ဥယျုတို့မည်ကုန်၏။ သဘာဝဓါရဏာဒိနာ၊ မိမိသဘောကို ဆောင်ခြင်း အစရှိသော။ အတ္ထေ နှ။ အနက်ကြောင့်။ ဓမ္မာ၊ မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျ,ဓမ္မ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဥယျာတိ ဝစနေန၊ ဥယျုဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ အညေ ယျတ္တံ၊ မသိအပ်သည်အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ဓမ္မာတိ ဝစနေန၊ ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ ဥပဓါနံ၊ သိအပ်ကုန်သော တရားတို့၏။ သတ္တဇိ ဝါဒိဘာဝံ၊ သတ္တ, ဇိ ဝ အစရှိသောအဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဥယျာစ၊ သိအပ်ကုန်သည်လည်း ဟုတ်၏။ တေ၊ ထိုသိအပ်ကုန်၏ဟူသည်။ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း ဟုတ် ၏။ ဇုတိ၊ ၌။ ဥယျုဓမ္မာ၊ မည်ကုန်၏။ သမ္ဗေသုတိဓံ၊ သဒ္ဒါသည်။ အန ဝသေသပရိယာဒါနံ၊ အကြွင်းမရှိ သိမ်းယူကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။ တေန၊ တိုသမ္ဗေသုဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ အညာတာဘာဝံ၊ မသိအပ်သည်အဖြစ်၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ၌။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တသ္မာ၊ ၌။ သမ္ဗေသုတိ ဓံ၊ သည်။ အနဝသေသ ပရိယာဒါနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဝတ္တိတ္ထာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဓိဇ္ဇ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယထာရုစိတိ၊ ကား။ ယာယာ၊ အကြင် အကြင်သို့သော။ ရုစိ၊ အလိုတည်း။ ယထာရုစိ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအလို။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ရုစိတိ၊ ရုစိဟူသည်ကား။ ဇုဆ္ဆာ၊ အလိုတည်း။သာ၊ ထို အလိုသည်။ ကတ္တုကာမတာ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်တည်း။ ယာ ယာ၊ အကြင်အကြင် အလိုသည်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ တပ္ပဘေဒါ၊ ထိုထိုအလို အပြားရှိသော ပညာသည်။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။

တနည်း။ ။တပ္ပဘေဒါ၊သောပညာကို။ ယထာရုစိ ပဝတ္တိတ္ထာတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ဝါ၊ကား။ ယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော။ ရုစိ၊အလိုသည်။ ပဝတ္တာ၊ဖြစ်၏။တထာ၊ထိုထိုအလိုအားဖြင့်။ပညာ၊ပညာတော်သည်။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ရုစိအနုရူပံ၊ အလိုအားလျော်စွာ။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်တော်မူသော။ ပညာ၊ပညာတော်ကို။ယထာရုစိပဝတ္တိတ္ထာတိ၊ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊၏။ဝါ၊ကား။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ဝါ၊ အကြင်အကြင်သို့သော။ ရုစိ၊ အလိုသည်။ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအလိုအားဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ ပညာ၊ ပညာတော်ကို။ ယထာရုစိ ပဝတ္တိတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [ကိရတိတိ ကရဏာ-ဖြင့် ကတ္တုသာဓန၊ ကံရမဟတ်၊ ယုပစ္စည် ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ယခုအခါ၌ မဟတ်နက်, ပစ္စည်းနက်ဟု ဆိုအပ်သော အဝယဝတ္ထုကို ပြတော်မူလိုရကား- တတ္ထကံရတိ- စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။တသ္မာပနုပညတ္တိယာ။ ပ။ သဗ္ဗာတိဝုဒ္ဓန်-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရဂ္ဂိသည် အထင်ရဂ္ဂိ, အတွင်ရဂ္ဂိ, အတင်ရဂ္ဂိ ဟု သုံးမျိုးရှိ၏။ ထိုသုံးမျိုးဘို့တွင် ဩဗ်ဟာရတည်း၌ သကတံ အများရှိ၏။ ထိုသကတ် အနက်ဘို့ကွင်ထင်သော သကတ်ကိုစွဲ၍ ပညတ်ခြင်းသည်ရင်း၊ တခုသောသကတ်သည် ဩဗ်အများနှင့် ဆက်ဆံ၏။ ထိုဩဗ်တို့တွင် ထင်သောဩဗ်ကိုစွဲ၍ပညတ်ခြင်းသည်ရင်း အထင်ရဂ္ဂိမည်၏။ဥဒါဟရဏ်ကား- ဂန္ဓာတိတိဂေါတည်း။ ဤဥဒါဟရဏ်၌ စားခြင်း, အိပ်ခြင်း စသောသကတ် အများရှိသော်လည်း သွားခြင်း သကတ်ကိုစွဲ၍ ပညတ်ခြင်းကြောင့် အထင်ရဂ္ဂိမည်၏။ ။တနည်းကား-သွားခြင်း သကတ်သည် ကြင်းစသော သဘ္ဘဝ၊ အများနှင့် ဆက်ဆံသော်လည်း နွားဩဗ်ဟာရတည်း၌သာ ထင်သောကြောင့် အထင် ရဂ္ဂိမည်၏။။ ။(များပြား၍လာလျှင်၊ သကတ္ထတွင်၊ ထင်သည်သကတ်၊ စွဲပညတ်မူ၊ မှတ်လေ့ဟုအထင်ရဂ္ဂိတည်း။ ။သကတ်တနေ့အစုများ၌ဘူ၊ ဆက်ဆံပါလျက်၊ တင်စွာမွဲလည်း၊ ဒဗ္ဗိဂ္ဂါရဂ္ဂိပင်တည်း။ ။ဘုရားကြီးနိုင်ယံ။)

သကတ် ဟုဆိုလော်လည်း၊ အဓမ္မိဇ္ဈဟုဆိုကြောင်း သည့် အတွင် ရဂ္ဂိ မည်၏။ ဥဒါဟရဏ်ကား- ကုပါဒိဟု သဗ္ဗာ ဂိဟဿဟတ် သတ္တာ တည်း။ ဤဥဒါဟရဏ်၌ ရဟန်းစသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုစွဲ၍ တင်မကဲခြင်းသို့ ဆိုအပ်သော သကတ်ဟုဆိုလော်လည်း သတ္တာ-ဟူသော အနည်း ငယ်ဟုဆိုလိုခြင်းကြောင့် အတွင် ရဂ္ဂိ မည်၏။

(သကတ္ထ ကြောင့်၊ ရသော ပညတ်၊ သကတ်ဟုဆိုလျက်၊ မည်မဟုက်သည်၊ သက်သက် အတွင်ရဂ္ဂိတည်း။ ။ဘုရား ကြီးနိုင်ယံ။)

သကတ် မရှိသော်လည်း ရှိသကဲ့သို့ တင်စားသော ဥပစာ ဆယ်ပါးသည် အတင် ရဂ္ဂိ မည်၏။ ။တိုရဂ္ဂိသုံးပါးဟိုတွင် တာဒေါပန ပညတ္တိယာ။ ပ။ သဗ္ဗာတိ ဂန္ဓာန်-ဖြင့် အကွင်ရဂ္ဂိကို ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

ယထာသဘာဝံ ပကာရဓေဟိ ပဋိဝိဇ္ဈိတ်-ဉီး။ ဓေယျယသဘာဝါယထာသဘာဝံပြု။ အဗျယီကာဝ သမာသ်။ အဝိဘတ္တိနာ ပကာရန္တရာ အဗျယီဘာဝါသုတ်ဖြင့် ဒုတိယာ ယောဝိဘတ်ကိုအပ်ပြု။ ။တနည်း-တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိဝိဘတ်ကို အံ့-ပြု၍ ပကာရဓေဟိဉီး ဝိဓေသ သနစပ်။ (မဂ)

ယသ္မာဟိ အနိယမနံ-ကား ပဋိညာ။ တသ္မာ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကား ဓေယ္ယ တုတည်း။ ။အဘယ်ကြောင့် အနိယတ် ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါသနည်း ဟု နှစ်ရှိရကား တသ္မာပါဒေါပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကိုမိန့်။

ယကာရစ်-ပုဒ်၌ ယထာသဒ္ဒါ၏ ဝိစ္ဆာအနက်ကိုဂင်း၊ ယထာရစ်-ဟူ ဖသာ ပုဒ်သည် အဗျယီဘာဝသမာသ်ပုဒ် ဖြစ်သည်ကိုဂင်း ပြတော်မူလိုရကာ ယထာရစိတိ-စသည်ကိုမိန့်။ ယာယာရစ်-ယထာရစ်ဖြင့် သမာသ်တွဲ၍ပြတော်မူ၏။ ရစ်တိစ ဋ္ဌဆ၊ ကတ္တုကာမတာသာ-ဖြင့် သမာသ် ပုဒ်၏ အရကောက် အာဘိဓေယျသံဝဏ္ဏနာကို ပြတော်မူ၏။ သမာသ်ဝိဂြိဟ်၏ ဒဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုရကား-ယာယာ ပဝတ္တာ-စသည်ကိုမိန့်သည်။

ယထာရစ်-၌ ယထာသဒ္ဒါသည် ဝိစ္ဆာ အနက်၌ ဖြစ်သည်ကိုဂင်း၊ယထာရစ်-သည် သမာသ် မဟုတ် ဝါကျဖြစ်သည်ကိုဂင်း ပြတော်မူလိုရကား ယထာဝါရုဝိတထာ-ကိုမိန့်။ ။ယထာဝါ ရုစိတထာ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုရကား- ရုစိအနုရုပံ-စသည်ကို မိန့်သည်။

ယခုအခါ၌ ယထာ-သဒ္ဒါ၏ ပကာရအနက်, ဝိစ္ဆာ အနက်နှစ်ခုကိုဂင်း, ယထာရုစိ-သဒ္ဒါတို့၏ ဝါကျ၏ အဖြစ်ကိုဂင်း ပြတော်မူလိုရကား ယထာယထာ ဝါ-စသည်ကိုမိန့်။ ယထာယထာ၊ အဂြင်အကြင် အပြားအားဖြင့် ဟူ၍လည်း ယောဇနာ။

[ဤကား မဓုဋီကာနှင့် ဝေဠုဝန ဆရာထေရ် ဘုရားကြီး တို့၏ အလို တော်တည်း။ ။မကိဒိပဋိကာ၌ကား ရုစိ အနုရုပံ-ဝါ ယထာရုစိ၊ယထာရုစိ ပဝတ္တာ တထာ ပဝတ္တာ ယထာရုစိ ပဝတ္တိတ္ထာတိဒုစ္စတိ-ဟူ၍သာရှိသင့်ကြောင်း ကို မိန့်ဘော်မူ၏။]

တတ္ထ၊ ထိကရဏာဝယ အစရှိသော ဂါထာ၌။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ကရဏာဝ၊ ကရဏာတော်ကိုသာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပညာယ၊ပညာတော်၏။ နိဒဿနန္တိ၊ ဥပမာနဟူ၍။ ဂဟေတမ္မာ၊ ယူအပ်၏။ (ပဋိညာ)။ သာ၊ ထိကရဏာသည်။ အသာဓါရဏာ၊ သူတပါးကိုနှင့် မဆက်ဆံသော။ မဟာကရဏာ၊မဟာကရဏာတော်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ။ ကြောင့်။ဟောတိ၊ ၏။ အညာ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၌ဖြစ်သော ကရဏာသည်။ အသာဓါရဏာ၊သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော။မဟာကရဏာ၊ သည်။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယာသာတိဧတေနစ၊ ယသ်ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း။ ဥဘိန္နမ်ပိ၊ နှစ်ပါးလည်း၌စွဲလှုံနေသော၊ ကရဏာပညာနံ၊ ကရဏာပညာတို့၏။ အာဓါရပုဂ္ဂလနိဒဿနံ၊ကြည့်ရာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသည်။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဓေတုံ)။ ဟ-သ္မာ၊ တိုသို့ မဟာကရဏာတော်၏ အဖြစ်, တပါးသော ကရုဏာမဟုတ်သည့်အဖြစ်, ယသ်ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း ကရဏာပညာတို့၏ ကြည့်ရာပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်လုံးကို စွဲ)။ ဘဂဝတိ၊ ၌ ပဝတ္တာ၊ သော။ ကရဏာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။

ပညာယ၊ ၏။ နိဒဿနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတမ္ဘာဝေါ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ (ပဋိညာသို့စပ်)

နိရောဓါရာ၊ တည်ရာမရှိသော။ ကရဏာ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ-တသ္မာ၊ တိုသို့တည်ရာ မရှိသော ကရဏာ မရှိခြင်းကြောင့်။ ကရဏာတိ၊ ကရဏာဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပ[illegible]ရဘူတော၊ ထိုကရဏာ၏ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ နိဒဿနတမ္ဘော၊ ပြအပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ။ ကြောင့်။ ဟောတိ။ ၏။ ဧတ၊ ဤပဌမဂါထာ၌။ အညော၊ ဘုရားမှ တပါးသော။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။အာသန္နံ၊ အနီး[illegible] ဝန္တေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ဒူရဿ၊ အဝေးကို။ ဂဟဏော၊ ယူရာ၌။ ပယောဇ[illegible]၊ [illegible]ကျိုးသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နစအတ္ထိ၊ရှိလည်းမရှိ။ (ဟေတုဟေတု[illegible]ချက်)။တသ္မာ၊ ထိုသို့ ကရဏာဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ထိုကရဏာ၏ တည်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြအပ်သည်၏အဖြစ်,ဤပဌမဂါထာ၌ ဘုရားမှတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသည်၏အဖြစ်, အနီးကိုကြဉ်၍ အဝေးကို ယူရာ၌လည်း အကျိုးမရှိသည်၏ [illegible]ဖြစ်ကြောင့်။ (ဟေတုဟေတုသုံးချက်စွဲ)။ယသာတိဇေတနစ၊ဖြင့်လည်း[illegible]ဤဘိန္နဓိ၊ကုန်သော။ ကရဏာပညာနံ၊တို့၏။ အာဓါရ ပုဂ္ဂလနိ ဒဿနဘာဝေါ၊ တည်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ (ပဌမ ဟေတုသို့စပ်)

ဧတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသာတိနိဒဿိတပုဂ္ဂလော၀၊ယသဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ပြအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သာလျှင်။ ကရဏာယ၊ ကရဏာကော်၏။ အာဓါရော၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နိဂုံး)

တေန၊ ထိုယသ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ယသ-အတ္တနော၊ အကြင် မိမိ၏။ ကရဏာဝိယ၊ ကရဏာ တော်ကဲ့သို့။ ပညာပိ၊ ပညာတော် သည်လည်း။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ဧတိ၊ သို့။ ဧဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း။) တေန၊ ထို ယသဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ညွှန်ပြ အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သာလျှင် ကရဏာ,ပညာ နှစ်ပါးတို့၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယသ၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရား၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကရဏာ၊ သည်။ ပဝတ္တိတ္ထဝိယ၊ ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့။ ပညာပိ၊ ပညာတော်သည်လည်း။ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ဧတိ-ဧဒံ အယံအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဧဟာတိ၊ ၏။

၇ဏ္ဍော၊ [ဥပမာန,ဥပမေယျတို့သည်မျှ သောအားဖြင့်တည်ရာပြုသောကြောင့် ဘုရားရှင်၏ ကရဏာတော်သည် ဘုရားရှင်၏ ပညာတော်၏ ဥပမာနလေလော၊ သို့မဟုတ် တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကရဏာသည် ဘုရားရှင်ပညာဘော်၏ ဥပမာနလေလောဟု ယုံမှားဘွယ်ရှိ သောကြောင့် ထိုယုံမှားခြင်းကို ပယ်ဆျောက်တော် မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တတ္ထ ဘဂဝတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဘုရား ရှင်၏ ကရဏာ တော်သည် ဘုရား ရှင် ပညာတော်၏ ဥပမာန ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာ ဆရာ....မြတ်စွာဘုရား၏ ကရဏာတော်သည် မြတ်စွာဘုရား ပညာတော်၏ ဥပမာန ဟုဆိုတော်မူ၏။ ဘုရားမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခိုင်လည်း ကရဏာရှိသည် မဟုတ်ပါခဲလော။ အဘယ်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကရဏာတော်သည်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရား ပညာတော်၏ ဥပမာန ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သာဟိ စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကရဏာဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာ မိန့်တော်မူ ခြင်းသည် အသာဓာရဏာကရဏာကို မိန့်တော်မူသည်။ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ အသာဓာရဏာ ကရဏာ မရှိ၊ ထိုအကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့်မြတ်စွာဘုရား၏ ကရဏာ။ပ။ ဥပမာန-ဟု ဆိုသည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာ ဆရာ....ပညာယသ-ဟူသော ပါဌ်၌ ယသ-ဟူသော ပုဒ်သည် ပညာတော်၏ တည်ရာကိုသာလျှင် ပြသောပုဒ်ဖြစ်ခြင်းဟုံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကရုဏာ။ ပ။ ဥပမာန-ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော ဟု စုဒ်ရှိရကား-ယသာတိစ- စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ယသ- ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း ကရဏာ,ပညာ နှစ်ပါးတို့၏ တည်ရာကို ပြသော ပုဒ်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကရုဏာ။ပ။ဥပမာန-ဖြစ်သည် ဆိုသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။သာဟိ-နှင့် နအည်ာ,ယသာတိစ-ဟူသော ဟိတ်သုံးချက်ကို တတ္ထ ဘဂဝတိ။ပ။ဂဟေတမ္ဗာ-ဟူသော ပဋိညာဉ် နာနာဟိတ်စပ်။

အရှင်ဋီကာ ဆရာ....ယသ-ဟူသော ပုဒ်သည် ကရဏာ,ပညာနှစ်ပါးကို၏ တည်ရာကို ပြသော ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိ-စသည်ကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-တည်ရာကင်းသော ကရုဏာ မရှိသောကြောင့် ကရုဏာဟု ဆိုရာ၌ ထိုကရုဏာ၏ တည်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြသင့်ပြထိုက်သောကြောင့် ယသ-ဟူသော ပုဒ်သည် ကရုဏာ, ပညာနှစ်ပါးတို့၏ တည်ရာကို ပြသော ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ထိုကရုဏာ၏ တည်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြသင့်သည်ဟု ဆိုတော်မူ၏၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ပြသင့်က ယသ-ဟူသောပုဒ်သည်ကရုဏာ

ပညာ နှစ်ပါးတို့၏ တည်ရာကိုပြသော ပုဒ်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လော ဟု စုဒ်ရှိရကား သော စ ဇ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤကရဏာဝိယ-စသော ဂါထာ၌ ဘုရား မှ တပါး သော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် မိန့်ပြအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသော ကြောင့် တပါ သော ပုဂ္ဂိုလ်က မပြုသင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာ ပြုသင့်၏၊ ထိုကြောင့် ယသ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ပ။တည်ရာကိုပြသောပုဒ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာ ဆရာ....တပါး သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆောင်ယူ၍ ဆိုခဲ့သော် အကျိုးရှိက ယသ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ပ။ဆိုနိုင်ပါမည်လော ဟု စုဒ်ရှိ ရကား နစ အာသန္နံ-စသည်ကိုမိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား-အဝေးဖြစ်သော ဘုရား မှ တပါး သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆောင်ယူ၍ ဆိုရာ၌ အကျိုးမရှိသော်ကြောင့် တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကရဏာမဟုတ်၊ ဘုရားရှင်၏ ကရဏာဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ယသ-ဟူသောပုဒ်သည်။ ပ။ဆိုနိုင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပုဂ္ဂိုလ်-နဟိနိရာဝရာ-နှင့်သော စ ဇ္ဇ်မိ, နစအာသန္နံ-ဟူသော ဟိက်သုံးချက်ကို ယသာဟိစ၌ နာနုပဟိယ်စက်။

ပဋိညာ, ဟေတု-ကိုပြပြီး၍ နိဂုံ အဓိကော်မူလို မှုကာ ဤဂါထာတို့-စသည်ကိုမိန့်။ ပဋိညာ, ဟောတု, နိဂမန စတာ ရုပ်တိုင်း ပြုမူ၍ ဒေသိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဇောနဝုတ္ထံ ဟောကိုသတိရ၍မိန့်။ ။ (ဤဒံ ဂုတ္တံ ဟောတိ၊ သဒ္ဓါခိုက်ကာ၊ ဒေနက်များလှ ပြဿနာ။ ။ဟိစဇနနိယံ) တေန- ၏ ပဌမယောဇနာနည်းကား မဇ္ဈိကာဒေသိုဖြစ်ကြောင်း ဤဟိ ဇောဇနာနည်းကား ဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အလိုရှိ၏၏။ ။ခုဒ္ဒိကာဒ်၌ ဤတိနိဂမန်-ဟု ရှိ၏၏။ ဤတိတိ နိဂမန်-ရှိသင့်၏။ ဤဟိတိ၊ ဤဟိစဇနာ ပါဠိသည်။ နိဂမနံ၊နိဂုံးသည်။ဟောကို၊၏။။ဟု ဇယောဇနာ။ ။ဟိ, , ဟိ, , ဇ ဟောဟုဝါကျ၊

ပန၊ စောဒနာ,သောဓနာ-ကိုဆိုဦးအံ့။ ကရဏာ၊ ကရဏာတော်သည် သတ္တေသု၊ တို့၌။ ပဝတ္တိတ္ထယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ပညာပိ၊ ပညာတော်သည် လည်း။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဝတ္တိဟု၊ ဖြစ်သနည်း ဇတိ အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ နိရဝသေသတောစ၊ အကြွင်းမရှိသောအား ဖြင့်၎င်း။ ယထာရုစိစ၊အလိုကော်အားလျော်စွာ၎င်း။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဇတိ-အယံ၊ ကား။ ဝိသဇ္ဇနာ၊အဖြေတည်း။ (ပဋိညာ)

ဘဂဝတောဟု၊မြတ်စွာဘုရား၏။ကရဏာ၊ကရဏာတော်သည်။ ကိုဤ၊ တစုံတယောက်သော။ သတ္တံ၊ သတ္တဝါကို။ အဝဇ္ဇေတွာ၊မကြဉ်မူ၍။ နိရဝသေသေသု၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သမ္ဘေသု၊ ကုန်သော။သတ္တေသု၊တို့၌။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ပဝတ္တတိ၊၏။ ပဝတ္တမာနာစ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ရုစိဝသေန၊ အလိုဆန္ဒတော်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကသ္မိံစ၊ တယောက်၌ဌင်း။ အနေကေသုစ၊ များစွာတို့၌ဌင်း။

အညေဟိ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တိုနှင့်။ အသာဓာရဏာ၊ မဆက်ဆံသည်။ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ပဝတ္တာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အကြင်းမရှိဖြစ်သည်၏အဖြစ်,တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တိုနှင့်မဆက်ဆံမှု၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိတ်နှစ်ချက်ပြန်၍စွဲ)။ နိရဝသေသတောစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ယထာရုစိစ၊ စွာဌင်း။ ပဝတ္တနဘာဝေါ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟေတုဝါက္ယ ပဋိညာစပ်)

မဟောဃပက္ခန္ဒာနံ၊ များစွာသော သံသရာဝဲသြဃထဲသို့ သွားကြကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ (ဥဒ္ဓတာဒ္ဒိစပ်)။ သြဃာ၊ သြဃမှ။ ဥဒ္ဓတာ၊ ထုတ်ဆောင်သော။ မယာ၊ ငါဘုရားကို။ အညှတြ၊ ကြဉ်၍။ အညော၊ တပါးသော။ကောစ်၊တစုံတယောက်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇုတိ၊သို့။ ပဿန္တာနံ၊ ရှုမြင်ကုန်သော။ အညော်သံ၊တို့၏။ ကရဏော်ကမနံ၊ ကရဏာဖြစ်ခြင်းသည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ ကရဏောက်ကမနံယထာ၊ ကရဏာဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့။ (တနည်းကား။) ဇုတိ၊ သို့။ ပဿန္တာနံ-ပဿတော၊ မြင်ကော်မူသော။ ဘဂဝတော၊၏။ ကရဏောက်ကမနံယထာ၊ ကရဏာတော်ဖြစ်သကဲ့သို့။အညော်သံ၊တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ကရဏောက်ကမနံ၊သည်။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။နဟောတိ၊မဖြစ်။ဇုတိ-တသ္မာ၊ထိုသို့ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ကရဏာမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ကသ္မိံစ၊ ဒ္ဒွဌင်း။ အနေကေသုစ၊ တို့ဒ္ဒွဌင်း။ အညေဟိ၊ တို့နှင့်။ အသာဓာရဏာ၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ပဝတ္တနဘာဝေါ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။(ဟေတုသို့ ပြန်စပ်၊ ဟေတု ဟေတုဝါက္ယ)

ဂဏ္ဌိ၊ [၌ ဥပမာန-ဖြစ်သော ကရဏာပဋိက္ခေဠ ပြဆိုအပ်သောဝါက္ယကား-ဟိ,စ,ဟိ ဟေတု ဝါက္ယကြီးတည်း။ ဥပမေယျဖြစ်သော ပညာပက္ခန္ဓလည်း နိရဝသေသတော ယထာရုစိ-စ ဟူသော ပဋိညာကိုထည့်၍ လိုက်ပေးပါ။]

ဘဂဝတော၊ ၏။ ပညာပိ၊ ပညာတော်သည့်လည်း။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ နိရဝသေသေသု၊ အကြင်းမရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တာတိ၊ ၏။ ပဝတ္တမာနာစ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဧကသ္မိံစ၊ တပါးသောတရားဒ္ဒွဌင်း။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ ဓမ္မေသုစ၊ တို့ဒ္ဒွဌင်း၊ သဘာဝကိစ္စာဒိဇာနနေန၊ သဘာဝ, ကိစ္စစသည်တို့ကိုသိတော်မူသဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အနာဝရဏာ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားမရှိသည်။ အသာဓါရဏာ၊ သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ယထာရုစိ၊ အလိုတော်အားလျော်စွာ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသောတရားတို့ဒ္ဒွဌအကြင်းမရှိဖြစ်သည်၏အဖြစ်, သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံမှု၍ အ လို တော် အား

လျော်စွာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ပြန်စွဲ)။နိရဝသေသတောစ၊ အားဖြင့်ငင်း။ ယထာရုစိစ၊ စွာငင်း။ ပဝတ္တနဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိကဗ္ဗော၊၏။ (ပဋိညာသို့စပ်)

ပသန္နာသ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ဖြင့်မြင်တော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကရုဏာ၊ သည်။ ယထာရုစိ၊ အလိုဆန္ဒတော်အားလျော်စွာ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တံသမ္ပဲ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌။ မဟာကရုဏာဉာဏဝိဘင်း၌သဉ္ဇာ ဏဝိဘင်ဝသေန၊ မဟာကရုဏာဉာဏဝိဘင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ယထာ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနိတမ္ပဲ၊ သိအပ်၏။ ပညာယစ၊ ပညာတော်၏လည်း။ ယထာရုစိ၊ စွာ။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ သေသာ သာဓါရဏဉာဏဝိဘင်္ဂါ ဒိဝသေန၊ မဟာ ကရုဏာဉာဏ်တော်မှ ကြွင်းသောအသာဓါရဏဉာဏဝိဘင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယထာ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇာနိတမ္ပဲ၊ ၏။ တထာ-တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ယထာရုစိ၊ စွာ။ ပဝတ္တနဘာဇဝေါ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပဋိညာသို့ စပ်-ဟေတု ဝါကျတည်း)

တနည်းကား။ ။စ၊ဆက်၍ဆိုအံ့။ ယထာ-ယေန အာကာရေန၊ အကြောင်း အခြင်းအရာဖြင့်။ ပသန္နာသာ၊ သော။ ပ။ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တံသမ္ပဲ၊ ထိုအလုံးစုံ သောအခြင်း အရာကို။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ၌။ ပ။ သေသာသာဓါရဏဉာဏဝိ ဘင်္ဂါဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဇာနိတမ္ပဲ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ကရုဏာတော်သည် အဘယ်သို့လျှင် သတ္တဝါတို့၌ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ပညာတော်သည်လည်း အဘယ်သို့လျှင် ဒေတ္တဝါတို့၌ ဖြစ်ပါသနည်းဟု ပုဆွေးဒိုထုတ်၍ ဖြေတော်မူလိုခဲ့သော ပဋိဘာဆရာသည် ဟထံ၌- စသော ပါဠိတော်ကိုဆင်၏။

ကရုဏာတော်၏ နိဝေသသ-ဖြစ်ခြင်း၏ အဓိကျောင်းကို ပြုတော်မူလို ရကား ဘဂဝတောဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ပဓိုကာဒ္ဓိဝိတ္ထာရယူတော်မူသည်။

နိရဝသေသ-ဖြစ်ကြောင်းကို ပြုတော်မူပြီး၍ ယထာရုစိ-ဖြစ်ကြောင်းကို ပြုတော်မူလိုရကား ပဝတ္တမာနာဒ-စသည်ကိုမိန့်။ စ-သဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ တည်း၊ မဓုဋ္ဌိကာဒ္ဓိ ပကွဲ့ရဟုမိန့်တော်မူ၏။ စ-နိရဝသေသမှတပါး ယထာ ရုစိကိုဆိုအံ့ဟု ယောဇနာ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....တပါးဒသာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားယည်းကရုဏာရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ အဘယ်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကိုသာလျှင် အသာဓါရဏဟုဆိုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိ အညသံ-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။(ဟိ,စ,ဟိ-ဟေတုဝါကျတည်း)

F.-4. (မူဗွီ-မဲမွ သာသနာပြု)

ဥပမာနဖြစ်သော ကရဏာတော်၏ နိရဝဒ္ဓသဿ ယထာရုစိ-ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူပြီး၍ ဥပမေယျဖြစ်သော ပညာတော်၏ နိရဝဒ္ဓသဿ ယထာရုစိ-ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား ပညာဝိ ဘဂဝတော-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။နိရဝဒ္ဓသဿတော ယထာရုစိ စ-ဟူသော်ပဋိညာပါဠိကိုလိုက်ပေးပါ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....မြတ်စွာဘုရား၏ကရဏာဥတော်သည်ယထာရုစိဖြစ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ယထာရုစိဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယသာ စ ပဿန္တသ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား - မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာကရုဏာဥတော်၏ အသာဓ်ာရဏ ယထာရုစိ-ဖြစ်ကြောင်းကို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော် မဟာကရုဏာ ဉာဏ ဝိဘင်း၏ အစွမ်းဖြင့် သိနိုင်သောကြောင့် ဆိုသည် ဖြစ်ဘို့သော်။

ယထာ ဥဂ္ဂတပံ သန္တံ၊ ဇုသိံ လောမသကဿပံ၊
ဝိတုအတ္ထာ စန္ဒဝတီ၊ ဝါဇပေယ္ယုံ၊ အယာစသိ။ ။

ဟူသော နဝနိပါတ် လောမသကဿပ ဇာတ်တော်၏ အဖွင့် အဋ္ဌကထာ၌ ယထာတိ ယဿ်ဖြာ- ဟု ဖွင့်ပြသော အဋ္ဌကထာနှင့်-အညီ ယထာယဿ်ဖြာ၊ အကြင်ကြောင့်ဟု ဒုယာဇနာသည်။

တနည်းကား။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဿန္တသ ဘဂဝန္တံတာ ကရဏောပ်ဖြာမနံ ဟောတိ-ဟု ဆိုတော်မူ၏၊ ကရုဏာဥတော် ဖြစ်ခြင်းသည် အကြောင်း နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သောကြောင့် ထိုကရုဏာဥတော် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယထာစ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)

ကရုဏာတော်၏ အလိုအား လျော်စွာ ဖြစ်ခြင်းကို အဘယ်သို့လျှင် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယထာစ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။မရု]

ပညာဂ္ဂဟဏေနစ၊ ပညာသဒ္ဒါဖြင့်လည်း။ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကာလေသု၊ကာလတို့၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏန္တု၊ အပိတ်အပင်မရှိသောဉာဏ်ဝင်း။ စတုသစ္စဉာဏန္တု၊စတုသစ္စဉာဏ်ဝင်း။ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏန္တု၊ ဝင်း။ (၎တိဧဝမာဒယောသို့စပ်)ကရုဏာဂ္ဂဟဏေန၊ကရုဏာသဒ္ဒါဖြင့်။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏသ၊မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏ်၏။ဝါ၊ ကို။ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။တံ၊ထိုမဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏ်ကို။ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြဉ်၍။ အညာနိ၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏ်မှတပါးကုန်သော။အသာဓာရဏဉာဏာနိစ၊အသာဓာရဏဉာဏ်တော်တို့ဝင်း။ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏန္တု၊ ဝင်း။ ဒသဗလာနိစ၊တို့ဝင်း။ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိညာစ၊တို့ဝင်း။စတုစတ္တာ

လိသဉ္ဉာဏဝတ္ထု။နိစ၊တ္ဝိဂုဏ်း။ သတ္တသတ္တတိဉာဏဝတ္ထု။နိစ၊တ္ဝိဂုဏ်း။(ဗသဒ္ဒါကို ထည့်သည်)။ဇုတိဧဝမာဒယော၊ဤသို့အစရှိကုန်သော။အနေကေ၊များစွာကုန်သော။ ပညာပဉ္စဘေဒါ၊ ပညာအပြားကိုကို။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂယှန္တိ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသာ တသာ ပညာယ၊ ထိုထိုပညာ၏။ ပဝတ္တိဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ယထာရုစိ၊စွာ။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်သည်ကို။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝေဒိတမ္ဗာ၊ ၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။ ယထာရုစိ၊ စွာ။ပညာယ၊ ၏။ ပဝတ္တိဘာဝေါ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။(ပဋိညာသုံစဝ)

တနည်းကား။ ။ပညာဂ္ဂဟဏေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ဟိသု၊ ကုန်သော။ ပ။ ယထာရုစိ၊စွာ။ပဝတ္တိ၊ကို။ ဝေဒိတမ္ဗာ၊ ၏။ သမ္ဗညုတဉာဏာသေပ၊ သမ္ဗညုတဉာဏ်၏သာလျှင်။ဝသေန၊ဖြင့်။ပညာယ၊၏။ပဝတ္တိ၊ ကို။ နဝေဒိတမ္ဗာ၊ မသိဒခ်။ (မဓု,မဏိဒီပ)တေန၊ထိုကြောင့်။ကရဏာဝိယ၊ ပ။ ယထာရုစိတိ၊ကရဏာဝိယ။ ပ။ ယထာရုစိဟူ၍။ အာဟ၊မိန့်ပြီ။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ပြဆိုအင်ပြီးသော ဒေသကြောင်းတို့ကြောင့် သာလျှင် ပညာတော်၏ ယထာရုစိ-ဖြစ်ကြောင်းကို သိအပ်လေသလောဟု စုဒ်ရှိရကား ပညာဂ္ဂဟဏေနစ တိသု-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပညာ သဒ္ဒါ ဖြင့်လည်း အပ္ပဋိဟတဉာဏ် စသည်ကို ရေတွက်အပ်သောကြောင့် ထိုထိုပညာ၏ အစွမ်းဖြင့် ယထာရုစိ-ဖြစ်ကြောင်းကို သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

တနည်းကား။ ။အရှင် ဋီကာဆရာ....တသာ ပညာယ တေဇသာ ဟူသော ပါဠိဖွဲ့ ပညာ-သဒ္ဒါဖြင့် သမ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ယူအပ် သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤပညာယသဒ် မပေါသိနော-ဟူသော ပါဠိဖွဲ့လည်း ပညာ-သဒ္ဒါဖြင့် သမ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုသာလျှင် ယူသည်ရှိသော် သမ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် ယထာရုစိ-ဖြစ်၏၊ ထို့ကို ပညာ၏အစွမ်းဖြင့် ယထာရုစိ-မဖြစ်ဟူသော သဘောသို့ ရောက်သည် မဟုတ်ပါ လေသလောဟု စုဒ်ရှိရကား ပညာဂ္ဂဟဏေနစတိသု-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပညာသဒ္ဒါဖြင့်လည်း အပ္ပဋိဟတဉာဏ် စသည် ဟိုကို ရေတွက်အပ် သောကြောင့် ထိုထို ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း ယထာရုစိ-ဖြစ်သည်ကို သိအပ်၏။ သမ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်ယထာရုစိ-ဖြစ်သည်ကိုမသိအပ်ဖြစ်ဘိသော်၊(ဒမဓု.မဏိဒီပ)

ကရဏာဝိယ-စသော ဂါထာ၏ သမ္ဗန္ဓတ္ထ,အဝယဝတ္ထု ဟိုကဲ့ဒြတေ်ပြီး၍။ဝါ။ပဋိညာ,ဟေတု တို့ကို ပြတော်မူပြီ၍ နိဂုံး ဒုတိယတော် မူလို ရကား၊ တေနာဟ ကရဏာဝိယ။ပ။ယထာရုစိတိ-ကုံမိန့်သတည်း။

ဝါကျကို ရှင်းပြလိုက်အံ့။ နိရဝသေသတောယထာရုစိစ-ဘဂဝတောဟိ။ ပ။ယထာရုစိတိ-ဟူသော ဝါကျကြီး၌ နိရဝသေသတော ယထာရုစိစ-ကာ -

ပဋိညာ။ ဘဂဝတောဟိ။ပ။ပဝတ္တိဝေဒိတမ္ဘာ-တိုကား ဟေတုဝါကျတို့တည်း။ ထိုဟေတု ဝါကျတို့တွင် ဘဂဝတော ဟိ ကရဏာ။ပ။ပဝတ္တိ-ကား ကရဏာပက္ခ်ဳ နိရဝသေသတော၏ ဟေတုတည်း။ပဝတ္တမာနာစ ပဝတ္တတိ-နှင့်ယထာစပသန္နာသ။ပ။ဇာနိတဗ္ဗံ-ကား ကရဏာပက္ခ်ဳယထာရုစိ၏ ဟေတုတို့တည်း။ ပညာ ဝိ ဘဂဝတော။ပ။ ပဝတ္တတိ-သည် ပညာပက္ခ်ဳ နိရဝသေသတော၏ ဟေတုတည်း။ပဝတ္တမာနာစ။ ပ။ ယထာရုစိ-သည်ဌင်း, ယထာစ။ပ။ဇာနိတဗ္ဗံ-သည်ဌင်း, ပညာ ဟဏောနစ။ ပ။ ဝေဒိတမ္ဘာ-သည်ဌင်း၊ဤဝါကျ သုံးခုတို့သည် ယထာရုစိ ၏ ဟေတုတို့တည်း။ ဤသို့လျှင် ပဋိညာ,ဟေတု, နိဂမ ဟူသော အစိတ်သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝါကျကြီးတည်း။

ပြဆိုအပ်သော ဉာဏ်တော် တို့တွင် ဒသဗလဉာဏ်-ဟူသည်ကား— ဌာနာဌာနဉာဏ်,ဝိပါကဉာဏ်,ပဋိပဒါဉာဏ်, အနေက ဓာတု လောကဉာဏ်, သတ္တာနံအဓိမုတ္တိဉာဏ်,ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိဉာဏ်,ဈာနာဒိနံသံကိလေသဝေါဒါနဉာဏ်,ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်, ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်, အာသဝက္ခယဉာဏ် တို့တည်း။

စတုစတ္တာလီသဉာဏဝတ္ထု- ဟူသည်ကား—ပစ္စုပ္ပန္နအဝိဇ္ဇာ, အတီတ အဝိဇ္ဇာ,အနာဂတအဝိဇ္ဇာ အားဖြင့် အဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို သိသော ဉာဏ်တော် သုံးပါး၊ ထိုဉာဏ်တော် သုံးပါးကို သိသော ဉာဏ်တော် တပါးအားဖြင့် ဉာဏ်တော် လေးပါးရ၏။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၌ အဝိဇ္ဇာ စသော တဆယ့်တပါး တို့၌ ဉာဏ်တော် လေးပါးစီအားဖြင့် လေးဆယ်လေးပါးတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

သတ္တသတ္တတိ ဉာဏ ဝတ္ထု-ဟူသည်ကား-ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ မရဏံ၊ ဟူသောဉာဏ်, ဇာတိယာ အသတိ နတ္ထိ ဇရာ မရဏံ-ဟူသော ဉာဏ်နှစ်ပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်, အတိတ်, အနာဂတ် ကာလသုံးပါးတို့တွင် တခု တခုသောကာလ၌ နှစ်ပါးစီအားဖြင့် ဉာဏ်တော် ခြောက်ပါးရ၏။ ဤဉာဏ်တော်ခြောက်ပါးကို ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟု ခေါ်သည်။ ထိုဉာဏ်တော်ခြောက်ပါးကို သိသော ဉာဏ်တော် တပါးအားဖြင့် ဉာဏ်တော် ခုနစ်ပါး ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာစသော တဆယ် တပါးသော အင်္ဂါတို့တွင် တပါး တပါး၌ ခုနစ်ပါးစီ အားဖြင့် ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ပါးကို ဖြစ်ကုန်၏။]

တတ္ထ၊ ထိုကရဏာဝိယ အစရှိသော ဂါထာ၌။ ကရဏာဂဟဏေန။ ကရဏာသဒ္ဒါဖြင့်။ မဟာဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်,သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်၏။မူလံ၊အကြောင်းကို။ဒသေတိ၊ပြတော်မူ၏။မဟာဒုက္ခသမ္ဘာဓပဋိပန္နံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသို့ရောက်သော။ သတ္တနိကာယံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဒိဿာ၊မြင်၍။ဝါ၊ကြောင့်။တသ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအား။ ဝါး၏။အညော၊ ငါမှတပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။သရဏံ၊ ကို၊

ကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ငါသည်။ ဧကံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းကို။ မုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်ရှိသော်။မောစေဿာမိ၊ကိလေသာတို့မှလွတ်စေအံ့။ ဇုတိ၊သို့။ကာရဏာယ၊ ကရဏာတော်သည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။သဒ္ဓေါဒိတမာနသော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ ဝါ၊ မူသောကြောင့်။ (ဟေတုမန္တ)။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းတော်သည်။(ထည့်)။ ဒိပက်ရသ၊ ဒိပက်ရာအမည်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်၏အနီး၌။ အဘိနိဟာရံ၊ မြတ်သောဆုတော်ကိုပန်သည်ကို။ကတ္ဝာ၊ပြုတော်မူ၍။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်,သမ္ဘဉ္ဉု၊တဉာဏ်တော်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ပါရမီတော်တို့ကို။ သမောဓာနေတ္ဝာ၊ဖြည့်တော်မူ၍။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သမ္ဘောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သမ္ဘဉ္ဉုတဉာဏ်တော်သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ပတ္တော၊ရောက်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရဏာဂုဟာဇောန၊ ဖြင့်။ မဟာဗောဓိယာ၊ ၏။ မူလံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရဏာ၊သည်၊မဟာဗောဓိယာ၊၏။ မူလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

သတ္တေသုတိဧတေန၊ဖြင့်။မဟာဗောဓိယာ၊မဟာဗောဓိကို။ ပဃဿာဇနံ၊ ယဉ်ဉစေခြင်းကို။ဝါ၊တိုက်တွန်းသူကို။ဒဿေတိ၊ပြတော်မူ၏။သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်။ မဟာဗောဓိံ၊ ကို။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။သတ္တေသုတိဧတေန၊ဖြင့်။မဟာဗောဓိယာ၊ ကို။ပယောဇနံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊၏။သတ္တသန္တာရဏတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ သမ္ဘဉ္ဉုတာ၊ သမ္ဘဉ္ဉုတဉာဏ်တော်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။အဘိပတ္ထိတာ။ တောင့်တတော်မူအပ်၏။ဝါ၊အလိုရှိတော်မူအပ်၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။သတ္တာ၊ တို့သည်။ မဟာဗောဓိံ၊ကို။ပယောဇေန္တိ၊ကုန်၏။မယာ၊ငါသည်။ဝုတ္တသာ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။သာဓကံ၊သက်သေဖြစ်သော။ယထာ-ကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်စကားကို။ဗောဓိသတ္တော၊ဘုရားလောင်းဖြစ်သောသုမေဓာရသ့သည်။အာဟာ၊ဆိုဘူးသနည်းဟူမူ။ ကိံ မေ။ပ။သဒေဝကဿ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ ဆိုဘူးပြီ။ ။တနည်းကား။ ကိံ မေ။ ပ။သဒေဝကဿ၊ဟူ၍။ ယထာ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဗောဓိသတ္တော၊သည်။ အာဟာ၊ပြီ။ တထာ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာသန္တာရဏတ္ထံ၊ ငှာ။ သမ္ဘဉ္ဉုတာ၊ကို။ အဘိပတ္ထိတာ၊ ၏။ ။တနည်းကား။ ။တထာ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မဟာဗောဓိံ၊ ကို။ ပယောဇေန္တိ၊ ကုန်၏။

ထာမဒဿိနာ၊ အားအစွမ်းကိုမြင်လေ့ရှိသော၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်ပါလျက်။ဧကေန၊တယောက်ထည်းထည်း။တိဏ္ဏေန၊ ကူးမြောက်သဖြင့်။

မေ၊ငါ့အား။ကိ ံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပယောဇနံ၊အကျိုးသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ တသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်။ သမ္ဘည္ဆတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိတွာ၊ရောက်၍။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို။ သန္တာ ရေသံ၊ သံသရာမှထုတ်နုတ်ကယ်တင်ပေအံ့။

၇၄ဏ္ဍိ၊ [ကရဏာဝိယ-စသော ဂါထာ၏ သမ္ဗန္ဓဟတ္ထ,အဝယဝတ္ထ တို့ကဲ့ပြုတော် မူပြီး၍ ယမုအခါ သာမတ္ထိယအားဖြင့် ပြဒေါသကုန်သော အနက်တို့ကဲ့ပြုတော် မူခြင်းငှာ တတ္ထကရဏာဂ္ဂဟဏေန။ ပ။ ဒဿိတာ ဟောန္တိ - ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဗောဓိ၏ အကြောင် ဖြစ်ကုန်သောပါရမီတော် တို့ကို ဗောဓိမူလ-ဟု ပြသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊အဘယ်ကြောင့် ကရဏာ တော်ကို ဗောဓိမူလ-ဟု ပြုပါသနည်းဟုစွဲရှိရကား၊မဟာဒုက္ခသမ္ဘာဓပွဋိပန္နဿ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကရုဏာတော်သည် တိုက်တွန်းသောကြောင့် ဗောဓိ၏ အကြောင် ဖြစ်ကုန်သော ပါရမီတော် တို့ကို ဖြည့်တော်မူပြီးလျှင် သမ္မောဓိသို့ရောက်တော်မူ သောကြောင့် ကရုဏာကို ဗောဓိ၏အကြောင်းဟု ပြသည် ဖြစ်ဘိသော်။

တတ္ထ ကရုဏာဂ္ဂဟဏေန။ပ။ဒဿိတာ-ကား ပဋိညာ။ မဟာဒုက္ခသမ္ဘာဓပွဋိပန္နဿ္ဟိ။ လ။ သမ္မောဓိံ ပဘ္ဘော-ကားဟေတု။ ပဋိညာသို့ ပြန်၍စပ်။ ဇ္ဈတိ ကရုဏာ မဟာဗောဓိယာ မူလန္တိ-ကား နိဂုံးတည်း။

သတ္တေသူတိဇေတန။ပ။ဒဿေတိ-ကား ပဋိညာ၊သတ္တာဟိ။ပ။ပယောဇနန္တိ-ကား ထိုပဋိညာ၏ ဟေတုတည်း။ ပဋိညာသို့ပြန်၍စပ်။ သတ္တသန္တာရကာတ္ထဿ္ဟိ။ပ။ပတ္ထိတာ-ကားဟေတု၏ဟေတုတည်း၊ ဟေတုသို့ပြန်၍စပ်။ ဤဟိတ်နှင့်ခတို့ကား-ပဋိညာ၏ယုတ္တိဟိတ်တို့မည်ကုန်၏။ ယထာဟ။ပ။ သဒေဝကန္တိ-ကား- ပဋိညာ၏ အာဂမဟိတ် မည်၏၊ ပဋိညာသို့ပြန်၍စပ်။ တနည်းကား။ (ယုတ္တိအာဂမ၊ ဟိတ်ဒွယ၊ ရှိထုံတခါ။ ။အာဂမဟိတ်ရှိ၊ကြောင်းမဟိတ်၊ ယုတ္တိဖလသာ။) ဟူသောဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိယံနှင့်အညီယုတ္တိဟိတ်,အာဂမဟိတ်နှစ်ချက်ရှိသောအခါယုတ္တိဟိတ် ကို ဖိုလ်၊ အာဂမဟိတ်ကို ဟေတု၏အဖြစ်ဖြင့် အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ ဆရာတို့သည် ထားတော်မူသည့် အားလျော်စွာ ယထာဟ။ ပ။ သဒေဝကန္တိ-ဟူသော ဟေတုကို သတ္တသန္တာရကာတ္ထဿ္ဟိ သမ္ဘည္ဆတာ အဘိပတ္ထိတာ-ဟူသော ဖိုလ်ဝါကျသို့လည်း ပြန်၍စပ်။]

ပညာဂ္ဂဟဏေန၊ ပညာသဒ္ဒါဖြင့်။ မဟာဗေါဓိ ံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်. သမ္ဘည္ဆတဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော မဟာဗေါဓိကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ သမ္ဘည္ဆတာယ၊ သမ္ဘည္ဆတဉာဏ်၏။ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ၊ နီးစွာသောအကြောင်း

ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ မဂ္ဂင်္ဂာဏ်၌၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကိုဆိုလိုသည်။ မဂ္ဂင်္ဂာဏ်ပဒဋ္ဌာန်၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်လျှင်နိုးထသောအကြောင်းရှိသော။ သမ္မည်ပုဗ္ဗဉာဏ်၌ကို ဂုဏ်း။ မဟာဗောဓိကို၊ မဟာဗောဓိဟူ၍။ ကိ-ယ ဃ်ဟု၊ ဓါတ္ပဲ့ဝင်္ဂ်။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်။ ဇုတိ-တဿဟု၊ ကြောင့်။ ပညာဂုဟာဟောနှုတ်ဖြင့်။ မဟာဗောဓိ ကို၊ ဒဃေါတိ၊ ခေါ်ဆိုအပ်သော သမ္ဗောသူတို ဗုဒ္ဓေနှုတ်ဖြင့်။ (သမ္ဗုဒ္ဓမ္မေ ဒဃေါကဲသို့တပ်)။ သန္တာရေတမ္ဘာနံ၊ ကယ်တင်အပ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဘိညေယျ။ ပ။ သစ္ဆိကာတမ္ဘေ၊ အကိညေယျမဟု, ပရိညေယျမဟု, ပဟာတမ္ဘမဟု, ဘာဝေတမ္ဘမဟု, သစ္ဆိကာတမ္ဘမဟု ဖြစ်ကုန်သော။ ပါ။ အကိညေယျဖြစ်ကုန်သော ပရိညေယျမဟု, အကိညေယျဖြစ်ကုန်သော ပဟာတမ္ဘမဟု, အကိညေယျဖြစ်ကုန်သော ဘာဝေတမ္ဘမဟု, အကိညေယျဖြစ်ကုန်သော သစ္ဆိကာတမ္ဘမဟုဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာယတန" ပ။ သတိပဋ္ဌာနာဒိဘေဒေစ၊ ခန္ဓာ,အာယတန,ဓါတ်,သစ္စာ,ဣန္ဒြေ,ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်,သတိပဋ္ဌာန် စသည်အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာဒိဘေဒေဖ၊ ကုသိုလ်စသည်အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓမ္မေ၊ အလုံးစုံကုန်သော တရားလုံးကို။ ဒဃေါတိ၊ ခေါ်။

ဂဇ္ဈတိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ကရုဏာ-သဒ္ဒါဖြင့်မဟာဗောဓိမူလကိုလည်း ,သတ္တေသု-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်မဟာဗောဓိပလ္လင်ခန်းကိုလည်း ပြခဲ့ပါမူ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပညာကိုကား အဘယ်သဒ္ဒါဖြင့်ပြပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပညာဂ္ဂဟဏောန်။ ပ။ ဒဃေါတိ-ကိုမိန့်။

အရှင် ဋီကာဆရာ....ပညာ-သဒ္ဒါဖြင့် မဟာ ဗောဓိကို ပြကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သမ္ဗညုတာယ ဟိ။ပ။ဝုစ္စတိတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သမ္ဗညုတဉာဏ်၏နိုးထသောအကြောင်း ဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကိုလည်း,အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်လျှင်နိုးထသောအကြောင်း ရှိသော သမ္ဗညုဘဉာဏ်ကိုလည်း မဟာဗောဓိ-ဟု ဆိုအပ် သောကြောင့် သိနိုင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပဒဋ္ဌာနဘူတံ-ကို ပဒဋ္ဌာနံ ဟုတွာ ဘူတံ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ-ဟူ၍လည်း၊ ပဒဋ္ဌာနဘာဝေန ဘူတံ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ-ဟူ၍လည်း ပြု၍ နိုးထသော အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ဝါ။ နိုးထသော အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော ဟု ယောဇနာအပ်၏။

မဂ္ဂဉာဏ်၌ ပဒဋ္ဌာနံ-ကို-မဂ္ဂဉာဏ်၌ ပဒဋ္ဌာနံ အဿသာတိ မဂ္ဂဉာဏပဒဋ္ဌာနံ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိတ္တဲ့၍ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်လျှင် နိုးထသော အကြောင်းရှိသောဟု ယောဇနာအပ်၏။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ နိုးထသော အကြောင်း ဖြစ်သောဟု တပ္ပုရိသ သမာသ်အရ အဏ္ဍယောဇနာ ခြင်းကို မပြုအပ်ဟု မဟုဋ္ဌိကာ, မဏိဒီပ တို့ဋ္ဌမိန့်တော်မူ၏။

ဥယျဲဓမ္မေသု သဇ္ဈေသူတိ ဇေတန အဘိညြယျဲ။ပ။သစ္ဆိကာတဇ္ဈေ သမ္ဗဲ ဓိမ္မေ ဒသေတိတိ သမ္ဗဲန္ဒေါ။ ။(မဏိဒီပ)

သမ္ဗံဓမ္မ-တို့ ဟူသည် အဘယ်တရား တို့ ပါနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား- ခန္ဓာယတန။ ပ။ ကုသလာဒိ ဘေဒေစ-ကိုမိန့်။ သမ္ဗံဓမ္မ-၏သရုပ်ကို ပြသည်။

အဘိညြေယျ။ ပ။ သစ္ဆိကာတဇ္ဈေ-၌ အဘိဝိသိဋ္ဌေန မဂ္ဂဉာဏေန ဉာတဇ္ဈာတိ အဘိညြေယျာ ပြု။ သစ္ဆာလေးပါး ကို ရ၏။ ပရိညြေယျ-အရကား ဒုက္ခသစ္စာ၊ ပဟာတဗ္ဗ-အရကား သမုဒယသစ္စာ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ-ကား မဂ္ဂသစ္စာ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ-ကား နိရောဓ် သစ္စာကို ရ၏။ အဘိညြေယျာ စ တေ ပရိညြေယျာ။ ပ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗာစာတိ အဘိညြေယျ ပရိညြေယျ။ ပ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗာ-ဟုပြု (မဓုဋီကာ)။မဏိဒီပဋ္ဌကား မဓုဋီကာကဲ့သို့ ကမ္မဓာရယ်ကိုဂုဏ်း၊ ဒွန်သမာသ်ကိုဂုဏ်း နှစ် နည်း တွဲပြတော်မူ၏။]

ပဋိဝေဓပစ္စဝေက္ခနပုဗ္ဗင်္ဂမဒေသနာဉာဏပ္ပဝတ္တိဒီပနေန၊ပဋိဝေဓဉာဏ်, ပစ္စဝေက္ခနဉာဏ်ရှေ့သွားရှိသော ဒေသနာဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းကိုပြတတ်သော။ ပဝတ္တိတ္ထယထာရုစိတိဇေတန၊ ဖြင့်။ ပယောဇနသမ္ပတ္တိ ။ ပယောဇနသမ္ပတ္တိကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ သဗ္ဗမမ္မာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောတရားတို့ကို။ ပဋိဝေဓဉာဏ်၊ထိုး ထွင်း၍သိတော်မူတတ်သောမဂ်ဉာဏ်တော်သည်။ဗေါဓိပလ္လင်္ကော၊ဒ္ဒု။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဟံ၊ ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်ဟူသည်။ မဂ္ဂဉာဏမေဝ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်သာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မံ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ။ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဝေဓ့ဉာဏံ၊ သည်။ ဗေါဓိပလ္လင်္ကော၊ဒ္ဒု။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပစ္ဆာ ဝေက္ခနဉာဏန္တု၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကော် ဖြစ်သော ပစ္ဆိဝေက္ခနဉာဏ်တော် သည်လည်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ကော် ၊ဒ္ဒု။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဝိသေသေန၊အထူးအားဖြင့်။ရတနဃရသ္မာဟော၊ရတနဃရသ္မာဟဒ္ဒု။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဇဝံ ဇုမေဟိ ယထာ ဝုတ္တေဟိ ပဋိဝေဓဉာဏပစ္ဆာ ဝေက္ခနဉာဏေဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးဟုန်သော ဤပဋိဝေဓဉာဏ်, ပစ္ဆာ ဝေက္ခနဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓပစ္ဆာဝေက္ခိတာနံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ် ဆင်ခြင်အပ် ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ကို့ကို။ ဓမ္မစက္ခုပဝတ္တနာဒိသု၊ ဓမ္မစက္ကတရားဟော်ကို ဟောရာဖြစ်သော။ ဇုသိပတနမိဂဒါဝနစသော အရပ်တို့၌။ ဒေသနာဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဟု ဆိုအပ်သော ဒေသနာဉာဏ်တော်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဝိသေသေန၊အထူးအားဖြင့်လည်း။ ပဏ္ဏာ၊ကမ္မလသိလာယံ၊ ပဏ္ဏာ၊ကမ္မလာကျောက်နေရာ၌။ သတ္တပ္ပကရဏဒေသနာယံ၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းကိုဟောဟော်မူသောအခါ၌။ ဝါ၊ သတ္တပ္ပကရဏဒေသနာယံ၊ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းကို ဟောတော်မူရာဖြစ်သော။ ပဏ္ဏာ၊ကမ္မလသိလာယံ၊ ၌။ ဟိ-

ယသ္မာ၊ကြောင့်။အဟောသိ၊ပြီ။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ထိုသို့ ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်ဗောဓိပလ္လင်၌ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည် သာမညအားဖြင့် ဗောဓိပလ္လင်၌-ဝိသေသအားဖြင့် ရတနာဃရသတ္တာဟ၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်,ဓမ္မစက္ကာတရားတော်ကိုဟောတော်မူရာမိဂဒါဝနစသောအရပ်-ဝိသေသအားဖြင့် ပဏ္ဍာ၊ကမ္မလာကျောက်နေရာ၌ဒေသနာဉာဏ်တော်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိတ်သုံးချက်ကိုပြန်၍စွဲ)။ ပဋိဝေဓပစ္စဝေက္ခဏပုဗ္ဗင်္ဂမဒေသနာ ဉာဏဗျဝတ္ထိ၊ပဋိဝေဓဉာဏ်တော်,ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်ရှေ့.ရှိသော ဒေသနာဉာဏ်တော်၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဒေသနာဉာဏော်နစ၊ဒေသနာဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သတ္ထေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဟိတပဋိပတ္တိ်ံ၊ အကျိုးစီးပွါးဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒေသနာဉာဏဗျဝတ္ထိဒီပနေန၊ ဒေသနာဉာဏ်တော်၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြသော။ ပဝတ္တိဝတ္ထုယထာရုစိတိဇေတုန်၊ ဖြင့်။ ပယောဇနသမ္ပတ္တိ်ံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

၇ဗျို၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ..ပဝတ္တိဝတ္ထုယထာရုစိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ပဋိဝေဓဉာဏ်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်နှစ်ပါး၏ဖြစ်ခြင်းသည်ထင်ရှားသောကြောင့်ထိုဉာဏ်တော်နှစ်ပါး၏ ဖြစ်ခြင်းကိုသာ ပြလေသလော၊ သို့မဟုတ် တပါးကိုလည်း ပြုလေသလောဟု စုဒ်ရှိရကား ပဝတ္တိဝတ္ထု ယထာရုစိတိ ဇေတုန-ကိုမိန့်။

မကိဒိပ အလိုအားဖြင့် ပဋိဝေဓ်။ပ။ဒိပနေန၊ သော။ပဝတ္တိဝတ္ထုယထာရုစိတိ ဇေတုန၊ ဖြင့်-ဟု ဝိသေသန ဝိသေသျ ယောဇနာ။ မဓုဋီကာအလို အားဖြင့် ပဝတ္တိဝတ္ထုယထာ ရုစိတိဇေတုန၊ ဖြင့်။ ပဋိဝေဓ။ပ။ ဒိပနေန။ပဋိဝေဓဉာဏ်။ ပ။ ပြတတ်သောကြောင့်ဟု ယောဇနာ။

ပဋိဝိဇ္ဈန် ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတီတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိဇေတုနာတိ ပဋိဝေဓော-ဟုပြု။ပဋိပုဗ္ဗဝိဓဓာတ်၊ ဝိဓဝိဇ္ဈနေ။ (သဒ္ဒနီတိ)။ ပဋိဝေဓောယေဝ ဉာဏံ ပဋိဝေဓဉာဏံ- ပြု။မဂ်ဉာဏ်တော်ကို ရ၏။ ။ဇုကွိယန္တိ ဝိမံသီယန္တိ ဇေတုနာတိ ဇုကွန်၊ ဇုကွဓာတ်ယုပစ္စည်း။ ။ပဋိဝိသုံ သြဂါဟိတ္ဝာ ဇုကွန်ပစ္စဝေက္ခဏ်ပြု။ ကံ်တံ၊ သမ္ပဇျတဉာဏံ-ဟုသော မကိဒိပနှင့် အညီ သမ္ပဇျတဉာဏ်တော်ကို ရ၏။

အရှင် ဋီကာဆရာ.... ပဋိဝေဓ ဉာဏ်တော်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် တော်သည် ဒေသနာဉာဏ်တော်၏ ရှေ့၌ ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သမ္ဘမ္မောနဋ္ဌ-စသည်ကုမိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဋိဝေဓဉာဏ်တော်သည် ဗောဓိပလ္လင်၌ဖြစ်သည်၊ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်သည်ဗောဓိပလ္လင်၌ ၎င်း,ရတနာဃရ သဏ္ဌာဟ၌၎င်းဖြစ်သည်။ ဒေသနာဉာဏ်တော်သည်ကား ပဋိ

ဝေဓဉာဏ်,ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် သိအပ် ဆင်ခြင် အပ်ပြီးကုန်သော တရားတို့ကို ဇာသိပတန အရပ်စသည်၌ ဓမ္မ စက္ကစသောတရားတော်တို့ကို ဟောတော်မူသော အခါတို့၌ ဖြစ်သည်၊ ထိုကြောင့်သိရသည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ.. ပဋိဝေဓဉာဏ်တော်သည်ဗောဓိပလ္လင်၌ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား မဂ္ဂဉာဏမေဝ ဟိတန္တိ-ကို မိန့်။ ဤဟေတုကို သဗ္ဗဓမ္မာနဉ္စိ။ ပ။ အဟောသိ-၌ ဟေတုဟေတုစပ်။ သတ္တပ္ပကရဏဒေသနာယန္တိ-၌ဇာတိကို ဟိတ်သုံးချက်လုံးကို စွဲ၍ ပဋိညာသို့စပ်၊ ထိုကြောင့် မဓုဋီကာ၌ဇာတိတဿဝါပဋိဝေဓံပစ္ဆာဝေဂ္ဂနံဒေသနာဉာဏသမုပ္ပဒ်မံ ဟောတိတိယောဇနာ-ဟုမိန့်၏။ (ပစ္ဆာဝေဂ္ဂဏံ,ပစ္ဆာဝေဂ္ဂနံပါဠိနှစ်မျိုးရှိ၏။)

သဗ္ဗဓံမ္မာနဉ္စိ ပဋိဝေဓဉာဏံ-၌ ပဋိဝေဓံ မဂ်ဉာဏ် တော်သည် သမုဒယသစ္စာ,နိရောဓ သစ္စာ, မဂ္ဂသစ္စာတို့၌ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် သိသည်။ သဗ္ဗဓံမ္မာနန္တိ တေသုသမ္မောဟ ဝိဓံသနဝသေန-ဝုတ္တံ။ (မဓုဋီကာ)

ဗောဓိပလ္လင်-၌ သဗ္ဗဓမ္မေ ဗုဇ္ဈတိ ဇာနာတိ ဗောဓိ၊ ဗောဓိပင် ရ၏။ ပလ္လနံသဗ္ဗကိလေသဝိဒ္ဓံသနံပလ္လံ၊ပလ္လံဓာတ်၊ဏပစ္စည်း၊ဘာဝသာဓန။ပလ္လံဓာတ်၏ အနက်ကို ဃဏမနိမိ အာဒိဓါန်၌ ဂတိအနက်၌ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုငြားသော်လည်း ဓာတုနံ အနေကတ္ထတ္တာ-အရ မဓုဋီကာနှင့် မဏိဒီပဋီကာတို့၌ ဝိဓံသန အနက်ကို မိန့်ကြကုန်၏၊ ကရိယတိ ဇာနာတိ ကော။ ကရဓံဓာတ်၊ ကွိပစ္စည်း၊ ဘာဝသာဓန။ ပလ္လံ ကော ပလ္လင်္ကော၊ အလုဇ္ဇတပ္ပုရိသ သမာသ်။ ပါရမိတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့် မြေမှ မြက်ရှစ်ဆုတ်ကို ကြဲတော်မူသော ခဏ၌ ဖြစ်ပေါ် လာသော အလုံးစုံသော ရတနာ တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အလှူးအားဖြင့် တဆယ့်လေးတောင်, အနုံအား ဖြင့်လည်း တဆယ့် လေးတောင် ရှိသော ဝဇိရာသန အပရာဇိတပလ္လင်တော်ကို ရ၏။ ဗောဓိဿ သမီပေဒ္ဒိတော ပလ္လင်္ကော ဗောဓိပလ္လင်္ကော။ မဇ္ဈေလောပတပ္ပုရိသ သမာသ်။ဗောဓိပလ္လင်တော်ကိုရ၏။ တသ္မိံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ-ဟု ဝိဘာတ္တန္တ ခံ။အချို့သောကျမ်းဂန်တို့၌စုဒ္ဓဿ ဟတ္ထုဒ္ဓေခဲ့ ပလ္လင်္ကေ-ဟု လာ၏၊ ထိုသို့လာရာ၌ ဥဒ္ဓေသဒ္ဒါသည် အမြင့်ကို ဟောသည်ဟု မယူအပ်၊အနံ-ဟူသော အနက်ကို ဟောသည်ဟု ယူအပ်၏။ ။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်“ဤနေရာက ရဟုန်းတို့နှင့်မသင့်လျော်”ဟု ကြံစည်တော်မူသော အခါ မြတ်စွာဘုရား၏ အလိုတော်ကို သိကြကုန်သော နတ်တို့သည် နှုးညံ့သိမ်မွေ့သော အခင်းတို့ကို ပလ္လင်တော်ထက်၌ ခင်းကြကုန်၏။ ထိုအခင်း၌ မြတ်စွာဘုရားနေတော်မူ၏။ ဤကား အလုံးစုံကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ ခံမှုတာ တော်တည်း။ (မဏိဒီ၂)

ပဝတ္တိကို ယထာရုစိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပယောဇနသမ္ပတ္တိကို ပြခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဒေသနာဉာဏောနဇ။ပ။ပဋိပဇ္ဇတိတိ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒေသနာဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတ

ဥာဏ်တော်ဖြင့် တရားကို ဟောတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ဘုရားလောင်း ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌ မိမိအား မဟာဗောဓိကို ယှဉ်စေတတ် တိုက်တွန်း တတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူသော ကြောင့် ယထာရုစိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပယောဇနသမ္ပတ္တိ-ကိုပြသည်ဖြစ်ဘိသော်။

ပယောဇနသမ္ပတ္တိ-ဟူသည်ကား ဘုရားလောင်းအား ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ တရားတော်ကို ဟောစေခြင်းငှာ ယှဉ်စေတတ် တိုက်တွန်း တတ်သော သတ္တဝါအပေါင်း၏ အလိုဆန္ဒ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ဆိုသည်။ ။ မဏိဒီပ]

သမ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော။ ဧတေန၊ မဟာဗောဓိမူလ မဟာဗောဓိပယောဇနမဟာဗောဓိသမ္ဗဓမ္မပယောဇနသမ္ပတ္တိဟူဆိုအပ်သော ဤငါးပါးဖြင့်။ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိဉ္စ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါးဖြစ်သော သမ္ဗုဒ္ဓတရာ ဥာဏ်တော်ကို ရတော်မူခြင်းကိုဂုဏ်း။ ပရဟိတပဋိပတ္တိဉ္စ၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွါး ဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်ကို ရစေခြင်းကိုဂုဏ်း။ဒဿေတိ၊၏၊မဟာဗောဓိဒဿနေန၊ မဟာဗောဓိကို ပြသဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိ၊အတ္တဟိတပဋိပတ္တိဖြစ်သော သမ္ဗုဒ္ဓတရာဥာဏ်တော်ကို။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဒဿိတာ၊၏။ ဤတရေဟိပိ၊ဤမဟာဗောဓိမှတပါးကုန်သော မဟာဗောဓိပယောဇနစသော လေးပါးတို့ဖြင့်လည်း။ ပရဟိတပဋိပတ္တိ၊ ပရဟိတပဋိပတ္တိ ဖြစ်သောမဂ်ဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းကို။ဟိ-ယာသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒဿိတာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဗေန၊ သော။ ဧတေန၊ ဖြင့်။ အတ္တဟိတ။ပ။ ကိုဂုဏ်း။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တေန၊ထိုပဋိပတ္တိနှစ်ပါးကိုပြသဖြင့်။ဝါ၊ ကြောင့်။အတ္တဟိတပဋိပန္နာဒီသု၊ အတ္တဟိတပဋိပန္နံပုဂ္ဂိုလ်အစရှိကုန်သော။စတူသု၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စတုတ္ထပုဂ္ဂလဘာဝံ၊ စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။တေနစ၊ ထိုစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရဒက္ခိဏေယျဘာဝဉ္စ၊ အတုမရှိမြတ်သော အလှူတော်ကို ခံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။နိရကိသယပဏာမာရဟဘာဝဉ္စ၊လွန်ကဲခြင်းမရှိသော ရှိခိုးထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဝါ၊ ရှိခိုးထိုက်သော အရာ၌ ဘုရားထက်သာလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ အတ္တနောစ၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏လည်း။ ကြိယာယ၊ရှိခိုးခြင်းကို ပြုခြင်း၏။ ခေတ္တင်္ဂတဘာဝဉ္စ၊ လယ်မြေကောင်း သဘွယ် ခေတ်သို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဒဿေတိ၊၏။

ဂမ္ဘီ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် မဟာဗောဓိမူလ စသော ငါးပါးကိုပြသဖြင့် အဘယ်ကိုပြပါသနည်းဟု စွဲဒ်ရှိရကား၊ ဧတေန သမ္ဗေန-စသည်ကိုမိန့်။

ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကို အကြောင်းဖြင့် ပြီးစေလိုရကား မဟာဗောဓိဒဿနေနဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ဇုတရေဟိဝိ-ဌ် ဝိ-သဒ္ဒါကား မဟာဗောဓိဒဿနေန-ဟူသောပုဒ်ကို သံဝိဏ္ဏာန ပြုသည်။

ထိုပဋိပတ္တိနှစ်ပါးကို ပြသဖြင့် အဘယ်ကိုပြုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တေန အတ္တဟိတပဋိပန္နာဒီသု- စသောလဒ္ဓဂဏ်ကိုမိန့်။ ။တေန သမ္ဗေန-ဟူယော ဝါကျ,တေနအတ္တဟိတပဋိပန္နာဒီသု-ဟူသော ဝါကျ, တေနစ-ဟူသော ဝါကျတို့ကား လဒ္ဓဂဏ်ကိုပြသော ဝါကျတို့တည်း။

စတုက္ကနိပါတ်အဂ်ုတ္တိရ်ပါဠိတော်၌ အတ္တဟိတ ပရဟိတ ပဋိပန္နပုဂ္ဂိုလ်သည် စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလပညတ် ပါဠိတော်၌ကား တတိယပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်မဓုဋီကာ၌ စတုတ္ထပုဂ္ဂလဘာဝန္တိ အတ္တဟိတပရဟိတပဋိပန္နပုဂ္ဂလဘာဝံ၊ ဇုဒဉ္စ သုတ္တန္တပရိယာယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အဘိဓမ္မပရိယာယေန ပန ဘဂဝါ တတိယ ပုဂ္ဂလော ဟောတိ-ဟုမိန့်၏။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဏ္ဍ၊ ဤကရဏာဝိယ အစနိသော ပဌမဂါထာ၌။ ကရဏာဝဂ္ဂဟဏေန၊ကရဏာသဒ္ဒါဖြင့်။ လောကိယေသု၊လောကိတရားတို့တွင်။ မဟဂ္ဂတဘာဝပတ္ထာသာဓာရဏဂုဏဒီပနတော၊ မဟဂ္ဂ၊တ်တရား၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစသည်တို့နှင့် မဆက်ဆံသော ဂုဏ်တော်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ မဟဂ္ဂ၊တ်တရား၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစသည်တို့နှင့် မတူသော ဂုဏ်တော်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ သမ္ဗလောကိယဂုဏာသမ္ဗတ္တိ၊ အလုံးစုံသောလောကီဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ဘဂဝတော၊ အား။ဒဿိတာ၊ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပညာဂ္ဂဟဏေနပိ၊ ပညာသဒ္ဒါဖြင့်လည်း။သမ္ဗညုတဉာဏပဒဋ္ဌာန မဂ္ဂဉာဏဒီပနတော၊သမ္ဗညု၊တဉာဏ်တော်၏ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်တော်ကို ပြခြင်းကြောင့်။ သမ္ဗ လောကုတ္တရ ဂုဏာသမ္ဗတ္တိ၊ အလုံးစုံသော လောကုတ္တရာ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဒဿိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ထည့်)။ကရုဏာဝစနေနစ၊ ကရုဏာသဒ္ဒါဖြင့်လည်း။နိရုပက္ကိလေသံ၊ လာဘ,သက္ကာရစသည်တို့၌အလိုရှိသောကိလေသာတို့မကင်းသော။ ဥပဂမနံ၊ တရားဟောအံ့သောငှါသတ္တဝါတို့ထံ၌ ကပ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ တရားဟောအံ့သောငှါ သတ္တဝါတို့၏ ထံသို့ ကြွရောက်တော်မူ ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ပညာဝစနေန၊ ပညာသဒ္ဒါဖြင့်။ နိရုပက္ကိလေသံ၊ ဒေါသ စသောကိလေသာတို့မ ကင်းသော။ (ထည့်)။အပဂမနံ၊ သတ္တဝါတို့၏ထံမှ ဖဲကြွတော်တို့မူခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဥပဂမနံ၊ တရားဟောအံ့သောငှါ သတ္တဝါတို့၏ ထံသို့ ကြွတော်မူခြင်းကို။ ဒဿနွာဝစ၊ ပြတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်

လည်း။ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌။သဒ္ဓာတသံဝုဟဘာဝံ၊ဖွားတော်မူသည်၏အဖြစ်, ကြီးတော်မူ သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဖွားတော်မူသည်၏ အဖြစ်,ကြီးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ သတ္ထာဝါသည်။ အနာဒိစ၊ အစလည်းမရှိ။ အနိဓနောစ၊ အဆုံးလည်းမရှိ။ ဇာတိ-ဧဝံ ပကာရမိစ္ဆာဝါဒါ၊ ဤသို့အပြားရှိသော မိစ္ဆာအယူကို။ပဋိသေဓိတာ၊ မြစ်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (အနုဋ္ဌိကာ)။ တနည်းကား။ ။တေန၊ သဖြင့်။ ဝါကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုသိတဘဝနေ၊ တုသိတာ ဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တောဒ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဇာတ္တေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ နိမိတ္တရူပမတ္တံ၊ နိမိတ်အဆင်း တော်မျှကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဇာတိဝါဒံ၊ ဤသို့သော အယူကို။ နိသေဓေတိ။ မြစ်၏။ (မဓုဋ္ဌိကာ)။ အပဂမနံ၊ သတ္တဝါတို့၏ထံမှ ဖဲကြွတော်မူ ခြင်းကို။ ဒဿနွော၊ ပြတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ လောကေန၊ လူနှင့်။ အနုပလိတ္တတံ၊ မလိမ်းကျံသည်ကို။ဝါ၊လောကဓံတရားတို့၌မှန်းခြင်း,ချစ်ခြင်း မှကင်းသည်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ကရဏာဝိယသတ္တော သူတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ လောကသမညာနုဂ္ဂဟံ၊ လောက၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်သော အမည်အားလျော်စွာ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ခေါ်ဝေါ် သမုတ်တော်မူသည်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဥယျုဓမ္မေသု သမ္ဘေသုယထာရုစိပညာ ပဝတ္တိတ္ထာတိဧတေန၊ ဖြင့်။ သမညာယ၊ လောက၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ် သောအမည်ကို။ အနတိဓာဝနံ၊ မလွန် ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သမ္ဘမေ သဘာဝါနဝဗောဓေ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၏ သဘောကို မသိခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သမည်၊လောက၌ ခေါ်ဆိုသမုတ်အပ်သောအမည်ကို။ အတိ ဓာဝိတ္ထာ၊ လွန်၍။ သတ္ထော၊ သတ္ထာဝါသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ဇိဝေါ်၊ ဇိဝသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ပရာမသနံ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥယျုဓမ္မေသု၊ ပ။ ဧတေန၊ဖြင့်။ သမညာယ၊ ကို။ အနတိဓာဝနံကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

၈ဏ္ဍို၊ [ကရဏာသဒ္ဒါ, ပညာသဒ္ဒါဖြင့် လဒ္ဓဂုဏ်တပါးကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဇာတ္ထေစ-အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်။

မေတ္တာဒယော တယော စတုက္ကဈာနိကာ-ဟူသည်နှင့် အညီ မေတ္တာ, ကရုဏာ,မုဒိတာ တရားတို့သည် ပဌမဈာန်, ဒုတိယဈာန်, တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်တို့၌ ယှဉ်သည်။မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာကရုဏာတော်သည်လည်း ထိုဈာန်တို့နှင့် ယှဉ်သည်။ထိုသို့ပင် ယှဉ်သော်လည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စသည်တို့၏ ကရုဏာတော်နှင့်မတူ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစသည်တို့၏ ကရုဏာတော်ထက် ကြီးတော်

မူသည်။ ထိုမဟဂ္ဂုတ်စိတ်၌ရှိသော ကရဏာတော်သည်လည်း လောကီတရား ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လောဘိယေသု မဟဂ္ဂတဘာဝပ္ပတ္တာ သာဓာရဏာဂုဏာ ဒီပနတော-ဟုမိန့်၏။ မဓုဋီကာ၌ လဒ္ဓါတပတ္တော-၌ကဲ့သို့အသာဓာရဏကရဏာတော်ကို ပြတော်မူသဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစသည်တို့၏ ကရဏာနှင့် ညီမျှသော သာဓာရဏကရဏာတော်ကိုလည်း ပြတော်မူသည်ဟု မိန့်၏။

တေန၊ ထိုဖွားတော်မူသည်၏ အဖြစ်,ကြီးတော်မူ သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ဝါ၊ကြောင့်-စသည်တို့ဖြင့် အနက်ယောဇနာသောနည်းနှစ်မျိုးတို့တွင် ပဌမနည်းကား အနုဋ္ဌိကာနည်း၊ဒုတိယနည်းကား မဓုဋ္ဌိကာနည်းတည်း။ အနုဋ္ဌိကာယံ ပန ဇာတသံဝဍ္ဎာဘာဝဒဿနေန-စသည်ဖြင့်အနုဋ္ဌိကာ၏အဓိပ္ပါယ်ကို မဓုဋ္ဌိကာ၌ မိန့်၏။

ကရဏာဝိယသတ္တေသုတိစ။ပ။ပရာမသနံဟောတိတိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သတ္တ,ဇီဝ,ပုဂ္ဂလ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုခြင်းသည် ပညတ်မျှသာ ဖြစ်၏။ ပရမတ္ထအားဖြင့်မရှိ။ပရမတ္ထအားဖြင့် ရုပ်နာမ်သာရှိ၏။ ဤသို့ယူခြင်းသည် သမညာယအနတိမာဝန-မည်၏။ သတ္တဝါရှိ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၏ဟု ယူခြင်းသည် သမညာယအတိမာဝန-မည်၏ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်တရားသဘောကိုမသိသော်သမညာယအတိမာဝန-ဖြစ်၏။ ဘရားသဘောကို သိခဲ့သော် သမညာယအနတိမာဝန-ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကပညတ်အား လျော်စွာ တယော မေဘိက္ခဝေ ပုဂ္ဂလော-စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏၊သမညာယအတိမာဝန-ဖြစ်သော ဓိစ္စာအယူဖြင့် ဟောတော်မမူဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ... ဥယျုံ တရားတို့၌ ဖြစ်ခြင်းကို, ပြခြင်းကို။ သမညာယ အနတိဓာဝန - ပြခြင်းဟု အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု ပုဒ်ရှိရကား သဗ္ဗဓမ္မသဘာဝါနဝဗောဓေ ဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကရဏာ၊ ကရဏာသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏာနံ၊ ဘုရား ဂုဏ်တော်တို့၏။ အာဒိ၊ အစသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာသို့စပ်)။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ တန္နိဒါနဘာဝတော၊ ထိုကရဏာလျင် အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပညာ၊ သည်။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာသို့စပ်)။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတော၊ ထိုပညာထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယာ ဘာဝတော၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အာဒိပရိယောသာနဒဿနေနစ၊ အစအဆုံးကိုပြသဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့သည်။ဝါ၊တို့ကို။ ဒဿိတာဝ၊ ပြအပ်ကုန်သည်သာလျင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ။ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကရဏာတော်သည် ဘုရားဂုဏ်တော်တို့၏ အစ၏အဖြစ်,ပညာ

တော်သည် အဆုံး၏အဖြစ်,အစအဆုံးကို ပြသဖြင့် အလုံးစုံကုန်သော ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို ပြပြီးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကို ပြန်၍စွဲ)။ ကရဏာပညာဟိယေဝ၊ကရဏာတော်, ပညာတော် တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ အား။ ထောမိတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ (ပဋိညာဉ်ထည့်ပေးပါ)

စ၊ တနည်းဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကရဏာဂ္ဂဟဏေန၊ ဟရဏာသဒ္ဒါဖြင့်။ သီလက္ခန္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ သီလက္ခန္ဓာ ရှေ့ရှိသော။ ဝါ၊ သီလက္ခန္ဓာအစဉ်ရှိသော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သမာဓိက္ခန္ဓာကို။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဇုတိဓဝဒ္ဒိသို့စပ်)။ သိလံ၊ သီလသည်။ ကရဏာနိဒါနံ၊ ကရဏာယျင် ဒေ ကြောင်းရှိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ။ ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကရုဏာသည် သီလ၏ အကြောင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကရဏာဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ သီလက္ခန္ဓ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့ဖြစ်သော သီလက္ခန္ဓာကို။ ဝါ၊ အစ ဖြစ်သောသီလက္ခန္ဓာကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ကရုဏာသည် သီလ၏ အကြောင်းဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ ဟာတော၊ တိုကရုဏာကြောင့်။ ပါဏာတိပါတာဒိ ဝိရတိပ္ပဝတ္တိတော၊ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်သော သီလ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ကရုဏာဖြင့် သမာဓိက္ခန္ဓာကိုပြအပ်သနည်းဟူမူ။ တဿာစ၊ ထိုကရုဏာ၏လည်း။ စျာနတ္တယ သမ္ပယောဂတော၊ စျာန်သုံးပါး အပေါင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် တည်း။ (ဝဏ္ဏဝန်)

တနည်းကား။ ။သိလံ၊ သည်။ ကရုဏာနိဒါနံ၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာစ၊ထိုသို့သီလသည်ကရုဏာလျှင်အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ (ကရုဏာဂ္ဂဟဏေနစ။ ပ။ ဒဿိတောဟောတိသို့စပ်)။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတော၊ ကြောင့်။ ပါဏာတိပါတာဒိ ဝိရတိပ္ပဝတ္တိတော၊ ပါဏာတိပါတ စသည်မှ ကြဉ်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သိလံ၊ သည်။ ကရုဏာနိဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ဟေတုဝါကျသို့စပ်)။ တဿ၊ ထိုကရုဏာ၏။ စျာနတ္တယသမ္ပယောဂတော၊ စျာန်သုံးပါး အပေါင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် တည်း။ သိလက္ခန္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(မတိဒိပ)

ပညာဝစနေန၊ ပညာသဒ္ဒါဖြင့်။ ပညာက္ခန္ဓော၊ ကို။ ဒဿိတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိလဿ၊ သိလသည်လည်း။ သမ္ဘဗုဒ္ဓဂုဏာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဘုရား ဂုဏ်တော် တို့၏။ အာဒိ၊ အစသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမာဓိ၊ သည်။

မစ္ဆ်၊ အလယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာ၊သည်။ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣမိနာကရဏာဝိယာတိအာဒိနာ၊ ဤကရဏာဝိယ အစ ရှိသည်ဖြင့်။ ဧဝမ်ဖြ ဣမိနာ အာဒိမစ္ဆ ပရိယောသာန ဒဿနေနာပိ၊ဤအစ, အလယ်,အဆုံး သုံးပါးကို ပြခြင်းဖြင့်လည်း။ အာဒိမစ္ဆ ပရိယောသာန ကလျာဏာ၊အစ,အလယ်,အဆုံးကောင်းခြင်းရှိကုန်သော။ သမ္ပဒေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဟုပ္ပေးဂုဏ်တော်တို့ကို။ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ကရဏာပညာဟိယေဝ၊ ကရဏာတော်, ပညာကော်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ထောမိတာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင် ဋီကာဆရာ....၌ ကရဏာဝိယ-အစရှိသော ဂါထာ၌ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် ကရဏာ, ပညာတို့ဖြင့် သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား အဘယ်ကြောင့် ချီးမွမ်းတော်မူပါ သနည်း၊ ထိုမှတပါးသော ဂုဏ်တော်တို့သည် များစွာရှိသည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား သမ္ဘေသမ္ဘူဒ္ဓဂုဏာနံ။ပ။ ဒဿိတာဝဟောန္တိ-ဟူသော ပဒ္ဒမနည်း၊ ကရဏာဂ္ဂဟဏေနစ။ ပ။ ဒဿိတာဟောန္တိ-ဟူသော ဒုတိယနည်း နှစ်ပါး ကိုမိန့်။

ကသ္မာ ပနေတ္ထ ကရဏာ ပညာဝ ထောမိတာ-ဟူသော မဓုဋီကာ, ကသ္မာ ဧတ္ထ ကရဏာ ပညာဂုဏာယေဝ အာစရိယေန ဂဟိတာ-ဟူသော မဏိဒီပဋီကာတို့နှင့် အညီ နှံ့ညီးနှစ်ပါးတို့၏ အဆုံး၌ တသ္မာ ကရဏာပညာ ဟိ-ယေဝ ထောမိတာ-ဟူ၍ဆင်း၊ တသ္မာ ကရဏာပညာယေဝ ထောမိတာ-ဟူ၍ဆင်း ပဋိညာဝါကျ တခုခုထည့် ပေးပါ။

ကရဏာဂ္ဂဟဏေနစ သီလကွန္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမော သမာဓိက္ခန္ဓော ဒဿိတော ဟောတိ-၌-သပုဗ္ဗာဒါရော ပုရိသော အာဂတော-ကဲ့သို့ သီလကွန္ဓော ကိုလည်း ပြသည်၊ သမာဓိက္ခန္ဓော ကိုလည်း ပြသည် ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို မိန့်သည်။ ထိုကြောင့် မဏိဒီပ၌ ဧတံ ဝုတ္တံ ဟောတိ ကရဏာဂ္ဂဟဏေန သီလဿ ကရဏာနိဒါနတ္တာ သီလကွန္ဓော ဒဿိတောယေဝ ဟောတိ၊ နော နု ဒဿိတောတော၊ ဟောတုဂ္ဂဟဏေန ဖလဿဝိ ဂဟိတတ္တာ-ဟုမိန့်၏။ ။အနက်ကား။ ကရဏာဂ္ဂဟဏေန၊ ကရဏာသဒ္ဒါဖြင့်။ သီလဿ၊ သီလ၏။ ကရဏာနိဒါနတ္တာ၊ ကရဏာလျှင် အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သီလကွန္ဓော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သ်ည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဒဿိတော၊ မပြအပ်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟောတုဂ္ဂဟဏေန၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကရဏာကို ယူသဖြင့်။ ဖလဿဝိ၊ အကျိုးဖြစ်သော သီလကွန္ဓာ၏လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကရုဏာ သဒ္ဒါဖြင့် သီလကွဲန္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမ ဖြစ်သော သမာဓိကွဲန္ဓာကို ပြတော်မူ၏ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုနိုင်ပါသနည်း၊ ကရုဏာ, သီလ, သမာဓိ တို့၏ သဘောသည် မတူကြသောကြောင့် ကရုဏာ သဒ္ဒါဖြင့် ကရုဏာကိုသာ ပြသင့်သည်၊ သီလ, သမာဓိ တို့ကို မပြသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား ကရုဏာဂဟဏေနစ-စသည်ကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)

တနည်းကား။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ကရုဏာ သဒ္ဒါဖြင့် သီလကွန္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမကို ပြ၏ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကရုဏာနိဒါနဋ္ဌသီလံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သီလ၏ အကြောင်းသည် ကရုဏာဖြစ်သည်၊ အကြောင်းကို ပြခဲ့သော် အကျိုး ကိုလည်း ပြအပ် သောကြောင့် ငါဆိုသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤကရုဏာ နိဒါနဋ္ဌသီလံ-ကို ကရုဏာဂုဟဏေနစ သီလကွဲန္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမော ဒဿိတော ဟောတိ-ဟူသော ပဋ္ဌာန်းဝါကျ၌ ဟေတုစပ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သီလ၏ အကြောင်းသည် ကရုဏာ-ဟု အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တတော်ပါဏာတိပါတာဒိဝိရတိပုဂ္ဂိုတော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကရုဏာကြောင့် ပါဏာတိပါတာဒိဝိရတိပုဂ္ဂိုသော သီလဖြစ်ခြင်းကြောင့် သိသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤတဘော ပါဏာတိပါတာဒိဝိရတိပုဂ္ဂိုကော-ဟူသော ဟိတ်ကို ကရုဏာနိဒါနဋ္ဌသီလံ-ဟူသော ဟေတုဝါကျ၌ ဟေတု ဟေတုစပ်။

ပရမနဟရဏာဒိတော ပိ ဝိရတိ ပရေသံ အနတ္ထပရိဟရဏာဝသပ္ပဝတ္တိယာ သိယာ ကရုဏာပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ ကရုဏာနိဒါနံ သီလံ။ (အနုဋီကာ)။ အနက်ကား။ ။ပရမနဟရဏာဒိဟော၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းစသည်မှ။ ဝိရတိပိ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အနတ္ထပရိဟရဏဝသပ္ပဝတ္တိယာ၊ အကျိုးမရှိသည်မှ ရှောင်ကြဉ် သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကရုဏာပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ကရုဏာသဒ္ဒါလျှင် မှီရာ အကြောင်း ရှိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလံ၊ သည်။ ကရုဏာနိဒါနံ၊ ကရုဏာသဒ္ဒါလျှင် အကြောင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကရုဏာဖြင့် သမာဓိကွန္ဓာကို ပြ၏ဟု အဘယ်ကြောင့် မိန့်နိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကသ္မာစ ဂျာနတ္တယ သမ္မယော ဂတော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ကရုဏာသည် စတုက္ကနည်း အားဖြင့် ပဌမ, ဒုတိယ, တတိယဈာန်ဟူသော ဈာန်သုံးပါးဠ္ဍ ယူဉ်သည်၊ ထိုဈာန်သည်လည်း သမာဓိ ဖြစ်သောကြောင့် ကရုဏာကို ယူသဖြင့် သမာဓိ ကိုလည်း ယူရသည်၊ ထိုကြောင့် မိန့်နိုင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

F.-6. (ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မ သာသနာပြု)

ဤ-တသာစဗျာနတ္တယသမ္ဘယောဂတော-ဟူသောဟိတ်ကိုကရုဏာဂုဟာ
ဧာနစ သမာဓိကွန္ဓော ဒသိတော ဟောတိ-ဟူသော ပဋိညာဝါကျ၌ဟေတု
စပ်။ တသာစ။ ပ။ ဂတော ဧတံ သမာဓိကွန္ဓဒဿနကာရဏံ။ (မဓုဋီကာ)။
ပိဏ္ဍတ္ထ အဓိပ္ပါယ်ကား- ကရုဏာ ကြောင့် ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ
ရှောင်ကြဉ်သော သီလဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း၊ ထိုကရုဏာသည်လည်း သမာဓိ
ဖြစ်သော စျာန်သုံးပါးနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း ကရုဏာဖြင့် သီလကွန္ဓာ,
သမာဓိကွန္ဓာနှစ်ပါးကိုပြသည်။ကရုဏာသည် ရူပါဝစရစျာန်၌ပဉ္စကနည်းအရ
စျာန်လေးပါးနှင့် ယှဉ်သည်။ စတုတ္ထနည်း အရ စျာန်သုံးပါးနှင့် ယှဉ်သည်။
စတုတ္ထနည်း အရ စျာန်သုံးပါးဟု မိန့်သည်။]

ဧဝံ-ဣမိနာယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဤကရုဏာ
ဝိယစသောပါဠိဖြင့်။ သဒ္ဒံပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ဝုတ္တေဟိ၊ဆိုအပ်ကုန်သော။
သမ္ဘဗုဒ္ဓဂုဏောဟိ၊ အလုံးစုံသော ဘုရား ဂုဏ်တော် တို့ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
ထောမေတွာ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပြီး၍။ ယဿာ၊ အကြင်အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်
၏။ သံဝဏ္ဏနံ၊ အဋ္ဌကထာကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အသြေဟိ၊ သာဝကစသော တပါးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။အသာဓါရဏာယ၊
မဆက်ဆံသော။ တာယ အာဘိဓမ္မ ဒေသနာယ၊ ထို အာဘိဓမ္မာ ဒေသနာ
တော်ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။(ထည့်)။ ထောမေတုံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းငှာ။ဒယာ-
ယ တာယာတိအာဒိ ံ၊ ဒယာယ တာယ စသည်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ပန၊ သမ္ဘန္ဓမ
တပါး အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ဆိုဦးအံ့။ တသာ ဒေသနာယ၊ ထိုအာဘိဓမ္မာ ဒေသနာ
တော်၏။ နိဒါနဉ္စ၊ နိဒါန်းကိုဂုဏ်း။ သမုဋ္ဌာနဉ္စ၊ သမုဋ္ဌာန်ကိုဂုဏ်း။ ဒဿေတုံ၊
ငှာ။ ဒယာယ တာယာတိအာဒိ၊ ဒယာယ တာယ စသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိဒါနဉ္စ၊
နိဒါန်းသည်လည်း။ အဿနုရဉ္စ၊ အဿနုရနိဒါန်းဂုဏ်း။ ဗဟိဂရဉ္စ၊ ဗာဟိရ
နိဒါန်းဂုဏ်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်
(ထည့်)။ ကရုဏာ၊ သည်။ အဿနုရံ၊ အဿနုရနိဒါန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဒေသကာလာဒိ၊ ဒေသ, ကာလ စသည်သည်။ ဗဟိရံ၊ ဗဟိရ နိဒါန်းသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဒေသနာပညာ၊ တရားတော်ကို ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ပညာ
တော်သည်။ သမုဋ္ဌာနံ၊ သမုဋ္ဌာန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ထိုနိဒါန်းနှစ်ပါးတို့
တွင်။ အဿနုရနိဒါနံ၊ကို။ဒဿေန္တော၊ပြတော်မူလိုသောအဋ္ဌကထာဆရာသည်။
ဒယာယ တာယ သတ္ထေသု သမုဿာဟိတ မာနသောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဧဝံ သဒ္ဒံပေန သမ္ဘဗုဒ္ဓဂုဏောဟိ။ ပ။ ဒယာယ၊ တာယာတိအာဒိမာဟ-
ဖြင့် သမ္ဘန္ဓကို ပြတော်မူ၏။ တသာပန-စသည်ဖြင့် အတ္ထသံဝဏ္ဏနာကို
ပြတော်မူ၏။ နိဒါန်းနှင့် သမုဋ္ဌာန် နှစ်ပါးတို့၏ အထူးကား-မူလကာရဏ,

ဒုရကာရဏာသည် နိဒါန်းမည်၏။ ပဋ္ဌာနကာရဏာ, အာသန္နကာရဏာသည် သမုဋ္ဌာန် မည်၏။ မဏိဒီပ။]

တတ္ထ၊ ထိ ဒယာယ တာယ သမုဿာဟိတာ မာနသော ဟူသောပါဠိဋ္ဌိ။ ဒယာတိဇုမိနာ၊ ဒယာဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ကရဏာ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တာယ၊ ထိုကရဏာသည်။ သမုဿာဟိကော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ထည့်)။ အာဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ အာဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်အစဉ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မဝတ္တယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒယာတိဇုမိနာ၊ ဖြင့်။ ကရဏာ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ တာယတိတ္ထ၊ တာယဟူသောပါဠိဋ္ဌိ။ အယံတံသဒ္ဒေါ၊ ဤကသဒ္ဒါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ဝုတ္တသ၊ ဆိုအပ်ပြီးဖေသော အနက်ကို။ပဋိနိဒ္ဒေသော၊ တဖန်ညွှန်ပြသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟာတိ၊ ၏။ ပုရိမဂါထာယစ၊ ရှေးဂါထာဌိလည်း။ပဋ္ဌာနဘာဝေန၊ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ပညာ၊ပညာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်၏။ တဿိသေသနဘာဝေန၊ ထိုပညာ၏ ဝိသေသန၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကရဏာ၊ ကရဏာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊၏။ တာ၊သာ၊ ထိုပညာ၏။နိဒဿနဘူတာ၊ ဥပမာနဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဥပမာနဖြစ်၍ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အပဋ္ဌာနာ၊ မပြဋ္ဌာန်းသော။ ဝါ၊ မပြဋ္ဌာန်းခြင်းကြောင့် (ၾင်း ဟိတ်ကို တံဝိသေသေတွာဝိနိဝတ္တာ သို့စပ်)။ သာ၊ ထိုကရဏာသည်။ တံ၊ ထိုပညာကို။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနိဝတ္တာ၊ နှစ်၏။ ဝါ၊ ရှေ့သို့မလိုက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿိသေသနဘာဝေန၊ ထိုပညာ၏ ဝိသေသန၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကရဏာ၊ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ တိုသို့တသဒ္ဒါသည် ရှေ့၌ဆိုအပ်သော အနက်ကို ပြသည်၏အဖြစ်,ရှေ့ဂါထာ၌ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပညာကို ပြသည်၏အဖြစ်, ထိုပညာ၏ ဝိသေသန၏ အဖြစ်ဖြင့် ကရဏာကိုပြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကရဏံ၊ ကရဏာကို(ထည့်)။ တာယတိ၊ တာယဟူ၍။ ပဋိနိဒ္ဒေသံ၊ ညွှန်ပြခြင်းကို။ နာရဟတိ၊ မထိုက်။ ပဋ္ဌာနဘူတာ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ယာစပညာ၊အကြင်ပညာသည်လည်း၊ ဒုက္ကိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုပညာသည်။ ဒေသနာယ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်၏။ သမုဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေါတိ၊ ၏။ သမုဿာဟိနိ၊ တိုက်တွန်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ဟိုသို့သမုဋ္ဌာန်၏အဖြစ်,မတိုက်တွန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿာစ၊ ထိုပညာကိုလည်း။ ပဋိနိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ နယုတ္တော၊ မသင့်။ ဇုတိ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။

ဂဏ္ဌိ၊ [တသဒ္ဒါသည် ပက်ကဉ်္စိဝိသယ,ပသိဒ္ဓဝိသယ,အနုဘူတဝိသယ အားဖြင့် သုံးပါးရှိသည်တွင် ဤတာယ-ဟူသောပုဒ်၌ အနုဘူတဝိသယ-ဟု ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တာယာတို့ အယံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ လိုရင်း ပဌာနကား-တာယာတို့ ပဋိနိဒ္ဒေသံ နာရဟတို့။ ကရဏာကို တာယ-ဟု ညွှန်ခြင်းငှာ မသင့်ဟု စောဒနာသည်။

အဘယ်ကြောင့် မသင့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တာယာတို့ အယံ တံသဒ္ဒေါ်။ ပ။ တဇ္ဇိသေသနဘာဝေန ကရဏာ-ဟူသော ဟိတ်သုံးချက်ကို မိန့်။ ။တသဒ္ဒါသည် ရှေ့၌ ဆိုအပ်သော အနက်ကို ပြခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ရှေ့ဂါထာ၌လည်း ပညာကို ဥပမေယျ, ကရဏာကို ဥပမာန အဖြစ်ဖြင့် မိန့်သောကြောင့် ပညာသည် ထိုဝိသေသျှ ပဌာန ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ကရဏာကို ဥပမာနဝိသေသန၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ထိုအကြောင်းသုံးပါးကြောင့် အပဌာနဝိသေသနဖြစ်သော ကရဏာကို တာယ-ဟု မညွှန်ထိုက် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တသ္မာ၌ ဟိတ်သုံးချက်ကို ပြန်၍စွဲ။

အဘယ်ကြောင့် ကရဏာကို ပညာ၏ ဝိသေသန အပဌာန အဖြစ်ဖြင့် ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ပညာကဲ့သို့ ဝိသေသျပဌာန၏ အဖြစ်ဖြင့် ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား-သာဟိ တဿာ-စသော ဟိတ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကရဏာသည်ပညာ၏ ဥပမာန ဖြစ်ခြင်းကြောင့်မပြဌာန်းသော တရားဖြစ်သည်။မပြဌာန်းခြင်းကြောင့် ပညာကို အထူးပြု၍ကျန်ရစ်ခဲ့လေသောကြောင့် ကရဏာကို ပညာ၏ ဝိသေသနဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သာဟိ တဿာ။ ပ။ဝိနိဝတ္တာ-ကို တဇ္ဇိသေသန ဘာဝေနကရဏာ-ဟူသော ဟေတုဌ် ဟေတု ဟေတုစ၀်။တာယာတိအယံ၊ပ။ပဋိနိဒ္ဒေသံနာရဟတိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် စောဒက ဆရာသည် ကရဏာကို တာယသဒ္ဒါဖြင့် မစွဲဆိုသင့်ဟုစောဒနာသည်။

တာယ-ဟူသောပုဒ်၌ကရဏာကိုညွှန်ပြခြင်း၌ မသင့်ကြောင်းကို ဒေစာနာပြီး၍ ပညာကိုညွှန်ပြခြင်း၌ မသင့်ကြောင်းကို စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည် ယာစပဌာနဘူတာ-စသည်ကိုမိန့်။ ။လိုရင်းပဌာနကား-တသာ စ ပဋိနိဒ္ဒေသော နယုတ္တောတိ-တည်း။ တာယ ဟူသော ပုဒ်၌ ပညာကို ညွှန်ပြခြင်းသည်လည်း မသင့်ဟု စောဒနာသည်။

အဘယ်ကြောင့် ပညာကို ညွှန်ပြခြင်း၌ မသင့်ဟု စောဒနာနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယာစပဌာနဘူတာ။ ပ။ နသမုဿာဟိနီတိ-ကိုမိန့်။ ပဌာနဖြစ်သော ပညာသည် ဒေသနာတော်၏ သမုဌာန် ဖြစ်သည်၊ တိုက်တွန်းသော် တရား မဟုတ်၊ထိုအကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့် မသင့်ကြောင်းကို စောဒနာ နိုင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤကို၌ နောက်ဟိတ် နှစ်ချက်ကို-ပြန်၍စွဲ။]

တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ပဋိနိဒ္ဒေသော၊ တဖန်ညွှန်ပြခြင်းသည်။ နယုတ္တောဂ၊ မသင့်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤစောဒကဆရာ၏စကား

သည်။ သုဝုတ္ထံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ မသင့်သည်မှကာ
ပါး သင့်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ကရဏာယ၊ ကရဏာကို။ ပဋိနိဒ္ဒေသော၊ တဖန်
ညွှန်ပြခြင်းသည်။နယုတ္တော၊ မသင့်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ယုတ္တောဧဝ၊သင့်
သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်သင့်သနည်းဟူမူကား။ ဒယာယတာ
ယာတိ၊ ဒယာယ တာယဟူကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့
၏။ သမာနာမိကရဏာဘာဝတော၊ တူသောတည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ဝါ၊တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။သမာနာမိကရဏာနံ၊
တူသောတည်ရာရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ဟူသောအနက်ရှိကုန်သော။ ရူပက္ခန္ဓာဒီနံ၊
ရူပက္ခန္ဓာအစရှိကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ ဝိသေသ
နဝိသေသိတမ္ဘာဝေါ၊ ဝိသေသနဝိသေသျ၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ(ထည့်)။သမာနာမိကရဏာနံ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊
ကုန်သော။ ပဒါနံ၊ ဒယာယဟူသောပုဒ်, တာယဟူသောပုဒ်တို့၏။ ဝိသေသနဝိ
သေသိတမ္ဘာဝေါ၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဒယာယ တာယာတိ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ပဒါနံ၊ တို့၏။ သမာနာမိက
ရဏာဘာဝေါ၊ တူသောတည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဟူသောအနက်
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။ အညက္ခန္ဓနိဝတ္တနတ္ထံ၊ တပါးကုန်သော
ဝေဒနာက္ခန္ဓာစသည်တို့ကိုနှစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သော။
ရူပသဒ္ဒေါ၊ ရူပသဒ္ဒါသည်။ ဝိဓသနံ၊ ဝိသေသနသည်။ ဟောတိယထာ။ဖြစ်
သကဲ့သို့၊ ခန္ဓသဒ္ဒေါစ၊ ခန္ဓသဒ္ဒါသည်လည်း။ နိဝတ္တေတမ္ဘဂဟေတမ္ဘသာဓါရ
ဏာဝစနဘာဝတော၊ နှစ်စေအပ်သောဝေဒနာက္ခန္ဓာစသောခန္ဓာ,ယူအပ်သော
ရူပက္ခန္ဓာစသောခန္ဓာတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသေသိတမ္ဘော၊
ဝိသေသျသည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဇုဓါပိ၊ ဤဒုတိယ
ဂါထာဌ်လည်း။ ဒယာယ တာယာတိ၊ ဒယာယ တာယ ဟူကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊
နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ကေဝိဘတ္တိယုတ္တာနံ- ဧကဝိဘတ္တိယုတ္တတ္တာ၊
တူသော ဝိဘတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ သမာနာမိကရဏာဘာဝတော၊ ကြောင့်။
ဝိသေသနဗိသေသိတမ္ဘဘာဝေါ၊ ဝိသေယန, ဝိသေသျအဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။

တနည်းကား။ ။ဒယာယ တာယာတိ၊ ကုန်သော။ ဧကဝိဘတ္တိယုတ္တာ
နံ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ပဒါနံ၊ တို့၏။ သမာနာမိကရဏာဘာဝတော၊
ကြောင့်။ ဝိသေသနဝိသေသိတမ္ဘဘာဝေါ၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဟောတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာနာမိကရဏာနံ၊ တူသောတည်ရာရှိကုန်သော။

ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ ဝိသေသနဝိသေသိတမ္ပဘာဝေါ၊ ဝိသေသန,ဝိသေသျ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ကိဒယာယ တာယ သမုသာဟိတ မာနသောဟူသောပါဠိဋ္ဌ။ ဝါ၊ တတ္ထ၊ ထိုကရဏာ,ပညာနှစ်ပါးတို့ တွင်။ ဒယာ၊ ကရဏာတော်သည်။ သမုသာဟိနီ၊ တိုက်တွန်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌာနာ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုဒံ၊ ဤဒယာသဒ္ဒါသည်။ နိဝတ္တေတမ္ဘဂဟေတမ္ဘ သာဓါရဏာဝစနံ၊နှစ်စေအပ်သောပဒေသဝိသယကရဏာ,ယူအပ်သောသမ္ပတ္တိ ကနိဒ္ဒေသနကရဏာ တို့နှင့် ဆက်ဆံ သောသဒ္ဒါသည် (မဓုဋီကာ)။ ဝါ၊ နှစ်အပ်သော တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ကရဏာ, ယူအပ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ ကရဏာကိုနှင့် ဆက်ဆံသော သဒ္ဒါသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ထိုသို့ပဋ္ဌာန၏အဖြစ်, နိဝတ္တေတမ္ဘ ဂဟေတမ္ဘတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သဒ္ဒါ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ခုကိုစွဲ)။ ဒယာတိဧတံ၊ ဒယာဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝိသေသိတမ္ဘဝစနံ၊ ဝိသေသျဖြစ်သော သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာယာတိဇုဒံဝစနံ၊ တာယဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ တသစ၊ ထိုဒယာသဒ္ဒါ ၏လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိသေသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ တသ၊ ထိုတာယဒ္ဒ် တသဒ္ဒါ၏။ ပဋိနိဒ္ဒေသဘာဝေါ၊ ကို။ ယောဇေတမ္ဗော၊ ၏။ ပဋ္ဌာနဒ္ဓ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဿံ၊ ပညာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ဒယာယာတိဧတေန၊ ဒယာယဟူသော ဤပုဒ်နှင့်။ သမ္ဘဇ္ဈမာနော၊ စပ်အပ်သော။ ဝါ၊ စပ်အပ်သောကြောင့်။ (ဟေတု မန္တ)။ တာယာတိဧတ္ထ၊ တာယဟူသောပုဒ်၌။ အယံတံသဒ္ဒေါ၊ ဤတသဒ္ဒါသည်။အပ္ပဋ္ဌာနာယ၊ မပြဋ္ဌာန်းသော။ ကရဏာယ၊ ကရဏာကို။ ပဋိနိဒ္ဒေသော၊ သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဧတ္ထ၊ ဒယာယတာယ အစရှိသော

ပါဠိဌ္ဌ။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း။ယာယဒယာယ၊ အကြင်ကရဏာတော်သည်။ သမုဿာဟိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်၏။ သာ၊ ထို ကရဏာသည်။ ယာဂ္ဂာစိ၊ တစုံတခုသော ကရဏာသည်။ နု၊ မဟုတ်။ ပန၊ အဟုတ် သော်ကား။သမ္ဘညုတဉာဏဿ၊သမ္ဘညုတဉာဏ်တော်၏။ နိဒဿနဘူတာ၊ဥပမာန ဖြစ်၍ဖြစ်သော။မဟာကရဏာ၊ တည်း။တာယ၊ ထိုမဟာကရဏာတော်သည်။သမုဿာဟိတော၊တိုက်တွန်းအပ်၏။ဧတိ၊ကား။အတ္ထော၊ တည်း။

၇ဏ္ဍိ [တာယ-ဟူသော ပါဌ်၌ တသဒ္ဒါ၏ ပညာကိုညွှန်ပြရာ၌ မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကို မြမြံစွာ ပြပြီး၍ပညာကိုညွှန်ပြရာ၌ သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို သဲ့လျှင် ချီးမွမ်းတော်မူလိုသော ဦးကာဆရာသည် ပညာယ။ ပ။ ဘာဝတော-ဟူသော ပါဌ်ကိုမိန့်။

အရှင်ဦးကာဆရာ....ဒယာယတာယ-ဟူကုန်သောနှစ်ပုဒ်တို့၏သမာနာ မိကရဏ ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သမာနာမိကရဏာဒုနဋ္ဌိ-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။

အရှင်ဦးကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့်သမာနာမိကရဏာဘာဝတော-ဟု ဆိုမိသနည်း၊ ဒယာယတာယ-ဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့သည် ဝိသေသနဝိသေသျ မဖြစ်သော် ဆိုထိုက်ပါမည်လောဟု စုဒ်ရှိရကား သမာနာမိကရဏာနဋ္ဌိ။ပ။ ဟောတိ-ကိုမိန့်။ ။ဝိသေသန, ဝိသေသျ ဖြစ်သောကြောင့် ဆိုထိုက်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်ကြောင့် ဝိသေသန, ဝိသေသျ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ရူပသဒ္ဒေါဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝေဒနာဂ္ဂန္ဓာစသော ခန္ဓာကိုကို နစ်စေခြင်း အကျိုးငှာ ဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ဆိုအပ်သောကြောင့် ရူပသဒ္ဒါသည် ဝိသေသန ဖြစ်သည်၊ ခန္ဓသဒ္ဒါသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ, ဂဟေတဗ္ဗ နှစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် ဝိသေသျဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဒယာယတာယ-ဟူကုန်သော နှစ်ပုဒ်တို့၏ ဝိဘတ်တူ ရှိကြ သောကြောင့် သမာနာဓိကရဏ်ဖြစ်ကြသည်၊ သမာနာဓိကရဏ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဝိသေသန, ဝိသေသျ ဖြစ်ကြသည်၊ ထိုကြောင့် ငါဆိုနိုင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ဂုစ္ဆမာနောနှင့် ကေဝိဘတ္တိယုတ္တာနံ တို့ကို ပေါတုမနှောပြု။

ကရဏာယပနပဋိနိဒ္ဒေသော၊နော နယုတ္တော-ကား ပဋိညာ။ဒယာယ။ ပ။ ဘာဝတော-ကား-ထိုပဋိညာ၏ ဟေတု။ သမာနာဓိကရဏ်ဘာနဋ္ဌိ။ ပ။ ဟောတိ-ကား ထိုဟေတု၏ ဟေတု။ ရူပသဒ္ဒေါဟိ။ ပ။ ဝိသေသန ဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝေါ ဟောတိ-ကား သမာနာဓိကရဏာနဋ္ဌိ။ ပ။ ဟောတိ၏ ဟေတုစပ်လေ။ ။တနည်းကား ကာရဏာမိ ကာရဏာမိ ကာရဏာနော ဂုစ္ဆကိ-

ဟူသည်နှင့် အညီ ဟေတုဝါကျ အလုံးစုံတို့ကို ပဋိညာဝါကျသို့ ချဉ်းစပ်နိုင်သည်။ ။တနည်းကား (ဟေတုနောက်မှ၊ ဟိနှင့်ပြု၊ ခဲ့ မှသည် ဝိဘတ္တိဖြစ်။) ဟူသော နိယံနှင့် အညီ ဝိဘတ္တိရဝါကျလည်း ယူနိုင်သည်။

ဒယာသဒ္ဒါ-၏ ဝိသေသ်ဟု ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား တတ္ထ ဒယာသမုဿာဟိနိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒယာသည် တိုက်တွန်း တတ်သော တရားဖြစ်ခြင်း, နိဝတ္တေတဗ္ဗ, ဂဟေတဗ္ဗ နှစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံခြင်း ဤအကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့် ဝိသေသ်ဟု ဖြစ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

ဒယာသဒ္ဒါ၏ ဝိသေသ်ဟု အဖြစ်သည် သင့်တန်စေ။ တာယဒ္ဒ် တသဒ္ဒါ၏ ကရဏာကို ညွှန်ပြသော အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ယှဉ်အပ်ပါ သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တဿစ-စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-တာယ-ဟူသောပုဒ်သည် ဝိသေသန ပုဒ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တာယဒ္ဒ် တသဒ္ဒါ၏ ကရဏာကို ညွှန်ပြသော အဖြစ်ကို ယှဉ်အပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တာယာတိ ဇာဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ယထာ-ယေန၊ အကြင်တုလျာမိကရဏကြောင့်။ ဝိသေသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ-တေန၊ ထိုကြောင့်။ တဿ၊ ထိုတာယဒ္ဒ် တသဒ္ဒါ၏။ ပဋိနိဒ္ဒေသ ဘာဝေါ၊ ကရဏာကို တဖန်ညွှန်ပြသော အဖြစ်ကို။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ (မဓုဋီကာ အလို ယောဇနာနည်း)

အရှင် ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ကရဏာ၏ သာလျှင် ညွှန်ပြသော အဖြစ်ကို ယှဉ်အပ်ပါသနည်း၊ ကရဏာ,ပညာ နှစ်ပါးတို့ကို ညွှန်ပြသော အဖြစ်ကို ယှဉ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိပညာစသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-တ သဒ္ဒါသည် ပညာကို ညွှန်ပြသော် ဒယာသဒ္ဒါ-၏ ဝိသေသန မဖြစ်- ကရဏာကို ညွှန်ပြသော်သာ ဒယာသဒ္ဒါ၏ ဝိသေသန ဖြစ်သောကြောင့် ကရဏာကို ညွှန်ပြသော အဖြစ်ကို ယှဉ်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ပဒ္ဓာန ဖြစ်သော ပညာကို မညွှန်ပြမူ၍ အပ္ပဒ္ဓာန ဖြစ်သော ကရဏာကို အဘယ်ကြောင့် ညွှန်ပြပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပဒ္ဓာနဉ္စပညံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ပဒ္ဓာန ဖြစ်သော ပညာကိုကြည့်၍ ဒယာယဟူသော ပုဒ်နှင့် စပ်အပ်သောကြောင့် အပဒ္ဓာန ကရဏာကို ညွှန်ပြသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။သမ္မဇ္ဇမာနောကို ဟေတုမန္တပြု။

တနည်းကား။ ။ပဒ္ဓာနဉ္စ၊ ပြဒ္ဓာန်းသည်လည်း ဖြစ်သော်။ ပညံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ ဒယာတိတေန၊ နှင့်။ ပ။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရဟာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ၊ ထိုတာယဒ္ဒ် တသဒ္ဒါ၏။ ပဋိနိဒ္ဒေသ ဘာဝေါ၊ ကရဏာကို ညွှန်ပြသော အဖြစ်ကို။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ မဓုဋီကာ အလိုတည်း။]

ပန၊ စောဒနာ,သောဓနာကို ဆိုအံ့။ ကရဏာ၊ ကရဏာကို။ ဒယာတိ၊ ဒယာဟူ၍။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဥာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်သနည်း။ ဒယာပန္နော တိဧတေသ၊ ဒယာပန္နောဟူသော ပါဠိတော်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဠ်။ မေတ္တာ စိတ္တာတံဒါဝပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံနနု၊ ဆိုအပ်သည် မဟုတ်လော။ ကာသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်။ ဒယာ၊ ဒယာမည်၏။ ဧကတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိယာ၊ သင့်ရာ၏။ ကရဏာ၊ ကရဏာသည်။ ဒယာ၊ ဒယာမည်၏။ဧကတိ-အတ္ထော၊သည်။ နယုဇ္ဇတိယာ၊မသင့်ရာ။ဧကတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊စောဒနာတည်း။ ယဂိ-ဧဝံ၊ ယင်းသို့ကရဏာကိုဒယာဟု မဆိုသင့်, မေတ္တာဟု ဆိုသင့်သည် ရှိသော်။ ကဒယာပန္နောတိ ဧတေသ၊ အဒယာပန္နော ဟူသော ပါဠိတော်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဠ်။ နိက္ကရုဏာတံ အာပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧကတိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာသည်။ ဒယာ၊ ဒယာမည်၏။ ဧကတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်လည်း။ နယုဇ္ဇတိယာ၊ မသင့်ရာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒယာသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအနက်၌။အဓိပ္ပါယဝသေန၊အလိုရှိအပ်သော အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ဒယာသဒ္ဒေါ၊ ဒယာသဒ္ဒါသည်။အနုရက္ခဏတ္ထံ၊ အနုဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ အနုဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း အနက်ကို။ အန္တေဝါသိကံ၊အတွင်း ဝင်သည်ကို။ ကဂ္ဂဟ၊ဂြိုဟ်။ ပဝတ္တမာနော-ပဝတ္တမာနတ္တာ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။မေတ္တာယစ၊ပေးဘဲ၌ ၎င်း။ကရဏာယစ၊ ကရဏာ၌၎င်း။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တကိ၊ ၏။ ဧကတိ ကသ္မာ၊ ထိုသို့မေတ္တာ,ကရဏာနှစ်ပါး၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိဧဝ၊ သင့်သည်သာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္ထတတ္ထ၊ ကိုထိုအနက်၌။ အဓိပ္ပါယဝသေန၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဧကံသတိ၊ ဤသို့ အလိုရှိအပ်သော အနက်၏ အစွမ်းဖြင့် ယှဉ်အပ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌကထာနံ၊ မေတ္တာစိတ္တာတံ အာပန္နောဟု ဖွင့်ပြသော အဋ္ဌကထာ, နိက္ကရုဏာဟံအာပန္နော ဟုဖွင့်ပြသော အဋ္ဌကထာ တို့၏။ အဓိပ္ပေတော၊ မဆန့်ကျင် ခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ဧကတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့မဆန့်ကျင်ခြင်းကြောင့်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိဧဝ၊ သင့်သည်သာ။ အစ္ဆန္နမေဝ ဟိ တံ သမယံ ဘဂဝါ ကရုဏာဝိဟာရေန ဝိဟာသိတိဧဝမာဒိသု၊ အစ္ဆန္နာ။ ပ။ ဝိဟာသိစသည်တို့၌။ကရုဏာစ၊ ကရုဏာဧဝ၊ ကရုဏာကိုသာလျှင်။ ဧဒဿနာယ၊ဧဒဿနာတော်၏။နိဒါနဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ဝုတ္တာ၊ ၏။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို။ ဒေသနာယ၊ ၏။ နိဒါနဘာဝေန၊ ဖြင့်။ (လိုက်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တာ၊ မဆိုအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒ၊ ဤဒယာယတာယ ဟူသော ပုဒ်၌။ ကရဏာဝ၀၊ ကရဏာကိုသာလျှင်။ ဒယာဝစနေန၊ ဒယာသဒ္ဒါဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္မာ၊ ၏။

၅ဏ္ဍိ၊ [အောက်၌ တတ္ထ ဒယာတိ ကရဏာ အဓိပ္ပေတာ-ဟု မိန့်အပ်သော ဋီကာ၌ စောဒနာလိုသော စောဒက ဆရာသည် ကထံပန-စသည်ကိုမိန့်။

ဆူးဖြင့် ဆူးကို နုတ်ပယ်သကဲ့သို့ဌင်း၊ မီးဖြင့် လာလတံ့သော မီးကို တားမြစ်ရသကဲ့သို့ဌင်း တဖန် ပြန်၍ စောဒနာခြင်းဖြင့် စောဒက ဆရာ၏ စောဒနာကို ပယ်တော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် ယဒိဧဝံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ သရုပ်ကိုဌင်း၊ ထိုထိုအနက်၌ ယှဉ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကိုဌင်း ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဒယာသဒ္ဒေါ ဟိ။ ပ။ နော နယုဇ္ဇတိ-ကိုမိန့်။ ။အနုရက္ခဏတ္ထံ- ဖြင့် အဓိပ္ပါယ သရုပ်ကို ပြသည်။ အဓိပ္ပါယ ဝဿေနာတိ အဓိပ္ပေတတ္ထ ဝဿေန၊ အဓိပ္ပေတတ္ထော နာမ အနုရက္ခဏတ္ထော။ (မဓုဋီကာ)။ ။အနုရဉ္ဈနတ္ထံ မေတ္တာ ကရုဏာနံ ဟိတူပသံဟာရဒုက္ခာပန ယနာကာရဝုတ္တိနံ သမာနကိစ္စံ၊ တသ္မာ ဥဘယတ္ထ ဒယာသဒ္ဒေါ ပဝတ္တတိတိဝုတ္တံ။ (အနုဋီကာ)။ ။အနက်ကား-မေတ္တာ ကရုဏာနံ၊ တို့၏။ ဟိတူပသံဟာရ ဒုက္ခာ ပန ယနာကာရ ဝုတ္တိနံ၊ စီးပွားး ချမ်းသာကို ဆောင်ခြင်း, ဆင်းရဲမှ ပယ်သော အခြင်း အရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း တို့၏။ သမာနကိစ္စံ၊ တူသောကိစ္စသည်။ အနုရက်ခဏ်ဏ်-ဗအနုရက်ခဏ်နာမ၊ အနုရက္ခဏ မည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယတ္ထ၊ မေတ္တာ, ကရုဏာ နှစ်ပါးတို့၌။ ဒယာသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဒယာသဒ္ဒါသည် မေတ္တာ,ကရုဏာ နှစ်ပါးတို့၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သင့်၏ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုနိုင်ပါသနည်း၊ အဋ္ဌကထာတို့သည် ဆန့်ကျင်ခဲ့သော် သင့်ပါမည်လောဟု စုဒ်ရှိရကား ဧဝံဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အဓိပ္ပေတတ္ထ၏ အစွမ်းဖြင့် ယှဉ်အပ်သည် ရှိသော် အဋ္ဌကထာတို့၏ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် မဖြစ်သောကြောင့်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဧဝဉ္စိ။ ပ။ ဟောတိတိ-ကို ဒယာသဒ္ဒေါဟိ။ ပ။ နော နယုဇ္ဇတိသို့ ဟေတုစပ်။ တနည်းကား။ ။အဓိ ါယဝဿေန ယောဧတေဒ္ဒော-စသည်တို့၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြလိုရကား ဧဝဉ္စိ စသည်ကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာတို့သည် မဆန့်ကျင်ကြ သောကြောင့် မေတ္တာ, ကရုဏာ နှစ်ပါးတို့၌ ဒယာသဒ္ဒါ၏ ဖြစ်ခြင်းသည် သင့်ခဲ့သော် အဘယ်ကြောင့် ဒယာယ တာယ- ဟူသော ပုဒ်၌ ကရုဏာ ကိုသာ ယူပါ

သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကရဏာဝစီဒေသနာယ-စသည်ကိုမိန့်။ ။လိုရင်း ပဋ္ဌာနကား-ဇာမီ ကရဏာဝဝ ဒယာပစမနန ဝဟိတာတိ ဆဝဒိတဗ္ဗံ-ဟုည်း။ အဘယ်ကြောင့် ကရုဏာကိုသာ ယူအပ်ပါသနည်း စုဒ်၊ကရုဏာ စ ဒေသနာယ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သီလပုဉ္ဇိန် အင်္ဂကသာ စသည်တို့၌ ကံသမယံ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဖွင့်၌ အစွန်အဖျားမဟုတ်။ ပ။ ဝိဟာသိ-စသည်တို့၌ ကရုဏာကိုသာ ဒေသနာ၏ နိဒါန်း၏။ အဖြစ်ဖြင့်ဟောတော်မူသည်၊မေတ္တာကို ဟောတော် မမူလေသောကြောင့် ကရုဏာကိုသာ ဟူအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သတ္တဝါတို့၏ ဒုက္ခိုးငှာ ဒေသနာတော် ဖြစ်ခဲ့သော် မေတ္တာကိုလည်း ဒေသနာနိဒါန်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ဘုံသင့်၏ဟု စုံဒ်ရှိရကား သာဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။မေတ္တာ ပန ပညာဂဗ္ဘကာဝဝတ္ထိနီ-ဟူသည်ကား ပညာသည် ဒေသနာသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်သကဲ့သို့ မေတ္တာသည်လည်း ဒေသနာသမုဋ္ဌာန် ဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူသည်။ မဏိဒီပ]

သတ္တေသုတိဇဝံ-သတ္တေသုတိဇုဒံ၊သတ္တေသုဟူသော ဤပုဒ်ကို။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယဂါထာယံ၊ဒုတိယဂါထာ၌။(တည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ နဝုတ္တံ၊ ဒယာပယ တာယ သတ္တေသုဟူ၍ မဆိုအပ်။(တည့်)။ တာပယာတိဧတေန ဝစနေန၊ တာယဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်။ သတ္တဝိသယာ၊ သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသော။ ကရုဏာ၊ ကို။ ပတိဂဟနန်၊ ယူအပ်သည်မဟုတ်ပါ၊လော။ ဆုတိ၊ ကား။ ဧတေဒနာ၊ ဟည်း။ ဟာယာကိဧတေန ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဟာပ္ပဝိသယာ၊ ရှိသော။ ကရုဏာ၊ ကို။ (ထည့်)။ နဂတိတာ၊ မဟူအပ်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ဂတိတာဧဝ၊ ယူအပ်သည်သာ။ ပန၊ ဟာယသဒ္ဒါဖြင့် သတ္တဝါကိုအာရုံပြုသော ကရုဏာကို ယူအပ်သော်လည်း။ ပုရိမဂါထာယ၊ ရှေ့ကရုဏာ ဝိဟာသတ္တေသု ဟူသောဂါထာ၌။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကရုဏာ၊ သည်။ ယထာရုစိ၊ အလိုတော်အားလျော်စွာ။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်တော်မူပြီ။ ဧဝံဟိဂစ္ဆနဝေါ၊ ဤသို့ အင်္ဂကထာဆရာ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ သပ္ပဝေဒနာဒုက္ခိတသယာစ၊ အကြင်း ရှိသော သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိပ္ပဝေဒသသတ္တဝိသယာစ၊ အကြင်းမရှိ ဒုလုံးစုံသော သတ္တဝါ လျှင် ဒုာရုံ ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော ကရုဏာကို။ ယာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ ဧဝဝပန၊ ဤဒယာယ တာယ သတ္တေသု ဟူသော ဒုတိယဂါထာဌာန်း။ နိပ္ပဒေသသတ္တဝိသယာ၊ အကြင်းမရှိအလုံးစုံသောသတ္တဝါလျှင် ဒုာရုံရှိသော ကရုဏာတော်၏အဖြစ်ကို။ ဂဟေတုံယူခြင်းငှာ။ သတ္တေသုတိပဒေန၊ သတ္တေသု ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ နိပ္ပဒေသ သတ္တဝိသယ ဘူတာ၊ အကြင်းမရှိ အလုံးစုံသော သတ္တဝါလျှင် ဒုာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကရုဏာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။

ဒသိတာ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပဌမဂါထာ၌သပ္ပဒေသ နိပ္ပဒေသသတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသော ကရဏာကို ပြတော်မူသည်၏ အဖြစ်, ဒုတိယဂါထာ၌ နိပ္ပဒေသသတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသော ကရဏာကို ပြတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ပြန်စဲ)။ သတ္တေသူတိ၊ သတ္တေသုဟူ၍။ ပုန၊ ဟဖန်။ ဒုတိယဂါထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (မဂ္ဂအလိုပါဌသေသ)။ တေန၊ ထိုနိပ္ပဒေသဿဖွဲ့ဝါဟူသော အာရုံကိုပြသော သတ္တေသုဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ သမ္ဘသတ္တဝိသယာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသော။ ကရဏာယ၊ ကရုဏာတော်သည်။ သမုဿာဟိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ဒဒဘိမမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ အဘိမမ္မာဒေသနာတော်အစဉ်ကို။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား။ ယဉ္စသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မဝတ္တယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဒေဝဝိသယာယဓေဝ၊ နတ်လျှင် အာရုံရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏာယ၊ သည်။ သမုဿာဟိတော၊ ၍။ ဒဒဘိမမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေဝါနံ ၊တို့အား။ သမ္မဝတ္တယိ၊ ဟောတော်မူသည်ချေး။ ယဿ္မာ၊ ကြောင့်။ နှ၊ မဟုတ်။ ဟသ္မာ၊ ထိုသို့အလုံးစုံသောသတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသော ကရုဏာသည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ အဘိမမ္မာဒေသနာအစဉ်ကို နတ်တို့အားဟောတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဘသတ္တဟိတတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားအကျိုးငှာ။ အဘိမမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား။ သမ္မဝတ္တယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဒေဝဝိသယာယဓေဝ၊ နတ်လျှင် အာရုံရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [စောဒက ဆရာသည် ကရုဏာဝိယသတ္တေသု-ဟူသော ပဉ္စမဂါထာ၌ သတ္တေသု-ဟူသော ပုဒ်ကိုငင်း၊ ဒယာယ တာယ သတ္တေသု-ဟူသော ဒုတိယဂါထာ၌ သတ္တေသု-ဟူသော ပုဒ်ကိုငင်းမြင်၍ ထိုပုဒ်တို့၌ သပ္ပဒေသနိပ္ပဒေသသတ္တဝါတို့ကို ယူ၍ ဒုတိယဂါထာ သတ္တေသု၌ ပုနရုတ္တိဒေါသဖြင့် စောဒနာပိုရကား သတ္တေသုတိ ကသ္မာ ဧဝံ ဝုတ္တံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဒယာယ တာယ သတ္တေသု-ဟု မဆိုသင့်၊ ဒယာယ တာယ-ဟူ၍သာ ဆိုသင့်သည် ဖြစ်ဘို့သေ၏။

စောဒနာ၏ အကြောင်းကို ပြလိုရကား နှင့် တာ့ယာတိ စသောနှစသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-တာယသဒ္ဒါဖြင့် သတ္တဝါကို အာရုံပြုသော ကရုဏာကိုယူသည်၊ ကရုဏာတခုတည်းကို ယူသည် မဟုတ် သောကြောင့် ကရုဏာ၏ သတ္တဝါဟူသော အာရုံတရား ရှိပြီးရကား သတ္တေသု-ဟူသော အာရုံတရားကို တဖန် မဆိုသင့် ဖြစ်ဘို့သေ၏။

ပဋိဝစန ပရိဟာရ, ပဋိက္ခေပ ပရိဟာရ နှစ်မျိုးတို့တွင် ပဋိဝစန ပရိဟာရဖြင့် ဖြေတော်မူလိုရကား နော နဂဟိတာ-ဂ်ုံမိန့်။ ။သဉ္ဇာဝိသယ ကရဏာကို ယူသည် မှန်ပါ၏ ဖြစ်ဘိသော်။သတ္တဝိသယ ကရဏာကို ယူခဲ့သော် သတ္တော်သူ-ဟု အဘယ်ကြောင့် အာရုံတရား:ကို ထပ်၍ မိန့်ရပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား: ပုရိမဂါထာယပနသတ္တော်သူ။ ပ။ ဒဿိတာ-ဂ်ုံမိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား: သိသင့်၏။ ။ အဆုံး၌ သတ္တော်သူတို နိပ္ပဒေသသတ္တဝိသယဘူတာ ယသ္မာ ဒဿိတာ၊ တသ္မာ သတ္တော်သူတို ပုန ပုတ္တံ-ဟုယောဇနာ။ (မဓုဋီကာ)

နိပ္ပဒေသသတ္တဝါဟူသော် အာရုံဖြစ်သော သတ္တော်သူ-ဟူသော ပုဒ်ကို ပြသဖြင့် အဘယ်ကိုပြပါ သနည်းဟုစုဒ်ရှိရကား: တော်သ သဗ္ဗသဉ္ဇာဝိသယာယ။ ပ။ ဒဿိတောဝ ဟောတိ-ကိုမိန့်။]

အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား:။ သတ္တော်သူတိဇုဒံ၊ သတ္တော်သူဟူသော် ပုဒ်သည်။ ဒယာယ၊ ကရဏာ၏။ အာလမ္ဗဏနိဒဿနံ့၊ အာရုံကိုပြသောပုဒ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇတော်၊ ဤသတ္တော်သူ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဒယာယ၊ ကရဏာ၏။(ထည့်)။ သမုဿာဟနဝိသယော၊ တိုက်တွန်းခြင်း၏ ဟာည်ရာကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇနတ္ထံ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာဟော်ကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူခြင်း အကျိုးငှာ။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ကရဏာယ၊ သည်။ ဒေဝေသုယေဝ၊ နတ်ဟိုဠ် သာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသမုဿာဟိတော၊ မတိုက်တွန်းအပ်။ ပန၊ အနန္တယကိုဆိုအံ့။ သဗ္ဗဗောဓိဉာဏေယျသု၊ အလုံးစုံကျွတ်ခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော်။ ဝါ၊ သစ္ဆာလေးပါးကို သိထိုက်ကုန်သောအလုံးစုံကုန်သော်။သတ္တော်သူ၊သတ္တပါ တိုဠ်။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။သမုဿာဟိတော၊တိုက်တွန်းအပ်၏။ကသ္မာ၊အဘယ် ကြောင့် အလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတိုဠ် တိုက်တွန်း အပ်သနည်းဟူမူကား:။ သဗ္ဗေသံ၊အလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။အတ္ထာယ၊အကျိုးငှာ။အဘိဓမ္မကထာ မဂ္ဂဿ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်၏။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟူး:။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နတ်တိုဠ်သာမတိုက်တွန်းအပ်- အလုံးစုံကုန်သော ပေါဓနေယျ သတ္တဝါတိုဠ် တိုက်တွန်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တော်သူတိဇုဒံ၊ သတ္တော်သူဟူသောပုဒ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ (ပါဠိသေသထည့်၊ မဓုဋီကာ)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သမုဿာဟန ဝိသယကို ပြဟော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။သတ္တော်သူ သမုဿာဟိတမာနသောတိတ္ထေ၊ဠ်။ဝိသယဘူတော်သူ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တော်သူ၊ သတ္တဝါတိုဠ်။ ဝါ၊ တနည်းကား:။ နိမိတ္တဘူတော်သူ၊ နိမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တော်သူ၊သတ္တဝါတို့ကြောင့်။သမုဿာဟိတမာနသော-ဉယျောဇ်တစိတ္တော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော စိတ်ရှိသည်။ဇုတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ။ [သမ္ဘာသူဟိ ကသ္မာ ဧဝံ ဝုတ္တံ- နနု။ ပ။ ဂဟိတာတိ-ဟူသော စောဒနာကိုသာလျှင် ပဋိက္ခိပပါရိဟာရဖြင့် ဖြေပေါ်မူဟိုရကား အထဝ'ါ- စသည်ကိုမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သမ္ဘာသူ-ဟူသော ပုဒ်သည် ကရဏာ၏ အာရုံကို ပြသော ပုဒ်မဟုတ်ခဲ့သော် တဖန် မဆိုသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား သမုဿာဟန်။ ပ။ ဒဿိတော-ကိုမိန့်။ ။ပနသဒ္ဒေါ ဝါကျောပညာသတ္ထော-ဟု မဓုဋီကာ၌ မိန့်ရကား- ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့ဟု ယောဇနာ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သမုဿာဟန ဝိသယ ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂ ပဝတ္တနတ္ထံ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဘိဓမ္မ ကထာမဂ္ဂ ပဝတ္တနတ္ထံဟိ။ ပ။ သမုဿာ ဟိတော-ကို သမုဿာဟနဝိသယော ပန ဧတေန ဒဿိတော-ဟူသော ပဋိညာ၌ ဗျတိရေကဟေတုစပ်။သမ္ဘဗောဓနေယျသုပန**သ**တ္တေသုသမုဿာဟိတော-ကိုဂင်းပဋိညာ၌ အန္ဝယဟေတုစပ်။တသ္မာ၌ ထိုဗျတိရေက, အန္ဝယဟိတ်နှစ်ခုကိုစွဲ။ သဗ္ဗေသံ အတ္ထာယ ပဝတ္တတ္တာ-ကို အန္ဝယဟေတု၌ ပစ္စေကဟိတ်စပ်။ တသ္မာ သတ္တေသု၌ တသ္မာကို သမုဿာဟန။ ပ။ ဒဿိတော-ဟူသော ပဋိညာဝါကျ ဖြစ်သော ဖိုလ်ကိုစွဲ။ ထိုကြောင့် အာချာတ်သာမိနိယံ၌။ (တသ္မာရှေ့၊ ဟိတ်ဖိုလ်တွေ့၊ ပြား၍ရှိမှခံ။ ။နောက်သို့မသွေ၊ ယင်းဟိတ်နေ၊ ပြန်လေမြဲမြဲမြံ။ ။တသ္မာကို ဟိတ်၏ ဖိုလ်၊စွဲဆိုမြဲထုံးစံ) ဟုမိန့်ပြီ။

ဟာနည်းကား။ ။ဒုရှင် ဋီကာဆရာ....နတ်တို့ဒုားး ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သမုဿာဟနကြိယာသည် နတ်တို့၏ အရာသာ ဖြစ်သင့်သည်မဟုတ်ပါလော်ဟု စုဒ်ရှိရကား အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂ ပဝတ္တနတ္ထံဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)

ဤနည်း၌ သတ္တေသု ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်ကို အဘယ်သို့ မှတ်အပ်ပါသနည်း ဟု စုဒ်ရှိရကား တသ္မာ သတ္တေသု။ ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော- ကိုမိန့်။]

ဓဝံ-ဋုမိနာ ယထာပုတ္တေန ပဒဋ္ဌယေန၊ အကြင် အကြင်မိန့်အပ်သော ဒယာယတာယ သမုဿံဟိတ မာနုသော-ဟူသော ပုဒ် နှစ်ခု အပေါင်းဖြင့်။ အင်္ဂ်ကန္တရနိဒါနံ၊ကို။ဒသေတ္ဝာ၊ပြတော်မူပြီး၍။ဗာဟိရနိဒါနံ၊ကို။ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ပါဠိဟိရာဝဿာနမိတိ အာဒိ'၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိဟိရာဝဿာနမှိ အစရှိသော ပါဠိ၌။ ယသ္မိ'ကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂေါ၊ အဘိဓမ္မာ ဒဿနာတော်အစဉ်ကို။ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ တံ၊ ထိုကာလကို။ ဒဿေတုံ၊ ၌။ ပါဠိဟိရာဝဿာနမှိဝသန္တောတိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။အဝဿာနမှိဝသန္တောတိ

ဒဿာလယေတိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ယာဿာ၊ အကြင် ပြာဋီဟာ၏။ အဝဿာနမ်မှ၊ အဆုံး၌။ ကိဒဿာလယော၊ဟာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ကဏ္ဍာမ္မမူလေ၊ ကဏ္ဍမည်သောဥယျာဉ်မှူးသည့် ဝိုက်ဖျိုး အပ်သောသရက်ပင်၏အနီး၌။ ဒေဝဟာဂေါ၊ နက်တိုသည်။ မာပိတော၊ ဖန်ဆင်း အပ်သော။ ရတနံစက်မေ၊ ရတနာစက်ကြီးတော်၌။(ပါဠိသောသာထည့်၊ ပဏ်းဒိပ)။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သော၊ တံယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ထိုအဆုံးအဆုံးသော၊ ပြာဋိဟာကို။ ဇာဓ၊ ဤပါဋိဟီရာဝဿာနမ်မှဟူသော ပါဌ်၌၏။ ပါဋိဟီရန္တိ၊ ဟူ၍။ဂုတ်ဆံ၏။ ဧဗာဓိမူလာဒီသု၊ ဧဗာဓိပင်၏အနီး စသည်တို့၌။ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်သော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ ပြာဋိဟာကို။ ပါဋိဟီရန္တိ၊ ဟူ၍။ နဂုတ်ဆံ၊ မဆိုအပ်။ အာဒေဿနာနုသာသနီယော၊ အာဒေသနာပြာဋိဟာ၊ အနုသာသနီပြာဋိဟာတို့ကို။ ပါဋိဟီရန္တိ၊ ဟူ၍၊ နာပိဂုတ်ဆံ၊ ဆိုလည်းမဆိုအပ်။ဇာတိ၊ သို့။ ဂိညာယတိ၊ ၏။ ပါကဋတ္တာစ၊ ကင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ အာသန္နတ္တာစ၊ နီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ တဒေဝ၊ထိုကဏ္ဍမ္မမူလယမကပါဋိဟာရိယကိုသာလျှင်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌပ်ံ၊ ၏။

ဂဇ္ဈိ၊ [ပရစိတ္တံ အာဒိဿဟိ တောယာတိ အာဒေသနာ၊ပရစိတ္တဝိဇာနနဥာဏံ။ အနုသာသတိ တောယာတိ အနုသာသနီ၊ ဒေသနာဥာဏံ-ဟု မိန့်အပ်သော မဓုဋ္ဌကာနှင့်အညီ ပရစိတ္တဝိဇာနနဥာဏ်သည် အာဒေသနာ ပြာဋိဟာမည်၏။ တရားတော်ကို ဟောကြားတော် မူသော ဒေသနာဥာဏ် တော်သည် အနုသာသနီပြာဋိဟာမည်၏။ ရေမိး အစုံကို ဖြစ်စေသော ပြာဋိဟာသည် ယမက ပြာဋိဟာ မည်၏။ဒုဒ္ဒိပါဋိဟာရိယလည်းမည်၏။ပါဋိဟာရိယ သုံးပါးတည်း။]

ပါဋိဟာရိယာပဒဿ၊ ပါဋိဟာရိယပုဒ်၏။ ဝစနတ္ထံ၊ ဝစနတ္ထကို။ ပဋိပက္ခဟရဏတော-ရာဂါဒိတိဝေလသာပနယနတော၊ ရာဂစသော ကိလေသာ ဝတ္ထုကို ပယ်တတ်သောကြောင့်။ ပါဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဆိုကုန်သော်လည်း။ ဘဂဝတော။ အား။ ယေ၊ အကြင်ရာဂစသော ကိလေသာတို့ကို။ဟရိတမ္ပာ၊ပြာဋိဟာဖြင့်ပယ်အပ် ကုန်၏။ပဋိပက္ခာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ တေ၊ထို၊ ကိလေသာတို့သည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာန္တိ၊ မရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟံ၊ ထိုဆရာတို့၏ စကားသည်။ မုဆာတော၊ မုသာအားဖြင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ (ပါဠိသောသာထည့်)။ပုထုဇ္ဇနာနမ်ပိ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုအားလည်း။ ပိဂဟုပက္ကိလေသော၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ ကင်းသော။ အဌင်္ဂုဏာသမန္နာဂတော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော ဂုဏ်နှင့်

ပြည့်စုံသော။ ဟတပဋိပက္ခေ၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာဟူသော ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသော။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ဖြစ်သောအခါ။ ဇာဒ္ဓိဝိမံ၊ အထူးထူး အပြားပြား တန်ခိုး ဖန်ဆင်း ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား ကိလေသာ မရှိသော အခါ ဇာဒ္ဓိဝိဓဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပဝတ္တဝေါဟာရေန၊ ဖြစ်သော ခေါ်ဆိုခြင်းဖြင့်။ ဇာဝ၊ ဤပါဠိဟိရာ ဝသာနမှ ဟူသောပုဒ်၌။ ပါဠိဟာရိယန္တိ၊ပါဠိဟာရိယဟူ၍။ဝတ္တုံ၊ဆိုခြင်းငှာ။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆရာ တို့၏ စကားသည်။ ဥပစာရတောပိ၊ ဥပစာရအားဖြင့်လည်း။ အယုတ္တံ၊ မသင့် (ပါဠိသေသထည့်) ။ ပန။ မသင့်သည်မှ တပါး သင့်သည်ကို ဆိုအံ့။ မဟာကာရုဏိကဿ၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာတော် ရှိတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝေနေယျဂတာစ-ဝေနေယျ ဂတာဧဝ၊ ဝေနေယျ တို့၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့သည်။ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို။ ဟရဏ္တေ၊ ပယ်တော်မူတတ် သောကြောင့်။ ပါဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ သစေဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။(ထည့်)။ ကံ၊ ထိုစကားသည်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ ဘဂဝတောစ၊ ၏ဂုဏ်း။ သာသနသ္သစ၊ သာသနာတော်၏ဂုဏ်း။ ပဋိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို။ ဟရဏတော၊ ပယ်တတ်သောကြောင့်။ ပါဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။ တေ၊ထို တိတ္ထိတို့ကို။ဝါ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌဟရဏဝသေနစ၊ အယူကိုပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ ဒိဋ္ဌပုဂ္ဂလသန္တာန၊ အယူကိုပြခြင်း၌။ အသဓ္ဓေယျဘာဝေနစ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ဇာဒ္ဓိအာဒေသနာနုသာသနီဟိ၊ ဇာဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ,အာဒေသနာပါဋိဟာရိယ,အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ တို့ဖြင့်။ အပနီကာ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဇာတိ-တသ္မာ ကြောင့်။ကေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့ကို။ ဟရဏတော၊ ကြောင့်။ ပါဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [ပါဋိဟာရိယပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို အဘာ့ယ်သို့လျှင် မှတ်ရ ပါအံ့နည်း ဟု စုဒ်ရှိရကား ပါဋိဟာရိယပဒဿ ဝစနတ္ထံ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဟရတီတိ ဟာရိယံ။ ဟရတိ ဧတေနာတိ ဝါ ဟာရိယံ။ ကတ္တုသာဓန, ကရဏ်သာဓန် နှစ်ချက်ပြု။ ဟရဓာတ်၊ကတ္တား, ကရိဏ်းအနက်၌ ဏျပစ္စည်း။ ။ ပဋိပက္ခေ ဟာရိယံ ပါဋိဟာရိယံ။ဒုတိယာတပ္ပုရိသ သမာသ်။ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကို ဆရာတို့သည် ဆိုကြသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ပဋိပက္ခေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်

ဖြစ်ကုန်သော ရာဂစသောကိလေသာတို့ကို။ ဟာရိယံ၊ ပယ်သည်တည်း။ ပါဠို ဟာရိယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော ရာဂ စသော ကိလေသာ တို့ကို ပယ်သည်။ ။ဤကား အနက်။

အချင် ဦကာဆရာ....ထိုဆရာကို၏ ဝစနတ္ထသည် သင့်ပါသလောဟု စုဒ်ရှိရကား ဘဂဝတော ပန-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား - မြတ်စွာဘုရားအား ပယ်အပ်သော ရာဂစသော ကိလေသာ တို့သည် မရှိကုန်သောကြောင့် ထိုဆရာ၏ စကားသည် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဦကာဆရာ....ဘဂဝတော ပန-အစ ရှိသည်ဖြင့် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဝစနတ္ထကို ပယ်တော်မူ၏။ ဟူသည်သည် ရှင်ဒိသည်ရာ, အနတ္ထသည်ရာအားဖြင့် နှစ်ပါး ရှိသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထုဇဉ်ကာလ၌ ဇာဒိဝိဓကို အနတ္ထအစွမ်းဖြင့် ပါဠိဟာရိယဟု ဆိုသင့်၏။ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော အခါ ဖြစ်သော ဇာဒိဝိဓကို ရှင်ဒိ၏အစွမ်းဖြင့် ပါဠိဟာရိယဟု ဆိုသင့်သည် မဟုတ် ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား ပုထုဇ္ဇနာနမ္မိဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ကိလေသာကိုပယ်အပ်ပြီးသော စတုတ္ထဈာန် အဘိညာပါဒကစိတ် ဖြစ်ပြီးသည်၏ နောက်၌ ဇာဒိဝိဓဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်မြတ်စွာဘုရား၏ ပုထုဇဉ်ကာလ၌ဖြစ်သော့ ဇာဒိဝိဓသည် ထိုဆရာတို့၏ ဝစနတ္ထနှင့် ညီမျှာ ပါဠိဟာရိယ မမည်သောကြောင့် ဥပစာရအားဖြင့်လည်း ပါဠိဟာရိယ မမည်သင့်ရကား ထိုဆရာတို့၏ စကားသည် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝါကျ၏အဆုံး၌ အယုဇ္ဈမေတံ-ဟု မရှင်ဒိကာနှင့် မဏ္ဍိဒိပ တို့၌ ထည့်သည်။

တတ္ထပဝတ္တေါဟာရေန စ နသတ္ထာတိ ပုထုဇ္ဇနသန္တာနေပိ ရာဂါဒိပဋိပက္ခဟုရဏာသ အဘာဝတော နိစ္စန္ဒရာဂေသု သတ္တေါဟာရော ဝိယ ပုထုဇ္ဇနသန္တာနေ ရာဂါဒိပဋိပက္ခဟရဏဝသေန ပဝတ္တံ တဒဘာဝေပိ ဘဂဝတော သန္တာနေ ရှင်ဒိဝသေန ပါဠိဟာရိယဒ္ဒေဝ ဝုစ္စတီတိ နသတ္ထာ ဝတ္တုံ။ တိ အဓိပ္ပါယော။ (အနုဋီကာ)

ဟတ္ထ ပဝတ္တေါဟာရေန နုစသတ္ထာတိ၊ကာ။။ပုထုဇ္ဇနသန္တာနေပိ၊ပုထုဇဉ်တို့၏ သန္တာန်၌လည်း။ ရာဂါဒိ ပဋိပက္ခဟရဏာသ၊ ရာဂစသော ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ နိစ္စန္ဒရာဂေသု၊ ဆန္ဒရာဂကင်းသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သတ္တေါဟာရော၀ိယ၊ သတ္တ-ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းကဲ့သို့။ ပုထုဇ္ဇနသန္တာနေ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌။ ရာဂါဒိပဋိပက္ခဟရဏဝသေန၊ ရာဂစသော ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သောခေါ်ဆိုခြင်းကို။ တဒဘာဝေ၊ ထိုရာဂစသော ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ကိလေသာမရှိသော။ ဘဂဝတော၊၏။သန္တာနေပိ၊ သန္တာန်တော်၌လည်း။ ရှင်ဒိဝသေန၊

တင်စားသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပါဠိဟာရိယန္ဓော၀၊ ပါဠိဟာရိယဟူ၍ သာလျှင်။ ၀ုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ၀တ္တုံ၊၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နံ သဏ္ဌာ၊ မတတ် ကောင်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

အာစရိယ၀ါဒ၏ မသင့်သည်မှ တပါး သင့်သော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုရကား သစေပန-စသည်ကိုမိန့်။

မိမိ၏ အလိုတော်အားဖြင့် ပါဠိဟာရိယသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အထ၀၊-စသည်ကိုမိန့်။ ။အထ၀၊ ဘဂ၀တောစ ။ပ။ ပါဠိဟာရိယံ-ဖြင့် ဟာရိယန္တိ အပနီယန္တိ ဧတေနာတိ ဟာရိယံ၊ ကရဏသာဓန၊ ဟာရ၌ဝါတ်၊ ဏျုပစ္စည်း၊ ပဋိပက္ခာနံ တိတ္ထိယာနံ ဟာရိယံ ပါဠိဟာရိယံ၊ ကမ္မဆဋ္ဌိတပ္ပုရိသသမာသ်။ ဤ၀စနတ္ထကို ပြတော်မူ၏။ သမ္ဗန္ဓစ ပေါတ္ထကေ ပါဠိဟာရိယန္တိ ပါဌော၀ဒိဿတိ၊ ပဋိဟာရိယန္တိ ပါဌော ပန အဓိပ္ပေတော။ ။ပဋိဟာရိယံ-ရှိသင့်ကြောင်းကို ပြတော်မူ၏။ (မဏ်ဒီပ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....တိတ္ထိတို့မည်သည် အပဟာတဗ္ဗ ဖြစ်သဖြင့် ပညတ်မျှဖြစ်ရကား အဘယ်ကြောင့် တေသံ ဟရဏတော-ဟု မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တေဟိ--စသည်ကိုမိန့်။]

အထ၀၊ ကား။ တသ္မိံ၊ ထိဗ၀ဓရိယဲ ပုဏ္ဏားသည်။ ပဝိဋ္ဌမှိ၊ ဝင်ပြီးပြီ၏။ ပဋိ၊ နောက်၌။ ဝါ၊ တသ္မိံ-တဿ၊ထိဗ၀ဓရိယပုဏ္ဏား၏။ ပဝိဋ္ဌမှိ-ပဝိသနတော၊ ဝင်ပြီးသည်မှ။ ပဋိ၊ နောက်၌။ အဉ္ဇော၊ တပါးသော။ မြှောဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အာဂဉ္ဆိ၊ လာပြီ။ ဣတိ-အာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့သော ပါဋိစသည်တို့၌ကဲ့သို့။ ပဋိတိအယံသဒ္ဒေါ၊ ပဋိဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ပဆ္ဆာတိ. တေဿ၊ ပဆ္ဆာဟူသော ဤသဒ္ဒါ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဓေတိ၊ သိစေ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝိဂတုပက္ကိလေသော၊ ကိလေသာ အညစ် အကြေး တို့မှ ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တော၊ စိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ကတကိစ္စေန၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စရှိတော်မူသော။ဘဂ၀တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ထည့်) ။ပဆ္ဆာ၊ နောက်၌။ဟရိတဗ္ဗံပ၀တ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဟာရိယံ၊ မည်။ ဝါ၊ ကား။ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ (ထည့်) ။ဥပတ္ထိလေသေသု၊ အညစ်အကြေးတို့ကို။ စတုတ္ထဈာန မရွေ့ဟိ၊ စတုတ္ထဈာန်စိတ်, စတုတ္ထဈာန်နှင့် ယှဉ်သော မဂ်စိတ်တို့ဖြင့်။ ဟရိတေသု၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ပဆ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဟရဏံ၊ ပယ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ ပဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။

ဇာန္ဓိအာဒေသနာနုသာသနီယော၊ ဇာန္ဓိပြာဋိဟာ,အာဒေသနာ ပြာဋိဟာ, အနုသာသနီပြာဋိဟာတို့ကို။ ဝိဂတူပတ္တိလေသေနစ၊ ကင်းသော ကိလေသာ အညစ်အကြေးရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကတကိစ္စေနစ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆယ်. ခြောက်ပါးသော ကိစ္စရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ သတ္တဲ့ဟိတတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားး အကျိုးငှာ။ ပုန၊ တဖန်။ စ-ယဲသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝေတ္တတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဘတ္တာနော၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော။ ဘဂဝတော။ ၏။ (ထည့်)။ ဥပတ္တိလေသေသု၊ ကိလေသာအညစ်အကြေး တို့ကို။ ဟရိတေသု၊ ပယ်အင်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပုန၊ တဖန်။ (ထည့်) ။ဥပတ္တိလေသဟရဏာနိ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဟာရိယာနိ၊ ပဋိဟာရိယ် မည်ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိဟာရိယမေဝ၊ ပဋိဟာရိယသည်သာလျှင်။ ပါဋိဟာရိယံ၊မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ပဋိဟာရိယေ၊ တဆယ့် ခြောက်ပါးသော ကိစ္စပြီးသည်မှ နောက်၌ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ကိလေသာ အညစ် အကြေး တို့ကို စတုတ္ထဈာန်မဂ်တို့ဖြင့် ပယ်ပြီးသော အခါတဖန် သတ္တဝါတို့၏ ကိလေသာတို့ကို ပယ်တတ်သော။ ဇာန္ဓိအာဒေသနာနုသာသနီသမုဒါယေ၊ ဇာန္ဓိအာဒေသနာ အနုသာသနီပြာဋိဟာ အပေါင်း၌။ ဘဝံ၊ ဖြစ်သော။ - ဧကေကံ၊ တခုတခုသော ပြာဋိဟာကို။ ပါဋိဟာရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ စတုတ္ထဈာနဥ္စ၊ စတုတ္ထဈာန်သည်ဌင်း။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်သည်ဌင်း။ ပဋိပက္ခဟရဏတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်တတ်သောကြောင့်။ ပဋိဟာရိယံ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဟာရိယ၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ ကား။ နိမိတ္တာဘာဝတော၊ နိမိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တသ္မိံ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဟာရိယကြောင့်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သတည်း။ ဝါ၊ ဘတော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်မဂ်ဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဟာရိယမှ။ အာဂတံ၊ လာသည်တည်း။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဋိဟာရိယံ။ မည်၏။ ပါဋိဟာရိယမေဝ၊ ပါဋိဟာရိယာကိုသာလျှင်။ ပါဋိဟိရန္တိ။ ပါဋိဟိရဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။

၈ဏ္ဍိ၊ [ပဋိသဒ္ဒါ၏ ပဒ္ဓာတ္ထ၊ဟရဓါတ်၏ ပဝတ္တနတ္ထ၊ ဇာ၂ပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထကို တနည်းပြတော်မူခြင်းငှာအထဝါ-စသည်ကိုဆိုန်။ ။ဟရိတဗ္ဗံပဝတ္တေတဗ္ဗန္တိဟာရိယံ၊ကမ္မသာဓန၊ဟရဓါတ်၊ဇာ၂ပစ္စည်း။ ။ပဋိပဒ္ဓာဟာရိယံပါဋိဟာရိယံ၊သတ္တမီ တပ္ပုရိသသမာသ်။ ။ကတကိစ္စအရတဆယ့်ခြောက်ပါးဟူသည်မဂ်လေးပါး'တို့တွင် တခု တခုသောမဂ်၌ပရိညာ,ပဟာန,သစ္ဆိကိရိယာ,ဘာဝနာ တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လေးပါးစီရှိသဖြင့် တဆယ့်ခြောက်ပါးဖြစ်သည်။အတ္တနော ဝါ ဥပတ္တိ

လေသေသု-ဟူသော နည်းဌ် ဟရတိ အပနေတိတိ ဟာရိယံ၊ ကတ္တုသာဓန၊ ဟရဓါတ်၊ ဏျုပစ္စည်း။ ပဋိပန္ထော ဟာရိယံ ပဋိဟာရိယံ-ဟု ပြုရန်ပြတော်မူ၏။ အထဝါ ပဋိတိ အယံ သဒ္ဒေါ။ ပ။ ပဋိဟာရိယံ-၏အကြောင်း ဟေတုကို ဋ္ဌဋ္ဌိ အာဒေသနာနုသာသနီယောစ။ ပ။ ပဝတ္တေ တမ္မာ-ဖြင့်ပြတော်မူ၏၊ မဏိဒီပဌ် ဋ္ဌဋ္ဌိအာဒေသနာနုသာသနီယောစ-ဌ် စ- သဒ္ဒါသည် ဟိသဒ္ဒတ္ထဟု မိန့်၏။ အတ္တနော ဝါ ဥပက္လိလေသေသု-၏ အကြောင်း ဟေတုကို ဟရိတေသုစ အက္ခနော-စသောပါဌ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏၊မဓုဋီကာဌ် ဋ္ဌဋ္ဌိအာဒေသနာနုသာသနီယောစ-အစရှိသည်ကို ဝိတ္ထာရဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်း ဟေတုကို အကျယ် ပြသောကြောင့် ဟေတု ဝါကျလည်း မည်၏။

ပါဋိဟာရိယမေဝ ပါဋိဟာရိယံ-နှင့် ပါဋိဟာရိယသဒ္ဒ ဘာဝေါ ပါဋိဟာရိယံ- ပြု။ ။ပါဋိဟာရိယသဒ္ဒ၊ ပါဋိဟာရိယ၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ပါဋိဟာရိယံ၊ ပါဋိဟာရိယာ။သကတ္ထဌ် ဏာ ပစ္စည်းသက်။ ဒေဝတာ ပုဒ်ကဲ့သို့ တည်း။ ။ပါဋိဟာရိယေဝါ-စသော ပါဌ်ဖြင့် ပါဋိဟာရိယေ ဘဝံ ပါဋိဟာရိယံ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ကို ပြတော်မူ၏။ ပါဋိဟာရိယံဝါ-စသော ပါဌ်ဖြင့် ပါဋိဟာရိယေ ဇာတံ ပါဋိဟာရိယံ။ ပါဋိဟာရိယတော အာဂတံ ပါဋိဟာရိယံ ဟူသော သာမညတဒ္ဓိတ်ကို ပြတော်မူ၏။ ။ပါဋိဟာရိယမေဝ ဋ္ဌံ ပါဋိဟာရိယန္တိ ဝုတ္တံ-ဖြင့် နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့် ဟာရိယသဒ္ဒါကို ဟိရဖြသည်ဟု ပြတော်မူ၏။ (မဓုဋီကာ)။ ။တနည်းကား ငါသည်မိန့်ဆိုအပ်သော ပါဋိဟာရိယမမ္မကို ပါဋိဟိရာဝသာနမှိ-ဟူသော ပုဒ်၌ အဋ္ဌကထာဆရာသည် ပါဋိဟိရ-ဟု မိန့်တော်မူသည်ဟု ပြတော်မူ၏။ မဏိဒီပ။]

အဝသာနမှိဝသန္တော်ကို ဧတေဟိ၊ အဝသာနမှိ,ဝသန္တော ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နိဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပါဋိဟိရကရဏာဝသာနေနစ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုသည်၏ အဆုံးဖြင့်ဌင်း။ တိဒသာလယဝါသေနစ၊ တာဝတိံသာ၌ နေတော်မူခြင်းဖြင့်ဌင်း။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်သောကာလသည်။ အဘိဓမ္မကထာ မဂ္ဂပ္ပဝတ္တနသာ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော် အစဉ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ကာလော၊ ကာလသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝသာနမှိဝသန္တော်ကို ဧတေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကာလံ၊ ကို။ နိဒဿေတိ၊ ၏။ တိဒသာလယေတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ဒေသံ၊ အရပ်ကို။ နိဒဿေတိ၊ ၏။သော၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သည်။ အဘိဓမ္မကထာမဂ္ဂပ္ပဝတ္တနသာ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော် အစဉ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ဒေသော၊ အရပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဝသန္တော်၊ နေတော်မူသဖြင့်။ ပဝတ္တိတတ္တာ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာ ဧတော်ကို ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဇာတိ

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိဒသာလယော်တိ ဧကေန။ ဖြင့်။ ဒေသံ၊ ကို။ နိဂဿော်တိ၊ ၏။ တတ္ထဲ့ာပိ၊ ထိုတာဝတိ်ံသာ နှတ်ပြည်၌လည်း။ ဒေသာ ဝိသေသ ဒဿနတ္ထံ၊ နေရာအထူးကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပါရိဆ္ဆတ္တက မူလမ္ဗိကိအာဒိ၊ ပါရိဆ္ဆတ္တက မူလမ္ဗိ စသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယုဂန္ဓရေကိဧတေန၊ ဖြင့်။ သီတပဗ္ဗတေသု၊ သီတာခြားသော တောင်တို့တွင်။ ဧကော၊ တခုသော။ ဒွေစတ္တာလီသ ယောဇနသဟဿုဗ္ဗေဓော၊ ယူဇနာလေးသောင်း နှစ်ထောင် အစောက် ရှိသော တောင်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ အာဒိစ္စော၀၊ နေမင်းသည်လည်း။ တဒုဗ္ဗေ ဓစာရီ၊ ထိုယုဂန္ဓိ၌တောင်စောက် ပမာဏရှိသော ကောင်းကင်၌သွားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုနေမင်းသည်။ သမ္ဟာ၀၊ ယုဂန္ဓိ၌ရ တောင်၌ သွားလာခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝါ၊ သီးနှင်း,မြူ,တိမ်, သူရိန်,မီးခိုး ညစ်မျိုးငါးအင် ကင်းစင်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ယုဂန္ဓရေ၊ ယုဂန္ဓိ၌ရတောင်၌။ သောဘေယျံယထာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သောဘမာနော၊ တင့်တယ်သည်။ဟုတ္တာ၊၍။နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဇုတိ-အတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝါ၊ အဘူတပရိကပ္ပဖြစ်သော အနက်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဂန္ဓရေတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ သီတပဗ္ဗတေသု၊ တို့တွင်။ ပ။ ဂဟိတော၊ ၏။ (မဇ္ဈိဂ၁)

တနည်းကား။ ။ယုဂန္ဓရေတိ ဧတေန၊ဖြင့်။ သီကပဗ္ဗတေသု၊ တို့တွင်။ ပ။ သဟဿုဗ္ဗေဓော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ အာဒိစ္စော၀၊ သည်လည်း။ တဒုဗ္ဗေ ဓစာရီ၊ ထိုယုဂန္ဓိ၌ရ တောင်စောက် ပမာဏရှိသော ကောင်းကင်လမ်း၌ သွားသည်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ သော၊ ထိုနေမင်းသည်။ ယုဂန္ဓရေ၊ ယုဂန္ဓိ၌ရ တောင်၌။ သမ္ဟ၀၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သကိ၊ သော်။ သောဘေယျံ ယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ လ။ ဇုတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဂန္ဓရေတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ပ။ သဟဿုဗ္ဗေဓော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ (၀၀၌၀၆)

၈ဏ္ဍီ၊ အရှင်ဋီကာဆရာ....တံဒဿေသကုံ ပါဠိဟိရာဂသာနမိဂသန္နာကိပုတ္တံ-ဟု မိန့်တော်မူရာ၌ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် ဂြပါသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် တပုဒ်ထည်း ဖြင့် ပြပါသလောဟု စုဒ်ရှိရကား အ၀သာနမို-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား အ၀သာနမို,၀သန္နော-ဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်ကာလကို ပြသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် ကာလကို ပြသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပါဠိဟိရာ ကရဏာ ၀သာနေန ဟိ-စသည် ကိုမိန့်။ ။တိန်ခိုးပြာဋီဟာကို ပြပြီးသည်၏ အဆုံးဖြင့်၎င်း၊ တာ၀တိ်ံသာ

နတ်ပြည်၌ နေတော်မူခြင်းဖြင့်ရင်း ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလသည် အဘိဓမ္မာကို ဟောခြင်း၏ ကာလဖြစ်သောကြောင့် ဆိုနိုင်သည် ဖြစ်ဘိသေ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....တိဒသာလယေတိ ဒေသံနိဒသ္သေတိ-ဖြင့် တိဒသာလယသည် အဘိဓမ္မာကို ဟောရာ အရပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။တိဒသာလယသည် နေတော်မူခြင်း ကြီယာ၏ တည်ရာသာဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်မူခြင်း ကြီယာ၏ တည်ရာမဟုတ်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဒေသံနိဒသ္သေတိ–ဟုမိန့်ပါ သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သောဟိ-စသည် ကုံမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုတာဝတိ်သာ နတ်ပြည်၌ နေတော်မူသဖြင့် အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်မူသောကြောင့် တာဝတိ်သာ နတ်ပြည်သည် နေခြင်း ကြီယာ၏ တည်ရာ ဖြစ်သည်။ ဟောခြင်းကြီယာသည် နေတော်မူသောဘုရား၌ တည်ရကား ပရမ္မုခပစာရ အားဖြင့် မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသေ်။ ။တိဒသ်ာလယပုဒ်သည် ဒေသကို ပြခဲ့သေ် အဘယ် အကျိုးငှါ ပါရိစ္ဆတ္တကမူလမှိ- စသော ပါဠိကို အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တတ္ထဘဝိ-စသည်ကုံမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ယုဂန္ဓရေ-ဟု မိန့်တော်မူရာ၌ ယုဂန္ဓရအရတောင်ကို ယူရမည်လော၊ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ကို ယူရမည်လောဟု စုဒ်ရှိရကား ယုဂန္ဓရေတိ-စသည်ကုံမိန့်။ ။တောင်ကိုယူဖြစ်ဘိသေ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....တောင်ကိုယူရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ နေမိဇာတ်၌ ဟောအပ်သော ယုဂန္ဓရတောင်၊ ဝိနယအဋ္ဌကထာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဟောအပ်သော ယုဂန္ဓရတောင်။ ထိုတောင်တို့တွင် အဘယ်ယုဂန္ဓရကို ယူရမည်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဒွေစတ္တာယီသ ယောဇန သဟဿုဒ္ဓေဓောကိုမိန့်။ ။ဝိနယအဋ္ဌကထာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်အပ်သော အနိမ့်ဆုံးဖြစ်သော ယုဂန္ဓရကိုယူဖြစ်ဘိသေ်။ တောင်စဉ်ခုနစ်ခုတို့၏ အစိအစဉ် မတူသည်ကို မဓုဋီကာနှင့် မဇ္ဈိမဋီကာတို့၌ ယူရာ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....နေမိ ဇာတ်၌ ဟောအပ်သော မြင့်သောယုဂန္ဓရတောင်ကို မယူမူ၍ အဘယ်ကြောင့် ဝိနယအဋ္ဌကထာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာဟို့၌ ဟောတော်မူ အပ်သော နိမ့်သော ယုဂန္ဓရ တောင်ကို ယူရသည်ဟု မိန့်ဆိုနိုင်ပါ သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အာဒိစ္စောစ-စသော ပါဠိကုံမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား နေမင်းသည် ယုဂန္ဓိ၌ရတောင်နှင့် ညီမျှစွာ မြင့်သော ကောင်းကင်လမ်း၌ သွားသော်လည်း ထိုနေမင်းသည် ယုဂန္ဓိ၌ရတောင်ပေါ်၌ သွားခဲ့သော် အလွန်တင့်တယ် ဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ ပဏ္ဍုကမွလာ ကျောက်နေရာ၌ တင့်တယ်သည် ဖြစ်၍ နေ၏ဟူသော အဘူတပရိကပ္ပ အနက်ဖြစ်သောကြောင့် မိန့်ဆိုနိုင်သည် ဖြစ်ဘိသေ်။ ။ယုဂန္ဓရေတိ။ ပ။ သဟဿုဗ္ဗေဓော-ကား ပန္နိသ္ဘာဝါကျ။ အာဒိစ္စောစ။ ပ။ နိသိန္နော်တိ အတ္ထော-ကား ဟေတုဝါကျတည်း။]

ဇာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကော၊တရားတော်ကိုနာယူကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အပဒိသန္တော၊ပြတော်မူလိုသောအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ စက္ကဝါဠ သဟဿေဟိတိ အာဒိံ၊ ကို။ ဒါဟ၊ ပြီ။ သမ္ဗဿေတိ စေဿ၊ သမ္ဗဿေဟုပဒ်၏။ (ဇာတိဒုမိပ္ပါယောသိုစဝ်)။ သမန္တာတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သမ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒိဿာဘာဝေဟိ၊ အရပ်မျက်နှာ ဒေသို့တို့မှ။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ ဝါ၊ ဟနည်းကား။ သန္နိဝေသဝသေန၊ စုဝေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ သမန္တာတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သန္နိဝိဋ္ဌေဟိ၊ ဝေါင်းစွာတည်ကုန်သော။ ဒဿဟိစက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ ဟူ၏မှ။ ဇာတိ-အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။ သမ္ဗသော ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင် အားဖြင့်။ ဒဿဟိ ဒဿဟိ စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ တသောင်းကုန်သော စကြဝဠာ တို့မှ။ ဇာတိ-အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ နဝေဒိတမ္ဗော၊ မသိအပ်။ ဧဝံ-သတိ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သည် ရှိသော်။ စတ္တာလိသစက္ကဝါဠသဟဿေဟိဝါ၊ လေးသောင်း ကုန်သော စကြဝဠာတို့မှငင်း။ အဓိကေဟိဝါ၊ လေးသောင်းထက်လွန်သော စကြဝဠာဟူ၏မှငင်း။ အာဂမနံ။ လာခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးသောင်း လေးသောင်းထက် လွန်သော စကြဝဠာဟူ၏မှ လာခြင်းကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစအဓိပ္ပေတံ၊ အလိုလည်း မရှိအပ်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဗသော။ အားဖြင့်။ဒဿဟိ ဒဿဟိ စက္ကဝါဠသဟဿေဟိ၊ ဟူ၏မှ။ ဇာတိ-အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ နပေဒိတမ္ဗော၊ အပ်။ (ပြန်၍စပ်)။ ဝါ၊ ကား။ သမန္တာတော၊ မှ။ သန္နိသိန္နေန၊ ကောင်းစွာနေထိုင်သော။ ဇာတိ၊သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ ဝါ၊ ကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နိသိန္နေန၊ နေထိုင်သော။ သန္နိသိန္နေန၊ အညီအညွတ်နေထိုင်သော။ ဝါ၊ ကောင်းစွာနေထိုင်သော။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဗျာပဇ္ဈမေတ္တာ၊ မယိစေ မူ၍။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ကတ္တာ၊၍။ သော၁တံ၊ နားကို။ ဩဒဟိတ္တာ၊ ထောင်၍။ ဝဇ္ဇံတမ္ဗော၊ ကြဉ်သင့် ကြဉ်ထိုက် ကုန်သော။ နိသဇ္ဇဒေါသော၊ နေရာအပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ကြဉ်၍။နိသိန္နေန၊ နေထိုင်သော။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။ မာတရံ၊ မယ်တော်ဖြစ်ဘူးသော သန္တာသိတနတ်သားကို။ ပမုခံ၊ အကြီး အမှူးကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သန္နိသိန္နေန၊ ကောင်းစွာနေထိုင်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဂဏေန၊ အပေါင်းသည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇာတိဝါ၊ ဤသို့ဎင်း။ မာတရံ။ မယ်တော် ဖြစ်ဘူးသော သန္တာသိတ နတ်သားကို။ ပမုခံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။

အာဘိမမ္မကထာမဂ္ဂံ၊ အာဘိမမ္မာဒေသနာအစဉ်ကို။ သမ်ံဝဏ္ဏယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဋုတိဝါ၊ ဤသို့ဎင်း။ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ မာတရံ ပဟုံ ကတ္ဝာ-ဒ္ဒီ သုဒ္ဓေါဒနော်နာမ ပိတာ မဟေသိနော၊ ဗုဒ္ဓဿ ပဘာဘာ ပန မာယာနာမ၊ မောမိသဟ္ဟံ ပရိဟရိယ ကုစ္ဆိနာ ကာယဿ ဘေဒါ တိဒိဝဿိံ မောဒတိ၊ ။သာ ဂေါတမိ ကာလကတာ ဇာတောစုတာ၊ ဒိပ္ပေဟိ ကာမေဟိ သမ်ာိဘူတာ၊ အာမောဒတိ ကာမဂုဏေဟိ ပဉ္စဟိ၊ ပရိဝါရိတာ ဒေဝဂဏေဟိ တေဟိ-ဟူသော ဤထေရာပါဠိတော်၏ အဋ္ဌကထာဒ္ဒီ ပရိဝါရိတာတိ စ ဇာတ္ထိလိင်္ဂနိဒ္ဒေသော ပုရိမတ္တဘာဝဿိဒ္ဓံ ဇာတ္ထိဘာဝံ ဒေဝတာဘာဝံ ဝါ သန္ဓာယ ကတော။ ဒေဝူပပတ္တိ ပန ပုရိသဘာဝေန ဝုတ္တာ-ဟု မ်ိန့်အပ် သောကြောင့် မာတရံဟု မိန့်ဆိုခြင်းသည် လူ့ဘဝ၏ အစွမ်းဖြင့် မ်ိန့်ဆိုသည်ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ထိုသို့ပင် ဆိုကုန်သော်လည်း ထေရဋ္ဌကထာသည် သင်္ဂါယနာတင် အဋ္ဌကထာ မဟုတ်ခြင်း, တပါးကုန်သော အဋ္ဌကထာဋ္ဌိကာတို့ဒ္ဒ ထိုသို့သဘောရှိသောအဆို၏ မရှိခြင်း, ဆုတောင်းသော အခါဒ္ဒီလည်း ဘုရားမယ်တော် ဖြစ်ပြီး၍ နောက်ဘဝဒ္ဒီ ယောကျ်ား ဖြစ်ရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းမရှိခြင်း, ဓမ္မတာသုံးဆယ်ဒ္ဒီလည်း ဘုရားမယ်တော်၏ ယောကျ်ား အဖြစ် မရှိခြင်း ဤအကြောင်း တို့ကြောင့် ထိုထေရဋ္ဌကထာ၏ စကားကို ဆင်ခြင်အပ်၏ဟု ဆရာကြီးတို့ မိန့်ကုန်၏။ (မဓုဋ္ဌိကာ)

နိသဇ္ဇဒေါသေ ဝဇ်္ဇိတမ္ဗေ-ဒ္ဒီ နိသဇ္ဇဒေါသတို့မည်သည်ကား ၁-အတိသမ္မုခါ၊ ရှေ့ဟည့်ဟည့် အရပ်။ ၂-ဥန္ဒုတပဒေသော၊ မြင့်သောအရပ်။ ၃-အတိသမီပံ၊ အလွန်နီးသော အရပ်။ ၄-အတိဒူရော၊ အလွန်ဝေးသော အရပ် ၅-အတိပဿော၊ နောက်တည့်တည့် အရပ်။ ၆-ဥပရိဝါတော၊ လေထက်ကသော အရပ်ဟု ခြောက်ပါးရှိကုန်၏။ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်ဝဇ်္ဇိတမ္ဗေ-ဟူသောပါဒ်ဖြင့် ၁-အလွန်ဝေးသော အရပ်။ ၂-နောက်တည့်တည့် ကသော အရပ်။ ၃-လေထက် အရပ် ဤအပြစ်သုံးပါးတို့ကို ပယ်တော်မူ၏။ (မဓုဋ္ဌိကာ)

ဝဇ္ဇေ တမ္ဗေတိ ယော ဝဇ္ဇေတုံ သက္ကော အတိသမ္မုခါ အတိသမီပံ ဥန္ဒုတပဒေသောတိ ဇေတေ၊ ဇုတရေ ပန တသော ပရိသာယ မဟန္တာဘာဝေန သက္ကော ပရိဟရိတုံ။ (အနုဋ္ဌိကာ) ။ အနက်ကား။ ။ဝဇ္ဇေတမ္ဗေတိ၊ကား။ ၁အတိသမ္မုခါ၊ ရှေ့တည့်တည့် အရပ်ငင်း။ အတိသမီပံ၊ အလွန်နီးသော အရပ်ငင်း။ ဥန္ဒုတပဒေသော၊ မြင့်သော အရပ်ငင်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ယေ၊ အကြင် အရပ်တို့သည်။ ဝဇ္ဇေတုံ၊ ကြဉ်ခြင်းငှာ။ သက္ကော၊ စွမ်းနိုင် ကုန်၏။ ဇေတေ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော အရပ်တို့တည်း။ ဇုတရေပန၊ ဤသုံးပါးကုန်သော အရပ်မှ တပါးကုန်သော အရပ်တို့သည်ကား။ တသောပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်၏။ မဟန္တာဘာဝေန၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိဟရိတုံ။ ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဇနထိုင်ခြင်းငှာ။ သက္ကော၊ စွမ်းနိုင်၏။]

ဇာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေသနာယ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်၏။ သမုဋ္ဌာန်၊ နိုးစွာသော အကြောင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ တဿာ ပညာယ တေဇသာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ ပြီ။ အာဒိမှိ၊ အစပဋမဂါထာ၌။ ကရဏာယ၊ ကရဏာတော်ဖြင့်။ ဥပမိတာ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော။ (ယာသာပညာသို့စပ်) ။သဗ္ဗညေယျဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော ဥယျဓံတရားတို့၏။ ယထာဇာနနသမတ္ထာစ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်လည်း ဖြစ်သော။ တေသံ၊ ထိုဥယျဓံတရားတို့၏။ ဒေသေတုဉ္စပ္ပ ကာရဇာနနသမတ္ထာစ၊ ဟောအပ်သော အပြားကို သိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဗောဓေတုဉ္စပုဂ္ဂလာနံ၊ ကျွတ်ထိုက် ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ အာသယာဓိမုတ္တိယာဒိဝိဘာဝနသမတ္ထာစ၊အလို,ဆန္ဒလုံးသွင်းစသည်ကို ထင်စွာပြခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ယာ သာ ပညာ၊ အကြင် ပညာတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုပညာ၏။ တေဇသာ၊ အစွမ်းဖြင့်။ သမ္ပဝတ္တာယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (ထည့်)။ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ။ ကဿစ-တဿဇဝ၊ ထိုပညာတော်၏သာလျှင်။ ယထာပုတ္တဗလ ယောဂတော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အားအစွမ်းသုံးပါးနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။သမ္ပဝတ္တာယိ၊ပြီ။ဇာတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေန၊ ထိုတဿာပညာယ တေဇသာ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ သဗ္ဗညုတ ဉာဏကေ မေဂ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကော်သည် သာလျှင်။ အဘိဓမ္မ ကထာယ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်၏။ သမုဋ္ဌာနာဂေ၊ ဖြစ်ကြောင်း၏ အဖြစ်၌။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အညံ၊ တပါးသော ဉာဏ်သည်။ နသမတ္ထိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဇာမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော် မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အဘိဓမ္မ ကထာယ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်၏။ အသာဓာရဏဘာဝံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စသည်တို့နှင့် မဆက်ဆံ သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ မဂ္ဂေါတိ၊ ကား။ ဥပါယော၊ အကြောင်းတည်း။ ခန္ဓာယတနာဒီနံ၊ ခန္ဓာ,အာယတန အစရှိကုန်သော။မမ္မာနဉ္စ၊ တရားတို့ကိုလည်း။ ကုသလာဒိနံ၊ ကုသိုလ်အစရှိ ကုန်သော။ မမ္မာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ အဝဗောဓသမ္ပဝါ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏လည်း။ သစ္စပဋိဝေဓသမ္ပဝါ၊သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း၏ သာလျှင်လည်း။ဥပါယဘာဝတော၊အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။အဘိဓမ္မကထာ၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ္ဂေါဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂေါတိ၊ ကား။ ဥပါယော၊ တည်း။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဗန္ဓော၊ အစဉ်ကို။ မဂ္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအဘိဓမ္မာ ဒေသနာ တော်သည်၊

ဒီဃံတွာ၊ ရှည်လျားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မင္ဂေါဝိယ၊ လမ်းခရီးနှင့် တူ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မင္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဗန္ဓော၊ ကို။ မင္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပဗန္ဓကို မဂ္ဂဟုဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဖိုလ်ကိုစွဲ)။ အဘိဓမ္မကထာပဗန္ဓော၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော် အစဉ်ကို။ အဘိဓမ္မကထာမင္ဂေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဒေဝါနံ ဂဏော နရိဝါရိတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး လျက်။ ပုန၊ တဖန်။ ဒေဝါနန္တိ၊ ဒေဝါနံ သမ္ပဝတ္တယိဒ္ဓ ဒေဝါနံဟူ၍။ ဝစနံ၊ ဆိုတော်မူခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ ဂဟဏသမတ္ထတံ၊ တရားတော်ကို နာယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ အသမတ္ထာနံ၊ တရားတော်ကို နာယူခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒေသေတိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။တေသံ၊တို့၏။ ဂဟဏသမတ္ထတံ၊ ကို။ ဒီပိတဘာဝေါ၊ ပြသော အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ဒေသနာ၏ သမုဋ္ဌာန်ကို ပြလို၍ တဿပညာယ တေဇသာ-ကိုမိန့်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ယာ သ္မာ အာဒိမှိ။ ပ။ ဇာတိ-အတ္ထော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အစဉ်ကရဏာဖြင့် နှိုင်းယှဉ်အပ်သော။ ပ။ အကြင် ပညာသည်ရှိ၏။ ထိုပညာ၏ အစွမ်းဖြင့် အဘိဓမ္မာကိုဟောတော်မူ၏ဟူသောအနက်ကိုသိရသောကြောင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ယာသာပညာအတ္ထိ၊တဿာတေဇသာသမ္ပဝတ္တာယိ-ဟုထည့်၍စပ်။ (ဝေဠုဝန်)

တနည်းကား - တ သဒ္ဒါသည် ပဂ်ကံ္ခန္တိ ဝိသယ, အနုဘူတဝိသယ, ပသိဒ္ဓိဝိသယ ဟုသုံးမျိုးရှိသည်တွင် ပသိဒ္ဓိဝိသယ-ဟုသိစေလိုရကား ယာသာ အာဒိမှိ-စသည်ကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ နိယတာနိယတနိဒ္ဒေသဋ္ဌာနေဟိ တသဒ္ဒေန ယသဒ္ဒတ္ထော ဝိသေသိတော၊ ပဂ်ကံ္ခန္တိ ဝိသယနိဒ္ဒေသဋ္ဌာနေ ပန ယသဒ္ဒေနေဝ တသဒ္ဒတ္ထော ဝိသေသိတောတိ ဒဋ္ဌမ္ဗော်။ (မဏိဒီပ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ကရဏာဖြင့် နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ပညာတော်ဖြင့် ဟောပါသနည်း၊ တပါးကုန်သော ပညာတို့သည်လည်း ရှိကြသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဟုစုဒ်ရှိရကား-တဿာစ ယထာ ဝုတ္တ ဗလယောဂတော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုပညာသည်သာ ဆိုအပ်ပြီးသော အစွမ်းသုံးပါးနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ထိုပညာ၏သာ အစွမ်းဖြင့် ဟောတော်မူသည်၊ တပါးကုန်သောပညာတို့ကား ထိုသတ္တိသုံးပါး မရှိကြသောကြောင့် ထိုပညာတို့၏ အစွမ်းဖြင့် မဟောဖြစ်ဘိသော်။

အာသယာဓိမုတ္တိယာဒိ ဝိဘာဝနသမတ္ထာ-ဒ္ဓအာသယဟူသည် သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစ ခန္ဓိစေဝါနုလောမိကံ ယထာဘူတဉ်, ယံ!ဉာဏံ၊ တေံ အာသယသဒ္ဒိတံ-ဟု မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ,သစ္စာနုလောမိက

ဥာဏ်,ကမ္မဿကတဥာဏ်-ဟုဆိုအပ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိ ဤလေးပါးသည်အာသယ
မည်၏။ ယနေ့ပင်လျှင် ငါရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၎င်း၊ ယနေ့ပင်လျှင် ငါရဟန်္တာ၏
အဖြစ်ကို ယူအံ့ဟူ၍၎င်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အဓိမုတ္တိမည်၏။ တနည်းကား
သတ္တဝါတို့၏ ရှေးစရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့် နှစ်သိမ့်သော အလိုသည် အဓိမုတ္တိ
မည်၏။ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သတ္တာနုသယ, ဆစရိုယ- စသည်တို့ကိုယူ။

ယခုအခါ၌ တသာပညာယ တေဇသာ့-ဟူသောပါဠိ၏ ပဋ္ဌာနဖြစ်သော
အနက်,မူချဖြစ်သော အနက်ကို ပြပြီး၍ အပဋ္ဌာနအနက်, ပရမ္မရ အနက်ကို
ပြတော်မူလိုသောဇီကာဆရာသည်တေနသမ္ဘည္ဟတဥာဏမေဝ-စသည်ကိုမိန့်။]

ဧဝံ-ဣမိနာ ဂါထာပဒ္ဓကေန၊ ကရဏာဝိယ သတ္တေသု အစရှိသော
ဂါထာငါးခု အပေါင်းဖြင့်။ ကရဏာပညာမုခေဟိ၊ ကရဏာ,ပညာ လျှင်
အမှူးရှိကုန်သော။ ဂုဏေဟိစ၊ ဂုဏ်တော် တို့ဖြင့်၎င်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။
အဘိဓမ္မကထာ မဋ္ဌပဝတ္တနေနစ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူခြင်း
ဟု ဆိုအပ်သော။ ဟိတပဋိပတ္တိယာစ၊ အစီးအပွါးကိုကျင့်တော်မူ ခြင်းဖြင့်၎င်း။
ပရမပဏာမာရဟာတံ၊ မြတ်သောရှိခိုး ခြင်းငှါ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို။
ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ဥ္စ။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိ အပ်သော။
ပဏာမံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။
တသပါဒေနမဿိတွာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဘဂဝတော၊
အား။ ထောမနေနေဝ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။
သွက္ခာတတာစ၊ သွက္ခာတဂုဏ်တော်ကိုလည်း။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ သုပ္ပ
ဋိပန္နတာစ၊ သုပ္ပဋိပန္နဂုဏ်တော်ကိုလည်း။ ဒဿိတာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။ (တသ္မာပဏာမာရဟံသို့စပ်)။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
ပြတော်မူအပ်သနည်းဟူမူကား။ တပ္ပဘဝဿ။ ထိုဘုရားရတနာလျှင် အကြောင်း
ရှိသော တရားရတနာ, သံဃာရတနာ၏။ ဝါ၊ ထိုဘုရားရတနာသာလျှင် ဖြစ်ရာ
ရှိသော တရားရတနာ, သံဃာရတနာ၏။ အနညထာဘာဝတော၊ ဘုရားကို
ချီးမွမ်းသည်မှ တပါးသော ချီးမွမ်းသော အခြင်း အရာ အားဖြင့် မဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏာမာရဟံ၊
ရှိခိုးခြင်းငှာထိုက်သော။တံရတနဒ္ဒယဉ္စ၊ ထိုတရားရတနာ,သံဃာရတနာနှစ်ပါး
ကိုလည်း။ပဏာမန္တော၊ရှိခိုးတော်မူလိုသောအဋ္ဌကထာဆရာသည်။သဒ္ဓမ္မဉ္စသဒ္ဒါ
ပ။ စဥ္စလိန်၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ကို။
သဒေဝကေ လောကေ တထာဂတော ဝန္ဒနီယောတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဝုတ္တော၊ ၏။ သံဃောစ၊ သံဃာတော် ကိုလည်း။ သုပ္ပဋိပန္နော။ ပ။ အဉ္ဇလိ

ကရဏီယော်တိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မိံဝါ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မံဝါ၊ ထိုသို့ဟော အပ်သည်၏ ဖြစ်ကြောင့်။ တဿပါဒေနမသိတ္တာ၊ ကတ္တာ သံဃသဒ္ဒ လိန်၊ ဟူ၍။ အာဖရိယေန၊] အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်)။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ဘုရားရတနာ,သံဃာရတနာမှတပါးတရားရတနာကိုဆိုဦးအံ့။ သွက္ခာတတာဒိ ဂုဏ၊ယုတ္တော၊ သွက္ခာတတာ အစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ယှဉ်တော်မူသော။ ဓမ္မော၊ ကို။ တံယာနုဿရတ်ထော၊ ထိုတရားတော်၏ ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့သဖြင့်။ ပူဇေတမ္ပေဘာ၊ ပူဇော်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ ဓမ္မံ ယေဝသက္ကတ္တာဂရုံကတ္တာ။ ပ။ ဥပနိဿာယဝိဟရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ၊ ကိုယ် နှုတ် စိတ် တို့ဖြင့်။ သမ္ဘထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ပူဇေဟမ္ပေဘာ၊ ပူဇော်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒ္ဓမ္မဉ္ဉသပူဇေတ္ဝာတိ၊ ဟူ၍။ အာဖရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ဘုရားရတနာကို ပဏာမာရဟဂုဏ်ကို ပြသောကြောင့် ရှိခိုးထိုက်ခဲ့သော် တရားရတနာ, သံဃာရတနာ တို့ကိုကား ပဏာမာရဟာ ဂုဏ်ကို မပြသောကြောင့် ရှိမခိုးထိုက်ဟူသော သဘောသို့ရောက်၏ဟု စုဒ်ရှိရကား ဘဂဝတောဇေထောမနေနေဝ-စသည်ကိုမိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဘုရားကိုထောမနာပြုခြင်းဖြင့် တရား, သံဃာရတနာတို့အား ချီးမွမ်းခြင်း ဂိုစ္ဆပြီးသောကြောင့် ရှိခိုးထိုက်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ပြခြင်းဖြင့် တရား, သံဃာတော်၏ ဂုဏ်တော်ကို ပြခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ပါ သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တပ္ပဘဝဿအနုညထာဘာဝတော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မျိုးစေ့၏ ချိုသောဂုဏ်ကို ဆိုသဖြင့် ထိုမျိုးစေ့ကြောင့် ဖြစ်သော အသီး၏ ချိုသောဂုဏ်ကို မဆိုသော်လည်း ဆိုပြီးဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဘုရားကို ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့် တရားရတနာ,သံဃာရတနာ, တို့အား ချီးမွမ်းခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် တရားတော် သံဃာတော်၏ ဂုဏ်တော်ကို ပြခြင်းသည် ဖြစ်၏ ဖြစ်ဘိသော်။

ဗုဒ္ဓထောမနာကာရတော အညေန ထောမနာကာရေန အဘာဝတော (မဓုဋီကာ)။ ။အနုညထာဘာဝတောတိ အညထာ အဘာဝတော၊ ထောမနာကာရတော အညေနာကာရေန အထောမနာကာရေန အညဿ ဝါ အာကာရဿ အထောမနာကာရဿ အဘာဝတော အဘာဝနတောတိ အတ္ထော။ (မဏိဒီပ)။ ။အနုညထာဘာဝတော၊ ချီးမွမ်းသော အခြင်းအရာမှ တပါးသော မချီးမွမ်းသော အခြင်း အရာ၏ မဖြစ်ခြင်း ကြောင့်ဟု ယောဇနာလို၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဘုရား ရတနာအား ချီးမွမ်းသော် ထိုဘုရားလျှင် အကြောင်းရှိသော တရားရတနာ, သံဃာရတနာအား မချီးမွမ်းသည်မရှိ၊ စင်စစ် ချီးမွမ်းခြင်းသာ ဖြစ်၏ဟု ပြတော်မူ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ.. ရတနာ သုံးပါးအား ရှိခိုးသဖြင့် ကြွယာတခု တည်းမဆို မူ၍ အဘယ်ကြောင့် သုံးပုဒ်ဆိုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တတ္ထ ယသ္မာဗုဒ္ဓေါ။ ပ။ စဉ္ဇလိန္တိဝုတ္တံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား=သုတ္တန် တို့၌ လာသော ကြွိယာပုဒ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သုံးပုဒ်ဆိုသည် ဖြစ်ဘိသော်။

သုတ်ပါပြု၌ လာသော ကြွိယာပုဒ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဆိုခဲ့သော် ဓမ္မော ပူဇိတော-ဟူသော ပါဠိမရှိပါလျက် အဘယ်ကြောင့် သဒ္ဓမ္မဝဿုဿဝေတွာ-ဟု မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဓမ္မောပန-စသည်ကိုမိန့်။

တထာနုဿရဏောနာတို့ တသ သွက္ခာတတာဒိဂုဏသ အနုဿရဏော၊ တသဒ္ဓဏ္ဍော ဟေတ္ထ တဃာ သဒ္ဒေါ တထုပမံ ဓမ္မဝဏ္ဏံ အဒေသယိတိ အာဒိသု ဝိယ။ (မဓုဋီကာ)။ ။ တထာနုဿရဏော၌-၌ တထာသဒ္ဒါသည် တထုပမံ ဓမ္မဝဏ္ဏံ ဒေသယိ-စသည်တို့၌ကဲ့သို့ တသဒ္ဒါ၏ အနက်၌ ဖြစ်သည် ဟုပြတော်မူ၏။]

သိရိမတောတိဏ္ဍော၊ ၌။ သိရိတိတံ၊ သိရိဟူသော ဤအမည်သည်။ ပညာပုညာနံ၊ ပညာ,ကုသိုလ်တို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်ဟုဆို။ ဤကို၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အထ-ဇသော ပုဗ္ဗနယော၊ ဤရှေ့ဖြစ်သော အာစရိယ ဝါဒသည်။ ယုတ္တော၊ သင့်တန်စေ။ ဝါ-အပရော နယော၊ နောက်ဖြစ်သောနည်းကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ပုညနိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်သော။ သရီရသောဘဂ္ဂါဒိသမ္ပတ္တိ၊ ကိုယ်၏ တင့်တယ်ခြင်း စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကိုယ်၏ မြတ်သော တင့်တယ်ခြင်း စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ (နိဿယတိဒ္ဓိစ)။ ဝါ၊ ကိုယ်၏ တင့်တယ်ခြင်း စသည် တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝါ၊ ကိုယ်၏ မြတ်သော တင့်တယ်ခြင်း စသည် တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ (နိဿယတိဒ္ဓိစ)။ ကတပုညော၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ တို့ကို။ နိဿယတိ၊ မှီတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကတပုညောဟိ၊ ပြုအပ်သောကောင်း မှုရှိသော သူတို့သည်။ နိဿိယတိ၊ မှီအပ်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိရိတိ၊ သိရိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အတိသယဝတိ၊ လွန်ကဲသော။ သာစ၊ ထိုပညာ,ပုညဟု ဆိုအပ်သော အသရေတော် သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိရိမာ၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ လဒ္ဓတိ၊ ၏။ တသ-တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ သိရိမတော၊ လွန်ကဲသော အသရေရှိတော် မူသော။ နိုပစ္စကာရဿာတိ၊ ကား။ ပဏာမ ကြိယာယ၊ ရှိခိုးခြင်းကြိယာ၏။ အာနုဘာဂေနာတိ၊ ကား။ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သောသေတ္ထာတိ၊ ကား။ သုက္ခာပေတ္ထာ၊ ခန့်ခြောက်စေ၍။ အန္တရာပေတ္ထာ၊

ကွယ်စေ၍။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသယိသ်ာမိ၊ ပြုပေအုံ့။ ဤတိ၊ သို့။ သမ္မန္နော၊ စပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ အန္တာရာယေတိ၊ ကား။ အတ္ထပ္ပကာသနသ်ာ၊ အနက်ကိုပြရာ ပြကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို။ ဥပဃာတကော၊ နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးဟတ် ကုန်သော အန္တရာယ်တို့ကို။ အသေသတောတိ၊ ကား။ နိဿေသော။ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ သကလေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။

၈ဤ၌၊ [သိရီ-ဟူသောပုဒ်,သိရီမာ-ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်ကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် သိရီမတောတိတ္ထေ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ နိဿယတိတိ သိရီ။ ကတ္တုသာဓ်ုန။ ကုသိလ်ကံရှိသူ၌ သာလျှင် သရီရသောဘ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံရကား သရီရသောဘဂါဒိသမ်ပတ္တိသည် ကုသိလ်ကံ ရှိသောသူ တို့ကို မှီသည်။ ။နိဿိယတိတိ သိရီ။ ကမ္မသာဓ်ုန။ သရီရ သောဘဂါဒိသမ္ပတ္တိကို ကုသိလ်ကံရှိသူတို့သာ ရရှိသောကြောင့် ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်း စသည် တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုကုသိလ်ကံရှိသူတို့သည် မှီသည်။ ။သာဓ်ုနန္တစ်ခုတို့၌ သိဓာတ်၊ ရပစ္စည်း၊ ဤပစ္စည်းတို့တည်း။ အသေသတောတိ နိဿေသေ .သကလေ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသဖြင့် ဒုတိယာ ဗဟုဝ်စ်ဝိဘတ်ကို ယတောနိဒါန်-ကဲ့သို့ တောပြုသည်ဟု ပြတော်မူ၏။ မဏ်ဒိပ။]

ဤဒါနိ၊ ၌။ အဘိဓမ္မသ်၊ အဘိမ္မာဒေသနာတော်၏။ ဂန္ဓိရတ္ထတ္တာ၊ နက်နဲသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထပကာသနသ်၊ အဘိဓမ္မာ၏ အနက်ကို ပြရာပြကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ၏။ ဒုက္ကရဘာဝံ၊ ခဲယဉ်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှာ။ ဝိသုဒ္ဓါစာရ သီလေနာတိ အာဒိနာ၊ ဝိသုဒ္ဓါစာရသီလေန အစရှိသည်ဖြင့်။ အဘိယာစနံ၊ တောင်းပန် ခြင်းကို။ ဒသ်ေတိ၊ ၏။ ထုလ္လစ္စယာဒိဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ထုလ္လစဉ်းစသော အာပတ်တို့မှစင်ကြယ် ခြင်းကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓါစာရော၊ မည်၏။ ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ပါရာဇိကအာပတ်,သံဃဒိသေသအာပတ်တို့မှ စင်ကြယ် ခြင်းကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓ သီလော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ စာရိတ္တဝါရိတ္တ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စာရိတ္တသီလ, ဝါရိတ္တ သီလတို့ဖြင့် စင်ကြယ်တော်မူ ခြင်းကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓါစာရသီလော၊ ၏။ တေန၊ ထိုစင်ကြယ်သော အကျင့်သီလရှိတော်မူသော။ သက္ကစ္စန်္တိ၊ ကား။ စိတ္တိ်ကတ္ဝာ၊ အရိအသေပြု၍။ အဘိယာစိတောတိ၊ ကား။ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည်။ တေန၊ ထိုအဘိယာစိတောဟူသော ပါဒ်ဖြင့်။အနာဒရိယံ၊ မရှိသေသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်)။ အတ္ထပ္ပကာသနေ၊ အနက်ကို ပြရာ ပြကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ အသက္ကု၊ ဏောပျ်ံ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသ်ေတိ၊ ၏။

ဇာဒါနိ၊ ၌။ ယသ်၊ အကြင်အဘိဓံမ္မာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသေတု ကာမော၊ ပြလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာကို။ ဒဿေတုံ၊ ၄ာ။ ယံဒေဝဒေဝေါတိအာဒိ˚၊ ကို။ အာဟ၊ ပြု။ တတ္ထ၊ ထိုယံဒေဝဒေဝေါ အစရှိသည်၌။ ယန္တိ၊ ကား။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို။ ဒေဝဒေဝေါတိ၊ ကား။ ဝိသုဒ္ဓိသမ္မုတိဥပပတ္တိ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနှတ်, သမ္မုတိနှတ်,ဥပပတ္တိနှတ် တို့၏။ ဒေဝေါ၊ ဆည်းကပ် အပ်သော မြတ်စွာဘုရားတည်း။ လောကေ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ သရဏာနိ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ပရာယဏာနိ၊ လည်းလျောင်းရာဟူ၍။ ဂန္ထဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်သည်။ ဂတိဘူတာ၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝတို့ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။သဗ္ဗဒေဝါနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော နတ်တို့၏။ ဂတိဘူတော၊ ကိုးကွယ်ရာတည်ရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေါတိ၊ ၏။ ဇုတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မုတိဥပပတ္တိဒေဝါနံဒေဝေါတိ၊ ဟူသော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နယတောတိ၊ ကား။ သခ်ေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ သမာစိက္ခီတိ၊ ကား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာစိက္ခီ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာစိက္ခီယမာနေ၊ ဟောကြားတော်မူ အပ်သည်ရှိသော်။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာစိက္ခ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ဝေနေယျသတ္တော၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနာယကော၊ မည်၏။ဝါ၊ ကား။ နာယကဝိရဟိတော၊ အကြီးအမှူးမှကင်းတော်မူ၏။ သယမ္ပိ၊ အလိုလိုဖြစ်တော်မူ၏။ ဇုတိ-အယံ၊ ကား။အတ္ထော၊ တည်း။ ယဒ္ဓုတိ၊ ကား။ ယဒ္ဓုအဘိဓမ္မံ၊ အကြင် အဘိဓမ္မာကိုလည်း။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပယိရဒါဟာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဇုတိ၊ သို့။ သမ္မန္နော၊ စပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပယိရဒါဟာသီတိ၊ ကား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၇၌ကို၊ [ပါရာဇိကသံဃဒိသေသာနံ သီလဝိပတ္တိ ဘာဝတော ထုလ္လစ္စယာဒိနဉ္စ ယေဘုယျေန အာစာရဝိပတ္တိဘာဝတော အာစာရသီလာနံ တထာ ယောဇနာ ကတာ၊ စာရိတ္တသီလဿ အာစာရသဘာဝတ္တာ ဇုတရံ သဘာဝေနေဝ ဂဟေတ္ဝာ ဒုတိယာ။

အနက်ကား-ပါရာဇိကသံဃာဒိသေသာနံ၊ တို့၏။ သီလဝိပတ္တိ ဘာဝတော။ သီလဝိပတ္တိ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယာဒိနဉ္စ။ ထုလ္လိစ္စဉ်းစသော အာပတ်တို့၏လည်း။ ယေဘုယျေန၊ များသော်အားဖြင့်။ အာစာရဝိပတ္တိ

ဘာဝတော၊ အာစာရဝိပ္ပတ္တိ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ။ ထိုသို့သော အခြင်း အရာ အားဖြင့်။ ယောဇနာ၊ယျဉ်ခြင်းကို။ ကတာ။ ၏။ စာရိတ္တသီလဿ၊ စာရိတ္တသီလ၏။ အာစာရသဘာဝတ္တာ၊ အာစာရသီလ သဘော၏ အဖြစ် ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုစာရိတ္တ သီလဟူသော အခြင်း အရာ အားဖြင့်။ ယောဇနာ။ ကို။ ကတာ။ ၏။ ဤတရံ။ ဤစာရိတ္တသီလမှ တပါးသော ဝါရိတ္တသီလကို၊ သဘာဝေနေဝ။ သဘောအားဖြင့် သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒုဟိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၏။

ပါရာဇိက အာပတ်, သံဃာဒိသိသ်အာပတ် တို့သည် သီလဝိပ္ပတ္တိ အာပတ်များဖြစ် သောကြောင့် ထိုအာပတ်တို့မှ စင်ကြယ်ခြင်းသည် သီလ ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ ထုလ္လစ္စဒ်း စသော အာပတ်တို့သည် အများအားဖြင့် အာစာ ရဝိပ္ပတ္တိအာပတ်များ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအာပတ်တို့မှ စင်ကြယ် ခြင်းသည် ဝိသုဒ္ဓါစာရအာစာရဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ ဤအကျင့်ကို ကျင့်အပ်၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ဖြည့်တော်မူခြင်းသည် စာရိတ္တ သီလမည်၏။ ဤအမှုကို မပြုအပ်ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် တားမြစ်တော်မူ အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို စောင့်ကိန်းတော်မူ ခြင်းသည် ဝါရိတ္တသီလ မည်၏။

ကိလေသာ မရှိကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဝိသုဒ္ဓိဒေဝ တို့မည် ကုန်၏။ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြကုန်သော နတ်တို့သည် ဥပပတ္တိဒေဝတို့မည်ကုန်၏။ မင်းတို့သည် သမ္မုတိဒေဝကို့ မည်ကုန်၏။ ဒေဝသုံးပါး အကျဉ်းတည်း။ ဒေဝါနံ ဒေဝေါ ဒေဝဒေဝေါ-ပြီ။ ကုရားရ၏။

ပယိရုဒါဟာသိ-ကား ပရိရွေး, ဥရွေး, အာရွေးရှိသော ပြု။ ခာတ်၊ဤ ဝိဘတ်၊ ဥထက်၌ ယ အက္ခရာလာ၍ ရန္ဒ်ယကို ဝိပရိယာယ်ပြု။ (မဓုဋီကာ)။ မကိဒ်ပဋ္ဌိ ပရိရွေး, ဥရွေး, အာရွေးရှိသော ဟရဓာတ်ဟု မိန့်၏။ ဓာတ္ဆန်ရကို ချေ၍၊ ဟ၏ အ-ကို အာပြု။]

ဇုတီတိ၊ ကား။ ဇုမိနာအနုက္ကမေန၊ ဤအစဉ်ဖြင့်။ ယန္တိ၊ယံဟု၍။ ဥပ ယောဂဝစနသုန၊ဒုတိယာဝိဘတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ဂုတ္တာ၊ဆိုအပ်သော။ ယံသဒ္ဒေါ၊ ယံသဒ္ဒါသည်။ ဓာရိကောတိပစ္စတ္တေန၊ ဓာရိတောဟူသော ပဌမာဝိဘတ်အဆုံး ရှိသော ပုဒ်နှင့်။ သမ္ဗန္ဓမာနော၊ စပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ သမ္ဗန္ဓမာနော၊ စပ်အပ်သောကြောင့်။ယောဓာရိကောတိ၊ ယောဓာရိတောဟူ၍။ ပစ္စတ္တဝစနေန၊ ပဌမာဝိဘတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိဏာမတိ၊ ပဌမာဝိဘတ် ပြန်၍ လိုက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော၊ အကြင်အဘိဓမ္မာကို။ ဓာရိတော၏၊ ဆောင်လည်းဆောင်အပ်၏။ ယော၊ အကြင်အဘိဓမ္မာကို။ သဂ်ိတော၏၊ သင်္ဂါယနာလည်း တင်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေဒ့ဏ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ယျဉ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဝေဒေန-ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဤဟတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဝေဒေဟော၊ မည်၏။ တေနမုနိနာ၊ ထိုပညာဖြင့် ဖြစ်တတ်သော ရဟန်းသည်။ အဘိဇာသော်တိ၊ ကား။ ဗဟုသော၊ များသောအားဖြင့်။ အဘိဓမ္မသာတိတော်၊ အဘိဓမ္မသဟူသော ဤပုဒ်ကို။ အတ္ထံပကာသယိဿာမိတိ ဇေတုန၊ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ ဟူသော ဤပုဒ်နှင့်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။

ဇာဒါနိ၊ ဦး။ အတ္ထပ္ပကာသနသဃ၊အဘိဓမ္မာ၏ အနက်ကို ပြရာပြကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ၏။ ယောနိဿယော၊ အကြင်မှီရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမှီရာကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ အာဒိတောတိအာဒိံ၊ အာဒိတောစသည်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုအာဒိတောစသောပါဠိဉီး။ အာဒိတောတိ၊ ကား။ အာဒိမှ၊ အစ၌။ ပဌမသဒ္ဒိတိယံ၊ ပဌမသဒ်ဖြင့်နာ တင်သော အခါဉီး။ ယာအဋ္ဌကထာ၊ အကြင်အဋ္ဌကထာကို။ သဒ္ဒိတာ၊ သဒ်ဖြင့်နာတင်အပ်၏။ သာအဋ္ဌကထာ၊ သည်။ ကဿ၊ အဘယ်ပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာနည်း။ ဇာတိ-စေ၊ ဤသို့မေးခြင်းအံ့။ အညဿ၊တပါးသော။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောပါဠိ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ယဿ၊ အကြင်အဘိဓမ္မာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော ပုဒ်ကို။ အဓိကာရဝသေန၊ လိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တဿအဘိဓမ္မဿ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ သဒ္ဒိတာတိ၊ ကား။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ သင့်သောနေရာ၌။ အပေါ်၊ ဤအနက်သည်။ စေဿ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၏။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံ၊ သည်။ စေဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ သဂ်ဟေတ္ဝာ၊ အကျဉ်းပေါင်း၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ပစ္ဆာပိစ၊ နောက်၌လည်း။ ဒုတိယတတိယသဒ္ဒိတီသု၊ ဒုတိယသဂ်ါယနာ, တတိယ သဂ်ါယနာတို့၌။ အနုပသဒ္ဒိတာ၊ တဖန်သဂ်ါယနာတင်အပ်၏။ အဘိသဒ်္ဓတာတိ၊ ကား။ ရစိတာ၊ စီရင်အပ်၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [ဇာတိ ဟေတု ပကာရေသု၊ အာဒိမှိစာဝဓါရဏော။
နိဒဿနေ ပဒတ္ထသ္မိ၊ ဝိပ္ပလ္လာသေ သမာပနေ။ ။

ဟု မိန့်အပ်သော ဇာတိ-သဒ္ဒါ၏ အနက်တို့တွင် နိဒဿန အနက်ကို ပြတော်မူလိုရကား ဇာတိတိ ဇာမိနာ-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်သည်။ အနုက္ကမေန-ကား ဇာမိနာ၏ သရူပ်ကိုပြသောပုဒ်ဖြစ်၏။

F.-10. (မူဋီ-ဓမ္မ သာသနာပို့)

မဲါရိတော သဂိတော- ဟူသော့ ပုဒ်၏ ကံပုဒ်ကိုယူဉ်၍ ပြလိုရကား ယော။ ပ။ ယောဇနာကာတဗ္ဗာ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ယံဒေဝဒေဝေါ-ဉ္ဇ်ယံ-သဒ္ဒါ,ယဉ္ဇ်သုတ္တာန-ဉ္ဇ် ယံ့-သဒ္ဒါသည် ဓံါရိတော ဟူသော ပဌမန္တပုဒ်နှင့် စပ်သောအခါ ယောဓါရိတော-ဟု ပဌမာဝိဘတ် ပြန်၍ လိုက်သောကြောင့် ယောဓါရိတော-စသည်ဖြင့် ယောဇနာအပ်သည်ဖြစ်ဘိသေ။ ။ဝေဒေဟ ၏ အရကို မဓုဋ္ဌိကာဌ် ဝေဒေဟောနာမ မဟာကဿပါဒိကော၊ အာနန္ဒတ္ထေ ရော့တို့ကေစိ ဟုမိန့်၏။မဏိဒီပဋ္ဌကား ရှင်အာနန္ဒာဟုမိန့်၏။]

တာတောတိ၊ ကား။ အဋ္ဌကထာတော၊ အဋ္ဌကထာမှ။ တန်ဆိုနယာနုဂန်း၊ ကား။ တန်ဆိုဂတိ်၊ ပါဠိတော်နည်းသို့။ အနုဂတံ၊ အစဉ်လိုက်သော။ ဘာသန်း၊ ကား။ မဂဓဘာသံ၊ မဂဓဘာသာကို။ နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိတိ၊ ကား။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ အနုပဗေသိတာဟိ၊ သွင်းအပ်ကုန်သော။ နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိ၊ နိကာယ်တပါး အယူတို့နှင့်။ အသမ္မိဿန်း၊ ကား။ အဓေါကိတ္တံ၊ မရောပြွမ်းသော။ အနာကုလန်း၊ ကား။ သနိကာယေပိ၊ မိမိ နိကာယ်၌လည်း။ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျ်သော။ ပရိစ္ဆိန်း၊ ပိုင်းခြားအပ်သော။ အသမ္မိဿေဘ၊ မရောနှောသည်လည်းဖြစ်သော။ အနာကုလောဘ။ အနှောက် အယှက် မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊ မဟာဝိဟာရဝါသိ မထေရ်တို့၏။ ယောအတ္ထဝိနိစ္ဆယော၊ အကြင် အနက် အဆုံး အဖြတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအနက်အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဒီပယန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧတေန၊ ဤယောဇနာ ခြင်းဖြင့်။ တိပိဋကစူဠနာဂတ္ထေရာဒီဟိ၊ တိပိဋက စူဠနာဂမထေရ်စသည်တို့သည်။ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်သော။ ထေရဝါဒေါဒိ၊ ထေရ ဝါဒကိုလည်း၊ သဂ်ဟိတော၊ ရေတွက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထဝါ၊ကား။ တမ္မပဏ္ဏိဘာသံ၊ သီဟိုဠ်ဘာသာကို။ အပနေတွာစ၊ပယ်၍ဂုင်း။ မာဂဓဘာသံ၊ မာဂဓဘာသာသို့။ အာရောပေတွာစ၊ တင်၍ဂုင်း။ ပကာသိယမာနော၊ ပြအပ်သော။ အာဘိဓမ္မိယ၊ ၏။ ယောအတ္ထော့၊ အကြင်အနက်သည်။ အသမ္မိသောစ၊ မရောနှောသည်ဂုင်း။ အနာကုလောစ၊အနှောက်အယှက် မရှိသည်ဂုင်း။ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌နေကုန်သော မထေရ်တို့၏။ဝိနိစ္ဆယဘူတောစ၊ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ဂုင်း။ ဟော့တိ၊ ၏။ တံ-အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဧသော၊ ဤအဆုံးအဖြတ်သည်။ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ၊ တို့၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒီပယန္တော၊ ပြလျက်။ ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့။ တပ္ပကာသနေနေဝ၊ထိုအဘိဓမ္မာ၏အနက်ကို ပြသဖြင့်သာလျှင်။သော၊ ထိုမဟာဝိဟာရ ဝါသိမထေရ်တို့၏အဆုံးအဖြတ်သည်။ တထာ၊ ထိုအသမ္မိသ

အနာကုလ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သော၊ ထိုဒုသမ္မိသ အနာကုလ ဖြစ်သော အဆုံး အဖြတ်သည်။ တထာ၊ ထိုမဟာဝိဟာရ ဝါသီမထေရ်တို့၏ ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တပ္ပကာသနေနေဝ၊ အသမ္မိသအနာကုလ၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်သာလျှင်။ သော၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၏ အနက်သည်။ တထာ၊ ထိုမဟာဝိဟာရ ဝါသီ မထေရ်တို့၏အဆုံးအဖြတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒီပိတော၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပကာသိယမာနော ယော အဘိဓမ္မာဿ အတ္ထော။ ပ။ ဒီပယနွာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘိဓမ္မာ၏ အနက်သည် မဟာဝိဟာရဝါသီ မထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဟု အဘယ်ကြောင့် မိန့်ပါသနည်း။ တပါးသော မထေရ်ကို၏ အဆုံးအဖြတ်လည်း ရှိသည် မဟုတ်ပါလော့ဟု စုဒ် ရှိရကား တပ္ပကာသနေ နေဝဟိ-ဧသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အဘိဓမ္မာ၏အနက်ကို ပြသဖြင့်သာလျှင် မဟာဝိဟာရဝါသီမထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ဤအဋ္ဌကထာဋီ ပြခြင်းဖြစ်သည်။ တပါးသော မထေရ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုပြခြင်း မဖြစ်သောကြောင့် မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တေန အဘိဓမ္မာဿ အတ္ထပကာသနေနေဝ မဟာဝိဟာရဝါသီနှံ ဝိနိစ္ဆယော ဇုဓ အာဂိနိပ္ပါဒိယတိတိ ဒသ္သေတိ။ ။အနုဋီကာ။]

တောသယန္တော ဝိစက္ခဏောကိ ဇော္ထ၊ ဥ်။ ဂတောသယန္တော၊ဟိ ပဒံ၊ တောသယန္တော ဟူသော ပုဒ်ကို (ထည့်)။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိ ကို့ကို။ တောသယန္တော၊ နှစ်သက်စေလျက်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ ဟိုဥ်လာသော ယူသင့် ယူထိုက်သော စကားကို။ ဂဟေတွာန၊ ယူပြီး၍။ ဇုတိ-ဧဝံ ဇုတိ-ဇုမိနာ၊ တောသယန္တော-ဟူသောပုဒ်၏-ဂဟေတဗ်ံဂဟေတွာန ဟူသော ပုဒ်နှင့်။ယောဇေတွာ၊ယှဉ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗ ဋ္ဌာနေ ယော၀၊ အဘိဓမ္မာဟာ၏ယူသင့် ယူထိုက်သော နေရာဌာသာလျှင်။ ဂဟိတံ၊ ယူခြင်းသည်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းသည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဇုတိ-ဧဝံ-ဇုမိနာကရဏေန၊ ယူသင့် ယူထိုက်သော နေရာဌာ ယူခြင်းကို ပြုခြင်းဖြင့်။ ပဂ္ဂဏှိတော၊ ပို့ကို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို(ထည့်)။ တောသယန္တော၊ နှစ်သက်စေသည်ဖြစ်၍။ ဇုတိ-အပ္ပံ၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ကေစိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဂဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧပံသတိ၊ ဤသို့ ယောဇနာသည်ရှိသော်။ ဂဟေတဗ္ဗဂဟဏေနေဝ၊ ယူသင့်သော သုတ္တန် အဋ္ဌကထာတို့ဌာလာသောစကားကိုယူသာဖြင့်သာလျှင်။တောသနံ၊ပညာရှိတို့၊ကိုမိမိကို နှစ်သက်စေခြင်းကို။ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေန၊ တပါးသော။ အတ္ထပကာသနေန၊ အဘိဓမ္မာ၏ အနက်ကိုပြသော အဋ္ဌကထာဖြင့်။ တောသနံ၊

ကို။ ကတံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤအပြစ်သည်။ အာပဇ္ဇေပျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ အပြစ်ရှိသော ယောဇနာခြင်းမှ တပါး သင့်သောယောဇနာခြင်းကို ဆိုအံ့။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့ကို။ (ထည့်)။ တောသယန္တော၊ မိမိကို နှစ်သက်စေသည် ဖြစ်၍။ အတ္ထံ၊ အဘိဓမ္မာ၏ အနက်ကို။ ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ဧဝံ-ဇာမိနာ၊ တောသယန္တော ဟူသော ပုဒ်၏ အတ္ထံပကာသယိဿာမိ ဟူသော ပုဒ်နှင့်။ ယောဇနာယ၊ ယ္ဉဉ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဂဟေတဗ္ဗဂဟဏ္ဌ၊ သုတ္တန် အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော ယူသင့် ယူထိုက်သော စကားကို ဤအဋ္ဌကထာ၌ ယူခြင်းသည်၎င်း။ အညံ၊ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ တို့၌လာသောစကားမှ တပါးသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အတ္ထပ္ပကာသနဋ္ဌ၊ အဘိဓမ္မာ၏ အနက်ကိုပြသော အဋ္ဌကထာသည်၎င်း။ တောသနံ၊ ပညာရှိတို့ကိုနှစ်သက်စေသည် (ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောကိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော။ တေန၊ ထိုဂဟေတဗ္ဗဂဟဏ အတ္ထပကာသနဖြင့်။ တောသနံ၊ ပညာရှိတို့ကိုမိမိကိုနှစ်သက်စေခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကို ကတံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ဂဟေတဗ္ဗ ဂဟဏ အတ္ထပကာသန ဖြင့် ပညာရှိတို့ကို မိမိကို နှစ်သက်စေခြင်းကို အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တောသယန္တော အတ္ထံ ပကာသယိဿာမီတိ၊ ဟူ၍။ ယောဇနာ၊ တောသယန္တော ဟူသော ပုဒ်၏ အတ္ထံပကာသယိဿာမိ ဟူသော ပုဒ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်။ ယုတ္တရူပါ၊ သင့်သော သဘောရှိသည်။ ဝါ၊ အလွန်သင့်လျော်သည်။ ဟေ့ာတိ၊ ၏။ ဇာဒါနိ၊ ၌။ ယံအတ္ထပ္ပကာသနံ၊ အကြင်အဘိဓမ္မာ၏ အနက်ကို ပြရာပြကြောင်း ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၏။ မဟတ္တံ၊ ကျယ်ဝန်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ပယ်တော်မူခြင်းငှာ။ ကမ္မဋ္ဌာန့ာနိတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ အတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ ထ္ထ၊ ၌။ ဝဏ္ဏနာနာမ၊ ဝဏ္ဏနာ မည်သည်ကား။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ခဲ့၍။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းတည်း။ ဇာတိတိ၊ ကား။ အပနေတွာတတောဘာသံ၊ ဧဝမာဒိနာ၊ အပနေတွာ တတောဘာသံ အစရှိသော။ ယထာဒဿိတပ္ပကာရေန၊ အကြင်အကြင်ပြအပ်သော အပြားဖြင့်။ ဇာတိ-ဇာမိနာပဒတ္တယေန၊ ဇာတိမေဘာသမာနသ စသော ပုဒ်သုံးခုအပေါင်းဖြင့်။ သောတူနံ၊ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာကို သင်ကုန် နာယူကုန်သောတပည့် စဉ်ဆက်တို့၏။ ဥဿာဟုပ္ပါဒနသ၊ အားထုတ်စေ ခြင်း၏။ ဟေတုံ၊ အကြောင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ အဘိဓမ္မကထန္တိ၊ ကား။ အဘိဓမ္မဋ္ဌကထံ၊ ကို။ နိသာမေထာတိ၊ ကား။ သုဏာထ၊ နာယူကြကုန်။ ဇာဒါနိ၊ ၌။ အဝသံ၊ မချွတ် မယွင်း။

အယံ၊ ဤအဘိဓမ္မဒ္ဓကထာကို။ သောတဗ္ဗာယေဝ၊ နာယူသင့်သည်သာ။ ဧတိ၊ သို့။ ဒဠှံ၊ မြဲမြံစွာ။ ဥဿာဟေန္တော၊ အားထုတ်စေ လိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဒုလ္လဘာဟိအယံကထာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။

၇၌ကို၊ [အချို့ကုန်သော ဆရာတို့၏ တောသယန္တော ဝိစက္ခဏော- ဟူသော ပါဠိဒ္ဒ တောသယန္တော-ဟူသောပုဒ်၏ ဂဟေတဗ္ဗံ ဂဟေတွာန-ဟူသောပုဒ်နှင့် ယှဉ်စပ်ခြင်း,ထိုစပ်ရာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကိုဂင်း ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တောသယန္တော ဝိစက္ခဏောတိ။ပ။ အက္ကံဝဒန္တိ - ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-တောသ ယန္တော-ဟူသော ပုဒ်ကို ဂဟေတဗ္ဗံဂဟေတွာန- ဟူသော ပုဒ်၌ စပ်ပြီးလျှင် အနက် အဓိပ္ပါယ် ပြောဆို ကြသည်ကား သုတ္တန် အဋ္ဌ ကထာတို့၌ မိန့်အပ်သော ယှဉ်သင့်သော စကားကို အချို့သော အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော်၏ ပုဒ်၏အဖွင့်အဖြစ်ဖြင့် ယူသဖြင့် ကောင်းသည်ကို ပြုသော်ကြောင့် ပညာရှိတို့ကိုအဋ္ဌကထာဆရာကို နှစ်သက်စေသည်- ဟု အဓိပ္ပါယ်ကို ပြောဆို ကြသည်ဖြစ်ဘိသော်။

ကေဒိဆရာတို့၏ ယောဇနာခြင်း,အဓိပ္ပါယ်ဆိုခြင်း၌ ဒုတိယပြုကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည်-ဝေဒံသတိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကေစိ ဆရာတို့ ဆိုသည့်အတိုင်း ယူခဲ့သော် သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့၌မိန့်သော ကောင်း မြတ်သော စကားကိုအချို့သော အဘိဓမ္မာပါဠိတော်၏ ပုဒ်၏အဖွင့်အဖြစ်ဖြင့် ယူခြင်းသည်သာလျှင် ပညာရှိတို့ကို နှစ်သက်စေသည်။ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာသည် ပညာရှိတို့ကို မနှစ်သက်စေဟူသော အပြစ်ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဂဟေတဗ္ဗဂဟဏေနေဝ နှင့် အတ္ထပ္ပကာသနေန ကိုကို ဝိဓေသနှ, ကရဏ, ကတ္တားသုံးချက် အဏ္ဍယောဇနာ နိုင်သည်။

ကေစိဆရာတို့၏ ယောဇနာခြင်း၌ အပြစ်ကို ပြုပြီး၍ ဝိဓိယောဇနာခြင်း၌ သင့်သည်ကိုပြတော်မူလိုရကား-တောသယန္တော။ ပ။ ယုဇ္ဇရျာဟိ-ဟိမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား- တောသယန္တော-ဟူသောပုဒ်ကို အတ္ထံဝကာသယိဿာမိ-ဟူသော် ပုဒ်နှင့် စပ်သောအခါ သုတ္တန်တို့၌မိန့်အပ်သော ယှဉ်သင့်သောစကား ကို ဤအဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ၌ တစုံတခုသော ပါဠိတော်၏ ပုဒ်အဖွင့်အဖြစ်ဖြင့် ယူခြင်းသည်ဂင်း၊ အဋ္ဌကထာသည်ဂင်း ပညာရှိတို့ကို နှစ်သက်စေသောကြောင့် အလုံးစုံသော ဂဟေတဗ္ဗဂဟဏ, အတ္ထပ္ပကာသန နှစ်ပါးဖြင့် ပညာရှိတို့ကို နှစ်သက်စေခြင်းကို ပြုသည်။ ထိုကြောင့် တောသယန္တော- ဟူသော ပုဒ်ကို အတ္ထံပကာသယိဿာမိ-ဟူသောပုဒ်နှင့်စပ်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ (မဏိဒီပ)။ တောသနန္တိစ ကာရိတန္တောနိတံ ဘာဝသာဓနပဒမေဝ ဟောတီတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ မဏိဒီပ။]

ဒီသတိဂါထာဝဏ္ဏနာ ပြီး၏။

နိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ

အဋ္ဌသာလိနိ'၊ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝဏ္ဏနေ့ဟိ၊ ဖွင့်ကုန်သော။ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုအဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၏။ သန္နိဝေသော၊ အစီအစဉ်ကို။ ဝါ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်စွာပြအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝစနတ္ထော။ ပ။ ဝိဘာဝယေတိ၊ ဟူသော။ ဇာဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝစနတ္ထောစ၊ သဒ္ဒါ၏အနက်ဎင်း။ ပရိစ္ဆေဒေါစ၊ ကျမ်း၏အပိုင်း အခြားဎင်း။ ပါဠိယာ။ပါဠိတော်၏။သန္နိဝေသောစ၊အပိုင်းအခြားဎင်း။သာဂရေဟိ၊ သံသာရ သာဂရ, ဇလသာဂရ, ဉာဏသာဂရတို့နှင့်။ သဟ၊တကွ။နယသာဂရသ၊ နယသာဂရကို(ထည့်)။စိန္တာ-ကထာစိန္တာစ၊ကြံခြင်းဎင်း။ ဝါ၊ဇိစစ်ခြင်းဎင်း။ ဒေသနာဟိ၊ မနုသာဝဏ္ဏာပိတ ဒေသနာ, ဝစီဘေဒ ဒေသနာ တော်တို့ဖြင့်။ ဂန္ထိရတာ၊ နက်နဲယည်၏ အဖြစ်ဎင်း။ ဒေသနာယ၊ အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်မူသောအခါ၌။ သရီရသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာတော်၏။ ပဝတ္တိဋ္ဌဟဏံ-တထာ ပဝတ္တိဋ္ဌ ဟဏံစ၊ မျှတတော်မူခြင်းကို ဆိုခြင်းဎင်း။ ထေရသ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ ဝါစနာမဂ္ဂတပ္ပဘာဝိတတာပိစ၊ ချပို့တော်မူအပ်သော ပါဠိတော် အစဉ်, ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ဎင်း။ ပဋိဝေဓာ-တထာပဋိဝေဓာစ၊ ပဋိဝေဓ ဉာဏ်ဖြင့်ဎင်း။ ဗုဒ္ဓဝစနာ ဒီဟိ၊ ဗုဒ္ဓဝစနစသည်တို့ဖြင့်။ အာဒိကော၊ အစ၌။ သမ္ဗဒသိနော၊ အလုံးစုံကို သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဘိဓမ္မိကာဝဿ၊ အဘိဓမ္မာကိုတတ်သော အဖြစ်ကို။ သာဓနံစ၊ ပြီးစေခြင်းဎင်း။ ဝိနယေနစ၊ ဝိနည်းဖြင့်ဎင်း။ ဝေါသိဂ်သုတ္တေနစ၊ ဝေါသိဂ်သုတ်ဖြင့်ဎင်း။ နိဒါနေနစ၊ နိဒါန်းဖြင့်ဎင်း။ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတတ္တာသ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ၏။ သံသိဋ္ဌိ၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒီပိတာစ၊ ပြခြင်းဎင်း။ ဇာမံသပ္ပံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ပကာသေတ္ဘာ၊ ပြပြီး၍။ ပဋိညာတကထာ၊ ဝန်ခံတော်မူအပ်သော အဋ္ဌကထာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌသာလိနိယာ၊ ၏။ တံသန္နိဝေသံ၊ ဤအစီအစဉ်ကို။ ဝါ၊ ဤအပိုင်းအခြားကို။ ဝိဘာဝယေ၊ ထင်စွာပြရာ၏။

တနည်းကား။ ။အာဒိတော၊ ၌။ သမ္ဗဒသိနော၊ ၏။ အာဘိဓမ္မိကာဝဿ၊ ကို။ ယံသာဓနံ၊ အကြင်ပြီးစေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနစ၊ ထိုပြီးစေခြင်းဖြင့်ဎင်း။ (မဓုဋီကာ)

၈။ ဣတ္ထိ၊ [သာရော ဝိယ သာရော၊ အတ္ထော သာရော အတ္ထသာရော၊ အတ္ထသာရော တေသာ အတ္ထိတိ အဒ္ဓသာလိနီ။ တနည်း။ သာရော ဥပ္ပန္နော အတ္ထော အဒ္ဓသာရော။ အဒ္ဓသာရော တေသာ အတ္ထိတိ အဒ္ဓသာလိနီ။ တနည်း။ အတ္ထော သရီယတိ ပကာသီယတိ ဇ္ဈော တောယ ဝါတိ အဒ္ဓသာလိနီ။ အတ္ထသဒ္ဒါပဝဒဿရဓဲဒါတ်၊ ကမ္မသာဓနဲ့ ကရဏသာဓန်။ (မဓုဋ္ဌကာ)

၁။ အဒ္ဓကထာဒ္ဒိ တတ္ထ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော-စသည်သည် ဝစနတ္ထမည်၏။

၂။ ပကရဏပရိစ္ဆေဒတော ပဒေသ-စသည် သည် ပရိစ္ဆေဒမည်၏။

၃။ တယာ မမ္မသဂံဏှီ ပကရဏော စတသော ပိဿဟ္ဘယော-စသည်သည် သန္နိဝေသမည်၏။

၄။ ဣဒါနိ ဣမဿ အဘိဓမ္မဿ ဂမ္ဘီရဘာဝဝိဒေါနနဏ္ဌံ စတ္တာရော သာဂရာ ဝေဒိတမ္ဗာ-စသည်သည် သာဂရေဟိ တထာစိန္တာ မည်၏။ ။တထာတိ သမ္ပစ္စယတ္ထေ နိပါတော၊ နယသဒ္ဒဂရဿ စိန္တာစိန္တနာ ဂေယနာ-ဟူသော မဓုဋ္ဌကာအလိအားဖြင့် စိန္တာ တယာ စိန္တာစ၊ ဆိုခြင်းငှင်းဟု ယောဇနာ။ ဇလသာဂရာဒိဟိ သဟ နယသာဂရိစာရော-ဟူသော အနုဋ္ဌကာ အလို အားဖြင့် စိန္တာ တထာ စိန္တာစ။ စိစစ်ခြင်းငှင်းဟု ယောဇနာ။

၅။ သတဘာဝေန သဟဿဘာဝေန သတသဟဿဘာဝေန ဓမ္မန္တရာ ဓမ္မန္တရံ-စသည်သည် ဒေသနာဟိ ဂမ္ဘီရတာမည်၏။

၆။ ဧဝံ တေမာသံ နိရန္တရံ ဒေသေန္တသ ပန တထာဂတဿ-စသည်သည် သရီရပဝတ္တိဂ္ဂဟဏမည်၏။ သရီရဿ ယာပိတာကာရ ဝိစာရော-ဟူသော အနုဋ္ဌကာ။ ပဝတ္တိယာ ဂဟဏံ ကထနံ ပဝတ္တိဂ္ဂဟဏံ-ဟူသော မဓုဋ္ဌကာ တို့နှင့် အညီ ပဝတ္တိဂ္ဂဟဏံ၊ မျှတော်မူခြင်းကို ဆိုခြင်းငှင်းပေး ယောဇနာ။

၇။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော သတ္ထာရာ ဒေသိတံ- စသည်သည် ဝါစနာမဂ္ဂ မည်၏။ အဘိဓမ္မေ ဝါစနာ မဂ္ဂါနာမ-စသည်သည် တပ္ပဘာဝိတတာ မည်၏။

၈။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပဌမတရံ အာဘိဓမ္မိကော-စသည်သည် ပဋိဝေဓမည်၏။

၉။ အယံ အဘိဓမ္မော ပိဋကတော အဘိဓမ္မပိဋကန္တိ အာဒိနာ ပိဋကာဒိ ဘာဝဒဿနေနေဝ မဇ္ဈိမပုဒ္ဓဝစနဘာဝေါ တထာ ဂတသဒ္ဒ အာဒိတော အာဘိဓမ္မိကဘာဝေါ ဒဿိတောတိဝေဒိတမ္ဗော-ဟူသော မိန့်လတံ့ဖြစ်သော ဤဋီကာပါဌနှင့်အညီ ဝေဿန္တရတေ ပနေတ္ထ အယံ အဘိဓမ္မော ပိဋကတော အဘိဓမ္မပိဋကံ-စသည်သည် အာဘိဓမ္မိကဘာဝသာဓနမည်၏။

၁၀။ တံဓာရယန္တေသု ဘိက္ခူသု ပုဗ္ဗေ ကော-စသည်သည် ဘာသိတဘာဝ သံသိဒ္ဓိမည်၏။ ဤကား မာတိကာ ဆယ်ပါးတည်း။]

ဝစနတ္ထဝိဇာနနေန၊ အဘိဓမ္မ သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို သိသဖြင့်။ ဝိဒိတာ ဘိဓမ္မသာမညတ္ထသ၊ သိအပ်ပြီးသော အဘိဓမ္မသဒ္ဒါ၏ သာမည အနက် ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုလတံ့ဖြစ်သော။ အဘိဓမ္မကထာ၊ အဘိ ဓမ္မာ၏ အဋ္ဌကထာသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဘေယျ၊ တင့်တယ်ရာ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒိမှိ၊ အစ၌။ အဘိဓမ္မပရိဇာနနမေဝ၊ အဘိဓမ္မ သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို သိခြင်းသည်သာလျှင်။ ယုတ္တရုပ်၊ သင့်သောသဘော ရှိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထံ၊ ထိုအဘိဓမ္မ သဒ္ဒါ၏ အနက်ကို။ ဝါ၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုအဘိဓမ္မသဒ္ဒါ၏ အနက်ကိုသိခြင်း အကျိုးငှာ။ တတ္ထကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မောတိ၊ ဟု၍။ ပုဏ္ဏတိ၊ မေးတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတတ္ထကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မာဟူသောပါဠိဉ္စ်။ တတ္ထာတိ၊ ကား။ အဘိ ဓမ္မသ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပကာသယိသာမိ၊ ပြအံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ယဒိဒံ ဝစန်္ဒ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တသ္မိ၊ ထိုအဘိဓမ္မသ အတ္ထံ ပကာသယိသာမိဟူသော စကားဉ်။ယသ၊ အကြင်အဘိဓမ္မာ၏။ အတ္ထ၊ ကို။ ပကာသယိသာမိ၊ ပြအံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ယဒိဒံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ဝါ၊ ဇာတိ-ဇာမိနာဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ အတ္ထပကာသနံ၊ အနက်ကိုပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို။ ပဋိညာတံ၊ ၏။ သောအဘိ ဓမ္မော၊ သည်။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်။ အဘိဓမ္မော၊ အဘိမ္မာ မည်သနည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အဿ၊ ထိုတတ္ထသဒ္ဒါ၏ (ထည့်)။ အတ္ထော။ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ တတ္ထာတိ၊ ကား။အဘိဓမ္မကထန္တိ စတသ္မိ ဝစနေ၊ အဘိဓမ္မကထံဟူသော ထိုစကား၌။ ယော-အဘိဓမ္မော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထိုအဘိဓမ္မာသည်။ ကေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်အနက်ကြောင့်၊ အဘိ ဓမ္မော၊ အဘိဓမ္မာမည်သနည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အဿ၊ ထိုတတ္ထ သဒ္ဒါ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မဝိသေသဋ္ဌေနာတိစ္ဆာ၊ ဉ်။ အတိရေကော၊ လွန်သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။ ဓမ္မာတိရေကော၊ လွန်သောပါဠိ။ သုတ္တန္တာဝဓိကော၊ သုတ္တန်ထက်လွန်သော။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း၊ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ တဿ၊ ထိုဓမ္မာ တိရေက ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝိသေသော၊ ထူးသော။ ဓမ္မော၊ ပါဠိတည်း။ ဓမ္မဝိသေသော၊ ထူးသောပါဠိ။ ဓမ္မာတိသယော၊ လွန်သောပါဠိ။ ဝိစိတ္တာ၊ ဆန်းကြယ်သော။ ပါဠိ၊ တည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ တဿ၊ ထိုဓမ္မ ဝိသေသဿ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မဝိသေသဇော၊ လွန်သော ပါဠိ,ထူးသောပါဠိတို့သည်သာလျှင်။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဓမ္မာတိရေကဓမ္မ ဝိသေသဋ္ဌော၊ အနက်။ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထာနံ၊ အနက်

တို့၏။ အာဘိဓမ္မိကသဒ္ဒါသာ၊ ၏။ အတ္ထဘာဝေန၊ အနက်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သာမ ညတော။ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ဧကဝုစ် ဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ တသ္မာတိ၊ ကား။ အဘိက္ကမန္တိ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိ အာဒီသု၊အဘိက္ကမန္တိ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ အစရှိသည်တို့၌။ အဘိသဒ္ဒေါ၊ အဘိသဒ္ဒါသည်။ အတိရေကဝိသေသဒ္ဒဒီပကော၊ လွန်သော အနက်,ထူးသောအနက်ကိုပြတတ်သည်။ ဟောတိဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။အတိရေက ဝိသေသဒ္ဒဒီပကော၊လွန်သောအနက်,ထူးသောအနက်ကို ပြတတ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယမ္ပိဓမ္မော၊ ဤပါဠိကိုလည်း။ ဓမ္မောတိရေက ဓမ္မဝိသေသဒ္ဒေန၊ လွန်သောပါဠို, ထူးသောပါဠို ဟူသော အနက်ကြောင့်။ အာဘိဓမ္မောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္မန္နော၊ စပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၈ဤ၌၊ [တတ္ထတတ္ထာတိ-အစရှိသည်ဖြင့် ဝေ သောပုဒ်ကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းသည် ၏အစွမ်းဖြင့် တတ္ထသဒ္ဒါ စွဲဆိုနိုင်ကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။ တတ္ထာတိ ဝါ အာဘိဓမ္မကထန္တိ-အစရှိသည်ဖြင့် အနိုးပုဒ်ကို တတ္ထသဒ္ဒါစွဲသည်ကို ပြတော် မူသည်။

ယော ခေါ အာနန္ဒ မယာ ဓ်မ်မော စ ဝိနယော စ ဒေသိတော ပညတ္တော-အစရှိသည်တို့၌ သုတ္တန္တ ပိဋကဿ, အဘိဓ်မ္မာပိဋကဿ တို့ကို ဓ်မ္မ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူသည်၊ ဝိနယ ပိဋကကိုမူကား ဝိနယ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဟော ကြားတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် အသိုးအခြား ဟောကြားတော် မူသော ဝိနယ၌ နိဝတ္ထေတဗ္ဗမရှိ။ သုဘူတိနှင့် အဘိဓမ္မာတို့၌ ဓ်မ္မ၏ အဖြစ်ဖြင့်တူကြ သဖြင့် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ ရှိသောကြောင့် ထိုနိဝတ္ထေ တဗ္ဗဘွဲ့ကို ပြတော်မူ ခြင်းငှာ သုတ္တန္တာဓိကာပါဠိတို အတ္ထော-ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုအတူ သုတ္တန္တ ပိဋကဿ၌ သုတ္တန္တဘာဇနီယနည်း,အဘိဓမ္မာဘာဇနီယနည် , ပဒုဒ္ဓါပုဒ္ဓကနည်း တို့ဖြင့် ဟောကြားခြင်း မရှိ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကဿ၌သာထိုနည် , ၃-ပါးတို့ဖြင့်ဟော ကြားခြင်းရှိသောကြောင့် ဝိဘင်္ဂာပါဠိတို ဗျည္ဇော-ဟု မိန့်တော်မူသည်။

တသ္မာတိ ယသ္မာ အာဘိက္ကမန္တိ။ ပ။ ဝုစ္စတိတိ သမ္မန္နော-ဖြင့် (တသ္မာကို၊ ဟိတ်၏ဖိုလ်၊စွဲဆိုမြဲထုံးစံ။) ဟူသော နိယံနှင့်အညီမမ္မာတိရေကဓမ္မဝိသေသဒ္ဒေန -ကား ဖိုလ်၊ အတိရေကဝိသေသဒ္ဒဒီပကော ဗျည္ဇော-စသည်ကား ဟိတ်၊ ထိုဖိုလ်ဟိတ်နှစ်ခုတို့တွင် ဖိုလ်ကိုစွဲ၍ ပြတော်မူသည်။]

တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မာတိရေက ဓမ္မဝိသေသဒ္ဒေန။ ပ။ အာဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာတိ အာဒီသုဝိယ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌။ ဤဒိသီ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံသိယာ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း ဟူမူကား။

အဘိက္ကမန္တိအဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတိဇ္ဇော၌။ ဓါတုသဒ္ဒဿ၊ ကမု-ဟူသော ဓါတု ဿဒ္ဒါ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပယုဇ္ဇမာနော၊ ယှဉ်အပ်သော။ အဘိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကြိယာယာ၊ ကြိယာ၏။ အတိရေကဝိသေသဘာဝဗ်ပကော၊ လွန်သော အဖြစ်,ထူးသော အဖြစ်ကိုပြဟတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပူတိ-ဣန္ဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥပသဂ္ဂဘာဝတော၊ ဥပသာရပုဒ်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊ သင့်သည်မှဟပါး မသင့်သည်ကိုဆိုအံ့။ မမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဓါတုသဒ္ဒေါ၊ ဓါတုသဒ္ဒါသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-ဝသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတသ္မာ။ ထိုမမ္မသဒ္ဒါမှ။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ အဘိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပယောဂမေဝ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နာရဟတိ၊ မထိုက်။ အထာပိပယုဇ္ဇေယျ၊အဂယ်၍ယှဉ်ငြားအံ့။ဧဝံသတိ၊ဤသို့ ယှဉ်သည်ရှိသော် (ထည့်)။ ဥပသဂ်ါ၊ ဥပသာရပုဒ်တို့သည်။ ကြိယာဝိသေသကာ၊ ကြိယာကိုအထူးပြုတတ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ကြိယာ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစဟော့တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အဘိသဒ္ဒါကို မယှဉ်ထိုက်သည်၏အဖြစ်, အဂယ်၍ယှဉ်သော်လည်းဥပသာရပုဒ်တို့သည်ကြိယာကိုအထူးပြုသည်၏အဖြစ်,ဓမ္မသဒ္ဒါသည် ကြိယာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်သုံးချက်စွဲ)။ဓမ္မသ-ဓမ္မသဒ္ဒါ၏။ အတိရေကဝိသေသဘာဝဒီပနံ၊အတိရေက၏အဖြစ်,ဝိသေသ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်။နယုတ္တံ၊မသင့်။ ဣတိ၊သို့။ စောဒနာ။ သည်။ သိယာ၊ ၏။နပုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကား။နော၊ မဟုတ်။ယုတ္တံ-ဧဝ၊ သင့်သည်သာတည်း။ ဟိ-ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။အဓါတုသဒ္ဒါ၊ဓါတုသဒ္ဒါမဟုတ်သောနာမသဒ္ဒါမှ။ ပုရတော၊ရှေ့၌။ပယုဇ္ဇမာနဿ၊ယှဉ်အပ်သော။ဝါ၊ကြောင့်။ အညဿပိ၊အဘိ-ဟူသော ဥပသာရပုဒ်မှတပါးလည်းဖြစ်သော။ဥပသဂ္ဂဿ၊ အတိဟူသောဥပသာရပုဒ်၏။ ဝါ၊ ကို။ ဒဿနတော၊ မြင်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိဘာဝေတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှာ။ အတိဆတ္တာဒိ ဥဒါဟရဏံ၊ အတိဆတ္တ-စသော ဥဒါဟရဏ်ကို။ဒဿေန္တော၊ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ယထာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ဖြို။

ဧဝမေဝါတိဇ္ဇော၊ဤ။ဆတ္တာတိရေကဆတ္တဝိသေသာဒိအတ္ထေန၊လွန်သောထီး,ထူးသောထီးအစရှိသောအနက်အားဖြင့်။ဝါ၊ကြောင့်။အတိဆတ္တာဒယော။ အတိဆတ္တအစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ (ဧဝမယမ္ပိ ဓမ္မောသို့စပ်)။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓာတုသဒ္ဒဿပိ၊ ဓာတုသဒ္ဒါမဟုတ်သော ဆတ္တဓ-စသော နာမသဒ္ဒါ၏လည်း။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပယုဇ္ဇမာနဿ၊

ယဉ်အပ်သော။ ဥပသင်္ကသဿ၊ ဥပသာရဖြစ်သော၊ အတိသဒ္ဒဿ၊ အတိသဒ္ဒါ၏။ အကြီးယာယစ၊ ကြီယာမဟုတ်သော နာမသဒ္ဒါ ၏လည်း။ တဒ္ဓာဝဒီပကတ္တာ၊ ထိုလွန်သောအဖြစ်, ထူးသောအဖြစ်ကိုပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အယမ္ပိဓမ္မော၊ ဤအဘိဓမ္မာပါဠိ ကိုလည်း။ ဓမ္မ ်းတိရေက ဓမ္မ ပိသော။ သဒ္ဒေန၊ သုတ္တန်ပါဠိထက်လွန်သောပါဠိ, ထူးသောပါဠိဟူသော အနက်ကြောင့် အဘိဓမ္မောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။ အဓာတုသဒ္ဒဿပိ၊ ဓာတုသဒ္ဒါ မဟုတ်သောဓမ္မသဒ္ဒါ၏လည်း။ ပုရတော၊ ၌။ ပယုဇ္ဇမာနဿ၊ ယဉ်အပ်သော။ ဥပသင်္ကဿ၊ ဥပသာရဖြစ်သော။ အ ိသဒ္ဒဿ၊ ၏။ အကြီယာယစ၊ ကြီယာ မဟုတ်သော နာမသဒ္ဒါ၏လည်း။ တဒ္ဓာဝဒီပကတ္တာ၊ ကိုလွန်သည်၏ အဖြစ်, ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ဒုဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

ဇာတိ၊ [အယမ္ပိ ဓမ္မော ဓမ်္မာတိရေကဓမ်္မဝိသေသဒ္ဒေန အဘိဓမ္မောတိဝုစ္စတိ-ဟု သံမွန္ဓကိုပြုအပ်သည်ရှိသော်။အယံဓံမ္မော။ ပ။ ဝုစ္စတိဟူ၍သာဆိုသင့်၏။ ယထာသမုဿိတေသု ဗဟူသု-စသည်ကိုမဆိုသင့်ဟု နှလုံးသွင်း၍ စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည်တတ္ထသိယာ-စသည်ကိုမိန့်။ ။သင့်သည်မှတပါးမသင့်သည်ကိုစောဒနာလိုရကား-ဓမ်္မသဒ္ဒေါပန-စသည်ကိုမိန့်။ ။လိုရင်းက ်း-ဓမ္မသဒ္ဒါ ရေကဝိသေသဘာဝဒီပနံနယုတ္တံ-တည်း။ အဘယ်ကြောင့် မသင့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဓမ္မသဒ္ဒေါပန-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဓမ္မ သဒ္ဒါသည် ဓါတုသဒ္ဒါမဟုတ်သောကြောင့် ထိုဓမ္မသဒ္ဒါ၏ရှေ့၌ အဘိသဒ္ဒါကိုမယှဉ်ထိုက်။ အဘိသဒ္ဒါကိုယှဉ်သော်လည်း အတိတ္တန္တာ မာလာ အတိမာလာ-၌ အတိ-ဟူသော ဥပသာရသည် ကမနကြိယာကိုသာ အထူးပြုသည်။ မာလာ-ဟူသော ပုဒ်ကို အထူးမပြုသကဲ့သို့ ထို့အတူ အဘိ-ဟူသော ဥပသာရသည် မွေ-ဟူသော နာမ်ပုဒ်ကို အထူး မပြုသောကြောင့် ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ အတ္ထိရေက ဝိသေသဒ္ဒကို ပြခြင်းသည် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။မဓုဠီကာ၌ နစ ဓ်မွော ကြိယာတိ-၌၊ ဇာတိသဒ္ဒါကို ဟိတ်နှစ်ခုသာ စွဲပြတော်မူသည်။

အကြိယာယစ တဒ္ဓါဝဒီပကတ္တာ ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား- ကလျာဏော ပုရိသော အတိပုရိသော၊ ပူဇိတော ပုရိသော အတိပုရိသော-၌ ကလျာဏဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်,ပူဇိတဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်တို့သည် ပုရိသကို အထူးပြုသကဲ့သို့ ထို့အတူ အတိရေကဒ္ဒ, ဝိသေသဒ္ဒတို့သည် ကလျာဏတ္ထ,ပူဇိတတ္ထတို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သောကြောင့် ကလျာဏ-ဟူသောဂုဏ်, ပူဇိတ-ဟူသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဒါကို အဘိ- ဟူသော ဥပသာရပုဒ်သည် အထူးပြုသည်။ ထို့ကြောင့် အဘိ ဓမ္မာဟု ဆိုအပ်သည်။ (အနုဋီကာ)

ဥပသာရသည် ဓါတ်၏ ရှေ့၌ တည်သော ဥပသာရ,နာမ်၏ ရှေ့၌ တည်သော ဥပသာရ ဟုနှစ်မျိုးတို့တွင် ဓါတ်၏ရှေ့၌တည်သော ဥပသာရသည်

ကြိယာကို အထူးပြုသည်၊နာမ်၏ရှေ့၌ တည်သောဥပသာရသည်အတိမာလာ-စသည်တို့၌ကြိယာကို အထူးပြုသည်။ (အတိမာလာ၊အလွန်နှစ်သက်အပ်သောပန်း)။ အတိဆဋ္ဌ-စသည်တို့၌ နာမ်ကို အထူးပြုသည်။ ထိုဥပသာရတို့တွင် စောဒကဆရာသည် ကြိယာကို အထူးပြုသော ဥပသာရဖြင့် စောဒနာသည်။ ပရိဟာရကား-နာမ်ကိုအထူးပြုသော ဥပသာရဖြင့် ဖြေတော်မူသည်။]

ကေဒေသေနေ၀ိဘတ္တာတိ၊ ကား။ ကတမေစ ဘိက္ခ၀ေ ပဥ္စက္ခန္ဓာ, ရူပက္ခန္ဓော။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓေ၊ ကတမော စ ဘိက္ခ၀ေ ရူပက္ခန္ဓော၊ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတီတာ။ ပ။ သန္တိကေ၀ါ၊ အယံ ၀ုစ္စတိ ရူပက္ခန္ဓောတိ ဧ၀မာဒိနာ၊ ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အယံ ၀ုစ္စတိ ရူပက္ခန္ဓော - အစရှိသည်ဖြင့်။ ဥဒ္ဒေသ နိဒ္ဒေသမတ္တေနေ၀၊ ဥဒ္ဒေသ, နိဒ္ဒေသ မျဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်၏။ တတ္ထ ကတမံ ရူပံ အတီတန္တိ ဧ၀မာဒိနာ၊ တတ္ထ ကတမံ ရူပံ အတီတံ-အစရှိသည်ဖြင့်။ ပဋိနိဒ္ဒေသဿစ၊ ပဋိနိဒ္ဒေသ၏ဂုဏ်း။ အဘိဓမ္မ ဘာဇနီ ယဿစ၊ အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၏ဂုဏ်း။ ပဥ္စာပုစ္ဆကဿစ၊ ပဥ္စာပုစ္ဆက၏ဂုဏ်း။ အဘာ၀ါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ နိပ္ပဒေသေန၊ အကြွင်းမရှိသဖြင့်။ နဝိဘတ္တာ၊ မ၀ေဘန်အပ်။ ပန၊ မ၀ေဘန်အပ်သည်မှ တပါး ၀ေဘန်အပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ပ။ နိပ္ပဒေသတော၀၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သတ္တန်သို့ ရောက်၍ တစိတ်အားဖြင့် ဝေဘန်အပ်သည်၏ အဖြစ်, အဘိဓမ္မာသို့ ရောက်၍ အကြွင်းမရှိ ဝေဘန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အယမ္ပိ ဓမ္မော၊ ဤပါဠိကိုလည်း။ ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မ၀ိသေသဒ္ဒေန၊ သုတ္တန်ပါဠိတို့ထက်လွန်သော ပါဠိဟူသော အနက်, သုတ္တန်ပါဠိတို့ထက် ထူးသော ပါဠိဟူသော အနက်ကြောင့်။ အဘိဓမ္မောတိ။ ဟူ၍။ ၀ုစ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိပ္ပဒေသာနံ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန်သော။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နယာနံ၊ နည်းတို့၏။ ၀သေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ အတိရေက ပါဠိဘာ၀တော၀၊ သုတ္တန်ပါဠိထက်လွန်ကဲသော ပါဠို၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ဝိသေသပါဠိ ဘာ၀တော၀၊ သုတ္တန်ပါဠိထက်ထူးသော ပါဠို၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်းတည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ ဗာဝီသတိယာ၊ နှစ်ဆယ်နှစ်ပါးသော။ ဇာန္တြိယာနံ၊ ဇာန္တြေတို့၏။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဟောတော်မူ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာန္တြိယဝိဘင်္ဂေ၊ ဇာန္တြိယဝိဘင်းဌ်။ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာသမ္ဘဝန္တိတိအာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာသမ္ဘဝန်- အစရှိသည်ဖြင့်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဉ္စ။ တသ္မာတသ္မပစ္စယဓမ္မသ္မ၊ ထိုထိုသို့သော ပစ္စည်းတရား၏။ ပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့အား။ ပစ္စယဘာဝေါ၊ ကျေးဇူးပြုသော အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြအပ်၏။ဥဒ္ဒိဋ္ဌဓမ္မာနဉ္စ၊ ပြအပ်ကုန်သော။ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ ၏လည်း။ ကုသလာဒိဘာဝေါ၊ ကုသိုလ်အစ ရှိသော အဖြစ်ကို။ ပုစ္ဆိတ္ထာ၊မေး၍။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝိဿဇ္ဇိတမ္ပေါ၊ ဖြေအပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ ဇ္ဇော၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဉ္စ။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ဝုတ္တော၊ ဟော တော်မူအပ်သော။ ဥဒ္ဒေသော၊ ဥဒ္ဒေသသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ကျေးဇူးပြုသည်၏ အဖြစ်ကို ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်, ပြအပ်ကုန်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏ ကုသိုလ်အစရှိသော အဖြစ်ကို ဖြေအပ်သည်၏အဖြစ်, ဥဒ္ဒေသ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်စွဲ)။ ပဥ္စာပုစ္ဆကံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရမဏိတိအာဒီနိ၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ-အစရှိ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ကိစ္စာပဉ္ဇိဋ္ဌာနိ၊ အကယ်၍ကား ပြအပ်ကုန်၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ပြအပ်ကုန် သော်လည်း။ (သုပ္ပန္တန္တာဘာဇနိယံ နတ္ထိ သို့စပ်)။ သာဝေရမဏီ၊ ထိုကြဉ်ခြင်းကို။ သဘာဝကိစ္စာဒိဝသေန၊ သဘော,ကိစ္စ စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ အာရတိ ဝိရတိတိ အာဒိနာ၊ အာရတိဝိရတိ အစ ရှိသည်ဖြင့်။ ယဒိဝိဘင်္ဂေယျ၊ အကယ်၍ ဝေဘန်အပ်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဝေဘန်အပ်သည်ရှိသော်။ အဘိဓမ္မဘာဇနိယမေဝ၊ အဘိဓမ္မာ ဘာဇနိယသည် သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တုပ္ပါဒဝသေန၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အထာပိဝိဘင်္ဂေယျ၊ အကယ်၍ ဝေဘန်အပ်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဝေဘန်အပ်သော်လည်း။ အဘိဓမ္မဘာဇနိယမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေနပကာရေန၊ အကြင်အပြားဖြင့်။ သုတ္တန္တာဘာဇနိယံ၊ သုတ္တန္တာဘာဇနိကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝေရမဏိနံ၊ တို့၏။ အညော၊ အဘိဓမ္မဘာဇနိယမှတပါးသော။ ဝိဘင်္ဂတ္ထ ပကာရော၊ ဝေဘန်အပ်သော အပြားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဘာဝကိစ္စ စသည် တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း, စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း,ဟပါးသော ဝေဘန်အပ်သော အပြား၏ မရှိခြင်းကြောင့်ရင်း။ (ဟိတ်သုံးချက်စွဲ)။ သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂေါ၊ ၌။ သုတ္တန္တာဘာဇနိယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

၈ဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....သုတ္တန်၌လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ခန္ဓာငါးပါး တို့ကို အကြောင်းမရှိဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကေဒေသေနေဝ၀ိဘတ္တာ-ဟု မိန့်ပါသနည်းဟုစွဒ်ရှိရကား-ကေဒေသေနေဝ ၀ိဘတ္တာတိ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကတမေ စ ဘိက္ခဝေ။ပ။ အယံ ဝုစ္စတိ ရူပက္ခန္ဓော-စသည်ဖြင့် ဥဒ္ဒေသ, နိဒ္ဒေသ မျှသာ ဝေဘာ့်နသည်။ပဋိနိဒ္ဒေသ,အဘိဓမ္မာဘာဇနီယ,ပဉ္စဝဗုဒ္ဓကတို့ဖြင့်ဝေဘန်ခြင်း မရှိယော်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကေဒေသေနေဝ၀ိဘတ္တာ-ဟုမိန့်သည် ဖြစ်ဘိုသေ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....မြတ်စွာဘုရားသည် သုတ္တန်၌ ခန္ဓာငါးပါး တို့ကို အကြောင်းမရှိဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် နာ နိုပ္ပဒေသေန-ဟု မိန့်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား- တတ္ထ ကတမံ ရူပံ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဋိနိဒ္ဒေသ,အဘိဓမ္မာဘာဇနီယ, ပဉ္စဝဗုဒ္ဓာကနည်းတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့် နာ နိုပ္ပဒေသေန-ဟု မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသေ်။

သုတ္တံန္တာဒို့ ပတ္တာ။ ပ။ နာ နိုပ္ပဒေသေန-ကား ဗျတိရေကဟေတု၊ အဘိဓံမံ ပတ္တာ။ ပ။ ဝိဘတ္တာ-ကား အန္ဝယဟေတု၊ ထိုဗျတိရေက, အန္ဝယဟိတ် တို့ကို ဧဝ မေဝ အယမ္မိဓမ္မော။ ပ။ အဘိဓမ္မောတိ ဝုစ္စတိ-ဝါကျသို့စပ်လေဟု ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဘိဓံမံ ပတ္တာ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ တသ္မာဒ်ဗျတိရေကအန္ဝယဟေတုတို့ကိုစွဲ။ ။ကေတောအနာဂတတ္တာ-ဟူသည် တခုသောသုတ်၌ ဇုန္ဒြေနှစ်ဆယ်နှစ်ပါးတို့ကိုပြည့်စုံစွာမဟောသည်ကိုဆိုသည်။

ဝေရမ္ဘိနံ ဝိယ ပန သဘာဝကိစ္စာဒိ ဝိဘာဂမုတ္တော ဗာဝိသတိယာ ဇုန္ဒြိယာနံ သမာနော ဝိဘင်္ဂနယကာရော နတ္ထိ၊ ယော သုတ္တန္တ ဘာဇနီယံ သိယာတိ ဇုန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ နတ္ထိတိယုတ္တံ သိယာ။ ။ အနက်ကား-ပန၊ ဋီကာနည်းမှတပါး အနုဋီကာနည်းကို ဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြောင်ဝေဘန်ခြင်း အပြားသည်။ သုတ္တန်တဘာဇနီယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝေရမ္ဘိနံဝိယ၊ ဝေရမ္ဘိကို၏ကဲ့သို့။ သဘာဝ ကိစ္စာဒိ ဝိဘာဂ မုတ္တော၊ သဘောကိစ္စ-စသည်ဖြင့်ဝေဘန်ခြင်းမှလွတ်သော။ ဗာဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆယ် နှစ်ပါးသော။ဇုန္ဒြိယာနံ၊ ဇုန္ဒြေတို့၏။ သမာနော၊တူသော။ သောဝိဘင်္ဂနယကာရော၊ ထိုဝေဘန်ခြင်းအပြားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဇုတိ-တသ္မာ ကြောင့်။ ဇုန္ဒြိယဝိဘင်္ဂေ၊ ဇုန္ဒြိယဝိဘင်းဋ္ဌ။ သုတ္တန္တဘာဇနီယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ-ဇုဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်။ သိယာ၊ ၏။ အနုဋီကာနည်း။]

ဝစနတ္ထတော။ သဒ္ဒါ၏အနက်အားဖြင့်။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာမည် သောပါဠိအပေါင်းကို။ ဉာတေ။ သိအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ ပကာရပရိစ္ဆေဒအားဖြင့်။ ဉာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ ပကရဏပရိစ္ဆေဒ တောရ

အာဒိ၊ ကိုး။ အာဟ၊ ဖြေ။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ယင်္ကိဝါ၊ မရေတွက် အပ်ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပုပ္ပံ၊ အသစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုတိ၊ ယိုး။ ဝုတ္တံ၊ ဟု၏။ အပ္ပမတ္တိကာဝဟန္တိ အာဝမယသာတိ၊ ကား။ ပထဝီအာဒီနံ၊ ပထဝီအစရှိသည်ဟို့၏။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ သည်။ မဟာခန္ဓကဝဏ္ဏနာထာ၊ မဟာမာတုကထာကျမ်းသည်။ ယဒိဟောတိ၊ အဂျယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ နဝံယတိ၊ သေ၏။ ဓမ္မဟဒယ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဓမ္မဟဒယဝိဘင်းဌ်။ အနာဂန္ဒ်၊ မလာမူ၍။ မဟာဓမ္မဟဒယေ၊ ဌ်။ အာဂတတန္တိဟော၊ လာသော ပါဠိအောက်။ ဒုပကတ္ထာ ခေတုဝိဘင်္ဂဒီသု၊ ရူပကတ္ထာခေတုဝိဘင်းစသည်တို့ဌ်။ အနာဂန္ဒ်၊ မလာမူ၍။ မဟာခေတုကထာယ၊ မဟာခေတုကထာကျမ်းဌ်။ အာဂတတန္တိ၊ လာသော ပါဠိသည်။ အပ္ပမတ္တိကာဝ၊ အနည်းငယ်မျှသာပျော်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာတုကထာယ၊ ခေတုကထာကျမ်း၏။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ သည်။ မဟာခေတုကထာ၊ သည်။ အထ-ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ နဝံယတိ၊ ငယ်။ မဓ္မဟဒယေ၊ ဌ်။ အနာဂန္ဒ်၊ ၍။ မဟာဓမ္မဟဒယေ၊ ဌ်။ အာဂတတန္တိဟော၊ လာသော ပါဠိအောက်။ ခေတုကထာယ၊ ခေတုကထာကျမ်းဌ်။ အနာဂန္ဒ်၊ မလာမူ၍။ မဟာခုတုကထာယ၊ မဟာခေတုကထာကျမ်းဌ်။ အာဂတတန္တိ၊ လာသော ပါဠိသည်။ အပ္ပမတ္တိကာဝ၊ အနည်းငယ်မျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာတုကထာယ၊ ခေတုကထာကျမ်း၏။ ဝိတ္ထာရကထာ၊ သည်။ မဟာခေတုကထာ၊ သည်။ အထ-ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ နဝံယတိ၊ ငယ်။ မဓ္မဟဒယေ၊ ဌ်။ အနာဂန္ဒ်၊ ၍။ မဟာဓမ္မဟဒယေ၊ ဌ်။ အာဂတတန္တိဟော၊ လာသော ပါဠိအောက်။ အပ္ပမတ္တိကာဝ၊ အနည်းငယ်မျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။သာဝကဘာသိတဋ္ဌာ ဆန္ဒေထနန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံပန၊ အကြင်စကားကိုကား။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝဒဿနေန၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ ပဋိသေဓေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟိတိ အာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

၈ဇွတ်၊ [အဝသေသ၏ သရုပ်ကိုဌင်း, အပါဒါန်ကိုဌင်းပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ကတိပယာ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂေ။ ပ။ အာဂတာ-ဖြင့် အဝသေသ၏ သရုပ်ကို ပြတော်မူသည်။ ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂဝစနဝသေန-ဖြင့် ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂဝသေနာတိ ပဋ္ဌမျတွေ့ ကရဏဝစနံ-ဟူသော မဓ္ဓဋီကာနှင့် အညီ အပါဒါန်ကိုပြတော်မူသည်။ (ပုဒ်ဝသေန၊ ရှိလက၊ ဘာဝဟု ကြံလေ။) ဟူသော နိယံနှင့်အညီ ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂဝစနဝသေန-ကို ဓမ္မဟဒယဝိဘင်္ဂဝစန ဘာဝတော-ဟု ပြင်၍ ယောဇနာသည်။အပ္ပမတ္တိကာဝတန္တိ အဝသေသာတို့။ ပ။ အဓိပ္ပါယော ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ပထဝီစသည်တို့၏ ဝိတ္ထာရ ကထာကို မဟာခေါတုကထာကျမ်းဟု ဝိတဏ္ဍဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆိုခဲ့သော် မဟာမ်ေါတု ကထာကျမ်းဌ်လာသော ပါဠိသည် ဓမ္မဟဒယဝိဘင်းပါဠိထက် အနည်းငယ် သာများသည်။ မဟာဓမ္မဟဒယဝိဘင်းပါဠိအောက် အနည်းငယ် လျော့နည်း သည်။ ခေါတုကထာကျမ်း၏ ဝိတ္ထာရကထာကို မဟာခေါတု ကထာကျမ်းဟု ဆိုခဲ့သော် မဟာခေါတုကထာကျမ်း ဌ်လာသော ပါဠိသည် ဓမ္မဟဒယဝိဘင်း

ပါဠိထက် အနည်းငယ်သာ များသည်။ မဟာဓမ္မဟာဒယဝိဘင်း ပါဠိအောက် အနည်းငယ် လျော့နည်းသည်။ ထိုကြောင့် မဟာဓါတုကထာနှင့် အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်း မဖြစ်နိုင်ဟု ပြတော်မူ၏။]

စတ္ဂါသုပဒ္ဒေသဂ္ဂါတိ၊ ကား။ ဥပလဒ္ဓတိ နုပလဒ္ဓတိတိ ဣမေဟိ၊ ဥပလဒ္ဓတိ-ဟူသော အနုလောမ ပုစ္ဆာ, နုပလဗ္ဘတိ-ဟူသော ပဋိလောမ ပုစ္ဆာတို့ဖြင့်။ သကဝါဒိပရဝါဒိဟိ၊ သကဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်, ပရဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် (ထည့်)။ ပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟုဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟိတာယ၊ ယူပြီးသည် ရှိသော်။ ပဋိက္ခေပဂဟဏတ္ထံ၊ နဟေဝံဝတ္တမ္ဗေဟု ပယ်ခြင်းကို ယူခြင်း အကျိုးငှာ။ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ သစ္ဆိကဋ္ဌံ၊ သစ္ဆိကဋ္ဌကို။ နိဿယံကတ္ဝာ၊ မှီ၍။ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဒ္ဓကာ၊ ပဒ္ဓကတို့သည်။ ဧကော၊ တခုသော။ ပဒ္ဒေါ၊ ပြဿနာမည်၏။ ဥပလဗ္ဘတိ နုပလဗ္ဘတိတိ ဣမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သကဝါဒိ ပရဝါဒိဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိညာယ၊ ကို။ ဂဟိတာယ၊ သော်။ ပဋိက္ခေပဂဟဏတ္ထံ၊ ငှာ။ သဗ္ဗတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ သရီရံဝါ၊ ကိုယ်ကိုဂုဏ်း။ ဒေသံဝါ၊ အရပ်ကိုဂုဏ်း။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေပိ၊ ကုန်သော။ ပဒ္ဓကာ၊ တို့သည်။ ဧကော၊ သော။ ပဒ္ဒေါ၊ မည်၏။ (ထည့်၍ယောဇနာ)။ ဥပလဗ္ဘတိ နုပလဗ္ဘတိတိ ဣမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သကဝါဒိပရဝါဒိဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိညာယ၊ ကို။ ဂဟိတာယ၊ သော်။ ပဋိက္ခေပဂဟဏတ္ထံ၊ ငှာ။ သဗ္ဗဒါတိ၊ ဟူ၍။ ကာလံ၊ ကာလကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒွေပိ၊ ကုန်သော။ ပဒ္ဓကာ၊ တို့သည်။ ဧကော၊ သော။ ပဒ္ဒေါ၊ မည်၏။ သဗ္ဗေသူတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ခန္ဓာယတနာဒယော၊ ခန္ဓာ,အာယတန စသည်တို့ကို။ ယဒိဂဟိတာ၊ အကယ်၍ ယူအပ်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ တေ၊ ထိုခန္ဓာ, အာယတန စသည်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေပိ၊ ကုန်သော။ ပဒ္ဓကာ၊ တို့သည်။ ဧကော၊ သော။ ပဒ္ဒေါ၊ မည်၏။ ပန၊ ခန္ဓာ, အာယတနကို စွဲသည်မှ တပါး ဘေဒ၏ အစွမ်းဖြင့် ယူသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌောသဗ္ဗတ္ထ သဗ္ဗဒါတိတေဟိ၊ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော-ဟူသော သဒ္ဒါ, သဗ္ဗတ္ထဟူသောသဒ္ဒါ,သဗ္ဗဒါဟူသောသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။အဂဟိတော၊မယူအပ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သစ္ဆိကဋ္ဌောဝါ၊ သစ္ဆိကဋ္ဌသည်ဂုဏ်း။ ဒေသောဝါ၊ သည်ဂုဏ်း။ ကာလောဝါ၊ သည်ဂုဏ်း။ ကိန္တုပိနအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း။ ဧတ၊ ထိုသစ္ဆိကဋ္ဌဒေသကာလ တို့ကို။ သာမညဝသေန၊ သာမည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနုယောဂေါ၊ မေးစီစစ် ခြင်းကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဘေဒဝသေန၊

အထူး၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ အပြား၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုယောဇဝါ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နကတော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘေဒဝသေန၊ အထူး၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ အပြား၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အနုယုဇ္ဇိတုံ၊ မေးစီစစ်ခြင်းငှာ။ သဗ္ဗေသူတိ၊ ဟူ၍။ အထဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူ အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ သစ္စိကဋ္ဌဒေသကာလပုဒ္ဂဲသေ၊သစ္စိကဋ္ဌ အစိတ်, ဒေသအစိတ်, ကာလအစိတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒ္ဝေပိ၊ ကုန်သော။ ပဒ္ဓကာ၊ တို့သည်။ ဧကော၊ သော။ ပဥ္ဉော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတေသုစဂ္ဂသု၊ ဤလေးပါးတို့၌။ ဒြိန္နံပဒ္ဓကာနန္တိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ (ဧဝံဒ္ဝေပဒ္ဓကာဝေဒိတဗ္ဗာသို့စပ်)။ ပဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ။ ပ။ မိစ္ဆာတိ၊ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိ။ ပ။ မိစ္ဆာ ဟူသော။ ကံ၊တခုင်း။ ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိ။ ပ။ မိစ္ဆာတိ၊ ဟူသော။ ကံ၊ တခုင်း။ တုံစေပနမညသိ။ ပ။ ဣဒန္တေမိစ္ဆာတိ၊ ဟူသော။ ကံ၊ ၎င်း။ ဧသေစဒုန္နိဂ္ဂဟိတော။ ပ။ ဣဒန္တေ မိစ္ဆာတိ၊ ဟူသော။ ကံ၊ ၎င်း။ နဟေဝံနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ တေနဟိယံနိဂ္ဂဏှာသိ။ ပ။ သုကတာပဒ္ဒိပါဒနာတိ၊ ဟူသော။ ကံ၊ တခုင်း။ ဣတိ-ဧဝံ၊ဤသို့။ နိဂ္ဂဟကရဏံ၊ အပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှင်း။ ပဋိကမ္မကရဏံ၊ တဖန် အပြစ်တင်ခြင်း အမှုကိုပြုခြင်းငှင်း။ နိဂ္ဂဟဿ၊ အပြစ်တင်ခြင်း၏၊ သုနိဂ္ဂဟဘာဝံ၊ ကောင်းစွာ အပြစ်တင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆတော၊ အလိုရှိသောသကဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဋိညာထပနေန၊ ပဋိညာဉ်ထားသဖြင့်။ ပဋိကမ္မဝေဒနံ၊ တဖန်အပြစ်တင်ခြင်း ကိုမဖြေနိုင်အောင် ရစ်ပတ်ခြင်းငှင်း။ ပဋိကမ္မဿ၊ တဖန် အပြစ် တင်ခြင်း၏။ ဒုပ္ပဋိကမ္မဘာဝံ၊ မကောင်းသဖြင့် တဖန် အပြစ်တင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆတော၊ အလိုရှိသော သကဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံနိဒဿနေန၊ ထိုပဋိကမ္မ ဥပမာကို ပြသဖြင့်။ နိဂ္ဂဟဿ၊ အပြစ်တင်ခြင်း၏။ ဒုန္နိဂ္ဂဟဘာဝ ဒဿနေန၊ မကောင်းသဖြင့်အပြစ်တင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ နိဂ္ဂဟနိဗ္ဗေဌနံ၊ အပြစ် တင်ခြင်းကိုဖြေခြင်းငှင်း။ အနိဂ္ဂဟဘာဝါရောပနာဒိနာ၊ အပြစ်တင်ခြင်း မရှိ သောအဖြစ်ကို တင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်။ ဆဒေါ၊ ဖြတ်ခြင်းငှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊အဋ္ဌကထာ၌။အနုလောမပဒ္ဓကပဋိကမ္မစတုက္ကံ နိဂ္ဂဟစတုက္ကံ ဥပ နယစတုက္ကံနိဂ္ဂမန စတုက္ကံနာမေဟိ၊အနုလောမပဒ္ဓက။ ပ။ စတုက္ကအမည်တို့ဖြင့်။ သကဝါဒိပုဗ္ဗပက္ခေ၊သကဝါဒိ၏ ပုဗ္ဗပက္ခ၌။ယော၊အကြင်ပဒ္ဓကကို။ အနုလောမ ပစ္ဆိနိကပဒ္ဓကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ အယဉ္စ ပဒ္ဓကော၊ ဤပဒ္ဓကသည်ဖြင့်။ ပရဝါဒိပုဗ္ဗပက္ခေ၊ပရဝါဒိ၏ ပုဗ္ဗပက္ခ ၌။ ဧဝမေဝ၊ သကဝါဒိ၏ပုဗ္ဗပက္ခ အတူသာလျှင်။ ယော၊ အကြင်ပဒ္ဓကကို။ ပစ္ဆိနိယာ နုလောမ ပဒ္ဓကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ အယဉ္စပဒ္ဓကော၊ ၎င်း။

ဧဝံ။ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဋ္ဌကာ၊ ပဋ္ဌကတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောပဋ္ဌကတို့၌လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း။ ဇာတိ၊သို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ပဋ္ဌကာ၊ပဋ္ဌကတို့ကို။အဋ္ဌမုခဝါဒယုတ္တိတိ၊အဋ္ဌမုခဝါဒယုတ္တိတ္ထ၍။ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ယုတ္တိတိ၊ ကား။ ဥပါယော၊ အကြောင်းတည်း။ ဝါဒဿ၊ဝါဒ်၏။ ယုတ္တိ၊ အကြောင်းတည်း။ ဝါဒယုတ္တိ၊ ဝါဒ၏အကြောင်း။ဝါဒပွဝတ္တနဿ၊ ဝါဒဖြစ်ခြင်း၏။ ဥပါယော၊ အကြောင်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အဏ္ဍော၊ တည်း။

အနုလောမပစ္စနီကပဋ္ဌကော၊ အနုလောမပစ္စနီကပဋ္ဌကဋ္ဌ။ အာဒိနိဂ္ဂဟံ၊ အစနှိပ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ အစဖြစ်သောအပြစ်ကို။ ဒဿေတွာစ၊ ပြပြီး၍ငင်း။ ပစ္စနီယာနုလောမပဋ္ဌကေစ၊ ပစ္စနီယာနုလောမပဋ္ဌကဋ္ဌလည်း။ အာဒိနိဂ္ဂဟမေဝ၊ အစ နှိပ်ခြင်းကို သာလျှင်။ ဒဿေတွာစ၊ ငင်း (စ-ကျေ)။ မာဟိကံ၊ မာတိကာကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှာ။ သာပနေသာတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ဖြို။ ပဂ္ဂလောတိ၊ ကား။ အတ္ထာ၊ အတ္ထတည်း။ သတ္ထော၊ သတ္ထုတည်း။ ဇီဝေါ၊ ဇီဝတည်း။ ဥပလဗ္ဘတိတိ၊ ကား။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဥပဂန္ဆာ၊ ကပ်၍၊ ဝါ၊ အာရုံပြု၍။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ ဝါ၊ သိးအပ်သလော။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေနာတိ၊ ကား။ မာယာမရီစိအာဒယော၊ မျက်လှည့်,တံလျှပ် စသည်တို့ကို။ အဘူတာကာရေန၊ မဟုတ်မမှန်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ဥပလဗ္ဘန္တိ ဝိယ၊ ရအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊(ထည့်)။အဘူတာကာရေန၊ မဟုတ်မမှန်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို။(ထည့်)။နဥပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။အနုဿဝါဒီဟိ၊ သူတပါးတို့မှ အဆင့်ကြား-စသည်တို့ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်သော အနက်သဘော ဟိုကို။ အနုတ္တမဋ္ဌဘာဝေန၊ မမြတ်သော အနက်သဘော၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘန္တိ ဝိယ၊ ရအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ (ထည့်)။ အနုတ္တမဋ္ဌဘာဝေန၊ မမြတ်သော အနက်သဘော၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ (ထည့်)။ နဥပလဗ္ဘတိ။ မရအပ်။ အဃခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘူတေန၊ ဟုတ်မှန်သော။ ဥတ္တမဋ္ဌဘာဝေန၊ မြတ်သော အနက် သဘော၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ (ထည့်)။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်သလော။ ဇာတိ၊ သို့။ သကဝါဒီ၊ သကဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ထည့်)။ပုဆ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဇာတရော၊ ပရဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇာဆ္ဆန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပုန၊ တဖန်။ သကဝါဒီ၊ သကဝါဒိပုဂ္ဂိုလိသည်။ (ထည့်, အနုယုဇ္ဇတိသို့စပ်)။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထေန၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော, မြတ်သောသဘောအားဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဥပလဿမာနော အာပဇ္ဇတိ သို့စပ်)။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော,မြတ်သောသဘောမှ။ အညော၀ါ၊ တပါး ဖြစ်၍၎င်း။ တဒါဓာရော၀ါ၊ထိုသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထဖြစ်ကုန်သောရုပ်စသည် တို့လျှင် တည်ရာ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ တေဟိ၊ ထိုသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်စသည် တို့ကို။ အညတြော၀ါ၊ ကြဉ်၍၎င်း။ တေသံ၊ ထိုသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်စသည် တို့၏။ အာဓာရဘူတော၀ါ၊ တည်ရာ ဖြစ်၍၎င်း။ (ဥပလဿမာနော အာပဇ္ဇတိ သို့စပ်)။ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထတော၊ မှ။ (လိုက်)။ အနညော၀ါ၊ တပါး မဟုတ်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ တတော၀ရုပ္ပနာဒိ သဘာ၀တော၀ါ၊ ထိုရုပ္ပနစသောသဘောအားဖြင့်၎င်း။ တတော သပ္ပစ္စယာဒိသဘာ၀တော၀ါ၊ ထိုသပ္ပစ္စယစသော သဘောအား ဖြင့်၎င်း။ ဥပလဿမာနော၊ ရအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယောသစ္စိကဋ္ဌော။ ပ။ ပရမတ္ထောနာတိ၊ ဟူ၍။ အနုယုဇ္ဇတိ၊ မေးစီစစ်၏။ ဣတရော၊ ပရ၀ါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရူပါဒီဟိ၊ ရုပ်စသည်တို့မှ။ အညတ္တွာ၊တပါး၏အဖြစ်ကိုဆင်း။ အနညတ္တွာ၊တပါးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆင်း။ အနိစ္စန္တော၊ အလိုမရှိသည် ဖြစ်၍။ နဟေ၀ါတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ သက၀ါဒီ၊ သက၀ါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရ၀ါဒိံ၊ ပရ၀ါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို။(ထည့်၊ အာဟသို့စပ်)။ပဋိညာယ၊ အာမန်္တာဟူသော ပဋိညာဉ်နှင့်။ ဧကတ္တာပနံ၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ၀ါ၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်။ (ဟေတုမန္တာ)။ အပဋိက္ခိပိတမ္ပိ၊ မပယ်သင့် မပယ်ဖို့က်သော ယော သစ္စိကဋ္ဌောပရမတ္ထောစသော အမေးကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိက္ခိပတိ။ ပယ်၏။ ဣတိကတ္ဝာ-ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိဂ္ဂဟံ၊ အဂြိစ်သို့။ အာရောပေန္တော၊ တင်လိုသည် ဖြစ်၍။ အာဇာနာဟိ နိဂ္ဂဟန်၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

၅ဣတိ၊ [သော သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထတော အညော၀ါ အနညော၀ါ ဥပလဿမာနော အာပဇ္ဇတိ-ဟုစပ်။ အညော၏အရသရုပ်ကို တဒါဓာရော အညတြော၀ါ တေဟိ တေသံ ၀ါ အာဓာရဘူတော-ဟုမိန့်၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် တဒါဓာရော-ဖြင့်ရူပသို့ အတ္ထာ-ဟူသော ပုဂ္ဂလ၀ါဒကို ပြတော်မူ၏။ အညတြော၀ါ တေဟိ-ဖြင့် ရူပ၀ါအတ္ထာ-ဟူသော ပုဂ္ဂလ၀ါဒကို ပြတော်မူ၏။ တေသံ၀ါ အာဓာရဘူတော-ဖြင့် အတ္ထိနိရူပံ-ဟူသော ပုဂ္ဂလ၀ါဒကို ပြတော်မူ၏။ အနညော ၀ါ-ကို တတော ရုပ္ပနာဒိသဘာ၀တော သပ္ပစ္စယာဒိ သဘာ၀တော၀ါ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ထိုဖွင့်ပြရာ နှစ်ပါးတို့တွင် ရုပ္ပနာဒိသဘာ၀တော-ဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာစသည်တို့၏ ဝိသေသလက္ခဏာကို ပြတော်မူ၏။

သပ္ပစ္ဆယာဒိသ ဘာဝတော-ဖြင့် ရူပက္ခန္ဓာစသည်တို့၏ သာမညလက္ခဏာကို ပြတော်မူ၏။ ထိုအနညော၀၀ါ။ ပ။ သဘာ၀တော၀ါ-ဖြင့် ရူပံအတ္တာ-ဟူသော ပုဂ္ဂလ၀ါဒကို ပြတော်မူ၏။

ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော-စသည်သက၀ါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ မေးစိစစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ပုန ယောသစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန-စသည် ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထ အားဖြင့် ရအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရူပသို့အတ္တာ ရူပံ ၀ါ အတ္တာ၊ အတ္တာနိ ရူပံ အတ္တာ-ဟူသော အည,အနည ပုဂ္ဂလ၀ါဒတို့တွင် တခုခုသော ၀ါဒဖြင့်သာ ရအပ်သောကြောင့် ထို၀ါဒတို့ဖြင့် သက၀ါဒီသည် ပရ၀ါဒီကို ယောသစ္စိကဋ္ဌော ပ။ ပရမတ္ထေန-ဟု မေးတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။

ရူပါဒိဘိ အညတ္တံ အနညတ္တဉ္စ အနိစ္စန္တော-၌ အည၏ အဖြစ်,အနည၏ အဖြစ် ကို အလိုမရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို အနုဋီကာ၌ ရှာ၏။

ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိတိ ပဋိဇာနန္တသ ပကာရန္တရဿ အသမ္ဘ၀တော ၀ုတ္တေသု ပကာရေသု ဧကေန ပကာရေန ဥပလဗ္ဘိမာနော ဥပလဗ္ဘတိတိ အာပန္နန္တိ ၀ုတ္တံ ပဋိညာယ ကေတ္တာပန္နန္တိ။ (အနုဋီကာ) ။အနက်ကား။ ပုဂ္ဂလောဥပလဗ္ဘတိတိ၊ ဟူ၍။ပဋိဇာနန္တသ ၊၀န်ခံသော ပရ၀ါဒီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပကာရန္တရဿ၊ အညအနညမှ တပါးသော အပြား၏။ အသမ္ဘ၀တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ၀ုတ္တေသု၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပကာရေသု၊ အညအနည အပြားတို့တွင်။ ဧကေန၊ တခုသော။ ပကာရေန၊ အပြားဖြင့်။ ဥပလဗ္ဘမာနော၊ ရအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဥပလဗ္ဘတိတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဋိညာယ ကေတ္တာပန္နန္တိ၊ ဟူ၍။ ၀ုတ္တံ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ပုဂ္ဂလော ဥပလဗ္ဘတိ သစ္စိကဋ္ဌပရမတ္ထေန- ဟူသော ပဒ္ဒာ၌ အည,အနည နှစ်ပါးတို့တွင် တခုခုဖြင့် အာမန္တာ-ဟု ပဋိညာပြုခဲ့၏။ ယော သစ္စိကဋ္ဌော ပရမတ္ထော-ဟူသော ဒုတိယပဒ္ဒာ၌လည်း အည, အနည နှစ်ပါး တို့ဖြင့် မေးသောကြောင့် [အာမန္တာ-ဟု ပဋိညာပြုအပ် သည်ကို ပယ်သောကြောင့် သက၀ါဒီသည် ပရ၀ါဒီကို အပြစ် တင်တော် မူသည်။ ဤသို့လျှင် ပဌမ ပဋိညာယနှင့် အည၏ အဖြစ်, အနည၏ အဖြစ် အားဖြင့် တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။]

ပုဂ္ဂလောနုပလဗ္ဘတိတိ၊ ဟူ၍။ ပုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သော။ သက၀ါဒီ၊ သက၀ါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရ၀ါဒိ်ံ၊ ပရ၀ါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ထည့်)။ ပုဂ္ဂလဒိဋ္ဌိံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိ၏ ဟူသော အယူကို။ ပဋိသေဓေန္တော၊ တားမြစ် လိုသည် ဖြစ်၍။ အာမန္တာတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ၊ ၀န်ခံ၏။ ပုန၊ တဖန်၊ ဇုတရော၊ ပရ၀ါဒီ

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကဝါဒိ°၊ သကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (ထည့်၊ အနုယုဇ္ဇတိ သို့စပ်)။ ယောပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သစ္ဆိကဋ္ဌေန၊ သစ္ဆိကဋ္ဌအားဖြင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ သော၊ ထိုသစ္ဆိကဋ္ဌအားဖြင့် မရအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။သစ္ဆိကဋ္ဌပရမတ္ထတော၊မှ။ အညော၀ါ၊ တပါးဖြစ်၍ငြင်း။ အနညော၀ါ၊ တပါး မဟုတ်သည် ဖြစ်၍ငြင်း။ နုပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ၀ါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ သောသဘောသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အညဿ၊ အညအနညမှ တပါးသော။ ပကာရဿ၊ အပြားဧ။ အဘာ၀ါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ဣတိ၊ ဤအညဧ၏အဖြစ်, အနညဧ၏ အဖြစ် ဖြစ်၍ မရခြင်းကို နှလုံးသွင်း၍။ ယောသစ္ဆိကဋ္ဌော၊ပ။ ပရမတ္ထေနာတိ၊ ဟူ၍။ အနုယုဇ္ဇတိ၊ မေးစီစစ်ဧ။ ပန၊ မေးသည်မှတပါး ဖြေသည်ကိုဆိုအံ့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မရအပ်သောကြောင့်။ ပုဂ္ဂလလဒ္ဓိ°၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိဧ၏ဟူသောအယူကို။ ပဋိသေဓေန္တာသ၊ တားမြစ်သော သကဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်အား°။ အနာပဇ္ဇနတော၊ အပြစ်မရှိခြင်းကြောင့်။ တသ၊ ထိုသကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အညတ္တာနညတ္တာ နယော၀ေါ၊ အညဧ၏ အဖြစ်,အနညဧ၏ အဖြင်ကို မေးစီစစ်ခြင်းသည်။ အနနုယော၀ေါမမေးစီစစ်အပ်သည်။ ၀ါ၊ မသင့်သော မေးစီစစ်ခြင်းသည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဧ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။နဟော၀ါတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်ဧ၏။ တနည်းကား။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ သိမ်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နုပလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာစ၊ ထိုသို့မရအပ်သောကြောင့်ဂုဏ်း။ ပုဂ္ဂလလဒ္ဓိ°၊ ကို။ ပဋိသေဓေန္တာသ၊ အား။ အနာပဇ္ဇနတောစ၊ အပြစ်မရှိ ခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း။ တသ၊ ထိုသကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်အား။ (ကူပြီ)။ (၀ဝဋ္ဋ၀ဉ်ဆရာကော်ဘုရားကြီးဧ၏နည်း။)

ဣတရော၊ ပရ၀ါဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သကဝါဒိ°၊ ကို။ (ထည့်၊ နိဂ္ဂဟံ အာရောပေတိ သို့စပ်)။ ပဋိညာယ၊ အာမန္တာဟု၀ဉ်ခံခြင်း၌။ အာပဇ္ဇနလေသမေ၀၊ ရောက်သော အမြွက်ကို သာလျှင်။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အဝိပရီတံ၊ မဖေါက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အသမ္မုဋ္ဌန္တောယေ၀၊ မသိသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ အာဇာနာဟိနိဂ္ဂဟန္တိ၊ ဟူ၍။ နိဂ္ဂဟံ၊ အပြစ်သို့။ အာရောပေတိ၊ တင်ဧ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ပုဂ္ဂိုလ်မရှိဟု မြစ်အပ်သည်ရှိသော် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိဧ၏ဟူသောအယူကိုလည်း တားမြစ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပု လဒ်ဋ္ဌိ° ပဋိသေဓေန္တော-ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ကာရကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပြီ၏။ ဝေဒကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခံစားဧ၏-စသော ကြံစည်၍ယူအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ တားမြစ်တော် မူသည်။ စတ္တာရောမေ

ပုဂ္ဂလာ-စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ဝေါဟာရကို မတားမြစ်အပ်သောကြောင့် အခါခပ်သိမ်း မရှိသော (အာကာသကုသုမ) ကောင်းကင်ပန်း၏ နိသည်၏ အဖြစ်, ညိုသည်၏ အဖြစ်ကို မေးစီစစ်ခြင်းသည် မသင့်သဲ့သို့ ထို့အတူ မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေးစီစစ်ခြင်း၏ မသင့် ခြင်းသည် အနုနယောဂမည်၏။

ပုဒ္ဓေနုပလဗ္ဘိတိတိ ပဋိဇာနိတွာ ဝိသေသ စောဒနာယ အနာပဇ္ဇန တော ပုန နဟေဝါတိ ပဋိက္ခေပေါ ပဋိညာယ အာပဇ္ဇနလေသော။ ။ အနက်ကား။ ။ပုဒ္ဓေ၊ ရှေးပဒ္မာ၌။ နုပလဗ္ဘိတိ၊ မရဒ့အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍။ ဝိသေသစောဒနာယ၊ အထူးအားဖြင့် စောဒနာခြင်း၏။ အနာပဇ္ဇနတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ နဟေဝါတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ပဋိညာယ၊ ပဋိညာဉ်၌။ အာပဇ္ဇန လေသော၊ ရောက်သော အမြဲက်မည်၏။

အခြင်းခပ်သိမ်း မရှိသော မိန်းမမြုံမသားကိုရှည်သည်အဖြစ်, တိုသည်၏အဖြစ်ကို မေးစီစစ်ခြင်းသည် မသင့်သော မေးစီစစ်ခြင်းကဲ့သို့ အခြင်းခပ်သိမ်း မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရူပါရုံစသည်တို့မှ အည၏အဖြစ်, အနည၏အဖြစ်ကို မေးစီစစ်ခြင်းသည် မသင့်သော မေးစီစစ်ခြင်းသည် သာလျှင် အဝိပရိတဖြစ်မည်၏။ (အနုဋီကာ)

အတ္ထယောဇနာဌ္ဌ အညဿ ပကာရဿ အဘာဝါ အညော အနညော၀ါ နုပလဗ္ဘတိတိ အာပဇ္ဇတိတိ အနုယုဉ္ဇတိ-ဟုစပ်။

ယသ္မာ ပန ပုဂ္ဂလော-စသော ဝါကျဌ္ဌ မဓုဋီကာဌ္ဌပရံပရဟိတ်စပ်တော်မူသည်။ ဝေဋ္ဌဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား-စသဒ္ဒါကို အကျေကြိုတော်မူ၍ အညတ္ထာ နညတ္ထာ နယောဂေါ အနနုယောဂေါ-ဌ္ဌ နာနာဟိတ် စပ်တော်မူသည်။]

ဣတိတိ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ ဒိဿာ၊ မြင်တော်မူ၍။ မာတိကာ၊ မာတိကာကို။ ထပိတာ၊ ထားတော်မူ၏။ ဧဝံပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်။ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဋ္ဌကထာအလိုတည်း။ ယထာကိန္တိ၊ ကား။ ယေနပကာရေန၊ အကြင်အပြားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတံနာမ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံနိဒဿနဿ်၊ ထိုဥဒါဟရဏ်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယတောနိဒါနန္တိ၊ ကား။ ယံကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဆအဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာယတနာနိဒါနံ၊ ခြောက်ပါးသော အဇ္ဈတ္တိကာ ယတန, ခြောက်ပါးသော ဗာဟိရာယတန

ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပပဉ္စသညာ သခ်ၤါတိ၊ ကား။ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိပပဉ္စသမုယုတ္တာ၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိဟူ ဆိုအပ်သော ပပဉ္စတရားတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သညာကောဋ္ဌာသာ၊ သ်ညာ အစုတို့သည်။ သမုဒါစရန္တိတိ၊ ကား။ အစ္ဆာစရန္တိ၊ လွမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။ ဇာတ္ထစေတိ၊ ကား။ ဇာတေသုအာယတနာဒီသု၊ ထိုအာယတနစသည် တို့တွင်။ (ဇာကေတံဟူသော ပါဠိသေသ၌ စပ်)။ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ တို့သည်။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗဋ္ဌေ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အဘိဝဒိတဗ္ဗဋ္ဌေ၊ အလွန်ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။အဇ္ဈောသိတဗ္ဗဋ္ဌေ၊ လွမ်းမိုးအပ်သည် လည်းဖြစ်သော။ ဇာကေတံ၊ တခုတခုသော အာယတနသည်။ နတ္ထိစေ၊အဂ်ယ် ၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နတ္ထိယေဝနေ၊ မရှိသည်သာ မဟုတ်ပါလော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နတ္ထိစေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ် သနည်း။ ဣတိ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ နတ္ထိ၊ အရိယာတို့အားမရှိသည်ကား။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ နေ၊ ထိုသို့ပင်မှန် သော်လည်း။ အပ္ပဟီနာဘိ နန္ဒနာဘိဝဒနဇ္ဈောသာ နာနံ၊ မပယ် အပ်သော အလွန် နှစ်သက်ခြင်း,အလွန် ဆိုခြင်း,အလွန် နှိပ်စက်ခြင်း ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ မပယ်အပ်သော အလွန် နှစ်သက်ခြင်း,အလွန်ဆိုခြင်း,အလွန် လွမ်းမိုးခြင်း ရှိကုန်သောကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗာဒိပ္ပကာရာနိ၊ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗစသော အပြားရှိကုန်သော။ အာယ တနာဒီနိ၊ အာယတန စသည်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ နတ္ထိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပန၊ ဗျတိ ရိက်မှတပါး အနွယ်ကိုဆိုအံ့။ ပဟီနာဘိနန္ဒနာဒီနံ၊ ပယ်အပ်သော အဘိနန္ဒန စသည် ရှိကုန်သော ရဟန္တာစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သမ္ဘဝါ၊အခါ ခပ်သိမ်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိတိ၊ နတ္ထိဟူ၍။ ပတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ (ပြန်လိုက်)။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့်။ နတ္ထိစေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇေသေဝန္တောတိစေတသာ၊ ၏။(ဣတိ အတ္ထောသို့စပ်)။အဘိနန္ဒနာဒီနံ၊ အဘိနန္ဒန စသည်တို့၏။ နတ္ထိဘာဝကရော၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော။ မဂ္ဂေါဝါ၊ မဂ်သည်ငင်း။ တပ္ပဋိပက္ခဿဒ္ဓါဘူတံ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို တဖန်ငြိမ်းစေတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်သည်ငင်း။ ရာဂါနုသယာဒီနံ။ ရာဂါနုသယ စသည်တို့၏။ အန္တောအဝသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ပကရောတိ နိပ္ဖါတ္တေတိ တေန အတ္တနောဖလန္တိ ပကာရော၊ထေရဿဝိဘ့ ဇနံ၊ ဟေတ္ထတ္ထေစေတံ ကရဏဝစနံ-ဟူသော မဓုဋီကာနှင့်အညီ ယေန ပကာရေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်-ဟု ယောဇနာ။

ယတော၁နိဒါနံ-ဟူသော ပုဒ်၏ အလုတ္တ သမာသ် ကိုဂင်း၊ ကာရဏ အနက်၌ ပဌမာဝိဘတ်ကိုဂင်း ပြတော်မူခြင်းငှာ ယတောနိဒါနန္တိ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ယတောတိ ပစ္စတ္တေ တောပစ္စယော၊ နိဒါနန္တိ ပဉ္စမျတ္တေ ဒုတိယာ၊ ပဌမာဝါ။ (ယောဇနာ)

ဇုဟိတိ တေံ နသက္ကာ ဝတ္တုန္တိ ပစ္စာမသနံ နတ္ထိ ဘာဝကရောတိ တေန တေသဒ္ဒဿ နတ္ထိဟာဝါမသနံ နိဝတ္တေတိ။ တေန စ ဖလူပစာရံ ဒဿေတိ။ (မဓုဋီကာ)။ အနက်ကား- ဇုတိတိ တေံ၊ ဇုတိဟူသောပုဒ်သည်။ နသက္ကာ ဝတ္တုန္တိပဒံ၊ နသက္ကာဝတ္တုံ-ဟူသောပုဒ်ကို ပြန်၍ သုံးသပ်သည်။ဟောတိ၏။ နတ္ထိဘာဝကရောတိတေန၊ နတ္ထိဘာဝကရောဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ တေသဒ္ဒဿ၊ တေသဒ္ဒါ၏။နတ္ထိဘာဝါမသနံ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သုံးသပ်သည်ကို။ ဝါ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို စွဲသည်ကို။ နိဝတ္တေတိ၊ နစ်စေ၏။ တေနစ၊ ထိုနစ်စေသဖြင့်လည်း။ဖလူပစာဒံ၊ ဖလူပစာကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဇုတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းခြင်းကြောင့်-ဟူ၍ဂင်း။ အဋ္ဌကထာဆရာ ထုတ်ပြတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်၌-သေဝ၊ ဤမရှိခြင်းကိုပြုတတ်သော မဂ်ဖိုလ်သည်သာလျှင် ဟူ၍ဂင်း- ဇယောဇနာဟု ပြတော်မူ၏။ ကိလေသာတို့၏ မရှိခြင်း အဘာဝကား အကျိုးဖလမည်၏။ ထိုမရှိခြင် ကို ပြုတတ်သော မဂ်,ဖိုလ်သည်ကား-အကြောင်းမည်၏။ အကျိုးကို အကြောင်း၌တင်စားသော ဖလူပစာနည်းဟု-ပြတော်မူ၏။]

ဇာနံဇာနာတီတိ၊ ကား။ သဗ္ဗညုတဉာဏေန၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သောတရားကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဒေသဉာဏဝါ၊ ပဒေသာ ဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောတရားကို။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။နဇာနာတိ၊မသိ။ဣတိ-တသ္မာ။ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော။ အတ္ထော၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဿံ ပဿတိတိ၊ ကား။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစ်က္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ သန်္ဓါတေဟိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊။ ပ။ သမန္တစက္ခု၊ဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ ပဒ္ဓတိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စက္ခု။ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဿိတဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်သောတရားကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဇာနံဇာနာတီတိ၊ ကား။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ သဝိပ္ပလ္လာသာ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိကုန်သော။ ကာမရူပ ပရိညာဝါဒိနော၊ ကာမဘုံ ရူပဘုံကို ပိုင်းခြား၍ ဆိုလေ့ရှိကုန်သော စျာနလာဘီ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာနန္တာဝပိ၊ သိကုန်သော်လည်း။ ဝိပ္ပလာသဝေသန၊ ဖေါက်ပြန်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဇာနန္တိယထာ၊ သိကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နဇာနာတိ၊ ဖေါက်ပြန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် သိတော်မမူ။ ပန၊ မသိသည်မှ တပါး သိသည်ကိုဆိုအံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဟီနဝိပ္ပလာသတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဖေါက်ပြန်ခြင်း ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇာနာတီယေဝ၊ သိတော်မူသည် သာတည်း။ ဒိဋ္ဌဒဿနသစ၊ မိစ္ဆာအမြင်၏လည်း။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ပဿန္တော၊ မြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍။ ပဿတီယေဝ၊ မြင်တော်မူသည် သာတည်း။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။

စက္ခုဘူတောတိ။ ကား။ ပညာစက္ခု မယတ္တာစ၊ ပညာစက္ခု ဖြင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ တဒုပ္ပါဒနတောစ၊ ထို ပညာစက္ခုကို ဖြစ်စေတတ် သောကြောင့်ဂုဏ်း။ လောကဿ၊ လောက၏။ စက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဉာဏဘူတောတိ စတဿစ၊ဉာဏဘူတောဟူသော ဤပုဒ်၏လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဗောဓိပက္ခိယာ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မမည်ကုန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တရားသည်။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမည်၏။ တေဟိ၊ ထို ဗောဓိပက္ခိယတရား,မဂ်တရားတို့ကြောင့်။ ဝါ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နတ္တာစ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ လောကဿ၊ လောကအား။ ဝါ၊ ကို။ တဒုပ္ပါဒနတောစ၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရား,မဂ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်ဂုဏ်း။ တဇ္ဇာ။ တော၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရား, မဂ်တရားသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဝတ္တာတိ၊ ကား။ စတုသစ္စဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။ ဝဒတိ၊ ဟောတော် မူတတ်၏။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တာ၊ ဝတ္တာမည်၏။ ပဝတ္တာတိ၊ ကား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ သစ္စပဋိဝေဓံ၊ သစ္စာကိုသိခြင်းကို။ ပဝတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တာ၊ ပဝတ္တာမည်၏။ အတ္ထသန်နေတာတိ၊ကား။ အတ္ထံ၊ သစ္စာလေးပါးဟု ဆိုအပ်သော အနက်ကို။ ဝါ၊ သဘာဝတ္ထကို။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ဒသေတာ၊ ပြတော်မူတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ပရမတ္ထံ၊ မြတ်သော အာရုံဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပယိတာ၊ ရောက်စေတတ်၏။ အမတသဒါတာတိ၊ ကား။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိကိရိယံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းကို။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်။ အမတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒါတိ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဇာတိ၊ကြောင့်။ အမတသဒါတာ၊ မည်၏။ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာနံ၊ဗောပက္ခိယတရားတို့၏။ တဒုယျတ္တာဘာဝတော၊

ထိုဘုရားနှင့် စပ်၍ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓံမ္မသာမိ၊ ဓမ္မသာမိမည်၏။ သုဝဏ္ဏာလိင်္ကန္တိ၊ ကား။ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။ အာဋိင်္ ံ-ခုဒ္ဒကမုဒိင်္ ံ၊ မရိုးစည်ငယ်ကို။ သုပုပ္ပိတာသတပတ္တ ပဒုမမိပ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောများသော ပွင့်ချပ်ရှိသောပဒုမ္မာကြောက့ဲသို့။ သသိရိကံ-ဃသောဘံ၊တင့်တယ်သည်တည်း။ သုပုပ္ပိတသတပတ္တသသိရိကံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော များသောပွင့်ချပ်ရှိသော ပဒုမ္မာကြောက့ဲသို့ တင့်တယ်သည်။

၇ဏ္ဍိ၊ [အဘိညာဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ရူပါဝစရကုသိုလ်, ကြိုယာပဏ္ဏမစျာန်၌ ရှိသော ဉာဏ်သည် ဒိဗ္ဗစက္ခု မည်၏။ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်သည် ပညာစက္ခုမည်၏။ အောက်မဂ် သုံးပါး၌ ရှိသော ဉာဏ်သည် ဓမ္မစက္ခု မည်၏။ ဗုဒ္ဓြိယပရော ပရိယတ္တ ဉာဏ်သည် ဗုဒ္ဓစက္ခုမည်၏။ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်သည် သမန္တစက္ခု မည်၏။ ပညာစက္ခု မယတ္တာ၌-ပညာစက္ခုကားဌာန်, မြတ်စွာဘုရားသည် ဌာနမည်၏။ ပညာစက္ခုဟူသော ဌာနီ၏ အမည်ကို ဘုရား၌ တင်စား၍ ဘုရားကိုပညာစက္ခုဟု ခေါ်ခြင်းသည်ဌာနူပစာမည်၏။ ထိုကြောင့် မဓုဋီကာ၌- အထဝါ ပညာစက္ခု မယတ္တာတိ ဌာနူပစာရံ ဒသေတိ-ဟုမိန့်၏။ တဒုပ္ပါဒနတော-၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါ တို့၌ ပညာစက္ခုကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် အကြောင်း ကာရဏာ မည်၏။ သတ္တဝါတို့၏ ပညာစက္ခုသည် အကျိုးဖလ မည်၏။ အကျိုး ဖြစ်သော ပညာစက္ခု၏ အခြည်ကို အကြောင်း ဖြစ်သော ဘုရား၌ တင်စား၍ ဘုရားရှင်ကို ပညာစက္ခုဟု ခေါ်ခြင်းသည် ဖလူပစာ မည်၏။ ထိုကြောင့် မဓုဋီကာ၌-အထဝါ တဒုပ္ပါဒနတောတိ ဖလူပစာရံ ဒသေတိ-ဟု မိန့်၏။ တေဟိ ဥပ္ပန္နတ္တာ လောကဿ စ တဒုပ္ပါဒနတော-၌လည်း နည်းတူသိအပ်၏။

တဒါယတ္တာ ဘာဝတောတိ ဓမ္မာနံ သာမိ ဓံမ္မသာမိတိ ဒသေတိ။ နေတ္တိဋီကာယံ ပန ဓမ္မေန သာမိတိ ဝုတ္တံ။ (မဓုဋီကာ)။ ။ခုဒ္ဒကမုဒိင်္ နာမ မဏ္ဍော သံဓိတ္တံ ဉာဘတော ဝိတ္ထတံ။ ဌင်းဋီကာ။]

အနုမောဒိတကာလတော ပဋ္ဌာယ။ ပ။ ဗုဒ္ဓဘာသိတံနာမဇာတန္တိ ဇတေန၊ အနုမောဒိတ ကာလတောပဋ္ဌာယ။ ပ။ ဗုဒ္ဓဘာသိတံနာမဇာတံ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝဿ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ ဝုတ္တောဝိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ဇဝဋ္ဌသတိ၊ ဤသို့ထင်သည်ရှိသော်။ ကထာဝတ္ထုဿ၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်း၏။ အနနုမောဒိတတ္တာ၊ အနုမောဒနာမပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဘာဝေါ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာတ္တေ၊ ဤအနုမောဒိတကာလတော ပဋ္ဌာယ။ပ။ ဗုဒ္ဓ ဘာသိတံနာမဇာတံ-ဟူသော ပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာကစ္စာယနော၊ မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိဘင်္ဂသတိ၊ ဝေဘန်လတ္တံ့။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာတိကံ၊ မာတိကာကို။နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ထားတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူ၏။ တထေဝစ၊ ကိုဘုရား မြင်တော်မူသည့် အတိုင်းသာ လျှင်။ ထေရော၊ မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒိန္နနယေန၊ ပေးတော်မူသောနည်းဖြင့်။ ထပိတမာတိကာယ၊ ထားတော်မူအပ်သော မာတိကာဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဝိဘင်္ဂ၊ ဝေဘန်တော်မူပြီ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတံနာမ။ ဗုဒ္ဓဘာသိတမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ တံပန၊ ထိုဗုဒ္ဓဘာသိတမည်ခြင်းသည်ကား။ အနုမောဒနာယ၊ အနုမောဒနာ၌။ ပါဂတံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧဝံသတ္ထာရာ။ ပ။ နာမဇာတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတမ်ဟိ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ၌။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိတော်၏။ သန္ဓိဝေသံ၊ အစည်းကို။ ဝါ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဒဿေတုံ၊ ၄ာ။ တတ္ထမမ္မသဂ်ကိပ္ပကရဏေတိအာဒိ ံ၊ တတ္ထမမ္မသဂ်ကိပ္ပကရဏေစသောပါဠိကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ကာမာဝစရကုသလတောအဋ္ဌာတိ၊ ကား။ကာမာဝစရကုသလေ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ တတော၊ထိုခန္ဓာလေးပါးမှ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ထုတ်၏။ ပဌမဝိဘတ္တိတိပိ၊ ပဌမဝိဘတ္တိဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကူနနဝုတိ စိတ္တာနီတိ၊ ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပါဠိရပ်၌။ ဧတာနိစိတ္တာနိ၊ ဟိုစိတ်တို့ကို။ ဝိဘတ္တာနိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ တေပါဠိပ္ပဒေသာ၊ ထိုပါဠိရပ်တို့ကို။ ဧကူနနဝုတိစိတ္တာနီတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုပါဠိရပ်တို့၏လည်း။ သမုဒါယော၊ အပေါင်းသည်။ စိတ္တဝိဘတ္တိ၊ စိတ္တဝိဘတ္တိမည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကူနနဝုတိစိတ္တာနိဝိဘတ္တိတိတေံ၊ကူနနဝုတိစိတ္တာနိဝိဘတ္တိ-ဟူသောစကားသည်။ ဥပပန္နံ၊ သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဖက်၍ဆိုဦးအံ့။ မာတိကံ၊ မာတိကာကို။ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။တတ္ထ၊ တိုမာတိကာတွင်။ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ ပဒံ၊ ပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ထုတ်ဝေ ်မူ၍။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝိဘတ္တာနိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာပိ၊ မာတိကာ

သည်လည်း။ စိတ္တဝိဘတ္တိအန္တောဂဓါယေဝ၊ စိတ္တဝိဘတ္တိဋ္ဌ အတ္ထင်းဝင်သည် သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍသည်။ မာတိကာပဒဘာဇနိယဝသေန၊ မာတိကာ,ပဒဘာဇနီတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဣတိ-ဇဒမ်ဝစနံ၊ ဤဆိုလတံ့သော စကားသည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

၇ဏ္ဍီ၊ [အနုမောဒိတကာလတော-စသည်တို့၏ ပါဠိရှိ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အနုမောဒိတကာလတော- စသော ပါဠိကိုမိန့်။ နေယျတ္ထအဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုရကား ဧဝဉ္စီသတိ-စသောပါဠိဂ်ုံမိန့်။

ကာမာဝစရကုသလတော-ဟူသော ပုဒ်သည် အဋ္ဌသဒ္ဓါ၏ သရုပ်ပြပုဒ်ဟူ၍ငင်း, ကာမာဝစရ ကုသလတော-ဟူသောပုဒ်ဋ္ဌ အပါဒါနတ္ထ ဟူ၍ငင်း တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အယူကို မြစ်တော်မူလိုရကား-ကာမာဝစရကုသလတော—စသည်ကိုမိန့်။ ။တတော တိစတုက္ခန္ဓတော။ဥဒ္ဓရတိတိ ဧတေနတောဝစနသ္သနိဒ္ဓါရဏတ္ထံ ဒဿေတိ (မဓုဋီကာ)။ကာမာဝစရကုသလတော၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ် နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတွင်။ အကုသလတော၊အကုသိုလ်နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတွင်-ဟုယောဇနာစေလိုသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဧကူနနဝုတိ စိတ္တာနိ စိတ္တဝိဘတ္တိနာမ-ဟူသော် အဋ္ဌကထာဋ္ဌ ပါဠိသည် သာလျှင် စိတ္တဝိဘတ္တိမည်၏။ စိတ်သည် စိတ္တဝိဘတ္တိမမည်သောကြောင့် ဧကူနနဝုတိ စိတ္တာနိ စိတ္တဝိဘတ္တိနာမ-ဟု မဆို သင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား ဧကူနနဝုတိစိတ္တာနိတိ ယတ္ထ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ်သည်ဌာနိ ပါဠိသည်ဌာန။ ဌာန၏အမည်ကိုဌာနီဋ္ဌ တင်စား၍ဌာန္ဟု။ပစာရအားဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အစိတ်ဖြစ်သော ပါဠိသည်သာလျှင် စိတ္တဝိဘတ္တိမည်၏။ အပေါင်းသည် စိတ္တဝိဘတ္တိ မမည်သင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား တေသဋ္ဌသမုဒါယော-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား အစိတ်သည် စိတ္တဝိဘတ္တိမည်ခဲ့သော် အပေါင်း သည်လည်း မည်သောကြောင့် မိန့်တော် မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဧကူနနဝုတိ စိတ္တာနိ ဝိဘတ္တိတိ-ဟု ပါဠိရှိ၏။ ဧကူနနဝုတိ စိတ္တာနိ စိတ္တဝိဘတ္တိနာမာတိ-ဟု ရှိသင့်သည်။ (အမှာကံရုစိ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....စိ်ကို ဝေဘန်ရာ ပါဠိသည် စိတ္တဝိဘတ္တိမည်အံ့။ မာတိကာသည် စိတ်ကို ဝေဘန်ရာ ပါဠိမဟုတ် သောကြောင့် စိတ္တဝိဘတ္တိမမည်သောကြောင့် စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍံ မာတိကာပဒဘာဇနိယ ဝသေန ဒုဝိဓံ-ဟူသောစကားကို အဋ္ဌကထာဆရာ မဆိုသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား-မာတိကာဠ္ဟ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ-ဖသော ပါဠိကိုမိန့်။]

မူလတောတိ၊ ကား။ တိဏ်ကိုကုသလမူလာနိတိအာဒိနာ၊ တိဏ်ကိုကုသလ မူလာနိ-အစရှိသည်ဖြင့်။ ကုသလာဒိနံ၊ ကုသိုလ်စသည်တို့၏။ မူလဝသေန၊ မူလ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဒ္ဒံပိတွာ၊အကျဉ်းချုံး၍။ ဝစနံ၊ ဟောတော်မူခြင်းတည်း။ ဝေဒနာက္ခန္ဓောတိ အာဒိနာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော အစရှိသည်ဖြင့်။ ခန္ဓတော၊ ခန္ဓာ အားဖြင့်။ ကာယကမ္မန္တိ အာဒိနာ၊ ကာယကမ္မံ - အစ ရှိသည်ဖြင့်။ ဒွါရတော၊ ဒွါရအားဖြင့်။ သုခဘူမိယံကာမာဝစရေတိအာဒိနာ၊ သုခဘူမိယံ ကာမာဝစရေအစရှိသည်ဖြင့်။ ဘူမိတော၊ ဘုံအားဖြင့်။နိက္ခေပေါ၊ ချုံးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထောတိ၊ ကား။ ဟေတုဖလံ၊ အကြောင်း၏ အကျိုးတည်း။ ဓမ္မောတိ၊ ကား။ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း။ တိဏ်ကိုကုသလမူလာနိ-တိဏ်ကိုအကုသလမူလာနိတိအာဒိနာ၊တိဏ်ကို။ပ။ မူလာနိအစရှိသည်ဖြင့်။ဟေတုဝသေန၊ အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ ဓမ္မတော၊ ဓမ္မအားဖြင့်။ နိက္ခေပေါ၊ ချုံးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံသမ္မယုတ္တော တံသမုဋ္ဌာနာတဒေကဋ္ဌာစကိလေသာတိအာဒိနာ၊ တံသမ္မယုတ္တော။ ပ။ ကိလေသာ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဟေတုဖလဝသေန၊ အကြောင်းအကျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။နိက္ခေပေါ၊ချုံးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဓမ္မောတိ၊ ကား။ ဘာသိတော၊ဟော အပ်သော ပါဠိတည်း။ အတ္ထောတိ၊ ကား။ ဘာသိတတ္ထော၊ ဟောအပ်သော ပါဠိ၏အနက်တည်း။

တယောကုသလဟေတူတိ၊ ကား။ ဓမ္မော၊ ပါဠိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထကတမေတယောကုသလဟေတူ အလောဘောတိအာဒိ၊ တတ္ထကတမေ တယော ကုသလဟေတူအလောဘော-စသည်သည်။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောစ၊ တတ္ထကတမေတယောကုသလဟေတူ အလောဘော အစရှိသည်သည်လည်း။ ဓမ္မော၊ ပါဠိမည်၏။ တတ္ထကတမော အလောဘောတိ အာဒိ၊တတ္ထကတမောအလောဘော-စသည်သည်။အတ္ထော၊အနက်သည်။ဟော တိ၊၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထဓမ္မဝသေန၊ အတ္ထဓမ္မတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ နိက္ခေပေါ၊ ချုံးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ နာမတောတိ၊ ကား။ ဟိဏ်ကုသလမူလာနိတိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တဓမ္မာနံ၊ဟောတော်မူအပ်သောတရားတို့၏။ အလောဘောတိအာဒိနာ မဝသေန၊ အလောဘောအစရှိသောအမည်၏အစွမ်းဖြင့်။ လိင်္ဂတောတိ၊ကား။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ပြအပ်သော။ ဧကဿဝ၊ တစုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဓမ္မဿ၊၏။အလောဘောအလုဗ္ဘနာအလုဗ္ဘိတတ္တာနိ၊ ဟူ၍။ ပုရိသာဒိလိင်္ဂဝသေန၊ ပုလ္လိင်အစရှိသောလိင်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။နိက္ခေပေါ၊ချုံးခြင်းသည်။ဟောတိ၊

၏။ ဂဏာနုစာရန္တိ၊ ကား။ ဂဏာနုပ္ပဝတ္တိံ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ သမာ
နေတိတိ၊ ကား။ သမာနံ၊ တူသည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေ
ကုန်၏။ သမာနေတပ္ပန္တိ ဇေ္ဈာပိ၊ သမာနေတပ္ပံ ဟူသော် ပုဒ်၌လည်း။ တထာ၊
ထိုအတူတည်း။ ဇေ္ဈ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော အဝိဇ္ဇာ ဘာဂိနောတိ
ဧဝမာဒီသု၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော, အဝိဇ္ဇာဘာဂိနော အစရှိသည် တို့ကို။ ဝိညာ
တေသု၊ သိဒၶင်ကုန်သည် ရှိသော်။ (သုဏာန္တာစိန္တေန္တာစသို့စပ်)။အာဘိဓမ္မိ
ကတ္ထေရာ၊ အဘိဓမ္မာကို တတ်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ကို။
သုဏန္တာစ၊ နာကုန်သော်ငင်း။ စိန္တေန္တာစ၊ ကြံကုန်သော်ငင်း (နကိလမန္တို
သို့စပ်)။ သုတ္တန္တေသု၊ သုတ္တန်တို့၌။အာဂတေသု၊ လာကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိ
နောတိ အာဒီသု၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော အစရှိသည်တို့၌။ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို။ ဝါ၊
၏။ ဝိညာတတ္တာ၊ သိအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နကိလမန္တို၊ မပင်ပန်းကုန်။
ဇာတိ၊ သို့။ တေမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဘိဓမ္မိ
ကတ္ထေရာနံ။ ပ။ အကိလမတ္ထံ ထပိတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အနုမတ္ထေါတိ၊ ကား။ အညာတတ္ထေါ၊ မသိအပ်သော အစရှိ၏။ ခန္ဓန္တ
ရန္တိ၊ ကား။ ခန္ဓနာနုတ္တံ၊ ခန္ဓာထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ကား။ ခန္ဓမေဝ၊
ခန္ဓာကိုသာလျှင်။ ဂဟေတုံ၊ သြဠာရိကပညာဖြင့် ယူခြင်းငှာ။ အသက္ကာ၊ကော
ပျတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဏှာ၊ သိမ်မွေ့ သည်လည်း
ဖြစ်သော။ သုခုမာယ၊ နူးညံ့သော။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဂဟေတပ္ပတော၊ ယူအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခုမာ၊ နူးညံ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
သဏှသုခုမဓမ္မံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော တရားကို။ ဗလဝတာ၊ အားကြီးသော။
ဉာဏဝေဂေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အဟုံဖြင့်။ ပဝတ္တတ္တာစ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်ငင်း။ ဗလဝတော၊ အားရှိသော။ ဉာဏဝေဂဿ၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ် အဟုံ၏။ နိဓိတ္တာဘာဝတောစ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်ငင်း။
ဗလဝံ၊အားကြီးသော(ဗိတိသို့စပ်)။ ဂမ္ဘီရမေဝ၊နက်နဲသော ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကြီး
သည်သာလျှင်။ ဂမ္ဘီရဂတံ၊ ဂမ္ဘီရဂတမည်၏။ယထာနုပုဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ယထာနု
ပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ နိဓိလေနာတိ၊ ကား။ နိရဝသေသေန၊ အကြွင်းမရှိ
သဖြင့်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝါ၊ ကား။ ပဋ္ဌဒီလရဟိတေန၊
ငြောင့်ငါးစင်း ကင်းတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။
ရူပဂတံဝါတိ၊ ကား။ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်သော။ ရူပံ၊ ပတ္တမြားကို။
စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ပဿတိဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ပဋိဝေဓဉာဏေန၊ ပဋိဝေဓ
ဉာဏ်ဖြင့်။ သမန္တပဋ္ဌာနံ၊ သမန္တပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အယ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာတည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သဒ္ဒဉ်း၊ ရည်၍။ ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓေဒိတမ္ပိ၊ ၏။

၇။ ဣတ္ထိ၊ [သမာနေန္တိ သမာနံ ကရောန္တိ ပူရေန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူ သဖြင့် ပဗ္ဗတာယတိ-စသည်တို့ကဲ့သို့ သမာနပုဗ်၊ ကောပစ္စည်း၊ အန္တိ၀ိဘတ် ကို့ဖြင့် ဗိရင်သော နာမဓာတ် ဖြစ်သည်ကို ပြတော်မူသည်။ ဟထာ သမာနေတဗ္ဗန္တိ ဇွောပိ-ဖြင့် ဇုမသို့ ပနဌာနေ ပဋ္ဌာနံ သမာနေတဗ္ဗံ-ဟုဆိုလတံ့ ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာပါဋ္ဌကို ပြတော်မူသည်။

အနမတဂ္ဂါဒိ-မနိယတိ ဇာနိယတီတိ မတော၊ မညတော ဇာနိယတေတိ ဝါ မတော။ နာ မတော အမတော။ အမတော စ သော အဂ္ဂါ စာတိ အမတဂ္ဂေါ။ နတ္ထိ အမတဂ္ဂေါ တေသာတိ အနမတဂ္ဂေါ-ပြု၍ ပဋိသေဓဘာခသည် တဒ္ဓိဝါဒ်ဖြစ်သည် ဟု ပြလို သောကြောင့်-အနမ တဂ္ဂေါတိ အညာတဂ္ဂေါ—ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

ဗလ၀တာ ဉာဏ၀ေဂေန အဘိဓ်မ္မ ပစ္စေက္ခနဝသပ၀တ္တေန။ ။ (အနုဋီကာ)။ အဘိဓမ္မပစ္စေက္ခနဝသပ၀တ္တနေန၊ အဘိဓမ္မာကို ဆင်ခြင်တော်မူသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ဗလ၀တာ၊ အားရှိသော။ ဉာဏ၀ေဂေန၊ ဉာဏ်တော်အဟုံဖြင့်။ ။ဟုဖွင့်ပြတော်မူသည်နှင့် အညီ ပေစ္စေက္ခနာဉာဏ်သည် အကြောင်းကာရဏာ၊ ဝိတိသည် အကျိုးဖလမည်၏။ အကြောင်းဖြစ်သော ပေစ္စေက္ခဏာဉာဏ်၏ ဗလ၀ဟူသော အမည်ကို အကျိုး ဝိတိဌ် တင်စား၍ ကာရဏူပစာ အားဖြင့် အဋ္ဌကထာဌ် ဗလ၀ါဝိတိ-ဟု မိန့်သည်ဟု ပြတော်မူလိုသောကြောင့် ဗလ၀တာ ဉာဏ၀ေဂေန ပ၀တ္တာ-ဟု ဋီကာရှင် ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

ဗလ၀တာ ဉာဏ၀ေဂေနာတိ ပစ္စေက္ခနဉာဏေနတေန ဟေတူပစာရံ ဒဿေတိ။ ။(မဓုဋီကာ)။ ။ဗလ၀တော ဉာဏ၀ေဂသ နိမိတ္တဘာဝတော-စဌ် ဗလ၀တော ဉာဏ၀ေဂသ သမ္ဗကိလေသက္ခေပနဝသပ၀တ္တသ။ (အနုဋီကာ)။ ။သမ္ဗကိလေသက္ခေပနဝသပ၀တ္တသ၊ အလုံးစုံသော ကိလေတို့ကို ကုန်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ဗလ၀တော၊ အားရှိသော။ ဉာဏ၀ေဂသ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အဟုံ၏။ ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်နှင့် အညီ ဝိတိသည် အကြောင်းကာရဏာ, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည် အကျိုးဖလ မည်၏။ အကျိုးဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ ဗလ၀ဟူသော အမည်ကို အကြောင်း ဝိတိဌ် တင်စား၍ ဗလ၀ါဝိတိ-ဟုဖလူပစာအားဖြင့် အဋ္ဌကထာဌ် မိန့်သည်ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ဗလ၀တော ဉာဏ၀ေဂသာတိ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏသနိမိတ္တဘာဝတောတိဖလူပစာရံဒဿေတိ၊ ဗလ၀န္တိ ဗလ၀ါဝိတိလိင်္ဂဝိပလ္လာသော ဧဟ္ဟသ။ ။(မဓုဋီကာ)။ ။ဂမ္ဘီရမေ၀ဂမ္ဘီရဂတံ-ဖြင့်ဒိဋ္ဌဂတံကဲ့သို့ ဂတသဒ္ဒါ

သည်။တန္ဒောဒ္ဓ ဖြစ်သည်ကို ပြတော်မူ၏။ယထာနုပုဗ္ဗီဒ္ဓိ ယထာနုပုဗ္ဗေန-ဖြင့် အဗျယီဘောဿမာသိ၊ အုံဝိဘတ္တိနမကာရန္ဟာ သုတ်ဖြင့် နာဝိဘတ်ကို အုံပြု၍ ယထာ နုပုဗ္ဗံ ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။]

ခုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ဝိဘင်္ဂေ၊ ဥ္စ။ အာဂတေသု၊ သာကုန်သော။ ဝါ၊ဟောတော် မူအပ်ကုန်သော။ ဧကာဓိကေသု၊ ဟပါးအလွန်ရှိကုန်သော။ အဋ္ဌသုကိလေသ သတေသု၊ရှစ်ရာသောကိလေသာတို့၌။ဝါ၊တို့တွင်။အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတာနိ၊ ကရာရှစ်ပါးကုန်သော တဏှာဝိစရိတတို့ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ ဝါ၊ နုတ်၍။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ခြောက်ရာကိုးဆယ်သုံးပါးကုန်သော ကိလေသာတို့ သည်ၛင်း။ ဒွါသဋ္ဌိဒ္ဒိယောစ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါးကုန်သော ဒိဋ္ဌိတို့သည်ၛင်း။ ဥပ္ပဒ္ဒမာနုပ္ပဒ္ဒဘာဝေန၊အတိတ်အနာဂါတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ဒိဂုဏိတာနိ၊နှစ်ခုတို့ဖြင့် မြောက်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဒသာမိကာနိ၊ တဆယ်အလွန်ရှိ ကုန်သော။ ဒိယမုကိလေသ သဟဿာနိ၊ တထောင်ငါးရာ ကိလေသာတို့သည်။ ကိန္တုပိ ဟောန္တိ၊ ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အပ္ပကံ၊အနည်းငယ်။ ဉီနံဝါ၊ ယုတ်လျော့ခြင်း သည်ၛင်း။ အဓိကံဝါ၊ ပိုလွန်ခြင်း သည်ၛင်း။ ဂဏနုပဂံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိယမုကိလေသသဟဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇာတရေသံ၊ ဒိယမု ကိလေသသဟဿမှ တပါးကုန်သော အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့၏။ အတိတာဒိဘာဝါမသနာ၊ အတိတ်စသည်တို့ကို သုံးသပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အတိတ်စသော ကာလသုံးပါး, အဋ္ဌဏ္ဏ ဗဟိဒ္ဓစသော သန္တာန်နှစ်ပါး တို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂဟဏံ၊ မယူခြင်းကို။ ဝါ၊ ရှစ်ရာတပါးသော ကိလေသာတို့၌ နုတ်ပယ်ခြင်းကို။ ခေပနေ၊ မဂ်ဖြင့်ကိလေသာကို ပယ်ခြင်း၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ မေစကပဋာတိ၊ ကား။ နီလနီဘာ၊ ညိုသောအရောင် ရှိသော။ ပဋာ၊ ပုဆိုးတည်း။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ ဝဏ္ဏဓာတူတိ ဇာတ္တ၊ ၌။ စိတ္တပစ္စယဥတု သမုဋ္ဌာနာ၊ စိတ်လျှင် အကြောင်းရှိသော ဥတုကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏဓာတု၊ ရောင်ခြည်တော် ဓာတ်တည်း။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ စိတ္တဇရုပ်သည်။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နနိဂ္ဃံတိ၊ မထွက်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ အဘို့တပါးဆိုအံ့။ဝါ၊ အပသို့မထွက်သောရုပ်မှတပါး ထွက်သော ရုပ်ကိုဆိုအံ့။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနရူပပရမ္မရာယ၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဥတုဇရုပ် တို့၏အဆက်ဆက်အားဖြင့်။ အာဂတတ္တာ၊လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဧဝံ၊ဤသို့။

.ဝါ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓါတုဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ အထဝါ၊ ကား။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓါတုတိတ္ထေ၊ ၌။ ပစ္စယဥတုသဒ္ဒါနံ၊ပစ္စယသဒ္ဒါ,ဥတုသဒ္ဒါတို့၏။ လောပံ၊ ကြေသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ သော၊ သောယေဝ အတ္ထော၊ စိတ်လျှင် အကြောင်းရှိသော ဥတုကြောင့် ဖြစ်သော ဝဏ္ဏဓါတ်ဟူသော အနက်ကိုသာလျှင်။ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ကာဝိယ၊ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ သုဝဏ္ဏတာသုဿရတာဝိယ၊ သုဝဏ္ဏတာ,သုဿရတာကဲ့သို့တည်း။ (ဧတေန၊ ဤကုသိုလ်ကံကြောင့်။ သုဝဏ္ဏတာ၊ အဆင်းလှသောအဖြစ်သည်ရင်း။ သုဿရတာ၊ အသံကောင်းသောအဖြစ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။) ဇာတ္တေ၊ဤသုဝဏ္ဏတာ,သုဿရတာဟူသောပါဠိ၌။ သုဿရတာတိဇာဒံ၊သုဿရတာ-ဟူသော ကံ၏အကျိုးသည်။ ဥပါဒိန္နကာမိကာရေ၊ ကမ္မဇရုပ်၏ အရာ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဥပါဒိန္နကော၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော။သဒ္ဒေါ၊ သဒ္ဒရုပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒိန္နကရူပဩဇဋ္ဌတာလုအာဒိနိဿယတ္တာ၊ဥပါဒိန္နကရုပ်ဖြစ်သော နှုတ်ခမ်း, အာစောက်-အစရှိသောဌာန်လျှင် မှီရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ သုဿရတာဟူ၍။ ဝုတ္တံယထာ၊ နိဓိကဏ္ဍသုတ်၌ ဟောတော်မူသကဲ့သို့။ ဇာတိ။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဇာတ္တေပိ၊ ဤစိတ္တသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓါတု-ဟူသော ပါဠိ၌လည်း-စိတ္တပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာန်၊ စိတ္တ ပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓါတူတိ၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဒတိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ သောယေဝ အတ္ထော၊ ထိုအနက်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။

၈ဗျို၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့်တဏှာ ဝိစရိကတို့ကို နှုတ်ပယ်ရပါသ နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဇာတရေသံ-စသည် ကဲ့မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား တဏှာဝိစရိတ တို့သည် အသွေးတိ ဟောတိ-စသည်ဖြင့် ခုဒ္ဓကဝတ္ထု၊ ဝိဘင်းပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သော အဇ္ဈတ္တိကတဆယ်ရှစ်ပါး,ဗာဟိရတဆယ်ရှစ်ပါးအားဖြင့် သုံးဆယ်ခြောက်ပါးတို့ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသုံးဆယ်ခြောက်ပါးတို့ကိုအတိတ်စသော ကာလသုံးပါးတို့ဖြင့်မြှောက်သော်တရာရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိတတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ထိုတဏှာဝိစရိတ တို့သည် သန္တာန်နှစ်ပါး,ကာလသုံးပါးတို့၌ဖြစ်သော ကိလေသာ တို့တည်း။ မဂ်သည် ကိလေသာ တို့ကို ပယ်ရာ၌ ကာလသုံးပါး, သန္တာန် နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သော ကိလေသာ တို့ကို မပယ်။ ကာလသုံးပါး ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန် တို့မှ လွတ်သော ကိလေသာတို့ကို ပယ်သောကြောင့် တဏှာဝိစရိတ တို့ကို နှုတ်ပယ်ရသည် ဖြစ်ဘိသော်။

စိတ္တသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓာတု-ဟူသော ပါဠိ၌ ယူအပ်သော ဂဟေတဗ္ဗ် အနက်တို့ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် စိတ္တသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓာတူတိ-စသော ပါဠိကို့မိန့်။ ။တနည်းကား။ ။စိတ္တဲသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓာတု-ဟူသော ပါဠိ၏ မူခ၊ဖြစ်သော အနက်ဟု တစုံတယောက်သော်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ယူရာ၏။ ထိုအယူကို မြစ်တော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ ဝဏ္ဏဓာတူတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။(မဓုဋီကာ)။ ။စိတ္တဇရုပ်သည် အကြောင်းကာရဏာ မည်၏။ စိတ္တဇရုပ်လျှင် အကြောင်း ရှိသော ဥတုဇရုပ် ဖြစ်သော ရောင်ခြည် တော်သည်အကျိုးဖလမည်၏။ အကြောင်းဖြစ်သောစိတ္တသမုဋ္ဌာနာဝဏ္ဏဓာတု-ဟူသော အမည်ကိုအကျိုးဖြစ်သောဥတုသမုဋ္ဌာနရုပ်၌တင်စား၍ကာရဏာ။ပစာ အား၊ဖြင့်ဥတုသမုဋ္ဌာနရုပ်ကို စိတ္တသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏဓာတု-ဟု အဋ္ဌကထာ၌မိန့်သည် ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို စိတ္တသမုဋ္ဌာနရူပပရမ္ပရာယ-စသော ပါဠိဖြင့် ဋီကာ ဆရာပြတော်မူသည်။

ဥပစာရတ္ထမ္ပတပါး မူလတ္ထကို ပြတော်မူလိုရကား အထဝါ-စသည် ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သုဿရဲတာဌ် မှိရာကမ္မဇရုပ်ကို အကြောင်းပြု၍-ဧတေန သုဿရတာ (ကောင်းမှုကံကြောင့်အသံကောင်းသည်) ဟုဟောတော် မူသကဲ့သို့ ထိုအတူ ကြေသော ပစ္စယ,ဥတုသဒ္ဒါတို့ကိုအကြောင်းပြု၍စိတ္တသမုဋ္ဌာ နာ ဝဏ္ဏဓာတု-ဟု အဋ္ဌကထာဌ် မိန့်တော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။မူလတ္ထံ ဒသေတုံ အထဝါတိ အာဒိဝုတ္တံ။ ။(မဓုဋီကာ)။ ။သုဿရတာဌ် မူလ ဥပစာယူနည်းကား သိသင့်ပြီ။ ဥပမာ ဥပမေယျ ကိုသာ ပြလိုက်သည်။]

ကာယသက္ခိန္ဒြ၊ ကား။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ဒန္ဓာဝဏ္ဏာန္ဒြ၊ ကား။ သြဋ္ဌဒ္ဌယံ၊ နှုတ်ခမ်းတော်နှစ်ခုကို။ မုခဒါနန္ဒြ၊ ကား။ မုခဝိဝရံ၊ ခံတွင်းတော်ကို ဖွင့်တော်မူခြင်းတည်း။ သိလိဋ္ဌန္ဒြ၊ ကား။ သံဂတံ-သုဿဏ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ သရေနိမိတ္တံဂဟေတွာတိ၊ ကား။ ဧသော၊ ဤအသံကို။ မမ္မော၊ တရားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မဿဝဏသေန၊ တရား တည်းဟူသော အသံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ဝါ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကိလေသာနုဗျဉ္ဇနဝသေန၊ ကိလေသာတို့ကိုပြသည်၏အစွမ်း ဖြင့်။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် တပ်နှစ်သက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကပ္ပဟာရေ နာတိဧတ္ထ၊ ၌။ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဘာဂေါ၊ အဘို့ကို။ ပဟာရောတိ၊ ပဟိရိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံသန္တေတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော ဒေဝဒေဝါ အစရှိသော စကား, ယဒါ မဟာပကရဏံ သြရယ္ဟ အစရှိသော စကားကို။ အဋ္ဌဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ ဝါစနာမဂ္ဂသဲ၊ ပါဠိတော် အစဉ်၏။ ထေရပ္ပဘဝတ္တာဝစနမေဝ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မှ အစဖြစ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေန၊

ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မှ အစဖြစ်သော စကားဖြင့်။ ပုရိမဝစနဉ္စ၊ ဒေဝ ဒေဝေါ အစရှိသော စကား, ယဒါမဟာပဂ်ရဏံ သြရယ္ဟ အစ ရှိသော ရှေးစကားကို။ ပဋိက္ခိပန္တော၊ ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပယ်လိုသောကြောင့်။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ တေနေတမေတသ္မာတိ၊ ကား။ ဝိနယသ၊ ဝိနည်း၏။ အတ္ထာတ္ထ ပဂ်ရတ္ထာဒိဘေဒေတိ၊ ကား။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို။ သင်္ချာယတိ၊ သရင်္ချာယ်၏။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ စိနွှေတိ၊ ကြံစည်၏။ဒေသေတိ၊ဟော၏။ သုတ္တေန၊ သုတ်ဖြင့်။ သဂ်ဟိတော၊ ရေတွက် အပ်သော။ သီလာဒိအတ္ထော၊ သီလအစ ရှိသော အကျိုးသည်။ တသ္မာပိ၊ ထိုသရင်္ချာယ်ခြင်း စသည်ကို ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသရင်္ချာယ်ခြင်းစသည်ကို ပြုသောပုဂ္ဂိုလိသည်။ ပရသ္မာ၊ နာယူသော တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။သာဓေတဗ္ဗတော၊ သီလစသော အကျိုးတို့ကို ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရသ္မာပိ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊လည်း။ သီလာဒိအတ္ထော၊ သီလအစရှိသော အကျိုးသည်။ (ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။တဒုဘယံ၊ ထိုမိမိအကျိုး,သူတပါးအကျိုး နှစ်ပါးကို။ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်သည်။ သူစေတိဒီပေတိ၊ ပြတတ်၏။

တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကတ္ထေ' မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော အကျိုး,တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုး တို့ကိုဆိုင်း။ လောကိယ လောကုတ္တရတ္ထေ၊ လောကီအကျိုး,လောကုတ္တရာအကျိုးတို့ကိုဆိုင်း။ဇုတိ-ဧဝမာဒိဘေဒေ၊ ဤသို့စသည် အပြားရှိကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ သူစေတိစ၊ ပြလည်း ပြတတ်၏။ (ထည့်)။ သဂ်ဏှာတိစ၊ ရေတွက်လည်း ရေတွက် တတ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။အယံအတ္ထသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟိတပရိယာယဝစနံ၊ ဟိတသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ် သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာသိတတ္ထဝစနံ၊ ဟောအပ်သော အနက်ကိုဟောသောသဒ္ဒါသည်။နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဘာသိတတ္ထဝစနံ၊ သည်။ (ထည့်)။ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ သုတ္တံ၊ သုတ်သည်။အတ္ထနောပိ၊မိမိအား၊လည်း။ ဘာသိတတ္ထံ၊ ဟောအပ်သော အနက်ကို။ သူစေတိ၊ပြတတ်၏။ပရသုတ္တာသာပိ၊တပါးသောသုတ်အား၊လည်း။ဘာသိတတ္ထံ၊ ကို။သူစေတိ၊၏။ ဇုတိ-အယံအတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏။သုတ္တေနစ၊သုတ်သည်လည်း။ယောအတ္ထော၊အကြင်အနက်ကို။ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏။ သော၊ ထိုအနက်သည်။ တဿဝ၊ ထိုသုတ်အား သာလျှင်။ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်။ (ထည့်)။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နအညသုတ္တာသ- ဟုနိဝတ္တေတဗ္ဗဖေါ)။ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထိုသုတ်သည်။ ပရတ္ထော၊ တပါးသော သတ်၏ အနက်ကို။ သူစိတော၊

ပြအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေနစ၊ ထိုသုတ်သည်လည်း။ သူစေတဗ္ဗသ၊ ပြအပ်သော။ နိဝတ္တေတဗ္ဗသ၊ နှစ်စေအပ်သော။ ပရတ္ထသ၊ တပါးသောအနက်၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ အတ္တသဒ္ဒါကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နကတ္တုမ္ဘံ၊မပြုအပ်။ အတ္တာတ္ထပရတ္ထဝိနိမုတ္တာသ၊ မိမိ၏အနက်,သူတပါး၏အနက်မှ လွတ်သော။ဘာသိတတ္ထသ၊ ဟောအပ်သောအနက်၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အာဒိဂ္ဂဟဏာဒ္ဓံ၊ အာဒိသဒ္ဒါကိုလည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နကတ္တုမ္ဘံ၊ မပြုအပ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဤအနက် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်, တပါးသော သုတ်၏ အနက်ကို မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်, အတ္တသဒ္ဒါကို မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်, အာဒိသဒ္ဒါ ကိုလည်း မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်လေးချက်ကိုစွဲ)။ယထာဝုတ္တသ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော။ အတ္ထသ၊ အနက်၏။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ် ခြင်းကြောင့်။ သုတ္တာဓာရသ၊ သုတ်ကို ဆောင်သော။ ပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္တာတ္ထပရတ္ထာ၊ မိမိ၏အကျိုး, သူတပါး၏ အကျိုးတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၇ဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဧဝံသန္တေ့ စသော စကားကို မိန့်ပါသနည်း။ ဒေဝဒေဝေါ-စသည်ကို မိန့်ခဲ့ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ စုဒ်ရှိရကား ဧဝံသန္တေ့-စသည်ကိုမိန့်။ ။တတ္ထ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တာနံ ဒေဝဒေဝေါတိ အာဒိကံ ယဒါ မဟာပကရဏံ သြရုယျာတိ အာဒိကဉ္စ-ဟူသော မဓုဋီကာနှင့် အညီ ပုဗ္ဗေဝုတ္တံ-ကို အတ္ထယောဇနာသည်။

အရှင် ဋီကာဆရာ....အတ္တာတ္ထ ပရတ္ထာ ဒိဘေဒေ အတ္ထေ သူစေတိ-ဟူသော ပါဠိဖြစ် မိမိ၏အကျိုး,သူတပါး၏ အကျိုးကို သုတ်သည် အဘယ်သို့ ပြပါသနည်း ဟု စုဒ်ရှိရကား အတ္တာတ္ထ ပရတ္ထာဒိဘေဒေ စသည်ကို မိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။သုတ္တာဓာရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဌာန၊သုတ်သည်ဌာနီ၊ဌာန၏ အမည်ကို ဌာနီ၌ တင်စား၍ ဌာနူပစာ အားဖြင့် သုတ်ကံသူစေတိ-ဟုမိန့်သည်။

သုတ်၏ အစွမ်းဖြင့် အတ္တာတ္ထ ပရတ္ထ တို့ကို မဆိုမူ၍ သုတ္တာဓာရ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဆိုရခြင်းအကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား အတ္ထသဒ္ဒေါ စာယံ-စသည်ကိုမိန့်။ လိုရင်းကား ယထာဝုတ္တသ အတ္ထ။ ပ။ ပရတ္ထာဝုတ္တာ-တည်း။ ၎င်းဝါကျကား ပဋိညာ အတ္ထသဒ္ဒေါစာယံ။ ပ။ နကတ္တုမ္ဘံ-တို့ကား ဟေတုလေးချက်တို့တည်း။ တသ္မာ-၌ ထိုဟေတုလေးချက်ကိုစွဲ။ ။ယထာဝုတ္တသာတိ ဘာသိတတ္ထ ဝစနသ၊ ဟိတပရိယာယသ၀ါ။ (မဓုဋီကာ)။ ထိုကြောင့် ယထာဝုတ္တသ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်သော ဘာသိတတ္ထ ဟိတပရိယာယဖြစ်သော ဟု ယောဇနာ။ ။တသ္မာကို အသမ္ဘဝတော၌ စပ်။ ။ ဤကား ဝေဠဝဏ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းတည်း။ ။မဓုဋီကာ၌ကား-တသ္မာ ယထာဝုတ္တသ။ ပ။ ဝုတ္တာ-ဟူသော ဝါကျကို နိဂုံးယူတော်မူ၏။ ။ ထိုကြောင့်-ဝုတ္တဓေဝတ္ထုံ နိဂမေန္တာ တသ္မာတိ အာဒိဝုတ္တံ-ဟုမိန့်၏။]

အထဝါ၊ ကား။ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို။ အနပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့မူ၍။ အတ္တာတ္ထာဒယော၊ အတ္တာတ္ထအစရှိကုန်သော။ ယေအတ္ထပ္ပဘေဒါ၊ အကြင်အနက်အပြားတို့ကို။ နိဒ္ဒေသေ၊ နိဒ္ဒေသပါဠိတော်၌။ အတ္တာတ္ထော ပရတ္ထော။ ပ။ ပရမတ္ထော အတ္ထေါတိ၊ဟူ၍။ဝုတ္ထာဝဝုတ္ထာဧဝ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်သာတည်း။တေ၊ ထိုအနက်အပြားတို့ကို။သုတ္တံ၊ သည်။သုစေတိ၊ပြုတတ်၏။ကုတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပါဠိတော်-အနက်ကား)အတ္တာတ္ထော၊ မိမိ, ၏အကျိုး။ပရတ္ထော၊သူတပါးတို့၏အကျိုး။ ဥဘယတ္ထော၊ နှစ်ပါးကုန်သော မိမိသူတပါးတို့၏အကျိုး။ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော၊ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော။အတ္ထော၊အကျိုး။သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော။ အတ္ထော၊ အကျိုး။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သော။ အတ္ထော၊ အနက်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲသော။ အတ္ထော၊ အနက်။ ဂုဠ္ဠော၊ လျှို့ဝှက်သော။ အဇ္ဈော၊ အနက်။ ပဋိစ္ဆန္နော၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ အတ္ထော၊ အနက်။ နေယျော၊ ဆောင်၍သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်။ နီတော၊ တိုက်ရိုက်သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသော။ အတ္ထော၊ အကျိုး။ ဝါ၊ အနက်။ နက္ကီလေသော၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းသော။ အတ္ထော၊ အကျိုး။ ဝါ၊ အနက်။ ဝေါဒါနော၊ ဖြူစင်သော။ အတ္ထော၊ အကျိုး။ ဝါ၊ အနက်။ ပရမတ္ထော၊ ပရမတ္ထဖြစ်သော။ အတ္ထော၊ အကျိုး။ ဝါ၊ အနက်။ ။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ အတ္တနှာစ၊ မိမိသည်လည်း။ အဒ္ဓိစ္စော၊ အလိုလောဘမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးကို။ သုစေတိ၊ ၏။ အဒ္ဓိစ္စကထဉ္စ၊အလိုလောဘမရှိသောစကားကိုလည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ကတ္ထာ၊ ပြုတတ်သည်။ဟောတိ၊၏။ ကုတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပရတ္ထံ၊ သူတပါးတို့၏အကျိုးကို။ သုစေတိ၊ ပြုတတ်၏။ ကုတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အတ္တနှာစ။ ပ။ ဟောတိတိ အာဒိသုတ္တာနိ၊ အတ္တနှာစ။ ဝါ။ ဟောတိအစရှိကုန်သော သုတ်တို့ကို။ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ။ အတ္တနှာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဝိနယာဘိဓမ္မေဟိ၊ ဝိနည်း,အဘိဓမ္မာတို့မှ။ ဝါ၊ တို့ထက်။ ဝိသေသေတွာ၊ ထူး၍။ သုတ္တာသဒ္ဒဿ၊ သုတ္တာသဒ္ဒါ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေနေယျာသယဝသပ္ပဝတ္တာယ၊ ဝေနေယျတို့၏ အလို၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အတ္တာဟိတ ပရဟိတာ ဒိနိ၊ မိမိအကျိုး,သူတပါးအကျိုး စသည်တို့ကို။ သာတိသယံ၊ အလွန်အကဲနှင့်တကွ။

ပကာသိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တို့၊ ကုန်၏။ အာဏာ ဓမ္မသဘာဝ ဝသပ္ပဝတ္တာယ၊ အာဏာ၏ အစွမ်း,ဓမ္မသဘာဝ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ဒေသနာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ အတ္တဟိတ ပရဟိတာဒီနိ၊ တို့ကို။ သာတိသယံ၊ တက္ခ။ ပကာသိတာနိ၊ ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောန္တို့၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧတိ—တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဒမေဝ၊ ဤသုတ္တန်ကို သာလျှင်။ အတ္ထဝါနံသူစနတောသုန္တန်၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ သုတ္တေ၊ ၌။ အာဏာဓမ္မသဘာဝါ၊ အာဏာတော်ဓမ္မသဘာဝတို့သည်။ဝေနေယျဇ္ဈာသယံ၊ ဝေနေယျတို့၏ အလိုသို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဝတ္တန္တို့၊ လိုက်ကုန်၏။ ဝိနယာဘိဓမ္မေသုဝိယ၊ ဝိနည်းအဘိဓမ္မာ တို့၌ ကဲ့သို့။ ဝေနေယျဇ္ဈာသယော၊ ဝေနေယျတို့၏ အလိုသည်။ အာဏာဓမ္မသဘာဝေ၊ အာဏာတော်ဓမ္မသဘာဝ တို့သို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအနုဝတ္တတိ၊ မလိုက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဧကန္တဟိတ ပဋိလာဘာသံ ဝတ္တုနိကာ၊ စင်စစ် အားဖြင့် အကျိုးစီးပွါးကို ရခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ်သော။ သုတ္တန္တ ဒေသနာ၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဝုတ္တာစေတ္ထအတ္ထာတိအာဒိ၊ သုဝုတ္တာစေတ္ထ အတ္ထာ အစရှိသည်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ပသဝတိတိ၊ ကား။ ဖလတိ၊ ပြီးစေ၏။ သုတ္တာဏာတိတေသ၊ သုတ္တာဏာဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှာ။ သုဒ္ဓ၊စ နေ တာယတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တဒတ္ထပကာသနေ၊ထိုမိမိအကျိုး,သူတပါးအကျိုးတို့၏ အကျိုးကို ပြခြင်းဌာ။ သုတ္တာသ၊ ၏။ ပဌာနတ္တာ၊ ပြဌာန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာတ္ထပရတ္ထာဒိဝိဓာနေသု၊ မိမိအကျိုး,သူတပါးတို့၏အကျိုး အစရှိကုန်သော အစီအရင်တို့၌။ သုတ္တာသ၊ ၏။ ပမာဏဘာဝေါစ၊ ပမာဏ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဇကာသံ၊ ထိုမိမိအကျိုး,သူတပါးတို့၏ အကျိုး တို့၏။ ဝါ၊ အကျိုးတို့ကို။ သင်္ဂါဟကတ္တုဒ္ဒ၊ ရေတွက်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဧတရေဟိ၊ဝိနည်း,အဘိဓမ္မာတို့မှ။ ဝါ၊ တို့ထက်။ ဝိသေသနဒ္ဒ၊ ထူးသည်ကိုလည်း။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။(ထည့်)။ယောဇေတပ္ပံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ တေန္တို့၊ ကား။ အတ္ထာနံသူစနတောတိ အာဒိကံ၊ အတ္ထာနံ သူစနတောအစရှိသော။ အတ္ထဝစနံ၊ အနက်ကို ဟောသောဂါထာကို။ တေသာတိ၊ ကား။ သုတ္တသ၊ သုတ္တသဒ္ဒါ၏။

ဂဏ္ဌိ။ [ပရမတ္ထော အတ္ထော-ဟူ၍ရှိ၏။ အချို့စာ တို့၌ ပရမတ္ထော-သာရှိ၏။ ပရမတ္ထော—သာရှိမူ-ပရမတ္ထော၊ မြတ်သောအကျိုး။ ဝါ၊ မြတ်သောအနက်ဟု ယောဇနာ။အပ္ပိစ္ဆော-ဉ္စ နတ္ထိ ဒုစ္ဆာ တေသာတိ အပ္ပိစ္ဆော-ဟု အပ္ပသဒ္ဒါ၏

အဘာဝတ္ထု အနက်၌ ဖြစ်ကြောင်းကို မမုဋ္ဌိကာ၌ ဖွင့်ပြ သောကြောင့် အပ္ပိစ္ဆော-အလိုလောဘ မရှိဟု ယောဇနာသည်။ အပ္ပိစ္ဆကထာ-ဟူ၍၎င်း, အပ္ပိစ္ဆကထာ-ဟူ၍၎င်း ပါဠိနှစ်မျိုး ရှိ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိနည်း,အဘိဓမ္မာတို့သည်လည်း အတ္ထပ္ပဿ, ပရမတ္ထ စသည်တို့ကို ပြကြသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ဤသုတ္တန်ကို သာလျှင် အတ္ထတ္ထဲ့။ ပ။ သူစေတီ-ဟုဆိုအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိနယာ ဘိဓမ္မေဟိ စ ဝိသေသေတွာ - စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဟိုရင်းကား-ဟုဒမေဝ အတ္ထဲ့ခံနံ သူစနတော သုတ္တန္တိ ပုတ္တံ-ဟည်း။

အဘယ်ကြောင့် ဤသုတ္တန်ကိုသာလျှင်-အပ္ပဿုံနံ သူစနတော သုပ္ပံ-ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း စုဒ်ရှိရကား-ဝေနေယျဇ္ဈာသယ ဝသပ္ပဝတ္တာယ။ ပ။ ပကာသိတာနိ ယသ္မာ ဟောန္တိ၊ အာဏာဓမ္မသဘာဝဝသပ္ပဝတ္တာယ ဒေသနာယ ။ပ။ ပကာသိတာနိ ယသ္မာ နဟောန္တိ ဇုတိ တသ္မာ-ဟုသော ဟိတ်နှစ်ချက် ကိုမိန့်။ .

အဘယ်ကြောင့် သုတ္တန်ဒေသနာတော်သည် ဝေနေယျဇ္ဈာသယ အစွမ်း ဖြင့် ပြကြောင်းကို သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိနယာဘိဓမ္မေဟိ ။။ ပ။ ယသ္မာ ဝတ္ထုဒ္ဒေသ တသ်မာ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ် သိလောက်ပြီ။ ။မဗုဋ္ဌိကာ၌ ဝိနယာ ဘိဓမ္မေဟိ ဝိသေသေတွာ။ ပ။ ဝတ္ထုဒ္ဒေသတိ ဝစနံ ကထံ ဉာယတိတိ အာဟ ဇုတိ ဇုဒမေဝါတိ အာဒိ-ဟု မိန့်သောကြောင့် ဇုတိဇုဒမေဝ။ ပ။ ဝုတ္တံ-ဝါကျကို ဝိနယာဘိဓမ္မေဟိ စ။ ပ။ ဝတ္ထုဒ္ဒေသ-၏ ဟေတု ဝါကျ ယူတော်မူသည်။

အရှင် ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် သုတ္တန်၌သာ သုဝုတ္ထာဓေယ္ယ အတ္ထာ-စသည်ကို မိန့်အပ်သနည်း။ ဝိနည်းအဘိဓမ္မာတို့၌လည်း မိန့်သင့်သည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား-သုတ္တေ စ အာဏာဓမ္မသဘာဝါ-စသည်ကိုမိန့်။

အရှင် ဋီကာဆရာ....ဝိနည်းအဘိဓမ္မာတို့ ၏သည်း အတ္ထတ္ထ, ပရတ္ထ စသည်တို့၏အစီရင်တို့၌ ပ ;ဘာဖြစ်ခြင်း,ထိုအတ္ထတ္ထဲပရတ္ထစသည်တို့ကိုရေတွက် ခြင်းရှိသည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား-အတ္ထတ္ထ။ပ။ သုတ္တသ-ကိုမိန့်။

တဒတ္ထပ္ပကာသနေ ပဋ္ဌာနတ္ထာ သုတ္တသ အတ္ထတ္ထ ပရတ္ထာဒီဝိဓာနေသု စ သုတ္တသ ပမာဏဘာဝေါ ယောဇေတဗ္ဗော။ တဒတ္ထပ္ပကာသနေ ပဋ္ဌာနတ္ထာ သုတ္တသ တေသဉ္စ သင်္ဂါဟကတ္တံ ဒသာဇေတဗ္ဗံ။ ဇုတရေဟိ ဝိသေသနဉ္စ ဟု ယောဇနာ။ (မဗုဋ္ဌိကာ)

ဧ ထ္ထစ အတ္ထတ္ထာဒီဝိဓာနေ သုတ္တသ ပမာဏဘာဝေါ အတ္ထတ္ထာဒိနံ ယေဝ စ သင်္ဂါဟကဿ ယောဇေတဗ္ဗံ တဒတ္ထပ္ပကာသန ပဋ္ဌာနဿ သုတ္တသ

ဝိနယာဘိဓမ္မေဟိ ဝိသေသနဉ္စီ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေနေဝ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ။ သာရတ္ထဒီပနီ ယောဇနာနည်းကို ပြလိုက်သည်။

တေသဉ္စီ သင်္ဂါဟကာတ္ထံ-ဟုပါဠိရှိ၏။ တေသဉ္စ သင်္ဂါဟကတ္ထံ-ဟု ရှိသင့်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာအလိုအားဖြင့် အတ္ထတ္ထပရတ္ထာဒိဝိခံဝနေသု၊ ဟိုဠ်။ သုတ္တာဿ ၏။ ပမာဏာဘာဝေါစ၊ကို၎င်း။ တေသံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ သင်္ဂါဟကတ္တာဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဿဝါ၊ မူကား။ သုတ္တာဿ၊၏။ ဟဒယ္ဘ ပကာသနေ၊ ထိုမိမိအကျိုး,သူတပါးအကျိုးတို့ကို ပြရာ၌။ ပဋ္ဌာနတ္ထာဝ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဇာတရေဟိ၊ တို့မှ။ ဝါ၊ တို့ထက်။ ဝိသေသနဉ္စီ၊ ထူးသည်ကိုလည်း။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။ဟု ယောဇနာရာ၏။

အဘိက္ကမန္တိတိဇ္ဇေ၊ ဉ္ဇီ။ အဘိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကမနဿ၊ သွားခြင်း ကြိယာ၏။ဝုဒ္ဓိဘာဝံ၊ ပွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အတိရေကတ္ထံ၊ လွန်သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ အဘိက္ကန္တေနာတိဇ္ဇေစ၊ အဘိက္ကန္တေနဟူသော ဤပါဠိဉ္ဇီလည်း။ ကန္တိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းကြိယာ၏။ အဓိကတ္ထံ၊ လွန်သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိသေသဘာဝံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ ပစ္စနံ၊ ဤစကားနှစ်ရပ်သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ကဿဝါ၊ မူကား။ ဥပသဂ္ဂဿ၊ ဥပသာရပုဒ်၏။ ကြိယာဝိသေသကတ္တာ၊ ကြိယာကို အထူးပြုသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ အဘိညာတာ အဘိရာဇာ အဘိဝိနယေတိဇ္ဇေ၊အဘိညာတာ, အဘိရာဇာ, အဘိဝိနယေ-ဟူသော ပါဠိတို့ဉ္ဇီ။ သလက္ခဏဟူဇာတပရိစ္ဆိန္နေသု၊ အမှတ်ဖြင့်သိအပ်,ပူဇော်အပ်,ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ ရတ္တိအာဒီသု၊ ရတ္တိအစရှိသည်တို့ဉ္ဇီ။ အဘိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဂဏ်၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယုဇ္ဇေပျ၊ သင့်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဖောဒနာ၊ တည်း။လက္ခဏ ဂရဏ ဥာဏ ပူဇနပရိစ္ဆေဒ ကြိယာဒီပနတောစ၊ အမှတ်ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောသိခြင်း, ပူဇော်ခြင်း, ပိုင်းခြားခြင်း, ကြိယာကို ပြတတ်သောကြောင့်၎င်း။ တာဟိကြိယာဟိ၊ ထိုကြိယာ တို့နှင့်။ ရတ္တိရာဇ ဝိနယာနံ၊ ရတ္တိသဒ္ဒါ, ရာဇသဒ္ဒါ,ဝိနယသဒ္ဒါတို့၏။ယုတ္တတ္တာစ၊ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ (ထည့်)။ ဘာဝနဖရဏဝုဒ္ဓိဟီ၊ ပွားခြင်း,ပုံ့နှံခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သောကြိုးပွားခြင်း တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ပွားသဖြင့် ကြိုးပွားခြင်း,ပုံ့နှံခြင်း တို့ဖြင့်။ ဝုဒ္ဓိမန္တော၊ကြိုးပွားခြင်းရှိကုန်သော။အာရမ္မဏာဒီဟိတိ၊ ကား။ အာရမ္မဏသမ္ပယုတ္တကမ္မဒွါရပဋိပဒါဟိ၊ အာရုံသမ္ပယုတ်, ကမ္မဒွါရ, ပဋိပဒါစသည်တို့ဖြင့်။အဝိသိဋ္ဌန္တိဇ္ဇေ။ ဉ္ဇီ။ အညမညဝိသိဋ္ဌေသု၊ အချင်းချင်းထူးကုန်သော။ ဝိနယသုတ္တန္တာဘိဓမ္မေသု။ ဝိနယ, သုတ္တန္တ, အဘိဓမ္မသဒ္ဒါတို့ဉ္ဇီ။ အဝိသိဋ္ဌံ၊မထူးသော။ သမာနံ၊ တူသော။ ဝိဉ္ဉကသဿဒ္ဓံ၊ ပိဋ္ဌကသဒ္ဒါကို။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဩနက်တည်း။

ယထာဝုတ္တေနာတိ၊ ကား။ ဧဝံဒုဝိဓတ္တေနာတိ အာဒိနာ၊ဧဝံဒုဝိဓတ္တေန အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ကထေတဗ္ဗာနံ့၊ ဟောအပ် ကုန်သော။ အတ္ထာနံ၊ အနက်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ (ပဗောဓနံစပ်)။ ဒေသကာ ယတ္တေန၊ ဟောတော်မူသော ပုဂ္ဂိုလိန္ဒ့်စပ်သော။ အာဏာဒိဝိဓိနာ၊ အာဏာထားခြင်း အစရှိသော အစိ အရင်ဖြင့်။ အတိသင်္ခေနံ-ပဗောဓနံ၊ သိစေကြောင်း ဖြစ်သော ဝစီဘေဒသဒ္ဒသည်။ ဝါ၊ သိစေတတ်သော နှုတ်မြွက်သံသည်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာ မည်၏။ သာသိတဗ္ဗပုဂ္ဂလဝတေန၊ ဆုံးမသင့် ဆုံးမ ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌ဖြစ်သော။ ယထာပရာဓဒိနာ၊ အပြစ်အား လျော်စွာ အစရှိသော။ သာသိတဗ္ဗဘာဝေန၊ ဆုံးမအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အနုသာသနံ-ဝိနယနံ့၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ သာသနံ၊ သာသန မည်၏။ ကထေတဗ္ဗသ၊ ဟောသင့် ဟောထိုက်သော။ သံဝရာ သံဝရာဒိနော၊ သံဝရ, အသံဝရ အစရှိသော။ အတ္ထသ၊ အနက်ကို။ ကထနံ၊ ဟောခြင်းသည်။ ဝစနပဋိဗဒ္ဓကရဏံ၊ နှုတ်နှင့် စပ်သည်ကို ပြုသော ဝစီဘေဒသဒ္ဒသည်။ ကထာ၊ ကထာမည်၏။ ဘေဒသဒ္ဒေါ၊ ဘေဒသဒ္ဒါကို။ ဒေသနာဘေဒဒ္ဓ၊ ဒေသနာ အထူးကိုဂုဏ်း။ သာသနာဘေဒဒ္ဓ၊ သာသနာ အထူးကိုဂုဏ်း။ ကထာဘေဒဒ္ဓ၊ ကထာအထူးကိုဂုဏ်း။ ယထာရဟံ၊ စွာ။ ပရိဒီပယေ၊ ပြရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီး အသီး။ ယောဇေ တဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဘေဒန္တိ၊ ကား။ နာနတ္တံ၊ အထူးတည်း။ နာနာကရဏံ၊ အသီး အသီး ပြုခြင်းတည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သိက္ခာစ၊ သိက္ခာလည်း။ ပဟာနာနိစ၊ ပဟာန် တို့လည်း။ ဂန္ထိရဘာဝေါစ၊ နက်နဲသော အဖြစ်လည်း။ သိက္ခာပဟာနဂန္ထိရဘာဝံ၊ သိက္ခာ,ပဟာန်,နက်နဲသော အဖြစ်။ တဒ္ဓ၊ ထိုသိက္ခာ,ပဟာန်,နက်နဲသောအဖြစ်ကိုလည်း။ ပရိဒီပယေ၊ ပြရာ၏။

၈ဣတိ၊ [ကြိယံ ဥပေစ္စ အဇ္ဈေ သင်္ခေနံ့ ပကာသေနံ့-ဟု မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ ဥပသာရပုဒ်တို့သည် ကြိယာ၏အနက်ကို စိရင်တတ် ပြတတ် သောကြောင့်-အဘိဣတ္တမနံ့ အဘိဣတ္တနေန ဥ-အတိရေကဣတ္တ, အမိကဣတ္တ, ဝိသေသဘာဝကို ပြခြင်းသည် သင့်တန်စေ။ အဘိညာတာအဘိရာဓာအဘိဝိနယေ-ဥ။ သလက္ခဏ,ပူဇိတ,ပရိစ္ဆိန္ဒ-ဖြစ်ကုန်သော ရတ္တိ-စသော နာမ်ပုဒ်တို့ဥ အဘိသဒ္ဒါသည် နာမ်ပုဒ်ကို အထူးပြုသောကြောင့် မသင့်ဟု-စောဒနာသည်။ အဖြေကား သိသင့်ပြီ။

ဒေသိတာရံ ဘဂဝန္တံ မပေက္ခိတ္ဝာ ဒေသနာ။သာသိတပ္ပုဂ္ဂလဝသေန သာသနံ့။ ကထေတဗ္ဗသ အဇ္ဈသ ဝဇ္ဇသန ကထာတိ ဧဝမေတ္ထ ဒေသနာ ဒိနံ့ နာနာကရဏံ ဧဝမိတ်ာ။ ။(သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ)။အနက်ကား။ ။ ဒေသိတာရံ၊ ဟောတော် မူသော။ ဘဂဝန်္တံ၊ ကို။ အပေက္ခိတ္ဝာ၊ ငဲ့၍။

F.-15. (မြို့ခွ-ခရု သာသနာပြု)

ဒေသနာ၊ ဒေသနာမည်၏။ သာသိတမ္ဗပုဂ္ဂလဝသေန၊ ဆုံးမသင့်-ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သာသနံ၊ သာသနာမည်၏။ ကထေတမ္မဿ၊ ဟောအပ်သော။ အတ္ထဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကထာ၊ ကထာမည်၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဤ၊ ဤကဲ့သို့ပါဠိဖွင့်၏။ ဒေသနာဒိနံ၊ ဒေသနာ-စသည်တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးကို။ ဝေဒိတမ္ဗံ။ ၏။

(ဒွန်၏ နောက်၌၊ ရှိသောပိုဒ်၊ ယှဉ်လိုက်ပုဒ်တိုင်းသာ။) ဟူ သော နိယံနှင့်ဖက်သည် ကေဒသဒ္ဒေါ ဝိသံ ဝိသံ ယောဇေတဗ္ဗော-ဟူ၌ကား၌ မိန့်တော်မူသည်။]

ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိအာဒိ ံ၊ ပရိယတ် အပြား အစရှိသည်ကို။ ယထာတိ၊ ကား။ ဥပါဒါရမ္ဘာဒိဟေတု ပရိယာပုဏာနာဒိပဉ္စကာရေဟိ၊ ချုပ်ချယ်လိုခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့် သင်ယူခြင်းစသော အပြားတို့ဖြင့်။ တိသုပိစေတသု ဧတေမမ္မတ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဓာတိ ဧတ္ထ၊ တိသုပိစေတသုဧတေမမ္မတ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဓာ ဟူသောပါဌ်၌။ တန္တိအတ္ထောစ၊ ပါဠိ၏ အနက်သည်၎င်း။ တန္တိဒေသနာစ၊ ပါဠိကို ဟောခြင်း သည်၎င်း၊ တန္တိတန္တိအတ္ထ ပဋိဝေဓော စ၊ ပါဠိကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း, ပါဠို၏အနက်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၎င်း။ တန္တိဝိသယာ၊ ပါဠိလျှင်အရာရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ ပါဠိလျှင်တည်ရာရှိကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနယပိဋကာဒီနံ၊ ဝိနယပိဋက စသည် တို့၏။ အတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓာ ဓာရဘာဝေါ၊ အတ္ထ၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်, ဒေသနာ၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်, ပဋိဝေဓ၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်သည်။ ယုတ္တောစ၊ သင့်၏။ ပန၊ သင့်သည်မှတပါး မသင့်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ပိဋ်ကာနိ၊ ပိဋက ကို့သည်။ တန္တိယောယေဝ၊ ပါဠို တို့သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မာ ဓာရဘာဝေါ၊ ပါဠိဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မ၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်ရာသနည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ တန္တိသမုဒါယဿ၊ ပါဠိအပေါင်း၏။ အဝယဝေ ပါဠိယာ၊ အစိတ်အစိတ် ဖြစ်သော ပါဠို၏။ အာဓာရဘာဝတော၊ တည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ (ထည့်)

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဓမ္မာဒီနံ၊ ဓမ္မစသည်တို့၏။ ဝါ၊ ဓမ္မ, ဒေသနာ, ပဋိဝေဓတို့၏။ ဒုက္ခောဂါဟ ဘာဝတော၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုဓမ္မ, ဒေသနာ, ပဋိဝေဓတို့ဖြင့်။ ဝိနယာဒယော၊ ဝိနယစသည်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္ထိရာ၊ နက်နဲကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနယာဒီနဉ္စ၊

ဝိနယစသည်တို့၏လည်း။ စတုဗ္ဗိဓော၊လေးပါးအပြားရှိသော။ဂမ္ဘီရဘာဝေါ၊ နက်နဲသော အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မမ္မာဒယောဓေ၊ ဓမ္မစသည်တို့သည်သာလျှင်။ ဝါ၊ မမ္မ,ဒေသနာ,ပဋိဝေဓ တို့သည်သာလျှင်။ ဒုက္ခောဂါဟတ္တာ၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်နဲကုန်၏။ ဝိနယာဒယော၊ ဝိနယ စသည်တို့သည်။ နဂမ္ဘီရာ၊ မနက်နဲကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တေံ၊ ဤစကားကို။ နစောဒေတဗ္ဗံ၊ မစောဒနာအပ်။ တတ္ထ၊ထိုဓမ္မ, အတ္ထ,ဒေသနာ,ပဋိဝေဓလေးပါး တို့တွင်။မမ္မတ္ထာနံ၊ ဓမ္မ,အတ္ထတို့ကို။ ပဋိဝေဓဉာဏသ၊ ထိုးထွင်းသိသော ပဋိဝေဓဉာဏ်၏။ ဒုက္ကရဘာဝတော၊ ခဲယဉ်းသည် ၏အ ဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မတ္ထာနံ၊ ဓမ္မ,အတ္ထ တို့၏။ ဒုက္ခောဂါဟဘာဝေါ၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒေသနာဉာဏသ၊ ဒေသနာဉာဏ်၏။ ဒုက္ကရဘာဝတော၊ ခဲယဉ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေသနာယစ၊ ဒေသနာတော်၏လည်း။ ဒုက္ခောဂါဟ ဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ဓမ္မ,အတ္ထ,ဒေသနာ,နက်နဲသည်မှတပါး။ ပဋိဝေဓနက်နဲ သည်ကို ဆိုအံ့။ ပဋိဝေဓသ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ်၏။ ဥပပါဒေတုံ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျတ္တာစ၊ မစွမ်းနိုင် သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်ဂင်း။ တဒ္ဒိသယာဉာဏုပ္ပတ္တိယာ၊ ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်ကို အာရုံပြုသော ပေစ္စဝေဂ္ဂနာဉာဏ် ဖြစ်ခြင်း၏။ ဒုက္ကရဘာဝတောစ၊ ခဲယဉ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂင်း။ဒုက္ခောဂါ ဟတာ၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [ပရိယတ္တိအာဒိန္တိ ပရိယတ္တိဘေဒါဒိန္တိ ဝတ္တဒ္ဒေါ့ ဥတ္တရပဒလောပဝသေန ဝုတ္တံ။ (မဓုဋီကာ)။ ထိုကြောင့် ပရိယတ်အပြား အစရှိသည်ဟု ယောဇနာသည်။

တေသံ တေသံ အတ္ထာနံ ဗောဓိကဗာဓေန ဉာတော ဥဂ္ဂဟိတာဒိဝသေန စ ပုဗ္ဗေ ပဝတ္တော သဒ္ဒပ္ပဗန္ဓော ဓမ္မော၊ ပစ္ဆာ ပရေသံ အဝဗောဓ နတ္ထံ ပဝတ္တိတော တဒတ္ထပ္ပကာသနော သဒ္ဒေါ ဒေသနာတိ။ အထဝါ ယထာဝုတ္တသဒ္ဒသမုဋ္ဌာပကော စိတ္တုပ္ပါဒေါဒေသနာ (အနုဋီကာ)။ ။အနက်ကား-တေသံ တေသံအတ္ထာနံ၊ ထိုထိုအနက်တို့ကို။ ဗောဓကဘာဝေန၊သိစေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဉာတော၏၊ သိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဥဂ္ဂဟိတာဒိဝသေန၊သင်ယူခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ပဝတ္တော၏၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။သဒ္ဒပ္ပဗန္ဓော၊ သဒ္ဒါအစဉ်သည်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ အဝဗောဓနတ္ထံ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သော။တဒတ္ထပ္ပကာသနော၊ ထိုအနက်ကိုပြတတ်သော။ သဒ္ဒေါ၊ သဒ္ဒါသည်။ဒေသနာ၊ ဒေသနာမည်၏။ ဣတိ-အယံ၊

ကား။ ပရိဟာရော၊တည်း။ အထဝါ၊ ကား။ ယထာဝုတ္တသဒ္ဒသမုဋ္ဌာပကော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဒဿနာသဒ္ဒကိုဖြစ်စေတတ်သော။စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ ဒဿနာ၊ မည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-တရားတော်ကိုမဟောမီ ရှေးအဘို့၌ စိတ်ဖြင့်မှတ်သား ထားအပ်သော မနသာဝဇ္ဇာဝိတပါဋိသည်ငင်း။ သင်ယူခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် တရားမဟောမီ ရှေးအဘို့၌ စိတ်ဖြင့်မှတ်သား ထားအပ်သော မနသာဝဇ္ဇာဝိတပါဋိသည်ငင်း ဓံမမည်၏။ တနည်း။ တရားဟောခြင်း အသံကို ဖြစ်စေသော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဓမ်မမည်၏။ သူတပါးတို့အား ဟောပြအပ်သောအသံဟုဆိုအပ်သော သဝိညတ္တိဝိကာရဝစီဘေဒသဒ္ဒသည် ဒဿနာ မည်၏။ အထွောတိ တသ္မာယေဝတ္ထော- ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ထိုမနသာဝဇ္ဇာဝိတဖြစ်သော ပါဋိ၏အနက်သည် အထ္ထမည်၏။တန္တိ အထ္ထ ပဋိဝေဓါမင္ဂဲဉ္ဇာဏံ သမ္ပယုတဉာဏဉ္စ-ဟူသော မဓုဋိကာနှင့်အညီ မဂ်ဉာဏ်, သမ္ပယုတဉာဏ်သည် ပဋိဝေဓမည်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဓမ္မ,အတ္ထစသည်တို့သည်အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခော ဟာရ ဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-တတ္ထ ပဋိဝေဓံသ ဒုက္ခရဘာဝတော-စသောပါဋ္ဌကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိလောက်ပြီ။]

ဟေတုမ္ပိဉာဏံဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိတေနေဝဝစနေ့ထွေန၊ဟေတုမ္ပိဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ ဟူသော ဤဝစနတ္ထဖြင့် သာလျှင်။ ဓမ္မသ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏။ ဟေတုဘာဝေါ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို။ ကဆံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဉာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သနည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ ဇာတသမာသပဒဿ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ ဟူသော ဤသမာသ်ပုဒ်၏။ အဝယဝပဒတ္ထံ၊ အစိတ်ဖြစ်သော ပုဒ်၏ အနက်ကို။ ဒဿနေန်နေန၊ ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟေတုမ္ပိဉာဏာန်၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဉာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိတ္ထေ၊ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဟူသော ပါဋ္ဌ၌။ ဓမ္မေတိတေသ၊ဓမ္မဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထံ၊အနက်ကို။ ဒဿနေန်နေန၊ ပြတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟေတုမိတိ၊ဟူ၍။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ဝုတ္တံ၊၏။ ပဋိသမ္ဘိဒါတိ ဇာတသစ၊ပဋိသမ္ဘိဒါ ဟူသော ဤပုဒ်၏လည်း။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿနေန်နေန၊ ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာန်၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေတုမ္ပိဉာဏာန်၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မသ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏။ ဟေတုဘာဝေါ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို။ ဉာတဗ္ဗော၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့်။ (ဟိတ်စ္ဆ)။ ဟေတုဓမ္မသဒ္ဒါစ၊ ဟေတု

ဓမ္မသဒ္ဒါတိုသည်ၛင်း။ ဥာဏပဋိသမ္ဘိဒါသဒ္ဒါစ၊ ဥာဏသဒ္ဒါ, ပဋိသမ္ဘိဒါသဒ္ဒါ တိုသည်ၛင်း။ ဧကတ္ထာ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿနေန၊ ပြဟော်မူသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဓမ္မဿ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏။ ဟေတုဘာဝေါ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို။ သာဓိတော၊ ပြီးစေအပ်၏။ အတ္ထဿ၊ အတ္ထသဒ္ဒါ၏။ ဟေတုဖလဘာဝေါစ၊ အကျိုး၏ အကြောင်း၏ အဖြစ် ကိုလည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ယထာဓမ္မန္တိတ္ထေ၊ ဦး။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟေတုဠ္ဟ၊ အကြောင်း သဘောကိုၛင်း။ ဟေတုဖလဠ္ဟ၊ အကြောင်း၏အကျိုး သဘောကိုၛင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဂဏ္ဟာတိ၊ ယူ၏။ သေ သော ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ ဤဓမ္မ သဒ္ဒါသည်။ သဘာဝ ဝါစကော၊ သဘောကိုဟောသည်။ဟိ-ယသ္ဒ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိယတ္တိဟေတုဘာဝ ဝါစကော၊ ပရိယတ္တိ၏ အဖြစ်, အကြောင်း၏ အဖြစ်ကို ဟောသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေတုဠ္ဟ၊ ကိုၛင်း။ ဟေတုဖလဠ္ဟ၊ ကိုၛင်း။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဂဏ္ဟာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အကြောင်းသဘော,အကျိုးသဘောကို ဟောခြင်းကြောင့်။ ယထာဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ယောယောအဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရာဒိ ဓမ္မော၊ 'အကြင် အကြင် အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ အစရှိသော သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိံ တသ္မိံ၊ ထိုထိုအဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ အစရှိသော သဘော၌။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဓမ္မာဘိလာပေါတိ၊ ကား။ အတ္ထပျဉ္ဇနကော၊ အနက်ကို ပြတတ်သော။ ဝါ၊ အနက်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သော။ အဝိပရိတာဘိလာပေါ၊ မဖောက် မပြန် ထုတ်ဆိုအပ်သော ဝစီဘေဒ သဒ္ဒတည်း။ ဝါ၊ မှန်ကန်စွာ ဆိုအပ်သော နှုတ်မြွက် သံတည်း။ ဧတေန၊ ဤဓမ္မာဘိလာပေါ ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ တတ္ထဓမ္မနိရုတ္တာ ဘိလာပေဉာဏံ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါတိတ္ထေ၊ ပါဠိ၌။ဂုတ္တဓမ္မ နိရုတ္တိ၊ ဟောတော် မူအပ်သော သဘာဝဓမ္မကို ထုတ်ဆိုသော ဝစီဘေဒသဒ္ဒကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အနုလောမာဒိ ဝသေန ဝါ ကထနန္တိ ဧတေန၊ ပါဠိဖြင့်။ တဿာဓမ္မနိရုတ္တိယာ၊ ထိုဓမ္မနိရုတ္တိကို။ အဘိလာပံ ကထန်၊ ဆိုကြောင်းဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ တဿ ဝစနဿ၊ထိုဓမ္မနိရုတ္တိဟု ဆိုအပ်သော ဝစီဘေဒ သဒ္ဒကို။ပဝတ္တနံ၊ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ ဝါ၊ ဖြစ်စေသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။အမိပ္ပါယောတိဧတေန၊ ပါဠိဖြင့်။ဒေသနာတိ ပညတ္တိတိ ဧတံ ဝစနံ၊ဒေသနာတိ ပညတ္တိဟူသော ဤစကားကို။ ဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပံ၊ သဘာဝအားဖြင့်

ထုတ်၍ ဆိုအပ်သော ဝစီဘေဒသဒ္ဒကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဒ္ဒိုနိမုတ္တံ၊ ထိုသဘာဝ အားဖြင့် ထုတ်၍ ဆိုအပ်သော ဝစီဘေဒ သဒ္ဒမှ လွတ်သော။ ပညတ္တိ်ံ၊ နာမပညတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။

၇ဏ္ဍို၊ [ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ တေသဃ သမာသပဒဿ။ ပ။ ဝုတ္တာ- ကား ဝိသဇ္ဇနာဖြစ်သော ပဋိညာဝါကျ။ ဓမ္မေ ပဋိသမ္ဘိဒါတိ ထွေဟိ-နှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါတိ ဟေဿစ-ဝါကျတို့ကား ထိုပဋိညာ၏ အန္တယနာနာဟေတု ဝါကျတို့ တည်း။ ပဋိညာသို့ ပြန်၍စပ်။ တသ္မာ-ဟေတုဓမ္မဿဒ္ဒါ။ ပ။ ဓမ္မဿ ဟေတု ဘာဝေါ-ကား လဒ္ဓဂဏ်လည်းမည်၏။ နိဂုံးလည်းမည်၏။ ယထာ ဓမ္မန်္တွေ ထွေ ဓမ္မဿဒ္ဒေါ။ ပ။ တသ္မိ် တသ္မိန်္တွေ အထွော-ဟူသော ဝါကျသည်လည်း ပဋိညာ, ဟေတု, နိဂုံး အစိတ်သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောဝါကျတည်း။ ယထာ ဓမ္မန်္တွေ ထွေ ယထာသဒ္ဒဿဝိစ္ဆာတ္ထံမွေဿဒ္ဒဿ သဘာဝတ္ထံ သတ္တမီဝိဘတ္တိယာ အံအာဒေသဉ္စ ဒသ္သေတုံ ယထာဓမ္မန်္တွေ အာဒိမာဟ-ဟု မဓုဋ္ဌိကာဌ္ဌ မိန့်သော ကြောင့်။ ယထာဓမ္မံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော။ အဝိဇ္ဇာ, သမ်ါရအစရှိသော သဘော်ဌ္ဌ-ဟု အဋ္ဌကထာဌ္ဌ အနက်ယောဇနာအပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာဌ္ဌ ဒေသနာတိပညတ္တိ-ဟု ဆိုလျှင်ပြီးပါလျက်-ယထာ ဓမ်ံ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယော-ဟု မိန့်ရခြင်းကြောင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဓေတန-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မွောဘိလာပေါ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် တတ္ထဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပေဉာဏ်ံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သော ပရမတ္ထစိတ္တဇသဒ္ဒရုပ်ကို ပြတော်မူ၏ ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဓမ္မနိရုတ္တိကို ပြရခြင်း အကျိုးရှိခဲ့သော်-အနုလောမာဒိဝသေနဝ်ါ ကထန်-ဟူသောနည်းနှင့် အဘယ်သို့ ထူးပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- အနုလောမာဒိဝသေန ဝါ ကထနန္တွေ ဓေတန-စသည်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အနုလောမာဒိဝသေန-စသော ပါဌ်ဖြင့် ထိုပရမတ္ထစိတ္တဇသဒ္ဒရုပ်ကို ဖြစ်စေသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပြသည်။ ဤသို့ထူးသည် ဖြစ်ဘိသော်- ။ ၁စနဿ ပဝတ္တနန္တွေ စ ယထာဒုတ္တစိတ္တုပ္ပါဒမာဟ။ (အနုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာဌ္ဌ ဇုတိ-အထွော-ဟု မဆိုမူ၍ ဇုတိ-အဓိပ္ပါယော-ဟုဆိုတော်မူခြင်းသည် အဘယ်အကျိုး ရှိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-အဓိပ္ပါယော်တိ ဓေတန-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား အဓိပ္ပါယော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်-ဒေသနာတိ ပညတ္တိ-ဟုဆိုခြင်းသည် ပရမတ္ထစိတ္တဇသဒ္ဒရုပ်ကို ရည်၍ဆိုသည်။ ထိုသဒ္ဒရုပ်မှတပါးသော အကွရာအစဉ်ဟုဆိုအပ်သော နာမပညတ်ကိုရည်၍ အဋ္ဌကထာဆရာမဆိုဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤဒုတိယနည်းအဓိပ္ပါယ်ကား-အကြောင်းသည်ဟေတုမည်၏။အကျိုးသည်အတ္ထမည်၏။ သဒ္ဒရုပ်သည်ဌင်း။ ထိုသဒ္ဒရုပ်ကိုဖြစ်စေသော စိတ္တုပ္ပါဒ် သည်ဌင်း ဒေသနာမည်၏ဟု ပြတော်မူသည်။]

သောစလောကိယ လောကုတ္တရောကိ၊ ဟ္ရူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ အဘိသမယံ၊ ကို။ ယေနပကာရေန၊ အကြင် ဝိသယ, အသမ္မောဟ၊ အပြားဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ ယဒ္ဓု၊ အကြင် မမ္မ,အဏ္ဍ,ဒေသနာ ကိုလည်း။ အဘိသမေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအဘိသမယ မည်သော ဉာဏ်၏။ ယောစသဘာဝေါ၊ အကြင် သဘောသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဟိ၊ ထိုအပြားတို့ဖြင့်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝိသယတော၊ အသမ္မောဟတောစ အတ္ထာဒိအနုရူပံ၊ မမ္မာဒီသု အဝဗောဓေါတိ၊ ဟ္ရူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသယတော, အသမ္မောဟတောစ အစရှိသော ပါဠိဉ္စ။ အဝိဇ္ဇာဒိမမ္မ သင်္ခါရာဒိအတ္ထတဒုဘယပညာပနာရမ္မဏော၊ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း, သင်္ခါရစသောအကျိုး, ထိုအကြောင်း အကျိုးနှစ်ပါးကို သိစေတတ်သော ဝစီဘေဒသဒ္ဒရပ်လျှင် အာရုံရှိသော။ လောကိယော၊ လောကီဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ ဉာဏ်သည်။ ဝိသယတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ အတ္ထာဒိအနုရူပံ၊ အကျိုးစသည်အား လျော်စွာ။ မမ္မာဒီသု၊ အကြောင်းစသည်တို့၌။ အဝဗောဓေ၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏော၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော။ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်အာရုံပြုသော။မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တော၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော။ ယဲထာဝုတ္တမမ္မတ္ထ ပညတ္တိသု၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ကုန်သော မမ္မ,အတ္ထပညတ် ကိုဋ္ဌ်။ သမ္မောဟဝိဒ္ဓံသနော၊ မောဟကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အသမ္မောဟတော၊ မောဟမရှိသဖြင့်။ အတ္ထာဒိအနုရူပံ၊ အကျိုးစသည်အား လျော်စွာ။ မမ္မာဒီသု၊ အကြောင်းစသည် တို့၌။ အဝဗောဓေ၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုအပြားတို့ဖြင့်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝိသယတော။ ပ။ အဝဗောဓေါတိ၊ ဟ္ရူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ (ဟေတု ပါဂ္ဂ အတ္ထ ယောဇနာ။)

တနည်းကား—

ဟိ၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဝိသယာဝဗောဓ,အသမ္မောဟာဝဗောဓ နှစ်ပါးတို့တွင်။ (လောကိယော အဘိသမယောသို့စပ်)။ အဝိဇ္ဇာဒိမမ္မသင်္ခါရာဒိ အတ္ထ တဒုဘယ ပညာပနာ ရမ္မဏော၊ ရှိသော။ (စသည်ဖြင့် ယောဇနာ)။ဝိသေသဝါဂ္ဂအတ္ထယောဇနာ။ အဘိသမယတော၊ အဘိသမယဟု ဆိုအပ်သော ပဋိဝေဓမ္မ၊ အညမ်ဒါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ပဋိဝေဓတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ တေသံတေသံဝါတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ပဋိဝေဓနံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း။ ပဋိဝေဓော၊ ခြင်း။ ဣတိဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤသို့သော

ဝစနတ္ထကြောင့်။ အဘိသမယောဝ၊ သည်။ပဋိဝေဓေဝ၊ ပဋိဝေဓမည်၏။ (ထည့်)။ ပဋိဝိစ္ဆိယတိ၊ ထိုးထွင်းရှာသိအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပဋိဝေဓေဝ၊မည်၏။ ဣတိဋ္ဌမိနာ၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့်။ တံတံရူပါဒိ ဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုရုပ်စသော တရားတို့၏။ အဓိပရိတသဘာဝေါစ၊ မဖေါက် မပြန်သော သဘော သည်လည်း။ ပဋိဝေဓေဝ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဘိသမယတော၊ မှ။ အညမ်ဒ်၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ပဋိဝေဓတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ တေသံတေသံဝါတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ယထာဝုတ္တေဟိ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ် ကုန်သော။ ဓမ္မာဒီဟိ၊ ဓမ္မစသည်တို့ဖြင့်။ ပိဋကာနံ၊ ပိဋကတို့၏။ ဂန္ထိရဘာဝံ၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ ဇာဒါနိယသ္မာ ဇေတသု ပိဋကေသူတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ယောစေတ္ထာတိ၊ ကား။ တံတံပိဋကဂတေသု၊ ထိုထိုပိဋကတ္ဘ တည်ကုန်သော။ ဝါ၊ ထိုထိုပိဋကတ္ဘ ဟောကြားထော်မူအပ် ကုန်သော။ ဇေတသု ဓမ္မာဒီသု၊ ထိုဓမ္မစသည်တို့၌။ ဝါ၊ ထိုဓမ္မ,အတ္ထ,ဒေသနာတို့၌။ ယောပဋိဝေဓေဝ၊ အကြင် ထိုးထွင်းရှာသိသော ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်ရင်း။ ဇေတသု ပိဋကေသု၊ ထိုပိဋက သုံးပုံတို့၌။ တေသံတေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထို တရားတို့၏။ ယောအဝိပရိတသဘာဝေါစ၊ အကြင် မဖေါက်ပြန်သော သဘောသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ထည့်)။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတပ္ပေဝ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဒုက္ခောဂါဟတာဒ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝါ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်ခဲ သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တာနယေနေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတပ္ပေဝ၊ ၏။ ပန၊ အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ဇေတ္ထ၊ ဤဒုတိယ ဝိကပ်၌။ ဝါ၊ ဒုတိယနည်း၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ အဝိပရိတသဘာဝသဒ်ါတော၊ မဖေါက်ပြန်သော သဘောဟု ဆိုအပ်သော။ ပဋိဝေဓေဝ၊ သည်။ ဝါ၊ သိအပ်သော သဘောသည်။ ဒုဇ္ဇိညေယျတာယဇေဝ၊ သိနိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်သာလျှင်။ ဒုက္ခောဂါဟော၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။

၈ဣတိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ...အာဘယ်ကြောင့် ထိုအပြားတို့ဖြင့် ထင်ရှားစွာပြုခြင်းငှာ ဝိသယတော-စသောပါဠိကို အဋ္ဌကထာဋ္ဌ မိန့်ကြောင်းကို သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- တတ္ထဟိ ဝိသယတော-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ ဤကား-ဟေတုဝါကျ အတ္ထယောဇနည်း၌ ထွက်နည်း။ ဝိသယအသမ္မောဟာအားဖြင့် ပဋိဝေဓ၏ အထူးကို ပြတော်မူလိုရကား-တတ္ထဟိဝိသယတော-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဤကား- မဓုဋီကာအလိုဝိသေသဝါကျထွက်နည်းတည်း-

အရှင် ဋီကာဆရာ....အာဘိသမယာမှတပါး ပဋိဝေဓတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဋ္ဌ-တေသံ တေသံဝါ-စသည်ကို မိန့်ကြောင်းကို အာဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ဂ္ဂိုရကား-ပဋိဝေဓနံ ပဋိဝေဓော-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဋိဝေဓနံ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတီတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ တေနာတိ-ပဋိဝေဓော-ဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့် အာဘိသမယော မည်သော ဉာဏ်သည် ပဋိဝေဓ် မည်၏။ ပဋိဝိဇ္ဈယတိတိ ပဋိဝေဓော-ဟူသော ကမ္မသာဓန ဝစနတ္ထကြောင့် မဖေါက် မပြန်သော တရားတို့၏ ပရမတ္ထသဘာဝသည် ပဋိဝေဓ မည်သည် ဟူသော အဓိပ္ပါယ်သည် သင့်မြတ်သောကြောင့် သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသေ်။

ယောစေတ္ထာတိ။ ပ။ ပဋိဝေဓော-ဖြင့် အာဘိသမယဟု ဆိုအပ်သော ဉာဏ်ကို စွဲ၍ ပြသည်။ တေသု စ ပဋိဝေကသု-စသော ပါဌ်ဖြင့် ပဋိဝေဓ်ထွက်မည်သော သဘာဝဓမ္မကို စွဲ၍ပြသည်။ ။အယံ ပနေတ္ထ ဝိသေသော-ဖြင့် ပရမတ္ထ သဘာဝ၏ ဒုက္ခော ဂါဟ၏ အဖြစ်ကို ပြသည်။]

ယန္နိ၊ ယံဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိ ဒုဂ္ဂဟဏ၊ ပရိယက်ကို မကောင်းသဖြင့် သင်ယူခြင်းကို။ သန္နာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္ထိနိ၊ ကား။ ဘာသိတတ္ထဋ္ဌ၊ ဟောအပ်သော အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ပယောဇနတ္ထဋ္ဌ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ နဥပပရိက္ခနိ္တိ၊ ကား နဝိစာရေနိ၊ မဆင်ခြင်နိုင်ကုန်။ နနိဋ္ဌာနံ ခမန်္တိ၊ ကား။ နိဋ္ဌာနပညံ၊ ရှုသောပညာကို။ ဝါ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကို။ နခမန်္တိ၊ မနှစ်သက်ကုန်။ ဝါ၊ မခံ့ကုန်။ နိဋ္ဌာယိတ္တာ၊ ရှု၍။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ရောစေတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ ဂဟေတမ္ဘာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ နဟောန်္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣတိတိ၊ ကား။ ဧဝံ-ဧတာယပရိယတ္တိယာ၊ ဤသင်ယူခြင်းဖြင့်။ ဝါဒပ္ပမောက္ခာ နိသံသာ၊ ဘူတပါးတို့ တင်သော အပြစ်မှ လွတ်ခြင်း အကျိုးရှိ ကုန်သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ အာရောပိတဝါဒဿ၊ တင်အပ်သော အပြစ်မှ။ နိဂ္ဂဟဿ၊ နှိပ်ခြင်းမှ။ ပမောက္ခပယောဇနာ၊ လွတ်ခြင်းအကျိုးရှိ ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ မဠဲ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝါဒပ္ပမောက္ခောတိ၊ ကား။ နိန္ဒာပမောက္ခော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်သည်။ ယဿစတ္ထာယာတိ၊ ကား၊ ယဿစသိလာဒိ ပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်သီလစသည် ပြည့်စုံခြင်းငှါလည်း။ ဝါ၊ ကား။ ယဿစအနုပဒါဒိဝိမောက္ခဿ၊ အကြင် ဥပါဒါန် တို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာ တို့မှ လွတ်ခြင်း၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ ဓမ္မံ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကား။ ဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ဇုတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

F.-16. (ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မ သာသနာပြု)

အသာတိ၊ ကား၊ အသဓမ္မသ၊ ထိတရား၏။ နာနာဘဝန္တိ၊ ကား။ နဝိန္ဒန္တိ၊ မရကြကုန်။ ဝါ၊ မခံစားရကုန်။ တေသံ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ တေဓမ္မာ၊ ဟိုတရားတို့သည်။ (သံဝတ္တန္တိ သို့စပ်)။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပါရမ္ဘာမာနဒဗ္ဗမက္ခ ပလာသာဒိဟေတုဘာဝေန၊ ချုတ်ချယ်ခြင်း,မာန်ထောင်လွှားခြင်း,ကြမ်းတမ်း ခက်မာခြင်း,သူကျေးဇူးကိုချေဖျက်ခြင်း, ဝါ၊ သူ့ဂုဏ်ကို နှိပ်ချခြင်း,အဖျင်း မှုခြင်း, ဝါ၊ အပြိုင်ပြုခြင်း စသည်တို့၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညတို့ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အကျိုး မရှိခြင်းငှာ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ဘဏ္ဍာအိမ်၌။ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်တည်း။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာအိမ်၌ ယှဉ်သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကောဝိယ၊ ဘဏ္ဍာဗိုးနှင့် တူသည်တည်း။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးနှင့်တူသည်။ ဓမ္မရတနာနုပါလကော၊ တရားရတနာကို စောင့်တတ်သော ရဟန္တာကို။ လဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညံ၊ တပါးသော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို။ အနပေက္ခိတ္တာ၊ မငဲ့မူ၍။ ဘဏ္ဍာဂါရိကသဝေ၊ ဘဏ္ဍာစိုးနှင့် ကူသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်တော်မူသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိယတ္တိ၊ သင်ယူခြင်းသည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ မည်၏။

၇ဏ္ဍို၊ [နနိဒ္ဓျာနံ ခမန္တိ-ဥနိရှေးရှိသော ဈေ်ာတ်၊ ပေကွန့်အနက်၌ ဖြစ်သည်။ နိဒ္ဓျာန-ပုဒ်၌ ပညာကို အရ ကောက်လေဟု ပြတော်မူလို ,ရကား-န နိဒ္ဓျာနံ ခမန္တိတိ နိဒ္ဓျာနပညံ် န ခမန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ နိသေသေန ဗျာယတ် ပေကွတိတိ နိဒ္ဓျာနံ်-ဟုပြု။ ပညာကို အရကောက်။ နိဒ္ဓျာနကွမန္တိ-ဟု သန္ဓိကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကြသည်။ နနိဒ္ဓျာနပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလို သောကြောင့် နိဒ္ဓျာယိတ္တာ ပညာယ။ ပ။ အဓိပ္ပါယော-ဟု မိန့်သည်။ ။ ဤကား နနိဒ္ဓျာနကွမန္တိတိ နိသေသေန ပေကွနံ် ပညံ် နခမန္တိ-စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်သော သီလကွန် ဋီကာသစ်အလိုတည်း။

နိဒ္ဓျာနပညံ် နခမန္တိ-ဟုဖွင့်ပြရာ၌ နိရှေးရှိသော ဈေ်ာတ်၊ ဒဿနတ္ထ၌ ဖြစ်သည်ကိုဂုဏ်း။ ဥပါဒါယ ရူပံ-ပုဒ်ကဲ့သို့ နိဒ္ဓျာနပုဒ်သည် တွာပစ္စည်း ကြသောတွာပစ္စယန္တပုဒ် ဖြစ်ကြောင်းကိုဂုဏ်း ပြတော်မူလိုရကားနိဒ္ဓျာယိတ္တာ ပညာယ ဒိဿာ-ကို မိန့်သည်။ ခရောစေတွာန ဂဟေတဗ္ဗာ ဟောန္တိ-ကား သဒ္ဒတ္ထ,သင်္ကေတတ္ထ,အဓိပ္ပါယတ္ထ သုံးမျိုးတို့တွင် နိဒ္ဓျာနပညံ် နခမန္တိ-ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယတ္ထ ဖြစ်ကြောင်းကို ပြသည်။ ။ဤကား မဓုဋီကာ အလိုတည်း။ ထိုကြောင့် မဓုဋီကာ အလိုအားဖြင့် နိဒ္ဓျာနပညံ်၊ ပညာဖြင့် ရှု၍-ဟု ယောဇနာအပ်၏။ သီလကွန် ဋီကာသစ် အလိုအားဖြင့် နိဒ္ဓျာနပညံ်၊ ရှုသောပညာကို-ဟု ယောဇနာအပ်၏။ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို-ဟု ယောဇနာ ခြင်းကား

အဓိပ္ပါယ် ထင်ရှား စေရန် အဓိပ္ပါယတ္ထ ယောဇနာခြင်း ဖြစ်၏။ ဝါဒပ္ပ မောက္ခာနိသံသာ-ဟူသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်ရှာစေခြင်းငှာ အတ္ထနော ဥပရိ ပရေဟိ အာရောပိတဝါဒဿ နိဂ္ဂဟဿ ပမောက္ခပ္ပယောဇနာ-ဟု ထပ်၍ ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ဇုတိဝါဒပ္ပမောက္ခာနိသံသာ၊ ဤပရိယတ်ကို သင်ယူခြင်းဖြင့် သူတပါး၏ အပြစ်တင်ခြင်းမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်ဟု ယောဇနာ အပ်၏။ ဒုဂ္ဂဟိတဿ-၏ အဓိပ္ပါယ် ထင်ရှားစေ ခြင်းငှာ ဥပရိမွှ မာနဒဗ္ဗမက္ခ ပလာသာဒိ ဟေတုဘာဝေန-ဟု ထပ်၍ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

အဟိတဒုက္ခကား အကျိုးဖလ။ ဥပရိမွှ စသည်ကား အကြောင်း။ အကျိုး၏ အဟိတ ဒုက္ခဟူသော အမည်ကို ဥပရိမွှ စသော အကြောင်းဌ် ဖလူပစာ အားဖြင့် တင်စား၍ ဥပရိမွှ စသော အကြောင်းကို ပြတ မံမူ၍ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တီ-ဟု ဟောတော် မူသည်။ ။ကာရဏော ဖလဝေါဟာရေန တေ မံမူ၍ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တီတိ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဥပရိမွှ။ ပ။ ဟေတုဘူဝေနာတိ။ (အနုဋီကာ)။ ။မဓုဋီကာဌ်ကား ထိုအနုဋီကာကို ပယ်တော် မူသည်။ အညံ အတ္ထန္တိ ဥပရိမွှ နိဿရဏဘဌ်-ဟု အနုဋီကာဌ် မိန့်သောကြောင့် အညံ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိမွှ တပါးသော။ အတ္ထံ၊ဥပရိမွှ စသော အကျိုး,နိဿရဏ စသော အကျိုးကို-ဟု ယောဇနာအပ်၏။]

တာသံယေဝါတိတ္ထေ၊ ဌ်။ အဝဓာရဏံ၊ ဧဝသဒ္ဒါကို။ (ဝုတ္တံဌ်စပ်)။ ပါပုဏိတမ္ဘာနုံ၊ ရောက်အပ် ကုန်သော။ ဆဋ္ဌဘိညာ စတုပဋိသမ္ဘိဒါနုံ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး, ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါး တို့၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းဌ်။ ပဘေဒဝစနာဘာဝံ၊ အပြားအားဖြင့် မဟောသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍေ၊ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍဌ်။ တိသော၊ သုံးပါး ကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာဝေ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို သာလျင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ် ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဘေဒါဝစနာဘာဝံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒုတိယော၊ဌ်။ တာသံယေဝါတိတ္ထေ၊ ဌ်။ အဝဓာရဏံ၊ ဧဝသဒ္ဒါကို။ စ တသော၊လေးပါးကုန်သော။ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ပဋိသမ္ဘိဒါတို့ကို။ အပေက္ခိတ္တာ၊ ငဲ့၍။ ကတံ၊ပြုအပ်၏။တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို။ အပေက္ခိတ္တာ၊ ငဲ့၍။ နကတံ၊ မပြုအပ်။ တာ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါး တို့သည်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။ အဘိညာသု၊ အဘိညာဉ်တို့ဌ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တောဂဓာ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တေ၊ သုတ်ဌ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘတ္တာယေဝ၊ ဝေဘန်အပ် ကုန်သည် သာတည်း။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိသော၊ ကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ အပေက္ခိတ္တာ၊ ငဲ့၍။ နကတာ၊ မပြုအပ်။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ သင်္ဃမာနုံ၊ ရောက်အပ်သည် ရှိသော်။ ဇုတိ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ တေသန္တိ၊ ကား။ တေသံပိဌ

ကာနံ၊ ထိုပိဋ္ဌကတို့၏။သဒ္ဓမ္မဒိတိ၊ ကား။သဒ္ဓမ္မံ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားဟော်သည်။ အတ္ထာနုလောမနာမတော၊ အနက်အားလျော်သော အမည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုလောမိကော၊အနုလောမိက မည်၏။ အနုလောမိကတ္တံယေဝ၊ အနက်အား လျော်သော အမည် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သာလျှင်။ ဝိဘာဝေတုံ၊ ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူခြင်းငှာ။ ကဿပနာတိအာဒိ၊ ကဿပန အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဧကနိကာယမိတိ၊ ကား။ ဧကသမူဟမိ၊ တခုသော အပေါင်းကိုလည်း။ ပေါဏိကာ၊ ပေါဏိက အမည်ရှိကုန်သော။ ခတ္တိယာစ၊ မင်းတို့ ၎င်း။ စိက္ခလ္လိကာ၊ စိက္ခလ္လိက အမည်ရှိကုန်သော။ ခတ္တိယာစ၊ မင်းတို့ဌင်း။ တေသံ၊ ထိုပေါဏိကမင်း, စိက္ခလ္လိကမင်းတို့၏။ နိဝါသော၊ နေရာသည်။ ပေါဏိက နိကာယောစ၊ပေါဏိကနိကာယလည်းမည်၏။စိက္ခလ္လိကနိကာယောစ၊မည်၏။ ဗုဒ္ဓဝစန ပိဋကာဒီနိ၊ ပဌမဗုဒ္ဓဝစန စသောဗုဒ္ဓဝစန,ဝိနယ ပိဋက စသော ပိဋက စသည် တို့ကို။ ဧဝံ ဓမ္မက္ခန္ဓတော စတုရာသီတိ ဓံမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိတိ ဇေသ၊ ၏။ ကာရဏာဘာဝေန၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် (ထည့်သည်)။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ အနေကဿ္စရိယ ပါတုဘာဝ ပဋိမဏ္ဍိတာယ၊ များစွာသော အံ့ဘွယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ သဂီတိယာ၊သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းကို။ ကတာယ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ (ထည့်)။ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနာဒိကော၊ ပဌမဗုဒ္ဓဝစန အစရှိသော။ သဒ္ဒေါ၊ အလုံးစုံသော။ ဝုတ္တပ္ပဘေဒေါပိ၊ ဆိုအပ်သော အပြားကိုဌင်း။ အညော၊ တပါးသော။ ဥဒါနသင်္ဂဟာဒိဘေဒေါပိ၊ ဥဒါနသင်္ဂဟစသော အပြားကိုဌင်း။ သဂီတိယာ၊ သင်္ဂါယနာတင်သော အခါ၌။ ဥာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇေသ၊ ထိုအလုံးစုံသောအပြားကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧဝမေတံ သဒ္ဓမ္မဒိတိအာဒိ၊ ဧဝမေတံသဒ္ဓမ္မံ စသည်ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။

၇ဣတ္ထိ၊ [အရှင် ဋီကာဆရာ....နတိသော ဝိဇ္ဇာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုငဲ့၍ အဋ္ဌကထာဆရာမပြုဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုငဲ့၍ မပြုကြောင်းကို သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-တာဟိ ဆသု-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။ဥတ္တာ သင်္ဂါယမာနန္တိ ယောဇနာ-ကား ပုဒ်တို့၏ အစပ်ဝေးသောကြောင့် စပ်၍ပြသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဧဝမေတံသဒ္ဓမ္မံ-စသည်သည်ဆိုအပ်ပြီးသော်အနက်တို့ကို နိဂုံးအုပ်သော နိဂမကထာလေလောဟု စုဒ်ရှိရကား ဧဝံ ဓမ္မက္ခန္ဓတော-စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ပဌမဗုဒ္ဓဝစန-စသော အပြား, တပါးသော ဥဒါနသင်္ဂဟစသော အပြားတို့ကို သိသင့် သိထိုက်သေး၏ဟု ပြတော်မူ

ခြင်းငှာ-ဧဝမေတံ သဗ္ဗညို-စသည်ကို အားထုတ်တော်မူသည်၊ နိဂုံးကို ပြလို၍ အားထုတ်သည် မဟုတ်ဖြစ်ဘိသော်။

ဧဝံ။ ပ။ မိမ္မကွန္ဓတော စတုရာသီတိမိမ္မကွန္ဓသဟဿာနိတိ ဧတေန။ ဧဝံ။ ပ။သဟဿာနိ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ဗုဒ္ဓဝစနပိဋကာနိ၊တို့ကို။နိဒ္ဒပေတွာ၊ ၍။ ဟူ၍လည်း ယောဇနာ။ ။မဓုဋီကာ အလိုအားဖြင့်။ ။ဗုဒ္ဓဝစနပိဋကာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဧဝံမိမ္မကွန္ဓတော စတုရာသီတိ မမ္မကွန္ဓသဟဿာနိတိ တေသ။ ဧဝံ။ပ။ သဟဿာနိ ဟူသော ပါဠိ၏။ ကာရဏာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒပေတွာ၊ ၍။ ဟု ယောဇနာအပ်၏။

ဥာယတီတိ ဧတေသ ဒဿနတ္ထံ-ဠ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေသ၊ ထိုအလုံးစုံသော အပြားကို ဟူ၍လည်း ယောဇနာအပ်၏။ နိဒ္ဒပေတွာကို အာရဒ္ဓဠ်ဠစပ်။ ။အတ္ထယောဇနာနည်း နှစ်မျိုးတို့ကွင် ပဌမယောဇနာနည်းကား ဧဝံမမ္မကွန္ဓတော စတုရာသီတိ မမ္မကွန္ဓသဟဿာနိ-သည် နိဂုံးမည်၏။ ရှေးဆရာတော် ဘုရားကြီး တို့၏ နှံည်းတည်း။ မဓုဋီကာ အလိုအားဖြင့် ဖလဝါကျတည်း။]

အယံအာဘိဓမ္မော ပိဋကတော အာဘိဓမ္မပိဋကံ အစရှိသည်ဖြင့်။ ပိဋကာဒိဘာဝဒဿနေ နေဝ၊ ပိဋကစသည်တို့၏ အဖြစ်ကို ပြသဖြင့် သာလျှင်။ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစနဘာဝေါစ၊ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစန အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ တထာဂတသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဒိတော၊ အစ၌။ အာဘိဓမ္မိက ဘာဝေါစ၊ အာဘိဓမ္မာတတ် သည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအယံအာဘိဓမ္မော ပိဋကတောအာဘိဓမ္မပိဋကံ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဝါ၊ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစန ဘာဝေါ အစရှိသော ပါဠိ၌။စောဒကဿ၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏။ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကိံသိယာ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာ သနည်း ဟူမူကား။ အာဘိဓမ္မိကဿ၊ ၏။ တထာဂတဘာသိတ ဘာဝေါ၊မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြီးသည် ရှိသော်။ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစန ဘာဝေါစ၊ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစန အဖြစ်သည်လည်း။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ သိယာ၊ ၏။သောဧဝစ၊ ထိုဗုဒ္ဓဘာသိတ အဖြစ်သည် သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိဒ္ဓေါ၊ မပြီး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစနဘာဝေါ၊ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစနအဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ကထံသိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင်ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ စောဒနာ၊ သည်။ ယသ္မံာ၊ ကြောင့်။ သိယာ။ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။(ထည့်သည်)။တသ၊ ထိုအာဘိဓမ္မာ၏။ ဝိနယာဒီဟိ၊ ဝိနည်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝံ၊ ဗုဒ္ဓ

ဘာသိတ အဖြစ်ကို။ သာဓေတံ့၊ ပြီးစေခြင်းငှာ။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထု၊ကို။ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ တံဓာရယန္တော သုဘိက္ခ။ သူတိအာဒိ်ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။

သမ္မသာမယိကပရိသာယာတိ၊ ကား။ သမ္မုနိကာယိက ပရိသာယ၊ အလုံးစုံသော နိကာယ်ကိုဆောင်သော ပရိသတ်၌။ ပဋ္ဌပိ၊ ငါးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိကာယေ၊ နိကာယ်တို့ကို။ ပရိယာပုဏာန္တိယာ၊ သင်သော ပရိသတ်၌။ (တနည်းကား)။ သမ္မသာမယိကပရိသာယာတိ၊ ကား။ ပဋ္ဌပိ၊ ကုန်သော။ နိကာယေ၊ တို့ကို။ ပရိယာပုဏာန္တိယာ၊ သင်သော။ သမ္မုနိကာယိကပရိသာယ၊အလုံးစုံသောနိကာယ်ကိုဆောင်သော ပရိသတ်၌။ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိနယပိဋကဿ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၏။ ဝါ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မသင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဥဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဝိဘင်္ဂဿ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊နီ ဝိဘင်းနှစ်ခုအပေါင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနယမတ္တံ့ဥဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ အဝိဝဏ္ဏေတုကာမတာယ၊ မကဲ့ရဲ့လိုသောကြောင့်။ အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာကို။ ပရိယာပုဏာသု၊ သင်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏန္တော်သ၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိဥ္စ၊အာပတ်မသင့်ခြင်းကိုဂုဏ်း။အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ အနောကာသကတံ၊ခွင့်မပြုသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ပဋုံ၊ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တိယာ၊ မေးလျှောက်သော ဘိက္ခုနီမအား။ ပါစိတ္တိယဉ္စ၊ ပါစိတ်အာပတ်ကိုဂုဏ်း။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိဓမ္မဿ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတဘာဝေါ၊ ကို။ ဒီပိတော၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ မူကား။ ဗုဒ္ဓဘာသိတေဟိ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တာဒီဟိ၊ သုတ်စသည်တို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ ဝစနတော၊ အာပတ္တိ,အနာပတ္တိကို ဟောတော်မူခြင်း ကြောင့်ဂုဏ်း။ ဗာဟိရက ဘာသိတေသု၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော ရသ့ေပရိဗိဇ်တို့သည် ဟောအပ်သော သုတ်စသည်တို့၌။ ဤဒိသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝစနဿ၊ အာပတ္တိ, အနာပတ္တိဟု ဆိုအပ်သော စကား၏။ အဘာဝေါစ၊ မရှိခြင်းကြောင့် ဂုဏ်းတည်း။ ဇာတောပိ၊ ဤဝိနည်း ထက်လည်း။ ဗလဝတရံ၊ အလွန်အားရှိ၏။ ကဿ၊ မူကား။ အာဘိဓမ္မိကဿ၊ အဘိဓမ္မာကို တတ်တော် မူသော အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အား။ သာဓုကာရဒါနေန၊ ကောင်းခြီး်ပေးတော်မူ သဖြင့်။ ဝိစိကိစ္ဆာဝိစ္ဆေဒဿ၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖြတ်ခြင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အယံ အဘိဓမ္မော ပိဋကတော အဘိဓမ္မပိဋကံ-အစရှိသော ပါဠိဖြင့် အဘယ်ကို ပြသည်ဟု သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား—အယံ အဘိဓမ္မော-စသည်ကိုမိန့်။ သော ဒဂစနသိဒ္ဓါတို့-ဠဲ့ ပါဠိသေသထည့်၍ ပါဠိဒုတ်ကိုဖေါ်၍ ယောဇနာသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိနယစသည်တို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းငှာ ဝတ္ထုကို အဋ္ဌကထာဆရာပြတော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့လျှင် ပြပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိနယံ အဝိဝဏ္ဏေတုကာမဘာယ-စသည်ကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အာပတ္တိ, အနာပတ္တိ-ကိုဟော်တော်မူသည်ကို ဥာဏ်ဖြင့်ရှု၍သိရသဖြင့် ဝိနယဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဝိနည်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်ကို ပြကြောင်းကို သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဗုဒ္ဓဘာသိတေဟိ သုတ္တာဒီဟိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဗုဒ္ဓဘာသိတသုတ်တို့နှင့် အတူတကွ ဟော်တော်မူခြင်း,ဗါဟိရကဘာသိတသုတ်တို့၌ ဤသို့သဘောရှိသော စကား၏ မရှိခြင်း ဤအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့်သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။

မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်ဟုဆို ပန ဇာတောပိ ဗလဝတရံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာစကား၌ မဟာဂေါသိင်္ဂ သုတ်၏ ဝိနယထက် အဘိဓမ္မာ၏ ဗုဒ္ဓဘာသိတအဖြစ်၏ ဗလဝတရဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား ဇာတောပိ ဗလဝတရံ စသည်ကိုမိန့်။]

ကမ္မတော၊ ကာမာဝစရ-စသောကံမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ကမ္မံ၊ရူပါဝစရ-စသောကံသည်။ ကမ္မန္တရံ၊ မည်၏။ ကာမာဝစရာဒိ ံ၊ ကာမာဝစရအစရှိသော။ တံ၊ ထိုကံကို။ ရူပါဝစရာဒိဘာဝေန၊ ရူပါဝစရကံ- စသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကဏ္ဌဝိပါကာဒိ ံ၊ မည်းသောအကျိုးရှိသောအကုသိုလ်ကံ အစရှိသော။ တံ၊ ထိုကံကို။ သုက္ကဝိပါကာဒိဘာဝေန၊ ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော ကုသိုလ်ကံစသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကထေန္တော၊ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။အာဠော လေတိ၊ ချောက်ချားစေ၏။ဇိနစက္ကေတိ၊ကား။ဇိနသာသနေ၊ ဘုရား သာသနာတော်၌။ဝိသံဝါဒေတိတိ၊ကား။ ဝိပ္ပလမ္ဘေတိ၊ရောင်ရမ်းစေ၏။ဝါ၊ နာလိုသော အဖြစ်ကိုပျက်စီးစေ၏။ ဘေဒကရဝတ္ထု။သုကေသို ံ့ နို့၊ကား။ဘာသိတံ လပိတံ။ ပ။ဒီပေတိတိ၊ ဘာသိတံလပိတံ။ပ။ဒီပေတိဟူသော။ ဧကသို ံ၊ တခုသောဘော်ဒကရဝတ္ထု၌။ သန္ဓိသတိ၊ ထင်၏။ ။(ပါဠိတော်အနက်ကား) တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။လပိတံ၊ဆိုတော်မူအပ်သည်ကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ အဘာသိတံ၊ မဟောအပ်။ အလပိတံ၊ မဆိုအပ်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။

ဥတ္တရိပဒေဝံဝတ္တမ္ဗော။ ပ။ နိဒါနကိစ္စံနာမနတ္ထိတိဇ္ဇေ၊ ဠ္ဍ။ (ဣတိ-အဓိပ္ပါယောသို့စပ်)။ အပါကဋ္ဌာနံ၊မထင်ရှားကုန်သော။ကာလဒေသဒေသကပ္ပရိသာနံ၊ အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်မူသောကာလ, ဟောရာအရပ်; ဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်, နာယူကုန်သော ပရိသတ်တို့၏။ ပါကဋဘာဝကရဏာတ္ထံ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ တဒုပဒေသသဟိတေန၊ ထိုကာလ,ဒေသ, ဒေသက,ပရိသတ်တို့ကို ညွှန်ပြခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ နိဒါနေန၊နိဒါန်းသည်။ ဘဝိတမ့်၊ ဖြစ်အပ်၏။ ဝါ၊ ရှိသင့်ရှိထိုက်၏။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဝိသယတ္တာ၊ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေသကော၊ ဟောတော်မူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သြက္ကန္တိကာလာဒီနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော ကာလ- စသည်တို့၏။ ပါကဋတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာလောစ၊ ကာလသည်လည်း။ ပါကဋော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝလောကော၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ ဒေသိတဘာဝသ၊ ဟောတော်မူသောအဖြစ်၏။ ပါကဋတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒေသပရိသာစ၊ အဘိဓမ္မာကို ဟောတော်မူရာ အရပ်, နာယူသော ပရိသတ်တို့သည်လည်း။ ပါကဋာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒါနကိစ္စံ၊ နိဒါန်းကို စီရင်ရခြင်းကိစ္စသည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ ကိံ-သိယာ၊ အာဿယ်မှာဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိဧဝ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၇ဤ၌၊ [ဘေဒကရဝတ္ထု။သုကေသိံ-ဠ္ဍ ကေသိံ၏သရုပ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဘေဒကရဝတ္ထု။သု ကေသိန္နံ-စသော ပါဠိတော်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဘေဒကရဝတ္ထု၊ တဆယ်ရှစ်ပါးတို့တွင် ဘာသိတံ လပိတံ တထာဂတေန၊ အဘာသိတံ အလပိတံ တထာဂတေန-ဟူသော် ဘေဒကရဝတ္ထုဠ္ဍ ထင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အန္ဓယ,ဗျတိရေကအားဖြင့် အဋ္ဌကထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူခြင်းငှာ ဥတ္တရိပဒေဝံဝတ္တမ္ဗော-စသော ပါဠိတော်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မထင်ရှားကုန်သောကာလ,ဒေသ,ဒေသက, ပရိသတ်တို့ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှာ နိဒါန်းကိုထားရသည်။ (အန္ဓယ)။ ဤအဘိဓမ္မာဘာဝကာလ,ဒေသ,ဒေသက, ပရိသတ်တို့သည် ထင်ရှားလေသောကြောင့်နိဒါန်းထားရန်မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ဗျတိရေက။]

ယတ္ထ၊ အကြင်ပါဠိရပ်၌။ ခန္ဓာဒယော၊ ခန္ဓာစသည်တို့ကို။ နိပ္ပဒေသေန၊ အကြွင်းမရှိသဖြင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပါဠိရပ်သည်။

အဘိဓမ္မောနာမ၊ အဘိဓမ္မာမည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၏။ နိဒါနေန၊ နိဒါန်းသည်။ ခန္ဓာဒီနံ၊ ခန္ဓာစသည်တို့ကို။ နိပ္ပဒေသတောပိ၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်လည်း။ ပဋိဝိဒ္ဓဌာနေန၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူရာဖြစ်သော မဟာဗောဓိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဧကတိ-အဓိပ္ပါယေန၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။မဟာဗောဓိနိဒါနော အဘိဓမ္မောတိ၊ ဟူ၍။ ဒသေတိ၊ ၏။ သောဧဝံပဇာနာမိ သမ္မာဒိဋ္ဌိပစ္စယာပိဝေဒယိတန္တိအာဒိနာ၊ သောဧဝံ။ ပ။ ပစ္စယာပိဝေဒယိတံ-အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ပစ္စယာဒိဟိ၊ ပစ္စည်းစသည်တို့ဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဥပပရိက္ခန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခန္ဓာဒိပဒေသာနံ။ ခန္ဓာ-အစရှိသည် အစိတ်ရှိကုန်သော။ ဝေဒနက္ခန္ဓာဒီနံ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။

ဓမ္မေတိ၊ ကား။ ကုသလာဒိအရဏာန္တော၊ ကုသလာဓမ္မာအစ, အရဏာဓမ္မာအဆုံး ရှိကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တိက်, ဒုက်တရား့တို့ကို (ထည့်)။ ဓမ္မံပရိဝတ္တေန္တောတိ၊ ကား။ သာဒ္ဓကထံ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် တကွဖြစ်သော။ ပါဠိံ၊ ပါဠိတော်ကို။ ပရိဝတ္တေန္တော၊ သရဇ္ဈာယ်သည်ရှိသော်။ ပရဝါဒိစောဒနံ၊ ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်၏ စောဒနာဖြစ်သော။ ဧတံ၊ ကဲ့သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟာရတိတိ အာဒိနာနယေနနိဒါန်း သင်္ဇ်တံ-အစရှိသော ဤစကားသို့။ ဝါ၊ ကို။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊ ကြား၍။ အယံပရဝါဒိတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ဆိုပြီ။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းကို။ ဇာနန္တော သူ၊ သိကုန်သော။ ပရိသရဏော သူ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ကုန်သော။ အမှာဒိသေသူ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသူ၊ ထင်ရှားကုန်လျက်။ အပ္ပဋိသရဏော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍။ အရည်ော၊တော်၌။ ကန္ဒန္တော၀ိယ၊ငိုကြွေးသကဲ့သို့ဂင်း။ နိဒါနသဇ္ဇာဝေ၊နိဒါန်းရှိသောအဖြစ်၌။သက္ခိဘူတောသုပိ၊သက်သေဖြစ်၍လည်းဖြစ်ကုန်သော။အမှေသူ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသူ၊ ရှိကုန်လျက်။ အသက္ခိကံ၊ သက်သေမရှိသော။အန္ဓံ၊ တရားကို။ ကရောန္တော၀ိယ၊ ပြုသောသူကဲ့သို့ဂင်း။ အယံ၊ ဤပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဟောတိ၊ ၏(ထည့်)။ နိဒါနသ၊ နိဒါန်း၏။ အတ္ထိဘာဝဓိ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ နိဒါနံ၊နိဒါန်းသည်။ဟောတိနနု၊ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဇာတိ၊သို့။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။

ဧကမေဝါတိ၊ ကား။ ဒေသနာနိဒါနမေဝ၊ ဒေသနာနိဒါန်းတခုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဇ္ဈာသယာနုရူပေန၊ သတ္တဝါတို့၏

အလိုအားလျော်သဖြင့်။ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဒွေနိဒါနိတိ၊ ကား။ အဓိဂန္တုံ့ဗ္ဗဒေသေတဗ္ဗမမ္မာနုရူပေန၊ သိအပ်သောတရား, ဟောအပ်သော တရားနှင့် လျော်သော အားဖြင့်။ ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။အဘိဓမ္မာဓိဂမဿ၊အဘိဓမ္မာကို သိတော်မူသော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်၏။ မူလံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောပါဂရိမိတော်သည်။ အဓိဂမံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို။ နိဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိဂမနိဒါနံ၊ အဓိဂမနိဒါန်းမည်၏။ ဗောဓိအာဘိနိဟာရသဒ္ဓါယာတိ၊ ကား။ ယာယသဒ္ဓါယ၊ အကြင်သဒ္ဓါဖြင့်။ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရဗြဟ္မာတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဗောဓိယာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဘိနိဟာရိ၊ ဆောင်ပြီ။ ပဏိဓါနံ၊ ဆုတောင်းသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ တာယဗောဓိအာဘိနိဟာရသဒ္ဓါယ၊ ထိုသမ္မညုတဉာဏ်တော်ကို ဆုတောင်းသော သဒ္ဓါသည်။ (နိယတ်ထည့်)

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အာဘယ်ကြောင့် မဏ္ဍလာရာမဝါသီ မထေရ်သည် မဟာဗောဓိကို အဘိဓမ္မာ၏နိဒါန်းဟု ဆိုပါသနည်း။ အဘိဓမ္မာကို တာဝတိံသာနတ်ပြည် ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖျာ၌ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်ပါလော့ဟု စုဒ်ရှိရကား ယတ္ထ ခန္ဓာဒယော-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ခန္ဓာစသည်တို့ကို ဝေဘန်ရာပါဠိသည် အဘိဓမ္မာမည်သောကြောင့် ထိုအဘိဓမ္မာကို သိတော်မူရာအရပ်သည် နိဒါန်းမည်၏ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ဖြင့် မထေရ်မိန့်ဆိုတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။

သော ဧဝံ ပဇာနာမိ သမ္မာဒိဋ္ဌိပစ္စယာပိဝေဒယိတံ-ကို။ သော-အဟံ။ ထိုငါဘုရားသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပစ္စယာပိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားခြင်းကို။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏- ဟုယောဇနာ။ သော ဧဝံ ပဇာနာမိ သမ္မာဒိဋ္ဌိပစ္စယာပိ ဝေဒယိတန္တိ ဝုတ္တံ၊ ပါဋိယံ ပန သော ဧဝံ ပဇာနာမိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပစ္စယာပိ ဝေဒယိတန္တိ အာဂတံ။ (အနုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ အဘယ်ကြောင့် အယံပရဝါဒိ-ဟု မိန့်ပါသနည်း။ ပရဝါဒိသည် မျက်မှောက်၌ မရှိသည်မဟုတ်ပါလော့ဟု စုဒ်ရှိရကား ဧတံ ပရဝါဒိ စောဒနံ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—ပရဝါဒိစောဒနာသို့ ရောက်သောအခါ မိန့်ဆိုသောကြောင့် အယံပရဝါဒိ-ဟုမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရညေ ကန္ဒန္တေ-စသည်တို့၌ အနက်ကိုဖွင့်ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အမ္မာဒိသေသု နိဒါနံ။ပ။ နဇာနာတိ-ဟူသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား တောင်၌ အားကိုးရာပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျက် အားမကိုးဘဲ ငိုကြွေးသောသူကဲ့သို့ငင်း၊သက်သေရှိပါလျက်သက်သေမရှိတရားပြုသောသူကဲ့သို့ငင်း၊ နိဒါန်းကိုသိသောငါတို့ရှိပါလျက်နှင့် နိဒါန်းမရှိဟုပရဝါဒိဆိုဘိ၏ဖြစ်ဘိသော်။

အကျဉ်းအားဖြင့် ဆိုတော်မူသော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူခြင်းငှာ နနု-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိဂမနိဒါန်း၏ သရုပ်နှင့်ဝစနတ္ထကို ပြတော်မူခြင်းငှာ အဘိဓမ္မာဓိဂမဿ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိဂန္တွတိ ဧတေနာတိ အဓိဂမံ၊အဘိဓမ္မဿ အဓိဂမံ အဘိဓမ္မာဓိဂမံ-ဟုပြု။ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ဘော်ကိုရ၏။ ။ အဘိဓမ္မာဓိဂမဿ မူလံ အဓိဂမနိဒါနံ-ဟုစပ်။ ပါရမီတော်သည် အဓိဂမနိဒါန်းမည်၏။ အဓိဂမံ နိဒေတိတိ အဓိဂမနိဒါနံ-ဟုပြု၊ပါရမီတော်ကိုရ၏။

ဗောဓိအဘိနိဟာရသဒ္ဒါဃ-၏ သရုပ်ကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဗောဓိ အဘိနိဟာရသဒ္ဒါဃာတိ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား အကြင်သဒ္ဒါဖြင့် သမ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ဆုတောင်းသည်။ ထိုသဒ္ဒါသည် ဗောဓိအဘိနိဟာရသဒ္ဒါဖြစ်ဘိသော်။ ။(အနိယတဝါကျ၊ ရှိလေကမူ၊ နိယတ၏၊ ဟေတုသရုပ၊ ဤနှစ်ဝကို၊ ယထာရဟပြုသတည်း။) ဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နိယံ။]

စတုရောစအသင်္ခယေတိဇ္ဇော၊ ဒ္ဒ်။(ဇုတိဝစနသေသယောဇနာသို့စပ်)။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ အာရောဟနဝသေန၊ တက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ အမရံနာမ၊ အမရမည်သော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇုတိ၊သို့။ ဝစနသေသယောဇနာ၊ ပါဌ်ကြွင်း ထည့်၍ ယောဇနာ ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဒသဟိတိ၊ ကား။ ဟတ္ထိအဿရထ ဘေရိသင်္ခမုဒ်ဂံဗိ ဏာဂိတသမ္မတာဒ္ဒေဟိ၊ ဆင်သံ, မြင်းသံ, ရထားသံ, စည်ကြီးသံ, ခရွတ်သင်းသံ, မှုရိုးစည်သံ, စောင်းသံ, သီချင်းသံ,စည်ပုတ်သံ, မောင်းကြွေးနင်းခွက်ကွင်းသံတို့ဖြင့်။ အသ္သာထ၊စားကြက်နှင်လော။ ပိဝထ၊ သောက်ကြကုန်လော။ခါဒထ၊ခဲကြကုန်လော။ဇုတိ၊သို့။ဒသမေန၊ဆယ်ခုမြောက်သော။သဒ္ဒေန၊အသံဖြင့်။ဣတိ၊သို့။ ဒသဟိ၊ဆယ်ပါးကုန်သော။သဒ္ဒေဟိ၊ အသံတို့ဖြင့်(ထည့်)။တေပန၊ထိုဆယ်ပါးသောအသံတို့ကိုကား။ကေဒေသေန၊ တစိတ်တဒေသအားဖြင့်။ ဒသေဟံ၊ ငှာ။ ဟတ္ထိသဒ္ဒန္တိ အာဒိ၊ ဟတ္ထိသဒ္ဒံအစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟတ္ထိသဒ္ဒန္တိ၊ ကား။ကရဏတ္ထေ၊ကရိဏ်းအနက်၌။ဥပယောဂေ၊ဒုတိယာဝိဘက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။ ဘေရိသင်္ခရထာနံ၊ စည်ကြီး, ခရွတ်သင်း, ရထားတို့၏။သဒ္ဒေဟိ၊ အသံတို့ဖြင့်လည်း။ အဝိဝတ္တံ၊မဆိတ်ညံသည်။ ဇုတိဝါ၊ ၎င်း။ ဘေရိသင်္ခရထာနံ၊တို့၏။သဒ္ဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ဃောသိတံ၊ကြွေးကြော်အပ်သည်။ဇုတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ယောဇေတပ္ပံ၊၏။ ဝါ၊ ကား။ ဟတ္ထိသဒ္ဒန္တိ၊ကား။ဟတ္ထိသဒ္ဒဝန္တံ၊ဆင်သံရှိသော။နဂရံ၊ မြို့သည်။ ခါဒထပိဝထစေဝါတိဇုတ္တာ၊ ဒ္ဒ်။ ဇုတိ-သဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဥာတတ္ထတ္တာ၊ သိအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပ္ပယုတ္တော၊ မယှဉ်ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဥပဂျာနုပေါက္ခရဏီအာဒိသမုန္နတ္တာ၊ ဥယျာဉ်ရေကန်စသည်တို့နှင့်

ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သပ္ပဂ်သမ္ပန်၊ အလုံးစုံသော မြို့၏ အဂ်ါနှင့် ပြည့်စုံ၏။

လက္ခဏေတိ၊ ကား။ ဇာတ္ထိလက္ခဏေစ၊ မိန်းတို့၏လက္ခဏာကိုဆိုသော ကျမ်းဌဋ္ဌင်း။ ပုရိသလက္ခဏေစ၊ ယောကျ်ားတို့၏ လက္ခဏာကို ဆိုသောကျမ်းဌဋ္ဌင်း။ ဇာတိဟာသေတိ၊ ကား။ ပေါရာဏော၊ရှေးဖြစ်သောဘာရတညီနောင်စစ်ထိုးခြင်း-စသည်ကိုဆိုသော စကားအစဉ်ဌ။သဒ္ဒမ္မေတိ၊ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ တေဝိဇ္ဇဓမ္မေစ၊ဗေဒင်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောအတတ်ဌဋ္ဌင်း။ ယညဝိဓိအာဒိကေစ၊ ယာဇ်ပူဇော်ခြင်းအစီအရင်စသည်ဌဋ္ဌင်း။ ပါရမိန္တိ၊ ကား။ ပါရဉ္စာဏံ-ပါရာမိဂမံ၊ အဆုံးကိုသိခြင်းသို့။ ဂတောဝ၊ ရောက်၏။ စိန္တေသဟန္တိ၊ ကား၊ သုမေဓဘူတော၊ သုမေဓါဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အဟံ၊ သည်။ စိန္တေသိံ၊ ကြံပြီ။ ဇာတိ၊သို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အတ္ထဟေဟိတိတိ၊ကား။ သော၊ ထိုလမ်းခရီးသည်။ ဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ နဟေတုယေတိ၊ ကား။ အဘဝိတုံ၊ မဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဧဝမေဝါတိ၊ ကား။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ။ နဂဧဝသတိတိ၊ ကား။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ နဧသတိ၊ နဇ္ဈတိ၊ အလိုမရှိ။ ဝါ၊ ကား။ နာနုဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်။ ဓေါဝတိ၊ ကား။ ဓေါဝန္တော၊ ဆေးလျော်ရာဖြစ်သော ရေကန်ကြီးသည်။ သေရီတိ၊ ကား။ သာယတ္တိကော၊ မိမိနှင့်စပ်သောကိုယ်ရှိသည်။ ဝါ၊ မိမိကိုအစိုးရခြင်းရှိသည်။ သယံဝသီတိ၊ ကား။ သဝသော၊ မိမိအလိုအတိုင်းနေလိုသည်။ မဟာစောရသမောဝိယာတိ၊ ကား။ တာယဿာရာဂဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကိုပြင်းစွာတတ်ငေသာရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်။ဒုစ္စရိတာနေသနေဟိ၊ဒုစရိုက်အနေသနတို့ဖြင့်။ကုသလဘဏ္ဍဿဒနာ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ဥစ္စာကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။ နာထာတိ၊ ကား။ နာထဝန္တော၊ ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဒသဟိ-ဌဋ္ဌ သမ္မတာဌဋ္ဌကိုတခု, အဿာထပိဝထခါဒထကို တခု ယူသဖြင့် တဆယ်ဖြစ်၏။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ဒသမေန သဒ္ဒေန-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ပါဋိတော်၌ ခြောက်ပါးသာရှိသည်မဟုတ်ပါလော်ဟု စုဒ်ရှိရကား တေပန-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ပါဋိတော်၌ တစိတ်တဒေသသာ ပြတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဘေရိသဒ်ရထာနဌ္ဌ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဓာတုအာယတနာနစ-ဟူသော ပါဌ်ကဲ့သို့ နိဂ္ဂဟိတ်ကြေသောကြောင့် ဘေရိသဒ်ရထာနစ-ဟု ပါဌ်ရှိသည်ကိုဌင်း၊ သဒ္ဒေဟိ-ဟူသောနောက်ပုဒ်ကြေသည်ကိုဌင်း ပြတော်မူသည်။ ခါဒထ ပိဝထ စဧဝ ဇာတိ-ဟုဆိုသင့်လျက် ဇာတိ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ကြေသည်ဟု ပြတော်မူလိုရကား ခါဒထ ပိဝထ စဧဝါတိ ဇာတိ-သဒ္ဒေါ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကြီတော်မမူ။ဘုရားလောင်းသာ ကြီတော်မူသော ကြောင့် စိန္တေသဟံ-ဟု မဆိုသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား စိန္တေသဟန္တိ-စသောပါဠိ ကိုမိန့်။ ။အတ္ထိသည် နာမ်ပုဒ်,အာချာတ်ပုဒ်,နိပါတ်ပုဒ် သုံးမျိုးတို့တွင် ဤ ပါဠိတော်၌ နာမ်ပုဒ်ဟု ပြတော်မူလိုရကား အတ္ထိဟေဟိတိ-စသော ပါဠိကို မိန့်။ ။အတ္ထိ-ကို ဝိဇ္ဇမာနော-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ဟေဟိတိ-ကို ဘဝိဿတိ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။နဟေတုယေ-၌ ဟူဓါတ်- တုယေပစ္စည်းဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ နဟေတုယေတိ အဘဝိတုံ-ဟု ဖွင့်တော်မူသည်။ ။ဝေမေဝ သဒ္ဒါ-သည် ဩပမ္မတ္ထဖြစ်သော နိပါတ်ပုဒ် အပေါင်းတည်း။ အဝဓါရဏနှင့် တကွဖြစ်သော ဧဝံ ဧဝ ဩပမ္မတ္ထ-သဒ္ဒါမဟုတ်ဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ ဧဝမေဝ ဝါတိ ဧဝမေဝ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ဩပမ္မတ္ထ၌သာ ဖြစ်သော ဧဝံ ဧဝ-ဟူ၏။

. သာယတ္တိကောတိ ဧတေန သေရိသဒ္ဒဿ ဇုရယတိတိ ဧရော၊ အတ္တာ။ သဿ ရော သေရော၊ သော တေဿ အတ္ထိတိ သေရိတိ အတ္ထံဒသေတိ။ သာယတ္တိကောတိစ အာယတိတိ အာယတ္တော၊ အတ္တာ။ သေန အာယတ္တော သာယတ္တော။ သော တေဿ အတ္ထိတိ သာယတ္တိ ကောတိ အတ္ထော။ ။ (မဓုဋ္ဌကာ)။ ဇုရတ်ံ ပဝတ္တနံ ဇုရော၊ သယံ ဇုရော သေရော၀ သဿေနာမံ၊ (အဋ္ဌသာလိနိယောဇနာ)။ ။ထိုကြောင့်-သေရိ၊ မိမိနှင့်စပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဟု ယောဇနာ။ ။ဝေမေဝ ၌လည်း ဧဝမေဝဧံဧဝ ဤအတူသာ လျှင်ဟု ယောဇနာ့ခြင်းကို မပြုမူ၍ ဧံ ဧဝ။ ဤအတူဟူ၍သာ ယောဇနာစေလိုသည်။ ။ မဟာစောရသမောဝိယ-၌ မဟာစောရောဝိယ-ဟုဟောတော်မမူသောကြောင့် ဝိယသည် နိပါတ်ပုဒ်မျှသာဟု သိရာ၏။ ။ဇုစ္စိတံ သေနံ အနေသနံ၊ ဝဒ္ဓ၊ ဒါနာဒယော။ မဓုဋ္ဌကာ]

ပဋ္ဌဒေါသဝိဝဇ္ဇိတန္တိ ဧဝမာဒိကဿ၊ ပဋ္ဌဒေါသဝိဝဇ္ဇိတံ- အစရှိသော ဂါထာပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကေသုစိ၊ အချို့ကုန်သော။ အဋ္ဌကထာ ပေါတ္ထကေသု၊ အဋ္ဌကထာပေတ်ိုဋ္ဌ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လိခိတော၊ ရေးအပ်၏။ ဇုတိ-ကတ္ထာ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊ ဂါတ်ိုသည်။ နဝင်္ဂါမ၊ မဆိုကုန်အံ့။ သာသနေတိတ္ထေ၊ ဋ္ဌ။ စျာနဋ္ဌ၊ စျာန်သည်ဌင်း။ အဘိညာစ၊ အဘိညာဉ်တို့သည်ဌင်း။ တာပသသာသနံ၊ ရသေ့၏ သာသနာမည်၏။ ဝသီဘူတသဒ္ဓ-ဝသီဘူတော၊ လေ့လာစွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သတော- သန္တော့၊ ဖြစ်သော။ မယိ၊ ဂါသည်။ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ ဒိပက်ရော၊ ဒိပက်ရာအမည်ရှိသော။ ဇိနော၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူပြီ။ ဇနော၊လူအပေါင်းသည်။ သော ဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ အဋ္ဌသံဝဋ္ဋမာယနန္တိ၊ အဋ္ဌသံဝဋ္ဋမာယနံ ဟူကုန်သော။ ပရိယာယဝစနေဟိ၊ ပရိယာယ်သဒ္ဒါတို့ဖြင့်။မဂ္ဂမေဝ၊ လမ်းကိုသာလျှင်။ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မာ နံ အတိက္က မိတ္ထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နန္တိ၊ နံဟူသော ပုဒ်သည်။

ပဒပူရဏာမတ္တော့၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှဋ္ဌိ။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဃာတိယာမဟန္တိဇ္ဇတ္ထစ၊ ဋ္ဌိလည်း။ အ-ဣတိစ၊ အ-ဟူသော ပုဒ်သည်ရင်း။ ဟံ-ဣတိစ၊ ဟံ-ဟူသောပုဒ်သည်ရင်း။ နိပါတာ၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့သည်။ဟောန္တို့၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ အဟံ-ဣတိ၊ အဟံ-ဟူသော။ သာနုနာသိကော၊နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ကော၊တခုသော။နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်ကို။ ကတော၊၏။ ။ တနည်းကား။ ဝါ၊ ကား။ အဟံ-ဣတိ၊ အဟ-ဟူသော။ ဇကော၊ သော။ နိပါတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာနုနာသိကော၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာခြင်းကို။ ကတော၊ ၏။ (မဓုအလို)

အာဟုတီနန္တို့၊ ကား။ ဒက္ခိဏာဟုတိနံ၊အဝေးမှဆောင်၍လှူအပ်သောလှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို။ မန္တို့၊ ကား။ မမ၊ ငါ၏။ ဥဿီသကော၊ ဥဧခါင်း၏အနိုးဋ္ဌ။ ဌတွာန၊ ရပ်တော်မူ၍။(ထည့်)။ ဝါ၊ ကား။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဗြိဝိ၊ ဗျာဒိပ်စကား ကိုဟောကြားတော်မူပြီ။ ကပ္ပေ၊ ကမ္မာတို့ကို။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊လွန်၍။ဗောဓိမ္ဗိ၊ ဗောဓိပင်ကို။ ဝုတ္ထောပိ၊ ဟောအပ်ရာဋ္ဌိလည်း။ ဝါ၊ ဗောဓိမ္ဗိ၊ ဗောဓိပင်ကိုသာ။ ဝုတ္ထောပိ၊ ဟောသင့် ဟောထိုက်သော်လည်း။ မာတာဒိသံကိတ္တာနေ၊ မယ်တော်စသည်ကို ဟောကြာခြင်းဋ္ဌိ။ သင်္ကိုတုံ၊ ဗောဓိပင်နှင့်တပေါင်းတည်းရေတွက်တော်မူခြင်းငှာ။ ဗောဓိတသဘဂဝတောတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ သုခေနာ်တိ၊ ကား။ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ အသမောတိ၊ ကား။ တာပသေဟိ၊ ရသေ့တို့နှင့်။ အသမော၊ မတူ။ အဘိညာသုခတောပိ၊ အဘိညာဉ်သုခထက်လည်း။ ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးသော။ ဤဒိသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓတ္တဗျာကရဏစ်၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို ဗျာဒိပ်ပေးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ကို။ အလဘိ်ံ၊ ရပြီ။ ယာတိ၊ ကား။ ယာနိနိမိတ္တာနိ၊ အကြင်နိမိတ်တို့သည်။ အာဘုဇတိတိ၊ ကား။ အာဝတ္တတိ၊ လည်၏။ အာရဝန္တိတိ၊ ကား။ သဒ္ဒ်ံ၊ အသံကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆဒ္ဒါတိ၊ ကဲား။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [ဧဝံမေသိဒ္ဓိပတ္တာသ၊ ဝသီဘူတဿသာသနေ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို အထွေထွေဖွင့်ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသံ်ည် ဝသီဘူတဿသတော-စသည်ကိုမိန့်။ ။သာနုနာသိကောတိတေနအဟနိပါတံဒသေတိ။ အဟံနိပါဠေတာတိကေစိ။ ။မဓုဋီကာ။ ။မန္တိမမ၊ မံဝါအဗြိဝိ-ဖြင့် ဥဿီသကေမံဋ္ဌတွာန-ဟူသောပါဠိတော်၌ မံကို ဆဋ္ဌီအနက်ဒုတိယာအနက်သင့်ကြောင်းကိုပြတော်မူသည်။ အပရိမေယျေဇ္ဈတောကပ္ပေဋ္ဌ ကပ္ပေ ဟူသောပုဒ်ကို အတိက္ကမိတ္ဝာ ဟူသောပါဌသေသနှင့် စပ်လေဟုပြလိုရကား ကပ္ပေအတိက္ကမိတ္ဝာ-ဟုမိန့်သည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အလဘိ်ဳ ဤဒိသံ သုခံ-ဟုဟောတော်မူ၏။ အဘယ်သို့သော သုခကိုရပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား အဘိညာသုခတော၀ိ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား အဘိညာဉ်သုခထက်ထူးသော ဗျာဒိဝ်တော်ကို ကြားတော်မူခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော သုခကိုရသည်ဖြစ်ဘိသော်။

ယာတိယာနိုနိမိတ္တာနိုတိ ဟေနနိကာရဿ အာဒါအာဒေသံ ဒဿေတိ။ အာ၀ဇ္ဇိတိတိပရိဿ်ဳမတိနိ၀ဇ္ဇတိ၀ါ။ (မဇ္ဈိကာ) အာ၀ဇ္ဇာတိ။ လည်၏။ ၀ါ။ နိမ့်၏ ဟု-ယောဇနာ့။]

နုဒ္ဓံသတီတိ၊ ကား။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မပျံတက်။ဥဘယန္တိ၊ ကား။ ဥဘယ၀စနံ၊ နှစ်ပါးသောစကားကို။ မ၀သဿတန္တိ၊ ကား။ ဇကန္တ သဿတံ၊ စင်စစ်မြဲ၏။ အဝိပရိတမေ၀၊ မဖေါက်ပြန်သည်သာတည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာပန္နသတ္တာနန္တိ၊ ကား။ ပဋိဝိနံ၊ ကိုယ်၀န်ဆောင်သော မိန်းမတို့၏။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ဒိသာ၊အရပ်မျက်နှာတို့သည်။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုအရပ်မျက်နှာတို့၌။ ဓမ္မဓါတုယာတိ၊ကား။ ဓမ္မဓါတုယံ၊ဓမ္မဓါတ်၌။ သဗ္ဗေသု၊အလုံးစုံကုန်သော။ဓမ္မေသု၊တို့၌။ဝိစိနာမိ၊ ဆင်ခြင်၏။ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ယသ၊အကြင်ရေဖြင့်။သမ္ပ၊လျှော၊ပြည့်၏။တံဥဒကံ၊ထိုရေသည်။နိသေသံ၊အကြွင်းမရှိ။ ၀မတေ၀၊ အံထွက်သည်သာတည်း။ဧတေတိ၊ ဧတေဟူ၍။(ကတောသို့စဝ်)။ ဧကိသာပိ၊တခုလည်းဖြစ်သော။ ဒါနပါရမိတာယ၊ ဒါနပါရမီအဖြစ်၏။ အနေကပ္ပကာရတာယ၊ ဒါနပါရမီ, ဒါနဥပပါရမီ-အစရှိသောအားဖြင့် များသောအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟု၀စနနိဒ္ဒေသော၊ ဗဟုဝုစ်ဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ပဋိလဂ္ဂိတံ၊ ငြိသောအမြီးကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ၀စနသေသော၊ ပါဌ်ကြွင်းကို။ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ၀ါ၊ ကား။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌။ဥပယောဂေါ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။

စတူသုဘူမိသူတိ၊ ကား။ ပါတိမောက္ခာဒိသု၊ ပါတိမောက္ခ-အစရှိကုန်သော။ သံ၀ရဘူမိသု၊ သံ၀ရဘုံတို့၌။ အဒ္ဓေစ္စမာနသ္သောတိ၊ ကား။ ကဒါစိ၊ ရံခါ၊ခမန်း၊ သည်းခံသည်။ ဟောတိ၊၏။ကဒါစိ၊ရံခါ၊ အကွမနံ၊ သည်းမခံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿစိ၊ အချို့သော သူအား။ ခမနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿစိ၊ အား။အကွမနံ၊ သိုးမခံသည်။ဟောတိ၊ ၏။ဣတိ-၀ံ၊ သို့။ဒ္ဝေဓါဘ၀ံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော အဖြစ်သို့။အနာပန္နမာနသော၊ မရောက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌာဒိ့စ၊မြင်အပ်သည်-အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒိဋ္ဌာဒိစ၊

မမြင်အပ်သည် အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ယထာဘူတံဝ၊ ဟုတ်မှန်သည်သာ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ သစ္စသ၊ သစ္စာ၏။ဝိထိနာမ၊ခရီးလမ်းမည်၏။ အဓိဋ္ဌာနန္တိ၊ ကား။ကုသလသမာဒါနာဓိဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ကိုဆောက်တည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဓိဋ္ဌာန်ခြင်းတည်း။ သမာဒိန္နေသု၊ ဆောက်တည် အပ်ကုန်သော။ ကုသလေသု၊ တို့၌။ အစလတာ၊ မတုန်လှုပ်သောအဖြစ်သည်။ အဓိဋ္ဌာနံနာမ၊ အဓိဋ္ဌာန်မည်၏။ ဝိကာရာနာပတ္တိ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်ခြင်းသည်။ ပထဝိယာ၊ မြေ၏။ ဥပေက္ခနံနာမ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းမည်၏။ အညတြာတိ၊ ကား။ အည့ံ၊ တပါးသည်။

သဘာဝရသလက္ခဏတိတ္ထေ၊ ဒ္ဍ။ အဝိပရီတတာ၊ မဖေါက်ပြန်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဘာဝေါတိ ဘာဝေါနာမ၊ ဘာဝမည်၏။ ယော၊ အကြင်ရသသည်။ ဘာဝေန၊ ထင်ရှားရှိသောအဖြစ်နှင့်။ သဟာ၊ တကွ။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုရသသည်။ သဘာဝေါ၊ သဘာဝမည်၏။ အဝိပရီတော၊ မဖေါက်ပြန်သော။အတ္တနော၊ ၏။ ဗေါဓိပရိပါစနကိစ္စသဒိသါတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရင့်ကျက်စေတတ်သောကိစ္စဟုဆိုအပ်သော။ ရသောစ၊ ရသလည်း။ အနဝဇ္ဇဝတ္ထုပရိစ္စာဂါဒိသဒိသါတံ၊ အပြစ်မရှိသော ဝတ္ထု၊ ပစ္စည်းကို စွန့်ကြဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော။လက္ခဏဒ္ဒု၊လက္ခဏာလည်း။ သဘာဝရသလက္ခဏံ၊ ထင်ရှားရှိသော အဖြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော ရသလက္ခဏာ။

၇ဏ္ဍိ၊ [ယာဝတာ ဓံမ္မဓါတုယာ- ဟူသော ပါဠိတော်၌ တသ္မါကိုယှဉ်၍ ပြတော်မူခြင်း၌ ယာဝတာ ဒသဒိသာတဏ္ဍ-ဟုမိန့်သည်။ ။ယဿကဿစိ အဓေါ ကတော- ဟူသော ပါဠိတော်၌ ယဿ-သဒ္ဒါကို သမ္မိုဏ္ဍာသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်လေဟု ပြတော်မူလိုရကား ယဿသမ္မုဏ္ဍော-စသည်ကိုမိန့်။ ထိုကြောင့် ယဿကဿစိ၊ တစုံတခုသောရေဖြင့်။ သမ္မုဏ္ဍော၊ ပြည့်၏-ဟု ယောဇနာ။ တထုဒ္ဓံနတ္ထိအညတြ-ဒ္ဍ တြပစ္စည်းသည် ပဌမတ္ထဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူလိုရကား အညတြာတိ အည့ံ-ကိုမိန့်သည်။ မဓုဋီကာ၌ အညန္တိ ဧတေန တြပစ္စယဿ ကမ္မတ္ထံ ဒသေတိ-ဟုမိန့်၏။ ထိုကြောင့် တတော၊ ထိုဆယ်ပါးထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အညတြအည့ံ၊ ထိုဆယ်ပါးမှ တပါးသော ပါရမီကို။ နပသဿမိ မမြင်ဟု ယောဇနာအပ်၏။

သဘာဝရသလက္ခဏံ-ဒ္ဍ သဟ ဘာဝေနာတိ အာဒိနာ ဘာဝေန သဟ ဝတ္တတိတိ သဘာဝေါ၊ရသော၊သောစလက္ခဏဒ္ဒုတိအတ္ထံဒသေတိ-ဟု မဓုဋီကာမိန့်သော်ကြောင့် သဘာဝေါစ သော ရသောစာတိ သဘာဝရသော၊

သဘာဝရသောစလက္ခဏဉ္စ သဘ့ာဝရသလက္ခဏံ-ဟု ပြုလေဟု ပြတော်မူ၏။ ပြည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာနိဿယဋီကား-သဘာဝရသလက္ခဏော- သဘာဝရသလက္ခဏောန၊ မဖေါက်မပြန်ရှိသည်၏ အဖြစ်နှင့် တကွဖြစ်သော သဘာဝ, မိမိ၏အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သမ္မညျတဉာဏ်ကို ရင့်စေခြင်းကိစ္စ, အပြစ်ကင်းသော ဝတ္ထု၊ကို စွန့်ကြဲခြင်းစသည်ဟု ဆိုအပ်သော လက္ခဏာအားဖြင့်ဟုယောဇနာသောကြောင့်သာဝဝေါစ ရသောစလက္ခဏဉ္စ သဘာဝရသလက္ခဏံ-ဟု ဒွန်သမသိပြုသည်ဟု-သိအပ်၏။ ထိုသမာသ်တွဲလျှင် သဘာဝရသလက္ခဏံ၊ဆဘော, ကိစ္စ, လက္ခဏာ-ဟုအဋ္ဌယောဇနာ အပ်၏။]

တတောသမ္မသတော၊ ထိုသုံးသပ်ခြင်းကြောင့်။ဓမ္မတေဇနာတိ၊ကား။ ဉာဏတေဇန၊ ဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်။ စလတာတိ၊ ကား။ စလတာယကမ္မနတာယ၊ တုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေသိတိ၊ ကား။ သယိ၊ အိပ်ပြီ။ မာဘာထာတိ၊ ကား။ မာဘာယိတ္ထ၊ မကြောက်ကုန်လင့်။ သဗ္ဗီတိယောတိ၊ ကား။ သမ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဤတိယော-ဥပဒ္ဒဝါ၊ဘေးရန်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊၊ ကြဉ်စေကုန်သတည်း။ ပဝေဒ္ဆတီတိ၊ကား။ ဒေတိ၊ပေး၏။ ယောဂေနာတိ၊ ကား။ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ သမိံသူတိ၊ ကား။ သန္ဓိပတိံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ အပ္ပတ္တာမာနသာတိ၊ ကား။အပ္ပတ္တာအရဟတ္တာ၊ မရောက်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝါ၊တို့သည်။ ဂရုဟိတာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တို့၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရိတ္တာတိ၊ ကား။သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ကုန်သည်။ ဟောန္တို့၊ ကုန်၏။ သာလကလျာဏိနာမ၊ သာလကလျာဏီ မည်သော။ ဧကော၊ တခုသော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓစက္ကဝတ္တိကာလေဝ၊ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်တော်မူသော အခါ, စကြဝတေးမင်း ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌ သာလျှင်။ ဧကာဟေနေဝ၊ နေ့ချင်းသာလျှင်။ ဝါ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌံတိကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့။

လိင်္ဂသမ္ပတ္တိတိ၊ ကား။ ပုရိသလိင်္ဂတာ၊ ပုလ္လိင်ရှိသော အဖြစ်တည်း။ ဟေတူတိ၊ ကား။ တိဟေတုကပဋိသန္ဓိတာ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ ရှိသော အဖြစ်တည်း။ ဂုဏသမ္ပတ္တိတိ၊ ကား။ အဘိညာ သမာပတ္တိ လာဘိတာ၊ အဘိညာဉ် သမာပတ်တို့ကိုရခြင်းရှိသောအဖြစ်တည်း။အဓိကာရောတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဓိနံ၊ဘုရား ရှင်တို့အား။ သက္ကာရကရဏံ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရိအသေ ပြုခြင်းတည်း။ ဆန္ဒတာတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗတ္တပုတ္တိယံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း၌။ ဆန္ဒသမာယောဂေါ၊ အလိုဆန္ဒတော်နှင့် ယှဉ်ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗဂ်သမ္ပန္နာတိ၊

လိင်္ဂသမ္ပတ္တိတိ၊ ကား။ ပုရိသလိင်္ဂတာ၊ ပုလ္လိင်ရှိသော အဖြစ်တည်း။ ဟေတူတိ၊ ကား။ တိဟေတုကပဋိသန္ဓိတာ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ ရှိသော အဖြစ်တည်း။ ဂုဏသမ္ပတ္တိတိ၊ ကား။ အဘိညာ သမာပတ္တိ လာဘိတာ၊ အဘိညာဉ် သမာပတ်တို့ကိုရခြင်းရှိသောအဖြစ်တည်း။အဓိကာရောတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဓိနံ၊ဘုရား ရှင်တို့အား။ သက္ကာရကရဏံ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရိအသေ ပြုခြင်းတည်း။ ဆန္ဒတာတိ၊ ကား။ ပုဗ္ဗတ္တပုတ္တိယံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း၌။ ဆန္ဒသမာယောဂေါ၊ အလိုဆန္ဒတော်နှင့် ယှဉ်ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗဂ်သမ္ပန္နာတိ၊

ကား။အဋ္ဌဂ်ါနိ၊ အဂ်ါရှစ်ပါးတို့ကို။ သမောဓါနေတ္ထာ၊ ပေါင်း၍။ ကတပဏိဓါနာ၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းရှိကုန်၏။ ပဂ္ဂိကာတိ၊ ကား။ ပိဌသပွိကာ၊ ခြေမသန်စွမ်းသောသူဆွံ့တို့သည်။ ပဏ္ဍကာတိ၊ ကား။ ဥဘယလိင်္ဂရဟိတာ၊ ဣတ္ထိလိင်, ပုလ္လိင် နှစ်ပါးမှ ကင်းကုန်သည်။ ဗောဓိသတ္တာစ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မလောကူပ ပတ္တိ ပဌမကပ္ပိကေသုကာလေသု၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်တော်မူသောအခါ, ကမ္မာဉီး၌ ဖြစ်သောအခါတို့၌။ ဥဘယလိင်္ဂရဟိတာ၊ ဣတ္ထိလိင်,ပုလ္လိင်နှစ်ပါးမှ ကင်းကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ပဏ္ဍကပရိယာပန္နာ၊ပဏ္ဍာက်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သည်။ နုဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဝါ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ပရိယာပန္နာနဘဝန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ယထာဝုတ္တေသု၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်သော။သဇ္ဇေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒေါသေသု၊ အပြစ်တို့၌။ ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံးဝင်ကုန်သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဝါ၊ကား။ ဗောဓိသတ္တေသု၊ ဘုရားလောင်းတို့၌။ ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံးဝင်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ တဒန္တောဂဓါ၊ ထိုဘုရားလောင်း၌ အတွင်းဝင်ကုန်သော ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ပဏ္ဍကာ၊ ပဏ္ဍာက်တို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဝါ၊ ကား။ ပစ္ဆိန္နသံသာရတ္တာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သံသရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယာပန္နာ၊ သံသရာကိုပိုင်းခြား၍လာကုန်သော။ ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ဥဘတောဗျဉ္ဇန ပဏ္ဍကာ၊ ဥဘတောဗျည်း,ပဏ္ဍာက်တို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

သဇ္ဇတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော အာရုံတို့၌။ သုဒ္ဓဝေါစရာ၊ စင်ကြယ်သော အာရုံရှိကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။မိန္ဆာဒိဋ္ဌံ၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌကို။နသေဝန္တိ၊ မမှီဝဲကုန်။ မိန္ဆာဒိဋ္ဌန္တိ၊ ကား။ နတ္ထိကာဟေတုကာ ကြိယဒိဋ္ဌံ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌ,အဟေတုကဒိဋ္ဌ,အကြိယဒိဋ္ဌကို။ ဘဝါဘဝေတိ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကေစေဝ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟန္တေစ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဝေ၊ ၌။ ဘောဇပုတ္တေတိ၊ ကား။ လုဒ္ဒကေ၊ မူဆိုးတို့ကို။ လဂ္ဂနန္တိ၊ ကား။ သင်္ကေါ၊ ကပ်ငြိခြင်းတည်း။ အညထာတိ၊ ကား။ လိနတာ၊တွန့်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ဂါမဏ္ဍလာတိ၊ ကား။ ဂါမဒါရကာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ရူပန္တိ၊ ကား။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖေါက်ပြန်သောအမူအရာကို။ ယာယ၊ အကြင်နိဒါနကထာဖြင့်။ အာဘိဓမ္မသ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသိတတာသိဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သောအဖြစ်၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။တာဝ၊

စွာ။ အယံနိဒါနကထာ၊ ဤနိဒါနကထာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။ ဇုတိ၊ သို့။ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို။ ကာတုမ္မာ၊ ပြုအပ်၏။

၇ဏ္ဍီ။ [သက္ကာရကရဏံဇိဝိတပရိစ္စာဂေါ။ (မဓုဋ္ဌကာ)။ အသက်ကိုစွန့်ခြင်း သည် သက္ကာရကရဏမည်သည်ဟုပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဏ္ဍကာဟုဆိုလျှင် ပြီးသောကြောင့် ပရိယာပန္နာနဘူဝန္တိ-ဟု မဆိုသင့်ဟု စုဒ်ရှိုးကား ဗောဓိသတ္တာစ-စသည်ကိုမိန့်။

ပက္ခိကာတိ ဝိဌသပွိကာ။ (မူလဋီကာ)။ ။ပိဋ္ဌေနသပ္ပန္တိ ဂစ္ဆန္တိတိ ဝိဌသပွိကာ။ ပါဒေန ဂန္တုံ အသမတ္ထာ ဇနာတိ အတ္ထော။ (မဓုဋီကာ)။ ခြေဖြင့်မသွားနိုင်သူသည် ပက္ခိကလည်းမည်၏။ ဝိဌသပွိကလည်းမည်၏။ ဤဗောဓိသတ္တာစ။ ပ။ နဘဝန္တိတိဝုတ္တံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်၌၊ နိယတာ၊ မြဲကုန်သော။ နရာ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ပရိယာပန္နာ၊ ပဏ္ဍုကာ်၌အကျုံးဝင်ကုန်သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ယောဇနာရမည်ကိုပြတော်မူသည်။ယထာဝုတ္တောသုဝါ-စဒသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဗောဓိယာ၊ ၌။ နိယတာ၊ မြဲကုန်သော။ နရာ၊ တို့သည်၊ ပရိယာပန္နာ၊ ဆိုအပ်ပြီးကုန်သောအပြစ်တို့၌ အကျုံးဝင်ကုန်သည်။ နဘဝန္တိ။ မဖြစ်ကုန်-ဟု ယောဇနာနည်းကိုပြတော်မူသည်။ ဗောဓိသတ္တောသုဝါ ပရိယာပန္နာ-စသောပါဌ်ဖြင့်။ပရိယာပန္နာ၊ဘုရားလောင်းတို့၌အကျုံးဝင်ကုန်သော။ ဗောဓိယာ၊၌။နိယတာ၊မြဲကုန်သော။ နရာ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်။ ဥဘတောဗျဉ်္ဇနပဏ္ဍကာ၊တို့သည်။နဘဝန္တိ၊ ကုန်။ ဟု ယောဇနာနည်းကိုပြတော်မူသည်။

ပစ္ဆိန္နသံသာရဘာဝါ-စသောပါဌ်ဖြင့်။ ပရိယာပန္နာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သံသရာရှိကုန်သော။ ဗောဓိယာ၊ ၌။ နိယတာ၊ ကုန်သော။ နရာ၊ တို့သည်။ ဥဘတောဗျဉ်္ဇနပဏ္ဍကာ။ တို့သည်။ နဘဝန္တိ။ မဖြစ်ကုန်ဟု ယောဇနာနည်းကို ပြတော်မူသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သုဒ္ဓဝေါစရာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ နသေဝန္တိ-၌ကာရဏာ,ဖလအားဖြင့် ယောဇနာနည်းကိုပြလိုရကား သဗ္ဗတ္ထ သုဒ္ဓဝေါစရာယသ္မာ-စသည်ကိုမိန့်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ သုဒ္ဓဝေါစရာ ယသ္မာ-ကား ကာရဏာ။ တသ္မာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိံ နသေဝန္တိ-ကား ဖလ ဖြစ်သည်။ ။ဂါမမဏ္ဍလာ-ဟု ဆိုသင့်လျက် မ,အက္ခရာကြွသည်။ မဏ္ဍလသဒ္ဒါသည် ဒါရကသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ် သဒ္ဒါဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူလိုရကား ဂါမဏ္ဍလာတိ ဂါမဒါရကာ-ဟု မိန့်သည်။ ။မဏ္ဍလသဒ္ဒေါစေတ္ထ ဒါရကပရိယာယော။ မဓုဋီကာ]

နိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ ပြီး၏။

—o—

စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ မာတိကာပဒဝဏ္ဏနာ

တိကမာ'တိကာ-ကုသလ'တိ်က်

ဇာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋိညာတကထံ၊ ဝန်ခံတော် မူအပ်သော အဋ္ဌ
ကထာကို။ကာတုံ၊ ပြုတော်မူခြင်းငှာ။ ဣဒါနိ-ဣတိမေ။ ပ။ ကထနောကာသော
သမ္ဗတ္တောတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတောပဋ္ဌာယဟာတိ၊ ကား။ ကုသလ
ဓမ္မပဒတော။ ကုသလာဓမ္မာဟူသောပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗပဒေဟိလဒ္ဓ
နာမောတိ၊ ကား။ တိသုဂိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဒေသု၊ ပုဒ်တို့၌။
ဝေဒနာသဒ္ဒဿ၊ ဝေဒနာသဒ္ဒါ၏။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
တောန၊ ထိုဝေဒနာသဒ္ဒါဖြင့်။လဒ္ဓနာမော၊ရအပ်သောအမည်ရှိသောတိက်သည်။
သဗ္ဗပဒေဟိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ လဒ္ဓနာမော၊ရအပ်သောအမည်ရှိသော
တိက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သုခါယဝေဒနာယသမ္ပယုတ္တာဓမ္မာတိ၊ သုခါယ ဝေ
ဒနာယ သမ္ပယုတ္တာဓမ္မာ ဟုကုန်သောပုဒ်တို့သည်။ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော။
ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းကုန်သော ဒုက္ခာ
ယဝေဒနာယ-စသည်တို့၌လည်း။ ဧဝံ-ဣအတူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတာနိ
ပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့သည်။ ဒ္ဝါဒသ၊ တဆယ်နှစ်ပုဒ်တို့သည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။
နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ-တဿ။ ထိုသို့သုံးပုဒ်မဟုတ်, တဆယ်နှစ်ပုဒ် ဖြစ်
ခြင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသဒ္ဒဿ၊ ဝေဒနာသဒ္ဒါ၏။ ပဒတ္တယာဝယဝတ္တံ၊ပုဒ်သုံးခု
တို့၏ အပေါင်း၏ အစိတ်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သဗ္ဗပဒေဟိတိ၊ဟူ၍။
ဝုစ္စေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ တံ၊ ထိုသဗ္ဗပဒေဟိဟု ဆိုသောစကားသည်။ (ထည့်)။
နယုတ္တံနန္၊ မသင့်သည် မဟုတ်လော။ ဝေဒနာယာတိ၊ ဝေဒနာယဟူသော
ပုဒ်သည်။ ဝိသုံ၊ အသီးအခြားဖြစ်သော။ ပဒံ-ပုဒ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဟောတိ၊ ၏။ ကဿစိ၊ တစုံတခုသော။ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အဝယဝေါ၊ အစိတ်
သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ သုခါဒိဘာဝံ၊ သုခ-အစရှိသော
ပုဒ်တို့၏ အဖြစ်သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နာပိဘဇတိ၊ ဝင်လည်းမဝင်။ တဿ၊
ထိုသို့ဝေဒနာယ-ဟူသော ပုဒ်သည် အသီးအခြားပုဒ်၏ အဖြစ်, တစုံတခုသော
ပုဒ်၏အစိတ်မဟုတ်သည်၏အဖြစ်, သုခ-စသော ပုဒ်အဖြစ်သို့မဝင်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။(ဟိတ်သုံးချက်စွဲ)။ ဝေဒနာသဒ္ဒဿ၊ ဝေဒနာသဒ္ဒါ၏။ ပဒတ္တယာဝ
ယဝတ္တံ၊ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သဗ္ဗပဒေဟိတိ၊ ၍။ ဝုစ္စေယျ၊ အံ့။ တံ၊သည်။ နယုတ္တံ
နန္၊ လော။ ဣတိ-ဟသ္မာ၊ ထိုသို့မသင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဖိုလ်စွဲ)။ တောန၊

ထိုဝေဒနာသဒ္ဒါဖြင့်။ လဒ္ဓနာမော၊ သည်။ သဝဲပေးဟိ၊ ဟိုဖြင့်။ လဒ္ဓနာမော၊ သည်။ ကထံသိယာ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ် နိုင်ပါ အံ့နည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။

ဂဏ္ဍီ၊ [သင္ဘပဒေဟိ လဒ္ဓနာမော-ဟူသော အဌကထာစကားဌ် စောဒနာလို သော စောဒကဆရာသည် နနုသုခါယ ဝေဒနာယ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ လိုရင်းပဋ္ဌာနကား-တေန လဒ္ဓနာမော ကတံ သင္ဘပဒေဟိ လဒ္ဓနာမော သိယာ တိ-တည်း။ ။ဝေဒနာသဒ္ဒါဖြင့် သင္ဘလဒ္ဓနာမတ်က် မမည်သင့်-ဟု စောဒနာ သည်။ ။အာဘယ်ကြောင့် ဝေဒနာသဒ္ဒါဖြင့် သင္ဘလဒ္ဓနာ မတ်က် မမည်သင့် သနည်း။စုဒ်။ ။ဝေဒနာသဒ္ဒဿ။ ပ။ နယုတ္တံ နနု-ဟူသောအာဘောဂဟိတ်ကို မိန့်။ (နနုနှင့်သာ၊ရှိလေရာ၊စောဒကအာဘော်။နိယံ) အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝေဒနာ သဒ္ဒါ၏ သုံးပုဒ်တို့၏ အဓိတ်ကို့ရည်၍ သင္ဘပဒေဟိ-ဟု ဆိုသောစကား သည် မသင့်သောကြောင့် ဖြစ်ဘိသော်။

အာဘယ်ကြောင့် ဝေဒနာသဒ္ဒါ၏ သုံးပုဒ်ကို့၏ အဓိပ်ာယ်ကို့ရည်၍ သင္ဘ ပဒေဟိ-ဟု ဆိုသောစကား သည်မသင့်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။နုခါယဝေဒနာ်ာယ။ ပ။ ဒွါဒသေတာနိ ပဒါနိ။ နတိ်ကိ်-ကိုမိန့်။ ။အဂိပ္ပါယ်ကား သုခါယ ဝေဒနာယ-စသောပဒ်ကိုသည် သုံ ပုဒ်ဖဟုတ်။ တဆယ်နှစ်ပုဒ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အစိတ်ပုဒ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသဒ္ဒါကို့ ရည်၍ သင္ဘပဒေဟိ-ဟု ဆိုသောစကား သည် မသင့်သောကြောင့် ဤဝေဒနာသဒ္ဒါဖြင့် သင္ဘလဒ္ဓနာမတိက် မမည်သင့် ဟု-စောဒနာသည်။ ။နတိကိ်-ဋ္ဌတိ-တသ္မာနယုတ္တံ နနု-ဟုစပ်။ ။ဤတိ တသ္မာ နယုတ္တန္တိ ယောဇနာ။ (ဖဒုဋ္ဌိကာ)

ဝေဒနာသဒ္ဒါး၏ သုံးပုဒ်ကို့၏အစိတ်ကို့ရည်၍ သင္ဘပဒေဟိ-ဟုဆိုသော စကားသည် သုခါယ ဝေဒနာဟ။ ပ။ နှ ဟိဖိတိ-ဟူသော အဖကြောင်းဘပါး ကြောင့်သာ မသင့်လျောလေ-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဝေဒနာယာတိ ဟိ။ ပ။ ဘဇတိတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဝေဒနာယာတိ ဟ် ဝိသုံ ပဒံ-စသော အကြောင်းသုံးပါးကိုကြောင့်လည်း ပသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤ ဒွါဒသေတာ ပဒါနိ နတိကိတိ-ဟူသောဟိတ်, ဝေဒနာယာတိ ဟိ ဝိသုံ ပဒံ-ဟူသောဟိတ်, နကသစိ ပဒသအဂယဝေါ ဂေဟာတိ-ဟူသောဟိတ်, နာဝိ သုခါဒိပဒဘာဝံ-ဟူသောဟိတ်, ဤဟိတ် ဖလေးချက်ကို ဝေဒနာသဒ္ဒဿ။ ပ။ နယုတ္တံ-ဟူသော အာဘောဂဟိတ်၌ နာနာဝေဒနာသဒ္ဒဿ။ ပ။ နယုတ္တံ-ဟူသော အာဘောဂဟိတ်ကို ဇာတိ တေန လဒ္ဓနာမော။ ပ။ သိယာတိ-ဟူသော စော ဒနာ၌ ပစ္ဆေကဟိတ်စပ်။ ဤသို့လျှင် စောဒနာ, စောဒနာအာဘောဂ ဟိတ်, အာဘောဂဟိတ်၏ ဟေတုဝေးမျက်ရှိသော ဝါကျကြီးတည်း။]

အမိပ္ပေတပ္ပကာရတ္ထဂမကဿ၊အလိုရှိအပ်သောအပြားဟုဆိုအပ်သော အနက်ကိုသိစေတတ်သော။ ပဒသမုဒါယဿ၊ ပုဒ်အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော ဝါကျ၏။ ပဒတ္ထာ၊ အစိတ်ဖြစ်သောပုဒ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ (ထည့်)။ဧတေန၊ ဤပုဒ်အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သောဝါကျဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ (ထည့်)။ ပဇ္ဇတိအဝဗုဇ္ဈိယတိ၊ သိအပ်၏။ ဇာဒိ၊ ခကြောင့်။ သောပဒသမုဒါယော၊ ထိုပုဒ်အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော ဝါကျသည်။ ပဒံ၊ ပဒမည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ သုခါယဝေဒနာယသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာတိဧတေနပဒသမုဒါယေန၊ သုခါယဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာ ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းဖြင့်။ ယထာဓိပ္ပေတော၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော။ သမတ္ထော၊ အပြည့်အစုံဖြစ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကို သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောပဒသမုဒါယော၊ ထိုသုခါယဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာဓမ္မာဟူသောပုဒ်အပေါင်းကို။ ပဒန္တိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတရေပိ၊ ဤသုခါယဝေဒနာယစသည်မှ တပါး ကုန်သော ဒုက္ခာယဝေဒနာယအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပုဒ်အပေါင်းသည် ပဒမည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အမိပ္ပေတပ္ပကာရတ္ထဂမကဿ၊ သော။ ပဒသမုဒါယဿ၊ ၏။ ပဒဘာဝေါ၊ ပုဒ်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟိတ်သို့ပြန်၍စပ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အလို ရှိအပ်သောအပြားဟု ဆိုအပ်သောအနက်ကိုသိစေတတ်သောပုဒ်အပေါင်း၏ ပဒမည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အမိပ္ပေတပ္ပကာရတ္ထ။ ပ။ ပဒတ္ထာကိုစွဲ)။တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ တေသံသမုဒါယာနံ၊ ထိုပုဒ်အပေါင်းတို့၏။ အဝယဝေန၊ အဝိတ်ဖြစ်သောဝေဒနာသဒ္ဒါဖြင့်။ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသောတိက်သည်။ သမ္ဘပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ လဒ္ဓနာမော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။

၇ဏ္ဍံ၊ [စောဒကဆရာ၏ စောဒနာကိုပြုတော်မူပြီး၍ ပရိဟာရကို ပြုတော် မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဓိပ္ပေတပ္ပကာရတ္ထ—စ ဧသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်း ပဋ္ဌာနကား—တေသံ တိဏ္ဏံ သမုဒါယာနံ။ ပ။ ယုတ္တော—တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ငြိုတ်, ပိတ်ချင်း, လေးညှင်း စသော မကြိုက်မထောင်းမိ အစိတ် အစိတ်ဖြစ်သော ဆေးတို့၏ မူး, ပဲ, မတ် စသည်ဖြင့် မျှသည်ကို ကြိတ်ပြီး ထောင်းပြီးသည် ကာလ အပေါင်းအမှုံ့၌ တင်စား၍ အဝယဝုပစာအားဖြင့် သမံ စုဏ္ဏော်-ဟု ဆိုလေသကဲ့သို့ ထိုအတူ ပဌမပဒ, ဒုတိယပဒ,တတိယပဒ တို့၌ ရှိသော အစိတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာသဒ္ဒါကို ထိုသုံးပုဒ်အပေါင်း၌ တင်စား၍

အဝယဂ္ဂပစာရအားဖြင့် သဗ္ဗပဒေဟိ လဒ္ဓနာမမည်ဟေသာပြု၍ သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဝယဂ္ဂပစာကား ဥပစာဆယ်ပါး၌လာသော ဥပစာတည်း။

ဒုဝဝယဝေ ပဝတ္တော မသော၊ ဒဝါကာဝေါ သမ္ဘမဟုကဟော။

တံ ယထာ စေ သမံ စုဏ္ဏံ၊ သမန္တာ့ဖ္ဖဝယော မဟံ။ (ဇာယိနီဝါဒော)

အဘယ်ကြောင့် သင့်ပါသနည်း။ စုဒ်။ အဓိပ္ပေတာ ကာရဏာ။ ပ။ ဒဇ္ဇာကိုမိန့်။ ။ အရှင်ဋီကာဆရာ....အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို သိစေတတ်သောပုဒ်အပေါင်းသည် ပဒမည်၏ဟု အဘယ်ကြောင့် သိနိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပဇ္ဇတ် အဝဗုဒ္ဓိယတိ စေတနာတိ ဟိ ပဒံ-ကိုမိန့်။ ။စေတနာတိဟိဘိ ထွေ ဟိသဒ္ဒေါ ဥာပကတ္တော။ ။(မဟာဋီကာ)။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ပဇ္ဇတိ စေတနာတိ. ပဒံ-ဟူသော ဝစနတ္ထသဒ္ဒယုတ္တိကြောင့် သိနိုင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သဒ္ဒယုတ္တိအားဖြင့် သင့်သော်လည်း အတ္ထယုတ္တိမသင့်က ပဒမည်နိုင်ကောင်းအံ့လောဟု စုဒ်ရှိရကား သုခါယ ဝေဒနာပစ္စယော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အတ္ထယုတ္တိအားဖြင့်လည်း သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ဝါကျကိုရှင်းချပြပေအံ့။ တေသံ တိဏ္ဏံ သမုဒါယာနံ။ ပ။ ယုတ္တောကား ပဋိညာ။ အဓိပ္ပေတ။ ပ။ ပဒတ္ထာ-ကား ထိုပဋိညာ၏ ကာရဏာအကြောင်းဖြစ်သော ဟေတု။ ပဇ္ဇတိ အဝဗုဒ္ဓိယတိ-နှင့်သုခါယ ဝေဒနာယ။ ပ။ ဝုစ္စတိ-ကား ထိုဟေတု၏ ဖဟတုတည်း။ ထိုကြောင့် ထိုဒုတိယဟေတုနှစ်ချက်ကို ပဌမဟေတုဒ္ဒ နာနာဟိတ်စပ်။ ကိုဒုတိယဟေတုနှစ်ချက်ဖွင့် ပဇ္ဇတိ အဝဗုဒ္ဓိယတိ-ကား သဒ္ဒယုတ္တိအားဖြင့် သင့်ကြောင်း ကိုပြသည်။ သုခါယ။ ပ။ ဝုစ္စတိ-ကား အတ္ထယုတ္တိအားဖြင့် သင့်ကြောင်းကို ပြသည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပ။ ပ။ ပဒတ္ထာ-ကား ဒုတိယဟေတုနှစ်ချက်ကို ထောက်သော် ဖိုလ်ဝါကျ (ဖလဝါကျ) ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် တသ္မာ တေသံ ကိဏ္ဏံ-ဖွင့် တသ္မာကို ဖိုလ္လကိုစွဲအပ်၏။ ထိုကြောင့် (တသ္မာကိုဟိတ်၏ဖိုလ်၊စွဲဆိုမြဲကုံးစ-ဟုမိန့်ပြီ။)

စောဒကော ယထာမိပ္ပေတမတ္ထံ အပ္ပဋိပဇ္ဇမာနော ဝိဘတ္တိအန္တသောဝ ပဒဘာဝံ သလ္လက္ခေတ္ဝာ နနု သုခါယာဟိ အာဒိနာ စောဒေဟိ။ ဣတရော အဓိပ္ပေတပ္ပကာရဏ္ဍဂမကသာတိအာဒိနာ အမ္ဘဂနာ အဓိပ္ပါယံ ဝိဝရတိ။ တေန ဝါကျံ ဣဓ ပဒန္တိ ဝုတ္တန္တိ ဒဿေတိ။ ။ (အနုဋီကာ)။ ။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ ယထာဓိပ္ပေတ်၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အပ္ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဘတ္တိအန္တသောဝ၊ ဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်အသာလျှင်။ပဒဘာဝံ၊ ပုဒ်၏အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ နနုသုခါယာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ စောဒေဟိ၊ စောဒနာ၏။ ဣတရော၊ ပရိဟာရဆရာသည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပကာရဏ္ဍဂမကသာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အမ္ဘဂနော၊ ခဲ့။ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုကို။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုသို့ဖွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဝါဂံ၊ ဝါကျကို။ ဣဓ၊ ဤဝေဒနာတို့က်၌။ ပဒန္တိ၊ ပဒဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။]

ဂန္ဆတောစ အတ္ထတောစာတိတ္ထေ၊ ဉ်။ ဟေတုပဒသဟေတုကပဒါဒီဟိ၊ ဟေတုပုဒ်,သဟေတုကပုဒ်စသည်တိုနှင့်။ သမ္မန္နတ္တာ၊ စပ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂန္ဆတောစ၊ ဃဋ္ဌါအားဖြင့်ဂင်း။ ဟေဟုအတ္ထသဟေတုကတ္ထာဒီဟိ၊ ဟေတုသဒ္ဒါ၏အနက်, သဟေတုကသဒ္ဒါ၏အနက်စသည်တိုနှင့်။ သမ္မန္နတ္တာ၊ စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်ဂင်း။ အညမညသမ္မန္နော၊ အချင်းချင်းစပ်ခြင်းကို။ ဝေဒံတပ္ပေါ၊ ၏။ သဟေတုကဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုကာ၊ သဟေတုကဒုက်, ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်တို့သည်။ ဟေတုဒုကော၊ ဟေတုဒုက်၌၊ ဟေတူဟိ၊ ဟိတ်တိုနှင့်။ သမ္မန္နတ္တာ၊ စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟေတုဒုက သမ္မန္နာ၊ ဟေတုဒုက်နှင့်စပ်ကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေါန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟေတုသဟေတုကဒုကော၊ ဟေတုသဟေတုကဒုက်သည်။ ဥဘယေကပဒဝသေန၊ နှစ်ပုဒ်တပုဒ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ပေဟုဒုက်၌ဟေတု,နဟေတု ဟူသော နှစ်ပုဒ်, သဟေတုကဒုက်၌ သဟေဟုကဟူသောတပုဒ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဟေတုဒုက သဟေတုက ဒုကသမ္မန္နော၊ ဟေဟုဒုက်, သဟေတုက ဒုက်နှင့်စပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေါတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဟေတုဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုကော၊ ဟေတုဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်သည်။ ဟေတုဒုက ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုကသမ္မန္နော၊ ဟေတုဒုက်၌ ဟေတုနဟေတုဟူသော နှစ်ပုဒ်,ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်၌ဟေတုသမ္ပယုတ္တဟူသောတပုဒ်၏အစွမ်းဖြင့်ဟေတုဒုက်,ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်နှင့်စပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေါတိ၊ ၏။ နဟေတုသဟေတုကဒုကော၊ နဟေတုသဟေတုကဒုက်သည်။ ဧကဒ်ုပဒဝသေန၊ တပုဒ်,နှစ်ပုဒ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဟေတုဒုက်၌ နဟေတု ဟူသောပုဒ်, သဟေတုကဒုက်၌ သဟေတုက, အဟေတုက ဟူသော နှစ်ပုဒ် တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟေတုဒုကသဟေတုကဒုကသမ္မန္နော၊ ဟေတုဒုက်, သဟေဟုကဒုက်နှင့်စပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေါတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညမညသမ္မန္နော၊ အချင်းချင်းစပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။

ကမ္ပါကာဝိယာတိ၊ ကား။ ပုပ္ဖမယကမ္ပါကာဝိယ၊ ပန်းချက်ကဲ့သို့။ ဃဋ္ဋာဝိယာတိ၊ ကား။ ပုပ္ဖဟတ္ထကာဒီသု၊ ပန်းလက်စသည်တို့၌။ ပုပ္ဖာဒီနံ၊ ပန်းစသည်တို့၏။ သမူဟောဝိယ၊ အပေါင်းကဲ့သို့။ ကမ္ပါကာဃဋ္ဋာဒီသု၊ ပန်းချက်ပန်းပေါင်းစသည်တို့၌၊ ပုပ္ဖာဒီနိ၊ ပန်းစသည်တို့သည်။ ဝတ္ထာဒီဟိ၊ အညာ စသည်တို့ဖြင့်။ အညမညသမ္မန္နာနိ၊ အချင်းချင်းစပ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညမညသမ္မန္နော၊ အချင်းချင်းစပ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဧတေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ထိုဒုက်တို့အား။ ဝတ္ထာ၊

ကုန်၏။ ဒုကသာမညတောတိ၊ ကား။ အနုပ္ပတ္တိ၊ တပါးကုန်သော။ ဟေတု ဒုကာဒီဟိ၊ ဟေတုဒုက်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဒုတိယပဒေသု- ပုဂ္ဂလာပေါ်ပေန။ ဒုက်၏အဖြစ် ဖြင့်။ သမာနဘာဝါ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ [illegible] ကား။ သာရမ္မဏ ဒုကာဒီဟိ၊ သာရမ္မဏဒုက် အစရှိကုန်သော။ မဟန္တရုပေတိ၊ မဟန္တရုဂ် ဒုက်တို့ဟောက်။ (ထည့်)။ ယေသံ၊ အကြောင်းကိုက်၊ ဒုက်တို့ကား။ အယဂ်ဟိတော၊ မရောတွက်အပ်သော။ ပဒေသော၊ အစိတ်သည်။ [illegible]၊ ဖ်။ နဒုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ တေ၊ ထိုတိုက်၊ ဒုက်တို့သည်။ သပ္ပဒေသော၊ သပ္ပဒေသ မည်ကုန်၏။ ယေသံပန၊ အကြောင်တိုက်၊ ပုဂ်ိုဂိုးဟား ဟား။ အယဂ် ဟိ တော၊ သော။ ပဒေသော၊ သည်။ (ထည့်)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ တေ၊ ထိုတိုက်၊ ဒုက်တို့သည်။ နိပ္ပဒေသော၊ နိပ္ပဒေသမည်ကုန်၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အညမညသမ္ဗန္ဓဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား သဟေတုက ပေါ တု သမ္မယုတ္တဒုကာဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ မဟိဋ္ဌကာဠဲ ဝိဇ္ဇာရဟုမိန့်တော် မူ၏။ ။ တတ္ထ ပုပ္ဖံ ဧဝ ပုပ္ဖမယံ၊ ပုပ္ဖမယသဒ္ဒ ကဏ္ဏဟာ ပုပ္ဖမယကဏ္ဏော ကာ၊ ပုပ္ဖဒဏ္ဍကာတိ အဓိဋ္ဌာ-ဟု မဟိဋ္ဌကာဠိမိန့်သောမကြောင့်ပန်းတို့၏ အစု အခိုင်ပြု၍ ပွင့်ရာဖြစ်သော ပန်းတုတ် ပန်းရိုးဘန်သည်ဟု ကဏ္ဏဟာမည်၏။ ။ ပုပ္ဖဟတ္ထကာဒီသူတိ ဧတေန ကေကောဗန္ဓသု ပုပ္ဖဒဏ္ဍာဒီသု-ဟု မရှင်္ဂါကာဠိ မိန့်သောကြောင့် ပန်းတိုကို သိုးဂုံးသော ပန်းသိတန်သည် ပုပ္ဖဃဋာမည်၏။

ဒုကဝသေနာတိ ဝသသဒ္ဒါ ဘာဝဝတ္ထော ဋုဓါဖိဗ္ဗေတော-ဟုသော မရှင်္ဂါကာ။ (ပဒ်ဝသေန၊ ရှိလက၊ ဘာဝဟုကြောင်လေ) ဟုသော နိယံတို့နှင့် အညီ ဒုကဝသေန-ဒုကဘာဝေန၊ ဒုက်၏အဖြစ်ဖြင့်ပါ ယောဇနာသည်။ ။ အညေဟိ စ မဟန္တရုဒုကေဟိ ဓုဋ္ဌကဇ္ဇာ-ဟုသော အဋ္ဌကထာဌ် မဟန္တရုဒုက်ကို ဖေါ်ထုတ်၍ပြကော်မူလိုရကား အညေဟိတို သာရမ္မဏဒုကာဒီဟိ-ကို မိန့်။]

ကစ္စိနုဘောတောကုသလန္တိ၊ ဟုတ်၍။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ပုစ္ဆိဟမေဝ၊ မေးအပ် သည်သာဖြစ်သော။ အဇ္ဇာ၊ ကို။ ပါဂတံ၊ ထင်ရှားသည်ကို။ ဟေတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ ကစ္စိဘောတောအနာမယန္တိ၊ ဟုဖြစ်သော်၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အနာမယဘာဝော၊ အနာကင်းခြင်း အနက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဘင်္ဂါဟိကာသုဇ္ဇေ၊ မဖြိုမပျက်သော ပါဠိတော် ဗဟိတိကသုတ်၌။ ဘဂဝတော၊ [illegible] ကာယသမာစာရာဒယော၊ ကိုယ်အမှု အရာစသည်တို့ကို။ ဝဏ္ဏနေန၊ ချီးမွမ်းတော်မူသော။ မမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကေန၊ တရားဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်တော်မူသော ဗြဂ္ဂါမဟာဒအနုဘာဝသည်။ ယောခေါမဟာ ရာဇကာယသမာ စာရော အနဝဇ္ဇောတိ၊ ဟူ၍။ ကုသလော၊ အပြစ်ကင်းသော။

ကာယသမာစာရော၊ ကိုယ်အမှုအရာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။(ဣတိ တသ္မာသို့စပ်)။ ဘဂဝတော၊ အား။ သုခဝိပါကံ၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ပေးကတ်သော။ကမ်ံကံသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ကုသလော၊အပြစ်ကင်းသော။ကာယသမာစာရော၊ ကိုယ်အမှုအရာကို။ဝုတ္တာဘာဝေါ၊ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ထို့သို့အပြစ်ကင်းသော ကိုယ်အမှုအရာကို ဟောတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်(ဖိုလိစ္စ)။ သဗ္ဗသာဝဇ္ဇရဟိတာ၊ အလုံးစုံသော အပြစ်မှကင်းကုန်သော။ ကာယသမာစာရာဒယော၊ကိုယ်အမှုအရာစသည်တို့ကို။ ကုသလာတိ၊ဟူ၍။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

ကုသလေသု ဓမ္မေသူတိတ္ထေစ၊ ဠ္ဟလည်း။ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ကုသလာတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေစ၊ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်လည်း။ ဝိပဿနာမဂ္ဂဖလသမ္ပယုတ္တာ၊ ဝိပဿနာ,မဂ်,ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ၍။ (ထည့်)။ ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုခဝိပါကာယေဝ၊ ကောင်းသော အကျိုးကို ပေးတတ်ကုန်သည် သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့သို့အပြစ်ကင်းသောကိုယ်အမှုအရာ-စသည်တို့ကို ကုသလ-ဟု ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်, ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို ကုသလဟု-ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်,ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်လည်း သုခဝိပါကမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ ကုသလသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အနဝဇ္ဇတ္ထော၊ အပြစ်ကင်းခြင်း အနက်ရှိသည်။ ဝါ၊ အပြစ်ကင်းခြင်း အနက်ကို ဟောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ်ပစ္စဂ်ါနန္တိ၊ ကား။ ကုသလသဒ္ဒယောဂေန၊ ကုသလသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဘုမ္မတ္ထော၊ သတ္တမီအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်သည်။ ဟော့တိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။အဂ်ပစ္စဂ်ါနံ၊ အဂ်ါကြီးငယ်တို့၏။ နာမကြိယာပယောဇနာဒီသု၊ ပုံတောင်း,အကွပ်,အကန့်-စသောအမည်, ရွေ့ခြင်း ဖေါက်ခြင်း ထွင်းခြင်း- စသောကြိယာ, တခုသည့်-ကခုနှင့်လျှို့ခြင်း တပ်ခြင်း-စသည်တို့၌။ ဣတိ-အယံ၊ ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။နစ္စဂီတသဒ္ဒါတိစ၊ နစ္စဂီတသဒ-ဟူသောပုဒ်သည်လည်း။ဘုမ္မတ္ထော၊သတ္တမီအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။နစ္စဂီတသဒ္ဒ၊ ကခြင်း, သီခြင်း၏။ ဝိသေသေသု၊ အဆူးတို့၌။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတမ်ဗ်၊ ၏။ ကုသလာနံ- သုခဝိပါကာနံ၊ ကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ သမာဒါနဟေတု၊ ဆောက်တည်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဆောက်တည်ခြင်းကြောင့်။ ဇဝံ၊ သို့။ ဣဒံပုညံ၊ ဤကုသိုလ်၏အကျိုးသည်။

ပဝမုတိ၊ တိုးပွားစေ။ ဇာတိ၊ သို့။ ပါဌသေဿေန၊ ပါဠိကြောင်းဖြင့်။ ပုညဝပါကာနိမ္မတ္တကကမ္မံ၊ ကုသိလ၏ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောကံကို။ ကုသလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ စ်။

ဓမ္မာဟောန္တီတိတ္ထေ၊ ဦ့။ သုညဓမ္မတ္တာ၊ အပ္ပမ္ပ ဆိတ်သော သဘောဖြစ်ကြောင့်။ သဘာဝမတ္တာ၊ သဘောမျှတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်စ်။ ဇာတိ-အ်ယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဓမ္မေသုဓမ္မာနုပဿိတိတ္ထောပိ၊ ဦလည်း။သုညတတ္ထော၊သုညတအနက်ကို ဟောသော။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ စ်။ သလယန္တိ။ ပ။ ဝိဒ္ဓံသေန္တီတိတ္ထေ၊ ဦ့။ ပစ္ဆိမံပစ္ဆိမံ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သောပုဒ်သည်။ ပုရိမဿ ပုရိမဿ၊ ရှေးရှေးပုဒ်စ်။ အတ္ထဝစနံ၊ အနက်ကိုဟောသောပုဒ်သည်။ ဟောတိ၊ စ်။ အထဝါ၊ ကား။ သလနဿ၊ သလနသဒ္ဒါစ်။အတ္ထဒီပနာနိ၊ အနက်ကို ပြတတ်ကုန်သော။ စလနာဒီနိ၊ စလနအစရှိသောသဒ္ဒါတို့ကို။ တဒင်္ဂပ္ပဟာနာဒီဟိ၊ တဒင်္ဂပဟာန် အစရှိသည်ဘိုးနှင့်။ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်စ်။ အပ္ပဟီနဘာဝေန၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သန္တာနေန၊ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌။ သယမာနာ၊ ကိန်းကုန်သော။ ဝါ၊ ရှိကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ရာဂါဒိအသုစိသမ္မယောဂတောစ၊ ရာဂ-စသော မစင်ကြယ် မသန့်ရှင်းသောတရားတို့နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်ဌင်း။ နာနာဝိဓဒုက္ခဟေတုတောစ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဆင်းရဲ၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ ကုစ္ဆိတေန၊စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်သော။ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်။ သယန္တိ၊ ကိန်းကုန်စ်။ ဝါ၊ တည်ရှိကုန်စ်။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တာနမ်ပိ၊ဉာဏဝိပ္ပယုတ်ကုသိလ်တို့အားလည်း။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဥပနိဿယပစ္စယော၊ ဥပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ယံသဒ္ဒါ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ စ်။ ဣတိ-တသဒ္ဒါ၊ ကြောင့်။သင်္ဂေပေါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ကုသလာ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့သည်(ကုသလာစ်)။ဝါ၊ဓမ္မာ၊တို့ကို။(ပဝတ္တေတဗ္ဗာစ်)။ကုသေန၊ကုသမည်သော။ဉာဏေန၊ ဉာဏ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တေတဗ္ဗာ၊ဖြစ်စေအပ်ကုန်စ်။ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာ၊ မည်ကုန်စ်။ဥပ္ပန္နံသာနုပ္ပန္နံသဘာဝေသု၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်လတ့ံဖြစ်သောအဘိုတို့ဦ။သင်္ဂဟိတတ္တာ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥဘယဘာဝ ဂတံ၊ နှစ်ပါးသောအဘိုဦ ဖြစ်သော။ သံကိလေသပက္ခံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိလေသာ၏ အသင်းအပင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်ကို။ ပဟာနုပ္ပါဒနေဟိ၊ ပယ်ခြင်း,မဖြစ်စေခြင်းတို့ဖြင့်။လုနန္တိ၊ရိတ်ဖြတ်တတ်ကုန်စ်။ ဝါ၊ ပယ်တတ်ကုန်စ်။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ သမ္မပ္ပဓါနဒ္ဒယံဝိယ၊ သမ္မပ္ပဓါန်နှစ်ပါးကဲ့သို့တည်း။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ကုသလ သဒ္ဒါသည် သာမညသဒ္ဒါ ဖြစ်ပါလျက် အနဝဇ္ဇအနက်ရှိသည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဗါဟိတိကသုတ္တေ-စ သည်ကိုမိန့်။ ။လိုရင်းပဋ္ဌာနကား အနဝဇ္ဇတ္ထော ကုသလ သဒ္ဒေါ-တည်း။ ။အဘယ်ကြောင့် အနဝဇ္ဇအနက်ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း စုဒ်။ သမ္မာသာဝဇ္ဇရဟိတာ ကာယသမာစာရာဒယော ကုသလာတိ ယသ္မံ ဝုတ္တာ။ ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသူတိ စ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ ကုသလာတိ ယသ္မာ ဝုတ္တာ။ ။ တေ စ ပ်ပသနာမဋ္ဌ။ ပ။ သုခဝိပါကာယေဝ ယသ္မာ နဟောန္တိ။ဇုတိ-တသ္မာ-ကိုမိန့်။ ။ဤအကြောင်း သုံးပါးတို့ကြောင့် အနဝဇ္ဇတ္ထ-ဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်ဘိသေ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ-၌ ၎င်း ဟေတုသုံးချက်ကိုစွဲ။

အဘယ်ကြောင့် သမ္မာသာဝဇ္ဇရဟိတဖြစ်ကုန်သော ကာယသမာစာရစသည်တို့ကို ကုသလ-ဟု ဟောကြောင်းကို သိအပ်ပါသနည်း စုဒ်။ ။ကုသလော ကာယသမာစာရော ယသ္မာ ဝုတ္တော-ဟု သိအပ်သည်။ ။ကုသလ ဖြစ်သော ကာယသမာစာရကို ကောတော်မူသောကြောင့် သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသေ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကုသလသမာစာရကို ဟောတော် မူခြင်းကြောင့် ကုသလ သဒ္ဒါသည် အနဝဇ္ဇတ္ထဟု မိန့်တော်မူ၏။ကုသလသဒ္ဒါသည် သာမည သဒ္ဒါမဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် အနဝဇ္ဇတ္ထဟု ဆိုအပ်သော ဝိသေသ အနက်ကို ဟောသည်ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိ ဘဂဝတော သုခဝိပါကံ ဂပ္ပဲ အတ္ထိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား မြတ်စွာဘုရား အားကောင်းကျိုးကိုပေးသော ကုသိုလ်ကံမရှိခြင်းကြောင့် ကုသလ သဒ္ဒါသည်ကုသိုလ်ကို ဟောသေးသဒ္ဒါမဟုတ်၊အနဝဇ္ဇအနက်ကို ဟောသောသဒ္ဒါဟု ဆိုအပ်သည် ဖြစ်ဘိသေ၏။

ဤ-နဟိ ဘဂဝတော သုခဝိပါကံ ကမ္မံ အတ္ထိ-ကို ကုသလော ကာယသမာစာရော ဝုတ္တော-၌ ပစ္စေကဟေတု (ကာရဏာ) စပ်။ ကုသလော ကာယသမာစာရော-ကား ထိုပစ္စေကဟေတု၏ ဖိုလ်။ (ဖလဝါကျ) ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် (တသ္မာ-ကို၊ဟိတ်၏ ဖိုလ်၊စဲ့ဆိုမြဲ ထုံစံ) ဟူသော နိယုံးနှင့်အညီ ဇုတိ-တသ္မာ-ကို ထိုဖိုလ် (ဖလဝါကျ) ကိုစွဲ၊ အထက်၌ ဖေါ်ပြလတံ့သည်တို့၌ လည်း ဤနည်းတူမှတ်ရာ၏။ ။ဇော်ဂြိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်၌ ဗါဟိတိကသုတ်ရှိသည်။ မဇ္ဈိမဂါဒ်၌သင်္ဂါယနာသုံးကြိမ်မတင်သောသုတ်ဟု မိန့်သည်။

အထဝါသလနသာအတ္ထဒီပနာနီ-စသော ပါဠိဖြင့် သလယန်္တီစလယန်္တီ၊ တဒင်္ဂပဟာန်အား ဖြင့်တုန်လှုပ်စေတတ်ကုန်၏။သလယန်္တီ၊ကမ္မန်္တီ၊ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အား ဖြင့်ပြင်းစွာတုန်လှုပ်စေတတ်ကုန်၏။သလယန်္တီဝိဒ္ဓံသေန်္တီ၊သမုစ္ဆေဒပဟာန်အား ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ကုန်ဆုံးတတ်ကုန်၏ပုယ္ယဉ်နည်းကိုမိန့်တော်မူသည်။

သမ်ဖယောဂအားဖြင့်ဂုဏ်း, ဖလအားဖြင့်ဂုဏ်း,ကုမ်ို့တာကာရကိုပြတော်
မူလိုရကား-အပ္ပဟိနတာဂေဂုဏ်-စသော ပါဠိတို့ကိုဆိုနှိုး။ ။ထိုပါဠိတော်တွင်ရာဂါဒိုးအ
သုစိသမ်ဖယောဂတော-ဖြင့်သ ာသောအားဖြင့်ကုဋ္ဌိတာကာရကိုပြမတော်မူ၏။
နာနာဝိဓဒုက္ခဟေတုဖော-ဖြင့် ဖလအားဖြင့် ကုမ်ို့တာကာရကို ပြတော်မူ၏။

တေန ကုသေန လာဘဂ္ဂ-ဉ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်ကိုဒုဿီ သင့်တန်စေ၊
ဉာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်တို့အား အာယတိသိုသင့်အံ့နည်း ဟု စွဲရှိရကား ဉာဏဝိပ္ပ
ယုတ္တာနမ်ို-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဉာဏဝိပ္ပယုတ် စိတ်တို့အား
ဉာဏ်သည် ဥပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် သင့်သည်ဖြစ်ဘိ
သော်။ ။ဉာဏ်သည် ဉာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်တို့အား ကျေးဇူးပြုသည်ကို အနု
ဋ္ဌိကာဠ်-ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တာပိ ဟိ ဉာဏေဖာနုဝ ပဝတ္တိယန်ဖြ်၊ ဟိတာဒုခဟေတု
ဘူတာယ ပဝတ္တိယာ ပညဝန္တာနံ ဝဋ္ဋိပတ္တိဘာဝတော၊ နဟိ အန္ဓရေန
ယောနိသော မနသိကာရံ ကုသလုပ္ပတ္တိ အမ္ဘိကိ ဟုမိန့်၏။

အန်က်ကာ ။ ။ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တာပိ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ဧတ်တို့ကိုလည်း။
ဉာဏောနေဝ၊ ဉာဏ်သည်သာလျှင်။ ပဝတ္တိယ်ဖြ်၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ကယ်မှာ၊
မူကား။ ဟိတသုခေဟေတုဘူတာယ၊ ဦးမှာချစ်သောဂု၏ အဆင်ြောင်ဖြစ်၍ဖြစ်
သော။ ပဝတ္တိယာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းငှ်။ ပညဝန္တာနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ဝဋ္ဋိပတ္တိ
ဘာဝတော၊ အကျင့်၏ အဖြစ်မဖြောင်ကသည့်။ ယောနိသော မနသိကာရံ၊
ယောနိသော မနသိကာရကို။ အမ္ဘိ၌ရန်၊ ပြ၏ဟု။ ကုသလုပ္ပတ္တိ၊ ကုသိုလ်၏
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟိ-ဖသ်ာ၊ ကြောင့်။ နအဓိ၊ မရှိ။ ဥဟိ-တသ်ာ၊ ကြောင့်။
ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တာပိ၊ ဉာဏစိတ်နှင့်ကွဲပြားသောစိတ်တို့ကိုလည်း။ ဉာဏောနေဝ၊ ဉာဏ်သည်
သာလျှင်။ ပဝတ္တိယဟာဝေါ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗောဒ်။
အဓိပ္ပါယ်ကား-ယောနိသော မနသိကာရကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာနှင့်ကင်း၍
ကုသိုလ်မဖြစ်ခြင်း,ပညာရှိတို့၏ အကျင့်ဖြစ်ခြင်း, ကျိုးဇောကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်
ဉာဏ်သည် ဉာဏဝိပ္ပယုတ်စိတ်တို့ကိုလည်း ဥပနိဿယသတ္တိဖြင့် ဖြစ်စေသည်ဟု
ပြတော်မူ၏။

ဥပဒ်ဒါနုပဒ်ဒါဘာဝေန ဥဿာဟဇဝါဒိဝသေန သဟဇာတကဒ်ဒါဝသေန
အဒ်ဓကထာသဒ်ဒါဒီပစနာဒီးကို အထူးပြုအားဖြင့် ပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာ
သည် ဥပဒ်ဒါသာနုပဒ်ဒါသဘာဝေသု စသော ပါဠိတို့ကိုဆိုနှိုး။ (မဟာဒီပ)။ ။ထိုပါဠိ
တို့တွင် ဥပဒ်ဒါသာနုပဒ်ဒါသဘာဝေသု ဟူသော ပါဠိ၌ဥပဒ်ဒါသဘာဝသံကိုလေသ
ပက္ခဟူသည် ဖြစ်ပြီးသော ကိလေသာနှင့် ဟူသော အနာဂတ်ကိလေသာတို့
တည်း။ အနုပဒ်ဒါသ သံကိလေသပက္ခ ဟူသည် ဖြစ်ပြီးသော ကိလေသာ
တို့နှင့် မဟူသော ဖြစ်လတ်ဖြစ်ဆဲသော အနာဂတ်ကိလေသာတို့တည်း။ ပဟာ
နုပ္ပါဒနေဟိ လုနန်ဒီ-ဖြင့် ပယ်ခြင်း,မဖြစ်စေခြင်းကိုသည်သာလျှင် လုနန်ဒီ မည်
သည်ဟု-ပြတော်မူ၏။ ။ပဟာနာနုပ္ပါဒနေဟိကို ဟုမိန့်သော် လုနန်ဒီတို့ထွေ ပဟာ
နာနုပ္ပါဒနာဒီ နိယေဝ လဂန်ဒီ ဂဟေတဗ္ဗေ။ (မဟာဒီပ)

ဥဘယဘာဂဖြစ်သော သံကိလေသပက္ခကို ရိတ်ဖြတ်ခြင်းငှာ သမ္မပ္ပဓါန ဒွယံ ဝိယ-ကုံမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပ္ပန္နဖြစ်သော အကုသိလ်တို့ကို ပယ်ခြင်းငှာ အားထုတ်သော သမ္မပ္ပဓါန်,အနုပ္ပန္နဖြစ်သော အကုသိလ်တို့ကို မဖြစ်အောင် အားထုတ်သော သမ္မပ္ပဓါန် နှစ်ပါးကဲ့သို့ ထိုအတူ ဥပ္ပန္နဖြစ်သော သံကိလေသပက္ခကို ပယ်သဖြင့်ရိတ်ဖြတ်သည်။ အနုပ္ပန္နဖြစ်သော သံကိလေသပက္ခကို မဖြစ်စေခြင်းဖြင့် ရိတ်ဖြတ်သည်။ (မဏိဒီပ)။ ။မဓုဋီကာဋ္ဌကား-သမ္မပ္ပဓါနဒွယံ ဝိယာတိ သရူပက္ခါနိဒ္ဒေသော-ဟုမိန့်၏။]

သတ္တာဒိဂါဟကာနံ၊ သတ္တစသော နာမပညတ်ကို ယူတတ်ကုန်သော။ စိတ္တာနံ၊ စိတ်တို့၏။ဂေါစရာ၊အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာဒယော၊ သတ္တစသည်တို့သည်။ (နိဿဘာဝါဟောန္တိသို့စဝ်)။ဝါ၊ သတ္တစသည်တို့ကို။ (ဥပပရိက္ခိယမာနာသို့စဝ်)။ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိယမာနာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နိဿဘာဝါ၊ သဘောမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ကူ။(ထည့်)။နိဿဘာဝါ၊ သဘောမရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝံ၊သဘောကို။ ဓါရေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မ မည်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဓါရိယမာနသဘာဝါ၊ ဆောင်အပ်သော သဘောမှ။ အညော၊ တပါးသော။ ဓမ္မောနာမ၊ ဓမ္မမည်သည်။ ကိန္တုဝိနအတ္ထိ၊ ရှင့်။ (အညထာပနသို့စဝ်)။ရုပ္ပနာဒီဟိ၊ ရုပ်နစသည်ဟို့မှ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ရူပါဒယော၊ ရုပ်အစရှိကုန်သော။ မမ္မာစ၊ ကားတို့သည်၎င်း။ ကက္ခဋဒါဒိဟိ၊ ကက္ခဋစသည်ဟို့မှ။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ပထဝီအာဒယော၊ ပထဝီအစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာစ၊ တို့သည်၎င်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓါရိယမာနသဘာဝါ၊ ဆောင်အပ်သော သဘောမှ။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ နအတ္ထိဘာဝေါ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စဝ်)။ ပန၊ ဆိုသို့မရှိသော်လည်း။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်။ အဝေါဓေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ ဟဿ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာမဝသေန၊ အမည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိညာတာ ဝိညာတေ၊ ထင်ရှားကုန် မထင်ရှားကုန်သော။ သဘာဝ ဓမ္မေ၊ သဘောတရားတို့ကို။ အညေဝိယ၊ တပါးတို့ကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ၍။ အတ္တနော သဘာဝံ ဓါရေန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သပ္ပစ္စယဓမ္မေသု၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော တရားတို့၌။ ဝိသေသံ၊ အထူးကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဓါရိယန္တိ

ဝါပစ္ဆယေဟိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန္ဒပြီ။ မဂါရိယန္တိ့ကိ၊ ကာ။ ဂါ၊ မဂါရိယန္တိ့ကို ဇတ္ထ၊ ဓဂါရိယန္တိဟူသောပါဠိဉ္၌။ ဥပဓဂါရိယန္တိ-လက္ခဏေ၌၊ မဂ်အပ်ကုန်၏။ ဇုတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဓဝဒိတမ္ဘော၊ အိ။ အကုသလာတိတေတံ အကုသလာဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ကုသလပဋိသေဓနဖက္ကံ၊ ကုသိုလ်ကိုတား မြစ်ခြင်းမျဖြစ်သော။ ကုသလာဘာဝမတ္တဂစနံဝါ၊ ကုသိုလ်၏မရှိခြင်းမျကို ဟော်သောသဒ္ဒါသည်ဌင်း။ တဒုဘယတ္တဂစနံဝါ၊ ထိုကုသိုလ်မှ တပါးဟူသော အနက်မျကိုဟောသော သဒ္ဒါသည်ဌင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ တပ္ပဋိပက္ခဂစနံ၊ ထိုကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဟူသော အနက်ကိုဟောသော သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသေတုံ၊ ငှါ။ မိတ္တ ပဋိပက္ခာ အမိတ္တာ ဝိယာတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၈ဏ္ဍို [ဗျတိရေကအားဖြင့် အဋ္ဌကထာ၏အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူခြင်းငှာ သတ္ထာဒိဂါဟကာနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။(ပရိဟာရ၊ လက္ခဏအရှင်၊ ဆိုက်ထိပုဒ်မှာ၊ စောဒကာက၊ နှ-မပြလျှင်၊ နှ- ကိုသွင်း၊ နှ- ဂျိုလျှဉ်းကဲ့၊ နှ- ကိုပယ်မြဲ) ဟူသောနိယံနှင့်အညီ နာမဝဿေန။ ပ။ ဓါရေန္တိတိ နှ ပုဗ္ဗံ-ဟု (စောဒနာထုတ်) ။ အဘယ်ကြောင့်မဆိုအပ်ပါသနည်း စုဒ်။ နှ စ မဓိဂျိယ မာန သဘာဝါ အညော ဓမ္မောနာမ ယသ္မာ အတ္ထိ၊ ဇုတိ ပဿာ-ကိုမိန့်။ (စောဒနာအာကောဂ) ။ ။အဘယ်ကြောင့်ဆောင်အပ်သောဘောမှကပါသော တရေားမရှိပါသနည်း။ စုဒ်။ နဟိရူပနာဒီဟိအညော။ ပ။ ဓမ္မာယသ္မာနဝိဇ္ဇန္တိ၊ဇုတိတသ္မာကိုမိန့်။ (အာဘောဂဟိတ်) ဤသို့လျှင်စောဒနာ၊ စောဒနာဘောဂ၊ စောဒနာ အာဘောဂဟိတ် အားဖြင့် စောဒကပက္ခ၌ သုံးချက်ထွက်၏။။

ပရိဟာရပက္ခ၌။ ။နာမဝဿေန။ ပ။ ဓါရေန္တိတိ ဝုတ္တံ-ဟု (ပရိဟာရထုတ်) အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်၊ အညထာ။ ပ။ ယသ္မာနသတ္တာ၊ ဇုတိ တသ္မာ-ကိုမိန့်။ (ပရိဟာရအာဘောဂ) ဤသို့လျှင်ပရိဟာရပက္ခ၌ ပရိဟာရ,ပရိဟာရအာဘောဂ နှစ်ချက်ထွက်၏။ ။ကိဉ္စာပိဝါကျကို ဤနည်းထုတ်ယူရာ၏။ အထက်ဆိုလတံ့ဖြစ်သော ကိဉ္စာပိဝါကျတို့၌ ဤနည်းဖြင့်သိသင့်ပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား တပါးသောအပြားအားဖြင့် ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကို သိစေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် တပါးတို့ကဲ့သို့ ပြု၍ အဘေဒုပစာနည်းအားဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည်မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။နာမဝဿေန ဝိညာတာ ဝိညာတေ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဓမ္မာဟူသောပရိယာယ်ဖြင့် အဝိညာတဖြစ်သည်။ သဘာဝံ ဓါရေန္တိ-ဟူသော ပရိယာယ်ဖြင့် ဝိညာတဖြစ်သည်။ (အနုဋီကာ) ။ ။မဓုဋီကာအလိုအားဖြင့် အတ္ထနော သဘာဝံ ဓါရေန္တိ-ဟူသောအမည်အားဖြင့် ဝိညာတဖြစ်သည်။ ဓါရေန္တိဟူသော ကံမရှိသော ကတ္တုပုဒ်မျှဖြင့် အဝိညာတဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဟတ္ထနော-သဘာဝံ ဓါရေန္တိ-ဟူ၍သာ အဋ္ဌက ထာ ဆရာသည် ဆိုသင့်၏။ ဓါရိယန္တိ ဝါ ပရိယေဟိ-ဟု မဆိုသင့်။ အတ္တ နော သဘာဝံ ဓာရေန္တိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သပ္ပဋိယမမ္မတို့ကို ယူအပ်ပြီး မဟုတ် ပါလော်-ဟု စုဒဿိရကားး သပ္ပဋိယဓမ္မေယု--ဟသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ် ကား အင်္ဂုနော သဘာဝံ ဓါရေန္တိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် သပ္ပဋိယမမ္မတို့ကို ယူ အပ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း အပ္ပမ္မာဒမမ္မမှ အထူးဟိုပြတော်မူခြင်းငှါ မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ မမုန္ဒ် မကိုဒိပ] ။

တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာစ၊ ထိုကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကို ဟော သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။အဗျာကတလက္ခဏံယထာပုသိဝစနေန၊အဗျာကတာဓမ္မာဟူ သော တတိယရာသီကိုဟောသဖြင့်။ ပါ။ အဗျာကတာ ဟာ ဓမ္မာ ဟူသော တတိယ တရားအစုကို ဟောတော်မူခြင်းငှါ၄င့်။ ဝိသေသကော၀၊ သိအပ်၏။ အကုသလ သဒ္ဒေါ သည်။ ကုယလာဘာဝမတ္တဝစနံ၊ ကုသိုလ်၏ မရှိခြင်းမျှကို ဟောသော သဒ္ဒါသည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ (ယည့်)။တေန၊ ထိုအကု သ လ သဒ္ဒါသည်။ ဝ၊ ဖြင့်။ ဟေတ်၊ တစုံတခုသော။ ဓမ္မော၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တော၊ မဟောအပ်။ ဂုဟိ-တာဒ္ဒီဟာ၊ တိုသို့မဟောအပ်သောကြောင့်။ အဗျာကတဝစနေန၊ အဗျာကတာသဒ္ဒါသည်။ ဝ၊ ဖြင့်။ တတိယော၊ သုံးခု မြောက်သော။ ရာသိစ၊ တရားစုကိုလည်း။ ဂုဟ္ယော၊ ဟောအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရ။(ကသ္မာအာဘာဝမတ္တဝစနေဒ္ဓံ နာနာ ဟိတ်စပ်)။ ကုသလာဧဝစဓမ္မာအဗျာကတာစာဟိ၊ ပါ။ အယံဒုကော၀၊ ဤဒုက်သည် သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိကော၊ တိုက်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (တသ္မာအာဘာပမတ္တဝစနေဒ္ဓံ နာနာဟိတ်စပ်)။ ဧဝဥ္စသတိ၊ ဤသို့ဒုက်သာဖြစ်၌ တိုက်မဖြစ်ခဲ့သော်။ အကုသလဝစနေန၊ အကု သလသဒ္ဒါဖြင့်။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဒေဝဒတ္တော၊ အကျိုးသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ (တသ္မာအကာဝဓတ္ထဝစနေဒ္ဓံနာနာဟိတ်စပ်)။ (အထ ဓေါ အကုသလဝစနမ္ပိ အတ္ထောအတ္ထိယေဝဟုပါဒိဒ္ဓဝိကိုဖေါ်။ အထဓေါ၊ စင် စစ်သော်ကား။ အကုသလဝစနမ္ပိ၊ အကုသလသဒ္ဒါသည်လည်း။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေဝဒတ္တိယေဝ၊ ရှိသည်သာ)။အကုသလဝစနေန၊ အကုသလသဒ္ဒါဖြင့်။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည် (ထည့်)။အထသိယာ၊ အကယ်၍ ရှိပြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ အကုသလသဒ္ဒါဖြင့်အကျိုးရှိခဲ့သော် (ထည့်)။ အနဗျာ က တာတိစ၊ အနဗျာကတာဟူ၍လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ဟောသင့်ဟောထိုက်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။(တသ္မာအဘာဝမတ္တဝစနေဒ္ဓံ နာနာဟိတ်စပ်)။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်ဟောသင့်ဟောထိုက်သနည်းဟူမူကား။ ကုသလာနံ၊

တို့၏။ အဘာဝမတ္ထသမ္ဘဝေါဝိယ၊ မရှိခြင်းမျှဖြစ်သတဲ့သို့ (ထည့်)။အဗျာကတာနဒ္ဓ၊ အဗျာကတတို့၏လည်း။ အဘာဝမတ္ထသမ္ဘဝေါ၊ မရှိခြင်းမျှ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဗျာကာသဒ္ဒါဖြင့် တပါဠိယုတ္တိကိုမဟောအပ်သည်၏အဖြစ်, ဒုက်သာဖြစ်၍ ဟိက်မဖြစ်သည်ကဲ့သဲဖြစ်, ဟာသုလသဒ္ဒါဖြင့် အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်, အနဗျာကတာပဒဒ္ဒါလည်း ပေါ့ပျက်ဟို မဟာသင့် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။(နာနာဟိတ်လေးချက်ကိုဖွဲ့)။ ဧသာဘော မယ္ဘဝဖစ်နေ၊မရှိခြင်းမျှကို ဟောရာ၌။ အဗျာကတာဘာဝမတ္တံဝိယ၊ အဗျာ(ပဟာ) မရှိခြင်းမျှကဲ့သို့။ ကုသလာဘာဝမတ္တံ၊ ကုသိုလ်၏မရှိခြင်းမျှဖြစ်သော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ ကောစိ၊ တစုံဟခုသော။ ရာသိ၊ ရာသီသည်။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အကုသိုလ်သည် တစုံတခုသော ရာသီ မဖြစ်ရာ သောကြောင့်။ အဗျာကတာတိ၊ အဗျာကတာဟူသောပုဒ်သည်။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ရာသိ၊ ရာသီသည်။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ (တသ္မာနာဘာဝဝစနတာဒ္ဒိ နာနာဟိတ်စဝ်)။ (အဗျာကတတာတိ ဒုတိယော ရာသိ သိယာဟု ပါဠိဒုဝ်းဟုဖေါ်)။ တတိယ ရာသိ ဘာဝေနစ၊ တတိယရာသီ၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတာ တရားဟူ၏။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏၊ (နဒုကိယရာသိဘာဝေနဝုတ္တာဟုဖေါ်)။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ အဗျာကတ တရားတို့ကို တတိယရာသီ၏အဖြစ်ဖြင့်ဟောတော်မူပေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အကုသလော၏၊ အကုသိုလ်ကိုလည်း။ ဇောတာ၊ ပသုသော။ ရာသိတိ၊ ရာသီဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ (နာနာဟိတ်စဝ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဗျာကတသည် တတိယ ရာသိမဖြစ်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်, အကုသိုလ်ကို ရာသီတခုဟု သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧသကုသလာတိတောသ၊ အကုသလာဟူသောဤသဒ္ဒါ၏။ (ထည့်)။အဘာဝ ပဓာနတာ၊ အဘာဝပတ္ထ အနက်ကိုဟောသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

၇ဏ္ဍိ၊ [အဗျာကတဝစနေနေဝ စ တတိယောရာသိ (မဇ္ဈာ နှ သိယာ။ အဗျာကတဝစနေန ဒုတိယော ရာသိ (မဇ္ဈာ နှ သိယာ ဇဝဠ်ဒီ သတိ-ဟု ပါဠိဒုဝ်းကိုဖေါ်ရာ၏။ ထိုအကူ အကုသလဝစနေန နှ ယောစီဒအတ္ထော။ အထ ခေါ အကုသလဝစနမ်ဒိ အတ္ထော အဗ်ဒ်ယော-ဟုဖေါ်၊ အ ဘာဝတ္ထဖြစ်ခဲ့သော် အကုသလသဒ္ဒါကို ဟောတော်မူခြင်းသည် အကျိုးမရှိသော်လည်း တပ္ပဋိပက္ခတ္ထအားဖြင့် အကျိုးရှိသည်သာဟု ပြတော်မူ၏။ အထသိယာဒ္ဒိ အကုသလဝစနေန ကောစိ အတ္ထော-ဟုဇသာ အနုဒ္ဒိကာအလိုအားဖြင့်။ ။အကုသလဝစနေန၊ ဖြင့်။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်။ အထသိယာ၊ အကယ်၍ရှိငြားအံ့-ဟု ယောဇနာအပ်၏။ အဘာဝတ္ထအားဖြင့်

အကုသလသဒ္ဒါကို ဟောတော်မူရခြင်းသည် အကျိုးရှိခဲ့သော် အနုဗျာ ကတာ-ဟူ၍လည်း ဟောသင့်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။ ။အထ သိယာတိ ပညတ္တိ ဓမ္မာတို့ အာဒိသု ဝိယ အဘာဝသဒ်ါတော အတ္ထော အထ သိယာတိ အတ္ထော—ဟူသော မဓုဋီကာအလိုအားဖြင့်။ ။အဘာဝတ္ထော၊ အဘာဝတ္ထသည်။ အထသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့-ဟု ယောဇနာအပ်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အထူးမရှိပြီ။

အနုဗျာကတာတိ စ ဝတ္တဗ္ဗံ သိယာ၊ ဝေဒ္ဓဗ္ဗံ သတိ စတုတ္ထော သိယာ ကုသလာ ဓမ္မာ, အကုသလာ ဓမ္မာ,အဗျာကတာ ဓမ္မာ,အနုဗျာကတာ ဓမ္မာ တိ-ဟု ဖေါ်။ ။အဗျာကတာတိ တတိယော ရာသိ နသိယာ၊ ဒုတိယော ရာသိ ဝေ သိယာ-ဟူ၍ဝင်း။ တတိယရာသိ ဘာဝေန စ အဗျာကတာ ဝုတ္တာ။ နှ ဒုတိယရာသိဘာဝေန-ဟု ပါဠိ ဝုတ်ကိုဖေါ်ရာ၏။ အနက်ရောပွါမ်း၍ ယောဇနာခဲ့သော် ဒုည်လျားမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖေါ်ထုတ်နည်းကိုသာ ပြလိုက်သည်။

အရှင် ဋီကာ ဆရာ....ကုသလ ပဋိပက္ခာတိ အဓိပ္ပာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကုသလပဋိပက္ခအနက်ကိုခွင့်ပြု၍ အဘာဝအနက်, တဒည်မတ္တအနက်ကိုလည်း သိအပ်သည် မဟုတ်ပါလော.... ကုသလပဋိပက္ခအနက်ကိုသာ မသိသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာစ။ ပ။ ဝိညာယတိ-ကို မိန့် (မဏိဒီပ)။

အဗျာကတာ-ဟူသော တတိယရာသိကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် အကုသလသဒ္ဒါ၏ အဘာဝဓာနက်, တဒည်မတ္တအနက်, တပ္ပဋိပက္ခအနက် သုံးခုကို ဟောခြင်းအကြောင်းသုံးပါးကို အစဉ်အတိုင်းပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ယဒိ ဟိ ကုသလာဘာဝမတ္တဝစနံ-စသော် ပါဠိကို မိန့်။ ။အည်ံ ကာရဏံ ဥပဒ္ဒြဳဟေတုံ-ဟု မိန့်သောကြောင့် မဓုဋီကာ၌ ဟေတု-သို့မဟုတ် ကာရဏဝါကျဟု မိန့်သည်ကိုသိအပ်၏။ မဏိဒီပ၌ကား ဝိတ္ထာရဝါကျယူတော်မူသည်။ ထိုဝါကျကိုတွင် ယဒိ ဟိ ကုသလာဘာဝမတ္တဝစနံ-အစ- ကုသလာဘာဝမတ္တဝစနတာနဟေတိ- အဆုံးရှိသောဝါကျဖြင့် အကုသလသဒ္ဒါ၏ အဘာဝအနက်မရှိကြောင်းကို ပြဘော်မူ၏။ နာပိတဒည်မတ္တဝစနတာ-အစ တသ္မာ နှ တဒည်မတ္တဝစနံ အကုသလသဒ္ဒေါ-ဟူသောဝါကျဖြင့် တဒည်မတ္တအနက်မရှိကြောင်းကို ပြတော်မူ၏။ ပါရိသေသေန-အစ နှ ဇုတရဝစနတာ-အဆုံးရှိသောပါဠိဖြင့် တပ္ပဋိပက္ခအနက်ရှိကြောင်းကို ပြတော်မူ၏။

လိုရင်းပဉ္စာနကား နာဘာဝ ဝစနတာ-ဟူသတည်း။ အကုသလသဒ္ဒါသည် အဘာဝအနက်မရှိဖြစ်သေ၏။ ။အဘယ်ကြောင့် အဘာဝအနက်မရှိပါသနည်း။ စုဒ်။ ။အဘာဝဝစနေ။ ပ။ အဗျာကတာတိ တတိယော

ရာသိ ယသ္မာ နံ သိယာ၊ အကုသလော ဗ ဓေကော ရာသီတိ ယသ္မာ ဝိညာ
ယတိ၊ တသ္မာ ကိုမိန့်။ တသ္မာ-၌ထိုနာနာဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ။ ။တသ္မာတံ
အဗျာကတာတိ တံတိယရာသိသာဘာဝကော အကုသလသ ကေသရာ
သိသ ဝိညာယမာနတ္တာ စာတိ အတ္ထော။ (မဓုဋီကာ)။အဘယ်ကြောင့် အဗျာ
ကတသည် တတိယရာသိမဖြစ်၊ အကုသလကို ရာသီတခုဟုသိအပ်ပါသနည်း။
စုဒ်။ ။ယဒိဟိ။ ပ။ တတိယော ရာသိ ဝုတ္တော ယသ္မာ နံ သိယာ။ ကုသ
လာ ဧဝေ စ။ ပ။ ဒုကောဝါယံ် ယသ္မာ အာပဇ္ဇတိ၊ နံ တိကော။ ဧဝဉ္စ
သတိ။ ပ။ ယသ္မာ နံ ကောစိ အတ္ထော။ အထ သိယာ အနဗျာကတာတိ
စ ယသ္မာ ဝတ္တုံ် တသ္မာ-ကိုမိန့်။ ။ တသ္မာ-၌ ထိုနာနာဟိတ်လေးချက်
ကိုစွဲ။ ။မဓုဋီကာ၌ တသ္မာတိ် ယသ္မာ တတိယော ရာသိ ဒုဿော နံ သိယာ၊
ဒုကော စ အာပဇ္ဇတိ၊ စတုက္ကော စ သိယာ၊ တသ္မာတိ အတ္ထော-ဟု ဟိတ်
သုံးချက်ကိုသာစွဲပြတော်မူသည်။ ။ တခုစီ အစိတ်အစိတ် ထွက်တက်နည်းကို
ကား သိသင့်ပြီ။ ။တသ္မာ အဘာဝ ဝစနတာ ဟိ ယသ္မာ နံ ဟောတိ။
တသ္မာ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာ စ အဗျာကတတတိယရာသိဝစနေန ဝိညာယတိ-
ဟု ပဋိညာဝါကျသ့ဲပြန်၍စပ်။ နိဿယ၌ကား ပြီးဆုံးခြင်းသ့ဲရောက်မှသာ ပြန်
၍ စပ်ရန်ချန်လှပ်ထားသည်။]

သဘာဝဓါရဏာဒီအတ္ထေန၊ သဘောကိုဆောင်ခြင်းအစရှိသော အနက်
ရှိသော။ ဓမ္မသဒ္ဒေန၊ ဓမ္မသဒ္ဒါနှင့်။ သမာနာဓိကရဏာဘာဝတောစ၊ တူသော
တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အကုသလသဒ္ဒဿ၊ အကုသလသဒ္ဒါ၏။
ကုသလာဘာဂမတ္တာဝစနတော၊ ကုသိုလ်၏မရှိခြင်းအနက်မျှကို ဟောသည်၏ အ
ဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (တသ္မာတပ္ပဋိပက္ခဝစနတာစ
အဗျာကတ တတိယရာသိဝစနေနဝိညာယတိသ့ိုစပ်။)တတိယ ရာသိဝစနတော
ဧဝ၊ အဗျာကတ တတိယရာသိကိုဟောတော်မူခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ တဒဿ
မတ္တာဝစနတော၊ ထိုကုသိုလ်မှ တပါး ဟူသော အနက်မျှကို ဟောသည်၏ အဖြစ်
သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာပိဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ (တသ္မာတဒဿမတ္တာ
ဝစနံသ့ိုစပ်။) ကုသလေဟိ၊ကုသိုလ်တို့ဟု။ အညော၊ တပါး ကုန်သော တရား တို့
သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့လည်း။ ယဒိသိယုံ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်
သည်ရှိသော်။ စေတသိကေဟိ၊ စေတသိက်တို့ဟု။ အညော၊ တပါး ကုန်သော
တရားတို့သည်။ အစေတသိကာဝိယ၊ အစေတသိကမည်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။
(ထည့်)။ကုသလာကုသလပစနေဟိ၊ ကုသလသဒ္ဒါ, အကုသလသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။
သမ္မေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ ဧ့ိ၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတဏ္ဍာ၊ ရေ
တွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသင်္ဂဟိတသ၊ မရေတွက်အပ်သော။ တတိ
ယ ရာသိသ၊ တတိယရာသီ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ စေတသိက

ဒုကောဝိယ၊ စေတသိကဒုက်ကဲ့သို့။ ကုသလာဓမ္မာ အကုသလာဓမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ အယဉ္ဆဒုကော၊ ဤဒုက်ကိုလည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တမ္ပေါ၊ဟောအပ်၏။ အဗျာကတာတိ၊ ဟူ၍။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ရာသိ၊ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝတ္တမ္ပေါ၊ မဟောအပ်။ သော၊ ထိုတတိယရာသီကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တောစ၊ ဟောလည်းဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဒုက်ကိုဟော အပ်သည်၏အဖြစ်, တတိယရာသီကို မဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်, ထိုတတိယ ရာသီကို ဟောလည်းဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ တဒညမတ္တဝစနတော၊ ထိုကုသိုလ်မှတပါးဟူသော အနက်မျှကိုဟောသည်၏ အဖြစ်သည်။နာပိဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။(ပဋိညာသို့စပ်)။တသ္မာ၊ ထိုသို့-ထိုကုသိုလ်မှတပါး ဟူသော အနက်မျှကိုဟောခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဖိုလ်-သို့မဟုတ် ပဋိညာစွဲ)။အကုသလသဒ္ဒေါ၊ သည်။ တဒညမတ္တဝစနံ၊ ထိုကုသိုလ်မှတပါး ဟူသောအနက်မျှကိုဟောသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နဟောတိ၊မဖြစ်။ (တသ္မာ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာစ အဗျာကတ ကတိယဝစနေန ဝိညာယတိ-ဟူသော မူလ ပဋိညာသို့စပ်)။

ပါရိသေသေန၊ အကြွင်းသိမ်းသော ပါရိသေသနည်းအားဖြင့်။ လောကော၊ လောကဋ္ဌ။ အမိတ္တောတိ၊ အမိတ္တဟူ၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အလောဘောတိ၊ ဟူ၍။ တပ္ပဋိပက္ခေသု၊ ထိုဆန့်ကျင်ဘက်တို့၌။ အကာရဿ၊ အ,အက္ခရာ၏။ ပယောဂဒဿနကော၊ ပြယုဂ်ကိုမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဣဓာပိ၊ ဤကုသလတိက်၌လည်း။ အကုသလသဒ္ဒဿ၊ အကုသလသဒ္ဒါ၏။ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာ၊ ထိုကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဟူသောအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ (တသ္မာ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာစ ဟူသောမူလပဋိညာသို့စပ်)။တတ္ထ၊ ထိုအကုသလသဒ္ဒါ၌။နိရဥ္ဇတ္တာစ၊ ထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဣတရဝစနတာ၊ ပဋိပက္ခအနက်မှတပါး အဘာဝအနက်, တဒညမတ္တအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဘာဝအနက်မရှိသည်၏ အဖြစ်, ကုသလာဘာဝမတ္တကို မဟောသည်၏အဖြစ်, တဒညမတ္တကို မဟောသည်၏အဖြစ်, တပ္ပဋိပက္ခကို ဟောသည်၏အဖြစ်, အဘာဝတ္တ အညတ္ထဟုဆိုအပ်သော ဇာတရတ္ထကို မဟောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်ငါးချက်ကိုပြန်၍စွဲ)။ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာစ၊ ထိုကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ အဗျာကတ တတိယရာသိဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝိညာယတိ၊ ၏။ တပ္ပဋိပက္ခဘာဝေါစ၊ ထိုကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝိရုဒ္ဓသဘာ

ဝတ္ထာစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သဟောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ဟပ္ပဟေယျဘာဝ
တောစ၊ ထိုကုသိုလ်သည်အကုသိုလ်ကို ပယ်တတ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကုသလဝိနာသနတော၊ အကုသိုလ်သည့်ကုသိုလ်ကိုပယ်တတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။နဝေဒိတဗ္ဗော၊မသိအပ်။ကုသလာ၊ကုသိုလ်တို့ကို။အကုသ
လေဟိ၊အကုသိုလ်တို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပဟာတဗ္ဗာ၊မပယ်အပ်ကုန်။
ပန၊ အနွယမ္ပတပါး ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့။ မဟာဖလဂတာယ၊အားကြိုး
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလာယေဝ၊ ကုသိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ပယောဂ
နိပ္ဖာဒယိတာ၊ ဒါနသီလဘာဝနာစသော ပယောဂဖြင့် ပြီး-စေတတ်ကုန်သည်။
ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ဝါ၊ ပယောဂနိပ္ဖာဒယိတာ၊ ကုန်သော။ ကုသလာယေဝ၊တို့သည်
သာလျှင်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အနုသယိတော၊ကိန်းကုန်သော။ အကုသလေ၊
တို့ကို။ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘနသမုစ္ဆေဒဝသေန၊ တဒင်္ဂပဟာန်, ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်တို့၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇဟန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ထိုသို့
အကုသိုလ်တို့သည် မပယ်တတ်, ကုသိုလ်တို့သည်သာ ပယ်တတ်သောကြောင့်။
(အနွယမ္ပတိရေကကိုစွဲ)။ တပ္ပဟေယျဘာဝတော၊ ထိုကုသိုလ်တို့သည် အကု
သိုလ်တို့ကို ပယ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကုသလဝိနာ
သနတော၊ ကြောင့်။ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။ (ပြန်စပ်)။

၇၄။ [အကုသလသဒ္ဒါ၏ အဘာဝအနက် မရှိကြောင်းကို ကနည်းအားဖြင့် ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် သဘာဝမဂ္ဂဏာဒိ အတ္ထေန-စသည်ကို မိန့်။ ။ဤသို့လျှင် အဘာဝတ္ထမရှိကြောင်းကို ယဒိ ဟိ ကုသလာဘာဝ မတ္ထ ဝစနံ-အစ တသ္မာ နာဘာဝဝစနတာ-အဆုံးရှိသောနည်း,သဘာဝမဂ်ဂါရဏာ ဒိအတ္ထေန-အစ ကုသလာဘာဝမတ္ထဝစနတာ နဟောတိ-အဆုံးရှိသောနည်း အားဖြင့် နှစ်နည်းတို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

အကုသလသဒ္ဒါ၏ အဘာဝတ္ထမရှိကြောင်းကို ပြတော်မူပြီး၍ အညတ္ထ-မရှိကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား နာပိ တဒညမဗ္ဘဂဝစနဟာ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ လိုရင်းပဉ္စာနကား-တတိယရာသိဝစနတော ဧဝ ကဒညမတ္ထဝစနတာ ယသ္မာ နာပိ ဟောတိ၊ တသ္မာ နတဒညမတ္ထံဝစနံ အကုသလသဒ္ဒါ-တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား အဗျာကတ တတိယရာသီကို ဟောတော်မူ သောကြောင့် အကုသလသဒ္ဒါသည် တဒညမတ္ထအနက်ကိုမဟောဖြစ်ဘိသော်။

တဒညမတ္ထအနက်ကို မဟောကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား ယဒိ ဟိ ကုသလေဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ယဒိ ဟိ ကုသလေဟိ။ ပ။ အယဉ္စ ဒုကော ယသ္မာ ဝတ္ထုဗ္ဗော။ အဗျာကတာတိ တတိယော ရာသိ ယသ္မာ နဝတ္ထုဗ္ဗော။ သော ယသ္မာ ဝုတ္တောစ။ တသ္မာ နာပိ တဒညမတ္ထဝစနတာ-ဟု စပ်အပ်၏။

တသ္မာဒ္ဒ ထိုနာနာဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ။ ။တသ္မာန တဒညမတ္တာဝစနံအကုသလ သဒ္ဒါဟိ် ယသ္မာ၊ တသ္မာ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာ စ အဗျာကတ တတိယရာသိ ဝစနေန ဝိညာယတိ-ဟု မူလပဋိညာသို့စဝ်။

အကုသလသဒ္ဒါ၏တပ္ပဋိပက္ခအနက်ဒ္ဒြဖစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား ပါရိသေသေန-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ပါဠိရိသေသေန တပ္ပဋိပက္ခေသု-အစ အကုသလသသိဒ္ဓါ-အဆုံးရှိသောနည်း,တတ္ထ နိရုဇ္ဈတ္တာ စ နဇ္ဈတရဝစနတာ-ဟူသောနည်း။ ဤနည်းနှစ်ပါးကိုဖြင့် အကုသလသဒ္ဒါသည် တပ္ပဋိပက္ခအနက်ဒ္ဒြဖစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူ၏။ ။ဝါကျစဝ်နည်းကား ပါရိသေသေန။ ပ။ အကုသလသဒ္ဒသ ဟိ ယသ္မာ သိဒ္ဓါ။ တသ္မာ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာ စ အဗျကတ တတိယရာသိဝစနေန ဝိညာယတိ-ဟူ၍ငင်း။ တတ္ထ နိရုဇ္ဈတ္တာ စ နဇ္ဈတရ ဝစနတာ ယသ္မာ။ တသ္မာ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာ စ အဗျာကတ တတိယရာသိ ဝစနေန ဝိညာယတိ-ဟူ၍ငင်း အသီးအသီး နာနာဟိတ်စဝ်။ ။ဤသို့လျှင် အဘာဝတ္ထမရှိကြောင်းကိုပြသောအကြောင်းနှစ်ပါး,တဒညမတ္တမရှိကြောင်းကို ပြသောအကြောင်းတပါး,ပဋိပက္ခအနက်ဒ္ဒြဖြစ်ကြောင်းကို ပြသောအကြောင်း နှစ်ပါးအားဖြင့် အကြောင်းငါးပါးကို ပြသော ဟေတု ငါးဝါကျကြီးတည်း၊ တပ္ပဋိပက္ခဝစနတာစ။ ပ။ ဝိညာယတိ-ကား ပဋိညာဝါကျတည်း။

အရှင်ဋီကာ ဆရာ.... တပ္ပဋိ ပက္ခဘာဝ မည်သည် အကုသိုလ်သည် ကုသိုလ်ကိုပယ်သောကြောင့် တပ္ပဋိပက္ခဘာဝမည်သလော၊ သို့မဟုတ် အချင်းချင်းပယ်သောကြောင့် တပ္ပဋိပက္ခဘာဝမည်သလောဟု စုဒ်ရှိရကား တပ္ပဋိပက္ခဘာဝေါစ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဆန့်ကျင်ဘက် သဘော, ကုသိုလ်သည် အကုသိုလ်ကိုပယ်သော သဘောကြောင့် တပ္ပဋိပက္ခဘာဝမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ကုသိုလ်သည် အကုသိုလ်ကိုပယ်ကြောင်းကို အနွယ,ဗျတိရေက ဟိတ်နှစ်ပါးဖြင့်ပြတော်မူလိုရကား နဟိ ကုသလာကုသလေဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ထိုဟိတ်နှစ်ပါးတို့တွင် နဟိ ကုသလာ အကုသလေဟိ ပဟာတဗ္ဗာ-ဟူသော ဟိတ်သည် တပ္ပဟေယျဘာဝတော်စပ်မှု ဗျတိရေကဟိတ်,န ကုသလဝိနာသနတော-ဒ္ဒ စပ်မှု အနွယဟိတ်မည်၏။ မဟာဗလဝတာယ ပန-ဟူသော ဟိတ်သည်လည်း တပ္ပဟေယျဘာဝတော-ဒ္ဒ အနွယ, နကုသလဝိနာသနတော-ဒ္ဒ ဗျတိရေကဖြစ်၏။ ။တပ္ပဋိပက္ခဘာဝေါစ။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ကား ပဋိညာ၊။ န ဟိ ကုသလာ။ ပ။ ပဇဟန်္တိတိ-ကား ဟေတု။ ဇာတိ-တသ္မာ-ဒ္ဒ ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ။ ဟိ,ပန နှင့်တက်သော အနွယဗျတိရေက ဟေတုဝါကျတည်း။

ပါရိသေသေန- အစ န ဇာတရဝစနတာ-အဆုံးရှိသော ဝါကျကို မဓုဋီကာ၌ ကာရဏဝါကျဃ်သည်။ ။အညံ ကာရဏံ ဥပဒ္ဒြဟေတုံ တတ္ထ နိရုဇ္ဈတ္တာတိအာဒိဝုတ္တံ။ (မဓုဋီကာ)။ ။မဏိဒီပဋီကား-နိဂုံးဟုဃ်သည်။ ။ဇာဒါနိ ပုဗ္ဗေ အနုညာတတပ္ပဋိပက္ခဝစနတံ ယေဝ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တေန ကာရဏေန တဒဉ္ဉေ နိဂမေန္တော ပါရိသေသေနာတိ အာဒိမာဟ။ မဏိဒီပ။]

နဗျာကတာတိ၊ ကား။ အကထိတာ၊ မဟောကြားအပ်ကုန်။ ပန၊စော ဒနာသောမနာကို ဆိုဦးအံ့။ ဧတေ၊ ထိုတရားကိုကို။ ကထံ-ဧကန၊ အဘယ် အ ကြောင်းကြောင့်။ အကထိတာ၊ မဟောကြားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်သနည်း။ သုခါယပေဒနာယ သမ္မယုတ္တာတိအာဒီဟိ။ သုခါယဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာအစရှိကုန်သော။ တိကဒုကပဒေဟိစ၊ တိကပုဒ်,ဒုကပုဒ်တို့ဖြင့်ဂဍ်း၊ စက္ခုဝိညာဏာဒိဝစနေဟိ၊စက္ခုဝိညာဏစသောဘာဒ္ဒါကိုဖြင့်ဂဍ်း။ဖဿဒိဝစ နေဟိစ၊ဖဿ-စသောသဒ္ဒါတို့ဖြင့်ဂဍ်း။ဧတေ၊ထိုတရားတို့ကို(ထည့်)။ကထိတာ နနု၊ဟောအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ဧကတိ-အယံ၊ကား။ဧတေဒနာ၊တည်း၊ နက ထိတာ၊ မဟောအပ်ကုန်သည်ကား။ နော၊မဟုတ်ကုန်။ ကထိတာဧဝ၊ ဟောအပ် ကုန်သည်သာတည်း။ပန၊ထိုသို့ဟောအပ်ကုန်သော်လည်း။တာနိဝစနာနိ။ထို သု ခါယဝေဒနာယသမ္မယုတ္တာ-စသော သဒ္ဒါတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤအဗျာကတာဓမ္မာ ဟူ သောပုဒ်၌။ အနဓိပ္ပေတာနိ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဝုတ္တုတ္တာ၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အနနုဝုတ္တနတော၊မလိုက်ခြင်းကြောင့်တည်း။ သုခါယဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာဓမ္မာတိအာဒိ ံ၊ သုခါယ ဝေဒနာယသမ္မယုတ္တာ ဓမ္မာ-စသည်ကို။ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ အဗျာကတာတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တံ၊မဟောအပ်။ကသ္မာ၊ထိုသို့မဟောအပ်သောကြောင့်။ တာနိ၊ထို သုခါယ ဝေဒနာယ-စသောသဒ္ဒါတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအဗျာကတပုဒ်၌။ အနဓိပ္ပေ တာနိ၊အလိုမရှိအပ်ကုန်။

ပန၊ အနဓိပ္ပေတမ္မတပါး, အဓိပ္ပေကကိုဆိုဒံ့။ ဝါ၊ အန္ဓယဓမ္မတပါး, ဗျတိရိက်ကိုဆိုအံ့။ကုသလာကုသလဝစနာနိ၊ ကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါ, တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤကုသလတိက်၌။ ဝုတ္တုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ အဗျာကတပဒံ၊ အဗျာကတပဒသို့(ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန ဝုတ္တုန်၊ လိုက်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့လိုက်ခြင်းကြောင့်။ တဗ္ဗစနိယတာ ဝေန၊ထိုကုသလသဒ္ဒါသည်ဟောအပ်သောအနက်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အကထိတတာ၊ မဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာယတိ၊ သိအပ်၏။

ကသ္မာ၊ထိသို့သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တာနိဝစနာနိ၊ ထိသုခါယဝေဒနာ
ယသမ္မယုတ္တာ-စသည်တို့ကို။ဣဓ၊ဤအဗျာကတဒ္ဒ။အနမိပ္ပေတာနိ၊ အလိုမရှိအပ်
ကုန်။(ကုသလာကုသလဝစနာနိယေဝဣဓအမိပ္ပေတာနိ-ဟုပါဠိဋုတ်ကိုဖေါ်)။
တသ္မာ၊ ထိသို့ သုခါယဝေဒနာယ-စသော သဒ္ဒါတို့ကို အလိုမရှိအပ်။ (ကုသလ
သဒ္ဒါ အကုသလသဒ္ဒါတို့ကိုသာအလိုရှိအပ်)သောကြောင့်။ ကုသလာကုသလ
ဘာဝေန အကတိတာတိ အတ္ထောတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ
သည်(ထည့်)။ အာဟ၊ ပြီ။

ဂဏ္ဌိ၊ [ကထံ ပနေတေ။ ပ။ ကထိတာတိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-အရှင်ဋီကာ
ဆရာ....သုခါယဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာ-စသော တိက်ပုဒ်, ဒုက်ပုဒ်တို့ဖြင့် ထို
တတိယရာသီတရားတို့ကို ဟောအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့်
နဗျာကတာဘိ အကထိတာ-ဟုမိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စောဒနာသည်။ နော နံ
ကထိတာ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သုခါယ ဝေဒနာယ-စသောတိက်ပုဒ်,ဒုက်ပုဒ်တို့
ဖြင့် ဟောအပ်ပါသည်ဟု ပဋိဝစနဝိသဇ္ဇနာဖြင့် ဖြေတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဟောအပ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် နဗျာကတာတိ
အကထိတာ-ဟုမိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တာနိ ပန ဝစနာနိ။ ပ။ အနနုဝဇ္ဇနတော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုသုခါယ ဝေဒနာယ-စသော သဒ္ဒါ
တို့သည် ဤကုသလတိက်၌ မဟောသဖြင့် အဗျာကတပုဒ်၌ မလိုက်ခြင်းကြောင့်
အလိုမရှိအပ်။ ထိုကြောင့် နဗျာကတာတိ အကထိတာ-ဟု ငါမိန့်သည်ဖြစ်ဘိ
သော်။ ။ဤသို့လျှင် အဝုတ္တဇ္ဇာကို အနနုဝဇ္ဇနတော-၌စပ်။ အနနုဝဇ္ဇန
တော-ကို အနမိပ္ပေတာနိ-၌စပ်။ အနမိပ္ပေတာနိ-ကို နဗျာကတာတိ အက
ထိတာ-၌စပ်။ ပရမ္မုရဟေတုဝါကျတည်း။

ကာနိ ပန ဝစနာနိ။ ပ။ အနနုဝဇ္ဇနတော-ဟူသော သဒ္ဒေါ်ပကို အနွယ်,
ဗျတိရေကဟိတ်တို့ဖြင့် အကျယ်ဝိဇ္ဇာရကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည်
နဟိ သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာ။ပ။အကထိတတာ ဥာယတိ-ကိုမိန့်။ ။
ထိုဝါကျနှစ်ခုလုံးတွင် နဟိ သုခါယ ဝေဒနာယ။ ပ။ အကထိတာ နဟောတိ-
ကား တာနိ ပန ဝစနာနိ။ ပ။ အနနုဝဇ္ဇနတော-၏ အနွယ်ဟောတု။ကုသလာ
ကုသလဝစနာနိ ပန။ ပ။ အကထိတတာ ဥာယတိ-ကား တာနိ ပန ဝစနာနိ-
ဟူသော သဒ္ဒေါ်ပ၏-ဗျတိရေကဟေတုတည်း။ကုသလာကုသလဝစနာနိ ယေဝ
ဣဓ အမိပ္ပေတာနိ-ဟု အနွယ်ဖေါ်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သုခါယ ဝေဒနာယ-
စသည်ကိုဟောတော်မူ၍ အဗျာကတပဒကို ဤကုသလတိက်၌ မဟောသဖြင့်
အဗျာကတပဒသို့ သုခါယ ဝေဒနာယ-စသော သဒ္ဒါ တို့သည် မလိုက်ရကား
သုခါယဝေဒနာယ-စသောပုဒ်တို့ကိုထောက်၍ နဗျာကတာတိအကထိတာ-ဟု
မဟောအပ်မဆိုအပ်သည်မဟုတ်သောကြောင့် ထိုသုခါယ ဝေဒနာယ-စသော

သဒ္ဒါတို့သည် ဤအဗျာကတပဒဒ္ဒ် အလိုမရှိအပ်သော သဒ္ဒါများဖြစ်ကုန်၏။ ကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါတို့ကိုကား ဤကုသလတိက်ဒ္ဒ် ဟောအပ်သဖြင့် အဗျာကတပဒသို့လိုက်ကုန်သောကြောင့် ထိုကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါတို့ကိုထောက်၍ နဗျာကတာတိ အကယ်တာ-ဟု မိန့်အပ်သည်ကို သိအပ်ရကား ထိုကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါတို့သည် ဤအဗျာကတပဒဒ္ဒ် အလိုရှိအပ်သော သဒ္ဒါတို့ဖြစ်ကုန်၏။ထိုအလိုရှိအင်သောသဒ္ဒါတို့ကြောင့် နဗျာကတာတိအကထိတာ-ဟုငါမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဇုတိ-ကုသလာ ကုသလဘာဝေန အကထိတာတိအဇ္ဈော-ကားလဒ္ဓဂဏ်တည်း။ဇုတိ-ကို ဟာနိပနဝစနာနိ ဇုဓအနမိပ္ပေတာနိ-ဟူသောဗိုလ်ကိုစွဲရာ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာ-စသော သဒ္ဒါတို့ကို ဤအဗျာကတပဒဒ္ဒ် အလိုမရှိအပ်။ကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါတို့ကိုသာ အလိုရှိအပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် ကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါတို့ကိုသာ အလိုရှိအပ်၏ဟု မိန့်အပ်သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဇုတို့ကုသလာ ကုသလဘာဝေန အကထိတာတိ အဇ္ဈောတိ အာဟ-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား ကုသလာ ကုသလဘာဝေန အကထိတာတိ အဇ္ဈော-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်တော်မူသောကြောင့် ငါမိန့်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ခမတိသံဃသဿ တသ္မာ တုဏ္ဍိ-ဒ္ဒ် သံဃာသည် နှစ်သက်သောကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဟူ၍ငင်း, ဆိတ်ဆိတ်နေသောကြောင့် နှစ်သက်သည်ဟူ၍ငင်း အပြန်အလှန်အကျိုးအကြောင်း ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ လဒ္ဓဂဏ်သည် ပင်လျှင် အကျိုး အကြောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ (ဝေဠုဝန်)။ ။မဂ်ဖိုလ်ပဒ္ဓကား—အရှင်ဋီကာဆရာ.... ဆိုတတိယရာသီတရားတို့ကို သုခါယ ဝေဒနာယ-စသောသဒ္ဒါတို့သည် မဟောအပ်သည်ကိုရည်၍ မြတ်စွာဘုရားသည် အဗျာကတာ ဓမ္မာ-ဟုဟောတော်မူခဲ့သော်အဋ္ဌကထာဆရာသည် နဗျာကတာတိ အဗျာကတာ၊သုခါယဝေဒနာယသမ္မယုတ္တာဒိဘာဝေနအကထိတာတိအဇ္ဈော-ဟုမိန့်သင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့်မမိန့်ဆိုပါ သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကာ နကိ-စသည်ကိုမိန့်ဟု ထွက်တက်နည်းကို ပြတော်မူသည်။]

ဝါ၊ တနည်းကား။ အဗျာကတာတိ၊ ကာ။ အပိပါကာ၊ အကျိုးကိုမဖြစ်စေသောတရားကိုတည်း။ အဗျာကတာသဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင်။ အပိပါကဇ္ဇာ၊ အကျိုးကိုမဖြစ်စေသော တရားဟူသောအနက်တို့ကို။ စ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥာယန္တိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အ ဗျာကတာတိ၊ ကား။ အပိပါကာ၊ ကိုတည်း။ ဣတိ-အဇ္ဈော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဥာပကသာမဒိယံ၊ အကြောင်းဖြင့်ပြီးစေအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (တသ္မာသို့စပ်)။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာသယာနုသယစရိယာဒိ ကုသလေန၊ အာသယ,အနုသယ,စရိုက်-စသည်တို့ကိုလိမ္မာတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊သည်။

ယေးသေ၊ အကြင်ပေနေယျပုဂ္ဂိုလိတို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ အဝဗောဓနတ္ထာ၊ သိစေ
ခြင်းအကျိုးငှာ။ မမ္မာ၊ တို့ကို။ ပုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို
ပေနေယျတို့၏။ဝါ၊တို့သည်။ဝစနာနန္တရံ၊ ဟောတော်မူသည်၏အခြားမဲ့၌။ တ
းပ္ပဟုပဋိဝေဓဟော၊ထိုတရားတို့၏အနက်တို့ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်တည်း။
ပန၊ မျက်မှောက်၌ သိယည်မှတပါး နောက်၌ သိသည်ကိုဆိုအံ့။ ပစ္ဆိ
မေဟိ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော ဝေနေယျတို့သည်။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာ
ဖြင့်။တေသံ၊ထိုတရားတို့ကို။ အဝဗောဓနတ္ထံ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဘဂဝတာ၊
သည်။ ကံကံပစနံ၊ ကိုထိုပါဠိတော်ကို။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ယထာစ၊ အကြင် အကြင်
အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း။ တေဟိ၊ ထိုနောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဝေနေယျ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟဒယင်္ဂတာ၊ ကိုပါဠိတော်၏ အနက်ကို။ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍
သိအပ်ကုန်။ ကံသဗ္ဗံ၊ ကိုအလုံးစုံသော ပါဠိတော်ကို။ အာစရိယော၊ ဆရာတို့ကို။
ပယိရုပါသိတ္ဝာ၊ ဆည်းကပ်၍။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သည်။ ဟိ-
ယမ္ပိ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အကြောင်းဖြင့် မပြီးစေအပ်
သည့်၏အဖြစ်, နာ၍သိအပ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုပြန်၍စွဲ)။
အဗျာကတပဒဝစနေနေပိ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဝိပါကာတိ၊ တို့ကို။ဉာယန္တိ၊ သိအပ်
ကုန်၏။ (ပြန်၍စပ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အကြောင်းဖြင့် မပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။(ဖိုလ်စွဲ)။ ဝါ၊ ဟောတော်မူသည်၏ အခြားမဲ့၌ ထိုတရားတို့၏အနက်
ကိုကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကြောင့်။ (ဟိတ်ကိုစွဲ)။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။
ပဒဟတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ကုသလာကုသလဘာဝေန အကထိတာတိအတ္ထောတိ၊ ဟူ
၏။ ပဒသာဓနာ၊ ပြီ။

ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်တို့ဟူသည်။
(အာပတ္တိနှင့်ယှဉ်စပ်)။ အကုသလာ ဝိပါကဘာဝေန၊ အကုသလ၏ အဖြစ်,
အဗျာကတဘာဝေါ အဖြစ်ဖြင့်။အကထိတတ္တာ၊မဟောကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
အဗျာကတာတိ၊ အဗျာကတ-ဟူသော အမည်သို့။ အာပဇ္ဇန်၊ ရောက်ကုန်၏။
အကုသလာတိ၊ အကုသိုလ်တို့သည်လည်း။ ကုသလာဝိပါကဘာဝေန၊ ကုသလ
ဘဝအဖြစ်, အဝိပါက၏အဖြစ်ဖြင့်။ အကထိတတ္တာ၊ မဟောကြားအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အဗျာကတာတိ၊ အဗျာကတာဟူသောအမည်သို့။ အာပဇ္ဇန်၊
ရောက်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ပဝေဒယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ သောဝိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကိုလည်း။
သောပိ၊ သည်။ အညာပကသာဓနိယ ဝစနေ၊ အကြောင်းဖြင့်ပြီးအပ်စေသော
စကားမရှိ။ ဟုတိ-ဣမိနာဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ နိဝါရေတဗ္ဗော၊ တားမြစ်
အပ်၏။ တသ္မာ၊ မူကား။ အနုဝတ္တမာန ဝစန ဝစနိယဘာဝေန၊(လိုက်သော
သဒ္ဒါသည် ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အကထိတဿ၊ မဟောအပ်သော

တရား၏။ အဗျာကတဘာဝတော၏၊ အဗျာကတ၏ အဖြာဖြာကြောင့်ဂုဏ်ကည်း
ယတော၊ အကြင်အဓိပါကသဒ္ဒါ, ကုသလသဒ္ဒါမျှ။ အဓိပါကဝစနသာ၊ အဓိ
ပါကသဒ္ဒါ၏။ အဓိကတဘာဝေါစ၊ လိုက်သည့်၏ ကဖြစ်သည်ရှင်း။ ကုသ
လသာ၊ ကုသလသဒ္ဒါ၏။ တဗ္ဘစနိယဘာဝေန၊ ကိုဒဏ်ကုသလသဒ္ဒါ, အဓိပါက
သဒ္ဒါတို့သည် ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပါဠေကြောင့်။အဟုသိတဘာဝေါစ၊
မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်သည်ရှင်း။သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝုတ္တံ၊ ဟောခဲ့ပြီ့သော်။
တံအဓိပါကဝစနဒ္ဓ၊ ထိုအဓိပါကသဒ္ဒါသည်ရှင်း။အဝုတ္တံ၊ မဟောခဲ့သေးသော်။
ကံကုသလဝစနဒ္ဓ၊ ထိုကုသလသဒ္ဒါသည်ရှင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နဒ်ဟ္ဒိ၊မရှိ)။
ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဝတ္တမာနဝစန ဝစနိယဘာဝေန၊ လိုက်သောသဒ္ဒါသည်
ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အကထိတသ၊ မဟောအပ်သောတရား၏။သဗ္ဗာ
ကတဘာဝေါ၊ အဗျာကတ၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၏။ (ပြုန်ရှိစပ်)။ဟာဒ္ဓ၊
ထိုသို့မြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်(ဖိုလ်စဲ)။ကုသလာနံ၊ဟို့၏။အဗျာကတတာ၊
အဗျာကတ၏အဖြစ်သည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ။ ဧဝံ၊ကဲ့။ အကုသလာနဒ္ဓ၊ဟို့၏လည်း။
အနုဗျာကတဘာဝေ၊ အဗျာကတမဖြစ်သည်၌။ယောဇနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းကို။ ကထာ
ကတ္တာ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [အကြောင်းကင်း၍ အဒ္ဓကာသာဒ္ဒိ အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ရအပ်သောဒုနက်ကို
တနည်းပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဗျာကတာတိ ဂါ-စသောပါဠိ
ကိုမိန့်။ ။အခြာင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် အဗျာကတာတိ အဓိပါကာ-
ဟု အဗျာကတ-သဒ္ဒါကို အဓိပါကထွ-ဟု မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ဂို့ရာ
အဗျာကတဝစနေနေဝ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဗျာကတ-သဒ္ဒါဖြင့် အဓိပါ
ကထွကို သိအပ်သောကြောင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤအဗျာကတဝစနေနေဝ ၊ အဓိ
ပါကထွာ ဉာယန္တိ-ကို အဗျာကတာတိ ဝါ အဓိပါကာ-ဒ္ဓဟေတုစ်။

အဘယ်ကြောင့် အဗျာကတ-သဒ္ဒါဖြင့် အဓိပါကထွ-ဟု သိအပ်ပါ
သနည်း။ စုဒ်။ နဟိ ဘဂဝတော-စသည်ကိုမိန့်။ ။အနုဝတ္တမာန (ဆိုခဲ့ပြီး
သည်မှ လိုက်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်) ဟူသောအဝဓိကြောင့်ဖြင့် ပြီးစေအပ်သော
စကားတော်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဂုဏ်ပကာသဓနိယန္တိ အနု
ဝတ္တကာကို ကာရဏာသာဓနိယံ။ (မဓုဋီကာ)။ ။ဘဘယ်းကြောင့် ပြုတ်စွာ
ဘုရားဟိစကားဧဟေါသည် ဉာပကဖြင့် မပြုပါသနည်း။ စုဒ်။ ။အာသယာ
နုသယစရိယာဒိကုသလဓမ္မ-ဟုသည်ကိုမိန့်။ ။အာသယာစသည်ကို ကို ဂိုတော်
မူသော ပြုတ်စွာဘုရား ဒ။ တရားတော်ကိုနာကြားသောသူတို့သည် ဂိုတရား
တော်၏ အနက်ကို သိကြသောကြောင့် ဉာပကဖြင့် မပြုးသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အခြာင်ဋီကာဆရာ....ပြုတ်စွာ ဘုရား၏ ပျက်ဒုစ္စာကိစတော်၌ ဂို့သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သော ဉာပကဖြင့်မပြုးသည်ပဟုတ်ပါဝေလော။ ဝေနာဂ်နေသေဂ်၌ ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ဉာပကဖြင့်ပြုးခဲ့သော် နဟိ ဘဂဝတော ဝစနံ ဉာပကသာဓနိယံ

ဟု ဆိုကောင်းအံ့လောဟု စုဒ်ရှိရကား ပစ္ဆိမေဟိ ပန-စသည်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-နောက်နောက်၌ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်, ထိုတရားတော်၏ အနက်ကို ဆရာတို့ကို ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးနာယူကြ၍ သိကြသည်။ ဥပကအကြောင်းဖြင့် သိကြသည်မဟုတ်သောကြောင့် နဟိ ဘဂဝတောဝစနံ ဥပကသာဓနီယံ-ဟု ငါဆိုနိုင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤ အာသယာနုသယ စရိယာဒိကုသလေန။ ပ။ တဒတ္ထပဋိပဒေဓမ္မော-ဟူသောဟိတ်နှင့် ပစ္ဆိမေဟိ ပန။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ ဟောတိ-ဟူသော ဟိတ်တို့ကို နဟိ ဘဂဝတော ဝစနံ ဥပကသာဓနီယံ၌ နာနာဟိတ်စပ်။ ။ (တသ္မာကို၊ ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်၊စွဲ ဆိုမြဲထုံးစံ) ဟူသော နိယံနှင့် အညီ တသ္မာ-၌ ဟိတ်ဖိုလ်တို့ကို့စွဲရာ၏။ မဓုဋီကာ၌ကား တသ္မာတိဝစနာန်္ဘံ့ရံ တဒတ္ထပဋိပဒေ ဓမ္မာတိ အတ္ထော-ဟု ဟိတ်ကိုစွဲတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....မြက်စွာဘုရား၏စကားတော်သည် ဥပကဖြင့်ပြီးသည်မဟုတ်ဟု ပိန့်တော်မူ၏။ ဆရာတပါးသော ဤသို့မိန့်ပါသလောဟု စုဒ်ရှိရကား တသ္မာ ကာရဏာ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပကဖြင့်မပြီးသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် အကြောင်းကို မဆိုမူ၍ ကုသလာ ကုသလဘာဝေန အကတိကာတိ အတ္ထော-ဟုမိန့်တော်မူသဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာလည်း ငါကဲ့သို့မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တသ္မာ ကာရဏာ အဝတ္ထာ။ပ။ အတ္ထော-ကား လဒ္ဓဂုဏ်တည်း။

အနုဝတ္တမာန ဝစန ဝစနီယ ဘာဝေန အကထိတာသေသ စ အဗျာကတာကာဝတော-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား- ကုသလတိက်၌ ကုသလသဒ္ဒါ, အကုသလသဒ္ဒါတို့သည် အဗျာကတာ-ဟူသော ပုဒ်သို့လိုက်သဖြင့် ထိုလိုက်သော ကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါတို့သည်ကုသိုလ်၏အဖြစ်,အကုသိုလ်၏အဖြစ်ကို မဟောသောကရာ သည် အဗျာကတမည်သောကြောင့် တားမြစ်ရမည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ (ဟေတုနောက်မှ၊ ဟိနှင့်ပြု၊ ခဲ့မှသည်၊ ဝိတ္ထာပြု) ဟူသော နိယံနှင့်အညီ အနုဝတ္တမာနာဝစန။ ပ။ အဗျာကတာဘာဝတော-ဟူသော ဟိတ်ကိုအကျယ်ခဲ့၍ ပြတော်မူလိုရကား နဟိ အဝိပါကဝစနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား--အောက်ပဒတို့၌ ဟောတော်မူခဲ့သော ကုသလသဒ္ဒါ, အကုသလသဒ္ဒါတို့သည် အထက်ဖြစ်သော အဗျာကတပဒသို့လိုက်ဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ အောက်ပဒတို့၌ အဝိပါကသဒ္ဒါကို မဟောခဲ့သဖြင့် အထက်အဗျာကဟပဒသို့ အဝိပါကသဒ္ဒါမလိုက်ခြင်း,ကုသလသဒ္ဒါကို မဟောခဲ့သည်ဖြစ်ဘိ၏။ အကုသလသဒ္ဒါ,အဝိပါကသဒ္ဒါဟိုသည် အကုသလ၏အဖြစ်,အဝိပါက၏အဖြစ်ဖြင့် ကုသိုလ်ကိုမဟောသောကြောင့် ထိုကုသိုလ်သည် အဗျာကတမည်ရာ၏။ ယခုမူကား ကုသလသဒ္ဒါကို ဟောပြီးဖြစ်သောကြောင့် ကုသိုလ်ဘာသည် အဗျာကတမမည်။ ထိုသို့ဟောခဲ့ပြီးသော အဝိပါကသဒ္ဒါလည်းမရှိ။ မဟောခဲ့သော ကုသလသဒ္ဒါလည်း မရှိသဖြင့် ကုသိုလ်သည် အဗျာကတ မည်သောကြောင့်ဟုးမြစ်ဖွယ်၏ ဖြစ်ဘိသော်။

ကာရဏာ ကာရဏာမ္ဟိ ကာရဏာနေ့ဝ ဝုဋ္ဌကိ-ပုဒ်မ်ိန်အပ်သည်နှင့် အညီ တည်မြဲ၁ နှ ကုသလာနံ အဗျာကတာဒါ-ကို သော၀ိ အညာပကသာမဉ်နိယ ဝစနော ဘဂဝါကိ နိဝါရေတဗ္ဗော-ဟူသော ပဋိညာဝါဒမျှသို့စဂ်နိုင်သည်။ ။ မဓုဋ္ဌိကာဌ်ကား-အဝုတ်ဝိသေသနဘူတံ ကုသလဝေနဉ္ဇဟိ-ယသ္မာန ဟောဟိ၊ တသ္မာ နှ ကုသလာနံ အဗျာကတတာတိ အတ္ထော-ဟု စပ်တော်မူသည်။] အထဝါ၊ ကား။ ဝိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝိရောဓဝေနော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဟောသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာသန္နေါ၊ သည်။ အဘိမုခ ဘာဝပ္ပကာသနော၊ ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်ကိုပြုသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟော တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုဟောသည်၏အဖြစ်, ရှေးရှုသည်၏ အ ဖြစ်ကိုပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အညမညဝိရောဓါဘိမုခါကတာသို့စပ်)။ တေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့၏။(ထည့်)။ လက္ခဏဝိရောဓ တောစ၊ လက္ခဏာအားဖြင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းကြောင့်ဝုင်း။ ဝိနာသကဝိနာသိကဘဗ္ဗကောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်, ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်ဝုင်း။ အညမညဝိရောဓါဘိ မုခါ၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ရှေးရှုသည်တို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပါ၊ ပုဗ္ဗင်-ဇာမိနာဝ စနတ္ထေနှ၊ ဤသို့သောဝစနတ္ထကြောင့်။ ဇတာ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့ သည်။ (ထည့်)။ ဗျာကတာ၊ ဗျာကတမည်ကုန်၏။ကုသလာကုသလာ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို။ လဗ်ဘ်နှိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဗျာကတာ၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ခြင်း သို့ရှေးရှုပြုအပ်ကုန်သည်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဇတ်-ဇာမိနာဝစနတ္ထေနှ၊ ကြောင့်။ အဗျာကတာ၊ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တေ၊ ထိုအဗျာကတ တရားတို့သည်။ လက္ခဏတော၊ လက္ခဏာ အား ဖြင့်။ ကုသလာကုသလာဝိယ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့ကဲ့သို့။ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင် ကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှ၊ဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ကဿ၊ ကြောင့်။ နှ၊ ဗျာ ကတာတိ အဗျာကတာကိဝစနဏ္ဍာ၊ နှ၊ဗျာကကာတိအဗျာကတာဟူသော ဝစ နတ္ထကို။ ဇဝဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဒုက္ခဝိပါက၏အဖြစ်သည်။ သုခ ဝိပါကတာယ၊ သုခဝိပါက၏ အဖြစ်နှင့်။ ဝိရုဒ္ဓါတိဝိယ၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ဝုင်း။ ဇံ၊ ကဲ့။ (ထည့်)။ အဝိပါ ကတာ၊ အဝိပါက၏အဖြစ်သည်၌။ သုခဒုက္ခဝိပါကာဟိ၊ သုခဝိပါက၏အဖြစ် ဒုက္ခဝိပါက၏အဖြစ်တို့နှင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝိရုဒ္ဓါတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုကဗျာကတာ တရားတို့သည်။ လက္ခဏတော၊ အား ဖြင့်။ ကုသလာကုသလာဝိယ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့ကဲ့သို့။ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊

မဖြစ်ကုန်(ပဌမဟေတုသို့စပ်)။ တနည်းကား။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဗျာကတာတိ အဗျာကတိဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပဋိညာသို့စပ်)။ ဇေတ၊ ထိုအဗျာကတ တရားတို့သည်။ ကိဉ္စ်၊ တစုံတခုသောကုသိလ် အကုသိလ် တရားကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပဇဟန္တိ၊ မပယ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအဗျာကတ တရားတို့ကို။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော ကုသိလ် အကုသိလ် တရားသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်လည်း မပယ်အပ်ကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဗျာကတာတိအဗျာကတာတိဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤအဏဝါဒိသဒ္ဒေါစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောအနက်သည်။ ဇာတ္ထော၊ ဤ အဗျာကတာ ဟူသော ပုဒ်၌။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ မတိ၊ အလိုတည်း။ ဝါ၊ အယူဟည်း။

ဂဏ္ဌိ၊ [အတ္တနောမတိအာဒီဖြင့် အဗျာကတသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ပြတော်မူခြင်းငှါ အထဝါ-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။မခုဠီကာဒ်၌ တသ္မာတိ ဗျာကတာတိ သမ္ဗန္ဓော-ဟုမိန့်တော်မူ၏။ လက္ခဏဝိရောဓေတောဒိနာသကဝိနာသိတဗ္ဗ တော-စ-ဖြင့် ဗျာကတသဒ္ဒါ၏အနက်ကို နှစ်နည်းပြတော်မူ၏။ ထိုနည်းတို့တွင် လက္ခဏ ဝိရောဓတောစ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်-ဗျာကတာ၊ လက္ခဏာအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ ရှေးရှုသည့်ကို ပြုအပ်ကုန်၏ဟူ၍ငုံး။ ဝိနာသကဝိနာသိတဗ္ဗ တောစ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်-ဗျာကတာ။ ဝိနာသက,ဝိနာသိတဗ္ဗအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ ရှေးရှုသည်ကို်ကို ပြုအပ်ကုန်၏ဟူ၍ငုံး။ ဤနှစ်နည်းတို့ကို ပြတော်မူ၏။ ကရိယာနေန္တိတာ ကတာ၊ ကရဏိက်၊ ဟပစ္စည်း၊ ကမ္မသာဓန၊ ဝိရောမ်ဘိမုခံ ကတာ ဗျာကတာ၊ ဝိပုဒ်, အာနုဒ်, ကတပုဒ်အားဖြင့်ငုံး။ဗျာ အညဖညဝိရောဓိဘိမုခါ ကတာ ဗျာကတာ၊ ဗျာပုဒ်, ကတပုဒ်အားဖြင့်ငုံး။ ဒုတိယာ၊ တပ္ပုရိသ သမာသ်ပြီ။ နဗျာကတာ အဗျာကတာ-ဟုပြု၊ ဗျာကတာ၊ လက္ခဏာအားဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ ရှေးရှုသည်ကို်ကို ပြုအပ်ကုန်သည်။ နဟုတ်ကုန်။ အဗျာကတာ၊ ကုန်။

တနည်းကား။ ဗျာကတာ၊ ဝိနာသကဝိနာသိတဗ္ဗ-အားဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ ရှေးရှုသည်တို့ကဲ့ပြု အပ်ကုန်သည်။ နဟုတ်ကုန်။ အဗျာကတာ၊ ကုန်။ ဟူ၍ငုံး ယောဇနာဒေပ်၏။ ဟိုအာဋ္ဌယောဇနာနည်းနှစ်ပါးတို့တွင် လက္ခဏာ အဝိရောဓ္ဍအားဖြင့် အဗျာကတမည်ကြောင်းကို ပြတော် မူလို၍ ကား တေဟိ လက္ခဏတော-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ထို အဗျာကတ တရားတို့သည် ကုသိလ, အကုသိလ် တရားတို့သည် လက္ခဏာ အားဖြင့် ဆန့်ကျင်ကုန်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ကုသိလ, အကုသိလ် တရား တို့နှင့် လက္ခဏာအားဖြင့် မဆန့်ကျင်ကြ၊ (ဝိသဒိသူပမာ)။ ထိုကြောင့် လက္ခဏာ အဝိရောဓ်ဏ္ဍအားဖြင့် နဗျာကတာတိ-အဗျာကတာ-ဟူသော ဝစနတ္ထကို ပြုသည်ဖြစ်ဘိသတ်။

လက္ခဏာအဝိရောဓိတ္ထေ-အာဒိဖြင့် ဒီဃကာတမည်ကြောင်းကို ဒီဃယျယ်ပြတော်မူလိုရကား နှ ဟိ အဝိပါကတာ-စသောပါဠိ မိန့်။ ၎င်း ဝါကျကို တေဟိ လက္ခဏတော။ ပ။ နှ ဟောန္တိ-ဟူသော ဟေကုဝါကျသို့ ရှင်း ။ ကာရဏာ ကာရဏာမိ ကာရဏာနံ့ ဝဂ္ဂစွဟိ-ဟု မိန့်အဂ်သည်နှင့်အညီ နှ ဗျာဂတာတာတိ အဗျာကတာ-ဟူသော ပဒ်ညွှာဝါကျသို့ရှင်း။ ။ ဟေတုစပ်အပ်၏။ ။ လက္ခဏာ အဝိရောဓိတ္ထအာ ဖြင့် အဗျာကတာ ပြည်ကြောင်းကို ပြတော်မူပြီ၍ ဝိနာသက၊ ဝိနာသိတဘူတ္ထဒအားဖြင့် အဗျာကဟာမည်ကြောင်းကို ပြတော် မူလို ရကား နာပိ တေ-စသောပါဠိကိုဆိုမိန့်။ ။၎င်းဝါကျကိုလည်း နှ ဗျာကတာတိ အဗျာကတာ-ဟူသော ပဒ်ညွှာသို့စပ်။ နှ ဗျာကတာတိ အဗျာကတာကား ပဒ်ညွှာဝါကျ။ တေဟိ လက္ခဏတော-စသော ဝါကျကို ရှင်း၊ ပေးတဲ့ ဝါကျကိုတည်း။ ။ပဟာဟဒ္ဒတိတိ ဇွဲ့ ပဂ္ဂဓာ ဂုတိသဒ္ဒါ ဖေ တွဲ့ထွေး ဟောတိ တာဿ ပုရိမပဒေန သမာနွေ၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ ဟသိ တောယေဝ၊ ဇာဒမတ္ထော ပန ဒုတိယော ဂုတိသဒ္ဒါ ဟုတ်သိန်ဒ်ဖြင့် ပဟာ တိ။ မဏိဒီပ။]

အနပဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာတိဗျွာ၊ ဦး။ ဂုဏ်-ဒေါဝိပ္ပါဓယာ၊ ကျိုးငါ သောအဝိပ္ပါယ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဇာ်။ (ထည့်)။ ဓတောသံ၊ ကိုတာနှ ကိုးဟာ ။ ယောဇွ ၊ အပြစ်သည်။ နဟ္ဘိ၊ မရှိ။ ဂုဏီ-ဘာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ထိတရာ ကိုးသည်။ (ယ) ။ အနဝဇ္ဇာ၊ အနဝဇ္ဇမည်ကုန်ဇာ်။ ။ ဝရကိတဗ္ဗဘာဝရကိဟာ၊ ကွဲရဲ့ အပ်သော အပြစ်မှကင်းကုန်ဇာ်။ နိဒ္ဒေါသာ၊ အပြစ်မရှိကုန်။ ဂုတိ-ဒေယံ၊ ကား။ ဒေဟ္ဘာ၊ အနက်တည်း။ တေန၊ ထိုအဝရဟိတဗ္ဗအနက်ရှိသောအနုပဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်။ နေသံ၊ ထိုတရားတို့ဇာ်။ အဝရဟိတဗ္ဗဘာဝံ၊ မကွဲရဲ့အပ်သောသဘောကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဿိတံ၊ ဇာ်။ ဝါရယ္ဟဝိရဟမတ္တံ၊ ကွဲရဲ့ခြင်းမှ ကင်းခြင်းမျှကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒဿောကိ၊ မပြ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မကွဲရဲ့အပ်သော သဘော ကိုပြသည်ဇာ်အဖြစ်, ကွဲရဲ့ခြင်းမှကင်းခြင်းမျှကိုမပြသည်း။ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဒ္ဒေါသာတိအထွေ၊ နိဒ္ဒေါသာဟူသောအနက်ကို။ ဧဝဝိဂ္ဂဟော၊ ဇာ်။ (ပြန်၍စဉ်း)။ အညော၊ ကုသိလမှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိဗန္ဓာသာ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ အဗျာကတာ၊ အဗျာကုတတရားဟိုသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်ဇာ်။ ဧကတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝဇ္ဇာပစနမပ္ပမာဏာ၊ အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါမျှဖြင့်။ ဓတာသမ္မိ၊ ထိုအဗျာကတတရားဟိုသည်း။ ကုသလတာပတ္တိဒေဒါသာ၊ ကုသိလ်ဇာ်အဖြစ်သို့ရောက်သောအပြစ်ကို။ ပရိဟာရိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ သုခဝိပါကာဝစနံ၊ သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို။ အာဟာ၊ ပြီ။

ပါ၊ တနည်းကား။ ဒုက္ခပဋိပီဠာဒွာ၊ အကုသိလ်ဇာ် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို။ ဇ္ဈာ၊ ဈာကုသလတိက်၌။ အနဝဇ္ဇာတိ၊ ဟု၍။ ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ ဂုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗါဟိတိကသုတ္တေဝိယ၊ ဗါဟိတိကသုတ်၌ကဲ့သို့။ ပဋိပဿဒ္ဓါဝဇ္ဇာဝါ၊ ငြိမ်းယောအပြစ်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝိရဟိတာဂဒ္ဓမတ္တာဝါ၊ ကင်းသောအပြစ်မျှ ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ (တည့်)။ အနဝဇ္ဇာတိ၊ ဤ၌။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ နဂုတ္တာ၊ မဆိုကုန်။ တဿာ၊ ထိုသို့အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားဟုံကို အနဝဇ္ဇဟုဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်, ငြိမ်းပြီးကင်းပြီ။သောအပြစ်မျှရှိသောတရားဟုံကို အနပဇ္ဇဟု မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဝဇ္ဇဝစနေန၊ အနပဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်။ အဝဇ္ဇဝိနာသနဘာဝေါ၊ အပြစ်ကိုဖျက်ဆီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ကိန္တုပိဒဃသိတော၊ အကယ်၍ကား ပြအပ်၏ ရှင့်။ ပန၊ သော်လည်း။ သဝိဂါဟိကတာလက္ခဏံ၊ သဝိပါကတာလက္ခဏာသည်။ အဗျာကတေဟိ၊ အဗျာကတတရားဟုံထက်။ ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးသော။ ကုသလာ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့နှင့်။ သာဓါရဏံ၊ ဆက်ဆံသော သာမညလက္ခဏာသည်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ပေါဟိ၊ ဧ။ ဇာတိ-တဿာ၊ ထိုသို့သာမည လက္ခဏာဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ လက္ခဏေ၊ ထိုသာမညဖြစ်သော သဝိဂါဟိကတာလက္ခဏာ၌။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ အကုသလေဟိ၊ တို့ထက်။ ဝိသေသလက္ခဏံ၊ အထူးဖြစ်သောလက္ခဏာကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ။ သုခဝိပါကပစနံ၊ သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ပြီ။ ပုရိမေနေဝ၊ ရှေးဦးဆိုအပ်သောဖန၀ဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်သာလျှင်။ အကုသလာဗျာကတေဟိ၊ အကုသိုလ် အဗျာကတ ကရားကိုထက်။ ကုသလာနံ၊ ကို၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီသည်။ ဝါ၊ ဟင်ရှာဒသည်။ ဟိ-ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သဝိပါကတာလက္ခဏေပန အကုသလေဟိ ကုသလာနံ ဝိသေသောနသိဒ္ဓေါဟောတိ၊ ဂုဏေါ)။ ဇာတိ-တဿာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ လက္ခဏေ၊ ၌။ ဝိသေ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြ၏။ သုခဝိပါကဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဏ္ဌိ၊ [အနာဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာ-ဟူသောပုဒ်၌ ဝစနတ္ထကိုဂုဏ်း။ ထိုဝစနတ္ထဖြင့် ရအပ်သော အဓိပ္ပါယတ္ထကိုဂုဏ်း ပြတော်မူလိုသော ဋီကာ ဆရာသည် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာတိ-စသော ပါဠိကိုဆိုန်။ ။ထို ပါဠိတို့တွင် နတ္ထိ တေသံ အဝဇ္ဇန်၏ အနဝဇ္ဇော-ဖြင့် ဝစနတ္ထကိုပြတော်မူ၏။ ဂရဟိတမ္ဘဘာဝရဟိတာ၊ နိဒ္ဒေါသာတိ အဒ္ဓေါ-စသည်ဖြင့် ထိုဝစနတ္ထဖြင့်ရအပ်သော အဓိပ္ပါယတ္ထကိုပြတော်မူ၏။ ဝဇ္ဇမေဝအဂဇ္ဇံ။ အကာရဿ တဒ္ဓဘာဝဝုတ္တိတ္ထာ-ဟူ၍ဂုဏ်း။ နနဝဇ္ဇံအဝဇ္ဇန်၏ အဒ္ဓာ-ဟူ၍ဂုဏ်း မိန့်အပ်သောမဏိဒီပဋီကာနှင့် အညီ နဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်။ အဝဇ္ဇံ၊အပြစ်ဟု အ,အက္ခရာသည် ဝဇ္ဇသဒ္ဒါ၏အနက်၌ ဖြစ်သော တဒ္ဗ္ဘောအနက်ဖြစ်သောကြောင့်-ဟောသံ၊ တို့အား။ အဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ-ဟု အနက်ယောဇနာ အပ်၏။ နဝဇ္ဇံ အဝဇ္ဇံ-ဟုပြု။ နိဒ္ဒေါသ-၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-

ဓတေန နေသံ-စဓ်သောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ဤ မတေန မနေသံ။ ပ။ နဂါရယ္ဟဝိရဟ မတ္တံ-ဟူသော၀ါကျကို နိဒ္ဒေါသာတိ အထွေဒ်ဒွ် ဟေတုစပ်အပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့် အဂရဟိတဘာ၀ကို ပြုသည်ရှိသော် သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မိန့်ရခြင်းသည် အကျိုးမရှိဖြစ်ရာ၏။ အဘယ်အကျိုးငှာ သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အဆိုပေါ် အထိ နိဒ္ဒေါသာ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မိန့်ရခြင်း၏ တပါးသောနည်းကို ပြုတော်မူလိုသော်ဋီကာဆရာသည် အ၀ဇ္ဇပဋိပက္ခာ၀ါ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။

စောဒက,စောဒကအာစရိယာ၀ါဒ, ပရိဟာရ, ပရိဟာရအာစရိယာ၀ါဒတို့ကို ထုတ်အပ်၏။ စောဒကပက္ခ်ဒ်-သုခဝိပါက၀စနံ့ အဂေါစ-ကို သုခဝိပါက၀စနံ့ နှ ၀တ္တုမ်ံ-ဟု စောဒကထုတ်။ သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မဆိုသင့်ဟု ဓောဒနာသည်။ ကသ္မာ သုခဝိပါက၀စနံ့ နှ ၀တ္တုမ်ဿန္တိ။ စုဒ်။ အနဝဇ္ဇ၀စနေန အ၀ဇ္ဇဝိနာသနဘာ၀ေါ ယသ္မာ ဒဿိတော၊ တသ္မာ။ (စောဒကအာစရိယ၀ါဒ)

အဘယ်ကြောင့် ဒအနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့် အပြစ်ကို ငုံ့ကယ်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသည်ဟု သိအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။ဒအ၀ဇ္ဇပဋိပက္ခာ၀ါ။ ပ။ ဝိရဟိတ၀ဇ္ဇမတ္တာ၀ါ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဤကုသလတိုက်၌ အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကို အနဝဇ္ဇဟု ဟောတော်မူခြင်း, ဗဟိတိကသုတ်၌ ကဲ့သို့ ငြိမ်းသောအပြစ်, အပြစ်ကင်းကာမျှဖြစ်သောတရားတို့ကို အနဝဇ္ဇ-ဟု ဟောတော်မမူခြင်း ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ (စောဒကအာစရိယ၀ါဒဟိတ်)

စောဒက၏အဓိပ္ပါယ်ကား ဤကုသလတိုက်၌ အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့ကို အနဝဇ္ဇဟု ဟောတော်မူခြင်း, ဗဟိတိကသုတ်၌ ကဲ့သို့ အပြစ်ငြိမ်းပြီး အပြစ်ကင်းကာမျှဖြစ်သော တရားတို့ကို အနဝဇ္ဇ-ဟု ဟောတော်မမူခြင်း ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့် အပြစ်ကို ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသောကြောင့် သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို တဖန်မဆိုသင့်ဟု စောဒနာသည်။

ပရိဟာရပက်ခ်ဒ်၌ သုခဝိပါက၀စနံ့ အဂေါစ-ဟု ဖြေတော်မူသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မိန့်ရပါသနည်း။ စုဒ်။ ။ဟသ္မိံ လက္ခဏေ ဝိသေသဒဿနတ္ထံ။ တသ္မိံ လက္ခဏေ ဝိသေသဒဿနတော-ကိုမိန့်။ (တံ ထ္ထံ ၎င်း၊ ရှိတုံရှောင်း၊ အကြောင်းဒကျိုးပြန်မြဲ) ဟူသော နိယံနှင့်အညီ ဒဿနတ္ထံ-ဟူသောအကျိုးကို ဒဿနတော-ဟုအကြောင်းပြန်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုသဝိပါကတာ လက္ခဏာ၌ ကုသိုလ်၏အထူးကို ပြလိုသောကြောင့်မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ (ပရိဟာရအာစရိယ၀ါဒ)

F.-22. **(မိဒ္ဓ-ဓမ္မ သာသနာပြု)**

နိဿယဒ္ဒ- ကုသလာနံ၊ တို့၏။ အကုသလေဟိ၊ တို့ထက်ဟု ပါဌသေ့သ ကိုထည့်၍ ယောဇနာသည်။ ။အဘယ်ကြောင့် သဝိပါကတာလက္ခဏာဒ္ဒ ကုသိုလ်တို့၏ အထူးကို ပြရပါသနည်း။ စုဒ်။ ။ အဗျာကတေဟိ ပန။ ပ။ သဝိပါကတာလက္ခဏန္တိ-ကိုမိန့်။ ။အမိပ္ပါယ်ကား သဝိပါကတာလက္ခဏာသည် အဗျာကတတရားတို့ထက် ထူးသော ကုသိုလ်,အကုသိုလ် နှစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သာမညလက္ခဏာဖြစ်သည်။ အကုသိုလ်ထက်ထူးသော ကုသိုလ်၏ ဝိသေသလက္ခဏာမဟုတ်သောကြောင့် ကုသိုလ်တို့၏အထူးကို ပြရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ (ပရိဟာရအာဘောဂဟိတ်)

ဤအဗျာကတေဟိ ဝိသိဋ္ဌံ ကုသလာကုသလာနံ သာဓါရဏံ သဝိပါကတာလက္ခဏံ ဒ္ဒ နံ အကုသလေဟိ ဝိသိဋ္ဌံ ကုသလာနံ ယေဝ သာဓါရဏံ-ဟု ပါဌဝုပ်ကို ဖေါ်အပ်၏။ ။အရှင် ပရိဟာရ ဆရာ....ရှေးဒ္ဒ မိန့်အပ်သော အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင် အကုသိုလ်တို့ထက် ကုသိုလ်တို့၏ အထူးသည် ကင်ရှားပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသို့ထင်ရှားပြီးဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် အထူးကိုပြရပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သိဒ္ဓေါ ဟိ ပုရိမေနေဝ-စသော ပါဌကိုမိန့်။ ။အမိပ္ပါယ်ကား ရှေးဒ္ဒမိန့်အပ်သော အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့် အကုသိုလ်,အဗျာကတ တရားတို့ထက် ကုသိုလ်တို့၏အထူးသည် ထင်ရှားသည်။သဝိပါကတာလက္ခဏာ-ဒ္ဒကား အကုသိုလ်တို့ထက် ကုသိုလ်တို့၏အထူးသည် မထင်ရှားသောကြောင့် အထူးကိုပြရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဤ သိဒ္ဓေါ ဟိ။ ပ။ ဝိသေသော်တိ-ဒ္ဒလည်း ပြခဲ့ပြီးသော ပါဌဝုတ်ကို ဖေါ်အပ်၏။ ။ ဤကဒ္ဒး ငါတို့၏ကျေးဇူးရှင် ဓမ္မဝေါဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းတည်း။

မဓုဋီကာ,မဏိဒီပဋီကာတို့၏အလိုကား။ ။ဝါ။ တနည်းကား။ အဂဇ္ဇပဋိပက္ခာ၊ အကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို။ ဇာဓ၊ ဤကုသလတ်က်ဒ္ဒ။ ပ။ အဝဇ္ဇဝိနာသနဘာဝေါ၊ အပြစ်ကိုဖျက်ဆီးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏။ ပန။ အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါမှတပါး သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို ဆိုရခြင်း၏အကျိုးကိုဆိုအံ့။ အဗျာကတေဟိ၊ အဗျာကတတရားတို့ထက်။ ဝိသိဋ္ဌံ! ထူးသော။ ပ။ (ယောဇနာနည်းဘူပြီ)။ ။ အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါ၏ တပါးသောအကျိုးကို ပြတော်မူခြင်းငှါ အဝဇ္ဇပဋိပက္ခာဝေါ-စသည်ကိုမိန့်။တနည်းကား။ အ,အက္ခရာ၏ တပါးသောအနက်ကို ပြတော်မူခြင်းငှါ အဝဇ္ဇပဋိပက္ခာဝေါ စသည်ကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ ။အနသဒ္ဒါ၏ အဂရဟအနက်ဖြင့် အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါ၏ ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကို ပြဘော်မူပြီး၍ ယခုအခါဒ္ဒ ထိုအနသဒ္ဒါ၏ ပဋိပက္ခအနက်အားဖြင့် ကမ္မဓါရယသမာသ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဝဇ္ဇပဋိပက္ခာဝေါ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ (မဏိဒီပ)။ ။ နှ အဝဇ္ဇံ အနဝဇ္ဇံ-ဟုပြု။ အဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်၏။ နှ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်။ ။နတ္ထိ ဧတေသံ အဝဇ္ဇန္တိ အနဝဇ္ဇာ-စသော ပဌမနည်းဖြင့် အ, အက္ခရာ၏ အဂရဟိတဗ္ဗအနက်ကိုဂုဏ်း၊ အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါ၏ ဗဟုဗ္ဗီဟိ

သမာသ်ကိုၵင်း ပြတော်မူ၏။ အဝဇ္ဇပဋိပက္ခ-ပဝါ-စသော ဒုတိယနည်းဖြင့် အ, အက္ခရာ၏ ပဋိပက္ခအနက်ကိုၵင်း။ နာ အဝဇ္ဇံ အနဝဇ္ဇံ-ဟု ဂ.မွဓ.ရ.သ သမာသ်တွဲသောနည်းကိုၵင်းပြတော်မူ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ-အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့် အလိုရှိအပ်သော အကျိုးပြိုးပါလျက် အဘယ်အကျိုးငှါ သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စွဲဒ်ရှိရကား အဗျာကတတေဟိ ပန-စသည်ကိုဆိုန်။ ။ ပနဂ.ဘး ပက္ခန္တရတ္ထတည်း။ (မဓုဋီကာ) အဓိပ္ပါယ်ကား ပြခဲ့ပြီးသောပရိဟာရပက္ခ၏ အဓိပ္ပါယ်အတိုင်းသာလျှင် ယူအပ်၏။ အညေဝိ အတ္ထိ နိဒ္ဒေါသာ-စသော ပဌမနည်းဖြင့် အနဝဇ္ဇလက္ခဏာဒ္ဒိ အဗျာကတတရားတို့ထက် ကုသိလ်တရားတို့၏ အထူးကိုပြခြင်းငှါ သုခဝိပါကသဒ္ဒါကိုဆိုန်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။ အဗျာကတေဟိ ပန ဝိသိဋ္ဌံ-စသော ဒုတိယနည်းဖြင့် သဝိပါကတာလက္ခဏာဒ္ဒိ အကုသိလ် တရားတို့ထက် ကုသိလ်တရားကို အထူးကိုပြတော်မူခြင်းငှါ သုခဝိပါကသဒ္ဒါကို မိန့်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။]

ဧတေသံ၊ ထိုတရားတို့အား။ သုခေါ၊ အလိုရှိအပ်သော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေထိုတရားတို့သည်။သုခဝိပါကာ၊သုခဝိပါကမည်ကုန်၏။တေန၊ထိုသုခဝိပါကသဒ္ဒါဖြင့်။ကုသလာကုသလာနံ၊တို့နှင့်။ သာမညေ၊ဆက်ဆံသော။ ဝိပါကစမ္မဘာဝေ။ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော တရား၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သုခဝိပါကာ ဝိပစ္စန သဘာဝံ၊နောက်အခါဒ္ဒိ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောသဘောကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဿေတိ။ ၏၊ တေသံ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့၏။ သုခဝိပါကသဘာဝမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဒ္ဒိ အလိုရှိအပ်သော အကျိုး၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒဿေတိ၊ ပြတော်မမူ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နောက်အခါဒ္ဒိ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကို ပြသည်၏အဖြစ်, ပစ္စုပ္ပန်ဒ္ဒိအလိုရှိအပ်သောအကျိုးထင်ရှားရှိသည်ကိုမပြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။ သုခေါ ဝိပါကော ဧတေသန္တိ သုခဝိပါကာတိ ဝစနတ္ထော၊ သုခေါဝိပါကော ဧတေသန္တိ သုခဝိပါကာ-ဟူသော ဝစနတ္ထကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊၏။ အနဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအပြစ်မရှိသည်တို့ဟူသည်။ သုခဝိပါကာစ။ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ၊အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကမည်ကုန်၏။ဧတေန၊ထိုသဘောဖြင့်။ကုသလာ၊ဟူကို။လက္ခဏန္တိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ သော၊ထိုသဘောသည်။ သကွဏ်၊ လက္ခဏာမည်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုတရားတို့အား။အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ၊အပြစ်မရှိ အလို

ရှိဒၯဝ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ၊ မည်ကုန်၏။

တေဧဝကုသလာ၊ ထိုကုသိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ၊ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိနုနု၊ ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်တုံလော။ ကထံ-ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်တို့သည်။သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လက္ခဏံ၊မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာသည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ဇာတိ-အယံ၊ကား။ စောဒနာ၊တည်း။ဝိညာတာဝိညာတသဒ္ဒဇာဝေန၊ထင်ရှားသောသဒ္ဒါ၏အနက်,မထင်ရှားသောသဒ္ဒါ၏အနက်၏အဖြစ်ဖြင့်။လက္ခဏလက္ခိတပ္ပဘာဝယုတ္တိတော၊ မှတ်ကြောင်း၏အဖြစ်,မှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်၌သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သယမေဝ၊သည်သာလျှင်။အတ္တနော၊မိမိ၏။လက္ခဏံ၊ သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုသလသဒ္ဒဇာဝေန၊ကုသလသဒ္ဒါ၏ အနက်၏အစွမ်းဖြင့်။အဝိညာတာ၊ မထင်ရှားကုန်သော။ ကုသလာ၊တို့သည်။လက္ခိတပ္ပါ၊မှတ်အပ်ကုန်သည်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက သဒ္ဒဇာဝေန၊အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက သဒ္ဒါ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိညာတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ကုသလာ၊ တို့သည်။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤအနဝဇ္ဇသုခဝိပါကံဟူသော စကား, လက္ခဏံ-ဟူသော စကားသည်။ အဘေဒူပစာရ နယေန၊ အဘေဒူပစာ နည်းအားဖြင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လက္ခဏ လက္ခိတပ္ပဘာဝ ယုတ္တိဘာဝေါ၊ လက္ခဏ,လက္ခိတပ္ပအဖြစ်၌ သင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အထဝါ၊ ကား။ ယောသကာဝေါ၊ အကြင်သဘောကို။ လက္ခိယိတိ၊ မှတ်အပ်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောသကာဝေါ၊ သည်။ လက္ခဏံ၊ မည်၏။ သကာဝေါ၊ ကို။ လဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာစ၊ အပြစ်မရှိအလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအပြစ်မရှိ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးရှိကုန်သည်တို့ ဟူသည်။ လက္ခဏဉ္စ၊ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ၊ မည်ကုန်၏။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ၊ အပြစ်မရှိ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ လက္ခိယမာနာ၊ မှတ်အပ်ကုန်သော။ သကာဝေါ၊ သဘောတို့သည်။ ကုသလာနာမ၊ ကုသိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ ဇာတိ-အဏ္ဍော၊ ဤဟိုသောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ အနဝဇ္ဇ

ဝစနေန၊ အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်။ အနဝဇ္ဇတ္တံ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟ၊ မိန့်၏။ သုခဝိပါကဝစနေန၊ သုဝဝိပါကသဒ္ဒါဖြင့်။ သုခဝိပါကတ္တံ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။အာဟ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။အနဝဇ္ဇ၌၊ အပြစ်မရှိသောအဖြစ်လည်း။ သုခဝိပါကော၀၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိသောအဖြစ်လည်း။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကံ၊ အပြစ်မရှိသောအဖြစ်,အလိုရှိအပ်သောအကျိုးရှိသောအဖြစ်။ဧတေသံ၊ထိုတရားတို့အား။ ကရဏာတ္ထေ၊ ကရိဏီးအနက်၌ဖြစ်သော။ လက္ခဏသဒ္ဒေ၊ လက္ခဏသဒ္ဒါသည်။ သတိစ၊ ရှိသော်၎င်း။ ကမ္မတ္ထေ၊ ကံအနက်၌ဖြစ်သော။ လက္ခဏသဒ္ဒေ၊ သည်။ သတိစ၊ ၎င်း။ သဘာဝဘူတံ၊ သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဟံ၊ ထိုအနဝဇ္ဇသုခဝိပါကအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်း, မှတ်အပ်သောသဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇာတိ-တာသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ၊ မည်ကုန်၏။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကဘာဝေန၊ အပြစ်မရှိသော အဖြစ်,အလိုရှိအပ်သောအကျိုးရှိသောအဖြစ်ဖြင့်။ လက္ခိယမာနာစ၊ မှတ်အပ်သောတရားတို့သည်ဌင်း။ တံသဘာဝဝဇ္ဇာစ၊ ထိုအနဝဇ္ဇသဘော,သုခဝိပါကသဘော-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော မှတ်အပ်သောသဘောရှိသောတရားကိုသည်ဌင်း။ကုသလာ၊ကုသိုလ်မည်ကုန်၏။ဇာဟိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံ၊ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊၏။

၇ဤ၌၊ [သုခေါ ဝိပါကော ဇေတသ္မိ-'အစ အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါက လက္ခဏာ-အဆုံးရှိသောပါဠိဖြင့် ဝိပစ္စနံ ဝိပါကော-ဟုဘာဝသာဓနပြု။ ဝိပစ္စနံ၊အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း။ ကာရိက်ပစ္စည်းကြောင့်သည်။ သုခေါ ဝိပါကော ဇေသ္မိ သုခဝိပါကာ-ဟု ဗဟုဋ္ဌိဟိသမာသ်တွဲ။ အနဝဇ္ဇာ စတေ သုခဝိပါကာစာတိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ၊ ကမ္မဓါ၊ယသမာသ်။ လက္ခိယန္တိ ဇေတေနာတိ လက္ခဏံ။ ကရဏာသာဓနေ၊ လက္ခဓါတ်၊ ယုပစ္စည်း။ အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကာ'လက္ခဏံ ဇေတသ္မိ အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါက လက္ခဏာ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်။ ဤသို့ သမာသ်တွဲနည်းကိုပြတော်မူ၏။

'စုဒ်စောဒနာကား။ အရှင်ဌိကာဆရာ....သုခေါဝိပါကော ဇတေသ္မိ သုခဝိပါကာ-ဟူသော ဝစနတ္ထကို အဘယ်ကြောင့် မိန့်အပ်ပါသနည်း။ ကုသိုလ်တို့၏ ပစ္စုပ္ပန်၌ကောင်းကျိုးထင်ရှားရှိမသောကြောင့် မိန့်အပ်သလောဟု စုဒ်ရှိရကား တေန ကုသလာ ကုသလာနံ-စသော်ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား— သုခေါဝိပါကော ဇတေသ္မိ သုခဝိပါကာ-ဟူသော ဝစနတ္ထဖြင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော ဝိပါကသဘောဖြစ်သောအခါ ကုသိုလ်တို့သည် ကောင်းသောအကျိုးကိုဖြစ်စေသည်ဟု ပြ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ကောင်းကျိုး ထင်ရှားရှိသည်ကိုမပြ။ ထို့ကြောင့် မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသေ်။

သုခေါ ဝိပါကော ဇေတသန္တိ သုခဝိပါကာ-ဟူသော ဝစနတ္ထဖြင့် ကုသိုလ်တို့၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြသည်ဟု အဘယ်ကြောင့် သိနိုင်သနည်းဟူမူ အနုဋ္ဌိကာ၌။ ။သုခေါ ဝိပါကော ဇေတသန္တိ သုခဝိပါကာတိ ဣမိနာ သမာသေန ကုသလာနံ သုခ ဝိပါကဝန္တာ ဝုတ္တာ၊ သာ စ နေသံ န သမ္ပဋိတာယ အသဟဝတ္တိနတောတိ တဒုပ္ပါဒနသမတ္ထတာတိ ဝိညာယတိတိ ဝုတ္တံ သုခဝိပါကဝိပစ္စနသဘာဝံ ဒဿေတိတိ-ဟုမိန့်၏။ ။အနက်ကား–သုခေါ ဝိပါကော ဇေတသန္တိ သုခဝိပါကာတိ ဣမိနာ သမာသေန။သုခေါဝိပါကော ဇေတသန္တိ သုခဝိပါကာ-ဟူသော သမာသ်ဖြင့်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ သုခဝိပါကဝန္တာ-သုခဝိပါကဝန္တာဝေ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သာစ၊ ထိုသုခဝိပါကဝန္တ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်တို့၏။ တံသမ်ပဋိတာယ၊ ထိုသုခဝိပါကနှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ အသဟဝတ္တိနတော၊ အတူတကွမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တာ၊ မဆိုအပ်။ ဧတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုပ္ပါဒနသမတ္ထတာ၊ထိုအလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဧတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခဝိပါက ဝိပစ္စနသဘာဝံ ဒဿေတိတိ၊ ဟု၏။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား–သုခေါ ဝိပါကော ဇေတသန္တိ သုခဝိပါကာ-ဟူသော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဖြင့် ကုသိုလ်တို့၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသည်ကိုသာလျှင် ဆိုသည်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် မပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်သဖြင့် ဟိုကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ဖြစ်စေခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်ကိုဆိုသည်ဟု သိအပ်သောကြောင့် သုခဝိပါက ဝိပစ္စနသဘာဝံ ဒဿေတိတိ-ဟူ မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ဆိန္နော ဟတ္ထော ယာသ ဝါတိ ဆိန္နဟတ္ထော-ဟူသော သမာသ်၌ ယသ-ဟူသောအညပုဒ်အရသည် ယောက်ျားခြင်္ဂါကိုရ၏။ ဆိန္နော ဟတ္ထော-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏အရသည် ထိုယောက်ျားခြင်္ဂါနှင့် စပ်သော လက်ခြင်္ဂါကို ရသောကြောင့် အညပုဒ်နှင့်သမာသ်ပုဒ်ကို၏ အရသည် ကွဲပြားလေသည်။ ထို့အတူ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ လက္ခဏံ ဇေတသန္တိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ-၌ ဇေတသံ-ဟူသော အညပုဒ်အရသည် ကုသိုလ်ရ၏။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါလက္ခဏံ-ဟူသောသမာသ်ပုဒ်၏အရုလည်း ကုသိုလ်ကိုသာ ရသောကြောင့် လက္ခဏတဒ္ဓိတ်ဖြစ်သော အညပုဒ်အရနှင့် လက္ခဏဖြစ်သောသမာသ်ပုဒ်အရတူသည်ကို မသင့်ဟု ဒွစ်လုံးသွင်း၍ စောဒနာလိုသောစောဒကဆရာသည် နနု ဇေ ဧဝ ကုသလာ-စသောပါဠိကို မိန့်။

အဘေဒူပစာ နည်းအားဖြင့် အကြောင်းကိုပြ၍ ဖြေတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဝိညာတာ ဝိညာတသဒ္ဒတ္ထဘူဒေန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။

ထိုပါဠိတို့တွင် ဝိညာတာဝိညာတာ။ ပ။ ယုတ္တိတော-ဖြင့်အကျဉ်း သင်္ခေပအား ဖြင့် ဖြေတော်မူသည်။ ကုသလသဒ္ဒတ္ထဝဏ္ဏနာဟိ။ ပ။ ယုတ္တမေတံ-ဖြင့်အကျယ် ဝိတ္ထာရအား ဖြင့် ဖြေကြော်မူသည်။ ထိုကြောင့် တေ သယမေဝ အာဇ္ဇနော လက္ခဏံ ဟောန္တိ-ဟုပဋိညာဝါကျကို တုတ်ဖေါ်အပ်၏။ ဝိညာတာဝိညာတာ။ ပ။ ယုတ္တိတော-ကား ထိုပဋိညာ၏ ဟေတုတည်း။ ကုသလသဒ္ဒတ္ထဝဏ္ဏနာဟိ။ ပ။ ယုတ္တမေတံ-ကား ထိုဟေတု၏ ဟေတုဖြစ်၍ ဟိုပဌမ ဟေတုဒ္ဒုတိယ ဟုတ်။ တေ သယမေဝ အတ္တနော လက္ခဏံ ဟောန္တိ-ဟူသော ပဋိညာဒ္ဒုတိယ ဝင်း စပ်အပ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—တေသံ-ဟူသော အညပုဒ်၏အရကား ကုသလသဒ္ဒါ၏ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့် လက္ခဏတ္ထဖြစ်သော ကုသိလ်ကို ရ၏။ အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကလက္ခဏံ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏ အရကား အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကသဒ္ဒတ္ထ၏အဖြစ်ဖြင့် လက္ခဏာဖြစ်သော ကုသိလ်ကို ရ၏။ ထိုသို့ရသော ကြောင့် အဘေဒုပစာ နည်းအားဖြင့် သင့်သောကြောင့် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာသည် မိမိဟုဆိုအပ်သော ကုသိလ်၏လက္ခဏာဖြစ်သည်ဟု ဖြေတော်မူသည်။

အထဝါ လက္ခီယတီတိ လက္ခဏံ။ ပ။ ကုသလာနာမာတိ အတ္ထော ဟူသော ဒုတိယနည်းအလိုကား-လက္ခီယတီတိ လက္ခဏံ၊ လက္ခဓါတ်၊ ကမ္မ သာဓ်နာ၊ ယုပစ္စည်း။ ကုသိလ်၏သဘောကို ရ၏။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ စ တေ လက္ခဏာဠ္ဟောတိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ-ဟု ကမ္မဓါရယတ္ထပုဗ္ဗပဒကမ္မဓါရယတ္ထပုဗ္ဗပဒ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ။ပ။ အတ္ထော-ဖြင့် အဓိပ္ပါယတ္ထကို ပြတော်မူ၏။ ။အထဝါ အနဝဇ္ဇဝစနေန။ ပ။ အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကလက္ခဏာ-ဟူသော တတိယနည်း အလိုကား-အနဝဇ္ဇဠ္ဟိ သုခဝိပါကော စ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကံ-ဟု ဒွိန္နံသမဉ္ဉာသ် ပြုအပ်၏။

ဝိနာပိ ဘာဝါဘိဓါယိနာ သဒ္ဒေန ဘာဝပ္ပဓာနော နိဒ္ဒေသော ဟောတိတိ အနဝဇ္ဇ ဝစနေန အနဝဇ္ဇတ္တံ အာဟာတိ။ ။အနက်ကား-ဘာဝါဘိဓါယိနာ၊ ဘောကိဟောသော။ သဒ္ဒေန၊ သဒ္ဒါနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ဘာဝပ္ပဓာနော၊ ဘောပြဋ္ဌာန်းသော။ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်ပြခြင်းသည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝဇ္ဇဝစနေန အနဝဇ္ဇတ္တံ အာဟာတိ၊ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဘော်ကိုဟောသော သဒ္ဒါမရှိသော်လည်း ဘာဝပ္ပဓာန ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် အန ဝဇ္ဇ သဒ္ဒါဖြင့် အနဝဇ္ဇတ္တ-ဟု ဘာဝပ္ပဓာန ကောက်ဟု-ဦးကာရှင် မိန့်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်ဒွန်သမာသ်တွဲအပ်၏။ ။လက္ခီယတီတိ လက္ခဏံလက္ခီယန္တိ ဧတေနာ တိ လက္ခဏ-ဟု ကမ္မသာဓန,ဘဝသာဓနပြု။ ။သုခေါ ဝိပါကော အဿာတိ သုခဝိပါကံ။ သုခပုဒ်-ဝိပါကပုဒ်၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်။ ကုသိလ်ရ၏။ အနဝဇ္ဇဠ္ဟိ ကံ သုခဝိပါကဠ္ဟောတိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကံ၊ ကမ္မခါရယသမာသ်။ ကုသိလ်ရ၏။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကံ လက္ခဏံ ဧတေသန္တိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အဘေဒုပစာရနည်းယူ။

တနည်းကား-ဝိပစ္စနံ ဝိပါကော။ ဝိပစ္စနံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း။ ဘာဝသာဓန၊ ကာရိက် ပစ္စည်း ကြေသည်။ သုခသ ဝိပါကော သုခဝိပါကော။ ကမ္မဆင့်တပ္ပုရိသ် သမာသ်။ အနဝဇ္ဇ်ဥ် သုခဝိပါကောစ အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကံ။ ဒွန္ဒသမာသ်။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကံ လက္ခဏ် တေသန်္ကိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏ်။ ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အဘေဒူပစာနည်းယူအပ်၏။ ဤကားအနုဋီကာနည်းတည်း။ ။အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက်္ခဏာ-ဟူသောပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို ပြတော်မူပြီး၍ ထိုဝစနတ္ထဖြင့် ရအပ်သော အဓိပ္ပါယတ္ထကို ပြကော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကသဘာဝေန-စသော (ပါဠ်ကိုမိန့်)။ မဏိဒီပ။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။]

ဘတ္တ၊ ထိုအနဝဇ္ဇသဒ္ဒါ, သုခဝိပါကသဒ္ဒါ နှစ်ပါးတို့တွင်။ အနဝဇ္ဇဝစနေန၊ အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ ပဝတ္တိသုခတံ၊ ဖြစ်စဉ်ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဖြစ်သောအခါ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ဒုဿော်တိ၊ ၏။ သုခဝိပါကဝစနေန၊ သုခဝိပါကသဒ္ဒါဖြင့်။ကုသလာနံ၊တို့၏ (ထည့်)။ ဝိပါကသုခတံ၊ အကျိုးဥစ်ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ဝါ၊ အကျိုးပေးသောအခါ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒုဿေတိ၊ ၏။ ပုရိမံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဝတ္တိသဘာဝဝသေန၊ ဖြစ်သောသဘော၏ အစွမ်းဖြင့်။လက္ခဏတာဝစနံ၊ မှတ်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါသည်။ ဟိ-ယဲသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော သုခဝိပါကသဒ္ဒါသည်။ ကာလန္တရေ၊ ကာလတပါးဥ်။ ဝိပါကုပ္ပါဒနသမတ္ထတာယ။ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းဥ် စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ဖြင့်။ လက္ခဏတာဝစနံ၊ မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါသည်။ ဟိ-ယဲသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုကိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမံ၊ သည်။အတ္တနော၊ ၏။ ပ။ဝိပါကုပ္ပါဒနသမတ္ထတာယ၊ ဖြင့်။ လက္ခဏတာဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပဋိညာသို့ပြန်၍စပ်)။ တထာ၊ထိုအတူ။ ပုရိမေန၊ ရှေ့ဖြစ်သောအနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ အတ္တသုဒ္ဓိံ၊ မိမိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ဒဿေတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော သုခဝိပါကသဒ္ဒါဖြင့်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ (ထည့်)။ ဂိသုဒ္ဓဝိပါကတံ၊စင်ကြယ်သော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ပုရိမေန၊ဖြင့်။ ကုသလံ၊ကို။အကုသလဘာဝတော၊အကုသိုလ်၏အဖြစ်မှ။ နိဝတ္တေတိ၊ နှစ်စေ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ ဖြင့်။ ကုသလံ၊ ကို။(ထည့်)။ အဗျာကတသဘာဝတော၊ အဗျာကတသဘောမှ။ နိဝတ္တေတိ၊ နှစ်စေ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပစ္ဆိမသ၊ နောက်ဖြစ်သော သုခဝိပါကသဒ္ဒါ၏။ သဝိပါ

ကတ္တာဒီပကတ္တာ၊ အကျိုးပေးသောအဖြစ်ကိုပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌပဋ္ဌိပက္ခ ဘာဝဒဿနတော၊ အပြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သောကြောင့်။ ကိစ္စဋ္ဌေန၊ ကိစ္စ အနက်ရှိသော၊ ရသေန၊ ရသဖြင့်။ အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသဟံ၊ အကုသိုလ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပတ္တိအဋ္ဌေန၊ သမ္ပတ္တိအနက်ရှိသော။ ရသေန၊ ရသဖြင့်(ထည့်)။ ဣဋ္ဌဝိပါကရသတံ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ပုရိမေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ ဥပဋ္ဌာနာကာရဋ္ဌေန၊ ထင်သောအခြင်းအရာ ဟူသော အနက်ရှိသော။ ပစ္စုပဋ္ဌာနေန၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ဖြင့်။ ဓေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာနတံ၊ ဖြူစင်သော အဖြစ် ဖြင့် ဥာဏ်အားထင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဖြူစင်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ဖလဋ္ဌေန၊ ဖလအနက်ရှိသော၊ ဝါ၊ အကျိုးဟူသောအနက်ရှိသော။ ပစ္စုပဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ (ထည့်)။ သုခဝိပါက ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးလျင်အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ပုရိမေနစ၊ ရှေ့ဖြစ်သောအနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ဟိုး၏။ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော။ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ ယောနိသောမနသိကာရကို။ ဝိဘာဝေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုယောနိသောမနသိကာရကြောင့်။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ ကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေန၊ နောက်ဖြစ်သောသုခဝိပါကသဒ္ဒါဖြင့်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောဝိပါက်တရားတို့၏။ ပဒဋ္ဌာနဘာဝံ၊ နီးသော အကြောင်း၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သုခ ဝိပါကသ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုး၏။ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညေသံ၊ တို့၏။ ပဒဋ္ဌာနဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

၇၌ကို၊ [ဤအနက်ယောဇနာနည်းကား နိဿယကျမ်းကို စိရင်ကုန်သောဆရာတော် ဘုရားကြီးတို့နည်းတည်း။ ။ကိမ္မနေဏ္ဍ ကာရဏံ ပဒဋ္ဌယပရိဂ္ဂဟေ နနု ကေနေပ ပဒေန ဇာဒ္ဒပ္ပသိဒ္ဓိ။ (အနုဋီကာ)။အနက်ကာ ။ဏ္ဍေ၊ ဤအဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၌။ ပဒဋ္ဌယပရိဂ္ဂဟေ၊ အနဝဇ္ဇဟူသောပုဒ်, သုခဝိပါကလက္ခဏာ ဟူသောပုဒ်နှစ်ပါးကိုယူခြင်း၌။ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိမ္မန၊ အဘယ်နည်း။ ကေနေပ၊တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဒေန၊ ပုဒ်ဖြင့်။ ဇာဒ္ဒပ္ပသိဒ္ဓိ၊အလို၏ မြီးခြင်းသည်။ ဟောတိနနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်လော-ဟူသော အနုဋီကာအလို

အားဖြင့်။ တတ္ထ အနဝဇ္ဇဝစနေန-အစ ကာရဏံ ဟောန္တိတိ-အဆုံး ရှိသော ဝါကျကြီးသည် ကာရဏဝါကျ၊ သို့မဟုတ် ဟေတုဝါကျ တို့ဖြစ်ကုန်၏။ ၎င်း၍ နေသော ဖလဝါကျ၊ သို့မဟုတ်ပဋိညာဝါကျကို အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကလက္ခဏာတိ ပဒဿယပရိဂ္ဂဟော သင်္ဂဟကာရေန ကတော-ဟု မဏိဒီပ အလိုအားဖြင့် ထုတ်ဖေါ်အပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....တခုခုသောပုဒ်ကို မဆိုမူ၍ အဘယ်ကြောင့် အနဝဇ္ဇ-ဟူသောပုဒ်, သုခဝိပါကလက္ခဏာ-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုလုံးကို အဋ္ဌကထာဆရာသည် မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တတ္ထ အနဝဇ္ဇဝစနေန-စသည်ကိုမိန့်။ ။အနက်ကား။ ။တတ္ထ တသ္မိံ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာတိပဒေ၊ထို အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဝါ၊ ပုဒ်တွင်။ သမဘိန်ဝိဒ္ဓေန၊အကျုံးဝင်သော။ အနဝဇ္ဇဝစနေန၊ အနဝဇ္ဇသဒ္ဒါဖြင့်။ ပ။ ဝိပါကသုခတံ၊ အကျိုးဌဿမ်းဿသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ အကျိုးပေးသောအခါချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာတိ၊ ဟူ၍။ ပဒဿယပရိဂ္ဂဟော၊ ပုဒ်နှစ်ခုလုံးကို ယူခြင်းကို။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ကတော၊ ၏။ ။အထက်ဝါကျတို့၌လည်း ဤနည်းတူ ယောဇနာအပ်၏။

တတ္ထ အနဝဇ္ဇဝစနေန-၌။တတ္ထဟိ-ဟု ရှိသင့်လျက် ဟိ-သဒ္ဒါကြောင့်ဟူ၍ဖြင်း။ အဝိသိဋ္ဌ အတ္ထဉ္ဇနရဏ္ဍာသ-ဟူ၍ဖြင်း ယူအပ်၏။ ထိုဟေတုဝါကျတို့ကို ထုတ်ဖေါ်အပ်သော ပဋိညာဝါကျသို့စပ်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-တတ္ထ အနဝဇ္ဇဝစနေန။ ပ။ ဝိပါကုပ္ပါဒနသမတ္ထတာယဟိ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် ချီမြသောမျိုးစေ့ကြောင့် ချီမြသော အသီးဖြစ်ပေါ်ဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဇာဋ္ဌဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် ဇာဋ္ဌဖြစ်သော အကျိုးတရားတို့၏ ဖြစ်ပေါ် လာခြင်းကို ပြတော်မူသည်။ တထာပုရိမနေန။ ပ။ ဝိသဒ္ဒဝိပါကတံ ဖြင့် ကြည်လင်သော ကြေးမုံပြင်ကြောင့်။ဝါ မှန်ကြောင့် ကြည်လင်သောမျက်နှာကို မြင်ရဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ စင်ကြယ်သောကုသိုလ်ကံကြောင့် စင်ကြယ်သောအကျိုးကိုရရှိသည်ကို ပြတော်မူသည်။

လက္ခဏ, ရသ, ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန် တို့တွင် လက္ခဏာဖြင့် အကြောင်းအကျိုးတို့ကိုပြတော်မူပြီး၍ ရသအားဖြင့် အကြောင်းအကျိုးတို့ကို ပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည်ပုရိမနေနဝါ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ရသသည်ကိစ္စရသ, သမ္ပတ္တိရသအားဖြင့်နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် အကြောင်းတရား သဘောသည်ကိစ္စရသမည်၏။ အကျိုးတရား သဘောသည်သမ္ပတ္တိရသမည်၏။ ထိုရသနှစ်ပါးတို့ဟုင် ပုရိမနေနဝါ။ ပ။ အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသတံ ဒီပေတိဖြင့် အကြောင်းဖြစ်သောကိစ္စရသကို ပြတော်မူ၏။ပစ္ဆိမနေန သမ္ပတ္တိအတ္ထေန ဇာဋ္ဌဝိပါကရသတံ-ဖြင့် အကျိုးဖြစ်သော သမ္ပတ္တိရသကို ပြတော်မူ၏။

ရသအားဖြင့် အကြောင်းအကျိုးတို့ကို ပြတော်မူပြီး၍ ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်အား ဖြင့် အကြောင်း အကျိုးတို့ကို ပြတော်မူလိုရကား ပုရိမေနစ-စသည်ကိုမိန့်။ ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်သည်လည်း ဝေါဒါနုပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်, ဖလပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန် အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိသည်တွင် ပုရိမေနစ။ ပ။ ဝေါဒါနုပစ္စုပ္ပဒ္ဓာနတံဒသေတိ-ဖြင့်အကျိုး ဖြစ်သောဝေါဒါနုပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်ကိုပြတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန ဖလဌေန သုခဝိပါက ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာနတံ-ဖြင့်အကြောင်းဖြစ်သော ဖလပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်ကိုပြတော်မူ၏။ ထိုအတူ ပဒဋ္ဌာန်သည်လည်း အကျိုးဖြစ်သော ပဒဋ္ဌာန်, အကြောင်းဖြစ်သော ပဒဋ္ဌာန် အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိသည်တွင် ပုရိမေနစ။ ပ။ ဝိဘာဝေတိ-ဖြင့်အကြောင်း ဖြစ်သော ယောနိသောမနသိကာရကြောင့် အကျိုးဖြစ်သော ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ် လာသည်ကို ပြသောကြောင့် အကျိုးပဒဋ္ဌာန်မည်၏။ ပစ္ဆိမေန ကုသလာနံ အညေသံ ပဒဋ္ဌာနဘာဝံ ဒဿေတိ-ဖြင့် အကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကြောင့် တပါးကုန်သောအကျိုးတရား၌ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကိုပြသော်ကြောင့်အကျိုး ဖြစ်သော ပဒဋ္ဌာန်မည်၏။ ထိုစကားရပ်၌ ယောနိသောမနသိကာရ-ဟူသည် အဘိမဟာဝတာရဋ္ဌကာ၏ အလိုအားဖြင့် အာဝဇ္ဇန်း စိတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သာရတ္ထဒီပနီဋ္ဌကာ, အနုဋ္ဌီကာ တို့၏ အလိုအားဖြင့် ပညာန္ဒြေ စေတသိက်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းဖြင့် မဓုဋ္ဌကာ၌ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဤသို့လျှင် လက္ခဏ, ရသ, ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်, ပဒဋ္ဌာန် အားဖြင့် ကြောင်းကျိုးမတူ ကွဲပြားကြသောကြောင့် အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကလက္ခဏာ-ဟူသောနှစ်ပုဒ်လုံးကိုအဋ္ဌကထာဆရာမိန့်တော် မူသည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။]

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဇော်ဘ၊ ဤအနဝဇ္ဇသဒ္ဒါ,သုခဝိပါကသဒ္ဒါဟိုတွင်။သုခ ဝိပါကသဒ္ဒေ၊ သုခဝိပါကသဒ္ဒါဠ်။ ဝါ၊ ဇော်ဘ၊ ဤအနဝဇ္ဇ သုခ ဝိပါကသဒ္ဒါဠ်။ ဌိတေ၊ တည်သော။ သုခဝိပါကသဒ္ဒေ၊ သုခဝိပါကသဒ္ဒါဠ်။ ဌိတော၊ တည် သော။ သုခသဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဇာဠပရိယာယဝစနန်၊ ဂူဠသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်သဒ္ဒါ ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (နသုခဝေဒနာဝါစကောတိဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ဟုဖေါ်)။ ကုသလာ၊ တို့သည်။ ဇာဠစကုက္ခန္ဓဝိပါကာ၊ အလိုရှိအပ်သော နာမက္ခန္ဓာလေးပါးဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်သောနာမက္ခန္ဓာလေးပါးဟု ဆိုအပ် သော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သုခ ဝေဒနာဝိပါကာဝ၊ သုခ ဝေဒနာဟူသော အကျိုး ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သန်ဒါရဒုက္ခောပသမသုခ ဝိပါကတာယစ၊ သန်ဒါရဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော သုခ ဝိပါက၏အဖြစ်၌လည်း။ သမ္ဘဝေါဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ဘိုသို့ အလိုရှိအပ်သောနာမက္ခန္ဓာလေးပါးဟူသော အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်, သုခဝေဒနာသာ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်, နိဗ္ဗာန် ဟု ဆိုအပ်သော သုခဝိပါက၌မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ဇာဠ

ပရိယာယဝစနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သခ်ါရဒုက္ခောပသမသုခါယစ၊ ဋ္ဌလည်း။ သမ္ဟာဝေါဧဝေ၊ သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပန၊ သုခသဒ္ဒါမှတပါး ဝိပါကသဒ္ဒါကိုဆိုအံ့။ ဝိပါကသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဖလပရိယာယဝစနံ၊ ဖလသဒ္ဒါ၏ပရိယာယ်သဒ္ဒါသည်။ ယဒိဟောတိ။ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ နိဿန္ဒဝိပါကေန၊ အကျိုးဆက် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မုချအကျိုးမဟုတ်သော။ ဇဋ္ဌရူပေနပိ၊ ကွဋ္ဌရုပ်ဖြင့်လည်း။ သုခဝိပါကတာ၊ ကို။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်၏။ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာတိတ္ထေစ၊ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာဟူသောပုဒ်ဋ္ဌလည်း။ ဝုတ္တာဝိမိ အနုသာရေန၊ ဆို အပ်ပြီးသောနည်းကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်။ ဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုယူသဖြင့်။ အတ္ထောစ၊ အနက်ကိုဂုဏ်း။ ယောဇနာစ၊ ယောဇနာကိုဂုဏ်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဧဝဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ။တနည်းကား။ ဝိပါကသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဖလပရိယာယဝစနံ၊ သည်။ ယဒိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပ။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ-ဟူသောပါဋ္ဌိသုခသဒ္ဒါသည် သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာ ဓမ္မာ-ဟူသောပဒဋ္ဌိသုခသဒ္ဒါသည် သုခဝေဒနာကိုဟောသကဲ့သို့ သုခဝေဒနာကို ဟော်လေသလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဏ္ဍေ စ-စသော ပါဋ္ဌိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—ဇဋ္ဌပရိယာယ် သဒ္ဒါ-ဇဋ္ဌအနက်ကိုဟောသောသဒ္ဒါဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့်ဇဋ္ဌပရိယာယ်သဒ္ဒါဟု မှတ်အပ်သနည်း။ စုဒ်။ ဇဋ္ဌစတုက္ကံနဝပါဟိ ကုသလာ-ကိုမိန့်။ ။ဇဋ္ဌဖြစ်သော နာမက္ခန္ဓာလေးပါးဟုဆိုအပ်သောအကျိုးရှိသောကြောင့်ဇဋ္ဌသဒ္ဒါ၏ပရိယာယ်သဒ္ဒါဟု မှတ်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာဓမ္မာ-ဟူသော ပဒဋ္ဌ သုခသဒ္ဒါကဲ့သို့ သုခဝေဒနာကိုဟောသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇဋ္ဌပရိယာယဝစနန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟုဆိုသင့်အံ့လောဟု စုဒ်ရှိရကား နသုခဝေဒနာ ဝိပါကာဝ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သုခဝေဒနာသာလျှင် အကျိုးရှိသည်မဟုတ်သောကြောင့် သုခဝေဒနာကို မဟော။ ဇဋ္ဌကိုဟောသည်ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ-ဋ္ဌ သုခသဒ္ဒါသည် နိဗ္ဗာန်ကိုဟောသကဲ့သို့ ထိုအဘ ဤ သုခဝိပါက လက္ခဏာ-ဟူသောပုဒ်ဋ္ဌ သုခသည် နိဗ္ဗာန်ကိုဟောသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇဋ္ဌပရိယာယဝစနံ-ဟု မဆိုသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား သခ်ါရဒုက္ခောပသမ။ ပ။ နတ္ထိ ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သခ်ါရဒုက္ခ၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော သုခဝိပါကဋ္ဌ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း

ဌဋ္ဌပရိယာယဝစနန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟု ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤဟိတ်သုံးချက်ကို သုခသဒ္ဒေါ ဌဋ္ဌပရိယာယဝစနန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၌ နာနာဟိတ်စပ်။ တသ္မာ၌ ထိုဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် သင်္ခါရဒုက္ခေ ပသမသုခဝိပါကဋ္ဌ သုခသဒ္ဒါသည် မဖြစ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။နဟိ တံဝိပါကောတိ-ကိုမိန့်။ ။ဤ နဟိ တံဝိပါကောတိ-ဟူသော ဟိတ်ကို သင်္ခါရဒုက္ခေ၁။ ပ။ နတ္ထိ-ဟူသော ဟေတုဌ် ပစ္စေကဟိတ်စပ်အပ်၏။

ဏ္ဍံ ဝုတ္ထံ ဟောတိ တောဘူမကကုသလာနမ္ပိ ဝိဝဋ္ဋနိဿိတ ဩယဘာဝေန ပဝတ္တိသဘာဝတ္တာ ကိစ္စာဝိ သင်္ခေ ကုသလာ သင်္ခါရဒုက္ခ။ပသမသုခနိပ္ဖါဒကာ သမ္ဘဝန္တိ၊ ယထာဝုတ္တသုခဿ ပန အဝိပါကဘာဝတော နဗေတန ပဒေန ကုသလာနံ သုခဝိပါကတာ သမ္ဘဝတိတိ။ (အနုဋီကာ)

အနက်ကား။ ။တောဘူမကကုသလာနမ္ပိ။ မကောဘူမက ကုသိုလ်တို့၏လည်း။ ဝိဝဋ္ဋနိဿိတ ဩယဘာဝေန၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှကင်းသည်ဌ် ဖို့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တိသဘာဝတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အကြောင့်ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။ ကုသလာ၊ တို့သည်။ သင်္ခါရဒုက္ခ။ပသမသုခနိပ္ဖါဒကာ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်။ ကိစ္စာဝိသမ္ဘဝန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏ရှင့်။ ပန။ ထိုသို့ပင် ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ယထာဝုတ္တသုခဿ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော သင်္ခါရဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၏။အဝိပါကဘာဝတော၊ဝိပါက်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကုသိုလ်၏အကျိုးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဗကောနပဒေန၊သုခဝိပါကဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ သုခဝိပါကတာ၊ သုခဝိပါက၏ အဖြစ်သည်။ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဏ္ဍံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္ထံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နိဗ္ဗာနံကာ၊ ပါဠိတော်သဏ္ဌာန်သည်။)

သုခဝိပါကတာဌ် နာမက္ခန္ဓာ ငေးပါးကိုသာ ယူရသည်မဟုတ်။ ဏ္ဍဖြစ်သော ရုပ်တို့ကိုလည်း ယူအပ်၏ဟု ပြတော်မူလိုသောကြောင့် ဋီကာဆရာသည် ယဒိ ပန-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။တနည်းကား-ဏ္ဍဖြစ်သော နာမက္ခန္ဓာ လေးပါး၏ အစွမ်းဖြင့် ကုသိုလ်တို့၏ သုခဝိပါက၏ အဖြစ်ဌ် ယုဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို အရှင်ဋီကာဆရာမိန့်အပ်ပြီ။ ဏ္ဍဖြစ်သောရုပ်နှင့် ကုသိုလ်တို့၏ သုခဝိပါက၏အဖြစ်ကို ယုဉ်အပ်လေသလော, မယုဉ်အပ်လေသလောဟု စုဒ်ရှိရကား—ယဒိ ပန-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။

နိဿန္ဒဝိပါကေန-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဏ္ဍဖြစ်သော နာမက္ခန္ဓာလေးပါးသည် အကျိုးရင်းဖြစ်သော မူလအကျိုးမည်၏။ ဏ္ဍဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်ဘာသည် အကျိုးဆက်ဖြစ်သော နိဿန္ဒအကျိုးမည်၏။ ဏ္ဍရူပေနာဝိ-ဌ် ဝိသဒ္ဒါဖြင့် ဏ္ဍ

ဖြစ်သော နာမကိုဋ္ဌာလေးပါးနှင့်သာ ကုသိုလ်တို့၏ သုခဝိပါက၏ အဖြစ်ကို ယှဉ်အပ်သည်မဟုတ်။ ဇာဋဖြစ်သော ရုပ်နှင့်လည်း သုခဝိပါက၏ အဖြစ်ကို ယှဉ်အပ်၏ဟု ပြတော်မူသည်။ ။ဝိပက္ကဘာဝမာပန္နေသု အရူပဓမ္မေသု နိရုဇ္ဈတ္တာ ဝိပါကသဒ္ဒဿ ယဒိ ပနာတိ သာသင်္ကံ ဝဒတိ။ ။(အနုဋီကာ)။ ဝိပါကသဒ္ဒဿ၊ ဝိပါကသဒ္ဒါ၏။ အရူပဓမ္မေသု၊ နာမ်တရားတို့၌။ နိရုဇ္ဈတ္တာ၊ ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယဒိပနာတိ၊ ဟူ၍။ သာသင်္ကံ၊ ယုံမှားခြင်းနှင့် တကွ။ ဝဒတိ၊ ဓိန့်တော်မူ၏။]

ဝိပါကာရဟတာ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါထိုက်သောသဘောကို။ ကုသလာ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏။ လက္ခဏာဘာဝေန၊ လက္ခဏာ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ ဆိုအပ်၏။ တဒ္ဘာဝေန၊ ထိုအကျိုးပေးခြင်းငှါထိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အကထိတာ၊ မဆိုအပ်ကုန်သော။ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတ တရားတို့သည်။ အဝိပါကာရဟာသဘာဝါ၊ အကျိုး ပေးခြင်းငှါ ထိုက်သော သဘော မရှိကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ထိုသို့ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်, အဗျာကတ တရားတို့၏ အကျိုးပေးခြင်းငှါ ထိုက်သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (အန္ဓယ-ဗျတိရေကကိုစွဲ)။ အဝိပါကလက္ခဏာအဗျာကတာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။

ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့။ သုခ ဒုက္ခဝိပါကာရဟာ၊ သုခ အကျိုး, ဒုက္ခ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါထိုက်ကုန်သောကုသိုလ်တရား အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သုခဒုက္ခဝိပါကာ၊ သုခဝိပါက, ဒုက္ခဝိပါကမည်ကုန်သည်။ ဟော်နို့၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝါ၊ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာကုသလာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏။ ဧဝံလက္ခဏတာ၊ ဤသုခဝိပါက လက္ခဏာ၏ အဖြစ်, ဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာ၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာယထေဝ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤအဖျာ။ ဇာတိဒိ၊ ဤအဝိပါကလက္ခဏာအဗျာကတာဟူသောပုဒ်၌လည်း။ အဝိပါကာရဟာ၊ အကျိုးပေးခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်သော အဗျာကတ တရားတို့သည်။ အဝိပါကာ၊ အဝိပါကမည်ကုန်သည်။ ဟော်နို့၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝါ၊ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗျာကတာနံ၊ အဗျာကတ တရားတို့၏။ ဧဝံလက္ခဏတာ၊ ဤအဝိပါကလက္ခဏာ၏အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဗ္ဗံ၊ ကံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏ အကျိုးသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မဝိပါကော၊ သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ကမ္မ ဝိပါ

ကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ်ံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကမ္မဝိပါကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မဝိပါကော၊ သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ့ံ။ ကမ်ံ၊ ကံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့ံ။ ကမ္မဝိပါကော၊ သည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတံ့။ ဧဝံ ပကာရာနံ၊ ဤသို့အပြားရှိကုန်သော။ပဋိသန္ဓိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်ပါဠိတော် ၌။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော(ထည့်သည်)။ ကုသလာကုသလာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏။ ကုသလာကုသလဘာဝါနာပတ္တိဝါ၊ ကုသိုလ်၏အဖြစ်,အကု သိုလ်၏အဖြစ်သို့မရောက်ခြင်းသည်၎င်း။ အဗျာကတဘာဝါပတ္တိဝါ၊ အဗျာ ကတ၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေ၊ ထိုအကျိုးမ ပေးကုန်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့သည်။ သုခဒုက္ခဝိပါကာရဟာ၊ သုခ အ ကျိုး ဒုက္ခအကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါထိုက်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည် ကား။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နဲ၊မဟုတ်ကုန်။ကသ္မာ၊မူကား။ဝိပါကဓမ္မတ္တာ၊အကျိုး ကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဝိပါကာရဟာ ဝါ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါမထိုက်ကုန်သည်လည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောန္တီ၊ ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဝိပါကဓမ္မတ္တာဘာဝါ၊ အဝိပါကဓမ္မ အဖြစ်၏ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့သုခဒုက္ခဝိပါကာရဟ ရှိ သည်၏ အဖြစ်, အဝိပါကဓမ္မမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဧဝံပကာရာနံ၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော။ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ္ဂေ၊ ၌။ အာဂတာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ ကုသလာကုသလဘာဝါနာပတ္တိဝါ၊ သည်၎င်း။ အဗျာက တဘာဝါပတ္တိဝါ၊ သည်၎င်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ပြန်၍စပ်)

၈ဏ္ဍီ၊ [ဝိပါကာရဟတာ ကုသလာ ကုသလာနံ-စသောပါဠ်၌ မဓုဋ္ဌကာ၏ အလိုအားဖြင့်ကား။ ။ယာဝိပါကာရဟတာ၊ အကြင် အကျိုး ပေးခြင်းငှာ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ အကြင်အကျိုးပေးခြင်းငှာထိုက်သောသဘောကို။ ကုသလာ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တဒ္ဘာဝေန၊ ထိုအကျိုးပေးခြင်း ငှာထိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ဟုယောဇနာတော်မူသည်။ ယာဝိပါကရဟတာဟု ယောဇနာ ခြင်းမျှသာ ထူးသည်။ ။ယဇ်ထဝ ဟိ သုခဒုက္ခ ဝိပါကာရဟာ-စသောပါဠ်၌ မဏ်ဍိပအလိုအားဖြင့်ကား-သုခဒုက္ခဝိပါကာရဟာ၊ သုခအကျိုး ဒုက္ခအကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှာထိုက်ကုန်သော ကုသိုလ်တရား,အကုသိုလ်တရား တို့သည်။ ပ။ အဗျာကတာနံ၊ တို့၏။ ဝေလက္ခဏတာ၊ ဤအဝိပါကလက္ခဏာ ၏အဖြစ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိပါကလက္ခဏာ အဗျာကတာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ဟု ကာရက္ခ ဝါကျ သို့မဟုတ် ဟေတုဝါကျ ယောဇနာတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အကျိုးပေးခြင်းမှ ကင်းသောသဘော,အကျိုးကို မဖြစ်စေသောသဘောကြောင့် အဝိပါကလက္ခဏာအဗျာကတာဟု အဋ္ဌကထာ

ဆရာမိန့်အပ်သလောဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိပါကာရဟ-တာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ ဝိပါကာရဟာတာ။ ပ။ ပုဗ္ဗာ-ကား ဇာတိ အာဒီ အဝိပါကလက္ခဏာ အဗျာကတာတိ-၌ ဗျတိရေကဟိတ်။ တဗ္ဘာဝေန။ ပ။ ဟောန္တိကား အနန္တယဟိတ်ဟည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သောသတ္တိ ရှိကုန်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ်တို့ကို သုခဝိပါကလက္ခဏာ,ဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာဟု အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်တော်မူသည်။ (ဗျတ်ိရေက)။ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောသတ္တိမရှိကုန်သော အဗျာကတကရားတို့ကို သုခဝိပါကလက္ခဏာဟု မိန့်တော်မမူခြင်းကြောင့် အဗျာကတ တရားတို့သည် အကျိုးကိုဖြစ်စေနိုင်သော သတ္တိမရှိကြကုန် (အန္တယ)။ ထိုကြောင့် အဝိပါကလက္ခဏာ အဗျာကတာ-ဟု မိန့်သည်။ အကျိုးပေးခြင်းမှ ကင်းသောသဘော, အကျိုးကို မဖြစ်စေသော သဘောကြောင့် မိန့်သည်မဟုတ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အကထိတာကား ပြောတုမန္တ။။

အဝိပါကလက္ခဏာ-ကို ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြလိုရကား ယထေဝ ဟိ သုခဒုက္ခဝိပါကရဟာ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ပဗ္ဗမယောဇနာနည်းအရ အနုသန္ဓေတက်သည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အကျိုးပေးခြင်းမှ ကင်းသောသဘော, အကျိုးပေးခြင်းမရှိသော သဘောကို အဝိပါက လက္ခဏာ-ဟု မဆိုမူ၍ အကျိုးကိုဖြစ်စေနိုင်သော သတ္တိမရှိသော သဘောကို အဝိပါကလက္ခဏာ-ဟု ဆိုသည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယထေဝဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။မဏိဒီပဇောဇနာနည်း၌တက်သည်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သုခအကျိုး, ဒုက္ခအကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သော သတ္တိရှိကုန်သော ကုသိုလ်, အကုသိုလ်တို့၏ လက္ခဏာကို သုခဝိပါက လက္ခဏာ, ဒုက္ခဝိပါက လက္ခဏာ-ဟု မိန့်သကဲ့သို့ အကျိုးပေးနိုင်သော သတ္တိမရှိကုန်သော အဗျာကတတရားတို့ကို အဝိပါက လက္ခဏာ-ဟု မိန့်သောကြောင့် သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အကျိုးပေးနိုင်သော သတ္တိမရှိကုန်သော အဗျာကတ တရားတို့ကို အဝိပါကလက္ခဏာ-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်သည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုသို့ဆိုသဖြင့် အဘယ်မျှလောက်သော အကျိုးတို့သည် ပြီးပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တဿဝါ အဟောသိကမ္မံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား--ကုသိုလ်,အကုသိုလ်တို့သည် အကျိုးကိုဖြစ်စေနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိကုန်သော်လည်း အကြောင်းချုတ်ယွင်း ကုန်သောကြောင့် ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် ပါဠိတော်၌ ဟောတော် မူအပ်သော အဟောသိကံ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုအဟောသိကံဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ်တို့၏ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း,အဗျာကတာ၏ အဖြစ်သို့မရောက်ခြင်း။ ဤအကျိုးတို့သည် ပြီးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပကာရသဒ္ဒေန သဒိသတ္ထေန-ဟူသော မဓုဋီကာနှင့်အညီ ဧတံ့ ပကာရာနံ၊ ဤသို့အတူရှိကုန်သော ဟု ယောဇနာ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဟောသိဟိုဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်, အကုသိုလ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ကုသိုလ်, အကုသိုလ်သာဖြစ်ပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် အဗျာကတ အဖြစ်သို့ မရောက်ပါသနည်းဟု စုဒဲရှိရကား နဟိတေ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိသဖြင့် သုခအကျိုး, ဒုက္ခအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောသတ္တိရှိကုန်သောကြောင့်ထင်။ အဝိပါကဓမ္မသဘောဖြစ်သော အကျိုးပေးခြင်းမှ ကင်းသော သဘော, အကျိုးပေးခြင်း မရှိသော သဘောမရှိသဖြင့် အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော သတ္တိရှိကြသောကြောင့်ထင်။ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်သာ ဖြစ်ကြသည်။ အဗျာကတအဖြစ်သို့ မရောက်ကုန်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝိပါက မ်မ္မတ္တာ-ကို နဟိတော။ ပ။ နဟောန္တိ-သို့ ပေါဟုစပ်။ နဟိတော။ ပ။ နဟောန္တိ-ကို ဧဝံ ပကာရာနံ။ ပ။ နဟောတိ-သို့ ပေါတုစပ်။ ထိုအဘို အဝိပါကဓမ္မဘာဝါ-ကို အဝိပါကာရဟာဝါ နဟောန္တိ-သို့ ပေါတုစပ်။ အဝိပါကာရဟာဝါ နဟောန္တိ-ကို ဧဝံ ပကာရာနံ။ ပ။ နဟောတိ-သို့ ပေါတုစပ်။အဝိပါက မ်မ္မတ္တာဘာဝါတိ-ဥဋ္ဌတိ-တသ္မာဥဋ္ဌ ဟိဟ်နှစ်ချက်ကိုပြန်၍ခဲ့။ ။ပရမ္မုရပေါတု ဝါကျတည်း။ ။တသ္မာ-အပေါသိကမ္မ။ ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါပတ္တိ ဝါ နဟောတိ-ကား လဒ္ဓဂုဏ်မည်၏။]

ကုသလာတိဝါဓမ္မာတိဝါအာဒိနိတ်၊ ကား။ ဝယ္ဟ။ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကုသလဓမ္မပဒါနိ၊ ကုသလပုဒ်,ဓမ္မပုဒ်တို့ထင်း။ ဧတ္ထ၊ ကုန်သော။ ကုသလ ဓမ္မပဒါနိ၊ အကုသလပုဒ်,ဓမ္မပုဒ်ကိုထင်း။ ဧတ္ထ၊ ကုန်သော။ အဗျာကတ ဓမ္မပဒါနိ၊ အဗျာကတ ပုဒ်,ဓမ္မ ပုဒ် တို့ထင်း။ ဆုတိ-ဟူမာနိ၊ ဤနှစ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ် ကိုသည်။ ကေတ္ထနာနတ္ထာနိ၊ တူသောအနက် ကူးယောအနက်ကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ဒိုတ်ပါနံ၊ ပညဲ့ကုန်သော (ထည့်)။ ဒွိန္နံဒွိန္နံ၊ နှစ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ ပညဲ့မည်းပေတ္တဲ့၊ အရှင်းချင်းဆဲသော။ ကေတ္ထနာနတ္ထတံ၊ တူသောပုနက်ရှိသည်၏အဖြစ်, ကူးသောအနက် ရှိပါသည်၏ အဖြစ်ကို။ စောဒေကိ၊ စောဒနာခဲ့။ ဆန္ဒံ၊ ဇြဂ်ကပုဒ်ကိုဆဲ။ ဇဟေတ္ထနာ နတ္ထတော်၊ တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်, ကူးသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နစောဒေတိ၊ မစောဒနာ။ ဇတ္ထ၊ ဤတူသော အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်, ကူးသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်၌။ ဒေါသံ၊ အဖြစ်ကို။ ပတ္တာတာမော၊ ဆိုလိုသော။ ပါ။ ဆိုလို သောကြောင့်။ စောဒဟော၊ စောဒနာသည်။ ပုဗ္ဗဟိ၊ မေး။ ဤတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဟတ္ထာ၊ သိ၍။ ပါ၊ ကြောင့်။ ကိမ္မတ္ထာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ ပြီ။

ဇတ္ထ-ကေတ္ထနာနတ္ထတာယံ၊ တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်, ကူးသော အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်၌။ ကိံ၊ ဘုံးသည်းသေစေတနာကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ တော၊ သင်၏။ စောဒနာ၊ သည်။ အသမတ္ထာ၊ မပြည့်စုံသေး။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်း

သောစကားကို။ တာဝ၀၊ မဖြေမိရှေးဦးစွာ။ ဗြူဟိ၊ ဆိုလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဣာနိ၊ တူသော အနက် ရှိကုန်သည်။ ယဒိ၊ ဟောန့်၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ဇုန္ဒသက္ကသဒ္ဒါနံ၊ ဣန္ဒသဒ္ဒါ,သက္ကသဒ္ဒါတို့၏။ သဒ္ဒမတ္တေဧ၀၊ သဒ္ဒါမျှ၌သာလျှင်။ ဘေဒေါ၊ ထူးသည်။ ဟောတိဝိယ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ၌။ ဘေဒေါ၊ သည်။ နဟောတိဝိယ၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဤအဟူ။ ကုသလဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊ ကုသလသဒ္ဒါ, ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏။ သဒ္ဒမတ္တေဧ၀၊ သဒ္ဒါမျှ၌သာလျှင်။ ဘေဒေါ၊ ထူးသည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်၌။ ဘေဒေါ၊ သည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဒုတိ-ဟဿ၊ ထိုသို့သဒ္ဒါသာဟူ၍အနက်မဟူးခြင်းကြောင့်။ ဣန္ဒောသက္ကော ဟိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဒုန္ဒောဣန္ဒောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဲသဒ်သံ၊ ဆိုအပ်သည်နှင့်ဟူသည်။ ဟောတိယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကုသလာ ဓမ္မာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကုသလာဓမ္မာဟူသော၌သဒ္ဒါသည်။ ကုသလာကုသလာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဲသဒိသံ၊ ဆိုအပ်သည်နှင့်တူယည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧုတရေသုပိ၊အကုသလာဓမ္မာဟူသောပုဒ်,အဗျာကတာဓမ္မာဟူသောပုဒ်တို့၌လည်း။ အကုသလာအကုသလာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တသဒိသတာဝ၊ ဆိုအပ်သည်နှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ အဗျာကတာအဗျာကတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တသဒိသတာဝ၊ ကိုဂုဏ်း။ ယောဧေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။

နာနတ္ထာနိ၊ ထူးသောအနက်ရှိကုန်သည်။ အထသိယုံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧဝံသန္တေသု၊ သော်။ဇုန္ဒကုဝေရသဒ္ဒါနံ၊ ဇုန္ဒ သဒ္ဒါ,ကုဝေရသဒ္ဒါ, တို့၏။ သဒ္ဒတောဝ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်ဂုဏ်း။ အတ္ထတောဝ၊ အနက် အားဖြင့်ဂုဏ်း။ ဘေဒေါယထာ၊ ထူးသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ကုသလဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊ ကုသလ သဒ္ဒါ မဓ္မသဒ္ဒါတို့၏။ သဒ္ဒတောဝ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်ဂုဏ်း။ အတ္ထတောဝ၊ အနက် အားဖြင့်ဂုဏ်း။ ဘေဒေါ၊ ထူးသည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ-တဿ၊ သို့စပ်)။တထာ၊ တူ။ အကုသလဓမ္မသဒ္ဒါဒီနံ၊ အကုသလသဒ္ဒါ,ဓမ္မသဒ္ဒါစသည် တို့၏။ သဒ္ဒတောဝ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်ဂုဏ်း။ အတ္ထတောဝ၊ အနက်အားဖြင့်ဂုဏ်း။ ဘေဒေါ၊ ထူးသည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တဿ၊ ထိုသို့ သဒ္ဒါအနက်ထူးခြင်းကြောင့်။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ပဒေဟိစ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဒေဟိစ၊ ကိုဖြင့်ဂုဏ်း။ ဆစ၊ ခြောက်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောစ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိန္နာ၊ ယူးကုန်သော်။ အတ္ထာ၊ အနက်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဒုတိ-တဿ၊ ကြောင့်။ ကုသလတ္တိကာဒီနံ၊ ကုသ

လ တိက် စသည်တို့၏။ ကုသလဆက္ကာဒိဘာဝေါစ၊ ကုသလ ဆက္ကစသော ဂဏ ဖြစ်သည်ဌင်း။ ဟေတုဒုကာဒိနံ၊ ဟေတုဒုက်စသည်တို့၏။ ဟေတုစကုက္ကာဒိ ဘာဝေါစ၊ ဟေတုစတုက္ကစသောအဖြစ်သည်ဌင်း။ ဣာပဒ်းကိ၊ ဖြစ်၏။ ကုကိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဂုန္နသဒ္ဒါနံ၊ ဂုန္နသဒ္ဒါတို့၏။ ရူပါဘေဒါ၊ ရုပ်မထူးခြင်းကြောင့်။ အတ္ထာဘေဒေါ၊ အနက်မထူးသည်။ ဟောတိဝိယ၊ သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊ တို့၏။ ရူပါဘေဒါ၊ ရုပ်မထူးခြင်းကြောင့်။ အတ္ထာဘေဒေါ၊ အနက်မဟုတ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂုတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ရုပ်အနက်မထူးခြင်းကြောင့်။ ဆဂ္ဂဘာဝေါ၊ ဆက္ကအဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဘဝိသကိ၊ လဟုံ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆက္က မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တိကဒုကာနံ၊ တိက်ဒုက်တို့၏။ စတုက္ကတိကဘာဝေါ၊ စကုက္ကတိကဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂုဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတ္တုမ်၊ ဆိုသင့်ဆိုထိုက်သည်။ သိယာနုန္၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော။ ဂုတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ (တနည်းကား)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆက္က မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တိကဒုကာနံစတုက္ကတိကဘာဝေါအာပဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝမိဒံ- ဣဒံဧဝ၊ ဤစကားကိုသာလျှင်။ ဝတ္တုမ်၊ သည်။ သိယာနုန္၊ လော။ ဂုတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ (မဓုဋီကာ)

တိကဒုကာနံစတုက္ကတိကဘာဝေါအာပဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ (သည့်)။ နဝတ္တုမ်၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကေတ္ထာနံ၊ ကွသောကနက် ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဂုန္နသဒ္ဒါနံ၊ ဂုန္နသဒ္ဒါတို့ကို။ ဂဓနေ၊ ဆိုခြင်း၌။ ပယောဇနာဘာဝေါဝိယ၊ အကျိုးမရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤ။ ကေတ္ထာနံ၊ ဟူသော အနက်ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါကို့ကို။ ဂဓနေ၊ ၌။ ပယောဇနာဘာဝေါ၊ အကျိုးမရှိခြင်းကြောင့်။ (ဥပဓာရဏဟိသ္မိစဂ်)။ မာသသဒ္ဒါနံ၊ မာသဃဒ္ဒါတို့၏။ ဝေါ၊ တို့သည်။ အာဘိန္နရူပါနဉ္စ အာဘိန္နရူပါနမ်ိ၊ ပ ပြားသောရုပ်ရှိကုန်သော်လည်း။ ဝေါ၊ သုတိတူကုန်သော်လည်း။ အတ္ထာဘေဒေါ၊ အနက်အထူးသည်။ ဥပပဇ္ဇတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝုတ္တာနံ။ ဟော တော်မူအပ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏။ ဝေါ၊ ကိုသည်။ အာဘိန္နရူပါနဉ္စ အာဘိန္နရူပါနမ်ိ၊ မပြားသော ရုပ်ရှိကုန်သော်လည်း။ ဝေါ၊ သုတိတူကုန်သော်လည်း။ အတ္ထာဘေဒေါ၊ အနက်ထူးသည်။ ဝေါ၊ အနက်မတူသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂုတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ အနက်မတူခြင်းကြောင့်၊

တိကဒုကာနံစတုက္ကတိကဘာဝေါအာပဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ နဝတ္တွမ့်၊ မဆိုအပ်။ (ပြန်၍စပ်)။ ဧဝမပိ၊ ဤသို့အနက်ထူးသော်လည်း။ အဘိန္နရူပေါ၊ မပြားသော ရုပ်ရှိသော။ ဝါ၊ ကူသောသုတိရှိသော။ ဧကော၊ တခုသော။ မာဿသဒ္ဒေါ၊ မာသသဒ္ဒါသည်။ ကာလဉ္စ၊ တလဟူသော ကာလ အထူးကိုဂုဏ်း။ အပရဏ္ဏ ဝိသေသဉ္စ၊ ပဲကြီးဟူသော ပဲအငုံးကိုဂုဏ်း။ သုဝဏ္ဏမာသဉ္စ။ ရွှေတမာသကကို ဂုဏ်း။ ဝါ၊ ရွှေတပဲကိုဂုဏ်း။ ဝဒတိယထာ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော။ တခုသော။ ဓမ္မသဒ္ဒေါပိ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါသည်လည်း။ ဘိန္နေ၊ ပြားကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အဘေဒေါဟောတိသို့စပ်)။ ကာလာဒိနံ၊ တလကာလစသည်ကို၏။ မာသပဒတ္ထကာယ၊ မာသ ဟူသောပုဒ်၏ အနက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဘေဒေါ၊ မကွဲသည်။ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တပ္ပစနိယဘိန္နတ္ထာနံ၊ ထိုကဲသလစသောသဒ္ဒါတို့သည်ဟောအပ်ကုန်သောဟူးသောအနက်တို့၏။ ဓမ္မပဒတ္ထတာယ၊ မမ္မဟူသောပုဒ်၏အနက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဘေဒေါ၊ မကွဲသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုက္ကတိကဘာဝေါဧေါ၊ စတုက္ကဒ်၏ အဖြစ်, တိက၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။

စတုက္ကတိကဘာဝေါ၊ စကုဂ္ဂဒ်း အဖြစ်, ကိကဒ်၏ အဖြစ်သည် (ထည့်)။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ဖူကား။ ဧကော၊ တခုသော။ သဒ္ဒသ္သ၊ ၏။ ဇာတိဂုဏကြိယာဘိန္နာနံ၊ ဇာတ်ဂုဏ်ကြိယာတို့ထူးသောအနက်တို့ကို။ အနာဘိဓါန တော၊ မဟောခြင်းကြောင့်တည်း။ ဧကော၊ တခုသော။ မာသသဒ္ဒေါ၊ မာသသဒ္ဒါသည်။ ဇာတိဘိန္နာနံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ကွဲကုန်သော။ ကာလာဒိနံ၊ ကာလစသောအနက်တို့ကို။ သဏ္ဌပေကသေသံ၊ သုတိကူတခုကြွင်းကို။ အန္တောရေန၊ ကြဉ်၍။ ဝါစကော၊ ဟောသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (တနည်းကား)။ ဧကော၊ သော။ မာသသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပ။ ဝါစကော၊ ဟောသည်။ နဟောတိဝိယ။ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ တခုသော။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇာတိဘိန္နာနံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပြားကုန်သော။ ကုသလာဒိနံ၊ ကုသိလစသည်တို့ကို။ သဏ္ဌပေကသေသံ၊ ကို။ အန္တောရေန၊ ကြဉ်၍။ ဝါစကော၊ ဟောသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဝေဠုဝန်။) ဇာဓ စ၊ ဤကုသလတိက်၌လည်း။ သဏ္ဌပေကသေသော၊ သုတိကူတခုကြွင်းသည်။ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြားအံ့။ ဖပံသကိ၊ သော်။ ဒုတိယောစ၊ နှစ်ခု

မြောက်လည်းဖြစ်သော။ တတိယောစ၊ သုံးခု မြောက်လည်း ဖြစ် သော။ ဓမ္မ သဒ္ဒေါ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဟောအပ်သည်။ ဟိ-ယာ၊ ဿာ၊ ကြောင့်။ နယိ ယာ၊ မဖြစ်ရာ။ သော၊ ထိုနှစ်ခု မြောက်, သုံးခုမြောက်သော ဝပ္ပသဒ္ဒါကို။ ဟိ-ယဲသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တောစ၊ ဟောလည်းဟောကပ်၏။ တ၊ ဿာ၊ ထိုသို့ တခု သော မာသသဒ္ဒါသည် ဇာတ်အား ဖြင့် ကွဲးသောကာလ စသောအနက်တို့ကို မ ဟောသည်၏အဖြစ်, ဤကုသလတိက်ဌသရူပေဂဿသဝဓမ္မ သဒ္ဒါ မဟုတ် သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်(ပြန်၍စွဲ)။ကေသ၊ တခုသော။ ဓမ္မသဒ္ဒသ၊ ၏။ ဇာတိဂုဏ ကြိယာဘိန္နာနံ၊ ဇာတ်ဂုဏ်ကြိယာအား ဖြင့်ကွဲးသောအနက်တို့ကို။ အနဘိ ဓါန ဘာဝေါ၊ ဟောသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တခုသောသဒ္ဒါ၏ဇာတ်ဂုဏ်ကြိယာအား ဖြင့်ကွဲးသောအနက်တို့ကိုမဟော ခြင်းကြောင့်။ (ဖိုလ်ကိုစွဲ)။ ကုသလာဒိသဒ္ဒါ၊ ကုသလ စသော သဒ္ဒါတို့သည်။ ဝိနိဝတ္တာအညဇာတိသု၊ နှစ်စေအပ်သောတပါးသောဇာတ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ အဘိန္နကုသလာဒိဇာတိသု၊ တူသော ကုသိုလ်စသောဇာတ်တို့၌။ ပတ္တမာနာ ဝိယစ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ဂုင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ မာသသဒ္ဒါ၊ မာသ သဒ္ဒါတို့သည်။ ရူပသာမညေ၊ သုတိတူသည်၏အဖြစ်သည်း သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဝိနိဝတ္တာအညဇာတိသု၊ နှစ်စေအပ်သောတပါးသော ဇာတ်ဟု ဆိုအပ် ကုန်သော။ အဘိန္နကာလာဒိဇာတိသု၊ တူသောကာလ စသော ဇာတ်တို့၌။ (ထည့်)။ ဝတ္တမာနာဝိယစ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ဂုင်း။ ဧဝံ၊ ကား။ ရူပသာမညေ၊ သုတိတူသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဝိနိဝတ္တာအညဇာတိသု၊ ကုန်သော။ အဘိန္နကုသလာဒိဇာတိသု၊ တူသော ကုသိုလ်စသောဇာတ်တို့၌။ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ကယောစ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧဋ္ဌစ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မသဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ ယ ဿာ၊ ကြောင့်။ အာပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟိတဒုတဟာနံ၊ တို့၏။ အက္ခရဝါက္ယာ ဝေါဓေါ၊ ဆက္ကစ်၏အဖြစ်, ဃတုက္ခန်းအဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဇာတပဒ္ဓတိ၊ ဖြုံ့ဖွဲ့၏။ (နစတုက္ကဟိကဘာဝေါ အာပဇ္ဇတိ-ဟုနိဝတ္တောတပဒဖေါ)။ ဣတိ-ဒေယျံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။

၈၄။ [ကုသလာတိ ဝါ ဓမ္မာတိ ဝါ အာဒိနိဟိ ကုသလာခမ္မပဒါနိ ဧပ်ေ-အစ ဟေတုစတုက္ကာဒိဘာဝေါအာပဇ္ဇတိတိ-အဆုံးရှိသောပါဠိတို့ဖြင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာကို စောဒကဆရာ၏အမေးပုစ္ဆာတို့ကို ပြတော်မူသည်။ နနု တိဣ္စံ ဓမ္မသဒ္ဒါနံ။ ပ။ စတုဂ္ဂတိကဘာဝေါ အာပဇ္ဇတိတိ-ဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာကို မေးသော စောဒကကို ဒုတိယစောဒက၏ အမေးပုစ္ဆာကို ပြတော်မူသည်။ နဝတ္တွေဒံ။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိတိ-ဖြင့် ပဌမစောဒကသည် ဒုတိယစောဒကကိုဖြေ

သည်။ ဧဝမေ ယထာ။ ပ။ စဟုဏ္ဍတိကဘာဝေါ ဧဝ အာပဇ္ဇတိတိ-ဖြင့် ဒုတိယစောဒကသည် ပဌမစောဒကကိုပြန်၍ မေးသည်ကိုပြသည်။ နာပဇ္ဇတိ ကေသေ သဒ္ဒသေ။ ပ။ ဆဏ္ဍံစတုဏ္ဍံဘာဝေါ အာပဇ္ဇတိတိ-ဖြင့် ပဌမစောဒကသည် ဒုတိယစောဒကကိုဖြေသည်ကိုပြသည်။ ထိုပါဠိတို့တွင် ဧဝမေ ယထာ။ ပ။ စတုဏ္ဍတိကဘာဝေါ အာပဇ္ဇတိတိ-ဖြင့် ကေသေသအပြုမဟုတ်သော မာသသဒ္ဒါတခုသည် ကာလဟူသောအနက်, ပဲကြီးဟူသောအနက်, ရွှေတပဲဟူသောအနက်ကိုဟော်သကဲ့သို့ ထိုအတူကေသေသအပြုမဟုတ်သော ဓမ္မသဒ္ဒါတခုသည် ကုသလဓမ္မ, အကုသလဓမ္မ, အဗျာကတ ဓမ္မ သုံးပါးလုံးကို ဟောသောကြောင့် စတုဏ္ဍတိကဖြစ်သင့်သည်ဟု စောဒနာသည်။ နာ ပဇ္ဇတိ။ ပ။ အနဘိဓါနတော-ဖြင့် ကေသေသအပြုမဟုတ်သော သဒ္ဒါတခုသည် ဇာတ်, ဂဏ်, ကြိယာ အားဖြင့်မဟူသောအနက်တို့ကိုမဟော၊ ကေသေသပြုသောသဒ္ဒါသည်သာ ဇာတ်, ဂဏ်, ကြိယာ အားဖြင့်မဟူသောအနက်တို့ကို ဟောသောကြောင့် စတုက္ကတိက မဖြစ်နိုင်ဟု အကျဉ်းသဓေ်ပအားဖြင့် ဖြေသည်။

(ဟေတုနောက်မှ၊ ဟိနှင့်ပြမူ၊ ခဲ့မှသည်၊ ဝိတ္ထာပြီ။) ဟူသည်နှင့်အညီ နာပဇ္ဇတိ ကေသေ သဒ္ဒသေ ဇာတိဂဏ်ကြိယာဘိန္နာနံ အနဘိဓါနတော-ဟူသော သဓေ်ပဟေတုကို နဟိ မာသသဒ္ဒေါ-စသည်ဖြင့် အကျယ်ခဲ့၍ ပြတော်မူသည်။ ထိုပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား သရူပေကသေသမဟုတ်သော တခုသော မာသသဒ္ဒါသည် ဇာတ်,ဂဏ်,ကြိယာမဟူသောအနက်တို့ကို မဟောသကဲ့သို့ ထိုအတူ သရူပေကသေသမဟုတ်သော တခုသောဓမ္မသဒ္ဒါသည် ဇာတ်, ဂဏ်, ကြိယာမဟူသောအနက်တို့ကို မဟောခြင်းကြောင့်ထင်း။ ဤကုသလ တိက်၌ သရူပေကသေသဖြစ်သော ဓမ္မသဒ္ဒါမဟုတ်ခြင်းကြောင့်ထင်း။ တခုသောသဒ္ဒါ၏ ဇာတ်,ဂဏ်,ကြိယာ မဟူသောအနက်တို့ကို မဟောခြင်းကြောင့် စတုက္ကတိကမဖြစ်ဟုဖြေသည်။

ကေသေ သဒ္ဒသေ။ ပ။ အနဘိဓါနတော—ဟူသောဟိတ်၏ လဒ္ဓဂဏ်ကို ပြလိုရကား တသ္မာကုသလာဒိသဒ္ဒါဝိယ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။တသ္မာဒ္ဒ် ကေသေ သဒ္ဒသေ။ ပ။ အနဘိဓါနတော-ဟူသော ဖိုလ်ကိုစွဲ၊ မဏ်ဒိပဒ်ကား ဇ္ဈဓ စ ယဒိ သရူပေကသေသော-ဟူသော ဟိတ်ကိုစွဲတော်မူသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ကုသလစသောသဒ္ဒါတို့သည် အကုသလ စသော တပါးသော ဇာတ်ကို တာ၊ မြစ်ကုန်သော ဇာတ်တူကုန်သော ကုသိုလ်စသော ဇာတ်တို့၌ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ထင်း။ ကာလကိုဟောသော မာသသဒ္ဒါ, ပဲကြီးကို ဟောသော မာသသဒ္ဒါ, ရွှေတပဲကိုဟောသောမာသသဒ္ဒါတို့သည် မာသ-မာသ-မာသဟု သုတိတူငြားသော်လည်း ပဲကြီးစသောဇာတ်တပါးကိုတဉ်းမြစ်ကုန်သော တလဟူသော ဇာတ်တူမာသတို့၌ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့ထင်း (ဥပမာနန္တစ်ချက်။) တို့အတူ ကုသလဓမ္မ, အကုသလဓမ္မ, အဗျာကတဓမ္မတို့သည် ဓမ္မ—ဓမ္မ-ဓမ္မ-ဟု သုတိတူငြားသော်လည်း တဉ်းမြစ်အပ်သောအကုသိုလ်စသောဇာတ်, တူသော ကု

သိုလိစသောဇာတ်တို့၌ ဖြစ်ကုန်သော့ကြောင့် ဓမ္မသဒ္ဒါသုံး ခု နှစ်ခုဖြစ်ရကား ဆက္ကစတုက္ကသာဖြစ်သည်ဟူသော့အဓိပ္ပါယ်ကိုပြသည်။ ။ မဓုဋ္ဌကာ၌တသ္မိာ စဟူ၍ဌင်း၊ ဝတ္တမာနာဝတ္တမာနတ္တာစဟူ၍ဌင်း ယောဇနာတော်မူသည်။]

ပဒါနဠ္ဟ အသမ္ဘန္နောတိဇ္ဇော၊ ၌။ ကုသလဓမ္မပဒါနံ၊ ကုသလပုဒ်,ဓမ္မပုဒ်တို့၏။ အညမညဠ္ဟ၊ အချင်းချင်းသည်ဌင်း။ တထာ၊ ထိုအပူ။ အကုသလဓမ္မပဒါနံ၊ အကုသလပုဒ်,ဓမ္မပုဒ်တို့၏။ အညမညဠ္ဟ။ အချင်းချင်းသည်ဌင်း။ အဗျာကတဓမ္မပဒါနံ၊ တို့၏။ အညမညဠ္ဟ၊ ဌင်း။ အသမ္ဘန္နော၊ မစပ်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥန်နှုဒ္ဓိနှုံ၊ နှစ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်တို့၏။ သမ္ဘန္နော၊ စပ်ခြင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣစ္ဆိတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သမ္ပဇ္ဇသံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံဝါ၊ ခြောက်ပုဒ်တို့၏ဌင်း။ စတုန္နံဝါ၊ လေးပုဒ်တို့၏ဌင်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သမ္ဘန္နော၊ စပ်ခြင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဣစ္ဆိတော၊ အလိုမရှိအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတိအပ္ပေါ၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ပန၊ စောဒနာယောမနာကိုဆိုဦးအံ့။ ဣဒံ၊ ဤပဒါနဠ္ဟအသမ္ဘန္နောဟူသောစကားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ (ထည့်)။ စောဒေတိ၊ စောဒနာသနည်း။ (နစောဒေတပ္ပံ၊ မစောဒနာထိုက် ဟုဖေ၊)။ နာနတ္ထတ္တော၊ ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏ အနက် ဝူးသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကုသလာကုသလ ဗျာကတသဒ္ဒါနံ၊ ကုသလသဒ္ဒါ,အကုသလသဒ္ဒါ,အဗျာကတသဒ္ဒါတို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ အသမ္ဘန္နောဝိယ၊ မစပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အတ္ထန္တရုဒဿနတ္ထံ၊ အနက်ထူးသည်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ပုဗ္ဗမာနေသုဝုစ္စမာနာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မသဒ္ဒေသုမဓ္မသဒ္ဒါနံ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပုတ္တော၊ စောဒကဆရာသည် ဆိုအပ်သော။ အသမ္ဘန္နော၊ မစပ်ခြင်းသည်။ ယုတ္တောဧပပသိဒ္ဓေါဧဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟာဟိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ပန၊ ထိုသို့မှန်သော်လည်း။ အသမ္ဘန္နံ၊ မစပ်ခြင်းကို။ ဘိဒ္ဒံ၊ စိတ်၌ ထင်ရှားသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ တိကဒုကာနံဆက္ကစတုက္ကဘာဝေါအာပဇ္ဇတိကိ၊ ဟူ၍။ ပုရိမစောဒနာ၊ ဧရှေ့စောဒနာကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ပန၊ ရှေ့စောဒနာမှ တပါးနောက်စောဒနာကိုဆိုအံ့။ ဣဓ၊ ဤပဒါနဠ္ဟအသမ္ဘန္နောဟူသော နောက် စောဒနာ၌။ တံအသမ္ဘန္နံ၊ ထိုမစပ်ခြင်းကို။ သာဓေတုံမေ၊ဓေတုံ၊ အဋ္ဌကထာဆရာကို သိစေခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤပဒါနဠ္ဟ အသမ္ဘန္နော ဟူသောစောဒနာကို။ စောဒိဟံ၊ စောဒနာအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။

အထဝါ၊ ကား။ ဇာ္ဍ၊ ဤပဒါနဥ္စအသမ္မန္ဓောဟူသော ပါဠိဋ္ဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို့။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ကိံ ကာတဗ္ဗာ၊အဘယ်သို့ ပြုအပ်သနည်းဟူမူကား။ ဆဏ္ဍစတုက္ကဘာဝံ၊ ကို့။ ယဒိပနနုက္ကစ္ဆတိ၊ အကယ်၍အလိမ္မာိသည်ဖြစ်ဒဲ့။ (ယဒိတိကဒုကဘာဝံဇာနစ္ဆသိဟုဖေါ်)။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ပဒါနံ၊ ပုဉ်ကို့၏။ ဝါ၊ ပုဉ်ကို့သည်။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သမ္မန္ဓော၊ စပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝိတပ္ပံ၊ ၏။ သမာနဝိဘတ္တိနံ၊ တူသောဝိဘတ်ရှိကုန်သော။ ဒွိန္နံဒွိန္နံ၊ နှစ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့၏။ သောသမ္မန္ဓော၊ ထိုစပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဧကတ္ထတ္တေ၊ အနက် တူသည်၏အဖြစ်သည်သတိ၊ ရှိသော်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်ရာ၏။ (နာနတ္ထတ္တေသတိ နယုဇ္ဇတိဟုဖေါ်)။ (ဗျတိရေကဟိတ်နှစ်ချက်)။ ပန၊ ဗျတိရိက်မှဟပ်ဒေါ်အနွယကိုဆိုအံ့။ တံ့၊ သင်သည်။ နာနတ္ထတံ၊ အနက်ဟူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဗသိ၊ ဆို၏။ (အန္ဓယ)။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တော၊ သင်၏။ ဝါဒေ၊ အယ္ဟာ၌။ ပဒါနံ၊ ပုဉ်တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ အသမ္မန္ဓော၊ မစပ်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇတိစအာပဇ္ဇတိဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ နေဝ၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို့။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ စသဒ္ဒေါ်၊ စသဒ္ဒါသည်။ နိယမနတ္ထော၊ နိယမဖြစ်သော ဧဝ အနက် ရှိသည်။ ဟိ-ယသ္မံ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိစ အာပဇ္ဇတိ ဧဝါတိအတ္ထော၊ ကို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဇ္ဇကို၊ [အဋ္ဌကထာဆရာကို စောဒနာသော စောဒနာစကား၌ တပါးသော စောဒကဆရာ၏ စောဒနာကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဇာတံ ပနကသ္မာ စောဒေတိ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ဇာဒန္တိ ပဒါနံ၌ အသမ္မန္ဓော အာပဇ္ဇတိတိ ဇာတံ ဒေါသဝစနံ (မဓုဋီကာ)။ ။ဤမဓုဋီကာ အလိုအားဖြင့် ဇာတံ၊ ဤပဒါနဥ္စ အသမ္မန္ဓော အာပဇ္ဇတိ-ဟု အပြစ်တင်သောစကားကိုဟု ယောဇနာအပ်၏။ ။ဇာဒန္တိ ဇာမိနာ ပဒါနဥ္စ အသမ္ဗန္ဓော အာပဇ္ဇတိတိ ဝုတ္တံ ယထာ ပုတ္တော်နံ ဒွိန္နံ ဒွိန္နံ ပဒါနံ အညမညံ အသမ္ဗန္ဓာပဇ္ဇနံ ပစ္စာမသတိ-ဟူသော ပဏိဓိပအလိုအားဖြင့် ဇာတံ၊ ဤ ပုဉ်နှစ်ပုဒ်တို့၏ အချင်းချင်း မစပ်ခြင်းကိုဟု ယောဇနာအပ်၏။

ဇာတံ ပန ကသ္မာ စောဒေတိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။ဤ ပဒါနဥ္စအသမ္မန္ဓော-ဟူသော စောဒကဆရာသည် မဆိုထိုက်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် မဆိုထိုက်ပါသနည်း။ နနုနာနတ္ထတ္တေသတိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ဒမဓိပ္ပါယ်ကား— ကုသလသဒ္ဒါ, အကုသလသဒ္ဒါ, အဗျာကတသဒ္ဒါ တို့သည် အချင်းချင်း အနက်အားဖြင့် မစပ်သကဲ့သို့ ထိုအဘူအနက် ထူးခဲ့သည်ရှိသော် အနက်ထူးကို

ပြခြင်းအကျိုးငှာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စိမ္မသမ္ဘါဟိတ်၏ ဖစပါခြင်းသည် ဆိုပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပဒါနဉ္စ် အသမ္ဘဒ္ဓ-ပ၊ ကဖန်မဟောဒုနာသင့် ဖြစ်ဘိသော်။ ။(နနုနွင့်သာ၊ ရှိလေရာ၊ ဖောပေတအာဇာတော်။ နိယ)

ထိုစောဒနာကို ပဋိဝစနပိသဇ္ဇနာဖြင့် ဖြေလိုသော်ဆရာသည် သစ္စမေတံ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ဘုရားသခင်၌ ဆန္ဒုစတုက္ကဘာဝေါ အာပဇ္ဇတို့-ဟူသော စောဒနာကို ဖစပါခြင်းကို ငဲ့၍ ဖောပုနာသည်။ ဤ ပဒါနဉ္စ် အသမ္ဘဒ္ဓနွာ အာပဇ္ဇတို-ဟူသော စောဒနာကိုကား ထိုမစပါခြင်းကို ထင်ရှားစွာသိစေခြင်းငှာ နှုတ်ဖြင့်မြွက်၍ စောဒနာသောကြောင့် စောဒနာထိုက်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သာဓေဝုတ္တံ့ကြွေး မါကူန် ။ဧနကတ္ထတ္တာ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိမှ ဝုတ္တောပိ ဒုဇ ဗုဒ္ဓနေ ပဝတ္တတိ၊ ဟသ္တာ ငေါမေတုန် အဇဒ္ဓာ၊ စော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (မဏိဒီပ)။ ။သာမဲတံ ဒုဒ် ဖစ ဖိတံ ဟိ သာဓေတံ ဌဒံ ဟသ္မာ စောဒိတံ၊ တသ္မာ စောဒဓေန ဌဒ ဆစ္ဆာဒနတ္ထံ ဂဒ်ဒ်တာ ဟု ပဋိဇ္ဇဝ် ဝိသဇ္ဇနာကို ဖေါ်၍စပ်အပ်၏။ ။အနက်ကား- သာဓေပေါ့၊ သို့စေမြင်းပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤပဒါနဉ္စ်အသမ္ဘဒ္ဓနွာ-ဟူသော စောဒနာစကားကို။ ဟသ္တာ။ ကြောင့်။ စောဒိတံ၊ စောဒနာအပ်၏။ ဟသ္တာ၊ ကြောင့်။ စောဒနာဓေန၊ သည်။ ဌဒ်၊ ဤပဒါနဉ္စ်အသမ္ဘဒ္ဓနွာ-ဟူသောစကားကို။ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒနာသင့်,စော ဒနာထိုက်၏။ ဌတ်၊ သို့။ ဓေဒိဟဒ္ဓ၊ ၏ ဟုဓေယျတော်။

ပဋိဝစနပိသဇ္ဇနာအဖြေမဟပါ၊ ပဋိက္ခေပဝိပဇ္ဇနာဖြင့် ဟာနည်းဖြေပုံရ ကားး-အထဝါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဆက္က,ဟုက္ကာ၏ အဖြစ်ကို အလိုမရှိ။ တိက,ဒုကာ၏ အဖြစ်ကိုသာ အလိုရှိသော။ပဒါဂို်သည် အချင်းချင်း စပ်ရာသည်၏အဖြစ်,ထိုပုဒ်တို့၏ ပေးချင်းချင်း စပ်ခြင်းသည်လည်း အနက်တူမှသာ အချင်းချင်းစပ်ရာသည်၏အဖြစ် (ဗျတိရေကဟိတ်နှင့်ချက်)။ သင် အဋ္ဌကထာဆရာကား-ပုဒ်တို့၏အချင်းချင်း, အနက်ထူသည်ကို ဆိုသည်၏အဖြစ်, (အန္ဓယဟိတ်)။ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် သင်းဆဋ္ဌကထာ၏အယူဦးပုဒ်တို့သည် အချင်းချင်းမစပ်မြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟိုမကြွေးငှာ နနုနာနတ္ထိသတိ။ ပ။ ဝုတ္တော ယုတ္တော ဧဝ-ဟူသောစကားကို မဆိုသင့်ဟု ဆရာဒကာ၏ အာဘောဂ ဟိတ်ကိုပယ်၍ဖြေသည်။ရှေးနည်းကား-အာဇာဟာဟိတ်ကိုဝန်ခံ၍ဖြေသည်။ ။ ဤကား-မဏိဒီပအလိုတည်း။

ယထာဝုတ္တနာတိ ကုသလေ-ပဟေတုံ အညာဝညာသမ္ဘဒ္ဓနွာတိ အာဒိနာ ဝုတ္တနယေန။ (မဓုဒီကာ)။ယထာဝုတ္တနယေနဟိ ၈ ဒိန်္ဒံ ဒိန်္ဒံ ဟိ ဌစ္ဆိတော သမ္ဘဒ္ဓနွာတိ ဝုတ္တပဂကာရရေန ဒိန်္ဒံ ဒိန်္ဒဓမဂ သဂ်ဒ်ဒ်နယေနာ့တိ အတ္ထော။ (မဏိဒီပ)

ပမ်ရင်ဒီကာဆရာ....ပဒါနဉ္စ် ပမသမ္ဘဒ္ဓနွာပမာပဇ္ဇတ်-ဒ်ပဒါနံအသမ္ဘဒ္ဓနွော စ အာပဇ္ဇတို-ဟူသော သမ္ဗန္ဓယတ္ထကိုသိအပ်သည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရ

ကား-နိယမနတ္ထော့ စသဒ္ဒေါ-ဟူသော့ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဘိပ္ပါယ်ကား-စသဒ္ဒါသည် သမုစ္စယတ္ထ အနက်မဟုတ်။ နိယမတ္ထအနက်၌ဖြစ်သောကြောင့် အာပဇ္ဇတိစ၊ အာပဇ္ဇတိဝေ-ဟူသောအနက်ကို သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ မဓုဋီကာ၌ ဟိသဒ္ဒါကြောင့်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။]

ပုဗ္ဗာပရ။ ပ။ နိပ္ပယောဇနာနိနာမ ဟောန္တိကိ ထြော၊ ၌။ ဆဏ္ဏစတုက္ကပဉ္စဝဏ်ဆယ်၏အဖြစ်, စတုက္ကဓာတ်၏အဖြစ်ကို။ အနိစ္ဆန္တသ၊ အလိုမရှိသော။ (တိဏဒုကဘာဝံ ဇာနန္တသဟုဖေါ်)။နာနတ္ထကံပန၊ အနက်ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို ဟူး။ ဇာနန္တသ၊အလိုရှိသောဆရာ၏။ဝါဒေ၊အယူ၌။ပုဗ္ဗာပရသမ္ဗန္ဓရဟိတာနိ၊ ဇရှ့နောက်စပ်ခြင်းမှကင်းကုန်သော။ပဒါနိစ၊ပုဒ်တို့သည်လည်း။ နိပ္ပယောဇနာနိနာမ၊အကျိုးမရှိသည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ (ဘဋ္ဌကထာသိုစပ်)။ ဣတိအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဝယဿ-အဝဿံဧပ၊ မဆွတ်မယွင်းသောလျင်။ ဒွိန္နံ ဒွိန္နံ။ နှစ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်တို့၏။ (ထည့်)။ သမ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို။ ဇာတ္တိတဗ္ဗော· ဇာတ္တိတဗ္ဗောဧပ၊ အလိုရှိအပ်သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗာပရဝိရောဓိပတ္တိတော၊ ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်တို့၏ဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဇာတိ-ဇာမံ အဓိပ္ပါယံ။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒသေတုံ၊ ငှာ။ ယာပိစေသာတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ပုန္ဆာ၊ ပုန္ဆာသည်။ (ဒီပေတိစပ်)။ ဝါ၊ ကို။ ပဒဝိပ္ပလ္လာသကရဏေန၊ ကုသလာဓမ္မာ-ဟူသော ပုဒ်ကိုရှေ့နောက် ပြန်သည်ကိုဖြစ်၍။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာဧပ၊ ကုသိုလ်တို့သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါ၊ ခဲ့မ္မာဧဝ ကုသလာတိ၊ ဟူ၍။ ဇ္ဈာဓ၊ ဤကုသလတိက်ဥဒ္ဒေသ၌။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာနံ၊ အကျဉ်းပြအပ်ကုန်သော။ ကုသလဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊ ကုသလသဒ္ဒါ,ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏။ ဧကမ္ပဏံ၊ တူသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပေတိစ၊ ပြလည်းပြ၏။ နာနတ္ထတံ၊ အနက်ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒန္တသ၊ ဆိုသော၊ တော၊ သင်၏။ဝါဒေ၊အယူ၌။ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ကုသလာ၊ တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေဝ-ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဇ္ဈတ်-ကတ္တာ ဇုတိ-ဇာသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာယပိပုန္ဆာယ၊ ထိုပုန္ဆာနှင့်လည်း။ ဝိရောဓေါ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ သာပုန္ဆာ၊ ထိုပုန္ဆာကို။ တထာ၊ ထိုကတမေဓမ္မာဟူသော အပြားဖြင့်။ ဝါ၊ ပဒဝိပ္ပလ္လာသကိုပြုသဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။(ထည့်)။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပုဒ်တို့၏။ (ထည့်)။ နာနတ္ထဟာ၊ အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇတိစ၊ သင့်လည်းမသင့်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပုန္ဆာသည် အနက်တူသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသည်၏ အဖြစ်, သင်၏ အယူ၌ ပုန္ဆာနှင့်ဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်,အနက်ထူးသည်၏

အဖြစ်သည် မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ အဝဿာ့ အဝဿံဧဝ၊ မချုတ် မယွင်း သာလျင်။ သမ္ဘန္ဓောဟ၊ ကို။ ဇာ့နိ့ဟန္ဒဟ၊ ၏။ (ပြန်ရှစ်)။

အပရောနယောတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ကုသလာဓမ္မာဟိအာဒီနံ၊ကုသလာဓမ္မာ အစရှိကုန်သော။ ဒ္ဝိန္နံ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့၏။ ဧကတ္ထတ္တေမေဝ၊တူသော အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျင်။ တိဏ္ဏံ၊သုံးပါးကုန်သော။ဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊ကို၏။ ဧကတ္ထနာနတ္ထတ္တေဟိ၊တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်, ယူးသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဖြင့်။ စောဒကော၊ သည်။ (ထည့်)။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ တိဏ္ဏံဓမ္မာနံဧကတ္တာတိအာဒိမှိ၊ တိဏ္ဏံမမ္မာနံဧကတ္တာ-အစရှိသည်၌။ (ဇာတိ-အတ္ထောသို့စပ်)။ ကိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒသဒ္ဒေဟိ၊ ဇာန္ဒသဒ္ဒါကို့သည်။ ဝုစ္စမာနာနံ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဇာန္ဒတ္ထာနံ၊ ဣန္ဒအနက်ဟို၏။ဇာန္ဒဘာဝေန၊ ဇာန္ဒ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကတ္တာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။တတော၊ထိုဣန္ဒအနက်မှ။ အနညောသံ၊တပါး မဟုတ်ကုန်သော။သဏ္ဌာပုရိန္ဒဒ သဟသဏ္ဌသဒ္ဒတ္ထာနံ၊သဏ္ဌသဒ္ဒါ၏အနက်,ပုရိန္ဒဒသဒ္ဒါ၏အနက်,သဟသဏ္ဌသဒ္ဒါ၏အနက်ကို၏။ဧကပ္ပံ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။အာပဇ္ဇတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဟူ။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မသဒ္ဒတ္ထာနံ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏ အနက်တို့၏။ ဓမ္မာဘာဝေန၊ ဓမ္မ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကတ္တာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထိုဓမ္မအနက်မှ။ အနညောသံ၊ တပါးမဟုတ်ကုန်သော။ ကုသလာ ကုသလာ ဗျာကတသဒ္ဒတ္ထာနံ၊ ကုသလသဒ္ဒါ၏ အနက်, အကုသလသဒ္ဒါ၏ အနက်, အဗျာကတသဒ္ဒါ၏အနက်ကို၏။ဧကတ္တံ၊တူသည်၏အဖြစ်သည်။အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။သဏ္ဌ၊သိကြား။ပုရိန္ဒဒ၊ ပုရိန္ဒဒ၊သိကြား။ ဣန္ဒ၊ သိကြား။သဟသဏ္ဌ၊

၇ဏ္ဍိ၊ [ပုဗ္ဗာပရ။ ပ။ နိပ္ပယောဇနာနိနာမ ဟောန္တိ-ဟူသော ပါဠိဖွဲ့ စောဒကမေး အလိုကိုပြလိုရကား ပုဗ္ဗာပရ။ ပ။ နိပ္ပယောဇနာနာမ ဟောန္တိတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အနက်ယောဇနာဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကိုထည့်၍ ယောဇနာသည်။ ။ယာပိစသော-အစရှိသောပါဠိ၏ သမ္ဗန်ကိုပြတော်မူခြင်းငှာ အဂဿဠ္ဟ သမ္ဗန္ဓော-စသောပါဠိကိုမိန့်၊ ။အဝဿဠ္ဟ စသည်ကား ဝေသဒ္ဒါ၏ အနက်ဖြစ်သော်ကြောင့် အဝဿဠ္ဟ အဝဿံဧဝ-ဟု ယောဇနာသည်။ ။ ယာပိစသော-စသောပါဠိ၏ သမ္ဗန်ကိုပြပြီး၍ ထိုပါဠိ၏အနက်ကို ပြလိုရကား ပုဏ္ဏာဟိ ပဒဝိပ္ပလ္လာသကရဏေန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုန္ဒမဏိဒီပ)

တနည်းကား-ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကို အာဘယ်ကြောင့်အလို၌ အဂ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပုဏ္ဏာဟိ ပဒဝိပ္ပလ္လာသကရဏေန-စသော ပါဠိကို

မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ကုသလာဓ်မွာ-ဟူသောမာတိကာကို ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု ရှေ့နောက်ပြန်သဖြင့် ကုသလသဒ္ဒါနှင့် ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏ အနက်တူသည်ကိုပြခြင်း,အဋ္ဌကထာဆရာ၏အယူဉ်ကုသလသဒ္ဒါနှင့်ဓံမွသဒ္ဒါတို့သည် အနက်မတူကြသဖြင့်ထိုပုစ္ဆာနှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်း,ကုသလာဓ်မွာကိုဓမ္မာကုသလာ ဟု ရှေ့နောက် ပြန်၍ပုစ္ဆာကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် အနက်ထူးသည်၏ အဖြစ်၏ မသင့်ခြင်း,ထိုအကြောင်းသုံးပါးတို့ကြောင့် ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့၏စပ်ခြင်းကို မသွေဟ်မယွင်း အလိုရှိအပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပုစ္ဆာဟိ။ ပ။ ဒီပေတိ-ဟူသော ဟိတ်,တဝစနာနတ္ထိတံ။ ပ။ အာပဇ္ဇတိဟူသောဟိတ်,ဝုစ္စတိစ။ပ။ ယုဇ္ဇတိ-ဟူသောဟိတ် သုံးချက်ကို အဝဿဉ္ဉ သမ္ဗန္ဓော ဣစ္ဆိတဒ္ဓော-ဌ်နာနာဟိက်စပ်။ ။ဟိ,စ,စ,နှင့်တက်သော နာနာဟေတုဝါကျကြီးတည်း။]

ဓမ္မောနာမဘာဝေါတိဣဒံ၊ ဓမ္မောနာမဘာဝေါ-ဟူသော၌စကားကို။ (ဝုတ္တောသို့စပ်)။ သဘာဝဓါရဏာဒိနာ၊ သဘောကိုဆောင်ခြင်းအစရှိသော။ အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ယောအတ္ထော၊အကြင်အနက်ကို။(ထည့်)။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဟူ၍။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ၏။ သော၊ထိုဓမ္မဟုဆိုအပ်သော အနက်သည်လည်း။ သဘာဝသော၀၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၏သာလျှင်။ သန္တံကော၊ဥစ္စာသည်။ (ထည့်)။ ဟောတိ၊ ၏။ အသဘာဝသ၊ ပရမတ္ထသဘာဝ မဟုတ်သောပညတ်၏။ သန္တံကော၊ သည်။(ထည့်)။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာအဓိပ္ပါယေန၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။စောဒကော၊ သည်။(ထည့်)၊ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဘာဝေါ၊ ပရမတ္ထသဘာဝဖြစ်သောအနက်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။တတော၊ ထိုပရမတ္ထသဘာဝဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ကိံ၊ အာဘယ်အပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ဣတိ-အယံ၊ကား။စောဒနာ၊ ကည်း။ကိဉ္စိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊တို့၏။ နာနတ္ထတာ၊ အနက်ကွဲသည်၏အဖြစ်သည်။ ယဒိလိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ-သတိ၊ သော်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မတို့တွင်။ ယောကောစိ၊ ကစုံတခုသော။ ဧကော၊တခုသော။ဓမ္မော၊ ဓမ္မသည်။ဘာဝေါ၊ပရမတ္ထသဘာဝသည်။ဟောတိ၊ ၏။တတော၊ ထိုပရမတ္ထ သဘာဝဖြစ်သော ဓမ္မမှ၊ အနည်း၊ တပါးမဟုတ်သော။ ကုသလံဝါ၊ ကုသိုလ်သည်ဌင်း။ အကုသလံဝါ၊ သည်ဌင်း။ အဗျာကတံဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဧကေကမေဝ၊ တခုတခုသည်သာလျှင်။ ဘာဝေါ၊ ပရမတ္ထသဘာဝသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။တနည်းကား-တတော၊ ထိုပရမတ္ထ သဘာဝဖြစ်သော ဓမ္မမှ။ အနည်းအနည်းတွေ့ရာ၊ တပါးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟေတုမန္တာ)။ ကုသလံဝါ၊ ဌင်း။ အကုသလံဝါ၊ ဌင်း။ အဗျာကတံဝါ၊ ဌင်း။ ဧကေကမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပန၊ ဘာဝဖြစ်သည်ပုဂ္ဂလပါး အဘာဝဖြစ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဘာဝဘူတာ၊ ပရမတ္ထ သဘာဝ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မမှ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။

ဒွေ၊ နှစ်ခုသော ဓမ္မတို့သည်။ အဘာဝါ၊ ပညတ်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့သို့ပညတ် ဖြစ်ကုန်သောကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုပညတ်ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မနှစ်ခုတို့မှ။ အနည္ဇေ၊ ကပါး မဟုတ်ကုန်သော။ ကုသလာဒီသု၊ ကုသိုလ်စသည်တို့တွင်။ ယေကေဘိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ခုတို့သည်။ အဘာဝါ၊ ပညတ်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ (ဣတိ-တသ္မာ သို့စပ်)။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧကော၊ တခုသော။ ယောပိသော ဓမ္မော၊ အကြင်ဓမ္မကိုလည်း။ ဘာဝေါတိ၊ပရမတ္ထသဘာဝဟူ၍။ဂဟိကော၊၏။ သောပိ၊ ထိုပရမတ္ထသဘာဝဟု ယူအပ်သော ဓမ္မသည်ဟုလည်း။ သမာနရူပေသု၊ တူသောသုတိရှိကုန်သော။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။ဓမ္မသဒ္ဒေသု၊ ဝမ္မသဒ္ဒါတို့တွင်။ အယမေဝ၊ ဤဓမ္မသဒ္ဒါတခုသည်သာလျှင်။ ဘာဝတ္တော၊ ပရမတ္ထသဘာဝဖြစ်သော အနက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိယမဿ၊ မှတ်ခြင်း၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အညဿ၊ တပါးသောဓမ္မသဒ္ဒါ၏။ ဘာဝတ္တတ္တော၊ ပရမတ္ထ သဘာဝ ဖြစ်သောအနက်၏အဖြစ်သည်။ ယတိ၊ သော်။ ဇာတာဝေါ၊ ပညတ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သောပိအဘာဝေါဟောတိဟု စပ်)။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့သို့အဘာဝဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုဇာတာဝဖြစ်သော ဓမ္မမှ။ အနုညဿပိ၊ တပါးမဟုတ်သော ကုသိုလ်စသည်ဟုလည်း။ အဘာဝတ္တာ၊ ပညတ်၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့သို့ကုသိုလ်စသည်တို့တွင် အမှတ်မရှိကုန်သော နှစ်ခုတို့သည့် အဘာဝ ဖြစ်ကြသည်၏ အဖြစ်, ထိုအဘာဝ ဖြစ်သော ဝမ္မမှ တပါး မဟုတ်သော ကုသိုလ်စသည်၏လည်း အဘာဝဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိ၊ ဟ်နှစ်ချက်ကို ပြန်၍စွဲ)။ သဒ္ဒေသမွိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာဒီနံ၊ ကုသိုလ်စသည်တို့၏။ အဘာဝတ္တာပတ္တိ၊အဘာဝ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သိကြားမင်း၏။ အမနုဿတ္တော၊ လူမဟုတ်သည်။ ဖြစ်သည်။ သာဟိ၊ ရှိသော်။ တတော၊ ထိုဇာနဓမ္မ။ အနညော၊ တပါးမဟုတ်ကုန်သော။သဒ္ဒါဒီနံ၊ သဒ္ဒစသည်တို့၏။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဒေသမွိ၊ ကုန်သော။ ကုသလာဒီနံ၊ ကုသိုလ်၏။ အဘာဝတ္တာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ၏။

(တနည်းကား)တတော၊ ထိုဘာဝဖြစ်သော ဓမ္မမှ။ အနညော၊ သော။ ဝါ၊ အနညတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုသလံဝါ၊ ၎င်း။ အကုသလံဝါ၊ ၎င်း။ အဗျာကတံဝါ၊ ၎င်း။ ဧကေကမေဝ၊ တခုခုသည်သာလျှင်။ ဘာဝေါ၊ သည်။ ကိန္တုခေါ ဟောတိ၊အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ဘာဝကူတာ၊

သော။ ဓမ္မာ၊ မှ။ အညေ၊ ကုန်သော (ပဌမယောဇနာနည်းနှင့်တူပြီ)။ ဧဝမပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ကုသိလ်စသည်တို့သည် အဘာဝဖြစ်သော်လည်း။ (ဣတိ-စောဒနာသို့စပ်)။ တနည်းကား- မူလစောဒကော၊ ပဌမစောဒကဆရာသည်။ သမ္ဗေသမ်ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာဒီနံ၊ ကုသိလ်စသည်တို့၏။ အဘာဝတ္တေ၊ အဘာဝအဖြစ်၌။ စောဒေတိယထာ၊ စောဒနာသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အဟရောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ သမ္ဗေသမ်ပိ၊ ကုန်သော။ ကုသလာဒီနံ၊တို့၏။ဘာဝတ္တံ၊ဘာဝ၏အဖြစ်ကို။စောဒေတိ၊စောဒနာ၏။ ကိံ-စောဒေတိ၊ အဘာယသို့ စောဒနာ သနည်းဟူမူ။(မဓုနှင့် မကိဒိပနည်း)။ ဧကဿ၊ တခုသောဓမ္မ၏၊ ဘာဝတ္တံ၊ ဘာဝ၏ အဖြစ်ကို။ ဂိနာ၊ ကြဉ်၍။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောဓမ္မတို့၏။ အဘာဝတ္တံ၊ အဘာဝ၏ အဖြစ်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာစ၊ ထိုကြောင့်ဂုဏ်း။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မသဒ္ဒါသုံးခုတို့တွင်။ ဧကေနေဝ၊ တခုသော ဓမ္မသဒ္ဒါသည်သာလျှင်။ ဘာဝေန၊ ဘာဝသည်။ ဝါ၊ ပရမတ္ထသဘာဝဖြစ်သောအနက်သည်။ ဘဝိတမ့်၊ ဖြစ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိယမာဘာဝတောစ၊ မှတ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း။တိဏ္ဏမ်ပိ၊ဓမ္မသဒ္ဒါသုံးခုတို့၏လည်း။ ဘာဝတ္တေ၊ ဘာဝ၏အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။ တေဟိ၊ ထိုဘာဝဖြစ်သော ဓမ္မသဒ္ဒါသုံးခုတို့မှ။ အနညေသံ၊တပါးမဟုတ်ကုန်သော။ကုသလာဒီနမ်ပိ၊ကုသိလ်စသည်တို့၏လည်း။ ဘာဝတ္တံ၊ ဘာဝအဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ပြီးသည်။ ဟောတိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့၊ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ ကုသလာဒီနပ်ပိ၊ ကို့၏လည်း။ ဘာဝတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ (ထဉ္စ်)။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကဿ၊ မှကား။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မသဒ္ဒါနံ၊ တို့၏။ နာနတ္ထဘာဝဿ၊ အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏။ ဘာဝတ္တေ၊ ဘာဝဖြစ်ရာ၌။ ဝါ၊ ဘာဝ၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နာနတ္ထတာ၊အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ သာ၊ ထိုအနက်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ တယာ၊ သင်သည်။ အနုညာတာစ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်လည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာဒီနမ်ပိ၊ ကို့၏လည်း။ ဘာဝတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ပြန်၍စပ်)။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။

တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အဘာဝတ္တေပိ၊ အဘာဝ ဖြစ်ရာ၌လည်း။ ဝါ၊ ပညတ်ဖြစ်ရာ၌လည်း။ နာနတ္ထတာ၊ အနက်ထူးသည်၏ အဖြစ်

သည်။ နသိယာနန္ဒ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ဖောဒနာ၊ တည်း။ နာနတ္ထတာ၊ အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်။မာဟောဟု၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဝါ၊ မဖြစ်တန်စေ။ ပန၊ ထိုသို့ပင်အနက်မထူးသော်လည်း။နာနတ္ထတံ၊ အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိစာနုန္နဿ၊ ဝန်ခံသော။ တာဝ၊ သင်၏။ ဧသော ဒေါသော၊ ဤအပြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ။ သို့။ ပ,ါမိ၊ ဆို၏။ မယာပန၊ ငါသည်ကား။ နာနတ္ထတာဝ ဝါ၊ အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုငင်း။ ဓေယ္ယတာဝ ဝါ၊ အနက်တူသည်၏အဖြစ်ကိုငင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအနုညာတတာ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏အား။ ဝိရောဓေါ၊ အပြစ်သည်။ကုဟေတာသိယာ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ ဖြေကြားသည်။

ဂန္ထိ၊ [အဋ္ဌကထာဠှ မောဒတေ ဆရာသည် စောဒနာ အပ်သော စကားဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ပြတော်မူလိုသောဦးကာဆရာသည် ဟောတုဘာဝေါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။တခုခုသော ဓမ္မသည်သာလျှင် ဘာဝဖြစ်ကန်မေ၊ ကြွင်းကုန်သော နှစ်ခုသော ဓမ္မတို့သည် အဘာယ်ဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ဂ္ဂိုရကား။ ဘာဝဘူတာ ပန ဓမ္မာ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ ပန၊ ဘာဝဖြစ်သည်မှတပါး အဘာဝဖြစ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဝါ၊ တခုခုသော ဓမ္မမှတပါး နှစ်ခုသော ဓမ္မကိုဆိုအံ့ဟု-ပက္ခန္တရယောဇနာအပ်၏။ သောပိကို အဘာဝေါ ဟောဟိဠိစ်။ ဣတိ ဟတော အနညာပိ-ကား လဒ္ဓဂဏ်မည်၏။ ဤကား မဓုဋ္ဌကာ အလိုတည်း။

တနည်းကား–ဘာဝဘူတာ ပန ဓမ္မာ။ ပ။ ဒွေ ယေကေစိ အဘာဝါ ယသ္မာဟောန္တိ၊ ယောပိစ သော ဧကော ဓမ္မော။ ပ။ အဘာဝေါ ယသ္မာ ဟောတိ၊ ဣတိ-တသ္မာ တတော အနညဿ-ဟုဣတိ-တသ္မာဠှ ဟေတုနှစ်ချက်ကိုစွဲ။ ဘာဝဘူဘာ ပန ဓမ္မာ။ ပ။ အဘာဝေါ ဟောတိတိ-ကား ဟေတုဝါဒ။ ဣတိ-တတော အနညဿပိ။ ပ။ အဘာဝတ္တာပတ္တိ ဟောကိ်-ကား ပဋိညာ ပါဂျ၏။ ထိုစောဒကကိုသာလျှင် ပြန်လှန်၍စောဒနာလိုသော အဓိကသော ဆရာသည် နနုဧဝမပိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋ္ဌကာ)။ ဟနည်း,ကား-မူလ စောဒကဆရာသည် အဋ္ဌကထာဆရာကို စောဒနာဘိုရကား နနု ဧဝ မပိ ကေသဉ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ဝတ္ထု၊ ယသ္မာနသုဒ္ဓာတာ,ပ္ပာတ-စဟူသောဟိတ်,နိယမာဘာဝတော၀-ဟူသောဟိတ်တို့ကို သိခွင့်ရှိစ်။ ဤမဿပန ဟေတုဒ္ဓယဿ သိဒ္ဓေတိ ဤမိနာ သဒ္ဓန္ဓော။ (မဏိဒီပ)။နိယမာဘာဝတော စ သိဒ္ဓေါတိ ယောဇနာ။ (မဓုဋ္ဌကာ)

ထိုစောဒနာကိုဖြေလိုသောမူလစောဒကဆရာသည် နဟောတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ဧဝံ အပရစောဒကေန ကတစောဒနံ မူလစောဒကော ဝတ္ဝမာနညေဝ ဟဒယေ ဌပေတွာ နဟောတီတိ ပရိဟရတိ။ (မဏိဒီပ)။တိဏ္ဏံ ဓမ္မ သဒ္ဓါနံ့။ ပ။ အနုညာတတ္တာ-ကား နဟောတို့၏ဟူတု။ နဟိ တိဏ္ဏံ သာတ

ယာ-ကား တိဏ္ဏံ ဓမ္မသဒ္ဒါနံ။ ပ။အနုညာတတ္တာ၏ဟေတု။ တနည်း-နဟော တိ၏ဟေတုတည်း။ ။တယာတိ ဒ္ဝံ အတ္ထတော အညစောဒကမေဝ သန္ဓာ ယ မူလစောဒကေန ဝုတ္တံ၊ ကေစိ ပန အာစရိယမေဝသန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ ဝဒန္တိ။ (မဏိဒီပ)။ တယာတိ အာစရိယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အဋ္ဌကထာယ စောဒကံ သန္ဓာယဝုတ္တန္တိ အပရေ။ ။(မဓုဋီကာ)။ တယာတိဒ္ဝံ၊ တယာဟူသော-ဖကားကို။ အာစရိယံ၊ အဋ္ဌကထာဆရာကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဟာဖန်မူလစောဒကဆရာကို ပြုန်၍ စောဒနာလိုသော အပရစောဒက ဆရာသည် နနုကိဏ္ဏ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။(မဏိဒီပ)။ တနည်းကား— စောဒကဆရာကို ပြုန်၍စောဒနာလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် နနုဟိဏ္ဏံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။မာဟောတုနာနတ္ထတာ။ ပ။ ဝိရောမေါသိယာတိ-ကား မူလ မစောဒက ဆရာသံ်သည် အပရစောဒက ဆရာကို မိန့်သော စကားဖြစ်၏။ (မဏိဒီပ)။ တနည်းကား- စောဒကဆရာသည် အဋ္ဌကထာဆရာကို အပြစ် ဟင်းသောစကားဖြစ်၏။ (မဓုဋီကာ)။ နပနမယာ နာနတ္ထဟာ ကေတ္ထတာ ပါ အနုညာဟာတိ-ဟူသော ပါဠိကို မဏိဒီပ နည်းဖြင့် ယောဇနာ သော်။ နာနတ္တာတာ၊အနက်ဟူးသည်၏အဖြစ်သည်။ ကိဉ္စာဝိနတ္ထိ၊ရှင့်။ပန၊သော်လည်း။ မယာ၊ မူလစောဒကဆရာ ငါသည်-စသည်ဖြင့် ယောဇနာအပ်၏။ မယာတိ ဣမိနာ့မူလစောဒကော ယေဝဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မဏိဒီပ]

အယပါဠိကား။အဘာဝပတ္တံအာပန္နေဟိဓမ္မေဟိအနညေကုသလာဒယော ပိ အဘာဝပါဠိ ဧဝသိယုန္တိ ဇာဒံပစနံ၊ အဘာဝတ္တံ။ ပ။ သိယုံဟူသော ဤစကား ကို။ အနိယမေန၊ အမြဲမရှိသဖြင့်။ ယေကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ဒွေမမ္မာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားဟိုသည်။ အဘာဝတ္တံ၊ သို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပန္နာ၊ ရောက်လုန်၏။ လ္ဟတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုအဘာဝ အဖြစ်သို့ရောက် ကုန်သော နှစ်ပါးသောတရားတို့မှ။ အနညေသံ၊ တပါး မဟုတ်ကုန်သော။ ကုသလာဒိသု၊ ကုသိုလ်စသည်ဟိုတွင်။ ယေသံကေသဉ္စိ၊ တစုံတခုကုန်သော။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်မှုကုန်သော။ ကုသလာဒိနံ၊ ကုသိုလ်စသည်တို့၏။ အဘာဝတ္ထာယပတ္တိံ၊ အဘာဝ၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧကသ္မာ၊ တခုသောဓမ္မ၏။ ဘာဝတ္တာ၊ ဘာဝ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေဟိစအညောကုသလပရောပိအဘာဝေါသိယာတိ၊ ဟူသော။ ယမ်မိ၊ အကြင် စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ အနိယ မဒဿနတ္တံ၊ အမြဲမရှိသည်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အ လုံးစုံသောဓမ္မတို့၏။ အဘာဝသာဓနတ္ထံ၊ အဘာဝအဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်း အကျိုး ငှာ။ နဝုတ္တံ၊ မမိန့်အပ်။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠို၌။ အကုသလ ပရဿဝါ၊

အကုသိုလ်၏ နောက်၌လည်းဖြစ်သော။ အဗျာကတပရဲသော၀ါ၊ အဗျာကတ၏ နောက်၌လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသာ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏။ ဘာ၀တ္တော၊ ဘာ၀၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကေဟိ၊ ထိုဘာ၀ဖြစ်သော ဓမ္မသဒ္ဒါတို့မှ။ အညော၊တပါးသော။ ကုသလပရောပိ၊ ကုသိုလ်၏နောက်၌ဖြစ်သော ဓမ္မသဒ္ဒါသည်လည်း။ အဘာ၀ေါ၊ အဘာ၀သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏။ အဘာ၀သာဓနတ္ထံ၊အဘာ၀၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းအကျိုးငှာ။ နတ္ထံ၊ မမိန့်အပ်။

သဗ္ဗမေတံအကာရဏာန္တိတ္ထေ၊ ၌။ ယုတ္တိ၊ ဥပက အကြောင်းသည်။ ကာရဏံနာမ၊ ကာရဏမည်၏။ ကုသလ ကုသလသဒ္ဒါနံဝိယ၊ ကုသလသဒ္ဒါနှစ်ခုတို့ကဲ့သို့။ ကေန္တု ကေတ္ထတ္ထ၊ ကုသလသဒ္ဒါ,ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏ ဂင်စစ်တူသော အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုငင်း။ ကုသလ ဂူပစက္ခုမသဒ္ဒါနံ ပိယ၊ကုသလသဒ္ဒါ, ဂူပသဒ္ဒါ,စက္ခုမသဒ္ဒါတို့၏ကဲ့သို့။ ဧကန္တ နာနတ္ထတ္ထ၊ ကုသလသဒ္ဒါ,ဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏ စင်စစ်အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုငင်း။ ဂိကပ္ပေတွာ၊ ကြံ၍။ ယာယံ ပုနဂုတ္တိ ဆက္ကစတုက္ကာပတ္တိ အသမ္မန္ဓဂိရောဓါ ဘာ၀ါပဟ္တိ ဒေါသာရော ပနယုတ္တိ၊ အကြင်ပုနရုတ္တိ ဒေါသ,ဆက္ကစတုက္ကဓ်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းပေါသ,ရှေ့နောက်မစပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းဒေါသ,မာတိကာနှင့်ပဒဘာဇနီဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း ဒေါသ,အဘာ၀ပညတ်အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းဒေါသကိုသို့ တင်ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းအကြောင်းကို။ ၀ုတ္တာ၊ ဖြစ်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ သာ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အယုတ္တိ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တထာဇကတ္ထ နာနတ္ထတာ ဘာ၀တော၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ကုသလသဒ္ဒါဓမ္မသဒ္ဒါတို့၏ ဂူယောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်,ဂူးသော အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်၏မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ၀ုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာယာ၊ အကြင် အကြင်သို့သော်။ အနုမတိ၊ အလိုတည်း။ ယထာနုမတိ၊ အကြင်အကြင်သို့သော်အလို။ အနုမတံယာအနုမတိယာ၊ အလိုအလိုအားဖြင့်။ ဓ၀ါဟာရသိဒ္ဓိတော၊ သဒ္ဒါ၏ပြိုးခြင်းကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ခေါ၊ဝေါခြင်း၏ ပြိုးခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ-အယ္ထော၊ ကို။ ဓဒိတပ္ပေါ၊၏။ ဝါ၊ ကား။ အနုမတိယာ၊ အလိုအား။ အနုမ္ပါ၊ မလျော်သည်တည်း။ ယထာနုမတိ၊ အလိုအားလျော်သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အနုမတိ၊ အလိုသည်။ ပ၀တ္တာ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ တဒနုရူပါ၊ ထိုအလိုအားလျော်စွာ၊ ဓ၀ါဟာရသိဒ္ဓိကော၊ သဒ္ဒါ၏ ပြိုးခြင်းကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ခေါ၊ဝေါခြင်း၏ပြိုးခြင်းကြောင့်တည်း။ဣတိ-အယံ၊ကား။အတ္ထော၊တည်း။

F.-26. (မြန်မာ-ပါဠိ သာသနာ့ပြု)

အနုမတ်၊ အလိုသည်။ ဝိသေသနဝိသေသိတဗ္ဗာဘာဝတော၊ဝိသေသန ပ်ဴသေသျှတို့၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အဝိဝဋ္ဌသဒ္ဒတ္ထဝိဝရဏတ္ထံသို့စပ်)။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာတို့၌။ အစ္ဆန်၊ စင်စစ်။ အဘိန္နေသု၊ မပြားကုန်သော အနက်ဖြဲ့တို့၌။ ကြိယာဂုဏဒဗ်ာဒိပရိဂ္ဂဟဝိသေသေန၊ ကြိယာဂုဏ်စသည်တို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်းအထူးဖြင့်။ အဝိဝဋ္ဌသဒ္ဒတ္ထဝိဝရဏတ္ထံ၊ မထင်ရှားသောအနက် ဖြဲ့ခဲ့ကိုဖွင့်ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပရိယာယဝသေန၊ ပရိယာယ်သဒ္ဒါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ (ထည့်)။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ သဏ္ဌာဏနွေဒပုရိန္ဒဒေါတိယထာ၊ သဏ္ဌာဏ္ဌနွေဒပုရိန္ဒဒေါ-အစရှိသော ဥဒါဟရဏ်ကိုကဲ့သို့တည်း။ ကထ္ထစိ၊ အချို့သောအရာတို့၌။ အစ္ဆန္တာဘိန္နေသု၊ စင်စစ်ပြားသောအနက် ဖြဲ့ခဲ့တို့၌။ ယထာသကံ၊ မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊။ အတ္ထဝိဝရဏဘာဝေန၊ အနက်ကိုဖွင့်သောအားဖြင့်။(ထည့်)။ပဝတ္တာ၊ ၏။ ကိမိဝ။ ကား။ ဓဝေါ ခဒိရော၊လာသောစအာနိယန္တွ။တိယထာ၊ဓဝေါ။ပ။ အာနိယန္တွ-အစရှိသော ဥဒါဟရဏ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ (ဓဝေါစ၊ မျောက်ငိုပင်ကိုဎင်း။ ခဒိရောစ၊ ရှားပင်ကိုဎင်း။ ပလာသောစ၊ ပေါက်ပင်ကိုဎင်း။ အာနိယန္တွ၊ ဆောင်အပ်စေကုန်သတည်း)။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သော ဥဒါဟရဏ်တို့၌။ ဝိသေသန ဝိသေသိတဗ္ဗ ဘာဝတော၊ ဝိသေသနဝိသေသျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘေဒါဘေဒဝန္တွသု၊ ဂိသေသသာမညရှိကုန်သောအနက်ဖြဲ့ခဲ့တို့၌။ ဝိသေသန ဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝေန၊ ဝိသေသန ဝိသေျှ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ မူကား။ နီလုပ္ပလံ ပဏ္ဍိတပုရိသောတိသေယျထာပိ၊ နီလုပ္ပလံပဏ္ဍိတပုရိသောအစရှိသော ဥဒါဟရဏ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ကာယတာယအနုမတိယာစ၊ ထိုထိုအလိုအားဖြင့်ဎင်း။ ကာဒနုရုပဒ္ဓ၊ ထိုထိုအလိုအားလျော်စွာဎင်း။တေတေဝေါဟာရာ၊ ထိုထိုသို့သော သဒ္ဒါတို့သည်။ ဝါ၊ ထိုထိုခေါ်ဝေါ်ခြင်းတို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးကုန်၏။ တယ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်စပ်)။ ကသ္မာ၊ ထိုသို့အလိုအားလျော်စွာ ဝေါဟာရတို့သည်ပြီးခြင်းကြောင့်(ဖိုလ်စွဲ)။ ဝါ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ထိုထိုအလိုအားလျော်စွာ ဟိုထိုဝေါဟာရတို့သည်ပြီးခြင်း ကြောင့်။(ဟိတ်စွဲ)။(သိဒ္ဓေါ်သောဝေါဟာရောသို့စပ်)။ဇ္ဈဟာပိ၊ ဤကုသလ တိက်၌လည်း။ ကုသလဓမ္မသဒ္ဒါနှံ့၊ ကုသလသဒ္ဒါ, ဓမ္မသဒ္ဒါ တို့၏။ ဝိသေသန ဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝပတော၊ ဝိသေသန ဝိသေျှ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသေသတ္ထ သာမညတ္ထပရိဂ္ဂဟေန၊ ဝိသေသဖြစ်သောအနက်, သာမညဖြစ်သော အနက်ကို သိမ်းဆည်းသဖြင့်။ ဘေဒါဘေဒယုတ္တော၊ ဝိသေသသာမညနှင့် ယှဉ်သော။ သမာနေ၊ တူသော။ အတ္ထေ၊ အနက်၌။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာယအနုမတိယာစ၊ ထိုအလို

အားဖြင့်ဂုဏ်း။ တဒနုရူပဉ္စ၊ ထိုအလိုအားလျော်စွာဂုဏ်း။ ဇသော ဝေါကာရော၊ ဤကုသလာဓမ္မာ-စသော သဒ္ဒါသည်။ ဝါ၊ ဤကုသလာဓမ္မာ ဖသော ခေါ ဝေါ ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ တသ္မာ၊ ကိုသို့ကုသလာဓမ္မာဖသော သဒ္ဒါပြီးခြင်းကြောင့်။ သမ္ဘမေဟံအကာရဏာန်၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ၏။

အတ္တနော အတ္တနော အတ္ထဝိသေသံ တသာဒိပေန္တိ တိ ဇော်ဘွဲ့။ကုသလာဒိသဒ္ဒါ၊ ကုသလစသောသဒ္ဒါကိုသည်။ (ထည့်)။ အပ္ပကနာ၊ မိမိသည်။ ပရိဂ္ဂဟိတ်၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော။အတ္တနာ၊ သည်။ ဂုစ္ဆမာနံ၊ ဟောအပ်သော။အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာဒိ ကုသလာဒိဘာဝံ၊ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက-စသောအနက်, စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိလ်တရားကိုကို တုန်လှုပ်စေခြင်းစသောအနက်ကို။ ဓမ္မသဒ္ဒဿ၊ အား။တဒတ္ထဿ၊ထိုဓမ္မသဒ္ဒါ၏အနက်၏။ တဒ္ဘာဝဒီပနဝသေန၊ထိုအနဝဇ္ဇသုခဝိပါကစသောအနက်ကို ပြသည်၏အဖွဲ့မ်ိုးဖြင့်။ ဒီပေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဇုတိ-အဓိပ္ပါယော၊ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဓမ္မသဒ္ဒေါ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါသည်။ ကုသလာဒိဘာဝေါ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောအကုသိလ်တရားတို့ကိုတုန်လှုပ်စေခြင်းစသောအနက်ရှိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇုတိ-အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဇ္ဇို၊ [အပရစေတနာကဆရာသည် စေတနာအပ်သော နာနာဖလာဘာဘာဝဒေါသကို ဖြေလိုသော မူလစေတနာကဆရာသည် အယဂါ-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။ (မဏိဒီပ။) အရှင်စေတနာကဆရာ... တဖြင့် စ အညော ကုသလပရောပိ အဘာဝေါ သ်ယာ-ဟူသော စကားသည် အလုံးစုံသော ဝမ္မတို့၏ အဘာဝ၏အဖြစ်ကို ဆိုသောစကားဖြစ်သောကြောင့် ထိုတဖြင့် စ အညော ကုသလပရောပိ အဘာဝေါသိယာ-ဟူသောစကားနှင့် ယေ ကေစိ မဿဓမ္မာ အဘာဝတ္တံ အာပန္နာ-ဟူသောစကားတို့သည် ဆန့်ကျင်သည်မဟုတ်ပါလော ဟု စုဒ်ရှိရကား ယံ ဒိ ဝုတ္တံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋ္ဌကာ) အဓိပ္ပါယ်ကား၊ တဖြင့် စ အညော ကုသလပရောပိ အဘာဝေါ သိယာ-ဟူသော စကားသည် အနိယမကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ မိန့်ဖော်သောကြောင့် မဆန့်ကျင်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အနိယမကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ မိန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့်သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အယဉ္စိဟတ္ထ အတ္ထောစသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။

ဤသို့ကုသလာဓမ္မာစသောနှစ်ပုဒ်တို့၏ ဟေတ္ထ,နာနတ္ထဟာ ဟူသော စေတနာစကား၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါအဖြေဖြစ်သော ပဒို ဟာရစကား၏အနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် သမ္ဘမေဟံ အကာရဏာန်ဆိုထား။ ပ။ နဟိ ဓမ္မသဒ္ဒေါ ကုသလာဒိဘာဝေါဟောတိ-ကို မိန့်။ ။ထိုပရိဟာရစကားဝယ်တွင်လည်း သမ္ဘမေတံအကာရဏံ-ဟူသောပါဌ်၌

အနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူလိုရကား သဗ္ဗမေတံ အကာရဏ္ဍန္တိတ္ထေ။ ပ။ ဝုတ္တံ ဟောကိဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ ။(မဏိဒီပ) တထာကေတ္ထနာနတ္ထတာဘာဝတော်၌ တထာသဒ္ဒါ ဩပမသမ္ပဋိပါဒနတ္ထော-ဟူသော မဏိဒီပနှင့်အညီ ကုသလ ကုသလသဒ္ဒါနှ်၊ ကုသလသဒ္ဒါနှစ်ခုတို့၏။ ကေန္တ့ကေတ္ထတာဝိယစ၊ စင်စစ်တူသော အနက်ရှိသကဲ့သို့ဝင်း။ ကုသလရူပစက္ခုမသဒ္ဒါနှ်၊ တို့၏။ကေန္တ့နာနတ္ထတာဝိယစ။ ဝင်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကေတ္ထနာနတ္ထတာဘာဝတော၊ တူသောဓနက်ရှိသည်၏အဖြစ်, ထူးသောအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်၏ မရှိခြင်း ကြောင့်တည်းဟု ယောဇနာအပ်၏။

ဤသို့လျှင် သဗ္ဗမေကံ အကာရဏံ-ဟူသောပါဠိ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ယထာနုမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဟူသော ပါဠိ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြတော်မူလိုရကား ယာယာအနုမတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ထို ပါဠိတို့တွင် ယာ၊ယာအနုမတိ ယထာနုမတိ-ဖြင့် ယထာသဒ္ဒါ၏ ဝိစ္ဆာအနက်ကိုဝင်း၊ ယထာနုမတိဟူသော သမာသ်သည် ပဌမာအဗျာယီဘာဝသမာသ် ဖြစ်သည်ကိုဝင်းပြတော်မူ၏။ အနုမတိယာ အနုမတိယာ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဖြင့် ယထာနုမတိသည် ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဟူသော ပဒိနှင့် မစပ်ခိုက် ပဌမာဝိဘတ်အဆုံးရှိသော်လည်း ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောနှင့်စပ်ခိုက် တတိယာဝိဘက်အဆုံးရှိသော ပဒိဟု ပြတော်မူ၏။

အနုမတိယာ အနုရူပံ ဝါ ယထာနုမတိ-ဖြင့် ယထာသဒ္ဒါသည် အနုရူပအနက်၌ ဖြစ်သည်ကိုဝင်း။ ယထာနုမတိဟူသော သမာသ်သည် စတုတ္ထီအဗျယီဘာဝသမာသ်ဖြစ်သည်ကိုဝင်း ပြတော်မူ၏။ ယထာအနုမတိပဝတ္တာ။ ပ။ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောဖြင့် ယထာနုမတိသဒ္ဒါသည် ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောနှင့်စပ်ခိုက် ကြိယာဝိသေသနပုဒ်ဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။ ဤ အနုမတိယာ အနုမတိယာ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဟူသော ပါဠိ, ယထာအနုမတိပဝတ္တာ၊ တထာ တဒနုရူပံ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောတိ အတ္ထော-ဟူသောပါဠိတို့သည် ယထာနုမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဟူသော ပါဠိ၏ သဒ္ဒတ္ထ, ဝေါဟာရတ္ထ, သင်္ကေတတ္ထအားဖြင့် သုံးပါးကိုဟူ၍ ဝေါဟာရတ္ထကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် အနုမတိယာ အနုမတိယာ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောတို့ အတ္ထော-ဟု စပ်အပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဤတို့ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤအနက်ကိုသိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အနုမတိဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။တနည်းကား ဤသို့လျှင် ယထာနုမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဟူသောပါဠိ၏ အနက်ကိုပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ဝေါဟာရောဟိ။ ပ။ သိဒ္ဓေါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၏ဝင်း၊ ကုသလသဒ္ဒေါ ပဇနတ္ထေ။ ပ။ သဘာဝမဲါရဏာဒိအတ္ထဇောတကတ္ထေန-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၏ဝင်း၊ အ

နက်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အနုမတိဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ ထိုပါဠိတို့တွင် အနုမာဒိဟိ။ ပ။ ပုရိန္ဒဒေါတိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား....အနက်ဖြစ်မပြား တူမျှသောပုဂ္ဂိုလ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော မထင်ရှားသော ရှေးရှေးပုဒ်၏အနက်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါကြောင်း ဟုဆိုစသည်ကို ပြသော နောက်နောက်ပုဒ်တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤဒါဟရဏာကား သင်္ကာဇာတနွေးပုရိန္ဒဒေါဟူသည်တည်း။

ထိဥဒါဟရဏ်တို့သည် သင်္ကေဇာတိတိ သင်္ကေဇာ၊ ဇာနာဟိ ဇာနေဝ၊ ပုရေ ဒါနံ ဒဒါတိတိ ပုရိန္ဒဒေါ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျအခိုက်အတန့်၌ စွမ်းနိုင်ခြင်း ကြံဆ၊ ဒေစိ ရခြင်း ကြံဆ၊ အလှူပေးခြင်း ကြံဆတို့သည် ပဝတ္တိနိမိတ်တို့ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဂြိုဟ်ဝါကျဟုတ်သော သင်္ကေဇာ ဇာနေဝ ပုရိန္ဒဒေါဉီးကား သင်္ကာသည် စွမ်းနိုင်ခြင်းကြံဆကို ပဝတ္တနိမိတ်ပြု၍ဖြစ်သည်။ ဇာနေဝ, ပုရိန္ဒဒေါ တို့သည်ကား အစိုးရခြင်းဂုဏ်, ရှေးဘဝဉာဏ်လူပေးလူသောဂုဏ်တို့ကို အကြောင်းပဝတ္တနိမိတ်ပြု၍ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ရှေးရှေးထင်ရှားသော ပုဒ်ကို ထင်ရှားစေခြင်းအကျိုးငှါ သင်္ကေဇာ,ဇာနေဝ,ပုရိန္ဒဒေါ ဟူသော နောက်နောက်ပုဒ်တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြ၏။ အဘယ်သို့ပြသနည်းဟူမူ သင်္ကေဇာဟုဆိုရာ၌ အဓိပ္ပေတအဘိဘဝိတုံ သက္ကုနာတိတိ သင်္ကာ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ တစုံတယောက်သောသူသည် ရန်သူကို အောင်၏၊ ထိုသူသည် သက္ကုမည်၏။ သိကြားမင်းသာ သက္ကမည်သည် မဟုတ်သော်ကြောင့် မထင်ရှားသော သက္ကသဒ္ဒါကို ထင်ရှားစေခြင်းအကျိုးငှါ ဇာနေဝ-ဟူ၍ကို ပဝတ္တနိမိတ်ပြုသောပုဒ်ဖြင့်ဖွင့်ပြသည်။ ဇာနတိ ဇာသေရိယံ ကရောတိတိ ဇာနေဝ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီတစုံတယောက်သောသူသည် အစိုးရခြင်းဂုဏ်ကို ဇာနေဝ-ဟူသော ပုရိန္ဒဒေါဉီးကား သင်္ကာသည် စွမ်းနိုင်ခြင်းကြံဆကို ပဝတ္တနိမိတ်ပြု၍ဖြစ်သည်။ ဇာနေဝ, ပုရိန္ဒဒေါ တို့သည်ကား အစိုးရခြင်းဂုဏ်, ရှေးဘဝဉာဏ်လူပေးလူသောဂုဏ်တို့ကို အကြောင်းပဝတ္တနိမိတ်ပြု၍ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ရှေးရှေးထင်ရှားသော ပုဒ်ကို ထင်ရှားစေခြင်းအကျိုးငှါ သင်္ကေဇာ,ဇာနေဝ,ပုရိန္ဒဒေါ ဟူသော နောက်နောက်ပုဒ်တို့ဖြင့် ဖွင့်ပြ၏။ အဘယ်သို့ပြသနည်းဟူမူ သင်္ကေဇာဟုဆိုရာ၌ အဓိပ္ပေတအဘိဘဝိတုံ သက္ကုနာတိတိ သင်္ကာ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ တစုံတယောက်သောသူသည် ရန်သူကို အောင်၏၊ ထိုသူသည် သက္ကုမည်၏။ သိကြားမင်းသာ သက္ကမည်သည် မဟုတ်သော်ကြောင့် မထင်ရှားသော သက္ကသဒ္ဒါကို ထင်ရှားစေခြင်းအကျိုးငှါ ဇာနေဝ-ဟူသော ပဝတ္တနိမိတ်ပြုသောပုဒ်ဖြင့်ဖွင့်ပြသည်။ ဇာနတိ ဇာသေရိယံ ကရောတိတိ ဇာနေဝ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီတစုံတယောက်သောသူသည် အစိုးရခြင်းဂုဏ်ကြောင့် ထင်ရှားသော သိကြားမင်းသာ ဇာနေဝ မည်၏။ သိကြားမင်းသာ ဇာနေဝမည်သည်မဟုတ်သောကြောင့် ထင်ရှားစေခြင်းအကျိုးငှါ ပုရိန္ဒဒေါဟူသောနပေးလူဘူးသောဂုဏ်ကို ပဝတ္တနိမိတ်ပြု၍ဖြစ်သော ပုဒ်ဖြင့် ဖွင့်ပြသည်။ ထိုကြောင့် သင်္ကော ဟူသောသဒ္ဒါသည် သိကြားမင်းကို ဟောခြင်းဟု ထင်ရှားစွာဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် အနက်ဖြင့်တူသည်ကို၌ ဝိဒေသနနှင့်ဝိသေသန,ဝိသေသနမရှိခြင်းကြောင့် ပရိယာယ်သဒ္ဒါတို့၏အစွမ်းဖြင့် ထင်ရှားအောင်အနုမတိဖြစ်သည်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ အနက်, ဂြိုဟ်မတူသည်ကို၌ အနုပတိဖြစ်သည်ကို ပြတော် မူလိုရကား ကတ္ထစိအစ္စန္တာ။ ပ။ အာဒိယန္တာ။တိ။ ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ စင်စစ်အနက်ဖြစ်မကူးကဲ့ပြားသည်ကို၌ မိမိတို့၏အနက်ထင်ရှားသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏။ ဥပေါဒိ၌ မျောက်ငိုပင်ဟူသောအနက်သည် တင်ရှား၏။ ထိုအတူ ခဒိရော၊ ရှားပင်ဟူသောအနက်, ပလာသော၊ ပေါက်ပင် ဟူသော အနက်တို့သည် ထင်ရှာ ဟုန်၏။ ထိုကြောင့် မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အနက် ထင်ရှားသောအားဖြင့် အနုမတိဖြစ်၏ ဖြစ်ဘိသော်။

အံ့နက်ဩဓိမတ္ထသည်တို့၌ပြုပြီး၍ ဝိသေသ, သာမညတို့၌ ပြုတော် မူလို၍ ကား ကတ္ထစိ ဝိသေသနဝိသေသိတပဒဘာဝတော။ ပ။ ပုရိသောတိ-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နိလုပ္ပလံ၌ ဥပ္ပလသဒ္ဒါသည် ကြာဖြူစသည်တို့ နှင့်လည်း ဆက်ဆံသောကြောင့် သာမညဖြစ်ရကား နိလဟူသော ဝိသေသန ဖြင့် အထူးပြုသောကြောင့် ကြာညိုဟူသောအနက်သည်ထင်ရှား၏။ ထိုအတူ နိလသဒ္ဒါသည်လည်း ပိတုန်းဥဿြစသော သတ္တဝါတို့၏ ညိုသော အဆင်းနှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် သာမညဖြစ်ရကား ဥပ္ပလဟူသော ဝိသေသနဖြင့် အ ထူးပြုသောကြောင့် ကြာညိုဟူသောအနက်သည်ထင်ရှား၏။ ဤသို့လျှင် အနု မတိဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တာယ တာယ အနုမတိယာ တဒနုရူပဉ္ဉ တေ တေ ဝေါဟာရာ ဟိ ယသ္မာ သိဒ္ဓါ၊ တသ္မာ အနုမတိယာ အနုမတိယာ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောတိ အတ္ထော၊ ယထာ အနုမတိပဝတ္တာ၊ တထာ တဒနု ရူပံ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောတိ အတ္ထောဟုစ၀။

ဤသို့လျှင် အနုမတိယာ အနုမတ်ယာ ဝေါဟာရ သိဒ္ဓိတော-ဟူသော ပါဠိဖြင့်ဂုင်း။ ယထာ အနုမတိ ပဝတ္တာ၊ တထာ တဒနုရူပံ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိ တောတိ အတ္ထော-ဟူသောပါဠိဖြင့်ဂုင်း ပဋိညာကို ပြတော်မူပြီး၍ဂုင်း။ အနု မတိဟိ။ ပ။ တေ ဝေါဟာရာ သိဒ္ဓါ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဟေတုကိုဂုင်း ပြတော် မူပြီး၍နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုရကား တသ္မာ ဇဟာဝိ ကုသလမ္မသဒ္ဒါနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။

တနည်းကား။ ။ဒခရ်ဒ်ဒီ(ဟာ)ဆရာ....အလိုအား(ဖြင့်)။ဝါ၊ အလို အား ပေးလျော်ပွာ ဝေါဟာရ၏ ပြီးခြင်းကြောင့်ဟူသောအနက်ကို သိရသဖြင့်အဘာဝ်ဟူသော အကျိုးကို ပြီ စေရာ သနည်းဟု စွဲဒ်ရှိရကား တသ္မာ ဇဟာဝိ။ ပ။ အကာရဏာန္တိ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤကုသလတိက်ဒ္ဓလည်း ကုသလ သဒ္ဒါသည် ဝိသေသန, ခမ္မသဒ္ဒါသည် ဝိသေသ္ဟ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသေသအနက်, သာမညအနက်ကို သိမ်းဆည်းသဖြင့် တခုသော အနက်၌ ဖြစ်ကြရကား ကုသလာမမ္မာ-ဟူသော ဝေါဟာရ၏ပြီးခြင်းကြောင့် သဗ္ဗမေတံ အကာရဏံ-ဟူသော ပါဠိကို ဆိန့်ရခြင်း အကျိုးကိုပြီးစေ၏ ဖြစ်ဘိသော်။ (လဒ္ဓဂုဏ်)။

မဏ်ဒီပဒီကာနည်းကား။ ။အနုမဟ်၊ သမ်ဟ်ဟာသည်။ ဝိသေသန ဂ်ေးသိတပဒဘာဝတော၊ ဝိသေသန ဝိသေသိ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ပ။ တေ ဇတ ဝေါဟာရာ၊ ကိုသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးကုန်၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဝုတ်သည်မေတံအကာရဏန္တိ သို့စပ်)။ ဇဟာဝိ၊ ဤကုသလတိက်ဒ္ဓလည်း။ ကုသလ မ်မ သဒ္ဒါနံ၊ တို့၏။ ဝိသေသန ဝိသေသိ တပဒ ဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဧသောဝေါဟာရော၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓါ၊ပြီး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တယာ၊ သင် ဧစာဒက ဆရာသည်။ ဝုတ်၊ ဆိုအပ်သော။

သမ္ဗ၊ အလုံးစုံသော။ တော်၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဗဟုကာရော၊ အကြောင်းများတတ်။ ဇာတိ-အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေါဟာရတော်။ ပ။ သိဒ္ဓါဟိ ဇာတိစ၊ ဝေါဟာရတော်။ ပ။ သိဒ္ဓေါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို ဆိုပြီး။ ကုသလသဒ္ဒေါပနေတ္ထာဘိဓာနိမှစ၊ ကုသလသဒ္ဒါ ပနေတ္ထ [illegible] ဆုံးအောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဤသို့လျှင် ယထာနုမတိဝေါဟာရသိဒ္ဓိကော-ဟူသောပါဌ်၏အနက်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ဝေါဟာရတော်။ ပ။ သိဒ္ဓေါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်၏ဆိုလို။ ကုသလသဒ္ဒေါပနေတ္ထ။ ပ။ သဘာဝဓါရဏာဒိအတ္ထဇောတကသဒ္ဒေါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်၏ဆိုလို။အနက်ကိုပြတော်မူပိုရကား ၊အနုမတိကို။ ပ။ တသ္မာ ဂုတ္တိ သမ္ဘမေတံ အကာရဏံ-ဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ထိုပါဌ်ကိုတွင် အံနုမဘိပ်။ ပ။ သိဒ္ဓေါတသ္မာ ဂုတ္တိ သမ္ဘမေတံ အကာရဏံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်ကို ပြတော်မူသည်။ ဇာဟာပိ။ ပ။ ပေါဟာရော ကသ္မာ ဂုတ္တိ သမ္ဘေတံ အကာရဏံဟူသောပါဌ်ဖြင့် ကုသလသဒ္ဒေါ ပနေတ္ထ။သဘာဝဓါရဏာဒိ အတ္ထဇောတကတ္ထေန-ဟူသောအဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်ကို ပြတော်မူသည်။

ဇာဒမိဒိသဿ အတ္ထသဿနာမန္တိ သညာယန္တိ တောယာတိ မတိ၊ ဇာဒမိဒိသဿ နာမန္တိ ပဝတ္တာ သညာ သင်္ကေတောတိ ဝုစ္စတိ။ ။မတိ ဇေ အနုမတ် ဝစ္ဆဝါစကာနံ အနုရူပါ မတိ အနုမတိကံ် အဇ္ဈော။ ။တံတံသဒ္ဒဿ တံတ ဒတ္ထဇောတနာဘာဝေါ အနုမဟိတိ အဓိပ္ပေတောဝိယ ဗဟုဟိ-ဟု မိန့်အပ် သောကြောင့် အမှတ်သင်္ကေတ ပညတ်သည်ဟုဆိုင်း၊ သဒ္ဒါ၏ အစွမ်းသည်ဟုဆိုင်း အနုမတိမည်၏။ ထိုကြောင့်အနုမတိ၊အမှတ်သင်္ကေတပညတ်သည်။ဂါ၊သဒ္ဒါ၏ အစွမ်းသည်ဟု ယောဇနာ။ ။ကေဇိ ပန အနုမတိ ဇာတိဆာတိ ဝဒန္တိ၊ တံ ယထာဝုတ္တအဋ္ဌကထာဝစနေန ယထာဒဿနဒိကာ ဝစနေနနသံသန္ဒတိ၊ ကဿစ နာ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ။ဤဟာပိဒ္ဓ ဃံပိဇ္ဇာနအနက်ရှိသော အပိသဒ္ဒါဖြင့် ဆိုအပ်ပြီး ကုန်သော သင်္ကေါ-အစရှိကုန်သော ဥဒါဟရဏ်ကိုဒ္ဓသာလျှင် အနုမတိဖြင့်။ ဂါ။ အနုမတိအားလျော်စွာ ဝေါဟာရပြီးသည်မဟုတ်သေး။ဤကုသလတိက်ဒ္ဓ လည်း ပြီးသေး၏ဟူသောအနက်ကို ပြဘော်မူ၏။ ။ဤကားမဏိဒီပဋီကာနည်းတည်း။

အတ္ထနော-အစရှိသော ပါဌ်ဒ္ဓ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူပိုသော ဋီကာဆရာသည် အတ္တနော အတ္ထနော အတ္ထဝိသေသံ တသ္မ ဒိပေန္တိ-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာဒိကုသ်လာဒိဘာဝံ-ဒ္ဓ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကစသော သဘော,စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တုန်လှုပ်စေခြင်းစသော သဘောကို။ ဝါ။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကစသော အနက်, စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တုန်လှုပ်စေခြင်းစသောအနက်ကို-ဟု ယောဇနာ။ ။ဤဓ ဟိ ဘာဝသဒ္ဒေါ သဘာဝတ္ထောယေဂ ဟောတိ။ (မဏိဒီပ)။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာဒိတိတေန အာဘိဓေယျတ္ထံ ဒသေတိ။ (မဓုဋီကာ)။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ကုသလ-စသော သဒ္ဒါတို့သည် ဓမ္မသဒ္ဒါ၏အနက်သဘောကို ပြုကြပါသနည်း။ မိမိ၏ကုသလ စသောအနက် သဘောကို ဓမ္မသဒ္ဒါအား ပြုကြသည် မဟုတ်ပါလော်ဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိဓမ္မ သဒ္ဒါ ကုသလာဒိဘာဝေါဟောတိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဓမ္မသဒ္ဒါသည် ကုသလ-စသော အနက်သဘောမရှိ။ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ အနက်သဘော ဖြစ်သော ကုသလစသောအနက်သဘောသာရှိ၏။ထိုကြောင့် ဓမ္မသဒ္ဒါ၏အနက်သဘော ကို ကုသလစသော သဒ္ဒါတို့သည် ပြုကြသည်။ (မဏိဒီပ)

တနည်းကား။ အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြော်င့် ကုသလစသော သဒ္ဒါတို့သည် အနဝဇ္ဇသုခဂိပါက-စသော အနက်, ကုစ္ဆိတသလန စသော အနက်တို့ကို ဓမ္မသဒ္ဒါအား ပြုကြပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား။ နဟိဓမ္မသဒ္ဒါ ကုသလာဒိဘာဝေါ ဟောတိတိ ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဓမ္မ သဒ္ဒါသည် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက စသောအနက်မရှိ စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်တရား တို့ကို တုန်လှုပ်စေခြင်းစသောအနက်မရှိသောကြောင့် ပြုကြသည်ဖြစ်ဘိသော်။ (မဓုဋီကာ)။

ကုသလတိက် ပြီး၏။

—o—

ဝေဒန ဒိက်

ဣမိနာဝါတိ၊ ကား။ ဓမ္မသဒ္ဒေါပရိယတ္တိ အာဒိသု ဒိသတိတိအာဒိနာ၊ ဗဟစရိသော။ နယေနစ၊ နည်းဖြင့်၎င်း။ အတ္တနောသဘာဝံဓါရေန္တီတိအာဒိနာ၊ အစရိသော။ နယေနစ၊ နည်းဖြင့်၎င်း။ သော၊ ထိုနည်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ ယော တိက်တို့၌။ သမာနော၊ ဆက်ဆံသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလသဒ္ဒေါအာရောဂျာဒီသုဒိသတိတိအာဒိကော၊ အစရိသော။ နယောစ၊ နည်းသည်၎င်း။ ကုစ္ဆိတောသလယန္တိတိအာဒိကော၊ အစရိသော။ နယောစ၊ နည်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောတိက်ဒုက်ကို၌။သမာနော၊ ဆက်ဆံသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။သောစဝိသေသနယော၊ ထိုကုစ္ဆိတောသ လယန္တိ အစရိသော ကျားသော နည်းကိုလည်း။ ဣတောပရံ ဝိသေသမတ္တမေပ ဝဏ္ဏာမာဟိဧတေန၊ ဣတော။ ပ။ ဝဏ္ဏာမ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အပနီတော၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာ ဝုတ္တော၊ အကြောင်းအကြောင် ဣမိနာဝါတိဓမ္မသဒ္ဒေါ။ ပ။ သဘာဝံဓါရေန္တိ-အစရိ သည်ဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊

၏။ သုခါယဝေဒနာယသမ္ပယုတ္တာတိအာဒိပေါ။ ဟုန်သော။ဂိသေသသာ၊အထူး တို့သည်။ ကုသလာဒိဝိသေသံ၊ ကုယိုလိစသော အရာ။ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပဝတ္တာ။ မဖြစ်ကုန်။ ဥပဟိ-က ယူ၊ဂကြောင့်။ ဣတောပရံ ဂိသေသမတ္တမေဝ ဂကွာမာတိဧကေန၊ ဣဇတော။ ပ။ ဂကွာမဟူသောပါဠိဖြင့်။ အပနီတဘာဂေါ၊ ပယ်အပ်သောအဖြစ်ကို။ ဧပဂိဂဟဏာ၊ ၏။(ပြန်စပ်)။

၇ဣတိ၊ [ဣမိနာဝနယေနဉ္စ ဣဒသဒ္ဒါန်၏အစွဲကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာ ဆရာသည် ဣမိနာဝါတိ ဓမ္မသဒ္ဒေါ-စသောပါဠိကိုဓိန့်။ ။အရှင် ဋီကာဆရာ.... အဘယ်ကြောင့် ပရိယတ္တိအာဒိသုဒိဿတိ-စသောနည်း, အတ္တနော သဘာဝံ ဓါရေန္တိ-စသောနည်းတို့ကိုသာ စွဲအပ်ပါသနည်း။ ကုသလသဒ္ဒေါအာရောဂျာဒိသု ဒိဿတိ-စသောနည်း, ကုစ္ဆိဘေသလယန္တိ-စသော နည်းတို့ကိုလည်း စွဲသင့်သည်မဟုတ်ပါလော၇ု စုဒ်ရှိရကား သောဟိစသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဓမ္မသဒ္ဒေါ ပရိယတ္တိအာဒိသု-စသောနည်းကဲ့သည် အလုံးစုံကုန်သောတို့က်,ဒုက်တို့နှင့် ဆက်ဆံသောနည်းဖြစ်သည်။ ကုသလသဒ္ဒေါ အာရောဂျာဒိသု ဒိဿတိ-စသောနည်းသည်ကား အလုံးစုံသောတိက်,ဒုက်တို့နှင့် မဆက်ဆံ။ ကုသလတိက်နှင့်သာဆက်ဆံသော ဝိသေသနည်းဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဓမ္မသဒ္ဒေါ ပရိယတ္တိအာဒိသု ဒိဿတိ-စသောနည်းဟို့ကိုသာ စွဲအပ်သည်ဖြစ်ဘို့သေ၇်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကုသလသဒ္ဒေါ အာရောဂျာဒိသု ဒိဿတိ-စသော ဝိသေသနည်းကိုလည်း စွဲသင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် မစွဲအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သောစဝိသေသနယော-စသော ပါဠိကိုဓိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား ကုသလသဒ္ဒေါ အာရောဂျာဒိသု ဒိဿတိ—စသော ဝိသေသနည်းကိုကား ဣတော ပရံ ဝိသေသ မတ္တမေဝ ဝကွာမ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပယ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ဓမ္မသဒ္ဒေါ ပရိယတ္တိအာဒိသု ဒိဿတိ-စသော သာမညနည်းတို့ကိုသာ စွဲအပ်၏ဖြစ်ဘို့သေ၇်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ဝိသေသနည်းကို ဣတော ပရံ ဝိသေသမတ္တမေဝ ဝကွာမ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပယ်ကြောင်းကို သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- နဟိကုသလာ ဒိ ဝိသေသံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာ-စသော တိက် ဒုက် တို့သည် ကုသိုလိစသော အထူးကိုယူ၍ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်၊သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္မယုတ္တာ-စသော အထူးကိုသာယူ၍ ဟောတော်မူသည်။ထိုကြောင့် ဣတော ပရံ ဝိသေသမတ္တမေဝ ဝကွာမ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ပယ်ကြောင်းကိုသိအပ်သည် ဖြစ်ဘို့သေ၇်။

F.-27. **(မြို့-ဓမ္မ သာသနာပြု)**

ပဏ္ဍာတ္ထအဓိပ္ပါယ်ကား—ဓမ္မသဒ္ဒါ ပရိယတ္တိ အာဒိသု ဒိဿတိ-စသော သာမညနည်းတို့ကို ဇာမိနာဝ နယေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် အထက်တိုက်,ဒုက်တို့၌ မဆိုတော့ပြီဟု ပယ်တော်မူသည်။ ကုသလသဒ္ဒါ အာရောဂျာဒိသု ဒိဿတိ-စသော ဂိသေသနည်းတို့ကိုကား ဇာတော ပရံ ဝိသေသမတ္တမေဝ ဂဏှာမ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အထက်တိုက်,ဒုက်တို့၌ မဆိုတော့ပြီ။ ၎င်းတို့မှ တပါးသော နည်းတို့ကိုသာ ဆိုမည်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူ၏။ ။ သောဟိ-ဟူသောဟိတ်နှင့် နကုသလသဒ္ဒေါ-ဟူသော ဟိတ်,သောစ ဝိသေသနေယော-ဟူသောဟိတ်သုံးခုကို ဇာမိနာဝါတိ ဓမ္မသဒ္ဒေါ-ဟူသော ပဋိညာ၌ နာနာဟိတ်စပ်။ နဟိကုသလာဒိ ဝိသေသံ-ဟူသော ဟေတုကို သောစဝိသေသနယော-၌ ပစ္စေကဟိတ်စပ်။]

သုခဿစပဟာနာတိဇ္ထ၊ ဒ္ဒ။ သုခိန္ဒြိယံ၊ သုခိန္ဒြေကို။ သုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုတ္တံ၊ ၏။ တန္တု၊ ထိုသုခိန္ဒြေသည်လည်း။ သုခဝေဒနာဝ၊ ဟာ၊သိကာသုခဝေဒနာသည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ ဟသ္မာ၊ ထိုသို့သုခိန္ဒြေကိုသုခဟုဟောတော်မူသည်၏အဖြစ်, ထို သုခိန္ဒြေသည်လည်း သုခဝေဒနာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခဝေဒနာယံဒိသတိတိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ၏။တိဿောဇာမာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ သုခါဝေဒနာတိဇဝမာဒိသု၊ အစရှိသည်ဟိုဒ္ဓ။ သုခဿဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝေဒနာသဒ္ဒေန၊ ဝေဒနာသဒ္ဒါနှင့်။ သမာနတ္ထတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခဝေဒနာယံဒိသတိတိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တံဝိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဇဝံ၊ ဟူ။ သုခဿစပဟာနာတိဇ္ထ၊ ဒ္ဒ။ သုခဿ၊ သုခဿဒ္ဒါ၏။ ပေဒနာသဒ္ဒေန၊ ဝေဒနာသဒ္ဒါနှင့်။ သမာနတ္ထတ္တာ၊ ကြောင့်။ သုခဝေဒနာယံဒိသတိတိ၊ ဟူ၍။ နပနဂုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ (ဗျတိရေက)။သုခိန္ဒြေယတ္ထာ၊ သုခိန္ဒြေယအနက်ရှိသော။ အယံသုခသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကာယသုခနံ၊ ကိုယ်ကိုချမ်းသာစေတတ်သော။ ကာယာနုဂ္ဂဟံ၊ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်တတ်သော။ သာတဂိသေသံ၊ သာတအထူးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တေတွာ၊ ၏။ သုခ ဝေဒနာယံကိဉ္စိ ဝေဒနံဝေဒေတိ သုခံဝါ ယောသုခံ ဒုက္ခတောတိဇပမာဒိသု၊ အစရှိသည်ကိုဟိုဒ္ဓ။ သုခဿဒ္ဒေါ၊ သည်။ သာတသာမညံ့၊ သာတသာမညကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဝတ္တောဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဇဝံ၊ ဟူ။ သာတသာမညံ့၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပန ပဝတ္တော၊ မဖြစ်။ ဣကိ-ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခဿ၊ ၏။ ပေဒနာသဒ္ဒေန၊ နှင့်။ သမာနတ္တာ၊ ကြောင့်။ သုခဝေဒနာယံဒိသတိတိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ယသ္မိ်၊ အကြင်ဗုဒ္ဓါပ္ပါဒဂိရာဂ အစရှိသော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သုခ ဟောတူနှံ၊ သုခ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောပုညပဿဒ္ဓိစသည်တို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်

ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇ်။ တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဝိရာဂစသည်သည်။ သုခမူလံ၊ သုခ မူလမည်၏။ ပုဒ္ဓုပ္ပါဒေစ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏေသည်ဌင်း။ ကာမသမ်ကိုးမှာဗီ ကေ၊ ကာမကိုလွန်မြောက်ခြင်းစသော။ ဝိရာဂေ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်း။ သကိစ၊ ရှိသော်ဌင်း။ သုခဟေတူနံ၊ သုခ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်ဝေသော။ ပုညုပသဂ်ိုး အာဒီနံ၊ ပုညုပသဒ္ဒိစသည်တို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဇ်။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခမူလံ၊ သုခ၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ် သော။ တံ၊ ထိုပုညုပသဒ္ဒိစသည်ကို။ သုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇ်။ သုခသဟစ၊ သုခဝေဒနာ၏လည်း။ အာရမ္မဏတ္တာ၊ အာမုံ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရူပံ၊ ကို။ သုခန္တိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ဇ်။ပုညာနိတိ၊ပုညာနိဟူသော။ ယဒိဒံဝစနံ၊ အကြင်သဒ္ဒါ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇ်။ ဟံ၊ ထိုသဒ္ဒါသည်။ သုခဿ၊ သုခ၏။ ဒဗ်ဝစနံ၊ အမည် တည်း။ ဣဋ္ဌဝိပါကဿ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးရှိသောကုသိုလ်၏။ ဒဗ်ဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ကဿ၊ မူကား။ တဒတ္ထဿ၊ ထိုအလိုရှိအပ်သော အကျိုးရှိ သော ကုသိုလ်၏။ ဣဋ္ဌဝိပါကဝိပစ္စနတော၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုဖြစ်စေ ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သဂ္ဂါစ၊ နတ်ပြည် တို့သည်ဌင်း။ နန္ဒနဇ္ဇ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်ဌင်း။ သုဂ ပစ္စယာနံ၊ သုခ၏ အ ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ရူပါဒီနံ၊ ရူပါရုံစသည် တို့၏။ ဌာနံ-သြကာသော၊ တည်ရာသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဇ်။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခါသဂ္ဂါသုခါနန္ဒနန်္တိ၊ ဟူ၍။ ပုတ္တံ၊ ဇ်။

ဒိဋ္ဌဓမ္မေတိ၊ ကား။ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်၌ အဖြဲ့ဖဲ့ဌဉ်။ ပဌ မဇ္ဈာနဝိဟာရာဒိ၊ ပဌမစျာန်ဖြင့်နေခြင်းစသည်သည်။ သုခဝိဟာရာဟိ-သုခ ဝိ ဟာရာနာမ၊ သုခဝိဟာရမည်၏။ တေ၊ ထိုပဌမ စျာနဝိဟာရ စသည်ဟိုကို (ထည့်)။နိဝရဏာဒိဗျာပါဒရဟိတတ္တာ၊ နိဝရဏစသောဗျာပါဒမှ ကင်းသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဗျာပဇ္ဇာတိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သမ္ဗသဒ်ါရဒုက္ခနိဒ္ဒာ ပနတောဝါ၊ အလုံးစုံသော သဒ်ါရ ဒုက္ခဟိုကို ငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်ဌင်း။ တံနိရောဓတ္တာဝါ၊ ထိုသဒ်ါရ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဖြစ်ကြောင့် ဌင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ သုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇ်။ ။တာနညေ်းကား။ ။သမ္ဗသဒ်ါ ရ ဒုက္ခ နိဗ္ဗာပနတောဝါ၊ အလုံးစုံသော။ ပ။ ကြောင့်။ ကံနိရောဓတ္တာဝါ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ သုခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇ်။ အာဒိသဒ္ဒေန၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်။ အဒုက္ခ မသုခံသန္တံ၊ သုခမိစ္စဝဘာသိတန္တိတ္ထေ၊ ဌ်။ အဒုက္ခမသုခေ၊ ဌ်။ သုခသဒ္ဒေါ သည်။ ဒိဿတိ၊ ဇ်။ ဒွေပိမယာ အာနန္ဒ ဝေဒနာ ဒုတ္တာ ပဂိယာ ယေန သုခါ ဝေဒနာ ဒုက္ခာ ဝေဒနာတိဇ္ထေ၊ ဌ်။ ဣဋ္ဌာသု၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ သုခေါ

ပေက္ခာသုစ၊ သုခဝေဒနာ,ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ဋ္ဌလည်း။ သုခသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ (ထည့်)။ ဣတိဧဝမာဒိသု၊ ဤသို့စသည် တို့ဋ္ဌ။ သုခဿ၊ သုခသဒ္ဒါ၏။(ထည့်)။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ ရေတွက်အပ်၏။

ဂဏ္ဌိ။ [သုခဿ စ ပဟာနာ-ဟူသောပါဠိဋ္ဌ သုခိန္ဒြေ,သောမနဿိန္ဒြေ နှစ်ပါးကို သုခဟု တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ယူရာ၏။ ထိုအယူကို မြစ် ခြင်း အကျိုးငှါ၊ သုခဿ စ ပဟာနာတိစသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- သုခိန္ဒြေသာသုခမည်၏။ သောမနဿိန္ဒြေသည် သုခမဟုတ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သုခိန္ဒြေသည် သုခမည်ခဲ့သော် သုခဝေဒနာယံ ဒိဿတိ-ဟုမဆိုသင့်။ စုဒ်။ ။ တဉ္စသုခဝေဒနာဝဟောတိတိကိုမိန့်။ ။သုခဝေဒနာသဒ္ဒါနှင့် တူသောအနက်ရှိသောကြောင့် သုခဝေဒနာယံ ဒိဿတိ-ဟု မဆိုအပ်။ သုခိန္ဒြေ၏ အဖြစ်, ထိုသုခိန္ဒြေသည် သုခဝေဒနာဖြစ်သောကြောင့်သာ သုခဝေဒနာယံ ဒိဿတိ-ဟုမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

သုခဿဒ္ဒေါ သုံခဝေဒနာသဒ္ဒေန သမာနတ္ထော ဟောတိဝိယ ဧဝံ သုခဿ ပဟာနာတိတ္ထေ သုခဿဒ္ဒဿ သုခဝေဒနာသဒ္ဒေန သမာနတ္ထတ္တာ နဝတ္တိန္တိယောဇနာ။ ။မဓုဋ္ဌကာယောဇနာနည်းတည်း။ ယထာ တိသော ဇမာ ဘိက္ခဝေတိတ္ထေ ယထာ သဒ္ဒေါ သုခသဒ္ဒေါဝိယာတိ ဝုစ္စမာနတ္တာ ပမာဒလိခိတောတိ ဝဒန္တိ။ (မဓုဋ္ဌကာ)။သုခဿ ပဟာနာ-ဟူသော ပါဠိဋ္ဌ သုခသဒ္ဒါသည် သုဒဝေဒနာသဒ္ဒါနှင့် အနက်မတူကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အယံဟိသုခိန္ဒြိယတ္ထော-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား သုခိန္ဒြေယတ္ထဖြစ်သောသုခသည်သာတဝိသေသကိုယူ၍ဖြစ်သည်။ သုခဝေဒနာသဒ္ဒါနှင့် တူသောအနက်ရှိသော သုခသည် သာတသာမညကိုယူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တနည်းကား။ သုခနှစ်ပါးတို့၏အထူးကို ပြဟော်မူလိုရကား အယံ ဟိ သုခိန္ဒြိယတ္ထော- စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ဇာဒါနိတမေဓ နေသံ ဘိန္နတတံ အယဋ္ဌိတိအာဒိနာ ဝိဝရတိ။ (အနုဋ္ဌကာ)။ ဤအနုဋ္ဌကာအလိအားဖြင့် ဒဿိတဋ္ဌ။ ဟိ-သုခနှစ်ပါးတို့၏ အထူးကိုဆိုဦးအံ့ဟုယောဇနာ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် သုခမူလကို သုခဟုမိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဇဋ္ဌပ္ပါဒေစ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ကုသိုလ်ကြောင့်ဖြစ်သောအကျိုးကရားသည် မူဖျအား ဖြင့် သုခမည်၏။ ထိုသုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပညာပဿဒ္ဓိ--စသည်သည် အကြောင်းကာရကာမည်၏။ ထိုပုသုပဿဒ္ဓိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဇဋ္ဌပ္ပါဒစသည်သည် ကာရကာ၏ကာရကာမည်၏။ အကျိုးတရား၏ သုခဟူသောအမည်ကို အကြောင်းဋ္ဌ တင် စားသော ဖလူပစာနည်းအားဖြင့် ဇဋ္ဌပ္ပါဒ-စသော သုခမူလကို သုခဟုဟော တော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ယသ္မာစခေါမဟာလိရွှံပံ-ဟူသောပါဠိတော်၌ ရှေ့ကိုအဘယ်ကြောင့် သုခဟုဟောတော်မူပါသနည်း။ နာမ်ကိုသာ ဟောသင့်သည်မဟုတ်ပါလော်ဟု စုဒ်ရှိရကား သုခသစအားရမ္မဏာတ္တာ-စသော ပါဠိကို မိန့်။ ။အမိပွါယ်ကား သုခဝေဒနာသည် အာရမ္မဏိက အာကျိုးတရား၊ ရှေ့တရားသည် အာရုံအကြောင်းတရား။ အကျိုး၏အမည်ကို အကြောင်း၌ တင်စားသော ဖလူပစာနည်းအားဖြင့် ရှေ့က်ံ့သုခဟု ဟောတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တနည်းကား- သုခဝေဒနာသည် အာရမ္မဏိကဌာနီ။ ရှေ့တရားသည် အာရုံဌာန၊ ဌာနီ၏အမည်ကို ဌာန၌တင်စားသော ဥပစာရအားဖြင့် ရှေ့ကိုသုခဟုဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အာရုံမဏာဋ္ဌာကို ဇတေန ဖလူပစာရံ ဌာနူပစာရဉ္စ ဒဿေတိ။ (မဓုဋီကာ)

ယဒိဒံသဒ္ဒါးသည် ယသဒ္ဒါ၏အနက်၌ဖြစ်သော နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တနည်းကာ ယဒိဒံ၌ ဣဒံသဒ္ဒါသည် ဝါစာသိလိဋ္ဌတည်းဟု ပြတော်မူခြင်းငှါ ပုညာနိတိယဒိဒံကိုမိန့်။ ဘုခဏအဓိဝစနံကို ဣဒ္ဓဝိပါကဿ အဓိဝစနံ-ဟု ထ၍ ၍ ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ပုညသဒ္ဒါကို သုခဟု ဟောအပ်ပါသနည်းဟုစုဒ်ရှိရကား တဒတ္ထသ ဣဋ္ဌဝိပါက ဝိပစ္စနတောတို့ အတ္ထော-ကို မိန့်။ တဒတ္ထသ၊ ထိုပုညသဒ္ဒါ၏အနက်သည်။ ဣဋ္ဌဝိပါက ဝိပစ္စနတောဝ၊ ကြောင့်တည်းဟုယောဇနာ။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပွါယ်ကား- ကုသိလ်ကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးသည် မုချသုခမည်၏။ ထို အကျိုး ဖြစ်သော သုခ၏အမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော ပုညဒ္ဒါတင်စား၍ ဖလူပစာနည်းအားဖြင့် သုခဟု ဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုအတူ ကုသိလ်ကြောင့် ဖြစ်သော အကျိုးတရားသည် မုချသုခမည်၏။ ထိုသုခသည် နတ်တို့ဦးတည်သည်။ နတ်တို့သည် နတ်ပြည်နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ဦး တည်ကြသည်။ ဌာနီ၏ သုခ ဟူသော အမည်ကို နတ်ပြည်နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော ဌာန၌တင်စားသော ဌာန၌ပစာရနည်းအားဖြင့် နတ်ပြည်နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို သုခဟုဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။]

ပုက္ခဿ၊ ဒုဂ္ဂန္ဓ။။ ပြဿာဝေသော၊ ပသည်ရာသည်။ ပုဂ္ဂလော၊ တ-ပုဂ္ဂလ ဝတ္ထု၊ နာမ၊ ဒုက္ခဝတ္ထုမည်၏။ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခသည်။ အတ္ထိနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စယော ဟိ၊ အကြောင်းကိုကြောင့်။ ဥပဂွဟဓာနမိဒံ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဇာတိ အာဒီသု၊ ဇာတိစသည်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သည်ရှိသော်။ ဟေဋ္ဌာကံ၊ တို့ ဇာတိ စသည်လျှင် တည်ရာရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဟိ-ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပဂွဟတိ၊ ၏။ ဟာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခသာ၊ ဒ်။ ပြဿာသော၊ တည်ရာသည်။ ပုက္ခဝတ္ထု။ တိ-ဒုက္ခ ဝတ္ထုနာမ၊ မည်၏။ ဒုက္ခပစ္စယောဟိ၊ ကား။ ဒုက္ခဟေတုပ္ပ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းခံ။ ဒုက္ခသာ၊ ဒုက္ခကို။ ဇနကော၊ ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိလ်ခံ။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒုက္ခပစ္စယဒ္ဒါနေတိ၊ ကား။ ဒုက္ခဇနကာ

ကမ္မသ၊ ဒုက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သောအကုသိုလ်ကံ၏။ သဟာယဘူတာနှင့်၊အဘေဒ်သဟဲ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ အနိဋ္ဌရူပါဒိပစ္စယာနံ၊ အနိဋ္ဌရုပ် အစ ရှိကုန်သော ဥပတ္ထမ္ဘကအကြောင်းတို့၏။ ဌာနေ၊ တည်ရာ၌။ ပစ္စယာသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇနကေစ၊ ဇနကအကြောင်း၌ဂုဏ်း။ ဇနဂ္ဂသဟာယေစ၊ ဇနကအကြောင်း၏အဘေဒ်သဟဲဖြစ်သော ဥပတ္ထမ္ဘကအကြောင်း၌ဂုဏ်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟာယဘူတာနံ၊ ကုန်သော။ အနိဋ္ဌရူပါဒိပစ္စယာနံ်၊ တို့၏။ ဌာနေ၊ ၌။ အာဒိသဒ္ဒေန၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်။ ယဒနိစ္စံတံ ဒုက္ခန္တိ အာဒိနာ၊ ယဒနိစ္စံတံဒုက္ခံ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝုတ္တေသု၊ ဟောတော်မူအပ် ကုန်သော။ သန်္ခါရဒုက္ခာဒီသု၊ သင်္ခါရဒုက္ခစသည်တို့၌။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ သမ္မယုတ္တေစ၊ သမ္မယုက်တရားတို့ကိုဂုဏ်း။ ကရဇကာယံ၊ ကရဇကာယဟု ဆိုအပ်သော။ ဝတ္ထုံစ၊ တည်ရာကိုဂုဏ်း။ သုခယတိ၊ ချမ်းသာကိုပြုတတ်၏။ လဒ္ဓသာဒေ၊ ရအပ်သောသာယာခြင်းရှိသည်တို့ကို။ အနုဂ္ဂဟိတေ၊ ချီးမြှောက်အပ်သည်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုခါ၊ မည်၏။ သုခါတိ၊ သုခါဟူ၍။ ဝေဒနာသဒ္ဒေါ၊ ဝေဒနာသဒ္ဒါကို။ အပေက္ခိတ္တာ၊ ငဲ့၍။ သုခဘာဝမတ္တသ္မာ၊ သုခ၏အဖြစ်မျှကို။ အပ္ပကာသုနေန၊ မပြသဖြင့်။ နပုံသကလိင်္ဂတာ၊ နပုလ္လိင်၏အဖြင့်ကို။ နကတာ၊ မပြုအပ်။ သဘာဝတောစ၊ သဘောအားဖြင့်ဂုဏ်း။ သင်္ကပ္ပတောစ၊ ကြံဆသောအားဖြင့်ဂုဏ်း။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ဣတ္ထိ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကာဒနုဘာဝနံ။ ထိုအလိုရှိအပ်သော အာရုံကို ခံစားခြင်းသည်။ ဣတ္ထာနုဘာဝနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣဋ္ဌာကာရာနုဘာဝနံ၊ အလိုရှိ အပ်သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်ခံစားခြင်းသည်။ ဣဋ္ဌာနုဘာဝနံ၊ မည်၏။

ဂန္ထော၊ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ဒုက္ခသည် ကံအစရှိသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ခဲသောကြောင့် ကံစသော အကြောင်းတို့ကိုသာ ဒုက္ခဝတ္ထုဟု ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဇာတိစသည်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား။ အရှင်ဋီကာဆရာ၊ပစ္စယေဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒုက္ခသည် ဇာတိစသည်တို့၌ တည်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပစ္စယသဒ္ဒါကို သဟာယတ္ထအနက်ရှိ၏ဟု ဒေဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- ပစ္စယ သဒ္ဒေါဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ထို့ စဒုက္ခဝတ္ထု၊ ဒုက္ခဝရမ္မကံ ဒုက္ခပစ္စယဒ္ဒဝနဉ္စီ ဥဒဒါ။ပစာဧနေန ဒုက္ခန္တိ ဝုတ်။ ။ဒုက္ခံပစ္စယော ပန ဖလူပစာရေန ဒုက္ခန္တိ ဝုတ်။ (မဏိဒီပ)။ သုခါတိ ဝေဒနာသဒ္ဒံ အပေက္ခိတ္တာ နပုံသကလိင်္ဂတာ န ကတာ။ ဇုတ္ထိလိင်္ဂတာ ကတာ-ဟု ပါဌသေသထည့်။ ။သဘာဝတော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဝိပါက်

စိတ်, ကြိယာစိတ်၏ အာရုံကိုခံစားသော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူသည်။ သင်္ကပ္ပတော-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဝိပလ္လာသ ဘာရာ ရှိသော ဃသ္မ ပုထုဇန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ဖြစ်သောကုသိုလ်, အကုသိုလ်စိတ်တို့၏ အာရုံကိုခံစားသောအခြင်း အရာကို ပြတော်မူသည်။]

သမန္တိ၊ ကား။ အဝိသမံ၊ အညိအညွတ်။ သမာ၊ ညှိညွှတ် ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧကီဘာဝူပဂတာဝိယ၊ တပေါင်းတည်း၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ သမာ-သဒ္ဒ၊ ကား။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်တည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ယောဧတမ်ဟိ၊ ၏။ ဧကုပ္ပါဒါတိတ္ထေ၊ ၌။ ဂိုဂ္ဂိဟ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္ံသောနည်းဖြင့်။ ပေဒိတမ္ပေဝ၊ ၏။ ဧတေသံ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့အား။ ဧကော-သမာနော၊ ဟူသော။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့သည်။ ဧကုပ္ပါဒါ၊ ဧကုပ္ပါဒမည်ကုန်၏။ သမာနပစ္စယေဟိ၊ ဆက်ဆံသော ဇရုံကြောင်းတို့ကြောင့်။ သဟုပ္ပတ္တိကာ၊ တကွဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သောတရားတို့တည်း။ ဣတိ-အပေါ်၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သဟုပ္ပတ္တိကာနံ၊ တကွဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဣပါ-ဣပါ နဉ္စ၊ ရပ်နာမ်တို့၏လည်း။ အညမညသမုဋ္ဌာတာ၊ အချင်းချင်းသမုဋ္ဌာန်းတတ်၏ ဒေ ဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကော်ဇာဟာရသမုဋ္ဌာနာ၊ ဟူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမာနနိရောဓါ၊ သမာနနိရောဓ်၏ ကူသောချုပ်ခြင်း ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သမ္မယုတ္တာ၊ သမ္မယုတ္တမည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပါရူပါနံ၊ ရုပ်နာမ်တို့၏။ အညမညသမုဋ္ဌာ ဧပါ၊ အချင်းချင်းယှဉ်ခြင်းကို။ နိပါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဟာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကနိရောဓါတိလုဒ်၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ ဖဲ့။

ဧဝမပိ၊ ဤသို့လျှင်ရုပ်နာမ်တို့၏အချင်းချင်းသမုဋ္ဌာန်းအဖြစ်ကိုမြဲဖြစ်အပ် မသင့်လည်း။ အဝိနိဗ္ဘောဂရူပါနံ၊ အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ်တို့၏။ အညမညသမုဋ္ဌာ ဟာ၊ အချင်းချင်းသမုဋ္ဌာန်းတတ်၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကော်ဇာဟာရသမုဋ္ဌာနာ၊ ဟူသောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဝင်း။ ဧကနိ ရောဓါစ၊ တူသောချုပ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဝင်း။ ကော်ဇာဟာရသမုဋ္ဌာနာစ၊ ကူသောပဋ္ဌာ ရှိကုန်သည်ဝင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သဗ္ဗယုတ္တာ၊ သမ္မ ယုတ္တမည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။

အဝိနိဗ္ဘောဂရူပါနံ၊ ကိစ္စာ။ အညမညသမ္ပယောဂေါ၊ ကို။ နိဝါရိတော၊ မြစ်အဝင်သည်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဟောတိ၊ ၏။ လုကို-တာ၊ပ်ာ၊ ကြောင့်။ ဧကောဝတ္ထု၊ ကာကိ ကုဒံ၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ ၏။ (ပြန်၍စဝ်)။

ဧဝမပိ၊ ဤသို့ဖြစ်အဝ်ယော်လည်း။ အဝိနိဗ္ဘောဂရူပေသု၊ အဝိနိဗ္ဘောဂရူပ်တို့တွင်း ကံ၊ တခုသော။ မဟာဘူတံ၊ မဟာဘုတ်သည်။ သေသမဟာဘူတောပါဒါရူပါနံ၊ကြွင်းသေမဟာဘုတ်သုံးပါး,ဥပါဒါရူပ်တို့အား။နိဿယပစ္စယော၊ နိဿယသတ္တိဖြင့်ကျေးဇူးပြုသည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေန၊ ထိုတခုသေမဟာဘုတ်ဖြင့်။ တာနိ၊ ထိုကြွင်းသော မဟာဘုတ်, ဥပါဒါရူပ်တို့သည်။ ဧကဝတ္ထုကာနိ၊ တူသော မှိရာ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိဝါ၊ ဤသို့ဝင်း။ (ကပ္ပေန္တသတေသံသို့စဝ်)။ စက္ခာဒိနိဿယဘူတာနိ၊ စက္ခုစသည်ကို၏မှိရာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်။ ဧတေသု၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့၌။ သန္ဒိဿိတံ၊ မှိသော။ ဧကံ၊ ကခုသော။ ပတ္ထု၊ စက္ခုပသာဒ စသော၀တ္ထု၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ လုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကဝတ္ထုကာနိ၊ ဧကဝတ္ထုကမည်ကုန်၏။ ဇာတိဝါ၊ ဤသို့ဝင်း။ ကပ္ပေန္တသ၊ ကြီဆသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုကြွင်း သော မဟာဘုတ်, ဥပါဒါရူပ်,မဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏။ သမ္မယုတ္တာတာပတ္တိ၊ သမ္မယုတ္တ၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ထိုကြွင်းသောမဟာဘုတ်,ဥပါဒါရူပ်,မဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏ သမ္မယုတ်အဖြစ်ကိုမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဧကာရမ္မဏာတိ ဤဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ကေပိ၊ ဒါစ၊ ၎င်း။ ပ။ ဧကာရမ္မဏာစ၊ ဟူသောအာရုံရှိကုန်သည်ဌင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သမ္မယုတ္တာ၊ သမ္ပယုတ်မည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ လုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုကြွင်းသော မဟာဘုတ်,ဥပါဒါရူပ်, မဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏။ အညမညသမ္ပယောဂေါ၊ အချင်းချင်း သမ္ပယောဂကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဝါရိတော၊ မြစ်အဝ်၏။ လုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ငှါ။ ဧကာရမ္မဏာတိလုဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ပြန်၍စဝ် မဓုဋီကာအလိုယောဇနာနည်း။) တနည်းကား။ ။စက္ခာဒိနိဿယဘူတာနိ၊ စက္ခုပသာဒစသည်တို့၏မှိရာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်(ဧကဝတ္ထုကာနိသို့စဝ်)။ ဧတေသု၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့၌။ သန္ဒိဿိတံ၊ မှိသော။ ဧကံ၊ တခု

သော။ ဝတ္ထု၊ စက္ခုပသာဒစသော ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေဝတ္ထုကာနိ၊ ကေဝတ္ထုက မည်ကုန်၏။ ဇာတိဝါ၊ ဤသို့ဎင်း။ ကပ္ပေန္တသ္မာ၊ ကြီဆသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ မတောန္၊ အလိုအားဖြင့်။ တေသံ၊ ထို မဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏။ သမ္ဘဝုပ္ပတ္တိဟာပဓဉ္စိ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။သိယာ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ထိုမဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏ သမ္မ ယုတ်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ဒံမကျိုးပွါး ဖောဝရမ္မဟာတိဏ္ဍဒံ၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဖောပွါးဝါ၊ ဂုဏ်း။ ပ။ ဇကာရမ္မကာစ၊ တို့ သော အာရုံရှိကုန်သည်ဂုဏ်း။ ယောဇ်္ဈ၊ ကုန်၏။ ဇတာ၊ ဟို့သည်။ သမ္မယုတ္တာ၊ သမ္မယုတ္တမည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဇ်္ဈ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်လေးပါး။ အပ္ပမညသမ္ပယောဝေါ၊ အချင်းချင်း ယှဉ်ခြင်းကို။ နိဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ကိုမဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏ သမ္မ ယုတ်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ဒံမကျိုးပွါး ဖောဝရမ္မဟာတိဏ္ဍဒံ၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဖောပွါးဝါ၊ ဂုဏ်း။ ပ။ ဇကာရမ္မကာစ၊ တို့ သော အာရုံရှိကုန်သည်ဂုဏ်း။ ယောဇ်္ဈ၊ ကုန်၏။ ဇတာ၊ ဟို့သည်။ သမ္မယုတ္တာ၊ သမ္မယုတ္တမည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဇ်္ဈ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်လေးပါး။ အပ္ပမညသမ္ပယောဝေါ၊ အချင်းချင်း ယှဉ်ခြင်းကို။ နိဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ကိုမဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏ သမ္မ ယုတ်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ဒံမကျိုးပွါး ဖောဝရမ္မဟာတိဏ္ဍဒံ၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဖောပွါးဝါ၊ ဂုဏ်း။ ပ။ ဇကာရမ္မကာစ၊ တို့ သော အာရုံရှိကုန်သည်ဂုဏ်း။ ယောဇ်္ဈ၊ ကုန်၏။ ဇတာ၊ ဟို့သည်။ သမ္မယုတ္တာ၊ သမ္မယုတ္တမည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဇ်္ဈ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်လေးပါး။ အပ္ပမညသမ္ပယောဝေါ၊ အချင်းချင်း ယှဉ်ခြင်းကို။ နိဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ကိုမဟာဘုတ်လေးပါးတို့၏ သမ္မ ယုတ်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်း။ ဒံမကျိုးပွါး ဖောဝရမ္မဟာတိဏ္ဍဒံ၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ် အနုဋီကာအလိုယောင်ဖော်ပြုပါသည်။)

၇ဏ္ဍို၊ [အရှင်ဋီကာသဆရာ...အဟယ်ကြောင့် ကျေပါဒါဟု၍သာ မဆိုမူ၍ ဖော နိရောဓါဟု၍ ဆိုအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သဟပ္ပတ္တိကာနံ-စသော ပါဠိ ကိုမိန့်။ ။အဘယ်ကြောင့် ဖောနိဓရဿဒ္ဓါဖြင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော ရုပနာမ် တို့၏ သမ္မယုတ်အဖြစ်ကို ပြစ်ပြင်းကို သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ယေသမာနုပ္ပါဒါ-စသော်ပါဠိကိုဒိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။

ကေဝတ္ထုက-ဟူသော် ပါဠိဖြင့် အဝိနိဗ္ဘောဂ ရုပ်တို့၏ အချင်းချင်း သမ္မယုတ်၏အဖြစ်ကို မြစ်ကြောင်း ကိုဖော်ပြကြောင်းသိအပ်သနည်းဟူမူ။ ။ ကာမဘဝ တော် သကိုယ် ကျေပွေဖောနိုချောခဘာဝေ ကေဝတ္ထုကာတိ ဗြဟ္မ စက္ခာဒိနမေဝ ဆန္ဒံ ပတ္ထေန်ံ ပတ္ထေန်ိုင်္ဂါ အဓိပ္ပေတတ္တာ မတသု စကေကသ္မိံ အနိသိတတ္တာ ကေဝတ္ထုကာဘာဝေါ သာဝဝတော။ ဇာတိ ဝေံ ကျေပွေဒေကနိုရော ဓါနံ ဘေသံ အဝိနိဗ္ဘောဂရူပါနံ ဖောဝရမ္မဏသမ္ပယောဝေါ ကေဝတ္ထုကာဘိ ဇေတေန နိဝါရိတော ဘော်ဝိဘိ။ (ဓ.သ.ဋီ၁၀)။ အဓိပ္ပါယ်ကား အဝိနိဗ္ဘောဂ ရုပ်တို့သည် ကျေပွေဒ, ကေနိ ဖောရမ္မ ဖြစ်ကြောင်းသော်လည်း စက္ခုပသာဒ-စသော ခြောက်ပါးသော ဝတ္ထုရုပ်တို့ရှိကြသဖြင့် စက္ခုဒသက စသည်တို့သည်ဖြစ်ကြကုန်၏။ တခုသောဝတ္ထုသော ပဋိဂ္ဂါဟကသဒ္ဓါဖြင့် ကေဝတ္ထုကသဒ္ဓါဖြင့် အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ်တို့၏ သမ္မယောဂဝိဘာဂကို ပြုသည်ဖြစ်ဘိသော်။

ဧဝမပိ အဝိနိဗ္ဘောဂရူပေသု ဇာတိဟဒယဝတ္ထုတံ။ ပ။ ကေဝတ္ထုကာနိတိ-ဟူသော ပဌမဂိုက်၌ ဇောတဝ် ပဒ္ဓ၊ ဧတေသန္တိ ကေဝတ္ထုကာနိ-ဟုပြု။ နိသယဖြစ်သော မဟာဘုတ်သုံးပါး, ဥပါဒါရုပ် တို့ကို အရကောက်။ စက္ခာဒိနိသယဘူတာနိဝါ-စသော ဒုတိယဂိုက်၌ ကဲ့ ယေဝ ဝတ္ထု ဇောသူတို ကေဝတ္ထုကာနိ-ဟုပြု။ တေသန္တိ သေသ

မဟာဘူတောပါဒါနံ စတုန္နံ မဟာဘူတာနံဝါ-ဟူသော မဓုဋီကာ အလိုအား ဖြင့် နိဿယဖြစ်သော မဟာဘုတ်မှတပါး နိဿိတာဖြစ်သောမဟာဘုတ်သုံးပါး, ဥပါဒါရုပ်တို့ကို အရကောက်။ တနည်းကား- မဟာဘုတ်လေးပါးကို အရ ကောက်။ ထိုကြောင့်ကြင်းသော မဟာဘုတ်သုံးပါး, ဥပါဒါရုပ်, မဟာဘုတ် လေးပါးတို့၏ဟု ယောဇနာသည်။

နိဿယနိဿိတတာသဒ်ါတ ဥပကာရောပကဘွာဝဒီပနံ ကေဝတ္ထု ကဝစနန္တိ ဒုတိယ ဝိကပ္ပေ မဟာဘူတ ဝသေန ယောဇနာကတာ။ ။ အနက်ကား။ ကေဝတ္ထုကပစနံ၊ ကေဝတ္ထုကသဒ္ဒါသည်။နိဿယနိဿိတတာ သဒ်ါတဥပကာရော ပကဘွာဝဒီပနံ၊ နိဿယအဖြစ် နိဿိတ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ကျေးဇူးပြုတတ်ကျေးဇူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဒုတိယဝိကပ္ပေ၊ ဒုတိယနည်း၌။ မဟာဘူတဝသေန၊ မဟာဘုတ်လေးပါး ဟိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၏။ ။ဟူသော်အနုဋီကာနှင့်အညီ ကေဝတ္ထုကာနိအရ မဟာဘုတ် လေးပါးကိုသာ အရကောက်ယူအပ်၏။

ပဌမဝိကပ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကား တခုတခုသော မဟာဘုတ်ဟုဆိုအပ်သော မှီရာဝတ္ထုရှိကြသောကြောင့် နိဿိတဖြစ်သော မဟာဘုတ်,ဥပါဒါရုပ်တို့သည် ကေဝတ္ထုကမည်ကုန်၏။ ဒုတိယဝိကပ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကား မဟာဘုတ်လေးပါး ကိုခ်ဳပ်မှိသော စက္ခုပသာဒ-စသော ခြောက်ပါးသော်ဝတ္ထုရုပ်တို့တွင် တခုသော ဝတ္ထုရုပ်သာလျှင်ရှိ၏။ နှစ်ခု သုံးခုစသော ဝတ္ထုရုပ်မရှိ။ စက္ခုဒသက ကလာပ် စသည်ကိုယူ။ထိုကြောင့်ထိုမဟာဘုတ်တို့သည်ကေဝတ္ထုကမည်ကုန်၏။ ။စက္ခ္ဝာဒိန်သယဘူတာနိ စက္ခ္ဝာဒီနံ သန္နိဿိတဝတ္ထူနံ နိဿယဘူတာနိ ဇေတသု စတူသု မဟာဘူတေသု နိဿိတံ ဝတ္ထု စက္ခ္ဝာဒိသု ဆသု ဝတ္ထူသု ကေ်ယေဝ ဟောတိ နဒ္ဒေါတီကိဝါ။ မကိဒိပ။ ။အနက်ကား ထင်ဖလောက်ပြီ။]

ပါ၊ ဟနည်းကား။ ပဋ္ဌလောမတော၊ ပဋိလောမနည်းအား ဖြင့်။ ဧကာရမ္မဏာကိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧကဝိထိယဉ္စ၊ တခု သော ဝိထိ၌ဖြင်း။ နာနာဝိထိယဉ္စ၊ အထူးထူးသောဝိထိ၌ဖြင်း။ ပရသန္တာနေစ၊ တပါးသန္တာန်၌ဖြင်း။ ကေသို်၊ တခုသော။ အာရမ္မဏေစ၊ အာရုံ၌ဖြင်း။ဥပ္ပဇ္ဇ မာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိန္နဝတ္ထုကာနံ၊ မတူသောမှီရာ ဝတ္ထုရုပ်ရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌဝိညာဏသမ္ပဋိစ္ဆနာနံ၊ပဋ္ဌဝိညာဏ်, သမ္ပဋိစ္ဆနစိတ်တို့၏။သမ္မယုတ္တတာ၊သမ္ မယုတ်အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နဝါရဏတ္ထံ၊ ထိုပဋ္ဌဝိညာဏ်, သမ္ပဋိစ္ဆန စိတ်တို့၏ သမ္မယုတ်၏ ဒုဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧကဝတ္ထုကာတိဇုဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယေ၊ အကြင်တရားကိုသည်။ ဧကဝတ္ထုကာ၊ တူသောမှီရာဝတ္ထုရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကာရမ္မဏာ၊ တူသောအာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရား

တို့သည်။ သမ္မယုတ္တာ၊ သမ္မယုတ္တမည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ထိုပဋ္ဌိညာဏ်, သမ္ပဋိစ္ဆန စိတ်တို့၏ သမ္မယုတ်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧကဝတ္ထု၊ကာတိဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။ ဧဝမပိ၊ ဤသို့လျှင် ပဋ္ဌိညာဏ်, သမ္ပဋိစ္ဆနစိတ်တို့၏ သမ္မယုတ်၏ အဖြစ်ကိုမြစ်အပ်သော်လည်း။ သမ္ပဋိစ္ဆနသန္တီရဏာဒီနံ၊ သမ္ပဋိစ္ဆန စိတ်,သန္တီရဏစသောစိတ်တို့၏။သမ္မယုတ္တတာ၊သမ္မယုတ်၏အဖြစ်သည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ထိုပဋ္ဌိညာဏ်, သမ္ပဋိစ္ဆန စသောစိတ်တို့၏ သမ္မယုတ်၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။(ထည့်)။ ဧကနိရောဓါတိ ဧဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယေ၊ တို့သည်။ ဧကနိရောဓါ၊ **တ**ည်သော ချုပ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ဧကဝတ္ထုကာ၊ကုန်သည်။ ဧကာရမ္မဏာ၊ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။တေ၊ တို့သည်။သမ္မယုတ္တာ၊ မည်ကုန်သည်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။တန္နိဝါရဏတ္ထံ၊ ထိုသမ္ပဋိစ္ဆန,သန္တီရဏ-စသောစိတ်တို့၏ သမ္မယုတ်၏အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ဧကနိရောဓါတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။ပန၊ ဧကာရမ္မဏ-ဟု မိန့်ရခြင်းမှတပါးကုပ္ပါဒဟုမိန့်ရခြင်းကို ဆိုဦးအံ့။ဧဝံတိဝိဓလက္ခဏာ၊ ဤသုံးပါးအပြားရှိကုန်သောလက္ခဏာရှိသည်သာဖြစ်ကုန်သော တရားကိုသည်။နာနုပ္ပါဒါပိ၊ အထူးထူးဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ကိံ၊ဖြစ်ကုန်သလော။အဇာတ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဧကုပ္ပါဒါဧဝ၊ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ကံ၊ ဖြစ်ကုန်သလော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝိဘာရဏာယ၊ ဖိစစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဧဝံတိဝိဓလက္ခဏာ၊ ဤသုံးပါးအပြားရှိကုန်သော လက္ခဏာရှိကုန်သောတရားဟိုသည်။ ဧကုပ္ပါဒါဧဝ၊ တူသော ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ဧကုပ္ပါဒါတိဣဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အနုလောမအားဖြင့် အနက်ကိုပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ပဋိလောမအားဖြင့် အနက်ကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ပဋိလောမတော်စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဧကဓိတိ,နာနာဂိကိ,ပရသန္တာနတခုသော အာရုံ၌ဖြစ်ကုန်သော စဉ်ကွဲပသာဒစသော ငါးပါးသော ပသာဒရုပ်တို့၌ အသီးအသီးမှီကုန်သော ပဉ္စဝိညာဏ်,ဟဒယဝတ္ထု၌မှီကုန်သော သမ္ပဋိစ္ဆနစိတ်တို့၏ သမ္မယုတ်၏အဖြစ်ကိုမြစ်လိုသောကြောင့် ကေဝတ္ထုကသဒ္ဒါ ကို မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပေးတဲ့အကြောင်းကသဒ္ဒါဖြင့်ပယ်ဖျက်သော်, သမ္ပဋိစ္ဆနကိုးကိုမြစ်ကြောင်းကို အားထုံးကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စွဲရှိရကား ယေ ဧကဝတ္ထုကာ ဟုတ္ဝာ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား မိုရာဝတ္ထုတွဲကုန်သည်

ဖြစ်၍ အာရုံတူသောတရားတို့သာ သမ္မဲယုတ်ဖြစ်ကြသည်။ ပဠုဝိညာဏ်,သမ္မဲဋ္ဌိဆန္နစိတ်တို့သည် အာရုံတူကြငြားသော်လည်း မိရာဝတ္ထုမတူကြသောကြောင့် ပဠုဝိညာဏ်, သမ္မဋ္ဌိဆန္နစိတ်တို့ကို ဇောဝတ္ထုကသဒ္ဒါဖြင့် မြစ်ကြောင်းကို သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။သန္တီရဏာဒီနံ-ဠ္ဒ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဝုဋ္ဌော, ဇော,တဒါရုံစိတ်တို့ကိုယူ။ထိုဝုဋ္ဌော,ဇော,တဒါရုံဝိတ်တို့သည် မရဏာသန္နဝိထိ၌ စုတိမှ ပြန်၍ရေတွက်သည်ရှိသော် တဆယ့်ခုနစ်ချက်မြောက်သောဇိတ်၏ဌီကာလကစ၍ ကမ္မဇရုပ်တို့သည် မဖြစ်ကြသောကြောင့် မရဏာသန္နဝိထိ၌ တခုသော ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီကုန်၏။ မရဏာသန္နဝီထိမှ ကပါးသော ဝိထိ၌ ဖြစ်ကုန်သော သန္တီရဏ, ဝုဋ္ဌော, ဇော, တဒါရုံစိတ်တို့သည်ကား ရှေးရှေးသော စိတ္တက္ခဏ၌ ဖြစ်သော ဟဒယဝတ္ထုကိုသာ မှီကြသောကြောင့် ဇောဝတ္ထုက မဖြစ်ကုန်၊ ထိုကြောင့်- သန္တီရဏာဒီနံ-ဠ္ဒ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် မရဏာသန္နဂီထိ၌ ဖြစ်ကုန်သော တခုသောဟဒယဝတ္ထုကိုသာ ဂိုကုန်သော ဝုဋ္ဌော, ဇော, တဒါရုံ တို့ကိုသာ ယူအပ်၏။ တနည်းကား- ဆဒ္ဒဝတ္ထု။သူကဲ့ ဟဒယဝတ္ထု ယေဝဝတ္ထု၊ ဇောသန္တီ ကောဝတ္ထုကာ-ဟု ဝိဂြိဟ်ပြုခဲ့သော် မရဏာသန္နဝိထိမှတပါးသောဝိထိ၌ ဖြစ်ကုန်သော သမ္မဋ္ဌိဆန္န,သန္တီရဏ,ဝုဋ္ဌော,ဇော,တဒါရုံတို့ကို ဇောဝတ္ထုက-ဟု ယူအပ်၏။ အနဋ္ဌိကာ။

ဇေဒနတိတ် ပြီး၏။

ဝိပါကတိက်

ဝိပက္ကဘာဝမာပန္နော ကုသလာဒိကမ္မာနုရူပံ ဝိပစ္စတီတိ ဝိပါကော။ (ကုသလတို့ဝတ္ထုသို့စပ်)။ တံသဒိသာနိ၊ ထိုသလောဓေ့ခင်ဗျားကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ရှိ။(ထည့်)။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သာလိဗီဇာဒိနံ၊ သဓလးစေ့စသည်တို့၏။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည်။ ဝိပက္ကာနိနာမ၊ ဝိပက္ကမည်ကုန်သည်ဟု ဟောခဲ့ပြီယတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိပါကနိရုတ္တိဿ၊ ဝိပါကဝုတ်ဆိုခြင်းကိုလည်း၊ လာခဲ့ပြီယထာ၊ ရကုန်သကဲ့သို့။ မူလကံရပတ္တခန္ဓနာနုရူပနိ၊ ကုသိုလ်,ကောင်း,အရိုး,ပင်စည်,အရိုးတို့သည်။ ဝိပက္ကာနိနာမ၊ ဝိပက္ကမည်ကုန်သည်ဟု နဂဟာန်ဟုတာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိပါကနိရုတ္တိဿ၊ ကိုလည်း။ နလာန်ဟုတာ၊ မရကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အရူပဓမ္မဘာဝေနစ၊ နာမ်တရုံး အကြံပြုခြင်းငှင်း။ သာရမ္မဏာ ဘာဝေနစ၊ အာရုံကိုယူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ငှင် ဝုဋ္ဌာဒိကာဝေနစ၊ ကာကုသုက္ကစသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ငှင်း။ တံသဒိသာနိ၊ ကုသိုလ်ကဲ့သို့, အကုသိုလ် တို့နှင့် တူကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ရှိ။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော(ထည့်)။ ကုသလာကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏။ ဖလာနိ၊ အကျိုးဖြစ်သည်။ ဝိပက္ကဘာဝံ၊ ဝိပါက်အဖြစ်သို့။ ဝါ၊

အကျိုး၏အဖြစ်သို့။ အာပန္နာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တို့၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပါကနိရုဟ္တိ်၊ ဂိပါက်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းကို။ လဘန္တို့၊ ရကုန်၏။ ရူပဓမ္မာ၊ ရုပ်တရားတို့သည်း ကမ္မနိဗ္ဗတ္တာပိ၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ကမ္မသဒ်သာ၊ ကံနှင့်တူကုန်သည်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ထိုသို့ကံနှင့်မတူခြင်းကြောင့်၊ ဝိပါကနိရုတ္တိ်၊ ဝိပါကဟုခေါ်ဆိုခြင်းကို။ ဝါ၊ အကျိုးဟုခေါ်ဆိုခြင်းကို။ နလဘန္တို့၊ မရကုန်။ (ပြန်၍စပ်)။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသေတံ၊ ၎။ ဒုတ္တံ၊ ၏။ ဇာတိဇရာ သဘာဝါတိ၊ ကား။ ဇာယနဇိရဏာသဘာဝါ၊ဖြစ်ခြင်း,ရင့်ကျက်ခြင်း သဘောကို။ ဝိပါက ပကတိကာတိ၊ ကား။ ဝိပစ္စနပကတိကာ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသဘော ရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အနုပစ္ဆိန္နာဝိဇ္ဇာကာကုမာန သန္တာနေ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာမာနရှိသောသေက္ခပုထုဇ်န် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌။ သဗ္ဗာပါရတာ၊ ကြောင့်ကြ၍သောအဖြစ်ကို။ဝိပစ္စနသ ဘာဝတာ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသဘောပျက်၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ဇတန၊ ထိုဗျာပါရ အားဖြင့် အကျိုးပေးခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိညာဒိကုသလာ နဉ္စ၊ အဘိညာဉ်စသောကုသိုလ်တို့၏ဂုဏ်း။ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာဒိအကုသလာ နဉ္စ၊ ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ-စသော အကုသိုလ်တို့၏ဂုဏ်း။ ဝိပါကာနုပ္ပါဒနေပိ၊ အကျိုးကိုမဖြစ်စေသော်လည်း။ ဝါ၊ အကျိုးကို မပေးသော်လည်း။ ဝိပါက ဓမ္မတာ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။သိဒ္ဓါ၊ ထင်ရှား သည်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပါကပကတိကာတိ၊ ကား။ ဝိပစ္စနပကတိကာ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း သဘောရှိကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိကဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဝိပက္ကဘာဝန္တိတ္ထေ၊ ၌။ ဘာဝသဒ္ဒေန၊ ဘာဝသဒ္ဒါဖြင့်။ သဘာဝေါဧဝ။ သဘောကိုသာလျှင်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ကဿ၊ ဖြောင့်။ ယထာ ဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော။ ကံဝိပက္ကုသလာကာဝဏ္ဏ၊ ထိုဝိပါက် သဘောကိုဂုဏ်း။ ဒုတိယသ္မ-ဒုတိယေန၊ ဒုကိယပုဂ်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော။ တံဝိပစ္စနသဘာဝဉ္စ၊ ထိုအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း သဘောကိုဂုဏ်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍။ ဥဘယဘာဝပဋိက္ခေပဝသေနာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈ဣတ္ထိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အရှုပဂမ္မာနမေတံ အဓိဝစနံ-ဟု အဘယ်ကြောင့် မိန့်အပ်ပါသနည်း။ ကံကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့လည်း ရှိကြသောကြောင့် ရှုပါရှုပဓမ္မာနမေတံ အဓိဝစနံ-ဟုမိန့်အပ်သည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိပက္ကဘာဝမာပန္နာနံ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။

ဇာတိဇရာသဘာဝါ-ဟူသော ပါဠိဌ္ဌ ကတ္တုသာဓနကို မြစ်တော်မူလိုရကား ဇာတိဇရာ သဘာဝါတိ ဇာယနဇိရဏာ သဘာဝါ-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ ဇာယနံ ဥပ္ပဇ္ဇနံ ဇာတိ-ဟူ၍ဆိုင်း။ ဇိရဏံ ပရိပစ္စနံ ဇရာဟူ၍ဆိုင်း။ ဘာဝသာမနကို ပြတော်မူသည်။

ဝိပါကပကတိကာ-ဟူသောပါဠိဌ္ဌ ဝိပါကသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ဝိပါက ပကတိကာတိ ဝိပစ္စနပကတိကာ-ဟူသော် ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဝိပါကာနံဝိပစ္စာပနသဘာဝေါတိအတ္ထော၊ ထွေ ဟိ ဝိပစ္စာပနသဒ္ဒေန ကာရိတပစ္စယောလုတ္တောတိ။ (မဏိဒီပ)။ ။ဆိုကြောင့် ဝိပစ္စနံ ဝိပါကော။ဝိပစ္စနံ၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်း၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းဟု ပြု။ ကာရိုက် ပစ္စည်း ကြသည်ဟု ပြတော်မူသည်။ ။ဝိပါကဓမ္မာ-ဟူသောပါဠိဌ္ဌ အကြင်ဝိပစ္စနသဘောကိုရအပ်၏။ ထိုပစ္စနသဘောကား အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိပစ္စနသဘာဝတော-စသောပါဠိကိုမိန့်။

သဗ္ဗာပါရတာတိ သဉ္ဇသာဟတာ၊ သန္တာနေ သဗ္ဗာပါရတာတိ ဧတေန ဝိစိတ္တပ္ပယောဂသဒ်္ဓါတေန ကြိယာဘာဝေန ဝိပါက်ဓမ္မာနံ သန္တာန ဂိသော်သမာဟ ယတော ယသ္မိံ စိတ္တုပ္ပါဒေ ကုသလာ ကုသလ စေတနာ တံ သန္တာနေဝေ တသာ ဝိပါကုပ္ပတ္တိတိ။ (အနုဋီကာ)။ အနက်ကား။ ။သဗ္ဗာပါရတာတိ။ ကား။ သဉ္ဇသာဟတာ၊ လုံ့လရှိသော အဖြစ်တည်း။ သန္တာနေ သဗ္ဗာပါရတာတိဧတေန။ ဖြင့်။ စိတ္တပ္ပယောဂသဒ်္ဓါတေန၊ စိတ်၏ လုံ့လဟူဆိုအပ်သော။ကြိယာဘာဝေန၊ အမှုအရာ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိပါကဓမ္မာနံ၊အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့၏။ သန္တာနဝိသေသံ၊ သန္တာန်အထူးကို။ အာဟ၊ မိန့်ကော်မူ၏။ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ယသ္မိံ စိတ္တုပ္ပါဒေ၊ အကြင် စိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ ကုသလာကုသလ စေတနာ၊ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ၏။ (ထည့်)။ တံသန္တာနေဝေ၊ ထိုဥပါဒိဏ္ဏသန္တာန်၌သာလျှင်။ တသာ၊ ထိုကုသိုလ်,အကုသိုလ်စေတနာ၏။ ဝိပါကုပ္ပတ္တိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတော၊ ထိုကြောင့်။ သန္တာနဝိသေသံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။။

ဝိပစ္စနသဘာဝတာဒိ-အစရှိသော သံဝဏ္ဏနာ၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြုကော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တေနအဘိညာဒိ ကုသလာနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ ကာနည်းကား- ကြောင့်ကြလုံ့လရှိသော အဖြစ်ကို ဝိပစ္စနသဘာဝ ဟူသော အနက်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- တေန အဘိညာဒိကုသလာနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ အဘိညာဒိကုသလာနံ-ဌ် အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဂတိ,ဥပဓိ,ကာလ,ပယောဂတို့ မရှိသဖြင့် အကျိုးမပေးသော ဒိဋ္ဌမ်မ ဝေဒနိယကံ,ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနိယကံတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဘာဝနာယ ပဟာဒိ-ဌ် အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗကို ယူအပ်၏။ ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗကံ့သည် ပဝတ္တိအကျိုးကို ပေးသောကြောင့် ဂတိ, ဥပဓိ, ကာလ,

ပယောဂတို့မရှိသဖြင့် အကျိုးမပေးသော ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ, ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗကံဟိုကို ဝိပါကာနုပ္ပါဒနေပိ-ဌ် ယူအပ်၏။ (အနုဋီကာ)

ပုဗ္ဗရင်္ဂီကာဆရာ....အင်္ဂကကာ သဘာသည် ဒဿနတိုက်-စသည်ဟုဆို ဥဘယပဋိက္ခေပပဿနာ-ဟုဆိုအပ်သကဲ့သို့ ထိုအဏူ ဌ်၏ ဝိပါကတိုက်ဌ် ဥဘယ ပဋိက္ခေပဝဿနာဟု ဆိုသင့်လျက်မဆိုမူ၍ အဘယ်ကြောင့် ဥဘယ ကာဝပဋိက္ခေ ပဝဿနာ-ဟု မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား• ဝိပက္ကဘာဝန္တိစေတွဲ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား; သိသင့်ပြီ။]

ဝိပါကတိုက်ပြီ ၏။

——o——

ဥပါဒိန္နတိုက်

ဥပေတေန အာဒိန္နာ ဥပါဒါဒိန္နာတိ၊ ပဋိဗဒ္ဓါ။ ဗဟုကမေဝ၊ ဤမျှအဟိုင်း အရှည်ရှိသောစကားကိုသာလျှင်။ ကိန္တုခေါဝတ္ထုဖွဲ့၊ ဒုတိယဝါရဝသေန ဆိုသင့်ဆိုထိုက် ၏ရှင့်။ (ထည့်)။ပန။ ထိုသို့ပင်ဆိုသင့်ဆိုထိုက်သော်လည်း။ (အာရမ္မဏကရဏာ ဝဿနာတိအာဒိဝုတ္တံသို့စပ်)။ တံဥပေတံ၊ ထိုဥပေတာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကိ၊ အဘယ် တရားနည်း။ ကေနစ၊ အဘယ်တရားသည်လည်း။ ဥပေတ၊ ကပ်အပ်သနည်း။ ကထဥ္စ၊အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဥပေတံ၊ကပ်အပ်သနည်း။ ကေစ၊ အဘယ်တရားတို့ကိုလည်း။ တေန၊ ထိုဥပေတမည်သော တရားသည်။ အာဒိန္နာ၊ ယူအပ်ကုန်သနည်း။ ဇာတိပုဿယံ၊ ဤသို့သောပုဿယသည်။ ယတိ၊ သော် (မဓု)။တနည်းကား။ ဇာတိံသို့။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပုဿ၊ ပုဿယတို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (မဏိဒီပ)။(ဝုတ္တံသို့စပ်)။ လောကုတ္တရာနံ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၏။ ကေသဉ္စိ၊ အ ချို့ကုန်သောဂေါတြဘူစသောတရားတို့ကို၏။ အာရမ္မဏဘာဝေ၊ အာရုံ၏အဖြစ် သည်။ သတိ၊ သော်။ တန္နိဝတ္တနတ္ထံ၊ ထိုဂေါတြဘူစသော တရားတို့ကို နှစ်မြေ ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဥပေတသဒ္ဒသမ္ဗန္ဓနာ၊ ဥပေတသဒ္ဒါနှင့်စပ်အပ်သော။ ဥပယ သဒ္ဒေန၊ ဥပယသဒ္ဒါသည်။ ဝုစ္စမာနာဟိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ စတုဗ္ဗိဓုပါဒါန ဘူတာဟိ၊ လေးပါးကုန်သောဥပါဒါန်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တ ဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဥပေတံ၊ ကပ်အပ်၏။ ဇာတိစ၊ ဤသို့ပင်း။ တေဟိ၊ ထို ဥပေ တမည်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ အာရမ္မဏရဟိတဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏။ အ စွမ်းဖြင့်။ ဥပေတံ၊ကပ်အပ်၏။ သမန္နာဂမဝသေန၊ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ,သဟဇာတ

သတ္တိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ နဉ္စပေတံ၊ မကပ်အပ်။ ဣတိစ၊ ၎င်း။ သမ္ဗတောဘူမကဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောတောဘူမကတရားတို့၏။ ဥပါဒါနာရမ္မဏတ္တော၊ ဥပါဒါန်ကို၏ အာရုံ၏အဖြစ်သည်။ သတိစ၊ ရှိသော်လည်း။ (ဝိပါကကဋ္ဌတ္တာရူပါနိဂဟိတာနိ၊ နတောဘူမကဓမ္မေဟုဖေါ်၍စပ်) ။ယေဟိ၊အကြင်တောဘူမက ကံတို့သည်။ ဝိပါကာကာဋ္ဌတ္တာရူပါနိ၊ ဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရုပ်တို့၊ကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စတာနိ၊ တို့ဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရုပ်တို့သည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဖလာနိ၊ အကျိုးတို့တည်း။ ဇာတိအစ္ဆရာသယေန၊ ဤသို့မသာ အလိုဖြင့်။ (ထဉ္စ်)။ ဂဟ္ဟနွှေဟိဝိယ၊ ယူကုန်သကဲ့သို့။ အာဒိန္နာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တာနိတောဘူမကာကမ္မာနိ၊ ထိုတောဘူမကကံတို့ကို။ ကမ္မဘာဝေန။ ကံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတ္တံ၊ တရုတည်းအဖြစ်သို့။ ဥပနေတ္တွာ၊ ဆောင်၍။ ဥပေတာနိ၊ ဥပေတတရုတ်၏။ ဇာ၊ ဤဥပေတရုတ်သောပုဒ်၌။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ် ကုန်၏။ ဇာတိစ၊ ၎င်း။ တေဟိ၊ ထိုပေးဘူမကာ ကံ တို့ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပါကာကဋ္ဌတ္တာရူပါနိ၊ တို့သည်။ ဥပါဒိန္နာဓမ္မာ၊ ဥပါဒိန္နဓမ္မတို့ မည်ကုန်၏။ ဇာတိစ၊ ၎င်း။ ဓေဟံဃပ်၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒဿေတုံ၊ ဌ။ အာရမ္မဏာကရဏ ဝသေနာတိအာဒိ၊ အာရမ္မဏာကရဏ ဝသေနစသောပါဌ်ကို။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ဖဿာဒယော့အတ္ထနယော၊ ဤအတ္ထနည်းကိုလည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား၊လျော်စွာ။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ပဉ္ဉာအပ်၏။ ဝစနာနုပုဗ္ဗေန၊ ပုဒ္ဆာစကား အစဉ်အားဖြင့်။ နယောဇေဟဗ္ဗော၊ မယှဉ်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဂဉ္ဇော့၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာဃရာသည် ဥပေဟန အာဒိန္နာ ဥပါဒိန္နာ-ဟူ၍သာ မမိန့်ဆိုမူ၍ အဘယ်ကြောင့် အာရမ္မဏာကရဏဝသေန-စသည်ကဲ့ မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရာ၏ ဥပေတေနအာဒိန္နာ။ ပ။ အာရမ္မဏာကရဏဝသေနာတိ အာဒိဂုတ်ကဲ့မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဥပေတေန အာဒိန္နာ ဥပါဒိန္နာ-ဟူ၍သာ ဆိုသင့်သော်လည်း ကံ ပန တံ ဥပေတံ-စသော ပုဆ္ဆာလေးခု၏ အဖြေကိုပြတော်မူသိုသောကြောင့် အာရမ္မဏာကရဏဝသေန-စသည်ကဲ့မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုသို့မိန့်အပ်သော ပုဆ္ဆာလေးခုတို့တွင် ကိ ပန တံ ဥပေဟ-ဟူသော ပုဆ္ဆာကို သတိစသဗ္ဗတောဘူမကဓမ္မာနံ။ ပ။ ဥပေတန္တိ ဣဓ ဂဟိတာနိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဖြေတော်မူသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- တောဘူမက တရာ တို့သည် ဥပါဒါနိုတို့၏အာရုံဖြစ်သော်လည်း တောဘူမက ကံတို့သည်သာ ဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရုပ်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် ထိုဝိပါက် ကဋ္ဌတ္တာရုပ်သည် ငါ့ကို၏ အကျိုးဟု ယူကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထို တောဘူမက ကံတို့ကို တမုတည်းပေါင်းစု၍ ဥပေတမည်သည်ဟု ဖြေတော်မူ၏။ အဋ္ဌကထာဌိကား ဥပေတေန ကမ္မုနာ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့် ကံသည် ဥပေတ မည်သည်ဟု ဖြေတော်မူ၏။

ကေန စ ဥပေတံ- ဟူသော ပုစ္ဆာကို သတိစ လောကုတ္တရာနံ။ ပ။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ ဥပေတံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဖြေကော်မူသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဂေါတြဘူစသော တရားကိုသည် လောကုတ္တရာတရားတို့ကို အာရုံပြုသော်လည်း ထိုလောကုတ္တရာတရားတို့ကို ဥပေါဂ၏အဖြစ် မှ နှစ်ဖေခြင်းငှာ ဥပယဿဒ္ဓါ၏အရဖြစ်သော တဏှာ,ဒိဋ္ဌိတို့သည် အာရုံပြုအပ်သော တေဘူမကကံတို့သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို ကပ်အပ်သော ကဟူမည်၏ဟု ဖြေတော်မူ၏။ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကား ကပ်တက်သော ဥပယဟတရာ ဟိမည်ကုန်၏။ ဥပေက်ကို ဥပယော၊ ကတ္တုသာဓန ဥပ ရှေးရှိသောဇ္ဈာန်၏။ တေဘူမကကံတို့ကား ကပ်အပ်သော ဥပေတ တရားတို့မည်ကုန်၏။ ဥပဂန္ဆ ဇ္ဈာ ဂတံ ဂဟိတံ ဥပေတံ-ဟု အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ၌ ဝိဂြိုဟ်ပြုတော်မူ၏။

ထိုဥပယမည်သော တဏှာဒိဋ္ဌိကိုနှင့် ဥပေတာမည်သော တေဘူမကကံတို့သည် ကတ္တား ကံ၏အဖြစ်,အာရမ္မဏိက အာရမ္မဏ၏အဖြစ်ဖြင့် စပ်ကုန်၏။ အနက်သည်စပ်သဖြင့် သဒ္ဒါလည်းစပ်သည်မည်၏။ ထိုကြောင့် ဥပေတသဒ္ဒ သမ္ဗန္ဓနာ ဥပယဿဒ္ဒေန-ဟု ဋီကာ၌မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကေန စ ဥပေတံ-ဟူသော ပုစ္ဆာကို အဋ္ဌကထာ၌တဏှာ ဒိဋ္ဌိဟိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဖြေတော်မူ၏။ ။ ကထဉ္စီ ဥပေတံ-ဟူသော ပုစ္ဆာကို အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဥပေတံ၊ နသမန္ဓာဂမဝသေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဋီကာ၌ဖြေတော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အာရုံပြုခြင်းသည် ကပ်သည်မည်၏-ဟုပြဘော်မူ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ကား အာရမ္မဏကရဏဝသေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဖြေတော်မူ၏။

ဧကစ တေန အာဒိန္နာ-ဟူသော ပုစ္ဆာကို တေဟိ စ နိဗ္ဗတ္တာနိ။ ပ။ ဥပါဒိန္နာဝမ္မာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဖြေတော်မူ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ကား ဖလဘာဝေန-ဟူသောပါဠိဖြင့်ဂုင်း။ သာသဝကမ္မနိဗ္ဗတ္တာနံ ရူပါရူပဓမ္မာနမေတံ အဓိဝစနံ-ဟူသောပါဠိဖြင့်ဂုင်း ဖြေတော်မူ၏။ ။ကိံ ပန တံ ဥပေတံ-စသော ပုစ္ဆာလေးခုတို့ကို အာရမ္မဏကရဏာဝသေန-စသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ အစဉ်အားဖြင့် မဃ်ဟုအပ်။ ရသင့်သည်အားလျော်စွာ ယူလေ့ကု ပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အယဉ္စ အတ္ထနယော-စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။ အနုဋီကာ။]

ဇတ္ထ၊ ဤအာရမ္မဏကရဏပဿေန အစရှိသော အဋ္ဌကထာ စကားဌ်။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ စောဒနာ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ စောဒနာသနည်းဟူမူကား။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဥပေတေန၊ ကပ်အပ်သောတေဘူမကတရားသည်။ ဝါ၊ အာရုံပြုအပ်သောတေဘူမကတရားသည်။ အာဒိန္နာ၊ ယူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်(ထည့်)။'ဥပါဒိန္နာ၊ ဥပါဒိန္နမည်ကုန်သည်။ ယဒိ သိယုံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ဇဝံသတိ၊ သော်။ (သမ္ဗတေဘူမကဓမ္မပစ္စယုပ္ပန္နာနံဥပါ

ဒ်ိန္ဒတ္တံ အာပဇ္ဇတိသ္ဝိစဝ်)။ သဗ္ဗတောဘူမကဓမ္မာ၊ အလုံးစုံကုန်သော တောဘူ မက တရားတို့သည်။ တဏှာဒိနံ၊ တဏှာစသည်တို့၏။ အာရမ္မဏာ၊ အာရုံတို့သည်။ ယသ္မာစ၊ ကြောင့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပေတသဒ္ဒေါ၊ ဥပေတသဒ္ဒါသည်။ ကမ္မဇေဝ၊ တောဘူမကကံ၌သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈော၊ ထင်သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်သေး(အထဓေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗတောဘူမကဓမ္မေသူပိ၊ အလုံးစုံသောတောဘူမကတရားတို့၌လည်း။ ယေန၊ ကြောင့်။ နိရုဇ္ဈော၊ ထင်၏။ ပါဠိဥပမာကိုဖေါ်)။တေန၊ ထိုသို့ဥပေတသဒ္ဒါသည် တောဘူမကကံ၌ သာလျှင်ထင် သည်မဟုတ်-အလုံးစုံသောတောဘူမကတရားတို့၌ထင်ခြင်းကြောင့်။ကမ္မသော ဝ၊ မဟာဘူမကကံကိုသာလျှင်။ ဂဟဏော၊ ယူရာ၌။ ဝါ၊ ယူခြင်း၌။ ကာရဏာ၊ အ ကြောင်းသည်။ ယသ္မာစ၊ လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တောဘူမကတရား ကိုသည် တဏှာစသည်တို့၏အာရုံ၏ အဖြစ်, တောဘူမကကံကိုသာလျှင် ယူခြင်း၌ အကြောင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။ သဗ္ဗတောဘူမကဓမ္မ ပစ္ဈယုပ္ပန္နာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော တောဘူမက တရား တည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောနိဗ္ဗာန်သည် ကြဉ်အပ်ကုန်သော စတုဘူမက တရားတို့၏။ (ဥပါဒိန္နတ္တံအာပဇ္ဇတိသ္ဝိစဝ်)။အဝိဇ္ဇာဒိဟေတူဟိ၊ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း ကိုကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။သင်္ခါရာဒိဖလာနံ၊ သင်္ခါရစသောအကျိုး ဟရားတို့၏။ ဥပါဒိန္နတ္တံ၊ ဥပါဒိန္န၏အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါ။ အာ ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ ကဿာ၊ မူကား။ တေသမ်ိ၊ ထိုစတု ဘူမက ဟရားတို့၏လည်း။ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ တေဟိ၊ ထို အဝိဇ္ဇာ စသော တောဘူမက တရားတို့သည်။ ဖလဘာဝေန၊ အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

စ၊ အကြောင်းတပါးဖြင့်ဆက်၍ စောဒနာဒိုးအံ့။ ဥပယဒ္ဓေန၊ ဥပ လဒ္ဓါသည်။ ဥပေတတာမတ္တံ၊ ကပ်ခြင်းမျှကို။ ဝါ၊ အာရုံပြုခြင်းသာမည်ကို၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဇာတိတံ၊ ထွန်းပြ၏။ သမန္နာဂမနိဝတ္တကံ၊ သဟဇာတ သတ္တိသမ္ပယုတ္တသတ္တိကိုနှစ်စေတတ်သော။ အာရမ္မဏကရဏံ၊ အာရုံပြုခြင်း အ ထူးကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဧဇာတိတံ၊ မထွန်းပြ။ အာဒိန္နသဒ္ဒေနစ၊ အာဒိန္ န သဒ္ဒါသည်လည်း။ ဂဟိတတာမတ္တံ၊ ယူခြင်းသာမည်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဟမ္မသမုဋ္ဌာနတာဝိသေသော၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သော ဝိပါက်က ဋ္ဌတ္တာ ရုပ်ဟုဆိုအပ်သောအထူးကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တော၊ မဟော။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဥပယဒ္ဓါသည်ကပ်ခြင်းမျှကို ထွန်းပြသည်၏အဖြစ်, သဟဇာတသတ္တိသမ္ပ ယုတ္တသတ္တိကိုနှစ်စေတတ်သောအာရုံပြုခြင်း အထူးကို မထွန်းပြသည်၏အဖြစ်,

အာဒိန္ဓသဒ္ဒါသည်လည်းယူခြင်းမျက်ဟောသည်၏အဖြစ်, ကံကြောင့် ဖြစ်သော ဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာ ရုပ်အထူးကို မဟောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗပစ္ဆယုပ္ပန္နာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောတေဘူမကတရားဟူဆိုအပ်ကုန်သော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော နိဗ္ဗာန်သည် ကြဉ်အပ်ကုန်သော အကျိုးတရားကို၏။ ဥပါဒိန္ဓတ္တံ၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော့။ ဣတိ၊ ယို။ အာဟ၊ စောဒနာ၏။ သဗ္ဗပစ္ဆယုပ္ပန္နာနံ၊ ဟိုး၏။ ဥပါဒိန္ဓတ္တံ၊ သည်။(ထည့်)။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပေါဓနေယျဇ္ဈာသယဝသေန၊ သိခြင်းငှါထိုက်သော ဝေနေယျတို့၏အလို၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနာပဝတ္တိတော၊ ဒေသနာတော်၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ပေါဓနတ္ထံ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှါ။ဥပါဒိန္နံဟိတေံ၊ဥပါဒိန္နာဟူသောဒေသနာတော်ကို။ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေနေဝဝစနေန၊ ထိုဥပါဒိန္နာ ဟူသော ဒေသနာတော်ဖြင့် သာလျှင်၊ ယထာဝုတ္တပုဂ္ဂလေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရုပ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သောတရားတို့ကို။ ဟိ-ယာမှာ၊ ကြောင့်။ ပုဒ္ဓိံသု၊သိကြကုန်၏။ပန၊ရှေးအခါသိသည်မှတပါး ယခုအခါသိသည်ကိုဆိုအံ့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တာဝတာ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လောကီဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရုပ်တရားကို။ ဗုဒ္ဓိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ အာသင်္ကောန္ဒုန၊ မစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုတ္တာ၊ နာယူ၍။ တဒတ္ထော၊ ကိုလောကီဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရုပ်ဟုဆိုအပ်သောအနက်ကို။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဝေဒိကမ္ပေါ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မုနာတိ၊ ဟူ၍။ သောအတ္ထဝိဘာဝနာ၊ ထိုအနက်ကိုယင်စွာပြခြင်းကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်)။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတာ၊ ၏။ (နတက္ကာဒိဋ္ဌိဟိဉ္စပေတေဟိ သဗ္ဗပစ္ဆယုပ္ပန္နမမ္မေ ဟိ၊ ဟိဟု ဗျတိရေကပြန်)။ ဣတိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေါဓနေဟျဇ္ဈာသယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒေသနာပဝတ္တိတော၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗပစ္ဆယုပ္ပန္နာနံ၊ ဟိုး၏။ ဥပါဒိန္နတ္တံ၊ သည်။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ (ထည့်)

၈၄။ [သဗ္ဗတေဘူမကာ ဓ တေ ပစ္စယာဓမ္မာတိ သဗ္ဗတေဘူမကပစ္စယာ၊ တေဟိ ဥပ္ပန္နာ နိဗ္ဗာနဝဇ္ဇာ စတုဘူမကမမ္မာတိ၊ တဓေဝတ္ထုံ ပါကဋံ ကရောန္တော အာဝိဇ္ဇာဒိ။ ပ။ ဖလာနန္တိ ဝုတ္တံ-ဟုမိန့်အပ်သော မဓုဋိကာနှင့်အညီ သဗ္ဗတေဘူမကဓမ္မပစ္ဆယုပ္ပန္နာနံ-ဟူသော ပုဒ်ကို ကင်ရှားစေရန် အဝိဇ္ဇာဒိဟောတူဟိ နိဗ္ဗတ္တာနံ သခ်ါရာဒိ ဖလာနံ-ဟုမိန့်၏။ သဗ္ဗတေဘူမကမမ္မ ပစ္စယုပ္ပန္နာနံ-၏ အရက်ိ တေဘူမကတရားတို့ကြောင့်ဖြစ်သောကာမ,ရူပ,အရူပတရားတို့နှင့်နိဗ္ဗာန်သည် ကြဉ်အပ်သော လောကုတ္တရာတရား ၅၂စတုဘူမကတရားတို့ကို ယူအပ်ကုန်၏။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန-အစရှိသောစကား၌ အပြစ်တင်လိုသော စောဒက

ဆရာသည် ထွောဟ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းပဋ္ဌာနကား-ယဲဒိ အာရမ္မဏာ ကရဏဝသေန တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ ဥပေတေန အာဒိန္နာ ဥပါဒိန္နာ၊ သဗ္ဗ တေဘူမကမမ္မ ပစ္စယုပ္ပန္နာနံ ဥပါဒိန္နက္ခံ အာပဇ္ဇတိ-တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်ကပ်သောတရားသည်ယူအပ်ကုန်သော အကျိုးတရားတို့သည် ဥပါဒိန္နမည်ခဲ့သော်ဂ် တေဘူမကတရားတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော စတုဘူမက တရားတို့သည် ဥပါဒိန္န ဖြစ်သင့်၏။ လောကီဝိပါက်က ဋ္ဌကထာရှိသည်သာလျှင် ဥပါဒိန္နံ မဖြစ်သင့်ဟု စောဒနာသည်။

တနည်းအားဖြင့်,စောဒနာလိုရကား-ဥပသဋ္ဌေနစ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ လိုရင်းပဋ္ဌာနကား-ယဒိ ဥပေတေန အာဒိန္နာ ဥပါဒိန္နာ သိယုံ၊ သဗ္ဗပစ္စယုပ္ပန္နာနံ ဥပါဒိန္နက္ခံ အာပဇ္ဇတိတည်း။ ။သဗ္ဗပစ္စယုပ္ပန္နာနန္တိ သဗ္ဗတေဘူမကပစ္စယေဟိ ဥပ္ပန္နာနံ နိဗ္ဗာနဝဇ္ဇာနံ ဓမ္မာနန္တိအတ္ထော။ (မဓုဋီကာ)။ လောကီဝိပါက်က ဋ္ဌကထာရှိသာ ဥပါဒိန္န မည်သင့်သည်မဟုတ်၊ စတုဘူမကတရားတို့သည်လည်း ဥပါဒိန္နမည်သင့်သည်ဟု စောဒနာသည်။ ။ထိုစောဒနာနှစ်ရပ်ကို ပဋိက္ခေပပရိဟာရဖြင့် ဖြေတော်မူလိုရကား-နာပဇ္ဇတိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စတုဘူမက တရားသည် ဥပါဒိန္န မဖြစ်သင့်၊ လောကီဝိပါက် ကဋ္ဌကထာရှိသာ ဥပါဒိန္နဖြစ်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် စတုဘူမကတရားသည် ဥပါဒိန္န မဖြစ်သင့်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဗေါဓနေယျဿယထဝသေန ဒေသနာပဝတ္တိတောကိုမိန့်။အဓိပ္ပါယ်ကား-လောကီဝိပါက်ကဋ္ဌကထာရဲ့ပ်ကို ဥပါဒိန္န-ဟုဟောတော်မူသည်ဟု သိခြင်းငှာထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဟောတော် မူသောကြောင့် စတုဘူမက တရားသည် ဥပါဒိန္န မဖြစ်ဘိသော်။ ။ထင်းဟေတုကို အကျယ်အားဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား-ယေသဉ္ဇိ စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ရှေးအခါ၌ကား ဥပါဒိန္နာ ဟု ဟောတော်မူသည် ရှိသော် လောကီဝိပါက်ကဋ္ဌကထာရှိတရားတို့ကို ဟောတော်မူသည်ဟု သိကြသောကြောင့်ထင်း။ ယခုအခါ၌ကား-သင်ကြား နာယူမှသာ သိရသောကြောင့် ကမ္မုနာ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြသောကြောင့်ထင်း။ စတုဘူမက တရားသည် ဥပါဒိန္န မဖြစ်သင့်၊ ဝိပါက်ကဋ္ဌကထာရှိသာ ဥပါဒိန္န ဖြစ်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ကမ္မုနာတိ ဣဒံ မဇ္ဈိမပဒံ၊ တေနအာရမ္မဏကရဏဝသေန။ ပ။ ဖလဘာနေ ဂဟိတာတိ တွေကံ နိဒဿေဘိ။ (မဓုဋီကာ)။ ယခုအခါ၌သင်ကြား နာယူမှသာ သိကြသောကြောင့် ထိုသင်ကြား နာယူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဝိပါက်ကဋ္ဌကထာရှိတို့ကို ယူလေဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ ကမ္မုနာဟု အဋ္ဌကထာဆရာရှင် ဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့် စတုဘူမကတရားသည် ဥပါဒိန္နမဖြစ်သင့်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ကာရဏာ ကာရဏာမ္ပိ ကာရဏာနေ့ဝဒစ္ဆတိ-ဟုမိန့်သောကြောင့် ဤ ယေသဉ္ဇိ။ ပ။ဣတိသဒ္ဒေါ-ဟူသော ဟိတ်နှင့် တေရဟိ။ ပ။ ကမ္မုနာတိ-ဟူသောဟိတ်နှစ်ချက်ကို နာပဇ္ဇတိ-ဟူသောပဒိုဋ္ဌာန်၌ နာနာဟိတ်စဝ်။]

ပန၊ အဌကထာနည်းမှတပါး ဋီကာနည်းကိုဆိုဦးအံ့။ အပရော၊ အဋ္ဌ
ကထာနည်းမှတပါးသော။ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကထံဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှကား။ ဥပသဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဥပေတံ-ဥပေတမတ္တံ၊ ကပ်ခြင်းဩဇာယာ, ကပ်အပ်
သောတရားဟုဆိုအပ်သောအနက်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ (ဤကို
ဥပါဒိန္နဝစနေနသို့စပ်)။သမာသေ၊ သမာသ်၌။ ပဃုဇ္ဇမာနော၊ယှဉ်အပ်သော။
အယံဥပသဒ္ဓေါ၊ ဤဥပသဒ္ဓါသည်။ သသာဓနံ၊ ကမ္တာသာဓနုင့်တကွသော။
အတိက္ကမနံ၊ လွန်ခြင်းကြီယာကို။ ဝဒတိဂိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ကား။(ထည့်)။
သသာဓနံ၊ ကမ္မသာဓ်ဒြဂ်နုင့်တကွသော။ ဥပဂမနံ၊ ကပ်ခြင်းကြီယာကို။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဒတိ၊ ဟောဇ်။ ဥပဂမနဉ္စ၊ ကပ်တတ်သည်လည်းဖြစ်သော။
ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ ဥပယော၊ ဥပယမည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဟောတိ၊ ၏။ တေနစ၊ ထိုဥပယမည်သောဥပါဒါန်သည်လည်း(ပါဠိတွဲ့စကြေ
သည်)။ ဥပဂတံ၊ ကပ်အပ်သောတရားသည်။ ဥပေတိ၊ ဥပေတမည်သည်။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကမ္မသာဓ်ဒြဂ်နုင့်တကွကပ်ခြင်း
ကြီယာကိုဟောသည်၏အဖြစ်,ကပ်တတ်သောဥပါဒါန်သည် ဥပယမည်သည်၏
အဖြစ်,ကပ်အပ်သောတရားသည် ဥပေတမည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဤဝဏ်း
ချက်ကိုစွဲ)။ဥပသဒ္ဓေါ။ သည်။ ဥပေတံ၊ ဥပေတမတ္တံ၊ ကို။ ဒီပိတဘာဝေါ၊ ပြု
သောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိကဇ္ဇော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ပန၊ အတ္ထမှတပါးသရူပကိုဆို
အံ့။ ပဒံ၊ ထိုဥပေတဟူသည်။ ကိံ၊ အာဘယ်တရားနည်း။ ဇာတိပုဿဝယံ၊ ဤသို့
သောအမေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥပါဒါနေ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။
ယံ၊ အကြင်တေဘူမကကံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ
ဟိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဟံတေဘူမကကံ၊ ထို
တေဘူမကကံကို။(ဥပေတန္တိ,ပုစ္ဆတိသို့စပ်)။ပုရိမဇာတုပ္ပန္နန၊ ရှေးဘဝ်ဖြစ်သည်
ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဥပါဒါနေန၊ သည်။ ပစ္ဆိယဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်
ဖြင့်။ ဝါ၊ သဟဇာတဥပနိဿယ စသောပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဂတဟေဘာ၊
ကပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပေတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုစ္ဆတိ၊
၏။ (ဤတိဥပါဒိန္နဝစနေနသို့စပ်)။အနိဗ္ဗုန္နော၊ အလိုမရှိသော။ ဟောတိ၊
တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုန္ဓပဋိမ္မာ၊ တကာဒိဒ္ဓတို့ဖြင့်ပ၊ဝဏ်ကိုတင်နှစ်
သက်ခြင်းမရှိဘဲ။ ကမ္မံ၊ တေဘူမကကံကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟရောတိ၊
မပြု။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနေန၊ သည်။ ဥပဂတမ္မာ၊ ကြောင့်။
ဥပေတန္တိ၊ ဟူ၍။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။ဥပေဂတေန၊ သဟဇာတဥပနိဿယ
စသော ပစ္စည်းဖြင့် ဥပါဒါန်သည့်ကပ်အပ်သော ဥပေတမည်သော။ကမ္မုနာ၊
တေဘူမကကံကြောင့်။ သတ္တာနံ၊ ကိုအား။(ထည့်)။ ပုနဗ္ဘဝဿ၊ ဘဝသစ်ကို။

အာဒါနံ၊ ယူခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ-ဥပါဒိ ဝစနေနသို့စပ်)။သာသဝေန၊ အာသဝေါတရားတို့၏အာရုံဖြစ်သော။ကမ္မုနာ၊ တောဘူမက ကံကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပုနဗ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒါတဗ္ဗဘာဝေန၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ ဘဝသစ် သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပါကဋော၊ ထင်ရှား၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ပုနဗ္ဘဝသာ၊ ကို။ အာဒါနဘာဝေါ၊ယူသည်၏အဖြစ်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)

တောဘူမကဝိပါကကဋတ္တာရူပသင်္ဂဟော၊ တောဘူမကဝိပါက် ကဋတ္တာ ရုပ်ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော။ ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ဥပပတ္တိဘဝဖြစ်သော။ သောစ၊ ထိုဘဝသစ်သည်လည်း။ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိတိဇ္ဇ၊ ၌။ ဇာတိဝစနေ၊ ဇာတိ သဒ္ဒါ၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမဝရဒ္ဓေါ၊ ဝင်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဥပ သဒ္ဒါသည်ကပ်ခြင်း ကြိယာ ကပ်အပ်သော တရားဟု ဆိုအပ်သော အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်,တောဘူမကကံကို ဥပေတဟုဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်,ဥပေတ မည်သောကံကြောင့် ဘဝသစ်ကို ယူသည်၏ အဖြစ်, ထိုဘဝသစ်သည်လည်း ဇာတိ၌ပါဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိတ်လေးချက်ကိုစွဲ)။ ဥပါဒိန္နဝစနေန၊ ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါဖြင့်။ ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဥပပတ္တိ ဘဝေါစ၊ ဥပပတ္တိဘဝသည်လည်း။ တောဘူမကဝိပါကကဋတ္တာရူပါနိ၊တောဘူ မကဝိပါက်ကဋတ္တာရုပ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဇေံ၊ ဤစကား ကို။ ဓါကုကထာယံ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပကာသိတာ၊ ပြခဲ့ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါဖြင့် ဥပပတ္တိဘဝကိုဟောအပ်သည်၏အဖြစ်,ဥပပတ္တိဘဝကို ဓါတု ကထာ၌ ပြခဲ့ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပေတေန အာဒိန္နာကိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တေဧဝမမ္မာ၊ ထိုတောဘူမက ဝိပါက်ကဋတ္တာရုပ်တို့ကို။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒေယံ-အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရောပိ၊ တပါးကလည်း ဖြစ်သော။ အယံ-အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။ ဥပါဒါန္န သဒ္ဒဿ၊ ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဂိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ဖြေတော်မူပြီး၍။ ဥပါဒါနိယသဒ္ဒဿ၊ ဥပါဒါနိယ သဒ္ဒါ၏။ ဂိသုံ၊ အသိုးအခြေးဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ အာရမ္မဏာ ဘာဝံ ဥပ ဂန္ဆာတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တသ္မာ-ဧဝ၊ ထိုသို့ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါကို မငဲ့သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အဝိသေသေတ္ဝာ၊ အာရမ္မဏာ ပစ္စယဘူတာနံ ဥပါ ဒိန္နာနံဟု အထူးကိုမပြုမူ၍။ ဝါ၊ ဥပါဒိန္နအနုပါဒိန္နအထူးကို မပြုမူ၍။ ဥပါဒါ နသဿအာရမ္မဏပစ္စယဘူတာနံ ဧတံအဓိဝစနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ သာမညမှ တပါး ဝိသေသကို ဆိုဦးအံ့။ တံဥပါဒါနိယံ၊ ထိုဥပါဒါနိယသည်။ ဥပါဒိန္နံ၊

ဥပါဒိန္နဖြစ်သော ဥပါဒါနိယဝင်း။အနုပါဒိန်း၊အနုပါဒိန္နဖြစ်သော ဥပါဒါနိယဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေါတ်၊ ဏ်။ ဟံ၊ ထိုနှစ်ပါးကို။ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်။ပသေန္ဒ၊ပြတော်မူလိုသော အပ္ပကထာ ဆရာသည်။ ဥပါဒိန္နာ စ ဝေ ဥပါဒါနိ ယာစာဂိအာဒိ၊ ဂို။ အာဟ၊ ဖြို။

၇ဣတိ၊ [အယ-ဒ္ဓို ဥပသဒ္ဓေါ သမာသေ ပယုဇ္ဇမာနော။ ပ။ သသာဓနံ ဝဒတ်-ဦ့ အတိမာလာတိအာဒိသု အတိသဒ္ဒေါဝိယအတိဂ္ဂမနံ သသာဓနံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-အတိဂ္ဂမတိတိ အတိဂ္ဂန်ကာ၊ ကတ္ထုသာဓန၊ အတ်ပုဗ္ဗ ကမ္မဓါတ်တာပစ္စည်း။အတိပုဗ္ဗကမ္မဓါတ်၏အရကား-လွန်မြောက်ခြင်းကြိယာရ၏။အပစ္စည်း၏အရကား-လွန်မြောက်တတ်သော ဒြဗ်ကိုရ၏။ ကြိယာကား အန္တောဇ္ဈ၊ ဒြဗ်ကား ဗါဟိရဋ္ဌမည်၏။ အတိဂ္ဂန်ကာမာလာ-ဟူသော ကမ္မဓါရယသမာသ်ဝါကျ၌ အတိဂ္ဂန်ကာသဒ္ဒါသည် အန္တောဋ္ဌဖြစ်သော လွန်မြောက်ခြင်း ကြိယာကို ပဋ္ဌာနအားဖြင့်ရ၏။ ကြိယာသည် တည်ရာဒြဗ်နှင့် မကင်းရကား-ဒြဗ်ကို အပဋ္ဌာနအားဖြင့် ကောက်ယူအပ်၏။ ဤသို့လျှင် ကြိယာနှင့် တကွ ဒြဗ်ကို ကောက်ယူရသည်ကို အတိသဒ္ဒေါ ဝိယ အတိဂ္ဂမနံ သသာဓနံ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။သမာသဝသေန စ အနာဝိဘူတာယ အတိပုဗ္ဗာယ ကမ္မဓါတုယာ အန္တောဋ္ဌဘူတာ အတိဂ္ဂမနကြိယာလဒ္ဓဿတိ၊ တသ္မာ အတိသဒ္ဒေါ ပဋ္ဌာနဝသေန အတိဂ္ဂမနကြိယံ ဝဒတိ၊နိရုဓါဒိယစ ကဿာစိကြိယာယ အဘာဝတော တဒ္ဗာစကတ္တေ သတိ တဒါဓါရဒဗ္ဗံ အပဋ္ဌာနဝသေန လဒ္ဓဿတိတိ အတိဂ္ဂမနံ သသာဓနံ ဝဒတိတိဝုတ္တံ။ (မဏိဒီပ)

ဥပေတောန္ဒ ဥပေတဒ္ဗ္ဓိန္ဒိ ဥပေတံ။ ဥပပုဗ္ဗ ဋ္ဌဓါတ်တပစ္စည်း ကမ္မသာဓန၊ ဥပပုဗ္ဗ ဋ္ဌဓါတ်၏ အရကား-ကပ်ခြင်းကြိယာကိုရ၏။ တပစ္စည်း၏ အရကား-ဒြဗ်ကိုရ၏။ ဥပေတောန အာဒိဏ္ဏာ-ဟူသော တပ္ပုရိသသမာသ်ဝါကျ၌ ဥပေတောန်အရကား ကပ်ခြင်းကြိယာကို ပဋ္ဌာနအားဖြင့်ရ၏။ ကြိယာသည်တည်ရာဒြဗ်နှင့်မကင်းရကား ဒြဗ်ကို အပဋ္ဌာန အားဖြင့် ကောက်ယူအပ်၏။ ဤသို့လျှင် ကြိယာနှင့်တကွ ဒြဗ်ကို ကောက်ယူရသည်ကို ဥပဂမနံ သသာဓနံ ဝဒတိ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။သမာသဝသေန စ အနာဝိဘူတာနံ ဥပပုဗ္ဗာယ ဋ္ဌဓါတုယာ အန္တောဋ္ဌဘူတာ ဥပဂမနကြိယာ လဒ္ဓဿတိ၊ တသ္မာ ဥပေတသဒ္ဒေါ ပဋ္ဌာန ဝသေန ဥပဂမနကြိယံ ဝဒတိ၊ နိရုဓါဒိယစ ကဿာစိကြိယာယ အဘာဝတော တဒ္ဗာစကတ္တေ သတိ တဒါဓါရဒဗ္ဗံ ဝဒတိ၊ တသ္မာ ဥပဂမနံ သသာဓနံ ဝဒတိတိဝုတ္တံ။ (မဏိဒီပ)

ယခုအခါ၌ ဋီကာဆရာဖွင့်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူအပ်သော ဒုနက်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ အယံ ပန အပရော-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။တတ္ထ ပန သဒ္ဒေါ ဝိ သဒ္ဒတ္ထောဝိတိ အတ္ထော။ (မဓုဋီကာ)။ အပရောဝိ-ဟု ယောဇနာ

ဓေလိသည်။ ။လိုရင်းပဋ္ဌာနကား-ဥပေတေန အာဒိန္နာတိ ဟေ ဓေ ဓမ္မာ။ ပ။ အယာမတ္ထောတိတည်း။ ။အဘယ်ကြောင့် လောကီ ဝိပါက်ကဋ္ဌဟ္ကာရုပ် ကိုကိုသာ ဥပါဒိန္နဟုမိန့်အပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။ဥပါဒိန္နဓေနေန။ ပ။ ပကာသိ ဟာမေကံ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါဖြင့် ဥပပတ္တိဘဝကို,ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်, တေဘူမကဝိပါက် ကဋ္ဌဟ္ကာရုပ်တို့ကို ဥပပတ္တိဘဝ-ဟု ဓါတုကထာပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်၏အဖြစ်,ဤအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့် ဥပေတေန အာဒိန္နာ-ဖြင့် တေဘူမကဝိပါက်,ကဋ္ဌဟ္ကာ ရုပ်တို့ကို မိန့်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဥပပတ္တိဘဝသော ဥပါဒိန္နဝစနေန ဘဂဝတာ ဝုစ္စမာနဟ္ကာ ဓါတုကထာယဉ္စ ဥပပတ္တိဘဝေါ ကေဘူမက ဝိပါကကဋ္ဌဟ္ကာရုပါနီတိ ဧဝံသဟ ဝစနသဟ ဘဂဝတာ ပကာသိတဟ္ကာ။ (မဏိဒီပ)။ ဟိတ် နှစ်ချက်ကိုပြန်၍စွဲသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါဖြင့် ဥပပတ္တိဘဝကို ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား။ ဥပသဒ္ဒေါ ဥပေတံ ယသ္မာ ဒီပေတိ၊ ကိံ ပန တန္တိ။ ပ။ ဥပေတန္တိ ယသ္မာ ဝုစ္စတိ။ တေန ဥပေတေန။ ပ။ အာဒါနံ ယသ္မာ ဟောတိ။ သော စ ဥပပတ္တိ ဘဝေါ။ ပ။ ယသ္မာ သမဝရဒ္ဒေါ ဇာတိ တသ္မာ-ဟုသော ဟိတ်လေးချက် ကိုမိန့်။ ဇာတိ-တသ္မာဒ္ဒ ထိ ဟိတ်လေးချက် ကိုစွဲ။ ။ဇာတိ တသ္မာ ဥပသဒ္ဒဿ စ ဥပေတဇ္ဇာတ္တ ဒီပနတော ဥပါဒါနပစ္စယဘူတေါတိ ဧဝံ ဝုဟ္ကသဟ စ တေဘူမကကမ္မသဉ္ဉိတေ ဘဝတော တေန စ ဥပေတေန ကမ္မုနာ သဟ္ကာနံ ပုန ဗ္ဘဝဿ အာဒါနတော တသ္မာ စ ဘဝပစ္စယာ ဇာတီဘိ ဇ္ဇေ ဇာတိဝစနေ ပဝိဋ္ဌဟ္ကာ။ (မဏိဒီပ)။ ပါဠိလျောက် အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥပသဒ္ဒါသည် ဥပေတဇ္ဇာတ္တကို ပြကြောင်းကို အဟယ်ကြောင့်မိန့်နိုင်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။အယဉ္စိ ဥပသဒ္ဒေါ။ ပ။ တေန ဥပဂတံ-ဟုသော နာနာဟိတ် သုံးချက် ကိုမိန့်။ ။အရှင်ဋီကာ ဆရာ....ဥပါဒါန်သည် ကပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့်သိပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- နဟိ ကောစိ။ ပ။ ကရောတိတိ-ကိုမိန့်။ ။ကံကြောင့် ဘဝသစ်ကို ယူကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-ကမ္မုနာဟိ သာသဝေန။ ပ။ ပါကဋ္ဌော ပုန ဗ္ဘဝေါကိုမိန့်။ ပါဠိလျောက် အဓိမ္မပါယ်တို့ကား-သိသင့်ပြီ။ ။မိဿကဟေတုဝါကျကြီးတည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ဥပါဒါနိယသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ အာရမ္မဏဘာဝံ-စသော စကားကိုမိန့်ကော်မူသလောဟု စုဒ်ရှိရကား။ ဥပါဒိန္နသဒ္ဒဿ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါကိုမငဲ့သော ဥပါဒါနိယသဒ္ဒါ၏အနက်ကို ဆိုခြင်းငှာ အာရမ္မဏဘာဝံ-စသည်ကိုမိန့်၏ဟု အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဟသ္မာ ဓေ အဝိသေသေတွာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။တသ္မာ-ဓေ၊ ထိသို့ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါကို မငဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ ပ။ အဓိဝစနန္တိ၊ ဟု၍။ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဇ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါနပေက္ခိတာဝေါ၊ ဥပဒိန္နသဒ္ဒါကို မငဲ့သောအဖြစ်ကို။ ဥာတဋ္ဌော၊ ဇ၏-ဟု ပေါဇနာ။ (မဏိဒီပ)။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥပါဒိန္နသဒ္ဒါနှင့်, ဥပါဒါနိယသဒ္ဒါ ဟိုသည် မငဲ့သည်ရှိသော် ဘိန္နာဓိကရဏာ ဖြစ်သောကြောင့် ဒွန်သမာသ် ဖြစ်သင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် ဥပါဒိန္နာ စ တေ ဥပါဒါနိယာ စ-ဟု ကမ္မဓါရယသမာသ်ဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- တံ ပန ဥပါဒါနိယံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။တံ ဝိသေသေန ဒဿေန္တော-ဒ္ဒီ ဒဿေန္တော ပြတော်မူလိုသောကြောင့်ဟု ပေါဇနာ။ (မဏိဒီပ)။ တသ္မာ ဧဝ အဝိသေသေတ္ဝာ-စသော ဒေါက်ဝါကျ, တံ ဝိသေသေန ဒဿေန္တော-စသော အဆက်ဝါကျကိုထောက်၍-ပန၊ သာမညမ္မ တပါး ဝိသေသကိုဆိုဦးအံ့-ဟု ပဂ္ဂန္တရဓေယျာဇနာသည်၊ ၎င်းထွက်တက်နည်းကား-သိသင့်ပြီ။

ဥပါဒိန္နတိက်ပြီး၏။

——o——

သံကိလိဋ္ဌသံကိလေသိကတိက်

ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကိလေသဂဏ္ဍ။နှ၊ ဘုန်ဌ အကျိုး၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့ကို။ သံကိလေသော တ်၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသံကိလေသ တရား ဆယ်ပါးတို့သည်။ ဝိပါဓိတာစ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပတာပိတာစ၊ ပူပန်စေ အပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ သံကိလိဋ္ဌာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဝိဓါဒိတ,ဥပတာပိတတရားတို့ကို သံကိလိဋ္ဌဟု ဆိုအပ် သော်လည်း။ သံကိလေသေဟိ၊ သံကိလေသတရားဆယ်ပါးတို့သည်။(ဃည့်)။ သံကိလေသသမ္မယုတ္တာ၊ သံကိလေသတရားတို့နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ဇာတုပ္ပါဒါဒီဟိ၊ ဇာတုပ္ပါဒ အစရှိသည်ကိုဖြင့်။ နိဒ္ဒါနတ္ထာ၊ မလူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇာတိ ပဝတ္တဝဓိ၊ တပေါင်းကညီးကဲ့သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ပါ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဟေ၊ ထိုသံကိလိဋ္ဌတရားတို့ကို။ (ဝိဓါဓိတာဥပတာပိတာသို့စဝ်)။ ဝိယာဓိ ဘိ၊ အဆင်ဝစသည်တို့ကြောင့်။ သပ္ပိအာဒီဟိ၊ ထောပတ်စသည်တို့သည်၊ ဝိဗ္ဘသိကာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်။ မလိနာ၊ ညစ်နွမ်းကုန်သည်။ ပဟာနံ့ဝိယ၊ ပြုံးကုန်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ ဂိသာဒီဟိ၊ အဆိပ်စသည်တို့သည်၊ သပ္ပိအာဒယော၊ ဟူ၏။ ဝိဗ္ဘသိတာဝိယစ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သကဲ့သို့ဝင်း။ မလိနာဝိယစ၊ ညစ်နွမ်းအပ်စေကုန်သကဲ့သို့ဝင်း။ ဂိဓါဓိတာစနာမ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်မည်ကုန်သည်ဝင်း။ ဥပတာပိတာစနာမ၊ ပူပန်

စေအဝိသည်မည်ကုန်သည်ဌင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံကိလေသေနသမန္နာဂတာ သံကိလိဋ္ဌာတိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ သံကိလေသံအရဟန္တိတိစ္ထ၊ ဦ့။ သံလိလေသသာ၊ သံကိလေသတရား၏။ အာရမ္မဏာဘာဝေန၊ အာရုံ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟ၊ ထိုသံကိလေသတရားကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ အရဟန္တိ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဇာတိ-အာယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ အာရမ္မဏာဘာဝံ အနတိက္ကမန်တောတိတေန၊ ဖြင့်။ သံကိလေသာနတိက္ကမနမော၊ သံကိလေသတရားတို့ကို မလွန်မြောက်နိုင်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုယုဂိကာသုက်သာလိကသဒ္ဒါနံ၊ ဝတ္ထုယုဂိကာသဒ္ဒါ့သုက်သာလိကာသဒ္ဒါကို၏။ ပဝတ္တိဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့။ သံကိလေသိကသဒ္ဒသာ၊ ၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အနွင်ဒ္ဒီကာဆရာ....သံကိလေသာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် အဘယ်တရားတို့ကို မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-သံကိလေသောတိ။ ပ။ဝုစ္စန္တိ-ကိုမိန့်။ ။ သံကိလိဋ္ဌသဒ္ဒါ၏ သုဒ္ဓကမ္မသာဓနတ္ထ,ဟေတုကမ္မသာဓနတ္ထနှစ်ပါးကို ပြတော်မူခြင်းငှာ သံကိလိဋ္ဌာတိ တေဟိ ဝိဓါဓိတာ ဥပတာပိတာ-စ ကိုမိန့်။ ။ထို့ကြောင့် ဝိဓါဓိတာတိ ဇေတေန သံကိလိဋ္ဌသဒ္ဒဿ သံကိလေသိယန္တိ ပိဋ္ဌိယန္တိတိ သံကိလိဋ္ဌာတိ သုဒ္ဓကမ္မသာဓနဘွဲ့ ဒသေတိ၊ တေဟိ ဥပတာပိတာတိ ဇေတေန သံကိလေသေဟိ သံကိလေသာပိယန္တိတိ သံကိလိဋ္ဌာတိ ဟေတုကမ္မသာဓနတ္ထံ ဒီပေတိ။ (မဏိဒီပ)။ မဓုဋီကာဌီကာ-ဒွယမ်ိုး ပန သုဒ္ဓကမ္မသာဓနမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗ-ဟုမိန့်၏။ အယူမတ္ထကြ။ သံပုဗ္ဗကိလိသမါဟ်တပစ္စည်းတည်း။

အနွင်ဒ္ဒီကာဆရာ....သံပုဗ္ဗကိလိသမါဟ်၏ ဝိဓါဓိတအနက်, ဥပတာပိတအနက်၌ ဖြစ်သည်ရှိလော် အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် သံကိလေသေန သမန္နာဂတာ-ဟု မိန့်သင့်။ သံကိလေသေဟိ ဝိဓါဓိတာ ဥပတာပိတာ စ သံကိလိဋ္ဌာ-ဟုမိန့်သင့်၏။ ထိုသို့မိန့်သင့်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် သံကိလေသေန သမန္နာဂတာ-ဟူသော စကား ကို မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-တေပန ဟသ္မာ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ လိရင်း ပဋ္ဌာနကား-တေ ပန ယသ္မာ ဝိဓါဓိတာ ဥပတာပိတာ စ နာမ ဟောန္တိ။ တသ္မာ အာဟ။ ပ။ သံကိလိဋ္ဌာ-ဟိတည်း။

အဘယ်ကြောင့် သံကိလိဋ္ဌ တရားတို့ကို သံကိလေသ တရားတို့သည် နှလံစကားခံ,ပုဗ္ဗန်စေအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။ဝိဒူသိတာ ဝိဒူသိတတ္တာ မလိနာ မလိနတ္တာ-ဟု ဟတ်ခံ။ တသ္မာ တေဟိ သံကိလေသေဟိ ဝိဒူသိတတ္တာ စ မလိနတ္တာ စ သံကိလေသေဟိ ဝိဓါဓိတာ စ နာမ ဟောန္တိ ဥပတာပိတာ စ နာမ ဟောန္တိ။ (မဏိဒီပ)

အာဘယ်ကြောင့် သံဂီလေသ တရာကိုသည်, သံဂီလို့ တရားလို့ကို ဖျက်ဆီးအပ်, ညစ်နွမ်း စေအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။သံဂ်ေလသ သဖွယ်တွာ သံဂီလေသ သမ္မယုတ်တွာ ကေဘာဝမိဝဂတာ ဇကီဘာဂဒိဝဂတ္ထာ ဘိတ်ခံ။ ။ဤကား မဏိဒီပဋီကာ အလိုတည်း။

တနည်းကား-သံဂီလေသ သမ္မယုတ်တွာ သံဂီလေသ သမ္မယုတ်တွာ ကေပ္ပါဒါဒိဟိ နိန္ဒာနတ္ထာ ကေဘာဝမိဝဂတာ ကေဘာဝဒိဝဂတ္ထာ ဝိဒူသိတာ-ဟု ပရမ္မရဟိတ်စပ်အပ်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သံဂီလေသနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ကေပ္ပါဒ-စသည်ဖြင့် အထူးမရှိ။ ကေပ္ပါဒ-စသည်တို့ဖြင့် အထူးမရှိခြင်းကြောင့် တပေါင်းတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ တပေါင်းတည်းကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိဒူသိတဖြစ်သည်။ ဤသို့ပရမ္မ ုစပ်အပ်၏။

အရဟအနက်,နိယုတ္တအနက်တို့၌ ဖြစ်ခြင်း ဂုဏဒါဟရက်ဖြင့်ပြီးစေခြင်းငှာ ဝတ္ထယုဂိကသုက်သာလိက သဒ္ဒါနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဂတ္ထာနံ ယုဂံ ဝတ္ထယုဂံ၊ ပုဆိုး အဝတ် အစုံကို့ရ၏။ ဝတ္ထယုဂံ အရဟန္တိ=ဝတ္ထယုဂိကာ။ ကေစိ ပန ဝတ္ထယုဂနိယုတ္တာတ္တာ ဝတ္ထယုဂိကာဟိ နိဒ္ဒေသ္မတ္တေဟိ ပဝတ္တိ ဝဒန္တိ။ (မဏိဒီပ)။ သုက်သာလာယံ နိယုတ္တာတ် သုက်သာလိကာ။ ပြု။ ။ကေစ် ပန သုက်သာလာယံ အရဟန္တိတိ သုက်သာလိကာတိ အရဟန္တေ့ပ ပဝတ္တိ ဝဒန္တိ။ မဏိဒီပ။]

သံဂီလိဒ္ဓသံဂီလေသိကတိက် ဒြ၏။

——o——

စိတက္ကတိက်

သဟစိတန္ဟေနဟေတွစိတ်တို့၊ ပဋိ၌။ ဝ၊ နဟေတဟေတာ၊ ဟေတွစိတ် ဟုဟေတာ ပါဠိတြင်းကို။ ယောဇေဟေတွော၊ ယုဉ်ဒအပ်၏။ က၊ ပုဂ္ဂ၊ ပုဂ္ဂလ။ အဝုစ္စမာနသာပိ၊ မဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘဝဂ်ိ ဒ္ဓဋ္ဌ၊ ဟုဝါကဲ့အနက်၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝိညာယမာနတ္တာ၊ သိအပ်သည်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ မတ္တာတိပဒံ၊ မတ္တာဟူသောပုဒ်သည်။ ပမာဏဝါစက၊ အကြင်အရေအတွက်ကိုဆိုတတသော။ ဇဝံ၊ တခုသော။ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်။ ဟေတုကိ၊ ဖြစ်။ (တည်)။ ဤတွင်၊ သို့။ ဟေတွတ္ထေ၊ ယူရ၏။ ဝါ၊ ဟူခြင်းကြောင့်။ ဇတော၊ ယိုဒုတိယာဝိဘတ္တိပဋိရူပကံ။ ဝိစာရော၀၊ ဝိစာရသည်သာလျှင်။ မတ္တာ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇုတိ၊ သို့။ အတ္ထော၊ သဒ္ဒတ္ထကို။ အာဇရိယေန၊ အပ္ပကတာဆထာသည်။ ဝုတ္တော၊ ဟု အညတ္ထ၊ တပါးကုန်သောသဝိတက္ကသဝိစာရစိတ်တို့၌။ အဝိပ္ပယောဂိသု၊ အမြဲ

ယ္ဘဉ်ကုန်သော။ ဝိတက္ကဝိစာရေသု၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့တွင်။ ဧတေသံ၊ ထိဒုတိယ ရာသီတရားတို့အား။ ဝိစာရော၀၊ ဝိစာရသည်သာလျှင်။ မတ္တာ၊ အတိုင်းအရှည် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဝိစာရထက်။ ဉဠံ၊ အလွန်။ ဝိတက္ကေန၊ ဝိ တက်နှင့်။ သမ္မယော၀ံ၊ ယ္ဘဉ်ခြင်းသို့။ နဝဏ္ဏန္နံ၊ မရောက်ကုန်။ ဏ္ဍတိ-အယံ အတ္ထော၊ ဤအဓိပ္ပါယတ္ထကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အပရော၊ အဋ္ဌကထာအနက်မှ တပါးသော။ ဒုတိယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကဏံဝေဒိ တဗ္ဗော၊ မှုကား။ မတ္တာသဒ္ဒေါ၊ မတ္တာသဒ္ဒါသည်။ ဝိသေသနိဝတ္တိအတ္ထော၊ အထူး ကိုနှစ်စေခြင်းအနက်ရှိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာ ဝိစာရ မတ္တာတိဝုစ္စန္တိ သို့စပ်)။ သဝိတက္ကသဝိစာရာ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝိတက္ကဝိသိဋ္ဌေန၊ ဝိတက်ဖြင့်အထူးပြုအပ်သော။ ဝိစာရေန၊ ဖြင့်။ သဝိစာရာ၊ သဝိစာရမည်ကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဥပေါဒ္ဓိ၊ ကုန်၏။

ပန၊ ဗျတိရိုက်မှတပါးအနွယကိုဆိုအံ့။ ဧတေ၊ ထိဒုတိယရာသီတရား တို့သည်။ ဝိတက္ကသန်ဒါတဝိသေသရဟိတေန၊ ဝိတက်ဟုဆိုအပ် သော အထူးမှ ကင်းသော။ ဝိစာရမတ္တေန၊ ဝိစာရမျှဖြင့်။ သဝိစာရာ၊ သဝိစာရမည်ကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဝိတက်ဖြင့်အထူးပြုအပ် သော ဝိစာရဖြင့် သဝိစာရမည်သည်၏အဖြစ်, ဝိတက်ဟုဆိုအပ်သော အထူးမှ ကင်းသော ဝိစာရမျှဖြင့် သဝိစာရမည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဗျတိရေကအနွယ နှစ်ချက်စွဲ)။ မတ္တာသဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဝိသေသနိဝတ္တိအတ္ထဘာဝေါ၊ အထူးကို နှစ် စေခြင်းအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်။) တသ္မာ၊ ထို့ သို့ အထူးကိုနှစ်စေခြင်းအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊ ထိုဒုတိယ ရာသီတရားတို့ကို။ (ထည့်)။ ဝိစာရမတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရ မတ္တဝန္တော၊ ဝိစာရမျှသာလျှင်ရှိကုန်၏။ ဏ္ဍတိ-အယံ၊ ကား။ အဿ၊ ထိုဝိစာရ မတ္တ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဏ္ဍတိ၊ သို့။ အပရော၊ အဋ္ဌကထာအနက် မှ တပါးသော။ အယံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)

ဝိစာရမတ္တဝစနေန- ဝိစာရမတ္တသဒ္ဒါဖြင့်။ အဝိတက္ကတ္တေ၊ ဝိတက် မရှိ သည်၏အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓေ- သိဒ္ဓေပိ၊ ဖြိုးသော်လည်း။ (ပိသဒ္ဒါကြသည်)။ အဝိတက္ကာနံ၊ ဝိတက်မရှိကုန်သော။ အညေသံ၊ ဒုတိယရာသီဓမ္မမှ တပါးကုန် သော တကိယရာသီဓမ္မတို့၏။ ဝါ၊ အဝိတက္ကအဝိစာရတရားတို့၏။ အတ္ထိ ဘာဝ ဧောတနတ္ထံ၊ ရှိကြသည်၏ ဒေသနာကို ပြခြင်း အကျိုးငှာ။ အဝိတက္က ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဝိတက္ကာ၊ အဝိတက္ကတရားတို့သည်။ ဝိစာရမတ္တာစ၊ ဝိစာရ မတ္တ

တရားတို့သည်၎င်း။ ဝ။ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တတရားတို့သည်၎င်း။ အဝိစာရစ၊ အဝိစာရ တရား တို့သည် ၎င်း။ ဝ။ အဝိတက္က အဝိစာရ တရား တို့သည် ၎င်း။ ဧကတိ၊ သို့။ နိဝတ္တေတဗ္ဗာစ၊ နစ်စေအပ်ကုန်သော အဝိတက္က အဝိစာရ တရား တို့သည်၎င်း။ ဂဟေတဗ္ဗာစ၊ ပဂ္ဂဟေအပ်ကုန်သောအဝိတက္က ဝိစာရ မတ္တ တရား တို့ သည်၎င်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနိဝတ္တေတဗ္ဗ ဂဟေ တဗ္ဗ ဖြစ်ကုန်သော အဝိတက္ကတရားတို့ကို။ အဝုစ္စမာနေသု၊ မဆိုအပ်ကုန် သည် ရှိသော်။ နိဝတ္တေတဗ္ဗဂဟေတဗ္ဗသ၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗဂဟေတဗ္ဗဖြစ်သောအဝိတက္က တရား၏။ ဝ။ ကို။ အဒဿိတတ္တာ၊ မပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိစာရ မတ္တာဝ၊ ဝိစာရမတ္တတရားကိုသည်သာလျှင်။ ဝ။ အဝိတက္ကဝိစာရ မတ္တတရား တို့သည်သာလျှင်။ အဝိတက္ကာ၊ အဝိတက္ကတရားတို့သည်။ ဝ။ အဝိတက္ကအဝိစာ ရ တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-အယံ ဒေါသော။ ဤအပြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧကတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့နိဝတ္တေတဗ္ဗ ဂဟေတဗ္ဗဖြစ်ကုန်သော အဝိတက္က တရားနှစ်ပါးတို့သည်ရှိသည့်၏အဖြစ်, ဝိစာ ရမတ္တ တရား တို့သည် အဝိတက္က တရားတို့သာကဲ့ ယူရသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ပါးကိုပြုန်၍စွဲ)။ အညော့သို့၊ တို့၏လည်း။ အယ္ကိဘာဝဇောတနတ္ထံ၊ ၄ါ။ အဝိတက္ကဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ပြုန်၍စပ်)။ ပန၊ ဇောတနတ္ထမှတပါး ပဒါနုက္ကမကိုဆိုအံ့။ ဝိသေသနဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝေ ၇။ ဝိသေသနဝိသေသ်၏ အ ဖြစ်သည်။ ယထာကာမံ၊ အိုလိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏အလို အားဝေျာ်ပွာ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမဉ္ဉေန၊ သာမည် ဖြစ် သော။ ဝ။ ဝိသေသ်ဖြစ်သော။ အဝိတက္ကဘာဝေန၊ အဝိတက္က အဖြစ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝိစာရမတ္တတာယ၊ ဝိစာရမတ္တအဖြစ်၏။ ဓမ္မဝိသေသနဘာဝံ၊ ဓမ္မ သဒ္ဒါ၏ ဝိသေသန၏အဖြစ်ကို။ ဒသ္သေတုံ၊ ၄ါ။ အဝိဟ်ဉ်ဝိစာရမတ္တာဟိ၊ ဟူ၍။ ဝ။ ဟူသော။ ပဒါနုက္ကမော၊ ပုဒ်အစဉ်ကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏။

၈ဣတိ၊ အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိစာရမတ္တာ ဧတေသံ အတ္ထိ-ဟုမမိန့်မူ၍ ဒုဘယ် ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဝိစာရော၀မတ္တာ ဧတေသံ-ဟု မိန့်အပ်ပါသ နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား မတ္တာဂ် ပမာဏ၀ါစကံ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မဇ္ဈာသဒ္ဒါသည် ပမာဏ၀ါစက ပုဒ်တခုဟု ပဋိတော်မူသော ကြောင့် ဝိစာရော၀မတ္တာ ဧတေသံ-ဟူသော ၀စနတ္ထကို မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဋ္ဌကထာ၏ အဓိပ္ပါယတ္ထကို ပွင့်ပြတော်မူခြင်းငှာ အညတ္ထအဝိပ္ပယောဂီသ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်သောနည်းမှတပါးသော နည်းကို ပြတော်မူလိုရကား-အယမပရောအတ္ထော-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။(တသ္မာရှေ့၊ ဟိတ်ဖိုလ်တွေ့၊ ပြား၍ရှိမှခံ။ ။တသ္မာကို၊ ဟိတ်၏ဖိုလ်၊ စွဲဆိုမြဲထုံးစံ။ အာ

ချာတ်သာဓိနိယံ)။ (တသ္မြာကို၊ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်၊စွဲဆိုမြဲထုံးစံ။ဝေဠုဝန်) ဟူသော နိယံနှင့်အညီ သဂိတက္က သဝိစာရာဟိ။ ပ။ သဝိစာရာ-ဟူသော ဗျတိရေကဟိတ်, တော ပန ။ ပ။ ဝုစ္စန်-ဟူသော အန္တယဟိတ်တို့ကို မတ္တသဒ္ဒါ ဝိသေသနိ ဝတ္တိအတ္ထော-ဟူသော ဖိုလ်၊ သို့မဟုတ် ပဋိညာဝါကျ၌စပ်။ တသ္မာကို ထို ဖိုလ်နှင့်ဟိတ်တို့ကိုစွဲ။ တသ္မာသဒ္ဒါ အန္တယဗျတိရေကဟူ၍ ပစ္စာမသတိ-ဟူသော မဓုဋီကာအလိုအားဖြင့် အန္တယ,ဗျတိရေက ဟိတ်နှစ်ချက်ကို ဆွဲတော်မူသည်။ တော, ပန-၌ ပနသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ပနသဒ္ဒေါ ဝိသေသတ္ထဒီပကော၀ ဟောတိ-ဟု မကိဒီပ၌ မိန့်တော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....မတ္တာသဒ္ဒါသည် ဝိတက်ကို နစ်စေသည် ရှိသော် အဘယ်အကျိုးငှာ အဝိဘတ္တာသဒ္ဒါကို ဟောတော်မူပါသနည်းဟု စွဲဒ်ရှိရကား ဝိစာရမတ္တာ ဝစနေန-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ။ အတ္ထိဘာဝ ဇောတနာတ္ထံ-၌ အတ္ထိသဒ္ဒါသည် ပုဂ္ဂလတ္ထို မနမတ္ထို-စသည်တို့၌ ဟေတော်မူအပ်သော အာချာတ်ပုဒ်ဖြစ်သော အတ္ထိသဒ္ဒါ။ အတ္ထိ ဇုမသို့ ကာယေ,ကေသာ,လောမာ-စသော ပါဋိတော်တို့၌ ဟောတော် မူအပ်သော နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်သော အတ္ထိသဒ္ဒါ။ အတ္ထိ ပစ္စယော, နတ္ထိ ပန္နယော-စသည်တို့၌ ဟောတော်မူအပ်သော နိပါတပဋိရူပက,နိပါတ်အတုဖြစ်သော အတ္ထိသဒ္ဒါ ဟု သုံးမျိုးရှိသည်တို့တွင် နိပါတပဋိရူပကအတ္ထိသဒ္ဒါဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အတ္ထိနံ ဘာဝေါအတ္ထိ ဘာဝေါ-ဟု သမာသ်ကွဲအပ်၏။ (ကိဒီပ)

အာပဇ္ဇေယျာတိ၌ ဇုတိသဒ္ဒါကို ဇုတိ-ဟသ္မာ အညေသမ္မိ အဝိတပ္ပဲးနံ အတ္ထိဘာဝဇောတနတ္ထံ အဝိတက္ကဝစနံ ဘဂဝတာ ပုဋ္ဌ-ဟူ၍ဆင်း။ ဇုတိ-ဟသ္မာ တော့ အပုစ္ဆမာနေသု နိဝတ္တေတဗ္ဗာဟောတဗ္ဗာနံ အဒဿိတတ္တာ-ဤ ဒိသသ ဒေါသဿ အာပဇ္ဇိနတောတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဇတဿ ပ ပုဋ္ဌပဒေနေဝ သမ္ဘန္နော ဒသ္သိတောယေဝ-ဟူ၍ဆင်း မိန့်အပ်သော မကိဒီပနှင့် အညီ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ၍ အညေသမ္မိ အတ္ထိဘာဝဇောတ နတ္ထံ အဝိဘတ္တဝစနံ-ပဋိသော ပဒ်ညာဒ်စပ်။ မဓုဋီကာ၌ကား-ဇုတိ-တသ္မာ အာပဇ္ဇိနတော အနာပဇ္ဇိနတ္ထံ အဝိတပ္ပဲဝစနံ ကဿစိ့ ပစနသော-ဟု ပါဌသေသ ဖြင့် စကားတင်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဝိတက္က ဒုဝိစာရ တရားဟိုဏ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ အဝိတက္ကသဒ္ဒါကို ဟောခဲ့သော်-စိစာရမတ္တာ အဝိ ဟတ္တာ-ဟု မဟောမူ၍ အဘယ်အကျိုးငှာ အဝိတက္က စိစာရမတ္တာ-ဟုဟောပါ သနည်းဟု စွဲရှိရကား-ဝိသေသန ဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝေါပန-စသည်ကိုမိန့်။ ။ ဝဒန္တာ ပဂ္ဂိုလ်၏အလိုအားလျော်စွာ ဝိသေသနဝိသေသျတို့ ဖြစ်ကြသောကြောင့် အဝိတက္ကအဖြစ်နှင့်တကွ စိစာရမတ္တာအဖြစ်၏ ဓမ္မာသဒ္ဒါ၏ ဝိသေသနအဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ အဝိတက္ကစိစာရမတ္တာဟုဟောတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။]

အထဝါ၊ ကား။ သဝိစာရာ၊ သဝိစာရတရားတို့သည်။ သဒိတက္ကာစ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရတရားတို့ဝင်း။ အဝိတက္ကာစ၊ အဝိတက္ကသဝိစာရတရားတို့ဝင်း။ ဇာတိ၊ သို့။ (တည့်)။ ဒုဝိဓါ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဝိတက္ကေ၊ အဝိတက္က သဝိစာရတရားကို့ကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ နှစ်စေခြင်းငှါ။ အာဒိပဒံ၊ သဝိတက္ကသဝိစာရမမ္မာ ဟူသော အစ ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဝိစာရာစ၊ အဝိစာရတရားတို့သည်လည်း။ သဝိ ကက္ကာစ၊ သဝိတက္က အဝိစာရတရားကိုဝင်း။ အဝိကက္ကာစ၊ အဝိတက္က အဝိစာရဟူရားကိုဝင်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓါ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဟုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ သဝိတက္ကေ၊ သဝိဟာ အဝိစာရ တရားကို့ကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ နှစ်စေခြင်းငှါ။ တတိယပဒံ၊ အဝိတက္က အဝိစာရ ဓမ္မာဟူသော တတိယ ပဒကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ပဌမပဒ ဟာတိယပဒမှတပါး၊ ဒုတိယပဒကို ဆိုအံ့။ ဥဟိဝိ၊ ပဌမပဒ တတိယပဒဟုဆိုအပ်ကုန်သောနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ နိဝတ္တိတာ၊ နှစ်စေအပ်ကုန်သော။ ယေအဝိတက္ကာသဝိစာရာစ၊ အကြင် အဝိတက္က သဝိစာရ တရားတို့သည်ဝင်း။ ယေသဝိတက္ကာ အဝိစာရာစ၊ အကြင် သဝိတက္က အဝိစာရ တရားတို့သည်ဝင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဟရားတို့တွင်။ အညဟရ ဒဿနံဝါ၊ ပဟာနဟသောတရားကိုပြခြင်းကိုဝင်း။ ဥဘယဒဿနံဝါ၊ နှစ်ပါးကိုပြခြင်းကိုဝင်း။ ကတ္ထမ်ဗံ၊ ပြုအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဥဘယဒဿနေ၊ နှစ်ပါးကိုပြခြင်းကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သဝိတက္ကသဝိစာရာဟိ၊ ဟူ၍။ ယဒဝုစ္စတိ၊ အကယ်၍ဟောအပ်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ အာဒိပဒတ္ထတာဝ၀၊ အစပုဒ်၏ အနက်၏ အဖြစ်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိတက္က အဝိစာရာတိ၊ ဟူ၍။ အထဝုစ္စတိ၊ အကယ်၍ ဟောငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ အန္တပဒတ္ထတာ၊ အဆုံးပုဒ်၏ အနက်၏ အဖြစ်သည်။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

ပန၊ ဥပစာရမှတပါး မုချကိုဆိုအံ့။ အဝိတက္က သဝိစာရ သဝိတက္က အဝိစာရာတိ၊ ဟူ၍။ အထဝုစ္စတိ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ အစ္ဆရိယ္ယမဟိဒ္ဓါနံ၊ အစ္ဆရိယ္ယမဟိဒ္ဓပုဒ်တို့၏။ အတ္ထန္တရာဘာဝေါဝိယ၊ အနက် အထူး မရှိသကဲ့သို့။ အတ္ထန္တရာဘာဝေါဝါ၊ အနက်အထူးမရှိခြင်းသည်ဝင်း။ သက်ဘရဒေါသေဝါ၊ ရောနှောသောအပြစ်သည်ဝင်း။ ဧကသေဝ၊ တခုသောတရား၏သာလျှင်။ သဝိတက္ကာဝိတက္ကတာဝါ၊ သဝိတက္က၏အဖြစ်အဝိတက္က၏အဖြစ်သည်ဝင်း။ သဝိစာရာ ဝိစာရတာဝါ၊ သဝိစာရ၏အဖြစ် အဝိစာရ၏အဖြစ်သည်ဝင်း။ ဝိရော ဓေါဝါ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်ဝင်း။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညတရဒဿနေန၊ တပါးပါးသောတရားကိုပြသဖြင့်။ ဇာတရမ်မီ၊ ဤ

မ တပါးသောကရားကိုလည်း။ ပကာသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ အပိတက္ကဝစနေန၊အဂိတက္ကသဒ္ဒါဖြင့်။ ဒွိပ္ပကာရေသု၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော။ဝတ္တမ္မေသု၊ ဆိုအပ်ကုန်သော အပိတက္က သဂိစာရတရား,သဂိတက္က အဂိစာရတရားတို့တွင်။ သဝိတက္ကအဂိစာရေ၊ တို့ကို။ နိဝတ္တေတွာ၊ နှစ်စေ၍။ အဂိဟက္ကသဝိ စာရေ၊ တို့ကို။ ဒသေန္တော၊ ဟောပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂိတက္က ဂိစာရမတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ အထဝါ၊ ကား။ ဂိတက္ကာဘာဝေန၊ ဂိတက်မရှိသဖြင့်။ ဝါ၊ ဂိတက်မရှိခြင်းကြောင့်။ ဧတေ၊ ထိုဒုတိယရာသီတရားတို့သည်။ ဂိစာရမတ္တာ၊ မည်ကုန်၏။ ပ်စာရတော၊ မှ။ အည္ညဿ၊ တပါးသော။ ကဿစိ၊ တစုံတခုသော။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဂိစာရမတ္တာ၊ မည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒသေတုံ၊ ငှါ၊ အဂိတက္ကဝစနေန၊ အဂိတက္ကသဒ္ဒါဖြင့်။ ဂိစာရမတ္တာ၊ ဂိစာရမတ္တတရားတို့ကို။ ဂိသေသိတာ၊ အထူးပြုအပ်ကုန်၏။

ဂဇ္ဇိ၊ အထဝါ သဝိစာရာ။ ပ။ အာဒိပဒံ ဝုတ္တံ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်တဆယ်ကြဉ်သောကာမဓိတ်လေးဆယ်ခု,ပဌမဈာန် ဧကာဒသ, ဂိတက်,ဂိစာရ ကြဉ်သော စေတသိက် ပညာသ တို့သည် သဝိတက္ကသဝိစာရစိတ်တို့မည်ကုန်၏။ ဒုတိယဈာန် ဧကာဒသ,ဂိတက် ဂိစာရ ကြဉ်သော စေတသိက် ဆတ္တိံသ, သဝိတက္က သဝိစာရစိတ် ငါးဆယ် ငါးခုဉ် ရှိသော ဂိတက် ဧစကသိက် ငါးဆယ် ငါးခု။ ဤတရားတို့သည် အဂိတက္က သဝိစာရစိတ်တို့ မည်ကုန်၏။ ထိုစိတ်တို့ထွင် သဝိတက္ကသဝိစာရာဓမ္မာ ဟူသော အာဒိပဒဖြင့် သဝိတက္ကသဝိစာရစိတ်တို့ကိုယူ၍ အဂိတက္ကသဝိစာရစိတ်တို့ကိုပယ်သည်။

အဂိစာရာ စဒုဂိဓါ။ ပ။ တတိယပဒံဝုတ္တံ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား-သဝိတက္ကသဝိစာရစိတ် ငါးဆယ်ငါးခုဉ်ရှိသော ဂိစာရစေတသိက် ငါးဆယ် ငါးခုတို့သည် သဝိတက္ကအဂိစာရဓမ္မကိုမည်ကုန်၏။ ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်တဆယ်, ဟတိယဈာန် ဧကာဒသ,စတုတ္ထဈာန်ကောဒသ, ပဉ္စမဈာန် တေဝိသ,အဂိတက္က သဝိစာရစိတ်။ သို့မဟုတ် ဒုတိယဈာန် တဆယ်တခုဉ်ရှိသော ဂိစာရစေတသိက် တဆယ်တခု,ရုပ်အဋ္ဌဂိသ,နိဗ္ဗာန်တို့သည်အဂိတက္က အဂိစာရဓမ္မတို့မည်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့တွင် အဂိတက္က အဂိစာရာဓမ္မာ-ဟူသော တတိယပဒဖြင့်သဝိတက္က အဂိစာရ ဓမ္မတို့ကိုပယ်၍ အဂိတက္ကအဂိစာရဓမ္မတို့ကိုယူသည်။

ယေပနဒ္ဒိဟိဂိ။ ပ။ အာဟ အဂိတက္ကဂိစာရ မတ္တာဟိ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သဝိတက္က သဝိစာရာဓမ္မာ-ဟူသော ပဌမ ပဒ,အဂိတက္က အဂိစာရာ ဓမ္မာ-ဟူသော တတိယပဒတို့မှ ကြွင်းကုန်သော အဂိတက္ကသဝိစာရဓမ္မ, သဝိတက္က အဂိစာရမမ္မတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုတရားနှစ်ပါးတို့တွင် တခုသော တရားကိုဂျင်း၊ ထိုတရားနှစ်ပါးတို့ကိုဂျင်းပြအပ်ကုန်၏။ ထိုတရားနှစ်ပါးတို့ကို

ပြုရာ၌ သဝိတက္ကအဝိစာရမှ သဝိတက္ကသဒ္ဒါကိုဂုင်း။ အဝိတက္ကသဝိစာရမှ သဝိစာရသဒ္ဒါကိုဂုင်းယူ၍ သဝိဟာ့ကွာ စ သဝိစာရ စ-ဟု ဒွန်သမာ့သ် တွဲလျက် သဝိတက္က သဝိစာရာ-ဟု ပေါ်တော်မူပြဳ၏။ ကမ္မဓါရယသမာည်ကို ကြိုစွဲကုန်သော သုဇာန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို၏ အစွမ်းဖြင့် သဝိတက္ကာ စ ဟေ သဝိစာရစာတိ သဝိတက္က သဝိစာရာ-ဟု ယူကြသောကြောင့် ပဌမဇ္ဈာန် တူသော အဖြစ်သို့ ရောက်၏။

တနည်းကား-အဝိတက္ကသဝိစာရသဒ္ဒါမှ အဝိတက္ကသဒ္ဒါကိုဂုင်း။ သဝိကက္က ဒုဝိစာရသဒ္ဒါမှ အဝိစာရသဒ္ဒါကိုဂုင်းယူ၍ အဝိတက္ကာ စ အဝိစာရာ စာတိ အဝိတက္က အဝိစာရ-ဟု ဒွန်သမသိတ္တဲလျက် ဟောတော် မူပြဳ၏။ အဝိတက္ကာ စ ဟေ အဝိစာရာစာဘ် အဝိတက္က အဝိစာရာ ဟု ကမ္မဓါရယသမာသ်ကိုကြိုစည်ကုန်သော သုဇာန္တ ပုဂ္ဂိုလ်ဟို၏ အစွမ်းဖြင့် တတိယ ပဒန္ဒှင့် တူသော အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ။ဤစကားရပ်၌ အဓိတ်ဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်ပြသည်ကို အပေါင်းဖြင့် ပြသည်ဟု အပေါင်း၏ အမည်ကို အစိတ်၌ တင်စားသော ကေဒေသူပစာရ အားဖြင့် ဥဘယဒဿနေ ကရိယမာနေ-ဟု မိန့်သည်။ ။ ဥဘယေက ဒေသဒဿနမ်ဖို ဥဘယဒဿနန်တို အဓိပ္ပါယေန ယဒိ သဝိတက္က သဝိစာရာတိ အာဒိဝုတ္တံ။ (အနုဋီကာ)

အဝိတက္ကသဝိစာရာ-ဟု ပုဒ္ဓအားဖြင့် နှစ်ပုဒ်ကိုဖြင့် ဇဟာတော်မူပြား ဒုံ။ အဇ္ဈတ္တံတိက် တတိယပဒဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟူသော ပုဒ်၌ အဇ္ဈတ္တာ စ တေ ဓမ္မာ စာတိ အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟု ကမ္မဓါရယ သမာသ်တွဲ၍ အနိမ္ဒြိပါဓာရဒွ ဖြစ်သောရုပ်,နိဗ္ဗာန်မှတပါး အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟူသောပုဒ်၏ အရဖြစ်သောကြောင့် အဇ္ဈတ္တာ ဓမ္မာ-ဟူသော ပဌမပဒ, ဓမ္မာ-ဟူသော ဒုတိယပဒတို့နှင့် အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟူသော တတိယပဒ ကို အနက်အားဖြင့် အထူးမရှိ တူခြင်း။ ။ဤစကားရပ်၌ အဓိတ်ဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့်ပြသည်ကို အပေါင်းဖြင့် ပြသည်ဟု အပေါင်း၏ အမည်ကို အစိတ်၌ တင်စားသော ကေဒေသူပစာရ အားဖြင့် ဥဘယဒဿနေ ကရိယမာနေ-ဟု မိန့်သည်။ ။ ဥဘယေက ဒေသဒဿနမ်ဖို ဥဘယဒဿနန်တို အဓိပ္ပါယေန ယဒိ သဝိတက္က သဝိစာရာတိ အာဒိဝုတ္တံ။

အဝိတက္ကသဝိစာရာ-ဟု ပုဒ္ဓအားဖြင့် နှစ်ပုဒ်ကိုဖြင့် ဇဟာတော်မူပြား ဒုံ။ အဇ္ဈတ္တံတိက် တတိယပဒဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟူသော ပုဒ်၌ အဇ္ဈတ္တာ စ တေ ဓမ္မာ စာတိ အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟု ကမ္မဓါရယ သမာသ်တွဲ၍ အနိမ္ဒြိပါဓာရဒွ ဖြစ်သောရုပ်,နိဗ္ဗာန်မှတပါး အလုံးစုံသော တရားတို့သည် အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟူသောပုဒ်၏ အရဖြစ်သောကြောင့် အဇ္ဈတ္တာ ဓမ္မာ-ဟူသော ပဌမပဒ, ဓမ္မာ-ဟူသော ဒုတိယပဒတို့နှင့် အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ-ဟူသော တတိယပဒ ကို အနက်အားဖြင့် အထူးမရှိ တူခြင်း။ (သဗ္ဗပေါတ္ထကေသု ပန အဝိတက္က သဝိစာရာ သဝိတက္က အဝိစာရာတိ အယမေဝ ဝါကျပါဌော ဒိဿတိ၊ နာဓိပ္ပေတော၊ ပဌမ-ဒုတိယ နယေသု ဂိယ ဇုမသ္မိံဝိ တတိယနယေ အဂိတက္က သဝိစာရ သဝိတက္က အဝိစာရတော် အဝိတက္က သဝိစာရ သဝိတက္က အဝိစာရာ-ဟု ကမ္မဓါရယသမာသ်တွဲ၍ အဝိတက္ကပုဒ်ကို အဝိစာရပုဒ်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် အဝိတက္က အဂိစာရာ-ဟူ၍ဂုင်း။ သဝိတက္ကပုဒ်ကို သဝိစာရပုဒ်နှင့်ယှဉ်တွဲလျက် သဝိတက္က သဝိစာရာ-ဟူ၍ဂုင်း ကြိုစည်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူ၏အစွမ်းဖြင့် ဤ အဝိတက္က သဝိစာရ သဝိတက္က အဝိစာရာ-ဟူသော ဒုတိယပဒသ်ည် သဝိတက္က သဝိစာရာဓမ္မာ-ဟူသော ပဌမပဒ, အဝိတက္က အဝိစာရာဓမ္မာ-ဟူသော တတိယပဒတို့နှင့် အနက်အားဖြင့် အထူးမရှိတ

(မဏိဒီပ)။ ဒုတိယပဒ၏ အနက်ဖြစ်ကုန်သော အဝိတက္ကသဝိစာရ,သဝိတက္ကအဝိစာရမဇ္ဈတို့၏ ပဌမပဒ,တတိယပဒတို့၏ အနက်ဖြစ်ကုန်သော သဝိတက္ကသဝိစာရမမ္မ,အဂိတက္ကအဝိစာရမမ္မကိုနှင့် ရောနှောခြင်း။ (ပဒ်အရကောက်တူသည်ကိုဆိုသည်။

ဒုကဿေဝ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-သဝိတက္ကသဂိစာရဓံမ္မ, အဝိတက္က သဝိစာရမ္မ,သဝိတက္ကအဝိစာရမမ္မ, အဝိတက္ကအဝိစာရဓံမ္မတို့တွင်တခုခုသောဓမ္မကိုဆိုသည်။ ကေသေဝ သဝိတက္ကာ ဝိတက္ကတာ သဝိစာရတာ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-အဝိတက္က သဝိစာရ သဝိတက္ကအဝိစာရာ-ဟူသော ဒုတိယပဒကို စတုပဒကမ္မဓါရယသမာသ်ဟုနှစ်လုံးလွှင်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့် တခုသော သဝိတက္ကသဝိစာရမမ္မသည်သာလျှင် သဝိတက္က ဖြစ်ခြင်း, အဝိတက္က ဖြစ်ခြင်း, သဝိစာရဖြစ်ခြင်း,အဝိစာရ ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအပြစ်သို့ ရောက်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။ ။ဝိရောဓေါဝါ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဆိုတခုသော ဓံမ္မ၏ သဝိတက္ကအဖြစ်,အဝိစာရအဖြစ်-စသည်ဖြင့် ရောက်ခဲ့သော် သဝိတက္က သဝိစာရသည် အဝိတက္ကအဝိစာရ-စသည်တို့ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။ ။တသ္မာ၊ ထိုသို့အစပုဒ်၏အဖြစ်,အဆုံးပုဒ်၏ အဖြစ်,အတ္ထန္တရာဘာဝ-စသောအပြစ်တို့သည် ဖြစ်ရာသောကြောင့်ဟု ဟိတ်သုံးချက်ကိုပြန်၍စွဲ။ ။တသ္မာ သဒ္ဒေါ အာပဇ္ဇတိ အာပဇ္ဇေယျာတိ ပဒံ ပစ္ဆာမ သတိ။ (မဓုဋီကာ)

တနည်းကား-တေသု အညတရဒဿနံ ဝါ ယသ္မာ ကတ္တုဇ္ဈ သိယာ ဥဘယဒဿနံဝါ၊ ဥဘယဒဿနေန။ ပ။ အာဒိပဒတ္ထတာဝ ယသ္မာ အာပဇ္ဇတိ။ အထ အဂိတက္က။ ပ။ အန္တိမပဒတ္ထကာ ယသ္မာ အာပဇ္ဇတိ၊ အထ ပန အဝိတက္က။ ပ။ ယသ္မာ အာပဇ္ဇေယျ၊ တသ္မာ-ဟုယောဇနာ၍- တသ္မာ၊ ထိုသို့ အညတရဒဿန ကိုဌင်း ဥဘယဒဿနကိုဌင်း ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်,ဥဘယဒဿန ကိုပြုရာ၌ အာဒိပဒတ္ထ၏ အဖြစ်,အန္တိမပဒတ္ထ၏အဖြစ်,အတ္ထန္တရာဘာဝ-စသည်ဖြစ်ရာသောကြောင့်ဟု ဟိတ်ခုလုံးချက်ကိုစွဲ။]

ဒိတက္ကတိက် ပြီး၏။

—o—

ဒိတိတိက်

ဥပေက္ခတိတ်ဇ္ဈာ၊ ဉ်။ မဇ္ဈတ္တဝေဒနာ၊ အလယ်၌တည်သောသဘောရှိသော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ ဝေဒယမာနာပိ၊ အာရုံ၏အရသာကိုခံစားသော်လည်း။ သုခါကာရေစ၊ သုခအခြင်းအရာ၌ဌင်း။ ဝါ၊ ဇဒ္ဓာရုံအစု၌ ဌင်း။ ဒုက္ခာကာရေစ၊ ဒုက္ခအခြင်းအရာ၌ဌင်း။ ဝါ၊ အနိဋ္ဌာရုံအစု၌ဌင်း။ ဥဒါသိနာ၊

လျစ်လျူရှုသည်။ ဝါ၊ မုနိုးခြင်းချစ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟေ့ဟိ ဇ်။ ဤတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ထွက်ကို။ ဝေဒံတမ္မော၊ ဇ်။ ဒုဇဝါ၊ ကား။ သုခါဒုက္ခာနံ၊ သုခဒုက္ခတို့နှင့်။ ဥပေတာယုတ္တာအဓိရုဠှါ၊ မဆန့်ကျင်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ဤကွာအနုဘဝနံ၊ ခံစားခြင်းသည်။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇ်။ ဝိသေသဒဿနဝသေနာကိ၊ ကား။ နာနတ္တဒဿနဝသေန၊ အထူးကို ပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒိတိသဟဂတာဒေဝ၊ ဒိတိသဟဂုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည်သာလျှင်။ သုခသဟဂတာ၊ သုခသဟဂုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည်။ ယဒိသိ၊ပုံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒိတိသဟဂတာတိ စတေနေဝ၊ ဒိတိသဟဂတာဟူသောပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခသဟဂတာတိဂ္ဂဟံ၊ သုခသဟဂတာဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဟောအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဝါ၊ တနှည်းကား။ သုခသဟဂတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ဒိတိ သဟဂတာတိ ဂ္ရဟံ၊ ပုဒ်ကို။ ဝတ္တုံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိယာ၊ ရာ၊ တတော၊ ထိုမဟောအပ်ခြင်းကြောင့်။ တိကံ၊ တိက်ကို။ ပုဂ္ဂရန္တေနု၊ ပြည့်စေသဖြင့်။ ဒုက္ခသဟဂတပဒံ၊ ဒုက္ခသဟဂတပုဒ်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဟောအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။ ဧဝဉ္စသတိ၊ ဤသို့လျှင်ဒုက္ခသဟဂတပဒကိုဟောအပ်ယင်ရှိသော်။ အယံ၊ ဤပိတိတိက်သည်။ ပေဒနာတ္တိကောဒေ၊ ဝေဒနာတိက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇ်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားသို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပိတိသဟဂတပုဒ် သုခသဟဂတပဒပုဒ်ကို ဝတ္တုံ၊ တစုခုသောပုဒ်ကိုမဟောအပ်သည့်၏အဖြစ်, ဒုက္ခသဟဂတပဒပုဒ်ကို ဟောအပ်သည့်၏အဖြစ်, ဟောခဲ့သော် ဝေဒနာတိက်ဟုဆိုခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်သော်လည်း (ဆိုခဲ့ပြီးသောဟိတ်လေးချက်ကိုစွဲ)။ ပိတိသဟဂတာတိ၊ ပုဒ်ကို၊ ဝတ္တွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ သုခသဟဂတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ဟောဆဲဘုရားသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဂိုဝိပ္ပယုတ္တမ်ိ၊ ဒိတိနှင့်မယှဉ်သည်လည်းဖြစ်လော။ သုခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇ်။ ဤတိ၊ သို့။(ဒယော တိသို့စပ်)"တတိယဇ္ဈာနကာယ ဂိညာဏာသမ္မယုတ္တံ၊ စတုက္ကနည်းဒေါးဖြင့် တတိယဈာန်ကာယဂိုဏ်းဖက်နှင့် ယှဉ်သော။ သုခံ၊ သုခကို။ သဗ္ဗိတိကသုခတော၊ ဒိတိနှင့်တကွဖြစ်သောသုခမှ။ ဝါ၊ ထက်။ ဘိန္နံ၊ ပြားသည်ကို။ ပါ၊ ဂုဏ်ပေးသည်ကို။ ကတ္ထာ၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဇ္ဈာတိအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသေသဒဿနဝသေနာတိပဒဿ၊ ဇ်။ နာနတ္တဒဿနဝသေနာကိအတ္ထော၊ နာနတ္တဒဿနဝသေနဟူသောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ အထဝါ၊ ကား။ ဗုဇ္ဈိညျယျနာနတ္တာနံ၊ သိနိုင်ခဲသောအထူး

ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အထူးကိုမသိနိုင်ကုန်သော။ ပိတိသုခါနံ၊ ဦးတို့၏။ ဝါ၊ ဒုဇ္ဈိ ညေပဟျနာနတ္ထာနံ၊ အထူးကိုမသိနိုင်သောကြောင့်။ (ဟေဟုမန္တာ)။ ပိတိသုခါနံ၊ တို့၏။ နာနတ္ထဒဿနတ္ထံ၊ အထူးကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ။ အယံတိကော၊ ဤတိက်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ပိတိသဟဂတာတိဇ္ဈာ၊ ဉ်။ သုခေက ဒေသော၊ အစိတ်ဖြစ်သော သုခ ကို။ ဝါ၊ ငါးဆယ်တပါးသောသုခကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂဟိတော၊ ၏။ ဒိတိ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသင်္ဂဟိတာ၊ မရောတွက်အပ်။ သုခသဟဂတာတိ ဧတ္ထ၊ ဉ်။ ပိတိ၊ ကို၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ၏။ သုခံ၊ ကို။ ယသ္မာ။ ကြောင့်။ နသင်္ဂဟိတံ၊ မရောတွက်အပ်။ ပုရိမေန၊ ရှေ့ဖြစ်သော ပိတိသဟဂတာ မမ္မာဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အသင်္ဂဟိတာ၊ မရောတွက်အပ်သော။ ပိတိ ဝိပုံ ယုတ္တ သုခ သဟဂတာစ၊ပိတိနှင့်မယှဉ်သောသုခသဟဂတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကိုလည်း။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောသုခသဟဂတာဓမ္မာဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ရောတွက်အပ်ကုန်၏။ ဇာတိ-ကသ္မာ၊ ထိုသို့ပိတိသဟဂတာဟူသော ပုဒ် အစိတ်ဖြစ်သော သုခကိုရောတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်, ပိတိကို မရော တွက် အပ် သည်၏အဖြစ်, သုခသဟဂတာဟူသောပုဒ်၌ပိတိကိုရောတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်, ယုခကိုမရောတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်, ပိတိသဟဂတာဓမ္မာဟူသောပုဒ်ဖြင့် မရော တွက်အပ်သော သုခသဟဂတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို သုခသဟဂတာ ဓမ္မာဟူသော ပုဒ် ဖြင့် ရောတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဆိုခဲ့ပြီးသောဟိတ်ကိုကိုစဉ်)။ ပိတိသုခါ နံ၊ တို့၏။ ဒိသေသော၊အထူးသည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ဝါ၊ ထင်ရှားသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဒ္ဒိသ္သေယျနာ နတ္ထာနံ၊ ကုန်သော။ ပိတိသုခါနံ၊ တို့၏။ နာနတ္တဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ အယံ-တိဇကာ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ (ပဋိညာသို့စပ်)

၇ဏ္ဍို၊ [သုခဒုက္ခာနံ မဇ္ဈေ ဉိတော အတ္တာ သဘာဝေါ ယဿတိ မဇ္ဈတ္တ-ဟူသော မဏ်ဍိပန္ဒင့်အညီ မဇ္ဈိတ္တဝေဒနာ,သုခဒုက္ခ ကို၏အလယ်၌တည်သော သဘောရှိသော ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်-ဟု ယောဇနာသည်။ ။ဥဒါသိနာတိ နတိအပနတိရဟိတာ သုခဒုက္ခာနံ အဝိရုဒ္ဓါတိ အတ္ထော-ဟူသော မမုဒ္ဒိကာနှင့် အညီ ဇုဋ္ဌာရုံ၌ နှစ်သက်ခြင်းသဘောမရှိ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၌ ပုန်းခြင်း သဘောမရှိ ခြင်းသည် ဥဒါသိန မည်၏။ ။အနုဋ္ဌိကာဒ်၌ နဟိလော ဟသမ္မယုတ္တာဒိ ဥပေက္ခာ ဥပပတ္တိတော ဇုက္ခတိတိ-ဟု လောဘမူ ဥပေက္ခာ-စသည်၌ ဥပပတ္တိ မရှိဟု မိန့်သည်။ ။အတ္ထောတိ ပဇ္ဇဟ္တဝေဒနာပေ သုခါကာရေ ဒုက္ခာကာရေစ ဥဒါသိနဝေသေန ဘဝနသဒ်ါတော အဓိပ္ပါယော ဇ္ဈော၊ သုခဒုက္ခဝိကာရပဟာတ္တိယာ ဥပေက္ခနာပနသဒ္ဒတ္ထောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော မဏ်ဍိပန္ဒင့်အညီ မဇ္ဈတ္တဝေဒနာ။

ပ။ အထြော-ဟုဒ်ိကာဒ်္ဒီ ဖွင့်ပြတော်မူခြင်းသည့် အဓိပ္ပါယ်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဥပေက္ခ နာတိ စ မဇ္ဈတ္တော ဟုတ္တာ ဒုက္ခနာ သြဝေလ။ကနာ မဇ္ဈတ္တာဘာဝေန ဝါ ဥပေတာ သမန္နာဂတော ဟုတ္တာ ဒုက္ခနာသြဝေလကနာတိ အဓိပ္ပာယော၊ ဝုတ္တဉ္စ ဒုက္ခ-ဒဿနကော်သူတိ-ဟု သဒ္ဒသ္သကို မဏိဒီပဉ် ဖွင့်ပြခဲ့ပြီးသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....နိပ္ပိတိက သုခ ကို–သုခိတဿ ဒုက္ခ ပ အထူး ပြု၍ အာယတ်ကြောင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။ ဒိတိယဟာဂတ ဓမ္မ,သုခသဟဂတ ဓမ္မ နှစ်ပါးတို့သည် အချင်းချင်းယူးခဲ့သော် နိပ္ပိတိကသုခကို သုခိတဿ ဒုက္ခသုခမှ အထူးပြု၍ ဟောသင့်၏။ မထူးခြားခဲ့သော် မဟောသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား-ယဒိ ဟိ ဒိတိသဟဂတာ ဧဝ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိသေသဒဿနဂသေန-ဟူသောပါဠိ၏ အနက်ကို နာနဟ္ကဒဿနဝသေနဟု ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ဂိစ္ဆ်စသော တပါးသော အနက်တို့ဖြင့် မဖွင့်ပြမူ၍ အဘယ်ကြောင့် နာနတ္တအနက်ဖြင့် ဖွင့်ပြအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ယဒိဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စတုက္က နည်းအားဖြင့် တတိယစျာနသုခ,ကာယိကစေတသုခ-ဟူသောနိပ္ပိတိကသုခ တဆယ်နှစ်ပါးကို သပ္ပိတိကသုခ ငါးဆယ် တပါ•မှ အထူးပြု၍ ပြောသည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်သောကြောင့် နာနတ္တဒဿနဝသေန-ဟု ဖွင့်ပြသည်ဖြစ်ဟိသော်။ ။ အကွနာဘိမတံ အဇ္ဈံ ဒယ်သတို့ အထဝါတိ အာဒိဒဟဟာ။ မဓုဋီကာ။]

ဒိတိတိတ်ပြီး၏။

——o——

ဒဿနတိက်

နိဇ္ဇာနဒဿနတောတိဋ္ဌဲ၊ ကို။ နိဇ္ဇာနာရမ္မဟောကံ၊နိပ္ပာန်လျှင် အာရုံ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဒိဘာဟ၊ ပြီး။ အထဝါ၊ ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ နိဇ္ဇတ္တုနေန၊ ဖြစ်သဖြင့်။ ဘာဝနာဘာဝံ၊ ဘာဝနာ၏အဖြစ်သို့။ အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်သော၊ ဝါ၊ မရောက်ခြင်းကြောင့်။ (ဟေဟုမန္တ)၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သည်။ ဒဿနံနာမ၊ ဒဿနမည်သည်။ ယာဟ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝမ္မစက္ခု၊စ၊ သည်လည်း။ ပရိညာဒိကိစ္စကရဏေန၊ ပရိညာစသောကိစ္စကိုပြုသဖြင့်။ စတုသစ္စဒဿနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမြင်ခြင်းသည်။ ကပတိသယော၊ ထို ဝေါတြာဘူထက်လွန်ကဲသည်။ ယာဟ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဘာဝနာ၏ အဖြစ်သို့မရောက်သောဓမ္မစက္ခု၊သည် ဒဿနမည်သည်၏ အဖြစ်, ဓမ္မစက္ခု၊ သည် ဝေါတြာဘူထက်လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဇ္ဇာန်ကိုမြင်ရာ၌၊ ဝေါတြာဘုဿ၊ ၏။ ဒဿနဘာဝါပတ္တိ၊ ဒဿနအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်။

နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဉာဘယပဋိက္ခေပဝသေနာတိ၊ ကား။ ဒ္ဝီဟိပဒေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဝုတ္တဓမ္မပဋိက္ခေပဝသေန၊ ဟောတော် မူအပ် ကုန်သော ပဟာတဗ္ဗဓမ္မတို့ကို ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဟာယက ပဋိက္ခေပဝသေန၊ ပဟာယကဓမ္မတို့ကို ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။တထာတသ္မိံ ပဟာယကပဋိက္ခေပေ၊ ထိုပဟာယကဓမ္မတို့ကို ပယ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ (အယမတ္ထောအာပဇ္ဇတိသို့စပ်)။ ဒဿနဘာဝနာဟိ၊ သော တာပတ္တိမဂ်, အထက်မဂ်တို့မှ။ အညော၊ တပါးသော။ သမုဿ္ဆဒဝသေန၊ သမုဿ္ဆဒပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဟာယကော၊ ပယ်တတ်သောတရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုပယ်တတ်သောတပါးသောတရားသည်။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ နဝေဒဿနေန နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာ၊ နဝေဒဿနေန နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗမည်ကုန်၏။ ဏတိ-အယံအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဿန ဘာဝနာဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်,အဂ်ဂ်မဂ်တို့မှ(ထဉ့်)။အညော၊ တပါးသော။ ပဟာယ ကော၊ သမုဿ္ဆဒပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့် ပယ်တတ်သောတရားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒဿနဘာဝနာဟိ၊ တို့မှ။ (ထည့်)။အညေဟိ၊ တပါးကုန်သောလောကိသမထဝိပဿနာတို့သည်။ ဝိက္ခမ္ဘိတာနန္တု၊ ပယ်ခွါအပ်ကုန်သောကိလေသာတို့၏လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပဝတ္တိသဘာဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပဟာတဗ္ဗဓမ္မတို့ကို။ ဟဟိယပဒေန၊ တတိယပဒဖြင့်။ ဟ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာပိသင်္ကိယ္ယန္တိ၊ ရေတွက်လည်းမရေတွက်အပ်ကုန်။ ကိန္နု၊ စင်စစ်သော်ကား။ အပ္ပဟာတဗ္ဗာဇဝ၊အပ္ပဟာတဗ္ဗဓမ္မတို့ကိုသာလျှင်။ တတိယ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ကိယ္ယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဒတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့် ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပဟာတဗ္ဗဓမ္မတို့သည်ပယ်အပ်သောတရားတို့သည်နဝေဒဿနေန နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗဟူသော အနက်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်, သောပဟာပတ္တိ မဂ် အထက်မဂ်တို့မှတပါးသော ပဟာယကတရားမရှိသည်၏ အဖြစ်, ပဟာတဗ္ဗ တရားတို့ကိုတတိယပဒဖြင့်မရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်, အပ္ပဟာတဗ္ဗတရားတို့ ကိုသာတတိယပဒဖြင့်ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်တို့ကိုပြန်၍စွဲ)။ ပဟာယကပဋိက္ခေပဝသေန၊ ဖြင့်။ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ (ပဋိညာသို့စပ်)။ တသ္မာ၊ ထို့ပဟာယကတို့ကိုပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဟူသောအနက်ကို ဘိအပ် သောကြောင့်၊ (ပဋိညာ-သို့မဟုတ်ဖိုလ်ကိုစွဲ)။ ပဟာတဗ္ဗပဒံ၊ ပဟာ တဗ္ဗာ ဟူ သောပုဒ်ကို။ ပစ္ဆေကံ၊ အသိုးအသိုး။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်ကွဲ၍။ နဝေဒဿနေန

ပဟာတမ္ဘာနဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာဟိ၊ ဟူ၍။ ဤသဓနေနန၊ ဃောကာဝပတ္တိမဂ်သည်။ ဘာဝနာယ၊ အထက်မဂ်သုံးခုသည်။ ပဟာတဗ္ဗေဟိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သောတရားတို့မှ။ အညေ၊ တပါးကုန်သောအပုဟာတမ္ဘတရားကို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဂေဒိတမ္ဘာ၊ သိုးအပ်ကုန်၏။

၇ ဇာတိ၊ [ဂေါတြဘူ၏ ဒဿန မဆိုလင့်ကြောင်းကို တနည်းအားဖြင့် ပြဘော်မူလိုရကား-အဆဝါ မဂ္ဂစက္ခု-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အောက်မဂ်စိတ်သုံးခုဠ်ရှိသော ပညာသည် ဓမ္မစက္ခုမည်၏။ ယင်းဓမ္မစက္ခုတို့တွင် ဘာဝနာ၏အဖြစ်သို့မရောက်သောဓမ္မစက္ခုသည်ဒဿနမည်သည်၏အဖြစ်, ဂေါတြဘူနှင့်သောတာပတ္တိမဂ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုကြသော်လည်း သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပရိညာ-စသော ကိစ္စကိုပြုသဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်သောကြောင့် ထိုဂေါတြဘူဆက် လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်, ထိုအကြောင်း နှစ်ပါး တို့ကြောင့် ဂေါတြဘူသည် ဒဿနအမည်သို့မရောက်ဖြစ်ဘိသော်။ ။စတုသစ္စဒဿနတ္ထာတိ အဓိပ္ပါဒယာ။ (မဓုဋ္ဌိကာ)

ညာယပဋိပ္ပဒဝသေန-အရဟတ္တာယကဓမ္မတို့ကို မယူသင့် ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုသောဋ္ဌိကာဆရာသည် တထာ ဟိ သတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ-ဠ္ဟိ သောတာပတ္တိမဂ်, အထက်မဂ်တို့ကား မပယ်အပ်ကုန်၊ သောတာပတ္တိမဂ်, အထက်မဂ်တို့မှ တပါးသော သမ္ပယုတ္တ ပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့် ပယ်သော တရားသည် ရှိ၏။ ထိုတပါးသော ပဟာယကတရားသည် ပယ်အပ်ကုန်သော ပဟာတဗ္ဗဟရားတို့သည် နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ-ဟူသောအနက်ဖြစ်ခြင်း, လောကီ သမထ, ဝိပဿနာ တရားတို့သည် ပယ်အပ်ကုန်သော ကာမဆန္ဒနီဝရဏ-စသောတရားဟို့၏ တဟန်ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်, အထက်မဂ်ဘို့မှ တပါးသော သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်၏အစွမ်းဖြင့် ပယ်သော တရားမရှိခြင်း, ပဟာတဗ္ဗ ဓမ္မ ဟိုကိုသာ တကိယပဒဖြင့် ရေတွက်ခြင်း, ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ပဟာယက ပဋိပ္ပဒ၏ အစွမ်းဖြင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိအပ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။လဒ္ဓဂုဏာ၊ သို့မဟုတ်-နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုရကား-တ ယွာ ပဟာတဗ္ဗပဒံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (ဟသ္တဝကို၊ ဟိတ်၏ဖိုလ်၊ စွဆိုမြဲထုံးစံ)-ဟူသော နိယံနှင့်အညီ နပဟာယကပဋိပ္ပဒဝသေန-ဟူသော ဖိုလ်ကိုရွှေ့။]

ဒဿနတိက်ပြီး၏။

ဒဿနဟေတုတိက်

ဧဝမတ္ထံ အဂဟေဟ္ဘာတိဧတေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဿယတ္ထိတောစ၊အတ္ထယုတ္တိ
ဇ် မရှိမြင်းကြောင့်ဂင်း။ သဒ္ဒါယုတ္တိတောစ၊ သဒ္ဒယုတ္တိ၏ မရှိခြင်းကြောင့်ဂင်း။
အဂကေတပ္ပကံ၊ မယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဒဿနကာဝနာဟိ၊
သောတာပတ္တိမဂ်,အထက်မဂ်တို့သည်။ အပ္ပဟာတဗ္ဗဟေတုမတ္တေသု၊မပယ်အပ်
သောဟိတ်ရှိကုန်သောဟူးမျှတို့ကို။ ဂယှမာနေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။
အဟေတုကာ၊ ဟိတ်မရှိကုန်သောကတိယရာသိဓမ္မတို့ကို။ အသင်္ခါတာ၊ မရေ
ကွက်အပ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေဒ္ဓိ၊ကုန်၏။ ဣတိ-ဟသ္မာ၊ကြောင့်။
ယထာဓိပ္ပေတာသေ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထသ၊ တတိယ ရာသီ
ဓမ္မဟုဆိုအပ်သောအနက်၏။ အပရိပုဏ္ဏတ္တာ၊ မပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။
အတ္ထာယုတ္တိစ၊ အနက်၏မသင့်ခြင်းကိုဂင်း။ ဟိ-ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
ကုန်၏။ ပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒသ၊ နေဝဒဿနေနနုဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ ဟူသော
ပုဒ်၌ ပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒါ၏။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝါ၊ စင်စစ်။ သာပေက္ခတ္တေ၊ ဒဿနေန-ဟူ
သော ပဟာယကသဒ္ဒါ,ဘာဝနာယဟူသော ပဟာယကသဒ္ဒါကိုငဲ့ခြင်းရှိသော
အဖြစ်၌။ သတိစ၊ ရှိခြင်းကြောင့်ဂင်း။ သမ္ဘဒ္ဓသဒ္ဒတော၊ သမ္ဘဒ္ဓသဒ္ဒါဖြစ်သော။
ပဟာယကတော၊ ဒဿနေနဟူသောပဟာယကသဒ္ဒါ, ဘာဝနာယ ဟူသော
ပဟာယကသဒ္ဒါမှ၊ အည့်၊်တပါးသော။ ပဋိသေဓံ၊နေဝဟူသောပဋိသေဓ သဒ္ဒါ
ကို။ အပေက္ခမာနသ၊ ငဲ့သော။ ပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒဿ၊ ၏။ (သမာသောနဉပ
ပဒ္ဓတိသို့စပ်)။ ဝါ၊ အပေက္ခမာနသ အပေက္ခမာနတ္တာစ၊ ငဲ့ခြင်းကြောင့်ဂင်း။
(ဟေတုမန္တေ)။ ဟေတုသဒ္ဒေန၊ ဟေတုသဒ္ဒါနှင့်။ သမာသော၊ ပဟာတဗ္ဗော
ဟေတုပဟာတဗ္ဗဟေတု ဟူသော သမာသ်သည်။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဉပပဒ္ဓတိ၊
မဖြစ်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဒါယုတ္တိစ၊ သဒ္ဒါ၏ မသင့်ခြင်းကိုဂင်း။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထာယုတ္တိတောစ၊
ဂင်း။ သဒ္ဒါယုတ္တိတောစ၊ ဂင်း။ အဂဟေတဗ္ဗံ၊ ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ (ပဋိ
ညာသို့စပ်)။

ဧဝမတ္ထောဂဟေတဗ္ဗောတိဧတ္ထ၊ ဌ်။ (ဇာတိ-ပဗ္ဘံ ဟောတိသို့စပ်)။
ပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒံ၊ နေဝဒဿနေနနဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာဟူသော ပုဒ်၌ ပဟာ
တဗ္ဗသဒ္ဒါကို။ ပဋိသေဓေန၊ နေဝဟူသောပဋိသေဓပုဒ်, န-ဟူသော ပဋိသေဓ
ပုဒ်နှင့်။ အယောဇေတွာ၊ နေဝပဟာတဗ္ဗာန ပဟာတဗ္ဗာဟုမယ္ဥဉ် ကွဲမူ၍။
ယေသေ၊ အကြင်ဟတိယရာသိဓမ္မတို့၏။ ဝါ၊ ပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒ'ဟေတုသဒ္ဒါတို့၏။
အညပဒတ္ထေ၊ အညပုဒ်၏အနက်၌။ ဝါ၊ ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်၏ အနက်၌။ သမာ

သော၊ သမာသ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဗ္ဗိသေသနံ၊ တိုပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒါ,ဟေတု သဒ္ဒါတို့၏ ဝိသေသနဖြစ်သော။ အတ္ထိတိဂ္ဂဟဏံ၊ ပဗ္ဘုတ္ထိပ္ပါသောပဒါဟိ့။ ပဋိသေဓ ဂုဏ၊ နေဝ,ဟူသောပဋိသေဓပုဒ်, နဟူသော ပဋိသေဓပုဒ်နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ နေဝအတ္ထိ နအတ္ထိဟုယှဉ်တွဲ၍။ ဇတေသံ၊ ထိုတတိယာဂုသိတရော။ ဟိုအာဒေး။ ဒဿနဘာဝနာဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်,ဟိုသည်။ပဟာဟဗ္ဗောပယ် အပ်သော။ ဟေတု၊ ဟိတ်သည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧးဟိ အပ္ပော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဧးဟိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖေဿတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ယထာဝိပ္ပ ဟတ္ထော၊ အကြင်အကြောင်းအလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုယရူပါဒိဓမ္မ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အပ်သော အ နက်သည်။ သင်္ဂဟိတော၊ ရေတွက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဗိ တဗ္ဗံ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဗိုကာ ဆရာ....ဝေမတ္တံ အဂဟေတွာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် နေဝ ဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဇေတသံ-ဟူသော ဆဋ္ဌီအနက်ကို မယူအပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘာယကြောင့် မယူအပ်သည်ကို [ပြပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား-ဇေဝမတ္တံ အဂဟေတွာ တိ။ ပ။ ဒဿေတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အဋ္ဌယုတ္တိ,သဒ္ဒယုတ္တိ နှစ်ပါး၏ မသင့်ခြင်းကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် ပေါအပ်သည်ကိုပြတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အကယ်ကြောင့် အဋ္ဌယုတ္တိ,သဒ္ဒယုတ္တိ နှစ်ပါး၏ မသင့်သည်ကို သိအပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား-ဒဿနဘာဝနာဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဇေတသန္တိ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ-ဟု ဆင့်ဖဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်တွဲခဲ့ယော် မဂ် လေးပါး ကိုဖြင့် ပယ်အပ်သော် ဟိတ်ရှိကုန်သော ကုသိလ်စိတ် ကေဝိသ, ဝိပါက်စိတ်-အတ္တိ သ, ကြိယာစိတ် ဗိသ, စေတသိက် အဋ္ဌက်သ-ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော သဗ္ဗတုက ပမ္မတိုသော နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကပဗ-၏ အရဖြစ် သည်။မောဟမူဠ္ဟဒွိရှိသော မောဟ,ရုပ် အဋ္ဌဗိသ, နိဗ္ဗာန-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော အဓဟေတုကဝံမတိုကား-ဟို့ တတိယ ပဒ၏ အဓေယျဟုတ်ကုန်။ ထိုသို့အချို့ကုန်သော သဟေတုကဝမ္မ ကိုသာ တတိယ ပဒ၏ အရဖြစ်၍ အချို့ကုန်သော အဟေတုကမမ္မ တိုကား-တတိယပဒ၏ အရာဖြစ်သဖြင့် အလိုရှိအပ်သော ကုသိလ်,အကုသိလ် (မောဟမူဠ္ဟဒွိရှိမောဟ)။ အဗျာကတဓမ္မတိုကို ပြည့်စုံစွာ မရခြင်းကြောင့် အနက်၏ပသင့်ခြင်းကို သိရခြင်း။ (အတ္ထာယုတ္တိ)။ နေဝ ဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗာ-ဟူသော တတိယပဒ၌ ပဟာတဗ္ဗာ-ဟူသော သဒ္ဒါသည်ဒဿနေန-ဟူသောကတ္တားပုဒ်,ဘာဝနာယ-ဟူသောကတ္တား ပုဒ်တို့ကိုလည်းငဲ့၏။ ဒဿနေန ဘာဝနာယ-ဟူသော ကတ္တားပုဒ် တို့မှတပါး နေဝဟူသော ပဋိသေဓ,နဟူသောပဋိသေဓ တို့ကိုလည်းငဲ့၏။ထိုသို့ ပဟာတဗ္ဗ

သမ္ဘါသည် မိမိချဉ်းအပ်သော ဟေတုသဘါမှတပါးသော ဒဿနေနနှင့် ဘာဝနာယ-ဟူသော ပဟာယကသဘါ, နေဝနှင့်နှ-ဟူသော ပဋိသေဓသဘါတို့ကို ဝဲသောကြောင့် ပဟာတဗ္ဗဟေတု-ဟူသော သမာသ်မဖြစ်ခြင်းကြောင့် သဘါ၏ မသင့်ခြင်းကိုလည်း သိရခြင်း, ထိုအကြောင်း နှစ်ပါးတို့ကြောင့် အဏ္ဍာယုတို့ကောစ သဘါယုတို့တောစ အဂဟဏတဗ္ဗဟု ဒဿေဟိ-ဟု ဂါဆိုသည် ဖြစ်ဟိသေ့။

ယဒုစာတ်ဉ် နိစ္စသာပေက္ခတ္တေရှိ၏။ မဏိဒီပဉ် နိစ္စံသာပေက်ခတ္တေ-ဟု ယောဇနာ၏။ ။နိစ္စံသာပေက္ခတ္တေတိ ဂေနှန်နှ ပဟာယကသဘါ ပေက္ခတ္တေ သတိယေဝ နဉပပဇ္ဇတိတိ သမ္မန္နော-ဟု မဓုဋီကာဉ် စသဘါကို အဝဓါရဏာတ္တ ယောဇနာ တော်မူသည်။ မဏိဒီပဉ် အပဝါရဏာတ္တ, သမ္မစ္ဆယာတ္တ နှစ်နည်း ယောဇနာ တော်မူသည်။ ဤနှန်သယဉ် သံမူဗ္ဗယာတ္တ ယောဇနာသည်။ ။ ဒဿနေနနှင့် ဘာဝနာယ သဘါတို့ကို ပဟာတဗ္ဗော-ဟူသော ကြိယာပုဒ်ဉ် စပ်ခြင်းရှိခြင်းကြောင့် သမ္မန္နိသဘတော·ဟု မိန့်သည်။ ။ဒေဝဒတ္တသ ဂုရုကုလန္တိတ္တေ ဟိ သာပေက္ခာဟူတော ဂုရုသန္တေါ အတ္တနော သမာသ မာနကုလသဘါဟော အသုံ ဒေဝဒတ္တသသဟိ ပဒမေဝ အပေက္ခတိ၊ နှ တဒသုံ ကိဉ္စိ ပဒန်နှ ဂမကတ္တာ တသ တေန သမာသော ဉပပဇ္ဇတိတိ သဘါယုတ္တိဂေဒိတဗ္ဗော။ (မဏိဒီပ)

ဤသို့လျှင် ဧဝမတ္တံ အဓဂေတွော-ဟူသော ပါဠိဉ် အဓိပ္ပါယ်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဧဝမတ္တော ဂဓေတဗ္ဗော-ဟူသော ပါဠိဉ်လည်း အဓိပ္ပါယ်ကို ပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဧဝမတ္တော ဂဓေတဗ္ဗောတိ။ ပ။ ဝုတ္တံ-ဟောတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ။ယေသံ အညပဒတ္ထေ သမာသော-ဉ် ယေသံ ဟူသောပဒ်၏ အနက်ကို မဓုဋီကာဉ် မဓုဋီကာနည်း, အနုဋီကာနည်းတို့ဖြင့် ပြတော်မူပြီးလျှင်အဆုံးဉ်-တေသု ယုတ္တတရော ဝိမံသိတွော ဂဓေတဗ္ဗော-ဟုမိန့်၏။ မဏိဒီပဉ်လည်း အကျယ်ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ဧဝမတ္တံ ဂဓေတွော-ဟူသောပါဠိဉ် အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ လဒ္ဓဂဏ်ကို ပြမဟော်မူလိုရကား-ဧဝဉ် သတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။တနည်းကား-အရှင် ဋီကာဆရာ....ပဌမတ္ထကို မယူမူ၍ အာဘယ်ကြောင့် ဒုတိယတ္ထကိုယူအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ဧဝဉ်သတိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤသို့လျှင် စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ကို ယူခဲ့သော် တတိယရာသိဓမ္မကို ပြည့်စုံစွာရရှိသောကြောင့် ဒုတိယတ္ထကို ယူသင့်သည်ဖြစ်ဘိသေ့။]

အတ္ထာယဟုတ္တိ၊ စတုတ္ထီဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသဿ၏ အနက်၏ မသင့်ခြင်းသည်။ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်။ ပန၊ သင့်သည်မှ တပါး မသင့်သည်ကို ဆိုဖန့်။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါသည်။ ဣဓါပိ၊ ဤစတုတ္ထီဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်၌လည်း။ နယုတ္တော၊ မသင့်။ ဧကန္တယောဂိနံ၊ စင်စစ်ယှဉ်ခြင်းရှိကုန်သော။ အတ္ထိသဒ္ဒမေဝ၊ အတ္ထိသဒ္ဒါကို သာလျှင်။ အပေက္ခမာနာနံ၊ ငဲ့ကုန်သော။ ဥဟိနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဟာတမ္ဗတုသဒ္ဒါနံ၊ ပဟာတမ္ဗသဒ္ဒါ,ဟေတုသဒ္ဒါတို့၏။ သမာသော၊ သမာသသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။ ပဋိသေဓံ၊ နေဝ-ဟူသော ပဋိသေဓ, န-ဟူသော ပဋိသေဓကို။ အပေက္ခမာနာနံ၊ ငဲ့ကုန်သော။ ဥဟိနံ၊ ကုန်သော။ ပဟာတမ္ဗဟေတုသဒ္ဒါနံ၊ ဟို၏။ (လိုက်၍ ယောဇနာ)။ သမာသော၊ သည်။ ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုတ္တော၊ မသင့်။ တာသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်သဒ္ဒါကို ငဲ့ကုန်သော ပဟာတမ္ဗသဒ္ဒါဟေတုသဒ္ဒါကို၏ သမာသ်ဖြစ်သင့်သည်၏။ ဖြစ်၍, ပဋိသေဓကို ငဲ့ကုန်သော ပ ာ့ဟာတမ္ဗ သဒ္ဒါ ဟေတုသဒ္ဒါတို့၏ သမာသ် မဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဣဓါပိ၊ ဤစတုတ္ထီဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်၌လည်း။ နယုတ္တော၊မသင့်။ (ပဋိညာ--သို့မဟုတ်မိုလ်သိုစသဒ်)။ကသ္မာ၊ ဟိုသို့သဒ္ဒါသည် မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဗိုလ်ကိုစွဲ)။ ဓမ်း၊ ဤစဟုတ္တီပဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ဝိဂြိဟ်ကို။ ဂဟေတမ္ဗယုဒသနမတ္တံ၊ ယူအပ်သောအနက်ကိုဖြစ်ခြင်းမျှကို။ သင်္ဂဟတ္ထာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဟဟံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ သဒ္ဒါပန၊ သဒ္ဒါသည်ကား။ ယထာယေနအတ္ထေန၊ အကြင်အနက်ဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တထာတေနအတ္ထေန၊ ထိုအနက်ဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ပြုဘိုးပ၏။ ဧသ ဟုမ နာအတ္ထေနပန၊ ဤအနက်ဖြင့်ကား။ ပဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

ကထံယဇ္ဇတိ၊ မှကား။ ဧတေသံ၊ ဤတရားတို့အား။ ပဟာတမ္ဗော၊ ပယ်အပ်သော။ ဟေတု၊ ဟိတ်သည်။ အယ္ဟိ၊ ၏။ ဧတိ-ပစ္စယာ၊ ကိုမြဲကြောင့်။ တော၊ ထိုတရားဟိုသည်။ ပဟာတမ္ဗဟေတုတ္တာ၊ မည်လုံ့ကုန်၏။ ဟေတုန၊ အပယ်တရားသည်။ ပဟာတမ္ဗော၊ ပယ်အပ်သနည်း။ ပုဂ်ိုလဧး ဤ၌ပုဂ္ဂိုလ်မေးခုံခုံ။ ဒုဿနေနစ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်ရင်း။ ဘာဝနာယစ၊ အယောဂ်ဖော်သိုးခုသည်ရင်း။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ်၊ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော၊ တည်း (ယုဇ်ပဲ)။ တသ်ဒိဝယာ တမ္ဗဟေတုကပဒံ၊ ထိုပဟာကမ္ဗဟေတုပဒကို။ ဧသနုတာဝနာပဓမ်၊ ဒုဿနနှင့်ဘာဝနာပဓမ်တို့။ နပုဒ်, ဘာဝနာပုဂ်ိုလ်ကိုနှင့်။ ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ရှု၏။ ဟေတု၊ ထိုဒဿနပုဒ်, ဘာဝနာပုဂ်ိုလ်ကိုနှင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ပုဉ်သော။ ဟေတုတမ္ဗဟေတုတ္တာ ပဓေန၊ ပဟာတမ္ဗဟေတုကပုဂ်ိုနှင့်။ (ထည့်။ ယောဇေတွာဒ္ဓိစသဒ်)။ ယော၊ အကြင် တတိယာရောသိတရားတို့သည်။ ဒဿနေန၊ သောကာပတ္တိမဂ်သည်။ ပဟာတမ္ဗ

ဟေတုကာ၊ ပယ်အပ်သောဟိတ်ရှိကုန်သည်။ နေဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဘာဝနာယ၊ အထက်မဂ်သုံးခုသည်။ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ၊ ပယ်အပ်သော ဟိတ်ရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသေဓ၌၊ နေဝ-ဟူသော ပဋိသေဓ, နာ- ဟူသော ပဋိသေဓကိုလည်း။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ တေ၊ ထိုတတိယရာသီတရားကို။ နေဝဒဿနေနနဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာတိ၊ ဟူ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နေဝဝိပါက နဝိပါက ဓမ္မ ဓမ္မဝစနံ၊ နေဝဝိပါကနဝိပါကဓမ္မဓမ္မသဒ္ဒါသည်။ ပုရိမပဒဒွယ သင်္ဂဟိတဓမ္မ ပဋိသေဓနေန၊ ရှေ့ပုဒ်နှစ်ခုတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်သောတရားတို့ကိုမြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တဒညဓမ္မနိဒဿနံ၊ ထိုရှေ့နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သောတရားတို့မှကပါးကုန်သော ကတိယရာသီတရားတို့ကိုပြသည်။ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧတံ၊ ဤနေဝဒဿနနဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗဟေတုကဟူသော်ပဒ်သည်။ ပုရိမပဒဒွယသင်္ဂဟိတဓမ္မပဋိသေဓနေန၊ ရှေ့ပုဒ်နှစ်ခုကိုဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သောတရားကိုကိုမြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တဒညဓမ္မနိဒဿနံ၊ ထိုရှေ့ပုဒ်နှစ်ခုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သောတရားတို့မှတပါးကုန်သော ကတိယရာသီတရားကိုကိုပြသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဟိ၊ ၏။

အဟေတုကပဒံ၊ အဟေတုက ပဒသည်။ ဟေတုဝိရဟပ္ပကာသနေန၊ ဟိတ်တို့နှင့်ကင်းခြင်းကိုပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ တဒညဓမ္မနိဒဿနံ၊ ထိုသဟေတုက ဓမ္မမှကပါးကုန်သော အဟေတုကဓမ္မတို့ကိုပြသည်။ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ကူ။ ဧတံ၊ ဤနေဝဒဿနနနဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုက ပဒသည်။ ဟေဟတုဝိရဟပ္ပကာသနေန၊ ဟိတ်တို့နှင့် ကင်းသည်ကိုပြသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တဒညဓမ္မနိဒဿနံ၊ ထိုရှေ့ပုဒ်နှစ်ခုတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော တရားတို့မှကပါးကုန်သော တတိယရာသီဓမ္မတို့ကိုပြသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကိုသို့ရှေ့နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်ရေတွက် အပ်ကုန်သော တရားတို့ကိုကိုမြစ်သဖြင့် တတိယရာသီဓမ္မတို့ကိုပြသည်၏အဖြစ်, ဟိတ်တို့နှင့် ကင်းသည်ကိုပြသည်၏အစွမ်းဖြင့် တတိယ ရာသီ ဓမ္မတို့ကိုမပြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိသေဓေ၊ ကိုလည်း။ ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ တေ၊ ထိုတတိယရာသီတရားတို့ကိုကို။ နေဝဒဿနနနဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗဟေတုကာတိ၊ ဟူ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပြန်ရှိစဂ်)။ ဧဝန္တုကတွာ၊ ဒဿနပုဂ်ဘာဝနာပုဂ်ဟိုနှင့် ပဟာတဗ္ဗဟေတုကပုဂ်ိုကိုအသီးအသီးယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဧဒ္ဓေ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ပဋိသေဓေ၊ နေဝ-ဟူသော ပဋိသေဓ, နာ-ဟူသော ပဋိသေဓကိုကို။ ဝါ၊ ကိုသည်။ ပဒတ္ထာ၊ ယှဉ်ဒေါ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧပံအသတိအဟေတုက ပဒေ

ဝိယ ကေမေဝ ပဋိသေဓဝစနံ ယုတ္တံ ဟု ပါဠိဂုဠကိုဖေါ်။ အနက်ကား။ ဧဝံ အသတိ၊ ဤသို့လျှင် ဒဿနပုဗ္ဗ ဘာဝနာပုဗ္ဗင်္ကို ပဟာတဗ္ဗဟေတုက ပုဗ္ဗင်္ဂမ်အသိုး အသိုး ယှဉ်ဉ်ခြင်းမရှိသော်။ အဟေတုကပဋိဝိယ၊ အဟေတုကပုဗ္ဗင်္ဂကဲ့သို့။ ကေမေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပဋိသေဓဝစနံ၊ နှ-ဟူသော ပဋိသေဓဝစနကို။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်အပ်သည်။ ဟောကို၊ ဏ်။)

၇ဏ္ဍို၊ [ဤအဋ္ဌကထာပြတော်မူအပ်သော အနက်သည်လည်း အပြစ်ရှိသေး၏ ဟု ပြတော်မူလိုရကား-အုတ္ထာယုတ္တိမာ ဟောတု။ ပ။ နယုတ္တော-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အနက်အားဖြင့်သင့်၍ သဒ္ဒါအားဖြင့် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် သဒ္ဒယုတ္တိ မသင့်ပါသနည်းဟု စွဲရှိရကား-ကေန္တ ယောဂိနံ။ ပ။ အပေက္ခမာနာနန္တိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အမြဲယှဉ်အပ်သော အတ္ထိသဒ္ဒါတခုကိုသာငဲ့သော ပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒါ,ဟေတုသဒ္ဒါတို့၏ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသံ အတ္ထိတိ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ-ဟူသော သမာသ်ကား သင့်၏။ နေဝ-ဟူသော ပဋိသေဓ,န-ဟူသော ပဋိသေဓကို ငဲ့ကုန်သော ပဟာတဗ္ဗ သဒ္ဒါ, ဟေတု သဒ္ဒါတို့၏ ဂနဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသံ အတ္ထိ-ဟူသောသမာသ်သည်မသင့်သောကြောင့် သဒ္ဒါအားဖြင့်မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သဒ္ဒါအားဖြင့်မသင့် အနက်အားဖြင့်သာ သင့်ခဲ့သော် အဘယ် အကျိုးငှာ ဤဝိဂြိဟ်ကို ပြုအပ်ပါသနည်းဟု စွဲရှိရကား ကသ္မာ-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧကော အတ္ထိ-ဟူသောဝိဂြိဟ်ကို ယူအပ်သောအနက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ အဋ္ဌကထာဆရာပြုတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....တဟိပဒဋ္ဌ ဆိုအပ်ပြီ.သော ဝစနတ္ထကိုဖြင့် မသင့်ခဲ့သော် အဘယ် ဝစနတ္ထတို့ဖြင့် သိပါသနည်းဟု စွဲရှိရကား-သဒ္ဒါ ပန ယထာ ယုဇ္ဇတိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဟာတဗ္ဗော ဟေတုတေသံ အတ္ထိတိ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ။ ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်။ ။နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ စ တေန ဘာဝနာယ။ ပဟာတဗ္ဗေ ဟေတုကာစာတိ နေဝ ဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ။ ကမ္မဓါရယ်တဲ့။ ။နေဝဒဿနေန နောက်၌ရှိသော ပဟာတဗ္ဗဟေတုကသဒ္ဒါကြောင့်သည်။ ဤသို့သော်ဝစနတ္ထဖြင့် သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တေန နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ စ တေန ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာစေတိ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာတိ ဝစနတ္ထံ ဒဿေတိ၊ ကောဟ္ဗတ္ထ မဇ္ဈေ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကသဒ္ဒေါ လုတ္တောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (မဓုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဟေတုကာဓမ္မာ-ဟူသောပုဒ်၌ နှ-ဟူသော ပဋိသေဓကို ကော်နွှဲယောဂီဖြစ်သော အတ္ထိသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်၍ နတ္ထိ ဟေတု စေတသိန္နီ အဟေတုကာ-ဟုဆိုအပ်သကဲ့သို့ ထိုအတူနောနှင့် နှ-ဟူသောပဋိသေဓနှစ်ခုကို ကော်နွှယောဂီဖြစ်သော အတ္ထိသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်၍ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗော ဟေတုစ နေဝအတ္ထိ ဘာဝနာယ ပဟာဒ်ဗ္ဗော ဟေတုစ နတ္ထိ-ဟုဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် တယိဒံ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကပဒံ။ ပ။ ဝုစ္စန္တိ-ဟု မိန့်အပ်သော ဝစနတ္ထကိုသာ ပြုသင့်သည်ဟု မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-နေဝဝိပါက နဝိပါက ဓမ္မဓမ္မဝစနံ ဝိယဟိ-စသည်ကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-နေဝဝိပါက နဝိပါက ဓမ္မဓမ္မသဒ္ဒါသည် ရှေ့နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်, ဇရတ္တက်အင်္ဂါသောတရားတို့ကို မြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်, ထိုမှတပါး ကုန်သော တတိယရာသီဓမ္မတို့ကို ပြသကဲ့သို့ ထိုအတူဤနေဝဒဿနေန နှ ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗသဒ္ဒါသည် ပြသည်၏အဖြစ်, (အန္ဓယ)။အဟေတုကပဒသည် ဟိတ်တို့နှင့်ကင်းသည်ကို ပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်,သဟေတုကဓမ္မမှတပါးကုန်သော တရားတို့ကို ပြသကဲ့သို့ (ဝိသဒိသုပမာ)။ ထိုအတူ ဟိတ်တို့နှင့်ကင်းသည်ကို ပြသည်၏အစွမ်းဖြင့် ရှေ့ပုဒ် နှစ်ခုတို့ဖြင့် ရောတွက်အပ်ကုန်သော တရားတို့မှ တပါးကုန်သော တတိယရာသီ ဓမ္မတို့ကို မပြသည်၏အဖြစ်, (ဗျတိရေက)။ ထိုအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့် နေဝဝိပါက နဝိပါက ဓမ္မဓမ္မသဒ္ဒါကဲ့သို့ နေဝဒဿနေန နှ ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကဓမ္မ-ကိုဆိုအပ်၏။ အဟေတုကဓမ္မကဲ့သို့ မဆိုအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

စာတို့၌ နေဝဝိပါက နဝိပါကဓမ္မဓမ္မဝစနံ ဝိယ ဝေဒိ-ဟုရှိ၏။နေဝဝိပါက နဝိပါက ဓမ္မဓမ္မဝစနံ ဝိယ ဟိ ပုရိမပဒဒ္ဒယ သင်္ဂဟိတဓမ္မပဋိဃသဓနေန-ဟုရှိသင့်သည်ဟု မဓုဋီကာ၌မိန့်၏။ ။ပုရိမပဒဒ္ဒယသင်္ဂဟိတ ပဋိသေဓနေန-ဟူသော ပုဒ်၏ နောက်၌ဖြင်း။ ဟေတုဝိရဟပဂကာသနေန-ဟူသောပုဒ်၏ နောက်၌ဖြင်း။ ဝသသဒ္ဒါကြောသည်ဟု မဏိဒီပ၌မိန့်၏။ ။ဒဿနပဒ, ဘာဝနာပဒ တို့နှင့် ပဟာတဗ္ဗပဒကို အသီးအသီးယှဉ်ရခြင်း၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြတော်မူလိုရကား-ဧ ဒွေကတ္တာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)။ ဝေဒွက တ္တာတိဝေံ ဒဿနဘာဝနာ ပဒေဟိ ပဟာတဗ္ဗဟေတုက ပဒဿ ဝိသုံဝိသုံယောဇနတော (အနုဋီကာ)။ ဝေဒွိကတ္တာတိ နေဝဝိပါကနဝိပါက ဓမ္မဓမ္မဝစနဿ ဝိယ တဒုဘယမ္မိန့်ဒဿ နတ္တာတိ အတ္ထော။(မဓုဋီကာ)။ ဝေဒွကတ္တာ။ နေဝဝိပါကနဝိပါက ဓမ္မဓမ္မသဒ္ဒါကဲ့သို့ ရှေ့နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့် ရောတွက်အပ်ကုန်သော တရားတို့မှ တပါးကုန်သော တတိယ ရာသီ တရားတို့ကို ပြခြင်းကြောင့်ဟု ယောဇနာစေလိုသည်။]

ပေါ်ပေါယောဟိတေသံနတ္ထိယောဒဿန ဘာဝနာဟိ ပဟာတဗ္ဗော ဒိ ယာတိဧတ္ထ၊ ဒ္ဒိ။ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ အတ္ထေ၊ နေဝဒဿနေနနဘာဝနာ ယ ပဟာတဗ္ဗောဟေတု ဧတေသံ ဟူသော အဂဟေဟဗ္ဗ အနက်၌။ ဟေတူနံ၊

ကိတ်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒဿနဘာဝနာဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်,အဝသေသကိလေသမဂ် တို့ဖြင့်။ ပဟာတဗ္ဗတာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခိပ္ပကာပယိ:အဂ်၏။ ပဋိက္ခေပေါစ၊ ပယ်ခြင်းသည်လည်း။ ပဟာတဗ္ဗာသင်္ကာသင်္ကာဝေ၊ ပယ်ခြင်းဥစ္စာ ယုံမှားခြင်းရှိရာ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဟာတဗ္ဗာသင်္ကာစ၊ ပယ်ခြင်းဥစ္စာ ယုံမှားခြင်းသည်လည်း။ ဟောတုမို့၊ ဟိတ်သည်။ သတိ။ ရှိသော်။ သိယာ၊ ၏။ ပန၊ ဒေသနာဝိလောမဟိ၊ ဣတိရိဂ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ယော၊ အကြင်ဟိတ်ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဒဿနဘာဝနာဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်,အထက်မဂ်တို့သည်။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တေသံအပေါတုကာနံ၊ ထိုအဟိတ်တရုးကို၏။ သောဟေတုယေဝ၊ ထိုဟိတ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဒဘာဝါ၊ ထိုဟိတ်၏မရှိခြင်းကြောင့်။ ပဟာတဗ္ဗာသင်္ကာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်၌ ယုံမှားခြင်းသည်။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ-တာသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံနိဝါရဏတ္ထော၊ ထိုပယ်ခြင်းကို ပြုစ်ခြင်းအနက်ရှိသော။ ပဋိက္ခေပေါ၊ မြစ်သောနေဝနှင့်နှ-ဟူယောပဋိဃေဝသည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နသမ္ဘဝတိ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓနပဟာနေနှ-နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗာတေသန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူယော။ ဇဝံဟူမာသို့ အဖြစ်၊ ဤဆဋ္ဌိဟဟ္ဒိဟိသမာသ်အနက်သည်။ သတိ၊ ယော်။ အပေါဟုကာနံ၊ အဟိတ်စိတ်အစဉ်ဒဋ္ဌာရဿ,မောဟမူဒ္ဓဋ္ဌာ မောဟ,ရုဂ်,နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်ပုဂ္ဂိုလ်သောအဟိတ်တရား တို့ကို။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်။ နဘဝေဝ၊ မဖြစ်ရာ။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဟေဒံ ကဗ္ဗော၊ ၏။

အထဝါ၊ ဟား။ ဇာတရထာဟိအပေါဟုကာနံအပဟာတဗ္ဗာဟဝေယျာတံ ဇတေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထဿ၊ ဆဋ္ဌိဟဟ္ဒိဟိသမာသ်ယူသည်ရှိသော် အဟိတ် ဟရုး ကိုကို မယူခြင်းဟုဆိုအပ်သောအနက်၏။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဇသော၊ ဤဆဋ္ဌိဟဟ္ဒိဟိသမာသ်အနက်သည်။ ဟာရဏာသာဓနံယော၊ ဟေတုယေဝဟိဇတေသံနတ္ထိ စသောအကြောင်းဖြင့်ရှိုးစေအပ်သည်။ ယ သ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟေတပ္ပတ္တေသေပေ၊ ယူသင့်ယူထိုက်သောစတုတ္ထိဇဟ္ဒိဟိ သမာသ်အနက်၏သာလျှင်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ဝဒန္တော၊ မိန့်တော်မူလိုသောအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဟေတုယေဝဟိ ဇတေသံနတ္ထိတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တဟ္ဟိ၊ ထိုဟေတုယေဝဟိဇတေသံ နတ္ထိစသည်၌။ (ထည်မ၊ ဇာတိ-အတ္ထောဋ္ဌိစဝ်)။ နဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကပဒဝစနီယာနံ၊ နဝဒဿနေနနဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗဟေတုက ပဒ်သည် ဟောအပ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုတတိယ ရာသီတရုးတို့အား။ ယော၊ အကြင်ဟိတ်ကို။ ဝါ၊ သည်။ ဒဿနဘာဝနာဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်,အ

ယက်မင်္ဂတို့သည်။ပဟာတဗ္ဗော၊ပယ်အပ်သည်။သိယာ၊၏။ဧဝံပကာရော၊ သော။ သောဟေတု၊ ထိုဟိတ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တေသံ သော ပေါတု ဟိ-ယသ္မာနတ္ထိဟုစပ်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထဿေဝ၊ ယူအပ် သောအနက်၏သာလျှင်။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝဒန္တော၊ သည်။ ဟေတုယေဝ ဟိဧ ဟေသံနတ္ထိတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ (ပြန်၍စပ်)။ တော၊ ထို တဟိယ ရာသီ ဟရုးတို့သည်။ သဟေတုကာစ၊ ဟိတ်ရှိသော ဟရုး တို့သည်ဌင်း။ အဟေတု ကာစ၊ ဟိတ်မရှိသောတရုးတို့သည်ဌင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အနေကပ္ပကာရာ၊ များ သောအပြားရှိကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ နေဝဒဿနေနနဟာပနာယပဟာတဗ္ဗဟေတုကပဒဝစနိယာနံ၊ ကုန် သော။ ဟေသံ၊ ထိုတဟိယရာသီတရုးတို့အား။ ဣတိ-အပ္ပော၊ ကို။ ဧဝံဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။ (ပေါတ္ထသိစပ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အပြားရှိသော ဟိတ်၏ မရှိ ခြင်း ကြောင့်။ (ပဌမဟိဟ်ကိုစွဲ)။ နေဝဒဿနေနနဟာဝနာယပဟာတဗ္ဗာဧတေသံ နတ္ထိတိ၊ ဟူ၍။ ပါ၊ ဟူသော။ အယံ-အပ္ပော၊ ဤစဟုတ္ထိဧဟုဇ်ဟိသမာသ်အနက် ကို။ ဝဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။

၈ ဣတ္ထိ၊ [ယခုအခါ ပေါတ္ထယေဝဟိ တေသံ။ ပ။ သိယာ-ဟူသောပါဠိ၏ ဣတရ ထာဟိ အဟေတုကာနံ အဂဟဏံ ဘဝေယျ—ဟူသောပါဠိနှင့် စပ်အပ်သည် ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဟေတုယေဝဟိ တေသံ။ ပ။ အတ္ထော-ကိုမိန့်။ ။ဣဒါနိ ဟေတု။ ပ။ သိယာတိတေသ ဣတရထာ ဟိ အဟေတု ဟာနံ အဂဟဏံ ဘဝေယျာတိ ဣမိနာ သမ္ဗန္ဓံ ဒဿေန္တော ဟေတုယေဝ။ ပ။ အတ္ထောဟိ အာဟ။ (မဏိဒီပ)။ ကာရဏတ္ထသ ဟိ သဒ္ဒဿ သမ္ဘဝ တိတိ ဣဓိနာ သမ္ဗန္ဓော။ ။တ္ထေ ပနသဒ္ဒေါ ဗျတိရေကတ္ထော။ (မဏိဒီပ)။ ဟမေဝတ္ထံ ဝိဝရိတုံ ဟုရိဟသ်ိဒ်ိတိအာဒိမာဟ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ပယ်အပ်သော ဟိတ်ရှိမသာ ပဟာတဗ္ဗအဖြစ်၌ ယုံမှားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပဋိသေဓ ထားသင့်၏။ ပယ်အပ်သော ဟိတ်မရှိသော ပဟာတဗ္ဗ အဖြစ်၌ ယုံမှားခြင်း မဖြစ်သောကြောင့် ပဋိသေဓ မထားသင့်ရကား—ဆင်ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် ပြုသောအခါ အဟိတ်စ်တ် အဋ္ဌာရသ,ဆန္နကြဉ်သော အညသမာန် စေတသိက် ဒ္ဒါဒသ,မောဟမူဒွေ၌ မောဟ, ရုပ်,နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော အဟိတ် ဟရုး-တို့ကို မယူခြင်း။အနက် ကို သိအပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။

ဤဖွင့်ပြတော်မူအပ်သော ပဌမနည်းဖြင့် ဣတရထာ ဟံ အဟေတုကာနံ အဂဟဏံ ဘဝေယျ။ ဟေတုယေဝ ဟိ တေသံ နတ္ထိ ယော ဒဿနဘာဝနာဟိ ပဟာတဗ္ဗော သိယာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌။ ယော၊ အကြင်ဟိတ်ကို ဒဿနဘာဝနာဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်, အဆက်မဂ် ကို့သည်။ ပဟာတဗ္ဗော။ ပယ်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုအဟိတ် တရုးတို့အား။ သောဟေတု

ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ကြီးက ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးသည် ဤသို့ ဆက်လက်၍ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

"ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပယ်ခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပွားများခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပွားများခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပယ်ခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပယ်ခြင်းသည် ဒုက္ခသစ္စာကို ပွားများ

အာစယဂါမိတိုက်

ဘံဒမာရမ္မဏံကတွာတိုဋ္ဌဒ်၊ ကို။ စတုကိစ္စသာဓနဂဟဏေန၊ လေးပါးသော ကိစ္စကိုပြီးစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အာရမ္မဏာကရဏံ၊ အာရုံပြုခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ အညထာ၊ ကိစ္စ လေးပါးကို ပြီးစေသည့်၏အစွမ်းဖြင့် အာရုံပြုခြင်းမှ တပါးသော အာရမ္မဏာကရဏမတ္တအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အာရုံပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောအနက်ကို။ ဂယှမာနေ၊ ယူအပ်သည်။ သုတ်၊ သော်။ ပေါတ္ထကဒုဖလပေစ္စဂေဏ္ဍနာဒီနမိုး၊ ဂေါတြဘူ, ဖိုလ်, ပေစ္စဂေဏ္ဍနာ၊ ဟုသည်ဟု၏လည်း။ အပစယဂါမိတာ၊ အပစယဂါမိ၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပန္နေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပုတ္တိ-ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ ပုတ္တော၊ အကြင်အကြောင်းကိုအပ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပော၊ ၏။ (ပြန်၍ စပ်)။ အတဂါ၊ ဟား။ ပဟတုဟာဝေန၊ သမ္မပါပက အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အပစယံ နိပ္ဖာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ ရောက်ဟတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပစယဂါမိနော၊ အပစယဂါမိမည်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနသော၏။ အနိဗ္ဗတ္တိနိယတ္တော၊ ဟစ်ကဲ့သုံးသော အကြောင်းသည် မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သမုဒယပ္ပဟာနသမုဒယနိရောဓါနံ၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ခြင်း, သမုဒယသစ္စာချုပ်ခြင်းကို၏။ အဓိဂမအဓိဂန္တဗ္ဗဘာဝတော၊ ရောက်ကြောင်း, ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂနိဗ္ဗာနာနံ၊ မဂ်, နိဗ္ဗာန်တို့၏။ ဟေတုဟေတုဖလဘာဝေါ၊ အကြောင်း, အကြောင်း၏ အကျိုး၏ အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ဇ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တော၊ သော။ ပစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပော၊ ၏။

ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာပဋိပဒါ၊ ဟူသော်မမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ၊ ဟူ၍။ ယထာယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟာ၊ ဖြ။ တထာတသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂနိဗ္ဗာနာနံ၊ ကို၏။ ပေတုဟေတုဖလဘာဝေါ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ပုရိမပဒဿ၊ အာစယဂါမိနောမမ္မာ-ဟူသော ဂ္ဂါ, ပဒ, အပစယဂါမိနောမမ္မာ ဟူသောမနောက်ပဒနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုရိမေ၊ အာစယဂါမိနောမမ္မာ-ဟူသောဂ္ဂါ့ပဒ၌။ သသမ္ပယုတ္တာ၊ သမ္ပယုတ်တရားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ခမ္မာ၊လောကိ ကုသိလ, အကုသိလတရားတို့ကို(ထည့်)။ဒုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဖြစ်သောအပစယဂါမိနောခမ္မာဟူသော ဒုတိယပဒ၌။ လောဝေါသက်သက်ကုန်သောမဂ္ဂင်ဖိုလ်စပါးတို့ကို။ပုတ္တာ၊ကုန်၏။ပန၊ပဌမနယမဟပါး ပုဂ္ဂိယနယကိုဆိုအံ့။ ပုရိမေ၊ ဂ္ဂါ့ဖြစ်သော အာစယဂါမိနောခမ္မာ-ဟူသော ပဌမပဒ၌။သသမ္ပယုတ္တာ၊သော။ခမ္မာ၊ လောကိကုသိလ, အကုသိလတရား

ကိုကို။ ဝတ္တာယထာကဲ့သို့။ ဧဝံဟူ။ ပစ္ဆိမော နောက်ဖြစ်သော။ အတ္ထပိ၊ အပစယ
ဂါမိနောမမ္မာ ၇ သောပုဒ်၏အနက်ဦးလည်း။ တနည်းကား။ ပုရိမော ကံအာရမ္မဏ
ကဟ္တာပဝတ္တာနတော အပစယံဂ ဆန္ဒံတိ အပစယဂါမိနော၊ အရိယမဂ္ဂါနံ မေတ်
အမိဝစနံဟူသောရှေးဖြစ်သော။ အတ္ထေပိ၊ အတ္ထဂိကဂ်ဦးလည်း။ အရိယ မဂ္ဂသိ
သေန၊ အရိယာမဂ္ဂင်ခွစ်ပါးကိုအရင်းမူသဖြင့်။ သပ္ပမလောကုတ္တရကုသလစိတ္တုပ္ပါ
ဒါ။ အလုံးစုံသောလောကုတ္တရာ ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုကို။ ဂဟေ ဟမ္မာဝိယ၊
ယူအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ပစ္ဆိမော၊ ဟေနစ်တံစိတံ ဇဝဉ်ကံ ဂိဠဲ သယမာနော ပုရိသော
ဝိယ-စသောနောက်ဖြစ်သော။ အတ္ထေပိ၊ အတ္ထဂိကဝ်ဦးလည်း။ အရိယမဂ္ဂသိသော
န၊ သဖြင့်။ သပ္ပလောကုတ္တရကုသဂ်စိတ္တုပ္ပါဒါ။ ဘိုကို။ ဂဟေတပ္ပာ၊ ကုန်၏။
ဒုတိယော၊ အပိစပါကာရံဇဝဉ်ကဝမုဂိဝိယပဝတ္တံအာဓိနဒွာဝမ္ပန်ကိုအာစယ
ဂါမိနော-ဟူသော ဒုတိယဖြစ်သော။ အတ္ထဂိကပ္ပေ၊ အတ္ထဂိဃဝ်ဦး။ အာစယံဂါ
မိနောကို၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာဧ့ေ၊ ဆိုသင့်လျက်။ အနုနာသိကလောပေါ၊ နဂ္ဂဟိတ်ကြဲ
သည်ကို။ ဂဟေတာ၊ ၏။ ဂ္ဂတိ၊ သို့။ ဒဠ္ဆပ္ပေါ၊ ၏၊ ယောမမ္မာ၊ ဟူသည်။ အာဂ်
နန်း၊ ဖိတတ်ကုန်၏။ ဂ္ဂဟိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေါမမ္မာ၊ ဟူသည်။ အာစယော၊
မည်ကုန်၏။ အာစယော၊ စိတတ်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဂဟ္ဆန်ပဝတ္တန်း၊ ဖြစ်
တတ်ကုန်၏။ ဂ္ဂကိပိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း။ ဒဠ္ဆတ္ထော၊ ၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [တံအာရမ္မဏံကတွာ-ဟူသောပါဠိဌ်ဖွဲ့အာရမ္မဏကရဏ-ပဒသည် အ
ကာမျှသာဟု တစုံတယောက်သော သူ၏မှတ်ထင်ခြင်းကိုမြစ်ကော်မူလိုသော
ဋီကာဆရာသည် တံ အာရမ္မဏံ ကတွာတိ ဂုဏံ စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ (ပဝုဒ္ဓိ(၁၀))။
အဓိပ္ပါယ်ကား—တံအာရမ္မဏ်ာ ကတွာ-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ကြောင်းမူခြင်း
သည် ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြာ၍ သိခြင်း, သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ခြင်း, မ သစ္စာကို
ပွားများခြင်း, နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကိစ္စလေး
ပါးကိုပြီးစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် အာရုံပြုခြင်းကို ရည်၍ အဋ္ဌကထာ ဆရာ မိန့်
သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ. အာရမ္မဏကရဏမတ္တကို မယူမူ၍ စတုက်ိစ္စသာဓန၏
အစွမ်းဖြင့် အာရုံပြုခြင်းအလုံးကို ဟောကြောင့် မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုံး
ရိုရကား- အညထာ—စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—အာရမ္မဏ ဟရ
ဏ မတ္တကိုယူခဲ့သော် ဂေါတြဘူ-စသောဘရားကိုသည်ယည်း နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံ
ပြုသဖြင့် အပစယဂါမိ ဖြစ်ရာသောကြောင့် မိန့်အပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။
အဋ္ဌကထာဋ္ဌ မိန့်အပ်သောနည်းမဂ်ပါး ဖိုမိအလိုရှိအပ်သောနည်းကို ပြုတော်
မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဂ်ဂ! ဟေတုဘာဝေန-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။
ဇနကဟေတု,ဉာပကဟေတု, သမ္ပါပကဟေတု သုံးပါးတို့ကြောင့် ကိရံ နာဝဂါဃ
ပါပုဏာတိ-ကဲ့သို့ ဟေတုဘာဝဝေနဉ် သမ္ပါပကဟေတုဟု ယူအပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အပ္ပစ္ဆယံ အသဒ်္ဓံတံ-ဟု ဟောတော် မူအပ်လျက် အဘယ်ကြောင့် ဟေတုဘာဝေနဟု မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-နိဗ္ဗာနသယဟိ-စသည်ကုံမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-နိဗ္ဗာန် တရားတော်ကို တစုံတခုသော တရားသည် ဖြစ်စေခြင်းမရှိသော်လည်း သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်သော မဂ်တရား,သမုဒယ သစ္စာ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တို့၏ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောတရား, ရောက်အပ်သောဟရား၏ အဖြစ်ကြောင့် မဂ်သည် အကြောင်းဟရာ၊ နိဗ္ဗာန်သည် အကျိုး ကရား၏ အဖြစ် သင့်သောကြောင့် မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည့် နိဗ္ဗာန်ကို ရသည် ဆိုရာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကို ဟထာဟိနိဗ္ဗာနံ အာရမ္မဏံကတွာ ပဝတ္တဉာဏဘာဝေါ ယေဝနိဗ္ဗာနဂမနံနာမ ဟောတိ၊နဗ္ဗာနတောဘာ အညံ ကိဉ္စိနိဗ္ဗာနဂမနံ နာမ နတ္ထိ။ ဧဝံ သမ္ပါပကဟေတုဘာဝေါယေဝ နိဗ္ဗာနဂမနံ နာမ ဟောတိ၊ နဗ္ဗာ တတောဘာ အညံ ကိဉ္စိ နိဗ္ဗာနဂမနံနာမနတ္ထိ-ဟု ဧနံအဂ်ဌကထာ ဝေဿန္တရဇာတ်ကဲ့သို့ သိဒၶတ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....မဂ်,နိဗ္ဗာန်တို့၏ အကြောင်း အကျိုး၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့်သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား -ယာထာဟ-စသောပါဠိတော်ကိုမိန့်၊ အဓိပ္ပါယ် သိသင့်ပြီ။ ။အရှင်ဝဏ္ဏဂဏ္ဌိရာ....အက္ကသဒ္ဒါ, ဓမ္မသဒ္ဒါ တို့သည် သာမည မဟုတ်ပါလော၊ အဘယ်ကြောင့်ကိုအက္ကသဒ္ဒါ, ဓမ္မသဒ္ဒါတို့ဖြင့် အကြောင်း အကျိုး၏အဖြစ်ကို ဟိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား- အတ္ထောတိ ဟိ ဟောတု ဖလံ-စသည်ကုံမိန့်။ ။နဂ်ိုးနှစ်ပါး တို့ဖြင့် ပစ္ဆိမေ ကေဝလ-ဟူသော ပဒမနည်းဌ အဓေယျဂါမိကနာ ဂမ္ဘာ-၏အရ မဂ်စိတ်လေးပါးကို သာယူအပ်၏။ ပုရိမေ ဂိယေ-စသော ဒုတိယနှင့်တကွ မဂ်ဇိတ်လေးခု,ဧတေသိက် ဆတ္တိံသကို အပစယဂါမိနောဂဟဏေန ဂဟိတာ။ ပုရိမေ ဂိယေ ပန ပစ္ဆိမေ အတ္ထေပိ-ကို မဏိဒီပနည်း အတိုင်း ပေါင်းစုနောသည်။

နန္ဒ ၈ အာဓိနန္ဒ ဂဏ္ဌိ ဇတ္တ ဘန္ဒ ပစ္ဆိယဿ နိပါတနသုတ္တေန အမာဒေသံ ကတွာ အာဓိနသဒ္ဒေဟိ စ အာစယံ ဂါမိနောတို့ ပတ္တိဒ္ဓိ ကတွာ အာဟ ဒုတိယောကိရာဒိ။ (ပဒုမာဝတီ)။ အာဇ်နန်တို့ ပဒဿ အာစယံတို့ ဂိကာရဝဝသေန ဂါမိ၊ အာဓိနန်တို့ ပဒဿ ဒုကာရသော အာကာရ ဂိကာရ နကာရ ယကာရ ပဝေသနကဲ့ ဂါ အစ္ဆုပ္ပာ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (မဏိဒီပ)။ အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး ဓိဝိအာဂိုအပ်သော အာခြေးရှိသော စိဓါတ် အပစ္စည်းဟု ကြံတော်မူ၍ အနုက်ကို ပြုတော်မူ၍ပြော-ဟု အာဇ်နန်တို့ကိဝါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။မဇ္ဈိမဘာဏကား- စိန-ါကု အပစ္ဆယဲ မန္ဒာ-ဟု ပါဌရှိ၏။ ဧခါဝ အပစ္ဆယံ မန္ဒာ-ဟု ဂိုသင့်၏။

အာစယဂါမိတိက်ပြီး၏။

——()——

သေက္ခတိက်

သတ္တာ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဧသက္ခာ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကိုသည်။ သိက္ခ
နသီလာ၊ ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဧ၊ ဟန်၏။ ကုန်၏။ ဤဟိ-ဟသ္ဒဲ၊ ကြောင့်။
သေက္ခာ၊ သေက္ခမည်ကုန်လည်း။ ဟေဟိန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ ဟိ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏။ ဤမေ၊ ဤတရုတ်ကိုတည်း။ ဝါ၊ ဤမေ၊ ဤတရုတ်သည်။ ဧတေသံ၊ ထို
သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တဝေဘဂ္ဂေပဒံတည်း၊ ဤတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေဟ္ဒု၊
သေက္ခမည်ကုန်၏ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ ကပါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်ကိုနှင့်မဆက်ဆံကုန်
သော။ မဂ္ဂဖလတ္တယေဟု၊ မင်္ဂလေ၊ ပါ၊ ဖောက်ဖိုလ် သုံးပါး တရုတ်ကို။
လဒ္ဓာနိ၊ ကုန်၏။ သယံဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကာ၊ သည်။ သိက္ခနသီလာနံ၊ သင်၏
ကျင့်ရ ဖြည့်ရ လေ့ရှိကုန်သောတရုတ်ကို။ ဧသနံ၊ ပြုသည်။ ဧကော၊ ဟ်။
ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရုတ်ကိုသည်။ သိက္ခနာနံ၊ သင်၏ကျင့်ရ ဖြည့်ရ ကုန်၏။ ယော
ဓမ္မော၊ ကိုသင်၏ကျင့်ရ ဖြည့်ရသော တရုတ်ကိုသည်။ သိက္ခနသီလာ၊ သင်၏ကျင့်
ရ ဖြည့်ရလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေဘဒ္ဒိ၊ ကုန်၏။ ဤတိ-
တသ္မာ၊ ကြောင့် သီးခြားသင်္ခါရ၊ ကို။ ဒိ။ နိုးသနံ၊ သည်။ ပေဘေတိ၊ ဒီ။
ပန၊ သဘာဝတွေ့ကပါ ဒေဝဒူတာ ဂိုဆိုဒံ့ အဂ္ဂရေတွေ့ဟာ ဂို၊ ဧတေသံ၊ ထို
အား။ သိက္ခာ၊ သင်၏ကျင့်ရ ဖြည့်ရသောဘာလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ဟ်။ ဤတိ-
တသ္မာ၊ ကြောင့် ကော၊ ထိုတရုတ်သည်၊ သေက္ခာ၊ မည်ကုန်၏။ ဤတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇ်

နသေက္ခတိက်(ဤ သေက္ခတရုတ်ကိုတည်း ဟုတ်ပါ၏)။ သတ္တာ၊
အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဧတရုတ်သော်၊ သေက္ခကဖြစ်၌ ပဋိဉာဉ် ဝတ္ထု
ဇတာခြင်းသည်။ ဧ [illegible] ဂို ရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ်ဝဋ်ဧသေခါ၊
ဤမြစ်ခြင်းသည်၊ သေ [illegible] ဧ။ ဧတရုတ်သည်ဟု၊ ဧ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
လောကိယနိဗ္ဗာနေ၊ လောကီနိဗ္ဗာန်သော သိလေသဟာ ပဋိဘာဂ ဆိုအပ်သော
သိက္ခာသုံးပါး လေးပွား [illegible] ဂို။ ဧသေက္ခသာဂါနံ၊
ပတ္တိ၊ အသေက္ခဖိုလ်ကိုဝင်ရောက်ခြင်း ဂို။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဟိ၊ ချဲ့ဂို။ ဥပဋ္ဌာ
လေယာနံ၊ ဥပဋ္ဌာန်းခြင်း [illegible] အာရမ္မဏသတ္တာ၊ အာရုံ၏ အဖြစ်
သို့လည်း။ အနုလောမ [illegible] ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ အတ္ထေန၊ မိမိ၏။ ပဋိပက္ခ
ကိလေသောဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကိလေသာတို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်ကုန်
သော။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော ဟိ-ဇ္ဇာ၊ သိက္ခာဟူ၏။ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်း
ငှါ။ ယုတ္တာ၊ သင့်ကုန်သော။ သိလေသဟာဝိပညာသမာဓိ ပညာ

ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဧကာသိက္ခာ၊ ထိုလောကုတ္တရာသိက္ခာတို့သည်။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ မဂ်ဖလေသု၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတုမဂ္ဂဟေဋ္ဌိမဖလတ္တယဓမ္မာ၊မဂ်လေးပါး,အောက်ဖိုလ်သုံးပါးတရားတို့သည်။ သေက္ခာနာမ၊ သေက္ခမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ (ထည့်၊ သေက္ခာတိအာသင်္ကတပဒဿသိယုံသို့စပ်)။ ဧဝံ၊ တူ။ အရဟတ္တ ဖလဓမ္မာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရားတို့သည်လည်း။ တာသုသိက္ခာ သုဇာတာတိ ဝစနတ္ထေနစ၊ တာသုသိက္ခာသုဇာတာဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့်ဂုဏ်း။ တံသိက္ခါ သမဂီနော၊ ထိုသိက္ခာနှင့်ပြည့်စုံသော။ အရဟာတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတရေသံ၊ ဤအရဟတ္တ ဖလဋ္ဌာန်မှ တပါးကုန်သော သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့၏။ သေက္ခဘာဝေါဝိယ၊ သေက္ခအဖြစ်ကဲ့သို့။ (ထည့်)။ ဧဝံ၊ တူ။ သေက္ခတ္တေ၊ သေက္ခ၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သေက္ခဿ ဧတေတိ ပဒ နှတ္ထေနစ၊ ဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့်ဂုဏ်း။ သိက္ခာသိလံဧတေသန္တိ ဝစ နတ္ထေနစ၊ ကြောင့်ဂုဏ်း။ သေက္ခါတိ၊ ဟူ၍။ အာသင်္ကတပဒ၊ ယုံမှားတွေးတော အပ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယုံ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒါသင်္က နိဝတ္တနတ္ထံ၊ ထိုယုံမှားတွေးတောခြင်းကိုနှစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ အသေက္ခာတိ၊ ဟူ၍။ ယထာဝုတ္တသေက္ခဘာဝပင်သေခေါ်၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောသေက္ခ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....သေက္ခိတရား ခုနစ်ပါးတို့ကို သတ္တန္နံ သေက္ခါနံ ဇေတ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ပြအပ်သော ဝစနတ္ထကြောင့် သေက္ခမည်ကြောင်း ကိုသိရပေပြီ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား-အဘယ်ဝစနတ္ထကြောင့်သေက္ခမည်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-သတ္တပန သေက္ခာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်ဟိုသည် သိက္ခနသီလာ-ဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့် သေက္ခမည်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တိသန္နံ သိက္ခာနံ သိက္ခာ သီလံ ဧတေသန္တိ ဧသေက္ခာ-ဟုပြု။ တသိလသည် တသိလတဒ္ဓိတ်, တသိလကိတ်အား ဖြင့် ခုနစ်ပါးရှိသည်တွင် မဂ္ဂဋ္ဌကာ၌ တသိလတဒ္ဓိတ်, တသိလကိတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မဂ်ဘိဂိပဋ္ဌ တသိလကိတ်ဟု မိန့်ဟော်မူ၏။ သို့ရာဓါတ်၊ ကတ္တုသာဓန ဟုပမူည်း။ ပစ္စယာဒနိဋ္ဌာနိပါဟာနာသိဒ္ဓျတ္ထံ-သုတ်ဖြင့် ဟုပမူည်းသတ် (မဏိဒီပ)။ သိက္ခနှင့် သီလေနာတိ ဝိ သိက္ခိတုံ သီလမေတေသန္တိ ဒိ ပဒ္ဓာ၊ ဝန်ကဲ့ (မဏ်ဒီပ)။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သောအလုံးစုံသော ဇောဘူ မဂ ဂုသိုလ်တို့၏လည်း သေက္ခ်၏အဖြစ်ကို ယူရာသောကြောင့် ထိုအယူကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ အညာသာဓါရဏာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မဂ် လေး ပါး,အောက်ဖိုလ် သုံးပါး တရား တို့သာ သေက္ခ မည် သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သယမေဝ သိက္ခိန်-ဟူသောပုဒ်သည် ဟန့်တားကို ပယ်နုန်ပြသောပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုပုဒ်၏ အရကဟ္ဘာဂ်ား-အဘုံဝံနုည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-သယမေဝ သိက္ခိန်တိ-စသော်ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သင်ရ, ကျင့်ရ, ဖြည့်ရလေ့ရှိကုန်သော သေက္ခတရား-တို့ဖြစ်ဘဲသော်။ ။ရှင်ဋီကာဆရာ..သယမေဝသိက္ခိန်-ဟူသောပုဒ်သည် သင်ရ, ကျင့်ရ, ဖြည့်ရလေ့ရှိသော တရားတို့ကို ပြကြောင်းကိုအဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ယေဟိဓမ္မာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သင်ရ, ကျင့်ရ, ဖြည့်ရလေ့ရှိသော တရားတို့သည် သိက္ခနသီလမည်သောကြောင့် သိအပ်သည်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ပစနတ္ထကိုကား-အဘယ်သို့သိအပ်သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အကျွမ်းဝင်ပွားများပန်းသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သိက္ခာ သီလံ ဇောသန္တိ သိက္ခာဟူ တာသီလတဒ္ဓိတ်။ တနည်းကား-တသီလကိတ်ပြုဖြစ်ကြောင်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....နှ သေက္ခာ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ပေါင်းကို ဖြစ်သော သိက္ခာသုံးပါး, နိဗ္ဗာန်တို့၏လည်း အသေက္ခ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် အရဟတ္တဖလေခမျှာနှံ့ ဇက် အဓိဝစန်-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နှသေက္ခတ်-စသောပါဠို့ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သေက္ခလော အသေက္ခလော-ဟု ယုမ္မားခြင်းရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်၌သာ မြစ်သောကြောင့် ပေါင်းသိက္ခာ သုံးပါး နိဗ္ဗာန်ကိုသည် အသေက္ခ၏အဖြစ်သို့ မရောက်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ထိုစကားကို အကျယ်အားဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား-သီလ, သမာဓိ, ပညာ သနိါတာဟိ-စသောပါဠို့ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။]

အရဟတ္တဖလေ၊ ၌။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့သည်။ ပရိနိဋ္ဌိတသိက္ခာကိစ္စာ၊ ပြီးဆုံးသော သင်ရ, ကျင့်ရ, ဖြည့်ရသော သိက္ခာကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ပြီးဆုံးသောသိက္ခာကိစ္စရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။သိက္ခာကိစ္စ၊သင်ရ, ကျင့်ရ, ဖြည့်ရခြင်းကဲ့သို့အပ်သော သိက္ခာကိစ္စကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ သိက္ခာလက္ခဏေပနေဝ၊ သိက္ခာ၏အကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဟတ္တာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သိက္ခာကိစ္စကို မပြုသည်၏ အဖြစ်, သိက္ခာ၏အကျိုးဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော သိက္ခာတို့သည်။သိက္ခာဝစနံ၊ သိက္ခာဟုခေါ်ဆိုရခြင်းကို။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နဟိအရဟန္တိ၊မထိုက်ကုန်။ဟံသမဂိနော၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သိက္ခာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။သေက္ခဝစနံ၊ သေက္ခဟုခေါ်ဆိုရခြင်းကို။ယသ္မာ၊ကြောင့်၊ နာပိအရဟန္တိ၊ ထိုက်လည်းမထိုက်ကုန်။ တံသမ္မယုတ္တာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် သိက္ခာနှင့် ယှဉ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ သိက္ခနသီလာ၊ သင်ရ, ကျင့်ရ, ဖြည့်ရလေ့ ရှိကုန်သည်။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧကတ်-တာဒ္ဓာ၊ ကံသို့သိကဿာဂဟဏ မဆိ
ယိုက်သည်၏အဖြစ်,သေဂ္ဂဟဏ မခေါ်ယိုက် သည်။ ဟုဖြစ်, သိက္ခာနသီလမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(အကြောင်းသုံးမျိုးကိုပွင့်။ ထိုဒုဿသဏ္ဌာတာတို အာဒိ
အဏ္ဍဇာဟိ၊ သိက္ခာသုဏာတာ-အစရှိသောဒုနကံတို့ဖြင့်။ ဂ။ ဓကြောင့်။ အဂ္ဂဖလ
မဋ္ဌာဒအရဟတ္တဖိုလ်၌ဖြစ်သော တရားကိုသည်။ ဧသဋ္ဌာဝေဒနာမည်ကုန်သည်။
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ (တာဒ္ဓာ ဂ။ သကံ နိဝတ္ထနတ္ထံ
ဇရသောက္ခာကိ။ ပ။ ကတော-သို့ အန္တယပေါက္ခရ၌)

ပန၊ အန္တယမ္ဟတဝါး ဗျတ်ရေတကိုဆိုခြင်းအံ့။ ဟေဋ္ဌိမဖလေသုဇောက်
ဖိုလ် သုံးခုတို့၌။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ (ထည့်)။ သိဒ္ဓာ၊ တို့သည်။
သကဒါဂါမိ မဂ္ဂဝိဇာနာနာဒီနံ၊ သဇဒါဂါမိမဂ္ဂ ဝိပဿနာ-စသည်ဟို၏။ ဥပ
နိဿယသဒ္ဒေတော၊ အာကြိုးသောပိုရုဒးအဖြစ်ကြောင့်။ သိက္ခာကိစ္စံ၊ သင်ရ
ကျင့်ရ ဖြည့်ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သိက္ခာကိစ္စကို။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ကရောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဧတိ-တာဿ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာပစနံ၊သိက္ခာဟုဓမ္မ၊ဆိုခြင်းတို့။ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ အရဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တံသမင်္ဂိနောစ၊ ထိုသို့သော်လည်း ပြည့်စုံသော
အောက်ဖလဋ္ဌာန် ပဂ္ဂိုလ်သိုးယောက်ဟိုဘည့်လည်း။ ယေဋ္ဌဝစနံ၊ သေဋ္ဌ-ဟု
ဓမ္မ၊ဆိုခြင်းကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တံသမ္ပယုတ္တာ၊။ ထို
သိက္ခာနှင့် ယှဉ်သော တရားတို့သည်လည်း။ သိက္ခနသီလပုဂ္ဂိုလ်။ သင်ရ ကျင့်ရ
ဖြည့်ရလေ့ရှိသော ဖြစ်ခြင်းတို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဟုတိ-ဟသ္မာ၊ထိုသိက္ခာဟုဆိုထိုက်ဝဘည့်။ယသ္မာ, ဟောန္တိ၊ ဟုတ်သည်၏
အဖြစ်, ပါဠိသီလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဒေသက်ဖိုလ် သုံးမှတို့၌
ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။(ထည့်)။ဓမ္မာ၊ ဟိုသည်။ ယထာဝုတ္တေဟိ၊ အကြင်
အကြင် ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော။ အဏ္ဍဇာဟိ၊ ဒုနကံတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့ကြောင့်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ ယာဿ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ-ဧဝ၊ သာတည်း။
ကဿ၊ ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်တရားကိုသည် ဟောန္တမဖြည့်ယည်၌အဖြစ်, (အန္တ
ယ)။ မဟာဝက်ဖိုလ် သုံးခု တရားတို့သည် သေဋ္ဌ မည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
(ဗျတ်ရေတ)။ တဒါသက်ဝနိဝတ္ထနဟုံ၊ တိုယုံမှာ ဝတ္ထုဆောခြင်းကို ပျောက်
ပင်းဖေခြင်းအကျိုးငှာ။ အသေက္ခာတိ၊ ဟူ၍။ ယာယဝုတ္တာ သေက္ခာဘာဝ ပဋ္ဌ
သေဓေါ၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။

ဝါ၊ ကနည်းကား။ သေက္ခာတိဧတေန၊ ဖြင့်။ အဝဓိယောသိတသိက္ခာ၊
မပြီးဆုံးသေးသော သင်ရ,ကျင့်ရ, ဖြည့်ရသော သိက္ခာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။

ဒဿိတာ၊ ကုန်၏။ အနန္တရမေဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ဂုဟ္ယံ၊ မိန့်အပ်သော။ ဝါ၊ ဥပရိသိက္ခိတမ္ပဇာ ဘာဝဧတာန သေက္ခာတိ အသေက္ခာ-ဂုဟိန့်အပ်သော၊ (ထည့်)။ အသေက္ခာတိပဓနံ၊ အသေက္ခ-ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ပရိယောသာ တသိက္ခာနံ၊ ပြီးဆုံးသော သိက္ခာ ကိုကို။ ဒဿနံ၊ ပြသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့သို့သေက္ခသဒ္ဒါဖြင့်မပြီးဆုံးသော သိက္ခာကိုကို ပြသည်၏အဖြစ်, အသေက္ခသဒ္ဒါဖြင့် ပြီးဆုံးပြီးသော သိက္ခာတို့ကို ပြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိတ်နှစ်ခုစွဲ)။လောကိယနိဗ္ဗာနာနံ၊ လောကီဖြစ်သော သိက္ခာသုံးပါး-လောကုတ္တရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တို့၏။ အသေက္ခတာပတ္တိ၊ အသေက္ခ၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်။နဟောတိ၊မဖြစ်။ဂုဒ္ဓိပုထုဇ္ဇဂဝါသေက္ခာတိ၊ ဟူသော။ ဧကသ္မိံ အတ္ထေ၊ထိုအနက်၌။ (အသေက္ခာအာပန္နာသို့စပ်)။သေက္ခဓမ္မသုဝေ၊ သေက္ခတရားတို့တွင်သာလျှင်။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့။ ဟုန်သော၊ပုဒ္ဓိပုဗ္ဗင်္ဂမာန်၊ပြီးပွားခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော အရဟတ္တမဂ် တရားဟူ၏။အသေက္ခတာ၊အသေက္ခ၏အဖြစ်သည်။ ယေန၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ကိုသို့အသေက္ခဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အရဟတ္တမဂ္ဂမမ္မာ၊ အရဟတ္တမဂ်မမ်ာ တရားဟူသည်။ ဂုဒ္ဓိပုထုဇ္ဇာ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာဂုတ္တေဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒေဝတ္ထေဟိ၊ အနက်တို့ဖြင့်။ ပ'၊ ဟုန်တို့ကြောင့်။ သေက္ခာစ၊ သေက္ခမည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်[illegible]ကို-ဟတ္ထာ ကွမိနာကာရဏောန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဒေသေန္တော၊ ဟောသော။ ဟောန္တော၊ ဟောသော မည်ကုန်သည်။အာပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ဣတိ-ဟယံ၊ဟုဆို။ဧတ္ထ၊ပနာ တည်း။ အသေက္ခာ၊ အသေက္ခမည်ကုန်သည်။ နဒေ၊အာပန္နာ၊ မဖြစ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူလာဝး။ တံသဒိသေသု၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်နှင့် ကုဋ်ကုန်သော။ အရဟတ္တဖလေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်တကျားတို့၌။ (ယည့်)။တဇ္ဇောဟာရော၊ တိုအသောဟူကဖ၊ ဆိုခြင်း ကြောင့်တည်း။

ပရိညာဒိကံ စွကရဏဋ္ဌေ၊ပရိညာစသောကံစွဲကိုပြုခြင်း၊ကိုဆိုင်း။ဝါ၊ ပရိညာ ကံစွ,ပဟာနကိစ္စ,ဘာဝေတဗ္ဗကိစ္စ,သစ္ဆိကာတဗ္ဗကံစွဲကိုပြုခြင်း၊ကိုဆိုင်း။ ဝိပါက ဘာဝဋ္ဌ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော သဘောကိုဆိုင်း ။ ထဖဟတ္ထာဃားရှ်။ အရဟတ္တမဂ္ဂတော၊ အရဟတ္တမဂ်မှ။ ဝါ၊ နှင့်။ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ နိန္နာနာကရဏံ၊ အထူးမရှိသည်။ ဝါ၊ မထူးသည်။ ယာဝ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မထူးခြင်းကြောင့်။ သေက္ခာ၊ သေက္ခ ဖြစ်ကုန်သော။ ဟေ ဧဝမမ္မာ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် တရားကိုသည်သာလျှင်။ အရဟတ္တဖလဘာဝံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အဖြစ်သို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ (နအညေ-ဟုဖေါ်။ အညော၊

တပါးကုန်ယောဟရားဟိုသည်။ အရဟတ္တဖလဘာဝံ၊ သို့။ နအာပန္နာ၊မရောက်ကုန်)။ကွတိ၊သို့။ပတ္တုံ၊ဆိုခြင်းငှါ။သက္ကာစ၊စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလသုခတော၊ အရဟတ္တမဂ်ကုသိလ်သုခထက်။ ဝိပါကသုခံ၊ ဝိပါကံဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သုခသည်။သန္တံတရတာယ၊ အလွန်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏီတတရဉ္စ၊အလွန်မြတ်သည်လည်း။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။ ဧကိ-ဟသ္မာ၊ထိုသို့အရဟတ္တမဂ်တရားတို့သည်သာအရဟတ္တဖိုလ်အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်ကုဆိုခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်,ကုသလသုခထက်ဝိပါကသုခသည်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိဟ်နှစ်ချက်စွဲ)။တေဓမ္မာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တရားတို့သည်။ ဝုဋ္ဌိပဒ္ဓတ္တာစ-ဝုဋ္ဌိပဒ္ဓတ္တာဓေ၊ကြိုးပမ်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ကြိုးပမ်းခြင်းသို့ရောက်ကုန်သောကြောင့်။ အသေက္ခာကိ၊ အသေက္ခဟိုဟူ၍။ တေဓမ္မာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တရားတို့ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏။ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကဲ့သို့အာဝဇ္ဇနဝေကြောင့်။ ဟံသဒိသေသု၊ ထိုအရဟတ္တ မဂ်နှင့် တူကုန်သော။ အရဟတ္တဖလေသု၊ ဟိုဠ်။ တဗ္ဗောဟာရဘာဝေါ၊ ထိုအသေက္ခဟု ခေါ်ဝေါ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဝေဒိတာတေ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။

၇ဏ္ဍိ၊ [ပ၈ရ်ငင်္ဂီကာဘရာ....ဗောဓ်ဖိုလ်သုံ ခုတရားတို့ကို သိကွာသုဇာတ-စသော အနက်ကိုကြောင့် သေက္ခမည်ကုန်သကဲ့သို့ ထိုဒဟု အရဟတ္တဖိုလ်တရားကိုသည်လည်း သေက္ခမည်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် သေက္ခ မ မည်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-အရဟတ္တ ဖလေဟိ ပဝတ္တ မာန-စသောပါဠိကိုဖြေ။ ။ထိုပါဠိတို့တွင် အရဟတ္တ ဖလေဟိ ပဝတ္တမာနာ။ ပ။ သေက္ခာန ဟောန္တိကား-အန္တယဟေတု၊ ဟေဋ္ဌိမဖလေသု ပန သိက္ခာ။ ပ။ သေက္ခာ ဟောန္တိဝေကား-ဗျတိရေကဟေတုကိုမည်ကုန်၏။ တဒါသင်္ကိုဝါနိဝတ္တ နတ္ထံ။ ပ။ ကတောသို့ပြန်၍စပ်။ ။ဧကဝလန္တိ ဧဒံ နိပါတပဒန္တိ စွေဝ ဝိညာယတိ၊ န နာမပဒန္တိ။ ဧဒဥ္စအဂမါရဏတ္ထ ပဝတ္တတိ၊ ဧမသဒ္ဒ သိက္ခာဖလဘာဝေ ဟနဂါတိ ဧမိနာ သမ္ဗန္ဓော နပဝတ္တိန္တိ ဧမိနာ ဟူ၍ဆင်း။ အယဉ္စိ နယော အတိဝိယ ဂုဇ္ဈော တသ္မာ ဝိညူဟိ သမ္မာဓါရေတဗ္ဗော-ဟူ၍ဆင်း။ မဏိဒီပဠ္ဠ မိန့်သောကြောင့် ကေဝံဟူသောပုဒ်သည် နာမ်ပုဒ်မဟုတ်။ ဧဝ အနက်ရှိသော နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်သည်-ဟူ၍ဆင်း။ သိက္ခာဖလဘာဝေနေဝ-ဟူသောပုဒ်နှင့် စပ်ရကြောင်းကိုဆင်း သိအပ်၏။ ထိုကြောင့် ကေဝလံ၊ သက်သက်ဟု အဓျာမိသအနက် မ ယောဇနာမူ၍ကေဝလံ၊ အမှန်စင်စစ်ဟု အဝဓာရဏတ္ထ ယောဇနာအပ်၏။

လောကိသိက္ခာ,နိမ္မာန်တို့၏အသေက္ခမဖြစ်ခြင်းကို အကြောင်းတပါးဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား သေက္ခါဝါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ဝုဋ္ဌိပုဗ္ဗာဝါ သေက္ခာ-ဟူသောအနက်၌ အဋ္ဌကထာ၏အလိုကိုဟုတ်မှန်စွာမသိသောကြောင့် ဝုဋ္ဌိပုဗ္ဗာသေက္ခာ-ဟူသော စကားမျှကိုယူ၍ စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည် ဝုဋ္ဌိပုဗ္ဗာဝါ သေက္ခာ တေသိံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဏ်ဍိပ)။ တံသဒိသေသု တမ္မောဟာရာ၌-တေန တောဒိသေန ဋီကာစရိယေန ဝုတ္တေန တံသဒိသေသု တမ္မောဟာရာတိ ဝစနေန ကရဏဘူတေန နကေဝလံ သေက္ခဘူတေဟိ အရဟတ္တ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဟိ သဒိသာနံ အရဟတ္တဖလမဲ့မွာနံ သေက္ခာဘာဝေန ဝေါဟာရိတမ္ဘာဝေါ ဧဝ ဋီကာစရိယေန ဒဿိတော ဟောတိ-ဟူသော ပဏ်ဍိတဋီကာနှင့်အညီ အတ္ထယောဇနာသည်။ ။သေက္ခာတိကတ္တာ၌ ဇာတိကတ္တာတိ အယံ ဇာမိနာကာရဏောနာတိ ပဒတ္ထေ ပဝတ္တော နိပါတသမုဒါယော။ ဧကော ဝါ နိပါတော၊ တသ္မာ ဇာမိနာကာရဏောနာတိ အတ္ထော၊ ဇာမိနာ ဝစနတ္ထေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ကေစိ ပန ဇာမမတ္ထံ မနသိကတ္ဝာတိ အတ္ထံဝဒန္တိ၊ သော အတ္ထော အယုတ္တောဝ-ဟုမဏ်ဍိပ၌မိန့်တော်မူ၏။ဇာတိကတ္တာ-နိပါတ်ပုဒ်။ ဤအကြောင်း-ကြောင့်-ဟု ယောဇနာဟု ပြတော်မူ၏။။

ဇာတိသဒ္ဒေါ ဝတ္တုံ သက္ကုဏေယျဉ္စ ပဏိတတရဉ္စာတိ အတ္ထဒွယံကာရဏာဘာဝေနပစ္စာမသတိ-ဟူသော မဓုဋီကာနှင့်အညီ ပဏိတတရန္တိ ၌ ဇာတိ-တသ္မာကိုဆိုခဲ့ပြီးသောဟိတ်နှစ်ခုကိုစွဲ။ ။တေန စ သေက္ခသဒိသာအသေက္ခာယထာအမနုဿောကိ ဝုတ္တံ ဟောတိတိ အညေ-ဟူသော အနုဋီကာ အညေဆရာတို့၏အလိုအားဖြင့် အဖြဟ္မဏော အမနုဿောကဲ့သို့ နသဒ္ဒါ၏ သဒိသတ္ထအနက်ကို တံသဒိသေသု တဒ္ဓေါဟာရာ-စသောပါဠိဖြင့် ပြတော်မူ၏။ ။သိက္ခကိတိ ခေါ ဘိက္ခု တသ္မာ သေက္ခောတိ ပုစ္ဆတိ-စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် ပုထုဇ္ဇန ပဂ္ဂိုလ်၏ သီလ-စသော တရားကိုသည် သေက္ခမည်သင့်သည်ဟု ဆိုပြားအံ့။ သိက္ခတိတိ ခေါ-စသော ဒေသနာတော်သည် ပရိယာယဒေသနာတော်ဖြစ်သောကြောင့် မမည်သင့်ဟု အနုဋီကာ၌ မိန့်တော်မူ၏။]

သေက္ခကိုက်ပြီး၏။

—o—

ပရိတ္တ'တိ'က်

ကိလေသကိက္ခမ္ဘနာ သမတ္ထတာဒီဟိ၊ ကိလေသာဟိုကို ခွာခြင်းငှာ မစ္ဆမ်းနိုင်သောအဖြစ်အစရှိသောအကြောင်းဟိုဖြင့်။ ပါ။ ကို်ကြောင့်။ ပရိတ္တာ၊ မည်ကုန်၏။ ကိလေသ။ ပ။ ကာယာကိ၊ ဟူသော။ အတ္ထပ္ပယယိမို၊ အနက် သုံးဝုအပေါင်းသည်လည်း။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်တို့၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဝိပါက

ကြိယာသု၊ ဝိပါက်ကြိယာတို့၌။ ဒီဃံသန္တာနတာဝ၊ ရှည်သောသန္တာန်ရှိသော အဖြစ်သည်သာလျှင်။ ယုဇ္ဈတိ၊ဧ။။ ဝါ၊ကား။ ပမာဏကရေဟိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သြဋ္ဌာရိကေဟိ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော။ ကာမတဏှာဒီဟိ၊ကာမတဏှာ-စသည်တို့ဖြင့်။ဝါ၊တို့သည်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊ တို့သည်။(ထည့်)။ ပရိတ္တာ၊ မည်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုကာမတဏှာ-စသည်တို့သည်။ အပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခုမေဟိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ရူပတဏှာဒီဟိ၊ရူပတဏှာ-စသည်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊တို့သည်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ပမာဏမဟတ္တံ၊ ပမာဏအားဖြင့် မြတ်သောအဖြစ်သို့။ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟဂ္ဂတာ၊ မည်ကုန်၏။ အပရိစ္ဆိန္နာ၊ ကာမတဏှာ ,ရူပတဏှာ, အရူပတဏှာတို့ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကိုသည်။(ထည့်)။ အပ္ပမာဏာ၊ မည်ကုန်၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဝိပုလံ ဖလံ ဝိပုလဖလန္တိ ဧဝံ ပန အတ္ထေ ဂယှမာနေ ဝိပါကေသုပိ ဂိပုလဖလတာ လဗ္ဘတေဝ။ သောပိ ကေသေသနယေန အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ဂုဏတော အယံ တ္ထေကောတိ သတ္တာနံ ပဏာနံ ကရောန္တော ဝိယ ပဝတ္တန္တိတိ သြဋ္ဌာရိကာ ကိလေသာ ပမာဏကရာတိဝုတ္တာ။ (အနုဋီကာ)။ အနက်ကား-ပန၊ ဋီကာဆရာ၏အလိုမှ တပါး c၏ အလိုကို ဆိုဦးအံ့။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ဝိပုလဖလံ၊ ပြန့်ပြောသော အကျိုး။ ဧကိ၊ သို့။ ဧဝံအတ္ထေ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဂယှမာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဝိပါဂေကသုပိ၊ ဝိပါက်စိတ်တို့၌လည်း။ ဝိပုလဖလတာ၊ ဝိပုလဖလတာကို။လဗ္ဘ်တေဂ၊ ရအပ်သည်သာတည်း။ သောပိ၊ ထိုအနက်ကိုလည်း။ ကေသေသနယေန၊ ကေသေသနည်းဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧကိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ။ဋီကာဆရာ၏ အလိုအားဖြင့် ဝိပုလံ ဖလံ ဇေသောတိ ဝိပုလဖလံဟုဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ကိုဌင်း။ဝိပုလဖလသဘာဝေါ ဝိပုလဖလတာ-ဟူသော ဘာဝတद္ဓိတ်ကိုဌင်း-ယူတော်မူသည်၊အနုဋီကာအလိုအားဖြင့် ဋီကာနည်းအဟိုင်း ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် ဘာဝတद္ဓိတ် နည်းကိုဌင်း။ ကမ္မဓါရယသမာသ်၊ ဘာဝဟဒ္ဓိတ်ကိုဌင်း။ တနည်းယူတော်မူ၍ အဋ္ဌကထာ၌ ဝိပုလဖလတာစ ဝိပုလဖလဟာစ ဝိပုလဖလတာဟု ကေသေသယူတော်မူသည်။ ဝိပုလဖလတာစ၊ ကြီးကျယ်သောအကျိုးရှိသောအဖြစ်လည်း။ ဝိပုလဖလတာစ၊ ကြီးကျယ်သောအကျိုး၏အဖြစ်လည်း။ ဝိပုလဖလတာ၊ ကြီးကျယ်သောအကျိုးရှိသောအဖြစ်,ကြီးကျယ်သော အကျိုး၏အဖြစ်တို့ဟုယောဇနာ။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဝိပုလဖလတာစ၊ ကြီးကျယ်သော အကျိုးရှိသောအဖြစ်, ကြီးကျယ်သောအကျိုး၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း-ဟု ယောဇနာနည်းကို ပြတော်မူ၏။ ။အယံ၊ ဤပုဒ်ကိုလိသည်။ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်။ တ္ထေကော၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဧကိ၊ သို့။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။

ကရောန္တာဝိယ၊ပြကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ပဝတ္တန်၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ သြဋ္ဌာရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ ပမာဏကရာတိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ။ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား-ပဏ္ဍိတဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကားမဇ္ဈိမဖြစ်သည်-စသည်ဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ ပမာဏကို ပြုတတ်ပြုတတ်သောတရား တို့ကို ပမာဏကရဓံမဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ အနုသန္ဓေကား ဤပရိတ္တတိက်၌ ပရိတ္တာသဒ္ဒါသည် အပ္ပမတ္တကာသဒ္ဒါနှင့်သာတူသော အနက်ရှိသည်မဟုတ်သေး။ ခုဒ္ဒကအနက်၌လည်းဖြစ်သေး၏ဟုပြတော်မူလိုရကား-ကိလေသ။ ပ။ ပရိတ္တာ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရူပါဝစရ,အရူပါဝစရ တရားတို့သည် ကိလေသာတို့ကို ခွါခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်းစသောအကြောင်းတို့ကြောင့် မဟန္တဝုဒ္ဓိ မည်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ကာမာဝစရတရားတို့သည် ကိလေသာတို့ကို ခွါခြင်း မစွမ်းနိုင်ခြင်း-စသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ပရိတ္တာ ခုဒ္ဒက မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဝိသဒိသူပမာ။ မဏိဒိပ။ ။ ယထာလာဘ ယောဇနာကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ကိလေသ။ ပ။ ဒီဃသန္တာန တာယ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ဒီဃသန္တာန သရုပ်ကို။ ဇာတ္တစကုသလက်ရိယာနံ့ ဇဝနသန္တာနဝသေန ဒီဃသံန္တာနတာဟောတိ။ ဝိပါကာနံ့ ဘဝင်သန္တာနဝသေနာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-ဟု မဏိဒိပ၌ ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ပရိဒိယန်္တေ ပရိဆိဇ္ဇန္တေတိပရိတ္တာ။ ပရိပုဗ္ဗဒါဓါတ်တပစ္စည်း။ ။မဟန္တံဂတာမဟဂ္ဂတာ-ဟုပြု။ မဏိဒိပ။ နတ္ထိပမာဏံ ဇေတသန္တိ အပ္ပမာဏာပြု။ မဓုဋီကာ။]

ပရိတ္တတိက်ဖြင်း၏။

——o——

ဟီနတိက်

အတပ္ပကဋ္ဌေနာတိ၊ ကား။ ဒိဝသမ်ိ၊ ကနေ့ပတ်လုံးလည်း။ပေစ္စဝေက္ခိယမာနာ၊ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်သော။ လောကုတ္တရမဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာ တရားတို့သည်။ တိတ္တိံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကို။ နဇာနေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ သမာပဇ္ဇိယမာနာပိ၊ ဝင်စားအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဖလဓမ္မာ၊ ဖိုလ်တရားတို့သည်။ တိတ္တိံ၊ ကို။ နဇာနေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ ဇာတိ-အာယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အတပ္ပကဋ္ဌေန-ဟူသော ပုဒ်၏အနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အတပ္ပကဋ္ဌေနာတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤအတပ္ပကဋ္ဌေန-ဟူသောပါဠိ၌ တပ္ပသဒ္ဒါသည် ဇာဓတပ္ပတိ,ပေစ္စတပ္ပတိ-ဟု ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်စသည်တို့၌ ဟောတော် မူအပ်သော တပ္ပသဒ္ဒါကဲ့သို့ သန္တာပအနက်၌မဖြစ်။ စင်စစ်သော်ကား-သန္တပ္ပေတွာ သန္တပ္ပေတိ-ဟု ဟောတော်မူအပ်သော သန္တပ္ပသဒ္ဒါကဲ့သို့ ရောင့်ရဲခြင်းအနက်၌ဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။

သမာပဇ္ဇိယမာ့နာပိဉ် အပိသဒ္ဒါသည် တနေ့ပတ်လုံး ဝင်စားအပ်သော်လည်း ဖိုလ်တရားတို့သည် ရောင့်ရဲခြင်းကိုမဖြစ်စေနိုင်။ နေ့၏ အစိတ်အဘို့ကာလမှာ ကား-ဆိုဘွယ်မရှိ သာ၍မရောင့်ရဲနိုင်သည်သာ-ဟူသော ဂရဟာကို ပြတော်မူ၏။ ပစ္ဆဝေက္ခိယမာနာဉ်လည်း ပေစ္ဆဝေက္ခိယ မာနာပိ-ဟု အင်္ဂါနုပယုတ်ယူအပ်၏၊ မဏိဒီပ။]

ဟိန်တိုက်ပြီး၏။

—o—

မိဆိတ္ထတိုက်

မာတုဃာတာဒီသု၊မာတုဃာတအစရှိသည်တို့၌။ ပဝတ္တမာနာပိ၊ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗာလဇနာ၊ လူမိုက်တို့သည်။ ဟိတသုခံ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ ဂ္ဂဆ္ဆန္နာဝဝ၊ တောင့်တ ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တာန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂ္ဂတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့စီးပွားချမ်းသာကို တောင့်တ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကြသောကြောင့်။ တေမမ္မာ၊ ထိုအနန္တရိယ တရား, မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားကိုသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဟိတသုခါဝဟာ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ကုန်သည်။ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ့ံ။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ အာသိသိတာ၊ တောင့်တအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊တူ။ အသုဘာသုခါနိစ္စာနတ္တေသု၊အသုဘ, အသုခ,အနိစ္စ,အနတ္တတရားတို့၌။ သုဘာဒိဝိပရိယေသဒဋ္ဌတာယ၊ သုဘအစရှိသည်ဖြင့် ဖေါက်ပြန်ခြင်း မြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာနန္တရိယ ကမ္မနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသု၊ အနန္တရိယကံ,နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတို့၌။ ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂ္ဂတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေမမ္မာ၊ ထိုအနန္တရိယ တရား,နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တရားတို့သည်။ အသုဘာဒီသု၊ အသုဘစသည်တို့၌။ သုဘာဒိဝိပရိတပဋိဝတ္တိကာ၊ သုဘ အစရှိသည်ဟိုဖြင့် ဖေါက်ပြန်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟေသာန်၊ ကုန်၏။ မိစ္ဆာသဘာဝါတိ၊ကား။ မုသာသဘာဝါ၊ဖေါက်ပြန်သော သဘောရှိကုန်၏။

အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ အာနန္တရိယေသု၊ အနန္တရိယကံဟိုကို။ ကတေသု၊ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုအနန္တရိယ ကံတို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်အနန္တရိယကံသည်။ဗလဝံ၊ အားရှိ၏။ ကံ၊ ထိုအနန္တရိယကံသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေ၏။ ဇ္ဈတရာနိ၊ တပါးသောအနန္တရိယကံတို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝိပစ္စန်၊ အကျိုးကိုမဖြစ်စေကုန်။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အားရှိသောကံသည် အကျိုးကိုဖြစ်စေသည်၏အဖြစ်, အားနည်း

သောကံသည် အကျိုးကိုမဖြစ်စေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကေန္တ ဝိပါကဇနကာ
ဟာယ၊ စင်စစ်အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိယတာဟာ၊ နိယတာ
ကံ၏ အဖြစ်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ယဿ၊ ကြောင့်။နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကိုသို့မတတ်ကောင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိပါကာဒါနေသတိတိအာဒိ၊
ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဟတ္ထေ၊ ထိုဝိပါကဒါနေသတိ-အစရှိသောစကားဌ်။ခန္ဓဘေဒါ
နန္တရန္တိ၊ ကား။ စုတိအနန္တရံ၊ စုတိ၏ အခြားမဲ့ဌ်။ ဝါ၊ ဟစုံတခုသော တရား
သည် မခြားဘဲသော စုတိ၏နောက်ဌ်။ စုတိ၊ ကို။ မရဏနိဒ္ဒေသေ၊ ဌ်။ ခန္ဓာနံ
ဘေဒေါတိ၊ ဟူ၍၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဏ္ဍာ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
စုတိအနန္တရံ၊ ဌ်။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။(ပြန်၍စဝ်)။ ဇတေန
ဝစနေန၊ ဤစုတိအနန္တရံ-ဟူသော စကားဖြင့်။ ဖလပဒါနေ၊ အကျိုးပေးသည်။
သတိ၊ သော်။ စုတိအနန္တရောဇဝေ၊ စုတိအခြားမဲ့သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ တစုံ
တခုသော တရားသည် ခြားခြင်းမရှိ,စုတိ၏နောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဖလဟာ
လော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေသော ကာလသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဇတေသံ၊ ထိုအနန္တရိယကံတို့၏။ အညော၊ စုတိ၏ အခြားမဲ့မှ တပါးသော။
ဖလဟာလော၊ အကျိုးပေးသောကာလသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့စုတိ၏အခြားမဲ့ဌ်သာလျှင် အဟိုးပေးသောကာလ
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဖလကာလနိယမေနေဝ၊ အကျိုးပေးသောကာလဌ်မှတ်ခြင်း
ဖြင့်သာလျှင်။ ပါ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေသော ကာလ မြဿဖြင့်သာလျှင်။ နိယဟ
ဟာ၊ နိယတကံ၏ အဖြစ်ကို။ ဂုဏ္ဍာ၊ ဟောတော်မူသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဖလဒါနနိယမေန၊ အကျိုးပေးခြင်း မြဿဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။
နိယဟတာ၊ ကို။ ဂုဏ္ဍာ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-
တသ္မာ၊ ထိုသို့အကျိုးပေးသော ကာလ မြဿဖြင့်သာလျှင် နိယကဌ်အဖြစ်ကို
ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ နိယတဖလကာလာနံ၊ မြဿော အကျိုးပေးသော
ကာလရှိကုန်သော။ အဇညော်၊ တပါးကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယာနမ်ပိ၊ ဥပ
ပဇ္ဇဝေဒနိယကံတို့၏ဌင်း။ (ပိကားအဋ္ဌာနပယုတ်)။ ဒိဋ္ဌမမ္မဝေဒနိယာနမ်ပိ၊
ဟိုဌ်ဌင်း။ နိယတတာ၊ နိယတကံ၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇကိ၊
ဖြစ်ဌ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ, ဒိဋ္ဌမမ္မဝေဒနိယကံတို့သည် နိယ
တကံဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ပစ္ဆယန္တရိကလာဒီဟိ၊အကြောင်းတပါးဌ်မျှို့တဲ့
ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းဟိုကြောင့်။ ဝါ၊ အကျိုးပေးခြင်းအကြောင်းမညီ
ညွတ်မှုတို့ကြောင့်။ အဝိပစ္ဆမာနာနမ်ပိ၊ အကျိုးမပေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာနံ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ်တရား
တို့၏။အတ္ထနော၊ ၏။သဘာဝေန၊ အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောဖြင့်။

ဝါ၊ ကြော်ငှာ။ဝိပါကဓမ္မတာ၊ဝိပါကဓမ္မ၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာဝိယ၊သိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဗလဝတာ၊ အားရှိသော။အနန္တရိယေန၊အာနန္တရိယကံသည်။ ဝိပါကေ၊အကျိုးကို။ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။အဝိပစ္စမာနာနမ္ပိ၊အကျိုးမပေးသည်လည်းဖြစ်၊ဟုန်သော။အာနန္တရိယာနံ၊တို့၏။ဖလဒါနေ၊အကျိုးပေးခြင်း၌။ နိယကသဘာဝပါစ၊ နိယတသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။အာနန္တရိယသဘာဝါစ၊ အနန္တရိ၊ယသဘောရှိသည့်လည်း ဖြစ်သော။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။လ္ဟုတိ-ဟသ္မာ၊ ကြော်ငှာ။ အတ္တနော၊ ၏။သဘာဝေန၊ အကျိုးပေးမြဲင်းသဘောဖြင့်။ ဖလဒါနနိယမေနေဝ၊ အကျိုးပေးခြင်းမြဲသဖြင့်သာလျှင်။ နိယတတာဒစ၊ နိယတကံ၏အဖြစ်ကိုဎင်း။ အာနန္တရိယတာဒစ၊ အနန္တရိယကံ၏အဖြစ်ကိုဎင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊၏။(နဖလကာလနိယမေနနိယတတာ အာနန္တရိယကာစဝေဒိဟဗ္ဗာပဒုဗပဇ္ဇဖေါ်)။ အဝသဒ္ဒ၊ မသျှတ်မယွင်းလည်း။ ဝါ၊ အမှန်အားဖြင့်လည်း။ နိယတသဘာဝပါအနန္တရိယသဘာဝါစတေသံပဝတ္တိတိ ဧတံ၊နိယတ။ပ။ပဝတ္တိ-ဟူသော၎ကြစကားကို။သမ္ဘဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊ဝန်ခံအပ်၏။ကဿ၊ မူကား။အညဿ၊ တပါးသော။ ဗလဝတော၊ အားကြီးသော။ အနန္တရိယဿ၊ ၏။အဘာဝေ၊ မရှိရာ၌။ စုတိအနန္တရံ၊ စုတိ၏အခြားမဲ့၌။ ဧကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဖလဒါနတော၊ အကျိုးပေးခြင်းကြောင့်တည်း။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာ ဆရာ....အကျိုး မရှိကုန်သော မာတုဃာတက-စသော ဟရူး ခြောက်ပါး တို့ကို အဘယ်ကြောင့် အလိုရှိအပ် တောင့်တ အပ်ကုန်သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-မာတုဃာတာဒိသု-စသောပါဠိကိုဆိုန်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား မာတုဃာတ-စသည်ကိုပြုကြသော သူမိုက်တို့သည် စီးပွားချမ်းသာကို အလိုရှိ၍သာပြုကြသောကြောင့် ငါ၏ အကျိုးစီးပွားဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အလိုရှိကြ တောင့်တကြသည်ဖြစ်ကိုသော်။ ။မာတုဃာတာဒိသို့ အာဒိ-သဒ္ဒါဖြင့် ပိတုဃ်ာတ, အရဟန္တဃာတ, လောဟိတုပ္ပါဒက, သံဃဘေဒက, နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက် တို့ကို ယူအပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အနန္တရိယကံ, နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတို့သည်အဘယ်ကြောင့် ဖေါက်ပြန်သောဖြစ်ခြင်းရှိပါကုန်သနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တထာအသုကာသုခါနိစ္စာနဉ္စသု-စသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အသုဘ, အသုခ, ပဒနိစ္စ,အနတ္တ တရားတို့၌ သုဘ-အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖေါက်ပြန်သော အယူမြဲသဖြင့် အနန္တရိယကံ,နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတို့၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အသုဘ-စသည်တို့၌ သုဘ-စသည်ဖြင့် ဖေါက်ပြန်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ကိုသော်။

မိစ္ဆာသဒ္ဒါသည် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော-ဟူသောပါဠိ၌ လာမကတ္ထ-ယုတ်သော်အနက်၌ဖြစ်သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-ဟူသောပါဠို၌ ဝိပရီတတ္ထ-ဖေါက်ပြန်ခြင်းအနက်၌ဖြစ်သည်။ ထိုအနက်တို့တွင် မိစ္ဆတ္တ-ဟူသော ဤပါဠို၌ ဝိပရီ

တတ္ထဋ္ဌဖြစ်သည်ဟု ပြုတော်မူခြင်းငှာ မိစ္ဆာ သဘာဝါတိ မုသာသဘာဝါ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မုသာသဒ္ဒါသည်လည်း မုသာဝါဒေါ-ဟူသော ပါဋိဋ္ဌ အဘူတတ္ထဝါဒ ဖြစ်သော်လည်း မိစ္ဆတ္တပုဗ္ဗင်္ဂ မိစ္ဆာသဒ္ဒါသည် အဌကထာဖြင့်သာ ဝိပရီတတ္ထထင်ရှားသောကြောင့် ထိုမုသာ-ဟူသော နိပါတ်ပုဒ်၏ အနက်ကို ထား၍ မိစ္ဆတ္တပုဗ္ဗင်္ဂတွင် အင်္ဂုသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ပြုတော်မူခြင်းငှာ မိစ္ဆာသဘာဝါတိ မုသာ သဘာဝါ-ဟု ဖွင့်ပြဟော်မူသည်။ ထိုကြောင့် မိစ္ဆတ္တပုဗ္ဗင်္ဂတွင် အတ္တသဒ္ဒါ၏ စိတ္တ,ကာယ, သဘာဝ-စသော အနက်တို့တွင် သဘာဝထွဋ္ဌ အတ္တသဒ္ဒါဖြစ်သည်ဟု ပြုတော်မူသည်။ ဦးဂေါဆရာသည် ဝိပါကဒါနေ့သတိဟု အဌကထာဆရာမိန့်သောစကားကို နှစ်သက်ခြင်း မရှိသော်လည်း အဌကထာဆရာ၏အလိုတော်ကိုပြုတော်မူခြင်းငှာအနေဖြေသူ-စသောပါဋိကို မိန့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-များစွာသော အနန္တရိယကံ ဟိုကံပြုဟူ၍ ထိုကံတို့တွင် အားကြီးသော ကံသည်သာ ဒေဝဒတ္တိ၏ သည်။ အားလျော့သော်ကံသည် အကျိုးမပေးသဖြင့် အကျိုးပေးသောသဟာဖြင့် နိယတ ဟုမဆိုနိုင်၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေသော ကာလ၏အစွမ်းဖြင့်သာ နိယတဟုဆိုနိုင်သောကြောင့် ဝိပါကဒါနေသတိ-ဟု အဌကထာဆရာ မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ယံ တတ္ထ ဗလဝံ၊ တံ ဝိပစ္စ-တိ ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-အနန္တရိယက ငါးပါးကို ပြုရာ၌ သံဃဘေဒကံသည် အကျိုးပေးသည်။ ကြွင်းသောလေးပါး သော ကံတို့သည် အကောသိဿ်မျာ ဖြစ်ကြသည်။ သံဃဘေဒကံ မရှိရာ၌ လောဟိတုပ္ပါဒကံအကျိုး ပေးသည်။ ၎င်းမရှိရာ၌ အရဟန္တဃာတကံ အကျိုးပေးသည်။ ၎င်းမရှိရာ၌ မာတုဃာတက, ပိတုဃာတက နှစ်ပါးကို တွင် သိလရှိသောသူ၏ကံသည် အကျိုး ပေးသည်။သိလရှိခြင်းကုမ္မသော်၎င်း၊ သိလမရှိခြင်းတူမျှသော်၎င်း၊ မာတုဃာတကံ အကျိုးပေးသည်။အကျိုးပေးသော အနန္တရိယကံမှ တပါးသော အနန္တရိယကံတို့သည် အဟောသိကံများဖြစ်ကြသည်။ဥာဏဝိဝါင်း သဓမ္မာဟာဝိနောဒနီ အဌကထာ။ ။မန္ဓဘေဒါနန္တရံ-ဟူသောပါဋိဋ္ဌ မန္ဓဘေဒ သဒ္ဒါး၏အနက်ကို ပြုတော်မူခြင်းငှာ တတ္ထ-စသောပါဋိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား -စုတိသည် မန္ဓဘေဒမည်သည်။ ဘင်္ဂက္ခဏသည် မန္ဓဘေဒမမည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ...အဘယ်ကြောင့် စုတိကို မန္ဓဟေဒ ဟု မိန့်အပ်ပါသနည်း။ ခဏိကမရဏဖြစ်သော ဘင်္ဂက္ခဏကိုလည်း မန္ဓဘေဒဟုမိန့်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော်ဟု စုဒ်ရှိရာ၌ စုတိသည်ရဏာဒိဒ္ဓဟေ-စသော ပါဋိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား- သန္ဓိဘင်း မရဏာဒိမဒ္ဓါသဉ္ဇီ စုတိကို မန္ဓါနံ ဘေဒေါ-ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် စုတိသည် မန္ဓဘေဒမည်သည်။ ခဏိက မရဏဖြစ်သော ဘင်္ဂက္ခဏသည် မန္ဓဘေဒမမည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဌကထာ ဆရာ၏ အလိုတော်ကိုပြုတော်မူပြီး၍ မိမိ၏အလိုတော်ကိုပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဇတေန ဝစနေန-စသော ပါဋိကိုမိန့်။ ဇေတေန ဝစနေန နိယတတာ

ပုတ္တာ ဟောတိ ဇာတိ-တသ္မာ နိယတတာ အာပဇ္ဇတိ တသ္မာ-ဟုစပ်။ ။လိုရင်း ပဋ္ဌာနကား-အတ္တနော သဘာဝေန။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ-တည်း။ မိမိ၏အကျိုး ပေးခြင်းသဘောဖြင့် ဖလဒါနနိယမကြောင့်သာလျှင် နိယတ၏ အဖြစ်, အနန္တရိယ၏ အဖြစ်ကို သိအပ်၏။ ဖလကာလ နိယမ ကြောင့် နိယက၏ အဖြစ်, အနန္တရိယ၏အဖြစ်ကို မသိအပ်ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်ကြောင့် ဖလဒါနနိယမကြောင့်သာ နိယတ၏ အဖြစ်, အနန္တရိယ၏အဖြစ်ကို သိအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဗလဝတာ အာနန္တရိယေန။ ပ့။ ပဝတ္တိတိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အားမရှိသော အနန္တရိယကံသည် အားရှိသော အနန္တရိယကံကြောင့် ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုမပေးသော်လည်းအကျိုးပေးတတ်သော သဘောကို မစွန့်သောကြောင့် ဖလဒါနနိယမကြောင့် သိအပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဖလဒါနနိယတာ အဖြစ်ကို သဒ်္ဒသုပမာဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား ဝိပါက မမ္မဓမ္မာနံ။ ပ။ ဝိပါကမမ္မတာဝိယ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိပါကဒါနေ သတိ- စသော အဋ္ဌကထာ ဆရာမိန့်ခဲ့သည်အတိုင်း ဖလကာလနိယမကြောင့်သာ နိယတ၏အဖြစ်, အနန္တရိယ၏ အဖြစ်ကို သိအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ဖလဒါနနိယမ ဖြင့်သာ သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-တေန ဝစနေန။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ တသ္မာ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ဝိပါကဒါနေ သတိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဖလကာလနိယမကြောင့် နိယတဟု အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ခဲ့သည်အတိုင်း ယူခဲ့သော် ဖလကာလနိယတ ရှိကုန်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံ, ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံတို့၏လည်း နိယတကံ, အနန္တရိယကံများ ဖြစ်သင့်ကြသောကြောင့် ဖလကာလနိယမကြောင့် နိယတကံ၏အဖြစ်,အနန္တရိယကံ၏ အဖြစ်ကို မသိအပ်။ ဖလဒါနနိယမကြောင့်သာ သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

တေန ဝစနေန။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ-ကို ဖလဒါနနိယမေနေဝ။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၌ ဗျတိရေကဟေတု စပ်။ ဗလဝတာ အာနန္တရိယေန။ ပ။ ပဝတ္တိကိ-ကို ဖလဒါနနိယမေနေဝ။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၌ အန္ဓယဟေတုစပ်။ ။ တနည်းကား။ ။တသ္မာတိ ယသ္မာ ဖလကာလနိယမေ သတိ အညေသမ္ပိ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယာနံ နိယတတာ ဒဿိတာ ဟောတိ။ တသ္မာ တသ္မာ ဖလဒါနေ နိယတ သဘာဝါ အာနန္တရိယသဘာဝါ ပဝတ္တိ ဟောတိတိ ယောဇနာ-ဟုမိန့်အပ်သော မဂ္ဂဋ္ဌကာအလိုအားဖြင့် နိယတတာ အာပဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ အာနန္တရိယာနံ ဖလဒါနေ နိယတသဘာဝါ အာနန္တရိယသဘာဝါစ ပဝတ္တိတိ-ဟုစပ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဖလဒါန၌ နိယတသဘော, အနန္တရိယ သဘော ဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် မိန့်နိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-နိယတ ဖလကာလာနံ။ ပ။ နိယတတာ အာပဇ္ဇတိ တသ္မာ-ကို မိန့်ဟု ထွက်တော်ရာ၏။ ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဝိပစ္စမာနာနမ္ပိ အာနန္တရိယာနံ ဖလဒါနေ နိယတ သဘာဝါအာနန္တရိယသဘာဝါစ ပဝတ္တိ-ဟူသော စကားကို ဝန်ခံသင့်သော စကားလော။ သို့မဟုတ် ဝန်မခံသင့်သော စကားလော ဟု စုဒ်ရှိရကား-အဝသာ်ဟူ။ ပ။ သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗမေတံ-ကိုမိန့်။ ။ဝန်ခံသင့်ခြင်း၏အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-အညဿ ဖလဝါနတော်ကိုမိန့်။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။ ။အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်ကား-ဖလကာလနိယမ ကြောင့် နိယတကံ,အာနန္တရိယကံ မည်သည်။ ဋီကာဆရာ၏ အလိုတော်ကား-ဖလဒါနနိယမကြောင့် နိယဘကံ,အာနန္တရိယကံမည်သည်။ ဤဂါဝး-ဓာရာနှစ်ပါး တို့၏ အယူ အထူးတည်း။]

ဧဝံ အညဿ ဖလဝေတော အာနန္တရိယဿ အဘာဝေ စုတိ အနန္တရံ ဧကန္တေနဖလဒါနတောတိဝုတ္တပုဂ္ဂလော၊ ဤ-အညဿဖလဝေတော။ ပ။ ဖလဒါနတော-ဟုဆိုအပ်သောအပြားသည်။ သတိ၊ သော်အညဿမိုး၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယာနံ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံတို့၏။ အညဿ်ံ၊ တပါးသော။ ဝိပါကဒါယကော၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ စုတိအနန္တရမေဝ၊ စုတိ၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဖလဒါနဧတော၊ အကျိုးကိုပေးခြင်းကြောင့်။ အာနန္တရိယသဘာဝါစ၊ အာနန္တရိယသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိယတ သဘာဝါစ၊ နိယတသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇတိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ အာနန္တရိယသဘာဝါစ၊ သော။ နိယတသဘာဝါစ၊ သော။ ပဝတ္တိ၊ သည်(ယည်)။ နုပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသမာနဇာတိကတ္တာ၊ မတူသောဇာတ်ရှိသော ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနိယ ကံသည်ဖြင့်။ ဧဝဝေတော ပဏိဓိဝသေန၊ စေတော ပဏိဓိ၏ အစွမ်းသည်ဖြင့်။ ဥပဓာဟတော၊ ဥပဓာတက်သော ကံသည်ဖြင့်။ နိဝတ္တော တပ္ပဓိပါကတ္တာ၊ နှစ်စေအပ်သော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါ၊ အကျိုးပေးခြင်းကိုတားမြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနန္တရေကန္တ ဖလဒါယကတ္တာဘာဝါ၊ စုတိ၏အခြားမဲ့ဘဝဋ္ဌဂင်စစ်အားဖြင့်အကျိုး ပေးခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ ပန၊ တပါးကုန်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံတို့၏ အနန္တရိယသဘော,နိယတသဘောမရှိသည်မှတပါးအနန္တရိယကံတို့၏နိယတ သဘော,အနန္တရိယ သဘောရှိသည်ကို ဆိုဦးအုံ့။ ပဌမဇ္ဈာနဒုဒိန်၊ပဌမဈာန် စသည်တို့၏။ ဖလနိဝတ္တကာနိ၊ အကျိုးကို ကားမြစ်တတ်ကုန်သော။ အသမာန ဇာတိကာနိ၊ မတူသောဇာတ်ရှိကုန်သော။ ဒုတိယဇ္ဈာနဒုဒိန်၊ ဒုတိယ ဈာန် စသည်တို့သည်။ အတ္ထိဝိယာ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အာနန္တရိယကာနံ၊အနန္တ

ရိယကံတို့၏။ ဖလနိဝတ္တကံ၊ အကျိုးကိုတားမြစ်တတ်သော။ အသမာနဇာတိကံ၊ မကူသောဇာတ်ရှိသောကံသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား၊ သာနန္တရိယကာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော အနန္တရိယကံတို့၏။ အဂိစိဖလတ္တာ၊ အဂိစိငရဲလျင်ခံရာအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဥပဂူပပတ္တိဇနကကမ္မဖလံ၊ အဏက်ကုံ၌ဖြစ်စေတတ်သောကံ၏ အကျိုးကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဟေဋ္ဌုပပတ္တိုံ၊ အောက်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းကို။ ဇာ ဆ္ဆ တော၊ အလိုရှိသော။ သိလဝတော၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ စေတောပကိဓိ၊ စေကောပကိဓိသည်။ ဝါ၊ ဤဘုံ၌ဖြစ်ရလိုခြင်း၊ ဟုစိတ်၌တောင့်တခြင်းသည်။ ဒဗ္ဗိဂိယ၊ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အာနန္တရိယကဖလံ၊ အနန္တရိယကံ၏အကျိုးကို။ နိဝတ္တေကုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ စေတောပရိဓိ၊ သည်။ ဝါ၊ ၁သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနိစ္စန္တရဝေဒနီယော၊ ရဲသို့ဖြစ်ခြင်း၌ အလိုမရှိသောသူ၏သာလျှင်။ အဓိစ္စပါဒါဓနတော၊ အဓိစ္စငရဲ၌ ကျရောက်ရခြင်း ကြောင့်တည်း။ အာနန္တရိယကောပသာတံ၊ အနန္တရိယကံကို တားမြစ် ဖျက်ဆီး နိုင်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကံ၊ ကံသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့သို့အကျိုးကိုတားမြစ်နိုင်သောဇာတ်မတူသောကံမရှိသည်၏အဖြစ်, အနန္တရိယကံကိုတား မြစ်နိုင်သောစေတောပကိဓိမရှိသည်၏အဖြစ်, အနန္တရိယကံကိုဖျက်ဆီးနိုင်သောတစုံတခုသောကံမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ ကောသံယော၊ ထိုအနန္တရိယကံကို။ သာလျှင်။ အနန္တရေကန္တကိပါကဇနကသဘာဝါ၊ ဒေခြောက်ဖဲ့ဘဝ၌ စင်စစ်အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိသော။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၏။ ဒုတိ-ကာသ္မာ၊ ထိုသို့အခြောက်ဖဲ့ဘဝ၌ စင်စစ်အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အညေသမ့ိ၊ ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယာနံ၊ တို့၏။ အာနန္တရိယသဘာဝါစ၊ အနန္တရိယသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နိယတသဘာဝါစ၊ နိယတသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (ဗျတိရေကဟေတုစပ်။ မဂ္ဂကိဒီပ)။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဆိုအပ်ပြီးသောအဓိကြောင်းကိုယူ၍ စောဒနာပဋ္ဌသော စောဒကဆရာသည် နနု-စသောပါဠိဂ္ဂဟဏမိန့်။ ။ဧဝံ အညသ္မ ဗလဝတော။ ပ။ ဖလဒါနတောတိ ဥတ္တုပ္ပကာရေ သတ် (မဂ္ဂ်ဒီပ)။ ဤသို့လျှင် ဆရာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုမသိသည်ဖြစ်၍ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ၏အဖြစ်ဖြင့် တူသည်ကို နှလုံးသွင်း၍ တပါးကုန်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံ့ိ၏လည်း နိယတသဘော, အနန္တရိယသဘော

ဖြစ်သင့်သည်ကို စောဒနာသော စောဒကဆရာကို မိန့်၏ အလိုကို သိစေလို သော ဋီကာဆရာသည် နာပဇ္ဇတိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဏိဒီပ)

နာပဇ္ဇိတိ-ဟူသော ပဒီညာ သို့မဟုတ် ဖိုလ်၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရာကား-အသမာနဇာတိကေန။ ပ။ ဖလဒါယကတ္တာဘာဝါ-ဟူသော အန္တယကေတု, နပန အာနန္တရိယကာနံ။ ပ။ အနန္တရောကာသိပါက ဇနက သဘာဝါ ပဝတ္တိတိ-ဟူသော ဗျတိရေကဟေတု နှစ်ပါးကို မိန့်သည်။ လိုဟိတ်ကိုတွင် အန္တယဟိတ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား-အသမာနဇာတိကေန ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယဘူတေန ကမ္မေနစ-ဟူ၍ဆင်း။ အသုကာယ်ံ နာမ ဘဝေ အဟံ ဘဝေါ့ကို ကတ္တုစိ ဘဝဝိသေသပတ္ထနာ သမ္ဘယုတ္တာသ ပတိဋ္ဌာပနန္တိ အဝတ္ထာ၊ ဘဝပတ္ထနာ ဘဝနိကန္တိတိ ပုတ္တံ ဟောတိ-ဟူ၍ဆင်း။ အညာနိ ဒုဇ္ဇလာနိ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယာနိ ဥပဂန္တွာ ဃာတေတိ ဝိနာသေတိတိ ဥပဃာတယံ-ဟူ၍ဆင်း။ မိန့်အပ်သော မဏိဒီပနှင့်အညီ တပါးကုန်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိကံဘို့၏ ဇာတ်မတူသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံသည်ဆင်း။ ဤမည်သောဘုံ၌ ဖြစ်ရလိုစ်၏ဟု ကောင်းတသော စေတောပဏိဓိသည်ဆင်း။ အားနည်းသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံကို ချက်ဆိုးနိုင်သော အားကြီးသော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယ-ဟု ဆိုအပ်သော ဥပဃာတကံသည်ဆင်း။အကျိုးပေးခြင်းကို တားမြစ်ဖျက်ဆီးလသဖြင့် စုတိဇော်အခြားမဲ့ဘဝ၌ စင်စစ်အားဖြင့် အကျိုးပေးခြင်းမရှိခြင်းကြောင့် တပါးကုန်သော ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံတို့၏အနန္တရိယအဖြစ်,နိယတဇ်၏အဖြစ်မရှိဟု အနန္တယေဝတဖြင့်ဖြေတော်မူသည်။ ဗျတိရေကဟေတုဖြင့် ဖြေတော်မူသည်။ ။

အနိဋ္ဌဆန္တသေဝ-ကို ရဒတော ဒါရကာသ ဘိက္ခု ပဒုဒ်-ကဲ့သို့ အနာဒရဖွဲ့ဟု ပဏိဒီပဋ္ဌ မိန့်ခဲတော်မူသည်။]

အနေကာနိစ၊များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ကာဟာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ အာနန္တရိယကာနိ၊အနန္တရိယ ကံတို့သည်။ ဧကဿ၊ တခုသောအစုဖြစ်သော။ ဝိပါကေ၊ အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာ သဟဂတ သန္တီရဏ အကျိုးဌ။ ဝါ၊

ဧကန္တေန ဝိပါကေ၊ မဿတ်ဖြစ်လတ့ံ ဖြစ်သောအဂုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာ သဟ ဂတသန္တီရဏအကျိုး၌။ သနိယတတ္တာ၊ ကောင်းစွာမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပရတာဝိပစ္စနသဘာဝါသက်တ္တာ၊ ကင်းသော အကျိုးပေးခြင်း သဘောကို ယုံမှားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အကျိုးမပေးခြင်း၌ကင်းသောယုံမှား ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိစ္ဆိတာနိ၊ အကျိုးပေး၏ဟု ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန် သောကြောင့်။ ဝါ၊ နိစ္ဆိတာနိ၊အကျိုးပေး၏ဟုဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ နိယတာနေဝ၊ နိယတ မည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဣတိနတ္ထိတေသံသိုစပ်)။ ပန၊ နိယတ မည်သည်မှတပါး အနန္တရိယ မည်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ စုတိအနန္တရံ၊ စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ အနန္တရံနာမ၊ မည်၏။ တသ္မိံ အနန္တရေ၊ ထိုစုတိ၏အခြားမဲ့ ဖြစ်သောအကျိုး၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိယုတ္တာစ၊ ယှဉ်ကုန် သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ တန္နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ထိုစုတိ၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ အနန္တရကရဏသီလာနိစ၊ စုတိ၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်သောအကျိုးကို ပြုလေ့ ရှိကုန်သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနန္တရုပ္ပ ယောဇနာနိစ၊ စုတိ၏အခြားမဲ့၌အကျိုးရှိကုန်သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သောအကျိုး၌ ယှဉ်သည်၏အဖြစ်,စုတိ၏ အခြားမဲ့၌အကျိုးကို ပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်,စုတိ၏ အခြားမဲ့၌အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ အာနန္တရိယာဟာနေဝ၊ အနန္တရိယ မည်ကုန်သည် သာလျှင်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။(ဣတိနတ္ထိတေသံသိုစပ်။)

ပန၊ နိယကမည်ပြင်,အနန္တရိယမည်ခြင်းမှတပါး နိယတာနန္တရိယကာ မည်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ သမာနသာဟာရေယ္ယ၊ ဟူသော သဘော ရှိကုန်သော။ တော သူ၊ ထိုမျှားစွာသော အနန္တရိယာတ်တို့တွင်။ ဧကေန၊ အားကြိုးသောတခု သော ဥနန္တရိယကံသည်။ ဝိပါကော၊ ပဋိသန္ဓေ ဒုကကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိ သော်။ ဣဟရာနိ၊ တပါးသော အားနည်း ဟုန်သော အနန္တရိယကံတို့သည်။ (နကရောန္တိသိုစပ်)။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတ္တုဗ္ဗယ၊ ပြုအပ်သော။ ကိစ္စယ၊ ပဋိသန္ဓေ အကျိုးပေးခြင်းကိစ္စ၏။ ဝါ၊ ကို။ တေနေပ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ အကျိုးကို ဖြစ်စေသော အားကြိုးသော ကံသည်သာလျှင်။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်၊ ဒုဖြစ် ကြောင့်။ ဒုတိယဒ္ဝိစ၊ နှစ်ခု မြောက်လည်း ဖြစ်သော။ တတိယဒ္ဝိစ၊ သုံးခု မြောက်လည်းဖြစ်သော။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နကရောန္တိ၊

မပြုကုန်။ သမတ္ထတ္တာဝိဃဲာတတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေ အကျိုးကို ဖြစ်စေသော အစွမ်း သတ္တိပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုဖြစ်စေသောသတ္တိ ကို ပဋိသန္ဓေ အကျိုးကို ပေးသော အားရှိသော အနန္တရိယကံသည် ဖုက်ဆီး အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။ ယဉ္စ၊ ကြောင့်။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်သည်ကား။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဇာတိ-တာသ္မာ၊ ထိုသို့မျှားစွာသော အနန္တရိယကံတို့သည် နိယတမည်သည်၏အဖြစ်, အနန္တရိယမည်သည်၏အဖြစ်, ပဋိသန္ဓေ အကျိုးကိုမပေးသော်လည်း ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေးနိုင်သော အစွမ်း သတ္တိ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ တေသဲ၊ ထိုပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မဖြစ်စေသောဒုဗ္ဗလအနန္တရိယကံတို့၏။နိယတာနန္တရိယတာဝန်ဝတ္တိ၊ နိယတ၏ အဖြစ်,အနန္တရိယ၏အဖြစ်မှ နှစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ နိယတ၏ အဖြစ်,အနန္တရိယ၏ အဖြစ် မရှိခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သမာနသဘာဝံ၊ သဘောတူသောကံသည်။ သမာနသဘာဝသ၊ သဘောတူသောကံ၏။ သမတ္ထတံ၊အစွမ်းသတ္တိကို။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နဝိဟနတိ၊ မဖျက်ဆီး။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမတ္ထတာ ဝိဃာတဟ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ ပဋိသန္ဓေ။ ပ။ ကြောင့်။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။ နကရောန္တိ၊ ကား။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပန၊ ပဋိသန္ဓေကို မဖြစ်စေသည်မှတပါး ပဝတ္တိအကျိုးကို ဖြစ်စေသည်ကို ဆိုအံ့။ ဧကေသ၊ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုဖြစ်စေသော တခုသောကံအား။ ဝါ၊ ကို။ အညာနိပိ၊ ပဋ်ိသန္ဓေကို မဖြစ်စေသော တပါးသော အနန္တရိယ ကံတို့သည်လည်း။ ဥပတ္ထမ္ဘကာနိ၊ ထောက်ပံ့တတ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊သို့။ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သမ္မာသဘာဝါတိ၊ ကား။ သစ္စ သဘာဝါ၊ မှန်သောသဘောရှိကုန်၏။ (တနည်းကား)။ သမာနသဘာဝေသု၊ ကျသောသဘောရှိကုန်သော။ တေသု၊ ထိုမျှားစွာသော အနန္တရိယကံတို့တွင်။ ဧကေန၊ အားကြီးသော တခုသောအနန္တရိယကံသည်။ ပ။ တေသံ၊ ထို ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မဖြစ်စေသော ဒုဗ္ဗလအနန္တရိယကံတို့၏။ နိယတာနန္တရိယတာနိဝတ္တိ၊ နိယတ၏အဖြစ်, အနန္တရိယ၏အဖြစ်မှ နှစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ နိယတ၏ အဖြစ်, အနန္တရိယ၏အဖြစ် မရှိခြင်းသည်။ ပန-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံယေဝ၊ ထိုအနန္တရိယကံတို့၏သာလျှင်။ အနန္တရေကန္တရိပါက ဇနကသဘာဝါ၊ စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ စင်စစ်အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသဘောရှိသော။ ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ (မဏိဒီပနည်း)

ဂဏ္ဌိ၊ [တယောက်သောသူသည် များစွာသော အနန္တရိယက်ံတို့ကို ပြုရာ၌ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မဖြစ်စေသောကံတို့၏လည်း နိယတာနန္တရိယမည်သည်ကို ပြုတော်မူလိုသော ဦးကာဆရာသည် အနေကာနိစ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အနေကာနိစ အနန္တရိယကာနိ ကတာနိ သဘာဝတော နိယတာနေဂယသ္မာ ဟောန္တိ။ သဘာဝတော ဒုနန္တရိယကာနေဂစ ယသ္မာ ဟောန္တိ။ နာ ဒုတိယံ တတိယမ္ပိ စ ပဋိသန္ဓိံ ယသ္မာ ကရောန္တိ၊ နသမတ္ထတာ ဝိယာတတ္ထာ ကံ-ဟုစပ်။ ဇာတိ ဥ္စ ဂုင်းဟိတ် သုံးချက် ကိုစွဲ။ ။လိုရင်း ပဋ္ဌာနကား-နတ္ထိ တေသံ နိယတာနန္တရိယတာ နိဝဋ္ဋိတိတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုမဖြစ်စေသော အနန္တရိယကံတို့သည် နိယတအနန္တရိယ မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မဖြစ်စေဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် နိယတမည်ပါသနည်း။ စုဒ်။ အနေကာနိစအာနန္တရိယကာနိ။ ပ။ သဘာပတော နိယတာနေဝ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-များစွာ ပြုအပ်သော အနန္တရိယ ကံတို့သည် မသွတ်ဖြစ်လတံ့ဖြစ်သော အပါယ်ပဋိသန္ဓေ အကျိုးဌ မြဲခြင်းကြောင့် အကျိုး မပေးဟု မယုံမှားအပ်သောကြောင့် အကျိုး ပေး၏ဟု ဆုံးဖြတ် အပ်သည်။ ကိုကြောင့် သဘာပ အာ ဖြင့် နိယတဖြစ်သည်။ သဘာဝအားဖြင့် နိယတဖြစ်သောကြောင့် ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မဖြစ်စေသော်လည်း နိယတ မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။စုတိ၏ အခြားမဲ့ဌ ပဋိသန္ဓေ ဒုကျိုးကို မဖြစ်စေဘဲလျက် အနန္တရိယ မည်ကောင်း အံ့လော။ စုဒ်။ စုဘိ အနန္တရိပန-စသည် ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-စုတိ၏ အခြားမဲ့ဌ ဖြစ်သော အကျိုးဌ ယှဉ်ခြင်း- စသည်တို့ကြောင့် သဟာ အာ ဖြင့် အနန္တရိယ မည်းသည်။ ထိုသို့ သဟောအာ ဖြင့် အနန္တရိယမည်ဖေသောကြောင့် စုတိ၏အခြားမဲ့ဌ ပဋိသန္ဓေကို မဖြစ်စေသော်လည် အနန္တရိယကမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်သော အဖွဲမ်းသတ္တိ မရှိခြင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မဖြစ်စေခဲ့သော် နိယတအနန္တရိယက မည်ကောင်းဘံလောဟု စုဒ်ရှိရကား တသုပန သမာနသဘာပေသု။ ပ။ နိဝတ္တိတိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-တယောက်သောသူပြုသော များစွာသောအနန္တရိယကံကိုတွင် တခုသောကံသည် ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော် ကြွင်းကုန်သော အနန္တရိယကံတို့သည် မိမိပြုအပ်သော အကျိုးပေးခြင်း ကိစ္စကို ထို ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ဖြစ်စေသော အနန္တရိယကံသည် ပြုလေသောကြောင့်သာ ဒုတိယ-ဟတိယဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မပေးကုန်။ အစွမ်းသတ္တိမရှိခြင်းကြောင့် ဒုတိယ,တတိယဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မပေးသည်မဟုတ်သောကြောင့် နိယတအနန္တရိယ မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။နသမတ္ထတာ ဝိယာတတ္ထာ၏အကြောင်းကို ပြလိုရကား-နဟိ သမာနသဘာဝံ။ ပ။ ဝိဟန္တိတိကိုမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....များစွာသော အနန္တရိယကံတို့ကွင် တခုသော်ကံသည် အကျိုးပေးသည် ရှိသော် ကြွင်းသောကံတို့သည် ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို မပေးခြင်းကြောင့်အဟောသိကံ ဖြစ်မလေသဖြင့်ဟု စုဝ်ရှိရကား-ဇကေသပန်။ ပ။ ဒဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီတိ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပဇ္ဇမ္ဘကကံမျှ ဖြစ်ကြသည်၊အဟောသိကံ များမဖြစ်ကြဟု ပြတော်မူ၏။ အကျဉ်းအားဖြင့်သာပြခဲ့၏။အသေးစိတ်အကျယ် အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။ ။တေသု ပန သမာနေသဘာဝေသု။ ပ။ နိဝတ္တိတိ-ဟူသော ဝါကျကို မဏ်ဒီပဉ္စ တတ္ထ တေသု ပနာတိတ္ထေ ပနာတိ နိပါတော ဟိသဒ္ဒတ္ထေ ပဝတ္တတိ၊ ဝုတ္တာတ္ထာသေ သမတ္ထေန ဘာဝတော-ဟု ဒိန္နတော်မူ၏။ ဤ တေသုပန။ ပ။ နိဝတ္တိတိ-ဟူသော ဝါကျကို တေသံ ယေဝ အနန္တရေကန္တရိပါကဇနကသဘာဝါပဝတ္တိ-ဟူသော ဝါကျ၌ ပြန်၍စပ်တော်မူသည်။]

မိန့်တိုက်ပြီး၏။

——o——

မဂ္ဂါရမ္မဏာတိက်

ပရိပုဏ္ဏာမဂ္ဂကိစ္စတ္တာ၊ ပြည့်စုံသော် မဂ်ကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂါဝ၊ အရိယမဂ်တို့ကိုသာလျှင်။ ဇာခ၊ ဤမဂ္ဂါရမ္မဏာတိက်၌။ မဂ္ဂါတိ၊ မဂ်တို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပစ္စယဋ္ဌေနာတိ၊ ကား။ မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေန၊ မဂ္ဂပစ္စည်းတည်သောအဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ မဂ္ဂပစ္စယ်သတ္တိဖြင့်။ နိကွေပကလွှောပိ၊နိကွေပကဟူပါဠိတော်၌လည်း။ ယော၊အကြင်တရားတို့သည်။ မဂ္ဂပစ္စယံ၊ မဂ္ဂပစ္စည်းကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ သယံ၊မိမိသည်။ မဂ္ဂပစ္စယဘာဝံ၊ မဂ္ဂပစ္စည်း၏အဖြစ်သို့။ နပနဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ တေ၊ သို့တရား တို့သည်။ မဂ္ဂဟေတုကာ၊ မဂ္ဂဟေတုကမည်ကုန်၏။ ဧတ်၊ သို့။ ဒဿကံ၊ ၎။ အရိယမဂ္ဂသမင်္ဂိဿ မဂ္ဂင်္ဂါနိ ထပေတွာတိ အာဒိ၊ အရိယ။ ပ။ ယပေက္ခာ-ဟသည်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယဋ္ဌေနာတိပဒဿ၊၏။ မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေနာတိအတ္ထော၊ ဟု။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ပဋ္ဌပ နည်းမှ တပါး ဒုတိယနည်းကိုဆိုအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနိကွေပကဟူပါဠိတော်၌သာလျှင်။ အရိယ မဂ္ဂသမင်္ဂိဿ အလောဘော, အဒေါသော, အမောဟော ဤမေဓမ္မာ မဂ္ဂ ဟေတုတိအာဒိ၊ အရိယ။ ပ။ ဤမေဓမ္မာမဂ္ဂဟေတု-အစရှိသော။ ယောနယော၊ အကြောင်နည်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဟု၊ ကိုနည်း၊ကို။ ဒဿတံ့၊ ၎။ မဂ္ဂသမ္မယုတ္တာ ဝါတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒုပန၊ ဒုတိယနည်းမှ တပါး-ကတိယ နည်းကိုဆိုအံ့။ အရိယမဂ္ဂ သမင်္ဂိဿ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂါ စေဝဟေတုစာကိအာဒိနာ၊ အရိယမဂ္ဂ။

ဂ။ ဟေတုစ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝုတ္တနယံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော နည်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသယန္တီအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ပန၊ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၏ အထူးကိုဆိုအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနိကျေပကဏ္ဍ ပါဠိတော်၌။ အသဂ်ဟိတသဂ်ဟနဝသေန၊ မရေတွက် အပ်သေးသော တရားတို့ကို ရေတွက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဒီပါဠိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ နယာ၊ နည်းတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ဟေတုဗဟုတာဝသေန၊ ဟိတ်များသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ နယော၊ ပါဠိတော်၌ ဟောကော်မူအပ်သောနည်းကို။ ဇာဓ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယနည်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍၊(ထည့်)။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ...ဤမဂ္ဂါရမ္မဏာတိက်၌ အရိယမဂ်,အနရိယမဂ် နှစ်ပါးတို့တွင် အဘယ်မဂ်ကို ဟောပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ပရိပုဏ္ဏာမဂ္ဂကိစ္စတ္တာ။ ပ။ ဝုတ္တာ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အနရိယမဂ်တို့သည် ပြည့်စုံသောမဂ်ကိစ္စ မရှိ။ အရိယမဂ်တို့သာ ပြည့်စုံသောမဂ်ကိစ္စရှိကြသောကြောင့် အရိယ မဂ်ကို့ကုသာ ဤတိက်၌မဂ်ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ ပစ္စယဋ္ဌေန-ဟု သာမည မိန့်ဆိုပါ၇ယ့်က် အဘယ်ကြောင့် မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေန-ဟူသော ဝိသေသ အနက်ကိုသိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နိကျေပကဏ္ဍောပိ ဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မဂ္ဂပစ္စည်းကိုရ၍ မဂ္ဂပစ္စည်း မဟုတ်သော တရားတို့သည် မဂ္ဂဟေတုကမည်၏။ မဂ္ဂပစ္စည်းကိုလည်းရ-မဂ္ဂပစ္စည်းလည်း မဟုတ်သော တရားတို့သည် မဂ္ဂဟေတုက မမည်ဟု ပြဘော်မူခြင်းငှာ အရိယမဂ္ဂ သမဂ်ိသ မဂ္ဂဂ်ါနိ ထပေတွာ-စသည်ကိုဟောတော်မူခြင်းကြောင့် မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေန-ဟူသော ဝိသေသ အနက်ကို သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ပရိပုဏ္ဏာမဂ္ဂ ကိစ္စတ္တာတိ ဧတေန လောကိယမဂ္ဂါနံ အပရိပုဏ္ဏာပရိညာပဟာနာဒိကိစ္စံ ဒဿေတိ မဓုဋီကာ။

မဂ္ဂေါ စ သော ပစ္စယော စာတိ မဂ္ဂပစ္စယော၊ ကဿ အတ္ထော ဘာဝေါ မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေါတိ သမာသော ဧဝ ကာတဗ္ဗောတိ၊ နမဂ္ဂပစ္စယတ္ထော ဧဝ အတ္ထော အာဘိဓေယျော မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေါ ဣတိ သမာသော၊ အတ္ထသဒ္ဒေါဟေတ္ထဘာဝတ္ထော ဘာဝတ္ထော ဟောတိ၊ နသဒ္ဒေါ အာဘိဓေယျတ္ထော။ မကိဒိပ။ မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌေန၊ မဂ္ဂပစ္စည်းဖြစ်ခြင်း ယောဇနာ နည်းကို ပြတော်မူသည်။ ။အရိယမဂ္ဂသမဂ်ိသ မဂ္ဂဂ်ါနိ ထပေတွာတိ ပဒဒ္ဒန သကပဒဿ မဂ္ဂဟေတုသဒ္ဒဿ မဂ္ဂပစ္စယတ္တံ ဒဿေတိ၊ တသ္မာ ပစ္စယသဒ္ဒေါ မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌော ဝိညာယတိတိ အဓိပ္ပါယော၊ (မဓုဋီကာ)။အဓိပ္ပါယ်ကား-အရိယမဂ္ဂသမဂ်ိသ မဂ္ဂဂ်ါနိထပေတွာ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် မဂ္ဂဟေတုသဒ္ဒါ၏ မဂ္ဂပစ္စည်း၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူသောကြောင့် ပစ္စယသဒ္ဒါကို မဂ္ဂပစ္စယဋ္ဌဟု သိအပ်သည်ဟု ပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဒုတိယနည်းကို အဘယ်အကျိုးငှာ အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယော ပန တတ္ထေဝ။ပ။ အာဒိဝုတ္တံ-ကိုမိန့်။ ။ဤပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ အလိုအားဖြင့် ဒုတိယနည်း၌ မဟေတုကာ ဓမ္မာ-ဟူသော ပုဒ်အရ မဂ်စိတ်လေးခု, စေတသိက် ဆဋ္ဌံသကိုကောက်အပ်၏။ အာယုယ်ကို မာတိကာဝန္ဓိုင်၌ပြဆိုလျက်ရှိ၏။ မာတိကာအကောက်၌ကား-မဂ်စိတ်လေးခု, အလောဘ, အဒေါသကြည်သောစေတသိက်စတုတ္ထိံသရ၏ဟု ကောက်တော်မူ၏။

ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် မတူကြပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တတ္ထပန။ပ။ ဒုတ္ထော-ကိုဆိုန်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဌမ နည်းအလို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂဟေတု၊ ကြွင်းသော သမ္မိယုတ်တရားတို့သည် မဟေတုက မည်ကုန်၏။ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဟေတုသာမည်၍ မဂ္ဂဟေတုကမမည်သောကြောင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို မဟေတုက မည်စေလိုသောကြောင့် ဒုတိယနည်းကိုဟောတော်မူပြန်သည်။ ဤဒုတိယနည်းအလို အားဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သော အမောဟသည် မဟေတုမည်၏။ ကြွင်းသောသမ္မယုတ်တရားကိုသည် မဂ္ဂဟေတုကမည်ကုန်၏။ ဤမဟေတုဖြစ်သော ဒုမောဟကို မဂ္ဂဟေတုက မည်စေလိုသောကြောင့် တတိယနည်းကို ဟောတော်မူပြန်သည်။ ဤတတိယနည်းအလိုအားဖြင့် အလောဘ,အဒေါသသည် မဂ္ဂဟေတုမည်၏။ ကြွင်းသော သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သော အမောဟနှင့်တကွသော သမ္မယုတ်တရားတို့သည် မဂ္ဂဟေတုကမည်သည်။ ဤသို့လျှင် မဟေတုကသဒ္ဒါဖြင့် မရောက်အပ်ကုန်သော တရားတို့ကို မဂ္ဂဟေတုက သဒ္ဒါဖြင့် ရောက်ခြင်းအကျိုးငှာ နိဒ္ဒေသကဏ္ဍ ပါဠိတော်၌ အစဉ်အကိုင်း နည်းသုံးနည်းကို ဟောတော်မူသည်။ ဤကား-တတ္ထ ပန အသင်္ခါရိကသင်္ခါရနဝသေန ပဋိပါဋိယာ တဓာသာ နယာ ဒုတ္တာ-၏ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

အဋ္ဌကထာပို မဟေတုပစ္စယဋ္ဌေန ဧကော်သံ ဟေတူတိ မဟေတုကာ-ဟူသော ပဌမနည်း၌ မဂ်ဝင်ရှစ်ပါးသည် မဟေတုမည်၏။ ကြွင်းသော သမ္မယုတ်တရားတို့သည် မဟေတုကမည်ကုန်၏။ မဟေသမ္မယုတ္တာဝါ ဟေတူ၊ မဟေဝါ ဟေတူတိ မဂ္ဂဟေတုကာ။ ဧကော်သံ ဟေတူတိပို မဂ္ဂဟေတုကာ-ဟူသော ဒုတိယနည်း၌ အလောဘ,အဒေါသ,အမောဟ တရားသုံးပါးသည် မဂ္ဂဟေတုမည်၏။ ထိုဟိတ်ကိုနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော မဂ်စိတ်လေးခု, စေတသိက်ဆဋ္ဌံသ တို့သည် မဂ္ဂဟေတုကမည်ကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သယံဂ္ဂါဟေါစေဟေတုစ၊ ဣတိ မဟေါဟေတု ဧဝေဟသန္တိပို မဂ္ဂဟေတုကာ-ဟူသောတတိယနည်း၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သော အမောဟသည် မဂ္ဂဟေတုမည်၏။ ကြွင်းသော မဂ်စိတ်လေးခု, စေတသိက် ပဉ္စဆံသ တို့သည် မဂ္ဂဟေတုက မည်ကုန်၏။ ဤသို့လျှင် မဂ္ဂဟေတုတို့သည် ရှစ်ပါး, ခုံးပါး,တပါး တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဟိတ်များသောအစဉ်အားဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာ့မိန့်တော်မူသည်။ ဤကား-ဟေတု ဗဟုတာဝဝသေန တတိယော နယော ဣဓ ဒုတိယော ပုဗ္ဗတ္တာ-၏အဓိပ္ပါယ်ဟူသည်း။]

အဘိဘဝိတွာပဝတ္တာနဌေနာတိဧတေန၊ အဘိဘဝိတွာပဝတ္တာနဌေန ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ (အဓိပတိဒွယမ်ပိသင်္ဂဟိတံသိုစသ်)။ သဟဇာတာဓိပတိပိ၊ သည်လည်း။ ပုဗ္ဗဘိသင်္ခါရဝသေန၊ လောကုတ္တရာစိတ်၏ ရှေ့အဘိုဉ်ဖြစ်သော ဖြူပြင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဇေဋ္ဌကဘာဝေ၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်၌။ ပဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝါ၊ ပဝတ္တမာနော-ပဝတ္တမာနတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ဟေတုမန္တာ)။ သဟဇာတေ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကို။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုဉ်။ ဝါ၊ အလိုသို့။ အနုဝတ္တယမာနော၊ လိုက်စေလျက်။ ဝါ၊ အနုဝတ္တယမာနော-အနုဝတ္တယမာနတ္တာ၊ လိုက်စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟေတုမန္တာ)။ တေ၊ ထိုသဟဇာတ်တရားတို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖ၏။ အာရမ္မဏာဓိပတိပိ၊ အာရမ္မဏာဓိပတိသည်လည်း။ တဒါ ရမ္မဏေ၊ ထိုအာရမ္မဏာဓိပတိကိုအာရုံပြုကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ စိတ်စေတသိက် တရားတို့ကို။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဇေဋ္ဌကဘာဝေ၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်၌။ ပဝတ္တမာနော၊ လျက်။ ဝါ၊ ပဝတ္တမာနော-ပဝတ္တမာနတ္တာ၊ ကြောင့်။ (ထဉ္စ်)။ အတ္တာနံ၊ မိမိသို့။ အနုဝတ္တယမာနော၊ လိုက်စေလျက်။ ဝါ၊ အနုဝတ္တယမာနော-အနုဝတ္တယမာနတ္တာ၊ လိုက်စေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မေ၊ ထိုစိတ်စေတသိက် တရားတို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ အာရမ္မဏာဘာဝေန၊ အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖ၏။ အာရမ္မဏာဓိပတိသည်လည်း။ တဒါ ရမ္မဏော

ရယ သမာသိဝစနတ္ထကိုလည်း။ ပါဠိယံ၊ မဂ္ဂါဓိပတိနောဓမ္မာဟူသောမာတိကာ ပါဠိတော်၌။ သရူပေကသေသဝသေနဝါ၊ သုတိတ္ထတာခုကြွင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ သမာနသဒ္ဒတ္ထဝသေနဝါ၊ တူသော သဒ္ဒါ၏ အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ သင်္ဂတိတော၊ ၏။ ဥတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ။မဂ္ဂါဓိပတိ ံ၊ မဂ်လျင်အဓိပတိရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ မဂ္ဂါဓိပတိ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော အဓိပတိဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ နာဓိပတိ ပစ္စယာ၊ အဓိပတိပစ္စည်းမှတပါးသောပစ္စည်းကြောင့်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မဂ္ဂါဓိပတိ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော အဓိပတိရှိကုန်သော။ခန္ဓေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ မဂ္ဂါဓိပတိ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သောအဓိပတိဖြစ်သော။ အဓိပတိ၊ ဝိရိယာဓိပတိ,ဝိမံသာဓိပတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ပါဠိတော်အနက်။)

၇ဏ္ဍို၊ [အဘိဘဝိတ္ထာ ပဝတ္တနဌေန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အာရမ္မဏာဓိပတိ, သဟဇာတာဓိပတိ နှစ်ပါးတို့တွင် တခုခုသော အဓိပတိကိုသာလျှင် အဋ္ဌကထာဆရာသည် မိန့်တော်မူသည်ဟု တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ယူရာ၏။ ထိုအယူကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာအဘိဘဝိတ္ထာ-စသောပါဠိကို မိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ ယထာသံကိုဉ် ပစ္စယေဟိ ပဝတ္တမာနေသု နိရိဟကေသု ဓမ္မေသု ကေသဉ္စိ အနုဝတ္တနိယဘာဝေါ နကေဝလံ ဓမ္မသဘာဝဧတာယေဝ။ အထခေါ ပုရိမမမ္မာနံ ပဝတ္တိဝိသေသေနာပိ ဟောတိတိ အာဟ ပုဗ္ဗာဘိ သဒ်ါရ ဝသေနာတိ။ ပဝတ္တိဝိသေသော ဟိ ပုရိမပုရိမာနံ စိတ္တစေတသိကာနံ ဥတ္တရုတ္တရေသု ဝိသေသာဓါနဘဝနာ ပုဗ္ဗာဘိသန်ါရောတိ။ (အနုဋီကာ။)

အနက်ကား-ယထာသကံ၊ မိမိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ နိရိဟကေသု၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လမရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့တွင်။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သော တရားတို့၏။ အနုဝတ္တနိယဘာဝေါ၊ အလိုသို့ လိုက်ပါရသော အဖြစ်သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဓမ္မသဘာဝတောယေဝ၊ တရားဟူ၏သဘော အားဖြင့်သာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်။ ဒဓဏခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပုရိမဓမ္မာနံ၊ ရှေ့၌ဖြစ်ကုန်သောတရားကို၏။ ပဝတ္တိဝိသေသေနာပိ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာအထူးဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗာဘိ သန်ါရ ဝသေနာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ပုရိမပုရိမာနံ၊ ရှေ့ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တစေတသိကာနံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏။ ဥတ္တရုတ္တရေသု၊ နောက်နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သောစိတ်စေတသိက်တို့၌။ ဝိသေသဓါနဘဝနာ၊ အထူးကိုထားသဖြင့်ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗာဘိသန်ါရော၊ ပုဗ္ဗာဘိသန်ါရဟုဆိုအပ်သော။ ပဝတ္တိဝိသေသော၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာအထူးသည်။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။အတ္ထိ၊၏။ဥတိ-

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပုရိမဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပဝတ္တိဝိသေသနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ဟောတိ၊ ၏-ဟု မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ ရှေ့၌ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၌မိမိ၏အလိုသို့ လိုက်စေသဖြင့်ဖြစ်စေတတ်သောအခြင်းအရာအထူးသည်ရှိ၏။ထိုအခြင်းအရာအထူးကို ပုဗ္ဗာဘိသန်ဓိရ ဟုခေါ်သည်။

အနုဝတ္တယ မာနောတိ ဂရုကာရယမာနော။ ။(အနုဋီကာ)။ အနက်ကား-အနုဝတ္တယမာနောတိ၊ကား။ဂရုကာရယမာနော၊အလေးအမြတ်ကိုပြုစေသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ရွေးရွေး၌ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည် အလေးအမြတ်ကိုပြုစေသဖြင့် နောက်နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏ အလေးအမြတ်ပြုသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို အနုဝတ္တယမာနော ဟုခေါ်သည်။ ဋီကာ၏'အဓိပ္ပါယ်ကား-အဘိ ဘဝိတ္တာ ပဝတ္တနဋ္ဌေန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် သဟဇာတ်တရားတို့ကို မိမိ၏ အလိုသို့ လိုက်စေသော သဟဇာတာဓိပတိ,မိမိသို့အာရုံပြုကုန်သောတရားတို့ကို မိမိကို အလေးအမြတ်ပြုစေသော အာရမ္မဏာဓိပတိ နှစ်ပါးကိုဆိုသောကြောင့် သဟဇာတာဓိပတိ, အာရမ္မဏာဓိပတိ နှစ်ပါးကို ယူရမည်ဖြစ်ဘိသော်။

မဂ္ဂေါ အဓိပတိတေသံ-ဟူသော ဤအနက်ကိုနိဂုံးသေသကိုပြသည်၏ အစွမ်းဖြင့် အဋ္ဌကထာဘွဲ့မိန့်၏-ဟု တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ယူရာ၏။ ထိုအယူကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ မဂ္ဂေါ အဓိပတိ ဇေတသံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-လဒ္ဓါတပတ္တော ရာဇကုမာရော-၌ ထိုးဖြူတည်းဟူသော အစိုက်ကိုဆိုသဖြင့် မင်းမြောက်တန်းဆာ ငါးပါးတည်းဟူသော အပေါင်းကိုရသော ဥပလက္ခဏာနည်းအားဖြင့်ငင်း။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိ ဘုဉ္ဇတ္တာ-၌ ဘောဇဉ်တည်းဟူသော အထင်ကိုဆိုသဖြင့် ပစ္စည်း လေးပါး တည်းဟူသော အလုံးစုံကိုရသော နိဒဿန နည်းအားဖြင့်ငင်း။ အတ္ထနယကို ယူရသကဲ့သို့ ထိုအတူ နိက္ခေပကဏ္ဍပါဠိတော်၌ အရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီသ ဝိမံသာဓိပတေယျံ မဂ္ဂံ ဘာဝယန္တသ္သ ဝိမံသံ ထပေတ္တာ တံသမ္ပယုတ္တော ဝေဒနာက္ခန္ဓော။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော ဇုမေ ဓမ္မာ မဂ္ဂါဓိပတိနော-ဟု ဟောတော်မူသဖြင့် အရိယမဂ္ဂသမင်္ဂီသ ဝိရိယာဓိပတေယျံ မဂ္ဂံ ဘာဝယန္တသ္သ ဝိရိယံ ထပေတ္တာ တံသမ္ပယုတ္တော ဝေဒနာက္ခန္ဓော။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော ဇုမေ ဓမ္မာ မဂ္ဂါဓိပတိနော-ဟူသော ဤပါဠိတော်ကိုလည်း ဥပလက္ခဏာနည်း,နိဒဿနနည်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာအရှင်ယူတော်မူ၍ မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ဥဒါဟရဏာ ဝသေနာတိ နိဒဿန ဝသေန၊ နနိရုဝသေသ ဒဿန ဝသေန။(အနုဋီကာနှင့်မဓုဋီကာ)။ ဤဒံ အပါကဋ္ဌ ဥပလက္ခိတဝစနံ ဥဒါဟရိယတိ ဥပလက္ခိယတိ ဧတေန ပါကဋ္ဌေန ဝစနေနာတိ ဥဒါဟရဏံ ဥပလက္ခဏန္တိ အတ္ထော။(မဏိဒီပဋီကာ)။ အနုဋီကာနှင့် မဓုဋီကာတို့၌ နိဒဿနနည်းမည်၏။ မဓုဋီကာ၌ ဥပလက္ခဏနည်းမည်၏။ ။ဥဒါဟရဏာဝသေန၊နိဒဿန

နည်း, ဥပလက္ခဏနည်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဟု ဋီကာဆရာတို့၏ အလိုကျ အောင် ယောဇနာရာ၏။

ယသ္မာပနုပဒ္ဒဝေန။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-မဂ္ဂါဓိပတ်ံ ဧမ်္မဉ် ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်, မဂ္ဂါဓိပတိဓမ္မောဉ် ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ် ကမ္မဓာရယသမာသ်တို့ ကိုဌင်း။ မဂ္ဂါဓိပတိခန္ဓေဉ် ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်, မဂ္ဂါဓိပတိဉ် ကမ္မဓာရယ သမာသ် တို့ကိုဌင်း ဆောက်ရှု၍ မဂ္ဂေါ အဓိပတိ မဂ္ဂါဓိပတိ-ဟု ကမ္မဓာရယ သမာသ် ကိုလည်းပြုအပ်၏။ တဖန် မဂ္ဂါဓိပတိ စ မဂ္ဂါဓိပတိစာတိ မဂ္ဂါဓိပတိ-ဟု ဧကသေသပြု။ တနည်းကား-သေတောဒါဝတိ ကဲ့သို့ ဘိန္နသတ္တိသမဧဝဟနည်း, ဥပဓျာဓိ ဂိသရဝစနေ ကဲ့သို့ ပဒိပနည်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဂ္ဂါဓိပဘိ-ဟု ဟောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် မဂ္ဂါဓိပတိနော မမွ-ဟူသော တတိယပဒဉ် မဂ္ဂါဓိပတိနော၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော အဓိပတိပစ္စည်းရှိကုန်သော။ ဂါ၊ မဂ်သျှင် အဓိပတိပတိပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်-ဟု ဗ ဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်, ကမ္မ ဓါရယသမာသ် ယောဇနာနည်းကို သိအပ်၏ဟု ပြကော်မူ၏။

မဂ္ဂါရမ္မကထိက် ပြီး၏။

—o—

ဥပ္ပန္နတိက်

အနုပ္ပန္နာတိဧတေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိသိန္ဓေါသို့စပ်)။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ ဥပ္ပန္နဘာဝေါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိက်ဟုဆိုအပ်သောဥပ္ပန္နကြိယာကို။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပဋိသိန္ဓေါ၊ မြစ်အပ်၏။ ဥပ္ပန္နဓမ္မဘာဝေါဧေါ၊ ဥပ္ပန္နာဓမ္မာဟူသော ပဌမပဒဖြင့် ယူအပ်သောတရားတို့၏ဥပ္ပန္နကြိယာကိုသာလျှင်။ ဝေါ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ဟရား တို့၏ ဥပ္ပန္နကြိယာကိုသာလျှင်။ ပဋိသိန္ဓေါ၊ မြစ်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ပစ္စုပ္ပန်အတိတ်ဟုဆိုအပ်သော ဥပ္ပန္နကြိ ယာကို မြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေန၊ ထိုအနုပ္ပန္နာဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ (ဂဏ္ဌိ)။ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်သော။ အတီတာပိ၊ အတိက်ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော တရားဟိုကိုလည်း။ နသင်္ဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အတီတာပိ၊ အတိက်၌ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကိုလည်း။ (ထည့်)။ သင်္ဂဟိတာ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သည်။ဝါ၊ ယူအပ် ကုန်သည်။ ယဒိသိယုံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ (ထည့်)။ အနုပ္ပန္နော ဓမ္မော ဥပ္ပန္နသ္သ ဓမ္မသ္သ အနန္တရ ပစ္စယေန ပစ္စယော တိ ဧဝ မာဒ၊ အနုပ္ပန္နော၊ ပ။ ပစ္စယောစသည်ကို။ ဝုစ္စေယျ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ နဟုဝုတ္တံ၊ ဟောကားမဟောအပ်။ ဇာတိ-ဟသ္မာ၊ ထိသ္မိမဟောခြင်း ကြောင့်။ အတိတာပိ၊ အတိတ်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကိုလည်း။ အသင်္ခါဝကာဝေါ၊ မရေတွက်အပ်သောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍ ၈ပ)။အနာဂတာနိ၊အနာဂါတ်ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော။ဝိပါကကဋတ္တာရူပါနိ၊ ဝိပါက်,ကဋတ္တာရူပ်တို့သည်။ အတီတေဝါ၊ အတိတ်လည်းဖြစ်သော။ အနာဂတေဝါ၊ အနာဂါတ်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္မေ၊ ကံသည်။ ပုရိမနိပ္ပန္နေဝေ၊ ရှေးကပြီးသော်သာလျှင်။ ဝါ၊ ရှေးကဖြစ်ပြီးမှသာလျှင်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ့ံ။ အနိပ္ပန္နေ၊ ရှေးကမပြီးသည်။ ဝါ၊ ရှေးကမဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ နဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ့ံ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏေကဒေသာနေဝ၊ ပြီးပြီးသောအကြောင်း ဟာစိတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ဝါ၊ဖြစ်ပြီးသောအကြောင်းတစိတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအနာဂ်ါတ်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဝိပါက်ကဋတ္တာရူပ်တို့ကို။ (ဂုစ္ဆန္တိသို့စပ်)။ အဝသံ၊ မဆွတ်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ့ံ။ ဇာတိ-ဇာမိနာဝစနတ္ထေန၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဥပ္ပါဒိနောဓမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

—o—

အတီတတိက်

ဒဓတ္တနောသဘာဝန္တိ၊ ကား။ ကဿဥဖုသနာဒိသဘာဝံ၊ ကြမ်းထမ်းခက်မာခြင်း, တွေ့ထိခြင်းစသော သဘောသို့။(ပတ္ထာအတိက္ကန္တာသို့စပ်)။

ဇာတိ၊ [အနုပ္ပန္နာ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် ကာလကိုသာ မြစ်ခြင်းကြောင့် အတိတ်ကာလ၌ ဖြစ်သော တရားတို့ကိုလည်း ယူအပ်၏ ဟူသော တစုံ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အယူကို မြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ အနုပ္ပန္နာတိ စသောပါဠိကိုဆန်။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အနုပ္ပန္နာ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် စ္စုပ္ပန်, အတိတ်ဖြစ်သော အလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းကြိယာကို မြစ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာကိုသ်ာလျှင် မြစ်သည် မဟုတ်သောကြောင့် ထိုအနုပ္ပန္နာ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် ဥပ္ပန္နကြိယာနှင့် ယှဉ်သော တရားတို့ကိုသာလျှင် မယူအပ်သည်-မဟုတ်သေး။ အတိတ်ဥပ္ပန္နကြိယာနှင့် ယှဉ်သော တရားတို့ကိုလည်း မယူအပ်ဟုမှတ်ရမည် ဖြစ်ဘို့သော်။

ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးကို ကြုံတွေ့ရသည်။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်ကို ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် ယုံကြည်ကိုးစားသော ဂိုဏ်းဂဏများသည် ဘုရားသခင်ကို ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် ယုံကြည်ကိုးစားသော ဂိုဏ်းဂဏများထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော ဘဝကို ရရှိကြသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ

ဋီကာဆရာသည် အနာဂတာနိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဖလနိဗ္ဗတ္တိတော ကာရဏာသ ပုရေတရံနိဗ္ဗတ္တိဒုဓ ပရိနိဋ္ဌိတသဒ္ဒေန ဝုစ္စတိ၊ နတ္ထိ ဟုတ္ဝာ ဝိဂတဘာဝေါတိ အာဟ အနာဂတေဝါတိ။ (အနုဋီကာ)။ ဖလနိဗ္ဗတ္တိတော၊ အကျိုးဖြစ်သည်မှ။ ကာရဏာသ၊ အကြောင်း၏။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်သည်ကို။ ဒုဓ၊ ဤအရာ၌။ ပရိနိဋ္ဌိတသဒ္ဒေန၊ ပရိနိဋ္ဌိတ သဒ္ဒါဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုအကြောင်း၏။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဂတဘာဝေါ၊ ကင်းသောအဖြစ်ကို။ဝါ၊ ပျောက်ဆုံးသည်၏အဖြစ်ကို။ပရိနိဋ္ဌိတသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဒုတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ အနာဂတေဝါတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

ထွေ စ အတိတေ ကမ္မေတိ ထွေ လဒ္ဓေါကာသမေဝ အတိတံကမ္မံ အဓိပ္ပေတံ-ဟူ၍ဆင်း။ အနာဂတေ ကမ္မေတိထွေ ပန အဝဿံ ဘာဝိ ဝိပါကမေဝ အနာဂတံ ကမ္မံ အဓိပ္ပေတံ၊နနအဝဿံ ဘာဝိဝိပါကံ-ဟူ၍ဆင်း မိန့်အပ်သော မဏိဒီပနှင့်အညီ အကျိုးပေးခွင့်ရသော အတိတ်ကံသည်ဆင်း။ မရွတ်မပယ်ဆင်း အကျိုးကိုဖြစ်စေလတံ့သော အနာဂါတ် ကံသည်ဆင်း၊ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏောက ဒေသမည်၏။ အကျိုးမပေးသော အတိတ်ကံ,အနာဂါတ်ကံတို့သည် အပရိနိဋ္ဌိတကာရဏောကဒေသမည်၏။ ။ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိတိ ဥပ္ပါဒိနော-ဟုပြ။ ဥ ရှေးရှိသော ပဒဓါတ်၊ အဝဿကာဓမိဏောသုဏိစ-သုတ်ဖြင့် ဏိပစ္စည်း။

ဥပ္ပန္နံတိက်နှင့်အတိတတိက်ပြီး၏။

——o——

အဋ္ဌဿတိက်

ဧဝံပဝတ္တမာနာတိ၊ ကား။ ဧဝံဂ္ဂမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြစ်သော။ စက္ခာဒိဘာဝေနစ၊စက္ခု၊စသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်ဆင်း။ ဝါ၊စက္ခု၊ စသည်ကို၏ သဘောဖြင့်ဆင်း။ ဖုသနာဒိဘာဝေနစ၊ ဖုသနစသော အဖြစ်ဖြင့်ဆင်း။ ဝါ၊ ဖုသနစသောသဘောဖြင့်ဆင်း။ ဧကသန္တတိပရိယာပန္နတာဝသေန၊ တခုသောဓန္ဓာအစဉ်၌အကျုံးဝင်သော ဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနာ၊ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ဓန္ဓာဂါးပါးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ (အဋ္ဌကထာသို့စပ်)။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အမိ၊ စွဲ၍ ဖြစ်သည်တည်း။ အဋ္ဌတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သည်။ ဒုတိ၊ သို့။ သမာသဝိသယော၊ သမာသ်၏အရာ၌။ ပဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်သော (ထည့်)။ အဓိသဒ္ဒေါ၊ အဓိသဒ္ဒါသည်။ အဓိကာရတ္ထဇ္ဇု၊ စွဲ၍ဟူသော အနက်ကိုဆင်း။ ပဝတ္တိအတ္ထဇ္ဇု၊ ဖြစ်၏ဟူသောအနက်ကိုဆင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဒုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်

ကို။ အမိကိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ အဇ္ဈတ္တာ၊မိမိ ကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သည်။ တနည်းကား။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အမိ၊ စွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သည် တည်း။ အဇ္ဈတ္တာ၊ သည်။ ဇာတိ၊ သို့။ သမာသေဝ၊ အဗျယီဘာဝသမာသ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။(ထည့်)။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သမာသဝိသယေ၊ ၌။ ပ။ အဇ္ဈတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သည်။ ဣတိ-အတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ။မဓုဋ္ဌိကာအလိုတည်း။

တေနာတိ၊ ကား။ ဗျာနော၊ ဗျာန်မ္ပ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထ၍။ အဇ္ဈတ္တာ၌၊ မိမိ၏သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏ဂုဏ်း။ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါးသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏ဂုဏ်း။ အဇ္ဈတ္တာဗဟိဒ္ဓါစ၊ မိမိ၏သန္တာန်သူတပါးတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၏ဂုဏ်း။ သုညတာ၌၊ အတ္တာမှ ဆိတ်သောအဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ အာနေဉ္ဇာ၌၊ အရူပါဝစရဈာန်လေးပါးကိုဂုဏ်း။ မနသိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်း သော။ ယာသ၊ အကြင်ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံသုညတာဒီသု၊ အဇ္ဈတ္တသုညတစသည်တို့၌။ နပက္ခန္ဒတိ၊ မပြေးဝင်။ နပသီဒတိ၊ မကြည်လင်။ နသန္တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဝင်။ ဝါ၊ မညွတ်။ ယောစ၊ အကြင် ရဟန်းသည်လည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဟ-ကားအနက်မရှိ)။ တတ္ထ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တ သုညတစသည်တို့၌။ စိတ္တသ၊ ၏။ အပက္ခန္ဒနဘာဝံ၊ မပြေးဝင်သည်၏အဖြစ် ကို (ထည့်)။ သမ္မဇာနော၊ သိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း သည်။ တသ္မိံ ယေဝပုရိမသ္မိံ သမာဓိနိမိတ္တေတိ၊ ကား။ ပဌမဈာနော ဒိသမာဓိနိ မိတ္တော၊ ပဌမစျာန်စသည်တို့၌တည်သောသမာဓိ၏အာရုံဖြစ်သော။ (အဇ္ဈတ္တမေ ဝ သို့စဝ်)။ အဇ္ဈတ္တမေဝါတိ၊ ကား။ စျာနဝေါစရော၊ ပဌမစျာန် စသည်ကို၏ အာရုံဖြစ်သော။ ကသိဏာဒိမှိ၊ ကသိဏ်းနိမိတ်စသည်၌။စိတ္တံသဏ္ဌပေတဗ္ဗန္တိ၊ ကား။ ပဌမဈာနာဒိစိတ္တံ၊ပဌမစျာန်စသောစိတ်ကို။သဏ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ပေါင်းစွဲ ထားအပ်၏။ အဇ္ဈတ္တရတောတိ၊ ကား။ ဝေါစရဈာတ္တော၊ဝေါစရဈာမှ(ဖြစ်)သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်။ ဝါ၊ ကား။ သမာဓိဝေါစရော၊ သမာဓိ၏အာရုံဖြစ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌။ ဣတော၊ မွေ့လျော် သည်။ သမာဟိတောဇကော။ ပ။ ဘိက္ခု။တိ၊ ဟူ၍။ ဂါထာသေသော၊ ဂါထာ ကြွင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံသမ္ပသာဒနန္တိဇတ္တ၊ ၌။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ သကသန္တာနေ၊ ဖြစ်သ

ဂဏ္ဌိ၊ [ဧဝံ ပဝတ္တမာနာ-ဟူသော ပါဠိဧဝံသဒ္ဒါ၏ အာကာရ အနက်နှင့်သရုပ်
ကိုပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် ဧဝံဝဂ္ဂမာနာတိ ဧဝံ စက္ခာဒိဘာဝေန-
စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိ[illegible] -စကြားသည်ဟု၏ သဘော, ဖုသနစသော
သဘောဖြင့် တခုသောသန္တာန်ကို[illegible] အခြင်းအရာသည် အာကာရဏ္ဍ
မည်၏။စက္ခုစသည်ပ်ု၏သဘော,[illegible]သည်အာကာရသရုပ
မည်၏။ထိုအာကာရဏ္ဍနှင့်[illegible] ဧဝံ ပဝတ္တမာနာ-တို့ ဧဝံ
စသောပါဌ်ကို ဝိုင်းသည်ဖြစ်[illegible]။ [illegible]နှင့်သရုပ်ကိုပြတော်မူ
ပြီး၍ ယခုအခါသင်္ခေခြင်[illegible] ပြုတော်မူခြင်းငှာ အတ္ထာနံ အဓိ
အဇ္ဈတ္တာကိ-စသောပါဌ်ကို[illegible]။ ။ဤဝါကျဖြင့်[illegible]
မူလိုရကား-အဓိသင်္ခါ[illegible] ဟူသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိသင်္ခေါ
ဟိ သမာသတိသဒ်ယ-ဟူ၍ပါဌ်ကို[illegible] ဟိသင်္ခေါဟေတ္ထု
လုတ္တာနိဒ္ဒိဋ္ဌောတိ။ (မဏ)

မဏိဒီပဋီကာ-အဂိသဒ္ဒါ[illegible]ကို ဟေတုဝါကျ။ သို့မဟုတ်
ကာရဏဝါကျ ပူ့ကော်မှသုံ[illegible]-ဟူသော သဒ္ဒသည် ဒုတိယအဓျ
ယ ဘာဝသမာသ်ပည်[illegible]။ [illegible] အဓျယီဘာဝါ-ဟူသော
သုတ်သည် အနိဗ္ဘဂိသုတ်[illegible] ဖြစ်၍ [illegible] အဇ္ဈတ္တာ-ဟု ပဌမာ
ယောဂိတက်ကို အာ[illegible]သည်။ [illegible], ဖဿ စသော တရား
အပေါင်းတို့သည် တခုသော[illegible] ခန္ဓသန္တာန်ကို အတ္တဟုယူခြင်း
ငှာ သိစေခြင်း သို့ဟောက်ဖော်[illegible] ဟိတိသဒ္ဒါပ်ု သော[illegible]
နံ အဓိအဇ္ဈတ္တာ-ဟူ၍[illegible]။ [illegible] ဟူသောပါဌ်၌
ထင်ရှားစွာပြတော်မူ[illegible] ပါဌ်ကိုမိန့်။
(မဏိဒီပ)။ [illegible]။ [illegible] အောက် ပါဌ်ဖြင့်
တေန-ဟူသောနိယာ[illegible] ပြတော်မူသည်။ ဤတွင် အတ် နိပါတ
မတ်။(မဓုဋီကာ)။ [illegible]
(မနသိကရောန္တိသော [illegible] သဒ္ဒနှင့် [illegible] အနတ္တကတာဒီနိ
ဟောတိ။ (မဏိဒီပ)

သင်္ခေါဒ္ဒါ [illegible] ဝိပ [illegible] ပဌမာ ဝိဘတ္တိုံကတ္တာ
ပဟိဒ္ဓါတိဝုတ်။ (မဏိဒီပ)။ [illegible] တသ်ိုဝါဝ ပုရိမသ်ိုံ
သမာဓိနိုဒ္ဓေ အဒ္ဓုဝေဓဝါ[illegible] သ [illegible]-ဟု ဥဒ္ဒေသတတ္တာ ဤဟု အနုဝတ်ခြင်း
သော ပါဠိတော်၏ဒေသနာ[illegible]။ [illegible] ။ တနာဘိက္ခုနာ၊ သည်။
ပုရိမသ်ိုံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ [illegible] ဟိုပဌမဈာန် စသည်
ကိုဦးတည်သော သမာဓိ[illegible]ဖြစ်သော။ ဒုတိယတတိယဈာန်၏ အာရုံဖြစ်
သော ကသိုက်းနိမိတ်စသည်ဖြင့်။ စိတ်၌၊ ပဌမ [illegible] စသောစိပ်ကို။ သဏ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊

ငါးယောကျင်တို့အကြောင်း

ဤဇာတ်လမ်းသည် ဘုရားရှင်သည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ကောကာလိကအမည်ရှိသော ရဟန်းတော်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်ဖြစ်၏။ ကောကာလိကသည် ဘုရားရှင်ထံတော်၌ ရဟန်းပြုခဲ့ဖူးသော်လည်း ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို မကြည်ညိုသူဖြစ်၏။ ကောကာလိကသည် ဘုရားရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်စေလိုခြင်း၊ ဒုက္ခရောက်စေလိုခြင်း၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်တော်များကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်စေလိုခြင်း၊ ဒုက္ခရောက်စေလိုခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်၏။ ကောကာလိကသည် ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ရောက်ရှိလာသော် ဘုရားရှင်သည် ကောကာလိကအား ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူ၏။ (ဂဠာ)

ကောကာလိက၊ သင်သည် ဤသို့ ဆိုလိုသည်ဟု ငါသိ၏။ သင်သည် ဤသို့ ဆိုလိုသည်ဟု ငါသိ၏။

တပါးစောဒနာပရိဟာရကိုဆိုအံ့။ ဣတ္ထေ၊ ဤဆအဇ္ဈတ္တိကာနိအာယတနာနိ ဟူ သော ဥဒါဟရဏ်၌။ စက္ခာဒီသု၊ စက္ခုစသည်တို့၌။ ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒေါ-အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒေါဧဝ၊ အဇ္ဈတ္တိက သဒ္ဒါကိုသာလျှင်။ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် (ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဿိတော၊ပြတော် မူအပ်၏။ (တသ္မာသို့စပ်)။စက္ခာဒီသု၊ တို့၌။ပဝတ္တမာနော၊သော(လိုက်ပေး)။ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒေါ၊ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါကို။ ဘဂဝတာ၊ သည် (ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒဿိတော၊ ပြတော်မမူအပ်။ဗဟိဒ္ဓါဗဟိဟိရသဒ္ဒါနံ၊ ဗဟိဒ္ဓါ သဒ္ဒါ ဗဟိဟိရသဒ္ဒါတို့၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့် (ထည့်)။ ဝိသေသော၊ အ ထူးသည်။ အတ္ထိဝိယ၊ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ (ထည့်)။ အဇ္ဈတ္တ အဇ္ဈတ္တိက သဒ္ဒါနံ၊ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါ, အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒါတို့၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်းရှိ၏။ (တသ္မာ သို့စပ်)။ သပ္ပရသန္နာနိကေသု၊ မိမိသန္တာန်,သူတပါး သန္တာန်တို့၌ ဖြစ်ကုန် သော။ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌။ ဗဟိဟိရသဒ္ဒေါ၊ ဗဟိဟိရသဒ္ဒါသည်။ ပဝတ္တတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒေါ။ အဇ္ဈတ္တိက သဒ္ဒါ သည်။ သပရသန္နာနိကေသု၊ မိမိသန္တာန်,သူတပါးတို့၏သန္တာန်တို့၌ ဖြစ်ကုန် သော။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ စက္ခာဒီသု၊ စက္ခုစသည်တို့၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ (ဇတိသို့စပ်)

ပန၊ အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒါမှတပါး အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါကိုဆိုအံ့။ တတော၊ ထိုမိမိ သန္တာန်မှ။ အညေသွေဝ၊ တပါးသောသန္တာန်တို့၌သာလျှင်။ ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ (ထည့်)။ စက္ခုရူပါဒီသု၊ စက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံစသည်တို့၌။ ဗဟိဒ္ဓါသဒ္ဒေါ၊ ဗဟိဒ္ဓါသဒ္ဒါသည်။ ပဝတ္တတိဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊တူ။ အဇ္ဈတ္တ သဒ္ဒေါ၊ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါသည်။ သကသန္တာနိကေသွေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုရူပါဒီသု၊ စက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံစသည်တို့၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒါသည် မိမိသန္တာန် သူတပါးတို့၏သန္တာန်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော စက္ခုပသာဒ စသည်တို့၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်, အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါသည် မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံစသည်တို့၌ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။ အဇ္ဈတ္တ အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒါနံ၊ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါ,အဇ္ဈတ္တိက သဒ္ဒါတို့၏။ အတ္ထတော၊ အနက် အားဖြင့်။ ဝိသေသဘာဝေါ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍ စပ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒါကို သာလျှင်ပြသည်၏အဖြစ်, အဇ္ဈတ္တ သဒ္ဒါကိုမပြသည်၏အဖြစ်, အဇ္ဈတ္တသဒ္ဒါအဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒါတို့၏ အနက်အားဖြင့်

ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဒတောစ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်ဂုဏ်း။ အယ္ဆတောစ၊ အနက်အားဖြင့်ဂုဏ်း။ အသမာနတ္တာ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဏ္ဍော၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဣဒံဥဒါဟရဏံ၊ ဤဥဒါဟရဏ်သည်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒနာ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ စောဒနာမှတပါး ပရိဟာရကိုဆို အံ့။ ဏ္ဍော၊ ဤဆအဋ္ဌတ္တိကာနိ အာယတနာနိဟူသော ဥပါဟရဏ်ကို ယုတ်ဆောင်ခြင်း၌။ အဋ္ဌကထာစရိယသဿ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ (ထည့်)။ အယံ အဓိပ္ပါယော။ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ကထံဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့မှတ်အပ်သနည်းဟူမူကား။ ဟိ၊ ချဲ့၍ ဆိုအံ့။ အဋ္ဌတ္ထေ၊အဋ္ဌတ္ထ၌။ဘဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သည်တည်း။ အဋ္ဌတ္ထကာ၊ အဋ္ဌတ္ထ၌ဖြစ်ကုန်သည်။ ဏ္ဍတိ၊ သို့။အယံဝစနတ္ထော၊ ဤဝစနတ္ထကို။ ယေန၊ကြောင့်။ ကာကဒ္ဒေါ၊ ၏။ယဒ္ဓု၊အကြင်တရားသည်လည်း။ အဋ္ဌတ္ထေ၊ အဋ္ဌတ္ထ၌။ ဘဝံ၊ ဖြစ်၏။တေန၊ထို့အဋ္ဌတ္ထ၌ဖြစ်သောတရားသည်။ အဋ္ဌတ္ထေနေဝ၊ အဋ္ဌတ္ထမည်သည်သာလျှင်။ ယေန၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုသို့ အဋ္ဌတ္ထေဘဝ'ါ အဋ္ဌတ္ထိကာဟုဝစနတ္ထကိုပြုအပ်သည်၏အဖြစ်, အဋ္ဌတ္ထ၌ဖြစ်သော တရားသည် အဋ္ဌတ္ထမည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံဝါစကသဿ၊ ထိုစကားစသော အာယတန ခြောက်ပါးကိုဟောသော အဋ္ဌတ္ထသဒ္ဒါ၏ဂုဏ်း။ အဋ္ဌတ္ထိကသဒ္ဒဿစ၊ အဋ္ဌတ္ထိက သဒ္ဒါ၏ဂုဏ်း။ သမာနတ္ထတာ၊ အနက်တူသည်၏အဖြစ်သည်။ ပေါတိ၊ ၏။ ဥဘိန္နမ်ိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ အဋ္ဌတ္ထသဒ္ဒါအဋ္ဌဘိုက သဒ္ဒါတို့၏။ သမာနတ္ထဘာဝတော၊အနက်အားဖြင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌတ္ထိက သဒ္ဒေ၊အဋ္ဌတ္ထိကသဒ္ဒါသည်။ အဋ္ဌတ္ထဋ္ဌတ္ထေ၊ အဋ္ဌဟ္ဘဋ္ဌဟ္ဘကိုဟောသည်၏အဖြစ်သည်။ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌတ္ထသဒ္ဒေါ၊ အဋ္ဌတ္ထသဒ္ဒါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌတ္ထဋ္ဌတ္ထ၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်ဖြစ်၏။ နဟိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကြောင်း၏။ ပါ၊ နှမ်းနှင်၏။ ဣတိ-အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

၈ဏ္ဍော်၊ [အဋ္ဌတ္ထိကသဒ္ဒါ၏ဝစနတ္ထနှင့်ဝစနိယကိုဌပနာ၏အစွမ်းဖြင့်ပြဖတ်မှုခြင်းငှာ အဋ္ဌတ္ထေဘဝါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။အဋ္ဌတ္ထေ ဘဝါအဋ္ဌတ္ထိကာကား ဝစနတ္ထမည်၏။အဋ္ဌတ္ထိကာယတန ခြောက်ပါးသည်ဝစနိယမည်၏။ အဋ္ဌတ္ထေ ဘဝါ။ ပ။ ဝုစ္စန္တိကား-အပြစ်ကိုဖေါ်ပြရန် ထားအပ်သောကြောင့် ဌပနာမည်၏။ ဏ္ဍော ပန အဋ္ဌဟ္ဘိကသဒ္ဒေါ။ ပ။ န ဏ္ဍဒမေတ္ထ ဥဒဟာရဏ်ာယုတ္တန္တိ-ကား အပြစ်သို့ ရောက်စေသောကြောင့် ပါပနာမည်၏။ ဏ္ဍော ပန အဋ္ဌတ္ထိကသဒ္ဒေါ စကွာဒီသု။ ပ။ ဝိသေသော-ကား ပဋိညာဝါက္ယ။သို့မဟုတ်

ဖလဝါကျမည်၏။ အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒေါဟိ။ ပ။ ပဝတ္တတိတိ-ကား ဟေတုဝါကျသို့မဟုတ် ကာရဏဝါကျမည်ဒ်။ (တသ္မာဂ်ိ၊ ဟိတ်၏ဖိုလ်၊ စွဲဆိုမြဲထုံးစံ) ဟူသော နိယံနှင့်အညီ တသ္မာဒ္ဒါ ဖလဝါကျခေါ် ဖိုလ်ကိုစွဲအပ်၏။ ကောက်ယူနည်းကား- အစ္ဆတ္တိကာ ဓမ္မာ၊ ဗာဟိရာ ဓမ္မာ-ဟူသော ဒုက်ဒ္ဒ အစ္ဆတ္တအစ္ဆတ္တကို ဟောတော်မူသောကြောင့် အနုတ္တိကမ္မာ-ဟူသော ပုဂ်ဒ္ဒ မိမိ သန္တာန်, သူတပါး၏သန္တာန်ဒ္ဒ ဖြစ်ကုန်သော ဝဏ္ဏာယတန, သောတာယတန, ဃာနာယတန, ဇိဝှာယတန, ကာယာယတန, မနာယတန ခြောက်ပါးကို ကောက်၍ ဗာဟိရာမမ္မာဒ္ဒ ထိုအာယတန ခြောက်ပါးတို့မှ ဟပါးကုန်သော မိမိသန္တာန်, သူတပါး၏သန္တာန်ဒ္ဒ ဖြစ်ကုန်သော ရူပါယတနစသော အာယတနခြောက်ပါးကို ကောက်ယူရသည်။ အစ္ဆတ္တာ ဓမ္မာ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဓမ္မာ၊ အစ္ဆတ္တဗာဟိဒ္ဓါ ဓမ္မာ-ဟူသောတိုက်ဒ္ဒ နိယကစ္ဆဒ္ဒကို ဟောတော် မူသောကြောင့် အစ္ဆတ္တာ ဓမ္မာဒ္ဒ မိမိသန္တာန်ဒ္ဒဖြစ်သော, စိတ်ဧစေတသိကရုပ်ကို ယောက်၍ ဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာဒ္ဒ သူဟပါး၏သန္တာန်ဒ္ဒ ဖြစ်ကုန်သော စိတ်, ဧစေတသိကရုပ်ကို ကောက်ယူရသည်။ ဤကား-ကောက်ယူရမြဲဝေးဖြတ် ပဒသည်း။

ဇတ္ထ ပန အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒေါ။ ပ။ ယုဇ္ဇန္တိ-ဒ္ဒ လိုရင်း ပဒဋ္ဌာနကား- သမ္မတော အတ္ထဟောစ။ ပ။ ယုဇ္ဇန္တိဟသည်း။ ။ဒေမိုးလင်းကား-အစ္ဆတ္တနှင့် အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒါကိုယည် သဒ္ဒါနှင့် အနက် ဗဇ္ဈကြမြင်ရကြောင့် အဋ္ဌကထာဒ္ဒ ဆအစ္ဆတ္တိကာနိအာယတနာနိ-ဟူသော ဥဒါဟရဏ်သည် မသင့်ဟု စောဒနာသည်။ ။အဘယ်ကြောင့် မသင့်ပါသည်း။စုဒ်။ ဇွဖုပန။ ပ။ဝိုးသသော-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤ ဆအစ္ဆာတ္တိကာနိ အာယတနာနိ-ဟူသော ဥဒါဟရဏ်၌ စက္ခာယတန-စသော အာယတန ခြောက်ပါးဂ္ဂိုဖြစ်သော အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒါကိုသာလျှင်ပြု၍ အနုတ္တိကသဒ္ဒါကိုမပြုခြင်း, ပစ္စတ္တသဒ္ဒါနှင့် ပါဟိရသဒ္ဒါတို့သည် အနက်အားဖြင့် ကူးသွားတတ်သော အစ္ဆတ္တနှင့် အနုတ္တိကသဒ္ဒါသည် အနက်အားဖြင့်ထူးခြင်း, ထိုအကြောင်း နှစ်ပါးတို့ကြောင့် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ.. အစ္ဆတ္တသဒ္ဒါနှင့် အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒါတို့၏ အနက်ထူးသည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်း ။စုဒ်။ အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒေါဟိ။ ပ။ ပဝတ္တကိတိ-ကိုဒ်ိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဗာဟိရသဒ္ဒါသည် ဗိမိသန္တာန်, သူတပါးတို့၏ သန္တာန်ဒ္ဒ ဖြစ်ကုန်သော ရူပါယတန-စသော အာယတန ခြောက်ပါးတို့ဒ္ဒ ဖြစ်သကဲ့သို့ တိုအစတ္တ အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒါသည် မိမိသန္တာန်, သူတပါးတို့၏ သန္တာန်ဒ္ဒ ဖြစ်ကုန်သော စက္ခာယတန-စသော အာယတန ခြောက်ပါးတို့ဒ္ဒ ဖြစ်ခြင်း။ (သဒိသူပမာ)။ ဗဟိဒ္ဓါသဒ္ဒါသည် သူတပါးတို့၏ သန္တာန်ဒ္ဒဖြစ်ကုန်သောအာယ တနာ ဆယ်နှစ်ပါးတို့ဒ္ဒ ဖြစ်သကဲ့သို့ အစ္ဆတ္တသဒ္ဒါသည် မိမိသန္တာန်ဒ္ဒဖြစ်ကုန်သော အာယတနာ ဆယ်နှစ်ပါးတို့ဒ္ဒ ဖြစ်ခြင်း။ (ဝိသဒိသူပမာ)။ ထိုအကြောင်း နှစ်ပါးတို့ကြောင့် ဒမ္မာ သဒ္ဒါနှင့် အစ္ဆတ္တိကသဒ္ဒါ သဒ္ဒါတို့၏ အနက်ထူးသည်ကို သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

စောဒနာကို ပြတော်မူပြီး၍ ဝေဒိဟာရကို ပြုတော်မူလိုရကား-အယံ ပနေတ္ထ-စသည်ကိုမိန့်။ ။ကထမသာမမိပ္ပါယောဟိ အာဟ အယံပနေတ္ထာ တိအာဒိ။ (မဇ္ဈိမဋီက၁)။ အဋ္ဌကထာ၏အမိပ္ပါယ်ကို ပြုပို့ရကား-ဒယံပနေတ္ထ-စသည်ကိုမိန့်။ ။တတ္ထ အယံပနာတိယ္ထေ ပနသဒ္ဒေါ ပဋ္ဌပနဒီပနတ္ထာဝ ဟောတိ ယထာဝုတ္တောဒါဟရဏသဿ အဝယုတ္တဘာဝပဋိသေဓတော အညသ္မ ယုတ္တဘာဝ ပကာသန ဒီပနတော။ (မဏိဒီပ)။ ပန၊ မသင့်သည်မှဟပါ သင့်သည်ကို ဆိုအံ့ဟု ယောဇနာ။ ။အဓိပ္ပါလိကား-ပမဏ္ဍတော ဝုဝါ အဇ္ဈတ္တိကာ-ဟု ဝိဂြိဟ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်,အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သောဟူလိုသည် ဌာနုပစာရ အားဖြင့် အဇ္ဈတ္တမည်သည်၏အဖြစ်,ထိုအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့် ထိုစက္ခု စသောအာယတန ခြောက်ပါးတို့ကို ပြောဆိုသော အဇ္ဈတ္တိကသဒ္ဒါနှင့် အဇ္ဈတ္တိက သဒ္ဒါတို့သည် အနက်အဘိုဓာန်ကြသည်။ ကိုယ်ချင်းယှဉ်၍ အနက်အဘိုဓာန်ကြသော ကြောင့် အဇ္ဈတ္တိကသည် အဇ္ဈတ္တဆန္ဒဇ်၌ဖြစ်ခဲ့သော် အဇ္ဈတ္တ သဒ္ဒါသည်လည်း ထိုအဇ္ဈတ္တဆန္ဒဇ်သို့ အနက်၌ဖြစ်သည်-ဟု ဆိုနိုင်သော ကြောင့် ယခုအဇ္ဈတ္တိကာနိ အာဉယတနာနိ-ဟူသော ဥဒါဟရဏ်ကို ထုတ်ပြောဟူသည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို မှတ်အပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဋီကာတို့ဖြင့် အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးသည် အဇ္ဈတ္တဆန္ဒဇ်ဟူမည်ဖြစ်၊ဟု မှတ်အပ်၏။]

အယံခေါပနာနန္ဒဝိဟာရောတိဇာတိ၊ အယံခေါပနာနန္ဒ ဝိဟာရော-စသော စကားတော်ကို။ ဝိဟာရသုညတာဒုဝေဖြစ်၊ ဝိဟာရ သုညဟာသုတ်၌။ သင်္ကိတကာရာမတာယစ၊ အပေါင်းအဖေါ်၌ ဖွဲ့စပြုတော်သော အဖြစ်၌ပင်း။ ဝါ၊ ၏ငင်း။ ရူပါဒိရတိယာစ၊ နှုပါရုံစသည်တို့၌ပဖွဲ့စပြုတော်သောအဖြစ်၌ပင်း။ ဝါ၊ ၏ငင်း။ အာဒိနဝံ၊ အဖြစ်ကို။ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ တပ္ပဋိပက္ခ ဝိဟာရ ဒဿနတ္ထံ၊ ထိုပွဲ့လျော်သောဒေသနာဖြစ်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဝိဟာရကို ပြခြင်း အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည် (ထည့်)။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ ဘုသ္သတ္တန္တိ ဟောတော်မူ၏၊ ၌။ ဝိသယဘူတံ၊ အမြဲမိုဝရာဖြစ်၍ဖြင့် သော။ ဆုယမရိယာဒ္ဓဘုတ္တပဲ၊ အာဗိုးရသော နေရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သုညတံသုညဟာဖလသမာပတ္တိံ၊ အနုပ္ပါဒနုပဓာသနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သော သုညတာဖလသမာပတ်ကို။ (ဥပသပ္ပင် ဝိဟာရတိသို့စပ်)။ ဣတိ-အယ္တော၊ ဤသို့သော်ဟု၏ကိုး။ ဝေဒိဟာဠ္ဂော၏။ စိတ္တိသာရာ၊ စိတ်ကိုအစိုးရကုန်သော။ ဘဂဝန္တာ၊ ဘုန်းတော် ကြီးတော် မူကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါး ဘုရားရှင်ကိုသည် (သဗ္ဗာပဇ္ဇဲ့ဆို့စပ်)။ ပင်၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေန္တာပိ၊ ဟောတော်မူကုန်သော်လည်း။ ယံမူပဂ္ဂဟ်၊ အကြောင် မှဟုတ် မှသော ကာလ၌။ တုဟ်၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဘဂိဟဋ္ဌံ၊ ဖြာယိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံမူဟုတ်၊ ထိုမှဟုတ်မှသောကာလ၌။ ဖလသမာပတ်ံ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမာပဇ္ဇန်၊ ဝင်စားတော်မူကုန်၏။ အညသ္မိ၊ တရားတော်ကို ဟောသည်မှ

တပါးသော။ ဂဟဏေ၊ ဠ်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဆိုတွယ်ရာရှိပါအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗထာပိ၊ အလုံးစုံသော စျာန် အဘိညာဉ် စသည် တို့၌လည်း။ ဇာသရိယံဒုနံ၊ အစိုးရခြင်းကို တွင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ဖလသမာပတ္တိယံ-ဖလသမာပတ္တိယံဧဝ၊ ဖလသမာပတ်၌သာလျှင်။ ဣသရိယသဒ္ဒေ၊ အစိုးရခြင်း၏။ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဖလသမာပတ္တိ ံ၊ ကို။ ဣသရိယ ဠာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌတ္တံ သုညတန္တိ ပဒဿ၊ ၏။ ဣသရိယဠာနဘူတံ။ ပ။ ဖလသမာပတ္တိ ံန္တိ အတ္ထော၊ ဣသရိယဠာနဘူတံ။ ပ။ ဖလသမာပတ္တိ ံ-ဟူသောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဟနညိးကား။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဖလသမာပတ္တိဟိဇ္ဇါနံ ဣသရိယဠာနံနာမာတိစ၊ ဟူ၍ဆင်း။အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣသရိယဠာနဘူတန္တိစ၊ ဟူ၍ဆင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။မဏိဒီပ။ ။ ဝါ၊ တနညိးကား။ အရဟတ္တ ဖလာမိဂမေနစ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ရခြင်းကြောင့်ဆင်း။ တံဇနကေနေဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကိုဖြစ်စေတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော်။ မဂ္ဂေနစ၊ အရဟတ္တမဂ်ကြောင့်ဆင်း။ (စ-ကြေသည်)။ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ ဣသရိယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ တေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၏။ သဗ္ဗထာ၊ အလုံးစုံတို့၌။ (ထည့်)။ ဣသရိယဠာနံ၊ အစိုးရခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌဟံသုညတန္တိပဒဿ၊ ၏။ ဣသရိယဠာနဘူတံ၊ ပ၊ သမာပတ္တိန္တိအတ္ထော၊ ဣသရိယဠာနဘူတံသမာပတ္တိ ံဟူသောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တနညိးကား၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဖလသမာပတ္တိဟိဇ္ဇါနံ ဣသရိယဠာနံနာမာတိစ၊ ဟူ၍ဆင်း။အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဣသရိယဠာနဘူတန္တိစ၊ ဣသရိယဠာန ဘူတံဟူ၍ဆင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။(မဏိဒီပ)။ အနညဒ္ဓဘာဝေါဝ၊ တပါးဠ် မဖြစ်ခြင်းသည် သာလျှင်။ ဝါ၊ တညိုတပါးမရှိခြင်းသည်းသာလျှင်။ ဝိသယောစ၊ ဝိသယမည်သည်လည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဟာတိ၊ ၏။ (ဟိကိုလိုက်၍ ယောဇနာ၊ ဘဝန္တိတိသာဒ်ဠ် ဣတိမှာစပ်)။ ယဲထာ၊ ဥဒါဟရဏ်အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အာကာသေသကုဏာ, ဥဒကေမဏ္ဍူကာ၊ ဟူသည်တို့တည်း။ (အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဠ်။ သကုဏာ၊ ဌက်ဘို့သည်။ ပက္ခန်္တိ၊ ပျံကုန်၏။ ဥဒကေ၊ ရေဠ်။ မဏ္ဍူကာ၊ ငါးတို့သည်။ ကီဠန်္တိ၊ ကစားကုန်၏။) ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အညတ္ထ၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ်မှတပါးကုန်သောစျာန်စသည်တို့ဠ်။ ဒိဿမာ

နာပိ၊ ထင်ကုန်သော်လည်း။ ဝါ၊ စျာန်စသည်တို့ကို ဝင်စားကုန်သော်လည်း။ ဝိဝေကပဋ္ဌါရတာယ၊ ဥပဓိဝိဝေကဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်ကိုင်းသည်၏ ဒုဖြစ်ကြောင့်။ ဖလသမာပတ္တိနိန္နာဝ၊ အရဟာတ္တဖလသမာပတ်သို့ ညွှတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဧယန၊ ကြောင့်။ ဟောန်၊ ကုန်၏။ ကေန၊ ထိုသို့အရဟာတ္တဖလသမာပတ်သို့ညွှတ်ခြင်းကြောင့်။ တသာတသာ ကြိယာဃ၊ ထိုထိုသို့သောတရားတော်ကိုဟော်ဘော်မူခြင်းစသည်တို့ကိုပြုဟော်မူခြင်း၏။ အနုန္နာံ၊ အခြားမဲ့၌။ ဖလသမာပတ္တိယံယေဝ၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ်၌သာလျှင်။ ယာဃ်ဘ၊ ကြောင့်။ ဘဝန်နီ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ-တာဿ၊ ထိုသို့အရဟာတ္တဖလသမာပတ်၌သာဖြစ်ကုန်သောကြောင့်။ သာ၊ ထိုအရဟာတ္တဖလသမာပတ်သည်။ ကေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏။ ဝိသာယော၊ အမြဲမှီရာသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒ္ဒိသယတာစ၊ ထိုအရဟတ္တဖလသမာပတ်၌အမြဲမှီဝဲခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ သစ္ဆကသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပေတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အနည်တွဘာဝသည်သာလျှင်ဝိသယမည်သည်၏ အဖြစ်, အရဟာတ္တဖလသမာပတ်သည်ဘုရားရှင်တို့၏ဝိသယဖြစ်သည်၏အဖြစ်, ထိုဝိသယ၏အဖြစ်ကိုလည်း သစ္ဆကသုတ်ဖြင့်ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ အဇ္ဈတ္တံ သုညတန္တိပဒဿ၊ ၏။ ဝိသယဘူတံသုညတံသုညဟဖလသမာပတ္တိနိန္နအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ။တနည်းကား။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝိသယဘူတွေတိဇ္ဈော၊ ၌။ အနည်တွဘာဝဝိသယောတိစ၊ ဟူ၍ဆင်း။ အမ္မေဟိစ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဝိသယဘူတန္တိစ၊ ဟူ၍ဆင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (မဟာဒီပ။)

၈ဏ္ဍီ၊ [အယံ ခေါ ပနာနန္ဒ ဝိဟာရော-စသောပါဠိတော်ကို အကြင်သုတ်၌ဆင်းအကြင်အကျိုးငှာဆင်း မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ် ထိုအကျိုးကို ပြတော်မူလိုသောဌိကာဆရာသည် အယံ ခေါ ပနာနန္ဒ ဝိဟာရောတိ-စသေးပါဠိကိုမိန့်။ ။ထိုပါဠိတို့ဟွင် ဝိဟာရသည်တာသုတ္တေ-ဖြင့် အယံ ခေါ ပနာနန္ဒဝိဟာရော-စသော ပါဠိတော်၏ သုတ်ကို ပြတော်မူ၏။ တပ္ပဋိပက္ခဝိဟာရဒဿနတ္ထံ-ဖြင့် ထိုသုတ်ကို ဟောတော်မူခြင်း၏ အကျိုးကို ပြတော်မူသည်။ ။အဇ္ဈတ္တံသုညာဘံ-ဟူသော ပါဠိ၏ဒုနက်ကို ပြကော်မူလိုရကား-အဇ္ဈတ္တံ သုညတန္တိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။

သေဝိကော ယေန ယော နိစ္စံ၊ တတ္ထာပိ ဝိသဓော သိယာ။
ရူပါဒိကေ ဇနပဒေ၊ တဟာ ဒေသေစ ဂေါစရေတိ။ ။

ဝုတ္တော်သူ နိစ္စသေဝိတောကာသရူပါဒိဇနပဒ ဂေါစရသင်္ခါတော သုံ ပဋ္ဌသု ဝတ္ထုတိ၊ ဤခဲ့ ပန ၂နိစ္စသေဝိတောကာသေယေဝ ဝတ္ထုတိ။ (မဏိဒီပ)။

အဓိပ္ပါယ်ကား-အဇ္ဈတ္တံ သုညတံ-ဟူသောပါဠိ၌ ဝိသယဘူတံ သုညတံ သုညတဖလသမာပတ္တိ်-ဟူသောအနက်, ဗဟိဒ္ဓါနဘူတံ သုညတံ သုညတဖလသမာပတ္တိ်-ဟူသောအနက်ကို သိအပ်၏ ဖြစ်ဘိသေ၁။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် အရဟတ္တဖလ သမာပတ်၌သာ ဗဟိဒ္ဓါနဘူတံ သုညတံ သုညတဖလသမာပတ္တိ်-ဟူသော အနက်ဖြစ်ပါသနည်း။ ဈာန်အဘိညာဉ်-စသည်တို့၌လည်း ဤအနက်ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား စီတ္တိသရာဟိ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ဖလာသမာပတ္တိယံ ဇ္ဈ ဖလသမာပတ္တိယံ ပေ၀-ဟု ရှိသင့်လျက် ဧ၀သဒ္ဒါကြောင့်သည်။ (မဓု)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။

တနည်းအားဖြင့် အကြောင်းကိုပြုတော်မူလိုရကား-အရဟတ္တဖလာဓိဂမနေ၀ါ-စသောပဌ်ကိုမိန့်။ ။အရဟတ္တဖလာဓိဂမနစ-ဟူ၍ငှင်း ဇရေနစ-ဟူ၍ငှင်း ရှိသင့်လျက် စ,သဒ္ဒါကြောင့်သည်။ အရဟတ္တဖလာဓိဂ မေနကား-တံ တေသံ ဗုဒ္ဓသာသနံ၏ အာသန္နဟေတု-နီးသော**အ**ကြောင်းဖြစ်၏။ တံဇနကေနေ၀ မရေနကား-ဒုရုကာရဏ-၀ေးသောအကြောင်းဖြစ်၏။ ဤ ဟေတုနှစ် ၀ါကျကို ဗုဒ္ဓသာသနဘူတံ သုညတံ သုညတဖလသမာပတ္တိန္တိ အတ္ထော-ဟူသော ပဋိညာ၀ါကျသို့စပ်။ မဏိဒီပဋ္ဌကား-အဋ္ဌကထာနှင့်ဋီကာနှစ်ပါးတို့၌ စပ်တော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓသာသနံ သုညကံ-စသော အနက်၏ အကြောင်းမှ တပါး ဝိသယဘူတံ သုညကံသုညတဖလသမာပတ္တိန္တိ အတ္ထော-ဟူသော ပဋိညာ၊ သို့မဟုတ် ဖလ၏ ဟေတု သို့မဟုတ် ကာရဏကို ပြုတော်မူလိုရကား-ဝိသယော၀-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အာကာသေ သကုဏာ ပက္ခန္တိ၊ ဉဒကေ မစ္ဆာကိုင့်နှိ-ဟူသောဥဒါဟရဏ်တို့၌ကဲ့သို့ အနုညတ္ထဘာ၀သည်သာလျှင် ဝိသယမည်သည်၏ အဖြစ်, ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း အရဟတ္တဖလ သမာပတ်မှ တပါးကုန်သော ဈာန်အဘိညာဉ်-စသည်တို့၌။ ပ။ ထိုကြောင့် ထိုအရဟတ္တဖလသမာပတ်သည် ဘုရားရှင်တို့၏ ဝိသယ၏အဖြစ်, ထိုဘုရားရှင်တို့၏ ဝိသယဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သစ္စကသုတ်ဖြင့် ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဇ္ဈတ္တံ သုညကံ-ဟူသောပဌ်၌ ဝိသယဘူတံ သုညတံ သုညတဖလသမာပတ္တိ်-ဟူသော အနက်ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသေ၁။ ။မဏိဒီပအနက် ယောဇနာနည်းကို အဲ့ကျဉ်းအားဖြင့် ပြဆိုခြင်းသာဖြစ်၏။ အကျယ်ကို ၎င်းဋီကာ၌ကြည့်ရှုရာ၏။

တတ္ထ ဘ၀တိဟိ ဘာ၀ေါ၊ အညတ္ထ ဘာ၀ေါ အညတ္ထဘာ၀ေါ၊ အယဉ္စိ အလုတ္ထသမာသေ၊ ယထာ သင္ဘတ္ထ ပါကဋံ တတြဋ္ဌောတိ အာဒိ၊ နတ္ထိ အတ္ထံတော အညတ္ထဘာ၀ေါ အဓေယျော တေသ ဝိသယသာတိ အနညတ္ထ ဘာ၀ေါ။ အတ္ထတော အညသ္မိံဝိ ဝိသယ ဘူတေန အာဓေယျေန ဝိရဟိတော အတ္ထန် ၀ေဟူတေန အာဓေယျေန သမ်ိန္နာဂတော ဝိသယောတိ အတ္ထော။

(မဏိဒီပ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အနည္ထဘာဝ-ဟူသော သမာသ် ပုဒ်သည် အလုတ္တသမာသ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ မိမိ-ဟု ဆိုအပ်သော ကည်ရာအာဝါရမှတပါး သော အာဝါရ၌ တည်တတ်သော ဒေးဝေယျ၏ တည်ရာမရှိ။ မိမိဟု ဆိုအပ် သော အာဝါရ၌သာ အာဝေယျ၏ တည်ခြင်းရှိသည်ဟု ပြတော်မူ၏။ အ နည္ထဘာဝဝိသယနှင့် အညတ္ထာဘာဝဝိသယာခါရကိုသည် အတူဘူသာ-ဟု မှတ်အပ်၏။ အဓိပ္ပ,ယ်-သံလွယ်စေခြင်း• အကျိုး ကုပဒ်ညာဝါကျ နှစ်ခုပြု၍ ယောဇနာလိုက်၏။ အဓ္ဓာကို သုညတန်၏။ ပ။ ဇုဟ်ဒေသ္ဘော-ဟူသော ပဋိညာ ဝါကျ၌ ဓိတ္တိသရဟိ-စသော ဟေတုဟိုလိုစပ်၍ အဓိပ္ပါယ်ကို ယထာလာဘ် နည်းဖြင့် စပ်၍ယူရာ၏။ ဟိ-သဒ္ဒါတလုံ, စ-သဒ္ဒါသုံ လုံလို့ဖြင့် တက်ပြသော ဟေတုဝါကျကြီးတည်း။

အာဒ္ဓါတ်ကိုက်ပြီး၏။

——o——

သနိဒသနတိုက်

ယေသံ၊ အကြောင်တရုးကိုအား ဒဋ္ဌဗ္ဗာဝေါ၊ ရှုဟပ် သည်၏ အဖြစ် သည်။ ဝါ၊ ရှုအပ်သောသဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ။ ဖော၊ ကိုတည်းကိုသည်။ သနိဒသနာ၊ သနိဒသနမည်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်၏အကျိုးရှုဟပ်သော ဝတ္ထုတို့၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏အာဝုံ၏အဖြစ်သည်သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာဝေါ၊ ပဋ္ဌဗ္ဗာဝပမည်၏။ တသ၊ ထိုဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝ၏။ ရူပါယတနာ၊ ရူပါယတနမည်ကုန်သော တပါးမဟုတ်သော်လည်း။ အညော၀ိ၊ တပါးကုန်သော ဝတ္ထုတို့၊ တရုးဟိုမှ။ ဝါ၊ တိုထက်။ ရူပါယတနံ၊ ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ အကြားမြဲခြင်းငှါ၊ အညံဝိယ၊ တပါးကဲ့သို့။ ကတွာ၊ ပြု။ သ...ဒိ... သနိဒသနာ...ဒိ... ကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်(လုံ)။ ပုဒ်ဖြတ်။ ပ။ ပဋိဃာတာ ဘာဝမည်း၊ တရားတို့၏သဘောအားဖြင့်ရှု...ပဋိဃဟုဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ပေါင်းတည်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာသု၊ တရားတို့၌။ နာနာတ္တကာယေ၊ အထူး ကိုပြုတတ်သော။ ယောသဘာဂဝေါ၊ အပြုံသဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ။ သော၊ ထိုသဘောသည်။ အညော၀ိယ၊ ပယ့်တပါးကဲ့သို့။ ဥပစိဂိုး၊ ဓေါဆို ခြင်းငှါ။ ယုတ္တော၊ သင့်သည်။ ဂဟဏံ၊ ကို။ ဓော၊ ဤသို့ဟပါးကဲ့သို့ ခေါ်ဆိုသည် ရှိသော်။ အတ္ထဝိသေသာဝဖေါဂေါ၊ ထူးသောအနက်ကိုသိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အညော၀ိယ၊ တပါးကဲ့သို့။ ဥပစရိ တုံ၊ ငှါ။ ယုတ္တာဘာဝေါ၊ သင့်ပေသောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဖြစ်။ သယံ၊ မိမိ၏။ ဝသေနစ၊ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ နိသယဝသေနစ၊ မှီရာ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။

သမ္မတ္တာနဉ္စ၊ ရောက်လာကုန်သော ဝတ္ထု အာရုံတို့၏ ငင်း။ အသမ္မတ္တာနဉ္စ၊ မ ရောက်လာကုန်သော ဝတ္ထု အာရုံတို့၏ ငင်း။ ဝါ၊ သမ္မတ္တာမ္မ တပါး ကုန်သော ဝတ္ထု အာရုံတို့၏ ငင်း။ ပဋိမုခဘာဝေါ၊ ရှေ့ ရှသောအဖြစ်သည်။ အညမညပ တနံ၊ အချင်းချင်းဖြစ်ကြခြင်းသည် (ပဋိဟနနဘာဝေါသို့စ၀်)။ ယေန၊ အကြင် ထိုဝိုက်ခြင်းကြောင့်။ ဗျာပါရာဒိဝိကာရပစ္စယန္တရသဟိတေသု၊ ဗျာပါရစသော အမှုအရာ ကြောင်းဆက်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသယေသု၊ အာရုံတို့၌။ စက္ခွာဒီနံ၊ စက္ခု ဝတ္ထု စသည်တို့၏။ ဝိကာရပ္ပတ္တိ၊ မတူသော ဖြစ် ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုထိုခိုက်ခြင်းသည်။ ပဋိဟနနဘာဝေါ၊ ပဋိဟနနဘာဝ မည်၏။ ။တနည်းကား။ ယေန၊အကြင်ရှေ့ ရှခြင်းကြောင့်။ ဗျာပါရာဒိဝိကာ ရ ပစ္စယန္တရသဟိတေသု၊ ကုန်သော။ ဝိသယေသု၊ အာရုံတို့၌။ စက္ခွာဒီနံ၊ စက္ခု ဝတ္ထု စသည်တို့၏။ ဝိကာရပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပဋိမုခ ဘာဝေါ၊ ထိုရှေ့ ရှသောအဖြစ်သည်။ အညမညပတနံ၊ သည်။ ပဋိဟနနဘာ ဝေါ၊ ပဋိဟနနဘာဝမည်၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [သဟသဒ္ဒါ, နိဒဿနသဒ္ဒါတို့၏သာလျှင် သမာသ် ဖြစ်သောကြောင့် သနိဒဿနာ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏ သဟ နိဒဿ နေနာတိ သနိဒဿ နာ-ဟူသော ဝိဂြိဟ်ကိုသာဆိုသင့်၏။ ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝသဒ္ဒါတေန-ဟူသော စကာ.ကို မဆိုသင့်။ အဘယ်အကျိုးဌာ ဆိုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယေသံ ဒဋ္ဌဗ္ဗ ဘာဝသဒ္ဒါတေန-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—အကြင် တရားတို့အား စက္ခု ဝိညာဏ်ဖြင့် ရှုအပ်သောသဘောသည်ရှိ၏။ ထိုတရားကိုသည် သဟနိဒဿ နေနာတိ သနိဒဿနာ-ဟူသော ဝစနတ္ထ ကြောင့် သနိဒဿန မည်ကုန်၏။ အကြင်တရားကိုအား စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် ရှုအပ်သောသဘောမရှိ။ ထိုထိုတရား တို့သည် သဟ နိဒဿနေနာတိ သနိဒဿနာ- ဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့် သနိဒဿနမမည်ကုန်ဟု သိစေခြင်းအကျိုးဌာ ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝသဒ္ဒါတေန-ဟူသော စကားကို မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ (မဏိဒီပ)။

ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝေါ၏ သရုပ်ကိုပြလိုရကား-စက္ခုဝိညာဏ ဝေါစရဘာဝေါဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝေါ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- စက္ခုဝိညာဏ်၏ အာရုံ၏အဖြစ်သည် ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤသို့လျှင် သနိဒဿနာ-ဟူသော ပုဒ်၌ မမိအလိုရှိအပ်သော ဝစနတ္ထနှင့်သရုပ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ အဋ္ဌကထာ ဆရာအလိုရှိအပ်သော ဝစနတ္ထ၌ ဝိနိစ္ဆယကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာ ဆရာသည် တသာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ တဿစ-ဟုရှိသင့်လျက် စ-သဒ္ဒါ ကြဲ သည်။ (မဏိဒီပ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား—သိလာပုတ္တကဿ သရီရံ-ဥ္စ ကိုယ်နှင့် ကျောက်သား မပြားသော်လည်း ပြားသကဲ့သို့ ဘေဒုပစာရအားဖြင့် ခေါ်ဆို ဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူဂဏ်ဖြစ်သော ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝ၏ ရူပါယတနမှ တပါးမဟုတ်

သော်လည်း ထိုရူပါယတနမှ တပါးကုန်သော တရားတို့မှ အထူး ပြုခြင်းငှာ တပါးကဲ့သို့ပြုလျက် သဟနိဒဿနေနာကိ သနိဒဿနာ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဂုဏ်နှင့်ဂုဏေး မပြားသော်လည်း ဓာတုပစာ့ဲအား ဖြင့်မိန့်သည်ဟု ပြတော်မူ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....မုချအားဖြင့် မပြမူ၍ အာဘယ်ကြောင့် ဥပစာရ အားဖြင့် ပြအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဓမ္မသဘာဝသာမညေနဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဝိပ္ပါယ်ကား-သဘာဝဓါရဏာသဘောအား ဖြင့် တရား တို့၏ သဘာဝတူကြခြင်းကြောင့် တပေါင်းတည်းဖြစ်ကြသော်လည်း တရားတိုင်း ထူးသော သဘောကို ဥပစာရအားဖြင့် ခေါ်ဆိုခြင်းငှာသင့်သောကြောင့် မုချမပြုဆိုမူ၍ ဥပစာရ အားဖြင့်ပြဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဥပစာရအားဖြင့် ဆိုခြင်း၏အ ကြောင်းကို ပြတော်မူပြီး၍ လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဧဝဋ္ဌိ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပစာရအားဖြင့်ဆိုအပ်သည်ရှိသော် သင်ကြားနာယူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထူးသော အနက်ကို သိရသော ကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် တပါး မဟုတ်သော်လည်း တပါး ကဲ့သို့။ ဝါ။ ဂုဏ်ဂုဏေး မူပြားသော်လည်း ပြားသကဲ့သို့ သဟ နိဒဿနေနာတိ သနိဒဿနာ-ဟု ဥပစာအားဖြင့် မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တတ္ထ ဟိသဒ္ဒေါ ကာရဏာပေ္ဆာဟောတိတိ ယသ္မာတိ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ကေစိ ပန ဟိတံ သစ္ဆန္နံ အတ္ထံ ဝဒန္တိ၊ သော အတ္ထော ဥမ္မဃ လဒ္ဓဂုဏဒဿနတ္ထာ ဝိစာရေ တဗ္ဗော။ (မဏိဒီပ)

ပဋိဟနနဘာဝသခ်ါတေန-ဟုသော ပါဌ်၌ ဖြိန်းအပ်သော ပဋိဟနနသ ရုပ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် သဟယု်-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ ထိုသဟယု-စသောပါဌ်၌ သယံသဒ္ဒါနောက်၌ ဆဋ္ဌီကေဝုစ် ဝိဘတ်ကြားသည်။ ဥဓ ပန သယံသဒ္ဒေ ဆဋ္ဌေကဝစနလောပေါဝ ဟောတိ။ (မဏိဒီပ)။ ။ နိဿယဂသေန၌ ဝသေန-ဟုသောပုဒ်နှင့်စပ်၍ သယံဝသေန-ဟု ပေါဠေနာ။ သယ္ဟု နိဿယဝသေနစ သမ္ဗန္ဓာနဟ္ဟု ပဋ္ဌမဒဘာဝေါ-ဟုရှင်း။ သယ္ဟု နိဿယဝသေနစ အသမ္ဗန္ဓာနဟ္ဟု ပဋိမုခဘာဝေါ-ဟုရှင်းစပ်။ အသမ္ဗန္ဓာနံ၌ အ-သဒ္ဒါသည် အညအနက်၌ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်မှိရာမရှိမူ၍ မိမိ၏အစွမ်းအားဖြင့် ကာယပသာဒ သို့ရောက်သည်။ ဂန္ဓါရုံ,ရသာရုံတို့သည် မဟာဘုတ်ကိုမှီသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဃာနပသာဒ,ဇိဝှာပသာဒကိုသို့ ရောက်ကြသည်။ ဤကား- သယဟု နိဿယဝသေနစ သမ္ဗန္ဓာနံ-၏ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ရူပါရုံ,သဒ္ဒါရုံတို့သည် မိမိဘို၏နေရာ၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ စက္ခုပသာဒ, သောတပသာဒတို့သို့မှိရာမရှိ။ မိမိ၌ပင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း။ မဟာဘုတ်ကို မှီသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်။ ဤကား-သယဟု နိဿယဝသေနစ အသမ္ဗန္ဓာနဟု-၏ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ပဋိမုခဘာဝေါဠ္ဍ ပဋိမုခေ ဋ္ဌတော ပဋိမုခေါ-ဟုပြု။ ဋ္ဌတပုဒ်ကြေသည်။ ပဋိမုခဿ, အဘိမုခဿ ဘာဝေါ ပဋိမုခဘာဝေါ-ဟုပြု။ ပဋိမုခဿအဘိမုခဿ၊ ရှေ့ရှုဘည်သည်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ပဋိမုခဘာဝေါ၊ ရှေ့ရှုတည်သည်၏အဖြစ်။ ထိုပဋိမုခဘာဝ၏ အဓိပ္ပါယ် ဖောင်ရှားစေခြင်းမှာ အညမညပတနံ-ဟု မိန့်ပြန်သည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-စက္ခုစသော ပသာဒ ငါးပါးတို့နှင့် ရူပါရုံစသော အာရုံ ငါးပါးတို့သည် အကြားဠ္ဍ ဝိတ်ပင်ဆိုးတားတတ်သော အရာဟူ၍မရှိသဖြင့် တခုနှင့်တခု ထင်လောက် မြင်လောက်သော နေရာတို့ဠ္ဍ တည်နေကြခြင်းကို ပဋိမုခဘာဝ အညမညပတန-ဟု မိန့်သည်။ ထိုကြောင့် မဏိဒီပဠ္ဍ ယောဂုဒေသာဝဠ္ဍာနဓေဝ-ဟု မိန့်ဟော်မူ၏။ ။သယဠ္ဍ။ ပ။ အညမညပတနံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-သမ္ပဋ္ဆ, အသမ္ပတ္တဖြစ်ကြကုန်သော စက္ခုစသော ပသာဒ ငါးပါးတို့နှင့် ရူပါရုံ-စသောအာရုံငါးပါးကို့သည် မိမိ၏အစွမ်းသတ္တိ, ပိရာမဟာဘုတ်တို့၏ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် တခုနှင့်တခု ပိတ်ပင်ဆိုးတားမရှိ။ ဖောင်လောက်, မြင်လောက်, ကြားလောက်သောနေရာ-စသည်တို့ဠ္ဍ တည်နေကြခြင်းကို ပဋိဟာနနဘာဝ-ဟု အဋ္ဌကထာဠ္ဍ မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပဋိဟာနနဘာဝ၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကိုပြတော်မူခြင်းငှာ ယေန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ပဋိဟာနနဘာဝသည် ဝါ လဒ္ဓဂုဏံ ဒသ္သေတုံ ယေနာတိ အာဒိမာဟ၊ ဣဒဠ္ဍံ လဒ္ဓဂုဏာဒသနန္တိ။ (မဏိဒီပ။)

ဗျာပါရာဒိဝိကာရပဗွယန္တိရသဟိဟေသု-ဠ္ဍ ဗျာပါရာဒိဝိကာရ-ဟူသော ပဒ်ကို မဏိဒီပဠ္ဍ ဗျာပါပ္ပဒိစ သော ဝိကာရော်စာတိ ဗျာပါရာဒိဝိကာရော၊ ဇော်ထွ ဗျာပါရသဒ္ဒေါ ကိရိယာတ္ထောဝ ပေါဘဲ-ဟူ၍ဆင်း။ ပန္ဓရသဝိမစ်တွေ့ ရူပစိတ္တာကိရိယာယ အန္တောဂဓါယ ဝါယောဓါတုယာ အဓိပ္ပါယောဝေ ဇ္ဈဓ ကြံယာတိ အဓိပ္ပေတာ-ဟူ၍ဆင်း။ အာဒိသဒ္ဒေါ၊ စ ပဌာနတ္ထော ဝါ သိယာ ဥဒ္ဓဋ် အာဒိံကတ္တာတိ အာဒိသုဝိယ၊ သဒ်ပတ္ထော ဝါ သိယာ ဒဓိဘောဇနန မဏ္ဍာသာဒိတိအာဒိသုဝိယ-ဟူ၍ဆင်း။ ဝိကာရော စ စိဇ္ဇာကြိယာဝါယောဓါတု ဝိပ္ဖါရဝသေန ပဝတ္တာ ဟေဋ္ဌိမအက္ခိဒလဟေဋ္ဌာသီဒနဥပရိမက္ခိဒလ ဥပရိလဿ နာဒိကြံယာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တသ္မာ ဗျာပါရာဒိ ဝိကာရော်တိ ထွေ ပဌာနစိဇ္ဇာ ကိရိယဝါယောဓါတုဟေတုကော ဝိကာရော်ဘိဝါ၊သဒ်ပစိဇ္ဇာကိရိယာဝါယော ဓါတုဝိပ္ဖါရဟေဘုကော ဝိကာရော်တိဝါ အထွော ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့် ဗျာပါရာဒိဝိကာရော၊ ပြဋ္ဌာန်းသော်ဘွေ့ဝဝါယောဓါတ်ကြောင့် ဖြစ်သော မျက်စိဖွင့်ခြင်းစသော အမူအရာသည်ဟူ၍ဆင်း။ နိုးသောအကြောင်း ဖြစ်သော စိဇ္ဇာဝါယော ဓါတ်ကြောင့်ဖြစ်သော မျက်စိဖွင့်ခြင်းစသော အမူအရာသည်ဟူ၍ဆင်း ယောဇနာအဝ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ကြည့်ရှုအံ့ဟူသောစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ထိုစိတ်နှင့် တကွ စိဇ္ဇာဝါယောဓါတ်သည် ကာယဝိညတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဝါယောဓါတ်၏

အစွမ်းဖြင့် မျက်စိပွင့်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ [illegible], နာဒေဆောင်အံ့-ဟု စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ထိုစိတ်နှင့်ဟပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသော ကာယဝိညတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဂါမဏိဘော်၏ အစွမ်းဖြင့် နာဒမျက်သည့် တွဲလွှား ကျခြင်း, တည်မတ်ခြင်း,သဿမ္ဘာရဏလောကဖြစ်သောနာဒပွင့်ပွင့်လာခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ဃာန, ဇိဝှာ,ကာယဟိုးကို ယိုနည်းဖြင့်သိသင့်သေးကြ၏။ ဤသို့လျှင် မျက်စိပွင့်ခြင်း, နာပွင့်ခြင်း-စသော အခြင်းအရာဒသကုသည့် ဗျာပါရာဒီ ဝိကာရမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ပဗွယန္တရသပိတဘသု-ဒဲ့ ပမ္ဗဟန္တရ-ဟူသည် ကျပါရုံဒဲ့ စက္ခုပသာဒ, အာလောက အလင်းရောင်,နလုံးသွင်းခြင်း-ဟူသော မနသိကာရသည်ရင်း၊ သဒ္ဒါရုံဒဲ့ သောတပသာဒ,အာကာသဖြစ်သောဝိဝရ,ယောနိသော မနသိကာရသည်ရင်း။ ဂန္ဓ,ရသ,ဖောဋ္ဌဗ္ဗ-တို့ကိုလား သိသင့်ပြီ။ ဤအကြောင်း တို့သည် ပစ္စယန္တရမည်ကုန်၏။ ။ဝိကာရုပ္ပတ္တိ ဟူသည် ဝိကာရုပ္ပတ္တိ ဝိသဒိသုပ္ပတ္တိ၊ ဝိသယဿ ဇုဋ္ဌာနိဋ္ဌဘာဝဝေန အနုဘော ဉပဃာတော စာတိ အတ္ထော။ (အနုဋီကာ)။ ဝိသဒိသုပ္ပတ္တိ၊ မဟူသောဖြစ်မြဲ်းသည်။ ဝိကာရုပ္ပတ္တိ၊ ဝိကာရုပ္ပတ္တိမည်၏။ ဝိသယဿ၊ အာရုံ၏။ ဇုဋ္ဌာနိဋ္ဌဘာဝဝေန၊ ဇုဋ္ဌာရုံ,အနိဋ္ဌာရုံ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုဘော၊ ခံမြဲ်ကြောင်းသည်ရင်း။ ဉပဃာတော၊ ညှင်းဆဲခြင်းသည်ရင်း။ ဝိကာရုပ္ပတ္တိ၊ ဝိကာရုပ္ပတ္တိမည်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ဇုဋ္ဌာရုံ၏ကောင်းသော အခြင်းအရာ,အနိဋ္ဌာရုံ၏မကောင်းသောအခြင်းအရာသည် ဝိကာရုပ္ပတ္တိမည်သည်-ဟု ပြဖေဟာ်မူ၏။

ယေန။ ပ။ ဝိကာရုပ္ပတ္တိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-အကြောင်းထိခိုက်ခြင်းကြောင့် မျက်စိပွင့်ခြင်း-စသော အခြင်း အရာ,အရောင် အလင်း-စသော အကြောင်း ထူးရှိကုန်သော ရူပါရုံ-စသော အာရုံကိုဥ္စ စက္ခု-စသော ဝတ္ထုတို့၏ မတူသော ဖြစ်ခြင်းသည်ရှိ၏။ထို့မတူသောဖြစ်ခြင်းဖေါ်အကြောင်းဖြစ်သော ထိုထိခိုက်ခြင်းသည် ပဋိဟနနဘာဝ ဟုခေါ်သည်-ဟု ပြန်ဟော်မူသည်။ ။အနုဋီကာဌ္ဌ ယေန ပဋိဟနနဘာဝေန-ဟု ဖွဲ့သည်။ မဟူဋီကာဌ္ဌ ယေနာကိ ပဋိမုခဘာဝေန-ဟု စွဲသည်။ မက်ဒိပဌ္ဌ နှစ်နည်းလုံးပြန်ဟော်မူသည်။ ပဋိဟနနဘာဝ-ဟူသည်လည်း အဘိမုခီဘူတဿန္ဒန သာသျှင်ဖြစ်၏။]

တိကမဘတ်ကာပြီး၏။

၃ကမဘတ်ကာ-မောတုဂေါစ္ဆက

မူလဌေနာတို၊ ကား။ [illegible] ရာ၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော။ မူလဘာဝပေနာ၊ မူလ၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဝါ၊

F.39. (မုံဒ္ဒ-ဓိမ္မ သာသနာပြု)

ဖြင့်။ ပစ္စယမတ္တဋ္ဌေန၊ အကြောင်းမျှအဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်မျှဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟေတုဓမ္မာ ဟေတူဓမ္မာတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပါဠ္ယာနံ၊ ပါဠိတို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်ကား။ သမာသာသမာသနိဒ္ဒေသဘာဝေါ၊ သမာသ်ကိုပြသောအဖြစ်, ဝါကျကို ပြသောအဖြစ်သည်။ ဝိသေသော၊ ထူးသည်။ ပေါဘိ၊ ၏။ (ထည့်)။ တထေဝါတိ၊ ကား။ သမ္ပယောဂတော၊ သမ္ပယောဂအားဖြင့်သာလျှင်။ သဟေတုကာနံ၊ သဟိတ်တရားတို့၏။ ဟေတုသမ္ပယုတ္တဘာဝတော၊ ဟိတ်တို့နှင့် ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယောဂတောတိ၊ ဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။ သဟသဒ္ဒဿ၊ သဟသဒ္ဒါ၏။ သမ္ပယောဂတ္ထတ္တာ၊ သမ္ပယောဂအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပယောဂကောတိ၊ ဟူ၍။ နဂုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ သဟသဒ္ဒေါပန၊ သဟသဒ္ဒါသည်ကား။ ဧကပုဒ္ဓေ၊ တမုသောဟာရေအစုဒ္ဓ်။ ဝါ၊ တခုသောစ်ဖွာ့ပြုဒ်ဒ်။ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဥပါဒ်မှ။ ယာဝဘဂ်ါ၊ ဘင်သို့တိုင်အောင်။ ဟေတူဟိ၊ ဟိတ်တို့နှင့်။ သမာနဝေသဂဟဏာနံ၊ တူသော မှီရာ, တူသော အာရုံရှိကုန်သော။ သဟေတုကာနံ၊ သဟိတ်တရားတို့၏။ ဟေတုဒ္ဓမ္မာဒိသဗ္ဘာဝံ၊ ဟိတ် အစရှိသည်တို့၏ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ သမ္ပယုတ္တာသဒ္ဒေါ၊ သမ္ပယုတ္တသဒ္ဒါသည်။ ဧကုပ္ပါဒါဒိဝသေန၊ ဧကုပ္ပါဒစသည်ကို၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဟေတုဟိ၊ ဟိတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကေ ဘာဂူပဂမနံ၊ ကပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဟသ္မာ၊ ထိုသို့သဟသဒ္ဒါ၏ ဟိတ် အစရှိသည်ကို၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြသည်၏အဖြစ်, သမ္ပယုတ္တသဒ္ဒါ၏ ဟိတ်တို့နှင့်တကွ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကိုပြသည်၏အဖြစ်ကြောင့် (ဟိတ်နှစ်ချက်စွဲ)။ သဟေတုကာနံ၊ တို့၏။ ပေဟုသဗ္ဗယုတ္တဘာဝတော၊ ကြောင့်။ သမ္ပယောဂတောတိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ၏။ သဟသဒ္ဒဿ၊ ၏။ သမ္ပယောဂတ္ထတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပယောဂတောတိ၊ ဟူ၍။ နဂုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ (ပြန်၍စပ်)။ တတောဧဝ၊ ထိုသို့သဟိတ်တရားတို့၏ ဟိတ်တို့နှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာ၌ ယောဂတော ဟူ၍ ဆိုအပ် သည်၏ အဖြစ်, သဟသဒ္ဒါ၏ သမ္ပယောဂအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သမ္ပယောဂတော ဟူ၍ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ (ဖိုလ်ကိုစွဲ)။ တနည်းကား။ ကတောဧဝ၊ ထိုသို့သဟသဒ္ဒါသမ္ပယောဂသဒ္ဒါတို့၏ အနက်ထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ (အဓိပ္ပါယတ္ထဲ၊ မမုဋ္ဌိကာ)။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒုကာနံ၊ သဟေတုကဒုက်, ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်တို့၏။ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ ၏။

၇၅။ [မူလသဒ္ဒါ၏ ပစ္ဆိယဒ္ဒကို နစ်စေခြင်းအကျိုးငှာ မူလဒ္ဓေန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....သဟိတ်တရားတို့၏ ဟိတ်တို့နှင့် ယှဉ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် သမ္ပယောဂတော-ဟူ၍မိန့်သည်။ သဟသဒ္ဒါ၏ သမ္ပယောဂအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သမ္ပယောဂတော-ဟု မမိန့်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား သဟသဒ္ဒေါ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—သဟသဒ္ဒါသည် တခုသောစိတ္တုပ္ပါဒ်၌။ပ။ ဟိတ်-စသည်တို့၏ ထင်ရှားရှိသည်ကိုပြသည်။ သမ္ပယုတ္တ သဒ္ဒါသည် ဟိတ်တို့နှင့်တကွ တပေါင်းတည်းဖြစ်သည်ကိုပြသည်။ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။မဂ္ဂဋ္ဌကာဒ္ဒကား-ဝိသေသဝါဂျယူတော်မူသည်။ ။သဟသဒ္ဒါ,သမ္ပယုတ္တသဒ္ဒါတို့၏ အကြောင်း ဟေတုကိုပြတော်မူပြီး၍ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုရကား-တတော၀ေ-း သောပါဒ်ကိုမိန့်။ ။ဝါဂျအားဖြင့် သဟေတုကာနံ။ပ။သမ္ပယောဂတ္ထတ္တာသည်ပင်္ဆဲသာဝါကျလည်း၌၏။ဖလဝါဂျလည်းမည်၏။သဟသဒ္ဒေါ ပန ဧကပုဒ္ဂလေ။ပ။ဧကိဘာဝူပဂမနံ-သည် ဟေတု သို့မဟုတ် ကာရဏာဝါကျမည်၏။မဂ္ဂဋ္ဌကာအလိုအားဖြင့်ဝိသေသဝါကျမည်၏။ပန၊အထူးကိုဆိုဦးအုံ-ဟု ယောဇနာ။ ကတော၀ေစ။ ပ။ ဧဝဒ်ကဲ့-သည် နိဂုံးမည်၏။ လဒ္ဓ ဂုဏ်လည်း မည်၏။]

ဓမ္မနာနဉ္စာဘာ၀ေ၊ တရားတို့၏အထူးမရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိုဝိ၊ ရှိသော်လည်း။ ပဒဋ္ဌနာနဉ္စေ၊ ပုဒ်တို့၏ အနက်ထူးခြင်းကြောင့်။ ဒုကန္တံ၊ ဒုက်တပါးကို။ ဝါ၊ တပါးသောဒုက်ကို။ ဘဂ၀တာ၊ သည် (ထည့်)။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ တရားမတူး သော်လည်း ပုဒ်တို့၏အနက်ထူးခြင်းကြောင့် ဒုက်တပါးကိုဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဒုကာနံ၊ တို့၏။ နာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပြန်ဂျိစပ်)။ ဟေတုဒုကသဂ်ဟိတေဟ်၊ ဟေတုဒုက်ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ အညော၊ တပါးကုန်သော တရားတို့ကို။ သဟေတုဟေ ဒုကာဒီဟိ။ သဟေဟုက ဒုက်စသည်တို့ဖြင့်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုစ္စန္တိ၊ မဟောဂျုန်။ ပန၊ ဟောတော်မူသည်မှတပါး ဟောတော်မူသည်ကိုဆိုအံ့။ တေ၀ေ၊ ထိုဟေတုဒုက်ဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သောတရားတို့ကို သာလျှင်။ သဟေတုကာဟေတုကာဒီဟိ၀ဓာတာ၊ သဟေတုကဓမ္မ, အဟေတုက ဓမ္မ စသည်တို့၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဟေတုကဒုကာဒီဟိ၊ သဟေတုက ဒုက်စသည်တို့ဖြင့်။ ဘဂ၀တာ၊ သာည်။ (ထည့်)။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဏ္ဍာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဟေတုဒုက်ဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သောတရားတို့မှဟပါး ကုန်သောတရားတို့ကိုသဟေတုကဒုက်စသည်တို့ဖြင့်မဟောသည်၏အဖြစ်, ဟေတု ဒုက်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောတရားတို့ကိုသာလျှင်သဟေဟုကဒုက်စသည်

တိုဖြင့် ဟောတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မနာနတ္တာဘာဝေ၊ သည်။ သတိ ပိ၊ လည်း။ ပဒတ္ထနာနတ္တေန၊ ကြောင့်။ ဒုကန္တရဿ၊ ဒုက်တပါး၏။ ဝုတ္တ ဘာဝေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ တူ။ သဟေတုကဒုကသင်္ဂဟိတာဧဝေ၊ သဟေတုကဒုက်ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော တရားတို့ကိုသာလျှင်။ ဟေတုသမ္မယုတ္တဒုကဒိ၊ ဟူသော ဒုက်ဖြင့်လည်း ဖြစ်၏။ ဟေတုသမ္မယုတ္တဒုကေန၊ ဟေတုသမ္မယုတ္တဒုက်ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဟေတုကဒုက်ဖြင့်ဟော ဟော်မူအပ်ကုန်သော တရားတို့ကိုသာလျှင် ဟေတု သမ္မယုတ္တဒုက်ဖြင့် ဟော တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မနာနုတ္တာဘာဝေ၊ သည်။ ပ။ ဒုကန္တရဿ၊ ၏။ ဝုတ္တဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)

ဒုကန္တရဝစနံ၊ ဒုက်တပါးကိုဟောဟော်မူခြင်းသည်။ ဓမ္မာနံ၊ တရား တို့၏။ အဝုတ္တတာပေက္ခံ၊ မဟောအပ်သေးသော တရား၏ အဖြစ်ကို ငဲ့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အထဧါပဒတ္ထနာနတ္တာ ပေက္ခော ဟောတိဟုဖေါ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မဟောအပ်သေးသောတရား၏အဖြစ်ကို မငဲ့ ခြင်းကြောင့်။ တေဧဝ၊ ထိုဟေတုဒုက်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သောတရားတို့ ကိုသာလျှင်။ သဟေတုကဒုကာဒိဟိ၊ ဟူဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ တူ။ သဟေ တုကဒုကသင်္ဂဟိတာဧဝ၊ သာလျှင်။ ဟေတုသမ္မယုတ္တဒုကေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ။ ကုန်၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဂိဉ္စာပဟိ၊ သိအပ်၏။ (ဒုကိယဟေတုသို့စပ်။) တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားမထူးသော်လည်း ပုဒ်အနက် ထူးခြင်းကြောင့် ဒုက်တပါးကို ဟော တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အိတ်ကိုစဲ့)။ ကနည်းကား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ နှစ်ပါးကုန်သောဒုက်တို့၏ အကူးအိုသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဖိုလ်ကိုစဲ့)။ ပုနရတ္တိဒေါသော၊ ပုနရတ္တိဒေါဘာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေသေတဗ္ဗ ပဟာရဇာ နနံ၊ ဟောအပ်သောတရားကိုဖြစ်၏ အပြားကိုသိတော်မူသော ဉာဏ်တော်သည်။ ဒေသနာဝိလာသော၊ ဒေသနာဂိလာသမည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေသနာဉာဏန္တု၊ ဒေသနာဉာဏ်သည်လည်း။ တထာ၊ တူ။ ဒေသနာဝိ လာသော၊ မည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဟောအပ်သောတရားတို့၏အပြားကိုသိသောဉာဏ်, ဒေသနာ ဉာဏ်နှစ်ပါး သည် ဒေသနာဝိလာသာမည်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေန၊ ထိုဒေသနာဝိလာ သဖြင့်။ တပ္ပကာရတာ၊ ထိုဟောအပ်သောတရားတို့၏အပြားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေတု၊

၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဟောအပ်သောတရားတို့၏ အပြားကို ဟောတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုနရတ္တိဒေါသ၊ ပုနရတ္တိဒေါသ၏။ နတ္ထိဘာဝေါ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၇ဏ္ဍို၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....သဟေတုက ဒုက်နှင့် ဟေတုသမ္ပယုတ္တ ဒုက်တို့၏ အထူးကိုသိအပ်၏-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသဟေတုကဒုက်နှင့် ဟေတုသမ္ပယုတ္တ ဒုက်တို့သည် တရားတို့၏ အရအားဖြင့် မထူးခြားကြသောကြောင့် ဒုက်တခုကို ဟောခဲ့သည်ရှိသော် တပါးသော ဒုက်ကို မဟောသင့်၊ အဘယ်ကြောင့် တပါးသော ဒုက်ကိုဟော၍သနည်း-ဟု စွဲရှိရကား ဓမ္မနာနတ္တာဘာဝေါ-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ဤပဋ္ဌမဟေတုကို ဦးနှံ ဒုကာနံ နာနတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော ပဠိညာသိစပ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဓမ္မ ထူးသော်လည်း ပဒတ္ထ ထူးသောကြောင့် ဒုက်တပါး ဟောကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်း-ဟု စွဲရှိရကား နှ ဟိ ဟေတုဒုကဒုဂ်ဟိတေဟိ။ ပ။ ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုကေန ပုဋ္ဌော-ဟူသော ဟေတုနှစ်ဝါကျကိုမိန့်။ ။ဤဟေတုနှစ်ဝါကျကို ပဋ္ဌမဟေတုဝါကျသို့စပ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဒုက်တပါးကို ဟောတော်မူခြင်းသည် မဟောအပ်သေးသော တရားတို့ကိုသာ ဟောတော်မူခဲ့သော် ဤ သဟေတုက ဒုက်, ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်တို့ကို မဟောသင့်။ အဘယ်ကြောင့် ဤသဟေတုကဒုက်, ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်တို့ကို ဟောပါသနည်း-ဟု စွဲရှိရကား နှ ဟိ ဓမ္မာနံ အဝုတ္ထိတာပေက္ခံ ဒုကန္တရ ဝစနံ-ပဋိသေဓနံ ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒုက်တပါးကို ဟောတော်မူခြင်းသည် မဟောအပ်, မဟော်တော်အပ်သေးသော တရားကိုမဟဲ့။ ပဒတ္ထကိုသာလျှင် သေးသောကြောင့် ပဒတ္ထနာနတ္တကြောင့် ဤသဟေတုကဒုက်, ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်တို့ကို ဟောသည်ဖြစ်ဟိ၏သော်။ ဤနှ ဟိ ဓမ္မာနံ-ဟူသော် ဟေတုဝါကျကို ဝေ ဒ ဝန္။ ပ။ ဟေဟုသမ္ပယုတ္တဒုဟေန ပုဋ္ဌော-ဟူသော ဒုတိယ ဟေတုဝါကျ။ သိစပ်။ ဟိ-သုံးလုံး ဆင့်၍ တက်သော ပရမ္မရ ဟေတုဝါကျကြီးတည်း။ ။ဤဖြင့်ဆိုအပ်ပြီတော်မူပြီ၍ နိဂုံးအပ်တော်မူလိုရကား။ တနည်းကား -လမ္ဘဂ္ဂါဟိ ဖြတော်မူလိုရကား-ဤဟိ နတ္ထိ ပုနရတ္တိဒေါသော-ကိုမိန့်။ ဤဟိ-တသ္မာဉ္စိ ဟိတ်, သို့မဟုတ် ဖိုလ်ကိုစွဲ။ (တသ္မာ ကို၊ ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်၊ စဉ်ဆိုပြီးထိုက်အံ့-နိဿံ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဒတ္ထနာနတ္တကြောင့် ပုနရတ္တိဒေါသမဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်း-ဟု စွဲရှိရကား ဒေသေတဗ္ဗ ပကာရဇာန နဋ္ဌေ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဟောသင့် ဟောထိုက်သော တရားတို့ကို သိတော်မူသော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်, ထိုတရားတို့ကို ဟောတော်မူသော ဒေသနာဉာဏ်တော် နှစ်ပါးပြီသည် ဒေသနာ ဝိလာသ မည်၏။ ထို

ဒေသနာ ဝိလာသဖြင့် ဟောသင့်, ဟောထိုက်သော တရားတို့၏ အပြားကို ဟောတော် မူခြင်းကြောင့် ပုနရုတ္တိဒေါသ မသင့် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တထာ ဒေသနာဉာဏ်၌-၌ တရားတော်ကို ဟောတော်မူသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်ကို ဒေသနာဉာဏ်·ဟု သိအပ်၏။]

သဂၤလေဂဒေသဝသေန၊ အလုံးစုံသောပုဒ်အစိတ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဌမဒုကံ၊ ပဌမဒုက်ကို။ ဒုတိယတတိယေဟိ၊ ဒုတိယဒုက်, တတိယဒုက်တို့နှင့်။ သိဒ္ဓံ၊ တက္ခ။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ စတုတ္ထာဒယော၊ စတုတ္ထအစရှိကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဒုကာ၊ ဒုက်တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြက်စွာဘုရားသည်။ (တည့်)။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဌမဒုကံ၊ ပဌမဒုက်ကို။ ဒုတိယဒုကေကဒေသေန၊ ဒုတိယဒုက်၏ အစိတ်ဖြစ်သော။ သဟေတုကေပဒေနစ၊ သဟေတုကပုဒ်နှင့်ဌင်း။ တတိယဒုကေက ဒေသေန၊ တတိယ ဒုက်၏ အစိတ်ဖြစ်သော။ ဟေတု သမ္ပယုတ္တပဒေနစ၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တပုဒ်နှင့်ဌင်း။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ဝါ၊ ပေါင်း၍။ ယထာဌာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ စတုတ္ထပဌမဒုကာ၊ စတုတ္ထ ဒုက် ပဌမဒုက်တို့ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။(ထည့်)။ ဝုတ္တာ၊ကုန်၏။ တထာ၊ကဲ့။ ပဌမဒုကေကဒေသော်၊ ပဌမဒုက်၏ အစိတ်ဖြစ်သော။ နဟေတုပဒံ၊ နဟေတုပုဒ်ကို။ သကဧလနံ၊ အလုံးစုံသော။ ပုတိယဒုကေန၊ဒုတိယဒုက်နှင့်။ယောဇေတွာ၊ယှဉ်၍။ဝါ၊ပေါင်း၍။ဆဋ္ဌဒုကာ၊ ဆဋ္ဌဒုက်ကို။ ဝုတ္တောဓ်။ ကုဟဒ္ဓါသမ္ပယောဝတိတေန၊ ဖြင့်။ ဟေဝုတ္တာဒိ၊ မဟေဟေအပ်သော ဒုက်ကိုလည်း။ သမ္ပယော ဝသေန၊ သမ္ပယော၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ဖြစ်သင့်သော ဒုက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟိတတံ၊ ယူအပ် သည့်၏ အဖြစ်ကို။ (ထည့်)။ ဒီပိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ (ထည့်)။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သမ္ပယော၊ ဖြစ်သင့်သည် ဟူသည်။ ဂဟဟာသ၊ ယူရခြင်းဟု။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-ဟသ္မာ၊ ထို့သို့ဖြစ်သင့်ခြင်းသည် ယူရခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ယသ္မာဝဝင်သနေ၊ ဖြင့်။ ဂဟိတဟံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)၊

ဟေတုသဟေတုကာတိ၊ ဟေတုသဟေတုကာဟူသော်။ ဇာဒံ၊ ဤပဒသည်။ သမ္ပယောတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဣတိ-ကတ္ဝာ၊ ဤသို့ပြု၍။ ဝါ၊ ဣတိ-ကတ္ဝာဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂဟိတံယထာ၊ ယူအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဟူ။ ဟောတု အဟေတုကာတိ၊ ဟူသော်။ ဇာဒဒ္ဒါ၊ ဤပဒသည်လည်း။ သမ္ပယောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါ၊ ဣတိ-ကတ္ဝာဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟေတဗ္ဗမေဝ၊ ယူအပ်

သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဧတမ္ပံ၊ ဇာ။ ဧဝံ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ အညတ္ထာပိ၊ အဟေတုဟောဧဝပမ္မာနစဟေတ္ဝါအစရှိသော ဒုက်တိုင်္ခလည်း။ (အနုဋီကာ)။ ဝါ၊ ယထာစနဟေတ္ဝါအစရှိသော အဋ္ဌကထာပါဠိဋ္ဌလည်း။ (မဓုဋီကာ)။ ယောဧတမ္ပံ၊ ယဉ်အပဓံ။ ဇဝံ၊ သို့။ ပဌမဒုကံ၊ ပဌမဒုက်ကို။ ဒုတိယ တတိယ ဒုဧကသ္မာ၊ ဒုကိယဒုက်, တတိယ ဒုက်တို့ကွင်း။ ဝါ၊ ဟိုင်္ခ။ ဒုတိယပဒေဟိ၊ ဒုတိယပုဒ်တို့နှင့်။ ယောဧဇဟ္မာ၊ ၍။ ဟေတ္ဝစေဂဓမ္မာအဟေတုကာစ, အဟေတုကာစေဝခဓမ္မာနစဟေတ္ဝါ၊ဟေဟ္ဝစေဝဓမ္မာဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာစ, ဟေကုဝိပ္ပယုတ္တာစေဝခဓမ္မာနစဟေတ္ဝါတိ၊ ဟေတ္ဝစေဂဓမ္မာ။ ပ။ နစဟေတ္ဝါဟုကုန်သေး။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ယေဒုကာ၊ အကြင်ဒုက်တို့ကို၊ ကာဟဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဒုက်တို့၏။ သမ္ဘဝဝဓသေနေဂ၊ ဖြစ်သင့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ သဂ်ဟံ၊ ဒုက်တို့ကိုရေတွက်ခြင်းကို။ ဒဿတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ခေါပနပဒေန၊ ခေါပနပုဒ်ဖြင့်။ အပရေသမ်ပိ၊ ဟပါလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒုကာနံ၊ သမ္ဘဝဒုက်တို့၏။ သဂ်ဟံ၊ ရေတွက်ခြင်းကို။ ဝါ၊ အရေအတွက်ကို။ ဂဏေသကံ၊ ၌။ တဉ္စိယ ဒေတန္တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ တဉ္စိဿတိ၊ ကား။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ အယံအတိရေကတ္ထောတိဧကေန၊ ဖြင့်။ ဧဒါနိ၊ ၌။ ယံ၊ အကြင်အနက်ကို။ ဝက္ခတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ တမတ္ထံ၊ ထိုဟောတော်မူလတ္တံ့ဖြစ်သော အနက်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ပဌမဒုကံ,ဒုကိယ,တတိယဟိ သဒ္ဒိံယောဧတ္ထာ-ဟု မိန့်အပ်သော အဋ္ဌကထာ၌ ပဌမ ဟေတ္ဝါဓမ္မာ နဟေတ္ဝဓမ္မာ-ဟူသော ဒုက်ကို သဟေတုကဒုက်, ဟေတုသမ္မယုဇ္ဇဒုက်တို့နှင့် ပေါင်းယှဉ်နည်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် သကလေကဒေသဝေသန-စသော ပါဠိကိုဗိန်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ။ထို သကလေကဒေသဝသေန-စသော သဒ္ဒေါပက်ို ထင်ရှားစွာသိစေခြင်းအကျိုးငှာ အကျယ် ဝိတ္ထာရ အားဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား-သကလံဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သမ္ဘဝဒုက် နှစ်ခုကို ယူသင့်ကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့်သိပါသနည် -ဟု စုဒ်ရှိရကား သမ္ဘဝေါဟိ ဂဟဏသကာရဏာန္တိ ကိုမိန့်။ ။ယူသင့်သော သမ္ဘဝဒုက်နှစ်ခုကား-ဟေတ္ဝစေဝဓမ္မာအဟေတုကာစ, အဟေတုကာစေဝ မ္မာ နစဟေတ္ဝ-ဟူသောဒုက်၊ ဟေတ္ဝ စေဝ ဓမ္မာ ဧဘတ္ဝ ဝိပ္ပယုတ္တာစ, ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာ စေဝ ဓမ္မာနစဟေတ္ဝ-ဟူသော ဒုက်၊ ဂုဏ်းဒုက် နှစ်ခုတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဖြစ်သင့်ခြင်းသည် ယူရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် သမ္ဘဝဒုက်နှစ်ခုကို ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြ၏-ဟု သိရသည်

ဖြစ်ဘို့သော်၊ ။သမ္ဘာဝဒုက်ခစ်ခုကိုကား-တတ္ထယထေဝ။ ပ။သေဝနယော-ဟူသော အဋ္ဌကထာဖြင့် ပြတော်မူသည်။ ထိုအဋ္ဌကထာ၌ပြအပ်သော တတ္ထ ယထေဝ။ ပ။ ယောဇနာယဝိ သေဝနယော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ပုဒ်စပ် ဖြစ်သော ယောဇေတဗ္ဗကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ယထာဟေတု သဟေတုကာတိဒုဒံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။

ယထာစ သဟေတုကာ စေဝ ဓမ္မာ။ ပ။ သေဝ နယော-ဟူသော ပဒဋ္ဌကထာ၌လည်း ထိုနည်းတူပုဒ်တို့ကို စပ်အပ်သည်-ဟု ပြတော်မူလိုရကား ဝေံ အညတ္ထာဝိ ယောဇေတဗ္ဗ-ကိုမိန့်။ ။ဂဒေါတဗ္ဗမေဝါတိ ဧဝံ အညတ္ထာဝိ ယောဇေတဗ္ဗံ-ဥ် ဂဒေါတဗ္ဗမေဝ၊ သာလျင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဋ္ဌတိ။ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဧဝံ-ဋ္ဌနာနယေန၊ ဖြင့်။ အညတ္ထာဝိ၊ တို့၌လည်း။ ယောဇေတဗ္ဗ၊ ယှဉ်အပ်၏ဟု ယောဇနာ။

တကြွ ယဒေဝံ-စသော ပါဋိ၌ ပမ္ဘာနုသန္ဓိ, အပရာနုသန္ဓိ နှစ်ပါးကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဒေ ပဌမဒုကံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ထို ဧဝံ ပဌမဒုကံ-စသည်တို့တွင် ဧဝံ ပဌမဒုကံ။ ပ။ ဒဏ္ဍာ-ဟူသော ပမ္ဘာနုသန္ဓိ ဖြင့် တတ္ထ ယထေဝဟေတူ စေဝ ဓမ္မာ။ ပ။ သေဝနယော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူ၏။ ဧခါပနပဒေန။ ပ။ ဒဏ္ဍေတုံ-ဟူသော အပရာနုသန္ဓိဖြင့်, တတြ ယဒေဝံ-စသောပါဠိကိုပြကော်မူ၏။ ။အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ပြအပ်သော သမ္ဘာဝဒုက် ငါးဒုက်ကား-

၁။ ဟေတူစေဝဓံမ္မာ အဟေတုကာစ၊ အဟေတုကာစေဝ ဓမ္မာ နစဟေတူ။

၂။ ဟေတူစေဝဓံမ္မာ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာစ၊ ဟေတု ဝိပ္ပယုတ္တာ စေဝဓမ္မာ နစ ဟေတူ။

၃။ ဟေတူဓမ္မာ သဟေတုကာပိ၊ အဟေတုကာပိ။

၄။ နဟေတူဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ၊ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာပိ။

၅။ ဟေတူစေဝဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ၊ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာပိ။
ဤငါးဒုက်တည်း။]

ပန၊ အယံအတိရေကတ္ထော-ဟူသောပုဒ်၏အနက်မှတပါး အညေပိအညထာဟူသော ပုဒ်၏အနက်ကိုဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတကြွယဒေဝံ စသော ပါဠိ၌။ ဋ္ဌိတေန၊ တည်ရှိသော (ထည့်)။ အညေပိအညထာပိတိ ဧတေဟိ၊ အညေပိ အညထာပိဟူကုန်သောနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဒ္ဝိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ (ထည့်)။ဧတေသံ၊ ဆိုအညေပိဟူသောပုဒ် အညထာပိဟူသောပုဒ်တို့၏။ ဝိသုံ၊ အသီးသီး။ ဝါ၊ တပုဒ်ဂို။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒွေဒုကာ၊ နှစ်ဒုက်တို့ကို။ ဒဿိတာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာပြအပ်ကုန်၏။ ပန၊ ဝိသုံပဝတ္တိမှတပါးသဟပဝတ္တိကိုဆို

ဟာ။ ဒွံယစ်ဝ ကိုးကဲ့ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ရှိသည်။ ထိုအပေါ်တွင် ဆင်းသက်လာသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဆင်းတုတော်များကို ပန်းပုလက်ရာဖြင့် ထွင်းထုထားသည်။ ဘုရားရှင်တို့၏ ဆင်းတုတော်များသည် ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ကို ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ဆံထုံးအဖြစ် စည်းထားသည်။

သမ္မယုတ္တာဒုကောစ၊ ဟေတုဟေတုသမ္မယုတ္တာပဇ္ဇမသမ္ဘာဝဒုက်ကိုလည်း။ နဟေကု ဟေတုသမ္မယုတ္တာဒုကော၊ နဟေတုဟေတုသမ္မယုတ္တ စတုတ္ထ သမ္ဘာဝဒုက်ကို။ နဝတ္တဗ္ဗောဝိယ၊ မဟောသကဲ့သို့။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ ဟောတော်မမူအပ်။

ပန၊ ဟေကုဟေကုဝိပ္ပယုတ္တာဒုက်,ဟေတုဟေတုသမ္ပယုတ္တ ဒုက်တို့မှ တပါးဟေတုအဟေတုကပဌမဒုက်,ဟေကုသ ဟေတုကဒုတိယဒုက်တို့ကိုဆိုဦးအံ့။ ဒ္ဝီသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဧတသု၊ ထိုပဌမဒုက် တကိယဒုက်တို့တွင်။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဖြစ်သော။ဒုကေ၊ ဟေတုသဟေတုကဒုက်၌။ဟေတုဓေါပနဓမ္မာ သဟေတုကာတိပဒံ၊ ဟေတုဓေါပနဓမ္မာသဟေတုကာ ဟူသောပုဒ်သည်။ စတုတ္ထ ဒုကေ၊ ဟေတုစေဝဓမ္မာသဟေတုကာစ, သဟေတုကာစေဝ ဓမ္မာနုစဟေတုဟူသော ဟေတုသဟေတုကစတုတ္ထဒုက်၌။ ပဌမပဒေန၊ ဟေတုစေဝဓမ္မာ သဟေတုကာစ ဟူသော ပဌမပဒနှင့်။ နိန္နာနာ ကရဏတ္တာ၊ မထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ နဝတ္တာဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မမူ။ ဟေတုဓေါပနဓမ္မာအဟေတုကာတိပဒံ၊ ဟေတုဓေါပနဓမ္မာ အဟေတုကာ ဟူသော ဒုတိယပဒသည်။ ဟေတုစေဝဓမ္မာအဟေတုကာတိဧတေန၊ ဟေတုစေဝဓမ္မာ အဟေတုကာစဟူသော ပဌမသမ္ဘာဝဒုက်နှင့်။ နိန္နာနတ္တာ၊ မထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ နဝတ္တာဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မမူ။

ပန၊ တတိယာသမ္ဘာဝ ဒုက်မှတပါး ပဌမသမ္ဘာဝဒုက်ကိုဆိုဦးအံ့။ အဝသိဋ္ဌ၊ တတိယသမ္ဘာဝဒုက်မှကြွင်းသော။ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော။ဒုကော၊ ပဌမသမ္ဘာဝဒုက်၌။ အဟေတုကာစေဝမမ္မာနုစဟေတုကိပဒံ၊ အဟေတုကာစေဝဓမ္မာနုစဟေတုဟူသော ဒုတိယပဒသည်။ ဆဋ္ဌဒုကော၊ နဟေတုဓေါပနဓမ္မာ သဟေတုကာပိ အဟေတုကာပိဟူသော ပါဠိတော်ဆဋ္ဌဒုက်၌။ ဒုတိယပဒေန၊ နဟေတုဓေါပနဓမ္မာအဟေတုကာဟိဟူသော ဒုတိယပဒနှင့်။ ဧကတ္ထတ္တာ၊ အနက်ဝါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နဝတ္တာဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မမူ။ ဇာဒါနိ၊ ၌။ ဟေတုစေဝဓမ္မာအဟေတုကာစာတိ၊ ဟူသော။ ဧကံ၊ တခုသော။ ကုဒံပဒံ၊ ဤပဌမသမ္ဘာဝဒုက်ဇ်းပဌမပဒသည်။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်း၏။ ဧကေန။တခု သော၊ ပဒေန၊ ပဌမပဒဖြင့်။ ဒုကော၊ ဒုက်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောကိ၊ မဖြစ်။ ကုကိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ဒုက်မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထိုဟေတုစေဝဓမ္မာ အဟေဝကာစဟူသော ပဌမပဒကိုသည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နဝုတ္တံ၊ ဟောကော်မမူ။ ကုတိ၊ သို့။ ပေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပန၊ ပဌမသမ္ဘာဝဒုက်၏ပဌမပဒကိုမဟောခြင်းအကြောင်းမှတပါး ဆဋ္ဌဒုက်၏ ပဌမပဒကိုဟောခြင်း၏အကျိုးကိုဆိုဦးအံ့။ စတုတ္ထဒုကော၊ ဟေတုစေဝ

ဓမ္မာသဟေတုကာစ၊ သဟေတုကာစေဝဓမ္မာနစဟေတူ ဟူသော ပါဠိဟော် ဟေတုသဟေတုကစတုတ္ထဒုက်၌။ ဒုတိယပဒေန၊ သဟေတုကာစေဝဓမ္မာနစ ဟေတူဟူသော ဒုတိယပဒနှင့်။ သမာနတ္ထသ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် တူသော။ ဝါ၊ တူသောအနက်ရှိသော။ ဆဋ္ဌဒုကေ၊ နဟေတူခေါ်ပနဓမ္မာသဟေကုကာပိ, ဒုဟေတုကာပိဟူသော ပါဠိတော်ဆဋ္ဌဒုက်၌။ ပဋ္ဌမပဒသ၊ နဟေတူခေါ်ပနဓမ္မာသဟေတုကာပိဟူသော ပဋ္ဌမပဒကို။ ဝစနံ၊ ဟောကော်မူခြင်းသည်။ ဒုကပ္ပရဏာတ္ထံ၊ ဆဋ္ဌဒုက်ပြည့်စေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထဉ္စ်)။ ကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဂတိဒသာနေန၊ နည်းပြဖြစ်သော။ ဇတေန၊ ဤဆဋ္ဌဒုက်ပဋ္ဌမပဒဖြင့်။ သဗ္ဗသ၊ အလုံးစုံသော။ သမ္ဘ,ပန္နသ၊ ဖြစ်သင့်သော သမ္ဘဝဒုက်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်တော်မူခြင်းကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ ဒုအလုံးစုံသော။ သမ္ဘဝဒုကော၊ သမ္ဘဝဒုက်ကို။ ဝါ၊ သည်။ ပဋ္ဌမဒုကေ၊ ပဋ္ဌမဒုက်၌။ ဒုတိယ တတိယဒုကပက္ခေပေန၊ ဒုတိယဒုက် တတိယဒုက်ကိုထည့်သဖြင့်။ ဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသုစ၊ ထို ဒုတိယဒုက် တတိယဒုက်တို့၌လည်း။ ပဋ္ဌမဒုကပက္ခေပေန၊ ပဋ္ဌမဒုက် ကိုထည့်သဖြင့်။ ဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာတ်သ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗသ၊ အလုံးစုံသော။ သမ္ဘဝသ္မာ၊ ကို။ သင်္ဂဟော၊ ကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ (ပြန်၍စပ်)။

ဂဇ္ဇိ၊ [တတ္ထ ပန အညေပိ အညထာဝိတိ ဧတေသံ။ ပ။ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တ-ဝိတိ-ဟူသောဋီကာပါဠိတို့တွင် ဝိသုံ ပဝတ္တိယာ-တူသော ပုဒ်ကို ဝိသုံ ဂဝတ္တိယား တိ ဧတေန အညေပိတိ ဧတံ ကေသဉ ဒုကသဉ ဒဿနံ။ အညထာဝိတိ ဧတံ ကေသဉ ဒုကသဉ ဒဿနံ၊ သဟုပ္ပတ္တိယာတိ ဧတေန အညေဂိ အညထာဝိတိ ဧဒံ ကေဒုကသဉ ဒဿနန္တိ ဒသေတိ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူအပ်သော မဓုဋီကာနှင့် အညီ အဋ္ဌကထာ၌ အညေပိ-အညထာဂိ ဟူသောပါဠိကို။အညေပိအညောဂိ၊ တပါးသော ဒုက်သည်ရှင်း၊ အညထာပိ-အညောဂိ။တပါးသောဒုက်သည်ရှင်း ဟု ယောဇနာအပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ... တပါးသော ဒုက်တို့နှင့်ရှင်း၊ တပါးသော်ဒုက်၏ အစိတ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့နှင့်ရှင်း၊ တူခြင်းကြောင့် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဒုက်တို့ကိုရှင်း၊ ဒုက်၏အစိတ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့ကိုရှင်း မြတ်မွတ်ဘုရား မဟာသည်ဖြစ်အံ့။ ဆဋ္ဌဒုက်၌ ပဋ္ဌမ ပဒ ကိုလည်း စတုတ္ထ ဒုက် ဒုတိယပဒနှင့် အနက်တူခြင်းကြောင့် မဟောသင့်။မဟောခဲ့သော်ဆဋ္ဌဒုက်မဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား စတုတ္ထဒုကေဒုတိယပဒေနပနေ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်

ကား-စတုတ္ထဒုက် ဒုတိယပဒနှင့် ဒုနက်အား ဖြင့်တူသော ဆဋ္ဌဒုက်၌ပဌမပဒကို ဟောတော် မူခြင်းသည်ဆဋ္ဌဒုက်ကို ပြည့်စေခြင်းအကျိုးငှာဟောတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသေ၏။

ဤသို့လျှင် အလုံးစုံသော သမ္ဘာဝဒုက်ကို မယူရခြင်းကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ဆဋ္ဌဒုက်၌ ပဌမပဒကို ဟောပြကော်မူသဖြင့် အလုံးစုံသောသမ္ဘာဝဒုက်ကိုယူရခြင်းကို ပြတော်မူ၏ဟိုသော ဋီကာဆရာသည် ဇေတနဝါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-နည်းပြဖြစ်သော ဤဆဋ္ဌဒုက်၌ ပဌမပဒဖြင့် အလုံးစုံသော သမ္ဘာဝဒုက်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ ယူတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသေ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဤနည်းပြုဖြင့်သမ္ဘာဝဒုက်ကို ရေတွက်ကြောင်းကို အတယ်ကြောင့် သိပါသနည်း-ဟု စွက်ရိုရကား တထာဟိ သဒ္ဒေါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ။ဋီကာ၌ မိန့်အပ်သော သမ္ဘာဝဒုက် ဂါးဒုက်ကို၏ပါဠိကာ -

၁။ ဟေတူစေဝမိမ္မာ အပေဘုကာစ၊ အဟေတုကာစေဝ ဓမ္မာနစဟေတူ။

၂။ ဒ္ဝေဟေတူစေဝဓမ္မာ ဟေကဝိဂ္ဂဟိကာစ၊ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာ စေဝဓမ္မာနစဟေတူ။

၃။ ဟေတုခေါနဓမ္မာ သဟေတုကာဝိ၊ အဟေတုကာဝိ။

၄။ နဟေတူခေါနဓမ္မာဟေတုသမ္ပယုတ္တာဝိ၊ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာဝိ။

၅။ ဟေတူစေဝဂမ္မာဟေတုသမ္ပယုတ္တာစ၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာစေဝဓမ္မာနစဟေတူ- ကို့ဖြစ်ကုန်၏။ ဂဏာဂက်၌လည်း ပြဆိုခဲ့ပြီ။ ။အဋ္ဌကထာနှင့်ကား-ပါဠိသာကဲ့၌ အနက်သဘောမှာကား တူညီသည်။

ဟေတုဂေါဆကပြီး၏။

—o—

စုဠန်တရဒုက်

သမာနကာလေန၊ တူသောကာလရှိသော်။ ပစ္စယေနစ၊ ဟေတုသဟဇာတစသောပစ္စည်းကြောင့်ငင်း။ အသမာနကာလေန၊ ကာလမတူသော။ ပစ္စယေနစ၊ အနန္တရစသောပစ္စည်းကြောင့်ငင်း။ ကာလဝိမုတ္တေန၊ ကာလသုံးပါးမှ လွတ်သော။ ပစ္စယေနစ၊ နိဗ္ဗာန်ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာရမ္မဏပစ္စည်းကြောင့်ငင်း။ နိပ္ပန္နာနံ၊ ပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယာယတ္တာနံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းနှင့်စပ်ကုန်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏။ ပစ္စယ ဘာဝမတ္တေန၊ အကြောင်းမ်ိဳးအဖြစ်မျှဖြင့်။ ဧတသံပစ္စယာနံ၊ ထိုအကြောင်းတို့၏။ အတ္ထိတံ၊ ရှိ

သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ပြကော်မူခြင်းငှါ။ သပ္ပစ္ဆယ်ဝစနံ၊ သပ္ပစ္ဆယ် သဒ္ဒါကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဟေကုကဝစနံဝိယ၊ သဟေတုက သဒ္ဒါကဲ့သို့။ သမာနကာလာနမေဝ၊ တူသော ပစ္ဆုပ္ပန် ကာလ ရှိကုန်သော ပစ္စည်းတို့၏သာလျှင်။ အတ္ထိတံ၊ ကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သပ္ပစ္ဆယ ဝစနံ၊ သပ္ပစ္ဆယသဒ္ဒါကို။ နဝုတ္တံ၊ဟောတော်မမူ။ (ပြန်ရှစပ်)။ သနိဒဿနံ၊ သနိဒဿနသဒ္ဒါသည်။ အနုတ္ထုန္နာရဘူတသ၊ ရှုပါယဘနမှ အနက် အထူးမရှိသော။ တံသဘာဝသ၊ ထိုမြင်အပ်သောသဘော၏။ အတ္ထိတံ၊ ကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံဝိယ၊ ဟောတော်မူသကဲ့သို့။ ဧပံ၊ ဇူ။ အနုတ္ထုန္နာရ ဘူတသ၊ သော။ တံသဘာဝသ၊ ထိုသဘော၏။ အတ္ထိတံ၊ ကို။ ဒီပေတုံ။ ငှါ။ သပ္ပစ္ဆယဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နာပိ ဝုတ္တံ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မမူ။ (အကျယ်ယောဇနာနည်း)။ (တနည်းကား)။ သနိဒဿနံ ဝိယ၊ သနိဒဿနသဒ္ဒါကဲ့သို့။ အနုတ္ထုန္နာရဘူတသ၊ အနက်ပရထူးမရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တံသဘာဝသ၊ ထိုသဘော၏။ အတ္ထိတံ၊ ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။ သပ္ပစ္ဆယဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နာပိ ဝုတ္တံ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မမူ။

ပန၊ သပ္ပစ္ဆယသဒ္ဒါမှတပါး သခ်တသဒ္ဒါကိုဆိုဦးအံ့။ သခ်တ သဒ္ဒါ၊ သခ်တသဒ္ဒါသည်။ သမကေဟိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်သော အကြောင်း တရားတို့သည်။ နိပ္ဖာဒိတဘာဝံ၊ ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ပြု၏။ ဇာတိ၊ သို့။ အယံ ဝိသေသော၊ ဤအထူးသည်။ ဧတေသံ၊ ထိုသပ္ပစ္ဆယဒုက် သခ်တဒုက်တို့၏။ ဒုကန္တရဝသေန၊ ဒုက်တပါးကို ဟောတော်မူခြင်းဌာ။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်။ ပေါတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသပ္ပစ္ဆယဒုက် သခ်တ ဒုက်ကိုဌာ။ အပစ္ဆယာအသခ်တာတိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မဝဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ဟုဂုဏ်ဝိဘတ်ဖြင့်ပြပေးပို့ခြင်းကို။ အနိစ္စံ ဇာတဟုတ် ပရိဇ္ဈေဒဒဿနဝသေန၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောအနက်ကိုမပိုင်းခြားခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ မာဟိကာဏပနကော၊ မာတိကာကို ယားတော်မူခြင်းကြောင့်။ ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသေန၊ ဥဒ္ဒေသဖြင့်။ ဝါ၊ မာတိကာဖြင့်။ ကုသလာဒိသဒ္ဒဝါနံ၊ ကုသိုလ်စသည့်သဒ္ဒါတို့၌ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထိတာမတ္တံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်မျှကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပရိဇ္ဈေဒေါ၊ တရားတို့၏အပိုင်းအခြားကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့တရားတို့၏ ရှိခြင်းမျှကို ဟောတော်မူသည်၏ အဖြစ်, တရားတို့၏ အပိုင်း အခြားကို မဟောသည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်။ အပရိစ္ဆေဒေန၊ မပိုင်းခြားသော။ ဗဟုဝစနေန၊ ဗဟုဝုစ်ဖြင့်။ ဥဒ္ဒေသော၊ မာတိကာကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနိစ္ဆိတတ္ထအပရိစ္ဆေဒဒဿနဝသေန၊ ပိုင်းခြားအပ်သော အနက်ကို မဆုံးဖြတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ မာတိကာထပနတော၊ ကြောင့်။ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသသာ၊ ဗဟုဝုစ်ဂိဘတ်ဖြင့်ပြတော်မူခြင်း၏။ ကတဘာဝေါ၊ ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒ်တပ္ပော၊ ၏။ ရူပန္တိ၊ ကား။ ရူပါယတနံ၊ ရူပါယတနတည်း။ ပါ၊ တနည်းကား။ ပထဝိယာဒိ၊ ပထဝီစသည်တည်း။ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ အတ္ထဝိကပ္ပေ၊ အတ္ထဝိကပ်၌။ ဝါ၊ အဝိနိဘ္ဘောဂဝသေနရူပံဧတေသံ အတ္ထီတိရူပိနောဟူသောနည်း၌။ ရူပါယတနသဒ်၊ ၏။ အသင်္ခါတတာ၊ မရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရုပ္ပနလက္ခဏံရူပန္တိ၊ ရုပ္ပနလက္ခဏဆံရူပံဟူသော။ အယံအတ္ထနယော၊ ဤအတ္ထဝိကပ်နည်းကို။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်)။ ပုဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထဝိကပ်နည်း၌။ ရူပန္တိ၊ ကား။ ရုပ္ပနသဘာဝေါ၊ ဟောက်ပြန်ခြင်းသဘောတည်း။

၇ဏ္ဍိ၊ [သပ္ပစ္ဆယဒုက်,သန်တဒုက် နှစ်ပါးတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း၌ ထူးသော အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် သမာနကာလေန-စသော ပါဌ် ဟုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကာလ တူသောဒဖကြောင်း,ကာလ မတူသော အကြောင်း, ဟူလသုံးပါးမှ လွတ်သော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ပစ္စယုပ္ပန်တရားကို၏ အကြောင်းတရားကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ သပ္ပစ္စယသဒ္ဒါကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုသပ္ပစ္စယသဒ္ဒါကို ဟောတော်မူခြင်းကို ဝိသဒိသူပမာနှစ်ခုတို့ဖြင့် ထင်ရှားစွာပြတော်မူလိုရကား-န သဟေတုကပစနံ ဝိယ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။

ထိုပါဌ်ကိုတွင် နသမေဟေတုကဝစနံ ဝိယ သမာန ကာလာန မေဝ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-သမ္မယောဂမတာ ပဝတ္တနေန သဟ ဟေတုနာတိ သဟေတုကာ-ပ္ပဒေသာ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ သဟဇာတသဒ္ဒါသည် တူသောပစ္စုပ္ပန်ကာလ ရှိကုန်သော ဟေတုသဟဇာတ-စသော တူသောအကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြသကဲ့သို့ ထိုအတူ သပ္ပစ္စယသဒ္ဒါသည် တူသော ကာလသာလျင်ဖြစ်သောအကြောင်းရှိသည်မဟုတ်၊ စင်စစ်သော်ကား-တူသောကာလ,မတူသောကာလ, ကာလဝိမုတ် ဤအကြောင်း သုံးပါးတို့သည် ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြသည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် အနုဠ္ဠကာဠ်ဟာသာ ဟိ ဇုမသ္မိံ သတိ ဇုဒံဟောတိတိဏ္ဍေ သတိဘိ ဇုမိနာဂစနေန ယေန ဝိနာ ယံ နဟောတိ တံ အတိတာဒိပိကာရဏံ သင်္ဂဟိတမေဝါတိ-ဟုမိန့်၏။

အနက်ကား-တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား သည်။ ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိတိဣွေ၊ ဣမသ္မိံသတိဣဒံဟောတိဟူသောပါဠိတော်၌။ သတိတိဣမိနာဝစနေန၊သတိဟူသောဤစကားတော်ဖြင့်။ယေန၊အကြင်အကြောင်းနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ယံ၊ အကြင်အကျိုးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိတာဒိပိ၊ အတိတ် အစရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သင်္ဂီတိမေဝ၊ ရေတွက်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။

နာဝိ သနိဒဿနံ ဝိယ တံ သဘာဝသ ပဒနတ္ထန္တရဘူတသ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝသဒ်ါတေန သဟ နိဒဿနေနာတိ သနိဒဿနာ-ဟူသော ဒဿနတိက်အဋ္ဌကထာ၌ ရူပါယတနဟူသောဂုဏ်နှင့် မြင်အပ်သော နိဒဿနေန-ဟူသောဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝဂုဏ်တို့သည် အနက်အားဖြင့် အထူးမရှိသော်လည်း တရားအထူးကိုသိစေခြင်းအကျိုးငှာ သိလာပုတ္တကဿ သရိရံ ကဲ့သို့ ဘေဒူပစာရအားဖြင့် သနိဒဿနာ-ဟု ဟောတော်မူသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဘေဒူပစာရအားဖြင့် ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ စင်စစ်သော်ကား-ပစ္စယုပ္ပန်တရား တို့၏အကြောင်း၏အဖြစ်မျှဖြင့် ထိုအကြောင်းတရားကို ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှာ သပ္ပစ္စယသဒ္ဒါကို ဟောတော်မူသည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုဖွင့်ပြတော်မူသည်။

သပ္ပစ္စယဒုက်ကိုပြတော်မူပြီး၍သခ်ံတဒုက်ကိုပြတော်မူပုံရကား-သခ်ံတ သဒ္ဒေါပန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သခ်ံတသဒ္ဒါသည် အကြောင်း တရားတို့သည် ပေါင်းစု၍ပြီးစေအပ်သော သဘောကိုပြသည်။ ဤသို့လျှင် သပ္ပစ္စယဒုက်နှင့် သခ်ံတဒုက်ထူးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အယမေတေသံ ဝိသေသောတိ အယံ ပစ္စယနိဒ္ဒေသော် ပစ္စယဝန္တာတာ အနေကပ္ပစ္စယနိပ္ဖါဒိတတာဇ ဒုကဒ္ဒယေ ပုရိမပဒတ္ထဝါနံ ဘေဒေါ။ ဣတရေသံ ပန ပုရိမပဒသင်္ဂီတိမဖုဂိဓုရ သဘာဝတာယာတိ။ (အနုဋီကာ)

အနက်ကား-အယမေတေသံဝိသေသောတိ၊ ကာ ။ ပစ္စယနိဒ္ဒေသော်နံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော အကျိုးတရားတို့၏၊ အယံပစ္စယဝန္တာတာဇ၊ ဤအကြောင်းရှိသော အဖြစ်သည်ဌင်း။ ပစ္စယနိဒ္ဒေသော်နံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော အကျိုးတရားတို့၏။ (လိုက်၍ပေး)။အယံအနေကပစ္စယနိပ္ဖါဒိတတာဇ၊ ဤများစွာသော အကြောင်းတို့သည် ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်သည်ဌင်း။ ပုရိမပဒတ္ထဝါနံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော သပ္ပစ္စယပုဒ်,သခ်ံတပုဒ်တို့၏အနက်ဟူ၏။ ဘေဒေါ၊ အထူးတည်း။ ပန၊ ရှေ့ပုဒ်၏အနက်တို့မှတပါး,နောက်ပုဒ်၏အနက် တို့ကိုဆိုဦးအံ့။ ဣတရေသံ၊ ရှေ့ပုဒ်တို့မှတပါးကုန်သော အပ္ပစ္စယအသခ်ံတ-ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော နောက်ပုဒ်တို့၏။ ပုရိမပဒသင်္ဂီတိမဖုဂိဓုရသဘာဝတာယ၊ ရှေ့ဖြစ်သောအပ္ပစ္စယပုဒ် အသခ်ံတပုဒ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော တရားတို့၏

ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောဖြင့်။ ဘေဒေါ၊ အထူးကို။ ဝေဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ ဇာတိ၊သို့။ ဒဠ္ဆပ္ပေါ၊ ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....နိဗ္ဗာန်တရားတခုတည်းဖြစ်လျက် အာဃယ်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အပ္ပစ္စယာဓမ္မာ-ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဟော အင်္ဂါပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ဣတ္ထေ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကုသိလ်,အကုသိလ် စသည်တို့ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက်တို့ကို ကုသိလ် အရေဇာတ္တက်, အကုသိလ်အရေအတ္တက် တို့၏ အပိုင်းအခြားကို မပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မာတိကာကို ထားတော်မူခြင်းကြောင့် ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသေဉ်။

ဒဓိနိစ္ဆိတတ္ထ အပရိဏ္ဏေဒ ဒဿနပသေန-ဟု ပုံနှိပ်စာရှိ၏။ ဝိနိစ္ဆိတတ္ထောနာမ သရူပတော ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗော အတ္ထော၊ တဿ ပရိဏ္ဏေဒေါ တထာ၊ နဝိနိစ္ဆိတတ္ထပရိဏ္ဏေဒေါ တထာ-ဟူသော မဓုဋီကာနှင့်အညီ အဝိနိစ္ဆိတတ္ထ ပရိဏ္ဏေဒ ဒဿနဝသေန-ဟု ရှိမှသင့်မည်။ အသဒ္ဓဘောဇ် ကဲ့သို့ အယုတ္တတ္ထ သမာသ်ယူအပ်၏။ ။အဝိနိဗ္ဘောဂဝသေန ရူပံ ဧတေသံ အတ္ထီတိ ရူဝိနော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ရူပံ၏ သရုပ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ရူပန္တိ ရူပါယတနံ၊ ပထဝိယာဒိဝါ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ရူပါယတနကို ရူပဟု ယူခိုက်၌ ရူပါယတနသည် ရူပမည်၏။ ရူပါယတနမှ တပါးသော အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ်သည် ရူဝိ မည်၏။ ပထဝိယာဒိဝါ-ဟူသော နည်း၌ ပထဝိဓါတ်ကို ရူပဟု ယူခိုက်၌ ပထဝိဓါတ်သည် ရူပမည်၏။ ပထဝိမှတပါးသော အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ်သည် ရူဝိ မည်၏။ ထိုအဟု၊ အာပေါဓါတ်သည် ရူပမည်၏။ အာပေါဓါတ်မှတပါးသော အဝိနိဗ္ဘောဂ ရုပ်သည် ရူဝိမည်၏။ ထိုမှတပါးသော အဝိနိဗ္ဘောဂ ရုပ်တို့၌လည်း ထိုနည်းဂူသင့်ပြီ။ ထိုကြောင့် အနုဋီကာ၌-နဟိတေသု နိယတော ကတ္ထစိ သံသာမိဘာဝေါကေ-ဟုမိန့်၏။တေသု၊ ထို အဝိနိဗ္ဘောဂ ရုပ်တို့တွင်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံ တခုသော အဝိနိဗ္ဘောဂ ရုပ်၌။ နိယတော၊ မြဲသော။ သံသာမိဘာဝေါ၊ သံ-ဟုဆိုအပ်သောရုပ,သာမိ-ဟု ဆိုအပ်သောရူဝိ၏အဖြစ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။

အရှင်ဋီကာဆရာ... အဋ္ဌကထာဆရာသည် အဝိနိဗ္ဘောဂဝသေန ရူပံ-စသော ပဌမနယကိုမိန့်ပြီးပါလျက် အာဃယ်ကြောင့် ရူပုနလက္ခဏံ ဝါ ရူပံ-ဟူသော ဒုတိယအတ္ထဝိကပ်ကို မိန့်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ပုရိမသို့ အတ္ထဝိကပ္ပ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ရူပါယတန သည် ရူပမည်၏။ ကိုရူပါယတနမှတပါးသော အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ်သည် ရူဝိမည်ရာ၌ ရူပါယတန သည် ရူပံမှလွတ်၏။ ပထဝီစသည်တူ။ ဤသို့လျှင် ရူဝိ၏အဖြစ်ဖြင့် မရောတွက်အပ်သော ရုဂ်ရှိသောကြောင့် ဒုတိယ အတ္ထနယကို မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသေဉ်။ ဋီကာ၌ ရူပါယတနတခုကိုသာ မိန့်ခြင်းကား-နိဒဿန နည်း-ဟု ယူ။ ပထဝိ-စသည်ကိုလည်း သိအပ်၏။]

နလုဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ နပလုဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သော။ ယော၊ အကြင်တေဘူမကတရားသည်။ တထာ၊ ထိုယူတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော။ ထိုယူတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်သော တေဘူမကတရားသည်။ လောကော၊ လောကမည်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဲ ဂဟဏရဟိတာနံ၊ ထိုမပျက်မဖြစ်ဟုယူခြင်းမှကင်းကုန်သော။ လောဟုဇ္ဇရာနံ၊ လောကုတ္တရာ တရားတို့အား။ လောကဟာ၊ လောဟ၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်။ လောကော၊ မည်၏။ ဟတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာဌ်။ တနော လောကသဘာဝေန၊ ဆိုလောဟသဘောဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ ဝိုင်းခြားရ၌ သိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာသဘောဖြင့်သာလျှင်။ ဗဒိတာ၊ ထင်ရှားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လောကိကာ၊ မည်၏။

။စံသန္တေ၊ ဤဝိညာဏဗွမမထူးမြင်းကြောင့် ဒုက်ဖြစ်သည် ရှိသော်။ စက္ခုဝိညာဏော၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဝိဇာနိဟပွဟာ၊ သိအပ်သော။ ရူပါယတနသဟ၊ ရူပါယတန၏ဌင်။ ဇောနော၊ ဟိုစက္ခုဝိညာဏ်သည်သာလျှင်။ နဝိဇာနိတဗ္ဗသ၊ မသိအပ်သော။ သဒ္ဒါယဟနာဒိကသဟ၊ သဒ္ဒါယတန စသည်၏ငင်း။ နာနတ္တာ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုန္နဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒါနံ၊ ကေနစိပိညေဟျပုဒ်, နကေနစိပိညေဟျပုဒ်တို့၏။ အတ္ထနာနတ္တတော၊ အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတော၊ ဒုက်သည်။ ဟောတိ၏။

ပန၊ အဋ္ဌကထာ၏ဒလိတော်မှဟပါး အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဇဝံ ဇုမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒုတော၊ ဒုက်ကို။ ဂုစ္ဆမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ယဘ္ဘာကာနိ၊ အကြောင်းတို့အကုန်အစုံရှိကုန်သော။ ဝိညာဏာနိ၊ ဝိညာဏ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗဓမ္မာ၊ ရမ္မဏာနိ၊ အလုံးစုံသောကရုဏာကိုအာရုံပြုကုန်သော။ ဇဉ္ဉာဝါ၊ ဟူ၏ကို။ ဝါ၊ ပေါင်းစပ်သော်။ သာ၊ ၍။ ကတ္တာ၊ ထိုဝိညာဏ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဒုတော၊ ဒုက်ကို။ သမတ္ထာ၊ အပြည့်အစုံ၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ပေါင်း၊ ဟုန်၏။ ဣတိ ဤမိနာ အာကာရေန၊ ဤအပြည့်အစုံဆိုအပ်သောဒုက်ကို၏ပြုံ၊ အရှာအားဖြင့်။ (ထည့်)။ ဒုက ဗဟုတာ၊ ဒုက်များသည်၏အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တောသုစ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားကိုအာရုံပြုသော ဝိညာဏ်တို့၌လည်း။ ဒုက်သ၊ ၏။ ပဒ္ဓေ ဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တထာစ သတိ၊ ထိုသို့ဒုက်မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကေနစိကိစ္စေန၊ ကေနစိဟူသောပုဒ်သည်။ သဗ္ဗဂိ ညာဏသဂ်ါဟကံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုရေတွက်သောပုဒ်သည်။ နသိယာ၊

မဖြစ်ရာ။ နိဒ္ဒေသေနစ၊ နိက္ခေပကဏ္ဍပါဠိတော်နှင့်လည်း။ ဇာဒံဝစနံ၊ ဒွိန္နံ ပဒါနံ အတ္ထနာနတ္တာဟောဒုကောဟောတိဟူသော ဤအဋ္ဌကထာစကားသည်။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ကတ္ထ၊ ထိုနိက္ခေပကဏ္ဍအဋ္ဌကထာ၌။ ယေဟေမ္မာစက္ခု၊ ဝိညေ ယျာ၊နှတေမ္မာသောတဝိညေယျာတိအယံဒုကောနဟောတိတိ၊ ယေတေမ္မာ။ ပ။ နုဟောတိဟူ၍။ ယောစပဋိသေဓော၊ အကြောင်မြစ်ခြင်းကိုလည်း။ သင်္ဂဟကာ ရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်(ထည့်)။ ကတော၊ ပြုဟော်မူ၏။ သောစ၊ ထို မြစ် ခြင်းသည်လည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ယုဇ္ဇေယျ၊ သင့်နိုင်သနည်း။နယုဇ္ဇေ ယျုဧဝ၊ မသင့်ရာသည်သာတည်း။ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာသည်။ ပါဠိ၊ ပါဠို တော်ကို။ ပဋိသေဓေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသမတ္ထာ၊ မစွမ်း နိုင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇေယျဧဝ၊ မသင့်ရာသည်သာတည်း။ ကေနစိ သဒ္ဒါသ၊ ကေနစိသဒ္ဒါ၏။ ကေနဝါတိ၊ ကေနဝဟူသော။ အယံပဒတ္ထော၊ ဤပုဒ်၏အနက်သည်။ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။

ဂဏ္ဌိ၊ [လုဇသဒ္ဒေါ ဟိ ဧကော သာမညေ နိဒ္ဒေသေန ဘိဇ္ဇနနိမ္မတ္တနဏ္ဍော ဟောတိ။(မဓုဋီကာ)။အဓိပ္ပါယိကား-လုဇဝိနာသေ-လုဇ္ဇတိတိလောကော-ဟူသော သဒ္ဒါနိတိနှင့် အညီ လုဇဓါတ်သည် ဝိနာသန အနက်ရှိသော်လည်း သာမညနိဒ္ဒေသအားဖြင့် ဘိဇ္ဇနနိမ္မတ္တနအနက်ရှိသည်။ ထိုကြောင့် နလုဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ နပလုဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်ဟု ယောဇနာဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူ၏။။ ။ ဧဝံ သန္တေ ဒွိန္နံ ပဒါနံ အတ္ထနာနတ္တတော ဒုကော ဟောတိ- ဟူသော အဋ္ဌ ကထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဟော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဧဝံ သန္တေ စက္ခု၊ ဝိညာဏေန-စသောပါဠိတို့ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယိကား-ဝိညာဏစာဓမ္မ တူ၍ ဝိညာ တဇ္ဇမမ္မထူးသောကြောင့် ဒုက်ဖြစ်သည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ ဓိန္နံသည်ဖြစ်ဘိသေဉ်။

ထိုအဋ္ဌကထာဋ္ဌ အပြုံကို တင်ပြုတော်မူလိုသော ဋီကာ ဆရာသည် ဧဝံ ပန ဒုက္ခ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ထို ပါဠိတို့တွင် ဧဝံ ပန ဒုက္ခ။ ပ။ သဒ္ဓဓမ္မာရုမ္မဏာနိ ဝိညာဏာနိ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-အလုံးစုံသော ပရမတ္ထမမ္မ ရှစ်ဆယ်တပါးတို့ကို ဖခဲ့ပြုကုန်သော ကာမာဝစရ ကုသိလ ဉာဏသဒ္ဓယုတ် လေးခု, ကာမာဝစရ ကြဲသာဉာဏသဒ္ဓယုတ် လေးခု,မနော ဒွါရာဝဇ္ဇန်း ဥပ္ပိတ်တို့သည် ဓာတုစိဒ္ဓည်ယျာခမ္မာ သာဖြစ်၍ နကေနစိဝိညေ ယျာခမ္မာ-ဟူသော ဒုတိယပဒ၏ အရုံးဖြစ်သောကြောင့် ထိုစိတ်တို့ကိုထား၍ ကြွင်းသောစိတ်ကို၏ အာရုံအာဟွက်အားလျော်စွာ ဒုက်တို့ကို ဟောတော် မူရ သဖြင့် ဒုက်အရေအတွက်မှားယွင်းခြင်းသို့ရောက်သည်-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူ၏။။ ။ပရမတ္ထမမ္မ ရှစ်ဆယ်တပါး ကား-စေတသိက် ဒွိပညာသ, ရုပ် အဋ္ဌဂိသ, အလုံးစုံသော စိတ်ကိုတခုတည်းပြု၍ ထည့်ခြင်းဖြင့် ရှစ်ဆယ်တစ်

ဖြစ်၏။ (အနုဋ္ဌီကာ-မဓုဋ္ဌီကာ)။ ထို ကာမာဝစရ ကုသိုလ် ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်, မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်တို့သည် ကေနစိ ဝိညေယျ သာဖြစ်၍ နကေနစိဝိညေယျ ဒုတိယပဒမ ဖြစ်သောကြောင့် ဧကသု စဒုကဿ ပဒ္ဓေဒေါ အာပဇ္ဇတိ-ဟုမိန့်သည်။

နိဒ္ဒေသေန စ ဝိရုဒ္ဓံ ဇာဒံ ပဧနံ-၏ အဂိပ္ပါယ်တား-နိကွေပကဏ္ဍပါဠိဖွင့်ဆိုချက်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ ယေ တေ ဓမ္မာ စက္ခုဝိညေယျာ၊ နေ တေ ဓမ္မာ သောတ ဝိညေယျာ-ဟု ဟောတော်မူသည်။ ထိုပါဠိတော်တွင် ယေ တေ ဓမ္မာ စက္ခုဝိညေယျာဖြင့် ကေနစိဝိညေယျာဓမ္မာ-ဟူသောပဒကိုရည်၍ ဟောတော်မူသည်။ နေ တေ ဓမ္မာ သောတဝိညေယျာဖြင့် နကေနစိ ဝိညေယျာ ဓမ္မာ-ဟူသော ဒုတိယပဒကို ရည်၍ ဟောတော်မူသည်။ ကေနစိ ဝိညေယျာ ဓမ္မာ-ဟူသော မာတိကာနှင့် ယေ တေ ဓမ္မာ စက္ခုဝိညေယျာ-ဟူသော နိဒ္ဒေသ၏အရကား-စက္ခု ဝိညာဏ်-စသောကေနစိစိတ်သည်သိအပ်သောနှုပါရုံစသည်ကိုရု၏။နကေနစိဝိညေယျာ-ဟူသော မာတိကာနှင့် နတေဓိမ္မာ သောတ ဝိညေယျာ-ဟူသော နိဒ္ဒေသ၏ အရကား-သောတဝိညာဏ်-စသောစိတ်သည်မသိအပ်သော နှုပါရုံ-စသည်ကို ရု၏။ဤသို့လျှင် ဝိညာဏဓမ္မမတူမူ၍ဝိညာတဗ္ဗဓမ္မတူသည်ကိုဟောတော်မူသော နိဒ္ဒေသပါဠိတော်နှင့် ဝိညာဏဓမ္မ တူ၍ ဝိညာတဗ္ဗဓမ္မ တူသည်ကို မိန့်သော အဋ္ဌကထာသည် ဆန့်ကျင်သည်-ဟု ပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သောစကထံ ယုဇ္ဇေယျ-ဟုမိန့်တော်မူ၏။အဘယ်ကြောင့် မသင့်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကာ နဟိ သမတ္ထာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပါဠိတော်ကို အဋ္ဌကထာ မတား၍ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤသို့လျှင် အဋ္ဌကထာ၌ ခြွဲခြားချက်သောအပြစ်တို့ကိုတင်ပြတော်မူ၏။]

ကေနစိတိ၊ ဧကေနစိဟူသော။ ဧဟာသအာဒီပဒဿ၊ ထိုဓာတု ဖြစ်သောပုဒ်၏။ အနိယမိတံ၊ အမြဲမမှတ်အပ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ် မရှိ တစုံတခု သော။ ဧကံ၊ တခုသောဝိညာဏ်သည်။ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏အနက်သည်။ ပေါတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုတခုသောဝိညာဏ်ကို။ ဝတ္ဟာ၊ ဟောကော်မူပြီး၍။ ဝုစ္စမာနဿ၊ ဟော လတံ့ဖြစ်သော။ ကေနစိကိဒ္ဓတိယပဒဿ၊ ကေနစိဟူသောဒုတိယပဒ၏။ယံကိဉ္စိ၊ တစုံတခုအမှတ်မရှိသော။ အဟံ၊ တပါးသော။ အနိယမိတံ၊ အမြဲ မမှတ် အပ်သော။ ဧကံ၊ တခုသောဝိညာဏ်သည်(ထည့်)။ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏အနက်သည်။ ပေါတိ၊ ၏။ ဣတိတေံအတ္ထဇာပံ၊ ဤသို့သောအနက်သကောသည်။ လောကသိဒ္ဓံ၊ လောကဋ္ဌထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထေဝ၊ ကိုအနက် ပြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။နိဒ္ဒေသော၏၊ နိကွေပကဏ္ဍနိဒ္ဒေသသည်လည်း။

ပဝတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဇတ္ထ၊ ဤကေနစိဝိညေယျဒုက်ဉ်။ ဝိညာတဗ္ဗံမမ္မဘေဒေန၊ ဝိညာတဗ္ဗဖြစ်သောဓမ္မတို့၏အပြားအားဖြင့်။ယတ္တကာ၊အကြင်မျှအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝိညာတဗ္ဗာ၊ ဝိညာတဗ္ဗတရားတို့သည်။ သန္တိ။ရှိကုန်၏။တတ္တကာ၊ ထိုဝိညာတဗ္ဗအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဒုကာ၊ ဒုက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုကဘေဒေါ၊ ဒုက်အထူးသည်။ သမတ္ထော၊ အပြည့်အစုံ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစအာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့သို့ဒုက်အထူး၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုကမဟုတာ၊ ဒုက်မျှားသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧကံ ယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝိညာတံ့၊ ဝိညာတဗ္ဗတရားသည်။ ကေနစိ ဝိ ညေယျန္တ၊ ကေနစိဂေ့ယျမည်သည်ဌင်း။ ကေနစိ နဝိညေယျန္တ၊ ကေနစိ နဝိညေယျမည်သည်ဌင်း နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ အပရမ့ဲ၊ တပါးသော ဝိညာဉ်ဟုည်ဌင်း။ ဧကေနစိ ဂိညေယျန္တ၊ ဌင်း။ ကေနစိ နဝိညေ ယျန္တ၊ ဌင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောတိ၊ ဂ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗ ဝိညာတဗ္ဗ သင်္ဂဟ၊ အလုံးစုံသော ဝိညာတဗ္ဗ တရားကို ရေတွက်ခြင်း၌။ ဒုကော၊ သည်။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဝါ၊ ဒုကော့သမတ္ထော၊ ဒုက်ဖြစ် နိုင်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုကမဟု တာယ၊ ဒုက်မျှားသော အဖြစ်၏။ နတ္ထိ ဘာဝေါ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဂ်။ (ဂြန်၍စပ်)။ ဝေဒနာသင်္ခါ၊ အလုံး စုံသော ဝိညာတဗ္ဗ တရားတို့ကို ရေတွက်နိုင်သော ဒုက်ဖြစ်သည့် ဂျိသော်။ ကေနစိတိပဒံ၊ ကေနစိ ဟ္ရသောပဒ်သည်။အနိယာမေန၊ ဧကန်မရှိသဖြင့်။သဗ္ဗဝိညာဏသင်္ဂါဟကံ၊အလုံးစုံ သော ဝိညာဏ်ကိုရေတွက်သောပုဒ်သည်။ ပေါတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘိန္ဒံ၊ ပြိုး သည်။ ပေါတိ၊ ၏။ ဝိညာဏနာနတ္တနယ၊ဝိညာဏဓမ္မ ထူးခြင်းကြောင့်လည်း။ ဝိညာတံ့၊ ဝိညာတဗ္ဗကရားကို။ ဘိန္ဒတ္တာ၊ ခဲ၍။ အယံ-ဒုကော၊ ဤကေနစိဝိ ညေယျဒုက်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝိညာတဗ္ဗာနံ၊ ဝိညာတဗ္ဗတရားတို့၏။ အတ္ထဉ္စ ရ တာယ၊ အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိန္ဒတ္တာ၊ ခဲ၍။ အယံ ဒုကော၊ ကို။ နဝုတ္တော၊ ဟောဇကက်မမူအပ်။ ပန၊ အကျိုတပါးကိုဆိုဦးအံ့။ တေသုဒုက္ခ၊ ထိုကေနစိဝိညေယျဒုက်၏။နိက္ခေပရောသိနဒ္ဒေသော၊ နိက္ခေပရာသိနဒ္ဒေသသည်။ ဒုက္ခသင်္ခါတဓမ္မကဒေသော၊ဒုက်ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော တရားတို့၏ အ စိတ်တို့၌။ ဒုကဒ္ဓယပဝတ္တိဒဿနဝသေန၊ ဒုက်ခံစ်ခုတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြသည်၏အ စွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်၏။ အတ္ထုဒ္ဓါရနိဒ္ဒေသော၊ အဋ္ဌကထာကထ္တာသည်။ နိရဝသေသဒုကသင်္ဂဟိတဓမ္မဒဿနဝသေန၊ အကြွင်းမရှိဒုက်ဖြင့်ရေတွက်အပ် ကုန်သောတရားတို့ကိုပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။

၈၄။ [အဋ္ဌကထာ၏ အပြစ်မှတပါး မိမိ၏အလိုရှိအပ်သော အနက်ကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ကေနစိတိ စတဿ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ ထိုပါဠိတို့တွင် ကေနစိတိ တေသ။ ပ။ သိဒ္ဓမေတံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကေနစိ ဝိညေယျာ-ဟူသော ပဌမ ပဒကို စက္ခုဝိညာဏ-စသော စိတ်ကို ယူခဲ့သော် ကေနစိန ဝိညေယျာ-ဟူသောဒုတိယပဒကို စက္ခုဝိညာဏ-စသည်မှတပါးသော သောတဝိညာဏ-စသည်ကိုယူရခြင်းသည်လောကဋ္ဌကထာရှေးသည်-ဟုပြတော်မူ၏။ ။ယေတေ မဓမ္မာ စက္ခုဝိညေယျာ၊ န တေ ဓမ္မာ သောတ ဝိညေယျာ-ဟူသော နိဂ္ဂေပကဏ္ဍနိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်သည်လည်း ထိုအတူဟောကြား တော်မူသည်-ဟု တထေဝစ နိဒ္ဒေသော ပဝေဿာ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ပြတော်မူ၏။ ။နဓေတ္ထ။ ပ။ ဒုကပဟုကာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိညာတဗ္ဗကရုဏ် ရှိသလောက် ဒုက်တို့ကို မယူရသောကြောင့် ဒုက်ဘို၏ များသော အဖြစ်မရှိ-ဟု ပြတော်မူ၏။

အဘယ်ကြောင့် ဒုက်မများပါသနည်း။ စုဒ်။ နဟိ ကေ ယေဝ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စက္ခုဝိညာဏ ဇိတ်တဒုကိုသာ ကေနစိ ဝိညေယျာ ဓမ္မာ ကေနစိ နဝိညေယျာ ဓမ္မာ-ဟူသောနှစ်ပဒဖို့ကြောင့် မများမူ၍ ကေနစိဝိညေယျာဓမ္မာ-ဟူသော ပဌမပဒဖြင့် စက္ခုဝိညာဏစိတ်ကိုပြု။ ကေနစိ နဝိညေယျာ ဓမ္မာ-ဟူသော ဒုကိယပဒဖြင့် စက္ခုဝိညာဏမှတပါးဟုဆိုသော တရားတို့ကို ယူအပ်သောကြောင့် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို ရရောက်နိုင်ငံသော ဒုက် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒုက်များခြင်းမရှိဖြစ်ဘိသော်။ ။လေခွဒ်ကို ပြုတော် မူလိုရကား-ဝေဠဲသတိ။ ပ။ သိဒ္ဓံ ဟောတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကို ကေနစိဝိညေယျ။ ဒုက်သည် နိပ္ပဒေသဒုက်ဖြစ်သော် ကေနဒေ-ဟူသော ပုဒ်သည် အလုံးစုံသော ဝိညာဏဓမ္မကို ရရောက်သောပုဒ်ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အခြင်ဋီကာဆရာ....ယေတေဓမ္မာဝိညေယျာ၊ နတေဓမ္မာသောတ ဝိညေယျာ-ဟူသောပါဠိတော်သည် ပုပ္ပါရုံကိုသာ ယူတော်မူသဖြင့် အနက်ထူး၏မရှိခြင်းကြောင့် ဒုက်အဘယ်ကြောင့်များပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိညာဏနာနတ္တေန-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။ ။အခြင်းဋီကာဆရာ....၌ကေနစိဝိညေယျာဓမ္မာ-ဟူသော အဓိကာရဝါကျတော်ကို ရရောက်သောဒုက်သည် ဒေသုံးစုံသော ဝိညာဏဓမ္မတရားတို့ကို ရရောက်နိုင်သော ဒုက် ဖြစ်ခဲ့သော် နိဂ္ဂေပရာသိနိဒ္ဒေသနှင့် အဋ္ဌကထာယာကဏ္ဍကို အဘယ်သို့သိရပါအံ့နည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ကေသ ပန ဒုဿသ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ ၌ဒုက်၏ နိဂ္ဂေပရာသိနိဒ္ဒေသသည် ကေနစိဝိညေယျာဓမ္မာ-ဟူသော ပဒဖြင့် ရရောက်အပ်သောတရား, ကေနစိနဝိ ညေ ယျာဓမ္မာ-ဟူသောပဒဖြင့် ရရောက်အပ်သောတရား,၌ဒုက်ဖြင့် ရရောက်အပ်သော တရားအစိတ်နှစ်ပါးတို့၌ ဒုက်ပုဒ် နှစ်ခုဖြစ်ခြင်းကိုပြတော်မူသည်။ သင်္ဂဟစဓမ္မာကေနစိဝိညေယျာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကဏ္ဍ ပါဠိတော်သည် အကြင်းမဲ့၌ ဒုက်ဖြင့် ရရောက်အပ်သော တရားတို့ကို ပြတော်မူသည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သိရမည်ဖြစ်ဘိသော်။]

ဗုဒ္ဓန္တရဒုက် ပြီး၏။

အာသဝဝေါစ္ဆက

စက္ခုတောပိ။ ပ။ မနတောပိတိတ္ထေ၊ ၌။ ဧကတိအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ ကထံဝေဒိတမ္ပေါ၊ မူကား။ စက္ခုဝိညာဏ ဒိထိသုစ၊ စက္ခုဝိညာဏဝိထိတို့၌ဌင်း။တဒနုဂတမနောဝိညာဏဝိထိသုစ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏဝိထိသို့လိုက်၍ ဖြစ်ကုန်သော မနောဝိညာဏ ဝိထိတို့၌ဌင်း။ ကုသလာဒိနမ်ပိ၊ ကုသိုလ်စသည်ကို၏လည်း။ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိန္တုပိအတ္ထိ၊ ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း။ ကာမာသဝါဒယောဧဝ၊ ကာမာသဝစသည်တို့သည်သာလျှင်။ (သန္ဓန်သို့စပ်)။ဝဏ္ဏတော၊ အမာမှ။ ယူသံ၊ ပြည်သည်။ ပဉ္စဂုဏကအသုစိဘာဝေန၊ ယိုစီးသောမစင်ကြွယ်သော ဝတ္ထု၏အဖြစ်ဖြင့်။ သန္ဓတိဝိယ၊ ယိုစီးသကဲ့သို့။ ပဉ္စဂုဏကအသုစိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္ဓန်၊ယိုစီးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဧဝ၊ ထိုကာမာသဝစသည်ဟိုသည်။ အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန်၊ ကုန်၏။ ကတ္ထ၊ ထိုဒေသာ၌။ ပဉ္စဂုဏကအသုစိမ်၊ ယိုစီးသောမစင်ကြွယ်သော ပြည်၌။ အာသဝသဒ္ဒေါ၊သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဂ္ဂဒ္ဒေါ၊ ထင်၏။(အနုဋီကာ)။ တနည်းကား။ တတ္ထ၊ ထိုအာသဝါဓမ္မာဟူသောပဒ၌။အာသဝသဒ္ဒေါ၊သည်။ ပဉ္စဂုဏကအသုစိမ်၊ ယိုစီးသဖြင့်မစင်ကြွယ်သည်၌။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နိဂ္ဂဒ္ဒေါ၊ ထင်၏။ (မဟာဋီကာ)။ ဧကတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေဧဝ၊ ထိုကာမာသဝစသည်တို့ကိုသာလျှင်။ အာသဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန်၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဟော ယာဝ ဂေါတြဘူတိဇာတိဒုဒံ၊ ကို။ တတော၊ ထိုဂေါတြဘူမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ မဂ္ဂဖလေသု၊ သောတာပတ္တိမဂ်,သောတာပတ္တိဖိုလ်တို့၌။ အပ္ပဝတ္တိတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတေ၊ ထိုကာမာသဝစသည်ဟိုသည်။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည့်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝေမ္မ၊ တရားတို့ဝို့။ ဂန္ဆန္တော၊ ရောက်ကုန်သည် ရှိသော်။ တတော၊ ကိုဂေါတြဘူမှ၊ ပရံ၊ နောက်သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဂုစ္ဆိန္နာ၊ မရောက်ကုန်သေး။ ဧကတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂဖလေသု၊ ကို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပ္ပဝတ္တိတော၊ ကြောင့်။ ပုတ္တဘာဝေါ၊ ဆိုအပ်သည့်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။

ဟလော၊ ထိုဂေါတြဘူမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ဘဝဂ်ါဒိနိပိ၊ ဘဝင်စသည်ဟိုသို့လည်း။ ဂန္ဆန်နန္၊ ရောက်သည်မဟုတ်ကုန်လော။ ဧကတိစေ၊ ဤသို့စောဒနာငြားအံ့။ နဂန္ဆန်၊ မရောက်ကုန်။ ဧကတိ-အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း(ထင်၌)။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဂန္ဆန်၊ မရောက်ကုန်သနည်းဟူမူ။ တေသမိပိ၊ ထိုဘဝင်စသည်တို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အာလမ္ဗိတေသု၊

အာရုံပြုအပ်ကုန်သော။ လောကိယဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ သာသဝဘာဝေန၊အာသဝေါတရားတို့၏အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ အန္တောဝဓတ္တာ၊ အကွင်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထိုဝေါတြဘူမှ။ ပရတာဘာဝတော၊ နောက်၌ဖြစ်သောအဖြစ်၏မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့။ ဇာတ္ထ၊ ဤဓမ္မတောယဲဝဝေါတြဘူစသောစကား၌။ ဝေါတြဘုပစနေန၊ ဝေါတြဘူသဒ္ဒါဖြင့်။ ဝေါတြဘုဝေါဒါနဖလသမာပတ္တိပုရေစာရိကပရိကမ္မာနိ၊ ဝေါတြဘူ,ဝေါဒါန်,ဖလသမာပတ်၏ရှေ့၌ ဖြစ်ကုန်သော ပရိကံဧာတို့ကို။ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဌမမဂ္ဂပုရေစာရိကမေဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေ့၌သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝေါတြဘု၊ ဝေါတြဘူကို။ အဝမိနိဒဿနဘာဝေန၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို ပြဲသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ပန၊ အဝမိနိဒဿနမ္ပတပါဠိး ဝေါတြဘူဟူသောသမာသ်ပုဒ်၏အရကိုဆိုဦးအံ့။ ။တတော၊ ထိုဝေါတြဘူမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ မဂ္ဂဖလသမာနတာယ၊ မဂ်ဖိုလ်အဖြစ်အားဖြင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အညေသု၊ သောတာပတ္တိမဂ်မှတပါးကုန်သော။ မဂ္ဂေသုစ၊ သကဒါဒိမဂ်စသည် တို့၌ ၎င်း။ မဂ္ဂဝိထိယံ၊ မဂ္ဂဝိထိ၌။ ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဖလေသုစ၊ဖိုလ်တို့၌ ၎င်း။(ကျော်၍စပ်)။ ဖလသမာပတ္တိဝိထိယံ၊ ဖလသမာပတ္တိဝိထိ၌။ ပဝတ္တမာနေသု၊ဖြစ်ကုန်သော။ ဖလေသုစ၊ ဖိုလ်တို့၌ ၎င်း။ နိရောဓါနန္တရံ၊ နိရောဓသမာပတ်၏အခြားမဲ့၌။ ပဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖလေသုစ၊ ဖိုလ်တို့၌ ၎င်း။ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ၎င်း။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ နိဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိကဗ္ဗာ၊ ၏။ ။

၇ဇ္ဇာ၊ [ကာမာသဝါဒယော ဧဝ။ ပ။ အာသဝါတိ ပုစ္ဆန်-ဟူသော ပါဠိဖြင့် အာသဝန်တို့ သန္ဓန်တို့ကို အာသဝါ၊ ယိုဒိုးသောပြည်ကိုရ၏။ အာသဝါဝိယာတိ အာ့သဝါ၊ ကာမာသဝ-စသည်ကိုရ၏။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ...အာယ်ကြောင့် ဤဥပမာတဒ္ဓိတ်ဝစနဏ္ဍကို မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တဏ္ဍဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အမှာ၌ ယိုဒိုးသောပြည်၌ အာသဝဿဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့် ကာမာသဝစသည်တို့ကို ရစေခြင်းအကျိုးငှာ မိန့်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤကား-ဘဏ္ဍာဂါတိ ဝစော ပဋ္ဌရဏာ။ ပ။ သဒ္ဒါတို့ ဇာတေန အာသဝေါဝိယာဘ် အာသဝေါတို့ အယမ္ပိ အတ္ထော ဒဿိတောဟိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဟု မိန့်အပ်သောဗာနဋီကာအလိုတည်း။

မဓုဋီကာ၏ အလိုကား-အရှင်ဋီကာဆရာ....အာယ်ကြောင့် အသုစ်ဘာဝေနသန္ဓန်-ဟူသော့အနက်ကို သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တတ္ထဟိ-

၈သောပါဠိကိုမိန့်။ ဤကား-တတ္ထာတိ အာသဝါဓမ္မာတိပဒေ-ဟုမိန့်အပ်သော မဓုဋီကာ၏ အလိုတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အာသဝါဓမ္မာ-ဟူသောမာတိကာဠဳ ဟောတော်မူအပ်သော အာသဝသဒ္ဒါသည် ယိုစီးသဖြင့် မစင်ကြယ်သည်ဠဳ ဖြစ်သောကြောင့် အသုစိဘာဝေန သန္ဒန္တိ-ဟူသောအနက်ကိုသိရသည် ဖြစ်ဘိ၏သင်္။ ။ကာကေဟိ သပ္ပိရက္ခိတဗ္ဗံ၊ လဒ္ဓါတပဒ္သော ရာဇကုမာရော့တိုကဲ့သို့ မမ္မဇာတာ ယာဝဓေါကြဘုံ-ဟု ဓေါကြဘူကို အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်တော်မူခြင်းသည် ဥပလက္ခဏာနည်းအား ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်။ အစိတ်ကိုမိန့်တော်မူသဖြင့် အပေါင်းကိုလည်းယူလေ-ဟု ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဇာတ္တေစ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။

ဟနည်းကား-ဓေါကြဘုနာ သဒ်သာ ဓေါကြဘူ။ ။ဓေါကြဘုနာ၊ ဓေါကြဘူနှင့်။ သဒ်သာ၊ တူသောတရားတို့တည်း။ ဓေါကြဘူ၊ ဓေါကြဘူနှင့် တူသောတရားတို့-ဟု ဥတ္တရလောပတပ္ပုရိသသမာသ်တွဲ၍ ဓေါကြဘူ-ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၏အရ တပါးသော တရားတို့ကိုလည်း ကောက်ယူရသောနည်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ပဋမမဂ္ဂပုရေစာရိက။ ပ။ အာသဝါနန္တိ ဓေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သည်။ ။ဓေါကြဘု။ ပ။ ဝုတ္တာနိတိ ဇေတန ဓေါကြဘုဂ္ဂဟဏံ ဥပလက္ခဏံ ယတာ ကာကေဟိ သပ္ပိ ရက္ခိတဗ္ဗန္တိ ဒဿေတိ၊ ဓေါကြဘုသဒ်သာ ဓေါကြဘူတိ ပန အတ္ထေ သတိ ဂဏပဒ္ဓာနတ္ထာနံ ကေန သဒ္ဒေန အဝစနိယတ္တာ ဓေါဒါနာဒယောစ ဝုတ္တာ ဘဝေယျုံ။ အထဝါ ဓေါကြဘူတိ ကေသေသေန သာမညေနဝါ အယံနိဒ္ဒေသောတိ ဓေဒိတဗ္ဗံ။ (အနုဋီကာ)။ အနက်ကား-ဓေါကြဘု။ ပ။ ဝုတ္တာနိတိဇေတန၊ ဖြင့်။ဓေါကြဘုဂ္ဂဟဏံ၊ ဓေါကြဘူသဒ်သာသည်။ကာကေဟိသပ္ပိရက္ခိတဗ္ဗန္တိယထာ၊ကာကေဟိသပ္ပိရက္ခိတဗ္ဗံ-ဟူသော ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့။ ဥပလက္ခဏံ၊ ဥပလက္ခဏနည်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုအံ့။ ဓေါကြဘုသဒ်သာဓေါကြဘူကော်၊ဟူသော။ အတ္ထေ၊ ဥတ္တရလောပသမာသ်အနက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဂဏပဒ္ဓာနတ္ထာနံ၊ ဓေါကြဘူသော ဂဏ်ပုဒ်, သဒ်သာ-ဟူသော ဂဏောပဒ္ဓာနပုဒ်တို့၏အနက်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ကေန၊ တခုသော။ သဒ္ဒေန၊ ဓေါကြဘူသဒ္ဒါသည်။အဝစနိယတ္တာ၊ မဟောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဓေါဒါနာဒယောစ၊ ဓေါဒါနစသည်တို့ကိုလည်း။ ဂုတ္တာ၊ ဓေါကြဘူ-ဟူသောသမာသ်သည် ဟောအပ်ကုန်သည်။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထဝါ။ ကား။ ဓေါကြဘူတိကေသေသေနဝါ၊ ဓေါကြဘူ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟဝါကျသေသနည်းဖြင့်ဂုဏ်း။ သာမညေနဝါ၊ သာမညနည်းဖြင့်ဂုဏ်း။ အယံနိဒ္ဒေသော၊ ဤပြခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဓေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ။ဤအနုဋီကာဖြင့် ပဋမမဂ္ဂပုရေစာရိက။ပ။ အာသဝါနန္တိ ဓေဒိတဗ္ဗာ-ဟူသောဋီကာ၌ သမာသ်နည်း, ကေသေသနည်း, သာမညနည်းတို့ဖြင့် ဓေါကြဘူ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။]

သဝန္တိတိ၊ ကာ။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်ကုန်၏။ အဝဓိ၊ အဝဓိသည်။အာဘိ
ဝိဓိဝိသဃောစ၊ အပိုင်းအခြားကိုပျံ့နှံ့၍ ဟည်သော အာဘိဝိဓိဝိသယဌင်း။အန
ာဘိဝိဓိဝိသယောစ၊အပိုင်းအခြားကိုပျံ့နှံ့၍ မတည်သော အနာဘိဝိဓိဝိသယဌင်း။
ဣတိ၊ သို့။ (ထည့်)။ ဒုဝိဓေါ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိ-အနောကရဏာတ္ထောသို့စပ်)။ ဟတ္ထ၊ ကိုနှစ်ပါးကိုတွင်
(ထည့်)။ အာဘိဝိဓိဝိသယံ၊အာဘိဝိဓိဝိသယအဝဓိသည်။ အပဓိ ံ၊ အပိုင်းအခြား
ကို။ (ထည့်)။ ကြိယာ၊ ကြိယာသည်။ ဗျာပေတွာ၊ ပျံ့နှံ့၍။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။တံ၊
ထိဥဒါဟရဏ်သည်။ ကတမံ၊ အာဘယနည်းဟူမူကား။ အာဘဝဋ္ဌါ ဘဂဝ
တော ယသော ဂတောတိယထာ၊ အာဘဝဋ္ဌါ။ ပ။ ဂတောဟူသည်တည်း။
အာဘဝဋ္ဌါ၊ ဘဝဂ်သို့ပျံ့နှံ့၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယသော၊ ကျော်စောခြင်း
သည်။ ဂတော၊ တက်၏။ ဇုတရံ၊ အာဘိဝိဓိဝိသယမှတပါး အနာဘိဝိဓိဝိသယ
အဝဓိသည်။ အဝဓိ ံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကြိယာ၊ ကြိယာသည်။ ဧဟိ ဂတ္ဝာ၊
အပပြု၍။ ဝ'ါ၊ မပျံ့နှံ့မူ၍။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဂံ၊ ထိဥဒါဟရဏ်သည်။ ကတမံ၊
အာဘယနည်းဟူမူကား။အာပါဠိလိပုတ္တာဒုဋ္ဌောဒေဝေါတိယထာ၊အာပါဠိလိ။
ပ။ ဒေဝေါဟူသည်တည်း။ အာပါဠိလိပုတ္တာ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြုသူတိုင်အောင်။
ဝ၊ါ။ ပါဠိလိပုတ်ပြုသူကိုမပျံ့နှံ့စေမူ၍။ ပေဝေါ၊ ပိုဃ်းသည်။ ပုဋ္ဌော၊ ရွာ၏။
အယဉ္စဒါဟာရော၊ ဤဟာသဝါဟူသောပုဒ်၌ အာဘရဏကိုလည်း။ အတိ
ဝိဓိအတ္ထော၊ ဟာဘိဝိဓိအနက်ရှိသောဟာဟရဏကို။ ဇုတ၊ ဤအာသဝါ ဟူ
သော ပုဒ်၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟိတောဟာ၊ ယူအပ်၏။ ဣဟ-ဝယသ္မာ၊ ထိုသို့
အဝဓိနှစ်ပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်, အာဘိဝိဓိ အနက်ရှိသော ဟာ အာဂရောကို
အာသဝါဟူသောပုဒ်၌ ဂျူဟာ်သည်၏အဖြစ်ပြော်ဉ်။ (ဟိဟ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။
အနောကရဏတ္ထောတိ၊ ဟူ၍။ ပုဋ္ဌံ၊ ၏။ စိရပရိဝုတ္ထဟာ၊ ကြာမြင့်စွာ ထုံ
အပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယော၊ ဟောင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ စိရ
ပါရိဝါသိယဌော၊ စိရပါရိဝါသိယဌမည်၏။

အာဒိသဒ္ဒေန၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်။ ပုရိမာဘိလ္ဓပဝ ကောဋိ နပညာယတိ
ဘဝတဏှာယတိ၊ ပုရိမာ။ ပ။ ဘဝတဏှာယတူသော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်
ကို။ သင်္ဂီတိံ၊ ရေတွက်။ ဝ'ါ။ ဟူအပ်၏။ အပ်ဆွာသဝဘဝါသဝါနဉ္စ၊
အဝိဇ္ဇာသဝ,ဘဝါသဝတို့။လည်း။ စိရပရိဝုတ္ထတာယ၊ ကြာမြင့်စွာ ထုံအပ်
သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿိတာယ၊ပြအပ်သည်ရှိသော်။ တဟ္ဘာဝဘာဝိနံ၊ထိုအဝိဇ္ဇာ
သဝ,ဘဝါသဝတို့ဖြစ်သည်ရှိသော် ဖြစ်လေ့ရှိကုန်သော။ ကာမာသဝဒိဋ္ဌာသ
ဝါနဉ္စ၊ ကာမာသဝ,ဒိဋ္ဌာသဝတို့၏လည်း။စိရပရိဝုတ္ထတာ၊ ကြာမြင့်စွာထုံအပ်

သည်၏အဖြစ်ကို။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်)။ ဒဿိ
တာ၊ ပြဟောမှုအလိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဝုတ္တေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
ကုန်သော။ မမွေစ၊ ဂေါတြဘူစသောတရားတို့ကိုဂုဏ်း။ သြကာသဋ္ဌေ၊ ဘဝင်
တိုင်အောင်သောဘရပ်ကိုဂုဏ်း။အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တမာနေသု၊
ဖြစ်ကုန်သော။ အညေသု၊ အာသဝတရားတို့မှတပါးကုန်သော။ မာနာဒီသု၊
မာနစသောဟရားဟိုသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသုပိ၊ရှိကုန်သော်လည်း။အတ္တတ္တ နိယာ
ဒိဝါဟဝယေန၊ အပ္ပအတ္တနိယစသည်တို့ဖြင့်ယူသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဘိဗျာ
ပနဋ္ဌ၊ ပျံ့နှံ့ခြင်းသည်ရင်း။ မဒကရဏဝသေန၊ ယစ်ခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်။ အာယဝယဒိဿဟာစ၊ အရက်နှင့်ဟူသည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ဧတေသံ
ယေဝ၊ ကိုအာသဝဟရားတို့အားသာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။
အနေဿာ၊ တပါးကုန်သောဟရားတို့အား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထြောင့်။ ဧတေသေဝ၊ ထိုအာသဝဟရားတို့သာလျှင်။
အာသဝသမ္ဗေါ၊ ကို။ နိဂ္ဂုဇ္ဇေ၊ ထင်၏ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အမှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာဆရာသည် အနွှံ့ဂကရဏထွော-ဟု
အဘယ်ကြောင့် မိန့်အပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဒုဝိဓေါဟိ။ ပ။ အနဘိ
ဝိဓိဝိသယော စ-ဟူသောပါဠိ,အယဉ္စအာကာရော။ ပ။ ဂဟိတောတိ-ဟူသော
ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အဝဓိ နှစ်မျိုးရှိသည်၏အဖြစ်, အာသဝါ-ဟူ
သော ပုဒ်၌ အာအကွာရကိုလည်း အဝဓိနှစ်မျိုးတို့တွင် အဘိဝိဓိအဝဓိအနက်
ကို ယူသည်၏အဖြစ် ထိုအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့် အနွှံ့ဂကရဏထွော-
ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသေ်။ ။ထိုအဝဓိနှစ်မျိုးတို့ကို အကျယ်အားဖြင့် ပြတော်
မူလိုရကား-တတ္ထ အဘိဝိဓိ ဝိသယံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။တတ္ထ-ဟု ပါဠိ
သေသထည့်၍ ယောဇနာအပ်၏။ ။အဝိဇ္ဇာ နဟောတိတိ အာဒိ-ဟူသော
အဋ္ဌကထာ၌ အာဒိသဒ္ဒါ၏ အာဒိဝန္တကို ပြတော်မူလိုရကား-အာဒိသဒ္ဒေန-
စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဝိဇ္ဇာသဝ, ဘဝါသဝ တို့၏သာလျှင် စိရပဝုတ္ထ၏
အဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာ ပြတော်မူသည်။ ကာမာသဝနှင့် ဒိဋ္ဌာသဝ တို့၏
စိရပရိဝုတ္ထ အဖြစ်ကိုကား ပြတော်မမူ-ဟု တစုံတယောက်သောသူ၏ ယုံမှား
တွေးတောခြင်းကို ပယ်တော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဝိဇ္ဇာသဝ,ဘဝါ
သဝါနဉ္စ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ တဏှာဝဘာဝိနံ-
ဟု မိန့်သောကြောင့် အဝိနာဘာဝ နည်းအားဖြင့် ပြတော်မူသည်-ဟူသော
အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။]

အာယတ်၊ ရှည်စွာသောသံသရာဆင်းရဲကို။ သဝန္တိဖလန္တိ၊ ဖြစ်စေ
တတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏။ အာ
သဝေဟိ၊ အာသဝတရားတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊

တစုံတခုသော။ သံသာရဒုက္ခံ၊ သံသရာဆင်းရဲသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ဝဏ္ဏော၊ အမာသည်။ ယူသံ၊ ပြည်ကို။ ပဋ္ဌရတိဝိယ၊ ယိုစီးသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အာရမ္မဏဘာဝေန၊ အာရုံတရား၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တေဘူမကတရားတို့သည်။ အာသဝေ၊ အာသဝတရားတို့ကို။ ပဋ္ဌရန္တီ၊ ယိုစီးကုန်၏။ တေ၊ ထို့တေဘူမကတရားတို့သည်။ အသမ္ပယောဂေပိ၊ ထိုအာသဝတရားတို့နှင့်မယှဉ်သော်ငင်း။ အတပ္ပာဝေပိ၊ ထိုအာသဝတရားတို့နှင့်တကွမဖြစ်သော်ငင်း။အာသဝေဟိ၊ အာသဝတရားတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တန္တီ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာသဝါသာသဝမည်ကုန်၏။ အာသဝဝန္တော၊အာသဝရှိကုန်သောတရားတို့တည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း။ ဩသာနဒုကေ၊ အဆုံးဖြစ်သောဆဋ္ဌဒုက်၌။ နောအာသဝါခေါပနာတီ၊ ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊မဟောမူ၍။ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာခေါပနာတီ၊ဟူ၍။ဝစနံ၊ ဟောတော်မူခြင်းသည်။ (ဣတိ-ဒဿနတ္ထံသို့စပ်)။ သဟေတုကာနံ၊ သဟိတ်တရားတို့၏။ သမ္မယုတ္တေဟိ၊ သမ္မယုက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဟေတူဟိ၊ ဟိတ်ဟူ၍နှင့်။ (ထည့်)။ တံသဟိကတာ၊ထိုဟိတ်တို့နှင့်တကွဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ဟောကိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝါ၊ ရှိသကဲ့သို့။ (ဝိသဒိသုပမာ)။ဧဝံ၊ ကူ။ သာသဝါနံ၊ သာသဝတရားတို့၏။ သမ္ပယုတ္တေဟိ၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတရားတို့နှင့်။ (ထည့်)။ တံသဟိတတာ၊ ထိုအာသဝတရားကိုနှင့်တကွဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဝါ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုသဒိသုပမာ၊ ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်။ ဟောဟိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သေသဝေါစ္ဆကေသုပိ၊ ကြွင်းကုန်သောဝေါစ္ဆကကိုဥ်လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝိပ္ပယုတ္တဝုံဟာဂေ၊ ဝိပ္ပယုတ္တသဒ္ဒါဥ်။ ဂယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းလည်း။ နောအာသဝါခေါပနသာသဝါတိဣဒံပဒံ၊ နောအာသဝါခေါပနသာသဝါဟူသော ဤပုဒ်သည်။ စတုတ္ထဒုကေ၊ အာသဝသာသဝစတုတ္ထဒုက်၌။ ဒုတိယပဒေန၊ သာသဝါစေဝမ္မာနောစအာသဝါဟုဘော ဒုကိယပဒဖွင့်။ နိန္နာနံ၊အကျုံးမရှိသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကေန၊ တခုသောနောအာသဝါ ခေါပနမမ္မာအနာသဝါပိဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဒုကော၊ ဒုက်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တပဒမေဝ၊ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တပဒကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူကော်မူ၍။ ဩသာနဒုယယောဇနာ၊ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာခေါပနမမ္မာ သာသဝါဝိ, အနာသဝါပိဟူသော ဆဋ္ဌဒုက်ကို

ယောဇနာ တော် မူခြင်းသည်။ ဥာယာဂတာ၊ အသင့် အားဖြင့် ဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောကိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကကာ၊ ပြုတော် မူအပ်၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [အာယတံ ဝါ သံသာရဒုက္ခံ သဝန္တိ ပသဝန္တိတိပိ အာသဝါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အကြောင်းနှင့်တကွ အကျယ်ပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အာယတံ သဝန္တိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ဖလန္တိတိ တံ ပသဝန္တိတိ တဒ္ဓိဝရဿံ။ (မဓုဋီကာ)။အတ္ထာနံ အာရမ္မဏံကတ္ဝာ။ ပ။ သာသဝါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာစကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အာရမ္မဏာဘာဝေန-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သာသဝတရားတို့သည် အာသဝတရားတို့နှင့်ယှဉ်ခြင်း, တကွဖြစ်ခြင်း မရှိသော်လည်း အာသဝတရားတို့၏ အာရုံဖြစ်ခြင်းကြောင့် သဟ အာသဝေဟိတိ သာသဝါ-ဟု မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။သြသာနဒုက်ခ္ခံ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာခေါပန-ဟု ဟောတော် မူခြင်း၏အကျိုးကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် သြသာနဒုကေ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။]

ပန၊ အာသဝေါစ္ဆကမ္ပတပါး ဟေတုဂေါစ္ဆကကိုဆိုဦးအံ့။ ဟေတုဂေါစ္ဆကော၊ ၌။ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာနံ၊ ဟိတ်နှင့်မယှဉ်ကုန်သောတရားတို့၏။ သ ဟေတုကတာ၊ သဟိတ်၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကော၊ ထိုဟေတုဂိပ္ပယုတ္တဟရာကိုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော် မူ၍။ ဒုကယောဇနာယ၊ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာခေါပနမမ္မာသဟေတုကာဝိ, အဟေတုကာဝိဟုဒုက်ကိုယှဉ်ခြင်း၏။ ဗာသက္ကုဏေယျတ္တာ၊ မစ္ဆမိုးနိုင်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ နဟေတုပဒံ၊ နဟေတုပုဒ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍။ သြသာန ဒုကယောဇနာ၊ အဆုံးဖြစ်သောဒုက်ကိုယောဇနာခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုတော် မူ၏။ ပန၊ အကျိုတပါးကိုဆိုဦးအံ့။ ပဌမော၊ ပဌမဖြစ်သော။ ဒုကော၊ အာသဝ ဒုက်၌။ ဒုတိယသ္မာ၊ ဒုတိယဖြစ်သောသာသဝဒုက်ကို။ ပက္ခေပေ၊ ထည့်ရာ၌။ ဧကော၊ တခုသောအာသဝါစေဝမမ္မာဘာသဂါစ, သာသဝါစေဝမမ္မာနောစ အာသဝါဟူသော စတုတ္ထဒုက်ဂုင်း။ ပဌမော၊ ပဌမဖြစ်သော အာသဝဒုက်၌ (လိုက်၍ပေး)။ တတိယသ္မာ၊ တတိယ ဖြစ်သော အာသဝ သမ္မယုတ္တဒုက်ကို။ ပက္ခေပေ၊ ထည့်ရာ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အာသဝါစေဝမမ္မာ အာသဝ ဝိပ္ပယုတ္တာစ, အာသဝ ဝိပ္ပယုတ္တာ စေဝ မမ္မာ နောစ အာသဝါ ဟူသောဒုက်၊ အာသဝါစေဝမမ္မာအာသဝသမ္မယုတ္တာစ, အာသဝာသမ္မယုတ္တာစေဝမမ္မာနောစ အာသဝါဟူသော ပဋ္ဌမဒုက်တို့ဂုင်း။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယဖြစ်သော သာသဝဒုက်၌။ ပဌမသ္မာ၊ ပဌမဖြစ်သောအာသဝဒုက်ကို။ ပက္ခေပေ၊ ၌။ဧကော၊ တခု

သော နောအာသဝါဓမ္မာသာသဝါဖိအနာသဝါဖိဟူသောဒုက်ဎင်း။ကတိယော၊ တတိယဖြစ်သော အာသဝသမ္မယုတ္တဒုက်၌။ ပဎမသာ၊ ပဎမဖြစ်သောအာသဝဒုက်ကို။ ပက္ခေပေ၊ ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအာသဝါဓမ္မာ အာသဝ သမ္မယုတ္တာပိ အာသဝ ဝိပ္ပယုတ္တာပိ ဟူသောဒုက်, နောအာသဝါဓမ္မာ အာသဝ သမ္မယုတ္တာပိ အာသဝ ဝိပ္ပယုတ္တာပိ ဟူသော ဒုက်ကိုဎင်း။ တကိယော၊ တတိယဖြစ်သော အာသဝသမ္မယုတ္တဒုက်၌။ ဒုတိယသာ၊ ဒုတိယဖြစ်သော သာသဝဒုက်ကို။ ပက္ခေပေ၊ ထည့်ရာ၌။ ဧကော၊ တခုသော သာသဝါဓမ္မာ အာသဝသမ္မယုတ္တာပိ အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာပိဟူသောဒုက်ဎင်း။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယဖြစ်သော သာသဝဒုက်၌လည်း။ တတိယသာ၊ တကိယဖြစ်သောအာသဝ သမ္မယုတ္တဒုက်ကို။ ပက္ခေပေ၊ ထည့်ရာ၌။ ဧကော၊ တခုသော အာသဝဝိပ္ပယုတ္တာခေါပနဝမ္မာ အာသဝါဖိ အနာသဝါဖိဟူသော ဆဋ္ဌဒုက်ဎင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေအဋ္ဌဒုကာ၊ အကြင်ရှစ်ပါးသောဒုက်တို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေဘု၊ ထိုရှစ်ပါးသောဒုက်တို့တွင်။ ကိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော စတုတ္ထ, ပဉ္စမ, ဆဋ္ဌဒုက်ဟိုဖြင့်။ ဇာတရေဖ၊ စတုတ္ထ, ပဉ္စမ, ဆဋ္ဌဒုက်မှတပါးကုန်သော ငါးပါးကုန်သော ဒုက်ဟိုကိုလည်း။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်ကုန၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိကဗ္ဗော၊ ကုန၏။သေသငါးစ္ဆကေသုပိ၊ ကြွင်းသောငါးစ္ဆကိုလည်း။ ဧသနယော၊ ဤနည်းကို။ ဝေဒိကဗ္ဗော၊ ၏။

အာသဝငါးစ္ဆကပြီး၏။

——o——

သံယောဇနငါးစ္ဆက

ယေဓမ္မာ၊ အကြင်သံယောဇဉ်တရားကိုသည်။ (ယည်)။ ကိလေသကမ္မဝိပါကပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသဝဋ်, ကမ္မဝဋ်, ဝိပါကဝဋ်တို့၏။ ပစ္စယဟာရဝေနအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဝဋ်သုံးပါး၌။ သံယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်စေတတ်ကုန်၏။ အညေသံ၊ သံယောဇဉ်မှတပါးကုန်သော ကိလေသာဒိစသည်တို့၏။ တပ္ပစ္စယဘာဝေ၊ ထိုဝဋ်သုံးပါး၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်။ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်ဟိုဟို။ ဝိနာ၊ ကင်းရှဉ်။ တေသံ၊ ထိုကိလေသာဒိစသော တရားတို့၏။ တပ္ပစ္စယဘာဝေါ၊ ဟိုဝဋ်သုံးပါး၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩရမ္ဘာဂိယမုဒ္ဓံ ဘာဂိယ သဂ်ဟိတေဟိစ၊ ဩရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်, ဥဒ္ဓံဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သံယောဇနေဟိ၊ သံယောဇဉ်တို့

ဖြင့်။ (ထည့်)။ တံကံဘဝနိဗ္ဗတ္တကကမ္မနိယမောစ၊ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကံကိုမှတ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝနိယမောစ၊ ဥပပတ္တိဘဝကိုမှတ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပစ္ဆိန္နသံယောဇနဿ၊ သံယောဇဉ်ပြတ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ ကတာနိပိ၊ ပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နနိုဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိလေသကမ္မဝိပါကဝဋ္ဋာနံ၊ တို့၏။ ပစ္ဆယဘာဝေါ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ၏။(အနုဋီကာ)။(တနည်းကား)။ ဥပစ္ဆိန္နသံယောဇနဿ၊ အား။ ကတာနိပိ၊ ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ ဘဝံ၊ ကို။ စ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နနိုဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ကုန်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဩရမ္ဘာဂိယုဒ္ဓ ဘာဂိယသင်္ဂဟိတေဟိစ၊ ကုန်သော။ ပ။ ဘဝနိယမောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။(မဓုဋီကာ)။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သံယောဇောတပ္ပာ၊ ယဉ်စေအပ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ သံယောဇနိယာ၊ မည်ကုန်၏။ ဂါ၊ ကား။ သံယောဇနေ၊ ဉ်။ နိယုတ္တာ၊ ယှဉ်သည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သံယောဇနိယာ၊မည်ကုန်၏။ ဒုရဂတသပိ၊ အဝေးသို့သွားသောသူကိုလည်း။ အာဂမုနတော၊ ငင်ခြင်းကြောင့်။ ဂါ၊ ငင်သဖြင့်။ နိသဒိတုံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်း၌။ အပုဗ္ဗါနုဂဓေန၊ မပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပန္ဓနံ၊ ဖဲ့ခြင်းသည်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ ဂန္ထကရဏံ၊ အထုံးအဖဲ့ကို ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဂန္ထနံ၊ ဖဲ့ခြင်းသည်။ ဂန္ထော၊ ဂန္ထမည်၏။ ဂါ၊ ကား။ သင်္ဂလိကစက္ကလာကာနံ ဝိယ၊ သံခြေချင်း ခြေသုတ် ကြိုးဝန်းကို၏ကဲ့သို့။ ပဋိဗဒ္ဓတာကရဏံ၊ စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဂန္ထနံ၊ ဖဲ့ခြင်းသည်။ ဂန္ထော၊ ဂန္ထ မည်၏။ သံကိလိသကရဏံ၊ ညောင်စေးစသော အစေးတို့ကဲ့သို့ ငြိကပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယောဇနံ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်။ ယောဂေါ၊ ယောဂမည်၏။ ဇာတိ-အယံ၊ ဂါ၊ ကား။ ဇရောသံ၊ဆိုသံယောဇန, ဂန္ထ, ယောဂကို၏။ ဝိသေသော၊ အဟူးတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၇ဏ္ဍို၊ [ဝန်းသို့ သံယောဇဉ်နှိ ဗန္ဓနှိုက် သံယောဇနာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ သံယောဇန၏သရုပ်, သံယောဇန၏ အခြင်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ကိလေသကမ္မဝန်းဝန်။ ပ။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိတိ-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ ယင်းပါဠိတို့တွင် ကိလေသကမ္မဝန်းဝန်းပစ္စယဘာဝေန-ဖြင့် သံယောဇဉ်၏အနက်, သံယောဇဉ်၏သရုပ်ကို ပြတော်မူသည်။ အဗိပ္ပါယ်ကား-ဝဋ်သုံးပါး၏ အကြောင်း၏အဖြစ်, ဝဋ်သုံးပါး၏ အကြောင်းသဘောသည် သံယောဇဉ်မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သံယောဇဉ်ကိုသာ ဝဋ်သုံးပါး၏အကြောင်း-ဟု မဆိုသင့်။ ကိလေသာ,ကံ-စသော တရားတို့သည်လည်း ဝဋ်သုံးပါး၏ အကြောင်းတို့မဟုတ်ပါလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား သတိပိ။ ပ။ အတ္ထိ-ဟူသောပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား–ကိလေသာကံ-စသောတရားတို့သည်ရှိကုန်သော်လည်း သံယောဇဉ်တို့နှင့်ကင်း၍ ဝဋ်၏အကြောင်းမဖြစ်နိုင်သောကြောင့် သံယောဇဉ်တို့သာ ဝဋ်၏အကြောင်းဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကုသိုလ်ကံ,အကုသိုလ်ဟူ, ကိုယေယျာဟို့ကြောင့် ကမ္မဘဝ,ဥပပတ္တိဘဝကိုသည် ဖြစ်သောကြောင့် သံယောဇဉ်တို့ကိုသာ ဝဋ်၏အကြောင်းဟုမဆိုသင့်-ဟု စုဒ်ရှိရကား သြရမ္ဘာ။ ပ။ ဟောတိ-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သံယောဇဉ်တို့သာ ကမ္မဘဝ, ဥပပတ္တိ ဘဝတို့ကို ပွတ်သည်။ သံယောဇဉ်ရှိမှသာ ကံ, ကိလေသာ တို့သည် ဘဝကို ဖြစ်စေ ယောကြောင့် သံယောဇဉ်တို့သာ ဝဋ်သုံးပါ၏အကြောင်းဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သံယောဇဉ်နှင့်ကင်း၍ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကံတို့သည် ဘဝကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော် သံယောဇဉ်တို့သာ ပဋ္ဌာန၏ အကြောင်း-ဟုဆိုသင့်အံ့လော-ဟု စုဒ်ရှိရကား နစဥပစ္ဆိန္နာ။ ပ။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ-ဟူသောပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သံယောဇဉ်မရှိကုန်သော ဘုရားရဟန္တာအရှင်တို့အား ပြုအပ်ကုန်သော ကံတို့သည် အကျိုး မပေးကုန်သောကြောင့် သံယောဇဉ်နှင့်ကင်း၍ ကံသည် အကျိုးမပေးရကား သံယောဇဉ်တို့သာ ဝဋ်သုံးပါး၏ အကြောင်းဖြစ်ဘိသော်။ ။သတိပိ အညော်။ ပ။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိကိ-ဟူသောဝါကျသုံးခုကို ကိလေသ ကမ္မဝိပါကဝဋ်ဒွေနံ ပစ္စယ ဘာဝေန-ဌ် နာနာ ဟိက်စပ်။ မဓုဋီကာ၌ နစဥပစ္ဆိန္နာ သံယောဇနသာ။ ပ။ နိဗ္ဗတ္တေန္တိကံ-ဟူသော ဝါကျကို သြရမ္ဘာဂိယု။ ပ။ ဟောတိ-ဟူသော ဝါကျ၌ ပစ္စေကဟိက် စပ်တော်မူသည်။ သွယမတ္ထော ကထံ ဝိညာယတိတိ အာဟနစာတို့အာဒိ၊စ သဒ္ဒေါ ဟိသဒ္ဒတ္ထော။ (မဓုဋီကာ။)

အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်မှတပါ, မိမိအလိုရှိအပ်သော နည်းကို ပြုတော်မူလိုရကား-သံယောဇေတဗ္ဗာတိ ဝါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ထိုပါဠိတို့တွင် သံယောဇေတဗ္ဗာတိဝါ သံယောဇနီယာ-ဖြင့် သံပုဗ္ဗ ယုဇဓါတ် အနီယပစ္စည်း ကမ္မသာဓနေကိုပြုတော်မူ၏။ သံယောဇနေ နိယုတ္တာတိဝါ-ဖြင့် သံယောဇနပုဗ္ဗ နိယုဇ္ဇတဒ္ဓိတ် ကိကပစ္စည်းကိုပြုတော်မူ၏။ ။သံယောဇန,ဂန္ထ,ယောဂတို့၏ အထူးကို ပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဒုရဂတာဿာဝိ-စသောပါဠိကို မိန့်။ အာကမ္ခံနတောတိပဒံ အပ္ပဒါနသဂ္ဂပဒဿနံ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူအပ်သော မဓုဋီကာအလိုအားဖြင့် အာကမ္ခံနတော၊ ငင်သဖြင့်-ဟု ယောဇနာ အပ်၏။]

ပန၊ သံယောဇနဂန္ထယောဂတို့၏ ဝိသေသမှတပါး သဒ္ဒပဋ္ဌာသိဒ္ဓိကို ဆိုဦးအံ့။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ သဘာဝကိစ္စ ဝိသေသညုနာ၊ သဘော အထူး, ကိစ္စအထူးကိုသိတော်မူသော။(ဘဂဝတာစပ်)။ဝါ၊သဘောအထူး,ကိစ္စအထူး

ကို သိတော်မူသောကြောင့်။(ဟေတုမန္တ၊ ဝုတ္တာ သို့စပ်)။သမ္မယုတ္တောသုစ၊ သမ္မယုတ်တရားကိုကြောင့်ဂုင်း။ အာရမ္မဏောသုစ၊ အာရုံကိုကြောင့်ဂုင်း။ တပ္ပစ္စယောသုစ၊ ထိုအာသဝတို့၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော နိသယစသောပစ္စည်းကို ကြောင့်ဂုင်း။ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုအာသဝတို့သည်။နိပ္ပါဒိယမာနံ၊ ပြီးစေအပ်သော်။ ပါ၊ ဖြစ်စေအပ်သော်။ ကံတံကိစ္စဝိသေသံ၊ အာသဝကိစ္စ, သံယောဇနကိစ္စ စသော ထိုထိုကိစ္စမျိုးကို။ ပဿန္တောနု၊ မြင်တော်မူသော်။ ပါ၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်။ (ဟေတုမန္တ)။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တေတေဓမ္မာ၊ ထိုထိုကာမာဝစရ-စသည်တို့ကို။ ဟထာဟထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာသဝေးသံယောဇနဥဿဒါဒိဝသေန၊အာသဝ,သံယောဇန,ဂန္ထစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ယေဓမ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧကတိ-တာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ဧဟေယျပမမ္မာ၊ ထိုတရားကိုကိုလာလျှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။(ထည့်)။ ဝုတ္တာ၊ ဟောဟော်မူအပ်ကုန်ပါနည်း။ ကသ္မာစ၊ အဘယ်ကြောင့်လည်း။ ဝုစ္စာဓေ၊ ဟောအပ်ပြီးသော တရားကိုကိုလာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ နစောဒေတဗ္ဗံ၊ မစောဒနာဒေအပ်။ ။ဂန္ထနိယာတိတ္ထာ၊ ဉီး။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံသည်ကား။ အညော၊ အဋ္ဌကထာအနက်မှတပါးသော။ အတ္ထောတည်း။ ပဋ္ဌဝရဏံ၊ ကုံးဖွဲ့ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်။ ဂန္ထနံ၊ ဂန္ထနမည်၏။ ဂန္ထနေ၊ ထိုးဖွဲ့ခြင်းဉီး။ နိယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်တည်း။ ဣတိ-တာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂန္ထနိယာ၊ ဂန္ထနိယမည်ကုန်၏။ ပါ၊ တနည်းကား။ ဂန္ထံဟိကံ၊ ကုံးဖွဲ့ခြင်းငှာ။ သက္ကု၊ လောယျာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဂန္ထံယိတုံ၊ ငှာ။ အရဟန္တိ၊ ကိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဂန္ထနိယာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အညော၊ တပါးသော။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ကူ။ ဩဃနိယာဒီသုပိ၊ ဩဃနိယစသည်ကိုဉီလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဩဃသဒ္ဒါနှင့်။ သဟ၊ ကွ။ (ထည့်)။ အတိက္ကမတိတိဝေါဓါတ္ထတ္ထံ၊ အတိက္ကမဟူသော ဓါတ်နက်ကို။ဂဟော၊ ယူရ်၏။ ဩဃနိယာတိပဒသိဒ္ဓိ၊ ဩဃဆန်အတိက္ကာ မိတမ္ပာတိ ဩဃနိယာဟူသော ပုဒ်ပြီးခြင်းကို။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။။

၈ဣတ္ထံ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အာဘယ်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်ပြီးသော တရားတို့ကိုသာလျှင် တဖန်ထပ်၍ ဟောတော်မူပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရာ၏။ ဓမ္မာနံ သဘာဝကိစ္စ ဝိသေသညူနာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ထိုပါဠိတော်တွင် နစောဒေတဗ္ဗမေတံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် အလုံးစုံသော တရားတို့၏ သဘောလက္ခဏာကို မိမိကိုယ်တိုင် ဉာဏ်ပညာဖြင့် သိသော ပစ္စက္ခဉာဏ်သိဒ္ဓိ, အိုး, ပုဆိုး-စသည်တို့၏ အနိစ္စဟူသော အခြင်း အရာကို ဉာဏ် ပညာဖြင့်

စဉ်းစားနိုင်းချိန်၍သိသော အနုမာနသိဒ္ဓိ, ဗျားစွာသောသူတို့သည် မသိမမြင်အပ်သော နတ်ပြည် နိဗ္ဗာန်-စသည်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူခြင်းဖြင့် ယုံကြည်အပ်၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းကြောင့် အလိုရှိသဖြင့် ပြုအပ်သောကုသိုလ်၏ အကျိုးတို့သည် မချုတ်ယွင်းသဖြင့် ပြီးဆုံးခြင်းအကျိုးထူးကို ရရှိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ထိုကုသိုလ်ပြုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နတ်ပြည်နိဗ္ဗာန်-စသော အနက်သည် ဩကပ္ပနသိဒ္ဓိမည်၏။ ကုသိုလ်-ဟူသော အဲ့ကြောင်းကြောင့် နတ်ပြည်နိဗ္ဗာန်-စသောအကျိုးကို၏-ဟု သိမြင်ခြင်းသည် သဒ္ဓေယျတ္ထသိဒ္ဓိ, ထိုသိဒ္ဓိဟိုတွင် သဒ္ဓေယျတ္ထသိဒ္ဓိကို ပြတော်မူ၏။ အာဇာယသို့ ပြဿနည်း-ဟူမူ သံယောဇန, ဂန္ထ, ယောဂ တရားကိုသည် အထူး ရှိကြသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် သံယောဇန, ဂန္ထ, ယောဂ-ဟု ဟောတော်မူသည်။ ထိုဟော့တော်မူအပ်သော သံယောဇန, ဂန္ထ, ယောဂ ဟိုသည် ဩကပ္ပနသိဒ္ဓိ မည်၏။ ထို သံယောဇန-စသော တရားကိုသည် အထူးရှိခြင်းကြောင့်သာ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည်-ဟု ယုံကြည်ခြင်းသည် သဒ္ဓေယျတ္ထသိဒ္ဓိ မည်၏။ အထူး ရှိခြင်းကြောင့်သာ ပေါတော်မူသည်-ဟု ယုံကြည်သဖြင့် မစောဒနာအပ်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဖော်မူ၏။ (အနုဋီကာ)။ (၄၀-သဂ္ဂနိဒ္ဒေသ၊ ကြံ, ဆ, သိ, ကောင်း၊ အကြောင်းမည်၏၊ ဩကပ္ပ။ ။၄၉-ကြောင်းအား လည်းကြံ၊ အာရုံအား သိ၊ ပရိကပ္ပသိဒ္ဓေယျ။ ဟုင်းကြိုးနိယံ။)

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဩဃနိယာ ပုဒ်၏ ဩဃသေဟ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ-ဟူသောအနက်ဖြင့် အာဇာယသို့လျှင် ဩဃနိယာ-ဟု ပြီးပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား တေနာတိက္ကမတိ-စသောပါဠိဟိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဩဃသေဟ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ-၌ ဩဃသဒ္ဒါနှင့်တကွ လွန်ခြင်းကြိယာ အနက်ကိုယူ၍ ဩဃသဒ္ဒါ၏နောက်၌ အနိယ ပစ္စည်းသက်ခြင်းဖြင့် ဩဃနိယ ပုဒ်ပြီးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကေ စ ဓါတွာဘိ ကြိယာသဒ်္ဒါတံအဘွိ ဩဃနိယာတိ ပဒသိဒ္ဓိ သင်္ဂဟကာရေန မတာ၊ သရေ၊ဟိ ဓိရေဟိ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ ပဗ္ဗတရာဇာ သရဘာနိယာကိဝိယ၊ နာမမါတုဝိယ မဟာတံ ကိတန္တံ မဟာပဒေသသုတ္တေန သာဓေတဗ္ဗံ။ ကေစိ ပန ဟဒ္ဒိတန္တိ ဝဒန္တိ။ ဝိစာရေတဗ္ဗမေတံ။ မဓုဋီကာ။]

သံယောဇန, ဂန္ထ, ဩဃ, ယောဂ, ဓါတ္ဆကပြီး၏။

ပရာမာသဓါတ်ဆက

မမ္မယတာဝံ၊ တရာသေယောဝံ။ အဂမေတာတ္ဝာ၊ ဖယ်ဖျက်၍။ ပရတော၊ မှားသောနိစ္စ အစရှိသော အားဖြင့်။ အာမသန္တိ၊ ယုံးသပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပရာမာသာ၊ ပရာမာသာမည်ကုန်၏။ ပရဓေယျတိ၊ တား။ နိစ္စာဒိတော၊ နိစ္စ စ

F.43. (ဗြဟ္မ-ဓမ္မ သာသနာပြု)

သော အားဖြင့်။ အာမသန္တိတိ၊ ကား။ သဟာဝပဋိသေဓေန၊ တရား သဘော
ကို မြစ်သဖြင့်။ ပရိမဇ္ဈန္တိ၊ သုံးသပ်ကုန်၏။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။
ဝိဇ္ဇမာနံဝါ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိဗိတ္တာသညာယ၊ ဆန်းကြယ်
မသာသညာဖြင့်။ သညိတံ၊ မှတ်အပ်သော။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။
အဝိဇ္ဇမာနံဝါ၊ ထင်ရှားမရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ အဂ
ဟေတွာ၊ ဖယူ၍။ အပ္ပဝတ္တိတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာလမ္ဗမာနာ၊ အာရုံ
ပြုကုန်ဟော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ သာရမ္မဏာ၊ သာရမ္မဏမည်ကုန်၏။ဂဟ
ဏံ၊ အာရုံကိုယူခြင်းသည်။ အာရမ္မဏ။ပလဒ္ဓိ၊ အာရုံကိုရခြင်းသည်။ စိန္တနံ၊
စိန္တနမည်၏။ စေတသိ၊ စိတ်၌။ နိယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်တည်း။ ဝါ၊ ကား။
စေတသာ၊ စိတ်နှင့်။ သံသဋ္ဌာ၊ နှီးနှောကုန်သည်တည်း။ စေတသိကာ၊ စိတ်၌
ယှဉ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ စိတ်နှင့်နှီးနှောကုန်သည်။ ဒုဗ္ဗိညေယျနာနတ္တတာယ၊သိနိုင်
ခဲသော အထူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အကူးကို သိနိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဧကီဘာဝမိဝ၊ တပေါင်းကဲ့သို့။ ဥပဂမနံ၊ ကပ်ရောက်
ခြင်းသည်။ နိရန္တရဘာဂူပဂမနံ၊ မည်၏။ ယေသံရူပါနိ၊ အကြင် ရုပ်တို့အား။
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သဟဇာတပစ္စယော၊ သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုရုပ်တို့၏ဂုဏ်း။ ဝါ၊ တို့အားဂုဏ်း။ စိတ္တသမုဋ္ဌာ
ဏံ။ ဝါ၊ အားဂုဏ်း။ သုဝိညေယျနာနတ္တံ၊ သိလွယ်သောအထူးရှိသည်။ ဝါ၊
အထူးကိုသိလွယ်သည်။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
နိရန္တရဘာဝါနုပဂမနံ၊ အကြားမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကို။ ဝါ၊
အကူးမရှိသည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဇကတော၁ပတ္တမာနာဒိတိဇတ္တေ။ ဌ္ဌ။ အပိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဧကတော၊ တ
ပေါင်းကဲသည်း။ အဝတ္တမာနာ၊ မဖြစ်ဂုန်သည်ရှိသော်။ ကောပနဝါဒေါ၊ အ
ဘယ်မှာလျှင် ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဇတမတ္ထံ။ ဤသမ္ဗာဝနာ အ
နက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဧဘ္ဘ၊ ဤစိတ္တသံသဋ္ဌဒုက်ဌ္ဌ။ အဝိနိဘ္ဘောဂရူပါနံ၊ အဝိ
နိဗ္ဘောဂဂုဏ်ရုပ်တို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံသဋ္ဌတာ၊ နှီးနှောသည်၏အဖြစ်
သည်။ အတ္ထိကိ ံ၊ ရှိသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဋ္ဌတာ၊ မနှီးနှော
သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိကိ ံ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဇဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။
ဝိဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဂိစစ်အပ်၏။ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား။ အာရမ္မဏာဘာဝေန၊ အာရုံ
၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သုဝိညေယျနာနတ္တတ္တာ၊ သိလွယ်သော အထူးရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။သံသဋ္ဌတာ၊သံသဋ္ဌ၏အဖြစ်သည်။ယာသ္မာ၊ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ သံသ
ဋ္ဌာတိ၊ သံသဋ္ဌလေလောဟု။ အနာသက်နိယသဘာဝတ္တာ၊ မယုံမှားအပ်သော

သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဝိသံသဋ္ဌဟာ၊ ဝိသံသဋ္ဌ၏အဖြစ်သည်။ယေးယဉာ၊ ကြောင့်။ နာပိအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ (ဖိုလ်ဝါကျ)။ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံသဋ္ဌသဘာဝတ္တာ၊ နှံးနောခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရူပနိဗ္ဗာနေဟိပိ၊ ရုပ်, နိဗ္ဗာန်တို့နှင့်လည်း။ သောသံသဋ္ဌဘာဝေါ၊ဟိုနှံးနောသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိသလော။ နတ္ထိ၊ မရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာသင်္ကာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့၏ ရုပ်နိဗ္ဗာန်တို့နှင့် သာသံသဋ္ဌ၏အဖြစ်ကိုယုံမှားရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အဝိနိဗ္ဘောဂမျူပါနံ၊အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ်တို့၏။သံသဋ္ဌာတိ၊သံသဋ္ဌလေလော၊ဟု။အနာသင်္ကနီယသဘာဝဘာဝေါ၊ မယုံမှားအပ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ်တို့၏ အချင်းချင်း သံသဋ္ဌဝိသံသဋ္ဌအဖြစ်၏ မရှိခြင်း, နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးတို့၏ ရုပ်နိဗ္ဗာန်တို့နှင့် သံသဋ္ဌအဖြစ်ကို ယုံမှားဘွယ် ရှိခြင်းကြောင့်။(ဖိုလ်ဟိတ်နှစ်ချက်စွဲ)။တေသံ၊ထိုနာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့၏။ကုတရေဟိစ၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါးမှ တပါးကုန်သော ရုပ်နိဗ္ဗာန်ကိုနှင့်ဂုဏ်း။ကုတရေသံ၊နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးမှတပါးကုန်သောရုပ်နိဗ္ဗာန်တို့၏။တေဟိစ၊ထိုနာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့နှင့်ဂုဏ်း။ ဝိသံသဋ္ဌသဘာဝတော၊ ဝိသံသဋ္ဌသဘော၏အဖြစ်ကို။ဂုစ္ဆတိ၊ ၏။

ပန၊ ဝိသံသဋ္ဌ၏အဖြစ်ကိုဆိုအပ်သည်မှတပါး မဆိုအပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့အား။ ဣပေဟိ၊ ရုပ်ကိုနှင့်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခု၌။ သံသဋ္ဌတာ၊ သံသဋ္ဌ၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ တဒါသင်္ကာဘာဝတော၊ထိုသံသဋ္ဌ၏ အဖြစ်ကိုယုံမှားခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိသံသဋ္ဌတာစ၊ ဝိသံသဋ္ဌ၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဣပါနံ၊ ဟိုအား။ ရူပေဟိ၊ ရုပ်ဟိုနှင့်။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧသေသော၊ ဤရုပ်တရားတို့၏ သံသဋ္ဌဝိသံသဋ္ဌ နှစ်ပါးတို့၏မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ တေသံ၊ ထိုရုပ်တရားဟို၏။သဘာဝေါ၊ သဘောသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စိတ္တယသံသဋ္ဌသမုဋ္ဌာနာဒိပဒေသု၊ စိတ္တုသံသဋ္ဌသမုဋ္ဌာနစသော ပဒတို့၌။ သံသဋ္ဌသမုဋ္ဌာနာဒိသဒ္ဒါ၊ သံသဋ္ဌသဒ္ဒါ,သမုဋ္ဌာန သဒ္ဒါစသည် တို့သည်။ စိတ္တာသဒ္ဒါပေက္ခာ၊ စိတ္တသဒ္ဒါကိုငဲ့ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆေကံ၊ အသီးသီး။ ဃယာဇေတ္ထာ၊ ယှဉ်၍။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဥပါဒိယန္တေ ဂါတိ၊ ဟား။ ဘူတာနိ၊ ဘုတ်တို့ကို။ ဂဏှန္တိ,ဧဝ၊ ယူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ နိဿယန္တိ ဧဝ၊ မှီကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။အတ္ထော၊အဝိပ္ပါယတ္ထတည်း။ ဘူတာနိ၊

ဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒိယန္တိ ဂယ္ဟန္တိ နိဿာယန္တိ ယထာ၊ မှိအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဧတာနိ၊ ထိုဥပါဒါန်ရုပ်တို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဂယ္ဟန္တိ-နနိဿိယန္တိ၊မမှိအပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါ၊ ဥပါဒါမည်ကုန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဘူတာနိ၊ ဘုတ်တို့ကို။ အမုဉ္စိတ္ဝာ၊ မလွှတ်မူ၍။ တေသံ၊ ထိုဘုတ်တို့ ၏။ ဝဏ္ဏနိဘာဒိဘာဝေန၊ အဆင်း,အရောင် စသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗ တော၊ ယူအပ်သောကြောင့်။ ဥပါဒါ၊ ဥပါဒါမည်ကုန်၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အထူးကို မသိနိုင်သောကြောင့် တပေါင်းတည်း အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည် နိရန္တရဘာဝူပဂမနမည်ခဲ့သော် သဟဇာတ် ဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့၏လည်း နိရန္တရဘာဝူပဂမန မည်သင့်၏-ဟု စုဒ်ရှိရကား ယေသံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စိတ်သည်သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုအပ်ကုန်သော ရုပ်တို့အား ယိုရုပ်နှင့်စိတ်၏အထူးကို သိလွယ်သော ကြောင့် ရုပ်တရား"တို့အား နိရန္တရဘာဝူပဂမန မမည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝိသုံ အာရမ္မဏာဘာဝေန-ဂဟ ပဋိညာ သို့မဟုတ် ဖလပါကျမည်၏။ စတုန္နဉ္ဇို။ ပ။ သိယာ အာသင်္ကာ-ကား ဟေတုပါကျမည်၏။ တသ္မာ တေသံ-၌ တသ္မာကို ဖိုလ်ဟိတ်နှစ်ချက်စွဲ။ (တသ္မဲကို၊ ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်၊ စွဲဆိုမြဲထုံးစံ။ နိယံ။)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ရုပ်တရားတို့သည် အချင်းချင်း သံသဋ္ဌ,ဝိသံသဋ္ဌ မရှိခြင်းကိုသည်ဖြစ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား သေဟိတေသံ သဘာဝေါတိ-ကိုမိန့်။ ။ထိုသေဟိတေသံ သဘာဝေါတိ-ကို န ပန ရူပါနံ ရူပေဟိ-စသောဂါကျသို့ ဟိတ်စဂ်အဝ်၏။ တေန ယဒိ ဝိ ကေစိ အရူပဓမ္မာ ဝိသုံ အာရမ္မဏာ ဟောန္တိ၊ ဒန္ဓပုဂ္ဂိုကတ္တာ ပန ရူပဓမ္မာနံယေဝ သုဝိညေယျ နာနတ္တံ၊ နအရူပဓမ္မာနန္တိ တေသံ သံသဋ္ဌဘာဝေါ တဒဘာဝေါစ ဇုတရေသံ သဘာဝသိဒ္ဓေါတိ ဒသေသဟိ၊ သမ္ဗဟဿနတာယဝါ ဒုဋ္ဌိဘာဂတရတ္တာ အရူပ ဓမ္မာနံ ဝိသုံ အာရမ္မဏာဘာဝေါတိ ဒုဝိညေယျနာနတ္တတ္တာ တေသံ ယေဝ သံသဋ္ဌတာ။ (အနုဋီကာ)

တေန၊ ထိုသေဟိကေသံသဘာဝေါ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော။ အရူပဓမ္မာ၊ နာမ်တရားကို သည်။ ဝိသုံ၊ ရုပ်တရားတို့မှ အသီးအ ခြား။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ ယဒိဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏ရှင့်။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ဒန္ဓပုဂ္ဂိုကတ္တာ၊ နှေးသောဖြစ်ခြင်းရှိသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရူပဓမ္မာနံယေဝ။ ရုပ်တရားတို့၏သာလျှင်။ သုဝိညေယျ နာနတ္တံ၊ သိလွယ်သောအထူးရှိသည်။ ဝါ၊ အထူးကိုသိလွယ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရူပဓမ္မာနံ၊ နာမ်တရားတို့၏။ သုဝိညေယျနာနတ္တံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုနာမ်တရားတို့၏။သံသဋ္ဌဘာဝေါစ၊ သံသဋ္ဌ၏အဖြစ်သည်၎င်း။တဒဘာဝေါ စ၊ ထိုသံသဋ္ဌမရှိသော ဝိသံသဋ္ဌအဖြစ်သည်၎င်း။ ဧဟေတု၊ ၏။ ဇုတရေသံ၊

နာမ်တရားမှတပါး ကုန်သော ရုပ်တရားတို့အား။ သဘာဝသိဒ္ဓေါ၊ **သံသဋ္ဌ,** ဝိသံသဋ္ဌ နှစ်ပါးတို့၏ မရှိခြင်းသည်သဘောအားဖြင့်ပြီးသည်။ ဟောတို့။ ၏။ ဤတိ။ သို့၊ ဋီကာကာရော၊ ဋီကာဆရာသည်။ (ထည့်)။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သမ္ပဟဿနတာယ၊ သမ္ပဟဿနဖြစ်သဖြင့်။ ဒုဗ္ဗိဘာဂတရုတ္တာ၊ မဝေဘာန်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရုပဓမ္မာနံ၊ တို့အား။ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား။ အာရမ္မဏဘာဝေါ၊ အာရုံ၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဤတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ အသီး အခြား အာရုံ၏ အဖြစ် မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒုဝိညေယ္ယ နာနတ္တာတ္တာ၊ အားထုတ်မသိနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံယေဝ၊ ထို နာမ်တရားတို့၏သာလျှင်။ သံသဋ္ဌတာ၊ သံသဋ္ဌ၏အဖြစ်သည်။ ဧဟောတိ၊ ၏။ ။ ဤကား-အနုဋီကာအနက်။]

မဟာရုက်ပြီး၏။

——o——

ကိလေသဝေါဆကဿ

သံကိလိဋ္ဌတ္တိကေဝတ္တနယေနာတိ၊ ကား။ သံသဋ္ဌံ၊ သံသဋ္ဌကို။ ဒဿနေတွာ၊ ပယ်၍။ကိလိသန္တိတိကိလေသောတိအာဒိနာ၊ ကိလိသန္တီ တိကိလေသော အစ ရှိသော့။ နယေန၊ ဖြင့်။

ကိလေသဝေါဆကပြီး၏။

——o——

ဝဋ္ဋဒုက်

ကာမာဝစရာဒိသု၊ ကာမာဝစရအစရှိသည်တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ့ သည်ကား။ အပရော၊ အဋ္ဌကထာအနက်မှတပါးသော။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာသည်။ ကာမေသာ၊ ကာမမည်၏။ ဧဝံ၊ တူ။ ရူပါ ရူပတဏှာ၊ ရူပတဏှာ,အရူပတဏှာတို့သည်။ ရူပဋ္ဌ၊ ရူပလည်း မည်၏။ အရူပဋ္ဌ၊ အရူပလည်းမည်၏။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန၊ ဇောရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တာနိ၊ ထိုတဏှာတို့သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်တရားဠ်။ဒေဝယော။ ကာမာဝစရစသည်တို့မည်ကုန်၏။ဝါ၊ ကာမာဝစရ,ရူပါဝစရ,အရူပါဝစရတို့မည်ကုန်၏။ဧဝံဒေတ္ထ၊အာရမ္မဏ ကရဏဝသေနတာနိယတ္ထ အဝစရန္တိ ဟူသောအနက်သည်။ဝါ၊ဧဝံဝစနတ္ထ၊ ဤသို့

သော ဝစနတ္ထသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အညဘူမိသု၊တပါးသောဘုံတို့၌။ ဥပဓိ
မာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောစိတ်တို့၏။ အကာမာဝစရာဒိတာစ၊ ကာမာဝရစသည်
မမည်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ကာမာဝစရာဒိတာစ၊ ကာမာဝစရစသည်မည်
သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ နာပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧတိ၊ သို့။ ဘိဒ္ဒံ၊ ပြိုးသည်။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိက္ခေပကဏ္ဍေပိ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏိပါဠိတော်နိက္ခေ
ပကဏ္ဍ၌လည်း။ ဇာတာဝစရာတိ၊ ဟူ၍။ ဝစနံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို။ အဝိစ
ပရနိမ္မိတပရိစ္ဆိန္နောကာသာယ၊ အဝိစိပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော
အရပ်ရှိသော။ ကာမတဏှာယ၊ ကာမဟဏှာ၏။ အာရမ္မဏဘာဝံ၊ အာရုံ၏
အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
၏။ တဏှာယ၊ ဟာမဏှာ၏။ တဒေါကာသတာစ၊ ထို အဝိစိ, ပရနိမ္မိတ
ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သောအရပ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ တန္နိန္နတာယ၊ ထိုအဝိစိ,
ပရနိမ္မိတဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရပ်၌ ညွတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ (တနည်းကား)။ တဏှာယ၊ ၏။ တန္နိန္နတာ
ယ၊ ကြောင့်။ တဒေါကာသတာစ၊ ကိုလည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏကရဏဝသေနတာနိယတ္ထ အဝစရန္တီ
တိ အတ္ထော၊ အာရမ္မဏကရဏ။ပ။ အဝစရန္တီဟူသောအနက်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊
၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး- မိမိ၏နည်းကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာ
သည် ကာမာဝစရာဒိသု-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ထိုပါဠိတို့၌ ဂ.ာမကဏှာ
ကာမော၊ ဧဝံ ရူပါရူပတဏှာ။ ရူပံ အရူပဉ္စ-ဖြင့် ကာမေ တဏှာ ကာမော၊
ရူပေ တဏှာ ရူပံ၊ အရူပေ တဏှာ အရူပံ-ဟု ဥဒ္ဓရဏလောပ တပ္ပုရိသ်
သမာသ်တဲ့။ ။အနက်ကား-ကာမေ၊ ကာမာဝစရတရား၌။တဏှာ၊တပ်မက်
တတ်သော တဏှာတည်း။ ကာမော၊ ကာမာဝစရတရား၌တပ်မက်ဘက်သော
တဏှာ။ အကြင်းကားသိသင့်ပြီ။ ။အာရမ္မဏကရဏဝသေန။ ပ။တေ ကာမာ
ဝစရာဒယော-ဖြင့် အဂစရတိ ဇာတော်တို အဝစရံ။ အဝပုဗ္ဗ စရဓါတ် အ-
ပစ္စည်း အဓိကရဏသာမနှ်၊ စိတ်ကိုရှေ့။ ကာမသ အဝစရံ ကာမာဝစရံ၊
ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်တဲ့၊ကာမာဝစရစိတ်၊ကိုရှေ့။အကြင်းသိသင့်ပြီ။ဤသို့လျှင်
ဝစနတ္ထပြုရသည်ကို ပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘုယ်ကြောင့် ဤသို့သောအနက်ကို သိအပ်ပါ
သနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား !ဝေဒိသတိ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-
ကာမဘုံ၌ ရူပါဝစရ,အရူပါဝစရတရားတို့သည်ဖြစ်ကုန်အံ့။ ရူပါဝစရ, ဒေဝူပါ
ဝစရ မမည်သော အဗျာပိတဒေါသ,ကာမာဝစရသာ မည်သော အဗ်ာပဇ္ဈာပိ
တာဒေါသ, ထိုအတူ ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ ကာမာဝစရတရားတို့သည်ဖြစ်ကုန်အံ့။

ထိုကာမာဝစရတရားတို့သည် ကာမဥဝစရ မမည်ရာသော အဗျာပိတဒေါသ, ရူပါဝစရ အရူပါဝစရသာ မည်သင့်သော အတိဗျာပိတဒေါသ-တို့သို့မဂရောက် ခြင်းပြီးသောကြောင့် သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသေ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....နိက္ခေပကဏ္ဍပါဠိတော်၌-ဣတ္ထဝစရ-ဟု ဟော တော်မူခြင်းသည် ကာမာဝစရတရားကို၏ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကို ရည်၍သာ ဟောတော်မူသည်။ ကာမတဏှာ၏ အာရုံ၏ အဖြစ်ကိုရည်၍ မမဟုသည် ဖြစ်အံ့။ ဆရာ၏ အနက်သည် သင့်ပါမည်လော-ဟု စုဒ်ရှိရကား နိက္ခေပကဏ္ဍော်-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။နိက္ခေပကဏ္ဍော်။ ပ။ သန္ဓာယ ဂုဏ်၊ နု ကာမာဝစရ မမ္မာနံ အဝိစိအာဒိကောဒသကာမဘဝေသု အဝစရမ္ပဲ့ သန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟု ဗျတိရေကကိုဖေါ်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-နိက္ခေပကဏ္ဍပါဠိတော်၌ ဣတ္ထောဝစရာ-ဟူသောပါဠိတော်ကို ကာမာဝစရတရားကို၏ ကာမဘုံတို့၌ဖြစ် ခြင်းကိုရည်၍ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ ကာမဘုံရှိသော ကာမတဏှာ၏ကာ မာဝစရတရားတို့၌ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သည်ကိုရည်၍ ဟောတော်မူ သည်-ဟု သိအပ်သောကြောင့် ငါမိန့်အပ်သောအနက်သည် သင့်သည်ဖြစ်ဘိ သေ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကာမဘုံ၌ရှိသော ကာမဟဏှာသည်တပါး သော ဘုံတို့၌မဖြစ်, ကာမဘုံ၌သာ ဖြစ်သလော'ဟု စုဒ်ရှိရကာ တဒေါကာသတာ-စသည်ကိုမိန့်။ တတောကာသတာစ တဏှာယ တဉ္ဇနဋ္ဌတာယ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ နု အညတ္ထ အနုပ္ပန္နတာယ-ဟုဖေါ်။ တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ....ကာမ ဘုံရှိသော ကာမတဏှာဟု မိန့်တော်မူရာ၌ ကာမတဏှာသည် ကာမဘုံ၌သာ ဖြစ်သည်။ တပါးသောဘုံတို့၌ မဖြစ်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ရှိက ဆရာမိန့်သော အနက်သည် သင့်ပါမည်လော-ဟု စုဒ်ရှိရကား တတောကာသတာ-စသည်ကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကာမဘုံရှိသော တဏှာ-ဟူသည် ကာမဘုံ၌ ညွတ်သော တဏှာ-ဟူ၍သာ သိအပ်သည်။ ကာမတဏှာသည် တပါးသောဘုံ၌ မဖြစ်-ဟု မသိအပ်သောကြောင့် ငါဆိုသောအနက်သင့်သည် ဖြစ်ဘိသေ၏။ ။ဤဝဏ္ဏ-စသော ဝါကျသုံးခုကို အာရမ္မဏကရဏဝသေန တာနိ ဃဋ္ဋ အဝစရန္တိ-ဥဒ္ဒ ဟိတ်စပ်။ မဓုဋီကာ၌ကား-ဝေဒိ-စသော ဝါကျကိုကို လဒ္ဓဂုဏ် ယူတော်မူ သည်။ ။တဒေါကာသတာစ တဏှာယ တဉ္ဇနဋ္ဌတာယ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ နု တတ္ထ ဥပ္ပန္နတာယ ဝါ အညတ္ထ အနုပ္ပန္နတာယ ဝါ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူ၍လည်း ဗျတိရေ ကဖေါ်။]

ပရိယာပန္နသဒ္ဒဿ၊ပရိယာပန္နသဒ္ဒါ၏။ အနွောဂဓါတိအယံအတ္ထော၊ အနွောဂဓဟူသော်ကိုအနက်သည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ့။ ဇဝံသတိ၊ သော်။ မဂ္ဂါဒိ ဓမ္မာနဉ္စ၊ မဂ်အစရှိကုန်သော တရားတို့၏လည်း။ လောကုတ္တရဇနွောဂဝတ္ထာ၊ လောကုတ္တရာတရား၌အတွင်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယာပန္နတာ၊ ပရိ

ယာ ပန္ဒ၏ အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိယာပန္နာတိဧတ္ထ၊ ပရိယာ ပန္နာ ဟူသော ပါဌ်၌။ တေဘူမကာဂဟဏံ၊ တေဘူမက ဝဋ်တရားကို ယူခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအဗ္ဘိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့တေဘူမကဝဋ်တရားကို ယူခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်။မဂ္ဂါဒိဓမ္မာနဥ္စ၊တို့၏လည်း။ ပရိယာပန္နဟာ၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ (ထည့်)။ နာ ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗမဂ်၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဝတ္တမာနသ၊ ဖြစ်သော။ ပစ္ဆာကွဲသ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ လောကသ၊ လောက၏။ ဝသေန၊ အစွမ်း ဖြင့်။ပရိယာပန္နနိစ္ဆယတော၊ပရိယာပန္နဝ၏ အဖြစ်ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ (ထည့်)။ အထဝါ၊ ကား။ ပရိဇ္ဈာဒကာရိကာယ၊ ဝိုင်းခြားခြင်းကိုပြုတတ်သော။ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်။ ပရိဆ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဝိုင်းခြား၍။ အာပန္နာပဋိပန္နာဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိယာပန္နာ၊ ပရိယာပန္နမည်ကုန်၏။ အနိယ သဒ္ဒေါ၊ အနိယ သဒ္ဒါသည်။ အဗဟုလံ၊ အနည်းငယ်။ ကတ္ထုအာဂေါယကော၊ ကတ္တားကို ဟောသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဋ္ဋစာရကတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူသော နှောင်အိမ်မှ။ နိယျန္တိ၊ ထွက်မြောက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ နိယျာနိယံ၊ မည်ကုန်၏။ နိကာရဏံ၊ နိအက္ခရာ၏။ ရဿဿတ္တာဒု၊ ရဿအဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ယ,ကာရဿ၊ ယအက္ခရာ၏။ ကကာရတ္တာဒု၊ က အက္ခရာအဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ကတ္တာ၊ ၍။ နိယျာနိကာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ နိယျာနကရဏာသီလာ၊ထွက်မြောက်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သောတရားဟုတည်း။ နိယျာနိကာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သောတရားတို့။

၇ဏ္ဍိ၊ [ဘေဘူမကဝင်္ခ်ဲ့ ပရိယာပန္နာ အန္တောဂဓါတိ ပရိယာပန္နာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ပရိယာပန္နသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို အန္တောဂဓါ-ဟု ဖွင့်ပြအပ်သော အနက်ကိုယူ၍စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည် ယဒိ ပရိယာပန္နသဒ္ဒသ-စမသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဖြေဌ် သဗ္ဗဒါပဝတ္တမာနသ။ ပ။ နိစ္ဆယတော-ဖြင့် ပသိဒ္ဓရုဋ္ဌိ သို့မဟုတ် အထင်ရုဋ္ဌိအားဖြင့် တေဘူမက ဝဋ်တရားကိုသာ ပရိယာ ပန္နာ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် မဂ်-စသော တရားတို့သည် ပရိယာပန္နမမည်-ဟု ဖြေတော်မူသည်။ ။တေန လောကိယဓမ္မေသု ပရိယာပန္နသဒ္ဒါသ နိရုဠှတံ ဒဿေတိ။ (အနုဋီကာ)။ နိယျာနိကာဌ္ဌ ကတ္တုသာဓန အနိယပစ္စည်း အနိယပစ္စည်းဌ် နိကိုရဿ ပြု၍ ယ,အက္ခရာကို က,အက္ခရာပြု၍ နိယျာနိကာ-ဟု ပြီးသည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပြတော်မူလိုရကား-အနိယသဒ္ဒေါ-စသော ပါဌ်ကိုဆန့်သည်။ ဤကား-မဏိသာရမဉ္ဇူသာ ဋီကာ, ရူပသိဒ္ဓိနိဿျ, ပြည်အဋ္ဌ သာလိနီနိဿျ-စသည်တို့၏အလိုတော်တည်း။ မမုဋီကာဌ္ဌကား-နိကာရဿာတိ

နိဒ္ဒပသဂ္ဂဿ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့် နိုရှေးရှိသော ယာဓိတ် အနိယ ပစ္စည်း-ဟု ယူတော်မူသည်။

နိယျာနကရဏာသိလာ ဝါ နိယျာနိကာ-ဖြင့် ဘိုက္ခုနသီလော, ယာစန သီလော ဘိုက္ခု-စသည် တို့၌ကဲ့သို့ တဿီလက်တ်, အာသူပဘုက္ခုနသီလော အာသူပိကော-စသည်တို့၌ကဲ့သို့တဿီလဟဒ္ဓိတ်အား ဖြင့်နှစ်မျိုးရှိသည်တို့တွင် တဿီလတဒ္ဓိတ် နိယျာနပုဒ် ဏိကပစ္စည်းဖြင့် နိယျာနိကာ-ဟု ပြီးသည်-ဟု အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး မိမိ၏နည်းကိုဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။နိယျာနကရဏာသီလာ နိယျာနိကာ၊ ယထာ အသူပဘက္ခုနသီလော အာသူပိကောတိ။ (အနုဋီကာ)။နိယျာနကရဏာသီလာ။ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်မြင်းကိုပြုလေ့ရှိသော တရားတို့သည်။ နိယျာနိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ကိမိဝ။ အဘယ်ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့ နည်း-ဟူမူ။ အသူပဘက္ခုနသီလော အာသူပိကောတိယထော-ဟူသော ဥဒါဟ ရဏ်ကဲ့သို့တည်း။ ။အသူပဘုက္ခုနသီလော၊ ဟင်းကို စားလေ့မရှိသော်သူ။ အာသူပိကော။ သူ။ ။ဤကား အနုဋီကာအနက်။]

ဥတ္တရိတမ္ဗဿ၊ လွန်မြောက်အပ်သော။ အဉ္ဉဿ၊ တပါးသော။ နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ညွှန်ပြအပ်သောတရား၏။ အဘာဝဝါ၊ မရှိမြင်းကြောင့်။ နိဒ္ဒိသိယ မာနာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော။ သဥတ္တရော၊ လွန်မြောက်ခြင်းရှိကုန်သော။မမ္မာဝ၊ လောကီတရားတို့ကိုသာလျှင်။ ဥတ္တရိတမ္မာ၊ လွန်မြောက်အပ်ကုန်သည်။ယာဿာ၊ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တဿာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထာနန္တိ၊ ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။(ထည့်)။ အာဟ၊ ပြီ။ ။နာနပ္ပကာရဒုက္ခာနိဇ္ဇတ္တာတေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောဒုက္ခတို့ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော်။ တေဟိ။ ထို ကိလေသာဆယ်ပါးတို့သည်။ ဝါ၊ အလုံးစုံလော အကုသိုလ် စေတသိက်တို့သည်။ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ။အဟန္ဒန္တာပိ။ မငိုကြွေးကုန်သော်လည်း။ကန္ဒန္တကာရ၊ ဟဘာဝတော၊ ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဂါဒီနမ္ပဟီနတ္တာ၊ ရာဂါဒိနှိပ်စက်ခြင်းကင်းပယ်သည်ရှိသော် ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သဗ္ဗနိပ္ပဟီနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်သဘောဥစ္စိမြဲကုန်သော်အကုသိုလ်စေတသိက်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်။ ကိန္တာပိဟောတိ၊ ရှင်။(ထည့်)။ ပန၊ သော်လည်း။ ပဟာနေကဋ္ဌဟာဝဝသေနစ၊ ပယ်သဖြင့် ဟူသောတည်ရာ ရှိသောအဖြစ်၏အမွှမ်းဖြင့်လည်း။ သရဏာတိ၊ ဟူ၍။ ယာဿာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေပါ၊ သည်။ (ထည့်)။အာဟ၊ ၏။ တဿာ၊ ကြောင့်။ ရာဂါဒိနန္တိဝစနေန၊ ရာဂါဒိနှိပ်စက်ခြင်းပါဒြဖင့်။ ရာဂ ဒေါသမောဟာဝဝ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့ကိုသာလျှင်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဥာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ရဏာသဒ္ဒေါ၊ ရဏာသဒ္ဒါ

ကို။ ရာဂါဒိရေကာ့သု၊ရာဂစသော ကိလေသာမြို့တို့၌။ နိရုဒ္ဓေ၊ ထင်၏ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ရဏံ၊ မည်၏။ ကာမာတေ ပဌမာသေနာတိဧဝမာဒိကာ၊ ကာမာကေပဌမာသေနာ ဤသို့ ဒေစ ရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာစ၊ စစ်သည်တို့ကိုလည်း။ အရိယမဂ္ဂယုဒ္ဓေန၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်။ ဇေတဗ္ဗတ္တာ၊ အောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သယုဒ္ဓတ္တာ၊ စစ်ထိုးခြင်းနှင့်ဟပ္ပ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သရဏာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ပေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ ပန၊ အဘိမမ္မာဒ္ဒိ ဟောကော် မူအပ် သည်မှ တပါး ဘုတ္တန်ဉဟောဟော်မူအပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အရဏဟိဟက်သတ္တော၊ အရဏာဝိဘက်သုတ်၌။ သမုဂ္ဂေါ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သော။ သဂိဟာတာ၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်သော။ သဉ္ဇပါယာသာ၊ ပူလောင်ခြင်းရှိကုန်သော။ သပရိဒ္ဒေဝါဟာ၊ ပူပန်ခြင်းရှိကုန်သော။ မိစ္ဆာပဋိပဒါဒိဟူတာ၊ ဖေါက်ပြန်သော အကျင့် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာသုခါနုယောဂါဒိယော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုခံစားခြင်း အစရှိကုန်သော အကုသိုလ်ကရားဟူ၏။ သရဏာတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဏ္ဍာ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခာဒီနံ၊ ဒုက္ခ်စသည်တို့၏။ ရဏာဘာဝေါစ၊ ရဟာမည်သည်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ တန္နိမ္မတ္တာကသဘာဝါနံ၊ ထိုဒုက္ခစသည်တို့ကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဟူ၏။ သရဏာစ၊ သရဏာမည်သည်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဝေဒိတပ္ပာ၊ ကုန်၏။ ။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အနုဘူရမ္ဘကိုသည် အတွက် မည်ကုန်သလော။ သို့မဟုတ် သဉ္ဇာရမ္ဘတို့သည် ၊ကွ မည်၊ကုန်သလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဥတ္တရီတမ္ဘသ-စသည်ကိုဆိုသည်။ (မဓုဋီကာ)။ တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ.... အသြေ ဓမ္မေ ဥတ္တရိတ် သဓမ္မေကိ-ဟု မဆိုမူ၌ အဘယ်ကြောင့် အတ္တာနံ ဥတ္တရိတ်ကို သပဇ္ဇေတ်-ဟု မိန့်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဥတ္တရိတမ္ဘသ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပြီး ပါဠိတော်ကုန်သောတရားကိုကိုးကွန်မြောက် ခြင်းပင်။ မိမိကိုသာ တပါးကုန်သော အနုဘူရ တရားတို့သည် လွန်မြောက်ကုန်သောခြင်းငှာ ဒေဒ္ဒကဿဆရာသည် ဟောကြား၏-ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ရာဂါဒိနံ-ပူသော ပါဠိဖြင့် အဘယ်တရားတို့ကို ယူအပ်ကုန်၏-ဟု သိအပ်သနည်း-ပုစ္ဆာ စုဒ်ရှိရကား ရာဂါဒိနန္တိ။ပ။ဥာယတိ-ဘိမိန့်။ ။လိုရင်းကား-ရာဂါဒိနန္တိ ဝဇနေန။ ပ။ ဥာယတိ-တည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရာဂါဒိနံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ တို့ကိုသာ ယူအပ်ကုန်၏-ဟု သိရမည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ရာဂ-စသော

ကိလေသာ ဆယ်ပါး၊ သို့မဟုတ် အလုံးစုံကုန်သော အကုသိလသဘော၌ မြဲကုန်သော အကုသိလ်စေတသိက် တဆယ်လေးပါး တို့သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော သဏ္ဌာဝါတို့သည် မဒိုက်ကြီးကြကုန်သော်လည်း ငိုကြွေးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သဖြင့် ငိုကြွေးကြကုန်သောကြောင့် ရာဂါဒိနံ-ဟူသည် ကိလေသာ ဆယ်ပါး သို့မဟုတ် အကုသိလ်စေတသိက် တရာ-တို့၏ အမှည်ဖြစ်ရကား-ရာဂါဒိနံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ရာဂ,ဒေါသ,မောဟ တို့ကိုသာ မယူသင့် ကိလေသာဆယ်ပါး သို့မဟုတ် အကုသိလ်စေတသိက် တရားကိုကိုလည်း ယူသင့်၏-ဟု စောဒက ဆရာ၏ စောဒက,စောဒကဒါဘောဂဟိုကို ရာဂါဒိနန္တိ။ ပ။ ကာရဏာဘာဝတော-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြတော်မူသည်။

စောဒကဆရာ ဆိုသောစကားသည် မှန်ပြားသော်လည်း ပဟာနေကဋ္ဌတာ၏အစွမ်းဖြင့်သရဏာဒမ္မာ-ဟု ဘုရားဟောတော် မူခြင်းကြောင့် ရာဂါဒိနံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ရာဂ,ဒေါသ,မောဟ တို့ကိုသာ ယူအပ်၏။ ကိလေသာဆယ်ပါး သို့မဟုတ် အကုသိလ်စေတသိက်တရားတို့ကို မယူအပ်-ဟု သိအပ်သည်-ဟူသော ပရိဟာရဆရာ၏ ပရိဟာရ,ပရိဟာရအာဘောဂတို့ကို ယသ္မာပန။ ပ။ ဥာယတိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြတော်မူသည်။ ဤဝါကျ၌ စောဒက, စောဒကအာဘောဂ.ပရိဟာရ,ပရိဟာရအာဘောဂ တို့ကို ထုတ်အပ်၏။

ထုတ်နည်းကား-ရာဂါဒိနန္တိ ဝစနေန ရာဂဒေါသမောဟာဝ ဂဟိတာ တိ နု ဥာယတိ။ (စောဒနာ)။ ကသ္မာ နု ဥာယတိတိ စေ။ ။ရာဂါဒိနန္တိ ရာဂါဒိနံ ဒဿနံ ကိလေသာနံ၊ သဗ္ဗာနိယတာ ဂုဿလာနံ ဝါ အဓိဝစနဘာဝတော။ (စောဒကအာဘောဂ)။ ကသ္မာ တေသံ အဓိဝစနကာဝေါ ဥာယတိတိစေ။ ။ဘေဟိ။ ပ။ ကာရဏာဘာဝတော။ (အာဘောဂဟိတ်)။ ပရိဟာရပက္ခ၌ ရာဂါဒိနန္တိ ဝစနေန ရာဂဒေါသမောဟာဝ ဂဟိတာတိ ဥာယတိ။ (ပရိဟာရ)။ကသ္မာ ဥာယတိ ဟိတိ စေ။ ။ယသ္မာ။ ပ။ သရဏာတိ အာဟတသ္မာ။ (ပရိဟာရအာဘောဂ)။ ဤသို့ထုတ်အပ်၏။

ဤကား၌ပြအပ်သောနည်း လေးပါးတို့တွင် ရာဂါဒိနန္တိ။ ပ။ ဥာယတိ-ဟူသော ပဋ္ဌမနည်းဖြင့် သရဏာဝမ္မာ၏ အရကား-ရာဂ,ဒေါသ,မောဟ,ကိလေသာ သုံးပါးရ၏။ ရာဂသဒ္ဒေါဂါ။ ပ။ ဒဋ္ဌေဟာ-ဟူသော ဒုတိယ နည်း၏ အရကား-ပသိဒ္ဓ ဋ္ဌိ,အာဘင်္ဂရုဋ္ဌိ အားဖြင့်ကိလေသာဆယ်ပါးရ၏။ရဏံဝါယုဋ္ဌံ။ ပ။ ဝုစ္စန္တိတိ-ဟူသောတတိယနည်း၏အရကား-အကုသိလ်စိတ်ဒွါဒသ, စေတသိက်သဋ္ဌိသရ၏။အရဏပိဘင်္သုဇ္ဈပန-စသောစတုဋ္ဌနည်းကား-တတိယနည်းနှင့် အဓိပ္ပါယ်သာတူး၍ အရကောက်ယူရသည်။ ။ပဟာနေကဋ္ဌတာဝသေန-၌ ပဟာနဝသေန ကေသို့ ဟုတ်ပါဒေ ဦးတာ-ဟူသော မဓုဋ္ဌကာပါဠိသည် တတ္ထ ကေသို့ ဒိဋ္ဌေ ဇုတ် သဟဇေကဋ္ဌံနာမ ဟောတိ၊ ကေသို့ ပဋိလေဋိတံ ပဟာကေနဋ္ဌံနာမ-ဟူသော နိက္ခေပကဏ္ဍ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ,

ပဟာနေကဋ္ဌတာဝသေနာတိ ပဟာနေန ကေသို့ံ ပဂ္ဂလေတိဋ္ဌန္တိ ပဟာနေကဋ္ဌာ-ဟူသော ဒုကမာတိကာ အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာတို့နှင့် အညီ ပဟာနဝသေန ကေသို့ံ ပဂ္ဂလေ ဋ္ဌတာ-ဟုရှိသင့်သည်။]

ဝိဇ္ဇိဒုက် ပြီး၏။

အဘိဓမ္မဒုကမာတိကာ ပြီး၏။

—o—

သုတ္တန်မာတိကာ

ဝိဇ္ဇာရာသန္တောဂဓမ္မာ၊ ဝိဇ္ဇာအစုဋ္ဌအတွင်းဝင်ကုန်သော တရား တို့သည်။ ဝိဇ္ဇာသဘာဂတာယ၊ ဝိဇ္ဇာသဂေါတ္ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒေကဒေသေ၊ ထိုဝိဇ္ဇာအစိတ်၌။ ဝိဇ္ဇာတော်ဋ္ဌာသေ၊ ဝိဇ္ဇာအစုဋ္ဌ။ ဝတ္တန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ပုတ္တာ၊ ဆိုဒယ်ကုန်၏။ ဝဒိရဿ၊ ဝရဇိန်မိဿီးကြိုးစက်သည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဂါ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တံ၊ ထိုဝရဇိန်မိဿီးကြိုးစက်သည်။ ပတကိ၊ ကျ၏။ ကတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ အဘေဇ္ဇံနာမ၊ မပျက်သည်မည်သော။ ကိဉ္စိ၊ ကစုံတခုသော။ မဏိပါသာဏာဒိ၊ ပတ္တမြားကျောက်စသည်သည်။ နတ္ထိ ယထာစ၊ မရှိသကဲ့သို့ဂုဏ်း။ ကေန၊ ကိုဝရဇိန်သည်။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာလမ်းသည်။ နဝိဂ္ဂဟတိယထာစ၊ မစည်ပင်နှိုင်းသကဲ့သို့ဂုဏ်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အရဟာတ္တမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်သန္တာန်၌။ သော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿိံ သန္တာနေ၊ ထိုသန္တာန်၌။ အဘေဇ္ဇော၊ မပျက်သော။ ကိလေသောနာမ၊ ကိလေသာမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိန္နော၊ ပျက်သောကို လေသာသည်။ ပုန၊ တဖန်။ နဝိဂ္ဂဟတိ၊ မစည်ပင်။ ဇာတိ ဇုမေဟိဒ္ဒိဟိပကာရေဟိ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သောအပြားတို့ဖြင့်။ ဝဇိရုပမတာ၊ ဝရဇိန်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဝဒုပစာရေန၊ ဌာနဖြစ်သောလူဖြင့်၏ ပါလဟူသောအမည်ကိုဌာနီဖြစ်သော စိတ်ဌိတင်စားသောဌာနုပစာအားဖြင့်။ ပါလာ၊ ပါလ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ မဉ္စာဃောသန္တိတိယထာ၊ မဉ္စာဃော်သန္တိဟူသော ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့တည်း။ (မဉ္စာ၊ ညောင်စောင်းတိုသည်။ ဃောသန္တိ၊ ကြွေးကြော်ကုန်၏။) ကဏ္ဌာဘိဇာတိတိ၊ ကား။ အပါယာစ၊ အပါယ်လေးပါးဌိဖြစ်ခြင်းတို့ကိုဂုဏ်း။ ဝါ၊ အပါယ်ပဋိသန္ဓေတို့ကို

ၵင်း။ မန်ဿေသ်သု၊ လူတို့တွင်။ ဒေါဘဂ္ဂိယ်ဥ၊ပုဉ်း နည်းသော သူကိုၵင်း။ ဝါ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုနည်းသောသူကိုၵင်း။ ကဏ္ဍာဘိဇာတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန်္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကတ္တုသာဓနမှတပါး ဟိတတဒ္ဓိတ်ကိုဆိုအံ့။ တပနသ၊ ပူပန်သော။ ဒုက္ခသ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဟိတာ၊ အစီးအပွားတို့တည်း။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ တပနိယာ၊ မည်ကုန်၏။

ဒါသာဒီသုပိ၊ ကျွန်စသည်တို့၌လည်း။ သိရိဝမုကာဒိသဒ္ဒါ၊ သိရိဝမုံကစသော သဒ္ဒါတို့သည်။ ပဝတ္တာဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ပညတ်တရားတို့သည်။ အတထတ္တာ၊ မဟုတ်မှန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝစနမတ္တမေဝ၊သဒ္ဒါမျှကိုသာလျင်။ အဓိကာရံ၊ အကြိုးအမှုးကို။ ဝါ၊ တည်ရာမိရာကို။ ကတ္ထာ၊ ပြု၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုပညတ် တရားကိုသည်။ အဓိဝစနာ၊ အဓိဝစနမည်ကုန်၏။ (ယေဓမ္မာ တေဓမ္မာကား ထည့်သည်)။ ပန၊ အဓိဝစန မည်သည်မှ တပါး အတ္ထယောဇနာပြုသည်ကိုဆိုအံ့။ အဓိဝစနနိရုတ္တိပညတ္တိ ပဒါနိ၊ အဓိဝစနပုဒ်, နိရုတ္တိပုဒ်, ပညတ္တိ ပုဒ်တို့သည်။ သမာနတ္ထာနိ၊ တူသောအနက်ရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အနက် တူကုန်သည်။ ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဘဉ္ဇ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောပါဠိတော်သည်။ အဓိဝစနာဒိဘာဝံ၊ အဓိဝစန စသည်၏အဖြစ်သို့။ ယဿ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဇတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အဓိဝစန နိရုတ္တိ ပညတ္တိပုဒ်တို့သည် အနက်တူသည်၏အဖြစ်, အလုံးစုံသောပါဠိတော်သည် အဓိဝစနစသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။(ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။ တေသုပိ၊ ထိုသို့သကောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝစနဉ်သေသေသု၊ သိရိဝမုကောအဘိသဒ်ရောန္တိတက္ကောဝိတက္ကောဟူကုန်သော သဒ္ဒါ အထူးတို့၌။ ပိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်။ ပပတ္တေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အဓိဝစနာဒိသဒ္ဒေဟိ၊ အဓိဝစနစသောသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။ သမ္ဘာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပစနာနိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်ကုန်သောပါဠိတော်တို့ကို။ အတ္ထပကာသနသာမညေန၊ အနက်ကိုပြခြင်းတူသဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဇတေနာ မိပ္ပါယေန၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ အယံ-အတ္ထယောဇနာ၊ ဤအနက်ယောဇနာခြင်းကို။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ကဉ္စ်။) ကတာ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိဇ္ဇာ ဘာရေ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ ဝတ္ထုန်္ကိတိဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-ဟု ; အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်တော်မူ၏။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပ-စသော မဂ္ဂင်္ဂစ်ပါးတို့ကဲ့သို့ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာအစုဝင်ဖြစ်ကုန်သလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိဇ္ဇာရာသန္နော ဂဓံဓမ္မာ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။]

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိန္ဒာအစုဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည် ဝိဇ္ဇာ၏ အဖြစ်ဖြင့် သဘောတူသောကြောင့် ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ ဝတ္ထုန္တိ-ဟု မိန့်တော်မူသည်။ သမ္မာသက်ပွ-စသည်တို့ကဲ့သို့ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် မိန့်တော်မူသည်မဟုတ် ဖြစ်ဘိသော်။

တပနဿ ဒုက္ခဿ ဟိတာတိ တပနီယာ-ဖြင့် တပနဿ ဟိတာ တပနီယာ-ဟုဟိတတဒ္ဓိတ်ကိုပြတော်မူ၏။အဋ္ဌကထာဠီကား-တပေန္တိတိတပနီယာ-ဟု ကတ္တုသာဓနပြုတော်မူ၏။

အရှင်ဋီကားဆရာ....အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကုသိုလ်-စသော တရားတို့ကို အဓိဝစန,နိရုတ္တိ,ပဉ္ဉတ္တိပုဒ်ကိုဖြင့် မိန့်အပ်သလော-ဟုစုဒ်ရှိရကား ဒါသာဒိသုဂိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကျွန် ဖြစ်သော်လည်း သိရိဝမုက အဖည်ရှိသကဲ့သို့ ဟိုအက္ခ ပရမတ္ထသဘာဝအား ဖြင့် မရှိသော်လည်း ပြောဆိုခြင်းမျှကို စွဲ၍ဖြစ်သော ပညာတ်သည် ဒေဝိဝစန, နိရုတ္တိ, ပညတ်မည်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် သိရိဝမုံကော ဓနဝမုံကောဟိ အာဒေယော-စသောပါဠိကိုအဋ္ဌကထာဆရာမိန့်အပ်ပါသနည်း-ဟုစုဒ်ရှိရကား ယသ္မာပန-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ လိုရင်းကား-တေနာ ဓိပ္ပါဒယန။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာတည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဤအဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ယောဇနာအပ်ပါသနည်း-စုဒ်။ ဖေတသုပိ။ ပ။ ဂုတ္တာဒိဂါကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သိရိဝမုကော-စသောသဒ္ဒါ, အဘိဓါနံဂျောန္တိ-စသောသဒ္ဒါ,ကင်္ခေါဂိတဂဏ္ဌာ-စသောသဒ္ဒါဟူလျှင် ဖြစ်ကုန်သော အဓိဝစန, နိရုတ္တိ,ပညတ်သဒ္ဒါကိုသည် ဂိုဏ်းတိုးပုံဟိုဏ်း၏ ဒဓနကဲ့သဘောကို ပြုဖြင်းတူသော ကြောင့် ဒေဝိဝစန, နိရုတ္တိ, ပညတ်သဒ္ဒါကိုဖြင့် ဂဏနကယောဇနာသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်ကြောင့် ဒေဝိဝစန,နိရုတ္တိ,ပညတ်သဒ္ဒါကိုသည် ပိုကတ်ဝုံးပုံဟိုဏ်းအနက်ကဲ့ အရဖြတ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ယသ္မာ ပန ဒေဝိဝစန။ ပ။ ဘဇတိတသ္မာ-ဟုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒေဝိဝစန,နိရုတ္တိ, ပညတ်တို့ ပုဒ်ဟိုသည် ဒေနကဟူကြခြင်း, ဝိဂတ်သို့ ပြသည် ဒေဝိဝစန,နိရုတ္တိ,ပညတ်တို့ဖြစ်ခြင်း ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် အနက်ကို ပြုတ်ကြသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဂါထာတွင် အဓိပ္ပါယ်ကား-သိရိဝမုကော-စသောသဒ္ဒါ, အဓိဝစန,နိရုတ္တိ,ပညတ်ပုဒ်ဟုသည် အသည်းညှာကို ကောသော ပုဒ်များဖြစ်ခြင်းကြောင့် အနက်တူရှိကြခြင်း,ပါဠိတော်သည်လည်း အဓိဝစန,နိရုတ္တိ,ပညတ်ဖြစ်ခြင်း ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့် အဓိဝစန,နိရုတ္တိ,ပညတ် သဒ္ဒါတို့သည် ပါဠိတော်၏အနက်ကို အပြုတူကြသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် သိရိဝမုကော ဓနဝမုကောတိအာဒေယော-စသောအတ္ထ ယောဇနာကို ပြုတော်မူသည်။ ။တသ္မာ အဓိဝစနာဒိသဒ္ဒေဟိ သဒ္ဒါနိ ဝစနာနိ ဝုတ္တာနိ-ဟုစုဒ်။ အဓိဝစနာဒိသဒ္ဒေဟိ၊ တိုဖြင့်။ ဝါ၊ တို့သည်-ဟု ယောဇနာ။]

အထဝါ၊ ကား။ အဓိသဒ္ဒေါ၊ အဓိသဒ္ဒ'ါသည်။ ဥပရိဘာဂေ၊အထက်အဘို့၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝစနံ၊ ဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ အဓိဝစနံ၊ အထက်၌ဖြစ်သောသဒ္ဒါ။ ကဿ၊ အဘယ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌ဖြစ်သနည်း။ ပဏာသေတမ္ဖဿ၊ ပြအပ်သော။ ဖဇ္ဇဿ၊ အနက်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌ဖြစ်သည်။ ဣတိ၊ သို့။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဥဒါဟရဏဝေ၊ သိအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဓိနံ၊ စပ်သော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါတည်း။ အဓိဝစနံ၊ စပ်သောသဒ္ဒါ။ ဧကေန၊ အဘယ်နှင့်။ အုဓိနံ၊ စပ်သနည်း။ အတ္ထေန၊ အနက်နှင့်။ အဓိနံ၊ စပ်၏။ တထာဂုဿလာဒိပ္ပကာရေန၊ ထိုထိုဂုသိလစသောအပြားဖြင့်။ အတ္ထပကာသနေ၊ အနက်ကိုပြခြင်း၌။ နိစ္ဆိုကံ၊ သုဏာတိ၊ပုဂ္ဂိုလ်, ဝပတိ၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆုံးဖြတ်အပ်သော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ နိရုတ္တိ၊ နိရုတ္တိမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ နိယတံ၊ သုဏာတိ၊ပုဂ္ဂိုလ်, ဝဒတိ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသည် ပြတ်အပ်သော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ နိရုတ္တိ၊ မည်၏။ ပဏ်ဍိတုပရိသာဒိ၊ ပဏ်ဍိတ်ပုရိသစသောသဒ္ဒါသည်။ဟံတံပကာရေန၊ထိုထိုအပြားဖြင့်။ပ'ါ၊ ပဏ်ဍိတုပရိသာဒိတံတံပကာရေန၊ ပဏ်ဍိတုပရိသ-အစရှိသောထိုထိုအပြားဖြင့်။ ဥာပနတော၊ သိစေတတ်သောကြောင့်။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်မည်၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ အဓိဝစနာဒိပဒါနံ၊ အဓိဝစန-စသော ပုဒ်တို့၏။ သပ္ပပဘနေသု၊ ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိတော်ကို၌။ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အညထာ၊ ဤပြဆိုအပ်သောနည်းမှတပါး အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုအပ်သောနည်းဖြင့် ဗနက်ကိုယူသည်ရှိသော်။ ဘိရိဝမုကဓနဝမုကပုဂ္ဂလာဒိနာ၊ သိရိဝမုကဓနဝမုကသဒ္ဒါလျှင်း အထူးရှိကုန်သော။ အဘိလာပါနံဧဝ၊ သဒ္ဒါတို့၏သာလျှင်။ အဓိဝစနကာစ၊ အဓိဝစန၏အဖြစ်သည်ဂုဏ်း။ အဘိသဒ်ရောန်တိ၊အဘိသဒ်ရောန်-ဟူကုန်သော။ ဧဝံပကာရော်၊ ဤသို့အထူးရှိကုန်သော။ နိဒ္ဓါရဏာဝစနာနံဧဝ၊ ယုတ်ရှဉ်ဆိုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဒါတို့၏သာလျှင်။ နိရုတ္တိတာစ၊ နိရုတ္တိ၏အဖြစ်သည်ဂုဏ်း။ ဟပေါ်ဟိတဏ္ဍောတိ၊ ဟူကုန်သော။ဧဝံပကာရာနံ၊ ကုန်သော။ ဧကမေဝ၊ ဟခုသာလျှင်ဖြစ်သော။အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ တေနတေနုပကာရေန၊ ထိုထိုအပြားဖြင့်။ ဉာပနန္တာနံ ဧဝ၊ သိစေတတ်သော သဒ္ဒါတို့၏ သာလျှင်။ ပဉ္ဉတ္တိတာ၊၊ ပညတ်တို့၏ အဖြစ်သည်ဂုဏ်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ အာပဇ္ဇေဟျ၊ ဖြစ်၊ဒုံ၏။ ဟုဟိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။အထပါ အဓိသဒ္ဒေါ ဥပရိဘာဂေဇျာဒိနာ၊ အစရှိသည်ဖြင့်။ မယာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး။ ဆိအပ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံဒိတပ္ပေါ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အဓိ ဥပရိ ပဝတ္တံ ဝစနံ အဓိဝစနံ၊ မတ္ထကေလောပတပ္ပုရိသ သမာသော်။ အဓိနံ ဝစနံ အဓိဝစနံ၊ ကမ္မဓါရယသမာသော်။ ။ဝစနံ ဥတ္တိ၊ဘာဝသာဓနဝစဓါတ် တိပစ္စည်း။နိစ္ဆိတံဥတ္တိနိရုတ္တိ။ဟနည်း-နိယတံ ဥတ္တိ နိရုတ္တိ။နိပုဗ္ဗ,ဥတ္တိပုဗ္ဗ,

ကမ္မဓါရယသမာသ်။ ။ဥာပေတိတိ ဥတ္တိ၊ ဥာဓါတ် တိပစ္စည်း ဟေတုကတ္တု သာဓနဿ။ ပကာရေန ဥတ္တိ ပညတ္တိ။ ပဟ္ဒ် ဥတ္ပ်ဟ္ဒ် တတိယာတပ္ပုရိသ သမာသ်။ အဓိဝစနပဒ်,နိရုတ္တိပဒ်, ပညတ္တိပဒ်တို့၏အရကား-ဂိဠကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကို ကော့က်၊ ထိုကြောင့် ဧဝံ အဓိဝစနာဒိပဒါနံ သဗ္ဗဝစနေသု ပဝတ္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟူ၍ဆင်း။ မဓုဋ္ဌကာဠ် သဗ္ဗဝစနေသု တိပိဋကာရုဠ္ဠေသု-ဟူ၍ဆင်း မိန့်ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာဠ်မိန့်အပ်သောအနက်၏အဗျာပိတဒေါသရောက်ကြောင်းကိုပြတော် မူလိုရကား အညထာ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ အညထာဟိ-ဟု ရှိသင့်လျက် ဟိ သဒ္ဒါကြွေသည်။ ဟိသဒ္ဒေါစတ္ထ လောပေါ။ (မဓုဋ္ဌကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။]

ဖဿော ဝေဒနာတိ၊ ဖဿ,ဝေဒနာ-ဟူ၍။ သဗ္ဗဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ အရုပမမ္ဘာနံ၊ နာမ်တရားတို့၏။ ဖဿာဒ်နာမကတ္တာစ၊ ဖဿ စသော အမည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဆင်း။ ပယဝိယာဒီနံ၊ ပဏဝီစသည်တို့၏။ ကေသ ကုမ္ဘာဒိနာမန္တရုပတ္တိဂိယ၊ ဆံ,ဟူသောအမည်၊ အိုး, ဟူသောအမည်-စသော အမည် ဗာပါးသိုရောက်သကဲ့သို့။ ဝါဆံအိုး-စသောအမည်တပါးသို့ ပြောင်းသကဲ့သို့။ နာမန္တရုနာပဇ္ဇနတောစ၊အမည်တပါးသိုမရောက်ခြင်းကြောင့်ဆင်း။ ဃဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ကတနာမတာယ၊ ပြုအပ်သော အမည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စတုက္ခဒ္ဒနိဗ္ဗာနာနိ၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး, နိဗ္ဗာန်တို့သည်။ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး, နိဗ္ဗာန်တို့သည်။ နာမံ၊ နာမမည်၏။ နာမနာမည်ဖြစ်။ ဝါ၊ ညွတ်သည်မည်၏။ နမနဟေတုဘူတာ၊ ညွတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော နာမက္ခန္ဓာလေးပါး, နိဗ္ဗာန်တို့သည်။ နာမန်း၊ နာမနမည်သည်၊ ဝါ၊ ညွတ်စေတတ်သောတရားမည်သည်။ ဟောန်၊ ကုန်၏။

အဃဝါ၊ ကား။ အဓိဝစနသပ္ဖဿော၊ မနောသပ္ဖဿသည်။အဓိဝစနံ၊ အမည်ကို။ အန္တရေန၊ ကြဉ်၍။ အနုပစိတဟေဝဓိသမ္ဘာရာနံ၊မဆည်းပူးအပ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိဝိယ၊ မရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ယေ၊ အကြင်နာမက္ခန္ဓာတို့သည်။နာမံ၊အမည်ကို။အန္တရေန၊ကြဉ်၍။အနုပစိတဟေဝဓိသမ္ဘာရာနံ၊တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ ဂဟဏံ၊ သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊မရောက်ကုန်။ နာမာယတ္တာဂဟဏာ၊ အမည်နှင့်စပ်သဖြင့်ယူခြင်းရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့သည်။ နာမံ၊နာမ မည်၏။ ပန၊ နာမ်မှတပါးရုပ်ကို ဆိုဦးအံ့။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နာမသာဓနံ၊အမည်ကိုပြီးစေခြင်းကို။ ဝါ၊ အမည်ဟုဆိုအပ်သောပြီးခြင်းကို။ ဝိနာဝိ၊ ကြဉ်၍လည်း။

အတ္ထနော၊ ၏။ ရုပ္ပနသဘာဝေန။ ဖေါက်ပြန်ခြင်းသဘောဖြင့်။ ဂဟဏော်ယူခြင်းသို့။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဥပယာတိ၊ရောက်၏။ဇာတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ ရူပံ၊ရူပမည်၏။ ဣတော၊ ဤကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံသည်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတော၊ ဤကာလမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်သည်။ ပဝတ္တံ၊ ၏။ မဇ္ဈေ၊ ရှေးဖြစ်သောပရိကံ, နောက်ဖြစ်သောဘဝင်တို့၏အလယ်၌။ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်တည်း။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ သမာပတ္တိနံ၊ သမာပတ်တို့၏။ အပ္ပနာပရိဏ္ဍဒပညာ၊ အပ္ပနာကိုပိုင်းခြားလောပညာသည်။ သမာပတ္တိကုသလတာ၊ သမာပတ်၌ လိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်မည်၏။ ဣဒ္ဓေ၊ သမာပတ်ကို မဝင်စားမှီ ရှေး၌။ ဝုဋ္ဌာနေ၊ သမာပတ်မှထခြင်း၌။ ပရိဏ္ဍဒကရဏဉာဏံ၊ နေလနက္ခတ်တို့သည် ဤအရပ်သို့ရောက်သောအခါ ထအုံ့ဟုသမာပတ်မှထခြင်း၌ ပိုင်းခြင်းကို ပြုသောဉာဏ်သည်။ ဝုဋ္ဌာနေ၊ သမာပတ်တို့မှထခြင်း၌။ ကုသလဘာဝေါ၊ လိမ္မာသောအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လက္ခဏာ ဒိဝသေနစ၊ လက္ခဏာ, ရသ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ အနိစ္စာဒိဝသေနစ၊ အနိစ္စစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ မနသိကာရဏော၊ မနသိကာရမည်၏။ သုစိ သိလတာ၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ သောရစ္စံ၊ သောရစ္စ မည်၏။ သာ၊ ထိုသုစိသီလတာသည်။ သောဘဏကမ္မရတတာ၊ ကောင်းသောသုစရိုက်အမှု၌မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ဘည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုစိသီလတာ၊ သည်။ သောရစ္စံ၊ မည်၏။ ။

၈ဣတ္ထိ၊ [ဖဿာဒိနာမကာတ္ထာနှင့် နာမန္တိဟုနာပဒ္ဓနုတော-ဟူသော ဟိတ်နှစ်ခုကို အတ္ထိနာဝ ကတနာမဘာဃ-၌ နာနာဟိတ်စပ်၊ မဓုဋ္ဌိကာ၌ကား-ကာရဏာဒ်ယဉ္ဆေတ္ထ ပရမ္မုရကာရဏံ-ဟုပရမ္မုရဟိတ်ယူတော်မူသည်။ ပဌမနည်း, တတိယနည်းနှင့်စတုတ္ထနည်းဟို၏အရကား-နာမံ အရနာမကွန္ဓာလေးပါးနိဗ္ဗာန်ကိုယူ။ ဒုတိယနည်း၌ နာမကွန္ဓာလေးပါးဟိုယူ။ မဓုဋ္ဌိကာ၌ကား-စတုတ္ထဲနည်း၌လည်း နာမကွန္ဓာလေးပါးကိုယူတော်မူ၏။ ယေအရုပက္ခန္ဓာ-ဟု ယောဇနာ တော်မူသည်။ ။အဓိဝစနသမ္ဗန္ဓေသော မနောသမ္ဖဿော၊ သော နာမန္တိရေန ဂဟေတုံ အသက္ကုဏေယျတာယ ပါကဋော ဘိ နိဒဿနဘာဝေန ဝုတ္တော။ ။ (အနုဋီကာ)။

မနောသမ္ဖဿော၊မနောသမ္ဖဿသည်။အဓိဝစနသမ္ဗန္ဓေသော၊ အဓိဝစနသမ္ဗန္ဓသမည်၏။ သော၊ ထိုအဓိဝစနသမ္ဗန္ဓသသည်။နာမံ၊အမည်ကို။အန္တိရေန၊ ကြဉ်၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါကဋော၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ-ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဒဿနဘာဝေန၊ ဥပမာ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ။ဒွေပဠိုဝိညာဏ်တဆယ်ကြဉ်သော

စိတ်ဘခုယုတ် ရှစ်ဆယ်တို့နှင့် ယှဉ်သော ဖဿသည် မနော သမ္ဖဿ မည်၏။ ဒွါရဂေဟဿဒ္ဓါထင်ရှားလတံ့။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မနောဝိညာဏ်-ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်သည် အမည်နှင့်ကင်း၍ မယူနိုင်လျှင် ၎င်းနှင့်ယှဉ်သော မနောသမ္ဖဿကား-ဆိုဟူယ်မရှိသာ၍သာ မယူနိုင်သည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ထင်ရှားလေရကား-အမ်ဝစနသမ္ဖဿကို ဥပမာ၏အဖြစ်ဖြင့် ဋီကာဆရာ မိန့်တော်မူသည်။ (အနုဋီကာ-အဓိပ္ပါယ်)။ သောရစ္စ၏သရုပ်ကို ပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည်သုဇီသီလတာ သောရစ္စံ ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သီလစေတနာ ပြဋ္ဌာန်းသောမဟာကုသိုလ်ရှစ်မှ,မဟာကြိယာရှစ်ခု,လောကုတ္တရာစိတ်ရှစ်ခု, အပ္ပမညာကြဉ်သော စေတသိက် ဆက်ဘိုသည် သောရစ္စမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဤသီလစေတနာ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်-စသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို အဘယ်ကြောင့် သေးရစ္စ-ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား သာဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။သောဘဏော ရတော သုရတော၊ တသ္မ ဘာဝေါ သောရစ္စန္တိ အာဟ ၊သောဘဏကမ္မရတတာတိ။ သုဋ္ဌု ဝါ ဩရတော ဝိရတောသောရတော၊တသ္မ ဘာဝေါသောရစ္စန္တိ၊အယံ ပနတ္ထော အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တော ဧဝ-ဟူသော အနုဋီကာပါဌ်ဖြင့် သောဘဏော ရတော သုရတော၊ သုရတသ္မ ဘာဝေါ သောရစ္စံ-ဟူသော မူလဋီကာ နည်းကိုဂုဏ်း။ သုဋ္ဌု ဝိရတော သုရတော၊ သုရတသ္မ ဘာဝေါ သောရစ္စံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနည်းကိုဂုဏ်း ပြတော်မူသည်။ ။သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ။ဝိရတော၊ ကြဉ်သည်တည်း-ဟု ယောဇနာ။]

သမ္မောဒကသ္မာ၊ ပမ်းမြောက်သောသူ၏။ မုဒုဘာဝေါ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သည်။ သမ္မောဒကမုဒုဘာဝေါ၊ သမ္မောဒကမုဒုဘာဝမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သမ္မောဒတော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း-ဟု ဆိုအပ်သော။ မုဒုဘာဝေါ၊ သည်။ သမ္မောဒကမုဒုဘာဝေါ၊ပဋ္ဌမ်ဈာန်၊ဒုတိယ၊တတိယ၊စတုတ္ထဈာန်တို့၏ အဖြစ်ကို လည်း၊ ဤ ဘဂဝတ္တုဒါရတာဟိ၊ဟူ၏။ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ကေသုဉ္စါရော၊ ကုဘဝဲ့ဂါရုတ်ကြီး၊ အဂုတ္တံ၊မစောင့်ရှောက်အပ်သနည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ပဘဿ၊ ကြောင့်။ နဟာ ပဒါ၊ ပကင်္ခ်ား။ ဇာတိ-တဿ၊ ကိုသို့ မထင်ရှားခြင်းကြောင့်။ ဇာန်ဒြင်းကြောင့်။ ဇာန်ဒြပေသူတို၊ ဟူ၏. ဒုတ္ထံ၊ ၏။ သမ္မာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိဘတ်၏။ ဆုတိ-တဿ၊ ကြောင့်။ သုဂတေန၊ မည်၏။ တသ္မ၊ ထို ကောင်းစွာသိတတ်သောသူ၏။ တသ္မဝေါ၊ ဖြစ်ပေသည်း။ သမ္မာနည်၊ ကောင်းစွာသိတက်သောသူ၏အဖြစ်။ တဒပိညာဏံ၊ ထိုကောင်းစွာသိတတ်သောဉာဏ်ကိုလည်း။ (သုဇာညန်္တိအာဟာဒိုစဝ်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာနာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မာနာတိတိသမ္မာညန်္တိ၊ ဟူ၏။ သင်္ဂဟကာရော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်)။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

နိမိတ္တော ဝါ၊ နိမိတ်အနက်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ ဝိသယော ဝါ၊ အာဓါရ အနက်ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပဋိသင်္ခါနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိသော မောဟ ကြောင့်။ (နိမိတ်အနက်)။ ဝါ၊ အပ္ပဋိသင်္ခါနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိသော မောဟ ၌။ (ဝိသယအနက်)။ ဝိရိယသီသေနာတိ၊ ကား။ ဝီရိယပါမောက္ခေန၊ ဝိရိယ အကြီးအမှူးရှိသော။ ဥပ္ပန္နံဗလန္တိ ဇာတ၊ ၌။ ဝိရိယောပတ္ထမ္ဘေန၊ ဝိရိယထောက်ပံ့ သဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိရိယကူညီသဖြင့်။ ကုသလဘာဝနာ၊ ကုသိုလ်တရားကိုပွားခြင်း သည်။ ဗလဝတီ၊ အားကြီးသည်။ ထိရာ၊ မြဲမြံသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇာကိ-တသ္မာ၊ ထိုသို အားရှိ မြဲမြံခြင်းကြောင့်။ တထာ၊ ထိုဝိရိယထောက်ပံ့သဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလဘာဝနာ၊ ကုသိုလ်ကိုပွားများခြင်းတို့ကို။ (ထည့်)။ ဗလဝတီ ကုသလဘာဝနာတိပိ၊ ဗလဝတီ ကုသလဘာဝနာဟူ၍ဆင်း။ ဝါ၊အားရှိသောကုသိုလ်ကိုပွားခြင်းဟူ၍ဆင်း။ ဗလဝန္တော်သတ္တမေဂ္ဃင်္ဂါတိပိ၊အားရှိကုန်သောမေဃရောင်ခုနစ်ပါးတို့ ဟူ၍ဆင်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသိဏာနိမိတ္တံ ဝိယစ၊ ကသိုဏ်း ပဋိဘာဂ နိမိတ် ကဲ့သို့ဆင်း။ သညာဏံဝိယစ၊ အမှတ်အသားကဲ့သို့ဆင်း။ သဝိဂ္ဂဟံဝိယစ၊ ဆင်ကူပုံကူအသွင် သဏ္ဌာန် အတူကဲ့သို့ဆင်း။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဥပလက္ခေတဗ္ဗာကာရံ၊ မှတ်အပ် သော အခြင်းအရာဖြစ်သောတရားသဘောကို။ဝါ၊ မှတ်အပ်သော အခြင်းအရာ ဖြစ်သော အာရုံကို။ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမထောစ၊ သမထသည်လည်း။ ဧဝံ အာကာရော၊ ဤအခြင်းအရာရှိသည်၏ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ မှတ်အပ်သော အခြင်း အရာ ရှိသော တရားသဘောအာရုံကို နိမိတ်ဟု ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်, သမထ သည်လည်း ဤအခြင်းအရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်စွဲ)။သော၊ ထိုသမထဟု ဆိုအပ်သော ရှေ့သမာဓိကို။ နိမိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထိုသမထဟုဆိုအပ်သော သမာဓိကို။ ပစ္ဆာဝက္ခန္ဓေန၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပစ္ဆာဝက္ခနတော၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဂယ္ဟတိ၊ ယူအပ်၏။ တထာဂတသ္မာ၊ ထိုသို့သမထကို ဆင်ခြင်သဖြင့် ယူအပ်ခြင်းကြောင့်။ သမထသဿ၊ ၏။ ဧဝံအာကာရဘာဝေါ၊ ဤအခြင်းအရာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်စပ်)။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ သည်။ စိပ္ပံ့၊ ကို။ ဝိက္ခိပတိဝိယ၊ ပုံ့လွှင့်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သမထော၊ သည်။ (ထည့်။) စိတ္တံ့၊ စိတ်ကို။ နဝိက္ခိပတိ၊ မပုံ့လွှင့်စေတတ်။ ဂုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိက္ခေပေါ၊ မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိက္ခေပပဋိက္ခေပေါ၊ ပုံ့လွှင့်ခြင်းကို ပယ်သော ဘာဝနာမ်သည်။ အဝိက္ခေပေါ၊ မည်၏။

ဂဏ္ဌီ၊ [သမ်ဖဇာနာတိတိသမ်ဖဇည်-ဟူသောအဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့်ကား၂ပစ္စည်းသည် သကတ်အနက်၌ဖြစ်သည်-ဟု တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကြံစည်ရာ၏။ ထိုကြံစည်အပ်သောအယူကိုမြစ်လိုသော ဋီကာဆရာသည်သမ္မဇာနာတိတိ။ပ။ သမ္မဇည်-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ ဤပါဠိဖြင့် ကား၂ပစ္စည်းသည် ဘာဝအနက်၌ဖြစ်သည်ကို ပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ. ကား၂ပစ္စည်းသည်ဘာဝအနက်၌ဖြစ်ခဲ့သော်အဋ္ဌကထာဆရာသည် အဘယ်ကြောင့် သမ္မဇာနာတိတိ သမ္မဇည်-ဟုမိန့်အပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား တဒပိ ဥာဏ်-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အပ္ပဋိသန်ဓိနေ-ဟူသော ပါဠိ၌ နိမိတ်အနက်,အာဓါရအနက် နှစ်ချက်သင့်သည်ကို ပြတော်မူလိုရကား-အပ္ပဋိသန်ဓိနေ နိမိတ္တေ ဝါ ဝိသယေ ဝါ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ ထိုပါဠိတို့တွင် နိမိတ္တေဝါ-ဟူသောပါဠိဖြင့် နိမိတ်အနက်၌ သတ္တမီဝိဘတ် သက်ကြောင်းကိုဎင်း။ ဝိသယေဝါ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် အာဓါရအနက်၌ သတ္တမီ ဝိဘတ် သက်ကြောင်းကိုဎင်း ပြတော်မူသည်။ အပ္ပဋိသန်ဓိနေနာတိပဒံ အကမ္မနဋ္ဌေနာတိ နိမိတ္တအာဓာရာ။ (အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာ)။ အပ္ပဋိသန်ဓိနေတိပဒံ၊ အပ္ပဋိသန်ဓိနေ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ အကမ္မနဋ္ဌေနာတိပဒေ၊ အကမ္မနဋ္ဌေန-ဟူသော ပုဒ်၌။ နိမိတ္တအာဓာရာ၊ နိမိတ်အနက်,အာဓါရအနက်သည်။ ဟောတိ။ ၏။

ဥပပဇ္ဇံဗလံ-ဟူသော ပါဠို အဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော် မူလိုရကား-ဥပပဇ္ဇံဗလန္တိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဘာဝေန္တိသ ဥပပဇ္ဇံ ဗလံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ဝိရိယကို အကြိုးအမှုးပြု၍ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို ပွါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား-အားရှိသောဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို ပွါးခြင်းကုသိုလ်ကို့ကိုဎင်း။ အားရှိကုန်သော ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါး ကို့ကိုဎင်း ဥပပဇ္ဇံ ဗလံ-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤဋီကာပါဠိဖြင့် ဘာဝနာ ဗလံ-အရကား-ကုသိုလ် ကောင်းသ,စေတသိက် အဋ္ဌတိံသရှိ၏။ တနည်းကား—ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးရှိ-ဟု ကောက်ယူအပ်၏။ ။တတ္ထ ကတမံ ဘာဝနာဗလံ၊ယာ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အာသေဝနာ ဘာဝနာ ဗဟုလီကမ်္မံ၊ ဤဒံ ဝုစ္စတိ ဘာဝနာဗလံ။ သတ္တဝိဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဟာဝနာဗလံ။ (နိက္ခေပကဏ္ဍ ပါဠိတော်)။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သမထကို အဘယ်ကြောင့် နိမိတ္တ-ဟု ဟော၍တော်မူအပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ကသိဏာ နိမိတ္တံဝိယ။ ပ။ ဝုတ္တော-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းပဋ္ဌာနကား-နိမိတ္တာန္တိ ဝုတ္တော-တည်း။ သမထကို နိမိတ္တ-ဟု ဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် နိမိတ္တ-ဟု ဟောတော်မူပါသနည်း။ စုဒ်။ ကသိဏာနိမိတ္တံဝိယ။ ပ။ ဝုစ္စတိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကသိဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်-စသည်တို့ကဲ့သို့ ကောင်းစွာမှတ်အပ်သော် တရားသဘော။ သို့မဟုတ်-အာရုံကို နိမိတ်ဟု ဆိုအပ်သောကြောင့် သမထကိုနိမိတ်ဟု ဟောတော်မူသည်ဖြစ်သို့သော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ...သမထသည် ပဋိဘာဂနိမိတ်-စသည်ကိုကဲ့သို့ ဥပလက္ခဏတဇ္ဇာကာရမရှိသော် နိမိတ်ဟု ဟောနိုင်မည်လောဟု စုဒ်ရှိရကား သမထော စ ဧဝံ အာကာရောတိ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သမာသသည်လည်း ကသိဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်-စသည်ကဲ့သို့ ဥပလက္ခဏတဇ္ဇာကာရ ရှိသော့ကြောင့် နိမိတ်ဟု ဟောတော် မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် သမထကို ဥပလက္ခဏတဇ္ဇာကာရရှိ၏-ဟု သိအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ တထာဟိ။ ပ။ ဂယ္ဟတိတိ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သမထကို ဆင်ခြင်နှလုံး သွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းသဖြင့် ယူအပ်သောကြောင့် သမထသည် ဧဝံအာကာရ ရှိသည်ဟု သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤကား-အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး မိမိအလိုအားဖြင့် ပြတော်မူသောနည်းဖြစ်သည်။

ဝိက္ခေပပဋိက္ခေါ ဝါ အဝိက္ခေပေါ-ဟုပါဠိရှိသည်။ ဝိက္ခေပပဋိပက္ခော ဝါ အဝိက္ခေပေါ-ဟု ရှိသင့်သည်။ဝါ။ ကား။ ဝိက္ခေပပဋိပက္ခော၊ ပုံ့လွှင့်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော တရားသည်။ အဝိက္ခေပေါ၊ အဝိက္ခေပမည်၏-ဟု ယောဇနာ။ နဝိက္ခိပတိဖြင့် အဘာဝတ္ထဒ္ဒနက်ကို ပြတော်မူသည်။ ဝိက္ခေပပဋိပက္ခောဝါ-ဖြင့်။ န, အက္ခရာ၏ အကုသလာ-ဟူသော ပုဒ်ကဲ့သို့ ပဋိပက္ခအနက်ကို ပြတော်မူသည်။ ။အဝိက္ခေပေါဟိ စ်ထုဝိက္ခေပ ပဋိပက္ခော။ အနုဋီကာ။]

ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အာသေဝိယမာနံ၊ ပွါးအပ်သော်။ သီလ မေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်။ လောကိယမ္ပိ၊ လောဒိလည်းဖြစ်သော။ လောကုတ္တရမ္ပိ၊ လောကုတ္တရာလည်းဖြစ်သော။ သီလံ၊ သီလကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလပရိပူရကာတော်တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သီလဿသမ္ပဒါတိ ဇာဒံ၊ ကို။ ကာရကာသီလမ္ပိ၊ အကြောင်းဖြစ်သောသီလကိုလျှင်း။ ဖလသီလမ္ပိ၊ အကျိုးဖြစ်သောသီလကိုလျှင်း။ သမ္ပုန္နသမုဒါယဿ၊ ပြည့်စုံသော အပေါင်းဖြစ်သော သီလ၏။ ကေဒေသဝဓေန၊ အစိတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုဋ္ဌံ၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ကတမေစဂဟပတိ။ ပ။ အာဇီဝေါဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။ သီလန္တိ၊ သီလဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကုသိုလ်ကိုလ,အကုသိုလ် သီလနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကုသလသီလံ၊ ကုသိုလ်သီလကို။ နိဒ္ဒါရေတွာ၊ ဆုတ်ကော်ဟူ၍။ သီလ သမ္ပဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ပါဠိတော်အနက်ကား။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူ။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံဒုစ်။ အကုသလံ၊ သော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံဒုစ်။ ပါပ

ကော၊ မကောင်းသော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းဂုဏ်း။ ဣမေ၊ ဤတရား တို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့မည်ကုန်၏။ (ထည့်)။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါပိ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသိလသမ္ပဒါနည်းတူ။ ဧဝဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိခေါပနယထာဒိဋ္ဌိသစပဓါနန္တိဇ္ဈာ၊ ဒိဋ္ဌိ။ ပ။ ပဓါနံ ဟူသော ပါဠိတော်၌။ ကမ္မသကတဉာဏာဒိသဒ်္ဓါတာဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိစေဝါတိ၊ ကမ္မသကတ ဉာဏာဒိ။ ပ။ စေဝဟူ၍။ ဝုတ္တေန၊ မိန့်အပ်သော။ တေန၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ ဖြင့်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတိစ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဟူသောပုဒ်ငါး။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိခေါပနာတိစ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိခေါပနဟူသောပုဒ်ငါး။ ဣမသ္မာပဒဒွယဿ၊ ဤပုဒ်နှစ်မှ၏။ သမာနတ္ထာ၊ အနက်တူသော။ ပညာ၊ ပဉ္ဉာကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ယထာဒိဋ္ဌိဿာတိ၊ ကား။ နိဗ္ဗတ္တိတပ္ပကာရဒိဋ္ဌိသဝါ၊ ဖြစ်စေအပ်သောအပြားဟု ဆိုအပ်သော အယူရှိသောသူ၏ငှင်း။ ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုနှစ်စေအပ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ငှင်း။ နိဝတ္တေတပ္ပဓါနာ နုဂ္ဂဟဒိဋ္ဌိသဝါ၊ မိစ္ဆာဝါယာမကိုနှစ်စေအပ်သောသမ္မာဝါယာမအားလျော်သော အယူရှိသော သူ၏ငှင်း။ ယထာဒိဋ္ဌိပဝတ္တိကြိယသဝါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် ဖြစ်စေအပ်သော အမှုအရာရှိသော သူ၏ငှင်း။ ပဓါနံ၊ ဒိရိယငှင်း။ (ပါဠိတော်နှင့်စပ်။)

သံဃဓေါတိ၊ ကား။ သဟောတ္တပ္ပံ၊ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော သြတ္တပ္ပနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သြတ္တပ္ပမေဝ၊ သြတ္တပ္ပ သည်သာကည်း။ သပတ္ထံ၊ ပြည့်စုံသော။ တုသဒ္ဒေါတိတ္တိ၊ ရောင်ရဲခြင်း။ သန္တုဋ္ဌိ၊ ပြည့်စုံသောရောင်ရဲခြင်း။ ဇတာသဒ္ဒေါ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သန္တုဋ္ဌိ၊ ပြည့်စုံသော ရောင်ရဲခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အသန္တုဋ္ဌိ မည်၏။ အသန္တုဋ္ဌိဿ၊ ပြည့်စုံသောရောင့်ရဲခြင်းမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ ဒုဇ်ဖြစ်ကည်း။ အသန္တုဋ္ဌိတာ၊ အဖြစ်။ ဒိရိယပ္ပဝါဒေါ၊ ဒိရိယတည်း ဟူသော အလျဉ်သည်။ ပဂတ္တမာနေန၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အန္တရာဓေဝ၊ အကြားဌာန၌ပင် ပဋိဂမနံနိဝတ္တနံ၊ ဘုတ်နှစ်ခြင်းသည်။ ပဋိဝါနံ၊ မည်၏။ အဿ၊ တိုပုဂ္ဂိုလ် အား။ ဝံ၊ ထိုအကြားဌာန်ဆုတ်နှစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ တိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိဝါနီ၊ မည်၏။ ပဋိဝါနီ၊ အကြားဌာန် ဆုတ်နှစ်ခြင်းရှိသည်။ နဟုတ်။ အပ္ပဋိဝါနီ၊ အကြားဌာန်ဆုတ်နှစ်ခြင်းရှိသည်မဟုတ်။ တဿ၊ ထိုအ ကြားဌာန် ဆုတ်နှစ်ခြင်းမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ အပ္ပဋိဝါနိ တာ၊ အဖြစ်။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ အဓိမုတ္တတာစ၊ လွတ်လွတ်ညွတ်သည် ၏ အဖြစ်သည်ငှင်း။ ဝါ၊ ယုံမှားမရှိညွတ်ကိုင်းသည်၏အဖြစ်သည်ငှင်း။ ကိလေ

သေဟိစ၊ ကိလေသာတို့မှဌင်း။ သခံါရေဟိစ၊ သခံါရတို့မှဌင်း။ နိဿဋ္ဌာစ၊ ထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်သည်ဌင်း။ ဝိမုစ္စနံနာမ၊ ဝိမုစ္စနမည်၏။ ပဋိသန္ဓိဝသေနာတိ၊ ကား။ တံတံမဋ္ဌဝစ္ဆာနံ၊ ထိုထိုမဂ်သည်ပယ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။(ပုနသံဒဟနဝသေနသို့စပ်)။ဥပ္ပန္နမဋ္ဌေ၊ မဂ်၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော။ ခန္ဓသန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌။ ပုန်၊ တဖန်။ သံဒဟနဝသေန၊ စပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အနုပ္ပါဒဘူတေတိ၊ ကား။ တံံတံဖလေ၊ ထိုထိုဖိုလ်၌။ အနုပ္ပါဒပရိယောသာနေတိ၊ ကား။ အနုပ္ပါဒကရော၊ မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ မဋ္ဌေါ၊ မဂ်သည်။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မည်၏။ တသာ၊ ထို့မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သောမဂ်၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌။ ။

၇ဇ္ဈို၊ [သီလပရိပူရကာတော-ဟူသောပုဒ်၌ အရကောက် သရုပ်ကို ပြုတော်မူလိုရကား-သီလမေဝ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အဖန်ဖန် မွှဲအပ်သော အကြောင်း သီလသည် သီလပူရကာတော-ဟူသောပုဒ်၏အရ ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပရိပူရေတိတိ ပရိပူရကံ၊ ဟေတုကတ္တုသာဓန။ ပရိပူရတိ ဘေနာတိ ပရိပူရကံ။ ကရကာသာဓန၊ ပရိပုဇ္ဇ ပူရဓါတ် ယုပစ္စည်း။(ဟေတုကတ္တုသာဓန၊ ပြလတ်က၊ ကရကာသာဓိ၊ရမြဲမှတ်၊ ဘုရားကြီးနိယံ)။ သီလဿ ပရိပူရကံ သီလပရိပူရကံ။ သီလဿ၊ လောကီ,လောကုတ္တရာသီလနှစ်ပါးကို။ ပရိပူရကံ၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သီလတည်း။ သီလပရိပူရကံ။ သီလ။ (ကရကာအဓိကရကာ၊ နောက်ပုဒ်ပြု၊ ရှေ့ကပုဒ်နှင့်ဆင့်ဟဲ့မြဲ။ ဘုရားကြီးနိယံ) ကမ္မဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်။ ရှေ့ဖြစ်သောအကြောင်းသီလကိုရ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သီလဿသမ္ပဒါ-ဟူသောပုဒ်၌ အဘယ် သီလကို မိန့်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား သီလဿ သမ္ပဒါတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အဖန်ဖန် မွှဲအပ်သော အကြောင်း သီလ,အကျိုး သီလ နှစ်ပါး အပေါင်း၏ အစ်တ်ကိုမိန့်သည်။ အကြောင်းဖြစ်သော သီလအပေါင်း၏ အစ်တ်,အကျိုးဖြစ်သော သီလအပေါင်း၏ အစိတ်ကို မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။မဓုဋီကာဌီကား ကေဒေသဓနကရကာသီလဿဒါတ ကေဒေသဝဓနကရကာဟူတော-ဟု မိန့်၏။

အဋ္ဌကထာဖြအပ်သော နည်းမှတပါး ဖိမိ၏နည်းကိုပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဆဝါ-စသောပါဠိကိုဆန့်။ ။အဆဝါတိအာဒိနာ သီလမေဝ သမ္ပဒါ၊ သမ္ပန္နသီလန္တိ အတ္ထံ ဒဿေတိ။ (မဓုဋီကာ)။ ဒိဋ္ဌိဝသုဋ္ဌိခေါပန-ဟူသောပုဒ်၌ ဖေးကာက်ယူအပ်သော တရားကို ပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဒိဋ္ဌိဝသုဋ္ဌိခေါပန ယဆာဒိဋ္ဌဿစ ပဓါနန္တိ-စသော ပါဠိကိုဖိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒိဋ္ဌိဝသုဋ္ဌိခေါပန ယာထာဒိဋ္ဌိသစ ပဓါန်-ဟူသော သံပဂ္ဂဟတဖွဲပါဋိတော်ကို ကမ္မဿကတညာဏာဒိ သခံါတာ ဒိဋ္ဌိဝသုဋ္ဌိစေဝ-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝသုဋ္ဌိဟူသောပုဒ်နှင့် ဒိဋ္ဌိဝသုဋ္ဌိစေဝ

ခေါပန-ဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့သည် ပညာကိုကောက်ယူအပ်၏။ အနက် အတူတူသာလျှင် ရှိကြ၏ဖြစ်ဘိသော်။

ယထာဒိဋ္ဌိသ-ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်ကို ပြတော်မူလိုရကား-ယထာဒိဋ္ဌိသာတိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ထိုပါဠိတို့တွင် နိဝတ္တိတပ္ပကာရဒိဋ္ဌိသ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ယထာပကာရာဒိဋ္ဌိ ယသ်သာကို ယထာဒိဋ္ဌိ-ဟု ယထာသဒ္ဒါ၏ ပကာရတ္ထဇ္ဇိသော ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကိုဂုဏ်း။ နိဝတ္တေတဗ္ဗ ပဓါနာနုရူပဒိဋ္ဌိသ-ဖြင့် ယထာအနုရူပါ ဒိဋ္ဌိ ယသ်သော်တိ ယထာဒိဋ္ဌိ-ဟု ယထာသဒ္ဒါ၏ အနုရူပတ္ထရှိသော ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကိုဂုဏ်း။ ယထာဒိဋ္ဌိပဝတ္တိ ကြိယသဒ္ဒါ-ဖြင့် ယထာပဝတ္တာဒိဋ္ဌိကြိယာ ယသ်သာတိ ယထာဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ယထာသဒ္ဒါ၏ ပဝတ္တာတ္ထ, ဒိဋ္ဌိသဒ္ဒါ၏ ကြိယတ္ထရှိသော ဗဟုဗ္ဗီသမာသ်ကိုဂုဏ်းပြတော်မူသည်။ အဋ္ဌကထာဠ်ကား-အနုရူပဒိဋ္ဌိသာတိ ပဒံ ယထာဒိဋ္ဌိသာတိ ပဒသ အတ္ထဝိဝရဏံ။ ကလျာဏဒိဋ္ဌိသာတိ ပဒံ အနုရူပဒိဋ္ဌိသာတိ အတ္ထဝိဝရဏံ၊ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗပဓါနသအနုရူပါ ဒိဋ္ဌိ အသ်ပုဂ္ဂလသာတိ ယထာဒိဋ္ဌိ၊အနုရူပဝါစကော ယထာသဒ္ဒါ-ဟူသော ယောဇနာနှင့်အညီ ယထာသဒ္ဒါ၏ အနုရူပအနက်ကိုသာဖွင့်ပြတော်မူသည်။

သံဝေဂေါ-ဟူသောပုဒ်၏ အရကောက်သရွယ်ကို ပြလိုရကား-သံဝေဂေါတိ သဓေဟာတ္တပ္ပ ဉာဏံ၊ သြတ္တပ္ပမေဝေါ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော သြတ္တပ္ပ နှင့် တကွ ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် သံဝေဂမည်၏။ဒုတိယနည်းကား-သြတ္တပ္ပသည်သံဝေဂမည်၏။ မာတိကာအရကောက်ကျမ်းဋ္ဌကား-ဇာတိဘယန္တိ ဇာတိံ ဘယတော ဒိသွာ ဋ္ဌတဉာဏံ-ဟူသော် နိကြွေပကတ္ထာအဋ္ဌကထာကို သာဓကပြုလျက် ဉာဏ်ကိုသာကောက်ယူတော်မူသည်။ သန္တာဋ္ဌိ-ဉ် သမတ္ထံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် သံသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ပြတော်မူသည်။ တုသနံ-ဖြင့် တုသဓါတ်ဘာဝသာဓန ကိုပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် သံသဓတ္ထံ တုသနံ သန္တာဋ္ဌိ-ဟုပြအပ်၏။

ဝိမုစ္စနတော ဝိမုတ္တိ-ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအဋ္ဌကထာပါဠိကို ဝိမုတ္တိတိဗေဒံ ဝိမုတ္တိယော စိတ္တသ အဓိမုတ္တိ နိဗ္ဗာနံစ-ဟု ဟောတော် မူအပ်သော နိကြွေပကတ္ထာ ပါဠိတော်နှင့်အညီ ဖွင့်ပြတော် မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဝိမုစ္စနံနာမ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ထိုပါဠိ၌တွင် အာရမ္မဏေ အဓိမုတ္တတာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် သမာပတ်ရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော စိတ္တသ အဓိမုတ္တိကို ပြတော်မူ၏။ ကိလေသေဟိ သဒ္ဓသဒ်္ဓါရေဟိစ နိဿဋ္ဌာစ-ဟူသောပါဠိဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ဝိမုတ္တာဓိမုတ္တိကို ပြတော်မူ၏။ ။တတ္ထ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော သယံ ဝိက္ခမ္ဘိတကိလေသေဟိ ဝိမုတ္တတ္တာ ဝိမုတ္တိတိ ဝုတ္တာ။ နိဗ္ဗာနံ ပန သဒ္ဓ ကိလေသေဟိ အစန္တံ ဝိမုတ္တတ္တာ ဝိမုတ္တိတိ။ (နိကြွေပကတ္ထာအဋ္ဌကထာ)။ မဓုဋီကာဋ္ဌကား-အရဟတ္တဖလ ဝိမုတ္တိ သန္ဓာယာ အာရမ္မဏေ အဓိမုတ္တတာတို့

ဝုတ္တံ-ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌကထာမိန့်အပ်သော တတ္ထ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော-စသော ပါဠိနှင့် မတူကွဲပြား၏။

ပဋိသန္ဓိဝသေန-စသောပုဒ်တို့၏အနက်အဓိပ္ပါယ်သဘုံကိုပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည်ပဋိသန္ဓိဝသေနာဂတိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-ပဋိသန္ဓိဝသေနာဂတိ ကိလေသာနံ ပုန သံဒဟနဝသေနတည်း။ ပဋိသန္ဓိ၏အနက်ကို ပုနဟူ၍ဂင်း၊ သန္ဓိသဒ္ဒါ၏အနက်ကို သံဒဟနဟူ၍ဂင်း ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မဂ်ဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်၌ ထိုထိုမဂ်သည် ပယ်အပ် ကုန်သော ကိလေသာတို့၏ တဖန်စပ်ခြင်း၏အစွမ်းသတ္တိကို ပဋိသန္ဓိဝသေန-ဟု မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပဋိပုန သံဒဟနံ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓိယာ ဝသော ပဋိသန္ဓိဝသော့။ (ယောဇနာ)

အနုပ္ပါဒဘူတေတိ တံ တံ ဖလေ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ ဥပ္ပါဒေါ။နဥပ္ပါဒေါအနုပ္ပါဒေါ၊အနုပ္ပါဒေါဟုတ္ထာဘူတံအနုပ္ပါဒဘူတံ။ ဖိုလ်စိတ်လေးပါးရ၏။ဤသို့သောအနက်,သရုပ်,အရကောက်ကိုပြတော်မူသည်။။အနုပ္ပါဒပရိယော သာနေတိ။ ပ။ တဿ ပရိယောသာနေ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်ကရောတိ ဧတေနာတိ ကရော၊ အနုပ္ပါဒသကရော အနုပ္ပါဒေါ-ဟူသော့ ကာရကာသာမန ဥတ္တရပဒလောပသမာသ်။ အနုပ္ပဇ္ဇနံ အနုပ္ပါဒံ ကရောတိတိ အနုပ္ပါဒေါ မဂ္ဂေါ-ဟူသော ယောဇနာ အလိုအားဖြင့် ဘာဝသာဓန၊ ကတ္တုသာဓန၊ ဥတ္တရပဒလောပသမာသ်။ မဂ်လေးပါးကိုရ၏။ အနုပ္ပါဒသ ပရိယောသာနံ အနုပ္ပါဒပရိယောသာနံ။ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်။ ။အနုပ္ပါဒေဉာဏန္တိ ပဋိသန္ဓိဝသေန။ပ။ အဂိယဖလေဉာဏံ-ဟူသောအဋ္ဌကထာနှင့် ပဋိသန္ဓိဝသေနာတိ ကိလေသာနံ-။ပ။တဿပရိယောသာနေဟူသောဋီကာတို့၏ပိဏ္ဍတ္ထအဓိပ္ပါယ်ကား-မဂ်ဖြစ်ရာခန္ဓာအစဉ်၌ မဂ်ပယ်အပ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည် ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်အကျိုးမပေးနိုင်သော။ (အဂိယဖိုလ်စပ်) ။ မဂ်ပယ်အပ်သောကိလေသာတို့၏ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော မဂ်၏အဆုံးဦဖြစ်သော အဂိယဖိုလ်ညဏ်နှင့် ယှဉ်သောဉာဏ်သည် အနုပ္ပါဒေဉာဏံ မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။]

သုတ္တန္တမာတိကာပြီး၏။

စိတ္တဇပြဒါဒကဏ္ဍမာတိကာပဒဝဏ္ဏနာပြီး၏။

စိတ္တဇပြဒါဒကဏ္ဍ

ကာမာဝစရကုသလပဒဘာဇနီ

ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနောဓမ္မာတိဇုဒံ၊ ကို။ ဖသောပေါ တိဟိ ဧဝ မာဒိကံ၊ ဖဿောဟောတိအစရှိသည်ကို။ ပိသုံ၊ အသီးအခြားဖြစ်သော။ ဟော တိ သန္ဓေန၊ ဟောတိသဒ္ဒါနှင့်။ သမ္မန္နံ၊ စပ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝုတ္တံဝိယ၊

ဟောတော်မူသတဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝိသုံ၊ အသီးအခြားဖြစ်သော။ တေပိဟောန်တိ၊ ယေပါပနတာသ်ိ သမယေအညေပိ အတ္ထိပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ အရူပိနော ဓမ္မာ တေပိဟောန္တိဟူ၍။ ဟောန္တိသဒ္ဒေန၊ ဟောန္တိသဒ္ဒါနှင့်။ သမ္ပဒုံ၊ စပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူ။ (ဋီကိသို့စပ်)။ ပန၊ ပဌမအကြောင်းမှတပါး ဒုတိယအကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ဥဒ္ဒါဒ္ဓာဝ သေသေစ၊ ဟောဂြဟအပ်ပြီးသောတရား, ဟောဂြဟအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းကုန်သောယေဝါပနက တရားတို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍။ ဣမေဓမ္မာကုသလာတိ၊ ဟူ၍။ အပ္ပေတုံ၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူခြင်းငှါ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဋီတိ-တသ္မာ။ ထိုသို့ဟောန္တိသဒ္ဒါနှင့်စပ်၍ ဟောတော်မမူသည်၏အဖြစ်, ဋီမေဓမ္မာကုသလာဟူ၍ နိဂုံးအုပ်ခြင်းငှါဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။ အပ္ပနာယ၊ နိဂုံးဌိ။ အဝဏ္ဏဓိဟံ၊ ပါဝင်ဖို့။ ဧဝဉ္ဟကတွာ၊ ဤသို့လျှင် ယေဝါပန။ ပ။ အဋ္ဌပိနောဓမ္မာဟူသောပါဠိတော်၏ နိဂုံးဌိ ပါဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝသဒ္ဒေန၊ ထိုယေဝါပန။ ပ။ အရူပိနောဓမ္မာဟူသော ပါဠိတော်၏။ ပဒဘာဇနိယံ၊ ပဒဘာဇနိကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူ။ ဋီတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ပဒဘာဇနိကိုဟောတော်မမူခြင်းကြောင့်။ အပ္ပနာယ၊ နိဂုံးဌိ ပါဝင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။

ပန၊ နိဂုံးဌိပါဝင်ခြင်း၏အကြောင်းမှတပါးဟောန္တိသဒ္ဒါနှင့်မစပ်ခြင်း, ပဒဘာဇနိကိုမဟောခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့။ သဂ္ဂါပေန၊ ဖဿောဟောတိစသည်ကဲ့သို့ သရုပ်အားဖြင့်။ အပေသိဟတ္တာ၊ ယေဝါပနကတရားတို့ကိုတို့ဟောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အထ္ထိတိ၊ ယေဝါပနတသ်ိ သမယေအညေပိ အရူပဓမ္မာဟူ၍။ ဝါ၊ ဣတ္ထိဟူသောပုဒ်ကို။ ဝတ္တွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဒုတိယေန၊ နှစ်မြောက်သော။ ဟောတိသဒ္ဒေန၊ ဟောတိသဒ္ဒါနှင့်။ သမ္ဘဒ္ဓေါစ၊ စပ်ခြင်းကိုလည်း။ နိဒ္ဒေသော၊ နိဒ္ဒေသဖြစ်သောပဒဘာဇနိကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊သည်။ (ထည့်)။ နကတော၊ ပြုတော်မမူ။ ပန၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတော်မှတပါး ငါ၏အလို တော်ကိုဆိုဦးဒုံ့။ ယာဒေ်ပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသိတ္တာ၊ ဟောပြုတော်မူပြီး၍" ယာဒေ်ပေနေဝ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ နိဒ္ဒေသဖြစ်သော ပဒဘာဇနိကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ထည့်)။ ဋီတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင် ဥဒ္ဒေသနိဒ္ဒေသကိုပြုတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေသမ္ပမ္မသ၊ ထိုယေဝါပနတသ်ိ သမယေ အညေပိအတ္ထိပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ အရူပိနောဓမ္မာဟူသောတရားတော်၏။ ဥဒ္ဒေ

သေ၊ ဥဒ္ဒေသဒ္ဒ။ အဝရောဓေါ၊ ပါဝင်ခြင်းသည်။ ယုတ္တောဝ၊ သင့်၏။ ဓမ္မ နိဒ္ဒေသေစ၊ ကတမော တသ္မိံ သမယေ ဖဿော ဟောတိ စသော ဓမ္မ နိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်ဒ္ဒလည်း။ နိဒ္ဒေသာဝသာနေ၊ အယံတသ္မိံ သမယေအဝိက္ခေ ပေါ ဟောတိ ဟူသော နိဒ္ဒေသပါဠိတော်၏အဆုံးဒ္ဒ။ ဝုတ္တဃဲ၊ ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနော ဓမ္မာပဟုဟောတော်မူအပ်သောပါဠိတော်၏။ နိဒ္ဒေသေ၊ နိဒ္ဒေသ ပါဠိတော်ဒ္ဒ။ အဝရောဓေါ၊ ပါဝင်ခြင်းသည်။ ယုတ္တောဝ၊ သင့်၏။ (သည့်)။ ပုစ္ဆာ ပရိစ္ဆေဒ ဝစနေနေဝ၊ ပုစ္ဆာတို့၏ အပိုင်းအခြား အရေအတွက်ကို ဆိုဃဖြင့် သာလျှင်။ ပုစ္ဆာဘာဝေ၊ ပုစ္ဆာ၏အဖြစ်ကို။ ဝိညာတေ၊ သိအပ်သည်ရှိသော်။ပုစ္ဆာ ဝိသေသဉာ ပနတ္ထံ၊ ပုစ္ဆာအထူးကိုသိစေခြင်းအကျိုးငှါ။ အယံ ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။ ပဗ္ဗဝိဓါဟိတိဒတေန၊ ဖြင့်။ မဟာ နိဒ္ဒေသေ၊ မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်၌။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာတို့ကို။ ဒ္ဒဿေတိ၊ ၏။

၈ဏ္ဍီ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနော ဓမ္မာဟူသော ဤပါဠိတော်ကို ဓမ္မဒ္ဒေသေဒ္ဒ ပါဝင်သင့်၏။နိဂုံးဒ္ဒ မပါဝင်သင့်။ အဘယ်ကြောင့် နိဂုံးဒ္ဒ ပါဝင်သည်-ဟု အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်အပ်ပါသနည်း-ဟုစွဒ်ရှိရကား ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနော ဓမ္မာတိ ဇာဒံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ဖဿော ဟောတိ၊ ဝေဒနာ ဟောတိ- စသည် တိုကဲ့သို့ ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနော ဓမ္မာ၊ တေပိ ဟောန္တိ-ဟု ဟောန္တိသဒ္ဒါ နှင့် စပ်၍ မဟောခြင်း, ဖဿော ဟောတိ၊ ဝေဒနာ ဟောတိ-စသည်ဖြင့် ဟောပြအပ်ပြီးကုန်သော ဂါထာတို့နှင့် မဟောပြအပ်သော ကြွင်းသောဂါထာတို့ကို ယူတော်မူ၍ ဇာတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု နိဂုံးအုပ်တော်မူခြင်းငှာ ဟောတော်မူခြင်း, နိဒ္ဒေသဖြစ်သော ပဒဘာဇနီပါဠိတော်ဒ္ဒလည်း ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနော ဓမ္မာ-ဟူသော ပါဠိတော်၏ နိဒ္ဒေသပဒဘာဇနီပါဠိတော်ကို ဟောတော်မူခြင်း ဤအကြောင်း သုံးပါးတို့ကြောင့် ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနောဓမ္မာ-ဟူသော ဂါဠိကော်သည် နိဂုံးဥပါဝင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ယေဝါပန။ ပ။ အရှုပိနော ဓမ္မာ-ဟူသော ဤပုဒ်ကို အဘယ်ကြောင့် တေပိဟောန္တိ-ဟု ဟောတော်သဒ္ဒါနှင့်စပ်ခြင်း, နိဒ္ဒေသကိုဟောခြင်းတို့ကို မပြုပါသနည်း-ဟု စွဒ်ရှိရကား သန္ဓပေနပန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဖဿော ဟောတိ၊ ဝေဒနာဟောတိ-စသည်တိုကဲ့သို့သရုပ်တရားကို ဖော်ထုတ်၍ မဟောခြင်းကြောင့် ယေဝါပန တသ္မိံ သမယေ အညေပိ အတ္ထိ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ အရှုပိနော ဓမ္မာ-ဟု အတ္ထိပုဒ်ကို ဟောတော်မူပြီး၍ တေပိ ဟောန္တိ-ဟု ဒုတိယပုဒ်ဖြစ်သော ဟောတိသဒ္ဒါနှင့်စပ်ခြင်း, နိဒ္ဒေသကို ဟောတော်မူခြင်းကို မပြုသည်ဖြစ်ဘိသော်။

ယေဝါ ပနတသ္မိံ သမယေ အညေပိ အတ္ထိ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ အဲရူပိနော ဓမ္မာ၊ တေပိ ဟောန္တိ-ဟု ဟောတော်မူခြင်းကို ပြတော်မမူဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပြတော်မူသည်။ ။တတ္ထ ဖဿော ဟောတိတိ အာဒိသု ဟောတိသဒ္ဒေါ အတ္ထိသဒ္ဒေန အနာနတ္ထောတိ အဓိပ္ပါယေန ဝုတ္တံ ဒုတိယေန ဟောတိသဒ္ဒေနာတိ။ (အနုဋီကာ)။ တတ္ထ၊ ထိုသရုပေနစသော ဋီကာစကား၌။ ဖဿော ဟောတိတိအာဒိသု၊ ဖဿောဟောတိ စသည်တို့၌။ ဟောတိသဒ္ဒေါ၊ ဟောတိသဒ္ဒါယည်။ အတ္ထိသဒ္ဒေန၊ အတ္ထိသဒ္ဒါနှင့်။ အနာနတ္ထော၊ မထူးသောအနက်ရှိသည်။ ဝါ၊ အနက်မထူးသည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဗုတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ ဒုတိယေနဟောတိသဒ္ဒေနာတိ။ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ၏။

တတ္ထ ဒုတိယေန ဟောတိသဒ္ဒေ နာတိတ္ထေ အတ္ထိသဒ္ဒသမာနတ္ထတ္တာ ဟောတိသဒ္ဒဿ ဒုတိယေနာတိဝုတ္တံ။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အညေပိ အတ္ထိ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ-ဟူသော်ပုဒ်၌ အတ္ထိသည် ပဌမသဒ္ဒါဖြစ်သည်။ တေပိ ဟောန္တိ-၌ ဟောန္တိသဒ္ဒါကား-ဒုတိယ သဒ္ဒါဖြစ်သည်။ နိပါတ်ဖြစ်သော အတ္ထိသဒ္ဒါသည် ကေဝစ်,ဗဟုဝစ် နှစ်မျိုးရှိသကဲ့သို့ ဟော့တိ သဒ္ဒါသည်လည်း ဟောတိ, ဟောန္တိ-ဟု ဝုစ် နှစ်မျိုး ရှိသည်တို့တွင် ဝိရုပေကသေသ အားဖြင့် ဟောတိသဒ္ဒေန-ဟု ဆိုသည်။ ။ဟောတိသဒ္ဒေ နာတိတ္ထေ ဥပမာနဝသေန ဟောတိသဒ္ဒေနာတိ ဝတ္တုံ၊ ဥပမေယျဝသေန ဟော်န္တိသဒ္ဒေနာတိ ဝတ္တုံ ကသေသနယဝသေန။ (မဓုဋီကာ)။ ထိုကြောင့် ဝိရုပေကသေသဖြစ်သော ဟောတိသဒ္ဒါကို ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။ ဝါ၊ ရှိကုန်၏-ဟု အတ္ထိသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူသည်ဟု ပြတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် အဋ္ဌကထာ၏ အလိုတော်ကိုပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါမိမိ၏ အလိုတော်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည်-သခေ်ပေန ပန-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဓမ္မဒ္ဒေသပါဋိတော်၌ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟော ပြတော်မူခြင်းကြောင့် နိဒ္ဒေသ ပါဋိတော်၌လည်း အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင် နိဒ္ဒေသပြတော်မူခြင်းကြောင့် ယေဝါပန။ ပ။ အဲရူပိနော ဓမ္မာ-ဟူသော ပါဋိတော်သည် ဓမ္မဒ္ဒေသ၌ ပါဝင်သင့်သည်။ ကတမေ တသ္မိံ သမယေ-စသော ဓမ္မနိဒ္ဒေသပါဋိတော်၌လည်း နိဒ္ဒေသ၏အဆုံး၌ ယေဝါပန်။ ပ။ အရူပိနော ဓမ္မာ-ဟုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်သည် နိဒ္ဒေသ၌ ပါဝင်သင့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ရှေးဦးစွာ ပုစ္ဆာပရိစ္ဆေဒကိုမိန့်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ပဉ္စဝိဓါဟိ ပုစ္ဆာ-စသော ပုစ္ဆာပဘေဒကို ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ဆိုသင့်လျက် အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဝါ။ အဘယ်ကြောင့် တတ္ထ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အယံ ကတေတုကမ္မတာ ပုစ္ဆာ-ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်အပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ပုစ္ဆာပရိစ္ဆေဒဝစနေ နေဝ-

စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပုစ္ဆာပရိစ္ဆေဒဖြင့်သာလျှင် ပုစ္ဆာအဖြစ်ကို သိပြီးသော် ပုစ္ဆာအထူးကို သိစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါ။ ပုစ္ဆာ အထူးကို သိစေလို သောကြောင့် အယံကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာ-ဟု မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။]

လက္ခဏန္တိ၊ ကား။ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆိတော၊ အလိုရှိအပ်သော။ ယောကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဘာဝေါ၊ သဘောတည်း။ ကက္ခဋ္ဌဖုသနာဒိလက္ခဏံ၊ ကက္ခဋ္ဌလက္ခဏာ, ဖုသနလက္ခဏာစသည်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ (ဗျတိရေကဖေါ်)။ အညာတန္တိ ဣဒံ၊ အညာတံဟူသောစကားကို။ ယေန ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ အညာတဘာဝံ၊ မသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာဟ၊ ၏။ အဒိဋ္ဌန္တိဣဒံ၊ ကို။ ဒဿနဘူတေန၊ သိမြင်တတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်။ ဒိဋ္ဌံ ဝိယ၊ မြင်အပ်သကဲ့သို့။ အဒိဋ္ဌတံ၊ မမြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။အာဟ၊၏။ (ဝိသဒိ သုပမာ။) အတုလိတန္တိဣဒံ၊ ကို။ ဧဒံ၊ ဤအနက်သဘောကို။ ဇောတေ၊ ဤမျှရှိ၏။ ဧတိ၊ သို့။ တုလာဘူတာယ၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အတုလိတံ၊ မချိန်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာဟ၊ ၏။ အတီရိတန္တိဣဒံ၊ ကို။ တီရဏဘူတာယ၊ စုံစမ်းသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အကတဥာဏကြိယာသမာပနတံ၊ မပြုအပ်သောဉာဏ်အမှုအရာသို့ ရောက်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မစုံစမ်းသည်၏အဖြစ်ကို။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အာဟ၊ ၏။ အဝိဘူတန္တိဣဒံ၊ ကို။ ဥာဏာသယ၊ ဥာဏ်အား။ အပါကဋဘာဝံ၊ မထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကို။ အာဟ၊ ၏။ အဝိဘာဝိတန္တိဣဒံ၊ ကို။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ် ဖြင့်။ အပါကဋိကတဘာဝံ၊ ထင်ရှားစွာမပြုနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဧတာယ၊ ဤပုစ္ဆာဖြင့်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သည်ကို။ ဧေဘတိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ ဧတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ သာ၊ ထိုပုစ္ဆာသည်။ အဒိဋ္ဌဧောတနာ၊ မည်၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုကို။ ပုစ္ဆာ၊ မေးခြင်းသည်။ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ မည်၏။ တံကိံမညထာကိဋ္ဌဝေတိအာဒိပုစ္ဆာယ၊တံကိံမညထာကိဋ္ဌဝေအစရှိသောပုစ္ဆာဖြင့်။ ကုမာကံ၊ သင်တို့၏။ အနုမတိ၊ အလိုကား။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဧတိ၊ သို့။ အနုမတိ၊ အလိုကို။ ပုစ္ဆိ၊ကာ၊ မေးအပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုမတိယာ၊ ကို။ ပုစ္ဆာ၊ သည်။ အနုမတိပုစ္ဆာ၊ ၏။ ကထေတုကမျတာတိ၊ ကား။ ကထေတုကမျတာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူ၏အဖြစ်ဖြင့်။

ဂဏ္ဌိ၊ [အကတဥာဏကြိယာ သမာပနတံ-ဟူသော ပုဒ်ကို အကတံ ဉာဏကြိယာ သမာပနံ ယသ္သ တံ ကထာ-ဟူသော မဓ္ဓိကာနှင့်အညီ မပြုအပ်သော

ဉာဏ်အံ့မူအရာသို့ ရောက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို-ဟု သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့်ဎင်း။ ဉာဏ်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်မှုမရှိသည်ကို ဆိုသောကြောင့် ဉာဏ်ဖြင့် မစုံစမ်း သည်၏ အဖြစ်ကို-ဟု အဒိပ္ပါယတ္ထအားဖြင့်ဎင်း ယောဇနာသည်။ အဒိဋ္ဌံ ဧတေတိယတေ တောယာတိ အဒိဋ္ဌဧတေတနာ-ဟုသောပါဠ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌံ သံသန္ဒတိ တောယာတိ ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာ-ဟု၍ဎင်း။ ဝိမတိံ ဆိန္ဒတိ တောယာတိ ဝိမတိဆ္ဆေဒနာ-ဟု၍ဎင်း သဒ္ဒတ္ထကို နယအားဖြင့် ပြတော်မူသည်။ အနုမတိယာတိ ကမ္မဘူတာယ-ဟု မရဒ္ဒီကာဒွဲဖွင့်ပြတော်မူခြင်းကြောင့် အနုမတိယာ ပုစ္ဆာ အနုမတိပုစ္ဆာ-သည် ကမ္မဆဋ္ဌီ တပ္ပုရိသသမာသပုဒ်ဖြစ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အနုမတိ ပုစ္ဆာဌဲ့ အဘယ်ကြောင့် အနုမတိယာ ပုစ္ဆာ-ဟု ကံ့မဆဋ္ဌီဘေနက်ဖြစ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား တံ ကိ ံမညထ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဒိပ္ပါယ်ကား-တံ ကံ့မညထ-စသော ပုစ္ဆာဖြင့် သင်တို့၏ အလိုကာ.အဘယ်နည်းဟု အလိုကို မေးတော်မူခြင်းကြောင့် အနုမတိယာ ပုစ္ဆာ-ဟု ကမ္မဆဋ္ဌီ အနက်ဖြစ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကထေတုကမျတာတိ ကထေတုကမျတာယ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့် ယ,အက္ခရာ ကြဲသဖြင့် ကဒထေတုကမျကာပုဒ်ဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူသည်။]

ပဟောဒတောဓမ္မာနံဒေသနန္တိဧတေန၊ ဖြင့်။ မာတိကာဒေသနံ၊ မာတိကာ ဒေသနာတော်ကို။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာဒေသနာတော်၌။ ပုရတော၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝါ၊ ရှု့၌။ ကုသလာပဲကေ၊ ကုသလ အစ ရှိကုန်သော။ ပဘေဒေ၊ အပြားတို့ကို။ ပါ၊ အထူးတို့ကို။ ပတ္တွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ပစ္ဆာ တော၊ နောက်၌။ မမ္မာ၊တရားတို့ကို။ ပါ၊ သဘာဝတို့ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုတ္တွာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာဒေသနဿ၊ မာတိကာ ဒေသနာတော်၏။ ဝုတ္တဘာဝဝါ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်စပ်)။ ပဘေဒဝန္တဒေသနတ္ထဉ္စိဧတေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသံ၊ နိဒ္ဒေသဒေသနာတော်ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣဒံ-အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤဝိဇ္ဇာဒ္ဌအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ပုဗ္ဗေဝ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောကိ၊ ၏။ မာတိကာယ၊ မာတိကာဖြင့်။ သဝိသေသာ၊ ဝိသေသနရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ပိဋကသုတရားတို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟုန်၏။ တေစ၊ ထိုဝိသေသဓမ္မတရားတို့သည်လည်း။ သဝိသေသိတဗ္ဗတ္တာ၊ အထူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ရှိခြင်းကြောင့်။ ပဋ္ဌာနာ၊ ပြဋ္ဌာန်းကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောတရားသဘောသည်လည်း။ (ယုဇ္ဇတိသို့စပ်)။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗဝိသေဇ္ဇကမ္မဘာဝသဒ်္ဓါတော်၊ မေးအပ် ဖြေအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ (ထည့်)။ ဇုဟိဇုမိနာပကာရေန၊ ဤအပြားဖြင့်။ ကတ္တုဗ္ဗတာယ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်၌။ ဝါ၊ စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်၌။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ထိုသို့ဝိသေသျဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မတို့ကို ဟောတော်မူသည်၏ အဖြစ်, ထိုဝိသေသျဓမ္မ တို့သည်လည်းပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်, ပြဋ္ဌာန်းသောတရားသဘောသည်လည်းမေးခြင်း ဖြေခြင်းကိုပြုခြင်းဖြင့်သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ ပဋ္ဌာနာနံ၊ ပြဋ္ဌာန်းကုန်သော။ ဓမ္မာနမေဝ၊ တရားသဘောတို့၏သာလျှင်။ ပုစ္ဆိ တပ္ပတာစ၊ မေးအပ်သည်၏အဖြစ်သည်ၾကင်း။ ဝိသဇ္ဇိတပ္ပတာစ၊ ဖြေအပ်သည်၏အဖြစ်သည်ၾကင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြဋ္ဌာန်းကုန်သောတရားသဘောတို့၏ မေးအပ်ဖြေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုစ္ဆိတမ္ပေ၊ မေးအပ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုတရားသဘောတို့ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဒဿေတုံ ဒဿေတုကာမတ္တာ၊ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ ကတမေမမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝ ကာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပန၊ ဓမ္မသဒ္ဒါကိုဟောတော်မူခြင်း၏အကြောင်းမှတပါး ကုသလ သဒ္ဒါကို ဟောတော်မူခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုအံ့။ ဝိသေသဝန္တော၊ အထူး ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အထူးပြုသောဝိသေသနရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုဝိသေသျဖြစ်သော ဓမ္မတို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဝိသေသနရှိကုန်သော ဝိသေသျဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မတို့ကို မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတေ၊ ထိုဝိသေသနဖြစ်ကုန်သောကုသလတို့ကို။ (ထည့်)။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ဝါ၊ ဒဿေတုံဒဿေတုကာမတ္တာ၊ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ ကုသလာတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိဧဝံကာရဏော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်။ (အယံပဒါနုက္ကမော ကတောသို့စပ်)။ ပဘေဒဝန္တာ ဒဿနတ္ထံ၊ အထူးရှိသောဓမ္မကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ပဘေဒဂန္တာ ဒဿနတ္ထံ ပဘေဒဝန္တာ ဒဿနတ္တာ၊ ဝိသေသနရှိသော ဝိသေသျဓမ္မကို ပြတော် မူလိုသောကြောင့်။ အယံပဒါနုက္ကမော၊ ဤကတမေဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော ပုစ္ဆာအစဉ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ကတော၊ ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤပိဏ္ဍတ္ထအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တေါ၊ သည်။ ဟေဘာတိ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ဧတမေဓမ္မာကုသလာတိ၊ ဟူသော။ ဝိသဇ္ဇိနေပိ၊ အဖြေ၌လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဘေဒတော ဓမ္မာနံ ဒေသနံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် မာတိကာဒေသနာတော်ကိုမိန့်တော်မူသည်-ဟု အဘယ်ကြောင့်သိပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား တဆ္ဆဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကုသလာဓမ္မာ အစရှိသောမာတိကာဌာနေးဦးမှာ ကုသလစသောဝိသေသနတို့ကိုဟောတော်မူ

ပြီး၍ ကုသလ-စသော ပုဒ်၏ နောက်၌ ဓံမ္မာ-ဟူသော ဝိသေဒ်ဿတရားတို့ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် မာတိကာဒေသနာတော်ကို မိန့်သည်ဟု သိရသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပဘေဒတော။ ပ။ ဒဿနတ္ထံ-ဟူသော ဝါကျ၏ ပိဏ္ဍတ္ထအဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဧတဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။လိရင်းကား- ကတမေ ဓမ္မာတံ ဝုတ္တာ-တည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။ စုဒ်။ တေ ပုစ္ဆိတဗ္ဗေ ဒဿေတုံ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မေးအပ်သော ဝိသေသျဓမ္မတို့ကို ပြတော်မူလိုသောကြောင့် မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ (ကုံထွဲဝင်း, ရှိတုံရှောင်း, အကြောင်းအကျိုးပြန်မြ) ဟူသော နိယံနှင့်အညီ ဒဿေတုံကို ဒဿေတု ကာမတ္တာ-ဟု အကြောင်းပြု၍ ယောဇနာသည်။

အဘယ်ကြောင့် မေးအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဓံမ္မာနမေဝ။ ပ။ ဟောတိတသ္မာ-ကိုမိန့်။ ပြဋ္ဌာန်းကုန်သော ဝိသေသျဓမ္မတို့သည် မေးအပ်, ဖြေအပ်သော သဘောရှိသောကြောင့် မေးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ၎င်းတို့၏အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-မာတိကာယ။ ပ။ ယုဇ္ဇတိတိကိုမိန့်။ ထိုအကြောင်းသုံးခုဟိုတွင် မာတိကာယ သဝိသေသနာ ဓမ္မာ ဝုတ္တာ-သည် ဓမ္မာနမေဝ၏ ဟိတ်ဖြစ်သည်။ တေစ သဝိသေသိ တဗ္ဗတ္တာ ပဋ္ဌာနာ သံ်သည် ပဋ္ဌာနာနံ ၏ ဟိတ်ဖြစ်သည်။ ပဋ္ဌာနဉ္စိ။ ပ။ ယုဇ္ဇတိ-သည် ပုစ္ဆိတဗ္ဗတာ, ဝိသဇ္ဇိတဗ္ဗတာ၏ ဟိတ်ဖြစ်သည်။ ။ပရမ္ပရဟေတုဝါကျတည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ကုသလ-ဟူသော ဝိသေသနကို ပေါာတော်မူပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား။ တေပန-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိသေသန ရှိကုန်သော ဝိသေသျဓမ္မတို့ကို မေးခြင်းကြောင့် ဝိသေသနတို့ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ကုသလာ-ဟူသော ဝိသေသနကို ဟောတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ ဧတေန ဖသော ဟောတိတိ ဖသော ဖုသနာတိစ အာဒိနာ ဥဒ္ဒိဋ္ဌနိဒ္ဒိဋ္ဌာနံ ဓံမ္မာနံ ကုသလဘာဝေါ ဝိသဇ္ဇိတော ဟောတိတိဤမိနာ အဓိပ္ပါယေန ဤမေဓံမ္မာ ကုသလာတိ ဝိသဇ္ဇိနေဝိတိ အာဟ။ (အနုဋီကာ)။ ဤဒေဓမ္မာ ကုသလာတိဧတေန၊ ဖြင့်။ ဖသော်ဟော တိတိအာဒိနာစ၊ ဖသော်ဟောတိ-အစ ရှိသည် ဖြင့်၎င်း။ ဖသော်ဖုသနာတိ အာဒိနာစ၊ ဖသော်ဖုသနာ-အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌနိဒ္ဒိဋ္ဌာနံ၊အကျဉ်းအားဖြင့်ပြအပ်, အကျယ်အားဖြင့်ပြအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ ကုသလဘာဝေါ၊ ကုသိုလ်၏အဖြစ်ကို။ ဝိသဇ္ဇိတော၊ ဖြေအပ်သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဤတိ-ဤမိနာ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ဤမေဓမ္မာ ကုသလာတိဝိသဇ္ဇိနေဝိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။]

ပဘေဒတော ဓံမ္မာနံဒေသေတ္ဗာတိကေသ၊ ပဘေဒတောဓမ္မာနံဒေသေတ္ဗာ ဟူသော်ပါဌ်၏။အတ္ထံ၊အနက်ကို။ ဝိဝရိတုံ၊အကျယ်ဖွင့်ပြတော်မူခြင်း

ဌာ။ ဣမသ္မိံ ဟိတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ အနေကပ္ပဘေဒါဒေသေတဗ္ဗာတိ၊ ဟု၍။ သမ္မန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာတိ၊ ကား။ အဝေါဟာရ ဒေသနတော၊ ဝေါဟာရဒေသနာမဟုတ်ခြင်းကြောင့်။ မမ္မာနဓမေဝ၊ တရားတို့၏ သာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗတ္တာစ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ တေသံ၊ တို့တရားတို့၏။ ဃနဝိနိဗ္ဘောဂပဋိသန္ဓိဒါဂ္ဂာဏာဝဟတော၊ ဃနဝိနိဗ္ဘောဂ ဥဂ္ဂာဏ်,ပဋိသန္ဓိဒါဂ္ဂာဏ်ကိုကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ပဘေဒဝန္တောနံ၊ အထူးရှိကုန်သောတရားတို့၏။ ပါ၊ ဝိသေသနရှိကုန်သောဂိသေသျှမမ္မတို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဒေသေတဗ္ဗတ္တာစ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ ဇတဿ၊ ထိုတသ္မာ ဟူသောပုဒ်၏။ (ထည့်)။ ကုသလာ။ ပ။ ဒိပေတ္တာတိဇတေန၊ ကုသလာ။ ပ။ ဒိပေက္ခာ ဟူသော ပုဒ်နှင့်။ သမ္မန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇပဓမေဝ-ဇဝံ ယထာ ဝုတ္တပကာရေနဇေဝ၊ ဤဆိုအပ်သော အပြားအားဖြင့် ဃာလျှင်။ ယထာ ဝုတ္တဒီပနဿ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိသေသျှမမ္မကိုပြခြင်း၏။ ဟေတုံ၊ အကြောင်းကို။ သကာရဏံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ ပကာသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ပုန၊ တဖန်။ ဓမ္မာဇဝါတိအာဒိ၊ ဓမ္မာဇဝ စသော စကားကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော။ အတ္ထော၊ ကို။ ပေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူ၍။ သာမညမတ္တဝစနေန၊ သာမန် မျှကို ပြောတော်မူခြင်းကြောင့်။ သမ္ပဟာဒိဃနဝသေန၊ သမ္ပဟဃနအစရှိသော ဃနတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ကေတ္တဂ္ဂဟဏံ၊တခုတည်းအဖြစ်ကို ယူခြင်းသည်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဟောတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ထိုသို့တခုတည်းအဖြစ်ကိုယူခြင်းကြောင့်။ပဘေဒမေသနာ၊ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ပြောတော်မူသောဝိသေသဒေသနာတော်သည်။ဇဏ္ဍာဝိနိဗ္ဘောဂကရဏံ၊ ကခုတည်းအဖြစ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ဃနဝိနိဗ္ဘောဂဥဂ္ဂာဏံ၊ ဃနဝိနိဗ္ဘောဂဥဂ္ဂာဏ်ကို။ အာဝဟတိဆောင်၏။ ဟထာ၊ ထိုအကျ၊ ကုသလာဒိဓမ္မာနဉ္စ၊ ကုသိုလ်စသောတရားတို့ကိုဌင်း။အဗျာကတာဒိအတ္ထာနဉ္စ၊အဗျာကတစသော အနက်တို့ကိုဌင်း။ ဒီပနတော၊ ပြခြင်းကြောင့်။မမ္မပဋိသန္ဓိဒါဒိဥဂ္ဂာဏဉ္စ၊ ဓမ္မပဋိသန္ဓိဒါဥဂ္ဂာဏ်စသော ပဋိသန္ဓိဒါဥဂ္ဂာဏ်ကိုလည်း။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်၏။ပဘေဒဝန္တောဒသနတ္ထန်ဓဟံ၊ ပဘေဒဝန္တောဒသနတ္ထံဟူသောပုဒ်ကို။ ဝိဝရိတုံ၊ ဖွင့်ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ဣဒါနိယေတေနာတိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ပဘေဒဝန္တောသု၊ ဝိသေသနရှိကုန်သောဂိသေသျှမမ္မတို့ကို။ ပ။ ယာဇ္ဇတိ၊ ဃင်္ဂ၏။ ကသ္မာ၊ မကား။ ဣတိကတ္တာပဗုတာယုတ္တာသု၊ဤယူစေအပ်နစ်စေအပ်သောအပြားဖြင့်စိရင်အပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိသေသျှဖြစ်သော မမ္မသဒ္ဒါ၏။ ဝါ၊ ကို။ ပဘေ

ဒဿ၊ ဒ္ဒးထူး၏။ ဝါ၊ အထူးပြုသော ကုသလသဒ္ဒါ၏။ ဝိသေသနတ္ထာ၊ ဝိသေသန၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အထဝါ၊ ကား။ ဥဒ္ဒေသော၊ မာတိကာသည်။ ဓမ္မပ္ပဋ္ဌာနေ၊ နောက်ပုဒ်ဖြစ်သော ဓမ္မ သဒ္ဒါ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုစ္ဆာ၊ ကဟမေဓမ္မာ ကုသလာစသော ပုစ္ဆာသည်။ သံသယိ တပ္ပဋ္ဌာနာ၊ ယုံမှားအပ်သော ကုသလာ စသော နောက်ပုဒ်ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မဘာဝေါ၊ ဓမ္မ၏အဖြစ်ကို။ သံသယိတော၊ ယုံမှားအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ မယုံမှားအပ်သည်မှ တပါး ယုံမှားအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ကုသလာဒိဘေဒေါ၊ ကုသိုလ် စသည် တို့၏ အပြားကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံသယိတော၊ ယုံမှားအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ မာတိကာသည် ဓမ္မပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်, ပုစ္ဆာသည် နောက်ပုဒ်ပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အဖြစ်, ဓမ္မ၏အဖြစ်ကိုမယုံမှားအပ်သည်၏အဖြစ်, ကုသိုလ်စသည် တို့၏ အပြားကိုယုံမှားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်လေးချက်ကိုစွဲ)။ နိစ္ဆိတ သံသယိတဝသေန၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ယုံမှားအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ သန္နိဋ္ဌာန် သံသယ၏ အစွဉ်းဖြင့်။ အယံ ပဒါနုက္ကမော၊ ဤကတမေဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသောပုဒ် အစဉ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ကတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [တသ္မာ၌ တသဒ္ဒါကို အဘိဓမ္မေ ဓမ္မာဝ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဟူသောဟိတ်, တေစ ကုသလာဒိဟိ ပဘေဒေဟိ အနေကပ္ပဘေဒါ-ဟူသောဟိတ် နှစ်ချက်ကို စွဲလေဟု ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တသ္မာကိ အဝေါဟာရဒေသနတော-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....တသ္မာ၌ အဝေါဟာရဒေသနတော-စသောအနက်ဖြစ်သည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ဒိုရကား ဝေမေဝဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အဘိဓမ္မေ ဓမ္မာဝ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဘေစ ကုသလာဒိဟိ ပဘေဒေဟိ အနေကပ္ပဘေဒါ-ဟူသော အပြားဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိဓေယျပဒ္ဓာနဖြစ်သောဓမ္မကို ထို အဘိဓမ္မေဓမ္မာဝ ဒေသေတဗ္ဗာ-စသော ပုဒ်နှစ်ခုတို့သည် ပြခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နာယံ ဝေါဟာရဒေသနာ-ဟူသောဟိဘဲ, ပဒဘဒတော ဟိ ဒေသနာဃနဝိနိမ္မောဂ ပဒီသမ္ဖိဒါ ဥာဏာဝဟာဟောတိ-ဟူသော ဟိတ်ကို ဓမ္မာယေဝ ဤဓိ ဒေသေတဗ္ဗာ၊တေစ အနေကပ္ပ ဘေဒတော ဒေသေတဗ္ဗာ၊ နှ ဓမ္မမတ္တံတော-ဟူသော အကြောင်းနှင့်တကွ ပြတော်မူခြင်းငှာ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် တဖန် မြောယေဝ-စသော စကားကို မိန့်ပြန်သောကြောင့် တသ္မာ၌ အဝေါဟာရ ဒေသနတော-စသောအနက်ကို သိရသည်ဖြစ်တိသေဝ်။

အဋ္ဌကထာ၌ နာယံ ဝေါဟာရ ဒေသနာ-ဟူသော ဝါကျသည် ဓမ္မာယေဝ ဤဒေသေတဗ္ဗာ-ဟူသော ဖိုလ်ဝါကျ။ ဝါ၊ ပဋိညာဝါကျ၏, ဟေတုဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ အဝေါဟာရ ဒေသနတော-ဟုမိန့်တော်မူသည်။

အယံ၊ ဤ ဒေသနာတော်သည်။ ဝေါဟာရဒေသနာ။ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာဓ၊ ၌။ ဓမ္မာယေဝ၊ တို့ကို သာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ယောဇနာအပ်၏။ (ဟိ-ကြေသည်)။ ထိုအတူ ပဘေဒတော ဟိ ဒေသနာဃနဝိနိဗ္ဘောဂ ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်ဝဝဟာဟော်တိ-သည်။ တစ စ အနေကပ္ပ ဘေဒတော ဒေသေတဗ္ဗာ-ဟူသော ဖလဝါကျ။ ဝါ၊ ပဋိသ္သာဝါကျ၏ ဟေတုဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ တေသ၌ ဃနဝိနိဗ္ဘောဂပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏာဝဟနော-ဟု မိန့်တော်မူသည်။ အနက် ယောဇနာနည်းကိုကား-သိသင့်ပြီ။

ဃနဝိနိဗ္ဘောဂပုဒ်,ပဋိသမ္ဘိဒါပုဒ်တို့ကို ဒွန်သမာသ်တွဲရခြင်းကိုငင်း။ ထိုဉာဏ်နှစ်ပါးတို့ကို ရခြင်း၏အကြောင်းကိုငင်း။ ဝိသေသနဖြစ်သော ပဘေဒ ဒေသနာတော်ဖြင့်ပြတော်မူခြင်းငှာ ဓမ္မာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ဃနဝိနိဗ္ဘောဂ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏာဝဟ-ကို ဃဝိနိဗ္ဘောဂဉ္စ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏဉ္စ ဃနဝိနိဗ္ဘောဂ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏာ-ဟုဒွန်ပြု။ ။တထာသဒ္ဒေါ ပဘေဒဒေသနာပဒံ အာဂမုတိ။ (မဓုဋီကာ)။ ဥပေက္ခာသဟဂတံ စက္ခုဝိညာဏံ၊ တထာ သောတဝိညာဏံ-၌ တထာသဒ္ဒါသည် သောတဝိညာဏ်၏ ဥပေက္ခာအဖြစ်ကိုပြသကဲ့သို့ထိုအတူ တထာသဒ္ဒါသည် ဝိသေသနဖြစ်သော ပဘေဒဒေသနာတော်၏မမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ-စသော ဉာဏ်ကိုဆောင်သည်–ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ ပဘေဒဝန္တေသု ဟိ-စသောပါဠိဖြင့် ကုသလာ ဓမ္မာ-စသော မာတိကာ၌ ဝိသေသ်ကျဖြစ်သောဓမ္မာပုဒ်ကို ပြအပ်သည် ရှိသော် ဝိသေသနဖြစ်သော ကုသလာ-ဟူသောပုဒ်ကို ပြခြင်းသည်သင့်၏-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းကိုပြတော်မမူခဲ့၊ သင့်ခြင်း၏ အကြောင်း၊ ၁း-အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား-ဇာတိ ကတ္တုမတာယုတ္တာသ ဝိသေသနတ္တာကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဓမ္မာဟူသော ပုဒ်သည်အကုသလအဗျာကတ-ဟူသော နှစ်ပတ္တေတမ္ပ ကုသလ-ဟူသော ဂဟေတဗ္ဗ နှစ်ခုတို့နှင့်ယှဉ်သည်။ ကုသလာ-ဟူသော ပုဒ်သည် ထိုဓမ္မာ-ဟူသော ဝိသေသျကို အထူးပြုသော ဂဟေတမ္ပ ပုဒ်ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် သင့်သည်ဟူသော အကြောင်းကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

အဋ္ဌကထာ၏အလိုတော်ကိုပြတော်မူပြီး၍ မိမိ၏အလိုတော်ကိုပြတော်မူလိုရကား အထဝါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-နိစ္ဆိတ သံသယိတ ဝသေနာယံ ပဒါနုက္ကမော ကတောတည်း။ အဘယ်ကြောင့်ပြုအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဥဒ္ဒေသော-စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ကုသလာ ဓမ္မာ-ဟူသော မာတိကာသည် ဓမ္မာ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ပြုဋ္ဌာန်းသည်။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသောပုစ္ဆာသည် ကုသလာ ဟူသော ယုံမှားအပ်သော သံသယပုဒ် ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ထို ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဓမ္မာ-ဟူသော ပုဒ်သည် ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌာန်ပုဒ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မယုံမှားအပ်။

အဋ္ဌကထာ၏အလိုတော်ကိုပြတော်မူပြီး၍ မိမိ၏အလိုတော်ကိုပြတော်မူလိုရကား အထဝါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-နိစ္ဆိတ သံသယိတ ဝသေနာယံ ပဒါနုက္ကမော ကတောတည်း။ အဘယ်ကြောင့်ပြုအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဥဒ္ဒေသော-စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ကုသလာ ဓမ္မာ-ဟူသော မာတိကာသည် ဓမ္မာ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ပြုဋ္ဌာန်းသည်။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသောပုစ္ဆာသည် ကုသလာ ဟူသော ယုံမှားအပ်သော သံသယပုဒ် ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ထို ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော ပုစ္ဆာ၌ ဓမ္မာ-ဟူသော ပုဒ်သည် ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသော သန္နိဋ္ဌာန်ပုဒ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မယုံမှားအပ်။

ကုသလ-စသော အပြားသည် ယုံမှားအပ်သော သံသယပုဒ် ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်း လေးခုတို့ကြောင့် ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု ဟောတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။

ကာမာဝစရာဒိဘေဒေါ ဝိယ ကုသလာဒိဘာဝေ ကုသလာဒိဘေဒေါ ဓမ္မဘာဝေန နိယတောတိ ဓမ္မာတိဝုတ္တော နိစ္ဆယာဘာဝတော ကုသလာနုခေါ အကုသလာနုခေါတိ အာဒိနာ သံသယော ဟောတိတိ အာဟ ကုသလာဒိဘေဒေါ ပန သံသယိတောတိ။ ဓမ္မဘာဝေါ ပန ကုသလာဒိသု ကေန္တိကတ္တာနိစ္ဆိတော ယေဝါတိ ဝုတ္တံ နစ ဓမ္မဘာဝေါ သံသယိတောတိ။ တေန သံသယိတော နိဿ္ဌကဇ္ဈဘာဝေန ပဒ္ဒာနော ဇ္ဈေ ကုသလဘာဝေါ။ နတထာ ဓမ္မဘာဝေါတိ ဓမ္မာကုသလာတိ ဝုတ္တန္တိ ဒဿေတိ။ (အနုဋီကာ)

ကာမာဝစရာဒိဘေဒေါ၊ ကာမဝစရ အစရှိသောအပြားသည်။ ကုသလာဒိဘာဝေ၊ ကုသိုလ်အစရှိသည်ကို၏အဖြစ်၌။ ဓမ္မဘာဝေန၊ ဓမ္မ၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိယတောဝိယ၊ မြဲသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ကား။ ကုသလာဒိဘော်ဒေါ၊ ကုသိုလ်အစရှိသောအပြားသည်။ ကုသလာဒိဘာဝေ၊ ၌။ ဓမ္မဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နိယတော၊ မြဲသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဓမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ နိစ္ဆယာဘာဝတော၊ကုသိုလ်, အကုသိုလ် စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ကုသလာနုခေါ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့လော။ အကုသလာနုခေါ၊ အကုသိုလ်ဓမ္မ တို့လေလော။ ဇ္ဈတိ-အာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ သံသယော၊ ယုံမှားတွေးတောခြင်းသည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာဒိဘေဒေါ ပန သံသယိတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ကုသလအဖြစ်မှတပါး ဓမ္မအဖြစ်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဓမ္မဘာဝေါ၊ ဓမ္မအဖြစ်သည်။ကုသလာဒိသု၊ ကုသိုလ် စသည်တို့၌။ ကေန္တိကတ္တာ၊ စင်စစ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိစ္ဆိကောယေဝ၊ ဓမ္မဟု ဆုံးဖြတ်အပ်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစဓမ္မဘာဝေါသံသယိတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ တိုကြောင့်။ဇ္ဈေ၊ ဤကတမေဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော ပုစ္ဆာ၌။ သံသယိတော၊ ယုံမှားတွေးတောအပ်သော။ ဝါ၊ သံသယပုဒ်ဖြစ်သော်။ ကုသလဘာဝေါ၊ ကုသိုလ်၏အဖြစ်သည်။ နိဿ္ဌကဇ္ဈဘာဝေန၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဒ္ဒာနော၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မဘာဝေါ၊ မမ္မ၏အဖြစ်သည်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ နိဿ္ဌကဇ္ဈဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ပဒ္ဒာနော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မာကုသလာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ ဋီကာဆရာသည်။ (ထည့်)။ ဒဿေတိ၊ ၏။

မဓုဋ္ဌိကာ၌ကား-ဥဋ္ဌေသော မာတိကာ၊ သော ဓမ္မပ္ပဋ္ဌာနော၊ တံသ္မာ ကုသလာ ဓမ္မာတိ အယံပဒါနုက္ကမော ကတော့တိ ယောဇနာ-ဟု ဝါကျခဲ့၍ ယောဇနာတော်မူသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာလည်း အနုဋ္ဌိကာကိုပယ်၍ တနည်း ယူတော်မူသည်။ ။ယမိုက်ပါဠိတော်၌ သန္နိဋ္ဌာန်,သံသယပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ကုသ လာ ဓမ္မာ-ဟူသော မာတိကာ, ဓမ္မာကုသလာ·ဟူသောပုစ္ဆာတို့၌ ရှေ့ပုဒ်ကို သန္နိဋ္ဌာန်,ဝိသေသန, နိစ္ဆိတပုဒ်-ဟူ၍ဆင်း။ နောက်ပုဒ်ကို သံသယ, ဝိသေသ်ျ နိဿိတပုဒ်-ဟူ၍ဆင်း မှတ်အပ်၏။]

ဇော်ဂြာတိ၊ ကား။ တေသို့ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်၌။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ် အကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ကိမတ္ထံ· ကို ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ တေ၊ ထိုယသို့သမယေကာမာဝစရံ ကုသလံစိတ္တံ ဟူသော ပါဠိတော်ကို။ (ထည့်)။ အာဟာ၊ဟောတော်မူသနည်း။ကုတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ တံ၊ ထိုဟောတော်မူခြင်း၏အကျိုးကို။ ဝါ၊ ဟောတော် မူခြင်း အကြောင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သိစေခြင်းငှာ။ သမယေနိဒ္ဒိ သိစိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ သမယေနိဒ္ဒံသိစိတ္တံစသောဓကားကို။ သင်္ဂဟ ကာရော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်)။ အာဟာ၊ ဇ်။ ။ တနည်းကား။ ကိမတ္ထံ၊ အ ဘယ် အကျိုးရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယသ္မိံသမယေ။ ပ။ စိတ္တန္တိ အာဒိနာ၊ ယသ္မိံသမယေ။ ပ။ စိတ္တံအစရှိသည်ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဟာ၊ ဟောတော် မူသနည်း။ ကုတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ကံ၊ ထိုအကျိုးကို။ ဒဿေတုံ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှါ။ သင်္ဂဟကာရော၊ သည်။ သမယေနိဒ္ဒံ သိစိတ္တန္တိ၊ သမယေ နိဒ္ဒံသိစိတ္တံစသောဓကားကို။ အာဟာ၊ ဇ်။ (မဓုဋ္ဌိကာ)။ ။ပရိယောသာနေတိ၊ ကား။ စိတ္တာနိဒ္ဒေသဿ၊ စိတ္တာနိဒ္ဒေသဖြစ်သော။ယသ္မိံ။ ပ။ အာရဒ္ဓာတိတေဿ၊ ယသ္မိံ။ ပ။ အာရဒ္ဓဟူသောပါဠိ၏။ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ သမ ယေ၊ တသ္မိံသမယေဖဿောဟောတိဉ္စ ဟောတော်မူအပ်သောသမယ၌။တသ္မိံ သမယေတိ၊ကား။ တသ္မိံစိတ္တုပ္ပါဒသမယေ၊ထိုစိတ်၏ဖြစ်သောအခါ၌။စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သမယံ၊ သမယကို။ နိယမေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ အတပစ္စာ၊ နောက်၌။ ဗေဒါဓေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ ဣတိ၊ သို့။ ယမ္မန္တေ၊ စပ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇ်။

ဘောဇနဂမနာဒိသမယနာနတ္တေစ၊ စားသောသမယ, သွားသော သမ ယ စသော ၊ဘာလထူးသည်၏အဖြစ်သည်ရှင်း။ သမဝါယာဒိနာနတ္တေစ၊ သမ ဝါယ စသော အနက်ထူးသည်၏အဖြစ်သည်ရှင်း။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ယထာဝုတ္တစိတ္တနိယမိတာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောစိတ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော။ ဝိသေသိတာ၊ အထူးပြုအပ်သော။ သမယဟော၊ သမယမှ။ (ထည့်)။ အညသ္မိံ၊

တပါးသော။ သမယော၊ ၌။ ယထာမိဗ္ဗေတာနံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဖဿာဒီနံ၊ ဖဿစသော တရားတို့၏။ အဘာဝါ၊ မဖြစ် ခြင်းကြောင့်။ စိတ္တာနိယမိတော၊ စိတ်ဖြင့်မှတ်အပ်သော။ သမယော၊ ၌။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿစသော တရားတို့ကို။ ဗေါဓေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ ဝိသေသနမေဝ၊ ဝိသေသနသာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ သမယော၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဒ္ဒိသိ၊ ပြခဲ့ကော်မူ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိသေသိ တဗ္ဗောပိ၊ ဝိသေသျလည်းဖြစ်သော။ သမယော၊ သမယသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဥပကာရတ္ထံ၊ စိတ်အားကျေးဇူးပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ စိတ်ကိုအထူးပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိသေသနဘာဝံ၊ ဝိသေသန၏ အဖြစ်သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဝိသေသနဘူတံ၊ ဝိသေသနဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း။ တဒုပကာရတ္ထံ၊ ထိုသမယအားကျေးဇူးပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ထိုသမယကို ဝိသေသနပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝံ၊ ဝိသေသျ၏အဖြစ်သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊၏။ ဣတိ-ဟသ္မာ၊ကြောင့်။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ သန္တာတိဃနာဒီနံ၊ သန္တာတိဃနစသည်တို့၏။ အယံဝိသေသော၊ ဤအထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရိမ ပစ္ဆိမာနံ၊ ရှေ့နောက်ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏။ နိရန္တရတာယ၊ အကြားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကီဘူတမိဝ၊ တပေါင်းတည်း ကဲ့သို့။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သန္တာတိဃနတာ၊ မည်၏။ တထာ၊ တူ။ ဖဿာဒီနံ၊ ဖဿ အစ ရှိကုန်သော တရားတို့၏။ ဧကသမူဟာဝသေနစ၊ တခုသောအပေါင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဇ္ဇိညေယျကိစ္စဘေဒဝသေနစ၊အသိခက်သောကိစ္စအပြား၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဧကာရမ္မဏတာဝသေနစ၊ တူသောအာရုံရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဧကီဘူတမိဝ၊ တပေါင်းတည်းကဲ့သို့။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သမူဟာဒိဃနတာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ သမူဟာဃန, ကိစ္စဃန, အာရမ္မဏဃနတာမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ကိမတ္ထံ၌ ကံ်ကာရဏာ-ဟူသော အဿကထာ။ (တုံ, ထုံဌာန်း၊ ရှိတုံရှောင်း၊ အကြောင်းအကျိုးပြန်မြဲ) ဟူသော နိယံတို့နှင့်အညီ ကိမတ္ထံ ကံ်ကာရဏာ-ဟု ယောဇနာသည်။ သမယေ နိဒ္ဒိသိ စိတ္တာနိ-၌ ဣတိသဒ္ဒါကား-အာဒျတ္ထဣတိတည်း။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ.... အဋ္ဌကထာ၌ ဤဒါနိ ယသ္မိံ သမယေတိအာဒိသု-စသည်ဖြင့် ပုဒ်စဉ်အဖွင့်ကို မှမိန့်မူ၍ အဘယ်အကျိုးကို။ ဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းကို ပြတော်မူခြင်းငှာ သမယေ နိဒ္ဒိသိ စိတ္တံ-စသော ပါဠိကို မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကိမတ္ထမာဟ-စသည် ကိုမိန့်။ အမိပွါယ်ကား-အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤယသ္မိံ

သမယေ-စသော ပါဠိတော်ကို ဟောတော် မူပါသနည်းဟု မေးခဲ့သော် ဟောတော်မူခြင်း၏ အကျိုးကို။ ဝ။ ဟောတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူခြင်းငှာ သမယေ နိဒ္ဒိသိ စိတ္တံ-စသောပါဠိကိုမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဒုတိယယောဇနာနည်းကား-မဒုဋ္ဌိကာနည်းတည်း။

ဘောဇနဂမနာဒိသမယနာနတ္တေ-ဟူသည် စားသောအခါ, သွားသောအခါ, လာသောအခါ စသည်ကိုဆိုသည်။ သမဝါယာဒိ နာနတ္တေ- ဟူသည် သမဝါယေ ခဏော ကာလေ-စသည်ဖြင့် အဋ္ဌကထာဠိမိန့်အပ်သော သမယသဒ္ဒါ၏ အနက်တို့ကိုဆိုသည်။ ။တေန သမယနိယမိတေန စိတ္တေန။ ပ။ ဗေါဓေတုန္တိ အတ္ထော-ဟူသောအဋ္ဌကထာ၏ ပိတ္တာတ္ထအဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် ဝိဇ္ဇမာနေပိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (အတ္ထောထုတ်ပြ, ပုဒ်ဠိမှတ်ရ, စကားကျ။ ဟွင်းကြီးနိယံ)။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အာဘယ်ကြောင့် သမယေ စိတ္တံ နိဒ္ဒိသိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် သမယကို ဝိသေသန,စိတ်ကို ဝိသေသျဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ဝိသေသနမေဝ စိတ္တံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် စိတ်ကို ဝိသေသန,သမယကို ဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိသေသိတဗ္ဗောဝိ ဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-တသ္မိံ သမယေ။ ပ။ စိတ္တံဟောတိ-၌ ဝိသေသျဖြစ်သော သမယသည် စိတ်ကိုအထူးပြုခြင်းအကျိုးငှာ ယသ္မိံ သမယေ-၌ ဝိသေသန အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ (တသ္မိံသမယေ,ထိုစိတ်ဖြစ်သောအခါ၌-ဟုယောဇနာ)။ ထိုအတူ-တသ္မိံသမယေ၌ ဝိသေသန ဖြစ်သောစိတ်သည်သမယကို ဝိသေသနပြုခြင်း အကျိုးငှာ ယသ္မိံသမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ-၌ ဝိသေသျ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ထိုကြောင့်မိန့်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ဥပကာရောဟိ စ အညမညံ အဝစ္ဆဒကာဝစ္ဆိန္နေ တဋ္ဌဘာဝေါတ္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ (အနုဋီကာ)။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဥပကာရောတိ။ ကား။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။အဝစ္ဆဒကာဝစ္ဆိန္နေတဋ္ဌဘာဝေါ၊ဝိသေသနတပါးကိုဖြတ်တက်, ဖြတ်အပ်သော အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား- တသ္မိံ သမယေ-၌ ဘောဇနသမယ, ဂမနသမယ စသည်ကို ဖြတ်၍ စိတ္တုပ္ပတ္တိသမယကို ယူသည်။ ထိုအတူ ယသ္မိံသမယေ၌ ပဋိလာဘ-စသော သမယကိုဖြတ်၍ သမဝါယစသည်ကို ယူသည်။ ဤသို့လျှင် ဝိသေသန တပါးကိုဖြတ်၍ အထူးပြုသည်ကို ဥပကာရဆိုသည်-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ သန္တတိဃန-စသည်တို့၏အထူးကား-ရှေးဖြစ်သောတရားနှင့်နောက်ဖြစ်သော တရားတို့သည် အကြားမရှိပတ်လည်လှည့်၍ ယမ်းအပ်သော မီးစက်ဝန်းကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း ထင်ရှားလျက် ပျက်ခြင်းမထင်ရှားသော ရုပ်,နာမ်အစဉ်သည် သန္တတိဃနမည်၏။ (အနုဋီကာ)။ကေသမ္ပဟာဝသေန ကေဘုတမိဝ ပဝတ္တိသမ္ပဟဃနတာ။ ဒုဋ္ဌိညေယျကိစ္စ ဘေဒဝသေန ကေဘုတမိဝ ပဝတ္တိကိစ္စဃနတာတို့ ယောဇနာ။ အနုဋီကာ။]

ကာလန္တသမယန္တံဘတိ၊ ကား။ ယုတ္တကာလန္တ၊ သင့်လျော်သောအခါကို ၎င်း။ ပစ္ဆယသာမဂ္ဂိန္တ၊ အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကိုဎင်း။ ခဏောတိ၊ ကား။ သြကာသော၊ အခွင့်တည်း။ တထာဂတုပ္ပါဒါဒိကော၊ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်း အစရှိသည်သည်။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ် သော မြတ်သော အကျင့်၏။ သြကာသော၊ အခွင့်သည်။ ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပေါတိ၊ ၏။ကသ္မာ၊ မူကား။ တပ္ပစ္စယပဋိလာဘဟေတုတ္တာ၊ ထိုမဂ်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါသီလစသည်ကိုရခြင်း၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကသ္မာ၊ ထိုသို့မြတ်သောအကျင့်၏ အခွင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သြကာသောတိအတ္ထော၊ အခွင့်ဟူသော အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ခဏောဇေဝစ၊ ခဏသည်သာလျှင်။ သမယော၊ မည်၏။ ယောသြကာသော၊ အကြင်အခွင့်ကို။ ခဏောတိစ၊ ဟူ၍ဎင်း။ သမယောတိစ၊ ဟူ၍ဎင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သောသြကာသော၊ ထိုအခွင့်သည်။ ကောဝ၊ ကခုသည်သာလျှင်။ ပေါတိ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ မဟာသမယောတိ၊ ကား။ မဟာသမူဟော၊ များသော အပေါင်းသည်။ သမယောပိခေါတိ၊ ကား။ သိက္ခာပရိပူရကာဿ၊ သိက္ခာပြည့်ခြင်း၏။ ဟေတုပိ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ (အပ္ပဋိဂန္ဓေါသိစ)။ သမယပ္ပ ဝါဒကေတိ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌိပ္ပဝါဒကော၊ အယူတို့ကိုပြောဆိုရာဖြစ်သော။ တတ္ထ၊ ထိုအာရာမဋ္ဌ။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်။ အတ္တာနောအတ္တာနော၊ မိမိမိမိ၏။ သမယံ၊ အယူကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိပ္ပဝါဒကော၊ သော။ ဣတိအတ္ထော၊ ၎ကအယူ၏။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အတ္ထိဘာတိသမယာတိ၊ကား။ဟိတပဋိလာဘာ၊ အကျိုးကိုရခြင်းကြောင့်။ အတိသမေတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အတိသမယော၊ မည်၏။အတိသမယော၊ သိအပ်သော။အတ္ထော၊ သဘောတည်း။အတိသမယဋ္ဌော၊သဘော။ ဣတိဂစနတ္ထေန၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထဖြင့်။ ပဋိဋ္ဌနာဒီနိ၊ ပဋိဋ္ဌနစသည်တို့ကို။ အတိသမိတပဘဘာဝေန၊ သိအပ်သောသဘော၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကေ ဘာဝံ၊ တခု တည်း၏ အဖြစ်သို့။ ဥပနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ အတိသမယသ-ပဋိဝေဓသ၊ သိသောဉာဏ်၏။ ပိသယာဒူတော၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္ထော၊ သဘောတည်း။ အတိသမယတ္ထော၊ ဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်သော သဘော။ ဣတိဂစနတ္ထေန၊ ဤဝစနတ္ထဖြင့်။ တာနေဝ၊ ထိုပဋိဋ္ဌနစသည်တို့ကိုသာလျှင်။ တထာ၊ ထိုဉာဏ်၏ အာရုံ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကတ္တေန၊ တခု တည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဋိဋ္ဌနသန္နာပတို့တွင်။ တံသမဂ်ိနော၊ ထို

ဒုက္ခနှင့်ပြည့်စုံသော်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝါ၊ ထိုဒုက္ခရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဟိ သဒ္ဒါ၊ ဒိုပ်စက်ခြင်းသည်။ အဓိပ္ပါရိကတာကရဏံ၊ အစွဲပြုသောဟွဲဖြင့်ပြုပြင်ခြင်းတို့၌ အားထုတ်နိုင်ခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်။ ဒုက္ခသမ္ဘဝါ၊ ဒုက္ခ သမ္ဘဝ၏။ ဝိဇ္ဇနံ၊ မည်၏။ ဒုက္ခဒုက္ခာဒိဘာဝေန၊ ဒုက္ခဒုက္ခစသည်တို့၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ သန္တာပနံ-ပရိဒဟနံ၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ သန္တာပေါ၊ သန္တာပမည်၏။

၈ဣတိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ခဏသဒ္ဒါ၏ ဩကာသအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်း-ဟု စွဲဆိုရှိရကား တထာဂတုပ္ပါဒါဒိကောဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဘုရား ပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့် သဒ္ဒါ,သီလစသော ကုသိုလ်တရားဖြစ်သည်။ ဟိ သဒ္ဒါ,သီလ စသောကုသိုလ်တရားကြောင့် မဂ္ဂဖြစ်မှုစရိယဖြစ်သည်။ထိုကြောင့် ဩကာသအနက်ကို ဟောသည်ကို သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကာရဏာ,ကာရဏာမှိ ကာရဏာနှင့်ဝဝပုစ္ဆတိ-ဟူသည်နှင့်အညီ မဂ္ဂဖြစ်မှုစရိယ၏အကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါ,သီလစသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော တထာဂတုပ္ပါဒစသည်ကို မဂ္ဂဖြစ်မှုစရိယ၏အကြောင်းဟု ဟောတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ.... သမယသဒ္ဒါ၏ ဒိဋ္ဌိကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့်သိပါသနည်းဟု စွဲဆိုရှိရကား၊ ဟတ္ထဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဘိသမယ, အဘိသမယတ္ထ တို့၏ ဝစနတ္ထ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဘိသမေတာဒ္ဓေါဟိ အဘိသမယော-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဘိသမေတဒ္ဓေါတို့ အဘိသမယောဖြင့် အဘိသမယသဒ္ဒါ၏ ကမ္မသာဓနအဘိပုဗ္ဗ သံရှေးရှိသော ဣဓါတ်၊ ဏပစ္စည်းတို့ဖြင့် ပြီးသည်ကို ပြတော်မူ၏။ အရကား-ဝိဇ္ဇနာ-စသောသဘောကိုရ၏။ အဘိသမယော အဓတ္ထာ အဘိသမယတ္ထော-ဖြင့်ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓါရယသမာသ်ကို ပြတော်မူ၏။ပဘဿနရာနံ ဥဒ္ဓဇာလာ-ဟူသော မောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့် ဟ, ကို ဂ, ပြုသဖြင့် အဘိသမယတ္ထော-ဟု ပြီးသည်။ အရကား-ဝိဇ္ဇနာစသောသဘောရ၏။ ဝိဇ္ဇနာဒီနံ။ ပ။ ပုတ္တာနိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် တိုသိအပ်သောသဒ္ဒါသည် ပိဋကတ်, သဒ်တ, သန္တာပ, ဝိပရိဏာမအားဖြင့် လေးပါးရှိသော်လည်း သိအပ်သော ဝတ္ထု, တရားတို့၏ အဖြစ်ဖြင့်တခုတည်းယူ၍ အဘိသမယတ္ထော-ဟု မိန့်သည်ဟူသော ဒေသနာကို ပြုတော်မူသည်။

အဘိသမယသဒ္ဒါ-စသော ပါဠိဖြင့် အဘိသမေတာတိ အဘိသမယော၊ အဘိပုဗ္ဗ သံရှေးရှိသောဣပဒါတ်။ကတ္တုသာဓနကို ပြတော်မူ၏။ အရကား-ဉာဏ်ကိုရ၏။အဘိသမယသဒ္ဒေါအဘိသမယတ္ထော-ဟုဆဋ္ဌိတပ္ပုရိသသမာသ်တွေ့။ ။အရကား-ဝိဇ္ဇနာဒီနံသော သဓာဒီကိုရ၏။ တာဒေနဝ တထာစသည်၏ အဓိပ္ပါဂ်ကိုကား သိသင့်ပြီ။ ။ဝိဇ္ဇနနှင့် သန္တာပ တို့၏အကျူးကို ပြတော်မူလိုရကား-တတ္ထ ဝိဇ္ဇနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဝိပ္ပါရိကတာ သေရိဘာဝေန ကြိယာသု ဥဿာဟနပရိနိပ္ဖန္နာ။ (အနုဋီကာ)။ သေရိတာဝေန၊

အလို၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကြိယာသူ၊ ပြုခြင်းတို့၌။ ဥဿာဟနပဓိနိပ္ပန္နော၊ အားထုတ်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပ္ပါရိကတာ၊ မည်၏။ ။ဇုရဏံပဝတ္တာနံဇုရော၊ သယံဇုရောသေရော၊ဝသမေသေတံနာဒုံမံ။ (သုမေဓါကထာ၊ အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ)။ ဝိပ္ပါရိကဟူတာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် အဝိပ္ပါရိကတာကိုယောဇနာအပ်၏။]

ဤဓုံကိုဝစနံ၊ ဇုဓမဟူသောစကားကို။ အကုသလေသုစ၊ အကုသိုလ်တို့၌ဌင်း။ ဝေသုစိ၊ အချို့ကုန်သော။ အဗျာကတေသုစ၊ အကုသလ ဝိပါက် အာဝဇ္ဇနိုးဒွေဟုဆိုအပ်ကုန်သောဒုဗျာကတတို့၌ဌင်း။ ခဏာသ၊ ၏။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ထည့်)။ ကုသလာနုဇ္ဇ၊ ကုသိုလ်တို့၏လည်း။ နဝမေန၊ ကိုးခုမြောက်သော။ ခဏောန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်မြင်းသည်။ ဟောတိနဒ္ဒ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဇုတိ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ နဝမေန၊ ဃော။ ခဏောန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ (ထည့်)။နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ဟောတိဧပ၊ ဖြစ်သည်သာ။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ (ခဏောဇ္ဇဓဝဟိတောသို့စပ်)။ နဝမောဇပ၊နဝမခဏသည်သာလျှင်။ ခဏောပ၊ ခဏသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န၊ မဟုတ်သေး။ စတုစတ္တာနိ ဝိ၊လေးပါးကုန်သောစက်တို့ကိုယုဉ်း။ ခဏောတိ၊ ခဏဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဘဒ္ဓိမေန၊ အလုံးစုံတို့ ဒေသက်ယုတ်သော။ ပရိဇ္ဈေဒေန၊ အဝိုင်းအခြားအားဖြင့်။အတ္တာသမ္မာပတ်မိခဏံ၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်းပဟု အိုအပ်သောအတ္တသမ္မာပတ်မိဝဏ်ကို။ အန္တရေန၊ကြဉ်၍။ ကုသလသ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာဝုတ္တာ၊ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့နဝမခဏသည် ခဏမဟုတ်သည်ဖြစ်အခြင်း၌, စက်လေးပါးတို့ကိုလည်း ခဏဟု ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်အဖြစ်, အတ္တသမ္မာပတ်မိခဏကို ကြဉ်၍ကုသိုလ်မဖြစ်သည်ဖြစ်အဖြစ်ကြောင့်။ (ကတိသုံးချက်ကိုပြန်ဆို)။ ခဏောခဏာကို။ဤ၊ ဤကုသိုလ်အရာ၌။ ဝတ်တော်ယူအပ်။ ဆုန္ဒြိယဝိသယမနသိကာရာဒီနံ၊ စက္ခု၊ စသော ဆုဇန္ဒြေ, အာဒိ, ဟုဆိုအပ်သည်ဟူ၏။ ပါ၊ ဟိုနှင့်။ ဝိညာဏံပဋ္ဌ ဝိညာဏ်သည်၊ ယာဝါရဝဏ်၊ ဆည်းကပ်သည်ရှိသော် ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ထည့်)။ ဤတိ-ဟူသော၊ကြောင့်။ [illegible] ဖြစ်ခြင်း, ပဋ္ဌဝိညာဏ်စသည်ကို။ ဆာဝါရဖလဝေဒံ၊ ဆက်ဆံသော အကျိုးဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ နဝမောတံကုဒံ၊ ကို။ အမ္ဘဟွဇော၊ ဟူစပါးဆောဒနာတဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဖဟုစ့ဂ့ဝပ္ပတိတ်ဆွေ၊ ဖြစ်။ ပုန၊ ဟူဖန်။ ပတ်ရှုပဗေဿဝါသာဒိသမ္ပတ္တိစတုစတ္တံ၊ ပတိရှုပဒေသဝါသအစရှိသော သမ္ပတ္တိစက်လေးပါးသည်။ ဝိပရိဝတ္တ

တိ၊ လည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သြကာသဘူတာနိတိ၊ ကား။ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောခဏ၏။ နိဗ္ဗတ္တိယာ။ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ဦး။ ကုသလာနိတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ သို့။အနုမတိ ဒါန်းဝိယ၊ ခွင့်ပြုသကဲ့သို့။ ဘူတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ဟောန်း၊ ၏။ စိတ္တကာလော တိ၊ ဟူ၍။ သဒၵ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော။ ဓမ္မေနေဝ၊ တရားဖြင့် သာလျှင်။ ကာလော၊ ကာလကို။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဝိသေသိတော၊ အထူးပြုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ (အဝတ္ထာဝိသေသေနသို့စပ်)။ ပဘဿိတ္ထ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပဝတ္တိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇနကအဝတ္ထာဝိသေသေန၊ ဤအခိုက်အတန့်အထူးဖြင့်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ နဝိသေသိတော၊ အထူးမပြုအပ်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ဝိဇာနနကိစ္စေန၊ သိတတ်သော ကိစ္စဖြင့်။ယဿ၊ ကြောင့်။ နဝိသေသိတော၊ အထူးမပြုအပ်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ဝိဇာနနကိစ္စေန၊ သိတတ်သော ကိစ္စဖြင့်။ယဿ၊ ကြောင့်။ နဝိသေသိတော၊ အထူးမပြုအပ်။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ဝိဇာနနကိစ္စေန၊ သိတတ်သော ကိစ္စဖြင့်သာလျှင် အထူးပြုသည်၏အဖြစ်, အခိုက်အတန့်ကိစ္စတို့ဖြင့် အထူးမပြုအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဧဝံဝိဓေ၊ ဤပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥပါ ဒါယ၊ စွဲ၍။ ပညတ္တော၊ ပညတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဟုတိ၊ သို့။ သင်္ဂ ဟ ကာရေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်။) ဝုတ္တော၊ ၏။ ကာမ ပဉ္စဝတ္တာ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေသဓဝါအထူးတို့သည်သာလျှင်။ ပဋိပါဋိ၊ အစဉ်သည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ပဋိဘာဝေါ စ၊ ဟိုးစေ့၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ပဋိပါဋိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ယဿ၊ ကြောင့်။အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ (အာဟသို့စပ်)။ ဣဓိနာအဓိပ္ပါ ယေန၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ ဝိဇာနာလောတိဓမ္မပဋိပါဋိံ ဥပါဒါယပညတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဓမ္မပဋိပါဋိံ ဝါကိဉ္စာပိ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာပဓံမ္မေ၊ သုဒ္ဓဋ္ဌက ကလာပ်ရပ် တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ ၏။ သဋ္ဌိကာဝိယ၊ ပေါင်းစု အပ်ကုန် သကဲ့သို့။ ပဓမဘာနကာလာဇဝ၊ ယုအပ်သော ကာလ တို့သည် သာလျှင်။ ကာလသဒ္ဒယော၊ ကာလအပေါင်းသည်။ ဓဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၈ဟို့၊ [ကုသိုလ်တရားတို့၏ ခဏနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်ခြင်းသည် အဘယ်ခဏနှင့် ကင်း၍ မဖြစ်ပါသနည်း-ဟူသော အမေးကို စောပနာ,သောဓနုဖြင့် ပြတော်မူလိုသောဋီကာ ဆရာသည် နနု ကုသလာနန္တ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အောက်ဋီကာဆရာ....ခဏနှင့်ကင်း၍ ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့သော် အဘယ်ကြောင့် ခဏကိုယူရပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား နပန နဝမော-စသောပါဠိကိုမိန့်။ လိုရင်းကား-ခဏော ဇုခ ဂဟိတော-တည်း။ ။ခဏ်ကိုယူရခြင်း၏အကြောင်းကိုပြတော်မူလိုရကား-နပန နဝမော ဇော ခဏော-စသော ဟိတ် သုံးချက်ကိုမိန့်။ ။ ဇုတိ-တသ္မာဒ္ဒိ ၎င်းဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သာမံဂါရဏဖလ နိပ္ဖါဒက ဌေန-ဟု မိန့်အပ်သော အဋ္ဌကထာ၌ သာမဂါရဏဖလ-ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဣန္ဒြိယ ဝိသယမနသိကာရာဒိနံ့-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ, အလင်း, နှလုံးသွင်းခြင်း-စသော အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်မှုကြောင့် စက္ခုဝိညာဏ်၊ စသော အုကျိုး ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဤစက္ခု စသော ဣန္ဒြေငါးပါး,ရူပါရုံစသော အာရုံငါးပါး,နှလုံးသွင်းခြင်း-စသည်တို့နှင့် စက်္ခု ဝိညာဏ်စသောပဉ္စဝိညာဏ်-ဟုဆိုအပ်သော အကျိုးတရားတို့ကို သာမံဂါရဏဖလ-ဟုမှတ်ရမည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဣန္ဒြိယ။ ပ။ ဒိနန္တိ အာဒိသဒ္ဒေန အာလောကဝိဝရဝါယောဓါတု အာပေါပထဝိ ဓါတုယော သင်္ဂဏှာတိ။ (မဓုဋီကာ)။ ဧဝမာဒိဒ္ဓ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် မနောဝိညာဏ်ကိုယူ။ ။အာဒိသဒ္ဒေန မနေဝိညာဏံ သင်္ဂဏှာတိ။ (မဓုဋီကာ)

နဝမောတိ အဋ္ဌကွဇော ဥပါဒါယ ဂုတ္တံ-ဒ္ဓိ အင်္ဂကနိပါက် အင်္ဂုတ္တိရ် ပါဠိတော် ဂဟပတိဝဂ် နဝမပုဒ်ဒ္ဓလာသော အဋ္ဌကွဏ္ဍ ရှစ်ပါးကား-

၁-ဂရဲ။ ၂-ဟိရဉ္ဉဝန်။ ၃-ပြိတ္တာ။ ၄-အသညသတ်ဘုံ။ ၅-ပစ္ဆန္နိမဇနပဒ။ ၆-မိဒ္ဓဝဒိဋ္ဌိ။ ၇-မဂ်ဖိုလ်ကိုမရထိုက်သောဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်။ ၈-မဂ်ဖိုလ်ကိုရထိုက်သော ပညာဝါပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရသော်လည်း ဘုရားမပွင့်သောအခါ၌ရှစ်ပါးတည်း။ ဇကောဝ ခေါ် ဘိက္ခဝေ ခဏောစ သမယောစ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသာယ-ဟု ဌင်းအင်္ဂကနိပါက်၌ ဟောတော်မူအပ်သော နဝမက္ခဏကား ၁-ဘုရားပွင့်တော်မူခြင်း။ ၂-ပဋိသမ္ဘိဒတ္တဉာဏ်ဖြစ်ရခြင်း။ ၃-မဂ်ဖိုလ်ကိုရနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဤသုံးပါးကို ခဏ,တခုဟူသည်။ ဆိုအပ်ပြီးသော အဋ္ဌကွဏ္ဍ ရှစ်ပါးကိုစုံ၍ ဤ ခဏကို နဝမခဏ-ဟု ဌင်း အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော် အဋ္ဌကနိပါတ်၌ ဟောတော်မူသည်။ ဤသို့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အဋ္ဌသာလိနီနိဿယ်၌ကား-

ပစ္ဆိန္နဒေဝေ အရုပဒေဝေ၊ ဝိကလင်္ဂေါ အသညဒေဝေ။

ဓိန္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟိရဉ္ဉာနော၊ ပေတော နေရယိကော ဝိစ-ဟူသော ရှစ်ပါးဌ် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ခဏ ကိုဆုံ့သော် ကိုးပါးရ၏။ ထိုကိုးပါးတွင် ဒုဗ္ဗုပ္ပါဒ ခဏကို နဝမခဏာဟု မိန့်တော်မူသည်။ပြဲခဲပြီးသော အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်နှင့်မဟူညီချေ။

အရှင်ဋီကာဆရာ... ယေဟိ သမန္နာဂတာနံ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် စက်ဝေလးပါးဖြစ်သည်ကို ဟောပြီးလျှက် စတုစက္ကဲ့ ဝတ္တုကို-ဟု တဖန်ဟောတော်မူ၏။ ထိုစတုစက္ကဲ့ ဝတ္ထုကို-ဟူသောပါဠိ၌ အနက်ကို အဘယ်သို့ သိအပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား စက္ခုစက္ကဲ့ ဝတ္ထုတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ စိတ္တကာလော။ ပ။ ဝမ္မေဝါ ဥပါဒါယ ပညတ္တာ-ဟု အဘယ်းပြောင့် မိန့်အပ်ပါသနည်း။ စိတ်အား အဝတ္ထုကိစ္စ စသော အပျက်းဟိုသည်လည်း ဂိုဂုန်ဓသောကြောင့် ထိုအထူးတို့ဖြင့်မိန့်သင့်၏ဟု

စုဒ်ရှိရကား စိတ္တကာလောတိ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-ဧဝံ ဝိဓေ ဓမ္မေ ဥပါဒါယ ပညတ္တောတိ ဒဿော-တည်း။အကြောင်းကိုပြတော်မူလိုရကား ဂမ္မေနေဝ သတာ-စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသောစိတ်ဖြင့် အထူးပြုခြင်း, ထိုစိတ်၏ အခိုက် အတန့် ဖြင့်ငင်း၊ ကိစ္စဖြင့်ငင်း အထူး မပြုခြင်း, ထို သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် မိန့်အပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တသ္မာ ဥ္စ ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာဉ္စ ဗိဇကာလော။ ပ။ ဓမ္မပဋိပါဋိဝါ ဥပါဒါယ ပညတ္တော-ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အပင်၏ဖြစ်စဉ်ဥ အကံ့ရ-စသည်သော ပဋိပါဋိဖြစ်သောကြောင့် အကံ့ရကာလော-ဟူ၍သာဆိုသင့်၏။ ဗိဇကာလော-ဟု မဆိုသင့်။ မဆိုသင့်သဲ့လျက် အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ကမပ္ပဝတ္တော-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အစဉ် ဖြစ်သော အထူးတို့သည် သာလျှင် ပဋိပါဋိ မည်သောကြောင့် ဗိဇ၏ အဖြစ်ကိုလည်း ပဋိပါဋိဟုဆိုထိုက်၏-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ဗိဇကာလောတိ။ ပ။ ပညတ္တော-ဟု ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။]

ယာဝ ဝိကာလော ပါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညှားညှားသောအခြင်းအရာ အားဖြင့် လည်း။ ဝါ၊ စိတ်၏ အထင်အမြင် အားဖြင့်လည်း။ ကာလော၊ ကာလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇာတိ၊ ဖွံ့ဖြိုး။ ဂေါ၊ တခုသော။ သဘာဝံ၊ သဘောကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဘိနိဝေသံ၊ မှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကရောန္တော သာ၊ ပြုသော သူအား။ တဒဘိနိဂေဟနိသေဓနတ္ထံ၊ ထိုမှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းကို မြစ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ သောပနေသာသဘာဝတောအဓိဋ္ဌမာနတ္တာပဿတ္ထိမတ္တကောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ ၏။ ဥက္ကာဝိညေယျောကိ၊ ဟူ၍။ သမ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်း၏။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပန၊ ကာလသပ္ပကမ္ပတပါး ဟောကုကိုဆိုအံ့။ ဣတရော၊ ကာလသမ္ပဟပ္ပတပါးသော။ ဟောကုဟိ၊ ဟောတုဟူသော။ သေသမယော၊ ဤသမယကို။ ပစ္ဆာယော ဝ၊ အကြောင်းဟူ၍သာလျှင်။ ဝိညေယျော၊ သိအပ်၏။ ဧတ္ထာဟိ၊ ကား။ ဧတသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ဤသမယသာဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ထုတ်ရာ၌။ ဟေတုဟေတုစ၊ ဟေတုဟေတုသည်၎င်း။ သာဒၶါရဏဟေတုစ၊ ၎င်း။ နှ၊ မဟုတ်။ ဇာတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပစ္ဆယသာမဂ္ဂိ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ် ခြင်းသည်။ သမဝါယော၊ မည်၏။ ပန၊ သမဝါယပုတပါးဟောကုကိုဆိုအံ့။ ဧကေကော၊ တခုတခုသော။ ပစ္ဆယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟေတု၊ ဟေတုမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတေသံ၊ ထိုသမဝါယဟေတုတို့၏။ အယံဝိသေသော၊ ဤအထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏာဒီနံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့၏။ အနေကပစ္ဆယဒဿနေန၊ များစွာသောအကြောင်းရှိသည်ကိုပြသဖြင့်။ ဟံတံဒ္ဓါရိကာနံ၊ ထိုထို စက္ခု၊ စသော

ဒွါရတ္တိဒ္ဒြဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာနဉ္စ၊ ကုသိုလ်တို့၏လည်း။ တပ္ပစ္စယတံ၊ ထို
များစွာသောဒါနကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ဒဿေတိ၊ပြတော်မူ၏။ အဋ္ဌကထာ
စရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်။ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ကတော၊
ပြုတော်မူအပ်၏။

ကေကာဝရကာဝါဒေါတိ၊ ကား။ ပကတိကာရကဝါဒေါ၊ ပကတိ အ
ကြောင်းရှိ၏-ဟူသောဝါဒကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဇုသဓရကာရကာ ဝါဒေါ၊
ဖြူဖွေ့လျှင်အကြောင်း ဟူသော ဝါဒကို။ (ပဋ္ဌံသေမိကောသ္မိစပ်)။ အညမည
ပေက္ခောတိဓေတန၊ ဖြင့်။(သမုဒါယောဝုတ္တောသ္မိစပ်)။ အဝယဝါနံ၊ အစိတ်
အစိတ်တို့၏။အညမညာပေက္ခတာယ၊ အချင်းချင်းငဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သမု
ဒါယော၊ ပဒပေါင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
လောက်။ သဟာယကာရဏာသမာဂမော၊အဖော်သဟဲဖြစ်သောအကြောင်းနှင့်
ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဖလဿ၊ အ
ကျိုးကို။ အနိပ္ဖါဒနဋ္ဌေ၊ မဖြစ်စေခြင်းငင်း။ သမာဂမေ၊ အဖော်သဟဲဖြစ်သောအ
ကြောင်းကိုသည်ပေါင်းဆုံရာ၌။ နိပ္ဖါဒနသမတ္ထဿ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်
သော အကျိုးတရားကို။ ဝါ၊ ဖြစ်စေနိုင်သောအကျိုးတရားကို။ နိပ္ဖါဒ နဋ္ဌေ၊ ဖြစ်
စေခြင်းသည်ငင်း။ အပေက္ခာ၊ အပေက္ခာမည်၏။ ဝါ၊ ငဲ့ခြင်းမည်၏။ နိဗျာပါ
ရေသုပိ၊ အားထုတ်မှုမှကင်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြမှုကင်း
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေသု၊ အကြင်အကြောင်းတို့သည်။ ယုဇ္ဇမာနေသု၊
ယှဉ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ပေါင်းဆုံကုန်သည်ရှိသော်။ ဖလဿ၊ အကျိုး၏။
ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုအကြောင်းတို့နှင့်။ သဗ္ဗာ
ဝေါ၊ ကကွဖြစ်သောသဘောသည်။ ဝါ၊ တေသံ၊ ထိုအကြောင်းတို့၏။ သဗ္ဗာ
ဝေါ၊ ထင်ရှားရှိသောအဖြစ်သည်။ သမာဂမော၏၊ သမာဂမလည်းမည်၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်အကျိုးငှာ သောပနေသ-စသော ပါဠိကို
အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယထာဝါ,တထာဝါ-စသော
ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။ ။ယထာဝါ,တထာဝါ ကာလောတိ
ဧ(ဲ့)သ ဘဂ္ဂဝံ ဂဟေတွာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဖဿစသောတရားတို့သည် သဘာဝ
အားဖြင့်ရှိသကဲ့သို့ ထိုအတူကာလသည်လည်း သဘာဝအားဖြင့်ရှိ၏ဟု စိတ်၏
အထင်မှားသောအယူဖြင့် ယူသည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ ။
ဣတ္ထေ ဟိ ပစ္စယော၀ ဟေတုနာမ-ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ ဝေသဒ္ဒါ၏ နိဝတ္တေ
တဗ္ဗတ္ထကို ပြတော်မူလိုရကား နဟေတုဟေတု-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ကထံ
စဏ္ဍဂြဟိရာဒီသု ဟိ။ ပ။ အနေကဘာဝေါ ဝေဒီတဗ္ဗော-၌ အတ္ထာပန္န-ဟု ဆို

အပ်သော အနက်အားဖြင့် ရောက်သော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြုတော်မူလို ရကား-စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။ ။သဗ္ဗေသံ ပရိဂ္ဂဟော ကတောတိ-၌ ကတ္တားကိုပြုတော်မူလိုရကား-ပရိဂ္ဂဟော ကတော အမ္ဟကယာ စရိယေဟိ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိဖြင့် ကတ္တားကို ထည့်ပြုတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သမဝါယော စ နာမ။ ပ။ အည မညာ ပေက္ခော ဟောတိ-ဟု မိန့်တော်မူရာ၌ သမဝါယ-ဟူသည် အပေါင်း သမုဒါယဖြစ်၏။ အပေါင်းဟူကလည်း တခုတည်းဖြစ်သောကြောင့် အညမညာပေက္ခမရှိသော ကြောင့်အညမညာပေက္ခော-ဟုမဆိုသင့်။အဘယ်ကြောင့်အညမညာပေက္ခော-ဟု ဆိုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အညမညာပေက္ခောတိ။ ပ။ ဂုဏ္ဏော-ကိုမိန့်။ ။ သမံ စုဏ္ဏံ-၌ အစိတ်၏အမည်ကို အပေါင်း၌တင်စားသော ကေဒေဉ်သို့။ပစာရအားဖြင့် ညီမျှသော အမှုံ့ဟု ခေါ်ဆိုဘိသကဲ့သို့ ထိုအဘူ အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော အကြောင်းတရားတို့၏အချင်းချင်းဝဲသည်ကို အပေါင်း၌တင်စားသော ကေဒေဉ်သို့။ပစာရအားဖြင့် ဆိုသောကြောင့် အညမညာပေက္ခော-ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အဝယဝေ။ ပ။ ဒါယော ဂုဏ္ဏော၊ အဝယဝမ္မေန သမုဒါယသ အပဒိသိတဗ္ဗတ္တာ။ ယထာ သမံ စုဏ္ဏံ အလင်္ကာ်ဟော ဒေဝဒတ္တော်စ။ (အနုဋီကာ)။ အဝယဝါနံ၊ အစိတ်အစိတ်တို့၏။ ပ။ သမုဒါယော၊ အပေါင်းကို။ ဂုဏ္ဏော၊၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဝယဝမ်ဓမ္မေန၊ အစိတ်အဂိတ်ဖြစ်သောကရားဖြင့်။ သမုဒါယသ၊ အပေါင်း၏။ ဂါ၊ အပေါင်းကို။ အပဒိသိတဗ္ဗတ္တာ၊ ညွှန်ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကိမိဝ၊ ကား။ သမံ။ ပ။ ဒေဝဒတ္တောတိယထာ၊ ဟူသကဲ့သို့တည်း။ သမံ၊ ညီမျှသော။စုဏ္ဏံ၊ အမှုံ့။ ဒေဝဒတ္တော၊ ကို။ အလင်္ကာတော၊ ကန်းဆောင်းအပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဓညမညာပေက္ခော-ဟု မိန့်တော်မူရာ၌ အပေါင်းဟူသည် အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အပေက္ခာစ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အဖော်ဖြစ်သော အကြောင်းကိုနှင့် ပပေါင်းဆုံသော် အကျိုးကို မဖြစ်စေနိုင်။ ပေါင်းဆုံမိသောအခါ အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းသည် အပေက္ခာမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....သမာဂမော၊ သမာဂမ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သမာဂမ-ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သမာဂမော စ ယေသု-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပုဂ္ဂိုလ်ဓမ္မတို့ကြွင်းကြ မရှိသော အကြောင်းတရားကိုလည်း အကျိုးဖြစ်ခြင်း သဘောသည်၏။ ထိုအကျိုးဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်သော အကြောင်း တရားကိုမှီ၍ ပစ္စုပ္ပန်းရှိခြင်း သဘောသည် သမာဂမ,မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။]

အသာမဂ္ဂီ၊ ပ။ ပဋ္ဌိတောတိဇ္ဇော၊ ဠ္ဟ။ (ဇုတိအဖွဲ့ဝင်သို့စပ်)။ အသာမဝေတာနံ၊ အညီအညွတ်မဖြစ်ကုန်သော်။ စက္ခုရူပါ လောကမနသိ ကာရာနံ၊

စက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံ,အလင်း,နှလုံးသွင်းခြင်းတို့၏။ စက္ခုဝိညာဏသဃ၊စက္ခု ဝိ ညာဏ်စိတ်၏။ အဟေတုဘာဝေ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ အကြောင်းမဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သမဝေတာနံ၊ အညီ အ ညွှတ်ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုရူပါလောကမနသိကာရာနံ၊စက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံ,အ လင်း,နှလုံးသွင်းခြင်းတို့၏။ (လိုက်ပေးပါ)။ တံသဘာဝါဝိနိဝတ္တိတော၊ ထို စက္ခုဝိညာဏ်၏အကြောင်းမဟုတ်သည်မှမဆုတ်နှစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်၏အကြောင်းမဖြစ်သည်မှအကြောင်း၏အဖြစ်သို့မရောက်ခြင်းကြောင့်။ ဟေတုဘာဝဝါနာပတ္တိတော၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏အကြောင်း၏ အဖြစ်သို့ မရောက် ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဇာတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ဟူသည်း။ သဘာဝနိရုံ၊ ဖသ စ သော တပါးသောသဘောသည်။ အညေန၊ ပေဒနာ စသော တပါးသော သ ဘောနှင့်။ သတိဟံ၊ အတူဖြစ်သောဒုဓါ။ (ကနည်းကား)။ အညေန၊ တပါး သော ပေဒနာစသောသဘောနှင့်။ သတိဟံ၊ တူ၍ဖြစ်သော်။ သဘာ ပနိရုံ၊ ဖသစသောဟုပါးသောသဘောသည်။ သဘာဝနိရုံ၊ ပေဒနာစသော တပါး သော သဘောသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောဟိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေတုဘာဝဝါနာပတ္တိဘာဝေါ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အကြောင်း၏ အ ဖြစ်သို့ မရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်မျှစပ်)။

ကေသ္မိန္နု ဇာတ္ထော၊ ဉ်။ အဲန္ဒသဟော၊ သုကန်းအရောတွင်။ ဇကေကသ္မိံ၊ ဟ ယောက်တယောက်သော။ အဓိန္ဒ၊ သုကန်းသည်၊ (အယရွှာန္ဒသ္မိံ စပ်)။ ဇာတိအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိတပ္ပော၊ ၏။ အညထာ၊ ဇကေကသ္မိံ ဟူသောအာမေဋိတ်အနက်မှတပါးသောအပြားအားဖြင့်။ ယထာရု ဟပဟောန၊ ပါဠိရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ ဇဟသ္မိံ ဟူသော အနက်ကို။ ဝယ္ဘမာနေ၊ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဇကာသာ၊ တယောက်သော။ အဒ္ဓသာ၊ သုကန်း၏။ ဂဿနာသမတ္ထတာ၊ မြင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်။ သဗ္ဗသမ္မိ၊ အလုံးစုံသောသုကန်းတို့အား လည်း။ယသ္မာ၊ကြောင့်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇကေသာ၊ ဂယောက်သော သုကန်း၏။ အသမတ္ထတာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည် ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗသမ္မိ၊ အလုံးစုံသောသုကန်းဟိုအား လည်း။ အသမတ္ထတာ၊ မြင်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာပိဟုတ္တာ၊ ဆိုလည်း မဆိုအပ်။ ဟိန္နာ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သုကန်းတို့၏။ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ အသမတ္ထတာယံ ဇဝ၊ မြင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ် ဖြင့်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့သုကန်းတ ယောက်၏ မမြင်ခြင်းသည် အလုံးစုံသောသုကန်းတို့အား မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်.

သူကန်းတယောက်၏မမြင်ခြင်းဖြင့် အလုံးစုံကုန်သော သူကန်းတို့၏မမြင်ခြင်းကို မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်, အလုံးစုံကုန်သောသူကန်းတို့၏ အသီးအသီး မမြင်ခြင်းကိုဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်သုံးချက်ကိုပြန်၍စွဲ)။ ဥပမာဝစနံ၊ဥပမာစကားသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇေယျ၊ မသင့်ရာ။ ဥပမော ပမိ တဗ္ဗသမ္ဗန္ဓော၊ ဥပမာဥပမေယျတို့၏စပ်ခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နာပိဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဥပမာစကားမယင့်သည်၏အဖြစ်, ဥပမာဥပမေယျမစပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုပြန်၍စွဲ)။ ဇာတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)

ဥပမိတဗ္ဗေသု၊ ဥပမေယျဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဒေဝါဒိသု၊စက္ခုပသာဒစသည်ကိုတွင်။ ဧကဿ၊ တခု၏။ အသမတ္ထတာယ၊ စက္ခုဂိုလ်ာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗေသမ်ပိ၊အလုံးစုံသော စက္ခု ရူပါလောကမနသိကာရတို့၏လည်း။ အသမတ္ထတာ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ နဂုဟ္မာ၊ မဆိုအပ်။ ဟိန္တ္၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဟိတာနံ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ တပြိုင်တည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သောစက္ခုပသာဒစသည်တို့၏။ ဂိသုံ၊ အသီးအသီး။ ဝါ၊ တခုစီ။ အသမတ္ထတာယ၊ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အသမတ္ထတာ၊ စက္ခုဂိုလ်ာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့တခု၏ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလုံးစုံတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကိုမဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်, အလုံးစုံကုန်သောစက္ခုပသာဒစသည်တို့၏ အသီးအသီးအကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုပြန်၍စွဲ)။ ဥပမောပမိတဗ္ဗသမ္ဗန္ဓောဘာဝေါ၊ ဥပမာဥပမေယျမစပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အန္ဓသင်္ခါယတီတိဇဋ္ဌစ၊ ဥဒ္ဓလည်း။ သဟိတ္ဝါတာဒိဇဋ္ဌဖြစ်သော။ အန္ဓသင်္ခါ၊ သူကန်းအရာသည်။ ပဿတီတိ၊ မြင်၏။ ဇဋ္ဌအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညထာ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်မဟုတ်ခဲ့လျှင်ဖြင့်။ ပဿတိ ဂတိ ဂဟဏသဒ္ဒါ ဖြင့်။ အစက္ခုမာ၊ ကို ပယ်ဖျောက်၍၊ ဟော၏။ (ဆက်၍)။ ဝုတ္တံ နယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဥပမိတဗ္ဗာသဒိသာ၊ တဘဝမ္ဘိတော၊ ဥပမေယျနှင့် မတူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းမရှိဘဲဟူသည်။ ။

ဂဏ္ဌိ၊ [အသာမဂ္ဂိယံ အဟေတုနံ သာမဂ္ဂိယမ္ပိ အဟေတုဘာဝပါပတ္တိတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၏ သဓံပစကားကို ဝိဇ္ဇာရအားဖြင့် ပြတော်မူလိုသော

ဋီကာ ဆရာသည် အသာမဂ္ဂီ။ ပ။ ပတ္တိတောတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အညီအညွတ်မဖြစ်ကြကုန်သော စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ,အာလင်း, နှလုံးသွင်းခြင်း တို့သည်စက္ခုဝိညာဏ်၏အကြောင်းမဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော် အညီအညွတ်ဖြစ်ကြသော ထို စက္ခုပသာဒ, ရူပါရုံ, အာလင်း,နှလုံးသွင်းခြင်းတို့သည် စက္ခုဝိညာဏ်၏အကြောင်းမဖြစ်သောသဘောကို မစွန့်ကြသဖြင့် စက္ခုဝိညာဏ်၏အကြောင်း မဖြစ်ခြင်းကြောင့်-ဟူသော ဝိတ္ထာရအနက်ကိုသိအပ်၏ ဖြစ်ဘို့သေ၏။

အဘယ်ကြောင့်၌အနက်ကိုသိအပ်ပါသနည်းစုဒ်။နဟိ-စသည်ကိုမိန့်။။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဖဿသည် ဝေဒနာစေတသိက်နှင့်တကွဖြစ်သောအခါ ဖုသန လက္ခဏာမှ အာရမ္မဏရသာ နုဘုဝနလက္ခဏာသို့ မရောက်ခြင်းကြောင့်ဌင်း။ စက္ခုဝိညာဏ်၏အကြောင်းမဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ-စသည်သည်အညီအညွတ် ဖြစ်ကြသော်လည်း စက္ခုဝိညာဏ်၏ အကြောင်းမဖြစ်သည်မှ, အကြောင်း၏ အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ဤအနက်ကိုသိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ကေသို်-၌ ကေသို်ကေသို်-ဟု အာမေဋိတ်ရှိသင့်လျက် ကေသို်သဒ္ဒါတခုကြေသည်။ ယောဇနာဆုံ့ အာမေဋိတ် ယောဇနာ သင့်သည်-ဟု ပြတော်မူလိုရကား-ကေသို်နွှဲ့။ ပ။ အဓိပ္ပါယော-ကိုမိန့်။

ကေသို် သဒ္ဒါတခုကြေသည်မှတပါး မကြေမူ၍ ကေသို် သဒ္ဒါတခုဖြင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုယူရာ၌ လဒ္ဓဒေါသကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အညထာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-အညထာ ယထာရုတ ဝုသေန အတ္ထေ ဂယှမာနေ ဥပမာဝစနံ နယုဇ္ဇေယျ၊ နာဝိ ဥပမောပမိတပ္ပသမ္ဗန္ဓော-တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပါဠိရှိတိုင်း အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ယူခဲ့သော် ဥပမာ-စကားမသင့်ခြင်း,ဥပမာနှင့်ဥပမေယျ မစပ်ခြင်းကြောင့် ဇကေကသို် အနွှေတိ အဓိပ္ပါယော ကိုသိအပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။အညထာဟိ-ဟု ရှိသင့်လျက် ဟိ, ကြေသည်။ (ဤတရဟာ၊အညထာနောဟ်၊ ဟိ ပနနှင့် စလုံးရောက်သော်၊လဒ္ဓ ဒေါသဗျတိရိက်ဟု အမည်ပေးမြဲ။ ဘုရားကြီးနိယံ)။ ဥပမာဝစနံ ဟိ ယသ္မာ နယုဇ္ဇေယျ။ ဥပမော ပမိတပ္ပသမ္ဗန္ဓော ဟိ ယသ္မာ နာဝိဟောဘိ။ တသ္မာ ဇကေကသို် အနွှေတိ အဓိပ္ပါယော-ဟု ယောဇနာအပ်၏။

ကေသို် သဒ္ဒါတခုကြေသည်မှတပါး မကြေမူ၍ ကေသို် သဒ္ဒါတခုဖြင့် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုယူရာ၌ လဒ္ဓဒေါသကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အညထာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-အညထာ ယထာရုတ ဝုသေန အတ္ထေ ဂယှမာနေ ဥပမာဝစနံ နယုဇ္ဇေယျ၊ နာဝိ ဥပမောပမိတပ္ပသမ္ဗန္ဓော-တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပါဠိရှိတိုင်း အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ယူခဲ့သော် ဥပမာ-စကားမသင့်ခြင်း,ဥပမာနှင့်ဥပမေယျ မစပ်ခြင်းကြောင့် ဇကေကသို် အနွှေတိ အဓိပ္ပါယော ကိုသိအပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။အညထာဟိ-ဟု ရှိသင့်လျက် ဟိ, ကြေသည်။ (ဤတရဟာ၊အညထာနောဟ်၊ ဟိ ပနနှင့် စလုံးရောက်သော်၊လဒ္ဓ ဒေါသဗျတိရိက်ဟု အမည်ပေးမြဲ။ ဘုရားကြီးနိယံ)။ ဥပမာဝစနံ ဟိ ယသ္မာ နယုဇ္ဇေယျ။ ဥပမော ပမိတပ္ပသမ္ဗန္ဓော ဟိ ယသ္မာ နာဝိဟောဘိ။ တသ္မာ ဇကေကသို် အနွှေတိ အဓိပ္ပါယော-ဟု ယောဇနာအပ်၏။

အဘယ်ကြောင့် ဥပမာစကားသည် မဆင်ဘဲပါသနည်း။ စုဒ်။ ဇကေသ အနွှသေ-စသည်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သူကန်း တယောက်၏ မမြင်နိုင်ခြင်း သည် အလုံးစုံသောသူကန်းတို့၏ မမြင်နိုင်ခြင်း,မဖြစ်ခြင်း၊သူကန်းတယောက် ၏ မမြင်နိုင်ခြင်းဖြင့် အလုံးစုံသော သူကန်းတို့၏ မမြင်နိုင်ခြင်းကို အင်္ဂကထာ ဆရာဆိုတော်မမူခြင်း။ စင်စစ်သော်ကား-အလုံးစုံသော သူကန်းတို့၏အသီး အသီး မမြင်နိုင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင် ဆိုတော်မူခြင်း။ ထိုအကြောင်း သုံးပါးတို့ ကြောင့် ဥပမာစကားသည် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် ဥပမာ,

ဥပမေယျမစပ်ဟု သိပါသနည်း။ စုဒ်။ နံ့ဟိ ဥပမိတဗ္ဗေသု-စသည် ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပမေယျဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ,ရူပါရုံ,အလင်း,နှလုံးသွင်းဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်း လေးပါးတို့တွင် တခု၏ အကြောင်း မဖြစ်ခြင်းဖြင့် အလုံးစုံတို့သည် စက္ခုဝိညာဏ်၏ အကြောင်း မဖြစ်သည်ကို ဆိုသည်မဟုတ်။ စင်စစ်သော်ကား-အတူတကွဖြစ်ကုန်သော စက္ခုပသာဒ စသော အကြောင်း လေးပါးတို့သည် တခုစီ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အကြောင်း မဖြစ်နိုင်သည်ကို ဆို သောကြောင့် ပါဠိရှိသည်အတိုင်း အနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုယူခဲ့သော် ဥပမာနှင့် ဥပမေယျ မစပ်ဟု သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အန္ဓသို့ ကေကသို့ အနွေတို့ အဓိပ္ပါယော ကား-ပဋိညာ။ ဥပမာ ဝစနံ နယုဇ္ဇေယျ၊ နာပိ ဥပမောပမိတဗ္ဗသမ္ဘန္ဓော-ကား။ ထိုပဋိညာ၏ ဟေတု။ ကေသ အန္ဓသ ဒဿနာသမတ္ထတာ။ပ။ ဝိသုံ အသမတ္ထတာယဝေါတိ-ကား။ ဥပမာဝစနံ နယုဇ္ဇေယျ-ဟူသော် ဟေတု၏ ဟေတုသုံးခုတည်း။ နံ ဟိ ဥပမိတဗ္ဗေသု။ ပ။ အသမတ္ထတာတိ-ကား။ နာပိ ဥပမော ပမိတဗ္ဗသမ္ဘန္ဓော-ဟူသော ဟေတု,၏ ဟေတုနှစ်ခုတည်း။ ။အန္ဓသတံ ပဿကိ-၌ အတ္ထာပန္န အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အန္ဓသတံ ပဿတိကိစ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-တယောက်စီဖြစ်သော သူကန်းသည် မမြင်ခဲ့သော် အပေါင်းဖြစ်သော သူကန်းအရာသည် မမြင်-ဟူသောအနက်သည် အတ္ထာပန္နအားဖြင့်ဖြစ်သောကြောင့် အန္ဓသတံ ပဿတိ-ဟူသောပါဠိ၌လည်း အန္ဓသတံ သဟိတံ ပဿတိ-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အန္ဓသတံ သဟိတံ ပဿတိ-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အညထာ-ဧသောပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အင္ဂကထာပါဠိရှိကိုင်းယူခဲ့သော် ဥပမေယျနှင့်မတူခြင်းကြောင့် သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။မတူခြင်းကား-စက္ခုပသာဒ-စသော အကြောင်းလေ ပါးတို့တွင် တခုသည် စက္ခုဝိညာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော် လေးပါးအပေါင်းသည် အကြောင်းမဖြစ်ဟုပြသော ဥပမေယျနှင့် သူကန်း တယောက် မမြင်ခြင်းဖြင့် သူကန် အရာမမြင်ခြင်းကို ပါဠိရှိသည်အတိုင်းပြသော ဥပမာသည် မတူဘဲဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူသည်။]

သာဓု။ ပ။ ဋီတဘာဝေါတိကဒံ၊ ကို။ (ပပမ္ဘာမာဟာသိုစဝ)။ ယေသု၊ အကြင်စက္ခုပသာဒစသောအကြောင်းတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ထင်ရှား ရှိကုန်သည်ရှိသော်။ ဖလပ္ပဝတ္တိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စသောအကျိုး၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒစသောအကြောင်းတို့၏။ သမောမဓါနေ၊ပေါင်းဆုံရာ၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေသု၊ ထိုစက္ခုပသာဒစသောအကြောင်းတို့သည်။ ဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဖလပ္ပ

ဝတ္ထိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စသောအကျိုး၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ သို့သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။တေသံ၊ထို့စက္ခုပသာဒ-စသောအကြောင်းတို့၏။ (ထည့်)။ ပဝတ္တိ ံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ ယေသံကေသဉ္စိ၊ တစုံတခုကုန်သော။ဝါ၊အလုံးစုံကုန်သော။ အနေကေသံ၊ များစွာ ကုန်သောအကြောင်းဟူ၏။ သမောဓါနမတ္တံ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းမျှသည်။ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိမည်သည်။နှ၊ မဟုတ်။ သဒ္ဒဂန္ဓရသဖေါဋ္ဌဗ္ဗသမောဓါနံ၊ သဒ္ဒါရုံ, ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၏ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။စက္ခုဝိညာဏသဝဝါ၊စက္ခုဝိညာဏ်၏ဂုင်း။ကဋ္ဌကပါလ ပါသာဏသမောဓါနံ၊ ထင်း, အိုးခြမ်း, ကျောက်တို့၏ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ သောတဝိညာဏသဝဝါ၊ သောတဝိညာဏ်၏ဂုင်း။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေသံ ကေသဉ္စိ၊ ကုန်သော။ အနေကေသံ၊ ဤ၏။ သမောဓါနမတ္တံ၊ သည်။ သာမဂ္ဂိ၊ သည်။ နှ၊ မဟုတ်။ (ပြန်၍စပ်)။ တန္တိ၊ ကား။ ဟံဒဿနံ၊ ထိုမြင်ခြင်းသည်။ အသာမဂ္ဂိယံ၊ မညီညွတ်ရာ၌။ ဝါ၊ မပေါင်းဆုံကြရာ၌။ အဟေတူနမ်ိစ၊ အကြောင်းမဖြစ်ကုန်သောစက္ခုပသာဒစသည်တို့၏လည်း။ သာမဂ္ဂိယံ၊ ညီညွတ်ရာ၌။ ဝါ၊ ပေါင်းဆုံရာ၌။ ဟေတုဘာဝေဝါ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်။သိဝိကုဇ္ဇဟနာဒီသု၊ ထမ်းစင်ထမ်းခြင်းစသည်တို့၌။ (ထည့်)။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ ထင်ရှား၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ထင်ရှားခြင်းကြောင့်။အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ယုတ္တိယာ၊ ယုတ္တိဖြင့်။ (ထည့်)။ နသာဓေတဗ္ဗော၊မပြီးစေအပ်။ ကသ္မာ၊ ဘုရား။ ပိသုံ၊ အသီးအသီး။ ဝါ၊ တခုစီ။ အဟေတူနံ၊ အကြောင်းမဖြစ်ကုန်သော။ ဖလ္ဗာဒီနံ၊ စက္ခုပသာဒ။သည်တို့၏။ သဟိကာနံ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဟေတုဘာဝသ၊ အကြောင်း အဖြစ်၏။ ပစ္ဆိက္ခသိဒ္ဓမ္ဘာ၊ မျက်မှောက်အားဖြင့် ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ပစ္ဆက္ခသိဒ္ဓေ၊ မျက်မှောက်ပြီးသည်၌။ယုတ္တိမဂ္ဂနံ၊ ယုတ္တိကို ရှာခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ-အတ္ထော၊ ကို။ ယုတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နသာဓေတဗ္ဗော၊ မပြီးစေအပ်။ (ပြန်၍စပ်)။ မနုဿတ္တာဒီနံ၊ လူ့အဂြစ်အစရှိကုန်သော။ ခဏာဝယဝါနံ၊ ခဏ အစိတ် အစိတ်တို့၏။ သာမဂ္ဂိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသည်။ ခဏသာမဂ္ဂိ၊ မည်၏။ ဟံ၊ ထိုခဏသာမဂ္ဂိကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ နဝမစက္ကသမင်္ဂိသန်ဓါတော၊ နဝမစက္ကသမင်္ဂိဟု ဆိုအပ်သော။ သောခဏော၊ ဟိုခဏာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာဧဝခဏသာမဂ္ဂိ၊ ထိုခဏသာမဂ္ဂိသည်သာလျှင်။ သောခဏော၊ ထို နဝမ စက္က သမင်္ဂိတို့ ခဏာသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ခဏ သာမဂ္ဂိကို။ ဝိနာ၊ ၍။

နဝမစက္ကသမ္ပတ္တိသခ်ိဳကေတာ၊ သေ။ သေခဏေတာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ပြန်၍ စပ်)။ ခဏသခ်ိဳတော၊ ခဏဟုဆိုအပ်သော။ သမယော၊ သမယ သဒ္ဒါ၏ အနက်သည်။ ကုသလုပ္ပတ္တိယာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ဒုလ္လဘာဘာဝံ၊ ရနိုင် ခဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ကဿ၊ မူကား၊ အတ္ထနော၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော သမယသဒ္ဒါ၏ အနက်ဖြစ်သော ခဏ၏။ ဒုလ္လဘကာယ၊ ရနိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ဟုနည်းကား။ ခဏတ္ထော၊ ခဏအနက်ရှိသော။ သမယသဒ္ဒေါ၊ ကို။ ခဏ သခ်ိဳကော သမယောတိ၊ ဟူ၍။ သင်္ကေတခဏရန်၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (လည့်)။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထိုခဏအနက်ရှိကောသမယသဒ္ဒါသည်။ (ဒီပေတိသို့စပ်)။ ယသ္မိံ ခဏော၊ အကြောင်ခဏကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ့ခဲသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဇာမသအတ္ထသ၊ ဤအနက်ကို။ ဝိဘာဝနဝသေန- ဝိဘာဝနကော၊ ပြခြင်းကြောင့်။ ကဒါယတ္ထာယ၊ ထိုခဏနှင့်စပ်သော။ ကုသလုပ္ပတ္တိယာ၊ ကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်း၏။ ဒုလ္လဘဘာဝံ၊ ရခဲသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ သမဂါယော။ ဝ။ ဂုတ္တံ ဒီပေတိတတ္ထစ၊ သမဂါယော။ ပ။ ဂုတ္တိ ဒီပေတိ ဟူသော ပါဠိဒ္ဓဂုဏ်း။ ဂုဏော၊ ဤပါဠိမှ။ ပရေသုစ၊ တပါးသောပါဠိတို့၌ ရင်း။ တာသတာသာ၊ ကိုယ်ကိုသာမယသဒ္ဒါ၏။ ကံတံဒိပနေ၊ ထိုထိုအနက်ကို ပြခြင်း၌။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကာတပ္ပာ၊ ပြုအပ်၏။ ။

၈ဏ္ဍိ၊ [အခုငါ့မိုးဘုရား....သာဓုခံ။ ပ။ ဥတဘာဝေါ-ဟူသော စကားကို အဋ္ဌကထာဆရာတို့ အကြောင်းအကျိုး နှစ်ပါးကိုတွေ့ အာဘယ်ကိုဝန့်ပါသနည်းဟု စုံစမ်းရှာကား သာဓုခံ။ ပ။ ဥတဘာဝေါတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား--ဦးသခင်ဘုရားတို့, အာရမ္မဏသတ္တိ-စသည်ဖြင့်ကျေးဇူးပြုကုန်သော အကြောင်းဟူသည့် ပေါင်းဆုံခြင်းသောအခါ အကျိုးသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုနိယယ, အာရမ္မဏ-စသောသတ္တိဖြင့် အကြောင်းတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

နအနေကေသံ သမောဓါနပစ္စံ-၏ ဝိဘင်္ဂါရကို ပြတော်မူလိုရကား- နယေသံ ကေသဉ်-စသောပါဠိကိုမိန့်။ နယေသံ ကေသဉ်။ ပ။ သာမဂ္ဂီ-ကား ပဋိညာ။ သို့မဟုတ် ဖလဝါကျ၊ နဟိ။ ပ။ ဟေတုတိကား-ဟေတု၊ သို့မဟုတ် ကာရဏဝါကျ။ ဤသို့လျှင် နအနေကေသံ သမောဓါနပစ္စံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ သဒ်ပဂိုဠ်းကို အကြောင်းအကျိုးတို့ဖြင့် ခွဲပြတော်မူသည်။ ။အသာမဂ္ဂိယံ။ ပ။ ဟေကုကာပေါ သိဒ္ဓေါ-အစ-ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေါ လောကသာတိ အဆုံးရှိသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည်။ အသာ။ ပ။ သိဒ္ဓေါတိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ပေးချေလိုက်ဖေါ်၍ ယောဇနာသည်။ အဘယ်ကြောင့်ယုတ်တို့ဖြင့် မပြီးစေအပ်ပါသည်နည်း၊ စုဒ်။ ဝိသုံ-စသော

ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အကြောင်း၏ အဖြစ်သည် မျက်မှောက်အာဒေးဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ယုတ္တိဖြင့်မပြီးစေအပ်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပစ္စက္ခိသိဒ္ဓ ဖြစ်သော်လည်း ယုတ္တိဖြင့်ပြီးသင့်သော် ယုတ္တိဖြင့်ပြီးစေအပ်သည်မဟုတ်ပါလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား နှ ဟိ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓေ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။ ။ယော ပနေသ အဋ္ဌဟိ။ ပ။ ဝိနာ နတ္ထိ-ဟုသော အဋ္ဌကထာပါဠိတို့တွင် ခဏော ဒုတ္တော-ဟုမိန့်တော်မူရာ၌ ခဏကိုဆိုလိုင်း၊ ခဏသာမဂ္ဂိ ဝိနာ နတ္ထိ-၌ အကြောင်းကိုဆိုလိုင်း ပြတော် မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် မနုဿဘွာဒိနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ထိုပါဠိတို့တွင် မနုဿတ္တာဒိနံ။ ပ။ ခဏော နတ္ထိ-ဖြင့် ခဏနှင့် ခဏသာမဂ္ဂီသည် တူသည်-ဟု ပြတော်မူသည်။သာ ဧဝ ဟိ ခဏသာမဂ္ဂီ သောခဏော-ဖြင့် ခဏသာမဂ္ဂိ ဝိနာ နတ္ထိ-၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။ ။တနည်းကား- ယောပနေသ အဋ္ဌဟိ။ ပ။ သာမဂ္ဂိ ဝိနာ နတ္ထိ-ဟုသော ဝိတ္ထာရကို သခေါပအားဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား ယောပနေသ-စသည်မိန့်။ ယောပနေသ အဋ္ဌဟိ-စသောအဋ္ဌကထာ၏ ဝိတ္ထာရကို မနုဿတ္တာဒိနံ။ ပ။ ဇုတိ အတ္ထော-ဟုသောဋီကာပါဠိဖြင့်အကြောင်းအကျိုးအားဖြင့် သခေါပပြု၍ပြတော်မူသည်။

ခဏသခံါတော သမယော ကုသလုပ္ပတ္တိယာ ဒုလ္လဘဘာဝံ ဒီပေတိ-၌ သမယသဒ္ဒါ၏ အနှက်ဖြစ်သော နဝမခဏ, စတုစက္ကသမ္ပတ္တိ ခဏကိုပြသ်ည်။ ဤသို့သော အနက်ပြသောအဓိပ္ပါယ်ကို ခဏ။ ပ။ ဒီပေတိ။အတ္တနော ဒုလ္လဘ တာယတိ အတ္ထော-ဟုသော ပါဠိဖြင့် ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ အတ္တနောဒုလ္လဘ တာယ-အဓိပ္ပါယ်ကား-နဝမခဏ,စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏကို ရနိုင်ခဲသောကြောင့် ထိုခဏနှင့်စပ်သော ကုသိုလ်ကိုရနိုင်ခဲသည်ဟု ပြတော်မူသည်။ ခဏတ္တော၀ါ သမယသဒ္ဒါ-စသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-နဝမခဏ,စတုစက္က သမ္ပတ္တိ ခဏ အနက်ကိုဟောသော သမယသဒ္ဒါသည် ထိုခဏကိုရခဲသည်ရှိသော် ခဏနှင့် စပ်သောကုသိုလ်ကို ရခဲသည်-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ပဌမနည်းကား-အနက်ပြ၊ ဒုတိယနည်းကားသဒ္ဒါပြ။ ဤကားအထူးတည်း။]

ဟသ်ပရိသသာတိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကား။ သိက္ခိတာ၊ သင်ယူအပ်ပြီးသောလေးအတတ်ရှိကုန်သော။ ကတ ဟတ္ထာ၊ လက်တို့၌ပြုအပ်သောလေးအတတ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ လေ့ကျင့် အပ်သော လေးအတတ်ရှိကုန်သော။ ကတုပါသနာ၊ ပြအပ်ပြီးသောလေး အတတ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊လေးအတတ်ကိုပြအပ်ပြီးကုန်သော။ ဒဠ္ဠမ္မာ၊ ခိုင်ခံ့သော ကြိုး,ခိုင်ခံ့သော လေးရှိကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ဓနုဂ္ဂဟာ၊ လေးသမား တို့သည်။ ဧကံ၊ တခုတည်းသော။ ထမ္ဘာဒိ်၊ တိုင်စသည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ (ထည်)။ စတုဒ္ဒိသာ စတုဒ္ဒိသာဘိမုခါ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ သို့ ရှေးရှု။ ဝါ၊

အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့ မျက်နှာပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကြဲကုန်သည့်။ အသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကကုပါသနာနုံ၊ လေးအတတ်ကို ပြအပ်ပြီးကုန်သော။ ပ။ ဇ္ဈမေသံ၊ ဤလေးသမားတို့၏။ ဒိတ္တေဒိတ္တေ၊ပစ်တိုင်းပစ်တိုင်းကုန်သော။ ကဏ္ဍော၊ မြားတို့ကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ အပတိဋ္ဌတေ၊ မကျရောက်မှီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ ဇ္ဈတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အာဂစ္ဆတိ ဟု၊ လာရာ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တဇဝနပုရိသဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော လျင်မြန်သော ယောက်ျား၏။ တာဝပရိတ္တကောတိဧတေန၊ဖြင့်။ (ဒီပေတိသို့စပ်)။ ဟေဋ္ဌုပရိယာယေန၊ အောက် အထက် အားဖြင့်။ ပဋိမုခံ၊ ရှေးရှု။ ဝါ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍။ ခါဝန္တာနုံ၊ ပြေးကြကုန်သော။ ဂမနဿာဒါနုံ၊ ပြေးခြင်းကိုသာယာကုန်သော။ ဝါ၊ ပြေးလိုသောစိတ်ရှိကြကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တာနုံ၊ နတ်သားတို့၏။ သိရသိစ၊ ဦးခေါင်းဦးဌင်း။ ပါဒေစ၊ ခြေဦးဌင်း။ ဗဒ္ဓခုရဓါရာသန္နိပါတတော၏၊ ဖွဲ့ချီထားအပ်သောသင်တုန်းခဲ့ါးသွားတို့၏ဆုံမိသောကာလအောက်လည်း။ကာလော၊ သည်။ ပရိတ္တာတရော၊ အလွန်နည်း၏။ စိတ္တာပရိစ္ဆိန္နော၊ စိတ်ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သော။ ကာလသင်္ခါတော၊ ကာလဟုဆိုအပ်သော။ သမယော၊ သမယသည်။ (ဒီပေတိသို့စပ်)။ တေနေဝပရိစ္ဆေဒကစိတ္တေန၊ ထိုပိုင်းခြားသောစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိတ္တော၊ နည်း၏။ ဇာတိစ၊ သို့ဌင်း။ အတ္တာနော၊ ၏။ ပရိတ္တာတဿ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်ကိုဌင်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ အဟ ံ၊ သည်။ ပရိတ္တောယထာ၊ နည်းသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဘု။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ကုသလစိတ္တာပ္ပဝတ္တိကာလော၊ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သောကာလသည်။ ပရိတ္တော၊ နည်း၏။ ဇာတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထိုအလုံးစုံသောကာလ၏။ ပရိတ္တာ တဿ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်ကိုဌင်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ သဒ္ဒသာ၊ သမယသဒ္ဒါ၏။ ဒီပနာ၊ ပြခြင်းကို။ ဝုတ္တာနယာနုသာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုကစဉ်မှီး၍ဖြင့်။ ဂ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုယူသဖြင့်။ ဧဝဒိကဗ္ဗာ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ယထာစ ဘိက္ခဝေ တဿ ပုရိသဿ ဇဝေါ-ဟုမိန့်အပ်သော အထက်ပါဠိတော်နှင့်စပ်သောအောက်ပါဠိတော်ကိုထုတ်ဆောင်တော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် တဿ ပုရိသဿကိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။တနည်းကား-နောက်၌ ဟောတော် မူအပ်သော ပါဠိတော်ကို ယောက်ျားမြက်, ယောက်ျားထူး၏ အဖြစ်ဖြင့် ဆောင်တော်မူခြင်းငှာ တဿ ပုရိသဿတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ဒဠ္ဍခန္ဓတိစ ဒဠ္ဍရဇ္ဇု၊ ဒဠ္ဍဒယ္ဟခန္ဓတိ အဇ္ဈော-ဟူသော မဓုဋီကာနှင့်အညီ ခိုင်ခံ့သောကြိုး,ခိုင်ခံ့သော လေးရှိကုန်သောဟု ယောဇနာသည့်။ နိဿ္သဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့ကား-ဒဠ္ဍမမ္မာ၊ ကျွန်းခံ့သော လေးရှိကုန်သော

ဟူ၍ဎင်း။ မြဲမြံသောလေးအဟတ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ တင်နိုင်ခဲသောလေး အတတ်ရှိကုန်သောဟူ၍ဎင်း ယောဇနာတော်မူကြသည်။ ။တသ ပုရိသဿ ဋ္ဌ တသသည် ပသိဒ္ဓဝိသယဖြစ်၍သိပြီးထင်ရှားပြီ သော သူကိုရည်၍ ဆိုသော ပါဋ္ဌတည်း။ မသိ မထင်ရှားသော သူအား ထင်ရှားစွာဖွင့်ပြလို၍ တသ ပုရိသဿသာတိ။ ပ။ ဝုတ္တဇဝနပုရိသဿ-ဟု ဋီကာဆိုသည်။ (ပြည်၊ အဋ္ဌသာလိနီ နိဿဲ့)

အရှင်ဋီကာဆရာ....တာဝပရိတ္တကော-ဟူသော ပါဋ္ဌဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် အဘယ် အဓိပ္ပါယ်ကို ပြုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တာဝ ပရိတ္တကောတိ-စသော ပါဋ္ဌကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-တာဝ ပရိတ္တကောတိ ဧတေန ဒေဝပုတ္တာနံ သိရသိ ပါဒေစ ဗဒ္ဓခုရဗဲဂါရာ ဃန္ဒိပါဟာတောစ ပရိတ္တာတရော ကာလောတိစ ဧပံ ပရိတ္တော အဟန္တိစ အတ္တာနော ပရိတ္တဟဠ္ဠ ဒီဧပတိ၊တသ ပရိတ္တာတဠ္ဠ ဒီဧပတိ-ဟုဆိုသည်။ စ,သဒ္ဒါကြောင့်လည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- နတ်သားတို့၏ ဦးခေါင်းခြေတို့၌ ဖွဲ့ချီထားဧသော သင်ကုန်း ပါးဝှေးတို့ဖြင့် ဆုံမိသောကာလအောက် ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သော ကာလသည် အလွန်နည်း၏ဟူ၍ဎင်း။ ဧကာဝ-ဤသို့နည်း၏ဟူ၍ဎင်း။ မိမိ၏နည်းခြင်းကိုလည်း ကာလဟု ဆိုအပ်သော သမုဃသည်ပြသည်။ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သော ကာလ၏နည်းခြင်းကိုလည်းပြသည်ဖြစ်ဘိသော်။

ဗဒ္ဓမုရဗဲဂါရာသဒ္ဒါပါတာတောစ ပရိတ္တာဟရော ကာဧလော၊ နု တိဏ္ဏံ ဇဝန ကာလတောယေဝါတိ အဓိပ္ပါယော။ (မဂ္ဂဋ္ဌကထာ)။ ဃောက်ငှား, လနေ,လနေတို့၏ရှေ့၌ ပြေးသောနတ်သား ဤသုံးယောက်တို့၏ လျှင်မြန်သော ကာလအောက် နည်းသည်သာမဟုတ်သေး၊ သင်ဝှေးဝါးသွာ ကို၏ ဆုံမိသောကာလအောက်လည်း နည်းသည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သန္ဓိပါဟာတောစ-ဌစသဒ္ဒါဖြင့်ပြသည်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။တသ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကာလ၏-ဟု ယောဇနာ။ တသသဒ္ဒသ္သကာလသ္သ မဂ္ဂဋ္ဌကာ။]

ဂဟတဲ့ဝါဒီနံ၊ ပဂတိဂါဒီပုဂ္ဂိုလိတ္တံ၏။ ပါဌေ၊ အယူဠ္ဟ။ မဟာတော၊ ပျားစွာသော ဒဂကျိုးဇ်။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်၏။ ဧကသော၀၊ တခုသောအကျိုး၏သာလျှင်။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဋိသေဓိတာဝိယစ၊ မြစ်အပ်သကဲ့သို့ဎင်း။ အနေဝါဒီနံ၊ အနေဝါဒိပုဂ္ဂိုလိတ္တံ၏။ ပါဌေ၊အယူဠ္ဟ။ ဒွိအဏ္ဏာ၊ ကသော၊ နှစ်ခုသောအဏ္ဏာ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒီပိတာ၊ ဇ်။ ဧကသော၀၊ တခုသောအဏ္ဏာ၏သာလျှင်။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဋိသေဓိတာဝိယစ၊မြစ်အပ်သကဲ့သို့ဎင်း။(ထည့်၍ယောဇနာသည်)။ ဟေတု။ ပ။ ဝုတ္တံ့ကံဒီပေတိတိဧတေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆယာယတ္တာဝုတ္တိဒီပနတော၊ အကြောင်းတို့နှင့် စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းကို ပြခြင်ကြောင့်။ တပ္ပရကာ၀ါ၊ ထိုအကြောင်းတို့နှင့် စပ်သည်ကိုပြခြင်းလျှင် ပမာဏ

ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟေတုသခ်ါတသ၊ဟေတုဟုဆိုအပ်သော။ သမယသ၊ သမယ၏။ (ထည့်)။ ပရာယတ္တပုတ္တိဒီပနတာ၊ တပါးသော အကြောင့်နှင့် စပ်သဖြင့် ဖြစ်သည်ကို ပြသည်၏ အဖြစ်ကို။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ (ထည့်။) ဝုတ္တာ၊ ၏။

ပန၊ ဆိုအပ်သည်မှတပါး မဆိုအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ပစ္စယာယတ္တာဘာဝေ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပစ္စယဲသာမဂ္ဂိ အာယတ္တတာ၊ အကြောင်းတို့၏တပေါင်းတည်းညီညွတ်မှုနှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သမဝါယသခ်ါတေန၊ သမဝါယဟုဆိုအပ်သော။ သမယေန၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပိယတိ၊ ပြအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတပ္ပရဘာဝတော၊ အကြောင်းတို့၏ တပေါင်းတည်း ညီညွတ်မှုနှင့် စပ်သော ပမာဏ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ တသ္မာ၊ ထိုဟေတုဟုဆိုအပ်သောသမယ၏။ တံ ဒီပနတာ၊ တို့ ပစ္စယာသာမဂ္ဂိနှင့်စပ်သည်ကိုပြသည်၏အဖြစ်ကို။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ (ထည့်)။ နဝုတ္တာ၊ မဆိုအပ်။ ဧကဒေသ ပစ္စယ အာယတ္တတာ၊ အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော အကြောင်းနှင့် စပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သင်္ဂဟကာရေန၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ (အန္ဓယဖေါ)။ ကတ္တုဘူတေန၊ ကတ္တားဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အနေန သမယေန၊ ဤဟေတုဟုဆိုအပ်သောသမယသည်။ ဝါ၊ ကား။ ကရဏ ဘူတေန၊ ကရိယာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အနေနသမယေန၊ဤဟေတုဟုဆိုအပ်သောသမယဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဋိသေဓိတော၊ ဖြစ်အပ်၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ ကည်း။ ပုရိမာသု၊ ရှေးဦဖြစ်သော။ ဒီပနာသု၊ သမဝါယစသည်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော သမယသဒ္ဒါ၏ပြခြင်းကို၌။ သေနယော၊ ဤနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဟေတုကရဏဝသေနာတိ၊ ကား။ အာဓါရဝသေန၊ တည်ရာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ အာဓါရဝသေန-အာဓါရကာဝေန၊ ပတည်ရာ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧတ္ထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာလသမူဟသင်္ခါတေ၊ ကာလသမူဟဟုဆိုအပ်သော။ သမယေ၊ သမယကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ဣတိအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဗိဇ္ဇာပရိစ္ဆိန္နော၊ စိတ်ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော။ ကာလောပိ၊ကာလ်ကိုလည်း။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇမာနောပိ၊ မရှိသော်လည်း။ အာဓါရဘာဝေနေဝ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ သညာတော-သညာ ဟတ္ထာ၊ မှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိကရဏဟေတု၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဿ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တံခဏာပဝတ္တာနံ၊ ထိုခဏ၌ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏။တတော၊ ထိုစိတ်ဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သောကာလမှ။ ပုပ္ပေစ၊ ရှေးဦဌင်း။ ပရတောစ၊ နောက်ဦဌင်း။ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

F.50. (ဗြဟ္မ-ဗြဟ္မ သာသနာပြု)

ဂဏ္ဌိ၊ ။သမ္မဟသခ်ါတော ပန သမယော။ ပ။ ပဋိသေဓိတာ ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားကို ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားစွာပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ပကတိဝါဒိနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပကတိဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူဒိဋ္ဌိ များသောအကျိုးတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုပြသည်။ တခုသောအကျိုးတရား၏ ဖြစ်ခြင်းကိုကား တားမြစ်သကဲ့သို့ပင်း။ အဏု ဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို၏ အယူဒိဋ္ဌိ အဏုနှစ်ခု၏ ဖြစ်ခြင်းကိုပြသည်။ တခု၏ ဖြစ်ခြင်းကိုကား တားမြစ် သကဲ့သို့ပင်း။ ကိုအတူ သမ္မဟ-ဟု ဆိုအပ်သောသမယသည် များစွာကုန်သော တရားတို့၏ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းကိုပြသည်။ တခုသောတရား၏ ဖြစ်ခြင်းကိုသာလျှင် တားမြစ်သည်-ဟူသော ဋီကာ၏ ဥပမာနှင့် အဋ္ဌကထာ၏ ဥပမေယျကိုစပ်၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုယူအပ်၏။

နိဿျတို့ဋ္ဌ ပကကိဝါဒိနံ၊ ပကတိဝါဒိ ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏။ မတော၊ အယူဒိဋ္ဌိ။ မဟတော၊ များစွာသောအကျိုးဖြစ်သော။ ကေသ၊ တခုသောခမ္မ၏။ ဥပ္ပတ္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့ပင်း။ အနုဝါဒိနံ၊ အနုဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မတော၊ ဌ္ဌ။ ဒ္ဒိအနု ကသ၊ နှစ်ပါးသောအနုရှိသောအကျိုးဖြစ်သော။ ကေသ၊ တခုသောခ်မ္မ၏။ ဥပ္ပတ္တိဝိယစ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့ပင်း-ဟု၍။ ပြည် အဋ္ဌသာလိနီ နိဿျဋ္ဌ ယောဇနာသည်။

ပကတိဝါဒိနံ၊ ပကတိ အယူရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝါ၊ သဘော့ အား ဖြင့် လောက ဖြစ်၏-ဟု အယူရှိကုန်သော့ သူတို့၏။ ဝါဒေ၊ ဌ္ဌ။ မဟဓ္ဓတော မဟန္တသ၊များသော။ကေသ၊ သော။ ဖလသ၊ ၏။ ပဝတ္တိဝိယ၊ ကဲ့သို့လည်း ကောင်း။အဏုဝါဒိနံ၊အဏုအယူရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝါ၊အဏုမြို့မှလောက် ရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝါဒေ၊ ဌ္ဌ။ ကေသ၊ သော။ ဖလသ၊ ၏။ ပဝတ္တိဝိယ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဒ္ဒိအဏုကသ၊ နှစ်ပါးသော အဏုရှိ၏-ဟု အယူရှိသောသူ၏။ ဧကသ၊ သော။ ဖလသော၊ ၏သာလျှင်။ ပဝတ္တိဝိယစ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း-ဟု ဤသို့ဟောနိဿျဋ္ဌ ယောဇနာသည်။

မခုဋီကာဌ္ဌ ပဋ္ဌာနသ ဖလဘူတသ မဟတော ဖလသ ကေမ္မသ ဥပ္ပတ္တိ ပဋိသေဓိတာ၊ အဏုဝါဒိနံ ဝါဒေ ဒ္ဒိဧကာကသ ခမ္မသ ဥပ္ပတ္တိ ပဋိသေဓိတာဘာဝိယစာတိ အဓိပ္ပေ-ဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူသည်။ သဗ္ဗဝိဟင်း သမ္မောဟ ပိနောဒနိအဋ္ဌကထာ,မူလဋီကာ,အနုဋီကာကိုဋ္ဌလည်း ထိုဝါဒတို့၏ အကြောင်း ရှိသည်။

အနုဋီကာဆရာ....အဟယ်ကြောင့် ဟေတုသဒ်ါဓော ပန သမယော ပဆာယတ္တာဒုတ္တိတံ ဒိဧပတိ-ဟု မိန့်ပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ပစ္စယသာမဂ္ဂိ အာယတ္တာဒုတ္တိတံ ဒိပေဟိ-ဟု မမိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ဖြိုရန်ထား ဟော်တူ။ ပ။ ဝုတ္တိဝံ ဒိပေတိတိ-စသောပါဠိကိုဒ်ိန့်။ ။အဲ့ပါဠိယ်ကား-ဟောဟု ဆိုအပ် သော သမယသည် အကြောင်း တို့နှင့်စပ်၍ ဖြစ်သည်ကို ပြသောကြောင့် ထို

အကြောင်းတို့နှင့်စပ်၍ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်းလျှင် ပမာဏရှိခြင်းကြောင့် ပရာယဿ ဝုတ္တိတံ ဒိပေတိ-ဟုမိန့်သည်။ ပစ္ဆယသာမဂ္ဂိအာယတ္တာဝုတ္တိကို သမယဟု ဆိုအပ်သော သမယသည် ပြုလေသောကြောင့် ထိုဟေတုဟု ဆိုအပ်သော သမယသည် ပစ္ဆယသာမဂ္ဂိအာယတ္တာဝုတ္တိကို ပြုရန် ပမာဏရှိခြင်းကြောင့် ပစ္ဆယသာမဂ္ဂိအာယတ္တာဝုတ္တိတံ ဒိပေတိ-ဟု မမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသေ၌။

သမုဒါယတ္ထတာဒီပနေ တပ္ပရော၊ တဒေကဒေသာ ယတ္ထံတာ ဒီပနေ တပ္ပရော နဟောတိတိ အာဟ အတပ္ပရဘာဝတောတိ။ (အနုဋီကာ)။သမုဒါယတ္ထတာဒီပနေ၊ အပေါင်းနှင့်စပ်သည်ကိုပြခြင်း၌။ တပ္ပရော၊ ထိုသမဝါယ ဟု ဆိုအပ်သော သမယ၏ ပမာဏသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒေကဒေသာယတ္ထတာဒီပနေ၊ ထိုအပေါင်း၏အစိတ်နှင့် စပ်သည်ကိုပြခြင်း၌။ တပ္ပရော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတပ္ပရဘာဝတောတိ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ။အကြောင် အပေါင်း၏ ညီညွတ်မှုကို သမဝါယ သမယသည်ပြသည်။ အစိတ်ဖြစ်သောအကြောင်း ကိုဟေတုသမယသည်ပြသည်-ဟူသော အထူးကိုမိန့်သည်။ ။တံပစ္ဆယာယတ္ထဒီပနံ ပရံ ပမာဏံ ယသ္မာ သော တပ္ပရော၊တသ္မာ ဘာဒေါ၊တသ္မာ။ (မဓုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ..အဓိကရဏဋ္ဌကာလသမီပါတော,သမူဟသမီပါတောစ သမယော။ တတ္ထ ဝုတ္တာဓမ္မာနန္တိ အဓိကရဏဝသေနတ္ထ ဘုမ်ိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကာလသမူဟဖြစ်သော သမယသည် ထိုပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သောတရား၏တည်ရာဟု မိန့်တော်မူရာ၌သမူဟသမယသည် သင့်တန်စေ။ ဝေါဟာရမျှသာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဆင်ရှားမရှိသော ကာလကို အာဘယ်ကြောင့် အဓိကရဏ၏အစွမ်းဖြင့် မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကာလောဝိဟိ-စသော်ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သဘာဝအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသော်လည်း တည်ရာ၏ အဖြစ်ဖြင့် သာလျှင် မှတ်အပ် သောကြောင့် အဓိကရဏံ-ဟုမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသေ၌။ ။အာဘယ်ကြောင့် တည်ရာ၏အဖြစ်ဖြင့် မှတ်အပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ကံဒဏ္ဍပဉ္စမတ္ထနံ။ ပ။ အာဒေဝါ-ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုကာလမှ ရှေ့နောက်ကာလတို့၌ တရားတို့သည် မဖြစ်ခြင်းပကြောင့် တည်ရာ၏အဖြစ်ဖြင့်မှတ်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်၌။

ဤအနုဋီကာ,မဓုဋီကာတို့၏အလိုအားဖြင့် ကာလောဝိ စိတ္တုပဒ်ရှိသေး။ ပ။ အဓိကရဏန္တိ ဟိ ယသ္မာ ဝုတ္တောဝ။ တသ္မာ အဓိကရဏ ဝသေန ပုတ္တဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟု အဋ္ဌကထာမှထွက်၍ ဒေသနာသို့ ပြန်၍စပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဖော်မှုသည်။ ။တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ....ထွေ့ဖော်တိ ကာလသမူဟသမီပါဒေါ သမဓေါ ဂဟိတေတိအဓေတ္ထာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် လက္ခဏ,လက္ခဏဝန္တ အနက်ကို ဘဒန္တာဓိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အာဘယ်ကြောင့် ဤအနက်ဟု သိအပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ကာလောဝိဟိ-စသော ပါဠိ

ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ကာ့လကို့အဓိကရဏ-ဟု မိန့်အပ်သော်ကြောင့် ဇွေ-ဟူသော်ပုဒ်၌ လက္ခဏ,လက္ခဏဝန္တ အနက်ကို သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ဤကား-ဋီကာမှထွက်၍ ဋီကာ၌ပြန်၍စပ်သော နည်းတည်း။]

ဘာဝေါတိ၊ ကား။ ကြိယာ၊ ကြိယာတည်း။ ကြိယာယ၊ ကြိယာတပါး ဖြင့်။ ကြိယန္တရလက္ခဏံ၊ ကြိယာတပါးကို မှတ်ခြင်းသည်။ ဘာဝေန ဘာဝ လက္ခဏံ၊ မည်၏။ ဂါဂိသု၊ နွားမတို့ကို။ ဒုယ္ဟမာနာသု၊ နို့ညှစ် လိုကုန်သည်ရှိ သော်။ ဂတောဒ၊ သွား၏။ ဒုဒ္ဓါသု၊ နို့ညှစ်အပ်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ အာဂတောဒ၊ လာ၏။ ဧတိဏ္ဍေ၊ ဤဥဒါဟရဏ်၌။ ဒေါဟနကြိယာယ၊ ညှစ်ခြင်း ကြိယာသည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဂမနကြိယာယ၊ သွားခြင်းကြိယာကို။ လက္ခဏံ၊ မှတ်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ (လက္ခီယတိသို့စပ်)။ယသ္မိံ သမယေတိစ၊ ယသ္မိံသမယေဟူ၍ဂုင်း။ တသ္မိံသမယေတိစ၊ ဟူ၍ဂုင်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣဟာပိ၊ ဤပါဠိတော်၌လည်း။ သတိကိ၊ သကို ဟူသော။ အယမတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝါ၊ သတိတိ အယမတ္ထော၊ ယသ္မိံ သမယေ သတိ တသ္မိံသမယေသတိဟူသော်ဤအနက်ကို။ ဝိညာယမာနောဧဝ၊ သိအပ်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣတိသမယသသို့စပ်)။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညကြိယာသမ္ဘန္ဓာဘာဝေန၊ တပါးသောကြိယာနှင့်စပ်ခြင်း၏ မရှိသဖြင့်။ ပဒတ္ထသာ၊ သမယစသောပုဒ်အနက်၏။ ယတ္ထာ ဝိရ ဟာ ဘာဝတောဒ၊ထင်ခြင်းကြိယာနှင့်ကင်း၍မဖြစ်ခြင်းကြောင့်ကည်း။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာနှင့် မကင်းခြင်းကြောင့်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့သတိဟူသော်ဤအနက်ကို သိအပ်ခြင်းကြောင့်။ (ဖိုလ်ကိုဆွဲ)။ သမယသဒ၊ သမယ၏။ သတ္ထာ ကြိယာယ၊ ထင်ပြင်းကြိယာသည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ စိတ္တာဒိဒ ကြိယာစ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကြိယာကိုဂုင်း။ ဖဿာဒိကာဝေနကြိယာစ၊ ဖဿစသည် တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကြိယာကိုဂုင်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လက္ခီယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့မှတ်အပ်သောကြောင့်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ခုသော။ သမယသဒ္ဒေ၊ သမယသဒ္ဒါ၌။ ဘုမ္မနိဒ္ဒေသော၊ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်ဂျွန်းခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ထည့်)။ ကတောဒ၊ ၏။ သမယော၊ သမယသဒ္ဒါသည်။ လဂ္ခဏာ ဘူတ ဘာဝယုတ္တော၊ လက္ခဏာဖြစ်သော သတိဟူသော ကြိယာနှင့်ယှဉ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့သတိဟူသော ကြိယာနှင့်ယှဉ်ခြင်း ကြောင့်။ သမယသဒ္ဒေ၊ ၌။ ဘုမ္မနိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ကတောဒ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။

ဥဒ္ဒါနတောတိ၊ ကား။ ဥဒ္ဒေသတော၊ ဥဒ္ဒေသအားဖြင့်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကိလေသကာမော၊ ကိလေသကာမသည်။ ဝတ္ထုကာမ ဘာဝံ၊ ဝတ္ထုကာမ၏အဖြစ်သို့။ ဘဇန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ကာမနိယ ဝသေန၊ အလိုရှိအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ကာမနိယဝသေန-ကာမနိယဘာဝေန၊အလို ရှိအပ်သောသဘောဖြင့်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဘဇတိ၊ဝင်၏။ ကာမန ဝသေန၊အလို ရှိတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ကာမန ဝသေန-ကာမနဘာဝေန၊ အလိုရှိတတ် သော သဘောဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဘဇတိ၊ မဝင်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ အလိုရှိအပ်သောသဘောဖြင့်ဝင်ခြင်း,အလိုရှိတတ်သောသဘောဖြင့် မဝင်ခြင်း ကြောင့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။ ကာမန ဝသေန၊ အလိုရှိတတ်သည်၏ အစွမ်း ဖြင့်။ ကိလေသကာမောဇေ၊ ကိလေသကာမသည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုကာမော၊ ဝတ္ထုကာမသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကိလေသကာမသာဖြစ်၍ ဝတ္ထုကာမ မဖြစ်သောကြောင့်။ ဥဒ္ဒါနတောဒ္ဒေကာမာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနတော ဇေကော ကာ မောတိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ မဟောအပ်။ (ဗျတိရေကဖေါ်)

၇ဖွဲ့။ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏဝသေနေတ္ထ ဘူမ်ံ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ယသ္မိံ သမယေ, တသ္မိံ သမယေ-ဟူသောပါဠိတော်၌ ကြိယာမရှိသဖြင့် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်သည် မဖြစ်သင့်သောကြောင့် ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ၏အစွမ်းဖြင့် သတ္တဓိဝိဘတ်ကိုမပြုသင့်။ အဘယ်ကြောင့် ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ၏အစွမ်းဖြင့် သတ္တမီဝိဘတ်ကိုပြုအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယထာ ဂါဝိသု-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား ဥဘ့ယတ္ထ။ ပ။ ကတော-တည်း။ ယသ္မိံ သမယေ တသ္မိံ သမယေ-ဟူသော သမယသဒ္ဒါနှစ်ခုသဒ္ဒ ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ၏ အစွမ်းဖြင့် သတ္တမီဝိဘတ်ကို ပြသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဘူမ္မနိဒ္ဒေသော ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏဝသေန ကတောတိ သော-ဟူသော မဇ္ဈိကာနှင့်အညီ-ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏဝသေန၊ ဖြင့်။ဘူမ္မနိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော၊ ၏ဟုပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာအပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏ၏အစွမ်းဖြင့် သတ္တမီဝိဘတ်ကိုပြုအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ လက္ခဏာဘူတ ဘာဝယုတ္တောတိ-ကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သမယ သဒ္ဒါသည် လက္ခဏာဖြစ်သော အတိဟူသော ကြိယာနှင့် ယသ္မိံသမယေသတိဟူ၍ဌင်း။ တသ္မိံသမယေသတိဟူ၍ဌင်း ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ပြုအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....လက္ခဏာဖြစ်သော သတိဟူသောကြိယာနှင့် ယှဉ်သော်လည်း သမယသဒ္ဒါသည် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏာအနက်၌ မဖြစ်ခဲ့သော် ထိုအနက်၏အစွမ်းဖြင့် သတ္တမီဝိဘတ်ကိုမပြုသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား သမယသ

သတ္ထာကြိယာယ။ ပ။ လက်္ခဏတိတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သမယ၏ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည် စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း ကြိယာနှင့် ဖဿ စသည် တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာကို မှတ်သော့ကြောင့် ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏ၏အစွမ်းဖြင့် သတ္တမီ ဝိဘတ်ကိုပြုသင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ယသ္မိံသမယေ သတိကား သမယ၏ဖြစ်ခြင်း ကြိယာတည်း။ စိတ္တံဥပ္ပန္နံဟောတိ ဖဿောဟောတိ-စသည်တို့ကား စိတ်နှင့် ဖဿစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာတည်း။ ။သမယ၏ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည် ဒိတ်စသည်တို့၏ဖြစ်ခြင်းကြိယာကို မှတ်သည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်း။ စုဒ်။ ဥဟာဝိ၊ ပ။ ဝိညာဃမာနော ဧဝ ယသ္မာ ဟောတိ၊ ဥတိ-တသ္မာ-ကိုမိန့်။ ဥတိ-တသ္မာဒ္ဒိ ဖလဝါကျကိုစွဲ။

အဘယ်ကြောင့် သတိဟူသောကြိယာအနက်ကိုသိနိုင်ပါသနည်း။ စုဒ်။ အညကြိယာ။ ပ။ ဝိရဟာဘာဝတောကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သမယပုဒ်အနက်သည် တပါးသောကြိယာနှင့်စပ်ခြင်းမရှိ။ သတိဟူသော ကြိယာနှင့်သာ စပ်ရသောကြောင့် သတိဟူသော ကြိယာအနက်ကို သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ (ဘာဝနာစပြင်၊အလယ်တွင်၊သမ္ဗန်လျှင်ရှိသေး)။ ဟူသောအားချာတ်သားမိန်းယံနှင့်အညီ အညကြိယာသမ္ဗန္ဓာဘာဝေန ပဒတ္ထသ သတ္ထုဝိရဟာ ဘာဝတော—၌ ပဒတ္ထဟူသောသမ္ဗန်ကို အညကြိယာသမ္ဗန္ဓာဘာဝေန၌ဂုဏ်း။သတ္ထာဝိရဟာဘာဝတော၌ဂုဏ်း စပ်အပ်၏။ ။ထိုအတူ ပြဆိုခဲ့ပြီးသောပစ္စယာယတ္တာဂုတ္တိဒိပနတော ဘပ္ပရဘာဝါဟေတုသဒ်္ဒါတသ္မ ပရာယတ္တာဂုတ္တိဒိပနတာဂုတ္တာ-၌ ဟေတုသဒ်္ဒါတသ္မ-ဟူသော သမ္ဗန်ကို ပစ္စယာယတ္တာဂုတ္တိ ဒိပနတော၌ဂုဏ်း တပ္ပရဘာဝါ၌ဂုဏ်း၊ပရာယတ္တာဂုတ္တိဒိပနတာ၌ဂုဏ်း၊ ထိုဘာဝသုံးပါးတို့၌စပ်။ ။ ထိုအတူ အတပ္ပရဘာဝတော တသ္မ တံဒိပနတာ နုဂုတ္တာ၌ဘာဝနာစပ်ခု၌စပ်အပ်၏။ ။သမယ၏ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် စိတ်စသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကြိယာကို မှတ်သည်ကိုဥပမာ အားဖြင့် ထင်ရှားစေ လိုရကား-ယထာ ဂါဒိသု-စသော ပါဠိကိုမိန့်။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥဒ္ဓါနတော-ဟူသော ပုဒ်၏သဒ်္ဒေပတော-ဟူသော အနက်သည် အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဥာဏ်သည် ဥေယျတရား၌ ဝင်ဘိသကဲ့သို့ ကိလေသကာမသည်လည်း အာသာဒေတဗ္ဗ၏အဖြစ်ဖြင့် ဝတ္ထုကာမ၌ဝင်သောကြောင့် သဒ္ဒေပအားဖြင့် ကာမသည် တခုသည် သာလျှင် ရှိရာသည်။အဘယ်ကြောင့် ဥဒ္ဓါနတော ဒ္ဝေကာမာ-ဟု မိန့်ပါသနည်း ဟု-စုဒ်ရှိရကား ကိလေသကာမော-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကိလေသကာမသည် ကာမနိယသဘောဖြင့် ဝတ္ထုကာမသို့ပါဝင်ရသည်။ ကာမနသဘောဖြင့် ဝတ္ထုကာမသို့ ပပါဝင်၊ ကိလေသကာမသည် ကာမနိယမဟုတ်၊ ကာမန တရားဖြစ်သောကြောင့်ကိလေသကာမ သာဖြစ်၏။ ဝတ္ထုကာမ, မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဥဒ္ဓါနတော ဒ္ဝေကာမာ-ဟု မိန့်သည်။ ဧကော ကာမော-ဟု မိန့်တော် မမှုဖြစ်ဘိ

သော်။ ။ကိလေသကာမော-ဟူသောပုဒ်ကိုဘာဇတိဒ္ဓိဇင်း၊ကိလေသကာမော ကာမနဝသေန ကိလေသ ကာမော ဇဝ ဟောတိ၊ နဝတ္ထု၊ကာမော-ဟူ၍ဇင်း စပ်အပ်၏။ ။သတ္ထာဝိရဟာဘာဝတော-ဉ္စ ဘူဟူသတ္ထာယံ-ဉ္စ သတ္ထာအနက် ကို ရည်၍မိန့်သည်။]

ဒုဝိဓေါပေသောတိဝစနေန၊ ဒုဝိဓေါပေသောဟူသောပါဋိဖြင့်။ သဟိ တဿ၊ကိလေသကာမ,ဝတ္ထု၊ကာမနှစ်ပါးနှင့်ကကွဖြစ်သော။ ဒုဝိဓသဟပိ၊နှစ်ပါး အပြားရှိသောကာမ၏လည်း။ အဝစရဏပဗေဒေသံ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်သောကာမဘုံကို သင်္ကာတိ၊ ရောတ္တက်၏။ တေန၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသောကာမ၏ ဖြစ်ရာကာမ ဘုံကိုရောတ္တက်ခြင်းကြောင့်။ ဝတ္ထု၊ကာမသော၊ ဝတ္ထု၊ကာမ၏သာလျှင်။ ပဂတ္တိ ဒဒသော-ပဝတ္တိဒေသဘူတံ၊ ဖြစ်ရာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ပဝတ္တိဒေသော-ပဝတ္တိ ဒေသတ္တာ၊ ဖြစ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဟေတုမန္တာ)။ ရူပါရူပဓါတုဒွယံ၊ ရူပ ဓါတ်,အရူပဓါတ်နှစ်ခုကို။ အပနီတံ၊ ပယ်တော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နနု စ၊ စောဒနာဦးအံ့။ သဟိတော၊ တကွဖြစ်သော။ ဒုဝိဓေါပိ၊ ကိလေသကာမ,ဝတ္ထု၊ ကာမနှစ်ခုသည်လည်း။ ရူပါရူပဓါတူသု၊ရူပဓါတ်,အရူပဓါတ်တို့၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ကသ္မာ၊ မူကား။ရူပါရူပါဝစရဓမ္မာနံ၊ ရူပါဝစရတရား, အရူပါဝစရတရားတို့၏။ ဝတ္ထု၊ကာမတ္တာစ၊ ဝတ္ထု၊ကာမ၏ အဖြစ် ကြောင့်ဇင်း။ တဒါရမ္မဏာနံ၊ ထိုရူပါဝစရတရား,အရူပါဝစရတရားကို အာရုံပြုကုန်သော။ ရူပါရူပရာဂါနံ၊ ရူပရာဂ,အရူပရာဂတို့၏။ကိလေသကာမဘာဝသိဒ္ဓိတော၊ကိ လေသ ကာမအဖြစ် ပြီးခြင်းကြောင့်ဇင်းတည်း။ ဣတိ-စောဒနာ၊ ဤစောဒနာ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစောဒနာစကားသည်။ နှ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူ ကား။ဗဟုလကိလေသဿ၊အားကြီးသောကိလေသာဖြစ်သော။ ကာမရာဂဿ၊ ကာမရာဂ၏။ ကိလေသကာမဘာဝေန၊ ကိလေသကာမ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဣဓ၊ဤ ဒုဝိဓေါပေသောဟူသောပုဒ်၌။ သင်္ဂဟိတတ္တာ၊ ရောတ္တက် အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဧဝန္တုကတ္တာ၊ ဤသို့လျှင်အားကြီးသောကိလေသာကိုကိလေသ ကာမ၏အဖြစ်ဖြင့်ရောတ္တက်အပ်သောကြောင့်၊ ရူပါရူပဓါတူသု၊ရူပဓါတ်, အရူပ ဓါတ်တို့၌။ ကာမာဝစရဓမ္မေသု၊ ကာမာဝစရတရားကို၌။ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်း တဏှာကို။ ဣဓ၊ ဤကိလေသကာမ၌။ တာဃာ၊ တို့နိကန္တိတဏှာ၏။ (ထည့်)။ သုခုမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိ—ယာ၊ ၎၊ ကြောင့်။ နသင်္ဂဟိတာ၊ မရောတ္တက်အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗဟုလကိလေသဿ၊ သော၊ ကာမရာဂဿ၏။ ကိလေသကာမဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ သင်္ဂဟိတဘာဝေါ၊ ရောတ္တက်အပ် သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟိကြောသည်။ ပြန်၍စပ်)။

ဥဒ္ဒါနဟောဒ္ဓေကာမာတိဟေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗကာမေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ကိလေသကာမ,ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာပိ၊ ပြပြီး၍လည်း။ ဒုဝိဓေါပေသော တိ ဇ္ဈေ၊ဌ်။ တဒေကဒေသဘူတာ၊ ထိုဂတ္ထုကာမ,ကိလေသ ကာမတို့၏ အစိတ် ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ အညမညသဟိတကာပရိယ်ဆိန္နာ၊အချင်းချင်း အတူတကွဖြစ် သာဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ကာမရာဂတဗ္ဗတ္ထုကဓမ္မာဂ၊ကာမရာဂ,ထိုကာမ ရာဂ၏ အာရုံဖြစ်သောတရားတို့ကိုသာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြော်င့်။ ဂူပါရူပဓါကူသု၊ တို့၌။ ပဝတ္တ မာနေသု၊ ကုန်သော။ ပ။ သုခုမတ္တာ၊ ကြောင့်။ အသင်္ဂဟိတ ဘာဝေါ၊ မရေ တွက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဓဝဒိကမ္မေဘာ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ဝေါ၊ တနည်းကား။ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂဂင်း။ ကာမတဏှာ၊ ဂင်း။ ရူပတဏှာ၊ ဂင်း။ အရူပ တဏှာ၊ ဂင်း။ နန်ဒရောဓတဏှာ၊ ဂင်း။ ဣတိ-ဘေဒေါ၊ဤသို့သောအပြားရှိသော။ (ဣတိကြောသည်)။ နိရဝသေသော၊ အကြွင်းမရှိသော။ ကိလေသ ကာမော၊ ကိလေသကာမသည်။ ဣဓ၊ ဤကာမဟုံ၌။ ယသ္မာ၊ ကြော်င့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝသေသပဝတ္တိတံ၊ အကြွင်းမရှိ ဖြစ်ရာ၏ အဖြစ် ကို။ သန္ဓါယ၊ ရည်၍။ ဒုဝိဓေါပေသောတိ၊ ဟူ၍။ ပုတ္တံ၊ ၏။ ။

၇ဏ္ဌိ၊ [ဒုဝိဓေါပေသော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်ဝတ္ထုကာမ,ကိလေသကာမ နှစ်ပါး၏ အတူတကွမဖြစ်သောအရပ်ကို နှစ်စေခြင်းငှာ ဒုဝိဓေါပေသေ့-စသောပါဌ်ကို မိန့်။။ထိုပါဌ်တို့တွင်ဝတ္ထုကာမကား-အာရုံ၊ကိလေသကာမကား-အာရမ္မဏိက၊ ထိုအာဠုံ,အာရမ္မဏိက တရားတို့ ရှိကြသည်ကို သဟိတဿ-ဟုမိန့်သည်။ ။ ထိုကိလေသကာမ,ဝတ္ထုကာမတို့၏ ဖြစ်ရာအရပ်ကို ကာမာဝစရ-ဟု ယူရခြင်း ကြောင့် အကျိုးဖြစ်သော လဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြတော်မူလိုရကား—တေန ဝတ္ထုကာ မသေဝ။ ပ။ အပနီတံ ဟောတိ-ကိုမိန့်။ ။ဒုဝိဓသာပိ သဟိတဿ-ဟူသော စကားအရ စောဒနာလိုသော စောဒက ဆရာသည် နနုစဒုဝိဓေါဝိ-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား- ရူပါဝစရတရား, အရူပါဝစရ တရားတို့သည် ဝတ္ထုကာမဖြစ်ကုန်၏။ ထိုဝတ္ထုကာမကို အာရုံပြုကုန်သော ရူပရာဂ, အရူပ ရာဂတို့သည် ကိလေသ ကာမဖြစ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် ထိုကာမ နှစ်ပါးသည် ရူပဓါတ်,အရူပဓါတ်တို့၌ဖြစ်သောကြောင့် ရူပဓါတ်,အရူပဓါတ်ကို မပယ်သင့်-ဟု စောဒနာသည်။ ။တံန-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ထိုကာမ နှစ်ပါးတို့တွင် ဝတ္ထု ကာမသာ ရူပဓါတ်, အရူပဓါတ်တို့၌ ဖြစ်သည်။ ကိလေသကာမသည် ထိုရူပ, အရူပဓါတ်တို့၌မဖြစ်သောကြောင့် ရူပ,အရူပဓါတ်ကိုဒုဝိဓေါပေသော-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်ပယ်၍ အတူတကွ ကာမနှစ်ပါး၏ဖြစ်ရာ ကာမဘုံကိုသာ ရေတွက် သည်-ဟု ဖြေတော်မူသည်။

ရူပဓံဝါတ်,အရူပဓံဝါတ်တို့၌ ကိလေသကာမ မရှိကြောင်းကို ပြတော်မူလို ရကား-ဗဟာလကိလေသဿ။ ပ။ သင်္ဂဟိတဇ္ဇာဝကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သြရမ္ဘာဂိယကိလေသာဖြစ်သော အားကြိုးသောကာမရာဂသည်သာ ကိလေသကာမဖြစ်သည်။ ဥဒ္ဓံဘာဂိယဖြစ်သော ရူပရာဂ,အရူပရာဂတို့သည် ကိလေသကာမ မဟုတ်ကြသောကြောင့် ရူပ,အရူပဓံဝါတ်တို့၌ ကိလေသကာမမရှိသောကြောင့် ရူပ,အရူပဓံဝါတ် နှစ်ပါးကို ပယ်ရသည်ဟု ဖြေတော်မူသည်။ ။ရူပ, အရူပဓံဝါတ်တို့၌ ကိလေသကာမရှိကြောင်းကို ယုတ္တိဟိတ်ဖြင့်ပြီးစေလိုရကား ဝေဠုကဏ္ဍာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ဝေဠုကဏ္ဍာဟိ ဇုမိနာ ပုတ္တမေဝဏ္ဍံယုတ္တိယာသာဓေတိ။ (မဇ္ဈိကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဗြဟ္မာတို့အား မိမိတို့၏ဘုံဗိမာန်, ပဒေသာပင်စသည်တို့၌ခင်း၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်-စသည်တို့၌ခင်း၊ တပ်မက်သော နိကန္တိတဏှာသည် သိမ်မွေ့သဖြင့် ကိလေသ ကာမ မဖြစ်သည်ကို ထောက်သောကြောင့် အားကြိုးသောကာမရာဂသာ ကိလေသကာမဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤဝေဠုကဏ္ဍာ။ ပ။ နသံဟိတာ-ကို ဗဟာလကိလေသဿ။ ပ။ သင်္ဂဟိတဏ္ဍာ-၌ ဟေတုစပ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥဒ္ဓါနတော ဒွေ ကာမာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကာမတို့ကို ပြအပ်သည်မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသို့အလုံးစုံသော ကာမတို့ကို ပြပြီးဖြစ်လျက်အဘယ်ကြောင့်ဒုဝိဓေါပေသော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်အားကြိုးသော ကိလေသာကိုသာ ကိလေသကာမ၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်ပါသနည်း-ဟု စွဲရှိရာ ကား ဥဒ္ဓါနတော ဒွေ ကာမာ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥဒ္ဓါနတော ဒွေ ကာမာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမ-ဟု ဆိုအပ်သော အလုံးစုံသော ကာမတို့ကို ရေတွက်၍ ဒုဝိဓေါပေသော-ဟူသောပါဌ်၌အစိတ်အစိတ်ဖြစ်ကုန်သော အချင်းချင်းပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော ကာမရာဂ,ထိုကာမရာဂ၏အာရုံဖြစ်သော တရားတို့ကို ရေတွက်သောကြောင့် ဗဟာလကိလေသာဖြင့်သောကာမရာဂကိုကိလေသကာမ၏အဖြစ်ဖြင့် ရေတွက်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ....ရူပ, အရူပဓံဝါတ်တို့၌ နိကန္တိတဏှာကို သုခုမသဘော ဖြစ်သော်လည်း တဏှာသာလျှင်ဖြစ်သောကြောင့် ကိလေသကာမ-၌ ရေတွက်သင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် မရေတွက်ပါသနည်း-ဟု စွဲရှိရကား ဥဒ္ဓါနတော ဒွေ ကာမာဘိ-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥဒ္ဓါနတော ဒွေ ကာမာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် အလုံးစုံသော။ ပ။ ထိုကာမရာဂ၏အာရုံဖြစ်သော တရားတို့ကို ရေတွက်သောကြောင့် ။ရူပ,အရူပဓံဝါတ်တို့၌ နိကန္တိတဏှာကို မရေတွက်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ပဌမနည်းကား- မဇ္ဈိကာနည်းဟူ၏။ ။ယခုအခါ ကိလေသကာမ,ဝတ္ထုကာမတို့၏ အကြွင်းမရှိဖြစ်ခြင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-နိရဝသေသော ဝါ-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။ကာမရာဂေါ ပဉ္စကာမဂုဏိကော-ရာဂေါ၊ ကာမတဏှာ ကာမာဝစရံမမ္မဝိသယာ တဏှာ။ နိဆောစံတဏှာ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ သဟဂတော ရာဂေါ။ အနုဋီကာ။]

F.51. (မြို့-မိမ္မ သာသနာပြု)

ရူပါရူပါဝစရဝိပါကမတ္တော၊ ရူပါဝစရဝိပါက်,အရူပါဝစရဝိပါက်မျ
ဖြစ်သော။ အပ္ပဖောဘဝိစ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ကာမော၊ ဝတ္ထု၊
ကာမသည်။ ဣဓ၊ဂိဂိ၊ ဤကာမဘုံ၌လည်း။ ကိန္တုဘိန္နဝတ္ထုတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊
ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။ပရိပုဏ္ဏဝတ္ထု၊ကာမတ္တာ၊ ပြည့်စုံသောဝတ္ထု၊ကာမရှိသည်
၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမာဝစရဝံမ္မာဝ၀၊ ကာမာဝစရ တဲ့ရား တို့ကို သာလျှင်။
ဒုဓ၊ ဤဒုဂိဓေါပေသောဟူသောပုဒ်၌။ ဝတ္ထု၊ကာမောတိ၊ ဝတ္ထု၊ကာမောဟူ၍
(ထည့်)။ ဟိ-ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ (ဟိကြောသည့်)။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝသေသပ္ပဝတ္ထိတံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဒုဂိဓေါပေသော
တိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တဘာဝေါ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍
စပ်)။ ဧပန္ဓကဟ္မာ၊ ဤသို့လျှင် ဝတ္ထု၊ကာမ၌ကိလေသာကာမတို့၏ အကြွင်းမရှိ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်မဟာအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (အနုဋီကာ)။ ဝါ၊ ဤသို့လျှင်
ကာမာဝစရတရားကို၏သာလျှင်ဝတ္ထု၊ကာမ၏အဖြစ်ကြောင့်။(မဒု)။သသတ္ထာ
ဂစရောပမာ၊ သသတ္ထာဝစရဥပမာသည်။ ယုတ္တာ၊ သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ရူပူပပတ္တိယောမဂ္ဂံဘာဝေဟိတိတ္ထေ၊ ၌။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝကို။ ဥတ္တရပဒ
လောပေါ၊ နောက်ပုဒ်ကြေသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ရူပန္တိ၊ ရူပဟူ၍။ ဝုတ္တောယထာ၊
ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧဒုဓာပိ၊ ဤကာမာဝစရဟူသောပုဒ်၌လည်း။ဥတ္တရ
ပဒလောပေါ၊ အဝစရဟူသောနောက်ပုဒ်ကြေသည်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အည
ထာ၊ အပစရဟူသောနောက်ပုဒ်ကြေသည်မှတပါး မကြေသော အပြားဖြင့်။
အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝယျမာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ကာမာဝ
စရာ ဝစရန္တိ၊ ကာမာဝစရော ဝစရစိတ်ဟူ၍။ ဟိ-ယာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စေယျ၊
ဆိုရာ၏။ ဣတိ-ကတ္ဝာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပတ္တိရပဒလောပေါ၊ နောက်ပုဒ်ကြေသည်ကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။အာရမ္မဏာကရဏော၀သောနာတိအာဒိကော၊အာရမ္မဏာကရဏာ ဝသော
နာစသည်၌။ ကာမောကိဓေါနေ၊ ကာမောဟူသောပါဌ်ဖြင့်။သမ္ဘဲ၊အလုံးစုံသော။
ကတ္ဝံ၊ ကာမတ္တာဟော,ရူပတ္တာဟော, အရူပတ္တာဟောကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဟ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမဇ္ဈသာတိ-ကာဒိ၊ ကာမဇ္ဈောသာ စသောစကားကို။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာမေအဝစာရေတိဟိဂါဟပဒပစ္စာရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ ဆိုသင့်
ပျက်။ စာသဒ္ဒသာ၊ စာသဒ္ဒါ၏၊ ရသာမ္ဟာ၊ ရသာ၏အဖြစ်ကို။ ကာဂံ၊ပြုအပ်၏။ ။

၈ဂုတ္တော၊ [အမှုင်ဒီကာဆရာ...ရူပဝိပါက်,အရူပဝိပါက်ဖြစ်သောဝတ္ထု၊ကာမအစိတ်
သည် ကာမဘုံ၌ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် အနဝသေသပ္ပဝတ္ထိတံ သန္ဓာယ ဒုဂိဓေါ
ပေသောကို ဂုတ္တ-ဟု မဆိုသင့်ဟု စွပ်ချိုရကား ဝတ္ထု၊ကာမောဝိစ အပ္ပကော-
စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ရူပါဝစရဝိပါက်,အရူပါဝစရ ဝိပါက်မျ
သာဖြစ်သော အနည်းငယ်သော ဝတ္ထု၊ကာမသည် မဖြစ်သော်လည်း ယေဘုယျ

အားဖြင့်ပြည့်သော ဝတ္ထုကာမရှိသဖြင့် ကာမာဝစရ တရားတို့ကို သာလျှင် ဝတ္ထုကာမဟုယူခြင်းကြောင့် အနဝဿသပ္ပဂွိတ် သန္ဓာယ ဒုဝိဓေါပေသော်တိ ဝုတ္တံ-ဟု ဆိုသင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ယဒိ အနဝဿသပ္ပဂွိတ် အဓိပ္ပေတာ၊ ဒုဝိဓေါ ပေသော်တိ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဝတ္ထုကာမေကဒေသဿ ဇာဝ အပ္ပဝတ္ထုနတောတ် အနုယောဂေန ယောဘုယ္ယ ဘာဝတော အနဝဿသော်ဝိယ အနဝဿသော်ကိ ဝါ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော်တိ ဒဿေန္တော ဂန္ထကာမော်ဝိတိ အာဒိမာဟ၊ အနဝဿသဒ္ဒိ သတာစေတ္ထ သဘာဝဘိန္နဿ ကာယိ အနဝဿသတော။ (အနုဋီကာ)။ ဤအနုဋီကာ၌-အနုယောဂေန ယောဘုယ္ယဘာဝတော အနဝဿသော်တိဝါ၊ အနဝဿသော်ဝိယ အနဝဿသော်တိဝါ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော-ဟု ယောဇနာအပ်၏။ယောဘုယ္ယနည်းအားဖြင့်လည်း အနဝဿသမည်၏။ဥပမာဘဒ္ဒိတ် အားဖြင့်လည်း အနဝဿသမည်၏။ အနဝဿသဒ္ဒိသတာ-ဟူသည်လည်း သဘော်မတ္တသော်တရား အကြင်းမရှိခြင်းကြောင့် ဆိုသည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပြတော်မူသည်။

ဇာမိနာဝိကပ္ပေန သဗ္ဗေန ကိလေသကာမေန ဝတ္ထုကာမေဟိပိ ကာမာဝစရဓမ္မေဟော့စကောဒဿဝိဓကာမာဝစရပဒေသုပလက္ခဏံ ယုတ္တန္တိ ဒဿေတိ။ (မဓုဋီကာ)။ အလုံးစုံသော ကိလေသကာမ, ကာမာဝစရတရား-ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကာမတို့ဖြင့်သာလျှင် ကာမာဝစရဘုံကို မှတ်သည်ဟူသော ဒုတိယနည်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြုတော်မူ၏။ ပဌမနည်းကား-ဗလဝဖြစ်သော ကာမရာဂ, ထိုကာမရာဂ၏ အာရုံဖြစ်သော တရားတို့ဖြင့်သာလျှင် ကာမာဝစရအရပ်ကို မှတ်သည်။ (မဓုဋီကာ)။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကာမာဝစရတရားတို့ကိုသာ ဝတ္ထုကာမ-ဟု ယူခြင်းကြောင့် အနဝဿသပ္ပဂွိတ်တဲ့ သန္ဓာယ ဒုဝိဓေါပေသော်တိ ဝုတ္တံ-ဟုမိန့်တော်မူ၏။ အဋ္ဌကထာဆရာသည် အယက်၌ မိန့်လဟု ဖြစ်သော သသတ္ထာဝစရဥပမာ-၌ကာမာဝစရတရားဟိုကိုသာ ယူခဲ့သည်ရှိသော် အရှင်ဋီကာဆရာ၏-စကားသည် သသတ္ထာဝစရောပမာနှင့်တူညီ၏။ ကာမာဝစရတရားတို့ကို မယူသည်ရှိသော် ဆန့်ကျင်၏-ဟူသော စောဒနာကို ဂဖြကော်မူပိုရကား-ဝေဠုဂုတ္တာ။ ပ။ ဟောတိ-ဟူသောပါဠိတော်မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အကြင်အရပ်၌ လက်နက်ရှိသော သူတို့သည်၎င်း၊ တပါးကုန်သော အခြေနှစ်ချောင်း, အခြေလေးချောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း ယှဉ်းလာကြကုန်သော်လည်း လက်နက်ရှိကုန်သောသူကိုဖြင့်မှတ်၍ ထိုအရပ်ကို သသတ္ထာဝစရ-ဟု ခေါ်ဆိုသကဲ့သို့ ထိုအတူအကြင်ဘုံ၌ ကာမာဝစရတရားသည်၎င်း၊ ရူပါဝစရ, အရူပါဝစရတရားတို့သည်၎င်းဖြစ်ကုန်သော်လည်း ကာမာဝစရ တရားတို့ဖြင့် သာမှတ်၍ ကာမဝစရဘုံဟု ခေါ်အပ်၏-ဟု မိန့်ကြသော သသတ္ထာဝစရောပမာနှင့် တူညီသည်ဖြစ်ဘိသော်။ (ဝေဠုဂုတ္တာ၊ ထားသည်မှာ၊ ညီစွာထက်အောက်ညို။ အာ့ချာတ်သာမိန့်ယံ။)

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥတ္တရပဒလောပေါဒဋ္ဌမ္ဘော-ဖြင့် ကာမာဝစရံ-ဟူသောပုဒ်၌ နောက်ပုဒ်ကြေသည်-ဟု မိန့်တော်မူ၏။အဘယ်ကြောင့် နောက်ပုဒ်ကြေ၏-ဟု သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အညထာဟိ။ ပ။ ဝုစ္စေယျာတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-နောက်ပုဒ် မကြေသည်ရှိသော် ကာမာဝစရ ရာဝစရစိတ်မည်ရာ၏။နောက်ပုဒ်ကြေသောကြောင့်သာကာမာဝစရစိတ်မည်သောကြောင့် အဝစရ-ဟူသော နောက်ပုဒ်ကြေသည်ဟု သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကာမဿ အဝစရံ ကာမံ-ကာမဿ၊ ကာမတဏှာ၏။ အဝစရံ၊ ကျင်လည်ရာဖြစ်သောစိတ်တည်း။ ကာမံ၊ ကာမတဏှာ၏ကျင်လည်ရာဖြစ်သောစိတ်။ကာမာဝစရစိတ်ရ၏။ အဝစရပုဒ်ကြေသည်။ ။အဝစရန္တိ ဝုတ္တောတိ အဝစရံ။ အဝပုဗ္ဗ စရဓါတ် အပစ္စည်း။ ဒုံကိုရ၏။ ကာမဿ အဝစရံ ကာမာဝစရံ။ ကာမဿ၊ ကာမာဝစရစိတ်၏။ အဝစရံ၊ ဖြစ်ရာဘုံတည်း။ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရစိတ်၏ဖြစ်ရာဘုံ။ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသသမာသ်။]

ရူဋ္ဌိသဒ္ဒေနာတိ၊ ကား။ ဥာဏသမ္ပယုတ္တောသု၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်စိတ်တို့၌။ ရူဋ္ဌေန၊ ထင်ရှားသော။ သဒ္ဒေန၊ သဒ္ဒါဖြင့်။ ဝါ၊ ဘနည်းကား။ ဥာဏသမ္ပယုတ္တောသု၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်စိတ်တို့၌။ ပဝတ္တိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကတာယ၊ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကအဖြစ်ဖြင့်။ တံသဒိသေသု၊ ထိုဥာဏသမ္ပယုတ်စိတ်နှင့်တူကုန်သော။ ဥာဏဝိပ္ပယုတ္တောသု၊ ဥာဏဝိပ္ပယုတ် စိတ်တို့၌။ ရူဋ္ဌေန၊ ထင်သော။ သဒ္ဒေန၊ သဒ္ဒါဖြင့်။ အထဝါ၊ ကား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ တံ နိမိတ္တယုတ္တော၊ ထိုအကြောင်းနှင့်ယှဉ်သော။ ကိဉ္စိဒဲ့ယေဝ၊ တစုံတခု သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌။ သမ္မူတိယာ၊ သမုတ်ခြင်း၏။ စိရကာလတာဝသေန၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နိမိတ္တာဝိရဟေပိ၊ အကြောင်းကင်းသောအနက်၌လည်း။ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ရူဋ္ဌိနာမ၊ ရူဋ္ဌိမည်၏။ မဟိယံ၊ မြေ၌။ သေတိ၊ အိပ်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟိံ သောဟ၊ မဟိံသမည်၏။ဂစ္ဆန္ဒီ၊သွားတတ်ကုန်၏။ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ဂါ၊ဝေါ၊ ဂေါမည်ကုန်၏။ ဧတိယထာ၊ ဤဥဒါဟရဏ်ကိုကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ကုသလသဒ္ဒသပိ၊ကုသလသဒ္ဒါ၏လည်း။ ရူဋ္ဌိဘာဝေါ၊ ရူဋ္ဌိအဖြစ်ကို။ ဧဝဒိတပ္ပေါ၊ ၏။ ပညာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ ကောသလ္လန္တိ၊ ဟူ၍။ ပညာ၊ ပညာကို။ (ထည့်)။ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုတ္တံ၊ ၏။ တဿစ၊ တို့ကောသလ္လ၏လည်း။ ဘာဝေါ၊ ပဝတ္တနိမိတ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလသဒ္ဒပဝတ္တိ၊ ကုသလ သဒ္ဒါ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ပညာကို ကောသလ္လဟုဟောတော်မူသည်၏အဖြစ်, ထိုကောသလ္လ၏သဒ္ဒပဝတ္တိနိမိတ်၏အဖြစ်ကြောင့် ကုသလသဒ္ဒါဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကောသလ္လ ယောဂါ

ကုသလန္တိ၊ ဟူသော။ အယံ၊ ဤဒေသနာတော်သည်။ အဘိဓမ္မ ပရိယာယော၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလဘာဝံ၊ ကုသိုလ်၏ အဖြစ်ကို။ ကုသလန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ ၏။ ဝိပါကာဒိနံ၊ ဝိပါက်အစရှိသည်တို့၏။ အဝဇ္ဇပဋိပက္ခတာ၊ အပြစ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလမေဝ၊ ကုသိုလ်ကိုသာလျှင်။ အနဝဇ္ဇလက္ခဏာ၊ အနဝဇ္ဇလက္ခဏာမေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုခဝိပါကသဘာဝသ၊ သုခဝိပါကသဘော၏။ လက္ခဏာဘာဝ နိဝါရဏတ္ထံ၊ လက္ခဏာ၏အဖြစ်ကိုမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝဓါရဏံ၊ ဧဝ သဒ္ဒါ ကို။ ကတံ၊ ၏။ တံနိဝါရဏတ္ထာ၊ ထို့လက္ခဏာ၏ အဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းကိုလည်း။ တသ၊ ထိုသုခဝိပါက၏။ ပစ္စုပဋ္ဌာနတံ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၏အဖြစ်ကို။ ဝတ္တာ၊ ကာမတာယ၊ ဆိုလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကတံ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [ရုဠ္ဍိသဒ္ဒေနာတိ ဉာဏသမ္ပယုတ္တေသု ရုဠ္ဍေန သဒ္ဒေန-၏အဓိပ္ပါယ်ကား-ထန်းရွက်ဖြင့်ပြုလုပ်အပ်သောယပ်ကို တာလဝဏ္ဏ-ဟု ခေါ်သည်။ထန်းရွက်ဖြင့် မပြုမူ၍နှီးနှောစသည်တို့ဖြင့်ပြုလုပ်သောယပ်ကိုလည်း ထန်းရွက်ယပ်နှင့် တူခြင်းကြောင့် သဒိသူပစာရအားဖြင့် တာလဝဏ္ဏ-ဟူ၍ ခေါ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကောသလ္လမည်သော ပညာသည် ဖြစ်စေအပ်သောအနက်ကြောင့် ကုသလမည်သည်။ ဉာဏစိုးယုတ် ကုသိုလ်သည် ထိုပညာနှင့် မယှဉ်သော်လည်း ကုသလအဖြစ်တူသောကြောင့် သဒိသူပစာရအားဖြင့် ကုသလမည်၏။ ဤကား-အဋ္ဌကထာ၏ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး မိမိ၏နည်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဉာဏသမ္ပယုတ္တေသုဝါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဉာဏသမ္ပယုတ်ဧတ်သည် ကောသလ္လမည်သော ပညာသည်ဖြစ်စေအပ်သောအနက်ကြောင့် ကုသလမည်သည်။ ဉာဏစိုးယုတ်ကုသိုလ်သည် ပညာကြောင့် မဖြစ်သော်လည်း ဉာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ်နှင့် အနဝဇ္ဇ, သုခဝိပါက သဘောချင်းတူသောကြောင့် သဒိသူပစာရအားဖြင့် ကုသလမည်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အတင်ရုဠ္ဍိနည်းကို ပြတော်မူပြီး၍ အတွင်ရုဠ္ဍိနည်းကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အထဝါ ကိုဋ္ဌ နိမိတ္တံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မဟိ်သော ဂေါ-ဟူသော ဥဒါဟရဏ်ကိုဥ္စ မြေဉ်အိပ်ခြင်းကြီးယာ, သွားခြင်းကြီးယာကိုကို ပဝတ္တနိမက်ပြု၍ မဟိ်သော,ဂေါ-ဟု ခေါ်ဆိုကြကုန်၏။ ထိုမြေဉ်အိပ်ခြင်းကြီးယာ,သွားခြင်းကြီးယာမရှိသော်လည်း မဟိ်သော ဂေါ-ဟု ခေါ်ဆိုပြီးဖြစ်ခြင်းကြောင့် မဟိ်မသော ဂေါ-ဟူ၍သာလျှင် ခေါ်ဆိုသကဲ့သို့ ထိုအတူ ကောသလ္လ မည်သောပညာကြောင့် ကုသလ-ဟူသော အမည်ကို ရပြီးသော ကုသိုလ်တရားသည် ကောသလ္လမည်သော ပညာနှင့် မယှဉ်သော်လည်း ကုသ

လ-ဟူသောအမည်သည်သာလျှင် အတွင်ရင်ဋီအားဖြင့် ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ (သကတ္ထကြောင့်၊ ရသေ့ပညတ်၊ သကတ်ပျောက်လျက်၊ မည်မှပျက်သည်၊ သက်သက်အတွင်ရင်ဋီတည်း။ ။ဘုရားကြီးနိယံ။)

မဓုဋီကာဠီကား-ကောသလ္လမည်သော ပညာကြောင့် ကုသလ-ဟူသော အမည်သည်မဟာကြိယာ-စသည်တို့ဠီဖြစ်သော်လည်း ကုသိလိဠီသာထင်သော ကြောင့် အထင်ရင်ဋီ-ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဤမသို့ ဝိကပ္ပေ နိမိတ္တာဝိရဟေပိ ပသိဒ္ဓ ရင်ဋီနာမာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (မဓုဋီကာ)။ (သကတ်တခု၊ အစုများစွာ၊ ဆက်ဆံပါလျက်၊ ထင်ဖွာစွဲလည်း။ အမြဲဂျိရင်ဋီပင်တည်း။ ။ဘုရားကြီးနိယံ)။ အထင်ရင်ဋီ,အတွင်ရင်ဋီ,အတင်ရင်ဋီ ဟု ရင်ဋီသုံးပါးရှိသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ယဉ္စ အဘိဓမ္မပရိယာယေန ကုသလံ ကထိတံ-ဟု အဋ္ဌကထာဠီ မိန့်အပ်သော အဘိဓမ္မပရိယာယ-ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပညာနိဒ္ဒေသေ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-ကောသလ္လဲယောဂါကုသလန္တိ အယံ အဘိဓမ္မပရိယာယော ဟောတိ-တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အဋ္ဌကထာဠီ ကောသလ္လတော သမ္ပ္။တတ္တာ ကောသလ္လသမ္ပ္။တဒ္ဒေန ကုသလံ-ဟု မိန့်အပ်သော ဒေသနာတော်သည် အဘိဓမ္မဒေသနာ မည်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ကောသလ္လယောဂါ ကုသလန္တိ ဈာနံ အယံ သဒ္ဒသရုပံ ကောသလ္ल သမ္ပ္။တဒ္ဒေန ကုသလန္တိ ဈာနံ ဒေသနာ သမာနံ။ (မဓုဋီကာ)။ အဋ္ဌကထာဠီမိန့်အပ်သော ကောသလ္လသမ္ပ္။တဒ္ဒေန ကုသလံ-နှင့် ဋီကာဠီမိန့်အပ်သောကောသလ္လယောဂါကုသလံ-သည် အတူတူတည်းဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တာနမ္ပိ ဉာဏံ ဥပနိဿယပစ္စယော ဟောတိ-ဟု ဉာဏဝိပ္ပယုတ်တို့အား ဉာဏ်သည်ဖြစ်စေသည်ကို ကုသလတိတ် မူလဋီကာဠီ ဖွင့်ပြခဲ့ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကောသလ္ल သမ္ပ္။တဒ္ဒေန ကုသလံ-သည်။ ဝါ။ ကောသလ္လယောဂါ ကုသလံ-သည် အဘိဓမ္မာဠီမရှိ။ ထိုသို့မရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် အဘိဓမ္မပရိယာယ-ဟု သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပညာနိဒ္ဒေသေ။ ပ။ ကုသလသဒ္ဒပ္ပဝတ္တိတိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော် ပညာနိဒ္ဒေသဠီ ပညာကို ကောသလ္လ-ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ထို ကောသလ္လ၏ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိနိမိတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ဤအကြောင်း နှစ်ပါးတို့ကြောင့် အဘိဓမ္မပရိယာယ-ဟု သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကုသလသဒ္ဒပ္ပဝတ္တိတိဠီ ဣတိ-တသ္မိဠီ ဟိတ်နှစ်ချက်ကို ပြန်ရှိစဲ့။

တသ္မာဒ ဘာဝေါ ကုသလသဒ္ဒပ္ပဝတ္တိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒဏ္ဍသဒ္ဒါသည် ဒဏ္ဍီသဒ္ဒါ၏ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိနိမိတ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ကောသလ္လဲ သဒ္ဒါသည် ကုသလသဒ္ဒါ၏ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိ နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ဒဏ္ဍီနော ဘာဝေါ ဒဏ္ဍီဟ္ဂံ-ဟူသော ဘာဝတဒ္ဓိတ်ဠီ ဒဏ္ဍီတ္တံပုဒ်၏အရကို ဒဏ္ဍီ၏ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိနိမိတ်ဖြစ်သော ဒဏ္ဍကိုအာရုကော်က်အပ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ကုသလသ ဘာဝေါ ကောသလ္လံ-

ဟူသော ဘာဝတဒ္ဓိတ်၌ ကောသလ္လံပုဒ်၏အရကို ကုသလ၏ သမ္ဗပ္ပဝတ္တနိမိတ် ဖြစ်သော ပညာကိုအရကောက်အပ်၏။ ထိုကြောင့် တသ္မာစ ဘာဝါ ကုသလ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိ-ဟု ဖွင့်ပြခဲ့ပြီသည်။ ။ယခု အဘိဓမ္မ ပရိယာယေန ကုသလံ ကထိတံ-၌ ကုသလဘာဝံ-ဟု ရှိသင့်လျက် ဘာဝသဒ္ဒါကြောသည်-ဟု ပြတော်မူလိုရကား-ကုသလန္တို့ ကုသလဘာဝံ အာဟ-ဟု မိန့်သည်။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၏အဖြစ်ကို-ဟု ဖယ်ထားနာအပ်၏။

အရှင်ဗုဒ္ဓိကဆရာ....ဝိပါက်-အစရှိသည် တို့၏ အနဝဇ္ဇ အဖြစ်ရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် ကုသိုလ်ကိုသာ အနဝဇ္ဇလက္ခဏ-ဟု မိန့်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိပါကာဒိနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—အနဝဇ္ဇသည် အပြစ်မရှိခြင်းဟူသော အဘာဝတ္ထ အနဝဇ္ဇ, အပြစ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဟူသော ပဋိပက္ခအနဝဇ္ဇနှစ်ပါးတို့တွင် ပဋိပက္ခအနက်ဖြစ်သော အနဝဇ္ဇသည် ဝိပါက်-စသည်တို့၌ မရှိခြင်းကြောင့် ကုသိုလ်ကုသော အနဝဇ္ဇလက္ခဏ်ဟု မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသေ၏။]

သမ္မတ္တိအဋ္ဌေန၊ သမ္မတ္တံ ဒုနက် ရှိသော်။ ရသေန၊ ရသဖြင့်။ ဝေါဒါနဘာဝရသံ၊ ဖြူစင်သောအဖြစ်လျှင် ပြည့်စုံခြင်းရှိ၏။ ဟလဋ္ဌေန၊ ဟလ အနက်ရှိသော။ ပစ္စုပဋ္ဌာနေန၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ဖြင့်။ ကုဋ္ဌဝိပါကပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းရှိ၏။ အသာမဂိရကော၊ တပါးသော တရားဟိုနှင့် မဆက်ဆံသော။ ကက္ခဋာဒိဖုသနာဒိကော၊ ကက္ခဋ စသော သဘော, ဖုသန စသော သဘောသည်။ သဘာဝေါ၊ သဘာဝမည်၏။ သာမဂိရုကော၊ တပါးသော တရားတို့နှင့်ဆက်ဆံသော။ အနိစ္စာဒိသဘာဝေါ၊ အနိစ္စစသော သဘောသည်။ သာမညံ၊ သာမညမည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ပုဓ၊ ဤကုသလာ ဃမ္မကာကို ထုတ်ရာ၌။ ကုသလာဃမ္မကံ၊ ကုသိုလ်၏လက္ခဏာကို။ သပ္ပကုသလ သာမဂိရဏသဘာဝတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်တို့နှင့်ဆက်ဆံသော သဘော၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမညံ၊ သာမည်ဟူ၏။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေါ၊ ဟား။ အကုယလာဒိဟိ၊ အကုသိုလ်စသည်တို့နှင့်။အသာမဂိရဏတာယာမဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဘာဝေါ၊ သဘာဝမည်၏။ ဥပဋ္ဌာနာကာရေါတိ၊ ဟား။ ဝဟောတပ္ပကာရေန၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဥပဋ္ဌာနာကာရေါ၊ ထင်သောအခြင်းအရောတည်း။ ဝါနှ၊ ဥပဋ္ဌာနာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်မှာပါ၊ ဟု ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ (ဥပဋ္ဌာတိသို့ဟပ်)၊ ဒဿနေနာ၏။ကာရကံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိဃံ၊ ဒေါသ။ တပ္ပဋိကမ္မဘာဝေန၊ ထိုဒေါသကြောင်းနှင့်ကုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဝါ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဋိမုခံ၊ အကြောင်းသို့ရှေးရှု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဝါ၊ဖြစ်၏။ ဒုတိယာဒိမဒိနာပစနတ္ထေန၊

ဤသို့သောဝစနတ္ထကြောင့်။ ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာနံ၊ ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာနမည်၏။ ဝိဇာနာတိတိဇေ တေန၊ ဖြင့်။ ယညာပညာကိစ္စဝိသိဋ္ဌံ၊ သညာကိစ္စ,ပညာကိစ္စတို့မှထူးသော။ ဝိသယ်ဂ္ဂဟဏံ၊ အာရုံကိုယူခြင်းကို။ အာဟာ၊ ၏။ သမ္ဗစ်တ္တသာဓါရဏာတ္တာဝါ၊ အပေါ်းဖုံသောစိတ်တို့နှင့်ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ဋ္ဌ။ယထာယထာ၊အကြင်အကြင်အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဂဒ္ဒုတိ၊ ၏။ ဟတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုစိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ဋ္ဌ။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ (ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂ္ဟဟိတသ္မာဝါ၊ ထိုကြောင့်ဂုဏ်း။ ဇတ္ထ၊ ဤစိတ်ဟူသောပုဒ်ဋ္ဌ။ ဧဝံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော ဟူသော အဋ္ဌကထာသို့စပ်)။

ဂဏ္ဌိ၊ [အနဝဇ္ဇလက္ခဏမေဝါတိ။ပ။ဝတ္ထုကာမတာယံ ကတံ-ဟူသောပါဋိဖြင့် အနဝဇ္ဇလက္ခဏာ,သုခဝိပါကလက္ခဏာနှစ်ပါးတို့တွင် သုခဝိပါကလက္ခဏာကို ဂုဏ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပဒ္ဓာနံ-ဟု ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်၏အဖြစ်ကို ဆိုလိုသောကြောင့် အနဝဇ္ဇလက္ခဏမေဝ-ဟု လက္ခဏာ တခုကိုသာ အဋ္ဌကထာဋ္ဌ ထုတ်ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ဂုဏ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်နှင့် သုခဝိပါကလက္ခဏာတို့သည် အတူတူသာဖြစ်ကြ၏။ သုခဝိပါကလက္ခဏာ-ဟူသည် ပစ္ဆိမံ ကာလန္တရေ ဝိပါကုပ္ပါဒနသမတ္ထတာယ-ဟု ကုသလတို်က်မူလဋီကာဋ္ဌ ပြဆိုခဲ့သောကြောင့် ဂုဏ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်၊အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းရှိ၏-ဟု ယောဇနာသည်။ ။ ပြည်-အဋ္ဌသာလိနီနိဿျ-ဋ္ဌီ ဂုဏ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်၊ အလိုရှိအပ် ကောင်းမြတ်သော ဂုဏ္ဌဖြစ်သော လေးပါးသော ဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာတည်း-ဟူသော အကျိုးဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်ရှိ၏ဟု အကျိုးတရားကို ဖလပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်ယူ၍ ယောဇနာဟော်မူသည်။ ။မူလဋီကာနိဿျဋ္ဌ ဂုဏ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်၊ အလိုရှိအပ်သော အကျိုး၏ ထင်ခြင်းပင်တည်း-ဟု ယောဇနာတော်မူသည်။ ။ထိုနိဿျဆရာတော်ကြီးတို့၏ အလိုအားဖြင့် အကျိုးတရားကို ဖလပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်-ဟု ယူတော်မူကြသည်။

သဘာဝေါ ဝါ သာမညံ ဝါ လက္ခဏံ နာမ-ဟု မိန့်အပ်သော သဘာဝနှင့် သာမညတို့၏ အထူးကို ပြတော်မူလိုရကား-သဘာဝေါ-စသော ပါဋိကို မိန့်။ ။ဥပဒ္ဓာနာကာရပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ဖလပစ္စုပ္ပဒ္ဓာန်ကို ပြတော်မူလိုရကား-ဖလံပန-စသောပါဋိကိုမိန့်။ ။ဖလံ-ဟူသောပုဒ်ကို ဥပဒ္ဓာတိဋ္ဌစပ်။ ဥပဒ္ဓာဟီတိ ဥပဒ္ဓာနံ။ ဥပဒ္ဓာတိ ဇတေနာတိ ဥပဒ္ဓာနံ။ ဥပပုဗ္ဗ ဌာဓါတော် ယုပစ္စည်း။ ကတ္တုသာဓန, ကရဏသာဓန။ အကြောင်း တရားကိုရ၏။ ပဋိစ္စ ဥပဋ္ဌာနံ ပစ္စုပ္ပဒ္ဓာနံ။ တပ္ပုရိသသမာသ်။ အကျိုးတရားကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားကိုရ၏။ ကာရကံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဖလဿ၊

အကျိုး၏။ ဥပဇ္ဈာနံ၊ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဟာရားတည်း။ ပစ္စုပဇ္ဈာနံ၊ တရား။ ။ တနည်းကား-ပဋိမုခံ ဥပဇ္ဈာနံ ပစ္စုပဇ္ဈာနံ။ပဋိပုဒ်,ဥပဇ္ဈာနပုဒ် တပြုရိသ့်သမာသ်။ အကျိုး၏ ရှေးရှုဖြစ်ရာဖြစ်သော အကြောင်းတရားကိုရ၏။ ။ဖလဇ္ဇနေ ပန ပစ္စုပဇ္ဈာနေနေသ ဝေဒနာပစ္စုပဇ္ဈာနောနာမ ဟောတ်၊ ဝေဒနာဇ္ဈေသ ပစ္စုပဇ္ဈာ ပေတိ ဥပ္ပါဒေတိတိ အတ္ထော-ဟု ပဒဘာဇနီ-၌ ဖွင့်ပြလတံ့ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၌လည်း အကြောင်းတရားကို ဖလပစ္စု ပဇ္ဇာန်-ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းထင်ရှား၏။ထိုကြောင့်ဖလံ ပစ္စုပဇ္ဈာပေတိ ဥပ္ပါဒေတိတိဖလပစ္စုပဇ္ဇာနံ-ဟု ပြုအပ်၏။ ကိစ္စရသသည် အကြောင်းတရား။ သမ္ပတ္တိရသသည် အကျိုးတရားဟူ၍ ကိစ္စရသ,သမ္ပတ္တိရသတို့၏အထူးကိုဝင်း။ ဖလပစ္စု ပဇ္ဇာန်သည် အကြောင်းတရား။ ဥပဇ္ဈာနာကာရပစ္စုပဇ္ဈာန်သည် အကျိုးတရားဟူ၍ ပစ္စုပဇ္ဇာန်တို့၏အထူးကိုဝင်း သိအပ်၏။ (ဤကား ရန်ကုန်မြို့ ဇဝဥ္ဇဝန်ဆရာမဟာဘုရားကြီး၏ နည်းတည်း။)

သညာပညာကိစ္စံ သညာဏကရဏပဋိဝိဇ္ဈနာနိ။ တဒုဘယဝိဓုရာ အာရမ္မဏူပလဒ္ဓိ ဝိဇာနာတိတိ ဤမိနာ ဝုစ္စတိတိ အာဟ သညာ။ ပ။ ဂဟဏန္တိ။ (အနုဋီကာ)။ ။သညာဏကရဏပဋိဝိဇ္ဈနာန်၊ အမှတ်ကိုပြုခြင်း,တိုးထွင်း၍သိခြင်းတို့သည်။ သညာပညာကိစ္စံ၊ သညာပညာတို့၏ကိစ္စသည်။ဟောဟ်၊ ၏။ တဒုဘယဝိဓုရာ၊ ထိုသညာပညာနှစ်ပါးကို၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏူပလဒ္ဓိ၊ အာရုံကိုရခြင်းကို။ ဝိဇာနာတိတိဤမိနာ၊ ဝိဇာနာတိဟူသောပါဠိဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဤဟိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ။ ပ။ ဂဟဏန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ။ဤကား ဝိဇာနာ တိတိ။ ပ။ အာဟ-၏ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ ယာယံ၊ ဝါ စတ္တာနိ သဋ္ဌိတ္တာ သာမဂါရဏောဟ။ ပ။ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ပါဠိဖြင့် စိပ္ပံ-ဟူသော ပုဒ်သည် အလုံးစုံသောစိတ်ဘိုးနှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် စိနောတိဟ် စိပ္ပံ-စသော အနက်ကိုလည်း သိအပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အလုံးစုံသော စိတ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် ပဌမနည်းကို သာဆိုသင့်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဒုတိယ, တတိယနည်းတို့ကို မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုံးရှုံးမေးမြန်း သဋ္ဌိတ္တာ သာဓာရဏောဟ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကာ ပဌမနည်းဟူသောပုဒ်သည် အလုံးစုံသော စိတ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် ရဿင့်ရထိုက်သောအနက်ရှိသောစိတ်၌ ရသင့်ရထိုက်သောအနက်ကို ယူရန်သောကြောင့် စိနောတိဟ် စိပ္ပံ-စသော အနက်ကိုလည်း သိအပ်သည်မိန့်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ယသ္မာဝါ။ ပ။ တသ္မာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို သဋ္ဌိတ္တာသာဓာရဏောဟ-ဟု အကျဉ်းချုံးတော်မူသည်။ ယဒေတ္ထ လောကိယာ။ ပ။ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-၏ အကြောင်းဟေတုကို ယတ္ထ ယတ္ထ။ ပ။ ဂဟေတဗ္ဗော

တိဝါဖြင့် ပြဲတော်မူသောကြောင့် အဋ္ဌကထာသို့စပ်အပ်၏။သဒ္ဒါစိတ္တ သာဓိရ
ဟာတ္တာဝါ-ဟူသောဟိတ်နှင့် ယတ္ထ ယတ္ထ။ ပ။ ဂဟေ တဗ္ဗောတိ ဝါ-ဟူသော
ဟိတ်နှစ်ချက်ကို ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဧဝဒိတဗ္ဗော-၌ နာနာဟိတ်စပ်အပ်၏။
(အကြောင်းမကုန်၊ လောင်းပြန်တုံက၊ ဟိတ်ကုတည်း။) ဟူသော ဟိ-စ-ပန
နိယံနှင့်အညီ အဋ္ဌကထာ၏ သဗ္ဗစိတ္တသာဓိရဏတ္တာ-ဟူသော ဟိတ်ကို ယတ္ထ
ယတ္ထ။ ပ။ ဂဟေတဗ္ဗောတိဝါ-ဟူသော ဟိတ်ဖြင့် ဟိတ်ကုပြုတော်မူသည်။]

ယံ၊ ။အကြောင်ဧောစိတ်သည်၊ အာသေဝနပစ္စယဘာဝေန၊ အာသေဝန
ပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ စိနောတိ၊ ဂိတတ်၏။ ယဿ၊ အကြင်ပါပကံစိတ်သည်လည်း။
ကမ္မုနာ၊ကံသည်။အဘိသင်္ခတတ္တာ၊ပြုပြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။စိတံ၊စိအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကံ၊ ထိုစိတ်ကို။ တထာ၊ ထိုစိနောတိ တိစိတ္တံ စသော အ
ပြားဖြင့်။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယံပန၊ အကြင်စိတ်သည်ကား။ တထာ၊
ထိုစိနောတိကိစိတ္တံစသောအပြားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်။ (ထည့်)။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ ပရိတ္တာကြိယာဒ္ဒယဿ၊ ကာမကြိယာနှစ်ခုလည်းဖြစ်သော။ အန္တိမ ဇဝနဿ၊
အဆုံးဧောလည်းဖြစ်သော။ တံ၊ထိုစိဟ်ကို။ လဗ္ဘမာနစိန္တာနဝိစိတ္တတာဒိဝသေန၊
ရအပ်သောစိန္တာနဇာဖြစ်, ဝိစိတ္တအဖြစ်စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တန္တိ၊ စိယ္ယဟူ
၍။ ဂေဒိတမ်ဳံ၊ ၏။ ပန၊ အာဝဇ္ဇနဒ္ဒေမှတပါး ဟသိတုပ္ပါဒ်ကို ဆိုဦးအုံ့။ ဟသိ
တုပ္ပါဒေါ၊ ဟသိတုပ္ပါဒ်စိတ်ကို။ အညဇဝနဂတိကောဝ၊ တပါးသောဧောတို့
နှင့် အလားတူ၏ဟူ၍သာလျင်။ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စိတ္တာနံပနာတိဇတ္ထ၊ ၌။ ဂိစ်
ကြောင့်၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သောစိတ်တို့ဖြစ်။ ဇာတိအယ္ထော၊ ကို။ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
တာဒန္တောဂဓတ္တာ၊ ထိုဆန်းကြယ်ကုန်သောစိတ်တို့၏ အတ္ထင်း၌ဖြစ်သည်၏ အ
ဖြစ်ကြောင့်။ သမုဒါယဝေါဟာရေန၊ အပေါင်း၏အမည်ဖြင့်။ အဝယဝေါဝိ၊
အစိတ်ဖြစ်သောစိတ်ကိုလည်း။ ဒိတ္တာန်္တိ၊ ဆန်းကြယ်သောစိတ်ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဖြ်။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဂိစိကြောံ၊ တို့၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။
ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ဖြ်။ ကိဓိပ၊ ပဋိကား။ ပဗ္ဗတနဒီသမုဒ္ဒါဒိဧကဒေသေသု၊တောင်,
မြောက်,သမုဒ္ဒရာစသည်တို့၏အစိတ်တို့ကို။ ဂိဧကဒေသု၊ မြင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဗ္ဗ
တာဒေသော၊ တောင်စသည်တို့ကို။ ဒိ [illegible] ပ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စန္တိဝိယ၊
ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စရဏံ နာမ၊ စရဏာမည်
သည်ကား။ ဂဓေတဗ္ဗာ၊ ယူ၍။ စရိတဗ္ဗဘိဇ္ဇာပဂဓော၊ လွှဲလည်လည်ခြင်း ပြအပ်သော
ဆန်းကြယ်သောကားတည်း။ ပုပါနိတိ၊ ကား။ ဒိမ္ဘာနိ၊ အရပ်တို့သည်။ အစ္ဆရိတိ
ကန္တိဇဟေန၊ ဖြင့်။ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓံ၊ ဇာန္ဒြိယဗဒ္ဓဖြစ်သောစိတ်ကို။ ဝဒတိ၊ မိန့်၏။ စိတ္တ
ဟတမေဝါတိဣဒံ၊ စိတ္တဟတမေပဟူသောစကားကို။ စိတ္တဿ၊ ကုသိုလ်အကု
သိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော အဘိသင်္ခါရဝိညာဏ်စိတ်၏။ မူလကာရဏတံ၊မူလ အ

ကြောင်း၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဂမ္မဃဿ၊ ကံ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဟိ၊ ။ ပုဟိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိတ္တာသ၊ ၏။ မူလကာရဏာဟံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၌။ ပုတ္တံ၊ ဖဲ့။ ပန၊ သခ်ေပမှတပါး ဝိတ္ထာရကိုဆိုအံ့။ တံအတ္ထံ၊ ထိုကံ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော စိတ်ဟုဆိုအပ်သောအနက်ကို။ ဝိဘာဝေဟံ၊ ယင်းမျှဖွဲ့ပြခြင်းငှာ။ ကာယကမ္မာဒိဘေဒန္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

၇ဤ၌၊ ၊ [အဋ္ဌကထာ၏အဓိပ္ပါယ်ကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြတော် မူလို ရကား ယံ အာသေဝန ပစ္စယဘာဝေန။ ပ။ စိတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗ-ကိုမိန့်။ ထိုပါဠိတို့တွင် ယံ အာသေဝနပစ္စယဘာဝေန စိနောတိ-ဖြင့် ယဒေတ္ထ လောကိယ။ ပ။ စိနောတိတိ စိတ္တံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကိုအကျဉ်းအားဖြင့် ပြတော်မူသည်။ ယဉ္စိ ကမ္မုနာ အဘိသင်္ခတတ္တာ စိတံ-ဖြင့် ဝိပါကံ ကမ္မကိလေသေဟိ စိတန္တိ စိတ္တံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အကျဉ်းအားဖြင့်ပြတော်မူသည်။ ယံ ပန တထာ နဟောတိ။ ပ။ စိတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဖြင့် အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတိ စိတ္တံ၊ ဝိဇာနာတိ တိ အတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ, အဒိစသဒ္ဒမိ။ ပ။ စိတ္တကရဏတာယ စိတ္တံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိတို့ကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြတော်မူသည်။ထိုသခ်ေပပါဠိတို့တွင် ယံ အာသေဝနပစ္စယဘာဝေန စိနောတိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အနုဋီကာ၌ အနန္တရဓမ္မာနံ ပဂုဏဗလဝဘာဝသ ကာရဏဘာဝေန ပဝတ္တိမာနော သန္တာနံ စိနောတီနာမ၊ တထာ ပဝတ္တိစ အာသေဝနပစ္စယဘာဝေါတိ အာဟ အာသေဝနပစ္စယဘာဝေန စိနောတီတိ-ဟု မိန့်သောကြောင့် မိမိ၏ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့အား အားရှိအောင် အာသေဝန သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းသည် မိမိ၏အစဉ်ကိုစိသည်မည်၏။

ပရိတ္တာကြိယာဒ္ဒွယံ-ဖြင့် အာဝဇ္ဇန်းဒွေကိုမိန့်တော်မူသည်။ လဇ္ဇီမာန စိန္တနဝိစိတ္တာဒိဂသေန-ဖြင့် ထိုစိနောတိတိ စိတ္တံ၊ မိတန္တိ စိတ္တံ-ဟူသော ဝစနတ္ထဖြင့် မရဏာဂသော အာဝဇ္ဇန်းဒွေအဆုံးဖြစ်သောဇောကို စိန္တေတိတိ စိတ္တံ၊ စိတ္တာ ကရဏတာယ စိတ္တံ-ဟူသော အနက်၏အစွမ်းဖြင့် စိတ်မည်သည်ကို သိရမည်ဟု ပြတော်မူသည်။ ။အဟိတ်ကြိယာသုံးခုတွင် ပဓာဝဇ္ဇန်းဒွေကိုနှုတ်သော် ဟသိတုပ္ပါဒ်စိတ်သည်ကျန်၏။ ထိုဟသိတုပ္ပါဒ်စိတ်ကိုကား အဘယ်ဝစနတ္ထဖြင့် စိတ္တာဟုသိရမည်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဟသိတုပ္ပါဒဒါပန-စသည်ကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဟသိတုပ္ပါဒ်ကို တပါးသောဇောစိတ်တို့ကဲ့သို့ စိနောတိတိ စိတ္တံ-ဟူသောဝစနတ္ထဖြင့် မိတ္တာမည်သည်ကို သိရမည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....စိတ္တာဒုံ-ဟု သာမညမိန့်အပ်လျက် ဝိစိတြာနုံ-ဟူသော ဝိသေသအနက်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကာ တဒန္တောဂဓိတ္တာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ပဗ္ဗတော ဒိဇ္ဇော,

သမုဒ္ဒေါ ဒိဋ္ဌော-စသည်တို့၌ကဲ့သို့ ကေဒေသူပစာရအားဖြင့် မိန့်သောကြောင့် သိရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။စရဏံနာမ။ ပ။ ပဋ္ဌော-ဟူသည် လူအပေါင်းတို့ သိစေရန် လှည့်၍ပြအပ်သောစကားတည်း။နိဒ္ဒြာတို့၌ လက်စွမ်းပြပုံကား ဟူ၍ ၎င်း။ ဆန်းကြယ်သော ပုဆိုးတည်းဟူ၍ဆိုင်း။ ပုဆိုးပြောက် တည်းဟူ၍ဆိုင်း ယောဇနာတော်မူကြသည်။

အရှင်ဋီကာ်ဆရာ....တမြို စိတ္တကတမေဝ-ဟု မိန့်အပ်သောစကားသည် စိတ်သည်သာလျှင် ဆန်းကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သည်ကို မိန့်အပ်သော စကားဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား စိတ္တကတမေဝါတိ။ ပ။ဝုတ္တံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား တမြို စိတ္တကတမေဝ-ဟူသော စကားကို စိတ်ဆန်းကြယ်ခြင်းကြောင့် ကံဆန်းကြယ်သည်။ ကံဆန်းကြယ်ခြင်းကြောင့် လိင်ဆန်းကြယ်ရသည်။ ဤသို့လျှင် စိတ်သည်မူလအကြောင်းဖြစ်သည်ကို ရည်၍မိန့်သည်။ ပိုက်သည်သာလျှင် လိင်စသည်တို့၏ ဆန်းကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သည်ကို မိန့်အပ်သောစကားမဟုတ်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....စိတ်၏မူလအကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုရည်၍မိန့်၏ဟု အဘယ်ကြောင့်သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကမ္မဿ ဟေတံ စိတ္တံ ကရဏ္ဍ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ်သည် ကံ၏ အကြောင်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကံ၏အကြောင်းဖြစ်သော စိတ်ဟူသည် အဘယ်စိတ်နည်းဟူမူ စိတ္တကတမေဝါတိ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏကတမေဝ-ဟူသော အနုဋီကာ။ ။အဘိသင်္ခါရဝိညာဏံ ကုသလာကုသလံ–ဟူသော နိက္ခေပကဏ္ဍ မူလဋီကာကိုနှင့်အညီ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏ်မည်သော ကုသိုလ်,အ ကုသိုလ်စိတ်သည် ကံ၏အကြောင်းမည်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကာယကမ္မာဒိဘေဒံ-စသောစကားကို အဋ္ဌကထာဆရာသည် အဘယ်ကိုပြလို၍ မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တံပနအတ္ထံ စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား အဋ္ဌကထာ၌ အဘိသင်္ခါရ ဝိညာဏ်စိတ်၏ မူလအကြောင်း၏အဖြစ်ကိုပြသော တထာယဒေတံ။ ပ။ တမြို စိတ္တကတမေဝ-ဟူသောစကားသည် သင်္ခေပစကားမျှသာဖြစ်သဖြင့် ထိုသင်္ခေပစကားကို အကျယ်အားဖြင့်ပြတော်မူလို၍ မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။]

လိုဂ်နာနန္တန်၊ ကား။ သဏ္ဌာနနာနန္တံ၊ သဏ္ဌာန် မတူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဂါ၊ ကား။ ဘိန္နသဏ္ဌာနဂ်ပစ္စဂ်ဝတော၊ မတူသောသဏ္ဌာန်ဟု ဆိုအပ်သော အကြောင်းရှိသော။ သရိရသ၊ ကိုယ်၏။ နာနတ္တံ၊ မတူသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါဟာရဝသေန၊ ဂေါဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဣတ္ထိ ပုရိသာဒိဘာဝေန၊ မိန်းမယောကျ်ားအစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂေါဟာရိတဗ္ဗေသု၊ ခေါ်ဆိုအပ်သည်တို့၌။ ပတ္ထနာဝိသေသာ၊ တောင့်တခြင်းအထူးတို့

သည်။ ယတော၊ ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ကမ္မ ဝိသေသော၊ ကံအထူးကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ ဤမိ နာကာရဏော၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ဤဒံကမ္မနာနတ္တံ၊ ဤကံမတူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝေါဟာရ နာနတ္တတော၊ ဝေါဟာရမတူခြင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပါ။ ပ။ ကာဒိတာ ဒိဧဝ မာဒိသု၊ အပါ။ ပ။ ကာဒိတာအစရှိကုန်သော။ စတ္ထာဟိ၊ လေးပါးကုန် သော။ (ထည့်)။ အာဒိသဒ္ဒေဟိ၊ အာဒိသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။ ဂတိယာစ၊ ဂတိဌဉ်း။ ဥပပတ္တိယာစ၊ ဌဉ်း။ အတ္တဘာဝေစ၊ အတ္တဘောဌဉ်း။ လောကဓမ္မေ သုစ၊ လောကမံကားကိုဌဉ်း။ သုတ္တာဂတာနိ၊ ပါဠိတော်ဌဟောတော်မူအပ် ကုန်သော။ နာနာကရဏာနိ၊ အထူးတို့ကို။ သင်္ခါတိ၊ ရေတွက်၏။

ကမ္မနာနတ္တာဒိဝသေနာဟိဇဏ္ဍ၊ ဌ။ ကုသလာကုသလဝသေန၊ ကုသိလ အကုသိလိတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ကမ္မနာနတ္တံ၊ ကံထူးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ ဝိသဒိသသဘာဝကာ၊ မတူသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နာနတ္တံ၊ နာနတ္တမည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာကုသလဝသေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မနာနတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသိလ်ကံ၏။ ဒါနာဒိဝသေနစ၊ ဒါနစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ၎င်း။ ကာယသုစရိတာဒိဘာဝေနစ၊ကာယသုစရိုက်စသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ပုထုတ္တံ၊ များသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ အကုသလကမ္မဿစ၊ အကုသိလ်ကံ၏လည်း။ မစ္ဆရိယာဒိဟိစ၊ မစ္ဆရိယစသည်တို့ဖြင့်၎င်း။ ကာယဒုစ္စရိတာ ဒိဟိစ၊ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ဖြင့်၎င်း။ပုထုတ္တံ၊ များသည်၏အဖြစ်ကို။ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ ဗဟုပ္ပကာရတာ၊ များသောအပြားရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပုထုတ္တံ၊ ပုထုတ္တမည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဟောတိ၊၏။ ဧကတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ အကုသလ ကမ္မဿစ၊ ၏လည်း။ မစ္ဆရိယာဒိဟိစ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိစ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ပုထုတ္တံ၊ ကို။ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)

အနွဒါနာဒိဝသေန၊ အနွဒါနစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒါနာဒီနဉ္စ၊ ဒါန စသည်တို့၏၎င်း။ ပါဏာတိပါတာဒိဝသေန၊ပါဏာတိပါတမှကြဉ်ခြင်း စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ကာယသုစရိုကာဒီနဉ္စ၊ ကာယသုစရိုက် စသည် တို့၏ ၎င်း။ အာဝါသမစ္ဆရိယာဒိဝသေန၊ အာဝါသမစ္ဆရိယ စသည်တို့၏ အစွမ်း ဖြင့်။ မစ္ဆရိယာဒီနဉ္စ၊ မစ္ဆရိယစသည်တို့၏၎င်း။ ပါဏာတိ ပါတာ ဒိဝသေန၊ ပါဏာတိပါတစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ကာယဒုစ္စရိတာဒီနဉ္စ၊ ကာယ ဒုစရိုက် စသည်တို့၏၎င်း။ ပဘေဒေါ၊ အပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧကေကဿ၊တစုံစု သော။ ပကာရဿ၊ အပြား၏။ ဘေဒေါ၊ အပြားသည်။ ပဘေဒေါ၊ ပဘေဒ

မည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ ဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ် ပြီးသော။ အတ္ထော၊ ကို။ ပဒီတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ကထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအပြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ ထိုထိုသို့သော ကုသလစသော အပြား, ဒါန စသော အပြား, အန္နဒါနစသောအပြားအားဖြင့်။ ဂဝဝတ္ထိတဟာ၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတာ၊ ဆုံးဖြတ် အပ်သည်၏ အဖြစ်သာည်။ နာနတ္တာဒိနံ၊ နာနတ္တစသည်တို့ကို။ ဝဝတ္ထာနံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတေနပါယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ လိင်္ဂနာနတ္တာဒိနိ၊ လိင်္ဂနာနတ္တ စသည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုလိင်္ဂနာနတ္တ စသည် တို့သည်။ ကမ္မနာနတ္တာဒီဟိ၊ ကမ္မနာနတ္တစသည်တို့ကြောင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေနပါယေန၊ ဖြင့်။ လိင်္ဂနာနတ္တာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဝေါဟာရ နာနတ္တဝဿေန ပန်။ ပ။ ကမ္မနာနက္ခံ-ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ဝေါဟာရနာနတ္တသဘ်သည် ကမ္မနာနတ္တ၏ ကိုက်ရိုက်အကြောင်း-ဟု တစုံတယောက် သောသူသည် ယူရာ၏။ ထိုအယူကို မြစ်တော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည်.... ဝေါဟာရဝဿေန။ ပ။ ဝေါဟာရနာနတ္တတော ဟောတိ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝေါဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့် ပထ္ထနာနာနတ္တ ဖြစ်သည်။ ပထ္ထနာနာနတ္တ ကြောင့် ကမ္မနာနတ္တဖြစ်သည်။ ဤသို့လျှင် ဝေါဟာရ နာနတ္တကြောင့် ကမ္မနာနတ္တဖြစ်သည်-ဟုမိန့်အပ်သောစကားသည် ဝေါဟာရ၏မူလအကြောင်း၏အဖြစ်ကိုရည်၍ မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အပါ။ ပ။ ကာဒိတာ့တိ ဝေမာဒိသု။ ပ။ သင်္ကာတိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မနိဿန္ဒေနေဝ စ။ ပ။ အပါဒကဒ္ဒိပါဒကာဒိကာ-၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် စတုပ္ပဒါ ဗဟုပ္ပဒါစ ရူပိနော အရူပိနော သညိနော အသညိနော နေဝသညီ နာသညိနော-ဟူ၍ဆင်း။ တသာ တသာ ဥပပတ္တိယာ ဥစ္ဆိန်စာဒိတာ-၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဟိနပဏီတတာ၊ သုဂတဒုဂ္ဂတတာ-ဟူ၍ဆင်း။ ထိုအတူ အတ္တ ဘာဝလောကမမ္မတ်၌လည်း ပါဠိတော်၌ဟောတော်မူအပ်သည်တို့ကို ရေတွက် သည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ ။ကမ္မနာနတ္တာဒိ ဝဿေနာတိ ဇာဒံ ပဒုဒ္ဓါရံ ကမ္မနာနတ္တပုထုတ္တပ္ပဘေဒဝဿေနာတိပဒံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မနာနတ္တ ပုထုတ္တပ္ပဘေဒဝဝတ္ထာနဝဿေန-ဟူသော ပါဠိတော်ကိုရည်၍ ကမ္မနာနတ္တာဒိဝဿေန-ဟုဋီကာ၌ ပဒုဒ္ဓါရ ပြုတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။

ပုထုတ္တပ္ပဘေဒတို့၏ အထူးကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ကုသလကမ္မဿ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ကမ္မနာနတ္တ ပုထုတ္တပ္ပဘေဒ ဝဝတ္ထာနဝဿေန-ဟူသော ပုဒ်၏ ဒုတိယပါဒ်ကို ပြတော်မူလိုရကား-နာနတ္တာဒိနံ-စသော်ပါဠိကိုမိန့်။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ကုသိုလ်တံ၏ဒါန-စသည်အစွမ်း-စသည်သည်၎င်း။အကုသိုလ်ကံ၏မစ္ဆရိယ-စသည်သည်၎င်း ပုထုဇ္ဇနမည်၏။ ထိုအတူအနာဒါန-စသည်သည် ကာယသုစရိတ၏ ပဘေဒမည်၏-စသည်ဖြင့် ပုထုဇ္ဇနပဗ္ဗဘေဒတို့ကို ပိုင်းခြားခြင်း, ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ကမ္မနာနတ္တ, ¦ပုထုဇ္ဇနပဗ္ဗဘေဒ ဝဝတ္ထာန မည်သည် ဖြစ်ဘိသေ၏။ ကမ္မနာနတ္တကား-သိသင့်သောကြောင့် မပြုပြီ။ ။နာနတ္တာဒီနံ ဝဝတ္ထာနန္တိဏ္ဍေ ဝဝတ္ထဒနံ ပစ္ဆေကံ့ ယောဇေတဗ္ဗံ။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မနာနတ္တဝဝတ္ထာန, ပုထုတ္တဝဝတ္ထာန, ပဘေဒဝဝတ္ထာန-ဟု အသီးအသီးယူဉ်ဟု ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ကမ္မနာနတ္တပုထုတ္တပဘေဒဝဝတ္ထာန ဝသေန၊ ကံမတူသည်ကို ပိုင်းခြားခြင်း, တခုသောကံ၏ များသောအပြားရှိသည်ကို ပိုင်းခြားခြင်း,တခုသော အပြား၏ များသော အပြားရှိသည်ကို ပိုင်းခြားခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်-ဟု ယောဇနာအပ်၏။ ပြည်အဋ္ဌသာလိနီနိဿ္သဋ္ဌကား-တမျိုး ယောဇနာ လျက်ရှိ၏။]

ပစ္ဆုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ဖြစ်သော။ လိင်္ဂဿ၊ လိင်၏။ ကမ္မတော၊ ဒုတိယာ ကံကြောင့်။ ပဝတ္တိဠ္ဟ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ တဒုန္ဘေန၊ ထိုလိင်၏ ကံကြောင့် ဖြစ်သောအစဉ်ဖြင့်။ ပစ္ဆုပ္ပန္နကမ္မဿ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ဖြစ်သောကံ၏။ နိပ္ဖတ္တိဠ္ဟ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ တတော၊ ထိုပစ္ဆုပ္ပန်ကံကြောင့်။ အနာဂက လိင်္ဂနာနတ္တာဒီဒဿနေန၊ အနာဂါတ်ဖြစ်သောလိင်္ဂနာနတ္တစသည်တို့၏ဖြစ်ခြင်းကို ပြသဖြင့်။ သံသာရံ၊ သံသရာကို။ ဝါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားအစဉ်ကို။ ဃဋ္ဋေန္တော၊ စပ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဃဋ္ဋေန္တော၊ စပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒဿေတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုသော။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည် (ထည့်)။ ကမ္မနာနာကရဏံပဋိစ္စာတိအာဒိ ံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မနာနာကရဏံပဋိစ္စစသောစကား၌။ ပုရိမေန၊ ရှေ့၌ဖြစ်သော။ ကမ္မဝစနေန၊ ကမ္မသဒ္ဒါဖြင့်။ အဂိဒ္ဓာသင်္ခါရာ၊ အဂိဒ္ဓာသင်္ခါရတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ လိင်္ဂါဒိ ဓစနေန၊ လိင်္ဂစသောသဒ္ဒါဖြင့်။ ဂိညာဏာဒီနိ၊ ဂိညာဏ်အစရှိကုန်သော။ ဘဝပရိယောသာနာနိ၊ ဘဝအဆုံးရှိသည်တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဂဟိအာဒိဝစနေန၊ ဂဟိစသောသဒ္ဒါဖြင့်။ ဇာတိဇရာမရဏာနိ၊ ဇာတိဇရာမရဏတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ယဿ၊ ထိုကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ စသော စကား၌။ ဂတိဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဂဟဏ၊ ဂါးပါး ကုန်သော။ ဂတိယော၊ ဂတိကိုကို။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ အပဒါဒိဘာဝပေါ၊ အပဒ အစရှိသည်ကို၏ အဖြစ်သည်။ တာသံ၊ ထိုဂတိတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ ဟေဂကိ၊ ၏။ တာ၊ ထိုဂတိတို့သည်။ ကထာ၊ ထိုအပဒ,ဒ္ဝိပဒ စသောအပြားအားဖြင့်။ ဘိန္နာ၊ ပြားကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ—တသ္မာ၊

ကြောင့်။ အပဒါဒိဘာဝေါ၊ သည်။ ကာသံ၊ တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)

ဥပပတ္တိတိတေန၊ ဖြင့်။ ဂေါမဟိံသာဒိခတ္တိယာဒိစာတုမဟာရာဇိကာဒိဥပပတ္တိယော၊ နွားကျွဲစသော ဥပပတ္တိ, မင်းစသော ဥပပတ္တိ, စာတုမဟာရာဇိက စသော ဥပပတ္တိတို့ကို။ ဝုစ္စန်၊ ကုန်၏။ ဥစ္စာဒိတာ၊ ဥစ္စ အစရှိသည် တို့၏ အဖြစ်သည်။ တာသံ၊ ထိုဥပပတ္တိတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကတ္ထော၊ အချို့သော။ ခတ္တိယောဇဝေ၊ မင်းသည် သာလျှင်။ ကုလဘောဂလာသရိယာဒီဟိ၊ အမျိုးစီးစိမ် အစိုးရခြင်း စသည် တို့ဖြင့်။ ဥစ္စော၊ မြင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္ထော၊ အချို့သောမင်းသည်။ နီစော၊ နိမ့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဟိဇေ၊ ထိုအမျိုးစီးစိမ် အစိုးရခြင်းစသည်တို့ဖြင့် သာလျှင်။ ဟီနတာယ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟီနေနာ၊ မည်၏။ ပဋ္ဌာနတာဝံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်သို့။ ဝ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ နီတတာယ၊ ဆောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဏီတော၊ မည်၏။ အမုတာယ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုဂတော၊ မည်၏။ ဒလိဒ္ဓတာယ၊ ဆင်းရဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတော၊ မည်၏။ ဝ၊ ကား။ ကုလဝံသေန၊ အမျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥစ္စနိစတာ၊ ဥစ္စနိစ၏အဖြစ်ကို။ ယောဇေတပ္ပော၊ ပဉ္ဉာအပ်၏။ ဂုဏဝံသေန၊ အစိုးရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဟီနပဏီတတာ၊ အဖြစ်ကို။ ယောဇေတပ္ပော၊ ၏။ ဘောဂဝံသေန၊ စီးစိမ် ၏အစွမ်းဖြင့်။ သုဂတာ ဒုဂ္ဂတတာ၊ ကို။ ယောဇေတပ္ပော၊ ၏။ သုဝဏ္ဏဒုမ္မဏ္ဏတာတိဒုဒံ၊ ကို။ ဩဒါတသာမာဒိဝဏ္ဏသုဒ္ဓိ အသုဒ္ဓိဝသေန၊ အဖြူ,အရွှေ-စသော အဆင်းတို့၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သုဇာတဒုဇ္ဇာတတာတိဣဒံ၊ ကို။ နိဂ္ဂြောဓပရိမဏ္ဍလာဒိအာရောဟ ပရိဏာဟေဟိ ဝ၊ ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းခြင်းအစရှိကုန်သောအလုံးအရပ်တို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ လက္ခဏေဟိဝ၊ လက်,ခြေအစရှိကုန်သော လက္ခဏာတို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ အတ္တဘာဝပရိပုဏ္ဏာ ပရိပုဏ္ဏဇာတတာဝသေန၊ ကိုယ်၏ ပြည့်စုံသောဖြစ်ခြင်း,မပြည့်စုံသောဖြစ်ခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သုသဏ္ဌာနတာဒိဝဏ္ဏဓာတုတာတိဣဒံ၊ ကို။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏။ သဏ္ဌာနဝသေန၊ သဏ္ဌာန်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ပါဠိတော်၌ ကမ္မနာနတ္တံ ပုထုတ္တပွဘေဒဝဝတ္ထာန ဝသေန။ ပ။ ကမ္မနာနတ္တ ပုထုတ္တပွဘေဒဝဝတ္ထာနံ ဘဝတိ-ဟုဟောတော်မူပြီး လျက် အဘယ်ကြောင့် ကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ-အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ပစ္စုပ္ပန္နဿ လိင်္ဂ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။

ထိုပါဠိတို့တွင် ကမ္မနာနတ္ထိပုထုတ္တံပဘေဒ ဝဂ္ဂဿနဝသေန။ ပ။ ကမ္မနာနတ္ထိ ပုထုတ္တံပဘေဒဝဂ္ဂဿနံ ဘဝတိ-ဟူသောပါဠိတော်၏အဓိပ္ပါယ်ကို ပစ္စုပ္ပန္နသိလိ်သ။ ပ။ ဒသေတ္ထာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြတော်မူသည်။ကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ-စသော့ပါဠိတော်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တတော အနာဂတလိ်နိပ္ပတ္တိဒဿနေန-စသောပါဠိဖြင့် ပြတော်မူသည်။ ထိုကမ္မနာနာကရဏံ ပဋိစ္စ-စသောပါဠိတော်၌ ကမ္မနာနာကရဏံဖြင့်, ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မနာနတ္ထကို ဟောတော်မူသည်။ ဂတိယာ နာနာကရဏံ ပညာယတိ-ဖြင့် အနာဂါတ်လိ်နာနတ္ထကိုဟောတော်မူသည်။ ဥပပတ္တိယာ နာနာကရဏံ ပညာယတိ-ဖြင့် သညာနာနတ္ထကို ဟောတော်မူသည်။ သတ္တာနံ အတ္တဘာဝေ နာနာကရဏံ ပညာယတိ-ဖြင့်ဝေါဟာရနာနတ္ထကို ဟောတော်မူသည်။ သတ္တာနံ လောကဓမ္မေ နာနာ့ကရဏံ ပညာယတိ-ဖြင့်ပတ္တိနာနာနတ္ထကို ဟောတော်မူသည်။

အပဒါဒိနာနာကရဏဒဿနေန လိ်နာနတ္ထံဒဿိက်၊တသို့ဖြ့် ဒဿိတော သညာနာနတ္ထာဒယော ဒဿိတာဝေါတိ အာဝတ္တတိ ဘဂဝစ္ဂ္ဂန္တိ ဒဿေန္တော အာဟအနာဂတ။ ပ။ ဃန္ဒ်ေန္တော်ာတိ။ (အနုဋ္ဌိကာ)။ အပဒါဒိနာနာကရဏ ဒဿနေန၊ အပဒ-စသော အထူးကိုပြသဖြင့်။ လိ်နာနတ္ထံ၊ လိ်နာနတ္ထကို။ ဒဿိတံ၊ ၏။တသို့ဖြ့၊ ထိုလိ်နာနတ္ထကိုလည်း။ ဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။သညာနာနတ္ထာဒယော၊ သညာနာနတ္ထ·စသည်တို့ကို။ ဒဿိတာဝေါ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ဇုတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ဘဝစက်၊ ဘဝစက်သည်။အာဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော့ဦးကာဆရာသည်။ အနာဂတ။ပ။ ဃန္ဒ်ေန္တော်ာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ မိန့်ပြီ။]

ယထာဝုတ္တာသ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော်။ အစ္ဆတ္တိကစိတ္တာသ၊ အစ္ဆတ္တိကဖြစ်သောစိတ်၏။ စိတ္တကတဘာဝသာဓက်၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုသည့်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော။ ကမ္မတောတိအာဒိ၊ ကမ္မတော အစရှိသော်။ အပရမို့၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။သုတ္တံ၊သုတ်ကို။ ဒုတ္တံ့၊ ၏။ ကဲ့ဟ်သည်။ စိတ္တတော၊ စိတ်ကြောင့်။ နိပ္ဖတ္တံ၊ ဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟော်တိ၊ ၏။ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုကံကြောင့်။ နိပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ သမ္ပမို့။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်ခြင်းသည်။ စိတ္တကဟမေဝ၊ စိတ်သည်ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။စိတ္တကတဘာဝသာဓကော၊ စိတ်သည်ပြုအပ်သည့်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေသော။ သုတ္တဘာဝေါ၊ သုတ်၏အဖြစ်ကို။ ပေဒိတပ္ပော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ ကမ္မနိပ္ဖတ္တိတော၊ ကံသည်ဖြစ်စေအပ်သော်။ လိ်ကတော၊ လိုင်ကြောင့်။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော်။ လိ်ကသည္ဟာ၊ လိုင်သည်ဟုသည်။ မူလဟာရဏတော၊ မူလအကြောင်းဖြစ်သော်။ ကမ္မတောစ၊ ကံကြောင့်၎င်း။ အာသန္နဒ

ကာရဏာဟော၊ နိးသောအကြောင်းဖြစ်သော။ လိင်္ဂတော၏ လိင်ကြောင့်၎င်း။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သည်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။ကွတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မ တော။ပ။ ပဝတ္တရေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊၏။အထဝါကား။လိင်္ဂ၊ လိင်လည်း။ သညာ၏၊ သညာလည်း။ လိင်္ဂသညာ၊ လိင်သညာတို့။ တာ၊ ထိုလိင်သညာတို့ သည်။ ယထာသန်္နံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ကမ္မတော၏၊ ကံကြောင့်၎င်း။ လိင်္ဂတော၏၊ လိင်ကြောင့်၎င်း။ ပဝတ္တရော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

သညာတောဘေဒံဂန္ဆန္တီတိ၊ ကား။ ဣတ္ထိပုရိသာဒိ လိင်္ဂသညာတော၊ ဣတ္ထိပုရိသစသော လိင်သညာကြောင့်။ ဣတ္ထိပုရိသာဒိဝေါဟာရဘေဒံ၊ ဣတ္ထိ ပုရိသစသော ဝေါဟာရအပြားသို့။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဂန္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန် ၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အပြားဖြင့်။ ဝေါဟရိတဗ္ဗာ၊ ခေါ်ဆိုအပ် ကုန်၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။အတီတ ပစ္စုပ္ပန္နဒ္ဓပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဝသေန၊ အတိတ်ကာလ, ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စိတ္တကတံ၊ စိတ်သည် ပြုအပ်သော။ စိတ္တံ၊ ဆန်း ကြယ်ခြင်းကို။ ဒဿိတံ။ ပြတော်မူအပ်၏။ လောကော၀၊ လောကသည်သာ လျှင်။ ပဇာတတ္တာ၊ အပြားအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ပဇာ၊ ပဇာမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္ဆိမပါဒေါ၊နောက်ပါဒကို။ ပုရိမပါဒသ၊ ရှေ့ပါဒ၏။ဝိဝရဏံ၊ အဖွင့်ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ရထသ၊ ရထား၏။ အာဏိ၊မယ်နှသည်။ဝါ၊ နားမန် စောင့်သည်။ နိဗန္ဓနံ၊ အဖွဲသည်။ ဟောတိယထာ၊ သို့။ ဧဝံ။ တူ။ သတ္တလော ကရထသ၊ သတ္တလောကဟုဆိုအပ်သောရထား၏။ ကမ္ပံ၊ ကံသည်။ နိဗန္ဓနီ၊ အဖွဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကွတိ၊ သို့။ ဥပမာသံသန္ဒနံ၊ ဥပမာ, ဥပမေယျနှစ်ပါး တူညီပုံကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဒ္ဓ ဒ္ဓယဝသေန၊ အတိတ်,ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ကာလနှစ်ပါး၏ အစွမ်းဖြင့်။စိတ္တသ၊ ဆန်းကြယ်ခြင်း၏။ ကမ္မဝိညာဏကတတာ၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿိတာ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ကတ္တိန္တိ၊ ကား။ ပရမ္မုခါ၊ မျက်ကွယ်။ ကိတ္တနံ၊ ကျော်စောခြင်းကို။ ပတ္ထဋယသာကံ၊ ပံ့ပိုးနှံ့ကျော်စောခြင်းကို။ ပသံသန်္တိ၊ ကား။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်။ ပသံသနံလုတ်ံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ကမ္မတော၊ ကံ မကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာနာနာကရဏံ၊ ဖြစ်သောအထူးသည်။ ကမ္မနာနာကရဏန္တိ-ကမ္မနာနာကရဏံနာမ၊ ကမ္မနာနာကရဏမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကမ္မဇေဟိ၊ ကံ၏အကျိုးဆက်ဖြစ်ကုန်သော ကျော်စောခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ အနုမိယမာနံ၊ ဆ၍သိအပ်သော။ ကမ္မသော၀၊ ကံ၏သာလျှင်။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ ကမ္မနာနာကရဏန္တိ-**ကမ္မနာနာကရဏံနာမ၊ ကမ္မနာနာကရဏ မည်၏။**

၈ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဌိကာဆရာ...စိတ္တကတဘာဝသာဓံကံ သုတ္တံ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကမ္မတော လိင်္ဂတောစေဝ-စသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်သည် ကံသည်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ ကိုသို့ကံသည်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် စိတ္တကတဘာဝ သာဓကံ သုတ္တံ-ဟု မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကမ္မဇ်-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ကံပြုသမျှသည် စိတ်ပြုသည်သာမည်သောကြောင့် မိန့်အပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ကမ္မနိဒ္ဒေသတွင်တောလိင်္ဂတော-စသောပဌမဝိကပ်, အုထဝါလိင်္ဂ-စသော ဒုတိယဝိကပ်တို့၏အထူးကား ယထာသင်္ခါနှင့် ကမ္မတော လိင်္ဂံ လိင်္ဂတော သညာတိအထွေ။ နှ ပုရိမဝိကပ္ပေဝိယ ကမ္မတော လိင်္ဂသညာ လိင်္ဂတော လိင်္ဂသညာတိ ဥဘယတော ဥဘယပဒဝတ္ထိ ဒဿန ဝသေန။ (အနုဋီကာ)။ ယထာသင်္ခါနှင့်၊ ကား။ ကမ္မတော၊ ကံကြောင့်။ လိင်္ဂံ၊ လိင်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ လိင်္ဂတော၊ လိင်ကြောင့်။ သညာ၊ သညာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇုတိ-အထွေ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရိမဝိကပ္ပေဝိယ၊ ရှေ့ဝိကပ်၌ကဲ့သို့။ ကမ္မတော၊ ကံကြောင့်။ လိင်္ဂသညာစ၊ လိင်သညာတို့သည်၎င်း။ လိင်္ဂတော၊ လိင်ကြောင့်။ လိင်္ဂသညာစ၊ လိင်သညာတို့သည်၎င်း။ (စကြေသည်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တရော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယတော၊ လိင်ကံနှစ်ပါးကြောင့်။ ဥဘယပဒဝတ္ထိဒဿနဝသေန၊ လိင်သညာနှစ်ပါးဖြစ်သည်ကိုပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဤအနုဋီကာဖြင့် မူလအကြောင်းဖြစ်သောကံ, အာသန္နအကြောင်းဖြစ်သော လိင်နှစ်ပါးတို့ကြောင့် လိင်,သညာနှစ်ပါးဖြစ်သည်ကို ပြုတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် လိင်္ဂံ သညာစ လိင်္ဂသညာ-ဟုပြု၍ လိင်္ဂသညာ၊ လိင်သညာနှစ်ပါးတို့သည်။ ပဝတ္တရော၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူယောဇနာအပ်၏။ အထဝါ-စသောဒုတိယဝိကပ်ကား-သိသင့်ပြီ။မဓုဋီကာဠီကား-လိင်္ဂတော ပဝတ္တာ သညာ လိင်္ဂသညာ၊ ပဌမဝိကပ္ပေ လိင်္ဂသညာတိဇုဒံ တဒုဂ္ဂရိသံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဟုမိန့်၏။ထိုကြောင့် လိင်သညာ၊ လိင်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောသညာတို့သည်။ပဝတ္တရော၊ဖြစ်ကုန်၏ဟုယောဇနာအပ်၏။ ပဌမဝိကပ်ကား-တပ္ပုရိသသမာသ၊ ဒုတိယ ဝိကပ်ကား-ဗဟုဗ္ဗိသမာသ်၊ ဤကား မဓုဋီကာအလိုတည်း။]

ကမ္မသကာတိ၊ ကား။ ကမ္မသယာ၊ ကံသာလျှင် ဥစ္စာရှိကုန်၏။တေန၊ ထိုကံသည်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သော။ ဝါ၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သောကြောင့်။ (ဟေတုမန္တ)။ ကမ္မသ၊ ၏။ ဒါယံ၊ အမွေကို။ အာဒိယန္တိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကမ္မဒါယာဒမည်ကုန်၏။ အဏ္ဏာဇာဒီနံ၊ အဏ္ဏာဇအစရှိကုန်သော။ ယောနိနဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေတို့၏လည်း။ ကမ္မတော၊ ကံ

ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတေသံ၊ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ကမ္မမေဝ၊ကံသည်သာလျှင်။ ယောနိအတ္တဘာဝပဋိလာဘနိမိတ်၊အတ္တဘောကို ရခြင်း၏အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဥတိသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မယောနိ၊ ကမ္မယောနိမည်ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ ဗန္ဓနဋ္ဌေန၊ နောင်ဖွဲ့တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေအမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဥတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ တေ၊ တို့သည်။ ကမ္မဗန္ဓူ၊မည်ကုန်၏။ စိတ္တာသဲ့ာတိ၊ ကား။ ကမ္မဝိညာဏာဿ၊ ကမ္မဝိညာဏ်ဟူဆိုအပ်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ်စိတ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ အညေန၊ တပါးသော။ ကမ္မေန၊ ကံသည်။ ပဋိဗါဟိတတ္တာစ၊တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ တဒဝိပစ္စနောကာသေ၊ ထိုကံအကျိုးမပေးသောအရပ်၌။ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ နိဗ္ဗတ္တတ္တာစ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ တဿ၊ ထိုကမ္မဝိညာဏ်စိတ်၏။ အလဒ္ဓေါကာသတာ၊ အကျိုးပေးခွင့် မရသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အပရာပရိယကမ္မဝိညာဏံ၊ အပရာပရိယကမ္မ ဝိညာဏ်သည်။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ကာလဂတိပယောဂါဒိဿဟကာရိပစ္စယဝိကလတာယ၊ ကာလ, ဂတိ,ပယောဂ စသောအတူတကွ အကျိုးပေးခြင်း၏ အကြောင်းတို့၏ မပြည့်စုံခြင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ၊ထိုကမ္မဝိညာဏ်၏။(ထည့်)။ အဝသေသပစ္စယဝေကလ္လံ၊ ကြွင်းသောအကြောင်းတို့၏ ခြွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧကစ္စဿတ္တဘာဝေ၊ ဖြင့်။ စိတ္တေန၊ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ကတ္တုပ္ပစိတ္တေန-ကတ္တုပ္ပစိတ္တေ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သောဆန်းကြယ်ခြင်းအပေါင်းတွင်။ ဧကစ္စဘူတံ၊ အချို့.ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တေန၊ ထိုအလဒ္ဓေါကာသဖြစ်သောကမ္မဝိညာဏ်စိတ်, အဝသေသပစ္စယဝိကလဖြစ်သော ကမ္မဝိညာဏ်စိတ်သည်။ ကတ္တုပ္ပစိတ်၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော ဆန်းကြယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။

၇။ ဤ၌၊ [ကမ္မဿကာတိ ကမ္မသယာ-၌ သဿ ဣဒံ သယံ-ဟုပြု။ သ-ပုဒ် ဣဒံ တဒ္ဓိတ် ဏပစ္စည်း ဏအနုဗန္ဓနကြောင့် ယဝမဒနတရလာစဝဂမာ-သုတ်ဖြင့် ယ-အကွရာလာ၍ သယံ-ဟုပြီး၏။ ဥစ္စာကိုရ၏။ ကမ္မံ သယံ ဧတေသန္တိ ကမ္မဿယာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်တဲ့။ ဒေါဓဿစ-သုတ်၌ စသဒ္ဒါဖြင့် ယ-ကို ကပြု၍ ကမ္မဿကာ-ဟုပြီး၏။ သကေ သယေကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့လျှင် မူလပုဒ်ကိုသိစေခြင်းအကျိုးငှာ ကမ္မဿကာတိ ကမ္မဿယာ-ဟုဖွင့်ပြတော်မူသည်။။ ကမ္မဿ။ ပ။ ကမ္မဒါယာဒါ-၌ ဒါတဗ္ဗန္တိ ဒါယံ-ပြု။ ဒါဓါတ် ဏပစ္စည်း။ အမွေကို့ရ၏။ အာဒိယန္တိတိ အာဒါ။ အာပုဗ္ဗ ဒါဓါတ် ဏပစ္စည်း ကမ္မသာဓန၊ ယူခြင်းကြံယာကိုရ၏။ ကမ္မဿ ဒါယံ ကမ္မဒါယံ။ ကမ္မဒါယံ အာဒါ ဧတေသန္တိ ကမ္မဒါယာဒါ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်တဲ့။ အမွေခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရ၏။

အလဒ္ဓေါကာသဿ ပနစိတ္တဿ။ ယံဝါ ပန အဝဿေသပစ္ဆိယဓိကလံ တဿ-ဟု ဓိန့်အပ်သော အဋ္ဌကထာဌ် အလဒ္ဓေါကာသနှင့် အဝသေသပစ္ဆိယ ဓိကလတို့၏အထူးကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တဿပ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—ကံတပါ၊ကားမြစ်ခြင်း။ ဣ အကျိုးပေးခြင်း မရှိသောအရပ်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ခြင်းကိုသည် အလဒ္ဓေါကာသမည်သည်။ ကာလ, ဂတိ,ပယောဂ,ဥပဓိ-စသည်တို့၏ မပြည့်စုံမှုသည် အဝသေသပစ္ဆိယဝေကလ္လ-ဟု မှတ်အပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဝိပစ္စနော ကာသော အဋ္ဌာနဘူတာ ဂတိ ကာလောပိဝါ။ (အနုဋီကာ)။ အဋ္ဌာနဘူတာ၊ အကျိုးပေးခြင်း၏အကြောင်း မဖြစ်သော။ ဂတိဝါ၊ ဂတိသည်ဌင်း။ အဋ္ဌာနဘူတော၊ အကျိုးပေးခြင်း၏ အကြောင်းမဖြစ်သော။ ကာလောပိဝါ၊ ကာလသည်ဌင်း။ အဝိပစ္စနောကာသော၊ အဝိပစ္စနောကာသမည်၏။

ကာမာဝစရ အဘိသန်ါရ ဝိညာဏ်ဓိဝ် သည် ရူပဘုံ၌ စက်္ခုဝိညာဏ် စသောစိတ်ကိုဖြစ်စေလျက် တဒါရုံဝိပါက်ကို မဖြစ်စေခြင်းသည် အနောကာသ ကြောင့်ဖြစ်၏။ စက်္ခုပသာဒ-စသည်ကို၏ မပြည့်စုံခြင်းကြောင့် စက္ခုဝိညာဏ် စသည်တို့ကို မဖြစ်စေသော ကမ္မဝိညာဏ်သည် အဝသေသ ပစ္ဆယဝိကလ-၌ မပါဝင်။ ထိုကမ္မဝိညာဏ်ကို ကာလ, ဂတိ,ပယောဂါဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်ယူ။ သဟကာရီ ကရဏ ဝိကလ ကား- မည်သည့် အခ်ိမျှ အကျိုး ပေးခွင့် မရ။ အလဒ္ဓေါကာသကား-အချို့အဝက် အကျိုးပေးခွင့်ရသည်- ဟု ဆရာတို့၏ စကား သည် အကျိုး ပေးခွင့်ရရာ၌ သဟကာရီကာရဏဝိကလ မရှိဟူသော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်ဆိုသောစကားဖြစ်၏။ ဤကား-အနုဋီကာ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကေစ္စစိတ္တကရဏာဘာဝတော-ဟု မိန့်အပ်သော အဋ္ဌကထာ၌ ကေစ္စစိတ္တ-ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကေစ္စစိတ္တန္တိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မဝိညာဏ် အဆုပါင်းသည် အကျိုး ပေးအပ်သော ဆန်းကြယ်သော အကျိုးအပေါင်းတွင် အလဒ္ဓေါ ကာသကမ္မ ဝိညာဏ် အဝသေသပစ္ဆယ ဝိကလကမ္မဝိညာဏ်သည် အကယ်၍ အကျိုးပေး ခဲ့ငြားအံ့- ဆန်းကြယ်သော အကျိုးကိုပေးရာ၏။ ထို အလဒ္ဓေါကာသ ကမ္မ ဝိညာဏ်, ပစ္ဆယဝေကလ္လကမ္မ ဝိညာဏ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော အကျိုးကို ကေစ္စစိတ္တ-ဟု မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဋ္ဌကထာဌ် ကေစ္စစိတ္တကရဏာ ဘာဝတော-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-အလဒ္ဓေါကာသကမ္မဝိညာဏ်, ပစ္ဆယဝေကလ္လ ကမ္မဝိညာဏ်သည် အကယ်၍ အကျိုးကိုပေးခဲ့ငြားကံ၊ဆန်းကြယ်သောအကျိုး ကိုပေးရာ၏။ ထိုသို့ဆန်းကြယ်သော ကမ္မဝိညာဏ် အပေါင်းတို့၏ ပေးအပ် သောအကျိုးအပေါင်းတို့တွင် မိမိတို့ပေးအပ်သော အချို့သော အကျိုးတို့ကို မပေးနိုင်မဖြစ်နိုင်သောခကြောင့်-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို မိန့်တော်မူသည်။မဓုဋီကာ၌ တေန ဝိစိတ္တြေန-ဟု ရှိ၏။ တေန စိတ္တေန-ဟု ရှိသင့်၏။]

အနုဘဝိတွာဿ၊ ခံစားပြီးၗိၚ်း။ ဘဝိတွာဿ၊ ဖြစ်ပြီးၗိၚ်း။ အပဂတံ၊ ကင်းသည်တည်း။ ဘူတာပဂတံ၊ သည်။ အနုဘူတဘူတာ၊ ခံစားခြင်းအနက်, ဖြစ်ခြင်းအနက်တို့ကို။ ဘူတတာသာမညေန၊ ဘူတသဒ္ဒါ၏ အဖြစ်အားဖြင့်ဟူသော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ (ဟေတုမန္တာ)။ ဘူတသဒ္ဒေန၊ ဘူတသဒ္ဒါသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ ဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂ္ဂိဟ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ သာမညမေဝ၊ တူသည်ကိုသာလျှင်။ ဥပသဂ္ဂေန၊ ဥပသာဂရ ပုဒ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသေသိယတိ၊ အထူးပြုအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဘူတဘူတာ၊ တို့ကို။ ဘူတတာသာမညေန၊ သော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဘူတသဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဝုတ္တဘာဝေါ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အနုဘူတသဒ္ဒေါ၊ အနုဘူတသဒ္ဒါကို။ ကမ္မဝစနိစ္ဆာ ဘာဝတော၊ ကံကိုမဟောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကံဟောပုဒ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။အနုဘဝကဝါစကော၊ ခံစားတတ်သောကတ္တားကိုဟောသောသဒ္ဒါဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ရာဂါဒီဟိစ၊ ရာဂစသည်တို့ဖြင့်ၗိၚ်း။ ဝါ၊တို့ကြောင့်ၗိၚ်း။ တဒ္ဓိပကွေဟိစ၊ထိုရာဂစသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောအလောဘ စသည်တို့ဖြင့်ၗိၚ်း။ ဝါ၊ တို့ကြောင့်ၗိၚ်း။ ဝိကပ္ပဂါဟဝသေန၊ ကြံဆ၍ယူသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်သည်ၗိၚ်း။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်သည်ၗိၚ်း။ အာရမ္မဏရသံ၊ အာရုံ၏အရသာကို။ အနုဘဝတိ၊ ခံစားတတ်၏။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်သည်။ အာရမ္မဏရသံ၊ ကို။ နအနုဘဝတိ၊ မခံစားတတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကမ္မဝေဂက္ခိတ္တာ၊ ကံ၏ အဟုန်သည် ပစ်ချအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကြိယာ၊ ကြိယာသည်။ အာရမ္မဏရသံ၊ ကို။ နာပိအနုဘဝတိ၊ ခံစားလည်းမခံစား။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဟေတုကာနံ၊အဟိတ်ကြိယာစိတ်တို့၏။ အတိဒုဗ္ဗလတာယစ။ အလွန်အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ၗိၚ်း။ ဒိဋ္ဌကိလေသဿ၊ ကိလေသာကုန်ပြီးသော။ ဆဋ္ဌဂ်ပေက္ခာဝတော၊ ဆဋ္ဌဂ်ပေက္ခာရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပပဇ္ဇမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။သဟေတုကာနံ၊ သဟိတ်ကြိယာစိတ်တို့၏။ အတိသန္တာဝုတ္တိတ္တာ၊စ၊ အလွန်ငြိမ်သက်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ၗိၚ်းတည်း။ စ၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ဤအဋ္ဌကထာနည်း နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုရိမနယေ၊ ရှေ့နည်း၌။ ဝ'ါ၊ အာရမ္မဏရသံ အနုဘဝိတွာ နိရုဒ္ဓံအနုဘုတ္တာပဂတသန်္ဓိကတံ ကုသလာ ကုသလံ-ဟူသောရှေ့နည်း၌။ ကုသလာကုသလမေဝ၊ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ အဓိပ္ပါယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်။ ဘူတာပဂတန္တိ၊ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဥပ္ပန္နာနံအကုသလာနံဓမ္မာနံ ပဟာနာယ ဥပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံဓမ္မာနံ ဒ္ဝိတိယာတိဇ္ဇေ၊ ဥပ္ပန္နာနံအကုသလာနံ။ ပ။ ဒ္ဝိကိယာ-ဟုသော ပါဠိတော်၌။ ယံ၊ အကြင်အတိတ်ဖြစ်သော အကုသိလ်, ကုသိလ်ကို။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဥပ္ပန္နဟု၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တံသဒိသာနံ၊ ထိုအတိတ် အကုသိလ်,ကုသိလ်နှင့် တူကုန်သော အနာဂါတ်ဖြစ်သော အကုသိလ်, ကုသိလ်တို့ကို။ ပဟာနဉ္စ၊ ပယ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဝုဒ္ဓိစ၊ ပွါးခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာကုသလမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တုံ၊ ၄ာ။ အဓိပ္ပါယဝသေန၊ ဖြင့်။ဘူတာပဂတန္တိ၊ ဟူ၍။ဂုတ္တဘာဝေါ၊ ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်၊ ဟိကြောသည်)။ ပန၊ ရှေ့နည်းမှတပါး နောက်နည်းကို ဆိုဦး အုံ့။ ပစ္ဆိမနယေ၊ နောက်နည်း၌။ ဝါ၊ ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယ်အနုပ္ပတ္တာနိရုဒ္ဓဲ အနုဘူတာပဂတသဒ်ါတံသေသသဒ်တဥ္စ-ဟူသော နောက်နည်း၌။ စသဒ္ဒေန၊ စသဒ္ဒါဖြင့်။ကုသလာကုသလဉ္စ၊ ကုသိလ် အကုသိလ်ကိုလည်း။ အာကဃုံတွာ၊ ငင်၍။ ဘူတာပဂတ ဘာဝါဘိဓါနာဓိပ္ပါယေန၊ ဘူတာပဂတ အဖြစ်ကိုဆိုလိုသဖြင့်။ သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သဒ်တံ၊ သဒ်တတရားကို။ ပုဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိပစ္စိတုံ၊အကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ ဩကာသကရဏဝသေန၊ အခွင့်ကိုပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပတိတံ၊ ပျံတက်၍ကျသကဲ့သို့သော။ ဝါ၊ အကျိုးကိုပစ်ချတတ်သော။ အတီတကမ္မဉ္စ၊ အတိတ်ကံကိုဂုဏ်း။ တတော၊ ထိုအတိတ်ကံကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်သော။ အနာဂတော၊ အနာဂါတ်ဖြစ်သော။ ဝိပါကောစ။ ဝိပါက်ကိုဂုဏ်း။ ဩကာသကတုပ္ပန္နန္တိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တော၊ ၏။ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒေန၊ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ဝိညာယမာနံ၊ သိအပ်သော။ ယံဥပ္ပန္နံ၊ အကြင်အတိတ်ကံ,အနာဂါတ်ဝိပါက်သည်။အတ္ထော၊ ၏။ တံ၊ ထိုအတိတ်ကံ,အနာဂါတ်ဝိပါက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ နာဟံဘိက္ခဝေသမ္ဗုဒ္ဓေကနိကာနန္တိ အာဒိ၊ နာဟံဘိက္ခဝေသမ္ဗုဒ္ဓေတနိကာနံ-အစရှိသော ပါဠိတော်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဟိ-ကြောသည်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတီတကမ္မဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ အနာဂတော၊ သော။ ဝိပါကောစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဩကာသကတုပ္ပန္နန္တိ၊ ဟူ၍။ ဂုတ္တဘာဝေါ၊ မိန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဘူတာပဂတ-သဒ္ဒါ၏အနက်ကို အဖျင့်အားဖြင့် ပြတော်မူခြင်းငှာ အနုဘဝိတ္ထာ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အနုဘဝိတ္ထာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ၊ ဘဝိတ္ထာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ- ဟုပြု။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ဘဝိတ္ထာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ-ဟူသောဝိဂ္ဂဟသည် သင့်တန်ဖေ။ အနုဘုဝိတ္ထာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ-ဟူသောဝိဂ္ဂဟသည် အနုဘူတသဒ္ဒါဟောသောအနက်ကို ဘူတသဒ္ဒါ မဟောသောကြောင့် မသင့်။ ထိုသို့မသင့်လျက် အဘယ်ကြောင့်

အနုဘဝိတ္ဝာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ- ဟု ပြုအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အနုဘူတဘူတာဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အနုဘဝိတ္ဝာ-ဟူသော အနုဘူတ သဒ္ဒါသည် ဟောအပ်သော အနက်ကို ဘူတသဒ္ဒါသည် ဟောသည်။ ဘဝိတ္ဝာ-ဟူသော ဘူတသဒ္ဒါသည် ဟောအပ်သောအနက်ကို ဘူတသဒ္ဒါသည်ဟောသည်။ ထိုသို့ အနုဘူတအနက်,ဘူတအနက်တို့ကို ဘူတသဒ္ဒါချင်းတူသော ဘူဘသဒ္ဒါသည် ဟောခြင်းကြောင့် အနုဘဝိတ္ဝာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ-ဟူပြုအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

ထိုအနုဘူတဘူတာဟိ-စသော ပါဠိဖြင့် အနုဘူတသဒ္ဒါ ဟောသော အနက်ကို ဘူတသဒ္ဒါဟော်သည်၊ အနုသဒ္ဒါ မဟော။ အနုသဒ္ဒါသည်ကား-ထွန်းပြခြင်းကိုပြုသော ဒေဘတကသဒ္ဒါ-ဟု ဋီကာဆရာ ပြတော်မူသည်။ ဥပသာရပုဒ်တို့၏ ကြံယာကို အထူးပြုသည်ဟူသည်လည်း ဓါတုသဒ္ဒါတို့၏ များသောအနက်ရှိခြင်းကြောင့် ထို ဓါတု သဒ္ဒါတို့သည် ဟောအပ်သော အနက်အထူးကို ထွန်းပြခြင်းသည်သာ အထူးပြုသည်မည်သောကြောင့် ဓါတုသဒ္ဒါတို့၏ဟောအပ်သောအနက်ထူးကို ဥပသာရပုဒ်တို့၏ တည်ရှိခြင်းသည် ထွန်းပြသည်မည်၏။ ထိုကြောင့် သာမည။ ပ။ ဝိသေသိယတိ-ဟု ဋီကာဆရာမိန့်သည်။ (အနုဋီကာ။)

ဓါတုသဒ္ဒါတို့သည် ပကတိမူလ အနက်ကို ဟောသော ဓါတုသဒ္ဒါတို့ပုံကုန်၏။ ထိုဓါတုသဒ္ဒါ တို့၏ရှေ့၌ ထွန်းပြသော ဥပသာရပုဒ်ကို ဓါတ္ထဇ္ဇောတကဥပသာရ-ဟုခေါ်သည်။ ဥဒါဟရဏ်ကား-ပတိဋ္ဌတိတည်း။ ပကတိ ဃင်ရှားသော မူလအနက်ကိုမြစ်၍ဟောသော ဓါတုသဒ္ဒါကိုသည် ရှိကုန်၏။ ထိုဓါတုသဒ္ဒါကို၏ရှေ့၌ ထွန်းပြသော ဥပသာရပုဒ်ကို ဓါတ္ထဇ္ဇောတကဥပသာရပုဒ်-ဟုခေါ်သည်။ ဥဒါဟရဏ်ကား-ပရာဇေန္တိတည်း။ ဤဥဒါဟရဏ်၌ ပကတိထင်ရှားသောအောင်ခြင်းအနက်ကိုမြစ်၍ရုံးခြင်းအနက်ကို ဟောသော ဇိဓါတ်ရှေ့၌ ထွန်းပြသောကြောင့် ပရာသဒ္ဒါသည်ဓါတ္ထဇ္ဇောတကဥပသာရပုဒ်မည်၏။ ပကတိထင်ရှားသောမူလအနက်ထက် ထူးသောအနက်ကိုဟောသော ဓါတုသဒ္ဒါ၏ရှေ့၌ထွန်းပြသော ဥပသာရပုဒ်ကို ဓါတ္ထဇ္ဇောတကဥပသာရပုဒ်-ဟုခေါ်သည်။ ဥဒါဟရဏ်ကား-ပရာဇေန္တိတည်း။ ဤဥဒါဟရဏ်၌ ပကတိ အနက်ဖြစ်သော သွား၏-ဟူသောအနက်ထက် ထူးသောကပ်ခြင်း အနက်ကို ဟောသော ဂမုဓါတ်၏ရှေ့၌ ထွန်းပြသောကြောင့် ဥပသဒ္ဒါသည် ဓါတ္ထဇ္ဇောတကဥပသာရပုဒ်မည်၏။ အကျယ်ကိုကား-မြို့ပြင်ကြီးဆရာတော် ဘုရားကြီး စီရင်တော်မူအပ်သော နိဒ္ဒါနသဂ္ဂဟပဒီပက ကဏ္ဍ၌ ပြဆိုလျက်ရှိ၏။ ။ ဤကား-အနုဋီကာ၏ အလိုတည်း။

မဓုဋီကာ၏အလိုအားဖြင့်ကား။ ။အနုဘဝိတ္ဝာစ၊ ခံစားပြီး၍ငင်း။ ဘဝိတ္ဝာစ၊ ဖြစ်ပြီး၍ငင်း။ အပဂတံ၊ ကင်းသည်တည်း။ ဘူတာပဂတံ၊ သည်။

အနုဘူတဘူတာ၊ခံစားခြင်းအနက်,ဖြစ်ခြင်းအနက်ဟိုးကို။ ဘူတတာသာမညေန၊ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာထူသော။ ဘူတသမ္မေန၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တာ၊ သော။ ဝိဥ္ဉတ္တာ၊ ကို။ ဓဝဒိတမ္မော၊ ၏။ ။ဤကား-ဘူတတာသာမညေနာတိ ဘဝနကြိယာသာမညေန-ဟုဖွင့်ပြအပ်သော မဂုဋ္ဌကာအလိုတည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အနုဘူတအနက်ကို အနုဟူသော ဥပသာရ ပုဒ်ရှိသော ဘူဓါတ်သည်သာဟောသည်။ ဥပသာရမရှိသောဘူဓါတ်သည် မဟော။ ထိုသို့မဟောလျက် အဘဝ်ကြောင့် အနုဘူဟာဟူတာဟိ။ ပ။ ဝုတ္တာ-ဟုမိန့်အပ် ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သာမညမေဝ။ ပ။ ဝိသေသိယဟိတိ-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပသာရပုဒ်သည် ထွန်းပြခြင်းကိုသာ ပြုသည်။ မဟောသောကြောင့် အနုဘူတအနက်ကို ဘူတသဒ္ဒါ ဟောသည်ဟု မိန့်အပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဥပသဂ္ဂေန ဝိသေသိယဘိဟိ ဇတေန ဥပသဂ္ဂေါ ဓါတ္ဝတ္ထ ဇောတကောယေဝ ဟောတိ၊နဝါစကော၊ တသ္မာ ဘူတသဒ္ဒေါယေဝ အနုဘူတတ္ထဝါစကော ဟောတီတိ ဒဿေတိ။ (မဂုဋ္ဌီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....အနုဘူတ သမ္ဗါသည် ကဘ္ဘာ့,ကံ နှစ်ပါးတို့တွင် အဘဝ်ကိုဟောသော သဒ္ဒါဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အနုဘူတသဒ္ဒေါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ခံစားတတ်သောအနက်ကိုဟောသော ကတ္တုဝါစကသဒ္ဒါဖြစ်ဘိသော်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....အာရမ္မဏရသံ။ ပ။ ကုသလာကုသလံ-ဟု မိန့်အပ်သော အဋ္ဌကထာဋ္ဌ အဘဝ်အခြင်းအရာ, အဘဝ်တရားတို့ဖြင့် ကုသိုလ်,အကုသိုလ်သည် အာရုံ၏အရသာကို ခံစားပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဝိကပ္ပဂါဟဝဓေန-စသည်ကဲ့မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အနိဋ္ဌာရုံကို ဇဋ္ဌာရုံ-စသည်ဖြင့် ကြုံစည်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မလောဘ-စသော တရား,အလောဘ-စသော တရား တို့ဖြင့် ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်သည် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းမရှိ။ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်သော ခံစားခြင်း ရှိရကား ဝိပါက်ကြိယာတို့ထက်ဟူ၍ ဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အာရမ္မဏရသံ။ ပ။ကုသလာ

ကုသလံ-ဟူသော ပဋိမနည်းနှင့် ဥပါဒါဒိတ္တယံ။ ပ။ သေသသခ်ံတဥ္စိ-ဟူသော ဒုတိယနည်းတို့၏အထူးကိုပြလိုရကား-ထွေစ ပုရိမနယေ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဋိမနည်းသည် ကုသိုလ်,အကုသိုလ် သည်သာ ဘူတာပဂတ မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အလုံးစုံသော စိတ်တို့သဲည် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်း ရှိကုန်သော်လည်း ဝိပ္ပလ္လာသတရားရှိသော သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ စိတ်ကိုပြုပြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကုသိုလ်,အကုသိုလ်တို့၏ အာရုံ၏အရသာကိုခံစားသောအခြင်းအရာသည် အဗျာကတတရားတို့ထက်လွန်ကဲ၏ ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် ဝတ္တုံ အဓိပ္ပါယဝသေန-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်သည်။ (အနုဋီကာ။)

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကုသိုလ်,အကုသိုလ် ကိုသာ ဥပ္ပန္နု-ဟုဟောတော်မူသော ပါဠိတော်ရှိသော်သာလျှင် ဘူတာပဂတုပ္ပန္နု-အရကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကိုသာယူသင့်၏။ အဘယ်သာဓကကို ထောက်သောကြောင့် ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကိုသာ ဘူတာပဂတုပ္ပန္နု-ဟုမိန့်အပ်ပါသနည်းဟုစွဲရှိရကား ယံဥပ္ပန္နောနံ။ ပ။ ဝုဋ္ဌိစ ဝုတ္တာ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပ္ပန္နောနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ ဥပ္ပန္နာနံ, ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဋိတိယာ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ အတိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကို ဥပ္ပန္နု-ဟုဟောတော် မူပြီး၍ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ် နှင့် တူသော အနာဂတ် ကုသိုလ်, အကုသိုလ်တို့ကို ပယ်ခြင်း,ပွါးခြင်းတို့ကိုဟောတော်မူသောကြောင့် ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါသည် ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကိုသာ ဟောသော ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါရှိသည်။ ထိုကြောင့် ဘူတာပဂတုပ္ပန္နသည် ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကိုသာ မိန့်အပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

ဆက်၍ပြဆိုဦးအံ့။ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါသည် ကုသိုလ်,အကုသိုလ်သို့ကိုဟောသော်သာလျှင် ဘူတာပဂတဉ္စ တံ ဥပ္ပန္နဉ္စာတိ ဘူတာပဂတုပ္ပန္နံ-ဟု ကမ္မဓါရယသမာသ်တွဲ၍ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကိုရသည်။ ထိုကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကိုဟောသောဥပ္ပန္နသဒ္ဒါလည်းရှိသောကြောင့် ဥပ္ပန္နတို့တွင်ဘူတာပဂတုပ္ပန္နကိုကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကိုသာ ဟောသည်ဟု သိအပ်၏-ဟု ပြတော်မူသည်။ ။ဤမသုတ္တသ အာဟရဏောန ဥပ္ပန္နသဒ္ဒသ ကုသလာကုသလဝါစကတ္တာမှိ သာဓေတိဟူသော မှမုဋီကာနှင့်အညီ ယံ ဥပ္ပန္နာနံ။ ပ။ ဝုဋ္ဌိစဝုတ္တာ-ဟူသောဝါကျကို ဇဋ္ဌစ ပုရိမနယေ။ ပ။ ဘူတာပဂဘာဏီ ဝုတ္တံ-ဌ္ဌ ဥာပကဟိတ်စပ်အပ်၏။

တနည်းကား- ကုသိုလ်,အကုသိုလ် ဟူသည် ကာလ သုံးပါးတို့တွင် အဘယ်ကာလ၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ်နည်းဟု စွဲရှိရကား ယံဥပ္ပန္နာနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ ပဋမနည်းကို ပြတော်မူပြီး၍ ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ-စသောဒုတိယနည်းကိုပြတော်မူလိုရကား- ပစ္စုပ္ပန်မနယေပန-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဒုမိပ္ပါယ်ကား-အတိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်, အကုသိုလ် နှင့်တကွ အ

လုံးစုံသော သန်တတရားသည် ဘူတာပဂတုပ္ပန္န မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ စသဒ္ဒေန ကုသလာကုသလဉ္စ အာကမ့ိတ္တာ၏အဓိပ္ပါယ်ကား-သေသသန်တဉ္စ် စသဒ္ဒါဖြင့် ကုသလာကုသလံသဒ္ဒါကို ငင်သည်ဟု ပြတော်မူသည်။

ဘူတာပဂတဘာဝါဘိဓါနာ ဓိပ္ပါယေနာတိ ကုသလာ ကုသလဿ အာကမ့ိနူပါယမာဟ။ (အနုဋီကာ)။ ဘူတာပဂတဘာဝါဘိဓါနာ ဓိပ္ပါယေနာတိတေန၊ဖြင့်။ ကုသလာကုသလဿ၊ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်၏။ အာကမ့ိနူပါယံ၊ ငင်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ အာဟာ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အနုဘဂိတ္တာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ၊ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကို ရ၏။ ဘဂိတ္တာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ၊ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်မှာပါးသော သန်တတရားကို ရ၏။ ဤသို့လျှင် ချပြခြင်းတူသော နိရုဒ္ဓတာသာမညအားဖြင့် တူသောကြောင့် ဒုတိယနည်းဖြင့် ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကို ငင်သည်ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ယာနိဿတာနိ။ပ။ သြကာသကတုပ္ပန္နံနာမ-ဟု အကျယ်အဝှေးဖြင့် မိန့်အပ်သော ဒုဋ္ဌကထာ၏အဓိပ္ပါယ်ကို အကဉ်းအားဖြင့်ပြတော်မူလိုရကား-ဝိပစ္စိတုံ။ ပ။ သြကာသကတုပ္ပန္နန္တိ ဝုတ္တော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အကျိုးပေးခွင့်ကိုရသော အတိတ်ကံနှင့် အနာဂတ်ဖြစ်သော ဝိပါက်သည် သြကာသကတုပ္ပန္နမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အတိတ်ကံ, အနာဂတ် ဝိပါက်သည် သြကာသကတုပ္ပန္နံမည်၏-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါသည် အတိတ်ကံ, အနာဂတ် ဝိပါက်ကိုသာ ဟောတော်မူသော အာဂုံသာဓကရှိသော်သာ မိန့်ဆိုသင့်၏။ အဘယ်အာဂမယုတ္တိကြောင့် မိန့်နိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယံ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒေန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါမပါမရှိသော်လည်းအတိတ်ကံ, အနာဂတ် ဝိပါက်တို့ကိုရည်၍ ဒသနိပါတ်အဂံတ္တိရ် ပါဠိတော်၌ နာဟံ ဘိက္ခဝေ သဉ္စေတနိကာနံ-အစရှိသောပါဠိတော်ကို မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် အတိတ်ကံ,အနာဂတ် ဝိပါက်သည် သြကာသကတုပ္ပန္န မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤမိနာ သုတ္တာဂုဟဏေန ဥပ္ပန္နသဒ္ဒဿ ကမ္မဝိပါကဝါစကတ္တံ သာဓေတိ။ (မဓုဋီကာ)။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သြကာသကတ သဒ္ဒါ၏ အရသည် ကံ,ဝိပါက်ကိုရ၏။ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါသည်လည်း ကံ,ဝိပါက်ကိုရ၏။ဤသို့ အရတူမှသာ သြကာသကတောစ သော ဥပ္ပန္နဿာတိ သြကာသကတုပ္ပန္န-ဟု တုလျာဓိကရဏ ကမ္မဓါရယသမာသ်ဖြစ်သောကြောင့် ကံ,ဝိပါက်သည် ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါ၏အရဖြစ်သည်-ဟု သိစေခြင်းငှာ-ယံ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒေန-စသော ဥာပကဟေတုဝါကျကို မိန့်တော်မူသည်။]

တာသုတာသု ဘူမိသူတိ၊ ကား။ မနုဿဒေဝါဒိ အတ္တဘာဝ သင်္ခါတေသု၊ နတ်လူစသည်တို့၏ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌။ တသ္မိံတသ္မိံသန္တာနေ၊ ထိုထိုသန္တာန်၌။ အနုပ္ပတ္တိ

အနာပါဒိတတာယ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့ မရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသမ္ဘဟ
တံ၊ မဂ်သည်မပယ်အပ်သော။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဇာထွ၊ ဤဘူမိလဒ္ဓ၊ ပုဗ္ဗန္တဉ်။
လဒ္ဓဘူမိကံ၊ ရအပ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရှိသော ကိလေသာကို။ ဘူမိလဒ္ဓန်၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကောဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့သောနည်းဟူမူကား။ အဂ္ဂိအာဟိ
သောဝိယ၊ အဂ္ဂိအာဟိတောဟူသကဲ့သို့တည်း။ အဂ္ဂိအာဟိတော၊ ပူဇော်အပ်
သော မီးရှိသော ပုဏ္ဏားး။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဇတေန၊ ထိုတရားသည်။ က
တော၊ ပြုအပ်သော။ သြကာသော၊ အခွင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့
ဂုဏ်း။ ဇတသ၊ ကိုတရားအား။ ကတော၊ သော။ သြကာသော၊ အခွင့်သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိစ၊ ဂုဏ်း။ ဒုဝိဓတ္ထေပိ၊ တတိယာ,စတုတ္ထီ ဗဟုဒ္ဒိဟိ သမာသ်
နှစ်ပါးအနက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သြကာသကတုပ္ပန္နသဒ္ဒေပိ၊ သြကာသ
ကတုပ္ပန္နံ သဒ္ဒါဒ္ဒိလည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤဘူမိလဒ္ဓသဒ္ဒါကဲ့သို့ သာလျှင်။ ကတ
သဒ္ဒသ၊ ကကဟူသော ဝိသေသနသဒ္ဒါ၏။ ပရုနိပါတော၊ နောက်၌ ကျရောက်
ခြင်းကို။ ဧဝံကဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အဝတ္ထာမာနမ်ိ၊ မဖြစ်
သော်လည်း။ ဝါ၊ မဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဂဓိယစိတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ
မှ ဖယ်ခွာသော စိတ်ကို၊ ပဋိပက္ခပေစွ ဧဝံကွနာယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆင်ခြင်သဖြင့်။ အဝိက္ခမ္ဘံတတ္ထာ၊ မပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နန်္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အန္တရဓါပေတိတိ၊ ကား။ ဝိက္ခမ္ဘာကာ၊
ပယ်တတ်သော၊ အာနုဘါနသာတိ။ အာနုဘါနသတိ သမာဓိသည်။ ဝိက္ခမ္ဘာ
တိ၊ ပယ်၏။ အန္တရာယဓဝါကိဏ္ဏေ၊ ဥ်။ သဘူမိယံ၊ မိမိ၏အာရုံဖြစ်သော
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၌။ အပ္ပောဿုန္ဒေ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်ကုန်သော။ ဘူမိလဒ္ဓေ၊ ဘူ
မိလဒ္ဓမည်သော ကိလေသာတို့ကို့။ ဝိဆ္ဆေဒဒ္ဒိတ္တာ၊ ပယ်၍။ ဇာတိအယံ၊ ကား။
အတ္ထော၊ တည်း။ အနတီတဋ္ဌ၊ အတိတ်လည်းမဟုတ်သော။ အနုနာဂတဋ္ဌ။
အနာဂါတ်လည်း မဟုတ်သော။ ခဏတ္တယေကဒေသဂတမ်ိ၊ ခဏသုံးခု အ
ပေါင်း၏ အစိတ်သို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲဥပါဒက္ခ
ဏသမင်္ဂီစိတ်ကို။ ခဏတ္တယဂတန်္တိ၊ ခဏတ္တယဂတံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ကဒေသူ
ပစာရအားဖြင့် ဆိုအပ်၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....တာသုတာသုဘူမိသု-ဟုမိန့်အပ်သောအဋ္ဌကထာ၌
ဘုံသုံးဆယ်တစ်ကို ဘူမိ-ဟုမိန့်သလောဟု စုဒ်ရှိရကား တာသု တာသု ဘူမိ
သူတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဝိပ္ပါယိကား-အဋ္ဌကထာ သို့မဟုတ်-ကိုယ်ဟု
ဆို၏သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို ဘူမိ-ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အာရမ္မဏ
ကရဏဝသေန ဘဝတိ ဣတ္ထေ ကိလေသဇာတန္တိ ဘူမိတိ ဝုတ္တာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ။
(အနုဋီကာ)။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧ'ထ္ထ

ဤခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ ကိုလေသဇာတံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘူဂိတိ၊ ဟူ၏။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ ဥတ္တာ၊ ကုန်၏။

တာသုတာသုဘူမိသု အသမ္ဘဟတံ-ဟူမိန့်အပ်သည်၌ အသမ္ဘဟတ-ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တသ္မိံ တသ္မိံ သန္တာနေ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အခ်ီပ္ပါယ်ကား-ထိုထိုသန္တာန်မဖြစ်ခြင်းသို့မရောက်။ ဖြစ်ခြင်းသို့သာရောက်သော အကုသိလ်သည် အသမ္ဘဟတ မည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ တပသာ ဥဏ္ဍမေး-ဦ်တပသာနှင့် ဥဏ္ဍမောသည် အတူတူဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူအနုပ္ပတ္တိအနာပါဒိတတာ၊နှင့် အသမ္ဘဟတသည် အတူတူသာဖြစ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ... ဥပ္ပဇ္ဇ ဂမိယစိတ္တံ ဒုပ္ပဋိဂိနောဒနိယံ-၌ ဂမိယစိတ်ကို အခါခပ်သိမ်းမဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဥပ္ပန္န-ဟု မဆိုသင့်။ ထိုသို့မဆိုသင့်လျက် **အ**ဘယ်ကြောင့် ဥပ္ပန္န-ဟုဆိုအပ်ပါ**သ**နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သဇ္ဇဒါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အခါခပ်သိမ်း မဖြစ်သော်လည်း ဂမိယစိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဂမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် မပယ်အပ်သောကြောင့် ဥပ္ပန္န-ဟုဆိုသည်ဖြစ်ကို၏။

ပဋိပက္ခပေစ္စဝေက္ခနာယာတိ ဂမိယစိတ္တသဿ ပဋိပက္ခာယ ကမ္မဋ္ဌာနပေစ္စဝေက္ခနာယ အဝိက္ခမ္ဘတတ္တာ ဥပ္ပန္နန္တိ ပုတ္တာ။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ရာဂစိတ်ဖြင့်ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံမှ ဖဲခွာသည်ဖြစ်အံ့။ ရာဂ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်ဂုဏ်း။ ဒေါသစိတ်ဖြင့်ဖဲခွါသည်ဖြစ်အံ့။ ဒေါသ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်ဂုဏ်း။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံမှ ဖဲခွါသောစိတ်ကို မပယ်ခြင်းကြောင့် ဥပ္ပန္နဟု ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ဂမိယစိတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံမှ ဖဲခွါသောစိတ်ကို-ဟု ယောဇနာအဂ်၏။ ။ ဤကား ရန်ကုန်မြို့ ဝဝဋ္ဌဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နှလုံးတည်း။

ပဋိဆိုနိပါဂ်ာ အဂ်ီဟ္ဘိုရ်ပါဠိတော် သဒ္ဓမ္မဝဂ် ဒသးပုဒ်၌-ဥပ္ပဇ္ဇဂမိကစိတ္တံ-ဟုရှိ၏။ ။အဂ်ီဟ္ဘိုရ်ပါဠိတော်မှာသျှင် ဂမိကစိတ္တံ၊ ခရီးသွားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဟူ၍ဂုဏ်း။ ဂြိုဟ်-အဋ္ဌသာလိနီမှာသျှင်-ဥပ္ပဇ္ဇ၊ ဖြစ်သော။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊ ဂမိယစိတ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် မခွါအပ်သော။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ဂမိယစိတ္တံ၊ သည်-ဟူ၍ဂုဏ်း။ မူလဋီကာနီသျှင် ဂမိယစိတ္တံ၊ ခရီးသွားလိုသော ဓိတ်ကို-ဟူ၍ဂုဏ်း ယောဇနာ တော်မူကုန်၏။ ။ ဘူမ်လဒ္ဓေ သဘူမိယံ အဇ္ဈောစ်္ဆိန္နေန-ဟု ပါဠ်ရှိ၏။ အဇ္ဈောစ်္ဆိန္နေတိဇ္ဇဒံ တဇ္ဇိသေသနံ။ (မဓုဋီကာ)။ အဇ္ဈောစ်္ဆိန္နေတိဇ္ဇဝံ၊ အဇ္ဈောစ်္ဆိန္နေ- ဟူသော ပုဒ်သည်။ တဇ္ဇိသေသနံ၊ ထိုဘူမိလဒ္ဓေ-ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိသေသနတည်း-ဟူသော မဓုဋီကာနှင့်အညီ-အဇ္ဈောစ်္ဆိန္နေသာ ရှိသင့်သည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပန္နန္တိ အာမန္တာ-ဟူသော စိတ္တယမိုက် ပါဠိတော်၌ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါသည် ဥပ္ပါဒက္ခဏသမင်္ဂီကို ဟောသောကြောင့် ခဏတ္တယဂတံ-ဟု မဆိုသင့်။ အဘယ်ကြောင့် ခဏတ္တယဂတံ-ဟုမိန့်အပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား အနုတိတံ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား အတ်တ်, အနာဂါတ်မဟုတ် ခဏသုံးခုတွင် တခုသောခဏ-ဟု ဆိုအပ်သော အစိတ်သို့ ရောက်သောစိတ်ကို သမုဒ္ဒါဓိပယာဒိဒ္ဓော ကဲ့သို့ ကေဒေသူ ပစာရ အားဖြင့် ခဏဘွဲ့ယဂတံ-ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။]

ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၌။ ဝ၊ ၏။ ပဋ္ဌာနေန၊ ပဋ္ဌာနအားဖြင့်။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သော။ အတ္ထော၊ ကို။ သိသန္တိ၊ သိသဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်သော။ လောကိယဓမ္မံ၊ လောကီတရားသို့။ ပတ္ထေ၊ ရောက်၍။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၌။ ဝ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားသည်။ ဝ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေသနာယ၊ ၌။ ဝ၊ ၏။ ပဋ္ဌာနေန၊ အားဖြင့်။ ဂဟိတော၊ သော။ အတ္ထော၊ ကို။ သိသန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတေဝ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်) ဝ၊ ကား။ ဓမ္မသဘာဝံ၊ လောကီတရားတို့၏ သဘောကို။ သန္ဓါယ၊ ရည်၍။ ဧတံ၊ ဤဒေသနာသိသ မေဝဟူသော စကားကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (ထည့်) ပုတ္တံ၊ ၏။ အကုသလာတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ စိတ္တ ဝဇ္ဇော၊ စိတ်သည်ကြဉ်အပ်ကုန်သော။(ထည့်) အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဂုတ္တာ၊ ကုန်၏။ စေတနာ၊ စေတနာကို။ ဂုတ္တာ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ အချို့သောဆရာဟိုသည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အကုသလ ဘာဂိယာတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော။ စုဒ္ဒသ၊ တဆယ်လေးပါးကုန်သော။ (ထည့်) ဧကန္တ အကုသလာ၊ စင်စစ် အကုသိုလ်ကရားတို့ကို။ ပုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အကုသလ ပက္ခိကာတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ တပ္ပက္ခိကာ၊ ထိုအကုသိုလ်၏ အသင်းအပင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿာဒယောပိ၊ ဖဿစသော တရားတို့ကိုလည်း။ ပုတ္တာ၊ ကုန်၏။ မနောတော်သံ ဓမ္မာနံ ပဌမံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ကား။ သမ္မယုတ္တော၊ သမ္မယုတ်ကရားတို့ကို။ သင်္ကာ°တ္တာ၊ ရေတွက်၍။ ဝ၊ ယူ၍။ အဓိပတိဘာဝေန၊ အကြီးအမှူး၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်သော။ မနော၊ စိတ်သည်။ သမ္မယုတ္တောဟိ၊ သမ္မယုတ် တရားတို့နှင့်။ (ထည့်) သဟဇာတောပိ၊ အတူတကွဖြစ်သော်လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနောဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝ၊ မနောတေသံဓမ္မာနံ ပဌမံ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊သည်။(ထည့်) ဝုတ္တော၊ ၏။

တနည်းကား။ ။မနော၊ စိတ်သည်။ သမ္မယုတ္တေဟိ၊ တို့နှင့် (ထည့်) သဟဇာတော်၊ အတူတကွဖြစ်သော်လည်း။ သမ္မယုတ္တေ၊ တို့ကို။ သံဝတ္တ၊ တွာ၊ ၍။ အဓိပတိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ (ဟေကု မနဉ်)။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပန္နောဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သမ္မယုတ္တာပိ၊ သမ္မယုတ်တရားတို့ကိုလည်း။ (ဝုတ္တာသို့စပ်)။ တဒနုဝတ္တနတာယ၊ ထိုစိတ်သို့ လိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အန္ဓဒေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်။ အကုသလာ ဓမ္မာတိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်(ဟိ-ကြဉ်သည်)။ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနသော၊ စိတ်၏။ အဓိပတိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တ မာန ဘာဝေါ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏ (ပြန်၍စပ်)။ ဝါ၊ ကား။ အနန္တရပစ္စယမနံ၊ အနန္တရပစ္စည်းဖြစ်သောစိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ မနော ပုဗ္ဗင်္ဂမတာ၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ စိတ္တေနနိယတိတိ ကွဒံ၊ သို့။ အဘိသင်္ခါရဝိညာဏံ၊ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ပုံ ဆိုအပ်သော အဘိ သင်္ခါရဝိညာဏ်စိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တဏ္ဟာ သမ္မယုတ္တံ၊ တဏ္ဟာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ပဘဿ ရန္တိဇဒံ၊ ကို။ စိတ္တာသ၊ ၏(ထည့်)။ သဘာဝ ပဏ္ဍာရတံ၊ သဘော အားဖြင့် ဖြူ စင်သည်၏အဖြစ်ကို။ အာဟ၊ ၏။ အရက္ခိတေတိ၊ ကား။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ အနုနယပဋိဃဒီဟိ၊ ချစ်ခြင်း,မုန်းခြင်း,စသည်တို့မှ။ အရက္ခိတေ၊ မစောင့် အပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တေ၊ သည် (ထည့်)။ ရာဂါဒီဟိ၊ ရာဂစသည်တို့ဖြင့်။ ဗျာပန္နေ၊ နှောက်ရှက်သည်ရှိသော်။ တေဟိဧဝ၊ ထိုရာဂစသည်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ အဝဿုတေ၊ စိုစွတ်လတ်သော်။ ,စိတ္တာသ၊ ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမဘာဝ သာဓနေ၊ ရှေ့ သွား၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်းဌာ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဗလာဒါနဝသေန၊ အားပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုတ္တာနုရက္ခဏံ၊ သုတ်ကိုစောင့်ခြင်းကို။ ဝေဒိ ဟာဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဇုဓ၊ ဤအဋ္ဌကထာဌာ။ ဥပသံဟာတာနံ၊ ဆောင်အပ် ကုန်သော။ အာဘိဓမ္မိကေဟိ၊ အဘိဓမ္မာဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဝိညာတာ၌၊ လိအပ်ကုန်သောသုတ်တို့၏။ စိရကာလပဝတ္တိဝသေန၊ ကြာမြင့်စွာကာလပတ် လုံးဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုတ္တာနုရက္ခဏံ၊ သုတ်ကိုစောင့်ခြင်းကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဒေသနာသီသံ-ဟူသောပါဌ်၌ သီသသဒ္ဒါသည် ဦးခေါင်း-စသည်ကို ဟောသောသဒ္ဒါမဟုတ်၊ ပဌာနကို ဟောသောသဒ္ဒါ-ဟု ပြတော်မူလိုရကား-ဒေသနာယ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ပဌာနအာဒေးဖြင့် ယူအပ်သော အနက်၏ သီသ-ဟူဆိုအပ်ကြောင်းကိုပြလိုရကား-ဧလောကွယမမ္မဋ္ဌိ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-လောကီဓံမ္မကို ဟောရာ၌ စိတ်သည်ပုဗ္ဗင်္ဂမ ဖြစ်သောကြောင့် ပဌာနအားဖြင့် ယူအပ်သောအနက်သည် သီသ,မည်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဓမ္မသဘာဝံ ဝါ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား—လောကီ တရားတို့၏ သဘောသည် စိတ္တဇေဠက, စိတ္တပုဗ္ဗင်္ဂမ ဖြစ်သည်ကို ရည်၍ ဒေသနာသီသမေဝ-ဟု မိန့်သည် ဟုပြတော်မူသည်။ ။တေန လောကိယ ဓမ္မ ဒေသနာဓိကာရေ စိတ္တံ ပဌာနန္တိ ဒသေတိ။ ဒုတိယပိကပ္ပေပန လောကိယစိတ္တုပ္ပါဒေသု စိတ္တမေဝံ ပဌာနံ၊ ဓမ္မဟာဟေသာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ (မဓုဋီကာ။]

ယေကေစိဘိက္ခဝေ အကုသလာ,အကုသလဘာဂိယာ အကုသလပက္ခိကာ-ဟု ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်၌ အကုသလ-စသော ပုဒ်တို့၏ အထူးကိုပြတော်မူပိုရကား-အကုသလာတိ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အကုသလာတိ-စသောပါဌ်ဖြင့်,စိတ်မှတပါး ကုန်သောအကုသိုလ်တရားတို့သည် အကုသလမည်၏-ပဋိညာဉ်။ ပဓကုသလ ဘာဂိယာတိ-စသောပါဌ်ဖြင့်, အကုသိုလ်စေတသိက် တဆယ့်လေးမှ တို့သည် အကုသလဘာဂိယ-မည်၏ ပဋိဉာဉ်း။ အကုသိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည် အကုသလပက္ခိကမည်၏ပဋိဉာဉ်း ပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....စိတ်သည် သမ္ပယုတ်တရားဟူနှင့် အတူတကွဖြစ်ပျက် အဘယ်ကြောင် မနော တေသံ ဓမ္မာနံ ပဌမံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟုမိန့်အပ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား မနော တေသံ ပမ္မာနံ ပဌမံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စိတ်သည်အကြိုးအမှုး၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သဖြင့်, ရှေးဦးစွာဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့် မနော တေသံ ဓမ္မာနံ ပဌမံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟု မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....စိတ်ကိုသမ္ပယုတ်တရားတို့၏။ အဓိပတိ-ဟု အဘယ်ကြောင့်သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သမ္ပယုတ္တာဝိ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား—သမ္ပယုတ်တရားတို့သည် ထိုစိတ်သို့လိုက်ကြကုန်သောကြောင့် စင်စစ်အားဖြင့် ထိုသမ္ပယုတ် တရားတို့ကို အကုသလမမ-ဟု ဆိုအပ်ကုန်၏။ ထိုသို့ဆိုအပ်ကုန်သောကြောင့်ဤပဓာန်ကိုအဓိပတိ-ဟုသိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဤသမ္ပယုတ္တာဝိ။ ပ။ ဒုတ္တိယကို အဓိပတိဘာဝေန ပဝတ္တမာနော-၌ ဟေတုစပ်အပ်၏။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ဇုမေဒူ ပနဒုဝေတ္တာဒူ။ ပ။ ဂဟိတာနိတိဝေဒနိတမ္ဘာနိ-ဟုမိန့်ဒေသနာသဘောကထာ၌ သုဗ္ဗာနုရက္ခန-ဟူသည် အဘုယ်ကို မေါပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား စိတ္တသ ပုဗ္ဗင်္ဂမဘာဝသာဓနေ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။]

ကတရံပညံတဿိန္တိအာဒိ၊ ကတရံပညံတံ စသည်ကို။ နုပါဠိ အာရဒ္ဓံ၊ ပါဠိတော်၌ မတင်အပ်။ ဝါ၊ ပါဠိတော်၌မရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။

ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဌကထာယဓမ္မပဒ၊ အဌကထာ၌ သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပညာပန ကိမတ္ထိယာတိ ဧတဒမ်ဳိ၊ ပညာပန ကိမတ္ထိယာ ဟူသော ဤသုတ် သည်လည်း။ ဧကံ၊ တခုသော။ သုတ္တံ၊ သုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိညတ္ထာ၊ သစ္ခာလေးပါးကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ပရိညတ္ထာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ပဟာနတ္ထာ၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ တသာ၊ ထိုပုစ္ဆာ၏။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အဖြေတည်း။ သာတန္တိ ဧဒံ၊ ကို။ သဘာဝဓမ္မသေန၊ သဘော၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဓုရန္တိ၊ ကား။ မဓုရံဝိယ၊ ချိုသောအရသာကဲ့သို့။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပမာ ဝသေန၊ ဥပမာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပေါနောဋ္ဌ ဝိကာတိ၊ ကား။ ပုနဗ္ဘဝ ကရဏသီလာ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ တဏှာတဟြ၊ ထိုထိုအာရုံ၌။ ဝါ၊ ထိုထိုဘဝ၌။ အဘိနန္ဒနတော၊ နှစ်သက်တတ် သောကြောင့်။ နန္ဒီ၊ နန္ဒီမည်၏။ နန္ဒီဘူတော၊ နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ နန္ဒီရာဂေါ၊ နန္ဒီရာဂ မည်၏။ နန္ဒီရာဂ ဘာဝေန၊ နှစ်သက်သောရာဂအဖြစ်နှင့်။ သဟဂတာ၊ တကွဖြစ်သည်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နန္ဒီရာဂ သဟ ဂတာ၊ မည်၏။ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ထို၊ ဤ နန္ဒီရာဂ သဟဂတာ-ဟူသောပုဒ်၌။ သမ္ပယောဂဝသေန၊ သမ္ပယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သဟဂတဘာဝေါ၊ သဟဂတ၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ ၊မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟဂတ သဒ္ဒေါ၊ သဟဂတ သဒ္ဒါသည်။ တဿာယ၊ တဏှာ၏။ နန္ဒီရာဂဘာဝံ၊ နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရာဂ၏ အဖြစ်ကို။ ဇောတေတိ၊ ထွန်းပြ၏။ နန္ဒီရာဂဘူတာ၊ နှစ်သက်တတ်သောရာဂဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အဿ၊ ထိုနန္ဒီရာဂ သဟဂတာဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

နံသယေတိ၊ ဟား။ ပါဒကော၊ အဖြဲ့ ဟူသော အနက်၌။ ရူပါရူပါ ဒိမ္မဟောနန္တိ၊ ကား။ ပထဝီကသိဏာဒိ အာကာသာဒိ အာရမ္မဏာနံ၊ ပထဝီ ကသိုဏ်းစသော အာရုံ,ကောင်းကင် ပညတ်စသော အာရုံရှိကုန်သော ဈာန်တို့ကို။ သံသဋ္ဌေတိ၊ ကား။ ဒိရောပကံဝိယ၊ ဦးနှင့်ရေ ရောသကဲ့သို့။ သမောဒိတော၊ ပေါင်းစုအပ်သောအနက်၌။ ဧကီဘာဝမိဝ၊ ကပေါင်းဟုံးအဖြစ်ကဲ့သို့။ ဝတော၊ ရောက်သောအနက်၌။ သဟဇာတေတိ၊ ဟား။ ယဒုပ္ပတ္တိ သဟဇာတော၊ သမ္ပယုတ် သဟဇာတ၌။ သဟဇာတမတ္တော၊ သဟဇာတမျှ၌။ နာ၊ မဟုတ်။ ဣဓါပိတိတ္ထော၊ ဤဒုါဒိ စသော စကား၌ (ဣတိ အဓိပ္ပါယော ဒဋ္ဌဗ္ဗောသို့စပ်)။ ဇာမသ္မိံပဒေ အယမေဝအတ္ထော အဓိပ္ပေတောတိ၊ ကား။ ဣမိသာအဋ္ဌကထာ

F.55. (ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မ သာသနာဖြစ်)

ယ၊ ဤအဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာဋ္ဌ။ ယထာဒသိ တ သံသဋ္ဌသဒ္ဒေါ၊ အကြင်ပြ
အပ်သော သံသဋ္ဌသဒ္ဒါကို။ သဟဇာတေ၊ သဟဇာတအနက်ဋ္ဌ။ အဓိပ္ပေတော၊
အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။(တနည်းကား) ဋဓါဝိ
ဣမသ္မိမ်ိပဒေ အယမော အတ္ထော အဓိပ္ပေတောတိ ဧတ္ထ၊ ဋ္ဌ။ ဣမိသာ အဋ္ဌက
ထာယ။ ဤအဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာဋ္ဌ။ ယထာဒသိတ သံသဋ္ဌသဒ္ဒေါ။ ပါ
ဠိတော်မှထုတ်နုတ်၍ အဋ္ဌကထာဋ္ဌ ပြအပ်သော သံသဋ္ဌသဒ္ဒါကို။ သဟဇာတေ၊
သဟဇာတ အနက်ဋ္ဌ။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ဋတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။
(ထည့်)။ ဋဓါဝိ၊ ဤအဋ္ဌကထာဋ္ဌလည်း။ ဋမသ္မိမ်ိပဒေ၊ ဤသောမနဿ သ
ဟဂတံဟ္ဂသောပုဒ်ဋ္ဌလည်း။ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤသံသဋ္ဌ အနက်ကိုသာလျှင်။
အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ (ဤကားအဋ္ဌကထာ၏အနက်)

ဂဏ္ဌိ၊ [ယံ တသ္မိံ သမယေ စေတသိကံ သာတန္တိ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ သောမနဿဝေဒ
နာ သာတသဘာဝါတိ အာဟ သဘာဝဝသေန ဝုတ္တန္တိ။ (အနုဋီကာ)။
ယံ တသ္မိံ သမယေ စေတသိကံ သာတန္တိ၊ဟု၍။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ဟောပြအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောမနဿဝေဒနာ၊ သောမနဿ ဝေဒနာသည်။ သာတ
သဘာဝါ၊ သာယာအပ်သော်သဘောရှိသည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဟောတိ၊၏။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဘာဝဝသေနဝုတ္တန္တိ၊ ဟု၍။ အာဟ၊ ၏။ ။မဓုရံ
ဝိယာတိတေန မဓုရသဒ္ဒဿသဒိသုပစာရတ္တံ ဒသ္သေတိ၊ (မဓုဋီကာ)။ ။
ဣဋ္ဌဘာဝသာမညေန ဣစ္ဆိတဗ္ဗစာရေန ဝုတ္တောတိ အာဟမဓုရံဝိယာတိ။ (အနုဋီ
ကာ)။ ဣဋ္ဌဘာဝသာမညေန၊ ဣဋ္ဌအဖြစ်အားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဣဓ၊ ဤမဓုရံ-ဟူသောပုဒ်ဋ္ဌ။ ဥပစာရေန၊ သဒိသုပစာရအားဖြင့်။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဓုရံဝိယာတိ၊ ဟု၍။အာဟ၊
၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ချိုမြိန်သော မဓုရရသလည်း ဣဋ္ဌသဘော ဖြစ်သည်။
သောမနဿဝေဒနာလည်း ဣဋ္ဌသဘောဖြစ်သည်။ ဤသို့လျှင် ဣဋ္ဌသဘောချင်း
တူခြင်းကြောင့် မဓုရံ ဝိယာတိ မဓုရံ-ဟု သဒိသုပစာရအားဖြင့် မိန့်သည်-ဟု
ပြတော်မူ၏။

ပုန်ဗ္ဗ်ဝကရဏသိလာတိ ဧကေန ပုန်ဗ္ဗ်ဝံ အနာဂတံ ဘဝံ ကရောတိတိ
ပေါနောဗ္ဘဝိကံ၊ (မဓုဋီကာ)။ ပုန ဗ္ဘဝကရဏံ ပုန်ဗ္ဘဝေါ။ ။ကရဏ-
ဟူသောနောက်ပုဒ်ကြသည်။ ။ပုန်ဗ္ဘဝေါ သိလံ တော်သောတို့ ပေါနောဗ္ဘဝိ
ဝိ.ကာ။ ။တိသော၊ ဤတဏှာ၏။ သိလံ၊ သဘောအလေ့ကား။ ပုန်ဗ္ဘဝေါ၊
တဖန်အသစ်သော ဘုံဝကိုပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဋတိ-တသ္မာ၊
ကြောင့်။ သာတဏှာ၊ သည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ မည်၏။ ။တသိလတဒ္ဓိတ်၊
ကိ.ကပစ္စည်း၊ပအစိတ်ဥ၏သြ၊မနောမယ်ကွဲ့ဆို နော်-နောင် သြ အ့ကွရာလာ၍ ဘ-
ကိုလည်း ဒွေဘော်ပြု၍ ပေါနောဗ္ဘဝိကံပြီးသည်။ (ပြည်-အဋ္ဌသာလိနီနှိပ်)

အရှင်ဋီကာဆရာ...အင်္ဂကထာဉ်နန်္ဒိရာဂသဟဂတာ-ဟူသောပါဠိတော်၌ သဟဂတသဒ္ဒါသည် တစ်ဟောအနက်၌ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကယ်၍ သဟဂတသဒ္ဒါသည် သမ္မယောဂ အနက်ကိုပြသည်ဖြစ်အံ့၊ တစ်ဟောအနက်၌ ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မမူသင့်။ တစ်ဟောအနက်၌ဖြစ်သည်-ဟု အဘယ်ကြောင့် မိန့်နိုင်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား တတြတတြာဘိနန္ဒနတော နန်္ဒိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-သဟဂတသဒ္ဒါ ကဏ္ဍာယနန်္ဒိရာဂဘာဝံ ဇောတေတိ-တည်း။ အနက်ကား-သဟဂတသဒ္ဒါ၊ သည်။ တဏ္ဍာယ၊ ၏။ နန်္ဒိရာဂဘာဝံ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇောတေတိ၊ ထွန်းပြ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တစ်ဟောဝေ၊ တဋ္ဌောအနက်၌။ ပဝတ္တိဘာဝေါ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဋ္ဌော၊ ၏။ ။ဤသို့လျှင် အင်္ဂကထာသို့ စပ်အပ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သဟဂတသဒ္ဒါသည် တဏ္ဍာ၏ နန်္ဒိရာဂအဖြစ်ကို ထွန်းပြခြင်းကြောင့် သဟဂတသဒ္ဒါသည် တစ်ဟောအနက်၌ဖြစ်သည်ဟု မိန့်နိုင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ နန်္ဒိရာဂဘာဝံ ဇောတေတီတိ တသ္မာ ဇော တစ်ဟောဝေ ဝုတ္တန္တိ ဝစနသေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (မဓုဋီကာ)။ အင်္ဂကထာသို့ စပ်နည်း ပုံပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သဟဂတသဒ္ဒါသည် အဘယ်ကြောင့် နန်္ဒိရာဂ၏ အဖြစ်ကို ထွန်းပြပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား နတ္ထေ သမ္မယောဂ ဝသေန သဟဂတဘာဝေါ အတ္ထီတိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သမ္ပယောဂ၏အစွမ်းဖြင့် သဟဂတအဖြစ်မရှိခြင်းကြောင့် ထွန်းပြသည် ဖြစ်ဘိ။ ။အဘယ်ဝစနတ္ထကြောင့် သမ္မယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့် သဟဂတအဖြစ်မရှိပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား တတြတတြာဘိနန္ဒနတော။ ပ။ နန်္ဒိရာဂသဟဂတာတိ-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤဝစနတ္ထကြောင့် နန်္ဒိရာဂသဟဂတာ-ဟူသော ပုဒ်၌ သမ္မယောဂ၏အစွမ်းဖြင့် သဟဂဘအဖြစ်မရှိဖြစ်ဘိသော်။ ။ပရမတ္ထ အားဖြင့် တဏ္ဍာမှလွတ်သော နန်္ဒိရာဂသည်ဌင်း။ နန်္ဒိရာဂ၏ အဖြစ်သည်ဌင်း မရှိခြင်းကြောင့် ဤနန်္ဒိရာဂသဟဂတာ-ဟူသောပုဒ်၌ သမ္မယောဂ၏ အစွမ်းဖြင့် သဟဂတအဖြစ်မရှိချေ။ ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့် နန်္ဒိရာဂသဟဂတာတိ-ဟု၍ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသောကြောင့် သဘာဂတသဒ္ဒါသည် တဏ္ဍာ၏ နန်္ဒိရာဂအဖြစ်ကို ထွန်းပြ၏ဟုသိအပ်၏။ (အနုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....သဟဂတသဒ္ဒါသည် ထွန်းပြသော်လည်း အနက်သည် ဇောတနအနက်မရှိသော် တစ်ဟော အနက်၌ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား နန်္ဒိရာဂဘူတာတိ စသော အဆွေ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- နန်္ဒိရာဂသဟဂတာ -ဟူသောပုဒ်၏ နန်္ဒိရာဂဘူတာ-ဟူသော အနက်ကိုသာ သိရသည်။ သဟဂတသဒ္ဒါ၏အနက်ကို မသိရလေသောကြောင့် သဟဂတသဒ္ဒါသည် ဇောတနမျှသာဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဇောတနဖြစ်ခြင်းကြောင့် တစ်ဟော အနက်၌ဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

သမ္ဘာသုပိအဝတ္ထာသု နန္ဒိရာဂသဟာဝဝါဓိဇဟနဒီပနဝသေန နန္ဒိရာဂ ဘာဝံဂတာနန္ဒိရာဂ သဟဂတာတိ တဏှာ ဝုတ္တာ၊ ဂတသဒ္ဒဿဝါ ဒိဋ္ဌဂတန္တိ အာဒီသုဝိယ အတ္ထန္တရာဘာဝတော နန္ဒိရာဂသဟဂတာ တဏှာ နန္ဒိရာဂသဟဂတာတိ ဝုတ္တာ၊ နန္ဒိရာဂသဘာဝါတိ အတ္ထော။ (အနုဋီကာ။)

သဗ္ဗာသုပိ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဝတ္ထာသု၊ အခိုက်အတန့် တို့၌။ နန္ဒိရာဂသဟာဝဝါဓိဇဟနဒီပနဝသေန၊ နန္ဒိရာဂသဟေဇာကိုမစွန့်ခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နန္ဒိရာဂဘာဝံ၊ နန္ဒိရာဂအဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်သည်တည်း။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ နန္ဒိရာဂအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဇာတိဝစနတ္ထေန၊ ဤသို့သော ငစနတ္ထ ကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာတိ၊ ဟူ၍။ (ထည့်)။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဂတသဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌဂတန္တိ အာဒီသုဝိယ၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ စသည်တို့၌ကဲ့သို့။ အတ္ထန္တရာဘာဝတော၊ အနက်အထူးမရှိခြင်းကြောင့်။ နန္ဒိရာဂသဘာဝါ၊ နန္ဒိရာဂ သဘောရှိသော။ တဏှာ၊ ကို။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာတိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ နန္ဒိရာဂသဘာဝါ၊ နန္ဒိရာဂသဘောရှိ၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဤအနုဋီကာ၏အလိုအားဖြင့်, နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ထိုထိုဘဝ ထိုထိုအာရုံတို့၌ နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ဝါ၊ ထိုထိုဘဝထိုထိုအာရုံတို့၌ နှစ်သက်ခြင်း သဘော ရှိသည်-ဟု ယောဇနာအပ်၏။

အဘူတတဗ္ဘာဝေ ဂမျမာနေ ကဒါဘူယောဂေ သတိ နာမတော ယဒါဒိနာ ဤပစ္စယော-ဟူသော ဗါလာဝတာရေနှင့်အညီ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ နန္ဒိရာဂဘူတာ-ဟု ဤကာရန်အနှင့် ရှိသင့်သည်။ ၊ဤထွက်တက်နည်းအားဖြင့် ယောဇနာသော်။ ။တကြတကြ၊ ထိုထိုဘဝ၌။ ဝါ၊ ထိုထိုအာရုံ၌။ အဘိ နန္ဒနတော၊ နှစ်သက်တတ်သောကြောင့်။ နန္ဒိ၊ နန္ဒိမည်၏။ ပ။ ဇာတိ ဇာဒိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤနန္ဒိရာဂသဟဂတာ-ဟူသော ပုဒ်၌။ သမ္မယောဂဝသေန၊ ဖြင့်။ သဟဂတဘာဝေါ၊သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟဂတသဒ္ဒေါ၊ သည်။ တဏှာယ၊၏။ နန္ဒိရာဂဘာဝံ၊ ကို။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇောတေတိ၊ ထွန်းပြ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿာဝေ၊ တဿာအနက်၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နန္ဒိရာဂဘူတာ၊ နှစ်သက်တတ်သောရာဂဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဇာတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အသေ၊ ထိုနန္ဒိရာဂ သဟဂတာ-ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟဂတသဒ္ဒ ပ ၊ ၏။ တဏှာယ၊၏။ နန္ဒိရာဂဘာဝံ၊ ကို။ ဇောတနာဘာဝေါ၊ ထွန်းပြသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ ၏-ဟုယောဇနာအပ်၏။

အဋ္ဌကထာဋ္ဌဓါ ဇာသို့မို့ ပဒဒ အယမေဝဏ္ဏော အဓိပ္ပေတော-ဟု ပါဋ္ဌရှိသင့်၏။ ယခုစာဂ်ိုဋ္ဌ ဇာဓါ-ဟု သာပုဒ်မရှိချေ။ ။မူလဋီကာဋ္ဌ ဇာဓါ ဇာမသို့မို့ ပဒဒ အယမေဝဏ္ဏော အဓိပ္ပေတောတိ ဇာမိယော အဋ္ဌကထာယ-ဟု

ပါဠိရှိသင့်၏။ ယခုစာတို့၌ ဇုဓါဒိတိ ဇုမသ္မိမွိ ပဒေ-ဟုရှိ၏။ ဇုဓံဒါဒိ ဇုမသ္မိမွိ ပဒေ အယမေဝတ္ထော အဓိပ္ပေတော-တိကား အဋ္ဌကထာ၏ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ပဒုဒ္ဓါရပုဒ်ဖြစ်၏။ ထိုပုဒ်တို့တွင် ဇုဓကို ဇုဓိသာအဋ္ဌကထာယ-ဟု ဖွင့်ပြတော် မူသည်။ထို့ကြောင့် မဓုဋ္ဌိကာ၌ ဇုဓိသာအဋ္ဌကထာယာတိ ပဒေန ဇုဓံ သဒ္ဒဿ ဒသ္သေတိ-ဟူ၍ဂုဏ်း။ အနုဋ္ဌိကာ၌ ဇုဓါဒိတိ ဇုဓိသံ အဋ္ဌကထာယံ၊ အယမေဝတ္ထောဘိ သံသဒ္ဒေါ ဓေ-စသည်ဖြင့် ပဒုဒ္ဓါရပုဒ်ကို ယောဇနာ၍ ပြတော်မူသည်။ထိုနည်းကြောင့် ဤနိဒါနသဒ္ဒ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ပဒုဒ္ဓါရကိုတည်၍ သံဝဏ္ဏနာပုဒ်ကို ယောဇနာပြီးလျှင်တဖန် သံဝဏ္ဏနာပုဒ်ကို ယောဇနာသည်။ ပြည်-အဋ္ဌသာလိနီနိဿဒ္ဓ ဇုဓါဒိ ဇုမသ္မိမွိ ပဒေ၊ ဤသောမနဿ သဟဂတံ-ဟူသောပုဒ်၌လည်း ဟူ၍ယောဇနာသည်။

မူလဋ္ဌိကာနိဿဒ္ဓ ဇုဓံဒါဒိတိ၊ ကား။ ဇုမသ္မိမွိပဒေ၊ ဤသောမနဿသဟဂတံ-ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ အယမေဝတ္ထောအဓိပ္ပေတောတိ၊ ကား။ ဇုဓိသာအဋ္ဌကထာယံ-ဟု ယောဇနာသည်။ မဓုဋ္ဌိကာ၌ ဇုဓါဒိတိ ဏ္ဍော ဇုတိအဓိပ္ပါယော ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ ယောဇနာ၊ ဇုတိသဒ္ဒေါ အာဒျတ္ထော-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ဇုဓါဒိတိဏ္ဍော၊ဇုဓါဒိအစရှိသောအဋ္ဌကထာစကား၌ ဟု ယောဇနာလိုသည်။ ။ ဇုဓံဒါဒိ ဇုမသ္မိမွိ ပဒေ အယမေဝတ္ထော အဓိပ္ပေတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို အကျယ်အားဖြင့်ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဇုဓါဒိ ဇုမသ္မိမွိပဒေ အယမေဝ အတ္ထော အဓိပ္ပေတောတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အရှင်ဋီကာဆရာ....ဤအဋ္ဌကထာ၌ သံသဋ္ဌသဒ္ဒါကို အဘယ်ကြောင့် သဟဇာတအနက်၌ အလိုရှိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဇုဓါဒိ-စသော ပါဠိကို မိန့်။ မဓုဋ္ဌိကာ ပါဠိလျောက် အဓိပ္ပါယ်ကား သိသာ၍ပြီ။]

အရုံပံရုပေနာတိ၊ ကား။ ပဋိသန္ဓိက္ခဏော၊ ပဋိသန္ဓေခဏ၌။ ဝတ္ထုနာ၊ ဟဒယဝတ္ထုနှင့်။ ဥက္ကဋ္ဌ နိဒ္ဒေသောတိ၊ ကား။ အနဝသေသ သင်္ဂဟနှင့်၊ အကြွင်းမရှိ ရေတွက်ခြင်းဖြင့်။ ကတော၊ ပြအပ်သော။ အတိသယနိဒ္ဒေသော၊ အလွန်အကဲအားဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို။ ကတော၊ ၏။ အနာဘဋ္ဌတာ ယေဝါတိ ဏ္ဍော၌။(ဤတိအတ္ထောယုဇ္ဇတိသို့စပ်)။တနည်းကား(အဘာသိတပုဗ္ဗတာ အနာဘဋ္ဌတာသို့စပ်)။ ဒိဋ္ဌသုတန္တိအာဒီသု၊ ဒိဋ္ဌသုတံ-စသည်တို့၌။ ဒိဋ္ဌတာဒယော၊ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ် စသည်တို့ကို။ ဒိဋ္ဌသုတန္တိ၊ ဒိဋ္ဌသုတံဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိဝိယ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ အဘာသိတပုဗ္ဗတာ၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အနာဘဋ္ဌတာ၊ အနာဘဋ္ဌတာဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။(တသ္မာ အဘာသိတပုဗ္ဗတာယသို့စပ်)။သုဗ္ဘာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သဒိသဿ၊ တူသော။ ဒုတိယစိတ္တဿ၊ ဒုတိယစိတ်၏။ သသဒ္ဒါရိကာ ကာ ဝစနေန၊ သသဒ္ဒါရိက၏အဖြစ်ကို ဟောတော်မူသဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။

ဇာမဿ၊ ဤပဌမစိတ်၏။ အသခ်ါရိကတာ၊အသခ်ါရိက၏အဖြစ်ကို။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ (ဟိ-ကြေသည်)။ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သိအပ်ခြင်း ကြောင့်။ အဘာသိ တဗ္ဗဘာဝေါ၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို အနာဘဋ္ဌတာဟု ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ဖိုလ်-စ္ဆ)။ ဝါ၊ ဤပဌမစိတ်၏ အသခ်ါရိက၏ အဖြစ်ကို သိအင်္ဂါသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်စ္ဆ)။ အဘာသိ တဗ္ဗတာယ၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နဂဟိတော၊ မယူအပ်။ ဇာတိ-အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။

ပန၊ အဗ္ဘညမ္ပကပါဒါ အဓိပ္ပါယကိုဆိုအံ့။ ပါဠိယံ၊ ပဌမစိတ္တုပ္ပါဒ ပါဠိတော်၌။ အဘာသိတတ္တာဓေ၀၊ မဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုပဌမစိတ္တုပ္ပါဒ်သို့။ ဒေသေတဗ္ဗဘာဝေန၊ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နဂဟိတော၊ မယူအပ်။ နသင်္ဂဟိတော၊ မရေတွက်အပ်။ တဿတ္ထသ၊ ထိုအသခ်ါရိကအနက်၏။အဘာ၀ါ၊မရှိခြင်းကြောင့်။ဘဂ၀တာ၊သည်(ထည့်)။ နဂဟိတော၊ မယူအပ်သည်ကား။ နဲ၊ မဟုတ်။ နသင်္ဂဟိတော၊ မရေတွက်အပ်သည်ကား။နဲ၊ မဟုတ်။ဇာတိ-အယံ၊ကား။အဓိပ္ပါယော၊တည်း။အထ၀ါ၊ ကား။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အနာဘဋ္ဌတာယ၌၀၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ သင်္ဂဟကာရေဟိ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်။ နဂဟိတော၊မယူအပ်။ တဿ၊ ထိုပဌမအသခ်ါရိက၏။ အတ္ထော၊ကို။ နပုတ္တော၊ မဆိုအပ်။ နိယမေတွာ၀ါတိ၊ ကား။ ပရတော၊ နောက်၌။ ဧပံဝိဓသေ၀၊ ဤပဌမ အသခ်ါရိကနှင့် သဘောတူသော စိတ်၏သာလျှင်။ သသခ်ါရိကဘာ၀ ၀စနတော၊ သသခ်ါရိက၏အဖြစ်ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤပဌမ အသခ်ါရိက စိတ်၌။ တဒ၀စနေနေ၀၊ ထိုသသခ်ါရိက၏ အဖြစ်ကို မဟောသ ဖြင့်သာလျှင်။ ၀ါ၊ ကြောင့်သာလျှင်။

၀တ္ထု၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အနာဘဋ္ဌတာယေ၀-ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်ကို အဘယ်သို့မှတ်ရပါအံ့နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အနာဘဋ္ဌတာယေ၀ါတို့-စသော ပါဋ္ဌ ဟုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-အနာဘဋ္ဌ တာယေ၀ါတိ ဤ ဇာတိ အတ္ထော ယုဇ္ဇတိ-တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။ ။အဘယ်အနက်၀ါနည်း၊စုဒ်။ အဘာသိတဗ္ဗတာယ နဂဟိတော-ကိုမိန့်။ ။အဘယ်ကြောင့် ဤအနက်သည် သင့်ပါသနည်း၊ စုဒ်။ အဘာသိဘဗ္ဗတာ အနာဘဋ္ဌတာ၊ တသ္မာ-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို အနာဘဋ္ဌတာ-ဟု ဆိုအပ်သော ကြောင့် သင့်သည်ဖြစ်ဘို့သော်။ (ဖိုလ္စ္ဆ)။

တနည်းကား-သဗ္ဗာကာရေန။ ပ။ ဝိညာယတိ၊ တဿ-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အလုံးစုံတူသော ဒုတိယစိတ်ကို သသန်ဂါရိကအဖြစ်ကို ဟော တော်မူခြင်းကြောင့် ဤပဌမစိတ်၏ အသန်ဂါရိကအဖြစ်ကို သိအပ်သည်။ထိုသို့ သိအပ်သောကြောင့် သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ (ဟိတ်စွဲ)။ ။တဿာဟံ ဣမဿ ပဌမစိတ္တဿ အသန်ဂါရိကဘာဝေန ဝိညာယမာနတ္တာတိ အတ္ထော။ (မဓုဋ္ဌကာ)။ ။အဘာသိတဗ္ဗ၏အဖြစ်ကို ဥပမာဖြင့်ပြတော်မူလိုရကား-ဒိဋ္ဌံ သုတန္တိ အာဒိသု-ကိုမိန့်။ ။ဒိဋ္ဌံ သုတန္တိ အာဒိသု၊ တို့ဘိ။ ပဿိတဗ္ဗတာဒယော၊ရှာ၏ သည်၏အဖြစ်-စသည် တို့သည်။ ဒိဋ္ဌတာဒယော၊ ဒိဋ္ဌတာ- စသည်ကို သည်။ ဟောန္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဘာသိတဗ္ဗတာ၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အနာဘဋ္ဌတာ၊ အနာဘဋ္ဌတာသည်-ဟု မဓုဋ္ဌကာဘို့ ယောဇနာသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ပဌမ စိတ်ကို အသန်ဂါရိက-ဟု မဟော့ပါသနည်း။ စုဒ်။ သဗ္ဗာကာရေန။ ပ။ ဝိညာယတိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ် ကား-ဒုတိယစိတ်ကို သသန်ဂါရိက-ဟု ဟောသဖြင့် ပဌမစိတ်ကို အသန်ဂါရိက-ဟု သိအပ်သောကြောင့် ပဌမစိတ်ကို အသန်ဂါရိက-ဟု မဟောသည် ဖြစ်ဘိ သော်။ ။ဤသဗ္ဗကာရေန။ ပ။ ဝိညာယတိကို အဘာသိတဗ္ဗတာဖွဲ့ဟေတုစပ်။ သဗ္ဗာကာရေနဟိ-ဟု ရှိသင့်လျက် ဟိ,ကြေသည်။ ။ကသ္မာ အဘာသိတဗ္ဗ တာတိ အာဟ သဗ္ဗာကာရေန။ ပ။ ဝိညာယတီတိ။ (မဓုဋ္ဌကာ)။ ယခု အခါ ထိုအနာဘဋ္ဌတာ-ဟူသောပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်စွာပြတော်မူခြင်းငှာ အဓိပ္ပါယောပန-စသည်ကို မိန့်။ ။တနည်းကား- အနာဘဋ္ဌတာ-ဟူသော ပုဒ်၏ အတ္ထကို ပြုပြီး၍ အဓိပ္ပါယကိုပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် အဓိပ္ပါ ယောပန-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ပဌမနည်းကား-မဓုဋ္ဌကာနည်း၊ ဒုတိယနည်း က ား-ပက္ခန္တရဝါကျနည်းတည်း။]

မနောဝိညာဏန္တိဇတ္ထာ၊ ဌ်။ ဒွါရံ၊ မနောဒွါရကို။ ဝတ္ထု။က်၊ ဝတ္ထု၊ဟူ၍။ ပုတ္တံ၊ သဗီသူပစာရအားဖြင့် ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒွါရေန၊ မနောဒွါရဖြင့်။ တံသဟဝုယဘူတံ၊ ထိုမနောဒွါရ၏ မှီရာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဟဒယဝတ္ထု၊၊ ကို။ ပုတ္တံ၊ ဌာန်း၊။ပစာရအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ သရသဘာဝေနာတိ၊ ကား။ သကိစ္စ ဘာဝေန၊ မိမိကိစ္စ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကိစ္စနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာ၊ သည်။ သဒ်္ဓါရာနံ၊ သဒ်္ဓါရတရားတို့၏။ ပဗ္ဗယဘာဝပကိစ္စာ၊ အ ကြောင်းအဖြစ်လျှင် ကိစ္စရှိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရသဘာဝေနာတိ ပဒသ္သ၊ ပုဒ်၏။ သကိစ္စဘာဝေနာတိ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဓိဋ္ဌာ သဘာဝေါ၊ အ ဓိဋ္ဌာသဘော။ သဒ်္ဓါရသဘာဝေါ၊ သဒ်္ဓါရသဘော။ ဟူတိဧဝမာဒိကော၊ ဤ

သို့ အစရှိသော။ အညာသာဓါရဏော၊ တပါးသော တရားတို့နှင့် မဆက်ဆံသော။ ရသိတဗ္ဗော ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော။ ဘာဝေါ၊ သဘောသည်။ သရသဘာဝေါ၊ သရသ ဘာဝမည်၏။ ယရသသ ဘာဝေနာတိ၊ ဟူ၍လည်း။ ပါဠ္ဍော၊ ပါဠ္ဍ အချို့ ရှိ၏။ သောယေဝ အတ္ထော၊ ထို အနက် သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာတိ၊ ဟူ၍။ သရသေန၊ မိမိ ကိစ္စဖြင့်။ သင်္ခါရောတိ၊ ဟူ၍။ သဘာဝေန၊ သဘောဖြင့်။ (အရူပဓမ္မာ ဒသိတာ သို့စပ်)။ ဧကသမုဋ္ဌာနာဒိတာ၊ ဧကသမုဋ္ဌာန်စသည်တို့၏ အဖြစ်ကို။ ရူပဓမ္မေ သုဧဝ၊ ရုပ်တရားတို့၌သာလျှင်။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ကသ္မာ၊မူကား။ တေသု၊ ထိုရုပ်တရားတို့၌။ တဗ္ဗောဟာရဗာဟုလ္လတော၊ ထိုဧကသမုဋ္ဌာန်စသည် တို့ဖြင့် ခေါ်ဆိုခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဟိတာဒိဘာဝေါ၊ အတိတ်စသည်တို့၏ အဖြစ်ကို။ ရူပါဂူပ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၌။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ စိတ္တစေတသိက နိဗ္ဗာနာနမ်ိဳ၊ စိတ်,စေတသိက်, နိဗ္ဗာန်တို့၏လည်း။ ယထာသဘာဝံ၊ သဘောအားလျော်စွာ။ ဧကဒ္ဓိနကုတောစိ သမုဋ္ဌာနတာ၊ ဧကသမုဋ္ဌာန်၏အဖြစ်, ဒွိသမုဋ္ဌာန်၏အဖြစ်,နကုတောစိ သမုဋ္ဌာန်၏အဖြစ်ကို။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ သုခုမရဇော်ပ်ရူပံဝိယ၊ အနမ္ပြုစသော ရုပ်ကဲ့သို့။ ဝတ္ထုပရိတ္တတာယစ၊ ဝတ္ထုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ တတ္ထာ ယောဂုဋ္ဌေ၊ ပူသောသံတုံး၌။ ပတိတောဒက ဗိန္ဒု၊ရူပံဝိယ၊ ကျသောရေပေါက် ကဲ့သို့။ ခဏပရိတ္တတာယစ၊ ကာလအလွန် နည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ အ တိဒူရတာယစ၊ အလွန်ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ အစ္ဆာသန္နဘာဝတာယစ၊ အလွန်နီးသည်၏အဖြစ်စသည်ကြောင့်ဌင်း။အတိတာနာဂတတာယစ၊အတိတ်, အနာဂါတ်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း။ စက္ခာဒီနံ၊ စက္ခုဝိညာဏ် စသည်တို့၏။ အ ဝေါစရဂတာ၊အာရုံ၏အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းသည်။အနာပါထဂတာတိ-အနာ ပါထဂတာနာမ၊ ထင်ခြင်းသို့မရောက်သည်မည်၏။ အနညတ္ထဘာဝေန၊ တပါး သောအာရုံ၌ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိသယော၊ ဝိသယဟူ၍ဌင်း။တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ ၌။စရဏေန၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝေါစရော၊ ဝေါစရဟူ၍ဌင်း။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....စက္ခုသမ္ပယုတ်သော။ ပ။ မနောဝိညာဏာန်၏ အာဒီသု ဟိ ဝတ္ထုနာအရူပဓမ္မာဒသိတာ-ဟုမိန့်အပ်သောအဋ္ဌကထာ၌စကဲ့စက္ခုသမ္ပယုတ်သော စသည်တို့၌ စက္ခါဝတ္ထုစသည်တို့ဖြင့်ပြသည်။ မနောဝိညာဏံ-၌ ဝတ္ထုရုပ်မရှိသဖြင့် အဘာယတရားကိုဝတ္ထုဟု မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား မနောဝိညာဏာန်ထွေ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မနောဝိညာဏံ-ဟူသော်ပါဠိ၌ မနောဓါတုရကို ဝတ္ထုဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘို့သော်။

ကာရကာပရိယာယတ္ထာ ဝတ္ထုသဒ္ဒဿ ပစ္စယဘာဝသာမညတော ဒွါရဘူတမမ္မာနမ်ိဳ သိယာ ဝတ္ထုပရိယာယောတိ အာဟ ဒွါရံ ဝတ္ထူတိ ဝုတ္တန်၊ တေန ဝတ္ထုဝိယ ဝတ္ထူတိ ဒဿေတိ။ (အနုဋီကာ)။ ဝတ္ထုသဒ္ဒဿ၊ ဝတ္ထုသဒ္ဒါ၏။ ကာရကာပရိယာယတ္ထာ၊ အကြောင်းကို ပြောသောပရိယာယ်သဒ္ဒါ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္စယဘာဝသာမညတော၊ အကြောင်းအဖြစ်အားဖြင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒွါရဘူတမမ္မာနပ်ိ၊ ဒွါရဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏လည်း။ ဝတ္ထုပရိယာယော၊ ဝတ္ထုသဒ္ဒါ၏ပရိယာယ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။ ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွါဓံဝတ္ထူတိဝုတ္တန်၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဒွါရံဝတ္ထုဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဝတ္ထုဝိယဝတ္ထူတိ၊ ဟူသော။ ဝစနတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝတ္ထုသဒ္ဒါ, ဒွါရသဒ္ဒါ တို့သည် အကြောင်းကိုဟောသော သဒ္ဒါများဖြစ်ကြသောကြောင့် ဝတ္ထုနှင့် ဒွါရသည် အတူတူသာဖြစ်၏။ ဝတ္ထုနှင့်ဒွါရသည်တူသောကြောင့် ဒွါရ၌ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်လည်း ဝတ္ထု-ဟူသော ပရိယာယ်သည်ဖြစ်၏။ထိုကြောင့် ဦးကာဠဝတ္ထုဝိယ ဝတ္ထု-ဟု သဒိသူပစာရအားဖြင့် မနောဒွါရကို ဝတ္ထု ဟု မိန့်ဘော်မူသည်-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

သဒိသူပစာရ အားဖြင့် ဝတ္ထုမည်သည်မှတပါး ဂ္ဂါဆ။ပစာရ အားဖြင့် ဝတ္ထုမည်သည်ကို .ပြတော်မူလိုရကား- ဒွါရေန ဝါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ မနောဒွါရဘူတာ ဓမ္မာ ယေဘုယျေန ဟဒယဝတ္ထုနော သဟ စရန္တိတိ ဒွါရေန။ ပ။ ဟဒယဝတ္ထု ပတ္တိန် အာဟ ယသ္မာ ကုန်ာ ပစရန်္တိ။ (အနုဋီကာ)။ မနောဒွါရဘူတာ၊မနောဒွါရဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။မ်မာ၊တို့သည်။ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဟဒယဝတ္ထုနော၊ ဟဒယဝတ္ထုနှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွါရေန။ ပ။ ဟဒယဝတ္ထုဝုတ္တိန်၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ် ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ။ ကုန်ာပစရန်္တိတိယထာ၊ ကုန်ာပစရန်္တိဟူသော ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့ တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-မနောဒွါရဖြစ်သော တရားဟိုသည် များသောအားဖြင့် ဟဒယဝတ္ထုနှင့်တကွဖြစ်ကြသောကြောင့် ကုန်ာပစရန်္တိ-ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့ မနောဒွါရဖြင့် ထိုမနောဒွါရနှင့်ဟကွဖြစ်သော ဟဒယဝတ္ထုကို ဂ္ဂါဆ။ပစာရ အားဖြင့် မနောဟုဆိုသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အတ္ထိနော ရသော သရသော၊ ပတ္ထနော၊ ပိပ်ာသာဆိုအပ်သောအကျိုး တရား၏။ ရသော၊ အကြောင်းကိစ္စတည်း။ သရသော၊ ကိစ္စ။ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ သမာသ်။အတ္ထသဒ္ဒါကိုသပြု၍ သရသဟုပြု၏သည်။ ပ-စသောအကြောင်း တရားတို့ကို၏။ သရသသ ဟာဝေါ သရသဘာဝေါ၊ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ သမာသ်။ အကြောင်းသတ္တိရ၏။ ဤဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ သမာသ်ကွဲနည်းကို သရသ ဘာဝေနာတိ-စသော ပါဠိဖြင့် ပြတော်မူသည်။ ။ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ သမာသ် နည်းမှတပါး ကမ္မဓါရယ သမာသ်နည်းကို ပြတော်မူလိုရကား-အညာသာ

ဓါရဏောဝါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။သကောရသော သရသော။ ။သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ရသော၊ ကိစ္စတည်း။ သရသော၊ ကိစ္စ။ ။သပုဒ်,ရသပုဒ် ကမ္မဓါရယာသမာသိ။ ။အညာ သာဓါရဏောတိ သသဒ္ဒဿ အတ္ထမာဟု၊ သကော ဟိ ရသော သရသောတိ။ (အနုဋီကာ)။ သရသော ဘာဝေါ သရသဘာဝေါ-ဟု ကမ္မဓါရယသမာသ်နည်းကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

ကမ္မဓါရယသမာသ်တွဲနည်းမှတပါး ဒွန်သမာ့သ်တွဲနည်းကို ပြတော်မူလိုရကား-အဝိဇ္ဇာပစ္စယာတိ ဝါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သရသအရကား-အကြောင်းတရားကိုရ၏။ သဘာ့ဝ အရကား-အကျိုးတရားကိုရ၏။ ထိုကြောင့် သရသောစ သဘာဝေါစ သရသသဘာ့ဝေါ-ဟု ဒွန်သမာသ်တွဲနည်းကို ပြတော်မူ၏။ သရသသဘာ့ဝေန-ဟူသောပါဠိကိုပြတော်မူသဖြင့် သရသဘာ့ဝေန-ဟူသောပါဠိ၏ သမာသ် တွဲနည်းကား-ပြခဲ့သော တပ္ပုရိသ်သမာသ်, ကမ္မဓါရယ် သမာ့သ်နည်းကိုသာ မှတ်အပ်၏။ ။ကေသမုဋ္ဌာနာ့ာ ဒွေသမုဋ္ဌာနာ။ ပ။ ဓမ္မာ ယေဝ ဓမ္မာရမ္မဏာ-ဟု မိန့်အပ်သော အဋ္ဌကထာဋ္ဌ ယောဇနာနည်းကို ပြတော်မူလိုရကား-ကေသမုဋ္ဌာနာဒိတာ-စသော ပါဠိကို မိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။ ရှေးစိတ်၏ အနန္တရ ပစ္စယ သတ္တိ ကြောင့် နောက်စိတ်ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် နောက်စိတ်ကို ကေသမုဋ္ဌာန်-ဟု မိန့်သည်။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ ဓမ္မာ၊ ဖုဋ္ဌော ဘိက္ခဝေ ဝေဒေတိ၊ ဖုဋ္ဌော သဉ္ဇာနာတိ၊ ဖုဋ္ဌော စေတေတိ-ဟူ၍ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သဟဇာတ် ဖြစ်သောစိတ် ဖဿကြောင့် စေတသိက်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကြောင့် စေတသိက်တို့ကို ဖဿသမုဋ္ဌာန်-ဟု မိန့်သည်။ (အနုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ.... အဋ္ဌကထာဋ္ဌ အနာဥပါထဂတာ၊ ထင်ခြင်းသို့ မရောက်ဟူမိန့်တော်မူကုန်၏။ ထို ထင်ခြင်းသို့ မရောက်ဟူသည် အဘယ်ကို မိန့်ပါသနည်းဟုစုဒ်ရှိရကား အနာပါထဂတာတိ စက္ခာဒီနံ အဂေါစရဂတာ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့၏အာရုံ၏အဖြစ်သို့မရောက်ခြင်းကို အနာပါထဂတာ-ဟု ဆရာတို့မိန့်ကြသည် ဖြစ်ဘိသော်။ အဘယ်ကြောင့် စက္ခုဝိညာဏ် စသည်တို့၏ အာရုံ၏အဖြစ်သို့ မရောက်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ။သုခုမရဇာဒိရူပံ ဝိယ ဝတ္ထု ပရိတ္တာတာယ- စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။ ။အနုဋီကာ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝတ္ထုပရိတ္တာတာယ-ဟူသောဋီကာပါဠိဖြင့် များစွာသောကလာပ်ဥရှိကုန်သောများစွာသောရူပါရုံအပေါင်းတို့သည် စက္ခုပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့် ထမ်းစင်ယမ်းသောနည်းဖြင့် စက္ခု ဝိညာဏ်၏ အာရုံ ဖြစ်ကုန်၏။ တခုနှစ်ခုစသော အနည်းငယ်သော ရူပါရုံတို့သည် စက္ခုဝိညာဏ်၏ အာရုံမဖြစ်ကုန်-ဟူသော ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ ရူပါရုံအပေါင်းသည် စက္ခုဝိညာဏ်၏ အာရုံဖြစ်ခဲ့သော်-စက္ခုဝိညာဏ်သည် အပေါင်းဖြစ်သော ရူပါရုံကို အာရုံပြုသည်ဟုဆိုပြော အံ့။ ပရမတ္ထအားဖြင့် အပေါင်းဟူသည် မရှိခြင်းကြောင့် အပေါင်း

ဖြစ်သော ရူပါရုံ။ ဝါ၊ ရူပါရုံအပေါင်းကို အာရုံမပြုဟု ဖြေဆိုအပ်၏။ စက္ခု ပသာဒအား ထင်မြင်လောက်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သော ရူပါရုံတို့သည် စက္ခုပသာဒ,အလင်းရောင်,နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းညီညွတ်သော အခါ ဆိုခဲ့သော ထမ်းစဉ်ထမ်းနည်းဖြင့် စက္ခုဝိညာဏ်၏အာရုံ ဖြစ်ကြသော ကြောင့် ပရမတ္ထအားဖြင့် အပေါင်းဖြစ်သော ရူပါရုံမရှိ ဟု မှတ်အပ်၏။

ခဏပရိတ္တတာယ ဟူသည်ကား-ရုပ်တရား,နာမ်တရားတို့၏ အစဉ်ဖြစ်သော ခဏနည်းသည်ကိုဆိုသည်။ ဖြစ်သောကာလအစဉ်၏ အစွမ်းဖြင့် ရုပ် နာမ်တရားတို့သည် ဆန့်ကျင်ဘက်အကြောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဆုံသော် တိုသော ကာလရှိကုန်၏။ မဆန့်ကျင်သောအကြောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဆုံသော် ရှည်သော ကာလရှိကုန်၏။ ထိုသို့အံ့တို့,အရှည် ဖတူသော်လည်းသဘောလက္ခဏာအား ဖြင့် တူကြသောကြောင့် ခဏပရိတ္တတာယ-ဟု မိန့်သည်။ ရူပါရုံ၏ နည်းတူ, သဒ္ဒါရုံ-စသည်တို့ကိုလည်း သိအပ်၏။ ။အစွာသန္နာဒိတာယဉ္စ အာဒိသဒ္ဒါ ဖြင့် ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းခြင်း၏မရှိခြင်း, တစုံတခုသော ဝတ္ထု၊ ဖုံးကွယ်ခြင်း-စသည်ကိုယူ။ ။ဤကား အနုဋ္ဌီကာ အဓိပ္ပါယ်တည်း။]

တဒ္ဒိသယနိ စ္ဆယေန၊ ထိုပဉ္စဝိညာဏ်တို့၏အာရုံကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ မနော၊ မနောဒ္ဝါရိက ဇောဝိညာဏ်သည်။ တေသံ။ ထိုပဉ္စ ဝိညာဏ်တို့၏။ (ထည့်)ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဝါ၊ အားကိုးအားထားရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမတ္ထော၊ ထင်ခြင်းသို့ မရောက်သော်လည်း ရူပါရုံ,သဒ္ဒါရုံ စသည်သာဖြစ်၏ဟူသော ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညထာ၊ ရူပါရုံစသည်မှတပါး ဓမ္မာရုံဟူသော အပြားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အနက်ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ နေသံဂေါစရဝိသယံ ပစ္စနုဘောတိ ကိ ဝစနသာ၊ နေသံ။ ပ။ ဘောတိဟူသော ပါဠိတော်ကို။ အနုပပတ္တိတော၊ မဟောသင့်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ယထာဂုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင်ဝတ္ထု၊ ပရိတ္တ တာယစသည်တို့ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။ စက္ခုသာ၊ စက္ခုပသာဒအား (ထည့်)။ အနာပါထဂတာနိ၊ ကင်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗ သောတ ဇာဒိဝိဉာဏေဟိ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်,ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်,ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်တို့သည်။ အာလမ္ဗိယမာနာနိ၊ အာရုံပြုအပ်ကုန်သော။ ရူပါဒီနိ၊ ရူပါရုံစသည်တို့ကို။ ဓမ္မာရမ္မဏာနိ၊ ဓမ္မာရုံဟူ၏။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော ပါဠိတော်၌။ ဝုစ္စ မာနာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်တို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဒိဋ္ဌာနိ၊ မမြင်အပ်ကုန်။ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာရူပံ ပဿတီတိအာဒိသု။ ဒိဗ္ဗေန။ ပ။ ပဿတိ၊ အစရှိကုန်သော ပါဠိတော်တို့၌။ ဣတရထာစ၊ ဓမ္မာရုံပြတပါး ရူပါရုံစသော အပြားဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ဓမ္မာရုံဟု

မမြင်အပ် ရူပါရုံစသည်ဟူ၍သာ မြင်ရခြင်းကြောင့်။ အနာပါထဂတာနေဝ၊ စက္ခုပသာဒအား ထင်ခြင်းသို့မရောက်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုအာဒီနံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် စသည်တို့၏။ အာရမ္မဏာနံ၊ ရူပါရုံစသော အာရုံတို့၏။ ရူပါရမ္မဏာဒိ ဘာဝေါစ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၏ အဖြစ်ကိုဆိုလိုင်း။ နဓမ္မာရမ္မဏ ဘာဝေါစ၊ဓမ္မာရုံမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုဆိုလိုင်း။ဝေဒိတဗ္ဗော၏။(အဋ္ဌကထာသို့စပ်)။မနသာစး မနောဝိညာဏ်သည်ဆိုလိုင်း။ ဝါ၊ ဖြင့်ဆိုလိုင်း။ ပဋ္ဌဝိညာဏေဟိစ၊ ပဋ္ဌဝိညာဏ်တို့သည်ဆိုလိုင်း။ ဝါ၊ တို့ဖြင့်ဆိုလိုင်း။ ဂဟေတဗ္ဗဘာဝူပဂမနေန၊ ယူအပ်သောအာရုံ၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ယန္တေတွာတိ၊ ကား။ ပဋိမုခဘာဝါပါကံ၊ ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ထင်ခြင်းသို့။ ဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ သရဘာဏကဿသြသာရကဿ၊ အသံဖြင့် ပါဋိကိုသာဆိုသော ရဟန်း၏။ ပကတိယာ၊ ပကတိအားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာဒိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌစသည်ကို၏ အစွမ်းဖြင့်။ အာပါထဂမနဒ္ဝါ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကိုလည်း(ဝေဒိတဗ္ဗံသို့စပ်)။ ဘောဇနပရိဏာမ ဉတုဘောဇန ဝိသေသ ဉဿဟာဒီဟိ၊ အစာကြေခြင်း,မကြေခြင်း,ဥတုအထူး,ဘောဇဉ်အထူးအား ထုတ်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့်(ကလျံကာယံ အနုဝတ္တန္တာသဇာဂရဿနှင့် ဝါ တာဒီဟိ ဥပဒ္ဒုတံကာယံ အနုဝတ္တန္တာသ ရောဂိနောဇာဂရဿသို့နှစ်ချက်စပ်) ကလျံ၊ ခန်သော။ ဝါ၊ ကျန်းမာသော။ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့။ အနုဝတ္တန္တာသ၊ လိုက်သော။ ဝါ၊ လိုက်သောကြောင့်(ဟေတုမန္တာ)။ ဇာဂရဿဝါ၊ နိုးကြားသောသူအားဎင်း။ ဝါကာဒီဟိစ၊ လေစသည်တို့သည်လည်း။ ဥပဒ္ဒုတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ ကာယံ၊ ကိုယ်သို့။ အနုဝတ္တန္တာသ၊ လိုက်သော။ ဝါ၊ လိုက်သောကြောင့်(ဟေတုမန္တာ)။ ရောဂိနော၊ ရောဂါရှိသော။ ဇာဂရဿဝါ၊ နိုးကြားသောသူဒါးဎင်း။ ဘဝ်ဿ၊ ဘဝင်၏။ စလနပစ္စယာနံ၊ လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကာယိက သုခဒုက္ခ ဥတုဘောဇနာဒိ ဥပနိဿယာနံ၊ ကာယိကသုခ,ကာယိကဒုက္ခ,ဥတုဘောဇဉ်စသော မှီရာတို့၏။ ဝသေနစ၊ အစွမ်းကြောင့်ဎင်း။ စိတ္တပဏိဒဟန သဒိသာသဒိသ သမ္ဘန္ဓဒဿနာဒိ ပစ္စယာနံ၊ အာဂုံပြုခဲ့ဘူးသောအာဂုံ၌ စိတ်ကိုထားခြင်း,ဆင်ခြင်ခြင်း,အာဂုံပြုခဲ့ဘူးသော အာဂုံနှင့်တူသောအာဂုံ,မတူသောအာရုံကိုမြင်ခြင်း, အာရုံပြုခဲ့သောအာရုံနှင့်စပ်သော အာရုံကို မြင်ခြင်းစသော အကြောင်းတို့၏။ ဝသေနစ၊ အစွမ်းကြောင့်ဎင်း(ဝေဒိတဗ္ဗံစပ်)။ သုတ္တာသဿစ၊ အိပ်ပျော်သော သူအားဎင်း။ သုပိနဒဿနေ၊ အိပ်မက်ကိုမြင်ရာ၌။ ဓုါတုက္ခောဘာဒိပစ္စယာနံ၊ ဓါတ်ဆျက်ချားခြင်းစသော အကြောင်းဟိုမ်။ ဝသေနစ၊ အစွမ်းကြောင့်ဎင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၇ဏ္ဍီ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....မနော ပဋိသရဏံ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် မှနောသည် ပဋိသရဏဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တပ္ပိသဿနိဿယေန မနော ပဋိသရဏံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပို ပဠဒီဉာဏ် တို့၏ အာရုံတို့ကို ဤအာရုံကား-ဇုဋ္ဌာရုံဖြစ်သည်၊ဤအာရုံကား-အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်သည်-စသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့် မနောဒွါရိကဇောဝိဉာဏ်သည် ပဋိသရဏမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အယမတ္ထော သိဒ္ဓေါ မဟာဝိ-ဟူသော ပဋိညာဉ်အနာပါထဂတာနေဝဟိ-စသည်ဖြင့် အဋ္ဌကထာဉ် မိန့်ဖမ်သော အနွယဟေတုမှတပါး ဗျတိရေက ဟေတုကို ပြတော် မူလိုသော ဋီကာ ဆရာသည် အညထာ တေသံ-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အနာပါထဂတာနေဝဟိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ရူပါရုံ-စသည်တို့သည် စက္ခုပသာဒအား ထင်းခြင်းသို့မရောက်မသင့်လည်း ရူပါရုံ-စသည်သာဖြစ်ကုန်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဒိဗ္ဗစက္ခု ဒိဗ္ဗသောတ ဇုန္ဓိဝိဉာဏော်ဟိ-စသော ပါဠိကို မိန့်။ ။ထိုပါဠိတို့တွင် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဒိဗ္ဗသောဟ ဇုန္ဓိဝိဉာဏော်ဟိ။ ပ။ ဒိဋ္ဌာနိ-ကား အနွယဟေတုမည်၏။ ဇုတရထာစ။ ပ။ ယ-ဒိသုတိ်ကား-ဗျတိရေကဟေတုမည်၏။ ဟိုဟေတုနှစ်ခုကို အနာပါထဂတာနေဝဟိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဟေတုသို့စပ်။ ။ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏာ ဒိနဉ္စိဘာတိ အာဒိကဿ အတ္ထံ ဝိဝရိတုံ ဒိဗ္ဗစက္ခု။တိအာဒိ ဝုတ္တံ။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကေကမာရမ္မဏံ။ ပ။ အာပါထမာဂစ္ဆတိ-ဌ် အဘယ်ကြောင့်ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အာပါထမာဂစ္ဆတိ။ပ။ဘာဝူပဂမနေနကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မနောဒွါရိကဇောဝိဉာဏ်ပဠဝိဉာဏ် တို့သည် ယူအပ်သော အာရုံ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့် အာပါထမာဂစ္ဆတိ ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဇုဒါနိ ပကတိယာ ဒိဋ္ဌာဒိနံ ဝသေန အာပါဆဂမေ-ဌ် သမ္ပဒါန်နှင့် အာပါထဂမနဟေတု ကို ပြတော် မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ပကတိယာ ဒိဋ္ဌာဒိဝသေန-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်း ကား-ပကတိယာ ဒိဋ္ဌာဒိဝသေန အာပါထဂမန်ဆွဲ ဝေဒိတဗ္ဗ-တည်း။

အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထင်ခြင်းသို့ရောက်ပါသနည်း။စုဒ်။ ကလ္ယံ ကာယံ အနုဝတ္တန္တာသ ဇာဂရဿ စ၊ဝါတာဒိဟိ ဥပဒ္ဒုတံ၀ါ ကာယံ အနုဝတ္တန္တာသ ရောဂိနော ဇာဂရဿစ သုတ္တဿစ-ဟူသော သမ္မဒါန် သုံးချက်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကျန်းမာသောကိုယ်ရှိသော နိုးကြားသောသူ, ရောဂါရှိသော် နိုးကြားသောသူ, အိပ်ပျော်သောသူ ဤပုဂ္ဂိုလ် သုံးယောက်တို့အား ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကျန်းမာခြင်း၏ အကြောင်း,ရောဂါရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြလိုရကား-ဘောဇနပရိဏာမ။ ပ။ ဥဿဟာဒိဟိ-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အစာကြေခြင်း,ကောင်းသော ဥတုဘော်ဇဉ်,သမ္မာပယောဂ-

စသည်တို့ကြောင့် ကလျှံကျန်းမာသည်။ အစာမကြေခြင်း, မကောင်းသော ဥတုဘောဇဉ်,မိစ္ဆာပယောဂ-စသည်တို့ကြောင့် ရောဂါရှိသည် ဖြစ်ဘိသေ၏။

ထိဇာဂရပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်ကြောင့်ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ကာယိက သုခဒုက္ခ။ ပ။ ဒဿနာဒိပစ္စယာနံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကာယိကသုခ ဒုက္ခဥတုဘောဇဉ်-စသော မိရာတို့၏အစွမ်းကြောင့်ဌင်း။ခံစားခဲ့ဘူးသော အာရုံ၌စိတ်ကိုထားခြင်း,ဆင်ခြင်ခြင်း,ခံစားခဲ့ဘူးသောအာရုံနှင့်တူသော အာရုံကိုမြင်ခြင်း,မတူသောအာရုံကိုမြင်ခြင်း,ခံစားခဲ့ဘူးသောအာရုံနှင့်စပ်သော အာရုံကိုမြင်ခြင်း စသောအကြောင်းတို့၏ အစွမ်းကြောင့်ဌင်း။ ထင်ခြင်းကို သိအပ်၏ဖြစ်ဘိသေ၏။ ။အနုဝတ္တန္တသာတိ ပဒံ ဇယံ ဝေရံ ပသဝတိတိ အာဒိသု ဝိယ ဟေတုအတ္ထဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာဂရဏာနိမိတ္တာဒ္ဒိဋ္ဌံ အနုဝတ္တနံ အဓိပ္ပေတန္တိ။'(အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အနုဝတ္တန္တသဟူသော ပုဒ်ကို ဇာဂရဏသဒ္ဒ ဟေတုမန္တစပ်ရကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။ ။ အိပ်ပျော်သောသူအား ထင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-သုပိန။ ပ။ ပစ္စယာနံ ဝသေန-ကိုမိန့်။ ။ဓါတုကွောဘာဒီတိ အာဒိသဒ္ဒေန ဒေဝတူပသံဟာရာဒိ သင်္ဂဟာတိ။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။]

ပသာဒ ဒါတုကာမတာဝတ္ထု၊သ၊ ကြည်ညိုခြင်း, ပေးလှူလိုခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သော။ အဒိဋ္ဌသ၊ မမြင်ဘူးသော။ အသုတသ၊ မကြားဘူးသော။ အနာဂတ ပုဒ္ဓရုပါဒိနော၊ အနာဂါတ်ဖြစ်သော ဘုရားရှင်၏ အဆင်းတော်စသည်၏။ တံသဒ္ဒါသတာ သဒ္ဒါတေန၊ ထိုမြင်ဘူးသော အဆင်းတော်စသည်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ဒိဋ္ဌသုတ သမ္ဗန္ဓေနေဝ၊ မြင်ဘူး,ကြားဘူးသည်နှင့် စပ်သဖြင့်သာလျှင်။ အာပါထဂမနံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏(ထည့်)။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ တံသဒ္ဒေသတာဝ၊ ထိုမြင်ဘူး,ကြားဘူးသည်နှင့် တူခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥဘယသမ္ဗန္ဓော၊ ဥဘယသမ္ဗန္ဓမည်သည်။ နှ၊ မဟုတ်သေး။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ တဒ္ဒိပက္ခတာ တဒေကဒေသတာ တံသမ္ပယုတ္တတာဒိကောစ၊ထိုမြင်ဘူး,ကြားဘူးစသည်တို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်, တဒ်ပဟ်တဒေသ၏အဖြစ်,စပ်ယှဉ်သည်၏ အဖြစ်အစရှိသည် သည်လည်း။ ဥဘယသမ္ဗန္ဓော၊ ဥဘယသမ္ဗန္ဓသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ သုတေ၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်။ အဝိစာရေတွာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ သဒ္ဒဟာနံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ သဒ္ဒါ၊ သဒ္ဒါမည်၏။ သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ တံ၊

ထိုမြင်ရ,ကြားရသည်ကို။ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ရောစနံ၊နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ရုစိ၊ ရုစိမည်၏။ ဧဝံဝါ၊ ဤသို့ဎင်း။ ဧဝံဝါ၊ ဤသို့ဎင်း။ ဘဝိဃာတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာကာရဝိစာရဏံ၊ ထင်ယော အခြင်းအရာကို စိစစ်ခြင်းသည်။ အာကာရ ပရိဝိတက္ကော၊ အာကာရပရိ ဝိတက်ကမည်၏။ ဝိစာရေန်သော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကတ္တာစိ၊ တစုံတခုသောအနက်၌။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ နိဗ္ဗာနက္ခဏံ၊ ရှုသဖြင့် နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိမည်၏။ ဂေရုက ဟရိတာလမ္ဗနာဒိ ခါတူသူ၊ ငွေ့မြေ,ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ,မျက်စဉ်းညှိစသော ခါတ်တို့၌။ သုဘဂဟဏသ၊ သုဘဟုယူခြင်း၏။ နိမိတ္တံ၊ အကြောင်းသည်။ သုဘနိမိတ္တံ၊ မည်၏။

တံ၊ ထိုကုဋ္ဌာရုံသည်။ သုဘနိမိတ္တတ္တာစ၊ တင့်တယ်၏ဟုယူခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်ဎင်း။ ရဇ္ဇနိယတ္တာစ၊ တပ်နှစ်သက်ဖွယ်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဎင်း။ လောဘဿ၊ လောဘ၏။ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းသည်။ ဝါ၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော(ထည့်)။ နိယမိတဿ၊ မှတ်အပ်သော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ နိယမိတဝသေန၊ မှတ်အပ်သောစိတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧတဓရေသု၊ ဤနိယမိတ ဝသေနဟူသော ပုဒ်မှတပါးကုန်သော။ ဒွီသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော ပရိဟာမိတ ဝပေနဟူမသော်ပုဒ်, သမုဒါစာရ ပသေနဟူသော ပုဒ်တို့၌။ ဧဝံ၊ ဤနိယမိတ ဝသေနဟူသော ပုဒ်နှင့်အတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဘောဂေါ၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်းသည်။ အာဘုဇိတံ၊ အာဘုဇိတမည်၏။ ဒေါသဗဟုလာ၊ ဒေါသများသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လူခပုဂ္ဂလာ၊ လူခပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ အဒေါသဗဟုလာ၊ မေတ္တာများသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂလာ၊ သိနိဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်တို့ မည်ကုန်၏။ တဒဓိမုတ္တာတာတိ၊ ကား။ ဗီတိနိန္နစိတ္တာတာ၊ ဗီတိသို့လွှတ်သော စိတ်ရှိသော အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ဗီတိဖြစ်လိုသော စိတ်ရှိသော အဖြစ်သည်။ ဗီတိယာ၊ ပ်တ်၏။ သောမနဿဝိပ္ပယောဂါ သမ္မ,ဝတော၊ သောမနဿနှင့်ကင်းဖျက် မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဤမေတိ ဟိ ပိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤစိတ်၌။ သောမနဿသဟဂတဘာဝေါ၊ သောမနဿ သဟဂတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပေဠာလဖေါ)ဣတိအယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဒိဝိတဝုတ္တိယာ၊ အသက်မွေးခြင်းဆိ။ အာယဟန ဘာဝတော၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဟတ္ထာရော ဟာဒိသိပ္ပမေဝ၊ ဆင်စီးစသော အတတ်သည်သာလျှင်။ သိပ္ပါယတနံ၊ သိပ္ပါယတနမည်၏။ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိ ဟမ္မမေဝ၊ လယ်လုပ်ကုန်သွယ်စသော အမှုသည်သာလျှင်။ ကမ္မာယတနံ၊ ကမ္မာယတနမည်၏။ အာယုဗေဒါ

ဒိဝိဇ္ဇာဓေ၀၊ သက်ကြည့်မေဒင်စသော အတတ်သည်သာလျှင်။ ဝိဇ္ဇာဌာနီ၊ဝိဇ္ဇာဌာနမည်၏။ အဗျာပဇ္ဇေတိ၊ ကား။ ဒေါမနဿ ဗျာပါဒ ရဟိတော၊ ဒေါမနဿ ဗျာပါဒမှ ကင်းသော။ ရူပဘဓေ၀၊ ရူပဘုံ၌။ ပိလ၀န္တီတိ၊ ကား။ ဥပဋ္ဌဟန္တီ ပဒီသန္တီ၊ ထင်ကုန်၏။

ဂဏ္ဌိ [အပရေန ယထာဝုတ္တာနိ။ ပ။ ဧ၀ံ ဥဘယသမ္ပန္နဝသေန တောနိ မနောဒ္ဓါရေ အာပါထမာဂစ္ဆန္တိ-ဟု မိန့်အပ်သော ဝိတ္ထာရဝါကျ၌ ဥဘုယသမ္ပန္နာ၏ သရုပ်ကို အကျဉ်းသဓေါပအားဖြင့် ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် အဒိဋ္ဌသ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သဒ္ဓါတရား၏တည်ရာဖြစ်သော မမြင်ဘူး,မကြားဘူးသော ပွင့်တော်မူလတံ့သော မြတ်စွာဘုရား၏ အဆင်းတော်စသည်သည် ယခုမြင်ရ,ကြားရသော မြတ်စွာဘုရား၏ အဆင်းတော်စသည်နှင့်တူသော ဒိဋ္ဌသုတနှင့်စပ်သောကြောင့် ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်ဘို့သေ၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....မြင်ဘူး,ကြားဘူးသည်နှင့် တူသော အာရုံ၏ထင်ခြင်းသည်သာလျှင် ဥဘယသမ္ပန္နမည်သလောဟု စုဒ်ရှိရကား နကေ၀လံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- မြင်ဘူး, ကြားဘူး သည်နှင့် တူသော ထင်ခြင်းသည်သာလျှင် ဥဘယသမ္ပန္နမည်သည်မဟုတ်သေး။ထို မြင်ဘူး,ကြားဘူးသည်နှင့်မတူ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ထင်ခြင်း,တစိတ် တဒေသဖြင့် ထင်ခြင်း,မြင်ဘူး, ကြားဘူးသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သဖြင့် ထင်ခြင်း စသည် ကိုလည်း ဥဘယသမ္ပန္နမည်၏ဟု သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသေ၏။ ယုတ်နိမ့်သော ရူပါရုံ,သဒ္ဒါရုံ စသည်ကို မြင်ရ,ကြားရ သောအခါ မြင့်မြတ်သော ရူပါရုံ,သဒ္ဒါရုံတို့၏ ထင်လာခြင်းသည် တပ္ပဋိပက္ခ၏အစွမ်းဖြင့် ထင်ခြင်းမည်၏။ တောတောင်စသည်တို့ဒဲ့ တစိတ်တဒေသကို မြင်ရ,ကြားရသောအခါ ကြင်းသော တောတောင်စသည်သည် ဤအတူသာ-ဟု ထင်ခြင်းသည် တဒေကဒေသတာ၏ အစွမ်းဖြင့် ထင်ခြင်းမည်၏။ လက်,ခြေ-စသည်တို့၏ လက္ခဏာ,အသံတော်၏ လက္ခဏာကို မြင်ရ,ကြားရသောသူအား ကြင်းသောလက္ခဏာတော်သည် ထို လက်,ခြေစသည်တို့နှင့်စပ်ခြင်းကြောင့် သုဘအားဖြင့် ထင်ခြင်းသည် တံသမ္ပယုတ္တာတာ၏ အစွမ်းဖြင့် ထင်ခြင်းမည်၏။ (မဓုဋီကာ)

အပရေနယထာ ဝုတ္တာနိ- စသော အဋ္ဌကထာ၏ သရုပ် အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ သဒ္ဒါရုဓိအာကာရပရိဝိတက္ကဒိဋ္ဌနိဇ္ဈာနက္ခန္တိအာဒိနံ-ဟု မိန့်အပ်သည်၌ သဒ္ဒါရုစိ-စသည်တို့၏ အဃူးကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ကေနစိ ဝုတ္တေ-စသော ပါဋ္ဌကိုမိန့်။ ။အဝိစာရေတ္ဝာဝသဒ္ဒဟနန္တိ တေန အဓိမောက္ခော ဇုမံ သဒ္ဓါတိ ဒဿေတိ။ (မဓုဋီကာ)။ ပုပ္ဖဝတ္ထုဓါတုသုအညတရံ-၌ ဓါတုသဲ့-ဟူသည် အဘယ်ကို မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဂေရုကဟ္ဂရိတာလဠ္ဠ နာဒိဓါတုသု- ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ် သိသင့်ပြီ။ ။

သုဘနိမိတ္တံ သုဘဂဟဏဿ နိမိတ္တံ-ဖြင့် သုဘန္တိဂဟဏံ သုဘဂဟဏံကမ္မ ဓိဌာရယ်သမာသ်၊တနည်းကား-သုဘန္တိဂဟဏံ သုဘံ။ ဂဟဏပုဒ် ကြေသည်။ သုဘဂဟဏဿ နိမိတ္တံ သုဘနိမိတ္တံ။ တနည်း-သုဘဿ နိဒ်တ္တံ သုဘ္ဘနိမိတ္တံ-ဟု ပြုနည်းကို ပြတော်မူသည်။

နနုစေတံ ဇုဠ္ဍာရမ္မဏ လောဘဿ ဝတ္ထု-ဟူသော စောဒကစကား၌ ဇုဠ္ဍာရုံသည်လောဘ၏ ဝတ္ထု ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-တံသုဘ နိမိတ္တတ္တာ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သုဘဟုယူခြင်း၏အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ် ခြင်းကြောင့်ရင်း၊ လောဘ၏ ဝတ္ထု ဖြစ်ဘိသော်။ ။နိယမိတဿ စိတ္တဿ ဝသေန နိယမိတဝသေန-ဖြင့် နိယမိတံ စိတ္တံ နိယမိတံ။ စိတ္တပုဒ်ကြေသည်။ နိယမိတဿ ဂသော နိယမိတဝသော၊ တပ္ပုရိသသမာသ်၊ တေန နိယမိတဝသေန-ဟု ဝိဘတ္တ္ယလုံခဲ၊ ဤသို့ပြုနည်းကို ပြတော်မူသည်။ ဧဝမိတရေသု ဒ်ီသု-ဖြင့် ပရိဏာမိတဝသေန သမုဒါစာရ ဝသေန-ဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့၌လည်း နိယမိတဝသေန-ဟူသောပုဒ်ကဲ့သို့ ပြုရမည်ဟုပြတော်မူသည်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ... ဇုမေဟိ ဟာရဏဟေတ္ထု သောမနဿသဟဂတဘာဝဒေါ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟု ဗိဟိ၏အကြောင်းကို သောမနဿ၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့် ဒဿယ်ကြောင့် မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဇုမေဟိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဗိတိသည် မသဟ့မနဿနှင့် မကင်းခြင်းကြောင့် မိန့်သည်ဖြစ်ဟိုသော်။]

ယောဂါတိ၊ ကား။ ဘာဝနာဘိယောဂေါ၊ ဘာဝနာနှင့်ယှဉ်သော။ သမာဓိတော၊ သမာဓိကြောင့်။ ဝတ္ထုဝိသဒကြိယာကို၊ ကား။ အစ္ဆာတိက ပဟိရာနံ၊ အကွင်းအပသန္နာကာန်ဉ ဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္ထနံ၊ ပတ္ထုဟိုဏ်။ နိမ္မလ ဘာဝကြိယာ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော အမူအရာသည်။ ပါ၊ ဝန်ကျင်းစင် ကြယ်ခြင်းသည်။ သဒ္ဓါဒိနံ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော။ ပုဗ္ဗဒြယာနံ၊ ရှေးဖြစ်ကို၏။ အညမညနာတိ ဝတ္ထုနံ၊ ဗဓျင်းမျင်း မပယ်နှင်ခြင်းသည်။ ပုဗ္ဗဒြယာသမဉ္ဇ ဝပ်ပါဒနတာ၊ မည်၏။ ဥာဝေဟနံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ စရိတဗ္ဗာနံ၊ ပေး လာအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သိအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိုဏ်ကုန်သော။ ။ဥာဝေဟနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပေစ္ဆဝေဠ္ဆနာ၊ ဆင်မြဲခြင်းသည်။ ဝတ္ထုရဉ္ဇာ။ ။ဝတ္ထုရယ် ပေစ္ဆဝေဠ္ဆနာ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဝတ္ထုရဉ္ဇာကာနံ၊ နှလုံးသောကုန်သော။ စရိတဗ္ဗာနံ၊ ပေး လာအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သိအပ်ကုန်သော။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပေစ္ဆဝေဠ္ဆ နာ၊ သည်။ ဝတ္ထုရဉ္ဇာကာစရိယ ပေစ္ဆဝေဠ္ဆနာ၊ မည်၏။ ဝေသ ဟိ၊ ကား။ အခုပ္ပတ္တမော၊ အစဉ်တည်း။ တန္တိ၊ ကား။ သန္ဓါတိ၊ ဆက်စပ်တည်း။ ပဝေ ဏိတိ၊ ကား။ သမ္ဗန္ဓော၊ အစပ်တည်း။ ဗဟိသဒ္ဒါ ဥပ်ုဒ်ဆုံးပိုဝ်သည်။ စာရိတ္တ ကြိယာ ပဓန္ဓသာ၊ အကျင့်အမူအရာနှင့် စပ်သည်ကို။ ပဝနံ၊ ထောဝေသော သဒ္ဓါ

F.57. (မြို့-ဗိမ္ဗ သာသနာပြု)

သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စာရိတ္တာသိလတ္တာ၊ စာရိတ္တာသိလ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိလ မယံ၊ သိလမယမည်၏။ ဒဿာဓိ၊ ပေးလှူအံ့။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝစီဘေဒေန၊ နှုတ်မြွက်သဖြင့်။ ဝတ္ထုဿ၊ ဒါန ဝတ္ထု၏။ ပရိဏာတတ္တာ၊ ညွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထိုနှုတ်မြွက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါနံ၊ ဒါနကို။ အာရဒ္ဓနာမ၊ အားထုတ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒါန ဝတ္ထု၊ကို။ အတ္တနော၊ မိမိသို့။ ပရိဏာမနာဒီသု၊ ညွတ်ခြင်းစသည်တို့၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ ယတော၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ကြောင့်။ ဒါနံ၊ ကို။ အာရဒ္ဓနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထင်ရှားရှိသော ဝတ္ထု၌၊ စိန္တနကာလတော၊ လှူအံ့ဟုကြံစည်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါနံ၊ ဒါနကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ကို ထင်ရှားရှိသော ဝတ္ထု၊ကို ကြံစည်သော ကာလ၌။ ဒါနမယံ၊ ဒါနမယ ဖြစ်သော။ ကုသလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ကည်း။

အဝိဇ္ဇမာနကမ်ပိ၊ ထင်ရှားမရှိ သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒါနဝတ္ထုံ၊ ကို။ သခီရောန္ဒသ၊ ပြုပြင်သော သူအား။ ကုသလံ၊ သည်။ နဟော်တိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါနမယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လုတိအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ တံပန၊ ထိုထင်ရှားမရှိသော ဝတ္ထု၊ကို ပြုပြင်သော ကုသိုလိသည်ကား။ ဒါနမယသ္မာ၊ ၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ရှေ့အဘို့သည်။ ဝါ၊ ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒေဝ၊ ထိုဒါနမယ ကုသိုလ်သို့သာလျှင်။ ဘဇေယျ၊ ပင်ရာ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ ပုတ္ထံ၊ ၏။ ကုလဝံသာဒိ ဝသေနာတိ ဧဟံ၊ စကားသည်၊ ဥဒါဟရဏမတ္တမေဝ၊ ဥဒါဟရဏ်မျှသာတည်း။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ သမာဒိန္နဝတ္တ ဝသေနစ၊ ဆောက်တည်အပ်သော ဝတ်၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ သပုရိသဝတ္တာဂါမ ဇနပဒဝတ္တာဒိ ဝသေနစ၊ သူတော်ကောင်း ဟို၏ပကာ, ဇနပုဒ်သူတို့၏ဝတ်, ရွာသူတို့၏ဝတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဂုဏ်း။ စာရိတ္တသိလတာ၊ စာရိတ္တသိက္ခာ၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သဝတ္ထုကန္တိ၊ ကား။ ဘေရိအာဒိ ဝတ္ထုသဟိတံ၊ စည်အစရှိသော ဝတ္ထုနှင့်တကွဖြစ်သည်ကို။ ကံဟွာ၊ ပြု၍။ ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုန္တိ၊ ကား။ ဘေရိအာဒိဝတ္ထုံ၊ စည်အစရှိသော ဝတ္ထုကို။ မမ္မသဝနဿေသနာဒီသု၊ တရားနာဘိတ်ခြင်းစသည်တို့၌လည်း။ သန္ဓဝတ္ထု။နံ၊ အသံဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနကရဏာနံ၊

ကဏ္ဍောစသောဌာန, ဇိဝှါမဋ္ဌစသော ကရိဏ်းတို့၏။ဝ။ ကဏ္ဍောစသောဌာန, ဖုဋ္ဌစသော ကရိဏ်းတို့၏။ သသဒ္ဒပဒဝတ္ထိ ကရဏမေဝ၊ သဝိညတ္တိကသဒ္ဒနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းကို ပြုခြင်းပင်လျှင်။ ဝ။ အသံဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို ပြုခြင်းသည်သာလျှင်။ သဝတ္ထုကံ၊ ဝတ္ထုနှင့်တကွကို။ ဝ။ ဝတ္ထုရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သဒ္ဒဿ၊ အသံကို။ ဒါနံ၊ လှူခြင်းသည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မာ၊ ထိုအသံဖြစ်ပေါ်လာအောင်ပြုခြင်းကို။ စိန္တနံ၊ ကြံစည်ခြင်းကို။ ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထု၊ ပရိစ္စာဂေါ၊ ဟု။ ဧဝဒိတပ္ပေဘာ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဂမ္ဘီရာနံ ဉာဏေန စရိတဗ္ဗာနံ-ဖြင့် စရိတဗ္ဗာ စရိယာ၊ ကမ္မသာဓန။ ဉာဏေန စရိယာ ဉာဏစရိယာ၊ တပ္ပုရိသသမာသ်၊ သုတ္တန်တို့ကိုရ၏။ဂမ္ဘီရဉ္စေတံ ဉာဏစရိယာစာတိ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယာ။ ကမ္မဓါရယ်သမာသ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယာနံ ပေစ္စဝေဂ္ဂနာ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယပေစ္စဝေဂ်နာ၊ တပ္ပုရိသသမာသ်၊ ဤသို့ပြုစေလိုသည်။ ဂမ္ဘီရဉာဏေနဝါ စရိတဗ္ဗာနံ-ဖြင့် ဂမ္ဘီရဉ္စေတံ ဉာဏဉ်ာတိ ဂမ္ဘီရဉာဏံ၊ ကမ္မဓါရယ်သမာသ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏေန စရိယာ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယာ၊ တပ္ပုရိသ်သမာသ်၊ သုတ္တန်ကိုရ၏။ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယာနံ ပေစ္စဝေဂ္ဂနာ ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယပေစ္စဝေဂ္ဂနာဒိ-ပြုစေလိုသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာဋ္ဌ တဒါ သိလမယံ ဟောတိ-ဟု သိလမယဖြစ်သည်ကို မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် သိလမယ ဖြစ်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား စာရိတ္တသိလတ္တာ သိလမယံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စာရိတ္တသိလ, ဝါရိတ္တသိလ နှစ်ပါးတို့တွင် စာရိတ္တ သီလဖြစ်သောကြောင့် သိလမယဖြစ်ဘို့သော်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိနယပရိယာယံ ပတ္တာ ဟိ ဒဿာမိ။ ပ။ဒါနံနာမ ဟောတိဖြင့်, နှုတ်မြွက်ခြင်းမျှဖြင့် ဒါနဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နှုတ်မြွက်ခြင်းမျှဖြင့် ဒါနဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဒဿာမိတိ ဝဋ္ဋဘေဒေန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပေးလှူခဲ့ဟု နှုတ်မြွက်သဖြင့် ဒါနဝတ္ထုကို အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သို့ ညွှတ်သောကြောင့် ထိုနှုတ်မြွက်သည်မှစ၍ ဒါနကိုအားထုတ်သည်မည်သည်။ ထိုကြောင့် ဒါနဖြစ်သည်ဖြစ်ဘို့သော်။ ။ဒဿာမိတိဝစိဘေဒေန။ ပ။ ဒါနံ အာရဒ္ဓံနာမ ယဿ်မာ ဟောတိ၊ တသ္မာ ဇာမိနာ လက္ခဏေန ဒါနံနာမ ဟောတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဝါကျသို့ ဟော်တုစပ်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....တတော ပဋ္ဌာယ ဒါနံ အာရဒ္ဓံနာမ ဟောတိ-ဟူသော်ာ ပါဋ္ဌဖြင့် နှုတ်မြွက်သည်မှစ၍ ဒါနကိုပြုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။နှုတ်မြွက်သည်မှစ၍ ဒါနပြုသည်ဟု အဘယ်အကြောင်းကိုထောက်၍ မိန့်နိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယတောတဿ။ ပ။ ဟောတိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုဒါနဝတ္ထုကိုမိမိသို့ညွှတ်ခြင်း,ပေးလှူစေခြင်း စသည်ကိုပြုသောရဟန်းအား

အာပတ်သင့်သောကြောင့် မိန့်နိုင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝိနယပရိယာယံ။ ပ။ ဒါနံနာမဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဝါကျကား-ပဋိညာ။ ဒဿဒိတိ။ ပ။ အာရဗ္ဘနာမဟောတိ-ကား ထိုပဋိညာ၏ ဟေတု။ ယတောတဿ။ပ။ဟောတိကား-တိုဟေတု၏ဟေကုမည်၏။ ပရမ္မုခေဟေတု၏ ဟေတု ဝါကျကြီးတည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ အဘိဓံမ္မ ပရိယာယံ။ ပ။ ကုသလံ ဟေဟောတိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်ကင်ရှားရှိသော ဝတ္ထုကို စိတ်ဖြင့်ကြံစည်သောကာလ မှစ၍ ကုသိုလ်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သုစရိတ ကုသိုလ်မျှသာ ဖြစ်သည်ကို မိန့်သလော်ဟု စုဒ်ရှိရကား ပိဋ္ဌမာနဝတ္ထုသို့-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ပိုရင်းကား-ကထ္ထ ဒါနမ္မယံ ကုသလံ ဟောတိတိ အဓိပ္ပါယော-တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကင်ရှားရှိသော ဝတ္ထုကို ကြံစည်သောကာလ၌ သုစရိတ ကုသိုလ်မျှမဟုတ်၊ ဒါနမယ ဖြစ်သော ကုသိုလ် ဖြစ်သည်ကို မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဘယ်ကြောင့် ဒါနမယကုသိုလ်ဖြစ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဝိဋ္ဌမာနဝတ္ထုသို့။ ပ။ အာရဗ္ဘနိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကင်ရှားရှိသောဝတ္ထုဖြစ်ကြံစည်သောအခါ မှစ၍ ဒါနကိုပြုသောကြောင့် ဒါနမယကုသိုလ်ဖြစ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝတ္ထုကိုစွန့်ခြင်းသည် သာလျှင် ဒါနမည်၏၊ ထင်ရှားသောဝတ္ထုကိုကြံခြင်းသည် ဒါနမမည်။ အဘယ်ကြောင့် ထင်ရှားရှိသော ဝတ္ထုကိုကြံခြင်း၌ ဒါနမယကုသိုလ်ဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိ ဒါန ဝတ္ထုံ။ ပ။ နဟောတိကို-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ထင်ရှား မရှိသော ဒါန ဝတ္ထုကို ပြုပြင်သောသူအား ကုသိုလ် မဖြစ်သည်မဟုတ် ဒါန အရာမ္မရောက်သော ကုသိုလ်သာ ဖြစ်သောကြောင့် တင်ရှားရှိသော ဝတ္ထုကိုကြံစည်သော ကာလ၌ ဒါနမြောက်သော ဒါနမယကုသိုလ်ဖြစ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ.. .ထင်ရှားမရှိသော ဝတ္ထုကို ပြုပြင်သောသူအား ဖြစ်သောကုသိုလ်သည် ပုညကြိယာဝတ္ထု ဆယ်ပါးတို့တွင် အဘယ်ကုသိုလ်၌ ပါဝင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တံ ပန ဒါနမယဿ။ပ။ဘဇေယျ-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထင်ရှားမရှိသော ဒါနဝတ္ထုကို ပြုပြင်သောသူအား ဖြစ်သော ကုသိုလ်သည် ဒါနမယကုသိုလ်၏ ရှေ့၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒါနမယ ကုသိုလ်၌ ပါဝင်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ အပရဘာဂေ ကာယေနဝါ ဝါစာယဝါ ကတ္တုံ ကရိဿတိတိ ဂုဏ်-ဟု သာမညအားဖြင့်သာ မိန့်ခဲ့၏။ ဤမည်သော ကျမ်း၌ဆို၏ဟု ကျမ်း၏အမည် ဝိသေသကိုမမိန့်ခဲ့။အဘယ်ကျမ်း၌ ဆိုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပုတ္ထံ အဋ္ဌကထာယံ- ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မဟာအဋ္ဌကထာ၌ မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။မူလဋီကာနိဿယ၌ကား-အဋ္ဌကထာယံ၌။ ကုလာသာဒိဝသေနာတိ၊ဟူ၍။ ယံဝစနံ၊ ကို။ ပုတ္ထံ၊ ၏။ တေ

ဝစနံ၊ သည်။ ဥဒါဟရဏမတ္တမေဝ၊ ဥဒါဟရဏ်မျှသာ ကသ်ုးဟု ပေါဇနာတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ..အဋ္ဌကထာဠီယဒါပန ပုတ္တပ္ပကာရံဝဏ္ဏေ လဘိတွာ ကုလဝံသာဒိဝသေန-ဟုဓိန္ဓတော်မူခြင်းသည်စာရိတ္တသီလဋ္ဌအကြင်းမရှိ။နိရဝသေသအားဖြင့်မိန့်ခြင်းဟုသိရမည်လော်ဟုစွဲရှိရကား ကုလဝံသာဒိဝသေနာတိဥဒါဟရဏမတ္တမေဝေတံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သဒ္ဓါဒေယျာနိ ဘောဇနာနိဘုဉ်တွာ-ကဲ့သို့ နိဒဿနနည်းမျှသာ ဆိုသည်။ သမာဒိန္နဝတ်, သပ္ပုရိသဝတ်,ဂါမဝတ်,ဇနပဒဝတ်စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်းစာရိတ္တ သီလ၏အဖြစ်ကိုသိအပ်၏ဖြစ်ဘိသေ်။ ။နိဒဿနံ၊ ဥပေါ်သ်ုဝတော်စဒ်ဋ္ဌန္တော၊ တထော ဒါပေါရဏံဘဝေ-ဟူသောအဘိဓါန်နှင့်အညီ နိဒဿနနှင့် ဥဒါဟရဏသည် ပရိယာယ်တူဖြစ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....စည်စဉ်သောဝတ္ထုကို ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထု-ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သင့်တန်စေ၊ ဓမ္မသဝနဃောသန-စသည်တို့၌ ဝတ္ထုမရှိခြင်းကြောင့် အဘယ်ကဲ့ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုဟုသိရမည်နည်းဟု စွဲရှိရကား ဓမ္မသဝနဃောသနာဒိသုစ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား- ဓမ္မသဝန ဃောသနာဒိသုစ တသ စိန္တနံ ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုပရိစ္ဆာဂေါ ဝေဒိတဗ္ဗော-တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား တရားတော်နာဘိတ်ခြင်းစသည်ကို၌ အသံဖြစ်ပေါ်လာအောင် ပြုခြင်းကို ကြံခြင်းကို ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုပရိစ္ဆာဂဟု သိရမည်ဖြစ်ဘိသေ်။ ။တဿာတိ သဒ္ဒဒါနံ ဒဿာဓိတိ သဒ္ဒဝတ္ထုနံ ဌာနကရဏဘေရိအာဒိနံ သသဒ္ဒပ္ပဝတ္တိကရဿစိန္တနံ တထာတထာ စိတ္တုပ္ပါဒနံ။ (အနုဋီကာ)။တဿာတိ၊ ကား။သဒ္ဒဒါနံ၊ သဒ္ဒဒါနကို။ ဒဿာဓိ၊ လ္ဟုအံ့။ ဇာတိ၊ သို့။မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍(ထည့်)။ သဒ္ဒဝတ္ထုနံ၊ သဒ္ဒ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ဌာနကရဏဘေရိအာဒိနံ၊ဌာန်, ကရိဏ်း,စည်စသည်တို့၏။သသဒ္ဒပ္ပဝတ္တိကရဏဿ၊ အသံဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို။ စိန္တနံ၊ ကြံခြင်းကို။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ စိတ္တုပ္ပါဒနံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုပရိစ္ဆာဂေါ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတ္ထ ဌာနံနာမ ကတ္တာဒိဌာနံ၊ ကရဏံနာမ ဟဒယင်္ဂမာဒိစတုဗ္ဗိဓံ ကရဏံ။ (မဇ္ဈိကာ)။ပုစ္ဆစစ်ဋ္ဌကား-ဇိဝှာမဇ္ဈစသော လေးပါးသည် ကရိဏ်းမည်၏။ သံဝုတ,ဝိဝဋ,ဖုဋ္ဌ,ဤသံဖုဋ္ဌအားဖြင့် လေးပါးသည် ပယတနမည်၏-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....အသံဖြစ်ပေါ်လာအောင် ပြုလုပ်ခြင်းကို ကြံခြင်းကို ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုပရိစ္ဆာဂ-ဟု အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်း-ဟု စွဲရှိရကား သဝတ္ထုကံ ကတ္တာ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။]

ဣဓ၊ ဤစိတ္တုပ္ပါဒ ကယ္လာပါဠိတော်၌။ ရူပါရမ္မဏာဒိ ဘာဝဿ၊ ရူပါရမ္မဏံ အစရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ အညတ္ထ၊ တပါးသော ဣတိဝုတ် စသော သုတ္တန် ပါဠိတော်တို့၌။ တိဏ်ိမာနိဘိက္ခဝေ ပုညကြိယာ ဝတ္ထုနိတိ၊ ဟူ၍။

ဒါနမယာဒိဘာဝဥ္စ၊ ဒါနမယစသည်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ အပရတ္ထ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ ကဏ္ဍပါဠိတော်မှ တပါးသော နိက္ခေပ ကဏ္ဍပါဠိတော် စသည်၌။ ကတမေ ဓမ္မာကုသလာ တိကို။ ပ။ တံသမုဋ္ဌာနံကာယ ကမ္မန္တိ အာဒိနာ၊ ကာယကမ်ံစသည်ဖြင့်။ ကာယကမ္မာဒိ ဘာဝဥ္စ၊ ကာယကံစသည်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေဘန် တော်မူ၍။ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇ မာနတ္တာစ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ အညာယတနတ္တာစ၊ တပါးသော အာယတန၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ဓမ္မာယတနေန၊ ဓမ္မာယတနဖြင့် (ထည့်)။ အသင်္ခါတာ၊ မရေတွက်အပ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ အပရိယာပန္နာစာတိ အပရိယာ ပန္နာစနာမ၊ အပရိယာ ပန္နတရားတို့ မည်ကုန်၏။ ပရိဘောဂပစ္စယံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဂိတိသောမနဿံ၊ ဝိတိ သောမနဿသည်။ ပရိဘောဂ ရသော၊ ပရိဘောဂရသမည်၏။ အယံပန၊ ဤ ဝိတိသောမနဿဟုဆိုအပ်သော ပရိဘောဂရသဲကိုကား။ ရသသမာနတာ ဝသေန၊ ချီမြှင်သော အရသာနှင့် တူသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟဏံ၊ ရသဟုယူခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ရသာ ရမ္မဏန္တိ၊ ရသာဂုံဟု၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ သဒိသူပစာရေန၊ သဒိသူပစာရအားဖြင့် (ထည့်)။ ဝုတ္တောစ၊ ၏။ သဘာဝတော၊ မုချဖြစ်သော သဘောအားဖြင့်။ နဝုတ္တောစ၊ မဆိုအပ်။ ပန၊ ဥပစာရမှတပါး မုချကိုဆိုဒုံ့။ သဘာဝေန၊ မုချဖြစ်သော သဘောအားဖြင့်။ ဂဟဏံ၊ ရသဟုယူခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝိတိသောမနဿံ၊ သည်။ ဓမ္မာရမ္မဏာမေဝ၊ ဓမ္မာဂုံသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သုခဝေဒနာ ဓမ္မာရမ္မဏာန္တိ၊ ဟူ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌သာလျှင်(ထည့်)။ ဟိ-ယသ္မာ။ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ ဓမ္မာရမ္မဏာမေဝ ဟောတိဟုစပ်။)

ဂဏ္ဍိ၊ [ဝေမေတံ ရူပါရမ္မဏံ ကုသလံ တိဝိဓပုညကြိယဝတ္ထု၊ဝသေန နဝဟိ ကမ္မဒ္ဒါရေဟိ ဘာဇေတွာ ဒဿေတိ ဓမ္မရာဇာ-ဟု မိန့်အပ်သောအဋ္ဌကထာ၌ အာရုံခြောက်ပါး,ပုညကြိယာဝတ္ထု၊ သုံးပါး, ကမ္မဒ္ဒါရ ကိုးပါးတို့ဖြင့် ဝေဘာန် ဟောကြားသော ပါဠိတော်,ဟောကြားသော အာကာရတို့ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဘာဇေတွာ ဒဿေတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤ စိတ္တုပ္ပါဒ ကဏ္ဍ ပါဠိတော်၌ ရူပါရမ္မဏံဝါ သဒ္ဒါရမ္မဏံဝါ-စသည်ဖြင့် အာရုံခြောက်ပါးတို့ဖြင့် ဝေဘန်၍ဟောကြားတော်မူသည်။ တိကနိပါတ်,ဒုတိဝုတ် စသော်ပါဠိတော်တို့၌ တိကိမာနိ ဘိက္ခဝေ ပုညကြိယဝတ္ထူနိ-ဟု ဒါနမယစသော် ပုညကြိယဝတ္ထု၊ သုံးပါး တို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ နိက္ခေပကဏ္ဍ ပါဠိတော်၌ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ၊ တိကို ကုသလမူလာနိ အလောဘော။ ပ။

အမေဉ္ဇဟော၊ တံသမ္မိယုတ္တော ဝေဒနာက္ခန္ဓော။ ပ။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ တံသမုဋ္ဌာနံ ကာယကမ္မံ,ဝစီကမ္မံ,မနောကမ္မံ ဇာမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု ကာယံကို အစရှိသည်ဖြင့်ဂုဏ် ဝေဘန်၍ဟောကြားတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။

တတ္ထ ပရမတ္ထတော အဝိဇ္ဇမာနတ္တာ လက္ခဏပညတ္တိယော အညာယတာနတ္တာ ဆအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ အသက်ဟိတာ ဓမ္မာသတနေနာတိ ယောဇေတဗ္ဗံ။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-လက္ခဏာရုပ် လေးခု ပညတ်တို့သည် ပရမတ္ထအားဖြင့်မရှိခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း။ စက္ခာယတနစသော အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါးတို့သည် စက္ခာယတနစသည်ဖြင့် အာယတန ဖွဲ့ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ဓမ္မာယတနဖြင့် မရေတွက်အပ်သော တရားတော်မည်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့ကို အဋ္ဌကထာဋ္ဌ အပရိယာပန္နာစ-ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာဋ္ဌ နိဒ္ဒါနပညတ္တိတို့ ဇာမေ ဓမ္မာယတနေ ပရိယာပန္နာ အပရိယာပန္နာစ ဓမ္မာ ဓမ္မာရမ္မဏာနာမ-ဟုရှိသင့်၏။ ပုံနှိပ်စာတို့၌ အပရိယာပန္နာ-ဟူသောပုဒ်မရှိ။

အန္ဓင်ဋီကာဆရာ....ရဿိာရမ္မဏံ ပန ပရိဘောဂရသဝသေန ကထိတံ-ဟု အဋ္ဌကထာဋ္ဌ ပရိဘောဂရသကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုမိန့်ပြအပ်သော ပရိဘောဂရသဟူသည် အဘယ်တရားကိုဆိုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပရိဘောဂရသောစသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သုံးဆောင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဋ္ဌဖြစ်ပေါ်လာသော ဗီတိ,သောမနဿသည် ပရိဘောဂရသမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ထိုပရိဘောဂရသကို ရသာရုံ-ဟုမိန့်တော်မူခြင်းသည် မုချအားဖြင့် မိန့်တော်မူခြင်းလောဟု စုဒ်ရှိရကား အယံပန-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ချီးမြှင့်သောမဓုရရသကို သုံးဆောင်ရခြင်း သည် ဗီတိသောမနဿဖြစ်၏။ဒုသစ်ဖြစ်သောသက်နံးကို သုံးဆောင်ရခြင်းသည်လည်း ဗီတိသောမနဿဖြစ်သည်။ ထိုသို့တူသောကြောင့် သဒိသူပစာရအားဖြင့် ရသာရုံဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပရိဘောဂရသကို ဥပစာရအားဖြင့် ရသာရုံ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မုချအားဖြင့် အာဘယ်အာရုံ ဖြစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သဘာဝေနပန-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သဘောအားဖြင့် ဗီတိသောမနဿသည် ဓမ္မာရုံ ဖြစ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဓမ္မာရုံဖြစ်ကြောင်းကို အာဂမဟေတုဖြင့် ပြီးစေလိုရကား-သုခဝေဒနာ ဓမ္မာ ရမ္မဏန္တိ ဝုတ္တံ-ကိုမိန့်။ ဟိ-ကြေသည်။ သုခဝေဒနာဓမ္မာရမ္မဏန္တိဇာတံ သာဓကပစနံ။ (မဓုဋီကာ)။ မူလဋီကာနိဿိုင်္ဂကားပရိဘောဂရသော။ ။ဓမ္မာရမ္မဏန္တိ ပုဋ္ဌံ-ဟူသော ပါဌ်ကျကိုကို သဘောတမျိုး အားဖြင့် ယောဇနာ ဖတော်မူသည်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စိဝဂ် ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာသုခါဝေဒနာ ဓမ္မာရမ္မဏံ-ဟု အဋ္ဌကထာဋ္ဌမိန့်သောကြောင့် မုချာသဘောအားဖြင့် ဗီတိ, သောမနဿံသည် ဓမ္မာရုံဖြစ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။]

ရူပါရမ္မဏံ။ ပ။ ဓမ္မာရမ္မဏန္တိ၊ ဟူ၍။ အာရမ္မဏသဒ္ဒ၊ အာပုံ၏။ ဝါ၊ အာရုံကို (ထည့်)။ နိယမေတွာ နိယမိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်။ အာရမ္မဏမေဝနိ ဗဒ္ဓန္တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ အနိယတတ္တာ၊ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မဿ အနိဗဒ္ဓတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ၊ ခဲ့၍ဆိုဦးအံ့။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့တွင်။ ဧကာရမ္မဏံ၊ တခုသောအာရုံကို အာရုံပြုသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အနညာရမ္မဏံ၊ တပါးသောအာရုံကို အာရုံမပြုသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကာယဒ္ဓါရာဒီသု၊ ကာယဒ္ဓါရ စသည်တို့တွင်။ ဧကဒ္ဓါရိက ကမ္မံ၊ တခုသော ဒွါရ၌ဖြစ်သော ကံသည်။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ ဒွါရေ၊ ၌။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ နှ၊ မဟုတ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တပါးသော ဒွါရ၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ဒွါရနိယမရဟိ တတ္တာ၊ ဒွါရကိုမှတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒွါရမိ၊ ဒွါရသည်လည်း။ ကမ္မနိယမရဟိတံ၊ ကံကိုမှတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ကံဒွါရတို့၏ အချင်းချင်း မှတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဇုဓ၊ ဤ ပါဠိတော်၌။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ နိယမေတ္ဝာ၊ ရူပါရမ္မဏံဝါ,သဒ္ဒါရမ္မဏံဝါစသည်ဖြင့် မှတ်၍။ ဘဝဝကာ၊ သည်(ထည့်)။ ဝုတ္တံဝိယ၊ ဟောတော်မူသကဲ့သို့။ ဒွါရံ၊ ဒွါရကို(ထည့်)။ နိယမေတ္ဝာ၊ ကာယကမ္မဒွါရံဝါ,ဝစီကမ္မဒွါရံဝါ,မနောကမ္မဒွါရံဝါဟု မှတ်၍။ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူ။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဝိနာ အာရမ္မဏေန အနုပ္ပဇ္ဇနတောတိ ဇတဿာပိ၊ ဝိနာ အာရမ္မဏောန အနုပ္ပဇ္ဇန တောဟူသော ပုဒ်၏လည်း။ အတ္ထေ၊ အနက်ကို(ဇုတိပေဒိတမ္ပေသို့စပ်)။ ကာယကမ္မာပိသု၊ ကာယကံစသည်တို့တွင်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဇတနုပ္ပါရေန၊ ထိုဒွါရနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော။ ဒွါရေ၊ ဒွါရ၌။ စရတိယတာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့တွင်။ ဧကာရမ္မဏံ၊ တခုသော အာရုံကို အာရုံပြုသော။ စိတ္တံ၊ ယည်။ တေနာရမ္မဏေန၊ ကိုအာရုံနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အာရမ္မဏေန္တရော၊ တပါးသောအာရုံ၌။ နဥ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဇတိ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ပေဝ၊ ၏။ ဝစီဒွါရော၊ ဝစီဒွါရ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနမ်ိ၊ ဖြစ်သော ကာယကံ ကိုလည်း။ ကာယကမ္မန္တိ၊ ကာယကံဟူ၍။ ဂုဏ္ဍတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သဒ္ဒါရမ္မဏော၊ သဒ္ဒါရုံ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သောစိတ်ကို။ ရူပါရမ္မဏန္တိ၊ ရူပါရုံကို အာရုံပြုသော စိတ်ဟူ၍။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရမ္မဏန္တရော၊ တပါးသောအာရုံ၌။ အနုပ္ပဇ္ဇနဘာဝေါ၊ မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ပေဝ၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။

၈၅။ [ဇ္ဈာနသဟ ပန စိတ္တသ္မိံ အာရမ္မဏာမေဝ နိဗန္ဓံ-စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်သော စကားကို ထင်ရှားစွာခွဲ၍ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ယထာဟိ ရူပါဒိသု-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-ဇ္ဈာန်အာရမ္မဏံ ဝိယ နိယမေတ္ဝာန ဝုတ္တံ-တည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရူပါရမ္မဏံဝါ။ ပ။ ယံယဉ္စဝါပနာရဇ္ဇာ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ-ဟု အာရုံကို အမှတ်ပြုလျက် စိတ်ကိုဟောသကဲ့သို့ ထိုအတူ-ကာယကမ္မဒ္ဝါရံဝါ ဝစီကမ္မဒ္ဝါရံဝါ မနောကမ္မဒ္ဝါရံဝါ။ ။ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ-ဟု ဒွါရကို အမှတ်ပြုလျက် စိတ်ကိုဟောတော်မမူ ဖြစ်ဘိသော်။ ။ မဓုဋ္ဌကာဋ္ဌကား-ဇ္ဈဝ။ ပ။ နဝုတ္တာန္တိ ဇ္ဈဒံ သာဓကဝစနံ ကာယိကံ ဝါစသိကန္တိ အာဒိနာ ဒွါရံ နိယမေတ္ဝာ ဘဂဝတာ နဝုတ္တာန္တိ အတ္ထော-ဟုမိန့်၏။ ။ပြည့်-အ့ဉ္ဇသဉ္ဇလိနိုနိသျဉ္ဇကား-အဘယ်ကြောင့် ရူပါရမ္မဏံဝါစသောအားဖြင့် အာရုံကိုသာမှတ်၍ဟောတော်မူပါသနည်း။ကာယကမ္မဒ္ဝါရံစသည်ဖြင့် ဒွါရကိုမှတ်၍ မဟောပါသနည်း စုဒ်ရှိရကား ဟုမိန့်၏။ ကာယိကံစသည်နှင့် ကာယကမ္မဒ္ဝါရံ စသည်အဆိုထူး၍မိန့်ကြသည်။

အဘယ်ကြောင့် ဒွါရကိုအမှတ်ပြုလျက် မဟောပါသနည်း။ စုဒ်။ ဒွါရမ္ပိ ကမ္မနိယမရဟိတန္တိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကိုယ်အမူအရာဖြင့် မုသာဝါဒ စသည်ကိုပြုသောသူအား ဝဋ်ကျွံသည်လည်း ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယကံသည်သာလျှင် ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သည်ဟု ဒွါရသည်ကံကို မမှတ်သော ကြောင့် ဒွါရကိုအမှတ်ပြုလျက် ဟောတော်မမူဖြစ်ဘိသော်။ ။ဒွါရမ္ပိ ကမ္မနိယမ ရဟိတန္တိ ပါဏာတိပါတာဒိကမ္မမေဝ ကာယဒွါရေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-စသည်ဖြင့် မမှတ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ကာယဒွါရေဝေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-စသည်ဖြင့် မမှတ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝိသဒိသူပမာဖြင့် ထင်ရှားစွာပြတော်မူလိုရကား-ယထာဟိ ရူပါဒိသု-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ။ပနံပရဟေတုဝါဒကြောင့်တည်း။ ။အဋ္ဌကထာ၏ ပဋ္ဌာနဝါကျသည် ဇ္ဈာန သဟ ပန စိတ္တသ္မိံ အာရမ္မဏမေဝ နိဗန္ဓံ၊ ဒွါရံ ပန အနိဗန္ဓန္တိ ဇ္ဈာန်အာရမ္မဏံ ဝိယ နိယမေတ္ဝာ နဝုတ္တံ-ဟု ဋီကာဓာတ်အလိုအားဖြင့်ထည့်၍ စပ်စေလိုသည်။မဓုဋ္ဌကာဋ္ဌကား-ဇ္ဈဝ အာရမ္မဏံ ဝိယ နိယမေတ္ဝာ နဝုတ္တာန္တိ ဇ္ဈဒံ သာဓကဝစနံ-ဟု မိန့်၏။

F.58. (မြို့ဒ္ဓ-ဓိပ္ပ သာသနာပုံ)

ကာယကမ်ံ ကာယဒွါရေဝေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ကား ကံသည် ဒွါရကိုမှတ်သည် ကာယကမ်ံဝေ ကာယဒွါရေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ကား ဒွါရသည် ကံကိုမှတ်သည်။ ထိုသို့မှတ်ခြင်းမရှိခြင်းကြောင့် ကာယကမ္မဒွါရံဝါ။ ။မနောကမ္မဒွါရံဝါ။ တနည်း ကား-ကာယိကံဝါ ဝါစသိကံဝါ မာနသိကံဝါ ကာမာဝစရံ ကုသလံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ-ဟု ဘုရားရှင် ဟောတော်မူ ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို အဋ္ဌကထာ၌ သန္ဓေပအားဖြင့်၎င်း၊ ဋီကာ၌ ဝိတ္ထာရအားဖြင့်၎င်း ဖွင့်ပြတော်မူကြသည်။

ပ်နာ အာရမ္မဏေန အနုပ္ပဇ္ဇိနတော-ဟူသော ဟေတု၏အဓိပ္ပါယ်ထွက်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဝိနာ အာရမ္မဏေန အနုပ္ပဇ္ဇနတောတိ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပါဏာတိပါတ-စသော ကာယဒွါရမှတပါးသော ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအတူရူပါရုံကို အာရုံပြုသော စိတ်သည် ရူပါရုံမှတပါးသော သဒ္ဒါရုံကို အာရုံမပြု-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဝိသဒိသူပမာ။ ။ကဉ္စုကမ္မာဒိသု- စသည်၌ အာဒိဝန္တ်ကိုကား သိသင့်ပြီ။

အာဘယ်ကြောင့် ဤအဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ နဟိ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ကာယကံသည် ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော်လည်း ကာယဂုံ-ဟူ၍သာ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ရူပါရုံစသော အာရုံ ငါးပါးကို အာရုံပြုနိုင်သော မနောဓါတ် သုံးခုစသောစိတ်သည် သဒ္ဒါရုံကို အာရုံပြုခိုက် ရူပါရုံကိုအာရုံပြုနိုင်သော သဘောရှိသော်လည်း ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကိုအာရုံပြုသောစိတ် ဟု မဆိုအပ်သောကြောင့် တပါးသော အာရုံ၌ မဖြစ်သည်ကို သိအပ်၏ဖြစ်ဘိသော်။ ။မနောဓါတ် သုံးခုကိုသာ ဆိုခြင်းကား နိဒဿနဉ်းတည်း။ ။ဝိသဒိသူပမာ။]

——o——

စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ ဒွါရကထာ

ကာယကမ္မ ဒွါရကထာ။

ဇာမသော်ပန အတ္ထသာတော်၊ ကား။ ကမ္မဒွါရာနံ၊ တို့၏။ အညမညဿိ်၊ တပါးသည် ကပါး၌။ ဝါ၊ အချင်းချင်း။ အနိယတ တာယ၊ မမှတ်အပ်သော အနက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒွါရေစရန္တိ ကမ္မာနိတိ အာဒိနာ၊ ဒွါရေစရန္တိ ကမ္မာနိ အဓိဋ္ဌိယည်ဖြင့်။ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဉ္စ ဝိညာဏာနိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဆဋ္ဌဿ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ ဝိညာဏဿ စ၊ မနောဝိညာဏ်ကိုဂုဏ်း။ တဿ၊ ထိုမနောဝိညာဏ်၏။ ဒွါရဿ စ၊ မနောဒွါရကိုဂုဏ်း။ အနုဒ္ဒေသော၊

မပြခြင်းသည်။ ဒွါဒသဒွါဒသဝဿာနံ၊ မနောဒွါဒသမနောဝိညာဏ်စိတ်တို့၏။ သဟာဘာဝါ၊ အတ္ထိတက္ခဏေ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိယကရူပ ရူပဝသေန၊ နိယတဖြစ်သော ရူပရပ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတုသမုဋ္ဌာ နိကကာယာ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကကာယတို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-ဘသ္မံဝ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဒဿစ၊ သဒ္ဒရပ် ကိုဎင်း။ ဝိကာရ ရူပါဒိနဉ္စ၊ ဝိကာရရပ် စသည်တို့ကိုဎင်း။ အသင်္ဂဟော၊ မရေတွက်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမဇဝနသမုဋ္ဌိတာ၊ ပဌမဇောစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ပဌမဇောစိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါယောဓါတု၊ သည်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုပဌမဇောစိတ်ခဏာ၌။ ရူပါနံ၊ ရပ်တို့၏ (ဟေတု ဘာဝေနဉ္စ စပ်)။ ဝါ၊ ရပ်တို့ကို (စာလေတုံဉ္စ စပ်)။ ဒေသနာ ရုပ္တိ ဟေတုဘာဝေန၊ အရပ်တပါးဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။စာလေတုံ၊ လှုပ်စေခြင်းငှာ။ယဒိပိနသင်္ကောတိ၊အကယ်၍ကား မစွမ်းနိုင်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ထိုသို့ မစွမ်းနိုင်သော်လည်း။ သာ၊ထိုဝါယောဓါတ်ကို။ဝိညတ္တိ ဝိကာရသဟိတာဝ၊ ဝိညတ်ဟုဆိုအပ်သော ဖေါက်ပြန်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍ သာလျှင်။ ဝါ၊ ဝိညတ်ဟုဆိုအပ်သော ဖေါက်ပြန်ခြင်း၌၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဧဝဒိတမ္ပိဘာ၊ ၏။

ဒသသုဒိသာသု၊ အရပ် ဆယ်မျက်နှာတို့တွင်။ ယံဒိသံ၊ အကြင် အရပ်မျက်နှာသို့။ ဂန္တုကာမောဝါ၊ သွားလိုသည်ရှင်း။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ ဒိပိတုကာမောဝါ၊ ပစ်ချလိုသည်ရှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံဒိသာဘိမုခါနေဝ၊ သို့အရပ်သို့ ရှေးရှုသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ရပ်တို့ကို။ သာ၊ ထိုဝါယောဓါတ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္ဆေ့ဏ္ဍတိစ၊ ကောင်းစွာလည်းခိုင်ခံ့စေ၏။ သန္ဓာရေတိစ၊ ကောင်းစွာလည်း တည်စေ၏။ ဇာတိ-ဝသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒဘိမုခ ဘာဝဝိကာရဝတိ၊ ထိုအရပ်သို့ ရှေးရှုသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယ သဟဘာဝိ၊ အလိုနှင့်တကွ ဖြစ်လေ့ရှိသော။ ဝါ၊ ဗိတ်၏အလိုအားလျော်စွာ ဖြစ်ခြင်းရှိသော။ ဝိကာရောစ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်း သည်လည်း။ ဝါ၊ ရပ်တို့၏အမူအရာအထူးသည်လည်း။ ဝိညတ္တိ၊ဝိညတ်ရူပ်မည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏၊ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ထိုအရပ်မျက်နှာသို့ ရှေ့ရှုသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်, ရပ်တို့၏ အမူအရာအထူးသည် ဝိညတ်ရပ်မည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (အန္ဓယဟိတ် နှစ်ချက်စွဲ) သာ၊ ထိုဝါယောဓါတ်ကို။ ဝိညတ္တိ ဝိကာရ သဟိတာဝ၊ သာလျှင်။ ဧဝဒိတမ္ပိဘာ၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ ဧဝဉ္စကတ္ဝာ၊ ဝိညတ်ဟုဆိုအပ်သော ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိခြင်းကြောင့်သာလျှင်(ဖိုလ်စွဲ)။ အာဝဇ္ဇနသာပိ၊ မနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်း၏လည်း။

ဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာ ပကာဘာဝေါ၊ ဝိညတ်ရပ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယထာဓိပ္ပါယဝိကာရ ရူပပ္ပါဒနေန၊ အကြင်အကြင်စိတ်၏ အလိုအားလျော်စွာ ရပ်တို့၏ အမူအရာအသွားကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အလိုအားလျော်စွာ ဖေါက်ပြန်သောရပ်ကိုဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ ဥပပန္နော၊သင့်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ (ဟိ ကြေသည်)ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၏ ဝိညတ်ရပ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်သည် သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် (ပြန်၍စွဲ၊ ယုတ္တိဟိတ်)။ အဓိပ္ပါယ သဟဘာဝိ၊ သော။ ဝိကာရောစ၊ ကိုလည်း။ ဝိညတ္တိတိ၊ ဂိညတ်ရပ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

ဗာတ္တိံသစိတ္တာနိ၊ သုံးဆယ်နှစ်ပါးကုန်သော စိတ်တို့ကို။ ရူပိရိယာပထဝိညတ္တိဇနကာနိ၊ရုပ်ဇရိယာပုဂ်ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ယတော၊ ကြောင့်။ ပုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်(အာဂမဟိတ်)။ အာဝဇ္ဇနသာပိ၊ ၏လည်း။ ဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာ ပကာဘာဝေါ၊ ကို။ ပ။ ဥပပန္နဘာဝေါ၊ သင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ယုတ္တိဟိတ်သို့စပ်)။ အနေကသဟသာဝါရံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်(ဟေတုမန္တော)။ ဝါယောဓါတု၊ ဝါယောဓါတ်သည်(ထည့်)။ ယောဇနံ၊ ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဒသယောဇနံ၊ ဆယ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဂတော၊ သွား၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇာပေတိ၊ ရောက်စေ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဣမသ္မံ ပနတ္ထသ္မ ပကာသနတ္ထံ-၌ ပကာသနသဒ္ဒပ်ိနှင့်ပကာသနူပါယကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဣမသ္မ ပန အတ္ထသ္မာတိ- စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ကမ္မဇ္ဇါရတို့၏ အချင်းချင်း မှတ်အပ်သော အနက်သည် ဣမသ္မပန်အတ္ထသ္မ-၏ အရဖြစ်သော ပကာသန သရုပ်မည်၏။ ထိုအချင်းချင်းမှတ်ခြင်းသည် ပကာသနူပါယမည်၏။ အချင်းချင်းမှတ်ခြင်းကြောင့် ပြရသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကမ္မဇ္ဇါရာနန္တိ အာဒိနာ ပကာသေတဗ္ဗသရူပံ ပကာသနူပါယာဉ် ဒသေတိ။ (အနုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ...အဒ္ဓဂဏထာ၌ ပဉ္စဝိညာဏာနိ ပဉ္စဝိညာဏဇ္ဇါရာနိ ဟူ၍သာဇ်နှံ့၍ ဆဋ္ဌဝိညာဏာနိ ဆဋ္ဌဝိညာဏဇ္ဇါရာနိ-ဟုမမိန့်၊အဘယ့်ကြောင့်မမိန့်ခဲ့ပါသနည်း ဟု စုဒ်ဂ်ရှိရကား၊ ပဉ္စဝိညာဏာနိတိ်ထွေ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စက္ခုပသာဒစသော ပဉ္စဝိညာဏဇ္ဇါရနှင့် စက္ခုဝိညာဏ်စသောပဉ္စဝိညာဏတို့သည် အတူတကွဖြစ်ကြသကဲ့သို့ထိုအတူအလုံးစုံသောစိတ်ဟုဆိုအပ်သောမနောဒွါရနှင့် ပဉ္စဝိညာဏ်ကြည်သော မနောဝိညာဏ်စိတ်တို့သည် အတူတကွမဖြစ်ကြ၊ သဟ-သဒ္ဒဝန္တမဂ္ဂါကြံသောကြောင့်မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကမ္မ, အာဟာရ, ဥတု, စိတ္တ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော် စတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်တို့၌ အဘယ်ကြောင့် သဒ္ဒရုပ်, ဝိကာရရုပ်, ပရိစ္ဆေဒရုပ်တို့ကို မယူပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နိယတရူပ ရူပဝသေန-စသော ပါဠ်ကိုဆိုသည်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သဒ္ဒရုပ်သည် ဥတုသမုဋ္ဌာနိကကား၌, စိတ္တသမုဋ္ဌာနိကကာယ-တို့၌ ရံခါသာဖြစ်သည်။ အဝိနိဗ္ဘောဂရုပ် ရှစ်ခုတို့ကဲ့သို့ အမြဲမဖြစ်၊ နိယတရုပ်မဟုတ် အနိယတရုပ်ဖြစ်သောကြောင့် ဥတုသမုဋ္ဌာနိကကာယ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနိကကာယတို့၌လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိကာရရုပ်, ပရိစ္ဆေဒရုပ်တို့သည်နိပ္ပန္နရုပ်, ဂ္ဂဟဏရုပ်မဟုတ်သောကြောင့် ယူတော်မမူ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သော ရုပ်ကိုသာ ယူတော်မူခြင်းကြောင့် ၎င်းပါဠိတော်၌ မဟောအပ်သော ဟဒယဝတ္ထုကို ကမ္မသမုဋ္ဌာနိကကာယ၌ ယူတော်မမူဖြစ်ဘိသော်။ (အနုဋီကာမဂ္ဂဋီကာ)

သတ္တသု ဇဝနေသု ပဌမစိတ္တသမုဋ္ဌိတာ။ ပ။ အပရာပရံ ပန စာလေတုံ နသက္ကောတိ-ဟုမိန့်တော်မူခြင်းကြောင့် ပဌမဇောကြောင့် ဖြစ်သော ဝါယောဓါတ်သည် ဒိုဋ္ဌိရုပ်မှကင်း၏-ဟူသော အယ္ဂကို တားမြစ်တော် မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ပဌမဇဝနသမုဋ္ဌိတာဝါယောဓါတု-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ အရှင်ဋီကာဆရာ....ပဌမဇောကြောင့် ဖြစ်သော ဝါယောဓါတ်ကို ဒိဋ္ဌိရုပ်ဝိကာရသဟိတ-ဟု အဘယ်ကြောင့်သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဒသသုဟိ ဒိသာသု-စသော် ပါဠ်ကိုဆိုန်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဌမဇောစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓါတ်သည် အလိုရှိရာအရပ်သို့ ရှေးရှုရပ်တို့ကိုထောက်ပံ့ခိုင်မာစေသောကြောင့် ထိုအရပ်သို့ ရှေးရှုသော ဘူတရုပ်တို့၏ အခြင်းအရာအထူးရှိသဲ့သည်။ ထိုကြောင့်သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဘူတရုပ်တို့၏ အခြင်းအရာ ရှိသောကြောင့် ဝါယောဓါတ်သည်ဝိညတ္တိဝိကာရသဟိတ။ (ဝိညတ်နှင့်ကကွဖြစ်သည်) ဟုသိအပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တဒဘိပုဓဝိကာရဝဝတီ။ (ထိုရှေးရှုသော ဘူတရုပ်တို့၏ အခြင်းအရာ) သည် ဝိညတ်မဟုတ်သော် ဝိညတ္တိဝိကာရသဟိတဟု မသိသင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား အဓိပ္ပါယ။ ပ။ ဝိညတ္တိတိကိုဒ်န်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား- အလိုအားလျော်စွာဖြစ်သော ဘူတရုပ်တို့၏ အခြင်း အရာသည် ဝိညတ်ဖြစ်သောကြောင့် သိသင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤဋီကာပါဠ်ဖြင့် ဘူတရုပ်တို့၏ အခြင်းအရာအထူးကို ကာယဝိညတ္တိရုပ်ဟုသိအပ်၏။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝါယောဓါတ်ကို ဝိညတ္တိဝိကာရသဟိတ-ဟု သိအပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုဝါယောဓါတ်ကို ဖြစ်စေသော ပဌမဇောသည် ဝိညတ္တိရုပ်ကိုမဖြစ်စေခဲ့သော် ဝိညတ္တိဝိကာရသဟိတ-ဟုမသိသင့်ဟုစုဒ်ရှိရကား ဧဝဉ္စ ကတွာ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-မနော့ဒွါရာဝဇ္ဇနး၏လည်း ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည် အလိုအားလျော်စွာ ဝိကာရရုပ်ကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်သင့်သည်။ ပဌမဇောစိတ်ဟာ ဆိုးဉယ်မရှိ သာ၍သာသင့်သော

ကြောင့် သိသင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤကား ပဋ်မဇဝနာ သမုဋ္ဌိတာ စသော ပဋိညာဝါကျပုထွက်၍ ပဋိညာဝါကျသို့ပြန်၍စပ်သောနည်းတည်း။ ။ဝေဠွ ကတွာ၊ ကြောင့်။ အာဝဇ္ဇိနသဒၵါဝိ၊ ဇဝါလည်း။ ပ။ ဥပပန္နော၊ သင့်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထိုဝါယော ဓါတ်ကို။ ဝိညတ္တိဝိကာရသဟိတာဝဝ၊ သာလျှင်။ ဝေဒိဘင္ဂေါ၊ ၏ ဟု ပဋိညာဝါကျသို့ပြန်၍စပ်။

တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ....အဓိပ္ပါယသဟဘာဝိစ ဝိကာရော ဝိညတ္တိ-ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ပဋ္ဌမ ဇောစိတ်သည် ဝိညတ်ကို မဖြစ်စေခဲ့သော် မမိန့်သင့်ဟု စုဒ်ရှိရကား ဝေဠွကတွာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ဤနည်းကား ဟေတုဝါကျမှ ထွက်၍ ဟေတုဝါကျသို့ ပြန်၍စပ်သော်နည်းတည်း။ ယောဇနာခဲ့ပြီ။ ကာရကာကာရကာမို့ကာရကာန္တေ ဝုစ္စတိ-ဟူသည်နှင့်အညီ ပဋိညာဝါကျသို့ဂုင်း။ ဟေတုဝါကျသို့ဂုင်းစပ်နိုင်သည်။ ။ ယုတ္တိဟိတ်မည်၏။ ထိုကြောင့် မခုဋ္ဌိကာဠီ ဝေဠွကတွာတိုအာဒိ ယုတ္တိယာသာမကဝစနံ-ဟုမိန့်၏။ (ဝေဠွကတွာ၊ ရှိသည်ဟု၊သာဓကလဒ်၊ရအပ်တထွေ၊ သိလေအမြဲ၊မလွဲတံထွာ၊ ဤဓမ္မတာ၊ အရာရှလင့်၊အာချာတ်သာမိနိယံအဖြေ။)

အရှင်ဋီကာဆရာ....မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၏လည်း ဝိညတ်ကို့ဖြစ်စေသည်၏အဖြစ်ကို အာကယ်သာဓကကို ထောက်၍ မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယာတော။ ပ။ ဂုတ္တာနိတိကိုဒိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သုံးဆယ်နှစ်ပါးသောစိတ်တို့ကိုရပ်,ဋ္ဌရိယာပုတ်, ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏ဟု အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည် မိန့်တော်မူကြကုန်သောကြောင့် ငါမိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အာဂမဟိတ်မည်၏။ ယုတ္တိဟိတ်သို့ပြန်၍စပ်။ (ယုတ္တိအာဂမ၊ ဟိတ်ဒွယ၊ ရှိကြရုံတခါ။ ။အာဂမဟိတ်ရှိ၊ ကြောင်းပတ်ဘိ၊ ယုတ္တိဖလသာ။ ဝေဒုဝန်နိယံ။]

ဝါယောဓါတုယာ။ ပ။ ပစ္စယော ဘဝိဟုန်္တိ-ကား၊ ထမ္ဘနစလနေသု၊ ထောက်ပံ့ပိုင်မာစေခြင်း,တုန်လှုပ်စေခြင်းတို့၌။ ဝါယောဓါတုယာ၊ ၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ စိတ္တသမုဋ္ဌာန မဟာဘူတာနံ၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော မဟာဘုတ်တို့၏။ ဇကော၊ တမှသော။ အာကာရဝိကာရော၊ အခြင်းအရော အထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤအခြင်းအရော အထူးသည်။ ဝိညတ္တိနာမ၊ ဝိညတ်မည်၏။ တေသံ၊ ထိုစိတ္တ သမုဋ္ဌာန မဟာဘုတ် တို့၏။ တဒါကာ ရတ္တာ၊ တိုအခြင်းအရာ အထူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါယောဓါတု၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထမ္ဘနာ တိစ၊ ထောက်ပံ့လည်း ထောက်ပံ့၏။ စာလေတိစ၊ တုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်စေ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တသမုဋ္ဌာန မဟာဘူတာနံ၊ တို့၏။ ဇကော၊

တခုသော။ အာကာရ ဝိသေသဿ၊ အခြင်းအရာ အထူး၏။ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ နစိတ္တာသမုဋ္ဌာနာတိဇေတေန၊ ဖြင့်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထဆိုအားဖြင့်။ အဘာဝံ၊ မရှိသည်ကို။ ဒေးယတိ၊ ၏။ အပ္ပစ္စယံ၊ အကြောင်းမရှိသော။ ဝါ၊ အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် မဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ နိဗ္ဗာနပဉ္စော၊ နိဗ္ဗာန်သည်ကြဉ်အပ်သော၊ နိစ္စော၊ မြဲသော။ အတ္ထော၊ သဘောသည်။ ဝါ၊ ပရမတ္ထသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ လူတိ-တသ္မာ၊ ထို့သို့အကြောင်းတို့ကြောင့် မဖြစ်သော ရုပ်မရှိသည်၏ အဖြစ်, နိဗ္ဗာန်မှ တပါးသော မြဲသော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (အန္တယဟိတ် နှစ်ချက်ကို)။ ပရမတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ အဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

ဝိညတ္တိတာယဟေတိ၊ ကား။ ဝိညတ္တိဝိကာရတာယ၊ ဝိညတ်မည်သော စိတ္တသမုဋ္ဌာန မဟာဘူတ်ကို၏ အခြင်းအရာအထူး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာဘူတ ဝိကာရတာယ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန မဟာဘူတ်ကို၏ အခြင်းအရာ အထူး၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနဘာဝေါ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်၏ အဖြစ်ကို။ ဥပစာရေန၊ ကာရဏာ။ ပစာရအားဖြင့်။ အဓိပ္ပေတောဝိယ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့။ ဥပါဒါ ရူပဘာဝေါစ၊ ဥပါဒါရုပ်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဥပစာရေန၊ ကာရဏာ။ ပစာရ အားဖြင့်(ဥပစာရေနကားထည့်သည်)။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဧဝဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကာယိယ ကရဏာန်္တ ထွေ၊ ၌။ ကာယ ဒုဋ္ဌရုပ ဝတ္ထုစိတ္တ ကြိယံ၊ ကာယ ဒုဋ္ဌရုပ်၌ ဖြစ်သော စိတ်၏ အခြင်းအရာကို။ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုကို။ ဇာတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ကာရေတိ မညေတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ပဏ္ဏာဂဟဏာနု သာရေန၊ ရူပါရုံအဆင်းကို ယူခြင်းကို အစဉ်လျောက်သဖြင့်။ ဝါ၊ ရူပါရုံအဆင်းကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စက္ခုဒ္ဒါရဝီထိ၏ နောက်၌ဖြစ်သော။ မနောဒ္ဒါရိက စိတ္တေန၊ မနောဒ္ဒါရိကဝီထိစိတ်ဖြင့်။ ဂဟိတာယ၊ ယူအပ်သော။ ဝိညတ္တိယံ၊ ဝိညတ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဝိညတ်ကြောင့်။ ယံကရဏံ၊ အကြင်စိတ်၏ အမူအရာကို။ ဝါ၊ အလိုကို။ စက္ခုပထသ္မိံ၊ မျက်စိတဉ့်သောလမ်း၌။ ဌိတေန၊ တည်သော သူသည်(ထည့်)။ ဝိညာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏ အမူအရာကို။ ဝါ၊ ဝိညတ်ကို။ ဝိညာတတ္တံ၊ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [ဝါယောဓါတုယာ သဟဇာတံ ရူပကာယံ-စသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုရကား-ဝါယောဓါတုယာ။ ပ။ ပစ္စယော ဘဝိတုန္တိ-စသော ပါဠိ ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။အရှင်ဋီကာ ဆရာ....စိတ္တသမုဋ္ဌာန မဟာဘူတ်တို့အား တခုသောအခြင်းအရာ အထူးရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်

အဋ္ဌသာလိနီမူလဋီကာဂဏ္ဌိနိဿယ

ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တေသဒ္ဓိ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ မဟာဘုပ်ကိုအား ဝါယောဓါတ်ထောက်ပံ့တုန်လှုပ်စေနိုင်အောင် ကျေးဇူးပြု တတ်သောအခြင်းအရာအထူးရှိခြင်းကြောင့်သာဝါယောဓါတ်သည်ထောက်ပံ့ နိုင်သည်၊ တုန်လှုပ်စေနိုင်သည် ဖြစ်သောကြောင့် သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....နစိတ္တသမုဋ္ဌာနာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အပ္ပစ္ဆယနီစ္စခီမ္မ ဖြစ်သော ပရမတ္ထအားဖြင့်ရှိသောရုပ်ကို အဋ္ဌကထာဆရာပြသည့် မဟုတ်ပါ လောဟု စုဒ်ရှိရကား နစိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ စေတန-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-နစိတ္တသမုဋ္ဌာနာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပရမတ္ထအားဖြင့် မရှိသည် ကိုပြသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ကံ့ စသော အကြောင်းတို့ ကြောင့် မဖြစ်သောရုပ်ရှိက ပရမတ္ထတော အဘာဝံ ဒဿေတိ-ဟု မမိန့်သင့်။ စုဒ်။ နဟိ ရူပံ အပ္ပစ္ဆယံ အတ္ထိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကံ့စသောအကြောင်း တို့ကြောင့် မဖြစ်သောရုပ်မရှိခြင်းကြောင့် မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကံစသော အကြောင်းတို့ကြောင့် မဖြစ်သောရုပ် မရှိသော်လည်း နိစ္စဖြစ်သောရုပ်ရှိခဲ့သော် ပရမတ္ထတော အဘာဝံ ဒဿေတိ-ဟု မမိန့်သင့်။ စုဒ်။ နစ။ ပ။ အတ္ထိတိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-နိဗ္ဗာန်မှ တပါး သော နိစ္စတရားသည်လည်း မရှိခြင်းကြောင့် မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဧဝံ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ။ ပ။ ဟောတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌မိန့်အပ်သော စိတ္တဇရုပ်ကဲ့သို့ ဥပါဒါရုပ်၏အဖြစ်ကိုလည်း ကာရကာ။ပစာရအားဖြင့် ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် စိတ္တသမုဋ္ဌာနဘာဝေါဝိယ-စသော ပါဠ်ကို မိန့်။ ။စိတ္တသမုဋ္ဌာန ဘာဝေါဝိယာတိ ဝိညတ္တိယာ စိတ္တသမုဋ္ဌာန ဥပါဒါရူပ ဘာဝေါ ဥပစာရသိဒ္ဓေါတိ ဒဿေတိ။ (အနုဋီကာ) ။အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကာရေတိမညေ-ဟူသောအဋ္ဌကထာစကားသည် အလိုအ်ုသိစေတတ်သည်ကို မိန့်သောစကားသာ ဖြစ်သည်။ ဝိညတ်ကိုသိစေ တတ်သည့် မိန့်သောစကားမဟုတ်သည်ကိုပြသည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရ ကာ ကာရေတိ မညေတိ စေတန-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား မြင် မလောက်သောအရပ်၌တည်သောသူသည် လက်,ခြေစသည်ကို လှုပ်သောသူ၏ လက်,ခြေစသော ရုပါရုံအဆင်းကို စက္ခုဝိညာဏဒီထိဖြင့် အာရုံပြု၍ဖြစ်၏။ ထိုနောက် ထိုရုပါရုံကိုအာရုံပြုသော တဒနုဝတ္တကမနောဒွါရဂဋိထိဖြစ်သည်။ ထို နောက် လှုပ်သော်အမှုအရာဖြစ်သော ဝိညတ်ကို အာရုံပြုသော သုဒ္ဓမနောဒွါရ ဝီထိဖြစ်သည်။ ထိုနောက် လက်,ခြေစသည်ကိုလှုပ်သောသူ၏အလိုကိုသိသော သုဒ္ဓမနောဒွါရဝီထိဖြစ်သည်။ ဤကား စိတ်ဒီထိဖြစ်စဉ်တည်း။

ပဏ္ဏံပဌမဇိတ္တေန၊ တိတံဒုတိယစေတသာ။
တဟိယေနတုဝိညတ္တိ၊ ဘာဝံစတုတ္ထစေတသာ။ ။

ကံမရေတိမညေ-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ရုပါရုံအဆင်းကို အာရုံပြုသော

စက္ခုဝိညာဏံမိထိ။ တဒနုဝတ္တကေ မနောဒ္ဓါရမိထိအစဉ်ဖြင့် တတိယသုဒ္ဓမနော ဒ္ဓါရမိထိသည် ဝိညတ်ကိုအာရုံပြုလေသည်။ ထိုဝိညတ်ဖြင့် စဟုတ္တ သုဒ္ဓမနော ဒ္ဓါရမိထိသည် ထိုသူ၏ အလိုကိုသိသည်။ ယိုအလိုသိသဖြင့် ဝိညတ်ကိုသိခဲ့ပြီး သည်၏ အဖြစ်ကိုပြသည်ဖြစ်ဘိဒေသင်္။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိညတ်ဖြင့် ထိုသူ၏ အလိုကိုသိသည်ဟု အာဘယ် အကြောင်းကြောင့်မိန့်ပါသနည်း။စုဒ်။နဟိ ဝိညတ္တိရဟိတောသု-စသည်ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိညတ်မရှိသော သစ်ပင် လှပ်ခြင်း စသည်တို့၌ ဤအမှုကို ထို သစ်ပင်စသည်သည်ပြုစေသည်ဟု အလိုကိုသိခြင်းမရှိ။ဝိညတ်ရှိသောလူစသည် တို့၌သာအလိုကိုသိရခြင်းကြောင့် ဝိညတ်ဖြင့်အလိုကိုသိစေသည်ဖြစ်ဘိသေင်္။။ ထိုအလိုကိုသိသဖြင့် ဝိညတ်ကိုသိခဲ့ပြီးသည်ကို ပြသည်ဟု အာဘယ်ကြောင့် မိန့် နိုင်ပါသနည်း-ဟူသော အမေးဖြေကို အနုဋီကာ၌။ ဥာပတောစဟေတု ဥာပေတပ္ပမတ္ထံ သယံ ဥာတောယေဝ ဥာပေတိ၊ နသမ္ဘာဝမတ္တေ နာတိ ဝတ္ထုဇဟဏာနန္တရံ ဝိကာရဥဟဏာဝိ ဝိညာယတိ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

အနက်ကား-ဥာပကော၊ သိစေတတ်သော။ဟေတုစ၊အကြောင်းသည်လည်း။ ဥာပေတဉ်၊ သိစေခဝ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ သယံ၊ မိမိကို။ ဥာတောယေဝ၊ သိအပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥာပေတိ၊ သိစေ၏။ သမ္ဘာဝမတ္တေန၊ ဖြစ်မှားရှိမြင်းမျှဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။နဥာပေတိ၊ မသိစေတပ်။ ဥဟိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထုဇဟဏာနန္တရံ၊ ရုပါရုံအဆင်းကို ယူသော စက္ခုဝိညာဏဝီထိ၊ တဒနုဝတ္တကမနောဒ္ဓါရဝီထိ၏အမြောက်မည်။ ဝိကာရဥဟဏာဝိ၊ အမှုဒနာအထူးကို ယူသည်ကိုလည်း။ဝါ၊ ဝိညတ်ကို ယူသည်ကိုလည်း။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ ။ဤဋီကာပါဠိနှင့် ဝိညတ်ကို သိပြီးမှ အလို သိသောကြောင့် ထိုအလိုကိုသိသဖြင့် ဝိညတ်ကိုသိခဲ့ပြီ-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ရင်း။ အဆင်း,ရုပါရုံကို အာရုံပြုသော ပဉ်ပသာဒ်၏နောက်၌ ဝိညတ်ကို အာရုံပြု သော ဗီထိဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း ပြတော်မူသည်။]

စက္ခုဝိညာဏာဒယော၊ စက္ခုဝိညာဏစသော်ငါး။ ဟေတု၊ ရုပါရုံပဉ္စဝိ။ အာဘိနိပါတမတ္တံ၊ ရှေးရှုလျှခြင်းမျှသာလျှင်။ ဝါ၊ အာရုံပြုခြင်းမျှသာလျှင်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စ ဣတိ၊ ဤ။ ဘဒ်ပုဂ္ဂလိယသန္တာနေန၊ အလိုနှင့်ကတ္တုဖြစ်သော။ စလနဝိကာရသ္မာ၊ လှုပ်ယမ်းခြင်းဝိကာရ၏။ ဝါ၊ ဝိညတ်ကို၊ ဝတ္ထာ၊ ယူခြင်းသည်။ ဘဒ်၊ ဟိန္တယ်လည်း။ ယ ပုဂ္ဂလ၊ ကြောင့်။ နဝတ္တာတိ၊ မဖြစ်။ ပန်၊ မဇ္ဈတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ တပါးလလာ၊ ပရဝတ်ကို ကိုင်း။ ဝိညတ္တိယာ၊ ဝိဉာဏ်။ လပုပရိဝတ္တိတာယ၊ လျင်စွာဖြစ်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ စက္ခု၊ ဝိ,ပသာဒ။ ဝိဘာယာ၊ စက္ခု ဝိညာဏဝီထိ၏။ အနန္တရံ၊ အခြားခဲ့သို့ မဇနာဝီ,ပုဂ္ဂလ၊ မဇနာဝိညာဏ် ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဝိညာဝတ္ထုံ၊ သိဖမ်ဘာသည်ဖြစ်သော။ စလန်၊ တုန်လှုပ်

F.59. (မြန်မာ-မြေ သာသနာပြု)

ခြင်းကို။ ဝါ၊ ဂိညတ်ကို။ အဝိသေသဝိဒုနော၊ လူပြုန်းတို့သည်။ စက္ခုနော၊ မျက်စိဖြင့်။ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့သို့စက္ခုဝိညာဏ်၏ ဂူပါရုံကို အာရုံပြုကာမျှကိစ္စရှိယည်း၏အဖြစ်, ဂိညတ်ကိုသိခြင်းကိစ္စမရှိသည်၏ အဖြစ်, လူပြုန်းတို့ကား မျက်စိဖြင့် မြင်သကဲ့သို့ မှတ်ထင်ကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ဂဟိဇတတ္တိံသုိစပ်)။ နိလာဘိနိပါတ ဝသပ္ပဝတ္တာယ၊ ညိုသောဂူပါရုံသို့ရှေးရှုကျသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ညိုသောဂူပါရုံကို အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော။ စက္ခုဝိညာဏဝီထိယာ၊ စက္ခုဝိညာဏဝီထိ၏။ အန္တာရဒ္ဓ၊ အထူးကိုဂင်း။ ဝါ၊ အကြားကိုဂင်း။ နိလန္တိ၊ ညိုသောအဆင်းဟူ၍။ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ မနောဝိညာဏဝီထ်ိယာ၊ မနောဝိညာဏဝီထိ၏။ အန္တာရဒ္ဓ၊ အထူးကိုဂင်း။ ဝါ၊ အကြားကိုဂင်း။ နဝိညာယတိယထာ၊ မသိအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊တူ။ အဝိညာယမာနန္တာရေန၊ မသိအပ်သော အထူးရှိသော။ ဝါ၊ မသိအပ်သော အကြားရှိသော။ မနောဒ္ဓါရ ဝိညာဏေန၊ မနောဒ္ဓါရ ဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်(ဂဟိတေဒ္ဓစပ်)။ ဝိတ္ထေန၊ စိတ်နှင့်။ သဟဝ၊ အတူတကွသာလျှင်။ အနုပရိဝတ္တေ၊ လိုက်၍ဖြစ်သော။ ကာယဒ္ဓာနု ဝိကာရစောပန သဒ်္ဒါတော၊ ကိုယ်၏ဟိုင်ခံ့ခြင်း,ဖေါက်ပြန်ခြင်း,တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ တသ္မိံ၊ ထို ဝိညတ်ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်(ဝိဇာနနံဟောတိသုိစပ်)။ ဇာဒံ၊ ဤအမှုကို။ သေ၊ ဤသူသည်။ ဝံ၊ ပါ့ကို(ထည့်)။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ အသာ၊ ထိုသူ၏။ အယံအဝိပ္ပါယော၊ ဤအလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ မနောဒ္ဓါရ ဝိညာဏေန၊ မနောဒ္ဓါရဝိညာဏ်ဖြင့်(ထည့်)။ ဝိဇာနနံ၊ သိသည်။ ဘိဂဿ၊ ပြော်ဝင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စက္ခုနာ ဟတ္ထ ပိကာဒျာဒိဝသေန ဝိပ္ဖန္ဒမာနံ ဝဏ္ဏာဒရမ္မဏမေဝ ,ပသတိ၊ ဝိညတ္တိံပန မနောဒ္ဓါရိကဝိတ္ထေန ဇာနေတ္ဝာ ဂုဟ်ဒ္ဓ ဇယ ကာမရတိမညေတိဇာနာတိတိဝုတ္တံ။ ။ (ဟု အဋ္ဌကထာသို့စပ်)။ ကိမိဝ၊ အာကယ်ကဲ့သိုနည်းဟူမူကား။ တာလပဏ္ဏာ ဒီပဉ္စပါနိ၊ ထန်းရွက်စသော ဂူပါရုံတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍။ တဒနန္တရ ပဝတ္တာယ၊ ထိုမြင်သည်၏ အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော။ ဒဝိညာယ မာနန္တရာယ၊ မသိအပ်သော အထူးရှိသော။ ဝါ၊ မသိအပ်သော အကြားရှိသော။ မနောဒ္ဓါရ ဂိထိယာ၊ ဟတိယမနောဒ္ဓါရ ဝီထိဖြင့်၊ တာလပဏ္ဏာဒီနံ၊ ထန်းရွက်စသည်တို့၏။ ဥဒကာဒိ သဟဇာရိပ္ပကာရဟံ သညာဏာကာရံ၊ ရေစသည်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော အခြင်းအရာ,ထိုဝတ္ထုသည်ကိုမှတ်သော အခြင်းအရာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဥဒကာဒိဂ္ဂဟဏံဝိယ၊ ရေစသည်ကို ယူသကဲ့သို့တည်း။

၈၅၇။ [အရှင်ဠိကာဆရာ....အဋ္ဌကထာ၌ စက်္ခုနာဟိဟတ္ထဝိကာရာဒိဝသေန။ပ။ မညေတိဇာနာတိ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကယ်၍ တုန်လှုပ်သော အခြင်းအရာသည် ဝိညတ်ဖြစ်အံ့၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည် တုန်လှုပ်သော ရူပါရုံကို အာရုံပြုခြင်းကြောင့် ဝိညတ်ကိုလည်း အာရုံပြုသည်မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့ ရူပါရုံ, ဝိညတ်နှစ်ခုကို အာရုံပြုခြင်းကြောင့် စက္ခုနာ ဟိ-စသောစကားကို မမိန့်သင့်။ အဘယ်ကြောင့်စက္ခုနာဟိ-စ ၊ သောစကားကိုမိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား စက္ခုဝိညာဏသဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (ဌပနာပဋ္ဌကစုဒ်စောဒနာ။)

နနု စ ဝဏ္ဏာရမ္မဏာမို ဝိညတ္တိပိ စက္ခုဝိညာဏေနေဝလောကသမုတိယာ ဝိညာတဗ္ဗံ သိယာတိ အဋ္ဌကထာယံ သမုဋ္ဌိတံ စောဒနံ မနသိကတ္ဝာ စက္ခုဝိညာဏသ ဟိတိအာဒိ ဝုတ္တံ-ဟု အဋ္ဌကထာမှ စုဒ်စောဒနာထုတ်အပ်သည်ကိုပြသော မဓုဋ္ဌိကာ။ ။ယဒိ ပန စိတ္တဇရူပါနံ စလန-ကာရော ဝိညတ္တိ၊ စက္ခုဝိညာဏသ ဝိပ္ဖန္ဒမာနဝဏ္ဏာရမ္မဏတ္တာ တေနာပိ သာ ဂဟိတာ သိယာတိ အဘူသက်ာယ နိဝတ္တနတ္ထံ အာဟ စက္ခုဝိညာဏသာတိအာဒိ-ဟု ဖွင့်ပြသော အနုဋ္ဌိကာနှင့်အညီ စုဒ်စောဒနာထုတ်သည်။ ။လိုရင်း ပဋ္ဌာနကား-မနောဝိညာဏေန ဂဟိဟေ တသ္မိံ ဝိဇာနနံ ဟိ-ယသ္မာ ဟောတိ၊ တသ္မာ စက္ခုနာဟိ ဟတ္ထဝိကာရာဒိဝသေန။ပ။ မညေတိ ဇာနာတိတိ ဝုတ္တံ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-တတိယမနောဝိညာဏဇိထိဖြင့် ဝိညတ်ကိုသိပြီးသောအခါ စတုတ္ထမနောဝိညာဏဇိကိုဖြင့် အလိုကိုသိသောကြောင့် စက္ခုနာ ဟိ ဟတ္ထဝိကာရာဒိဝသေန။ပ။ မညေတိ ဇာနာတိ-ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်သို့သော တတိယမနောဝိညာဏဝီထိပါနည်း။ စုဒ်။ အဝိညာယမာနန္တရေနကံ့မိန့်။ ။အဝိညာယမာနန္တရကို ဥပမာဖြင့်ပြတော်မူလိုရကား-ယထာ နီလာဘိ။ပ။ နဝိညာယတိ ဝေံကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ညီသော အဆင်း, ရူပါရုံကို 'အာရုံပြုသော စက္ခုဝိညာဏဝီထိနှင့် ညီသောအဆင်း-ဟု သိသော တတိယမနော ဂိညာဏ ဝီထိ၏ အထူးအကြားကိုမသိနိုင် သကဲ့သို့ ထိုအတူဝိညတ်ကိုသိသော တတိယမနောဂိညာဏဝီထိ အထူးအကြားကို မသိနိုင်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤအချို့ တဒနုဝတ္တကမနော ဝိညာဏဝီထိ၌ အာဇွင်းဝင်သည်ကိုပြု၍ စက္ခုဝိညာဏကိစ္စာ အနန္တရံ-ဟုမိန့်သည်။

အဘယ်ကြောင့် ဤအထူး အကြားကို မသိနိုင်ပါသနည်း။ စုဒ်။ စက္ခုဝိညာဏသဟိ။ပ။ အဝိသေသဝိဒုနော၊တသ္မာ-ဟိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်သည် ရူပါရုံကိုအာရုံပြုသော ဒဿန ဂိန္ဓမျှသာရှိ၏။အလိုနှင့်တကွဖြစ်သော ဝိညတ်ကို သိတတ်သောကိစ္စမရှိ။ အလိုနှင့် တကွဖြစ်သော ဝိညတ်ကိုကား မနောဝိညာဏ်သည်သာသိသည်။ဟိုဓမ္မသဘာဝကို သေသော လူပြိန်းတို့ကား-ဗိတ်သည်အလွန်လျင်မြန်ခြင်းကြောင့် ရူပါရုံ,ဝိညတ်နှစ်ခုလုံးကို စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်ဖြင့် မြင်ဘိသကဲ့သို့ ထင်ကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်း သုံးပါးတို့ကြောင့် မသိနိုင်ဖြစ်ဘိသော်။ ။စက္ခုဝိညာဏဝီထိယာ အနန္တရန္တိ သမ္မန္နော။ (မဓုဋ္ဌိကာ။)

ထိုဝိညတ်အလိုတို့ကိုသိရခြင်းကို ဥပမာဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား-တာလ ပက္ကာဒိရုပါနိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဥဒကာဒိ သဟ့စာရိပ္ပကာရ- ဟူသည် မိုးသ်းဥတုဌ် ရေပြည့်လျှံလာသောအခါကိုဌ် ရေနှင့်အတူမျောပါလာသော သစ်ရွက်စသည်တို့ကိုဆိုသည်။တံသညာဏာကာရံ-ဟူသည် ထိုသစ်ရွက် စသည်တို့သည် သစ်ပင်စသော တစုံတခုဌ် ငြိတွယ်နေသော အခြင်းအရာကိုဆိုသည်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထမ်းရွက်,သစ်ရွက်စသော ရုပါရုံတို့ကို စက္ခုဝိညာဏဂိထိဖြင့် မြင်ပြီးသည်နောက် တတိယ ဇနောဝိညာဏဂိထိဖြင့် ထိုသစ်ရွက် စသည်တို့သည် ရေနှင့် အတူ မျောပါလာသည်ကို သိသည်။ ထိုနောက် စတုတ္ထမနောဝိညာဏဂိထိဖြင့် မိုးသ်းဥတုဌ်ရသည် ဤမျှ ပြည့်လျှံသည်ဟု သိခြင်းကဲ့သို့ မှတ်ရမည်ဖြစ်ဘိသော်။ ဤအရာဌ် တဒနုဝတ္တက မနောဝိညာဏဂိထိကို စက္ခုဝိညာဏဂိထိဌ် သွင်းသည်။]

ဇာတ္ထဥဒကံ ဘဂိဿကိတိ အာဒိနာစ၊ ဇာတ္ထဥဒကံ ဘဂိဿတိ အစရှိသော ပါဌ်ဖြင့်လည်း(ဝုတ္တာသ္ဒိစဝ်)။ ဥဒကာဒိသမ္ဗန္ဓနာကာရေန၊ ရေစသည်နှင့်စပ်သော အခြင်းအရာရှိသော။ ရုပဝဋ္ဋဟာဏာ နုသာရဝိညာဏေန၊ ရုပါရုံကို အာရုံပြုသောဂိဂိသ္ဒိ အစဉ်လျှောက်သော တတိယ မနောဝိညာဏဂိထိဖြင့်။ ယံ ဥဒကာဒိ၊ အကြင်ရေစသည်ကို။ ဂိညာတဝ်ံ၊ သိအပ်၏။ တဿ၊ ထိုရေစသည်ကို။ ဂိဇာနနနေန၊ သိသဖြင့်။ တဒဂိကာရဿ၊ ထိုရေစသည်ကို သိစေသော အခြင်းအရာ၏။ ဝါ၊ ကို။ ဂိညာတကာ။ ဒုကိယ မနောဝိညာဏ ဂိထိဖြင့် သိအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဂုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ပန၊ သိသော အကျိုးမှတပါး သိရခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုဂိုးအံ့။ ဇတဿကာယိက ကရဏဋ္ဌ ဟ ဏာဿစ၊ ထိုကိယဌ်ဖြစ်သောအလိုကိုသိခြင်း၏ဂင်း။ ဥဒကာဒိဋ္ဌဟဏာဿစ၊ ရေစသည်ကို သိခြင်း၏ဂင်း။ ပုရိမသိဒ္ဓ သမ္ဗန္ဓဋ္ဌဟဏံ၊ ကမ္မာဘိုးသူ လူပညာရှိတို့၏ အမှတ် သင်္ကေတ ပညတ်ကို သိခြင်းသည်။ ဥပနိဿယော၊ မှီရာသည်၊ ပါ၊ သိရခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ နာလဝိုတာ၊ အာရုံမပြုဒခ်သေဒ။ ဂိညတ္တိပိ၊ ဂိညတ် သည်လည်း။ ကာယိက ကရဏဋ္ဌဟဏာဿစ၊ ကိယ်ဌ်ဖြစ်သော အလိုကို သိခြင်း၏လည်း။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿာ၊ မူကား။ ပုရိမသိဒ္ဓ သမ္ဗန္ဓဋ္ဌဟဏော ပနိဿယဝသေန၊ ကမ္မာဘိုးသူ လူပညာရှိတို့၏ သင်္ကေတပညတ်ကို သိခြင်းဟူသော မှီရာအကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝါ၊ ပုရိမ။ ပ။ ပသောန-ပုရိမသိဒ္ဓ သမ္ဗန္ဓဋ္ဌဟဏော ပနိဿယဘာဝေန၊ ကမ္မာဘိုးသူ လူပညာရှိပုဂ်ိ၏ သင်္ကေတပညတ်ကို သိရခြင်းဟူသော မှီရာအကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာဓိပ္ပါယ ဂိကာရကဿ ဘဏ္ဍဋ္ဌဟာနဿ၊ အလိုဝိညတ်နှင့်

တက္ကဖြစ်သော ရူပါရုံကိုအာရုံပြုသော စက္ခုဝိညာဏဝီထိ၏ အခြားမဲ့၌။ ပဝတ္တ မာနသ၊ ဖြစ်သော။ အဓိပ္ပါယဝုဟ ဏာသ၊ အလိုကိုသိ၊သော တတိယမနော ဝိညာဏဝီထိ၏။ အဓိပ္ပါယသဟဘူဝိကာရာဘာဝေ၊ အလိုနှင့်တကွဖြစ်သော ဝိညတ်မရှိရာ၌။ အဘာဝတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

၇၌ကို၊ [ထွေ ဥဒကံ ဘဝိသတိ-အစရှိသောပါဠိဖြင့် ရေကိုသိခြင်းကိုသာလျှင် မိန့်တော်မူသည်ဟူသောအယူကို တားမြစ်တော်မူခြင်းငှာ ဧထွေ ဥဒကံ ဘဝိသတိတိ အာဒိနာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ရေစသည်တို့နှင့်စပ်သော ထန်းရွက်စသည်တို့ကို မြင်သဖြင့် ရူပါရုံကို အာရုံပြုသော စက္ခုဝိညာဏဝီထိ, တဒနုဝတ္တကမနောဝိညာဏဝီထိတို့၏နောက်၌ တတိယမနောဝိညာဏဝီထိဖြင့် ရေကိုသိသည်။ ထိုတတိယမနောဝိညာဏဝီထိဖြင့် ရေကိုသိသဖြင့် ထိုရေကိုသိစေသောဝိညတ်ကို ဒုတိယမနောဝိညာဏဝီထိဖြင့်သိအပ်ပြီးသည်ကိုမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤအရာ၌ တဒနုဝတ္တက မနော ဝိညာဏဝီထိကို စက္ခုဝိညာဏဝီထိ၌သွင်း၍ သုံးဝီထိဆိုသည်။ ။ထွေ ဥဒကံ ဘဝိသတိတိ အာဒိနာ-စ၌ စသဒ္ဒါဖြင့် ကာရေတိမညေ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် အလိုကိုသိသဖြင့် ဝိညတ်ကိုသိအပ်သည်ကို ပြသည်မဟုတ်သေး။ ထွေ ဥဒကံ ဘဝိသတိ-စသောပါဠိဖြင့် လည်း ပြသည်ဟူသော သမုစ္စယတ္ထကို ပြတော်မူသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ထိုကိုယ်၌ဖြစ်သောအလိုကိုသိရခြင်း,ရေစသည်ကိုသိရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမူလကား-အာဘယ်ပါဒုသ်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဧတဿပန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မာဒီ·အခါ၌ ပညာရှိတို့သည် သမုတ်အပ်သော သင်္ကေတပညတ်သည်အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။ထိုသင်္ကေတပညတ်ကြောင့် သိသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သင်္ကေတပညတ်မှ တပါးသော အကြောင်းကို ပြတော်မူရလိုရကား-အထပန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အထပနာဒီနိပါတသဒ္ဒါယော၊ အထဝါတိ အတ္ထော။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သင်္ကေတပညတ်သည်သာ အကြောင်းရင်းမူလဖြစ်သည် မဟုတ်သေး၊ ဝိညတ်သည်လည်း အကြောင်းဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။နာလမ္ဗိတာဝိတိ အဓိပ္ပါယဂ္ဂဟဏတော ပုဗ္ဗေနအာလပ္ပိတာဝိ၊ အဓိပ္ပါယဂ္ဂဟဏနန္တရေ အာလမ္ဗိတာတိ အတ္ထော။ (မဓုဋီကာ။)

အဘာဝကြောင့်ဝိညတ်သည် အလိုကိုသိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ပါသေးသနည်း။ စုဒ်။ ပုရိမသိဒ္ဓသဒ္ဒန္တဂဟဏောပ နိသယဝသေန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပုဗ္ဗသင်္ကေတကိုအကြိုရသည်၏အစွမ်းဖြင့် ရူပါရုံကို အာရုံပြုသော စက္ခုဝိညာဏဝီထိနောက်၌ အလိုကိုသိသော တတိယမနောဝိညာဏဝီထိသည် ဝိညတ်ကိုသိသော ဒုတိယမနောဝိညာဏဝီထိမဖြစ်ရာ၌ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိညတ်သည်အလိုကိုသိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိညဲတ်သည် အလိုကိုသိခြင်း၏ အ
ကြောင်းဟု မိန့်ဝေ၇်ပူ၏။ (ပဒုဒ္ဓါရ)။ အကယ်၍ ဝိညတ်သည် အလိုကိုသိခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်အံ့။ (ဌပနာ)။ပုဗ္ဗသကေ်တမရှိသေးသူအား အလိုကိုသိခြင်း
သည်ဖြစ်ရာ၏။ (အနုလောမပါပနာ)။ ထိုသို့မူကား အလိုကိုသိခြင်းမရှိ။
(ပဋိလောမပါပနာ)။အလိုကိုသိခြင်းမရှိခြင်းကြောင့် ဝိညတ်ကိုသာ အလိုကို
သိခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍ မဆိုသင့်။ (အနုလောမရောပနာ)။အလိုကိုသိခြင်း
၏အကြောင်းတပါးကိုလည်း ဆိုသင့်၏။ (ပဋိလောမရောပနာ)။ ထိုအလိုကို
သိခြင်း၏ အကြောင်းတပါးကား အဘယ်နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဘဝသပန-
စသောပါဠိကိုဖွင့်။ ။ဤကား ယဒိယထာဝုတ္တ ဝိကာရဂ္ဂဟဏံယေဝ ကာရဏံ
အဓိပ္ပါယဂ္ဂဏာသ၊အသ ကသ္မာအဂ္ဂဟိတသကေ်တသအဓိပ္ပါယဂ္ဂဟဏံ ဟော
တိတို့-ဟူသော အနုဋီကာအလိုအားဖြင့်တက်သော ဌပနာဆက္ကစုဒ် စောဇနာ
တည်း၊ ပဌမနည်းကား-မဓုဋီကာနည်းဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိညတ်သည် သာလျှင် အလိုကို သိခြင်း၏အကြောင်း
မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗသကေ်တပညတ်သည်လည်း အလိုကိုသိခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
သည်ဖြစ်ဘို့သေ၇်။ ။နကေဝလံ ဝိကာရဂ္ဂဟဏမေဝ အဓိပ္ပါယဂ္ဂဟဏာသ
ကာရဏံ၊ ကိဉ္စရဟိတိ အာဟ တေသံ ပနာတိအာဒိ။ အထပနာတိအာဒိနာ
ဝိညတ္တိယာ အနုမာနေန ဂဟေတဗ္ဗတံ ဒဿေတိ။ (အနုဋီကာ)။ ကာယိက
ကရဏာပဂ္ဂဟဏာသ ကာယိကအဓိပ္ပါယဇာနနာသ အဘာဝတော-ဟူသော
မဓုဋီကာနှင့်အညီ ကာယိကကရဏာဂ္ဂဟဏာသ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အလိုကိုသိ
ခြင်း၏ဟု ယောဇနာသည်။ ။အယဉ္စဝိကပ္ပေါ ပုဗ္ဗေသကေ်တံ ဇာနန္တသ
ပုဂ္ဂလဿဝသေနဝုတ္တော၊ အဇာနန္တသဟိဝိညတ္တိအနုမာနေနကာယိက ကရ
ဏာဂ္ဂဟဏာသပစ္စယောတိ။ ။မဓုဋီကာ။]

ဧဝံသတိ၊ အာဂုံမပြုအပ်သော ဝိညတ်၏အကြောင်း ဖြစ်သည်ရှိသေ၇်။
ဝါ၊ အာဂုံမပြုအပ်သော ဝိညတ်၏အကြောင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝတ္ထွဂ္ဂဟဏာ
နန္တရေန၊ ရူပါဂုံအဆင်းကို အာဂုံပြုသော စက္ခု၊ဝိညာဏဝီထိ၏ အခြားမဲ့၌ဖြစ်
သော။ ဥဒကာဒိဂ္ဂဟဏေနေဝ၊ တတိယ မနောဝိညာဏဝီထိဖြင့် ရေစသည်
ကိုသိသဖြင့်သာလျှင်။ တာလ ပဏ္ဏာဒိ သဉ္ဉာဏာ ကာရော၊ ထန်းရွက်စသော
အမှတ်ထားအပ်သော အခြင်းအရာသည်။ ပါဂဋော၊ ထင်ရှား၊သည်။ ဟော
တိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝတ္ထွဂ္ဂဟဏာ နန္တရေန၊ သော။ အဓိပ္ပါယဂ္ဂဟဏေ
နေဝ၊ တတိယ မနောဝိညာဏ ဝီထိဖြင့် အလိုကို သိသဖြင့် သာလျှင်။ ဝိညတ္တိ၊
သည်။ ပါဂဋော၊ ထင်ရှား၊သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောဟိ၊ ၏။ ဣတိ
-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒဉ္ဉိဒဉ္စသေကာရေတိ မညေတိဧတေန၊ ဖြင့်။ အဓိပ္ပါယ
ဝိဇာနနေနေဝ၊ အလိုကိုသိသဖြင့်သာလျှင်။ ဝိညတ္တိယာ၊ ဝိညတ်၏။ ဝါ၊ ကို။

ဝိညာတတာ၊ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အယံနော ပဟာရိတု ကာ
မောတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ အယံ၊ ဤသူသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပဟာရိတု
ကာမော၊ ပစ်ခတ်လို၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဓိပ္ပါယ ဂိဇာနနေန၊ အလိုကိုသိသဖြင့်။
ဝိညတ္တိယာ၊ ဝိညတ်၏။ ဝါ၊ သည်။ ပါဂဒ္ဓဘာဝံ၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။
ဒဿေတိ၊ ၏။ တဒပါဂဒ္ဓဘာဝေ၊ ထိုဝိညတ် မထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်သည်။
သတိ၊ သော်။ အဓိပ္ပါယ ဝိဇာနနံ၊ အလိုကိုသိခြင်းသည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
နပေဟာတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်၊အဓိပ္ပါယ ဝိဇာနနေန၊ ဖြင့်။ ဝိညတ္တိ
ယာ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ ပါဂဒ္ဓဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။ သမ္မုခီ၊
ပ။ ယေဝနာမဟောတိဟိဧတေန၊ ဖြင့်။ အသမ္မုခီ ဘူတဘာယ၊ မျက်မှောက်ဉာ
မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပုဆဂတာနံ၊ ထင်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သော။
ရူပါဒီနံ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၏။ စက္ခုဝိညေယျာဒီ ဘာဝေါ၊ စက္ခုဝိညေယျ စ
သည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော အာရုံစသည်၏ အ
ဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓတိဝိယ၊ ပြီးသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဘူ။ သဘာဝဘူဟံ၊ သဘောဖြစ်
၍ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အန္တဏ္ဍ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုဝိညတ်ကို။ ဒ္ဝိဓါ၊ နှစ်ပါး
အပြားဖြင့်။ ဝိညတ္တိဘာဝံ၊ ဝိညတ်၏ အဖြစ်ကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ပရံ၊
သူတပါးကို။ ဗောဓေတုကာမတာယ၊ သိစေလိုသော အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ သိစေ
လိုသော သဘောကို။ ဝိနာပိ၊ ကြဉ်၍လည်း။ အဘိက္ကမနာဒိပ္ပဝတ္တေန၊ ရှေ့
သို့တက်ခြင်းစသည်ကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ သောစိတ္တ သဟဘူဝိကာရော၊ ထို
စိတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဝိညတ်သည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို(ထည့်)။ အဓိပ္ပါယံ။
ဒီလိုကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ သယဉ္စ၊ မိမိသည်လည်း။
တံ၊ ထိုအလိုကို(ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ-
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒ္ဝိဓါပိ၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်လည်း။ ဝိညတ္တိ ယေဝ၊ ဝိညတ်
မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံဒိတပ္ပာ၊ ၏။

တသ္မိံ ဒ္ဝါရေသိဒ္ဓါတိ၊ ဟား။ တောနဒ္ဝါရေန။ ထိုဒ္ဝါရဖြင့်။ ဝိညာတာပ္ပ
ဘာဝတော၊ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနေဝ ဒ္ဝါရေန၊ ထိုဒ္ဝါရဖြင့်
သာလျှင်။ နာမလာဘတော၊ အမည်ကို ရခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ ဒ္ဝါရေ၊ ထိုဒ္ဝါရ
၌။ ပါဂဒ္ဓဘာဝ ဝသေန၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး
သော။ ဝါ၊ ထင်ရှားသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
အကုသလံ ဝါ၊ အကုသိုလ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ထပေတဗ္ဗံ၊
၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရဝါဒိနော၊ ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အဝိပါကဿ၊
အကျိုးကို မဖြစ်စေသော အဗျာကတကံ၏။ ကမ္မဘာဝေါ၊ ကံ၏အဖြစ်သည်။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသိဒ္ဓေါ၊ မပြီး။ ပန၊ ပရဝါဒီမ္ဟတပါး သကဝါဒီကိုဆိုအံ့။ ဇာတရဃ၊ သကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကမ္မဘာဝေါ၊ သည်၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာပကာနံ၊ ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ဧကာဒသန္နံ၊ တဆယ်တပါးကုန်သော။ ကြိယစိတ္တာနံ၊ တို၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တိကံ၊ တိက်ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ထပေတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်၏။

၇၌ကို၊ [ပဋိညာဟေတုစသည်တို့ကို ပြတော်မူပြီး၍ နိဂုံးကိုးနှုံးပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ဧဝံသတိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။ ။ဧဝံသတိကိ အာဒိ နိဂမဝစနံ။ (မဓုဋီကာ)။ သမ္မာဒိ။ ပ။ ယေဝနာမဟောတိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပြီးစေအပ်သောအနက်ကို ပြတော်မူလိုရကား-သမ္မာဒိ။ ပ။ ယေဝနာမ ဟောတိတ္တိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပျက်မှောက်၌မရှိခြင်းကြောင့် စက္ခုဝိညာဏ်၏အာရုံ၏အဖြစ်သို့မရောက်ကုန်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကိုစက္ခုဝိညာဏ်သည်အာရုံမပြုအပ်မသိအပ်သော်လည်း။ (စက္ခုဝိညေယျ) စက္ခုဝိညာဏ်သည်သိအပ်သောတရား၏အဖြစ်သည်ပြီးသကဲ့သို့ထိုအတူအနှတ္ထအနက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ထိုဝိညတ်ကို ဝိညာပေတိတိ ဝိညတ္တိ ဝိညာယတိတိ ဝိညတ္တိ-ဟူသော သိစေတတ်, သိအပ်သော နှစ်ပါးသော အပြားအားဖြင့်, ဝိညတ်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သူတပါးကို သိစေလိုသောစိတ်မရှိခဲ့သော် နှစ်ပါးအပြားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဝိညတ်အဖြစ်ကို သိအပ်ပါသနည်းဟု စွဲရှိရကား ပရဲ့ ပေါဓေတုကာမတာယ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သူတပါးကို သိစေလိုသောစိတ်မရှိသော်လည်း စိတ်ကြောင့် ရှေ့သို့သွားခြင်းစသည် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထိုစိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဝိညတ်ကို ဝိညာဒေတိတိ ဝိညတ္တိဝိညာယတိတိ ဝိညတ္တိ-ဟူသော နှစ်ပါးဒေသနာဖြင့် ဝိညတ်ဟူ၍သာ သိအပ်၏ ဖြစ်ဘိသော်။ ကာယဝိညတ်ဖြင့် စေတနာဟူဆိုအပ်သောကံ၏ ကာယကံ အဖြစ်သည် ထိုကာယဝိညတ်ဖြင့် မှတ်အပ် သောကြောင့် ပြီးသည်၊ နှစ်ဆယ်လေးပစ္စည်းတို့တွင် တစုံတခုသော ပစ္စည်းဖြင့် ဓာတ်ငါးပါးခြင်းကြောင့် ကာယကံ၏ အဖြစ်ပြီးသည် မဟုတ်ဟု ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တသို့ ဒွါရေသိန္ဓါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (အနုဋီကာ)။ ဝိညတ္တိ ဘာဝတော-ကို နာမ လာဘတော-၌စပ်။ ။မဓုဋီကာ။]

ဒွါရေစရန္တိ ကမ္မာနိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အယံ၊ ဤအိုလပ်သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ ပညည်း။ ဒွါရာ၊ ဒွါရတို့သည်။ ဒွါရန္တရဂတိနော၊ ဒွါရတပါး၌ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ပါ။ ဒွါရတပါး၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သည်။ ယဒိဟာန္တိ၊ အံ့။ နဝံသတိ၊ သော်။ ဒွါရသင်္ခေါ၊ ဒွါရရောယှက်ခြင်းကြောင့်။ ကမ္မသင်္ခေါ၊ ပါဝိ၊

ဘုရားသခင်ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ပဲ ကောင်းကောင်း ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါစေ ကျွန်တော်တို့ ဘဝသမုဒ္ဒရာကြီးထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘဝသင်္ဘောကို ဘုရားသခင်ထံသို့ ဦးတည်ပြီး ဦးဆောင်ပို့ဆောင်ပေးတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကယ်တင်ရှင် ယေရှုခရစ်တော်ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ပဲ ကောင်းကောင်း ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါစေ ကျွန်တော်တို့ ဘဝသင်္ဘောကြီးဟာ

ပန၊ ပိုင်းခြားသည်မှတပါး မပိုင်းခြားသည်ကိုဆိုအံ့။ ဒွါရန္တရစာရိဟိ၊ တပါး သောဒွါရ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဒွါရာနံ၊ တို့ကို။ အဝဝတ္ထာနံ၊ မပိုင်းခြားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဏမ္မာနပေက္ခ ကာယဒွါရာဒိဘာဝေဟိ၊ ကံကိုမငဲ့သော ကာယဒွါရစသော အဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဒွါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဝတ္ထိတာနံ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ ကာယကမ္မာဒီနံ၊ ကာယကံ စသည်တို့၏။ ကာယကမ္မဒွါရာဒိ ဝဝတ္ထာနကရတ္တာ၊ ကာယကမ္မဒွါရ စသည်ဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းကိုပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

၈၌ကို၊ [ဒွါရတို့သည် တပါးသော ဒွါရ၌ ဖြစ်သောအခါ ကာယ ဒွါရ သည် ဝစီဒွါရဖြစ်ခြင်း,ဝစီဒွါရသည် ကာယဒွါရဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထိုထိုဒွါရ၌ဖြစ်ကုန်သော ကံတို့သည်လည်း ကာယကံသည် ဝစီကံဖြစ်ခြင်းစသည်ဖြင့် ရောနှောသည်။ ထိုကြောင့် ကမ္မသန္တေဒေါဒိ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သည်။ ။ကံတို့သည် အကယ်၍ ကံတပါးဖြစ်ကုန်အံ့။ကာယကံ-စသည်သည် ဝစီကံစသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့် ကံရောရှက်သဖြင့် ဒွါရရောရှက်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့် ကာယကမ္မ ကာယကမ္မဒွါရံ-ဟု မပိုင်းခြားနိုင်-ဟူသော အနက်ကို ကမ္မာနမ္ပိ ကမ္မန္တရစရဏော သေဝနယော-ဟုမိန့်သည်။

ဝိညတ်သည် နှစ်ဆယ်လေးပစ္စည်းတို့တွင် တစုံတခုသော ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးမပြုသော်လည်း ဝိညာဏ်ဖြင့်သာလျှင် ပါဏာတိပါတ-စသည်ဖြစ်သည်။ ဝိညတ်နှင့်ကင်း၍မဖြစ်သောကြောင့် ဝိညတ်သည် စေတနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဒွါရေဟိကာရဏာဘူတေဟိ-ဟု မိန့်သည်။ တနည်းကား-ကာယကံ,ဝစီကံ-ဟု ပိုင်းခြားခြင်း၏ သာလျှင် အကြောင်း အဖြစ်ကို ရည်၍ ဒွါရေဟိ ကာရဏာဘူတေဟိ-ဟုမိန့်သည်။ ။ဒွါရေဟိ ကမ္မာနိ-ဟု မိန့်သော်လည်း အညမညံ ဝဝတ္ထိတာ-ဟု မိန့်တော် မူသောကြောင့် ကံတို့ဖြင့်လည်း ဒွါရတို့ကို ပိုင်းခြား မှတ်သား အပ်၏-ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ နကေဝလံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်တော်မူသည်။ ။အနုဋီကာ။]

အထဝါ၊ ကား။ ဒွါရန္တရေ၊ တပါးသော ဒွါရ၌။ စရန္တာနိပိ၊ ဖြစ်သော်ကံတို့သည်လည်း။ ကာယာဒီဟိ၊ ကာယဒွါရ စသည်တို့ဖြင့်။ ဥပလက္ခဏဟာနေပ၊ မှတ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏(တသ္မာနကမ္မန္တရသသို့စပ်)။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ ပါဏာတိပါ!တ စသည်တို့၏။ ဧဝံသဘာဝတ္တာ၊ ဤကာယဒွါရ စသည်တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဏတ္တိဟတ္ထဝိကာရာဒိဟိ၊ စေခိုင်းခြင်း,လက်ဖေါက်ပြန်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနသာပိ၊ ဆိုအပ်သော ကာယကံ,ဝစီကံ၏လည်း။ ကာယာဒီဟိ၊ ကာယဝိညတ် စသည်တို့ဖြင့်။ သာ

ခေတ်ဗဟုသုတဝါဝ ဗောဓတော၊ ပြီးစေအပ်သောသဘောကို သိရခြင်းကြောင့်
တည်း။ တသွေ၊ ထိုသို့ဒုရိတပါးဌ်ဖြစ်ကုန်သော ကံတို့သည်လည်း မိမိတို့၏ဒုရိ
ရတို့ဖြင့်မှတ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင် ဖြစ်ကြကုန်သောကြောင့်(ဖိုလ်ကိုစွဲ)။
အတ္တနိစ၊ မိမိဌ်လည်း။ စရန္တသာပိ၊ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်ဃေ၊ ကမ္မန္တရဿ၊
တပါးသောကံအား။ ဒုရိရန္တံ၊ တပါးသော ဒုရိရသည်။ သနာမံ၊ မိမိ၏အ
မည်ကို။ ယသွေ၊ ကြောင့်။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဂဟံ၊ ကံသည်။ ဒုရိရဿ၊ ဒုရိရ
အား။ သနာမံ၊ မိမိ၏အမည်ကို။ ယသွေ၊ ကြောင့်။ နာပိဒေတိ၊ ပေးလည်း
မပေး။ ပန၊ ဗျတိရေကမှတပါးအနွယ်ကိုဆိုအံ့။ တံကံဒုရိရမေဝ၊ ထိုထိုဒုရိရ
သည်သာလျှင်။ ကမ္မဿစ၊ ကံအားဇင်း။ ဒုရိရန္တရေ၊ တပါးသော ဒု်ရဌ်။
စရန္တမိ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဂဟံ၊ ကံသည်။ ဝါ၊ ဂဟံ၊ ကံသည်။ ဒုရိ
ရန္တရေ၊ ဌ်။ စရန္တမိ၊ ဖြစ်သေ်လည်း။ အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်။ ဒုရိ
ရဿ၊ အား။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ယသွေ၊ ကြောင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသွေ၊
ထိုသို့တပါးသော ကံဒုရိရသည်အချင်းချင်း အမည်ကို မပေးသည်၏ အဖြစ်, မိမိ
၏ ကံဒုရိရသည်သာလျှင် အချင်းချင်းအမည်ကို ပေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်(ဗျတိ
ရေက အနွယဟိတ် နှစ်ခုကိုစွဲ)။ အညမည ဝဝတ္ထာနံ၊ အချင်းချင်း ပိုင်းခြား
မှတ်သားခြင်းသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အဇ္ဈတ္တပါးကိုဆိုဦးအံ့။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့ဌ်။ ဒုရိရေသု၊ တို့ဌ်။ အနိဗဒ္ဓတာ၊ မဖြဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကမ္မာနံ၊
ကံတို့၏။ ဒုရိရန္တရ စရဏမေဝ၊ ဒုရိရတပါးဌ်ဖြစ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊
၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တေံဝဝတ္ထံနံ၊ ဤမိုင်းခြားခြင်းကို။ သန္ဓာ၊ ၍။ နဂုတ္တာ၊ မဆို
အပ်။ ဣတိ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။

တတ္ထာတိ၊ ကား။ ကေသုဒုရိရကမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ကာယကမ္မသာဥ္ပဓ္ဓုန
ဌာနန်္ဒိ့ဣဒံ၊ ကို။ တံသဟဇာတာ၊ ထိုကာယကံနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဂိညတ္တိ
ယေဝ၊ ကာယဝိညတ်ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဝိညတ်သည်။ တသ၊
ထိုကံအား။ ကေနစိ ပကာရေန၊ တစုံတခုသော ပစ္စည်းပုံဆိုအပ်သော အပြား
ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ကိန္တာပိနဟောတိ၊ မျှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့
ပင်ကျေးဇူးမပြုသေ်လည်း။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ဂိသေသိကာ၊ အထူးပြုတတ်
သော။ ဝါ၊ ကမ္မဿ၊ ကံသည်။ ဝိသေသိကာ၊ ဒုအထူးပြုအပ်သော။ ဝိညတ္တိ၊
သည်။ တံသဟဇာတာ၊ ထိုကံနှင့်တကွဖြစ်သည်။ ယသွေ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ-တသွေ၊ ကြောင့်။ တသ၊ ထိုကံ၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿနဘာဝေန၊ ဖြစ်ရာ၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ဟိ-ယသွေ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တသွေ၊ ကြောင့်။ ကာယကမ္မဿ
ဥပ္ပဇ္ဇနဌာနန်္ဒိ့ဣဒံ၊ ကို၊ တံသဟဇာတာ၊ သော။ ဝိညတ္တိယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။
ဝုတ္တဘာဝေါ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ ကသွေ၊

မူကား။ ယဲထာဝုတ္တ နိယမေန၊ အကြင်အကြင် အင်္ဂကထာ၌မိန့်အပ်သော မှတ်
ခြင်းဖြင့်။ အညဝိသေသနသ၊ဝစီဒ္ဒါရဟူသော တပါးသောဝိသေသနရှိသော။
ကမ္မဿ၊ ဝဒီကံ၏။ ပိသေသနန္တရေ၊ ကာရဒ္ဒါရဟူသော ဝိသေသနတပါး၌။
အဘာဝဂါ၊ ယေကုယ္ဘအားဖြင့် ပြစ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်ကည်း။

၇ဏ္ဍီ၊ [ယဒုအခါယေဘုယျေန ဒုက္ကိယာ-စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်သော ဝဝတ္ထာန
ယုတ္တိမှတပါးသော ဝိုင်းခြာမှတ်သားခြင်းကို ပြုသည်ကို ပြတော်မူလိုသော
ဋီကာဆရာသည် အထဝါ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝစီဒ္ဒါရဉ်
ဖြစ်ကုန်သော ပါဏာတိပါတ-စသော ကံတို့သည် ကာယဒ္ဒါရ စသည်တို့ဖြင့်
မှတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကြသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အကြောင်းကိုပြတော်မူ
လိုရကား-ပါဏာတိပါတာဒီနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စေခိုင်း
သဖြင့်ပြုလုပ်သော ကာယကံလက်ဒူမူအရာကို ပြု၍ ပြောဆိုသော ဝစီကံတို့ကို
ဝစီဒ္ဒါရ,ကာယဒ္ဒါရတို့ဖြင့် ပြောဆိုအပ်ပြုအပ်သော်လည်း ကာယဒ္ဒါရ,ဝစီဒ္ဒါရ
တို့ဖြင့်သာ ပြီးစေအပ်သောသဘောကို ရသောကြောင့် ကာယဒ္ဒါရ စသည်
တို့ဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပြုစ်ခြင်းသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အာဏတ္တိ။ ပ။
မာနသာတိ ကာယဝစီကမ္မာနံ ဝိဒါကာယဝိညတ္တိဟိ ပကာသေတဗ္ဗတံ အာဟ။
(အနုဋီကာ)

တိုးဝှေ့တပါးသောဒ္ဒါရဉ်ဖြစ်သော တပါးသောကံတို့သည် မိမိတို့၏ဒ္ဒါရ
တို့ဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာ ဖြစ်ကြသောကြောင့် စေခိုင်းသဖြင့် ပြုလုပ်
သော ပါဏာတိပါတစသောကာယကံသည် ဝစီဒ္ဒါရဉ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝစီကံ-
ဟူ၍ ဒ္ဒါရသည်ပံ့ကားအပည်ကိုးပေ။ ဝစီဒ္ဒါရသည်လည်း ကာယကံ၏ဖြစ်ရာ
ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဒ္ဒါရ-ဟု၍ ကံကသည်ဒ္ဒါရကိုအမည်မပေး။ မိမိတို့၏ ဒ္ဒါရ
သည်သာလျှင် မိဒိတို့ပံ့ကံအားဂုဏ်း။ ထိုအဘူမိဒိတို့၏ ကံသည်သာလျှင် မိမိတို့၏
ဒ္ဒါရအာဂုဏ်း အပည်ကိုပေးသောကြောင့် အညမညဝဝတ္ထာနပြီးသည်ဖြစ်ဘိ
သော်။ ။ဝဒိဟံနှင့်ကာယဒ္ဒါရကိုလည်း ထိုနည်းတူစွာသိအပ်၏။ ။တသ္မာတိ
ယသ္မာ ဒ္ဒါရန္တရေ စရဏ္ဘာနိဝိ ကမ္မာနိ သဓကာန ဒ္ဒါရေန ဥပလက္ခိတာနေ ဝ စ
ရန္တိ တသ္မာ။ (အနုဋီကာ၊ ဖိုလ်ကိုခံသည်။)

အရှင်ဋီကာဆရာ...ကံတိုသည် ဒ္ဒါရတို့ကိုပိုင်းခြား မှတ်သားကြသည်
ရှိသော် ဒ္ဒါရသာ အနိဗန္ဓနဉ်-ဟူသော စကားကို အဘယ်သို့လျှင်မှတ်ရပါမည်
နည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပုဒ္ဓေပန-စသောပါဠိကိုဆိုန်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကာယကံသည်ဖြစ်ရာဌာနမဟုတ်၊ ကာယကံနှင့်တကွ
ဖြစ်သော ကာယဝိညတ္တိကို အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ရာဌာန၏အဖြစ်ဖြင့် ကာယ
ကမ္မဿ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ-ဟု မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကိုဠာဝိဟိ-စသော
ပါဠိကိုဆိုန်။ ။ကမ္မဿာကိ ကာယကမ္မသ ဝိသေသိကာ၊ ဝိသေသိယတေတိ
ဝါ ဝိသေသိကာ၊ဝိသေသိတာဝါ ဝိသေသ-ဟူသောမဓုဋီကာနှင့်အညီ ကမ္မဿ
ဝိသေသိကာဉ် နဟ်နုဉ်" ယောဇနာသည်၊ အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။]

ကာယေန ပနကတတ္တာတိဣဒံ၊ ကိ။ ကာယံဝိညတ္တိံ၊ ကာယဝိညတ်ကို။ ဇနေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တာယ၊ ထိုကာယဝိညတ်ဖြင့်။ ဇိဝိတိန္ဒြေယျပဗ္ဗဇ္ဇဒါဒိနိပ္ပါဒနတော၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်ခြင်းစသောကိစ္စကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ပြီးခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ကာယေန၊ ကာယဒ္ဓါရဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇ္ဈော၊ ဤကံပြီးခြင်းဌာ။ ကာယော၊ သည်။ ကာရဏာဘူတော၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇ္ဈတိ-ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍။ ဝုတ္တဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ အညမညံ ဝဝတ္ထိတာတိ ဇ္ဈော၊ ဌ်(ဒေါဝဝတ္ထိတောသို့စပ်)။ ကမ္မ|နာ၊ ကံသည်။ ကာယော၊ ကို။ ကာယကမ္မဒ္ဓါရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဝတ္ထိတော၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။ ကာယောဇ္ဈစ္ဆေဝ၊ ကာယောဟူ၍သာလျှင်။ နဝဝတ္ထိတော၊ မပိုင်းခြားအပ်။ သုစိကမ္မ|နာ၊ အပ်အမှုသည်။သုစိကမ္မကရဏန္တိ၊ဟူ၍။ ဝဝတ္ထိတာယထာ၊ ကဲ့သို့။တထာ၊ ထိုအတူ။ ဇ္ဈဒမ်ဳံ၊ ဤအညမညဝဝတ္ထာန ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌမ်ဳံ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ အညမညံ ဝဝတ္ထိတာတိဇ္ဈော၊ ဌ်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိသေသိတာ၊ အထူးပြုကုန်၏။ ဇ္ဈတိ-အတ္ထော၊ ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံသန္တေတိဇ္ဈဒံ၊ကို။ ယထာဝုတ္တံ၊အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော။ ဝဝတ္ထာနနိယမံ၊ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို။အဂဟေတွာ၊မယူမူ၍။ ဒွါရေစရန္တိကမ္မာ နိတိအာဒိဝစနမေဝ၊ဒွါရေစရန္တိကမ္မာနိစသောစကားကိုသာလျှင်။ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစောဒနာစကား၌။ ဧဝံသန္တေတိဇ္ဈော၊ ဌ်။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဒွါရစရကောစ၊ တပါးသောဒွါရ၌ ဖြစ်ခြင်း၌ ၎င်း။ အညမညေန၊အချင်းချင်းဖြင့်။ ဝဝတ္ထာနေစ၊ ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်း၌ ၎င်း။ နာမလာဘေ၊ အမည်ကိုရခြင်း၌။ ဝိသေသနေ၊ အထူးပြုသော၊ ဝဝတ္ထာနေ၊ သည်(ထည့်)။ သတိ၊ သော်။ ဇ္ဈတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [အခ္ခင်္ဂိကာဆရာ....ကာယနှင့်ကမ္မသည် အဘူတကွဖြစ်လျက်အဘယ် ကြောင့်-ကာယေန ကတဇ္ဈာ-ဟု အကြောင်းအကျိုး၏ အဖြစ်ဖြင့် မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ကာယေန ပန ကတဇ္ဈာတိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကာယဒ္ဓါရဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေဖြတ်ခြင်းစသော ကာယကံ ကိစ္စပြီးခြင်းကြောင့် အကြောင်းအကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ကာယဒ္ဓါရဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေဖြတ်ခြင်းစသော ကံပြီးခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် ကာယေန ကတံ ကမ္မံ-ဟုမိန့်အပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ကာရဏာဘူတောဟိ ပနေတ္ထ ကာယော ဟိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤကံပြီးခြင်း၌ ကာယသည်အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့် ကာယေန ကတံ ကမ္မ-ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ထိုသို့ကား ကမ္မနိပ္ဖတ္တိယံ (မဇ္ဈိမဋီ)။ နိဿဋ္ဌကား- ဇ္ဈော၊ ဤကာယဝိညတ်၌-ဟု ယောဇနာသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....စောဒကဆရာသည် ဝံသန္တေ-စသောစကားကို ဆို၏။ ယေဘုယျဝုတ္တိ,တမ္မိဟုလဝုတ္တိဖြင့် ဒွါရကမ္မဝဝတ္ထာနကို ဒိန္နဲ့ခဲ့ပြီး မဟုတ်ပါလော။ ထိုသို့လျက် အဘယ်ကြောင့် ဝံသန္တေ-စသောစကာ ကို စောဒကဆရာဆိုအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဝံသန္တေ-စသောပါဠိကံ့မိန့်။ (ပဒုဒ္ဓါရ အာဘောဂပုစ္ဆာ)။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ယေဘုယျဝုတ္တိ, တမ္မဟုလဝုတ္တိဟု ဝတ္ထုနာနကိုမယူမူ၍ ဒွါရေစရန္တိကမ္မာနိ-စသောစကားကိုသာ ယူသောကြောင့် ဝံသန္တေ-စသောစကားကို စောဒကဆိုသည်ဖြစ်ဘို့သော်။ ။ဂဟေတွာယူ၍။ ဝ၊ ယူသောကြောင့်ဟု ယောဇနာ။]

ကာယကမ္မဒွါရကထာ ပြီး၏။

——o——

ဝစီကမ္မဒွါရကထာ

စတူဟိအင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတာတိတ္ထေ၊ ဥ္ဒ်။ သုဘာသိတဘာသနသင်္ခါတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကိုဆိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အပိသုဏာဝါစာစ၊ ချောပစ်ခြင်းမရှိသောစကားငင်း။ ဓမ္မဘာသနသင်္ခါတာ၊ တရားနှင့်စပ်သော စကားကိုဆိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အသမ္ဖပ္ပလာပေါစ၊ မပြိန်ဖျင်းသောစကားလည်းကောင်း။ ပိယဘာသနသင်္ခါတာ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အဖရုသဝါစာစ၊ မကြမ်းကြုတ်သောစကားလည်းကောင်း။ သစ္စဘာသနသင်္ခါတော၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမုသာဝါဒေါစ၊ မပုတ်မမှန်ခြင်း မရှိသော စကားလည်းကောင်း။ ဇာတိ၊ သို့။ တောဝါစာ၊ ထိုစကားတို့ကို။ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ စေတနာ၊ စေတနာတို့ဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သဟသဒ္ဒါပနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ တဿဝိကာရဿ၊ ထိုဖေါက်ပြန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝစီဝိညတ်ဖ်။ သဒ္ဒေန၊ အသံနှင့်။ သဟ၊ အဟုတကွ။ သမ္ဘဲ့။ တတ္ထာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန၊ ထို့သို့ဆိုအပ်သော်လည်း။ စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတာယ၊ စိတ်သို့ အစဉ်လိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သော၊ ထိုဝိညတ်ဟုဆိုအပ်သော ဝိကာရကို။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သဒ္ဒဘာဝိ၊ သဒ္ဒရုပ်နှင့်ညီမျှစွာ ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ နဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ မမှတ်အပ်။ ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါနသောတ ဝိညေယျောတိ၊ ဟူ၍။ ပဝတ္တေန၊ ဖြစ်သော။ မဟာအဋ္ဌကထာ ဝါဒေန၊ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒဖြင့်။ စိတ္တာသမုဋ္ဌာနသဒ္ဒေါ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော အသံသည်။ ဝိညတ္တိဃန္ဒနေန၊ ထိခိုက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိညတ်နှင့်။

ဝါ၊ စိတ္တဇပထဝီ,ကမ္မဇပထဝီဓါတ်တို့၏ ထိခိုက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာအထူးနှင့်။ ဝါ၊ ကို။ ဝိနာဝိ၊ ကြဉ်၍လည်း။ ဥပပဒ်တိ၊ ၏။ ဇာတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်သည်။ အာပဒ်တိ၊ ဖြစ်၏။

ယာတာယ ဝါစာယ ဝိညတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောကော်မူခြင်း ကြောင့်။ အသောတဝိညေဟျသဒ္ဒေန၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် မသိအပ်သော အသံနှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ ဝိညတ္တိယာ၊ ဝစီဝိညတ်၏။ ဥပပဒ်တို့၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ၊ သို့။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝိညတ္တိဃဋ္ဋနေန၊ နှင့်။ပီနာဝ်၊ လည်း။ ဥပပဒ်တိ၊ ၏။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယသ္သ၊ ၏။ အာပဒ်နဘာဝေါ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်၍စပ်)။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်သဒ္ဒါယတနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အာဂ်ဟိတော၊မရောတွက်အပ်သော။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနော၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာတိ-အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကို။ ပဋိသေဓေတိ၊ မြစ်တော်မူ၏။ ဝါ၊ ပဏ်တော်မူ၏။ ဆဇ္ဇိဓေန၊ ခြောက်ပါးအပြားဖြင့်။ ရူပသဂ်ဟာဒီသု၊ရုပ်ကိုရေတွက်ခြင်းစသည်ကို ဟောတော်မူသော ပါဠိတော်တို့၌။ ဝါ၊ ဆဇ္ဇိဓေန ရူပသဂ်ဟာဒီသု။ ဆဇ္ဇိဓေန ရူပသဂ်ဟော စသည်တို့၌။ သောတဝိညေဟျန္တိ ဧတေန၊ သောဝိညေယျံဟူသော ပုဒ်ဖြင့်ငင်း။ ဒိဋ္ဌသုတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဒိဋ္ဌသုတံဟု ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်၌။ သုတန္တိ ဧတေန၊ သုတံဟူသောပုဒ်ဖြင့်ငင်း။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံကို။ နသဂ်ယှတိ၊ မရေတွက်အပ်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဂ်ယှတိဧဝ၊ ရေတွက်အပ်သည်သာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒဿ၊ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

၈ဏ္ဍိ၊ [စတူဟိ အင်္ဂေဟိ-ဟူသောပါဠိတော် သုဘာသိတံယေဝ ဘာသတိ နော ဒုဗ္ဘာသိတံ-စသော အကြင်အင်္ဂါတို့ကို ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ် ဂုဏ်၏။ ထိုအင်္ဂါတို့၏ စေတနာသဘောကို ပြတော်မူခြင်းငှာ သုဘာသိတဘာသနာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝစီဝိညတ်သည် သဒ္ဒရုပ်နှင့် အတူတကွ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သဟသဒ္ဒါပန-ဟူသောပါဠိကို အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်တော်မူအံ့။ ထိုသို့မိန့်ခဲ့သော် သဒ္ဒရုပ်နှင့်တူမျှသောဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်လောဟု စုဒ်ရှိရကား စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတာယ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သဟသဒ္ဒါပန-ဟူ

မိန့်သော်လည်း စိတ်နှင့်တူမျှသောဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းရှိသော စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတဝဲမ့မ၏ အဖြစ်ကြောင့် သဒ္ဒရုပ်နှင့် တူမျှသောဖြစ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်း ရှိသည်ဟု-မမှတ်အပ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အာဂမအဋ္ဌကထာသု ပန စိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒန္တိ-စသောပါဠိဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာကိုပယ်တော်မူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်လိုမူသော ဋီကာဆရာသည် စိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါ နသောတဝိညေယျော်တိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ.... စိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါ နသောတဝိညေယျော-ဖြင့် ဝိညတ်နှင့်ကင်းရှဲ့ အသံဖြစ်သည်ဟု မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယာ တာယ ဝါစာယ ဝိညတ္တိတိ ဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ယာ တာယ ဝါစာယ ဝိညတ္တိ-ဟု ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သောတဝိညာဏ်၏ အာရုံမဟုတ်သော အသံနှင့်ဝိညတ်၏ဖြစ်ခြင်းမရှိ၊သောတဝိညာဏ်၏အာရုံဖြစ်သော အသံနှင့်သာဝိညတ်၏ဖြစ်ခြင်းရှိသောကြောင့် စိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါ နသောတဝိညေယျော-ဟုဆိုသဖြင့် ဝိညတ်နှင့်ကင်းသောသဒ္ဒဖြစ်သည် ဟူသော မဟာအဋ္ဌကထာ၏ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သည်ကို သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

ယခုအခါသာမညအားဖြင့် စိတ္တသမုဋ္ဌာနသဒ္ဒ၏ သောတဝိညာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သည်ကို ပါဠိတော်၌ဟောတော်မူသောကြောင့် စိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါ နဓသောတဝိညေယျော-ဟူသော မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒ၏ ပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ပြုတော်မူခြင်းငှာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။(အနုဋီကာ)။

အရှင်ဋီကာဆရာ.. အသောတဝိညေယျော စိတက္ကဝိပ္ဖါရသဒ္ဒေါနာမနန္တိ-ပဋ္ဌသောပုဒ်ဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကို အဘယ်ကြောင့် ပယ်ရှိစ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ သဒ္ဒါယတနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။(မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ သဒ္ဒါယတနံ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ မရေတွက် အပ်သော တစုံ တခုသော စိတ္တသမုဋ္ဌာနသဒ္ဒ မရှိသောကြောင့် မဟာအဋ္ဌကထာ ဝါဒသည် ပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။(အနုဋီကာ)။ တနည်းကား-စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ သဒ္ဒါယတနံ-ဟူသောပါဠိတော်၌ မရေတွက် အပ်သော တစုံတခုသော စိတ္တသမုဋ္ဌာနသဒ္ဒ မရှိသောကြောင့် မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကို ပယ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ (မဓုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ သဒ္ဒါယတနံ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ မရေတွက်အပ်သော စိတ္တသမုဋ္ဌာနသဒ္ဒ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ဆဇ္ဇိဓေန ရူပသင်္ခါဟာဒိသု-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဆဇ္ဇိဓေန ရူပသင်္ခါဟော-စသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော ရူပကလ္လာ ပါဠိတော်၌ သောတာယတနံ သောတဝိညေယျံ ရူပံ-၌ သောတဝိညေယျံပုဒ်ဖြင့် မရေတွက်အပ်သောသဒ္ဒမရှိ၊ ရေတွက် အပ်သော သဒ္ဒသာရှိခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း။ ရူပါယတနံ ဒိဋ္ဌံ,သဒ္ဒါယကနံ သုတံ-ဟုဟောတော်

မူအာပ်သော ၎င်းရူပကဏ္ဍပါဠိတော်၌ သုတံ-ပုဒ်ဖြင့် မရောက်အပ်သောသဒ္ဒ
မရှိ၊ ရောက်အပ်သောသဒ္ဒသာရှိခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဤအကြောင်း တို့ကြောင့်
စိတ္တသမုဋ္ဌာနံ သဒ္ဒါယတနံ-ဟူသောပုဒ်၌ မရောက်အပ်သော သဒ္ဒမရှိသည်၏
အဖြစ်ကို သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သောတဝိညေယျန္တိ ဇေတန သုတန္တိ
ဇေတေန စ နသင်္ဂယ်တိတိ သမ္ဗန္ဓော။ (မဟာဋီကာ)။ နိဿဋ္ဌကား-သုတန္တိ စ၊
သုတံဟူသည်လည်း။ ကောစိ၊ သော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံကိုဟု ယောဇနာသည်။]

ပန၊ အဋ္ဌကထာသစ်၏ ဝါဒမှတပါး မဟာအဋ္ဌကထာ၏ ဝါဒကိုဆိုအံ့။
မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဇ်ဝ့်ါတာလု စလနာဒိကရ ဝိတပ္ကသမုဋ္ဌံတံ၊လျှာ,အာ
စောက်တို့၏ လှုပ်ခြင်းစသည်ကို ပြုတတ်သော ဝိတက်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝိညတ္တိ
သဟဇမေဝ၊ ဝိညတ်နှင့်တကွသာလျှင် ဖြစ်သော။ သုခုမသဒ္ဒံ၊ သိမ်မွေ့သော
အသံကို။ ဒိဗ္ဗသောတေန၊ ဖြင့်။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာဒိသတိတိ၊ ဟူ၍(မဟာ
အဋ္ဌကထာယံ အာဒိသတိတိဟုစပ်)။ သုတ္တေစ၊ သုတ္တန်၌ဌင်း။ သြဋ္ဌာရိက
သဒ္ဒံ၊ ရုန်ရင်းသောအသံကို။ သန္တာယ၊ ရည်၍။ သောတ ဝိညာဏသ အာ
ရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယောတိ၊ ဟူ၍၊ ပဋ္ဌာနေစ၊ ပဋ္ဌာန်း၌ဌင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ဧတိ၊ သို့။ ဣမိနာ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ဖြင့်။ အသောတ ဝိညေယျတာ၊
သောတဝိညာဏ်ဖြင့် မသိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်။ သိယာ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ဆိုအပ်သော်လည်း။ သဒ္ဒေါစ၊ အာသံသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ အသောတ ဝိညေယျောစ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် မသိအပ်သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဇုတိ၊ သို့။ တေံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်
ကျင်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာ
စရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ မဟာအဋ္ဌကထာ ဝါဒသ၊ မဟာအဋ္ဌက
ထာဝါဒကို(ထည့်)။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိညတ္တိ
ပစ္စယာ၊ ဝိညတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဃဋ္ဋနာ၊ ထိခိုက်ခြင်းသည်။
ဝိညတ္တိဃဋ္ဋနာ၊ ဝိညတ္တိဃဋ္ဋနာမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိညတ္တိဇော၊ဝိညတ်
သည်သာလျှင်။ ဃဋ္ဋနာ၊ ထိခိုက်ခြင်းတည်း။ ဝိညတ္တိ ဃဋ္ဋနာ၊ ဝိညတ်သည်
သာ ထိခိုက်ခြင်း။ ဃဋ္ဋနာ ကာရပ္ပဝတ္တာဟူတ ဂိကာရော၊ ထိခိုက်ခြင်း အခြင်းအ
ရာအားဖြင့်ဖြစ်သော မဟာဘူတ်တို့၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို။ ဃဋ္ဋနာတိ၊ ဟူ၍။
ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညတ္တိဇော ဃဋ္ဋနာ ဝိ
ညတ္တိဃဋ္ဋနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဂ္ဂဟော၊ကမ္မမျှရယသမာသ်ဝိဂြိဟ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
၏(ပြန်၍စပ်)။

သဃဋ္ဋနေနန၊ တိဂိုက်ခြင်းနှင့်။ သမေဟပါ၊ ဟေါ့သာလျှင်။ ဝါ၊ တပြိုင်
နက်သာလျှင်။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗာပရဘာဝေန၊ ရှေ့

နောက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နဉ္ပုဗ္ဗတိ၊ မဖြစ်။ ပထဝိံ ခါတုယာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝါယောဓါတုယာ၊ ဝါယောဓါတ်၏။ စာလုနံ၊ လှုပ်စေခြင်းသည်။ အဓိကံ ဝိယ၊ လွန်ကဲသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ(ထည့်)။ ပထဝီဓါတုယာ၊ ၏။ သဃ်ဋ္ဌန ကိစ္စံ၊ ထိခိုက်ခြင်းကိစ္စသည်။ အဓိကံ၊ လွန်ကဲသည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-ကတ္ထာ ဇုတိ-တဿ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိကာရဿ၊ စိတ္တဇ မဟာဘုတ်တို့၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်း၏။ တပ္ပစ္စယဘာဝေါစ၊ ထိုစိတ္တဇ ပထဝီဓါတ်၏ ကမ္မဇပထဝီဓါတ်ကို ထိခိုက်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ပုတ္တနုယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တဿိ ဟာရာနံ၊ ထိုဖေါက်ပြန်သော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဘူတာနံ၊ စိတ္တဇ မဟာဘုတ်တို့၏။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ပစ္စယဘာဝေါ၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်သည်။ တပ္ပစ္စယဘာဝေါ၊ တပ္ပစ္စယဘာဝမည်သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တပ္ပစ္စယ ဘာဝေါစ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ အညမ္မံ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိဓါနံ၊ အစီအရင်ကို။ ဝါ၊ အည်၊ တပါးသော။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဝိဓါနမ်ပိ၊ အစီအရင်ကိုလည်း။ ကာယဝိညတ္တိယံဝိယ၊ ကာယဝိညတ်၌ကဲ့သို့။ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ ၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [ဤသို့လျှင် အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုဌ်တည်၍ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒ၏ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ မိမိ၏အလိုဌ်တည်၍ ထို မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကို ဖြတော်မူခြင်းငှာ မဟာအဋ္ဌကထာယံပန-စသော ပါဌ်ကိုမိန့်။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပြတော်မူပြီးသော ဒေသနာပ္ပါယ်ဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာ ဌ် မိန့်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ပယ်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သဒ္ဒေါစ။ ပ။ ဧဝဒိတဗ္ဗော-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သဒ္ဒါယတနံ သုတံ-ဟူသော် ရူပကလ္လာ ပါဋိတော်နှင့်အညီ သဒ္ဒရူပ်ဖြစ်လျှင် မသာတဝိညေယျဖြစ်သင့်သည်။ ယခုမူကား-သဒ္ဒရူပ်သာဖြစ်၍ သောတဝိညေယျ မဖြစ်သောကြောင့် ရူပကလ္လာပါဋိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာ ပယ်တော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။သောတဝိညေယျဘာဝံ သပ္ပတိဂ္ဃတိ သဒ္ဒေါတိ ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန ပဒဿယံ အညမညဝိရုဒ္ဓံ။ (မဓုဋီကာ) အဓိပ္ပါယ်ကား-သောတဝိညေယျဘာဝံ သပ္ပတိ ဂန္ဓတိတိ သဒ္ဒေါ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ပယ်တော်မူသည် ဖြစ်ဘို့သော်။ ဤကား-မဓုဋီကာအလိုတော်တည်း။

ဂိညတ္တိယန္တိနာ-ဟူသောပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟကိုပြုတော်မူလိုရကား-ဝိညတ္တိပစ္စယော-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။ဝိညတ္တိတော ဃန္တီနာ-ဟူ၍ဆင်း။ ဝိညတ္တိဝေ

ဃန်္ဓနာ ဝိညတ္တိဃန်္ဓနာ-ဟူ၍ဂုဏ်း။ တပ်ပုရိသသမာသ်,ကမ္မဓါရယ သမာသ် ဝိဂြိုဟ်ကို ပြတော်မူသည်။ ။ကမ္မဓါရယ သမာသ်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-ဃန်္ဓနာကာရ။ပ။ ဝုတ္တာကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။ ဃန္ဓနာကာရပ္ပတ္တာဘူတဝိကာရော-ဟူသော ကံပုဒ်ကိုမဲ့မူ၍ ဃန်္ဓနာ-ဟူသော အာကာရပုဒ်ကိုဲ့၍ ဝုတ္တာ-ဟု ကြိယာပုဒ်ကိုထားသည်။ ။တေနဓါတုသဃ်ဏ်္ဍနေန သဟေဝ သဒ္ဒေဠပွတိ-ဟူသောပ၌ဠ်ဍ်ဒ္ဓ သဟေဝဟူသောပုဒ်၌ ဝေသဒ္ဒါ၏ နိဝတ္တေတဗ္ဗအနက်ကို ပြတော်မူလိုရကား-နပုဗ္ဗာပရဘာဝေနဂ်ံမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပထဝိဓါတ်မှ တပါးသော ဓါတ်တို့ အားလည်း သဃ်ဏ်္ဍနကိစ္စရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ပထဝီ ဓါတ်ကိုသာ ပထဝိဓါတုယာ ဥပါဒိန္နဃန်္ဓနသဲ-ဟု မိန့်အပ် ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပထဝိဓါတုယာတိ ဣဒံ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အာပေါဓါတ်၏ စီးဝင်နကိစ္စသည် ကြွင်းသော ဓါတ်တို့ထက် အဓိကဖြစ်သကဲ့သို့ ပထဝီ၏ သဃ်ဏ်္ဍနကိစ္စသည်လည်း ကြွင်းသော ဓါတ်တို့ထက် အဓိက ဖြစ်သောကြောင့် ပထဝိဓါတုယာ-ဟုမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပထဝိဓါတုယာ။ပ။ အဓိကန္တိ ဇေတေန သေသာနံ ဒ္ဝိန္နံ ဓါတူနံ ဃန်္ဓနကိစ္စသ အဓိကတ္တံ နိဝတ္တေတိ(မဇ္ဈိကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ...ဥပါဒိန္နဃန်္ဓသ ပစ္စယဘာဝေါ(အနုဋီကာ)နိဿဋ္ဌကား-တပ္ပစ္စယဘာဝေါ။ ထိုဝိညတ်၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကိုဟု ယောဇနာသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိကာရကို အဘယ်ကြောင့် တပ္ပစ္စယဘာဝ-ဟု သိအပ်သနည်း။ စုဒ်။ တဒ္ဓိကာရာနဋ္ဌိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဖေါက်ပြန်သော အခြင်းအရာရှိကုန်သော ဓိတ္တဇမဟာဘုတ်တို့၏ အချင်းချင်း ကမ္မဇ ပထဝီဓါတ်ကို ထိခိုက်ခြင်း၏အကြောင်းအဖြစ်ကို တပ္ပစ္စယဘာဝဟုမိန့်သော ကြောင့် သိအပ်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။တတ္ထ အညမညဿ ပစ္စယဘာဝေါ တပ္ပစ္စယဘာဝေါတိ ဝုတ္တောတိ အတ္ထော။ (အနုဋီကာ)။ နိဿဋ္ဌကား-တမ္မိုးယောဇနာသည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဤမျှသောနည်းကိုသာသိရမည်လော။ စုဒ်။အညမ္မိသဲ့ပဲ့။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကိုမိန့်။ ။စိတ္တဇပထဝီဓါတုယာ ဥပါဒိန္နဃန်္ဓနေ ပစ္စယော ဘဝိတုံ သမတ္ထော စိတ္တသမုဋ္ဌာနမဟာဘူတာနံ ဧကာ အာကာရဝိသေသော အတ္ထိ၊ တဒါကာရတ္ထောဟိ တေသံ ပထဝီဓါတု ဥပါဒိန္နကံ ဃန္ဓေတိတိ ဤမ မတ္ထံ ဝုတ္တာနုသာရေန ဝေဒိတဗ္ဗတ္တာ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ။ ။

အညမ္မိ သဗ္ဗံ ဝိဓါနန္တိ နစိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ ဧတေန ပရမတ္ထတော အဘာဝံ ဒဿေတိတိ အာဒိနာ အတ္တနာ ဝုတ္တဝိဓါနံ။ ။ဋီကာ၌ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော-အရဏ်းဋီကာ၌ မိန့်ခဲ့ပြီးကိုယ်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဟေဋ္ဌာဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ-အရအဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ခဲ့ပြီးကိုသာယ်ဟု အနုဋီကာ၌ ဖွင့်ပြတော်မူသည်။]

ပန၊ အတ္ထးကိုဆိုအံ့။ တေသမုဋ္ဌာနိကကာယံ စာလေတိတိ၊ဟူသော။ အယံဝါရော၊ ဤဝါရကို။ ဇဓဝစီ ဝိညတ္တိယံ၊ ဒ္ဝိ။ နလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ (ဋီကာ၌မြဲပြ၍ထားသည်ကို ဖေါ်လိုက်သည်)။ ဥပါဒိန္နဃနန်း၊ ကမ္မဇပထဝီဓါတ်ကို ထိခိုက်ခြင်းသည်။ စာလနံ၊ လှုပ်စေခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဧဟ့ဲ့ဝါတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသမုဋ္ဌာနိကကာယံ စာလေတိတိ၊ ဟူသော။ အယံဝါရော၊ ကို။ ဇဓဝစီဝိညတ္တိယံ၊ ဒ္ဝိ။ နလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်(ပြန်၍စပ်)။ ဒေသန္တရပ္ပါဒနပရမ္မရုတာ၊ အရပ်တပါး၌ ရုပ်တို့ကို အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းသည်။ စာလနံ၊ စာလနမည်သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆယ ပိသေသေန၊ အကြောင်းထူးကြောင့်။ ဘူတကလာပါနံ၊ မဟာဘုတ် ရုပ်ကလာပ်တို့၏။ အာသန္နတ ရုပ္ပါဒေါ၊ အလွန်နီးသော ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဃန္ဒနံ၊ ဃန္ဒနမည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အရပ်တပါး၌ ရုပ်တို့ကို အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းသည် စာလနမည်သည်၏အဖြစ်, မဟာဘုတ်ရုပ်ကလာပ်တို့၏ အလွန်နီးသောဖြစ်ခြင်းသည် ဃန္ဒနမည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပါဒိန္နဃန္ဒနသ၊ ၏။ စာလနာဘာဝေါ၊ စာလနမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ဟေတုသို့ ပြန်၍စပ်)။ ဥပတ္ထမ္ဘနကိစ္စံ နတ္ထိတိတ္ထော၊ ဒ္ဝိ။ ဥပတ္ထမ္ဘနေန၊ အထောက်အပံ့နှင့်။ ဝါ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ပဌမစိတ္တ သမုဋ္ဌာနာပိ၊ ပဌမဇော်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ပထဝီဓါတ်သည်လည်း။ ဃန္ဒနာ ကာရေန၊ ထိခိုက်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇတိ-တသ္မာစ၊ ထိုသို့ ထိခိုက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း။ လဒ္ဓါသေဝနေန၊ ရအပ်သော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရရှိသော။ စိတ္တေနေဝ၊ ပဌမဇော်စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဃန္ဒနသ၊ ထိခိုက်ခြင်း၏။ ဗလဝ ဘာဝတော၊ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း၊ ဃန္ဒနတ္ထံ၊ ထိခိုက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဥပတ္ထမ္ဘနေန၊ ထောက်ပံ့သဖြင့်။ ဝါ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကြောင့်။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဥပတ္ထမ္ဘနံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇတိ၊ ဃိ။ ပိစာရေတ္ဝာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....တေ သမုဒ္ဒါနိကကာယံ စ၊လေတိ-ဟူသော၀ါရကို ဤ၀စီဝိညတ်၌မရဟု မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့် မရပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စိတ္တဇပထဝီဓါတ်၏ ကမ္မဇပထဝီဓါတ်ကို ထိခိုက်ခြင်းသည် စာလနမဟုတ်သောကြောင့် ဤ၀ါရကို မရဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် ဥပါဒိန္နဃန်နသည် စာလန မမည်ပါသနည်း။ စုဒ်။ စာလနဠို-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကားသိသင့်ဖြို။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ပုရိမစိတ္တသမုဋ္ဌာနာယ ဥပတ္ထမ္ဘနံကိစ္စမ္ပိ နတ္ထိ-ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဥပတ္ထမ္ဘနကိစ္စမရှိခြင်း၏ အကြောင်းကိုမိန့်တော်မမူခဲ့။အဘယ်ကြောင့် ဥပတ္ထမ္ဘနကိစ္စမရှိပါသနည်း။ စုဒ်။ ဥပတ္ထမ္ဘနာဒိံ နတ္ထိတိ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား—အထောက် အပံ့နှင့် ကင်း၍ ပဌမဇောစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇပထဝီဓါတ်ကို ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပုဗ္ဗ၀ဘိသင်္ခါရကဲ့ရသော ပဌမဇောစိတ်ကြောင့် စိတ္တဇပထဝီဓါတ်သည် ယိခိုက်ခြင်းအား၌ ရရှိခြင်းကြောင့်၎င်း။ ထောက်ပံ့ခြင်းကိစ္စမရှိဖြစ်ဘိသော်။ ။ယသ္မာ ပ၀တ္တိတိ ဗုတိ-တသ္မာစနှင့်ဗလ၀ဘာ၀တော၀စ-ဟူသောဟိတ်နှစ်ခုကဲ့ ပယော၀နံ နတ္ထိ-၌ နာနာဟိတ်စပ်။

လဒ္ဓါသေ၀နေနာတိ လဒ္ဓပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရေန။ (အနုဋီကာ)။အဘိသင်္ခရောတိတိ အဘိသင်္ခါရော။ ပုဗ္ဗေ ဘ၀ေါ ပုဗ္ဗော။ ပုဗ္ဗော အဘိသင်္ခါရော ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရော-ဟုပြု။ ဤစကားကိုဆိုအံ့ဟု မပြောဆိုဓိရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သောစိတ်သည် ပုဗ္ဗာဘိသင်္ခါရမည်၏။ ။တခုသော အကွာရာ၏သာလျှင် အကြိမ်များစွာဖြစ်သဖြင့် အထူးရှိသောကြောင့် ဂ္ဂေ့ဒေါစိတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ပထဝီဓါတ်တို့၏ ထိခိုက်ခြင်းတို့ဖြင့် ရအပ်သော အာသေ၀နရှိသော သတ္တမဇောကြောင့် ဖြစ်သော စိတ္တဇပထဝီဓါတ်၏ ထိခိုက်ခြင်းသည်ထင်ရှားသော အကွာရာကိုဖြစ်စေသောကြောင့် ဥပတ္ထမ္ဘနကိစ္စမရှိဟု ဆိုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။ ထိုသို့ပင် မစွမ်းနိုင်သော်လည်း အဘိသင်္ခါရကိုရသော ပဌမ ဇောစိတ်ကြောင့် ထိခိုက်ခြင်းအားရှိသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဥပတ္ထမ္ဘနကိစ္စံ နတ္ထိ-ဟုမိန့်တန်ရာ၏။ အနုဋီကာ။]

၀စီကမ္မဒုဒိုရကထာပြီး၏။

—o—

မနောကမ္မဒုဒိုရကထာ

အယံနာမ စေတနာကဲ့ နဟောတိတိ နဝတ္တုဗ္ဗာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ယသ၊ အကြင်စေတနာဟုဆိုအပ်သောကံ၏။ မနော၊ ဟိတ်သည်။ ဒုဒိုရံ၊ ဒုဒိုရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစေတနာဟု ဆိုအပ်သောကံကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ၀ုတ္တံ၊ ၏။ ကပ္ပေတိတိဣဒ္ဓေ၊ ဦ(ဇုတိအတ္ထောသ္မိစပ်)။ တံ့၊ သင်သည်။ ဖုသနံ၊ ဟွေထိခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ တွံ၊ သည်။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစား

ခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ကပ္ပေန္တံဝိယ၊ ကြဲသကဲ့သို့။ ဝါ၊ စိ
ရင်သကဲ့သို့။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တဒေဝ၊
ထိုကြောင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ စိရင်ဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသ ည်
သာလျှင်။ ပကပ္ပနဋ္ဌ၊ ပကပ္ပနမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံပိလွှံ က
ရောတိတိ စတုံ၊ကို။အာယူဟနတ္ထ ဝသေန၊ အားထုတ်ခြင်း အနက်၏အစွမ်းဖြင့်။
ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဖဿဒိဓမ္မေ၊ ဖဿစသော တရားတို့ကို။အဝိပ္ပ ကိလ္လော၊ဖရိ ဖရဲ
မကြဲသည်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သကိစ္ဆေသု၊ မိမိကိစ္စတို့၌။ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ခြင်း
သည်။ အာယူဟနံ၊ အာယူဟနမည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယူဟနတ္ထ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပုစ္ဆနဘာဝေါ၊ မေးသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိမိကိစ္စတို့၌သာလျှင်။
ဖဿာဒိဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဝိပ္ပကိလ္လော၊ တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍(ထည့်)။ ဗျာပါရ
ဏံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ စေတယနံ၊ စေတယနမည်၏။ တထာ၊ တူ။ ဖဿာ
ဒိဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဝိပ္ပကိလ္လော၊ တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ သကိစ္ဆေသု၊ တို့၌(လိုက်
၍ယောဇနာ)။ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အဘိသင်္ခရဏံ၊ အဘိသင်္ခရဏာမည်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ လောကုတ္တရ ကမ္မသ၊ လောကုတ္တရာကံ၏။
ကမ္မက္ခယကရတ္တာ၊ ကံကုန်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ တေဘူမကသေဝ၊ တေဘူ
မကစိတ်ကိုသာလျှင်။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အလုံးစုံသော ကာယဝိညတ်,ဝစီဝိညတ်သည် ကာယဒွါရ,ဝစီဒွါရဖြစ်
သကဲ့သို့ ထိုအတူ အလုံးစုံသောစိတ်သည် မနောဒွါရဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူ
ခြင်းငှါ အဋ္ဌကထာ၌ အယံနာမ မနောဒွါရံ နဟောတိတိ နဝတ္တေဗ္ဗေဟု - မိန့်
တော်မူပြီး၍ ထို မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော တရားကို ပြတော်မူခြင်းငှါ အယံနာမ
စေတနာ-စသော့ပါဠိကို အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်တော်မူသည်။ ။ယဿ ဒွါရံ
မနော တံဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ-၌ သုံးပါးသော ကာယကံ,လေးပါးသောဝစီကံတို့၏
ဒွါရဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယကမ္မဒွါရ, ဝစီကမ္မဒွါရတို့ဟု ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့
ထိုအတူ မနောကံဟု ဆိုအပ်သော အဘိဇ္ဈာစသည်တို့၏ ဒွါရဖြစ်ခြင်းကြောင့်
ဝဋ်၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော လောကီ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်နှင့်ယှဉ်သော
စိတ်ကိုသာလျှင် မနောကမ္မဒွါရဟု မှတ်အပ်၏။ (အနုဋီကာ) အရှင်ဋီကာဆ
ရာ.... ဘေဘူမက ကုသလာ ကုသလော ကျေနတ်ံသဝိဓေါမနော မနောကမ္မ
ဒွါရံနာမ-ဟု လောကီကုသိုလ်, အကုသိုလ်စိတ်ကိုသာလျှင် မနောကမ္မဒွါရဟု
မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းကို ပြဆိုတော်မမူခဲ့။ အဘယ်ကြောင့် တေဘူမက
စိတ်ကိုသာလျှင် မနောကမ္မဒွါရဟု ယူပါသနည်း။ စုဒ်။ တေဘူမကသေဝ ၈
သောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။]

မနောကမ္မဒွါရကထာ ပြီး၏။

—o—

ကမ္မကထာ

စေတယိတ္ထာ ကမ့ဲကရောတိတိ ဧတ္ထ၊ ဥ္ဘ။ ပုရိမစေတနာယ၊ ရှေ့ဥ္ဘဖြစ်သော စေတနာဖြင့်။ စေတယိတ္ထာ၊ ဧစ့်ဆော်၍။ ပစ္ဆိမစေတနာ သဒံါတံ၊ နောက်ဥ္ဘဖြစ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ်သော(ထည့်)။ သန္နိဋ္ဌာနကမ့ဲ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်သောကံကို။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်(ထည့်)။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တဿာ၊ ကြောင့်။ စေတနာပုဗ္ဗကံ၊ စေတနာရှေ့ရှိသော။ ကံ့၊ နောက်စေတနာဟုဆိုအပ်သော သန္နိဋ္ဌာနကံသည်။ တံစေတနာ သဘာဝမေဝ၊ ထိုပုရိမစေတနာ သဘောရှိသည် သာလျှင်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဟောဘိ၊ ၏။ ဇာတိ-တဿာ၊ ထိုသို့ပုရိမစေတနာ သဘောရှိခြင်းကြောင့်။ စေတနံ၊ နောက်ဖြစ်သော စေတနာကို.. ကမ့ဲ၊ ကံဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထဝါ၊ကား။သမာနကာလတ္တေပိ၊ ဟူသောကာလရှိသော်လည်း။ ကာရဏာကြိယာ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကြိယာသည်။ ပုဗ္ဗကာလာ ဝိယ၊ ရှေ့ကာလကဲ့သို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ပဒတ္ထာ၊ သင့်သည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဧဟာတိ၊ ၏(တဿာတဿာသို့စပ်)။ ဖလ ကြိယာစ၊ အကျိုးဖြစ်သော ကြိယာသည်လည်း။ အပရကာလာ ဝိယ၊ နောက်ကာလကဲ့သို့။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုတ္တာ၊ သည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ စေတနာယ၊ သဟဇာတစေတနာဖြင့်။ စေတယိတ္ထာ၊ စေ့ဆော်၍။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှာတ်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန ကာယသဒ္ဒ ဝါစာတို့ဖြင့်။ စောပန ကြိယာ၌၊ လှုပ်ခြင်း အမူအရာကိုဂုဏ်း။ ဝါ၊ ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်ကိုဂုဏ်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာဒိကြိယာ၌၊ အဘိဇ္ဈာစသော အမူအရာကိုဂုဏ်း။ ယဿ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တနည်းကား။ စေတနာယ၊ သဟဇာတစေတနာဖြင့်။ စေတယိတ္ထာ၊ ၍။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်တို့ဖြင့်။ စောပန ကြိယာ၌၊ ရူပကာယ၏ ဝိုင်မာခြင်း, တုန်လှုပ်ခြင်း အမူအရာဥပါဒါန္နက ပထဝီဓါတ်ကို ထိခိုက်ခြင်း အမူအရာကိုဂုဏ်း။ အဘိဇ္ဈာဒိကြိယာ၌၊ အဘိဇ္ဈာစသော အမူအရာကိုဂုဏ်း။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုသို့ ကာရဏာကြိယာကို ပုဗ္ဗကာလကဲ့သို့ ဆိုသင့်သည်၏အဖြစ်, ဖလကြိယာကို အပရကာလကဲ့သို့ ဆိုသင့်သည်၏ အဖြစ်, စောပန အမူအရာ အဘိဇ္ဈာစသော အမူအရာကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ဟိတ်သုံးခုကိုစွဲ)။ တဿာ ကြိယာယ၊ တိုအမူအရာကို။ ကာရိကံ၊ ပြုတတ်သော။ စေတနံ၊ စေတနာကို။ ကမ့ဲ၊ ကံဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇာတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။

ဂန္ထိုဒီ၊ [ပဌမနည်း၌ လိုရင်းပဌာနကား စေတနံ အဟံ ကမ္မံ ဝဒါမိ-တည်း။ ။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကား ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်သော နောက်ဖြစ်သော သန္ဓိဋ္ဌာနစေတနာကို ကံဟုဟောတော်မူသည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် နောက်စေတနာကို ကံဟုဟောတော်မူပါသနည်း။ ရှေ့ဖြစ်သော စေတနာသည် ကုံမည်သည်မဟုတ်ပါလော။ စုဒ်။ စေတနာပုဗ္ဗင်္ကံ ကမ္မံ တံ စေတနာသဘာဝမေဝါဝိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား စေတနာရှေးရှိသော သန္ဓိဋ္ဌာနကံသည် ထိုရှေ့စေတနာ သဒ္ဒဘာရှိသောကြောင့် မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်ကြောင့် သန္ဓိဋ္ဌာနဖြစ်သော် နောက်စေတနာသည် ရှေ့စေတနာသဘောရှိပါသနည်း။ စုဒ်။ ယသ္မာ။ ပ။ ကရောတိကိုမိန့်။ ပရမ္မုရဟေတု ဝါကျတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ကရောတိ ဧတေနာတိ ကမ္မံ-ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့်အညီ ရှေ့စေတနာသည် သန္ဓိဋ္ဌာနစေတနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ကံမည်၏။ နောက်သန္ဓိဋ္ဌာနစေတနာသ်ည် ထိုရှေ့စေတနာ သဘောရှိခြင်းကြောင့် အကြောင်း စေတနာ၏ ကမ္မဟူသော အမည်ကို အကျိုးစေတနာဋ္ဌတင်စား၍ အကျိုးသန္ဓိဋ္ဌာန်စေတနာကို ကာရကာ။ပစာရအားဖြင့် ကမ္မံဟုဟောတော်မူသည်ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။

ဒုတိယနည်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ကရဏံ ကမ္မံ။ ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်, အဘိဇ္ဈာစသော ကြိယာကိုရ၏။ ကာယဝါစာဟိ-ဌ် ကာယအရကား စိတ္တသမုဋ္ဌာနကာယကိုရ၏။ ဝါစာအရကား သဒ္ဒဝါစာကိုရ၏။ အကျိုးဖြစ်သော စေစာပနကြိယာ, အဘိဇ္ဈာစသော ကြိယာ၏ ကမ္မဟူသော် အမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော သဟဇာတ အမည်ဌ် တင်စား၍ သဟဇာတစေတနာကို ဖလူပစာရအားဖြင့် ကမ်ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။စောပနကြိယန္တိ ဝိညတ္တိဒွယံ အာဟ (အနုဋီကာ)။

တတိယယောဇနာနည်း၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကရဏံ ကမ်္မံ။ ရူပ ။ာယ၏ ထမ္ဘနစလနကြိယာ, ဥပါဒိန္နကဃန်နကြိယာ, အဘိဇ္ဈာစသောကြိယာကို ရ၏။ ကာယဝါစာဟိဌ် ကာယအရကား ကာယဝိညတ်ကိုရ၏။ ဝါစာအရကား ဝစီဝိညတ်ကိုရ၏။ အထဝါ ကာယဝါစာဟိတိ ကာယဝစီဝိညတ္တိဟိ (အနုဋီကာ)။ ထမ္ဘနစသောကြိယာ၏ ကမ္မဟူသောအမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော သဟဇာတစေတနာဌ်တင်စား၍ သဟဇာတစေတနာကို ကမ်ဟု ဟောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ၊ စေတယိတ္ဝာ ကမ်ဟု ကရောတိ ကာယေန ဝါစာယ မနသာ-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတယိတ္ဝာ၊ ပုရိမစေတနာဖြင့်စေ့ဆော်၍။ ကာယေန၊ကာယဝိညတ်ဖြင့်ဂုင်း။ ဝါစာယ၊ ဝစီဝိညတ်ဖြင့်ဂုင်း။ မနသာ၊ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်ဂုင်း။ ကမ်ဟု၊သန္ဓိဋ္ဌာနကံကို။ ပဉ္ဉလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည် (ထည့်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတနံ၊ ပုရိမစေတနာကို။ ကမ်ဟု၊ ကံဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(တနည်းကား)၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတယိတ္တာ၊ သဟဇာတစေတနာ ဖြင့်စေ့ဆော်၍။ ကာယေန၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန ကာယဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ သဒ္ဒ ဝါစာဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကမ္မ၊ ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်ဟူဆိုအပ် သော စောပနကြိယာ, အဘိဇ္ဈာစသောကြိယာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတနံ၊ သဟဇာတစေတနာ့ကို။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (တနည်းကား) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတယိတ္တာ၊ သဟဇာတစေတနာဖြင့် စေ့ဆော်၍။ ကာယေန၊ ကာယဝိညတ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ ဝစီဝိညတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကမ္မ၊ ထမ္ဘနစလနဥပါဒိန္နဃန်းနကြိယာ, အဘိဇ္ဈာ့စသောကြိယာကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတနာ၊ သဟဇာတ စေတနာကို။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဟုယောဇနာ့အပ်၏။]

ကာယေဝါတိ၊ ကား။ ကာယဝိညတ္တိံ သန်ဓါတေ၊ ကာယဝိညတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ကာယေဝ၊ ကာယသည်သာလျှင်။ သတိတိ၊ ကား။ ဝရမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝါ၊ ကား။ အနိရောဓိတေ၊ မချုပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ကာယ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ကာယဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ စေတနာ၊ သည်။ ကာယသင်္ခေတနာ၊ မည်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣတ္ထေ၊ ဤကာယေဝါဟိ အစရှိသော သုတ်၌။ သုခဒုက္ခုပ္ပါဒကေန၊ သုခဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားသည်။ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံ, အကုသိုလ်ကံသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝိတမ်ဟိ၊ ၏။ စေတနာစ၊ စေတနာကိုလည်း။ သုခဒုက္ခုပ္ပါဒိကာ၊ သုခ, ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်၏ဟု။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ထိုသို့သုခ, ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သောတရားသည် ကံဖြစ်သည်၏အဖြစ်, စေတနာကိုလည်း သုခ, ဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်၏ဟု ဟောတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်နှစ်မှကိုစွဲ)။ တသာ၊ ထိုစေတနာ၏။ ကမ္မဘာဝေါ၊ ကံ၏အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သင်္ခေတန်ယန္တိ၊ ကား။ သင်္ခေတန ယဘာဝဝဇ္ဇံ၊ စေ့ဆော်ခြင်း သဘောရှိသော။သမိဒ္ဓိတော်ရှိသည်။ သင်္ခေကနိယံ အာဝုသော။ပ။ မနသာသုခံသော ဝေဒေတိတိ၊ ဟူ၍။ အဂိဟဒိတ္ထာ၊ မဝေဘန်မူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗျာကတော၊ ဟောကြားအပ်၏။ ပန၊ အဘိတပါးကို ဆိုဦးအံ့။ သုခ ဝေဒနိယန္တိ အာဒိနာ၊ သုခဝေဒနိယံ အစရှိသည်ဖြင့်။ ပိဟ-တ္ထာ၊ ဝေဘန်၍။ သောပဋ္ဌော၊ ထိုပဋ္ဌာကို။ ဗျာကာတဗ္ဗော၊ ဟောကြားအပ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မဝေဘန်မူ၍ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်, ထိုပဋ္ဌာကိုဝေဘန်၍ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ပေ

ဘန်၍ ဟောကြားအပ်သော ပဋ္ဌာန်းမဝေဘန်မူ၍ ဟောကြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်နှစ်ချက်စွဲ)။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကတောနာမ၊ ဟောကြားသည်မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧတရဋ္ဌယေပိ၊ ဤသုခဝေဒနီယံ ပုဒ်မှတပါးသော ဒုက္ခဝေဒနီယံ-ဟူသောပုဒ်, အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနီယံဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဌိလည်း။သေပနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

ပန၊ အကျိုးတပါးကို ဆိုဦးအံ့။ ယထာယေန ပကာရေန၊ အကြင်အပြားဖြင့်။ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ တေန ပကာရေန၊ ထိုအပြားဖြင့်။ စောပနကြိယာနိသယဘူတာ၊ ရူပကာယ၏ ထမ္ဘုန စလနကြိယာ ဥပါဒိန္နက ဃဋ္ဋနကြိယာဟု ဆိုအပ်သော စောပနကြိယာ၏ မိုရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယဝါစာစ၊ ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်တို့သည်ဌင်း။ အဘိဇ္ဈာဒိကြိယာ နိသယော၊ အဘိဇ္ဈာစသော ကြိယာ၏ မိုရာဖြစ်သော။ မနောစ၊ လောကိကုသိလ, အကုသိလ်စိတ်သည်ဌင်း။ ဒွါရာနိ၊ ဒွါရတို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန၊ ဒွါရမှ တပါး ကမ္မကိုဆိုဦးအံ့။ ယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာကြောင့်။ ကရဏာဘူတော၊ ကရိုက်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယာဒီဟိ၊ ကာယဒွါရ စသည်တို့ဖြင့်။ စောပနာ ဘိဇ္ဈာဒိကြိယံ၊ ထမ္ဘုနစသောစောပနကြိယာ,အဘိဇ္ဈာစသောကြိယာကို။ ဝါသိအာဒီဟိ၊ ပဓဉ်စသည်တို့ဖြင့်။ ဆေဒနာဒိ၊ ဖြတ်ခြင်းစသော ကြိယာကို။ ဟရောန္တိ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သာစေတနာ၊ ထိုစေတနာသည်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ကာယဝါစာ မနတို့သည် ဒွါရ၏အဖြစ်, စေတနာသည် ကမ္မ၏အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်နှစ်ခုကိုစွဲ)။ ဒွါရပ္ပဝတ္တိယမ္ပိ၊ ဒွါရတပါးဌိဖြစ်သော်လည်း။ ကမ္မဒွါရာဘေဒနဉ္စ၊ ကမ္မဒွါရ မပျက်ခြင်းသည်ဌင်း။ ကမ္မဒွါရ ဝဝတ္ထာနဉ္စ၊ ကမ္မဒွါရကိုပိုင်းခြားခြင်းသည်ဌင်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဧဝဉ္စ သတိ၊ ဤသို့ထင်သည်ရှိသော်။ ကာယေနစေကတံ ကမ္မန္တိ အာဒိဂါထာယော၊ ကာယေန စေဟတံ ကမ္မံစသော ဂါထာတို့သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ ။

ဂဏ္ဌိ။ [အရှင်ဋီကာဆရာ.... ကာယဲဝါဟိ အာနန္ဒ သတိ-စသော ပါဠိတော်သည့် စေတနာ၏ ကာယသင်္ခေတနာအဖြစ်ကို ဟောတော်မူသော ပါဠိတော်ဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် အဋ္ဌကထာဆရာသည် အဘယ်ကြောင့် စေတနာ၏ ကံ၏အဖြစ်ကို ဟောသောပါဠိတော်ဟု မိန့်နိုင်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ထွေစ-စသောပါဒ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကဲ့သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ.... အင်္ဂကထာ၌ ပြအပ်သော ပါဠိတော် တို့သည် စေတနာ၏ ကံ၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်း အကျိုးသာရှိသော သုတ်တို့လောဟု စုဒ်ရှိရကား ယထာပန သုတ္တာနိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်း ပဌာနကား ယထာ ပန သုတ္တာနိ ဋီကာနိ၊ တထာဒွါရပ္ပဝတ္တိယမ္မိ ကမ္မဒွါရာဘေဒနဿ ကမ္မဒွါရဝဝတ္ထာနဿ ဒိဿတိတည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုပါဠိတော်တို့သည် စေတနာ၏ ကံ၏အဖြစ်ကို ပြီးစေခြင်း အကျိုးရှိသည်သာ မဟုတ်သေး။ ဝစီကံသည် ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော်လည်း ကာယကံမမည် ဝစီကံသာမည်ခြင်း, ကာယဒွါရသည်လည်း ဝစီကံ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဝဒီဒွါရမမည် ကာယဒွါရသာမည်ခြင်းဟူသော ကမ္မဒွါရာဘေဒနသည်ငင်း။ များသောအားဖြင့် ကာယကံ၏ဖြစ်ရာ ဒွါရဖြစ်သောကြောင့် ကာယဒွါရဟူ၍ငင်း။ ကာယဒွါရ၌သာ များစသောအားဖြင့် ဖြစ်သောကံ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယကံဟူ၍ငင်း။ အချင်းချင်းပိုင်းခြားမှတ်သားသော အညမညဝဝတ္ထာနသည်ငင်း ထင်သည်။ ဤသို့သော ပါဠိတော်တို့ ဖြစ်ကြသည်ဖြစ်ဘိသော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ကမ္မဒွါရကထာ၌ ကံမ္မဒွါရကို၏ အဓိဿိဘာဝနှင့် အညမညဝဝတ္ထာနကို ယေဘုယျနည်း, တဇ္ဇဟုလနည်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် မိန့်တော်မူသကဲ့သို့ ထိုအတူ ဤကမ္မကထာ၌ အဘယ်ကြောင့် ထိုနည်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မမိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ယထာပနစသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ ဒွါရပ္ပဝတ္တိယမ္မိတိ အညသ္မိံ ဒွါရေ အညေသံ ကမ္မာနံ ပဝတ္တိယံ သတိပိ ကမ္မဒွါရာနံ အသဇ္ဇိဿာနံ ကမ္မဒွါရဝဝတ္ထာနံ ကမ္မဒွါရအညမညနိယမနံ ဒိဿတိ အင်္ဂကထာယံ၊ တံ သဗ္ဗံ သုတ္တဝသေနေဝ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ နအင်္ဂကထာ ဝစနေနာတိအယမေတ္ထ အဓိပ္ပါယော။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား ကမ္မဒွါရာဘေဒန အညမညဝဝတ္ထာနကို ပါဠိတော်၏အစွမ်းဖြင့်သာ သိအပ်၏ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ငင်းမဓုဋီကာပါဌ်၌ ကမ္မဒွါရာနံ အသဇ္ဇိဿာနံ အဘေဒနံ-ဟု ရှိသင့်သည်။ ကမ္မဒွါရာဘေဒနဉ်ဟူသောပါဌ်ကို ဖွင့်ပြသော ပါဌ်ဖြစ်သည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ.... အင်္ဂကထာ၌ ထုတ်ပြသော ပါဠိတော် တို့သည် အဘ်ဘုယ်ကြောင့် ကမ္မဒွါရာဘေဒန အညမညဝဝတ္ထာန ဟုတ်သောပါဠိတော်တို့ဟု သိပါသနည်း။ စုဒ်။ စောပနက္ကြိယာ နိဿယဘူတာ။ ပ။ သာစေတနာ ကမ္မန္တိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်သိသင့်ပြီ။ ။ဝါဒိအာဒိဟိဝိယ ဆေဒနာဒိ-ဥ္ဇု ဝါသိယာ ရက္ခံ ဆိန္ဒတိ-နှင့် ဒွါရေန ကမ္မ ကရောတိ-ကို ဥပမာ,ဥပမေယျ ဤသို့ယူရာ၏။ ဝါသိယာနှင့် ဒွါရေနသည်တူ၏။ ရက္ခံနှင့် ကမ္မံသည်တူ၏။ ဆိန္ဒတိအရ ဆေဒနကြိယာနှင့် ကရောတိအရ ရူပကာယ၏ ထန့်နစလနကြိယာ, ဥပါဒိန္နကဃန်နကြိယာ, အဘိဇ္ဈာယနစသော ကရဏကြိယာသည်တူ၏။ ။ ဒွါရေန၊ ဒွါရဖြင့်။ ကမ္မ၊ ကုသိလ်,အကုသိလ်ကံကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဟုယောဇနာ။

အရှင်ဋီကာဆရာ.... ကမ္မဒ္ဓါရဘော်ဒန ကမ္မဝဝတ္ထာန အဖြစ်ထင်သော ပါဠိတော်ဟုပြဆိုသဖြင့် အဘယ်သို့အကျိုးရှိပါသနည်း။ စုဒ်။ ဧဝ၌်သတိ။ ပ။ ယုဖွန်နှိ-ကိုမိန့်။ ။ဧဝ၌်သဘိတိအာဒိ လဒ္ဓဂုဏာဝစနံ။ (မဓုဋီကာ)။ ဟာယ စေတနာယာတိ ကရဏနိဒ္ဒေသော ပန ကာယာဒိနံ စေဝပနာဘိဏ္ဍာဒိဂြိယာယစ စေတနာဟေတုကတ္တာ ဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တောတိ။ (အနုဋီကာ)။ ယာယ ပန စေတနာယ တေဟိ-ဟူသောပါဌ်၌ ယာယ စေတနာယ-ဟု ကရိဏ်းဝိဘတ် ဖြင့် ပြတော်မူခြင်းသည် စေတနာသည် စေဝပနကြိယာ,အဘိဏ္ဍာယနစသော ကြိယာ၏ အကြောင်းဖြစ်သည်ပြခြင်းငှါ ဋီကာဆရာမိန့်သည်ဟု ပြတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာကြောင့် ဟုယောဇနာအပ်၏။]

လောကုတ္တရ မဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရမဂ်ကို။ ဇ္ဈဓလောကိယံ ကမ္မကထာယံ၊ ဤလောကီ ကမ္မကထာ၌။ အနဓိပ္ပေတောပိ၊ အလိုမရှိအပ်သော်လည်း။ ဘဇာပိယမာနော၊ သွင်းအပ်သည်ရှိသော်။ တိဏ်၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကာယကံစသော ကံတို့သို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ မနေန ဒုဿီလျန္တိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ကာယိက ဝါစသိက ဝိတိက္ကမဝဇ္ဇံ၊ ကိုယ်ဖြင့်လွန်ကျူးသောအပြစ်,နုတ်ဖြင့်လွန်ကျူးသော အပြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို။သင်္ကာတိ၊ရေတွက်၏။ဝါ၊ ကား။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိ သင်္ကပ္ပဝါယာမ သတိသမာဓိ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ, မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ, မိစ္ဆာဝါယာမ, မိစ္ဆာသတိ,မိစ္ဆာသမာဓိကို။ သင်္ကာတိ၊ ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ တံပိဧတံ၊ ထိုမနေနဒုဿီလျံဟူသော စကားကိုလည်း။ မနသာသံဝရော သာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာဿ၊ ဆိုအပ်သော။ သံဝရဿ၊ သံဝရ၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သီလဝိပတ္တိဝသေန၊ သီလပျက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ မာနသိကာ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော။ သာ၊ ထိုသီလ၏ပျက်ခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇ္ဈတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သီလဝိပတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ အဝုတ္တဘာဝေါ၊ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ထို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

မဟာဝိသယတ္တာ၊ ကျယ်သောအရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အရာကျယ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂသော်ဝ၊ မဂ်ကိုသာလျှင်။ ဘဇာပနံ၊ သွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ မနောကမ္မမေဝ၊ မနောံသိုသာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဇေယျုံ၊ ဝင်ကုန်၏။ မဂ္ဂဘဇာပနေနေဝ၊ မဂ်ကိုသွင်းသဖြင့်သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်တို့၏။ ဘဇာပနံ၊ ပနောံသိုဝင်ခြင်းကို။ ပိညာတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ နသက္ကာ။ မစ္ဆမံနိုင်သည်

ကား။ နစဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-ယဲသဒ္ဒါ၊ ကြောင့်။ သက္ကာဓေ၀၊ စွမ်းနိုင်သည်သာ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် မနောကံသို့ပါ၀င်သည်၏ အဖြစ်, ထိုဗောဇ္ဈင်တို့၏ မနောကံသို့ပါ၀င်ခြင်းကို သိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂဿေ၀၊ မဂ်ကိုသာလျှင်၊ ဘဇာပနံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။

ကမ္မပထံ၊ ကမ္မပထသို့။ အပ္ပတ္တာနမ်ိ၊ မရောက်ကုန်သော စေတနာတို့ကိုလည်း။ တံတံဒွါရေ၊ ထိုထိုဒွါရ၌။ သံသန္ဒနံ အ၀ရောဓနဉ္စ၊ သွင်းခြင်းသည်၎င်း။ ဒွါရန္တရေ၊ တပါးသောဒွါရ၌။ ကမ္မန္တရုပ္ပတ္တိယမ်ိ၊ ကံတပါးဖြစ်သော်လည်း။ ကမ္မဒွါရာဘေဒနဉ္စ၊ ကံဒွါရမပျက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဒွါရသံသန္ဒနံနာမ၊ ဒွါရသံသန္ဒနမည်၏။ တိဝိဓါဘိက္ခဝေ ကာယသာဒ္ဓေတနာ အကုသလံ ကာယကမ္မန္တိအာဒိနာ၊ တိဝိဓါဘိက္ခဝေ။ ပ။ ကာယကံ့ အစရှိသည်ဖြင့်။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာ၀၊ ကမ္မပထသို့ရောက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သန်ဋ္ဌာပကစေတနာ၊ ကို။ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပုရိမစေတနာ၊ ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်ကုန်သော စေတနာတို့ကို။ ကာယကံ့၊ ကာယကံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

၈ဇ္ဈာ၊ [တတ္ထ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ ဘဇာပိယမာနောပ။ဘဇတိ-၌ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုသောဋီကာဆရာသည် လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အရှင်ဋီကာဆရာ....လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ ဘဇာပိယမာနော-စသည်ဖြင့် လောကုတ္တရမဂ်ကိုသာ ကံသုံးပါးသို့ သွင်းခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် ပြုပါသနည်း။ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို သွင်းခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် မပြုပါသနည်းဟု စွဲရှိရကား မဂ္ဂဿေ၀-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဗောဇ္ဈင်တို့သည် မနောကံ့၌သာပါ၀င်သောကြောင့် အပ္ပဓိသယဖြစ်သည်။ မဂ္ဂင်ကိုကား ကံသုံးပါး၌ပါ၀င်သောကြောင့် မဟာဓိသယဖြစ်သည်၊ထိုကြောင့် မဂ်ကိုသာသွင်းပြတော်မူသည်ဖြစ်ဘိသော်။

ဇမသ္မိံ ဌာနေ ဒွါရသံသန္ဒနံနာမ ဟောတိ-၌ ဒွါရသံသန္ဒနကို ပြတော်မူလိုရကား-ကမ္မပထံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထသို့မရောက်ကုန်သော ကံတို့သည် ထိုထိုဖြစ်ရာဒွါရဖြင့် ကာယဒုစ္စရိတံ, ဝစီဒုစ္စရိတံ-စသည်ဖြင့် အမည်ကိုရခြင်းသည်၎င်း။ ကမ္မပထသို့ ရောက်ကုန်သော ကံတို့သည် ဒွါရတပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း ကမ္မနှင့်ဒွါရကို မယှက်သဖြင့် အမည်ကိုရခြင်းသည်၎င်း ဒွါရသံသန္ဒနမည်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။နိဿဋ္ဌ ကမ္မပထံ။ ပ။ ဒွါရသံသန္ဒနံနာမ-ဟူသောပါဠိကို တမျိုးအနက် ယောဇနာတော်မူသည်။

အနှင်ဋီကာဆရာ....ဣဒံ အကုသလံ ကာယကမ္မံနာမ ဟောတိ နဟောတိတိ၊ နဟောတိ-ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ ကာယဒ်ကံမဖြစ်သော အကုသိုလ်-ဟူသည် အဘယ် အကုသိုလ်ကိုမိန့်ပါသနည်း-ဟု စုဒ်ရှိရကား တိဝိဓါဘိက္ခဝေ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-တိဝိဓါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ကာယကမ္မံ-စသည်ဖြင့် ကမ္မပထ မြောက်သော စေတနာကိုသာလျှင် ဂဲ့-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ကမ္မပထမမြောက်သောအလုံးစုံသော ပုရိမစေတနာတို့ကို ကာယဒ်ကံ ဖြစ်ဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။]

အာဏာပေတွာ။ ပ။ အလဘန္တော်သာတိ ဣဒံ၊ ကို။ အာဏာတွေ့ဟိ၊ စေခိုင်းအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အမာရိတဘာဝံ၊ မသတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အကမ္မပထဘာဝေဒတာ၊ ကမ္မပထမမြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝစီဒုစ္စရိတံ နာမ၊ ဝစီဒုစရိုက် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣမေ-သဒ္ဒာ၊ ဤသဒ္ဒါတို့သည်။ ဟညန္တူ၊၊ သေပါစေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝတ္တာဗျာပါဒဝသေန၊၊ဖြစ်သော ဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကမ္မပထဘေဒေါ၊ ကမ္မပထ အထူးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏(အဋ္ဌကထာသို့စပ်)။ ကာယကမ္မ ဝေါဟာရ လာဘာ၊ ကာယကံဟူသောအမည်ကို ရခြင်းကြောင့်။ စေတနာပက္ခိကာဝေါ၊ စေတနာ၏ အဘို့၌ ဖြစ်ကုန်သည်လည်း။ ဝေါ၊ စေတနာ၏အပင်းအသင်းတို့သည်လည်း။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ မနောကမ္မ ဝေါဟာရ ဝိရဟာ၊ မနောကံဟူသော အမည်မှကင်းခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဘောဟာရိကာဝေါ၊ မနောကံဟူသော အမည် မရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာ္ဏ၊ ဤမနောကံဟူသော အမည်ကို မရခြင်းဌာ။ သသမ္ဘာရ ပထဝီ အာဒိသု၊ သသမ္ဘာရ ပထဝီ စသည်တို့၌။ အာပါဒယော၊ အာပေါဓါတ်စသည်တို့သည်။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏ်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ကုလုမ္ဗသာတိ၊ ကား။ ဂန္ဓာသ၊ သူငယ်၏။ ဝေါ၊ ကား။ ကုလသေဝေါ အမျိုးအနွယ်၏သာလျှင်။ တိသော်ပါ၊ သုံးကြိမ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဂိတိယော၊ သင်္ဂါယနာတို့သို့။ အာရဒ္ဓတာယ၊ တင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အနုနာဒနုနတော၊ ခွင့်မပြုခြင်းကြောင့်။ တဝသုတ္တာသာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒသဝိဓါ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိကို။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌။ ဣဒ္ဓိကထာယ၊ ဣဒ္ဓိကထာ၌။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဘာဝနာမယန္တိ့ဣဒ္ဓံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိ ံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဃဋဘေဒေါဝိယ၊ အိုးကွဲသကဲ့သို့။ ပရူပဃာတော၊ သူတပါးကိုသတ်ခြင်းသည်ဂုဏ်း၊ ဥဒကဝိနာသော်ပိယ၊ ရေ၏ပျက်စီးခြင်းကဲ့သို့။ ဣဒ္ဓိဝိနာသော၊ တန်ခိုးပျက်

ခြင်းသည်ၛင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ သဲသန္ဒတိ၊ နှိုးနှောဏ်။ တဝပဥ္ဇောတိ၊ ကား။ ဘာဝနာမယာယ၊ ဘာဝနာမယိဒ္ဓိဖြင့်။ ပရူပဃာတော၊ သူတပါးကိုသတ်ခြင်းသည်။ ဟေဒၚတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဂုတ္တော၊ သော။ ဥာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ ဤစ္ဆိတော၊ အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၇ဤ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အာဏာပေတ္ထာ ပုရိမနယေနေဝ အရည့ကိ်ပို့ အလဘန္တသ-ဟူသောစကားကို စေခိုင်းသော အာဏာပက ပုဂ္ဂိုလ်ဟို့သည် မသတ်အပ်သည်ကို။ သို့မဟုတ်-မရသည်ကိုရည်၍ မိန့်အပ်သော စကားလေလောဟု စုဒ်ရှိရကား အာဏာပေတ္ထာ။ ပ။ အလဘန္တသ်ာတိ-စသောပါဠ်ကို မိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စေခိုင်းအပ်သော အာဏာတ္ထုပုဂ္ဂိုလ်လို့တို့သည် မသတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ မရသည်ကိုရည်၍ ဆိုသောစကား ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဥဝလံဝစီဒုစ္စရိတံနာမ ဟောတိ-ဌ အဘယ်ကြောင့် ဝစီဒုစ္စရိုက်သာ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကာယဒုစ္စရိုက်ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလောဟု စုဒ်ရှိရကား ဝစီဒုစ္စရိတံ။ ပ။ အဓိပ္ပါယောကိုမိန့်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....သောစခေါ် ဗျာပါဒဝသေန-ဟု ဗျာပါဒ၏အစွမ်းဖြင့် ကမ္မပထမြောက်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့သော ဗျာပါဒ၏အစွမ်းဖြင့် ကမ္မပထမြောက်ပါသနည်း၊ ဤမေ သတ္တာ ဤမံ အဟ္ဟောသန္တု-ဟူသော ဗျာပါဒ၏အစွမ်းဖြင့် ကမ္မပထမြောက်သလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား ဤမေ သတ္တာ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤသတ္တဝါတို့သည် ပျက်ဒဲးကြပါစေဟု ဖြစ်သောဗျာပါဒ၏အစွမ်းဖြင့် ကမ္မပထမြောက်သည်ဖြစ်ဘိသော်။

တေဟိ ပန စိတ္တေဟိ။ ပ။ အဗ္ဗောဟာရိကာဝါ-ဌ စေတနာ့ပဝတ္ထုက အဗ္ဗောဟာရိက ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းတို့ကို ပြတော်မူလိုရကား- စေတနာပက္ခိကာဝါ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။သသမ္ဘာရ။ ပ။ နိဒဿနံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-မြေဟုခေါ်ဆိုအပ်သော ပထဝီဌ အာပေါစသောဓါတ်တို့သည် ရှိသော်လည်း အာပေါ-ဟူသောအမည်မရှိ။ ပထဝီဓါတ်လွန်ကဲသောကြောင့် ပ ထ ဝီ-ဟူသော အမည်သာရှိသကဲ့သို့ မှတ်အပ်၏-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ ။ ဥပမာသံသန္ဒတိ-ဌ ဥပမာတိ ဥပမာနံ။ ဥပမာနဝါစကော ဟေတ္ထ ဥပမာသဒ္ဒေါ-ဟု မဓုဋီကာဌ မိန့်သောကြောင့် အဌကထာတို့ဌ ဥပမာန်ကို ဥပမာ-ဟု မိန့်တော်မူကြသည်။]

အာထဗ္ဗကိဋ္ဌ၊ အာထဗ္ဗကိုံ-ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏာမယိုံ၊ ဝဏ္ဏာမယိဒ္ဓိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တမေပဒေတိ၊ ကား။ မင်္ဂလာဒိတော၊ သုသာန်အဝန်းစသည်မှ။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ပဒေ၊ ဖဝါးဌ။ ဝစနန္တာ

ရေန၊ တပါးသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ဂမေတမ္ဗတ္ထံ၊ သိအပ်သော အနက်သည်။ နေ
ယျတ္ထံ၊ နေယျတ္ထမည်၏။ သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ ဂမိတမ္ဗတ္ထံ၊ သိအပ်
သောအနက်သည်။ နီတတ္ထံ၊ နီတတ္ထမည်၏။ ကြိယတော သမုဋ္ဌာတိ ဥဒါဟ့
အကြိယတောတိဋ္ဌဒံ၊ ကို။ တေန ။ ထိုဝိတဏ္ဍာ ဝါဒီသည်။ အမိပ္ပေတံ၊ အလို
ရှိအပ်သော။ သမ္မဇာန မုသာဝါဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဥပေါ
သထင်္ဂန္ဓကေ၊ ဥပေါသထင်္ဂန္ဓကဋ္ဌ။ ဝုတ္တံ၊ သော။ မုသာဝါဒံ၊ ကို(ထည့်)။
နပုစ္ဆတိ၊ မမေး။ တတ္ထ၊ ထိုဥပေါသထင်္ဂန္ဓကဋ္ဌ။ အဝုတ္တမေဝ၊ မဟောအပ်
သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အနရိယဝေါဟာရံ၊ အနရိယဝေါဟာရကို။ သော၊
ဝိတထ္ထဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဝေါဟာရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပေါသထင်္ဂန္ဓ
ကေ၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝတာ၊ သည်(ထည့်)၊ ဝုတ္တံ၊ သော။ သမ္မဇာန မုသာဝါဒံ၊
ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အပုစ္ဆနဘာဝေါ၊ မမေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိ
တမ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ ဝါစာဂိရန္တိ၊ ကား။ ဝါစာသန်းတံ်၊ စကားဟုဆို
အပ်သော၊ ဂိရံ၊ အသံကို။ ဝါ၊ ကား။ ဝါစာနုစ္စာရဏံ၊ စကားကို ပြောဆို
ခြင်းကို။ ခန္ဓသိဝါဒယော သေဋ္ဌာတိ ဇေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ခန္ဓာတိ၊ ကား။ ကုမာရာ၊
ဗြဟ္မာတည်း။ သိဝါတိ၊ ကား။ မဟာသရာ၊ ပရမိသွာနတ်တည်း။ မိဆ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ၄၂။ ဣတိ၊ ဤခန္ဓသိဝစသော စကားကို။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ နတ္ထိက ဒိဋ္ဌာဒယောဓေ၊ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိစသည်
တို့သည်သာလျှင်။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာ၊ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော။ ကမ်ံ၊ ကံသည်။
ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဂျုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ယာ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ၄၂။ ဝုတ္တဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏။

စေတနာ ပနေတ္ထ အမ္ဗော့ ဟာရိကာတိ ဇေဋ္ဌ၊ စေတနာ ပနေတ္ထ အမ္ဗော
ဟာရိကာစသောပါဠိဋ္ဌ(ဣတိအမိပ္ပါယောသို့စပ်)။ စေတနာ၊သည်(ထည့်)။
ကာယဒွါရေန၊ဋ္ဌဂင်း။ ဝစီဒွါရေနစ၊ ဋ္ဌဂင်း။ သမုဋ္ဌာပေါ၊ ဖြစ်သော်လည်း။
အဘိဇ္ဈာဒိပ္ပဋိပက္ခာနတ္တာ၊ အဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့သည် ပြဋ္ဌာန်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ကာယကမ္မန္တိစ၊ ကာယကံဟူ၍ဂင်း။ ဝစီကမ္မန္တိစ၊ ဝစီကံဟူ၍ဂင်း။
ဝေါဟာရံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ပန၊ အမည်ကို မရသည်မှ
တပါးမဟောသည်ကိုဆိုအံ့။ တိဝိဓါဘိက္ခဝေ မနောသဉ္စေတနာ အကုသလံ မ
နောကမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ သာ၊ ထို့စေတနာ
သည်။ သဘာဝေနေဝ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်။ မနောဟမ်ံ၊ မနောကံ
သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာဒိ ပက္ခိကတ္တာ၊ အဘိဇ္ဈာ-

စသည်တို့၏ အဖိုဠ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ မနောကမ္ပံ၊ သည်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ သဘောအားဖြင့် မနောကံဖြစ်သည်၏ အဖြစ် အဘိဒ္ဓါ စသည်တို့၏အဖိုဠ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မနောကံ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်, ကြောင့်(ဟိတ်နှစ်ချက်စွဲ)။ အဘိဒ္ဓါဒိပက္ခိကာဝါတိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မမူ။ ဣမသ္မိံ ပနဌာနေ၊ ဤမနောကံ၏ အရာဠ်ကား။ ကာယဒ်ဝါစဒ်ါနိ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ,နှုတ်အင်္ဂါတို့ကို။ အစောပေတွာ၊ မယှပ်စေမူ၍။ စိန္တနကာလေ၊ ကြံစည်သောအခါဠ်။စေတနာပိ၊ သည်ဌင်း။စေတနာ သမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာပိ၊ စေတနာနှင့်ယှဉ်သော တရားတို့သည်ဌင်း။ မနောဒ္ဓါရေဓ၀၊ မနောဒ္ဓါရဠ်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနီ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတနာယ၊ စေတနာ၏။ အဘြော်ဟာရိကဘာဝေါ၊ အဘြော်ဟာရိကအဖြစ်သည်။ ကထဠ်၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

ဂဏ္ဌိ၊ [ကုမာရောတိ ဗြဟ္မဒ်၊ မဟေ့သရောတိ ပရမိသရာ။ (မဓုဋ္ဌိကာ။) မူလဋ္ဌိကာနိသ်ျဠ် ကုမာရာ ပရဒမသ္ဓာနတ်မင်းကြီး၏သားတို့တည်း။ မဟေသရာ။ ပရမေသ္ဓာ နတ်မင်းကြီး တို့တည်း ဟု ယောဇနာသည်။ အဠသာလိနီ ဠယောဇနာဠ်ခန္ဓာတိ ပရမေသရဿ ပုတ္တော-ဟုမိန့်သည်။အဘိဓါန်ဠ်မဟိဿရသိဝသည် ပရမိသ္ဓာပရိယာယ်ဖြစ်၏။ခန္ဓကုမာရသည် ဗိသ္ဏုကြီးပရိယာယ်ဖြစ်၏။

အရှင်ဋ္ဌိကာဆရာ....၊ စေတိယဂ်ဏသမုဒ္ဓုန- စသည်တို့ကို ပြုသောသူ, သမ္ဗေသဟ္ဘာ အဝေရာဟာန္တု-စသည်ကိုဆိုသောသူ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စေတနာသည် အဘိဒ္ဓါစသည်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းကြောင့် ကာယကံ, ဝစီကံ် မဖြစ်ခဲ့သော် ထိုစေတနာကို အဘိဒ္ဓါဒိပက္ခိကာဝါ-ဟု ဆိုသင့်သည်မဟုတ်ပါလော၊အဘယ်ကြောင့် အဘိဒ္ဓါဒိပက္ခိကာဝါဟု မမိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တိဝိဓါဘိက္ခဝေ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-တိဝိဓါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ မနောကမ္မံ-ဟု ဟောတော် မူသောကြောင့် ထို စေတနာသည် သဘောအားဖြင့် မနောကံ်ဖြစ်၏။ အဘိဒ္ဓါ-စသည်တို့၏ အသင်းအပင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် မနောကံ်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် အဘိဒ္ဓါဒိပက္ခိကာဝါဟု မမိန့် ဖြစ်ဘိသော်။

ဣမသ္မိံ ပနဌာနေ စေတနာပိ စေတနာ သမ္ပယုတ္တာပိ်မ္မာပိ မနောဒ္ဓါရေယေဝ သမုဋ္ဌာနီ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၏ အနုက်ကိုဌင်း။ အဆုံးဖြစ်သော ပုဒ်ကိုဌင်း ပြတော်မူခြင်းငှာ ဣမသ္မိံ ပနဌာနေ။ ပ။ အဓိပ္ပါယော-ကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဣမသ္မိံ ပနဌာနေ-ဟူသော ပုဒ်၏ အနက်ကို ကာယဒ်ဝါစဒ်ါနိ အစောပေတွာ စိန္တနကာလေ-ဟု ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ အဋ္ဌကထာဠ် ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ စေတနာပိ စေတနာသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မာပိ ပနောဒ္ဓါဓရယေဝ သမုဋ္ဌာနီ၊ တသ္မာ စေတနာယ အဘြော်ဟာရိကဘာဝေါ ကထဠ် နတ္ထိ-ဟု အဆုံးပုဒ်ကိုထည့်ရခြင်းကို ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။မဓုဋ္ဌိကာ။]

F.63. (မြို့ခွ-ခြံမွ သာသနာပြု)

တိဝိဓါဘိက္ခဝေ ကာယသင်္ခေတနာကုသလံ ကာယိကမ္မန္တိ အာဒိဝစနတော။ တိဝိဓါ။ ပ။ ကာယကမ်ံအစရှိသည်ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ပါဏာတိပါတာဒိ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တဿိရတိဝိသိဋ္ဌာ၊ ထို ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ ကြဉ်ခြင်းဖြင့် အထူးပြုအပ်ကုန်သော။ စေတနာဝ၊ စေတနာတို့သည်သာလျှင်။ ပါဏာတိပါတ ဝိရတိ အာဒိကာ၊ ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ မည်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စေတနာပကို်ကာဝါတိ၊ ဟူ၍။ နဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ရက္ခတီတိ၊ကား။ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ဂဏ္ဌတိ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ပါဏာတိပါတ-စသည်မှ ရှောင်ကြဉ်သော်အခါ၌ စေတနာကို ဝိရတိပက္ခိကာ-ဟု ဆိုသင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် စေတနာပကို်ကာဝါ-ဟု မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တိဝိဓါ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ နဝိရတိပက္ခိကာတိ-ကိုမိန့်။ ။အုဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။]

ကမ္မကထာပြီး၏။

—o—

အကုသလကမ္မပထကထာ

စက်္ခုဝိညာဏဒွါရန္တိ၊ ကား။ စက္ခုဝိညာဏသဲ၊ ၏။ ဒွါရံ၊ ဒွါရတည်း။ ဝါ၊ ကား။ စက္ခုဒ္ဓ၊ စက္ခုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစက္ခုဟူသည်။ ဝိညာဏဒွါရဒ္ဓ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ စက္ခုဝိညာဏဒွါရံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ စက္ခုဝိညာဏဒွါရန္တိ၊ ကား။ အသမာသနိဒ္ဒေသော၊ သမာသ်မဟုတ်သည်ကို ညွှန်ပြသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံပန၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏဒွါရသည်ကား။ စက္ခုမေဝ၊ ပသာဒစက္ခုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသော သောတဝိညာဏ ဒွါရစသည်တို့၌သည်း။ သေနယော၊ ဤနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စက္ခုနာ သံဝရော သာဓုအစရှိသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ ဝါ၊ ၌။ပသာဒကာယ စောပနကာယ သံဝရော၊ပသာဒကာယသံဝရ,စောပနကာယသံဝရကို။ ဝါ၊ ကာယေနသံဝရောဟူ၍။ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်(ထည့်)။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တံ၊ ထိုကာယေနသံဝရကို။ ဣဓ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌။ ဒိဒ္ဓါ၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်(ထည့်)။ ဘိန္နဒွာ၊ ခွဲ၍။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ သံဝရာ၊ သံဝရတို့ကိုဂုဏ်း။ တပ္ပဋိပက္ခဘာဝေန၊ ထိုသံဝရ

တို့၏ ဆန္ဒကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော၊ အသံဝရာ၊ အသံဝရတို့ကိုဂုဏ်း။ အာစရိုယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်(ထည့်)။ ကထိတာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ သမ္ဗဒ္ဓါရေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော ဒုဒါရတို့၌။ ဥပပဇ္ဇမာနာပိ၊ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သီလသံဝရာဒယောပိ၊ သီလသံဝရ အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒ္ဓေဝ၊ ငါးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သံဝရ၊ သံဝရတို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်(ထည့်)။ တပ္ပဋိပက္ခဘာဝေန၊ ထိုသံဝရတို့၏ ဆန္ဒကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဒ္ဓ၊ ငါးပါးကုန်သော(ထည့်)။ ဒုဿီလျာဒီနိ၊ ဒုဿီလျအစရှိသည်တို့ကို။ အသံဝရာတိ၊ အသံဝရတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအသံဝရတို့တွင်။ ပါဏာတိပါတာဒိ စေတနာ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသော စေတနာသည်။ ဒုဿီလျံ၊ ဒုဿီလျမည်၏။ သတိပဋိပက္ခာ၊ သတိ၏ဆန္ဒကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မုဋ္ဌဿစ္စံ၊ မည်၏။ ပမာဒံ၊ ပမာဒသည်။ မုဋ္ဌဿစ္စံ၊ မည်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏(ထည့်)။ သိတာဒိသု၊ အစသည်တို့၌။ ပဋိဃော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ အက္ခန္တိ၊ အက္ခန္တီမည်၏။ ထိန,မိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ကောသဇ္ဇံ၊ မည်၏။

၈၄။ [စက္ခုဝိညာဏသဒ္ဓါရံ စက္ခုဝိညာဏဒ္ဓါရံ-ဟုဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်ကို ပဌမဝိကပ်ဖြင့်ပြတော်မူသည်။ ဝိညာဏသ ဒ္ဓါရံ ဝိညာဏဒ္ဓါရံ။ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်။ စက္ခုဉ္စ တံ ဝိညာဏဒ္ဓါရဉ္စာတိ စက္ခုဝိညာဏဒ္ဓါရံ။ ကမ္မဓါရယသမာသ်။ ဤသို့သမာသ်တွဲရသည်ကို ဒုတိယဝိကပ်ဖြင့် ပြတော်မူသည်။ စက္ခုဝိညာဏဒ္ဓါရန္တိဝါ အသမာသနိဒ္ဒေသော-ဖြင့် စကဲ့ပုဒ်,ဝိညာဏဒ္ဓါရံ ပုဒ်အားဖြင့် နှစ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူသည်။ ထိုးကြောင့်။ စက္ခုဖြစ်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဟုဆိုအပ်သော။ ဝိညာဏဒ္ဓါရံ၊ တည်းဟု ယောဇနာအပ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌသာလိနီ ယောဇနာ၌ စက္ခုဇတို့ ကဲ့ ပဒံ။ ဝိညာဏဒ္ဓါရန္တိ ကဲ့ ပဒံ။ အယံဝါကျသခ်ါတော ဝိကပ္ပေါနာမ-ဟုမိန့်၏။ ။ဒွါရသဒ္ဒါသည် အကြောင်းကို ဟောသော ကရဏပရိယာယ်သဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့် ဂျပါရုံ, အာလောကစသည်တို့သည် ဒွါရမည်၏-ဟူသော အယ္ဟကို ဖြစ်ခြင်း အကျိုးငှာ တံ ပန စက္ခွါမေဝ-ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သည်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....စက္ခုနာ သံဝရောသာဓု-စသော ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌ သံဝရတရား ခုနစ်ပါးကို ဟောတော်မူအပ်လျက် အဘယ်ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ၌ ရှစ်ပါးသော သံဝရတရားတို့ကို မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား စက္ခုနာ သံဝရော သာဓုတိ အာဒိကာယ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ရှစ်ပါးကုန်သော ဒွါရတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော **သံဝရ** တရား ရှစ်ပါးတို့ကို မိန့်သင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် ငါးပါးတို့ကိုသာ မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သီလသံဝရဒယော့ပိ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အလုံးစုံသော ဒွါရ၌ဖြစ်ကုန်သော **သံဝရတရား**တို့သည် အထူးအားဖြင့် ငါးပါးသာရှိသောကြောင့် ငါးပါးဟု မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။အာရမ္မဏော စိတ္တဝေါသဂ္ဂဝသေန ပဝတ္တော အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒေါ ပမာဒေါ။ ဝိရိယပနောဒနဘာဝတော ထိနမိဒ္ဓံ ကောသဇ္ဇန္တိ ဝုတ္တံ။ ထိနမိဒ္ဓပ္ပဋ္ဋာနော ဝါ စိတ္တုပ္ပါဒေါ။ (အနုဋီကာ)။တတ္ထ သီလသံဝရာဒယော ပဉ္စေဝ သံဝရာ ယသ္မာ ပရတော ဝုတ္တာ၊တသ္မာ ဒုဿီလျာဒီနိ ပဉ္စေဝ ဝုတ္တာနီတိ သမ္မန္နော။။မဓုဋီကာ။]

ဝိနာဝစီဒ္ဒါရေနသုဒ္ဓံ ကာယဒ္ဒါရသင်္ခါတန္တိ့ကဒံ၊ ကို။ ဝစီဒ္ဒါရသလ္လက္ခဏံ တသ၊ ဝစီဒ္ဒါရဖြင့် မှတ်အပ်သော။ မုသာဝါဒါဒိနောပိ၊ မုသာဝါဒအစရှိသောကံ၏လည်း။ ကာယဒ္ဒါရေ၊ ဌ်။ ပဝတ္တိသဘ္ဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဒ္ဓတာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံနိဝါရဏတ္ထံ၊ ထိုမစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကိုမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမုသာဝါဒအစရှိသော ကံသည်။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နံဟောတိ၊မဖြစ်။ ပန၊ အန္တယမှတပါး ဗျတိရေကကို ဆိုဦးအံ့။ သုဒ္ဓဝစီဒါရော ပလက္ခိတံ၊ သက်သက်သော ဝစီဒ္ဒါရဖြင့် မှတ်အပ်သော။ ဝစီကမ္မမေဝ၊ ဝစီကံသည်သာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ကာယကံမဖြစ်, ဝစီကံသာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်(အန္တယ,ဗျတိရေက နှစ်ခုကိုစွဲ)။ တံနိဝါရဏတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိဟဗ္ဗော၊ ၏။ သုဒ္ဓကာယဒ္ဒါရော၊ သက်သက်သော ကာယဒ္ဒါရဖြင့်။ ဥပလက္ခိကော၊ မှတ်အပ်သော။ ဒွါရန္တရော၊ ဒွါရတပါးဌ်။ ဥပပ္ပဇ္ဇမာနောပိ၊ ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အသံဝရော၊ အသံဝရကိုဂုဏ်း။ ဒွါရန္တရာနုပလက္ခိတံ၊ ဒွါရတပါးဖြင့် မမှတ်အပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံဒွါရိကာ ကုသလဒ္ဓ၊ ထိုကာယဒ္ဒါရဌ်ဖြစ်သော အကုသိလ်ကိုဂုဏ်း။ ဧတ္ထအသံဝရောတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေဒ္ဓကတ္တာ၊ ဝစီဒ္ဒါရဌ်ဖြစ်သော ကာယကံ၏ကာယဒ္ဒါရဌ် အသံဝရ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနေ၊ ကမ္မပထ သံသန္ဒနဌ်။ စောပန။ ပ။ ဟောတိတိအာဒိ။ စောပန။ ပ။ ဟောတိ အစရှိသော စကားသည်။ အကုသလံ။ ပ။ ဥပပ္ပဇ္ဇတိတိ အာဒိနာ၊ အကုသလံ။ ပ။ ဥပပ္ပဇ္ဇတိ အစရှိသော စကားနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အဝိရဠံ၊ မဆင်းကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသံဝရော။ ကို။ ဒွါရန္တရော၊ ဒွါရတပါးဌ်။ ဥပပ္ဇ်ဟာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ သဒ္ဓါရေဝေ၊ မိမိ၏ဒွါရဌ်သာလျှင်။

ဥပ္ပဇ္ဇမာနောတိစ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍ဆိုလို။ သဒ္ဒါရုဝဿေန၊ မိမိဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နောတိစ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍ဆိုလို။ ဟိယ်ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ အညဒွါရေ၊ တပါးသောဒွါရ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ အညဒွါရဝဿေန၊ တပါးသောဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နောတိစ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍ဆိုလို။ဟိ-ယ်ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝိရုဒ္ဓဘာဝေါ၊ မဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ ဧပံ၊ သို့။ အဝိရုဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(နိဂုံး)။

ဂဇ္ဇိ၊ [ဝိနာ ဝစီဒွါရေန။ ပ။ တံ နိဝါရဏတ္ထံ ဝုတ္တံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝစီဒွါရဖြင့်မှတ်အပ်သော ဝစီကံသည် ကာယဒွါရ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဒွါရသည် ထိုဝစီဒွါရနှင့်ရောဘိသကဲ့သို့ဖြစ်သဖြင့် ကာယဒွါရ၏ အသုဒ္ဓ အဖြစ်ရှိခြင်းကြောင့် ထိုကာယဒွါရ၏ သုဒ္ဓအဖြစ်ကို မြစ်ခြင်းငှာမိန့်သည်။ ။အသုဒ္ဓတာတိ အကေဝလတာ အညေန သမ္မိသတာ။ ဒွါရဿ ဒွါရန္တရိကကမ္မသဒ္ဒါရုံ ဟောန္တံ တေန မိဿိတံဝိယ ဟောတိ၊ တေနေဝါဟ မုသာဝါဒါဒိနောပိ ကာယဒွါရေ ပဝတ္တိ သဒ္ဒဿဝါတိ။ (အနုဋီကာ)

ထွေ အသံဝရောတိ ဧတေန။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝစီဒွါရ၌ ကမ္မပထကံမြောက်သော ပါဏာတိပါတ-စသော ကာယကံ, ကာယဒွါရ၌ကမ္မပထကံမြောက်သော မုသာဝါဒစသော ဝစီဒုစ္စရိတ အကုသိုလ်တို့သည် စောပနကာယအသံဝရမည်သည်ကို ပြတော်မူ၏။ ကမ္မံ အညဒွါရေ အညဒွါရဝဿေနစ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝစီဒွါရ၌ ကမ္မပထကံမြောက်သော ကာယကံကို ဖြစ်ရာဝစီဒွါရမှတပါး မူလဖြစ်သောကာယဒွါရဖြင့် မှတ်အပ်သောကာယကံ-ဟူသောအမည်ကို ရကြောင်းကိုပြတော်မူ၏။ အသံဝရသည် ကမ္မပထမြောက်သော် မူလဒွါရ၏ အစွမ်းဖြင့် အမည်ကို ရသည်။ ဖြစ်ရာ ဒွါရ၏ အစွမ်းဖြင့် အမည်ကိုမရ။ကမ္မပထမမြောက်သော် ဖြစ်ရာဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်အမည်ကိုရသည်၊ မူလဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့် အမည်ကိုမရ။ ဒုစ္စရိုက်နှင့်တူ၏။ ။အညဒွါရေ၊ကာယဒွါရမှတပါးသော ဝစီဒွါရ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော(ထည့်)။ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတစသောကံကို။ အညဒွါရဝဿေန၊ ဝစီဒွါရမှ တပါးသော ကာယဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏ ဟု မဓုဋီကာ၌ ယောဇနာတော်မူသည်။ မူလဋီကာနိဿျ၌ကား-တမျိုး ယောဇနာသည်။]

အထဝါ။ ကား။ ဧတ္ထာတိ ဧတသ္မာ၊ ၏။ သုဒ္ဓံ အသုဒ္ဓန္တိ ဧတံ၊သုဒ္ဓံ, အသုဒ္ဓံဟူသော ဤနှစ်ခုကို။ အဝိစာရေတွာ၊ မစိစစ်မူ၍။ တေသ်ံ စောပနေ၊ ဤလှုပ်ရှားခြင်း၌။ ဧတိ-အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံသတိ၊ ဧတသ်ိံ စောပနေဟူသော ဤအနက်ဖြစ်သည်ရှိသော်(ကမ္မပထ သံသန္ဒန ဝိရောဓေါ သိယာသို့စပ်)။ ဒွါရန္တရော ပလက္ခိတံ၊ ဒွါရ

တပါးဖြင့်မှတ်အပ်သော။ ဝါ၊ ဝစိဒ္ဓါရ,မနောဒ္ဓါရဟူသော ဒ္ဓါရတပါးဖြင့် မှတ်အပ်သော။ စောပနကာယ အသံဝရဒ္ဓါရေ၊ စောပနကာယ အသံဝရ ဒ္ဓါရဒ္ဓ။ ဥပ္ပန်၊ ဖြစ်သော။ ကမ္မပထ ဘာဝပ္ပတ္တိတာယ၊ ကမ္မပထအဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝစိမနောကမ္မံ၊ ဝစိကံ,မနောကံကို (စောပနကာယ အသံဝရောတိ ဝုစ္စတိသို့စပ်)။ ဒ္ဓါရန္တရော ပလက္ခိတတော၊ ဒ္ဓါရတပါးဖြင့် မှတ်အပ်သည်မှ(ထည့်)။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ဒ္ဓါရန္တရာနု ပလက္ခိတံ၊ ဒ္ဓါရတပါးဖြင့် မမှတ်အပ်သော(ထုည့်)၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံဒ္ဓါရပ္ပန္နံ၁ ကုသလံဝိယ၊ ထိုကာယဒ္ဓါရဉ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကဲ့သို့။ စောပနကာယ အသံဝရောတိ၊ စောပနကာယ အသံဝရဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ-ဥစ္စေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကမ္မပထ ဘာဝပ္ပတ္တိယာ၊ ကမ္မပထအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ဒ္ဓါရန္တရပ္ပန်း၊ ဒ္ဓါရတပါးဉ်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝစီဒ္ဓါရဉ်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မဉ္စ၊ ကာယကံကိုလည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဝါ၊ စောပနကာယ အသံဝရ ကာယကံဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုစ္စတိ-နဝုစ္စေပ၊ မဆိုရာ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝစီအသံဝရော ဝစီကမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ-ဝုစ္စေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ဝစီကံ,မနော်ကံကို စောပနကာယ အသံဝရဟု ဆိုရာသည်၏အဖြစ်, ဒ္ဓါရတပါးဉ်ဖြစ်သော ကာယကံကို ကာယကံဟု မဆိုရာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနဝိရောဓေါ၊ ကမ္မပထ သံသန္ဒနနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တဒဝိရောဓံ၊ ထိုကမ္မပထ သံသန္ဒနနှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ တတ္ထဝ၊ ထိုကမ္မပထ သံသန္ဒန ကထာဉ်သာလျှင်။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ပဏ္ဍု၊ ငါးပါးကုန်သော။ သီလသံဝရာဒယော၊ သီလသံဝရစသည်တို့သည်။ နိက္ခေပကဏ္ဍော၊ ဉ်။ အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ။ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ့။

တတ္ထ၊ ထိုသီလသံဝရစသည်တို့တွင်။ ဥာဏသံဝရော၊ ဉ်။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလသဒ္ဒေန၊ ပစ္စယ သန္နိဿိတ သီလ၏ဂုဏ်း။ ဝိရိယသံဝရော၊ ဉ်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိယာစ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၏ဂုဏ်း။ အန္တောဂဓတာ၊ အတွင်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ သရသေနေဝ၊ မိမိသဘောဖြင့်သာလျှင် (စ-သဒ္ဒါ ပဒ ပူရဏ)။ ပတနသဘာဝဿ၊ ကျခြင်းသဘောရှိသော။ ပါဏာဿ၊ သတ္တဝါကို။ အန္တရာဓေဝ၊ အကြားဉ်သာလျှင်။ အတိဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ ပါတနံ၊ ချခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကျစေခြင်းသည်။ အတိပါတော၊ အတိပါတမည်၏။ သဏိကံ၊ နှေးနှေး။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ အဒတ္တာဝ၊ မပေးမူ၍သာလျှင်။ သီဃံ၊လျှင်စွာ။ပါတနံ၊ ချခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကျစေခြင်းသည်။ အတိပါတော၊ ၏ (ထည့်)။ ဧဝတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အတိက္ကမ္မအ

ဘိဘဝိတ္တာ၊ နှိပ်စက်၍။ သတ္ထာဒီဟိ၊ လက်နက်စသည်တို့ဖြင့်။ ပါတနံ၊ ချခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကျစေခြင်းသည်။ အတိပါတော၊ မည်၏။ ပယောဂဝတ္ထု မဟန္တာဒီဟိ၊ လုံ့လမျှားသည်၏အဖြစ်, ဝတ္ထု၊ကြီးသည်၏အဖြစ် အစရှိကုန်သော။ တေဟိပစ္စယေဟိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သော။ စေတနာယ၊ စေတနာ၏။ ဗလဝ ဘာဝတော၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇတာ၊ အပြစ်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ယထာဝုတ္တ ပစ္စယ ဝိပရိယာယေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောအကြောင်းတို့မှ ပြန်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော အကြောင်းတို့မှပြန်သော လုံ့လတူမျှခြင်း နည်းခြင်း,ဝတ္ထု၊တူမျှခြင်း နည်းခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ကံတံပစ္စယေဟိ၊ ထိုထိုအကြောင်းတို့ကြောင့်။ဝါ၊ ဂုဏ်;ကိလေသာ, ဥပက္ကမဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်သော။ စေတနာယ၊ ၏။ ဗလဝါ ဗလဝ ဝသေနေဝ၊ အားကြီး,အားနည်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အပ္ပသာဝဇ္ဇ မဟာသာဝဇ္ဇတာ၊ အပြစ်နည်းသည်၏အဖြစ်,များသည်အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဒါဠာကောဋိကာဒီနံဝိယ၊ ဒါဠာကောဋိကမင်းစသည်တို့ကဲ့သို့။ ကမ္မဝိပါကဇွဒ္ဓိမယော၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သောတန်ခိုးသည်။ ဣဒ္ဓိမယော၊ ဣဒ္ဓိမယမည်၏။

၇ဏ္ဍိ၊ [ယခုအခါ တပါးသော အနက်ကို ကြံခြင်းကြောင့် ထိုကြံဆအပ်သော တပါးသောအနက်၏ ကမ္မပထသံသန္ဓနနှင့် ဆန့်ကျင်သည်မ်အဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုရကား-အထဝါစသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ ယိုရင်းပဋ္ဌာနကား-ထွေတိ သုဒ္ဓံ အသုဒ္ဓန္တိ တေံ အဝိစာရေ ဟ္ဒာ တေသွိ်စောပနေတိ ဝုတ္တံဟောတိ။ ဒေံ သတိ ကမ္မပထသံသန္ဒနဝိရောဓေါသိယာတည်း။ ပုံနှိပ်စာတို့၌ ကမ္မပထသံသန္ဒနဝိရောဓေါ နသိယာဟု နဉသမာသပါဌ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- ထွေတေသွိ် သုဒ္ဓစောပနေ-ဟု သုဒ္ဓ,အသုဒ္ဓ,စ်ုံ့ မစိစ်မူ၍ သာမည်အားဖြင့် ယောဇနာခဲ့သော် ကမ္မပထသံသန္ဒနနှင့် ဆန့်ကျင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

အာဘယ်ကြောင့် ကမ္မပထသံသန္ဒနနှင့် ဆန့်ကျင်ပါသနည်း။ ဂုဏ်။ဒွါရန်အရောပလက္ခိတံ။ ပ။ နာဒွန်ဟိတ်ကိုမိန့်။ ။ထိုပါဠိတော်တွင် ဒွါရန်အရောပလက္ခိတံဖြင့် ကမ္မပထမြောက်သောကံကို ပြတော်မူသည်။ သေသံ သဒ္ဒံ တံဒွါရုပ္ပန္နာကုသလံဝိယ-ဖြင့် ကမ္မပထမြောက်သော ကံကိုပြတော်မူသည်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထ မမြောက်သော ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ဝစီကံ, မနောကံကို စောပနကာယအသံဝရ-ဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ကမ္မပထမြောက်သော စောပနကာယ,အသံဝရဒွါရ၌ဖြစ်သော ဝစီကံ,မနောကံကို စောပန ကာယအသံဝရဟု ဆိုရာ၏။ ထိုသို့မူကား မဆိုမူ၍ ဝါစာအသံဝရ,မနောအသံဝရ-ဟု ကမ္မပထသံသန္ဒန၌ ဆိုခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း။ ကမ္မပထမြောက်သော ဝစီဒွါရ၌

ဖြစ်သော ကာယဂ်ုံကိုစောပနကာယ,အသံဝရကာယကုံဟု ကမ္မပထသံသန္ဒနဉ် မဆိုမူ၍ ဝစီအသံဝရ, ဝစီကံ-ဟု ဆိုရာသည်။ ထိုသို့မူကား-မဆိုမူ၍ စောပန ကာယအသံဝရကာယဂ်ုံဟု ဆိုခြင်းကြောင့်ဎင်း၊ ကမ္မပထသံသန္ဒနနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်ဘို့သေ၏။

ကမ္မပထမမြောက်သောဂ်ုံကို ဖြစ်ရာဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့် အသံဝရအမည်, ဒုစ္စရိတ အမည်ကို ရသည်။ ကမ္မပထ မြောက်သော် ဖြစ်ရာဒွါရ၏ အစွမ်းဖြင့် အမည်ကိုမရ။ မူလဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်သာ အမည်ကိုရသည်။ အောက်၌လည်း ပြဆိုခဲ့ပြီ။

ယထာဝုတ္တဝိပရိယာယေပိ။ပ။ဥေဒိတမ္ဘော-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပယောဂ ဝတ္ထုတူမျှခြင်း,နည်းခြင်းရှိသော်လည်း ဂုဏ်ယေသောသူ၌ အပ္ပသာဝဇ္ဇ ဖြစ်သည်။ ကိလေသာများသော ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်၌ အပ္ပသဝဇ္ဇ,ကိလေသာ နည်းသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၌ မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်သည်။ ဝဓကစေတနာကိုဖြစ်သော ဥပက္ကမမည်သော လုံ့လနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်၌ အပ္ပသာဝဇ္ဇဖြစ်သည်။များသော ပုဂ္ဂိုလ်၌ မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်သည်။ ။ကမ္မဝိပါကဇ္ဈာနဝိစ နာမေသာ ရာဇာဒိန် ရာဇိဒ္ဓိအာဒယော။ တတ္ထ ပိတုရညော သိဟဠိန္ဒသဿ ဒါဋ္ဌာကောဋ္ဌနေန စူဠဉ်ကုတုမ္ဗိယမာရဏေ ရာဇိဒ္ဓိဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ။အင္ဒသာလိနီ ယောဇနာ။]

သဂေါတြော်ဟိ၊ အန္ဓယ်တူသောသူတို့သည်။ ရကွဲတာ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသော မိန်းမသည်။ ဂေါတြရကွဲတာ၊ မည်၏။ သဟဓမ္မိကေဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ရကွဲတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမသည်။ဓမ္မရကွဲတာ၊ မည်၏။ သဿာမိကာ၊ လင်ရှိသောမိန်းမသည်။ သာရက္ခဲ့ာ၊ မည်၏။ ယဿာ၊ အကြင်မိန်းမသို့။ ဂမနေ၊ သွားရာ၌။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ထပိတော၊ ထားအပ်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ သပရိဒဏ္ဍာ၊ မည်၏။ အတ္ထ ဘဉ္ဇနကောတိဏ္ဍမိနာ၊ ဖြင့်။ ကမ္မပထပ္ပတ်ာ၊ ကမ္မပထသို့ရောက်သော မုသာဝါဒကံကို။ ဝုတ်ာ၊ ၏။ ဧသော၊ ဤကထာသည်။ ကမ္မပထကထာ။ ကမ္မပထကထာသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ကမ္မပထပ္ပတ္တာသ၊ ကမ္မပထသို့ရောက်သော မုသာဝါဒကံ၏။ ဝုတ္တာဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊၏။ (ပြန်၍စပ်)။အတ္တာသန္တံကံအဒါတုကာမတာယာတိဇုဒံ၊ ကို။ မုသာဝါဒ သာမညတော၊ မုသာဝါဒနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ်ာ၊၏။ ဟသာဓိပ္ပါယေန၊ ရယ်မြူးလိုသဖြင့်။ ဝိသံဝါဒနပုရက္ခာရသော၊ ဆွတ်ယွင်းခြင်းကို ရှေးရှုသော သူအားသာလျှင်။ မုသာဝါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုညတာဝန္တိ၊ကား။ ဒိတိဝိရဟိတတာယ၊နှစ်သက်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရိတ္တတံ၊အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထဝိပန္နတာယ၊ အကျိုးစီးပွါး ပျက်စီးသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်။ဟဒယ်ဂ်မာ၊နှလုံးသွေးရောက်သည်။နဟောတိ၊မဖြစ်။ အဂဏ္ဍာန္တေ တိ၊ ကား။ အသဒ္ဒဟန္တေ၊ မယုံကြည်သည်ရှိသော်။ ကမ္မပထဘေဒေါ၊ ကမ္မပထမြောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ထိုသို့ပင် အဋ္ဌကထာဋ္ဌ မိန့်အပ်သော်လည်း။ ယောကောစိ၊ အလုံးစုံသော။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ သည်။ ဒ်ိဟိ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ သမ္ဖာရေဟိ၊ အဆောက် အဦး ကို့ဖြင့်။ ဝါ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ သိဒ္ဓတိ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိသို့။ ပရိဏာမနံ၊ ညွှတ်စေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝဒိတမ္ပံ၊ ၏။ မိစ္ဆာပဿတီတိ၊ ကား။ ဝိတဏ်၊ ချွတ်ယွင်းဖေါက်ပြန်သောအားဖြင့်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကောဋ္ဌာသတောတိ၊ ကား။ ဖဿပဉ္စမကာဒီသု၊ ဖဿပဉ္စမက အစရှိကုန်သော။ စိတ္တဉ် ကောဋ္ဌာသေသု၊ စိတ်အင်္ဂါအစုတို့တွင်။ ယေကောဋ္ဌာသာ၊ အကြင်အစုတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တတောတော၊ ထိုအစုအားဖြင့်။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

၈ဏ္ဍိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....အပိစ ဂဟဋ္ဌာနံ။ပ။ အပ္ပသာဝဇ္ဇော-ဟုမိန့်တော်မူခြင်းသည် ကမ္မပထမြောက်သော မုသာဝါဒဖြစ်သောကြောင့် မိန့်အပ် သလောဟု စုဒ်ရှိရကား အတ္ထနော သန္တကံ် အဒါတုကာမတာယာတိ အာဒိ မုသာဝါဒသာမညတော ဝုတ္တံ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထမြောက်သော မုသာဝါဒနှင့်တူခြင်းကြောင့် မိန့်တော်မူသည်။ ကမ္မပထမြောက်သော မုသာဝါဒဖြစ်သောကြောင့် မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်ဖြစ်ဘို့သော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဟယ်မုသာဝါဒသည် ကမ္မပထ မြောက်သော မုသာဝါဒပါနည်း။ စုဒ်။ ဟသာဓိပ္ပါယေန-စသည့် ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရယ်မြူးလိုသောကြောင့် ချွတ်ယွင်းစေလိုသော စိတ်ရှိဇသော ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင် မုသာဝါဒဖြစ်သည်။ ချွတ်ယွင်းစေလိုသော စိတ်မရှိသောသူအား မုသာဝါဒမဖြစ် ဖြစ်ဘို့သော်။ ။အဝိစာတိအာဒီနာ မုသာဝါဒ သာမညသာဝိ အပ္ပသာဝဇ္ဇမဟာသာဝဇ္ဇဘာဝံ ဒဿေတိ။ အတ္ထနော သန္တကံ်ံ အဒါတုကာမတာယာတိဟိ ဟသာဓိပ္ပါယေနာတိစ မုသာဝါဒသာမညတောဝုတ္တံ၊ဥဘယတ္ထာဝိစ ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရရေနေဝ မုသာဝါဒေါ။ နပနဝစနမတ္တေန။ တတ္ထ ပန စေတနာ ဗလဝတီ နဟောတိတိ အပ္ပသာဝဇ္ဇတာ ဝုတ္တာ။ (သီလက္ခန်ဋီကာသစ် မြဟ္မဇာလသုတ်)။ ဤ ဋီကာပါဠိဖြင့်လည်း ချွတ်ယွင်းစေလိုသော စိတ်မရှိ။ မပေးလိုသောစိတ်, ရယ်မြူးလိုသော စိတ်ဖြင့် ပြောဆိုသော သူအား မုသာဝါဒကံ် မဖြစ်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇကား ဖြစ်သည်ဟု ပြတော်မူသည်။

သမ္ဖပ္ပလာပဋ္ဌ တသ ဗ္ဗ သမ္ဖာရ-ဟု အင်္ဂါနှစ်ပါးကို မိန့်တော်မူခြင်းသည် အဋ္ဌကထာဟောင်း၏အလိုဖြစ်သည်။ အဋ္ဌကထာသစ်၏ အလိုအားဖြင့်

ပရေပန် တံ ကထံ အဂဏ္ဍန္တေ-စသည်ဖြင့် မိန့်အပ်သော သူတပါးတို့ ယုံကြည်ခြင်းဟူသော် အင်္ဂါတပါးကိုထည့်၍ သမ္ဖပ္ပလာပဋ္ဌ အင်္ဂါသုံးပါးဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအဋ္ဌကထာသစ်၌ မိန့်အပ်သော ပရေပန တံ ကထံ အဂဏ္ဍန္တေ-စသောစကားကို နှစ်သက်ခြင်းမရှိသော့ကြောင့် ယေးကောစိပန-စသောပါဠိကို ဋီကာရှင်မိန့်တော်မူသည်။ ။တေနစ ဂဟဏေန သဒ္ဓိံ သမ္ဖပ္ပလာပဿ တယော သမ္ဘာရာတိ ဝုတ္တာဝ ဟောန္တိ။ ယံ ပန ဒွေ သမ္ဘာရာတိ ဝုတ္တံ၊ တံ ပေါရာဏဋ္ဌကထာနယေန ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ တံ ပန သမ္ဘာရတ္တယံ အနိစ္ဆန္တော ယောကောစိပနာတိအာဒိမာဟ။ (မဓုဋီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ.... အတ္တနော ပရိဏာမန၌- ဟု မိန့်တော်မူရာ၌ ကာယပရိဏာမန,ဝါစာပရိဏာမန,စိတ္တပရိဏာမနသုံးမျိုးရှိသည်တွင်အဘယ်ပရိဏာမနကို မိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အတ္တနောပရိဏာမနံ စိတ္တေနေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကိုမိန့်။ ။အမိပွါယ်ကား- စိတ္တပရိဏာမန် ကို မိန့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။]

စေတနာ၊ ကို။ ကမ္မပထေသု၊ ကမ္မပထရာသိတို့၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မမူ။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အား ဖြင့်။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော ပါဏာတိပါတစသော စေတနာတို့၏။ ကမ္မပထဘာဝေါ၊ ကမ္မပထအဖြစ်သည်။ နယုတ္တောနနု၊မသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဇုတိ--အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ နယုတ္တော၊ မသင့်သည်ကား။ နု၊ မ ဟုတ်။ ယုတ္တောဧဝ၊ သင့်သည်သာ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တော၊ သင့်သနည်း။ ဇုတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့(ထည့်)။ အဝစနဿ၊ မဟောခြင်း၏။ အညဟေတုတ္တာ၊ တပါးသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယုတ္တောဧဝ၊ သင့်သည်သာ။ စေတနာယ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ အကမ္မပထတ္တာ၊ ကမ္မပထ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မပထရာသိမ္ပိ၊ ကမ္မပထရာသိ၌။ အဝစနံ၊ မဟောသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန။ မဟုတ်သည်မှ တပါး မဟောခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုအံ့။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ကမ္မပထော၊ ကမ္မပထသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဘဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကမ္မပထော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇုတိ-အယံ၊ ထိုသို့ရံခါသာ ကမ္မပထဖြစ်ခြင်း, အဘာဒါခပ်သိမ်းမဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကမ္မပထဘာဝသာ၊ ကမ္မပထအဖြစ်၏။ ဝါ၊ သည်။ အနိယတတ္တာ၊ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝစနံ၊မဟောသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ အနွယမှတပါး ဗျတိရေကကိုဆိုအံ့။ ယဒါ၊ ၌။ ကမ္မပထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ကမ္မပထရာသိသင်္ဂဟော။ ကမ္မပထရာသိ၌ ရေတွက်ခြင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နနိဝ္ဗါရိတော၊

မမြစ်အပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိသ္သိကမ္မပထတရားး မဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မပထရာသီဒ္ဒ မဟောသည် မဟုတ်သည်၏အဖြစ်, ကမ္မပထအဖြစ်မမြခြင်းကြောင့်မဟောသည်၏အဖြစ်, ကမ္မပထဖြစ်သောအခါ ကမ္မပထရာသီဒ္ဒရေတွက်ခြင်းကို မတားမြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်သုံးချက်ကိုစွဲ)။ အဝစနသး၏။ ဝါ၊သည်။ အညဟေတုက ဘာဝေါ၊ တပါးသော အကြောင်းရှိသည့်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္မော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

ပဒ္ဓသိက္ခာပဒါပရိတ္တာရမ္မဏာဒေါတိတေနေန၊ ပဒ္ဓ။ ပ။ဒေဝဟူသော ဤပါဠိနှင့်။ အဒိန္နာဒါနာဒီနံ၊ အဒိန္နာဒါနစသည်တို့၏။ သတ္တာရမ္မဏာ ဘာဝဝိရောမံ၊ သတ္တဝါကို အာရုံပြုသည်၏ အဖြစ်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ သတ္တသဒ်ါတေ သဒ်ါရေဒေ အာရဗ္ဘ ပဝတ္တိတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝါ၊ ဟူသော။ ဝိသဇ္ဇနံ၊အဖြေကို(ထည့်)။ သယမေဝ၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်သာလျှင်။ ပရိဟရိဿတိ၊ ဖြေလတံ့။ သြပပါတိကာ၊ ကိုယ်ထင်ရှားး ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဇုတိ၊ သို့။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ တေဘူမကဓမ္မဝိသယာစ၊ တေဘူမကတရားးကိုအာရုံပြုသည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ သဒ်ါရာရမ္မတာ၊ သဒ်ါရလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ယထာဣစ္ဆံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ နိရယာဒိ ဝိပါကဒုဂ္ဂ တတာဒိနိ၊ ငရဲစသည်၌ အကျိုး, ဆင်းရဲသောအဖြစ် စသည်တို့သည်။ ဝိပါကနိဿန္ဒဖလာနိ၊ အကျိုးရင်း,အကျိုးဖျားတို့မည်ကုန်၏။ ပါဏာတိပါတာဒိဟိ ပနဝိရတိ ယောဂိဇော်၊ ကို။ ယာဟိဝိရတိဟိ၊ အကြောင်ဝိရတိတို့နှင့်။ သမ္မယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ စေတနာ၊ စေတနာတို့ကို။ ကာယဝစီကမ္မာနိတိ၊ ကာယကံ, ဝစီကံတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသဒ္ဒ၊ ထိုဝိရတိပဋိပက္ခိလည်း။ ကမ္မပထဘာဝေါ၊ ကမ္မပထအဖြစ်သည်။ ဝုတ္တော၊ သင့်၏။ ဇုတိ-ကတ္ထာ၊ ဤသို့ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိပါဋိယာ သတ္တစေတနာပိ ဝဋ္ဋဋ္ဌိဝိရတိယောဒိတိ၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတံ့။ တထာ-တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဇုတိကတ္ထာ၊ ၍။ ဝုတ္တဘာဝေါ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

၈ဇ္ဈတ္တိ၊ [နနု စေတနာ။ ပ။ နယုတ္တော်ဘာတိ-၏အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထ ဆယ်ပါးတို့တွင် ကာယဒုစ္စရိတ သုံးပါး,ဝစီဒုစ္စရိတ လေးပါး အားဖြင့် ဤခုနစ်ပါးသော စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၌ရှိသော စေတနာကို ကမ္မပထရာသီတို့၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မမူ။ အဘိဇ္ဈာ,ဗျာပါဒ,မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဤတရား သုံးပါး တို့ကိုသာ ကမ္မပထရာသီတို့၌ ကတမေဓမ္မာအကုသလာ၊ ယသ္မိံသမယေ အကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ

ဟောတိ သောမနဿသဟဂတံ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တံ။ ပ။ အဘိဇ္ဈာ ဟောတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ-ဟူ၍ဌင်း။ ကတမေ ဓမ္မာ အကုသလာ၊ ယသ္မိံသမယေ အကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၊ ဒေါမနဿသဟဂတံ ပဋိဃသမ္ပယုတ္တံ။ ပ။ ဗျာပါဒေါ ဟောတိ-ဟူ၍ဌင်း ဟောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ကောဋ္ဌာသတောတိ ပဋိပါဋိယာ သတ္တ-ဟု စေတနာ ခုနစ်ပါးတို့၏ ကမ္မပထအဖြစ်သည်မသင့်ဟု စောဒနာသည်။

နအဝစနသ အညဟေတုတ္တာ။ ပ။ နနိဝါရိတောတိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား-စေတနာသည် ကမ္မပထမဟုတ်သောကြောင့် ကမ္မပထရာသီ၌ ဘုရားမဟောသည်မဟုတ်၊ ကမ္မပထအဖြစ်မမြဲခြင်းကြောင့် ကမ္မပထရာသီ၌ဘုရားဟောတော်မမူ။ အကြင်အခါ ကမ္မပထမြောက်သည်၊ထိုအခါ ကမ္မပထရာသီ၌ ရေတွက်ခြင်းကိုတားမြစ်တော်မမူ။ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် ကမ္မပထရာသီ၌ မဟောခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့် စေတနာခုနစ်ပါးတို့၏ ကမ္မပထအဖြစ်သည် သင့်သည်ဟု ဖြေတော်မူသည်။

အနုဋ္ဌီကာပါဋ္ဌကို မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြပေအံ့။ စေတနာသည် အခါခပ်သိမ်း ကံမ္မပထမမြောက်သဖြင့် ကမ္မပထအဖြစ်သည် အနိယတ ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မပတရာသီ၌ မဟောခဲ့သည် ဖြစ်အံ့။ ကမ္မပထ မမြောက်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့လည်းရှိကြသဖြင့် ကမ္မပထအဖြစ်သည် အနိယတဖြစ်သောကြောင့် ထိုအဘိဇ္ဈာ-စသည် တို့ကိုလည်း ကမ္မပထ ရာသီ၌ မဟောသင့်-ဟု ဆိုငြားအံ့။ ကမ္မပထ၏အဖြစ်, ထိုကမ္မပထနှင့်တူသည်၏အဖြစ်တို့ဖြင့် အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ကို ကမ္မပထရာသီ၌ဟောတော်မူသော်ကြောင့် ဟောသင့်သည်-ဟုဖြေအပ်၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော် စေတနာကိုလည်း ကမ္မပထ၏အဖြစ်,ထိုကမ္မပထနှင့် သဘောတူသည်၏အဖြစ်တို့ဖြင့် ကမ္မပထရာသီ၌ ဟောသင့်သည်ဟု ဆိုငြားအံ့။ ဟောသင့်သော်လည်း စေတနာသည် ပါဏာတိပါတ-စသော စေတနာဖြစ်သဖြင့် ကမ္မပထအဖြစ်သ်ည် ထင်ရှားသောကြောင့် ကမ္မပထရာသီ၌ဘုရားမဟောဟုဖြေဆိုအပ်၏။

ထိုစကားကိုခဲ့အံ့။စေတနာဟံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဝဒါမိ။ တိဝိဓါ ဘိက္ခဝေ ကာယသဉ္စေတနာ အကုသလံ ကာယကမ္မံ-စသောပါဠိတော်တို့ဖြင့် စေတနာ၏ ကံ၏အဖြစ်ကို ဟောပြတော်မူခြင်း,သုဂတိ,ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၏ဌင်း၊ထိုသုဂတိဒုဂတိဘဝတို့၌ဖြစ်သော သုခ,ဒုက္ခတို့၏ဌင်း အကြောင်းဖြစ်သောကံကိုကမ္မပထဟုဆိုအပ်ခြင်း၊ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် စေတနာ၏ ကမ္မပထ၏ အဖြစ်သည် ထင်ရှား၏။ အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့သည်ကား-စေတနာ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် သုစရိတ,ဒုစ္စရိတဖြစ်ခြင်း၊ စေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သည်အဖြစ်,စေတနာနှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သုဂတိ,ဒုဂ္ဂတိ ဘဝတို့၏ဌင်း ထိုသုဂတိ,ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌ဖြစ်သောသုခ,ဒုက္ခတို့၏ဌင်း အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၊ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့် စေတနာကဲ့သို့ကမ္မပထအဖြစ်မထင်ရှားသောကြောင့်ထိုအဘိဇ္ဈာစသောတရား

တို့ကိုသာ ကမ္မပထရာသီ၏အဖြစ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်။ တနည်းကား-အဘိဇ္ဈာ စသောတရားတို့သည် စေတနာနှင့် သဘောမတူကြ သောကြောင့် စေတနာကို အဘိဇ္ဈာစသည်တို့နှင့် အတူတကွ ကမ္မပထ ရာသီ၏ အဖြစ်ဖြင့် ဟောတော်မမူ။ ။ဤကား အနုဋ္ဌီကာ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ပဉ္စိသိက္ခာပဒါ ပရိတ္တာရမ္မဏာ ဧဝါတိ ဧတေန။ ပ။ ပရိဟရိဿတိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပါဏာတိပါတ-စသည်တို့၏ အာရုံ တို့သည်သာ ဝိရတိတို့၏ အာရုံများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် ပဉ္စသိက္ခာပဒါ ပရိတ္တာရမ္မဏာဝေ-ဟူသော ပါဠိတော်နှင့် အဒိန္နာဒါနံ သတ္တာရမ္မဏံဝါ ဟေတိ-စသော အဋ္ဌကထာ၏ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ပဉ္စသိက္ခာပဒါ ပရိတ္တာရမ္မဏာပေါတိ ဧတေန အဒိန္နာဒါနာဒိနံ သတ္တာရမ္မဏာဘာဝဝိရောဓံ-ဟု စောဒနာသည်။ (အနုဋ္ဌီကာ)

ထိုပါဠိတော်နှင့်အဋ္ဌကထာ ဆန့်ကျင်သည်ကို အာရမ္မဏာတ္တိကော သု ပနယာနိ သိက္ခာပဒါနိ ဣတ္ထေ သတ္တာရမ္မဏာနိတိ ဝုတ္တာနိ။ တာနိ ယသ္မာ သတ္တော တိ သန္နိဂတေ သဓိါရေယေဝ အာရမ္မဏီကရောန္တိ၊ ယသ္မာစ သမ္ဘာနိဝိ ဧတာနိ သမ္ဘုတ္တဝိရတိဝသေနေဝ နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ၊ တသ္မာ ပရိတ္တာရမ္မဏာတိစ ပစ္ဆုပ္ပန္နာရမ္မဏာတိစ ဝုတ္တံ-ဟု သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ သိက္ခာပဒဝိဘင်း ပဉ္စာပုစ္ဆကဝဏ္ဏ ဖြေတော်မူသည်။ ထိုအဋ္ဌကထာဋီကာ ပာဠိတော် သန္နိဂတေ သဓိါရေယေဝ အာရမ္ဘဏီကရောန္တိ-ဟု မိန့်အပ်သောပါဋိကို ဋီကာဌီ သတ္တာသဓိါတေသဓိါရေဝေ အာရမ္ဘဏီတော-ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သယမေဝ ပရိဟရိဿတိတိ သိက္ခာပဒဝိဘင်း ပဉ္စာပုစ္ဆကဝဏ္ဏနံ သန္ဓါယ ဝဒတိ၊ တတ္ထဲ ဟိ ယသ္မာ သတ္တော တိ သန္နိဂတေ သဓိါရေယေဝ အာရမ္ဘဏီကရောတိ၊ တသ္မာ ပရိတ္တာရမ္မဏာတိ ဝုစ္စန္တိ တိ ဝုတ္တံ။ (အနုဋ္ဌီကာ)။ ထိုကြောင့်ပြည်အဋ္ဌသာလိနီသဏ္ဌိသတ္တာရမ္မဏံဝါ၊ သတ္တဝါ-ဟုခေါဝေါအပ်သော သဓိါရလျှင်အာရုံရှိသည်ၵင်းဟု ယောဇနာ တော်မူသည်။ ။ဒုဋ္ဌတာဒီနိဒ္ဓအာဒိသဒ္ဒါဖြင့်လာဘ်မရခြင်း,ရသေးလာဘ်ပျက်စီးခြင်း,အလိုရှိအပ်သော စည်းစိမ်တို့ကိုခဲယဉ်းစွာဖြင့်ရခြင်း, မင်း-စသော ရန်သူတို့နှင့်ဆက်ဆံသောစည်းစိမ်ရှိခြင်း,ဆင်းရဲစွာနေရခြင်း,စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဖြင့်နေရခြင်းစသည်တို့ကိုယူအပ်ကုန်၏။ ကေစိဆရာတို့ကား- ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာပျက်စီးခြင်းသည် နိဿန္ဒဖလ-ဟုဆိုကုန်၏။ (အနုဋ္ဌီကာ)

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝိရတိတို့ကို ကမ္မပထတို့၌ မြတ်စွာဘုရား မဟောကြားသည်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကမ္မပထအဖြစ်ကို မိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား ပါဏာတိပါတာဒီဟိ ပန ဝိရတိယောတိ စတံ-စသောပါဌ်ကိုမိန့်။ ။အကြင်ဝိရတိတို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော စေတနာတို့ကို ကာယက်ံ,ဝစီကံတို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ထိုဝိရတိတို့၏လည်း ကမ္မပထအဖြစ်သင့်သောကြောင့် ဝိရတိတို့ကို ကမ္မပထတို့ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ၌မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသော်။

၅၂ ဝါကျကိုတနည်း ယောဇနာသေ၁- ပါဏာတိပါတာဒိဟိ ပန ဝိရတိယောတိ ဧတံ၊ ကို။ ယာဟိဝိရတိဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္မယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ (ဟေတုမန္တာ)။ စေတနာ၊ တို့ကို။ ကာယဝင်္ကမ္မာနိတ်၊ ကာယကံ, ဝစီကံတို့ဟူ၍။ယ်သ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာန်၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာသဋ္ဌ၊ ထိုဝိရတိတို့၏လည်း။ ကမ္မပထဘာဝေါ၊ ကမ္မပထအဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဈာ၊ သင့်၏။ ဇုတိကတ္တာ-ဇုတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကမ္မပဇေသု၊ တို့၌။ (ထည့်)။ ဝုတ္တံ၊ ၏ ဟု ယာဟိဝိရတိဟိ။ ပ။ ဝုဋ္ဌာန်-ဟူသော အနိယတဝါကျကို တာသဋ္ဌ။ ပ။ ဝုတ္တံ-ဟူသောနိယတဝါကျ၏ ဟေတုယောဇနာအပ်၏။ ထိုကြောင့် (အနိယတဝါကျ၊ ရှိလေကမူ၊ နိယတ၏၊ဟေတုသရူပ၊ ဤနှစ်ဝကို၊ ယထာရဟပြုသတည်း) ဟု ရန်ကုန်မြို့ ဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။ နိယံပြုတော်မူသည်။ ။တာသဋ္ဌ ငိရတိနံ စေတနာသမ္မယုဘ္ဘာဝ.စေတနာဒွါရေန သုဂတိဒုဂ္ဂတိတဒုပပတ္တိနသုခဒုက္ခာနံ ပထဘာဝေါယုတ္တောတိ အဓိပ္ပါယော။ (အနုဋီကာ)။ ဤဋီကာပါဠိတ္ဝ် စေတနာဒွါရေန-ဟု မိန့်သောကြောင့် ယာဟိ ဝိရတိဟိ သမ္မယုတ္တာ စေတနာ ကာယဝင်္ကမ္မာနိတိ ဝုစ္စန္တိ-ဟူသော အနိယတဝါကျကို ဟေတု ယူကြောင်းကို သိအပ်၏။]

အလ္လ သသကမံ သန္တိ၊ ကား။ ဇီဝမာန သသကမံသံ၊ အသက်ရှိသော ယုန၄ယ်၏ အသားကို။ ဝေါရောပေတာဟိ၊ ချကူးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ။ ဒုဿိလျာဒါရမ္မဏာ၊ ဒုဿီလျစသော တရားတို့၏ အာရုံတို့သည်။ တဒါရမ္မဏာ၊ ထိုဝိရတိတို့၏ အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယာဒိ အာရမ္မဏာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေစသည်ကို အာရုံပြုကုန်သောဝိရတိတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့။ ဒုဿီလျာဒီနိ၊ ဒုဿီလျစသော တရားတို့ကို။ ပဇဟန္တိ၊ ပယ်ကုန်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့သောအမေးသည်။ သတိ၊ သော်(ထည့်)။ တံ၊ ထိုပယ်သည်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ၄ါ။ ယထာပနာတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနဘိဇ္ဈာ။ပ။ ဝိရမန္တာသာတိတ္ထေ၊ ၌။ အဘိဇ္ဈံ၊ အဘိဇ္ဈာကို။ ပဇဟန္တာသ။ ပယ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဇုတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မနောဒုစ္စရိတာ၊ မနောဒုစ္စရိုက်ဖြစ်သော။ ဝိရတိ၊ သုံးပါးသော ဝိရတိသည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇုတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ အနဘိဇ္ဈာဒိဟေဝ၊ အနဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့ဖြင့်သာ လျှင်။ တပ္ပဟာနတော၊ ထိုဒုဿီလျစသည်တို့ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်တည်း။

၇ဋ္ဌိ၊ [အာရမ္မဏတောတိ ပါဏာတိပါတာဒိနံ အာရမ္မဏာနေဝ ဧတေသံ အာရမ္မဏာနိ-၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူလိုရကား-ဒုဿီလျာဒါရမ္မဏာ တဒါရမ္မဏာ- ကိုဆိုန်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒုဿီလျ စသည်တို့၏ အာရုံ ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေစသော ဝိတိက္ကမိတမ်ဗွဝတ္ထုသည် ဝိရတိတို့၏အာရုံဖြစ်ဘိသေ၁။

အနာဘိဇ္ဈာ။ ပ။ ဝိရမန္တိသ-ဌ အဓိပ္ပါယတ္ထိ ကိုပြတော်မူလိရကား-အနာဘိဇ္ဈာ။ ပ။ ဝိရမန္တိသာတိ-ဧသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား- အနာဘိဇ္ဈာဉာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တေန ဝိရမန္တိသ-ဟူသည် အနာဘိဇ္ဈာဖြင့် ဒေဘိဇ္ဈာကိုပယ်သည်ကို မိန့်တော်မူသည်။ သမ္မတ္တဝိရတိ, သမာဒါနဝိရတိ, သမုစ္ဆေဒဝိရတိသုံးပါးဖြင့် ပယ်သည်ကို မိန့်သည်မဟုတ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ပဇဟန္တိသာတိ ဧတေန အနာဘိဇ္ဈာယ ဝိရမနာကာရံ နိဝတ္တေတိ။ (မဇ္ဈိကာ)။ ပဇဟန္တိသာတိ ဧတေန၊ ဖြင့်။ အနာဘိဇ္ဈာယ၊ အနာဘိဇ္ဈာ၏။ ဝိရမနာကာရံ၊ ဝိရတိဖြင့်ကင်းခြင်းကိစ္စကို။ နိဝတ္တေတိ၊ နစ်စေ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဇဟန္တိသ-ဟု ဖွင့်ပြဘော်မူသဖြင့် အနာဘိဇ္ဈာသည် အဘိဇ္ဈာကို ဝိရတိဖြင့် ကြဉ်ခြင်း ဝိရမနာကိစ္စမရှိ။ ပယ်သောပဇဟနကိစ္စသာရှိသည်ဟု ပြတော်မူသည်။

အရှင်ဒွိကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ဝိရမနာကိစ္စမရှိ၊ ပဇဟနကိစ္စသာရှိသည်-ဟူသောအနက်ကို သိအပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား နဟိစသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-အနာဘိဇ္ဈာစသည်တို့ဖြင့်သာလျှင် အဘိဇ္ဈာစသည်တို့ကိုပယ်သဖြင့် ကာယဒုစ္စရိတဝိရတိ, ဝစီဒုစ္စရိတဝိရတိ သာရှိသည်။ မနောဒုစ္စရိတဝိရတိမရှိခြင်းကြောင့် ပဇဟနကိစ္စသာရှိသည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယတ္ထကို သိအပ်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဤအဋ္ဌကထာဒွိကာတို့ကို ဆောက်ရွက်၍ ဒေဘိဇ္ဈာယ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ- စသည်ဖြင့် မနောသုစရိတသိလဆောက်တည်ကြသည်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားသင့်၏။]

အကုသလ ကုသလကမ္မပထ ပြီး၏။

—o—

ကမ္မပထသံသန္ဒနကထာ

ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ၊ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော။ ဒုဿီလျာဒီနံ၊ ဒုဿီလျ အစရှိကုန်သော။ အသံဝရာနဉ္စ၊ အသံဝရတို့၏ဂုဏ်း။ တထာ၊ ထိုအတူ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော။ဒုစ္စရိတာနဉ္စ၊ ဒုစရိုက်တို့၏ဂုဏ်း။ အကုသလ ကမ္မပထဟိ၊ အကုသလကမ္မပထတရားတို့နှင့်။ အဝဏ္ဏတော၊ အနက်အားဖြင့်။ နာနတ္တာဘာဝဒဿနံ၊ မတူးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ၊ ကမ္မပထ သံသန္ဒနမည်၏။

စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနမေဝ၊ ကမ္မပထ မြောက်သည်သာဖြစ်ကုန်သော။ သုသီလျာဒီနံ၊ သုသီလျ အစရှိကုန်သော။ သံဝရာနဉ္စ၊ သံဝရတို့၏ဂုဏ်း။ တထာ၊ ထိုအတူ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော။ သုစရိတာနဉ္စ၊ သုစ

ရိက်တို့၏ဂုဏ်း။ ကုသလ ကမ္မ ပထေဟိ၊ ကုသလ ကမ္မပထ တရားတို့နှင့်။ အတ္ထ တော၊ အနက်အား ဖြင့်။ နာနတ္တာဘာဝ ဒဿနံ၊ သည်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ၊ မည်၏။ အထဝါ၊ ကား။ တေသံ၊ ထိုအသံဝရ ဒုစ္စရိတ,သံဝရ သုစရိတတို့၏။ ဖဿာဒ္ဓါရာဒီဟိ၊ ဖဿဒ္ဓါရ စသည်တို့နှင့်။အဓိရောဓာဘာဝေန၊ မဆန့်ကျင်သည် ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒီပနံ၊ ပြခြင်းသည်။ ကမ္မပထသံသန္ဒနံ၊မည်၏။ ဣတိ၊သို့။ ဧကစိ၊ အချို့ကုန်လော ဓမ္မသိရီ မထေရ်တို့သည်။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တဧဒတံ၊ ထိုစကားကို။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ စိစစ်အပ်၏။ ဝါ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ပဋ္ဌဖဿဒ္ဓါရပဋ္ဌ အသံဝရဒ္ဓါရပဋ္ဌ သံဝရဒ္ဓါရေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ဖဿဒ္ဓါရ,ငါးပါးကုန်သောအသံဝရဒ္ဓါရ,ငါးပါးကုန်သောသံဝရဒ္ဓါရတို့၌။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ဖြစ်ကုန်သော။အသံဝရာနဉ္စ၊ အသံဝရတို့၏ဂုဏ်း။ သံဝရာနဉ္စ၊ သံဝရတို့၏ဂုဏ်း။ ကမ္မပထတာ၊ ကမ္မပထ၏ အဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။နအတ္ထိ၊မရှိ။ (ဇုတိတသ္မာတဧဒတံ ဝိစာရေတဗ္ဗံဟု ပြန်၍စပ်။ ပဌမဟေတု)၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ကမ္မပထအဖြစ် မရှိသနည်းဟူမူ။ ပါဏာတိပါတာဒီနဉ္စ၊ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့၏ဂုဏ်း။ ပရသန္တကဝတ္ထု၊ လောဘ ပရသတ္တာ ရမ္မဏာ ဗျာပါဒ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ အာဒီနဉ္စ၊ သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထု၌ တဖန် နှစ်သက်သူတို့၏ဂုဏ်း။ တေသုဒ္ဓါရေသု၊ ထိုဒ္ဓါရတို့၌၊ အနုပ္ပတ္တိတော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ တိဝိဓကာယ ဒုစ္စရိတာဒီနိစ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကာယ ဒုစရိုက် စသည်တို့ သည်လည်း။ ကမ္မပထာတိ၊ ကမ္မပထတို့ ဟူ၍။ ပါဏဒာ ဧဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုကာယဒုစရိုက် စသည်တို့၏။ ကမ္မပထေဟိ၊ကမ္မပထတို့နှင့်။ နာနတ္တာဘာဝ ဒဿနေန၊ မထူးသည်၏အဖြစ်ကို ပြသဖြင့်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း(တသ္မာတဧဒတံ ဝိစာရေတဗ္ဗံ ဟု ပြန်၍စပ်။ ဒုတိယဟေတု)

ဇဏ္ဍိ၊ [ကမ္မပထသံသန္ဒနသရုပ်ကို ဧကစိဝါဒ၏ အစွမ်းဖြင့် ပြတော်မူခြင်းငှာ ကမ္မပထပပ္ပဘာနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထ မြောက်ကုန်သော အသံဝရတရားနှင့် ဒုစ္စရိတတရားတို့၏နှီးနှောကုသိုလ်လွှဲကမ္မပထတရားတို့နှင့် အနက်အားဖြင့် အထူးမရှိသည်ကို ပြခြင်းသည်ငှင်း။ ကမ္မပထ မြောက်ကုန်သော သံဝရတရားနှင့် သုစရိတတရားတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားတို့နှင့် အနက်အားဖြင့် မထူးသည်ကို ပြခြင်းသည်ငှင်း။ ကမ္မပထ သံသန္ဒန မည်၏။ တနည်းကား-ကမ္မပထ မြောက်ကုန်သော အသံဝရတရား, ဒုစ္စရိတတရား, သံဝရတရား,သုစရိတတရားတို့၏ ဖဿဒ္ဓါရ-စသည်တို့နှင့် မဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ပြခြင်းသည် ကမ္မပထသံသန္ဒနဟု ဓမ္မသိရိမထေရ်တို့သည် ဆိုကြသည် ဖြစ်တို့သော်။

ထိုကဲ့သို့ဆရာတို့ဆိုသောစကားတို့တွင် ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ ဒုသီလျာဒီနံ အသံဝရာနံ-ဟူသောစကားကို ပဋ္ဌဖသဒ္ဒါရဝဿန ဟိ ဥပ္ပန္နော အသံဝရော အကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ။ပ။ မနောဒုသံဝရဒ္ဒါရဝဿန ဥပ္ပန္နော အကုသလံ မနောကမ္မမေဝ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိတော်ရည်၍ဆိုသည်။ တထာ ဒုစ္စရိတာနဥ္စ-ဟူသောစကားကို တံဝိဓံ ကာယဒုစ္စရိတံ အကုသလံ။ပ။အကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိတော်ကိုရည်၍ ဆိုသည်။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနမေဝစ သုသီလျာဒီနံ သံဝရာနံ-ဟူသော စကားကို ပဋ္ဌဖသဒ္ဒါရဝဿန ဥပ္ပန္နော သံဝရောပိ။ ပ။ ကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိတော်ကိုရည်၍ ဆိုသည်။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနမေဝစ-၌ စ သဒ္ဒါကား-ဝါကျာရမ္ဘဟုတည်း။ တထာသုစရိတာနဥ္စ-ဟူသောစကားကို တံဝိဓံကာယသုစရိတံ။ ပ။ ကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ-ဟူသောအဋ္ဌကထာပါဠိတော်ကို ရည်၍ ဆိုသည်။ အထဝါ တေသံ ဖဿဒ္ဒါရာဒိဟိ-စသော စကားကို ဒုအထဝါ အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဋ္ဌဖသဒ္ဒါရဝဿန နုပ္ပဇ္ဇတိ။ ပ။ မနောကမ္မ ပန ဆဖဿဒ္ဒါရဝဿန ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိတော်ကို ရည်၍ဆိုသည်။ ပုံနှိပ်စာတို့၌ အထဝါအကုသလံ.ကာယကမ္မံ-၌အထဝါပုဒ်မရှိချေ။အထဝါ-ပုဒ်ရှိသင့်သည်။
(ရန်ကုန်မြို့ ဝဇ္ဇဝဏ်ဆရာတော်)

အရှင်ဋီကာဆရာ....ထိုကဲ့သိဆရာတို့ ဆိုသောစကား သည် သင့်ပါသလော။ စုဒ်။ တဒေတံ ဝိစာရေတဗ္ဗံ-ကိုမိန့်။ ။ဝိစာရေတဗ္ဗ၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-နဟိပဋ္ဌဖသဒ္ဒါရ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။ဒုဗိပ္ပါယ်ကား-ပါဏာတိပါတ-စသောအကုသလကမ္မပထဆယ်ပါးတို့သည် ငါးပါးကုန်သော ဖဿဒ္ဒါရ,အသံဝရဒ္ဒါရ,သံဝရဒ္ဒါရတို့၌ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထိုဒ္ဒါရတို့၌ ကမ္မပထမြောက်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ-ဟုဆိုသော ကေစိဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် ထိုဒ္ဒါရတို့၌ဖြစ်ကုန်သော အသံဝရ,သံဝရတို့ကို ကမ္မပထသံသန္ဒနဒ္ဒါ မရေတွက် အပ်သောကြောင့် ဆင်ခြင်သင့်သည် ဖြစ်ဘိ၏သော်။ ။ကမ္မပထဆယ်ပါးတို့တွင် ကာယကံသုံးပါးသည် ဗောပနကာယ အသံဝရကာယဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သည်။ ဝစီကံလေးပါးသည် ဝါစာအသံဝရဝါဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သည်။ မနောကံသုံးပါးသည် မနောအသံဝရမနောဒ္ဒါရ၌ဖြစ်သည်။ထိုကမ္မပထဆယ်ပါးတို့သည် မနောသမ္ပယုတ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် တေသု ဒ္ဒါရေသု အနုပ္ပတ္တိတော-ဟုမိန့်သည်။ ။ကမ္မပထတာနတ္တိတိ တေနယဒုပ္ပဋိပန္နာနံ အသံဝရ သံဝရာနံ တေသံဝါဒေ ကမ္မပထသဗ္ဘာဝနေ အသင်္ကိလိဋ္ဌတ္တာ ဒုသီလာနံ။ (အနုဋီကာ)

ဤ-နဟိ ပဋ္ဌဖသဒ္ဒါရ။ ပ။ တေသု ဒ္ဒါရေသု အနုပ္ပတ္တိတော-ဟူသော ဟိတ်ဖြင့် ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ ဒုသီလျာဒီနံ အသံဝရာနံ-နှင့် ကမ္မပထပ္ပတ္တာနမေဝစ သုသီလျာဒီနံ သံဝရာနံ-ဟူသော စကားကို ဆင်ခြင်သင့်ကြောင်းကိုမိန့်သည်။ ။ကမ္မပထမြောက်သော ကာယဒုစ္စရိတစသော တရားတို့ကိုရေတွက်ခြင်း၌ အကျိုးမရှိသည်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ တိဝိဓံ။ ပ။ ဒဿနေန-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဗိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထဘာရားတို့ကို ကမ္မပထတို့နှင့် မထူးသော

အဖြစ်ကိုပြသဖြင့် အကျိုးမရှိသောကြောင့် ဆင်ခြင်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဤဟိတ်ဖြင့် တထာ ဒုစ္စရိတာနဉ္စ-နှင့် တထာ သုစရိတာနဉ္စ-ဟူသော စကား ကို ဆင်ခြင်သင့်ကြောင်းကို မိန့်သည်။]

ဒုစ္စရိတာနဉ္စ၊ ဒုစရိုက်တို့၏ဂုဏ်း။ သုစရိတာနဉ္စံ၊ သုစရိုက်တို့၏ဂုဏ်း။ ဖဿဒ္ဓါရာဒိ ဝသေန၊ ဖဿဒ္ဓါရ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ' ကြောင့်။ နစဒီပိတာ၊ ပြလည်းမပြအပ် (တသ္မာတဒေတံ ဝိစာရေတမ္ဗံဟုစပ်။ တတိယဟေတု)။ ယတော၊ အကြောင်းဖဿဒ္ဓါရ စသည်တို့၌ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုအသံဝရ, သံဝရတို့၏။ ဖဿဒ္ဓါရာဒိဟိ၊ ဖဿဒ္ဓါရစသည်တို့နှင့်။ အဝိရောဓဘာဝေန၊ မဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒီပနာ၊ ပြသည်။ သိယာ၊ ၏။ အသံဝရာနဉ္စ၊ အသံဝရတို့၏ဂုဏ်း။ သံဝရာနဉ္စ၊ သံဝရတို့၏ဂုဏ်း။ သာဥပပတ္တိ၊ ထိုဖဿဒ္ဓါရ စသည်တို့၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာပိဒီပိတာ၊ ပြလည်းမပြအပ်။ ပန၊ အန္တယမ္ဘတပါး ဗျတိရိတ်ကိုဆို ဦးအံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဖဿဒ္ဓါရာဒိဝသေန၊ ဖဿဒ္ဓါရ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အသံဝရာနဉ္စ၊ တို့၏ဂုဏ်း။ ကာယကမ္မာဒိတာ၊ ကာယကံစသည်တို့၏ အဖြစ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပိတာ၊ ၏ (တသ္မာတဒေတံ ဝိစာရေတမ္ဗံဟုစပ်။ စတုတ္ထဟေတု)။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားသည်။ ဝါ၊ ပဋ္ဌဖဿဒ္ဓါရဝသေန ဟိ ဥပပ္ပန္နော အသံဝရော အကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ။ ပ။ တိဝိဓံ မနော သုစရိတံ ကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟော်တိဟူသော စကားသည်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ၊ သည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ အကုသလံ ကာယကမ်္မံပဋ္ဌ ဖဿဒ္ဓါရ ဝသေန နဥပပဇ္ဇတီတိ အာဒိ၊ နဥပပဇ္ဇတိ အစရှိသော စကားသည်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာသိယာ၊ မဖြစ်ရာ (တသ္မာတ ဒေတံ ဝိစာရေတမ္ဗံဟုစပ်။ ပဋ္ဌမဟေတု)။ ဧသာပိ၊ ဤအကုသလံ ကာယကမ်္မံပဋ္ဌ ဖဿဒ္ဓါရဝသေန နဥပပဇ္ဇတိ အစရှိသော စကားသည်လည်း။ ဆဖဿဒ္ဓါရာဒိ ဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဖဿဒ္ဓါရ စသည်တို့နှင့်။ အဝိရောဓဒီပနာ၊ မဆန့် ကျင်သည်ကိုပြသောစကားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-စေ၊ ဤသို့ဆိုခြားအံ့။ ဝုတ္တမေဝ၊ ပဋ္ဌဖဿဒ္ဓါရ ဝသေနဟိ ဥပပ္ပန္နော အသံဝရော အကုသလံ မနောကမ္မ မေဝ ဟောတိစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးကိုသာလျှင်။ ပကာရန္တရေန၊ အကုသလံ ကာယကမ်္မံပဋ္ဌ ဖဿဒ္ဓါရဝသေန နဥပပဇ္ဇတိဟူသော အပြားတပါးဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ အထဝါတိ၊ အထဝါဟူ၍။ အာစရိယော်န၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝတ္တမ္ဗံ၊ မဆိုသင့် (တသ္မာတဒေတံ ဝိစာရေ တမ္ဗံဟုစပ်။ ဆဋ္ဌဟေတု)။

စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့။ အထဝါသဒ္ဒေ၊ အထဝါသဒ္ဒါကို။ သမုစ္ဆယတ္ထော၊ သမုစ္ဆည်းအနက်ကို။ ဂဟိတေ၊ ယူအပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနေဝ၊ ကမ္မပထသို့ ရောက်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုဿီလျာဒီနံ၊ ဒုဿီလျ စသည်တို့ကို။ ကာယကမ္မာဒိနာမေဟိ၊ ကာယကံစသော အမည်တို့ဖြင့်။ ဝဒန္တေဟိ၊ ဆိုကုန်သော။ အဋ္ဌကထာ စရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည် (ထည့်)။ မနောကမ္မသ၊ ၏။ ဆဖဿဒ္ဒါရဝသေန၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဖဿဒ္ဒါရတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝတ္တာဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်(တသ္မာတဒေတံ ဝိစာရေတမ္ဗ်ဟုစပ်။ သတ္တာမဟေတု)။ တံ၊ထို မနောကံသည်။ စက္ခုဒ္ဒါရာဒိဝသေန၊ စက္ခုဒ္ဒါရ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ် (မနောဒ္ဒါရ ဝသေနေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟုပါဠိဝင်ကိုဖေါ်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဖဿဒ္ဒါရ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ နဝတ္တာဗ္ဗဘာဝေါ၊ ကို။ဝေဒိတာဗ္ဗော၊၏ (ပြန်၍စပ်)။(ဤကားအထဝါအကုသလံ ကာယကမ္မံပဓာန ဖဿဒ္ဒါရ ဝသေန နဥပ္ပဇ္ဇတိဟု အထဝါသဒ္ဒါရှိသင့်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော ရန်ကုန်မြို့ ဝဠဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ နည်းတည်း)။(တနည်းကား) စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့။ ထွက်၊ အသံဝရ,သံဝရတို့၏ ကာယကံစသော အဖြစ်ကို ပြခြင်းမျှသည်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ၊ သည်။ ယဒိသိယာ၊ အုံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ အကုသလံ။ ပ။ နဥပ္ပဇ္ဇတီတိ အာဒိ၊ သည်။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ၊သည်။နသိယာ၊ရာ။ဧသောပိ၊ဤကာယကံစသော အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်လည်း။ ဆဖဿဒ္ဒါရာဒီဟိ၊ တို့နှင့်။ အဝိရောဓဒီပနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ-စေ၊ အုံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ဝုတ္တမေဝ၊ ကမ္မပထပ္ပတ္တော်နံ။ ပ။ အတ္ထိတောနာ နတ္ထာဘာဝ ဒဿနံဟု ဆိုအပ်ပြီးသည်ကိုသာလျှင်။ ပကာရန္တရေန၊ တဖဿဒ္ဒါရာဒီဟိ အဝိရောဓောဝေန ဒီပနံဟူသော အပြားတပါး ဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ အထဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝတ္တမ္ဗ်၊အပ် (တသ္မာတဒေတံ ဝိစာရေတမ္ဗ်ဟုစပ်)။(ဤကား ဧတ္ထကန္တီ အသံဝရာနံ သံဝရာနဉ္စသည်ဖြင့်ဂုင်း။ ဧသောပိတိ ကာယကမ္မာဒိတာ ဒီပနာပိတိ အတ္ထောစသည်ဖြင့်ဂုင်း ဖွင့်ပြတော်မူသော မဓုဋီကာ အလိုတော်တည်း)။

၈ဏ္ဍီ၊ [ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ။ ပ။အတ္ထိတော နာနတ္ထာဘာဝဒဿနံ-ဟူသော ကေစိ ဆရာတို့၏ ပုရိမပက္ခ၌ အကျဉ်းအားဖြင့် အပြစ်ကိုမိန့်ပြီး၍ အထဝါ တဖဿဒ္ဒါရာဒီဟိ-စသော ဒုတိယ ပက္ခ၌လည်း အပြစ်ကို မိန့်တော်မူခြင်းငှာ နစဒုစ္စရိတာနံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ပဋ္ဌဖဿဒ္ဒါရဝသေန ဟိ ဥပ္ပန္နော အသံဝရော အကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ-စသည်ဖြင့် မိန့်သောစကားသည် ဒုစ္စရိတသုစရိတတို့၏ ဖဿဒ္ဒါရ-စသည်တို့၏

အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကိုပြတော်မူသောစကားမဟုတ်ခြင်း, ထိုအသံဝရတို့၏ဖဿဒွါရစသည်တို့နှင့်မဆန့်ကျင်သောအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သည်ကိုပြတော်မမူခြင်း, စင်စစ်အားဖြင့် ဖဿဒွါရ-စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ကုန် သောအသံဝရသံဝရတို့၏ ကာယကံ-စသည်တို့၏အဖြစ်ကိုပြခြင်း ဤအကြောင်းတို့ကြောင့် ကေစိဆရာ၏ အထဝါ တေသံ့ဖဿဒွါရာဒိဟိ-စသော ဒုတိယပက္ခစကားကိုစဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသေဂ်။

ထို ကေစိ ဆရာတို့၏ စကားသည် အနဝဿဝ ပရိယာဒါန-မဟုတ်သာဝဿဝပရိယာဒါနဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-ယဒိ စ ထွေကံ့-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (အနုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-အသံဝရ, သံဝရတို့၏ ကာယကံ- စသည်တို့၏ အဖြစ်ကို ပြသောစကားသည် ကမ္မပထသံသန္ဒနဖြစ်ခဲ့သေဂ် ပဋ္ဌဖဿဒွါရဝဿနဟိ ဥပ္ပန္နော အသံဝရော-အစ တိဝိဓံ မနောသုစရိတံ ကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိ- အဆုံးရှိသော စကားသာ ကမ္မပထသံသန္ဒနဖြစ်သင့်၏။ အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဋ္ဌဖဿဒွါရ ဝဿနဥပ္ပတ္တိ-စသော စကားသည် ကာယကံ-စသည်တို့၏ ပဋ္ဌဖဿဒွါရ-စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို ပြသောစကားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကမ္မပထသံသန္ဒနဥ္စ ကေစိဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် မပါဝင်ရာ။ ထိုသို့မပါဝင်ခဲ့သေဂ် ကမ္မပထသံသန္ဒနသည် အနဝဿဝပရိယာဒါန-မဟုတ်၊ သာဝဿဝပရိယာဒါန ဖြစ်သောကြောင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်အပ်၏-ဟူ၍ဆင်း။ ဤ-အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဋ္ဌဖဿဒွါရဝဿန နဥပ္ပတ္တိ-စသော စကားသည် ဆဖဿဒွါရ-စသည်တို့နှင့် မဆန့်ကျင်သည်ကို ပြသောစကား ဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မပထသံသန္ဒနဥ္စ ပါဝင်သည်ဟု ကေစိ ဆရာတို့ဆိုဩားအံ့။ ပဋ္ဌဖဿဒွါရဝဿန ဟိ ဥပ္ပန္နော အသံဝရော-စသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသောစကားကိုသာလျှင် တနည်း-တဝိကပ်ကြဲသော အထဝါသဒ္ဒါဖြင့် အထဝါ အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဋ္ဌဖဿဒွါရဝဿန နဥပ္ပတ္တိ-စသည်ဖြင့်မဆိုသင့်။ ထိုသို့မဆိုသင့်လျက်ဆိုသေဂ် ကမ္မပထသံသန္ဒမ ကြောင်းသော သာဂဿဝသစကားဖြစ်သောကြောင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်အပ်၏ဟူ၍ ဂုဏ်း။ အထဂါသဒ္ဒါကို ဝိကပ်အနက်မယူမူ၍ သမုစ္စည်းအနက်ယူခဲ့သေဂ် ပဋ္ဌဖဿဒွါရဝဿန ဟိ ဥပ္ပန္နော အသံဝရော-စသော စကားနှင့် အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဋ္ဌဖဿ ဒွါရဝဿန နဥပ္ပတ္တိ-စသောစကားတို့သည် ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော ဒုသီလ္ယ- စသည်တို့ကို ကာယကံ စသော အမည်တို့ဖြင့် အာကာရဆရာတို့သည်မိန့်တော်မူကြသည်ဟု ကေစိဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ရောက်သည်။ ထိုအခါ မနောကံသည် မနောသမ္ပယုတ္တဒွါရ၌သာ ကမ္မပထမြောက်သည်။ စက္ခုသမ္ပယုတ္တဒွါရ-စသော ငါးပါးကုန်သော ဖဿဒွါရတို့၌ ကမ္မပထမမြောက်သောကြောင့် အကုသလံ မနောကမ္မံ ပန ဆဖဿဒွါရဝဿန ဥပ္ပတ္တိ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မဆိုသင့်။ ထိုသို့ကား မဟုတ်၊ ကမ္မပထမြောက်သော မနောကံနှင့် ကမ္မပထ မြောက်သော မနောကံ တို့ကိုယူ၍ အကုသလံ မနောကမ္မံ ပန ဆဖဿဒွါရဝဿန ဥပ္ပတ္တိ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌

မိန့်သည်။ ထိုသို့မိန့်ရာ၌ ကမ္မပထမမြောက်သော မနောကံသည် ကေစိဆရာတို့၏အလိုအားဖြင့်ကမ္မပထသံသန္ဒနှင့်မပါဝင်၊ သာဝသေသ ဖြစ်သောကြောင့် စဉ်းစားဆင်ခြင် သင့်သည်ဟူ၍ဂင်း ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။မဓုဋ္ဌကာအလို တော်ကား ကေဧဆရာတို့၏ စကားတွင် အထဝါ တေသံ ဖဿဒွါရာဒီဟိ-၌ အထဝါသဒ္ဒါကိုယူသည်။ ထိုကြောင့်-တေသံ၊ တို့၏။ ဖဿဒွါရာဒီဟိ၊ တို့နှင့်။ အဝိရောဓဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အထဝါဒိပနံ-ဒီပနံပိ၊ ပြခြင်းသည်လည်း-ဟု သမုစ္စယတ္ထ ယောဇနာအပ်၏။]

၈၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ကမ္မပထပပ္ပတ္တာဧဝ၊ ကမ္မပထ မြောက်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အသံဝရာဒယော၊ အသံဝရ စသည်တို့ကို။ ယဒိဂဟိတာ၊ အကယ်၍ယူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ဒုစ္စရိတေဟိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှ။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။ အသံဝရာနံ၊ အသံဝရတို့၏။ အဘာဝါစ၊ မရှိခြင်းကြောင့်ဂင်း။ တေသံ၊ ထိုဒုစရိုက်တို့၏။ တံတံကမ္မဘာဝဿ၊ ထိုထိုကံအဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာစ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂင်း။ စောပနကာယ အသံဝရ ဒွါရဝသေန ဥပ္ပန္နော အလံဝရော အကုသလံ ကာယကမ္မမေဝ ဟောတိအာဒိ။ စောပန။ ပ။ ဟောတိစသောစကားကို။ နဝတ္တုမ်၊ မမိန့်သင့်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏(တသ္မာတဒေတံ ဝိစာရေကမ်ဗဟုစပ်။ အဋ္ဌမဟေတု)။တသ္မိံ၊ ထိုစကားကို။ ပုစ္ဆမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သက်ရော၊ ရောယှက်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝတ္တုမ်၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။(ပြန်၍စပ်)။ ဝစီမနောကမ္မာနိပိ၊ ဝစီကံ,မနောကံတို့သည်လည်း။ ကာယဒွါရေ၊ ၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ သေသဒွါရေသုပိ၊ ကြွင်းသောဒွါရတို့၌လည်း။ ကမ္မန္တရာနိ၊ တပါးသောကံတို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သက်ရဘာဝေါ၊ ရောယှက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပန၊ သက်ရဒေါသမှတပါး ပုဗ္ဗာပရ ဝိရောဓိဒေါသကိုဆိုအံ့။ ဒွါရန္တရော၊ တပါးသောဒွါရ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ကမ္မန္တရမ်ပိ၊ တပါးသောကံသည်လည်း။ တံဒွါရိကံ ကမ္မမေဝ၊ ထိုဒွါရ၌ဖြစ်သော ကံသည်သာလျှင်။ အထသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ တိဝိဓံကာယ ဒုစ္စရိတံ အကုသလံ ကာယ ကမ္မမေဝါတိ အာဒိစ။ တိဝိဓံ။ ပ။ ကာယကမ္မမေဝစသောစကားသည်ဂင်း။ အကုသလံ ကာယကမ်ဗံ စောပနကာယ အသံဝရ ဒွါရဝသေန ဝါစာအသံဝရဒွါရ ဝသေနစ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိအာဒိစ၊ အကုသလံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိစသော စကားသည်ဂင်း။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏ (တသ္မာတ

ဒေတံ ဝိစာရေတမ့်ဟုစဝ်၊ နဝမဟေတု)။ဒုစ္စရိတာနံ၊ တို့၏။ အညဒ္ဓါရစရဏာ၊ တပါးသောဒ္ဓါရဉ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အသ၊ထိုဒုစ္စရိုက်၏။ ဒ္ဓါရန္တရပ္ပန်း၊ ဒ္ဓါရတပါးဉ်ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကမ္မန္တရံ၊ ကံတပါးသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အချို့ကုန်သော အသံဝရ,သံဝရတို့၏ ကမ္မပထအဖြစ် မရှိသည်၏အဖြစ်, ကာ၊ယဒုစရိုက်စသည်ဟို့၏ ကမ္မပထတို့နှင့် မထူးသည်၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့် အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်, ဒုစရိုက်စသည်တို့၏ ဖဿဒ္ဓါရစသည်တို့ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို မပြသည်၏အဖြစ်, သံဝရအသံဝရတို့၏ ဖဿဒ္ဓါရစသည်တို့နှင့် မဆန့်ကျင်သဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို မပြသည်၏အဖြစ်, ဖဿဒ္ဓါရစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော အသံဝရ,သံဝရတို့၏ ကာယကံစသည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်၏အဖြစ်,အဋ္ဌကထာဉ် ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်တို့ကိုပြန်၍စဲ့)။ တဒေတံ၊ ကို။ ဝိစာရေတမ့်၊ ၏။

၈ဏ္ဍိ၊ [သက်ရဒေါသသို့ ရောက်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-ယဒိ စ ကမ္မပထပ္ပတ္တာဝေ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော အသံဝရ-စသည်တို့ကိုယူကုန်သည်ရှိသော် ဒုစ္စရိတနှင့်အသံဝရတို့သည် အတူတကွဖြစ်ကြသောကြောင့်ထင်း၊ ဒုစရိုက်တို့ကိုလည်း ကာယကံ-စသည်တို့၏ အဖြစ်ကိုမိန့်သောကြောင့်ထင်း။စေ၊ပနကာယ။ ပ။ ဟေ၊တိ-စသောစကားကို မဆိုသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့်မဆိုသင့်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဝုစ္စမာနေ။ ပ။ သိယာကိုမိန့်။ ။ကံရောယှက်သောကြောင့် မမိန့်သင့်ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်ကြောင့် ကံရောယှက်ပါသနည်း။ စုဒ်။ဝစီမနောကမ္မာနိပိ။ ပ။ ကမ္မန္တရာနိတိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ် အကျယ်ကား- ဝစီကံ, မနောကံတို့သည် ကာယဒ္ဓါရဉ်ဖြစ်ကြသောအခါ ကမ္မပထမြောက်သော် ဝစီကံ,မနောကံမည်၏။ ကမ္မပထမမြောက်ဆဲသော် ကာယဒုစ္စရိတကာယကံမည်၏။ထိုနည်းတူ ကြင်းသော ကံတို့ကိုလည်းသိအပ်၏။ ထိုကြောင့် ကာယဒ္ဓါရဉ် ဖြစ်သော ကမ္မပထမြောက်သောကာယကံနှင့်ကမ္မပထမမြောက်သောဝစီကံ,မနောကံတို့ကိုစေပနကာယအသံဝရသေန ဥပပဇ္ဇန္တော အသံဝရော အကုသလံ ကာယကမ္မမေဝ ဟောတိ-ဟု အဋ္ဌကထာဉ်မိန့်သည်။ ကေစိဆရာတို့သည် ကမ္မပထ မြောက်ကုန်သော အသံဝရ-စသည်တို့ကိုသာ ကမ္မပထသံသန္ဒနဟု ယူသောကြောင့် ကမ္မပထမြောက်သောကံနှင့် ကမ္မပထမမြောက်သောကံတို့ကို မိန့်သော စေပနကာယအသံဝရဒ္ဓါရဝသေန ဥပပဇ္ဇန္တော အသံဝရော အကုသလံ ကာယ ကမ္မမေဝ ဟောတိ-စသောစကားကို ကေစိဆရာတို့၏အလိုအားဖြင့် အဋ္ဌကထာဉ်မမိန့်သင့်။ မိန့်ခဲ့သော် ကမ္မပထမြောက်သော့ကံကိုသာမိန့်သည်ဟု ကေစိဆရာတို့၏အလိုအားဖြင့် ယူရာသည်။ ထိုသို့ယူခဲ့သော် ကမ္မပထမြောက်သော ကာယကံနှင့် ကမ္မ

ပထ မမြောက်သော ဝစီကံ,မနောကံ့သည် ရောယှက်ခြင်းသို့ ရောက်သော ကြောင့် ထိုကေစိဆရာတို့၏စကားကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ တေန ကမ္မပထပ္ပတ္တာပတ္တေသု ဂဟိတေသု စောပနကာယ။ပ။ကာယကမ္မဒ္ဒေဝ ဟောတိတိ ဇာဒံ သပ္ပယောဇနံ။ ဇာတရထာ့ နိပ္ပယောဇနံ။ ကသ္မာ။ ကမ္မ ပထပ္ပတ္တာသ အသံဝရာသ ကာယကမ္မာဒိဘာဝေ အာသက္ကိယာဘာဝတော တိ အဓိပ္ပါယော။ (မဓုဋီကာ။)

သက်ရဒေါသရောက်သည်မှတပါး ဝိရောဓိဒေါသသို့ရောက်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကား-အထပန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝဋ်ဒွါရ၌ ကာယကံဖြစ်သောအခါ ထိုကာယကံကို ဝစီကံဖြစ်ဘဲလည်ဟု ယူငြားအံ့။ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော ကာယကံသည် ဝစီကံ-ဟူသော ကံတပါး မဖြစ်သောကြောင့် တ်ဝိဓံ ကာယဒုစ္စရိတံ အကုသလံ ကာယကမ္မမေဝ- စသော အ ကထာ-စကားနှင့် ကာယကံသည် ကာယဒွါရ,ဝစီဒွါရနှစ်ပါး၌ ဖြစ်သည်ကိုမိန့်သော အကုသလံကာယကမ္မံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-စသော အဋ္ဌကထာစကားသည် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ထိုစကားကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်သည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဇာတိ-တသ္မာ-၌ဆိုခဲ့ပြီးသော ဟိတ်တို့ကိုစွဲအပ်၏။ ။နာနာဟေတုဝါကျကြီးတည်း။]

တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောဒွါရ သံသန္ဒနဒ္ဒါ။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံဧဝ၊ ကမ္မပထ မြောက်ကုန်သော ဒုစ္စရိတတို့၏သာလျှင်။ ကာယကမ္မာဒိ ဘာဝသ၊ ကာယကံစသောအဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာစ၊ မိန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း (ကာယကမ္မာဒိတာ ဒီပနံသို့စပ်)။ ဒွါရသံသန္ဒနေ၊ ဒ္ဓါ။ တံတံဒွါရ ပကို့က ဘာဝသ၊ ထိုထိုဒွါရအဘို့၌ ဖြစ်သောအဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကို။ ကတတ္တာစ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဌင်း(ကာယကမ္မာဒိတာ ဒီပနံသို့ စပ်)။ တံတံဒွါရပ္ပန္နာနံ၊ ထိုထိုဒွါရ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မပထ စေတနာတော၊ ကမ္မပထမြောက်သော စေတနာမှ(ထည့်)။ သေသာနဉ္စ၊ ကြွင်းကုန်သော ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော အနဘိဇ္ဈာ,အဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့၏ဌင်း။ ဝါ၊ တရားတို့ကိုဌင်း။ ကာယကမ္မာဒိတာ ဒီပနဉ္စ၊ ကာယကံ စသည်တို့၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းသည်ဌင်း။ ဇာဓိ၊ ဤကမ္မပထ သံသန္ဒနဒ္ဒါ။ ကမ္မပထံ၊ သို့။ အပတ္တာနံ၊ မရောက်ကုန်သော ဒုဿီလျစေတနာတို့၏။ စေတနာ ဘာဝတော၊ စေတနာ သဘောဝ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ကာယကမ္မာဒိတာ ဒီပနဉ္စ၊ ဌင်း။ အကမ္မာနံ၊ ကာယကံစသည် မဟုတ်ကုန်သော။ ဘဇာပိယမာနာနံ၊ ကာယကံစသည်သို့ သွင်းအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်(ဟေတုမန္တာ)။ မုဉ္ဇသစ္စာဒိနံ၊ မုဉ္ဇသစ္စ အစရှိကုန်သော(ထည့်)။ အသံဝရာနဉ္စ၊ တို့၏ဌင်း။ ဝါ၊ တို့ကိုဌင်း။ သံဝရာနဉ္စ၊ တို့၏ဌင်း။ ဝါ၊ တို့ကိုဌင်း။

ကမ္မပထာနံ၊ တို့ကို။ ကာယကမ္မာဒိတာ ဒီပနံဝိယ၊ ကာယကံစသည်တို့၏ အ
ဖြစ်ကို ပြသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ကာယကမ္မာဒိတာ ဒီပနဋ္ဌ၊ ၎င်း။ (ကမ္မပထ သံ
သန္ဒနံနာမသို့စပ်)။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ့။ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော။ တိဝိဓကာ
ယ ဒုစ္စရိတာ နဋ္ဌ၊ သုံးပါးကုန်သော ကာယဒုစရိုက်တို့၏၎င်း။ တိဝိဓကာယ သု
စရိတာနဋ္ဌ၊ သုံးပါးကုန်သော ကာယသုစရိုက်တို့၏၎င်း။ ဒွါရန္တရ စရဏောပိ၊
ဒွါရတပါးခွဖြစ်သော်လည်း။ ကာယကမ္မာဒိဘာဝါဝိဇဟန ဒီပနဋ္ဌ၊ ကာယ
ကံစသည်တို့၏အဖြစ်ကို မစွန့်ခြင်းကိုပြခြင်းသည်၎င်း (ကမ္မပထ သံသန္ဒနံ နာမ
သို့စပ်)။ ယထာပကာသိတာနံ့၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော။
ကမ္မပဿဘာဝံ၊ ကမ္မပထအဖြစ်သို့။ ပတ္တာနဋ္ဌ၊ ရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော။ အပတ္တာနဋ္ဌ၊ မရောက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလ ကာယ
ကမ္မာဒီနဋ္ဌ၊ အကုသိုလ်ကာယကံစသည်တို့၏၎င်း။ ကုသလကာယကမ္မာ ဒီနဋ္ဌ၊
ကုသိုလ်ကာယကံ စသည်တို့၏၎င်း။ ဖဿဒွါရာဒီဟိ၊ ဖဿဒွါရ စသည်တို့ဖြင့်။
ဥပ္ပတ္တိ ပကာသနဋ္ဌ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုပြခြင်းသည်၎င်း။ ကမ္မပထ သံသန္ဒနံနာမ။ ကမ္မ
ပထ သံသန္ဒနမည်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကမ္မပ္ပထာနံ၊ ကမ္မပထမမြောက်ကုန်
သော အသံဝရ,သံဝရ တရားတို့၏။ကမ္မပထေသုစ၊ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော
အသံဝရ,သံဝရ တရားတို့၏။အကမ္မပထေသုစ၊ကမ္မပထမမြောက်ကုန်သော အသံ
ဝရ,သံဝရ တရားတို့နှင့်၎င်း။ သမာနနာ မတာဝသေနစ၊ တူသော အမည်ရှိ
သော အဖြစ်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ကမ္မပထာနံ၊ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော အသံ
ဝရ,သံဝရတို့၏။ ကမ္မပထေသု၊ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော အသံဝရ,သံဝရတ
ရားတို့နှင့်။ သာမညနာမာ ဝိဇဟန ဝသေနစ၊ တူသောအမည်ကို မစွန့်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ကမ္မပဿ,အကမ္မပထ တရားတို့
၏။ ဒွါရေသု၊ ဒွါရတို့၌။ ဥပ္ပတ္တိ ဝသေနစ၊ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဣတ္ထ၊
ဤကမ္မပထ သံသန္ဒနဉ်။ သံသန္ဒိတတ္တာ၊ ထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊
ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။

၈ဏ္ဍိ၊ [တသ္မာကို၊ ဟိတ်နှင့်ဖိုလ်၊ စွဲဆိုမြဲထုံးစံ-ဟူသော ဝေဠုဝန်ဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏ နိယံနှင့်အညီ တသ္မာ-သဒ္ဒါကို တဒဒတံ ဝိစာရေတဗ္ဗံ-ဟူသော
ဖိုလ်ကိုဂင်း။ နဟိပဋ္ဌဖဿဒွါရ-စသည်တို့ဖြင့် မိန့်အပ်သော ဟိတ်တို့ကိုဂင်း စွဲ
အပ်၏။ အနုဋ္ဌိကာဒ္ဒိကား-နစ ဒုစ္စရိတာနံ-ဟူသောဟိတ်,နာပိ အသံဝရာနံ-
ဟူသောဟိတ်, ကေဝလံပန-ဟူသော ဟိတ် သုံးခုတို့ကို တခုတည်းယူ၍ဂင်း။
ယဒိစ ဏ္ဍေကံ်-ဟူသောဟိတ်,သောပိ-ဟူသောဟိတ်,သမုစ္စယဏ္ဍေစ-ဟူသော
ဟိတ်တို့ကို တခုတည်းယူ၍ဂင်း ဟိတ်တို့ကိုစွဲတော်မူသည်။ထိုကြောင့် တသ္မာ၊

ထိုသို့အချို့ကုန်သော အသံဝရ,သံဝရတို့၏ ကမ္မပဟာအဖြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်, ကာယဒုစရိုက်-စသည်တို့၏ ကမ္မပထကိုနှင့် မကူးသည်၏ အဖြစ်ကိုပြသဖြင့် အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်,ဒုစရိုက်-စသည်တို့၏ ဖယဟ၊်ရ-စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို မပြသည်၏အဖြစ်,နိရဝသေသသင်္ကါဟိတ ပဟုတ်သည်၏အဖြစ် ကံတို့ရောယှက်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်,အဋ္ဌ[illegible]ဒ္ဓ ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဟု အနုဋ္ဌိကာအဃလိုစွဲမှတ်၏။ ပမယေးစိတ် စွန့်ကြဲ-တသွာ-၌ စွပြုခဲ့ပြီ။

ဟေဋ္ဌာ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ ဇဝ။ ပ။ ကာယဒုစ္စာရိတာ ဒိဝနံ-ဟူသော ပဌမက်တ္တားပါဠိဖြင့် ပဋ္ဌဖသ္သဒွါရပဝေသန ဟိ။ ပ။ အကုသလံ မနောကမ္မံ-ဟူသောကဏ္ဍပဉ်၌။ ပဋ္ဌဖသ္သဒွါရပဝေသန ဥပ္ပဇ္ဇေ သံဝရော သံဝရောပိ။ ပ။ ဘိက္ခိဝိ ကမ္မာနိ ဟေဋ္ဌာနိ-ဟူသော သုက္ကပဉ်၌ အဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အဝိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ တိဝိဓံကာယဒုစ္စရိတာဒီနံ။ ပ။ ဝိဇဟနံ-ဟူသော ဒုတိယကတ္တားဖြင့် တိဝိဓံ ကာယဒုစ္စရိတံ။ ပ။ မနောကမ္မပထ ဟာတိ- ဟူသော ကဏ္ဍပဉ်၌။ တိဝိဓံ ကာယသုစရိတံ။ ပ။ မနောကမ္မပထ ဟာတိ-ဟူသော သုက္ကပက္ခအဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ယထာဂကာသိတာနဇ္ဈ။ ပ။ ဥပ္ပတ္တိပကာသိတာနဇ္ဈ-ဟူသော ဟာတိယကတ္တားပါဠိဖြင့် အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဋ္ဌဖသ္သဒွါရဝေသန နုပ္ပဇ္ဇတိ။ ပ။ ကုသလကာယကမ္မဒီသုပိ ဌေသေဝနယော-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။

ယခုအခါ မိမိအလိုရှိအပ်သောအနက်ကို ပြတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် တသွာ ဟေဋ္ဌာ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းပဋ္ဌာနကား-ကာယကမ္မာဒိတာဒိပနဇ္ဈ ကာယကမ္မာဒိဘာဝါဝိဇဟနဒီပနဉ္စ ဥပ္ပတ္တိပကာသနဇ္ဈ ကမ္မပထသံသန္ဒနံနာမ-တည်း။ ။ပိဏ္ဍတ္ထ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဒွါရသံသန္ဒနဌ် ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော ဒုစရိုက်တို့၏ ကာယကံအပြုစ်ကို ယော မိဂပံ ဂမိသဒ္ဒနိ-စသည်ဖြင့် မိန့်ခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဂ်း။ ဒွါရသံသန္ဒနဌ် ဟေတိ စိတ္တေဟိ သဟဇာတာ အဘိဇ္ဈာဒယော တပ္ပကိုကာဝ-စသည်ဖြင့် ထိုထိုဒွါရအဖို့၌ ဖြစ်သည်ကို ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဂ်း။ ဤနှစ်ပါ ယောဒကြောင်းကိုကြောင့် ထိုထိုဒွါရ၌ဖြစ်ကုန်သော ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော ကမ္မပထစေတနာ မှကြွင်းကုန်သော အနဘိဇ္ဈာ-စသော ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော တရားတို့၏ ကာယကံ-စသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းသည် ကမ္မပထသံသန္ဒနမည်၏-ဟူ၍ဂ်း။ ဤကမ္မပထသံသန္ဒနဌ် ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏စေတနာသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကာယကံ-စသည်၏ ဒေသကိုပြခြင်းသည် ကမ္မပထသံသန္ဒနမည်၏-ဟူ၍ဂ်း။ ကမ္မပထမြောက်သော တရားတို့၏ ကာယကံ-စသည်အဖြစ်ကိုပြသကဲ့သို့ တိုအဝူ စေတနာကိုပြုပြင်ကုန်သော မုဉ္ဇသဖွသတိ-စသော ထိုထိုကံဉ်သွင်းအပ်ကုန်သော အသံဝရ,သံဝရတရားတို့၏ ကာယကံ-စသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းသည် ကမ္မပထသံသန္ဒနမည်၏-ဟူ၍ဂ်း၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူသည်။ ကြွင်းသောအဓိပ္ပါယ်တို့ကား သိသင့်ဖြို။

F.66. (မြန်မာ-ခြမ်း သာသနာပြု)

ကာဒုယကမ္မာဒိဘာဝဿ ဝုတ္တတ္တာ-ဟူသော်ဟိတ်ကို ကမ္မပထာနံဝိယ-ဟူသော ဥပမာ၏ဟိတ်ဟု မဓုဋီကာဌိမိန့်သည်။ ဥပမာ,ဥပမေယျ နှစ်ခုတို့၏ ဟိတ်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်သည်။ ဤဝါကျကို မူလဋီကာနိဿိတ် တမျိုးယောဇနာတော်မူသည်။ ။ဤသို့ပြတော်မူအပ်သော် ကတ္တားသုံးခုတွင် ပဌမကတ္တားဖြင့် ကမ္မပထောစ,အကမ္မပဿောစ ကမ္မပထာ။ သံသန္နတိ ပကာသေတိ ဇ္ဈောတ္တိ သံသန္ဒနံ။ သံပုဗ္ဗ သန္ဒဓါတ် ယုပစ္စည်း။ ကမ္မပထာနံ ကာယကမ္မာဒိသမာနနာမဝဿေန သံသန္ဒနံ ကမ္မပထသံသန္ဒနံ။ ကမ္မဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသသမာသ်။ ဤဝစနတ္ထကို ပြတော်မူသည်။ ဒုတိယကတ္တားဖြင့် ကမ္မပထာနံ ကာယကမ္မာဒိဘာဝါဝိဇဟနဝဿေန သံသန္ဒနံ ကမ္မပထသံသန္ဒနံ-ဟူ၍ဖြစ်၏။ တတိယကတ္တားဖြင့် ကမ္မပထာနံ ဖဿဒွါရာဒိဟိ ဥပ္ပတ္တိ သံသန္ဒနံ ကမ္မပထသံသန္ဒနံ-ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤဝစနတ္ထတို့ကိုပြတော်မူသည်။ (မဓုဋီကာ,ပြည်-အဋ္ဌသာလိနီနိဿိတ်။)

ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ကမ္မပထ, အကမ္မပထ တရားတို့ကိုပြခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြတော်မူခြင်းငှာ ကသ္မာ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ ထိုပါဠိတို့တွင် သမာနနာမတာဝဿေန-ဟူသော်ပါဠိဖြင့် အကမ္မပထဖြစ်သော စေတနာတို့၏ ကမ္မပထစေတနာတို့နှင့် ကာယကမ္မ-စသော အမည်တူသည်ကို ပြတော်မူသည်။ သာမညနာမာဝိဇဟန ဝဿေန-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော ကာယကံတို့၏ဂုဏ်း။ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော ကာယကံတို့၏ဂုဏ်း။ ကာယကံ-ဟူသောအမည် မပျောက်ပျက်သည်ကိုပြတော်မူသည်။ဝစီကံ,မနောကံတို့ကိုလည်း ထိုနည်းတူသိအပ်၏။ ဥဘယေသဉ္စ ဥပ္ပတ္တိဝသေန ဒွါရေသု-ဟူသောပါဠိဖြင့် ကမ္မပထ,အကမ္မပထတရားနှစ်ပါးတို့သည် မိမိတို့ဒွါရ,တပါးသော ဒွါရတို့၌ဖြစ်သည်ကို ပြတော်မူသည်။]

တတ္ထ၊ ထိုကမ္မပထ သံသန္ဒနဉ်။ တိဝိဓကမ္မဒွါရ ဝသေန၊ သုံးပါးကုန်သော ကမ္မဒွါရတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဥဘတကမ္မ ဘာဝတာယ၊သဘောအားဖြင့်ထင်ရှားသောကံတို့၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟံတံကမ္မဘာဝဿ၊ ထိုထိုကံအဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကို။ အဝစနီယတ္တာစ၊ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ကမ္မဒွါရေသု၊ ကမ္မဒွါရတို့၌။ တေသံ၊ ထိုကံတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာစ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ပဋိသန္ဓိဒွါရဝသေန၊ ငါးပါးကုန်သော ဝိညာဏဒွါရတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အသံဝရာဒိနံ၊ အသံဝရစသည်တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပတ္တိ ပရိယာယ ဝစနာ ဘာဝတောစ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား မဟောကြားခဲ့သောကြောင့်ဂုဏ်း။ ကမ္မဒွါရ,ဝိညာဏဒွါရာနိ၊ ကမ္မဒွါရ ဝိညာဏဒွါရ တို့ကို။ ဝိရဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ကြဉ်၍။ ပဋိသန္ဓိဒွါရဝသေန ဥပ္ပန္နောတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယမိုဒံစက္ခု မွသဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံဝါတိ အာဒိနာစ။ ယမိုဒံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စသည်ဖြင့်ဂုင်း။ စက္ခုသမ္ဖဿ ပစ္စယာ ဝေဒနာက္ခန္ဓောအတ္ထိ ကုသလောတိ အာဒိနာစ။ စက္ခု။ ပ။ ကုသလော စသည်ဖြင့်ဂုင်း။ ပဋ္ဌဖဿ ဒွါရ ဝသေန၊ ငါးပါးကုန်သော ဖဿဒွါရတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အသံဝရာဒီနံ၊ အာသံဝရစသည် တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ ပရိယာယော၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏ ပစ္စယာတိုအာဒိ၊ စက္ခုဝိညာဏ ပစ္စယာ အစရှိသော။ ယဒိဒံဝစနံ၊ အကြင်ပါဠိတော်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ဤသို့ ငါးပါးကုန်သော ဖဿဒွါရတို့၏ အစွမ်းဖြင့် အသံဝရစသည်တို့၏ဖြစ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်၏အဖြစ်, စက္ခုဝိညာဏပစ္စယာ အစရှိသော ပါဠိတော်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ဟိတ်နှစ်ချက်ကိုစွဲ)။ ပဋ္ဌဝိညာဏ ဒွါရဝသေန၊ ဖြင့်။ အသံဝရာဒီနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိပရိယာယ ဝစနာဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား မဟောခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဓဝဒိတမ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

စ၊ ပါဠိတော်၌ မဟောအပ်သည်မှ တပါး အဋ္ဌကထာ၌ မဟောအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ စက္ခုဝိညာဏသဟဇာတော ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿောတိအာဒိ။စက္ခု။ ပ။ စက္ခုသမ္ဖဿစသည်ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌသာလိနီ ကမ္မပထကထာ၌(ထည့်)။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာမို့-ဝုတ်တံဓဝ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌လည်း မဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋ္ဌဝိညာဏ ဒွါရဝသေန၊ ဖြင့်။ အသံဝရာဒီနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ ပရိယာယ ဝစနာဘာဝေါ၊ ကို။ ဓဝဒိတမ္ဗော၊၏(ပြန်၍စပ်)။ တနည်း၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ သဟဇာတော ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿော အစရှိသောပါဠိဖြင့်။ အသံဝရာနဉ္စ၊ တို့၏ငင်း။ သံဝရာနဉ္စ၊တို့၏ငင်း။ စက္ခုသမ္ဖဿာဒိဟိ၊ စက္ခုသမ္ဖဿ စသည်တို့နှင့်။ အသဟဇာတဋ္ဌာ၊ အတူတကွ မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနောသမ္ဖဿ သဟဇာတာနဉ္စ-မနောသမ္ဖဿ သဟဇာတာနံ ဓဝ၊ မနောသမ္ဖဿနှင့် အတူတကွသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အသံဝရာနဉ္စ၊ တို့၏ငင်း။ သံဝရာနဉ္စ၊ တို့၏ငင်း။ စက္ခုသမ္ဖဿ ဒွါရာဒိ ဝသေန၊ စက္ခုသမ္ဖဿ ဒွါရစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဇုတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စက္ခုဝိညာဏ သဟဇာတော ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿောတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ ဘာဝေါပိ။ ဟောအပ်သော အဖြစ်ကိုလည်း။ ဓဝဒိတမ္ဗော၊ ၏။

ဂ၊ ဤ၌၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ဒွါရကထာ၌၏ အစဉ်၌ တိကို ကမ္မာနိ တိကို ကမ္မဒွါရာနိ-စသည်ဖြင့် မာတိကာထားခဲ့သောကြောင့် ထိုမာတိကာနှင့်အညီ သုံး

ပါးသော ကမ္မဋ္ဌါရ,ငါးပါးသောဝိညာဏဋ္ဌါရတို့ကို ဤကမ္မပထသံသန္ဒနဋ္ဌ မိန့်သင့်လျက် အဘယ်ကြောင့်မမိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား တတ္ထ တိဝိဓကမ္မဋ္ဌါရဝသေန-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-သုံးပါးသော ကမ္မဋ္ဌါတို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော့ကံတို့သည် ထင်ရှားသောကံများ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုထို ကံ်၏ အဖြစ်ကိုဟောဘွယ်မရှိခြင်း,ကမ္မဋ္ဌါရတို့၌ ကံတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုဟောခဲ့ပြီး ဖြစ်ခြင်း၊ ဤနှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌါရကိုကြဉ်၍ဟောသည်။ ပဋိညာဏဋ္ဌါရ၏အစွမ်းဖြင့် အသံဝရ-စသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားမဟောခဲ့သောကြောင့် ဝိညာဏဋ္ဌါရကိုကြဉ်၍ဟော့တော်မူသည် ဖြစ်ဘို့သော်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ငါးပါးကုန်သော ဖဿဋ္ဌါရတို့၏အစွမ်းဖြင့် အသံဝရ-စသည်ဘို့၏ ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား မဟောကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့်သိပါသနည်း။ စုဒ်။ ယမိဒံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဝိနည်းမဟာဝဂ်ပါဠိတော်, သံယုတ် ပါဠိတော်တို့၌ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်၌ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံဝါ-စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိကော်ဖြင့်ငုံး။ (ပါဠိတော်၌ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ-ဟုရှိသည်)။ ခန္ဓဝိဘင်းပါဠိတော်၌ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာကွန်ခွေ့အတ္ထိကုသလော-စသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ဖြင့်ငုံး ငါးပါးကုန်သော ဖဿဋ္ဌါရတို့၏ အစွမ်းဖြင့် အသံဝရ-စသောတရားတို့၏ဖြစ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူသောပါဠိတော်ရှိသည်။ စက္ခုဝိညာဏ ပစ္စယာ-စသည်ဖြင့် ဝိညာဏဋ္ဌါရ၏အစွမ်းဖြင့် ဟောတော်မူသော ပါဠိတော်မရှိခြင်းကြောင့် သိရသည်။ သည်မျှသာမဟုတ်သေး- စက္ခုဝိညာဏ သဟဇာတော ဟိ ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿောနာမ၊ စေတနာ မနောကမ်မံနာမ။ တံစိတ္တံ မနောကမ္မဋ္ဌါရံနာ်မ၊ ထွေ့ ပဋ္ဌဝိမေါ အသံဝရော နတ္ထိ-စသည်ဖြင့် အဋ္ဌသာလိနီ ကမ္မပထကထာ၌ မိန့်တော်မူသောကြောင့်လည်း ပဋ္ဌဝိညာဏဋ္ဌါရ၏အစွမ်းဖြင့် အသံဝရ-စသည်တို့၏ဖြစ်ကြောင်းကို မဟောခဲ့ကြောင်းကို သိရသည် ဖြစ်ဘိသော်။

ထိုသာဓကပါဠိတို့တွင် ယမိဒံ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပဋ္ဌဋ္ဌါရာဝဇ္ဇန်းအစ ဝုဋ္ဌောအဆုံးရှိကုန်သောစိတ်တို့၌ ဖြစ်ကုန်သော သံဝရ,အသံဝရဘို့ကိုရည်၍ဟောတော်မူသည်။ စက္ခုသမ္ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာကွန်ခွေ့ အတ္ထိကုသလော-စသောပါဠိဖြင့် ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၌ဖြစ်သော သံဝရ,အသံဝရကိုဟောတော်မူသည်။ ပဋ္ဌဋ္ဌါရာဝဇ္ဇန်းအစ ဝုဋ္ဌော အဆုံးရှိသောစိတ်တို့၌ မနောသံဝရ ဖြစ်သော်လည်းစက္ခုသမ္ဖဿ-စသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စက္ခုအသံဝရ-စသည်ဟုဆိုအပ်၏။ မနောအသံဝရဟု မဆိုအပ်။ ဥဒါဟရဏ်ကား-ဗိထိ စိတ်တို့တွင် စက္ခု ဝိညာဏ်မှကြွင်းလေးစိတ်ဟူ၍ကို မနောဋ္ဌါရဖြစ်သော်လည်း စက္ခုဝိညာဏဗိထိ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စက္ခုဋ္ဌါရိကစိတ်ဟုဆိုအပ်သကဲ့သို့တည်း။ (ဓမ္မဝင်္ဂဝန်ဆရာတော်)။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ထုတ်ပြတော် မူအပ်သော အဋ္ဌကထာပါဠိသည် သာဓကဖြစ်နိုင်ပါသလောဟု စုဒ်ရှိရကား တေနဟိ-စသောပါဠိကို မိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ထိုစကြွေးဝိညာဏသဟဇာတော ဟိ ဖသော စက္ခုသမ္ဖဿော-စသောပါဠိဖြင့် သံဝရ,အသံဝရဘို့၏ စက္ခုသမ္ဖဿ-စသည်တို့နှင့် အတူတကွ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် မနောကမ္မဒွါရဖြစ်သော သန္ဓိဋ္ဌာပကဇော်ဇဝ်သာလျှင် မနော သမ္ဖဿနှင့်အတူတကွဖြစ်ကုန်သော သံဝရ, အသံဝရဘို့၏ စက္ခုသမ္ဖဿဒွါရ-စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကိုပြတော်မူသော့ပါဠိဖြစ်သောကြောင့် သာဓကဖြစ်နိုင်သည် ဖြစ်ဘိသော်။ ။မဓုဋီကာ၌ တေနာတိ ပဋ္ဌဖဿဒွါရဝသေန် ဥပ္ပန္နေဘူတိ အာဒိနာ-ဟု မိန့်သည်။]

သောဟိကာယဒွါရေ စောပနံပတ္တော အကုသလံ ကာယကမ္မံ ဟောတိ တိ အာဒိနာစ၊ သောဟိ။ ပ။ ဟောတိအစရှိသည်ဖြင့်ဂုဏ်း။ စောပနကာယ အသံဝရဒွါရဝသေနဥပ္ပန္နော အကုသလံကာယကမ္မမေဝ ဟောတိတိအာဒိနာစ၊ စောပနကာယ။ ပ။ ဟောတိအစရှိသည်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ကမ္မပထပ္ပတ္တာနံ၊ ကမ္မပထမြောက်ကုန်သော။ အသံဝရု ဘူတာနံ၊ အသံဝရ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝစီကမ္မာဒီနဉ္စ၊ ဝစီကံ စသည်တို့၏လည်း။ ကာယကမ္မာဒိဘာဝေ၊ ကာယကံ အစရှိသောအဖြစ်သို့။ အာပန္နေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အပဝါဒေန၊ ကာယကံ စသည်တို့၏ အဖြစ်ကိုမြစ်သော။ စတုဒ္ဒိဓံ ဝစီဒုစ္စရိတံ အကုသလံ ဝစီကမ္မမေဝ ဟောတိတိအာဒိနာ။ စတုဒ္ဒိဓံ။ ပ။ ဟောတိ အစရှိသည်ဖြင့်။ နိဝတ္တိ၊ နှစ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကာယကံစသည်တို့၏ အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝေဠုကတ္တာ၊ ဤသို့နှစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ကာယကံစသည်၏အဖြစ်သို့ မရောက်ခြင်းကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ ဒဿိတောသု၊ ပဋ္ဌဖဿဒွါရ ဝသေနဟိ။ ပ။ အကုသလံ မနောကမ္မမေဝ ဟောတိဟု ပြအပ်ကုန်သော။ အသံဝရဝိနိစ္ဆယေသုစ၊ အသံဝရအဆုံးအဖြတ်တို့၌ဂုဏ်း။ ဒုတိယဝိနိစ္ဆယေသု၊ အကုသလံ ကာယကမ္မံ ပဋ္ဌဖဿဒွါရဝသေန နဥပ္ပဇ္ဇတိ အစရှိသောဒုတိယဝိနိစ္ဆယတို့၌ဂုဏ်း (အနုဋီကာ)။ဝါ၊ တိဝိဓံကာယဒုစ္စရိတံ အကုသလံ ကာယကမ္မမေဝ ဟောတိအစရှိသော ဒုတိယဝိနိစ္ဆယတို့၌ဂုဏ်း(မဓုဋီကာ)။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဝိရောဓေါ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝစီကမ္မာဒိဘာဝေါ၊ ဝစီကံစသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော်။စောပနကာယ အသံဝရော။ စောပနကာယဲ အသံဝရသည်။ကာယကမ္မာဒိ၊ ကာယကံ အစရှိသော ကံသည်။ဟိ-ယဲသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတခုသော၊ ဝိရောဓဿ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း၏။ အဘာဝေါ၊မရှိခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။

အကုသလံ မနောကမ္မမိ ဆဖဿဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံကာယ ဝစီ ဒ္ဓါရေသု စောပနပတ္တံ အကုသလံ ကာယဝစီကမ္မံ ဟောတိတိဧတ္ထ၊ ဒ္ဓ။ အကုသလံ၊ အကုသိလိဖြစ်သော။ တံမနောကမ္မံနာမ၊ ထိမနောကံမည်သည်။ ကိံ၊အဘယ်နည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့(ထည့်)။ ဟဒ္ဓာ၊ အောက်ဒ္ဓါရ သံသန္ဒနဒ္ဓ။ ဒဿိတနယေန၊ ပြခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဝါ၊ ယဒါပန အဘိဏ္ဍာသဟဂတေန စေတသာ ကာယင်္ကံ စောပေန္တော ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒိနိ ကရောတိ စသည်ဖြင့် ပြခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ကာယဝစီဒ္ဓါရေသု၊ ကာယဒ္ဓါရ,ဝစီဒ္ဓါရတို့ဒ္ဓ။ ဥပ္ပန်း၊ ဖြစ်သော။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော။ မနောဒုစ္စရိတဉ္စ၊ မနောဒုစရိုက်သည်၎င်း။ စောပနံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့။ အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်သော။ သဗ္ဗာကုသလဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အကုသိလ်သည်၎င်း။ အကုသလံ၊သော။ မနောကမ္မံနာမ၊ မနောကံမည်၏။ အယံ၊ ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း(ထည့်)။ ဧဝံ၊ ဤသုံးပါးသောဒုစရိုက် စောပနသို့ မရောက်သော အလုံးစုံသော အကုသိလ်သည် မနောကံဖြစ်သည်။ ယဒိသိယာ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ တဿ၊ ထိုမနောကံ၏။ ကာယဝစီကမ္မဘာဝေါ၊ ကာယကံ,ဝစီကံ၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စောပနပတ္တံ ကာယဝစီကမ္မံ ဟောတိတိဧဒံ။ စောပန။ ပ။ ဟောတိဟူသော စကားသည်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဧတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ဝါ၊ နောနယုဇ္ဇတိ၊ သင့်သည်သော်ကား၊ ကသ္မာ၊ ဖူကား၊ ကာယေစ၊ ကာယဒ္ဓါရဉ္စ၊ ဝါစာယစ၊ ဝစီဒ္ဓါရဉ္စ၊ စောပနပတ္တံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်သောကံသည်။ အကုသလံ၊အကုသိလ်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိအတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ ဤသို့သော အနက်၏ သာလျှင် ပြီးခြင်း ကြောင့်တည်း။ ပန၊ အတ္ထသိဒ္ဓိမှတပါး သရုပကို ဆိုဦးအံ့။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်ကံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဧတိ-အယံ၊ ကား။ စောဒနာ၊ တည်း။ မနောကမ္မမေဝ၊ မနောကံသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ ကာယဒ္ဓါရေစ၊ ဒ္ဓဉ္စ။ ဝစီဒ္ဓါရေစ၊ ဒ္ဓဉ္စ။ စောပနပတ္တံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကံသည်။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ ၏။

ဂဗ္ဘိ၊ [အရှင်ဋီကာဆရာ....ကာယဒ္ဓါရေ။ပ။ကာယကမ္မံ ဟောတိ-စသည်ဖြင့်ဥဒ်း။စောပနကာယအသံဝရဒ္ဓါရဝသေန် ဥပ္ပန္နော အကုသလံ ကာယကမ္မမေဝ ဟောတိ-စသည်ဖြင့်ဥဒ်း၊ ကာယင်္ကံ-စသည်တို့၏ သရုပ်တို့ကို ပြပြီးဖြစ်သော ကြောင့် စတုဗ္ဗိဓံ ဝစီဒုစ္စရိတံ အကုသလံ ဝစီကမ္မမေဝ ဟောတိ-စသည်ကို

မ ဆိုသင့်။ မဆိုသင့် လျက် အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဆိုပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား သောဟိ ကာယဒွါရေ။ ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောကိုမိန့်။ ။ (မဓုဋ္ဌကာ)။ ။အမိပွါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ။ထိုစတုဗ္ဗိဓံ ဝစီဒုစ္စရိတံ အကုသလံ ဝစီကမ္မမေဝ ဟောတိ-စသော ပါဠ်ကို မိန့်ရခြင်းကြောင့် လဒ္ဓဂုဏ်ကိုပြတော်မူလိုရကား- ဝေဠုကတ္တာ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ဒုတိယ ဝိနိစ္ဆယေသုစ-ဉ္စ အနုဋ္ဌကာတို့သည် မတူညီကြကုန်။

အရှင်ဋီကာဆရာ....ဝစီကံ့- စသော အသံဝရ တို့သည် ကာယကံ-စသည်မဖြစ်ခဲ့သော် အကုသလံ မနောကမ်မံ။ပ။ ကာယကမ်မံ ဟောတိ-ဟူသော စကားကို အဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်အပ်ပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အကုသလံ မနောကမ်မံ-စသောပါဠ်ကိုမိန့်။ ။ဋီကာ၌ အကုသလံ မနောကမ်မံဝိ-ဟုပါဠ်ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ အကုသလံ မနောကမ်မံပန-ဟုပါဠ်ရှိ၏။ ။ဤပဋ္ဌမဖွင့်ပြအပ်သောနည်းဖြင့် တံကုဃဝစီဒွါရေသု စောပနပ္ပတ္တိ အကုသလံ ကာယဝစီကမ်မံဟောတိ-ကို ကာယဝစီဒွါရေသု၊ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရတို့၌။ စေပနပတ္တိ၊ လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ တံ၊ ထိုမနောကံသည်။ ကာယဝစီကမ်မံ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ,တို့၌ လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်သော အကုသိလ် မနောကံသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ဟုယောဇနာနည်းကိုပြတော်မူသည်။ ။တနည်းကား-အရှင်ဋီကာဆရာ.... ဝစီကံ့-စသောအသံဝရတို့သည် ကာယကံ့-စသည် မဖြစ်ခဲ့သော် အကုသလံ မနောကမ်မံ။ ပ။ကာယကမ်မံ ဟောတိ-ဟူသော်စကားကို အဘယ်သို့လျှင် သိရပါသနည်းဟူစုဒ်ရှိရကား အကုသလံ မနောကမ်မံ-စသော် ပါဠ်ကိုမိန့်။ (ဝေဠုဝန် ဆရာတော်)။ ပဌမနည်းကား-မဓုဋ္ဌကာနည်းတည်း။]

အထဝါ၊ ကား။ တံသဒ္ဒသ်၊ တံသဒ္ဒါ၏။ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်။ သမ္ဗန္ဓံ၊ စပ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ တံ။ ထိုမနောကံသည်ဟု ယောဇနာခြင်းကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ဆဖဿဒွါရဝသေန၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဖဿဒွါရတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယံ၊ အကြင်တရားသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုခြောက်ပါး ကုန်သော ဖဿဒွါရတို့၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော တရားသည်။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဝုတ္တ ဥပပဇ္ဇိဒမတ္တ ပရိစ္ဆိန္နေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့် ပိုင်းခြားသောတရားနှင့်။ သမ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တံ၊ ထိုတရားသည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်တရားနည်း။ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးငြားအံ့(ထည့်)။ ကမ္မကထာယ၊ ကမ္မကထာ၌။ ပဝတ္တမာနတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မန္တိ၊ ကံဟူ၍။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏။ မနောသမ္ဖဿဒွါရေ၊ မနောသမ္ဖဿဒွါရ၌။ ဥပပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ တဥ္စကမ်မံ၊ ထိုကံသည်လည်း။ တိဝိဓမ်ပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယောဇနာအပ်၏(ထည့်)။ ယထာ၊ အကြင်အပြားဖြင့်။ တံ၊ ထိုကံသည်။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အ

ပြားရှိသည် (ထည့်)။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသုံးပါး အပြားရှိသော ကံကို။ ဒသေတုံ၊ ၄၊ ကာယဝစီဒ္ဒါရေသု စောပနပတ္တန္တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုကာယဝစီဒ္ဒါရေသု စောပနပတ္တံစသော ပါဠိဒ္ဓ်။ နိယမဿ၊ နိယမဖြစ်သော ဧဝသဒ္ဒါ၏။ ဝါ၊ ကို။ အကတတ္တာ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (အယမတ္ထော သိဒ္ဓေါ ဝ ဟောတိသို့စပ်)။ စောပနပုတ္တိ၊ လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဥပလက္ခဏဘာဝေန၊ မှတ်ကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကာယဝစီကမ္မနာမသာဓိကာဝ၊ကာယကံ,ဝစီကံဟူသောအမည်ကို ပြီးစေတတ်သည်သာလျှင်။ ကိဥ္စာပိဟောတိ၊ ရှင့်။ ပန၊ ထို့သို့ပင် ကာယကံ,ဝစီကံဟူသော အမည်ကို ပြီးစေသော်လည်း။ စောပနပုတ္တံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ သဒ္ဒပ္ပိ၊ အလုံးစုံသောကံသည်လည်း။ ကာယဝစီကမ္မမေဝ၊ ကာယကံ,ဝစီကံ သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ကုသလပက္ခေ၊ ကုသိုလ်အဖို့၌။ စောပနံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့။ အပတ္တံ၊ မရောက်သောကံသည်။ ကာယဝစီကမ္မံ၊ ကာယကံ,ဝစီကံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ နာပိဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟောတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာ။ ဇာတိ၊ သို့။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓေါ ဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၇ဤ၊ [ဒုတိယဖြစ်သောနည်းကို ပြတော်မူလိုရကား-အထဝါ-စသော ပါဠ်ကို မိန့်၊ ။ဥပ္ပါဒမတ္တာပရိစ္ဆိန္နေနာတိ ဆဖဿ ဒ္ဝါရိက ကမ္မေနာတိ အဋ္ဌော။ (အနုဋီကာ)။ ယထာဝုတ္တာဥပ္ပါဒမတ္တာပရိစ္ဆိန္နေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော ခြောက်ပါးကုန်သော ဖဿဒ္ဝါရတို့၌ ဖြစ်သောကံဖြင့်-ဟု ယောဇနာ စေလိသည်။ ။နိယမဿ ဧဝသဒ္ဒဿ အကတတ္တာ ကာယဝစီကမ္မမေဝ ဟောတိတိ အဝုတ္တတ္တာ။ (အနုဋီကာ)။ စေပနပုတ္တံယေဝါတိ နိယမဿ အကတတ္တာ။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-စောပနပုတ္တံဧဝ-ဟု နိယမပြုခြင်းအံ့။အကုသလပက္ခ၌ ကာယကံ,ဝစီကံသည် မနောဒ္ဝါရ၌ မဖြစ်သောကြောင့် စောပနသို့ရောက်သောကံသည်သာ ကာယကံ,ဝစီကံမည်သည်။ စောပနသို့ မရောက်သောကံသည် ကာယကံ,ဝစီကံမမည်ဟူသောအနက်သည်ဖြစ်၏။ထိုအခါ ယဒါပန အတ္ထိဇ္ဈာသဟဂတေန စေတသာ

ကာယဂ်ိ ဓောပေန္တောဘ။ ပ။ တဒါ ကမ္မံ မနောကမ္မ ဟောတိ၊ ဒွါရံပန ကာယ ဒွါရံ-စသညျဖြင့် ကမ္မကထာဘ၌ မိန့်အပ်သော အဒ္ဓကထာနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ထိုကြောင့် အဒ္ဓကထာဘ၌ တံ ကာယဝစီဒွါရေသု။ ပ။ ကာယ ကမ္မံ ဟောတိ-ဟူ၍ဆိုခဲ့ပြီ။ ဤကာဘ၌ တတ္ထ နိယမဿ အကတတ္တာ။ ပ။ သိဒ္ဓေါဝ ဟောတိတို-ဟူ၍ဆိုခဲ့ပြီ မိန့်တော်မူကုန်၏။]

တဿမနောသမ္ဖဿဇာ ဒွါရေ။ ပ။ အယမတ္ထော သိဒ္ဓေါဝ ဟောတိဘဲ ဝေဒူ၊ ဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းကား။ ။မနောသမ္ဖဿဇာ ဒွါရေ၊ ဘဲ။ ဥပပဇ္ဇမာနမ်ိ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော။ တဿကမ်ံ၊ထိုကံသည်လည်း။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြား ရှိသည်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။ကွတိ-တဿာ၊ ထိုသို့ သုံးပါး အပြားရှိ ခြင်းကြောင့်(တံဒသေတုံသို့စပ်)။ ယထာ၊ အကြောင်အပြားဖြင့်။ တံ၊ ထိုသုံးပါး အပြားရှိသောကံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသုံးပါး အပြားရှိသော ကံကို။ ဒသေတုံ၊ ငှါ။ ကာယဝစီဒွါရေသု စောပနပ္ပတ္တိန် အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။(တ နည်းကား) မနောသမ္ဖဿဇာ ဒွါရေ၊ ဘဲ။ ဥပပဇ္ဇမာနမ်ိ၊ သော။ တဿကမ်ံ၊ ထိုကံသည်လည်း။ တိဝိဓံ၊ သည်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကွတိ-တဿာ၊ ကြောင့်။ ကမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝိညာယတိ၊၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ တံ၊ ထိုသုံးပါး အပြား ရှိသောကံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသောကံကို။ ဒသေတုံ၊ ငှါ။ ကာယဝစီဒွါရေသု စောပနပ္ပတ္တိန် အာဒိံ၊ ကို။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ အာဟ၊ ပြီ။ တဿာ၊ ကြောင့်။ တဿကမ္မဿ၊၏။ တိဝိဓဘာဝေါ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ တတ္ထ၊ ထိုစောပနပ္ပတ္တံ အကုသလံ ကာယကမ်ံဟူသောပုဒ်၌။ နိယမဿ၊၏။ ဝါ၊ ကို။ အကတတ္တာ၊ ကြောင့်။ စောပနပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဥပလဒ္ဓလက္ခဏဘာဝေန၊ တမ္ဗဟုလပုဂ္ဂလိ နည်းဖြင့်။ ကာယဝစီကမ္မနာမသာမိကာဝ၊ ဟုယဲကံ,ဝစီကံဟူသော အမည် ကိုပြီးစေတတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ပဋိညာဟပဲပါး ဗျတိရေက ဟေတုကိုဆိုအံ့။ စောပနပ္ပတ္တံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ သမ္ပမ္ဖံ၊ အလုံးစုံသော ကံသည်လည်း။ ကာယဝစီကမ္မမေဝ၊ကာယကံ,ဝစီကံသည်သာလျှင်။ ယဿာ၊ ကြောင့်။ န၊ မဟုတ်သေး(ယဿာ မနောကမ္မမ်ိ ဟောတိဟူ၍ဖေါ်)။ ကုသလ ပက္ခေ၊ ၌။ စောပနံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့။ အပတ္တံ၊ မရောက်သော။ ကာယဝစီကမ်ံ-ကာယဝစီကမ္မမ်ိ၊ ကာယကံ,ဝစီကံသည်လည်း။ယဿာ၊ ကြောင့်။ နာပိနဟောတိ၊ မရှိသည်ကား မဟုတ် ရှိသည်သာ(ယဿာ နု မနောကမ္မမေဝ ဟောတိဟူ၍ဖေါ်)။ တဿာ၊ ကြောင့်။ စောပနပ္ပတ္တိယာဒိ၏။ ဥပလက္ခဏဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကာယဝစီကမ္မ နာမသာမိက ဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ အဉ္ဇယုံအတ္ထောသည်။ သိဒ္ဓေါဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

F.67. (မြန်မာ-ဒီပဒ သာသနာပြု)

ဂဏ္ဌိ၊ [ပဋ္ဌမဟော့ဇနာ နည်းကား-တိဝိဓံ ကမ္မံ ဟောတိတိ-နှင့် ယထာတံ-ဟောတိ၏အကြား၌ ပဒစ္ဆေဒ-ပုဒ်ဖြတ်မရှိသောနည်းဖြစ်၏။ဒုတိယဇောဇနာ နည်းကား-ပုဒ်ဖြတ်ရှိသောနည်းဖြစ်၏။ ။အရှင်ဋီကာဆရာ....မနောသမ္ဖဿဒွါရဉ္စဖြစ်သောကံသည် သုံးပါးရှိငြားအံ့၊ ကာယကံ,ဝစီကံသည်လည်း မနောသမ္ဖဿဒွါရဉ္စဖြစ်သောကြောင့် ကာယကံ,ဝစီကံမမည်ရာ။ ထိုသို့မမည်ခဲ့သော်ကံရောယှက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်မဟုတ်ပါလော-ဟု စုဒ်ရှိရကား တတ္ထ နိယမဿ-စမသာပါဠိကိုမိန့်။ ။န ပန သမ္ဘဗ္ဗိ။ပ။ ကာယဝစီကမ္မံ နဟ္ဘောတ္တိ-ကို ကာယဝစီကမ္မံနာမ သာဓိကာဝ-ဒ္ဒ ဗျတိရေကနာနာဟိတ်စပ်။ ။အနုဋီကာ၌ကား-ဇဒါနိ နိယမာကရဏေန,လဒ္ဓဂုဏံ ဒဿေန္တော နပနသမ္ဘဗ္ဗိတိအာဒိမာဟဟု လဒ္ဓဂုဏ်ယူတော်မူသည်။ ။ဤဒုတိယယောဇနာနည်းဖြင့် တံ ကာယဝစီဒွါရေသု စောပနပ္ပတ္တံ အကုသလံ ကာယဝစီကမ္မံ ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို။တံ၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဒွါရ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောကံသည်။ကာယဝစီဒွါရေသု၊တို့၌။စောပနပ္ပတ္တံ၊သော။အကုသလံ၊သော။ကာယဝစီကမ္မံ၊ကာယကံ,ဝစီကံသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ဟုယောဇနာနည်းကိုပြတော်မူသည်။ ။ဤကား-ဝေဠ္ဍဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏နည်းတည်း။]

အထဝါ၊ ကား။ တန္တိတေံပဒံ၊ တံဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ဆဖဿဒွါရ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ တံမနောကမ္မံ၊ ထိုမနောကံသည်။ ဇာတိ-အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို(ဂဟေတွာ ဝဒတိသို့စပ်)။ မနသာပိ၊ စိတ်ဖြင့်လည်း။ နိပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မနသာပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ နိပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်စေ အပ်သော။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ကံ၊ ကံသည်။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံ မည်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ စောဒကာ ဓိပ္ပါယေန၊ စောဒက ဆရာ၏ အလိုအားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ပဋ္ဌမယောဇနာနည်းဟု ဆိုအပ်သော ရှေ့၌။ (မဓုဋီကာ)။ ဝါ၊ ပုဗ္ဗေ။ စောပနံ အပတ္တံ အကုသလံ မနောကမ္မမေဝဟူသောရှေ့၌(ဝေဠ္ဍဝန်)။ ဒဿိတ မနောကမ္မံ၊ ပြခဲ့ပြီးသော မနောကံကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နဝဒတိ၊ မဆို။ ဇာတိ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နိပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ မနသာ၊ စိတ်သည်။ နိပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့်။ သပ္ပေန၊ အလုံးစုံသော ကံသည်။ မနောကမ္မေနေဝ၊ မနောကံသည်သာလျှင်။ ဘဝိတမ္ဘံ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ကာယဝစီကမ္မေန၊ ကာယကံ, ဝစီကံသည်။ နဘဝိတမ္ဘံ၊ မဖြစ်သင့်။ ဇာတိ၊ သို့။ ပရဿ၊တပါးသော စောဒက ဆရာ၏။ ယောအဓိပ္ပါယော၊ အကြင်အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအလိုကို။ နိဝတ္တေတွာ၊ တားမြစ်၍။ ကမ္မဇ္ဇယ နိယမံ၊ ကံသုံးခုကို မှတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ တံကာယဝစီဒွါရေသု စောပနပ္ပတ္တန္တိ အာဒိ၊ တံ။ ပ။ စောပနပ္ပတ္တံ အစရှိသော။ ဇာဒံ၊ ဤစကားကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စောဒကာ ဓိပ္ပါယေန၊ စောဒကအလိုဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ ဝတ္ထုဗ္ဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏(ပြန်၍စပ်)။ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဇွေ၊ ဤတတိယနည်း၌။ သင်္ကောဘာဝေါ၊ ရောယှက်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကို။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ နိယမသ အကတ္တာ စသည် ဖြင့် ဆိုအပ်သော ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အထဝါ၊ ကား။ ကမ္မန္တိ့ဇတေန၊ ဖြင့်။ အဝိသေသေန၊ မနော ကဇ္ဇံ၌ မနောဟူသော ဝိသေသန မပါသော်။ ကမ္မသဒ္ဒမတ္တေန၊ ကမ္မသဒ္ဒါမျှနှင့်(မဓုဋ္ဌီကာ)။ အထဝါ၊ ကား။ ကမ္မန္တိ၊ ကဇ္ဇံဟူသော်။ အဝိသေသေန၊ ဆဖဿဒ္ဒါရဝသေနဟူသော ဝိသေသနပုဒ် မပါသော်။ ကမ္မသဒ္ဒမတ္တေန၊ ကမ္မသဒ္ဒါမျှနှင့်။ သမ္မန္နံ၊ တံကဇ္ဇံဟုစပ်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ယထာဝုတ္တော၊ သော။ ကမ္မပ္ဖဘေဒေါ၊ ကံအပြားသည်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံပကာရံ၊ ထိုအပြားကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ အသက်ရောစ၊ ကံမရောယှက်ခြင်းသည်လည်း။ ဝုတ္တနယောဝ၊ အတ္တနိယမသ အကတ္တာစသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈ဏ္ဍို၊ [အထဝါ တန္တိ-စသော တတိယနည်း၌ အထဝါ၊ ကဲ့သ်း။တန္တိပဒံ၊ကို။ ဝါ၊ တန္တိပဒသ၊ ၏။ ဋ္ဌတိ-အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ ဝဒတိ၊၏။ ဟုစပ်အပ်၏။ ပုမ္ဖြေတိ ပဋ္ဌမနယေ။ (မဓုဋ္ဌီကာ)။ ဝေဋ္ဌဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကဲ့သ်း-စောပနံ အပတ္တံ အကုသလံ မနောကမ္မမေဝ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနည်းကို ယူတော်မူသည်။ ဆဖဿဒ္ဒါရ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော မနောကံသည် စောဒကအလိုအားဖြင့် တံသဒ္ဒါ၏ အရဖြစ်ကြောင်းကို ပြတော်မူလိုရကဲ့သ်း-ယော ဟိ ပရဿ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကဲ့သ်း-စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောကံသည် မနောကံ မည်သင့်သ်ည်ဟု စောဒကဆရာ အယူရှိသော ကြောင့် ထိုအယူကို တားမြစ်၍ ကံသုံးပါးကို ပြတော်မူခြင်းငှာ တံ ကဲ့သ်းယဝစီဒ္ဒါရေသု စောပနပတ္တံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်တော်မူခြင်းကြောင့် တံ မနောကံမဟူသော အနက်ကို သိရသ်ည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဌင်းတတိယနည်းဖြင့်၊ တံ၊ ထို စောဒကအလို၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော မနောကံသည်။ ကဲ့သ်းယဝစီဒ္ဒါရေသု၊ တို့၌။ (ဝေဋ္ဌဝန်)။ တံဆဖဿဒ္ဒါရဝသေနဥပပ္ဇ္ဇမာနံ မနောကမ်ံ။ (ပြည်-အဋ္ဌသာလိနီသို့)ဟု ယောဇနာနည်းကို ပြတော်မူစသည်။

စတုတ္ထနည်း၌ ဝတ္ထုအဓိပ္ပါယာနုရောဓိနိ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိတိ သမာသပဒေကဒေသောပိ အာကခိ်ယတိ၊ အဓိကာရဝသေနာတိ အဓိပ္ပါယေန ကံမသဒ္ဒမတ္တေန သမ္မန္နံ ကဲ့သ်းတာတိ ဝုတ္တံ။ (အနုဋ္ဌီကာ)။ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိ၊ သဒ္ဒါ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ဝတ္ထုအဓိပ္ပါယာနုရောဓိနိ၊ဆိုလိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုနှင့်မဆန့်ကျင်သည်။

ယသ္သိဝ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ-တသ္မိဝ၊ ကြောင့်။ သိမာသပဒြေ၊မနော, ကမ္မ-ဟူသောသမာသ်ပုဒ်၌။ ဝါ၊ ဤင်။ ကေဒေသောပိ၊ကံမ္မ-ဟူသောအစိတ် ဖြစ်သောပုဒ်ကိုလည်း။ အဓိကာရဝသေန၊ လိုက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အာဂံ့ယိ ယတိ၊ ငင်အပ်၏။ ဇုတိ-အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်။ ကံမ္မသဒ္ဒမတ္တေန သမ္ဗန္ဓံ ကတ္ဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။အဝိသေသေနာ့တိ၊ မနောသဒ္ဒဝိသေသ နရဟိတေန။ (မဓုဋီကာ)။ မနောကံမ်ံ၌ ကမ္မ ဟူသောပုဒ်ကို လိုက်စေလျက် တံကံမ်ံ၊ ထိုကံသည်-ဟု ယောဇနာနည်းကိုပြတော်မူ၏။

ဝေဠုဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား—ဆဖသ်ဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ။တံ ကာယဝစီဒွါရေသု၌ဆဖသ်ဒွါရဝသေန-ဟူသော ပုဒ်ကိုမလိုက်စေမူ၍ယံကံမ်ံ၊ အကြင်ကံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။တံကံမ်ံ၊ ထိုကံသည်-ဟု ယောဇနာတော်မူသည်။ အကယ်၍။တံ၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော် ကံသည်-ဟု ယောဇနာငြားအံ့။ စက္ခုသမ္ဖဿဇဒွါရ-စသော ငါးပါးသောဒွါရ၏အစွမ်းဖြင့် ကံသုံးပါးမဖြစ်သောကြောင့် ဆဖသ်ဒွါရဝသေန-ဟူသော ဝိသေသနပုဒ် မပါစေရသည်ကို အဝိသေသေန ကံမ္မသဒ္ဒမတ္တေနဟု ဋီကာဆရာမိန့်တော်မူသည်။ ။ ဤစကားကြောင့်။ တံကမ်ံ၊ ထိုကံသည်။ ကာယဝစီဒွါရေသု၊ ကာယဒွါရ, ဝစီဒွါရကို၌ဟု ယောဇနာနည်းကို ပြတော်မူသည်။]

ပန၊ သကဝါဒမ္ပတပါး ပရဝါဒကို ဆိုဦးအံ့။ ကာယဝစီကမ္မသဟဇာတာ၊ ကာယကံ, ဝစီကံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာစသည်တို့သည်။ ယဒါ၊ ၌။ စေဟနာပကွိကာ၊ စေတနာ၏အဖို၌ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ၌။ တာနိ မနောကမ္မာနိ၊ ထိုမနောကံတို့သည်။ ကာယဝစီကမ္မာနိ၊ ကာယကံ, ဝစီကံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ယေ၊ အကြင်ပဒကာရ ဆရာတို့သည်(ထည့်)။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပဒကာရ ဆရာတို့၏(ထည့်)။ တဒူ၊ ထိုစကားသည်လည်း။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စေတနာ ပကွိကာနံ၊ စေတနာအဖို၌ဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ စသည်တို့၏။ မနောကမ္မတ္တာ ဘာဝါ၊ မနောကံ၏အဖြစ် မရှိခြင်းကြောင့်တည်း။ အဗ္ဘောဟာရိကတ္တေ၊ မနောကံဟု မခေါ်ဆိုရသည်၏ အဖြစ်သာည်။ သတိ၊ သော်။ မနောကမ္မတာ၊ မနောကံ၏အဖြစ်သည်။ သုဋ္ဌု၊ တရုံ၊ အလွန်လျင်။ စ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုပဒကာရ ဆရာတို့၏။ တဒူ၊ ထိုစကားသည်လည်း။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်(ပြန်၍စပ်)။ အဗ္ဘောဟာရိကာဝါတိ၊ အဗ္ဘောဟာရိကာဝါဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်(ထည့်)။ စ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တမ္ပိ ဝုတ္တံဧဝ၊ မိန့်အပ်သည်သာ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗ္ဘောဟာရိကတ္တေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ မနောကမ္မတာ၊ သည်။ သုဋ္ဌု၊ တရုံ၊ လျင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ(ပြန်၍စပ်)

တဿဲဝါ၊ ထိုသို့မသင့်ခြင်းကြောင့်(တဉ္စနံ၊ ဟူသော ဖိုလ်ကိုစွဲ)။ မနောကမ္မသ်ဿ၊ ၏။ ကာယဝစီကမ္မတာ၊ ကို။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ (တနည်းကား) အဗ္ဗော ဟာရိကတ္တေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ မနောကမ္မတာ၊ သည်။ သုဉ္ဉ၊ တရံ၊ လျှင်။ စ-ယိဿာ၊ ကြောင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿာ၊ထိုသို့မနောကံ၏အဖြစ်မရှိခြင်းကြောင့်။ အဗ္ဗောဟာရိကာဝါတိ၊ ဟူသော။ စေတံ၊ ကို။ စ-ယဿာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တမ္ပိ ဝုတ္တံဧဝ၊ သာတည်း။ တဿာ၊ ထိုသို့ မိန့်တော် မူအပ် သောကြောင့်။ မနောကမ္မသ်ဿ၊ ၏။ ကာယဝစီကမ္မတာ၊ ကို။ ယဿာ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ တဿာတဉ္စနဟူစပ်။ ။

၈၄။ [တံ ကာယဝစီဒွါရေသု စောပနပ္ပတ္တံ အကုသလံ ကာယဝစီကမ္မံဟော်တို့-ဦး သကဝါဒကိုပြုပြီး၍ ပရဝါဒက်ိုပြုတော်မူလိုသော ဋီကာဆရာသည် ယံပန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (ဝေဠုဝန်)။ ပဒကာရဆရာဝါဒ၏ မသင့်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတော်မူခြင်းငှာ ယံ ပန-စသောပါဠိကိုမိန့်။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-သိသင့်ပြီ။ ။ယောဇနာနှစ်နည်းတွင် ပဌမ ယောဇနာနည်း၌။ တဉ္စ်န-ကံ်း။ ပဋိညာ။ စေတနာပက္ခိကာနံ်။ပ။သုဉ္ဉ၊တရံုနတ္ထိ-တိုကား ပဋိညာ၏ ဟေတုနှစ်ချက်။ဝုတ္တမ္ပိ စေတံ အဗ္ဗောဟာရိကာဝါ-တိကားဟေတု၏ဟေတု။တဿဲဝါ။ပ။နဝတ္တဗ္ဗာ-ကား နိဂုံးတည်း။ထိုကြောင့် မဓုဋီကာ၌တဿဲတိဇ္ဇဒံ နိဂမနံ-ဟုမိန့်ပြီ။

ပဒကာရ ဆရာတို့၏စကား မသင့်ကြောင်းကို ပြလိုရကား စေတနာပက်္ခိကာနံ။ ပ။ နတ္ထိ-ကိုမိန့်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-စေတနာပက္ခိကဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့သည် မနောကံ်းမဟုတ်ခြင်းကြောင့်ၵင်း။ အဗ္ဗောဟာရိကဖြစ်သောအခါ မနောကံ်၏အဖြစ် မရှိခြင်းကြောင်းၵင်း မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ ဤဟိတ်နှစ်ချက်ကို တဉ္ဉ်န-၌ နာနာဟိတ်စပ်။ အဗ္ဗောဟာရိကဖြစ်ရာ၌ မနောကံ်၏အဖြစ်မရှိဟု အဘယ်ကြောင့် သိပါသနည်း။ စုဒ်။ ဝုတ္တမ္ပိစေတံ-စသည်ကိုမိန့်။ ။အာဂမဟိတ်မည်၏၊ ယုတ္တိဟိတ်သို့ ပစ္ခေကဟိတ်စပ်။ ။ပဋိညာဟေတုကို ပြတော်မူပြီး၍ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုရကား-တဿဲဝါစသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ ဒုတိယယောဇနာနည်း၌။ တဉ္ဉ်န-ကား ပဋိညာ။ စေတနာပက္ခိကာနံ မနောကမ္မတ္တာဘာဝါနှင့် အဗ္ဗောဟာရိကတ္တေ။ ပ။ ကာယဝစီကမ္မတာ နဝတ္တဗ္ဗာ-တို့ကား ပဋိညာ၏ နာနာဟိတ်နှစ်ခုတို့တည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ....အဘယ်ကြောင့် ပဒကာရဆရာတို့၏စကားသည် မသင့်ပါသနည်း။ စုဒ်။ စေတနာ ပက်္ခိကာနံ် မနောကမ္မတ္တာ ဘာဝါ-ကိုမိန့်။ ဤအကြောင်းကြောင့်သာလျှင် မသင့်လေသလော။ စုဒ်။ အဗ္ဗောဟာရိကတ္တေ။ ပ။ နဝတ္တဗ္ဗာကိုမိန့်။။။လိုရင်းကား-မနောကမ္မသ ကာယဝစီကမ္မတာ နဝတ္တဗ္ဗာ-တည်း။ မနောကံ်ကို ကာယကံ်,ဝစီကံ်ဟု မခေါ်ဆိုအပ်သောကြောင့် မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။အဘယ်ကြောင့် မသင့်ပါသနည်း။ စုဒ်။ ဝုတ္တမ္ပိစေတံ အဗ္ဗော

ဟာရိကာဝါတိ တသ္မာကိုမိန့်။ ။တေဟိ ပန စိတ္တေဟိ သဟဇာတာ အဘိဇ္ဈာ ဗျာပါဒမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယော စေတနာပက်ွိကာဝါ ဘဝန္တိ အဗြွှာဟာရိကာဝါ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်သောကြောင့် မသင့်ဖြစ်ဘိသေ၏။ ။အာဘယ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ အဗြွှာဟာရိကာဝါ-ဟု မိန့်ပါသနည်း။ စုဒ်။ အဗြွှာဟာရိကတ္တေ။ ပ။ နတ္ထိကိုဗြွှန်။ ။အမိပ္ပါယ်ကား-မနောကံ မဟုတ်သောကြောင့် မိန့်သည် ဖြစ်ဘိသေ၏။ ။ပရမ်ပ်ရဟေတုဝါကျတည်း။]

အဘိဇ္ဈာဒိကြွိယာ ကာရိကာယဧဝ၊ အဘိဇ္ဈာစသော အမူအရာကို ပြုတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စေတနာယ၊ စေတနာနှင့်။ သမ္မယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာစသည်တို့သည်။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ ယ်သ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏(ဗျတိရေကဟေတု)။ ပါဏာတိပါတာဒိ ကာယဝစီကြွိယာ ကာရိကာယ၊ ပါဏာတိပါတစသော ကိုယ်အမူအရာနှတ်အမူအရာကိုပြုတတ်သော။ စေတနာယ၊ နှင့်။ သမ္မယုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ တို့သည်။ မနောကမ္မံ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်(အန္ဓယဟေတု)။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့အဘိဇ္ဈာစသော အမူအရာကို ပြုတတ်သော စေတနာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာစသည်တို့သည် မနောကံ၏အဖြစ်, ပါဏာတိပါတစသော ကိုယ်အမူအရာ နှတ်အမူအရာကိုပြုတတ်သော စေတနာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာစသည်တို့သည် မနောကံမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်(ဗျတိရေက အန္ဓယဟိတ် နှစ်ခုကိုစွဲ)။ ဘိယျောပိ၊ အလွန်လည်း။ တေသံ၊ ထိုပါဏာတိပါတစသော ကိုယ်အမူအရာ, နှတ်အမူအရာကို ပြုတတ်သော စေတနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာစသည်တို့၏။ မနောကမ္မတာ၊မနောကံ၏ အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့မနောကံ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ မနောကမ္မာနံ၊ မနောကံတို့သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုပါဏာတိပါတစသော ကိုယ်အမူအရာ, နှတ်အမူအရာကို ပြုတတ်သော စေတနာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ စသည်တို့၏။ ကာယ ဝစီကမ္မတာ၊ ကာယကံ, ဝစီကံ၏ အဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝတ္တာဗ္ဗာ၊ မဆိုသင့်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုပဒကာရ ဆရာတို့၏။ တန္တု၊ ထိုစကားသည်လည်း။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်(ပြန်၍စပ်)။

(တနည်းကား)အဘိဇ္ဈာဒိကြွိယာ ကာရိကာယဧဝ၊ သော။ စေတနာယ်၊ နှင့်။ သမ္မယုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ တို့သည်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ မနောကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတာဒိ ကာယဝစီကြွိယာ ကာရိကာယ၊ သော။ စေတနာယ၊ နှင့်။ သမ္မယုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အဘိဇ္ဈာဒယော၊

တို့သည်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ မနောကမ္မံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကုတော-တဿ၊ ကြောင့်။ ဘိယျောပိ၊ အလွန်လည်း။ တေသံ၊ ထိုပါဏာတိပါဟ စသော စေတနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာစသည်တို့၏။ မနောကမ္မတာ၊ မနောကံ၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုတော၊ သို့။ ယဿ၊ ကြောင့်။ နဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ မနောကမ္မာနံ၊ တို့သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာစသော အမှုအရာကိုပြုတတ်သော စေတနာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာစသည်တို့၏။ ကာယဝစီကမ္မတာ၊ ကာယကံ, ဝစီကံ၏အဖြစ်ကို။ ယဿ၊ ကြောင့်။ နဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ အပ်။ ကုတော်-တဿ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့၏။ တဿ၊ သည်လည်း။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။

၈၅။ [ပဋိမယောဇနာ နည်းကား-ဘိယျောပိ တေသံ နမနောကမ္မဘာ-ဟုန-သဒ္ဒါ ရှိသင့်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော ဝေဠုဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းတည်း။ ။တဇ္ဇန-ဟူသော ပဒီညာ၏ အကြောင်းတနည်းကို ပြတော်မူလိုရကား အဘိဇ္ဈာဒိကြိယာ-စသော ပါဠိကိုမိန့်။ ။လိုရင်းကား-တေသံ ကာယဝစီကမ္မတာ နဝတ္ထုဗ္ဗာ-တည်း။ ။ကာယကံ့, ဝစီကံနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့ကို ကာယကံ့, ဝစီကံဟု မဆိုအပ်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့ပါနည်း။ စုဒ်။ မနောကမ္မာနံ သတံ-ကိုမိန့်။ ။မနောကံဖြစ်ကုန် အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့ ဖြစ်ဘိသော်။ ။ အဘယ်ကြောင့် မနောကံ့ ဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့ကို ကာယကံ့, ဝစီကံ့ဟု မဆိုအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ တေသံ နမနောကမ္မတာတိ-ကိုမိန့်။ ။ ကာယကံ့, ဝစီကံနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့သည် မနောကံမဟုတ်သောကြောင့် မနောကံဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့ကို ကာယကံ့ဟု မဆိုအပ်ဖြစ်ဘိသော်။

အဘယ်ကြောင့် ကာယကံ, ဝစီကံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့သည် မနောကံမဖြစ်ပါသနည်း။ စုဒ်။ အဘိဇ္ဈာဒိ။ ပ။ မနောကမ္မံကို မိန့်။ ။မနောကံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့သာ မနောကံဖြစ်သည်။ ကာယကံ, ဝစီကံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ, စသည်တို့ကား မနောကံမဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ဘိသော်။ ။ဘိယျောပိဒ္ဒါ ဝိသဒ္ဒါဖြင့် အများပဓာနဖြစ်သော်လည်း။ မနောကံမဖြစ်ချေ။ အပုမဇ္ဈကာအနည်းငယ်မှာ ဆိုဘွယ်မရှိဟု ပြတော်မူသည်။ ။ဒုတိယဇောဇနာ နည်းကား-ဘိယျောပိ တေသံ မနောကမ္မဘာ-ဟု န-သဒ္ဒါမရှိသောပါဠိကို မြင်တော်မူသောကြောင့် ကောဝိသေသော အဘိဇ္ဈာဒိနံယေဝ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြတော်မူသော မဓုဋ္ဌိကာနည်းတည်း။

အရှင်ဋီကာဆရာ ....အဘိဇ္ဈာ-စသည် တို့သည် သာလျှင် ကာယကံ, ဝစီကံ,မနောကံဖြစ်ကြရာ၌ အဘယ်သို့ ထူးပါသနည်းဟု စုဒ်ရှိရကား အ ဘိဇ္ဈာဒိကြိယာကာရိကာယဝေ စေတနာယ-စသော ပါဠ်ကိုမိန့်။ ။လိုရင်း ကား-တေသံ မနေကမ္မတာတိ နတေသံ။ ပ။ ဝတ္တုဗ္ဗာတိတည်း။ ။ကာယ ကံ,ဝစီကံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့ကို မနောကံဟု မဆိုအပ်။ မနောကံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာ-စသည်တို့ကို ကာယကံ,ဝစီကံ ဟု မဆိုအပ်။ ဤသို့ထူးသည်ဖြစ်ဘိသော်။ ။ထိုသို့ ထူးသော်ကြောင့် ထိုစကား မသင့်ဖြစ်ဘိသော်။ ။တေသန္တိ ပါဏာတိပါတာဒိ စေတနာ သမ္မိယုတ္တာနံ, အဘိဇ္ဈာဒီနံ။ ပုနံ တေသန္တိ အဘိဇ္ဈာဒိကြိယာကာရိက စေတနာသမ္မိယုတ္တာနံ အဘိဇ္ဈာဒီနံ။ ။တဉ္ဆဲ နံ ယုဇ္ဇတိတိ သမ္မန္ဓော။ ။(မဓုဋီကာ)။ အဘယ် ကြောင့် ဤကဲ့သို့ထူးပါသနည်း။ စုဒ်။ အဘိဇ္ဈာဒိ။ ပ။ ကာရိကာယာတိ ကို မိန့်။ ။အဘိဇ္ဈာဒိ။ ပ။ မနောကမ်ံ-ဟူသော ဟိတ်ကို ဘိယျောပိ တေသံ မနောကမ္မတာ-ဌ စပ်။ နပါဏာတိ။ ပ။ ကာရိကာယာတိ-ဟူသော ဟိတ်ကို နတေသံ။ ပ။ ဝတ္တုဗ္ဗာ-ဌ စပ်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သိသင့်ပြီ။ ။မူလဋီကာနိဿိ ဌ်ကား ဤဝါကျကို တမျိုးယောဇနာတော်မူသည်။]

ဧဝံ၊ ဤမဟာအဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်သောနည်းဖြင့်။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဒွါရေသု၊ဒွါရတို့၌ဌဉ်း။ ဒွါရာနံ၊ တို့၏။ ကမ္မေသု၊တို့၌ဌဉ်း။ အနိယတဿာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒွါရနိဗန္ဓနံ၊ ဒွါရဖြင့်စိတ်ကို မှတ်ခြင်းကို။ ဘဂဝ တာ၊ သည်(ထည့်)။ နကတံ၊ ပြုတော်မမူ(အာရမ္မဏ နိဗန္ဓနံ ကတံဟုဖေါ်)။ ဣဒါနိ၊ ဌ်။ ဒွါရနိဗန္ဓနေ၊ ဒွါရဖြင့် စိတ်ကို မှတ်ခြင်းကို။ အကတေပိစ၊ မပြုသော်လည်း။ ယေသံဒွါရာနံ၊ တို့၏။ ဝဿေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤကာ မာဝစရကုသိုလ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုဒွါရတို့၏။ ဝဿေနစ၊ အစွမ်းဖြင့်ဌဉ်း။ တံတံဒွါရ ကမ္မပထာနံ၊ ထိုထိုဒွါရဌ်ဖြစ်သော ကမ္မပထ,အကမ္မ ပထ တရားတို့၏။ ဝဿေနစ၊ ဌဉ်း။ ယထာဘဋ္ဌပါဋိယာ၊ အကြင်အကြင် ဟော တော်မူအပ်သော ပါဋိတော်ဖြင့်။ ဝုတ္တာယ၊ ဟောတော်မူသော။ ဥပ္ပတ္တိယာစ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ဌဉ်း၊ ဒီပနတ္ထံ၊ ငှါ။ တတ္ထကာမာဝစရန္တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ပြီ (ဝေဋ္ဌ၊ဝန်။) တနည်းကား။ ကေသံ၊ ထိုဒွါရတို့၏။ ဝဿေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ ယာစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဌဉ်း။ တံတံဒွါရ ကမ္မပထာနံ၊ တို့၏။ ဝဿေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိ ယာစ၊ ကိုဌဉ်း။ ယထာဘဋ္ဌပါဋိယာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာယ၊ သော။ ဥပ္ပတ္တိယာစ၊ ဌဉ်း။ ဒီပနတ္ထံ၊ ငှါ။ တတ္ထကာမာဝစရန္တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ(မဓုဋီကာ)။ စိတ္တံတိဝိဓကမ္မဒွါရ ဝဿေန ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ မနောကမ္မဒွါရ ဘူတဿ၊ မနောကမ္မဒွါရ ဖြစ်၍ဖြစ်သော စိတ်၏။ တေနသဘာဝေန၊ ထိုမနောကံ၏ ဒွါ ရ၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊

တနည်းကား။ စိတ်ံစိတ္တာဓိ ပတေပျန်္ဂိ ဇာဒံ၊ ကို။ သမ္မယုတ္တာဝသေန၊ သမ္မယုတ်တရားတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဇာဝုါပိ၊ ဤစိတ်ံတိ ဝိဓကမ္မဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိဒ္ဓိလည်း။ သမ္ပယုတ္တာဝသေန၊ သမ္ပယုတ် တရားတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပန၊ တနည်းကား။ စောပနဒွယ ရဟိတာဿ၊ ကိုယ်၏လှုပ်ရှားမှု,နှုတ်၏လှုပ်ရှားမှုနှစ်ပျိုးမှကင်းသော။ မနောပဗန္ဓဿ၊ ဗိတ်ဒအစဉ်၏။ မနောကမ္မ ဒွါရဘာဝေ၊ မနောကမ္မ ဒွါဒ္ဓရ၏ အဖြစ်၌။ ဝတ္တာပုမေဝ၊ ဆိုဖွယ်သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၈ဏ္ဍိ၊ [အဋ္ဌကထာ၌ ဧတောနိ ပန် ကာယဂ်ဝါစဂ်ိ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဧေ-ဟူသော ပါဠိ၏အဆုံး၌ ဧပံ ကမ္မာနံ။ ပ။ နကတံ-ဟူသော နိဂုံးဝါကျကို တောနိ ပန ကာယဂ်ဝါစဂ်ံ အစ္ဆောပေတွာ သိက္ခာပဒါနိ ဂဏှန္တာဿ မနောသံဝရဒွါရေပိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဧေ။ ဧဝံ ကမ္မာနံ ဒွါရေသု ဒွါရာနဉ္စ ကမ္မေသု အနိယတတ္တာ ဒွါရနိဗန္ဓနံ နကတံ-ဟု ထည့်နည်းကိုပြတော်မူလိုသောကြောင့် ဧဝံ ကမ္မာနံ-စသော ပါဠိကိုမိန့်သည်။ ။ဇုမဿ ပန စိတ္တဿ အာရမ္မဏေ မေဝ၊နိဗန္ဓဒွါရံ ပန အနိဗန္ဓံ-ကား- ပဋိညာ။ ဝိနာ အာရမ္မဏေန အနုပ္ပဇ္ဇိနတော—မှစ၍ တောနိ ပန ကာယဂ်ဝါစဂ်ံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဧေ-ထိဝါကျတို့ကား ဟေတုဝါကျ။ သို့မဟုတ် ဝိထ္ထဝ္ဘရဝါကျ။ ဇိုကာဒ္ဒြပြဆိုအပ်ဟော ဧဝံ ကမ္မာနံ။ ပ။ နကတံ-ကား နိဂုံးဝါကျ။ ဤသို့လျှင် ပဋိညာ, ဟေတု, နိဂမန အစိတ်သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝါကျကြီးဖြစ်၏၊

ဒအရှင်ဇီကာဆရာ....စိတ်ံ တိဝိဓကမ္မဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတ်-ဒ္ဓဲ ကာယကမ္မဒွါရ,ဝစီကမ္မဒွါရတို့ဒ္ဓဲ စိတ်ံ-ဟူသောပုဒ်၏အရဖြစ်သောကာမာဝစရစိတ်နှင့် ကာယကမ္မဒွါရ, ဝစီဒွါရတို့၏ အရဖြစ်သော ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်ကိုသည် အရမတ္ထကဲ့ပြားကြသောကြောင့် စိတ်ံ ကာယကမ္မဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတ်-ဟူ၍ ၎င်း။ စိတ်ံ ဝစီကမ္မဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇကိ-ဟူ၍ဌင်းဆိုသင့်၏။ စိတ်ံ မနောကမ္မဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိဒ္ဓိကား စိတ်ံ၏ အရနှင့် မနောကမ္မဒွါရဝသေန တို့၏အရသည် စိတ်သာဖြစ်သောကြောင့် ဟူမျှလေရကား စိတ်ံ ပနောကမ္မဒွါရဝသေန-ဟု မဆိုသင့်။ထိုသို့မဆိုသင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် စိတ်ံ တိဝိဓကမ္မဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟုမိန့်ပါသနည်းဟု စုဒ်ဂ္ဂိုရကား စိတ်ံ တိဝိဓကမ္မဒွါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဇာဒံ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။အမိဂ္ဂါယ်ကား-ကာယကမ္မဒွါရဖြစ်သောစိတ်၏ မနော်ကံ့၏ဒွါရ၏ အဖြစ်အား ဖြင့် ဖြစ်သည်ကို ယူ၍ဆိုသည်။ မိမိမနောကမ္မဒွါရဖြစ်သည်ကိုယူ၍မဆို။ (အနုဋီကာ)။ မနောကမ္မဒွါရ ဖြစ်သော စိတ်၏ မနောကံ့၏ဒွါရ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သတ္တိကိုမှတ်၍ဆိုသည်။ ထိုကြောင့် သင့်သည်ဖြစ်ဘို့သော်။ (မဓုဋီကာ)။ သတ္ထာ ဟုတ္တာ နိဗ္ဗတ္တိ ကဲ့သို့ မနောကမ္မဒွါရဘူတသဒ်။ ပ။ ဝုတ်ံ-ကို အရတူယူရာ၏။ ။တေန သဗ္ဗာဉ္ဉေနာတိ

မနောကမ္မဿဒ္ဓါရဘာဝေန။ (အနုဋီကာ)။ ထိုကြောင့် တေန သဘာဝေန တေန ဘာဝေန၊ ထိုမနောကံ၏ ဒ္ဓါရ၏ အဖြစ် အားဖြင့်-ဟု ယောဇနာအပ်၏။

နည်းတပါးကို ပြတော်မူလိုရကား ယထာဝါ-စသောပါဠိကိုမိန့်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား-စိတ္တာဓိပတေယျံ၌ အကြောင်းဖြစ်သောစိတ်၏ စိတ္တ-ဟူသော အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော ဖဿ-စသော သမ္မယုတ်တရား၌တင်၍ ဖဿ-စသော သမ္မယုတ် တရားသည် ကာရကျူပစာရအားဖြင့် စိတ္တမည်၏။ ။ အဓိပတိယေဝ အဓိပတေယျံ။ အဓိပတိလေးပါးကို၏။ ။စိတ္တံ အဓိပတေယျံ ယထာတို့ စိတ္တာဓိပတေယျံ။ ယထာ၊ အကြောင်းဖဿ-စသော သမ္မယုတ် တရားအား။ စိတ္တံ၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မယုတ်တရားဟုဆိုအပ်သော။ အဓိပတေယျံ၊ အဓိပတိလေးပါးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုဖဿ စသောတရားအပေါင်းသည်။ စိတ္တာဓိပတေယျံ၊ မည်၏။ ။ဗဟုမ္မိ ဟိသမာသ်။ ဖဿစသော သမ္မယုတ်တို့ကိုပြု၏။

ဟနုည်းကား-စိတ္တံ ယော၀ အဓိပတိ စိတ္တာဓိပတိ၊ စိတ္တာဓိပတိကိုရ၏။ စိတ္တာဓိပတိတော အာဂတံ ဇာတံ စိတ္တာဓိပတေယျံ၊ အာဂတ သို့မဟုတ် ဇာတတဒ္ဓိတ်။ ဖဿစသော သမ္မယုတ်တရားတို့ကိုရ၏။ အကျိုးဖြစ်ကုန်သော ဖဿ စသော သမ္မယုတ်တရားတို့၏ စိတ္တာဓိပတေယျ-ဟူသော အမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သောစိတ်၌တင်၍ အကြောင်းဖြစ်သောစိတ်ကို ဖလူပစာရအားဖြင့် စိတ္တာဓိပတေယျ ဟုခေါ်သည်။ ထိုကြောင့် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ၊ ယသ်မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ပ။စိတ္တာဓိပတေယျံ-ဟုဟောတော်မူအပ်သော ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၊ စိတ္တာပ္ပါဒကဏ္ဍ တောဘူမက ကုသလ၌ စိတ္တာဓိပတေယျ-ဟူသော ဝိသေသနနှင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတို့-၌ စိတ်-ဟူသော ဂိသေသျကိုသည် အရတူလေသည်။

ဤဘဝိုလျှင် စိတ္တာဓိပတေယျ၌ အကျိုးဖြစ်သော သမ္မယုတ်တရား၏ စိတ္တာဓိပတေယျ-ဟူသောအမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သောစိတ်၌တင်၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် စိတ်ကို စိတ္တာဓိပတေယျ-ဟု ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော မနောကံ၏ ဒ္ဓါရ၏အဖြစ်ကို ဝတ်၌တင်၍ စိတ်ကို မနောကမ္မဒ္ဓါရပုဂ္ဂိုလ် ခေါ်သည်။ ထိုကြောင့် စိတ္တံ မနောကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ စိတ္တံ၊ ဖဿစသော သမ္မယုတ်တရားသည်။ မနောကမ္မဒ္ဓါရဝသေန၊ မနောကမ္မဒ္ဓါရဟူသိုအပ်သော ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ဟုယောဇနာအပ်၏။ ထိုကြောင့် စိတ္တံ ကာယကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ စိတ္တံ ဝစီကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟို၌ စိတ္တံ-ဟူသောပုဒ်၏အရနှင့် ကာယကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဝစီကမ္မဒ္ဓါရဝသေန-ဟူသော ပုဒ်တို့၏အရသည် မတူသကဲ့သို့ စိတ္တံ မနောကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၌လည်း အရမတူသောကြောင့် စိတ္တံ တိဝိဓ

ကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟုမိန့်သည်ဖြစ်ဘိသေ၏။ ။ဤနည်းကား-ဝေမိဓါ ပိတိ စိဇ္ဈနေတော စိတ္တသမ္ပယုတ္တသ ကမ္မသ ဒ္ဓါရဘာဝေါ စိတ္တေပိ ဥပစရိတောတိ အဋ္ဌော-ဟုမိန့်တော်မူအပ်သော အနုဋီကာနည်းတည်း။

တနည်းကား-ဝိတ်ဒ်၏မနောကမ္မဒ္ဓါရ-ဟူသောအမည်ကို မနောကံ၌တင်၍မနောကံကို ကာရဏူပစာရ နည်းဖြင့် မနောကမ္မဒ္ဓါရဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ဗိတ္တံ့ မနောကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ စိတ္တံ့၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်သည်။မနောကမ္မဒ္ဓါရငသေန၊ မနောကံ့ ဟုဆိုအပ်သော မနောကမ္မဒ္ဓါရ၏အစွမ်းကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ဟု ယောဇနာအပ်၏။ ။ဤကား-တေန ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဝိဓသ လောကိယကုသလာ ကုသလစိတ်သော မနောကမ္မဒ္ဓါရဘာဝေါ စိတ္တသမ္ပယုတ္တေ မနောကမ္မေ ဥပစရိတောတိ ဒသ္မေတိ-ဟုမိန့်တော်မူအပ်သော မဓုဋီကာနည်းတည်း။ ။စိတ္တုပ္ပါဒ ကဏ္ဍတော်ကြီးမှ ကုသလကထာဦးလည်းရှိ၏။

တနည်းအားဖြင့် ပြတော်မူလိုရကား-စောပနဒွယံ ရဟိတသ္မိ-စသော ပါဠိတော်ကိုမိန့်။ ။ပနသဒ္ဒေါ ဟေတ္ထဒ္ဓဇော။ (မဓုဋီကာ)။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ကာယစောပန, ဝဋိစောပနတို့မှ ကင်းသော မနောဒ္ဓါရိက စိတ်အစဉ်၌ အနန္တရပစ္စည်းဖြစ်သော ရှေးစိတ်သည် မနောကမ္မဒ္ဓါရ မည်၏။ ပစ္ဆာယုပ္ပန်ဖြစ်သော နောက်စိတ်သည် စိတ္တမည်၏။ထိုကြောင့် စိတ္တံ့ မနောကမ္မဒ္ဓါရဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၌-စိတ္တံ့၊ အနန္တရပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်သော နောက်စိတ်သည်။မနောကမ္မဒ္ဓါရဝသေန၊ အနန္တရပစ္စည်း ဖြစ်သော ရှေးကမ္မဒ္ဓါရ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟု ယောဇနာအပ်၏။ ဤသို့လျှင် ဂန္ထကရုဆရာတော်ကြီးမှ ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။

တနည်းကား-မနော ပါဋိ ဓမ္မစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဓနောဂိညာဏံ-ဟူသော ပါဠိတော်၌အာဝဇ္ဇနံ နှင့်တကွရှိသော်လည်း စိတ်သည် မနမည်၏။ စတုဘူမိက ဓမ္မာရုံသည် ဓမ္မာရုံမည်၏။ ယို့တရာကို ကိုးခဲ့၏။ မနောဒိညာဏ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအဘူ-စိတ်၊ ကာမာဝစရမနောဝိညာဏစိတ်သည်။ မနောကမ္မဒ္ဓါရဝသေန၊ ဘဝင်္ဂဆိုအပ်သော မနောဒ္ဓါရ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟု ယောဇနာအပ်၏။ ။ဤကား ဂဏ္ဌိဝန်ဆရာတော်ဘုရား၏ဖြေဆိုနည်းတည်း။

အဋ္ဌကထာဌာ စောပနကာယ အသံဝရဝသေန ဝါစာ အသံဝရဒ္ဓါရ ဝသေနစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားကို အကုသိုလ်ကာယကံ၏ ကာယဒ္ဓါရ,ဝစီဒ္ဓါရတို့ဖြစ်သည်ကိုမိန့်၏။ ဟနောအသံဝရဒ္ဓါရ ဟသေန နုပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသော စကားကို အကုသိုလ်ကာယကံ၏ မနောဒ္ဓါရ၌ မဖြစ်သည်ကို ဆိုသည်။ အကု

သလံ ဝစီကမ္မဒ္ဝိပဒ္ဓ အသံဝရဒ္ဓိရဝဿေန နုပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားကိုအကုသိုလ် ဝစီကံ်၏ပဒ္ဓဒ္ဓါရဒ္ဓကမ္မပထမမြောက်၊မနောဒ္ဓါရဒ္ဓသာ ကမ္မပထမြောက်သည်ကို ဆိုသည်။အကုသလံ မနောကမ္မံ အဒ္ဓအသံဝရဒ္ဓါရဝဿေန ဥပ္ပဇ္ဇတေဝ-ဟူသောစကားကို အကုသိုလ် မနောကံ်၏ ဒ္ဓါရသုံးပါးဒ္ဓဖြစ်သည်ကိုဆိုသည်။ ။ဇ္ဈဒမ္မိစိတ္တံ တိဝိဓကမ္မဒ္ဓါရဝဿေနဝါ။ ပ။ ဒသကုသလ ကမ္မပထဝသေနဝါကား ပဋိညာ။ ကာမာဝစရံ ကုသလံ။ ပ။ သမ္ပံ ဝတ္တမေဝ ဟောတိ-ကား ဟေတု။ ။ ဤကား ဥဝဋ္ဋဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နည်းတည်း။]

ဒ္ဓါရကထာပြီး၏။

—o—

ဧတ္တာဝတာဝ ဟသ်ာတနဂရေ ဝိဟာရေ ကြာခံနာမကေ ဝသန်္တေန ကေလာသောတိ ဂရုဟိ ဂဟိတနာမဓေ့ယျေန မဟာထေရေန ပုညကာမေန မုဒ္ဓိကာမာနံ ဟိတကာမေန ကတော ယော သဂတ္ထိကော အာဘိမ္မဒ္ဒိကာနိသယော အာဘိ ဓမ္မိကာနု မတ္ထာယ ဥတ္တမော။ သော သက္ကရာဇေ ဧကုနဝိသာဓိက တေရသသတေ သမ္ပတ္တေ ဝေသာခမာသသု ဇုဏှပက္ခဒသမဒိဝသေ ဗုဓဒိနေ နိဋ္ဌိတော အနာယာသေနာတိ။ ။

၁။ အာဘိဓမ္မိက ဘိက္ခူနံ၊ ကတောယံ သုခဗောဓိယာ။
ခလိတံကိဠိ စေ ပဿိ၊ သောဓေတ္မာ တုဋ္ဌမာနသာ။
မုဒ္ဓိကာမေန စိတ္တေန၊ ပဿန္တု၊ သာဓု သာဓဝေါ။

၂။ ဘဝေယျုံနေန ပုညေန၊ ပိဋ္ဌကတ္တိယ ဓါရကော။
အရောဂေါ ပဉ်ဝေါ လောဘာ၊ ဒီနံ တနုံ သဟာယဝေါ။

၃။ ကုသလော စုဘယတ္ထေသု၊ ပဂိသာသု ပိသာရဒေါ။
သမိဒ္ဓေန၊ သုသံကပ္ပါ၊ မယ္ဘံ စ သဗ္ဗပါဏိနံ။

စ၊ မှတ်ရန်တဆုံး ကျမ်းနိဂုံးကို ကျဉ်းချုံးဆိုအံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအာရာညရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဟသ်တနဂရေ၊ ဟသ်ာတမြို့၌။ ကြာခံနာမကေ၊ ကြာခံအမည်ရှိဧသာ။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသန္တေန၊ နေတော်မူသော။ ကေလာသောတိ ဂရုဟိ ဂဟိတနာမဓေ့ယျေန၊ ကေလာသပုဆရာမြတ်တို့ မှည့်အပ်သော ဘွဲ့နာမည်ရှိသော။ ပုညကာမေန၊ လာဘ,ယသ စသည် မြော်ကိုး ပစ္စုပ္ပန်ကျိုးမဖက် ကောင်းမှုသက်သက်ကို အလိုရှိသော။ မုဒ္ဓိကာမာနံ၊ ဂန္ဓိရဉာဏ် ရင့်သန်ခြင်းကို အလိုရှိကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟိတကာမေန၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော။ မဟာထေရေန၊ မဟာထေရ်သည်။ အာဘိဓမ္မိကာနံ၊ အဘိဓမ္မာကို သင်ကုန်ဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။ သဂတ္ထိကော၊ ဂဏ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော။ ယောအဘိဓမ္မ ဋီကာနိသဲယော၊ အကြင်အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ၏ ဋီကာနိသဲယ်ကို။ ကတော၊ စီရင်အပ်ပြီ။ သော၊ ထိုနိသဲယသည်။ သက္ကရာဇေ၊ သက္က

ရာဇ်သည်။ ဧကွန ဝိသာဓိက တေရသသတော၊ တထောင်သုံးရာ တဆယ် ကိုးခု နှစ်သို့။ သမ္မတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝါ၊ ရောက်သောအခါ။ ဝေသာခမာသဿ၊ ကဆုံလ၏။ ဇုဏ္ဟပက္ခ ဒသမဒိဝသေ၊ လဆန်းဆယ်ရက်နေ့၌။ ပုဓဒိနေ၊ ပုဋ္ဌဟူးနေ့၌။ အနာယာသေန၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရှင်လန်းစွာဖြင့်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးဆုံးလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား နိဂုံးတရပ် အပြီးသတ်တည်း။

၁။ အာဘိ ဓမ္မိက ဘိက္ခု‌နံ၊ အဘိဓမ္မာကို သင်ကုန်ဆောင်ကုန် ချပို့ ကုန်သော ဘိက္ခု၊မည်တွင် ရဟန်းရှင်တို့၏။ သုခမောဓိယာ၊ အဘိဓမ္မာ ဋီကာ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိလွယ်စေခြင်း အကျိုးငှါ။ အဲ့ယံ၊ ဤဂဏ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သော နိဿယကျမ်းကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤကျမ်း၌။ ကိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်သော။ ခလိတံ၊ သတိလွတ်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချွတ်ယွင်းချက်ကို။ စေပသိ၊ အကယ်၍တွေ့မြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့တွေ့မြင်သည်ရှိသော်။ တုဋ္ဌမာနသာ-တုဋ္ဌမနသာ၊ အပြစ်မတင် ကြည်လင်သော သဒ္ဓါစိတ်ဖြင့်။ သောဓေတွာ၊ အမှားကိုလျှင် မှန်အောင်ပြင်လျက်။ ပုဒ္ဓိကာမေန၊ ဂန္ဓိရဉာဏ် ရင့်သန်ခြင်းကို အလိုရှိသော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သဂဓေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ ပဿန္တု၊ ကြည့်ရှုနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။ ။

၂။ အနေနပုညေန၊ ကျမ်းပြုပါရ ဤမြတ်ပုညကြောင့်။ သံသရန္တော၊ ဘဝတပါးမှ ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းရသည်ရှိသော်။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝတိုင်း, ဘဝတိုင်း၌။ ပိဋကတ္တယ ဓါရကောစ၊ ပိဋကသုံးပုံကို ဆောင်သည်ၾင်း။ အရောဂေါ၊ အနာရောဂါ ကင်းသည်ၾင်း။ ပညဝါစ၊ တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌမြတ်သော ပဋိသန္ဓေ ဉာဏ်ပညာရှိသည်ၾင်း။ လောဘာဒီနံ၊ လောဘစသော ကိလေသာတို့၏။ ကနုစ။ နည်းပါးသည်ၾင်း။ သဟာယဝါ၊ ကလျာဏမိတ္တကိုရရှိသည်ၾင်း။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၃။ ဥဘယတ္ထေသု၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာကျိုးနှစ်ဖြာတို့၌။ ဝါ၊ သူငါနှစ်ပါး ကျိုးတရားကို၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်ၾင်း။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ပိသာရဒေါ၊ ကြောက်ရွံ့ကင်းရှင်း ရဲရင့်ခြင်း ရှိသည်ၾင်း။ ဘဝေယျုံ၊

ဖြစ်ရပါလိမ့်။ မယ္ဘ ံစ၊ ငါ၏ဂုဏ်း။ သမ္ဘပါဏိနံစ၊ အလုံးစုံကုန်သော သတ္တ ဝါတို့၏ဂုဏ်း။ သုသံကပ္ပါ၊ ကောင်းသောအကြံအစီတို့သည်။ သမိဒ္ဓိနာ၊၊ ပြည့် ပါစေကုန်သတည်း။ ။

အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာ ဂဏ္ဌိနိဿယ

ဤတွင် ပြီးပြီ။

—o—